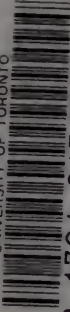

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01545451 5

48
6

EPIGRAMMATA GRAECA

EX LAPIDIBVS CONLECTA

EDIDIT

GEORGIVS KAIBEL.

BEROLINI

APVD G. REIMER.

1878.

PA
3457
K35

841643

FRANCISCO BVECHELER

HERMANNO VSENER

V. S. L. M.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1950

*neque in bona segete nullum est
spicum nequam neque in mala non
aliquid bonum.*

Varro.

Vestrae fidei vestroque, viri optimi, amori quoniam hunc librum commendaturus sum paucis exponere decet qualis quem ante hos sex annos nascentem vidistis singularique studio fovistis iam adultus ad vos redeat.

Epigrammata graeca e lapidibus excepta triplex fuit munus conligendi emendandi adnotandi, quorum primum sane non aequè mihi fuit difficile et ambiguum quam eis qui olim similem rem adgressi non tam conlegerunt epigrammata quam elegerunt. Mihi vero cum omnium quotquot ex lapidibus descripta habentur epigrammatum graecorum non eclogen sed syllogen plenam fere et absolutam proponere consilium fuerit, si quae desiderantur ea errore culpaque mea omissa putaveritis. Consulto vero omisi cum ea quae adeo mutila erant ut ne de natura quidem tituli integri iudicari posset tum ea quae ex codicibus anthologiisve petita iniuria aliquamdiu inter titulos ferebantur, velut epigramma Hesiodi tripodi inscriptum, Homeri Sapphonis Diogenis Oppiani epitaphia, Pythiae denique oraculum (C. J. 1724) a Cyriaco ex codicibus transscriptum et a Moroniano ex H. Stephani editione interpolatum, ut taceam de Aureoli titulo vilissimo (C. J. 6761), quo tandem liberavit nos Mommseni prudens iudicium (*Anal. epigr.* p. 255). Haec igitur cum non verendum sit ne quo invito praetermiserim, rectius fortasse ideo inculpabor quod ea non recepi quae etsi nemo recentioris memoriae in lapide viderit tamen vere inscripta fuisse aut luculentissimis constet testimoniis aut certissime demonstrari possit, velut quae in Anthologiae

codice Palatino VII 327—340 *παρὰ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου Καμφικοῦ* descripta leguntur quaeve cum alii scriptores tum Pausanias ex periegetarum fide haud ambigua rettulit. Quae omnia una cum oraculis aliisque similibus inscriptionibus genuinis singulari aliquando libro complexus edam, neque minus quae nostrae aetatis antiquitates investigandi sedulitas reperiendique felicitas nova protulerit conligere et ex instituto consilio tractare pergam.

Inedita haud ita multa mihi praesto fuisse epigrammata ipsa res tulit. Nam etsi amicorum auxilio nunquam destitutus accipiebam fere quae sive Romae et Athenis sive in aliis Graeciae Italiaeve partibus reperiebantur, tamen feliciter factum est ut nostrates quae alicuius essent momenti ad veterum res litterasque cognoscendas quam primum fieri posset edere consuerint. Sunt vero quae primus ego prodam sive a me ipso olim descripta sive aliorum beneficio debita.

Difficilius erat conlecta generibus inlustrare partibusque apte describere. Cum enim in unum comprehendenda essent quae decem fere saeculorum spatio in omnibus fere orbis terrarum partibus, ubi quidem sermo graecus vigeret, lapidibus mandata essent, non e re fore arbitrarar si, quod recte faciunt qui Inscriptionum Corpora condunt, ex solo geographico qui dicitur ordine epigrammata digererem, qua scilicet re saepius disiungerentur quae iungenda erant diversaque plane commiscerentur, sed varia argumentorum genera distinguenda, praeterea temporum locorum ingenii disciplinae artis ratio habenda erat. Meliora enim quarto a. Chr. n. quam tertio p. Chr. n. saeculo proveniunt, meliora plerumque Athenis quam apud Macedones Syrosque, melius Graeci quam barbari cultae linguae sero adsueti locuntur, et quod gravissimum est in certis quibusdam civitatibus provinciisque certum quoddam dicendi sentiendique genus florebat exercebaturque, quae omnes res, si quidem ipse mihi constare volui, in censum vel maxime erant vocandae. Itaque ut de sepulcralibus primum dicam titulis primam partem atticorum feci, ita tamen ut quae graecae essent aetatis quaeque romanorum temporum esse viderentur secernerem. Subiunxi insularum Asiaeque epigrammata, in quibus indolis graecae sive mavis artis alexandrinae longissime patent vestigia et fructus. Sed earundem regionum cum longe maior pars inferiorum esset temporum et hominum incultiorum, priore loco posui melioris notae epigrammata, altero reliquorum multitudinem adieci provinciarum fere ordinem secutus: nam in unum componendi

erant Lydorum tituli, qui multi sunt et tamquam helluantur in varia de rebus futuris cogitatione (nescio an Erythraeis ducibus, beatorum colonis, cf. ad n. 904), neque minus Phrygiorum, quibus Graecorum de inferis fabulae maximam in contemptionem venerunt. Denique peculiarem locum Syris adsignavi, quorum quae potissima scribendi ratio fuerit neminem fugiet legentem. Ex Asia in Graeciam remigravi, cui priores partes eam ob rem denegaram ne vilia infimae aetatis carmina quae praevalent elegantissimis Ionum Dorumque epigrammatis antepone cogere: quamquam hac de re num recte iudicaverim iamiam dubitationis aliquid subnascitur. Restant qui a Graecis didicerunt Romani, qui quam sollerter veterum epigrammatographorum exempla secuti sint et excoluerint et Anthologiae poetae plurimi docent et prior quam a reliquis separavi Romanorum et Neapolitanorum epigrammatum pars: praevalent autem hic quoque ut par est viliora.

Dedicatoria longe diversum sibi postulabant ordinem, ut quae et pauciora essent et pro argumentorum diversitate sponte in diversas discederent partes: nam et ephebrica et agonistica inter se divisi (nec poenitet fecisse) et proscynemata hymnos oracula iure mihi videor dedicatoriis adnumerasse. Septem igitur institui partes, quarum quo quamque modo disposuerim explicare nihil adinet.

Claudunt agmen epigrammata varia quattuor in partes divisa omnia, e quibus prima terminorum aedificiorum fontium pontium titulos, quarta amuleta et diras complectitur, reliquas duas magis dubito num recte administrarim.

Conlecta dum edo schedasque prelo trado haud mediocris succrevit *Addendorum* copia cum eorum quae recens inventa sunt tum eorum quae ego huiusmodi negotii nondum satis peritus vel omiseram vel falso olim loco conlocata retraxeram. Eisdem autem de causis vel *Addendis* quae adderem habui, quae in huius praefationis calce subicienda curavi; nonnulla doleo quod post confectos demum et typis expressos indices accesserunt. *Addendis* passim intermiscui corrigenda; correxi tamen ea tantum quae legentes offendere viderentur, alia permulta sciens praetermisi. Quod incredibili operarum socordia et inperitia factum est ut innumeris fere locis spirituum accentuumque notae dilapsae abierint, aegre hoc fero, aegrius vero quod ipse iusto saepius accentus perperam positos corrigere neglexi; qui errores quam digni sint qui graviter castigentur probe scio, quamquam neque aequae neque prudenter existimantis

iudicis est in eis solis indagandis aut tempus terere aut eruditionem ostentare.

Superest longe difficillimum emendandi adnotandique munus. Duae autem sunt adnotationis partes, altera quae antecedit ipsum epigramma locum ubi repertum sit editoresque indicans: ubi minime omnium posui editorum nomina sed eorum qui vel optime ediderunt vel plenissime, ut Corporum editores, superiores editiones enumeraverunt; quae ipse descripseram asterisco numeris praefixo notavi — altera quae est critica et interpretatoria. Cuius primo loco saepius indicavi saeculi notam plerumque ex indiciis epigraphicis, interdum ex indole epigrammatis repetitam. Qua in re quin saepe erraverim non dubito, neque mirabitur qui quanta incuria praeter atticos titulos pleraque ex lapidibus describi soleant noverit quique quam fallax sit usus auriumque iudicium expertus erit. Tum variam lectionem adstruxi, ne hanc quidem plenam: meliora enim ubi praesto erant apographa deteriora ut par est abieci, ubi dubitationi locus videbatur relinqui cavi ne quid omitterem. Interpres esse studii quam brevissimus et quam rarissimus; neque enim quae ex continua epigrammatum lectione sponte explicantur tamquam in tironum usum usquequaque monui, eis fere contentus quae ad emendationem apta et necessaria essent. Hoc enim inprimis consilium secutus sum ut epigrammatum verba emendatiora quam adhuc legebantur proponerem, quod fieri potuit vel melioribus adscitis apographis vel deteriorum fide adcuratius examinata vel selectis doctorum virorum emendationibus. Et has quidem minime adfirmo omnes me cognitasse habuisse, sed quod paucas memoravi hinc nolim reliquas me ignorasse conligatur; praetermisi enim quidquid inutiliter aut falso disputatum vel coniectum demonstrari poterat, ne supra modum libri moles augetur neve vituperandi essent quos aut laudare mallet aut ne vituperio quidem dignos putarem. Praeter Boeckhium et Kirchoffium quibus equidem laudandis non par sum felicissimi epigrammatum vindices atque emendatores extiterunt Fridericus Jacobs et Godofredus Hermann, alter horum studiorum omnino princeps, alter hoc potissimum nomine praeclarus quod etsi non ubique verum reperiret ubique tamen ad verum reperiendum viam monstraret. Privatim praeter vos ipsos, Hermanne Vsener et Francisce Buecheler, qui haerenti mihi nunquam auxilium denegavistis, unum nactus sum operis tamquam socium Vdalricum de Wilamowitz, qui et interpretando et emendando quid potuerit praestare

sciunt qui admirabilem eius doctrinam noverunt, quid voluerit pro egregia eius erga me voluntate omnis fere pagina clamitat : illi igitur iucundum est etiam publice gratias agere singulares.

Ipsè denique quam adcuratissime tituli verba transcribere studui ne orthographicis quidem mendis sublatis, iota muto quod dicitur adscripto ubi traditur adscriptum, subscripto ubi omissum est in lapide. Emendandi copiam ita mihi paravi ut varias et lapidarium et describentium errandi causas ipse cum in Graecia Italiaque olim biennium versarer satis expertus ubi fieri potuit diligenter litterarum similitudines rimarer, ubi ex apographorum indole fieri nequibat epigrammatum usum diu observatum sequerer; quo fretus usu saepius mutila restituere conatus sum, ut pristinae formae imaginem repraesentarem; quod qui audacius factum clamitent ignoscant ubi bene cessit opera, ubi male cessit corrigant ipsi.

Ceterum monito vix opus est quae ab aliis inventa sunt ea vel minutissima ad suum quaeque auctorem me rettulisse; ubi nomen non additur meo ipsius agi periculo scitote. Permulta minus quam volueram emendata et perpolita manserunt, quorum alia nisi novis adhibitis apographis emendari posse desperavi, alia si quis sagacior integro iudicio rem adgressus erit facili fortasse opera sanabuntur. Ego cui diu incubui thesauro tandem e manibus dimitto.

Relicum est ut addam quae additurum me supra promiseram.

2. Artificis nomen restituit Lolling *Mittheil. des archaeol. Inst. in Athen* I 175 Ἀριστίων Πάριος. Cf. quae secuntur.

Add. 4a. Subscripta vidit Lolling *l. s. s.* haec:

STION : IAPI . . . . O . 4 E

recteque legit Ἀριστίων : Πάρι[ος : ἐπ]ό[η]σε.

69, 1. lege ὦ τὸν κτλ'.

88, 1. Cf. Democriti apud Stob. *serm.* V 24 ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντα καὶ ἐλάχιστα λυπηθέντα.

149. Litteris versuum initialibus nomen Sarapionem contineri vidit Nauck; ubi monuerit indicare nunc non queo. Intellege poetam.

173, 21 sq. Agathiae epigr. A. Pal. VII 551 :

χαίρετον ὦ γλυκερῷ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
ὤφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης,

ubi v. 2 scribendum aut ὤφελ' ἐνιδρῦσθαι aut ἐφιδρῦσθαι.

182, 2. lapis βαρνάμενος.

194. Sententia inde a v. 6 sic fere restituenda:

. . . ἀδελφοῦ τε ἔστιν εὐκλεεσιάταν
ὄρᾶν ἄκ]οι[ι]ν· βῶλος [ὀ]στέων δ' ἀπό
ἤ]δ[υπνό]ο[ι]σ[ι]ν] κᾶπτον ἄνθεσιν βρύοι.

certum enim videtur verbum βρύειν vi transitiva positum.

222b. Mileti. Rayet *Revue archéol.* 1874 XXVIII 113.

Ἀντήνωρ Εὐανδρίδου
Ἀντιφάνης Μοσχίουος
Χίονις Χιόνιδος.

- a. Τὸν Ἐστιαίου τῆς τραγωιδίας γραῖη
Εὐανδρίδαν κέκρουφ' ὁ τυμβίτας πέριρος,
ζήσαντα πρὸς πάντ' εἰσεβῶς ἀνὰ πτόλιν
ἐτῶν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντ' ἀγρίων.
- 5 b. Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζήκοτα τόνδε δέδεκται
τύμβος ὃδ' ἐκ προγόνων, ταῖς δ' ἀπὸ τᾶς σοφίας
ταῖς ἀπὸ Σωκράτειω πιννταῖς μάλα τοῦ τε Πλάτωνος,
κοῦκ Ἐπικουρήοις ἡδονικαῖς ἀθέοις,
Ἐστιαῖον τὸν φύντα πατρὸς κλεινοῖο Μενάνδ[ρου],
- 10 ἐσθλοτάταν βιοτᾶς ἐξανύσαντος ὁδόν.
κούφη γαῖα χυθεῖσ' ὁσίως κρύπτεις σὺ τὸν ἄνδρα
ἐλθ' ὄντ' ἐδ[σεβέων εἰ]ς ἱερὸν θάλαμο[υς].

Circa Chr. natum videtur Antenor Euandridae filius Hestiaei nepos incultos versus in patrem avumque scripsisse, alterum pridem alterum nuper sepulcro conditum. Nec tragicum poetam Euandridam nec Socraticum novimus Hestiaeum; nomina ipsa testatur editor crebro in titulis Milesiis reperiri. — 1 articulum vocabulo τραγωιδίας adiectum ne mireris dixit Philostratus *vit. soph.* II 239 Clementem Byzantinum et τραγωιδίας et τῆς τραγωιδίας ὑποκριτήν. Videtur autem Euandridas τῆς ἱεραῆς συνόδου

τῆς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν sodalis fuisse. — 12 κλίν]οντ' editor, qui cetera recte supplevit. Pro ἱερούς cave conicias σκιερούς, cf. 222,8. 228,7.

---

229 conl. Add. Ex ectypo ipse cognovi v. 1. Πώλιττα esse in lapide; idem nomen A. P. VII 335.

248,9 fortasse μοῖραι δὲ [π]έ[σ]ην σ]οι — [ἡλικίην κλωσαν κτλ'. ad quae quod minus bene videbuntur proxima se adplicare inscitum ad-goveris interpolatorem, cf. adn.

251,1 sq. cf. Leonidae ep. A. P. VII 440 et index scriptorum s. v.

269,4. ἰλαραῖς Χάρισιν dixerat Meleager A. P. VII 419,4.

---

271. Falso haec interpretatus sum. Scriptum fuit epigramma sub Panis statua ab Ampelio una cum Musis in luco quodam posita: *non iam Echus amator sum* (nam v. 3 scribendum Ἠχὼ δ' ἐν φιλέω), *non iam pastorum delector sodalicio, sed ab Ampelio huc translatus Musarum socius frigida fontium arborumque umbra fruor.*

---

288 a. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Σεμνὸν ἀεὶ ζήσας βίοτον, μάκαρ Ἀρτεμίδωρε,
σωφροσύνην διὰ σὴν χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae εσω. — 2 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν Meleager A. P. VII 421,12; cf. epigr. sequens.

---

288 b. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Εἰ καὶ μοιρίδιον τέλος ἦγέ σε γῆς ὑπὸ κόλπους,
Σώπατρε σεμνὲ θανόν, χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae eadem quae antecedentis tituli, eadem praeterea σεμνότητος laus, eadem denique clausula v. 2.

288c. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. arch.* 1874 XXVII 94.

ἡρπάσθ[ην] . . . . .
 μηδένα πατρι δ[ιδου]ς γόον ἄλλον, μηδ' ἀδικήσας
 γλώσση πικρο[λόγω] μηδένα, πᾶσι φίλος
 5 κείμαι ὑπὸ χθονὶ τ[ῆδε] . . . . .
 τοὺς πρὶν ἀποιχομ[ένους] . . . . .
 κωκύω γονέων [πικ]ρ[ὸν] μόρον. . . . .
 σοὶ χάρις εὐξ . . . . .
 εὐνασον ἤδη [θ]υ[μ]ο[ν] . . . . .
 10 ἀ[ρ]κετὰ τρι[σ] . . . . .

Litterae ε c ω. — Ab initio traditur

PHIC

HPACΘH

MHΔENAPATPIΔ

pentametrorum εἰςθεσις diligenter observatur. — 5 ΧΘΟΝΙΤΗ videtur hereditario sepulcro conditus ad pridem mortuos proavos se contulisse dici. — 7 ΓΟΝΩΝΗ P — 8 nescio cuius rei gratias agat Plutoni, cf. 462,14; fortasse precantem (εὐξ[άμενον]) nescio quid deus exaudierat. — 9 ΗΔΗ ΥΝΟ — 10 ΑΡΚΕΤΑΤΡΙ rogatur deus iram missam faciat et adquiescat tribus quae rapuerit corporibus, cf. 413,7.

319,1. Eadem dictio μνήμη παραδοῦναι est in *Actis Timothei* (ed. Vsener in progr. Bonnens. ad natal. inperat. 1877) p. 8.

324,1 scribe ἀμειλίκτων ὑπὸ μοιρῶν.

372,31 scribe καὶ θρηγεῖ σε πατήρ, cf. 379,4.

409,1 scribe Νομίω ἦρωι Τροκανθεύς.

425,7 scribe στηλίδα χάραξεν.

431a. Damasci. Waddington apud Lebas III part. VI n. 2549.

Ἐντεῦθ' ἀρχιερεὺς ἐγὼ ποτ' ᾤκο[υ]ν,
 ἄνθος ξυράμενος νέων λούλων,
 ψυχὴν εὐσεβίης ὑπερ τεθηλώς

καὶ σεμν[ῆ]ς μακάρων ὑπηρετείας.

- 5 ἀ[λλ] εἰς γῆρας ἵκυσθε πάντες ἐξῆς,
 μνείαν Μητροφάνους ὅσοι ποιεῖσθε.
 νὴ τὸν Δία συντηρήσω.

1 videtur ille ἐνταῦθα et ἐντεῦθεν inter se confudisse. — 2 sqq. *barbam quidem tonsam, sed animum validum habui ad pium sanctumque deorum ministerium.* — 4 ΣΕΜΝΗΙΣ — ΥΠΗΡΕΤΙΑΙΣ Buecheler *Mus. Rh.* XXVII 475 scripsit *σεμναῖς ὑπηρετείας.* — 5 ΑΜΕΙΣ corr. Buecheler. — 7 *subscripsit pius homo idem.*

437,4 scribe ἐς γλυκερούς εὐσεβέων θαλάμους.

444,1 nomen fuerit Ὀνομαστός.

474 a. Sparta. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 484.

Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας, ὃν ἐπήγεσεν Ἑλλάς
 καὶ περίφρων Ἀσίη καὶ νοεροὶ βασιλεῖς,
 οὐκέτι ταῖς θυμέλαις ταῖς εὐστεφάνοις παρεδρεύω,
 τερπνὰ μέλη κελαδῶν τοῖς λιγυροῖσι χοροῖς.

- 5 οὐδὲ σύνεννον ὄρω[ν] φιλοσύνγαμον, οὐδὲ τὰ τέκνα
 κεῖμαι τοῦτον ἔχων οἶκον ὑπαίδιον.
 παροδεῖτα χαῖρε.

Aetatis inferioris esse dicitur Threpti tibicinis epitaphium; imperatores intellegere licet M. Aurelium et L. Verum (v. 2). — 5 melius scripsisset οὐδ' ἔτι τέκνα, ceteroqui enim haud inscite factum epigramma.

480 a. Mantinea. Foucart-Lebas 352 q.

. . . . . Φίλα δέ με γεί[νατο] μήτηρ,
 Πρεῖμος δ' οὔνομά μοι, [Μαντινέη] δὲ πάτηρ
 εἰκοστὸν λυ[α]βαντα καὶ ὄγδοον οὐκέτι πλήσας
 ἤρπασμαι, γαμετῆ παῖδα λιπὼν Ἰόλην.

- 5 οὐδὲ λα[θ]εῖν εἶα με [τ]αχὺς δρόμος, οὐδὲ [παλαιίστρης]
 κ[α]μ[ο]ς, ἐν ἡλαπίναις δ' ἐσθλὸς [ἐὼν κλέ]ρομαι.
 ταῦτα μαθ[ώ]ν, ξένε, πεῖνε, γ[έ]λα, κώμ[α]ζε, μυρίζον.
 κοινὰ γάρ ἐστι [βροτο]ῖς ταῦτα τὰ συνθέματα.

Litterae ΑΣΞΩ. — 1 ab initio ὁ δεῖνα μ' ἔσπειρε; clausula est homerica Π. Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ. — 2 Μαντινέη Wilamowitz. —

3 6 7 8 suppl. Foucart, nisi quod v. 6 ἐσθλὸς ἀεὶ κλέομαι voluit. — 3 ΛΥΓΑ quod nescio an cum editore servandum sit. — ΟΓΔΟΟΝΟΝ — 5 ΛΘΕΙΝ-ΙΑΧΥΣ — 6 ΚΟΜΟΣ uti v. 7 ΜΑΘΟΝ. Videtur inesse ea quam posui sententia *haud ignobilem me sivit esse cursus pernicitas aut turba palaestrae, cuius laudabunt me sodales*, cf. 663.

492. Ediderunt Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 478 et Foucart *Rev. arch.* 1875 I 110, qui v. 1 sqq. recte suppleverunt:

Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου Θνητ[ῶν ἐπι]νοί[α]ις,
ἀλλὰ Τίχη κρείστων ἐλπίδος [ἔξ]εφάνη,
ἣ καὶ Τιμοκλήν Ἀσωπίχου ἠφάνισ' υἷόν κτλ'.

v. 5 confirmatur vitiosa lectio καὶ ἐν Ἡρακλέους τρίς ἐν ἄθλοις, ubi Leo amicus recte fortasse τρισὶν ἄθλοις proposuit. Addiderunt vero in eodem lapide ad dextram scriptum alterum epigramma, nimis quidem mutilum quam quod restitui possit, memorabile tamen non uno nomine:

492b. Ἀπόλλωνος] Πουθιῆος τ . . . .
. . . . Πούθια παγκράτιον
Παιῖδ[α Μεν]εκράτεω . . . . .
Κορβείδας ἱεραῖ νῆα . . . . .
ἐγνίκας ἔτι θερμοῦς ὁ . . . . .
Φοῖβον τῶν ἐτύμων . . . . .
Λύσιππος Σικυώνιος ἐποίησε.

In praescriptis παγκράτιον suppleverunt editores. — 1 παιῖδ . . . .
εκρατεω Cum., ΚΑΙΔ . . . . ΛΕΚΡΑΤΕΩ Foucart. — 2 Κορβείδας Cuman.; quartam litteram P potius quam B sibi videri esse ait Foucart; qui deinceps ΙΕΡΑΙΝΙΑ . . tradit; Cumanudes ἱεραῖ νῆα, addens tamen Η incertam esse. — 3 θερμοῦς ἐ[ρ]οῦσας Cumanudes nescio quo sensu. Sententia certa comparato ep. 942 ἀλλ' ἔτι θερμοὺν πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνον. — Lysippum cum recte editor intellexerit notissimum illum Sicyonium, Polycletem cuius nomen priori subscriptum est carmini non minus recte idem minorem adgnovit Lysippi aequalem, Naucydis discipulum, ut iam certa habeamus saeculi quarti documenta. Notatu vero digna duorum epigrammatum eodem in lapide eodemque fere tempore insculptorum diversa dialectus.

524. Χρήστη τῆ συμβίῳ legendum vidit Wilamowitz.

550, 5 cf. Agathiae A. P. VII 574 ἡ δὲ κόμην τίλλουσα.

625, 3 vitium metricum sustuleris cum in archetypo pro πολλάκις fuisse sumpseris ἐξάκι simile.

639. L. Arulenus Anoptes est C. I. L. V 5762.

640,4. Idem in eodem nomine lusus in ep. Antipatri Thessal. A. P. IX 517 σοὶ δ' εἴκει μελλομένω, Γλάφυρε, — ὄνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος.

646a. Romae. Garrucci *Bullet. arch.* 1861 p. 37 cum notis Kiesslingii et Detlefsenii.

Θ(εοῖ)ς [κ(αταχθονί)οις].

Φρόντιζ' ἔως ζῆς, πῶς καλῶς ταφίσειε,
καὶ ζῆσον, ὡς ζῆσο[ις]. κάτω γὰρ οὐκ ἔχεις
οὐ πῦρ ἀνάψει, οὐδὲ διπνῆσε καλῶ[ς].
ἐγὼ λέγω σοι ταῦτα ἅπαντα πιράσας·

5 ἐντεῦθεν οὐθὶς ἀποθανὼν ἐγίρε[ται].

Litterae videntur ε c ω fuisse. — 2 ΖΗΣΟΚΚΑΤΩ correxi; ὅτι κάτω male Detlefsen. — 5 suppl. Kiessling.

647, 1 sq. cf. Senecae epitaphium in *Anthol. lat.* (ed. R.) 667:

*cura, labor, meritum, sumpti pro munere honores,
ite, alias posthac sollicitate animas.*

654, 7 κυδρῆ παρακοίτι confirmatur ex Homeri II. Σ 184.

686, 5 sic fere scribendum videtur:

Πιερίδων Μουσῶν ἰσαρίθμιός ἐστιν ὁ μάρτυς,
οὔς γε γ]όνους προφέρεισκεν ἐῆς ἐκ νηδύος ἀγνῆς
ἐννέα· τ]οῖς χαίρουσα φίλ[η θάνε] πᾶσιν ἀληθῶς

vitae testes etsi non ipsas Musas tamen liberorum numerum Musis aequalem habet, quos peperit novem.

698, 1 lege χυτῆ (ΑΤΗ) κατὰ γαῖα καλύπτει. Versus enim homericus est II. Z 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτῆ κ. γ. κ.

714, 7. Voluit θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή, quae sunt homerica II. E 83.

743 a. Athenis prope Olympieum. *Bulletin de correspondance Hellénique* I 350. Ectypum vidi apud Kirchoffium.

Μνήμα τόδε ἦς ἀρχῆς Πεισίστ[ρατος Ἰππίου] υἱός
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει[ι.

Thuc. VI 54 Πεισίστρατος ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τοῦνομα, [ὁς] τῶν δώδεκα θεῶν βωμῶν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχῶν ἀνέθηκε καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίῳ. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοῦπίγραμμα· τοῦ δ' ἐν Πυθίῳ ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδρῶς γράμμασι λέγον τάδε· μνήμα τόδ' ἦς ἀρχῆς κτλ'. Hoc ipsum iam exemplum nos tenemus, etsi cur ἀμυδρὰ visa sint Thucydidi γράμματα ex ectypo optimis clarissimis elegantissimis litteris scripto minime perspicitur. — 2 TEMENE iota lapide fracto periit.

757 a. Thisbe. Cumanudes *Athenaei* IV 378.

Εὐχὰν ἐτελέσαντι Διωνύσωι Νεομήδης
ἔργων ἀντ' ἀγαθῶν μνάμ' ἀνέθηκε τόδε.

1 εὐχὰν ἐτελέσαι plerumque homines dicuntur votum susceptum solventes.

768 a. Thebis. *Bulletin de correspond. Hellénique* I 351.

Ξεινοκράτης
Θεόπομπος
Μνασίλαος.

Ἄνικα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόξην, τηνάκις εἶλεν
Ξεινοκράτης κλάρωι Ζηνὶ τρόπαια φέρειν,
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν
ἀσπίδα· Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμοι·
5 καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τρόπαια·
οὐδ' Ἐπαμινώνδου δεύτεροι ἐδράμομεν.

Narrat Pausanias IV 32,5 Thebanis cum instaret proelium Leuctricum a Trophonio inperatum esse ut clypeum olim ab Aristomene Messenio in herois fano consecratum inde repeterent tropaeique loco priusquam ad manus res veniret conlocarent; repetiisse autem Epami-

nondae rogatu Xenocratem; quem clypeum conspicatos Lacedaemonios fugisse. Hanc Pausaniae narrationem cum epigrammatis memoria fere congruam esse intellexit Buecheler *Mus. Rhen.* XXXII 479 sq., ipsum epigramma non omni ex parte ut mihi videtur recte interpretatus. Sic intellego: *dum Lacedaemonii in eo est ut vincerent* (confirmatur igitur Xenophontis iudicium *Hellen.* VI 4,13), *Xenocrati sorte obtigit* (sortiti autem erant praeter ipsum Theopompus et Mnasilaus) *ut Iovi tropaeum adferret. Et adtulit ille hostium copias armaque nequaquam metuens: sic factum ut Thebani victores e pugna discederent, cuius rei testimonium tropaeum est Leuctris positum. Princeps quidem victoriae auctor Epaminondas fuit* (Diod. XV 56,2), *nos vero propter utilem cursus celeritatem illo vix inferiores.* Adparet ex his periculosum aliquod per medios hostes iter fecisse Xenocratem ad recipiendum illud quod Iovi poneretur tropaeum, adparet non minus (cf. v. 6) singulari quadam hac in re celeritate opus fuisse. Tropaeum quale fuerit*) mirum est quod ex titulo non discimus (hastam enim fuisse haud recte Buecheler ex vv. 1 et 5 conlegit); sed et hoc et inscita narrandi ratio, dictionis inconcinnitas et obscuritas, dialecti inconstantia (v. 5 δουρι) eo magis ducit ut epigramma non IV saeculo sed tempore aliquanto recentiore scriptum putemus, quam eo ut rei memoriam a Pausania traditam fabulosa temporum longinquitate obscuratam dicamus. — 3 Diod. XV 53,2 οἱ δὲ Βοιωτοὶ — κατενόησαν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπέχοντας ἅπαν τὸ Λευκτρικὸν πεδῖον, quod Xenocrati videtur percurrendum fuisse. — 5 νικαφόρα δουρὶ τρόπαια sunt tropaea quibus victoria armis parta indicatur. — 6 currebant et Epaminondas et Xenocrates, alter contra hostes alter tropaeum ut repeteret.

784. Gravi meo errore factum est ut epigrammatis huius et verba et aetatem perperam constituerem. Teste enim Froehnero v a. Chr. n. saeculo scriptum est, legendum autem sic:

Τέρπων εἰμὶ θεῶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
τοῖς δὲ καιαστήσασι Κύπρις χάριν ἀνταποδοίη.

Terpon eorum daemonum numero accedit quales sunt Τύχων Γοργῶν Κηδάλίων alii.

*) moneo de sacro clypeo, quem ἐκ τοῦ νεὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἄμα οἱ εἶχεν Ἀλέξανδρος καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχαις Arrian. *Anab.* VI 9,3.

824 a. Tauromenii. Ex Camardae libro *Lettera sull' epigrafe Taorminese* (Palermo 1862) repetiit Ritschl *M. Rh.* XXI 140 (*Opusc.* I 784).

Ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε Σαράπιδος Ἔστιαι ἀγνόν
βωμόν Βαρκαῖος Καρνεάδης ἔθετο,
Εὐκρίτου υἱός, ξεῖνε, ὁ νεωκόρος, ἃ θ' ὁμόλεκτρος
Πυθιάς ἃ κείνου καὶ θυγάτηρ Ἐρασώ.

5 ἀνθ' ὧν, ὧ κραίνουσα Διὸς μεγαλανχέας οἴκους
θυμαρὴν βιοτᾶς ὄλβον ἔχοιεν αἰεί.

Litterarum ex formis Cavedoni (*Atti e Memorie delle Deputazioni di storia patria per le provincie Modenesi et Parmesi Mod.* 1863 I) probante Ritschelio titulum ante scriptum conlegit quam Augustus exactis incolis Tauromenio urbi praesidium romanum inponeret. — 2 Cyrenaesus fuit etiam Carneades philosophus cognominis.

*831 a. Romae. C. I. 5984 b.

Ἡλικίην παῖς εἰμι· βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ
Ἡρακλέους εἰκῶ· οἶσθά με καὶκ Πηροδίκου.

III fere p. Chr. n. saeculi.

831 b. Romae. C. I. 5972.

Ἐγλυψέν με σίδηρος, ἐποίησαν δέ με χεῖρες
τέχνη πιθόμεναι· εἰμὶ δ' ἄγαλμα Δίκης.

Litterae e c.

856 a. Hypate. *Bulletin de corresp. Hellén.* I 120 litteris minusculis.

Λαυτέων ἃ πόλις
Σώσανδρον Τολμαίου
εἰεργέτην τοῖς θεοῖς.

Τὸν μέγαν ἐμβουλαῖς τε καὶ ἤθεσι καὶ φρενὸς ἀλκῇ
Σώσανδρον κλεινῶν ἔχγονον Αἰνιέων,
Τολμαίου κλυτὸν νῖα πόλις Λάυνια φιλόπλου
χάλκεον ἀντ' ἀρετᾶς εἶσατο τᾶδε θεοῖς.

5 τόνδε γὰρ ἀγητῆρα δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας
σωτήρα κτίστην ἄλλον ἔδεκτο Δία.
ἠρώων θρέπτειρ' ἐναρηφόρε πότνι', ἀγώνων
σὸν κλέος, εἰ τοιοῦσδ' ἄνδρας ἔχεις, Ὑπάτα.

Litteras editor ait aetatis macedonicae esse; indoles carminis videtur recentior. — 2 Αἰνιῆς formam pro ea quae est vulgarior Αἰνιᾶνες commemoratam ab Eustathio Π. Β 749 adtulit editor. — 3 φιλῶπλου genitivus male conlocatus videtur ad ἀρετᾶς referendus. — 6 σωτήρ καὶ κτίστῆς et Olympius saepius vocatur Hadrianus C. I. 321 sqq. — 7 ἡρώων qualis est Sosander.

877b. Epidauri prope templum Aesculapii iuxta statuam virilem. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 273.

Ἄνθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος Ἀριστείδαο Φίλιππον
Περγαμόθεν, θείας κοίρανον ἱστορίας,
ἀγλαίσαν δέ μ' ἄν[ακτ]ες, ἐπεὶ πολεμογράφον αἰδάν
ἔκλαγον ἀμερίων κόσμον ἐπερχόμενος.

Ἐγὼ παντοίων παθῶν καὶ ξυνεχέος ἀλληλοφονίης ἀνά τε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Λιβύων ἔθνη καὶ νησιωτέων πόλιας καθ' ἡμέας γεγεννημένων ὁσίῃ χειρὶ τὴν περὶ τῶν καινῶν πράξεων ἱστορίην ἐξήνεγκα ἐς τοὺς Ἑλ[λην]ας, ὅπως καὶ δι' ἡμέων μανθάνοντες ὁκόσα δημοκοπή καὶ κερδέων ἀμετρησίῃ καὶ στάσιες ἐμφύλιοι καὶ πιστίων καταλύσεις γεννῶσι κακά, παρατηρήσει παθῶν ἀλλοτριῶν ἀπενθήτους ποιέονται τὰς τοῦ βίου δ[υσδι]ορθωσίας.

II p. Chr. n. saeculi. Ex eorum enim scriptorum numero est Philippus, quos Lucianus πῶς δεῖ ἱστορ. συγγρ. c. 16 sqq. dialecto ionica usos ἡτρεῖν dicentes καὶ πείρην καὶ ὁκόσα καὶ νοῦσοι cavillatur. Quas res apud Afros insulanosque nuper gestas ille enarrasse se gloriatur videtur ignorare. Epigramma civitas Epidauriorum, subscripta ipse Philippus insculpenda curavit. — Cumanudis lectionem bis correxi, et v. 3, ubi ἄν[δρ]ες illi exciderunt, et extremum vocabulum ubi ille δι; (αν)ορθώσας edidit; intellege ut *Graeci alienis malis cognitis ipsorum infortunia efficiant ut dolore careant.*

931, 1. μῆλα Pythionici praemia proposita saepius reperiuntur, cf. Luc. *Anachars.* c. 9.

932a. Olympiae. Fraenkel *Diar. arch.* 1877 XXXV 47.

Πρῶτος ἐγὼ Τρώων Πισάτιδος ἔρνει ἐλαίας
στεφθεῖς καρύχθην, τοῦνομ' Ἀκεστορίδης·

καὶ μὲν καὶ Λουσοὶ με κατέστηρον ἢ δ' Ἐπίδανρος
καὶ Φένεος Νεμέα τ' ἴαχεν ἀθλοφόρον.
5 ἦ ῥα τόθ' Ἐρμολκρέοντος ἐς νιέα λείπετο πώλων
αἷμα παλαιγενέων κραιπνοῦ Ἐριχθονίου.

I fere a. Chr. n. saeculi. — 5 sententia non bene expressa haec est: *tunc apparuit Erichthonii equorum prolem usque ad me Acestoriden Hermo-creontis filium perdurasse.* Equorum autem virtus (κραιπνότης) haud magis eleganter in ipsum Erichthonium transfertur.

938. Edidit Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477, qui recte v. 4 στεφανο[ῖ] supplevit.

938 a. Thebis. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477.

Π]άμμαχον, ὃ Θήβα, κρατέοντά με παῖδα[ς ἀγῶνι
καὶ τὸ πάλιν μεσάταν ἀλικίαν τίς ἐρεῖ
τοίας ἐκ προβολᾶς ἐδάγκριτον; ἃ δὲ Νέμειος
νίκα μοι λεκτιῶν ἤλθεν ἀπ' ἠιδέων
5 πατρὸς δῶμα Τριάκος· ἄεθλα γὰρ οἱ παρὰ Δίρκαι
ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖστα φέροντι νέοι.
Τεισικράτης ἐποίησ[ε].

Tisicrates Sicyonius IV saeculi artifex. Eiusdem igitur aetatis Phorystae alterius Triacis filii epigramma (n. 938) est, unde corrige errorem. — 1 πάμμαχον — ἀγῶνα Cumanudes, idemque v. 3 ἄδε scripsit. At sic procedit oratio: *vici primum pueros, tum qui pueros inter iuvenesque aetate sunt mediū, denique vero Nemea victoria (quae in causa fuit cur imago poneretur) ex iuvenibus reportata est.*

942 a. In provincia Trevisana repertum anaglyphum. Veludo *Atti dell' Istituto Veneto di scienze lettere ed arti ser. III. vol. VIII.*

Κλαυδιανὸν πύκτην λεντιάριοι ἐνθάδ' ἔθρησαν,
τειμῶντες καὶ νῦν εἰκόνη καὶ στεφάνοις.

I lintearii videntur ei vocari qui velorum in amphitheatro curam agebant.

943 a. Athenis. Vssing *Graeske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn* (1854) p. 24.

Νεικήσας πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης Ἐυφήμου
λαμπάδ' ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνὶ σταδίοις.
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντο[υ κτλ.],

Anno 14⁷/₈ τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφήβων fuit, Abas-
canti paedotribae anno decimo; cf. ad n. 960. — 2 dei sunt Mercurius
et Hercules, cf. n. 943,2.

1028. A se olim confectum apographum versuum 1—29 et 48—70 be-
nigne mecum communicavit E. Curtius, ex quo haec enotabo: v. 11 ΧΑΡΑ
ΞΕΙ, v. 14 ΤΥΡΑΝΝΩΙ unde fortasse scribendum τυράννω πρέσβα Κρόνω
θυγάτηρ, quicum congruit et hymnus Nysaeus (cf. p. 440) et Homeri
versus quem imitatus est poeta πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη (Π. Τ 91).
v. 16 ΩΠΟΤΕΥ, v. 18 ΕΛΙΝΟΤΡΟΠΟΣΕ, v. 19 ΩΡΑΝΟΣ, v. 22 ΕΝΠΕΤΑΣΕΙ
quod reponendum est, v. 24 ΘΗΛΥΤΕΡΑ, v. 28 ΩΡΑΝΙΟΙΣΙ, v. 48 extr.
. . . . . ΩΙ, v. 52 ΥΠΕΡΟΧΟΤΑΝΙΚΑΝ, v. 53 ΤΕΙΜΑΝ, v. 54 ΑΝΑΝ unde ἀνά-
καν scribendum, v. 62 ΕΠΙ.

Eiusdem fere argumenti hymnum isiacum pedestri sermone scriptum
apud Ietas inventum edidit Weil *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* II 79,
qui ab Eustratiade admonitus ridiculos suos de titulo errores ridicule
retractavit *ibid.* II 189. Vtile erit Wilamowitzii adhibitis supplementis
hymni verba huc transscribere.

octo fere versus perierunt ab initio

ἐγὼ εἰμι . . . . . ΓΥΝΑΙΚΙΘΕΘΕΚΑΛΟΥ

ΕΡΗ ἔ[μοι Βού]βαστις πό[λι]ς οἰκοδο-
μήθ]η, ἐ[γὼ] ἐχώρισα γῆν ἀπ' οὐρανοῦ,

ἐγὼ ἀ[στράσι]ν ὁδοὺς ἔδειξα, ἐγὼ ἡλίου καὶ

5 σε[λή]νη[ς] πορείαν συνέταξα, ἐγὼ θάλα[σ] . .

ΕΙΑΕΡΓ . Ε . . . Ε [ἐ]γὼ τὸ δίκαιον ἰσχυρὸν ἐπο[ί]-
η]σα, ἐγὼ [γ]υ[ν]αῖκα καὶ ἄνδρα συνήγαγα,

ἐγὼ γυναι[κί] δεκά[μη]νον βρέφος ἐνέ[σ]αξα,

ἐγὼ ὑπὸ τέκνων γονεῖς φιλοστοργεῖσθαι ἐνο-

10 μοθέτησα, ἐγὼ τοῖς ἀστό[ργως] γ]ονεῦσι δια-

κειμένο[ι]ς τειμωρίαν ἐπέθηκα, ἐγὼ μετὰ

τοῦ ἀδελφοῦ Ὅσει[ρ]ε[ρος] τὰς ἀνθρωποφαγίας ἔπανσα,

ἐγὼ πυ[ροῦ]ς ἀνθρώποις ἀνέδειξα, ἐγὼ ἀγάλματα

ἰστ]ᾶν ἐδ[ίδαξ]α, ἐγὼ τεμένη θεῶν ε[ί]δρυσά-

15 μην, [ἐ]γὼ τυρά[ν]ω[ν] ἀρχὰς κατέλυσα, ἐγὼ σιέργε-

σθαι [γ]υ[αῖκ]α[ς] ὑπ' ἀνθ[ρω]ν ἡνάνκασα, ἐ[γώ τ]ὸ δί-
 καιον εἰσχυρότερον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἐποί-
 ησα, ἐγὼ τὸ ἀληθές καλὸν ἐνομοθέτησα
 ν[ο]μ[ί]ζεσθαι[ι], ἐγὼ συγγραφὰς Ἐ[ρμου] . . .

20 Η . . . Μ . . ΤΟΥΣ

1 fortasse τοῦ ἀληθούς καλοῦ, cf. v. 18. — 2 Ε . . Ε . . ΒΑΣΙΣΗΟ . .
 corr. Wilam. — 3 Ε . . ΠΕΧΩΡΙΣΑ corr. Weil. — 4 Α . . . Ι . Ν corr. Wil.
 ἀστέρων Weil. — 5 ΓΕ . . ΝΗ . corr. Weil. — ΘΑΛΛΑΙ . | ΕΙΑΕΡΓ . Ε . . Ε θα-
 λάσσια ἔργα vix fuerunt, θάλασσαν ἐστόρεσα Wilam. — 7 ΕΥΙ . ΑΙΚΑ et
 8 ΔΕΚΑΙ . ΙΝΟΝ corr. Weil. — 8 ΕΝΕΑΞΑ correxi, ἐνέταξα Wilam. —
 10 ΑΣΤΟΙΚΟΠΗΘΗΕΙ corr. Wilam. — 12 ΟΣΗΘΕΘΕ corr. Wilam. — 13
 ΠΥΗΓΗΣ πυρὸς probabiliter Wilam. — 14 ἰστᾶν Wilam. ἐδίδαξα ego. —
 ΕΔΡΥΣΑ — 15 ΚΓΩΤΥΡΑΙΩ . corr. Weil. — 16 ΓΘΑΙΥΝ . . ΑΡΥΠΑΝΔΗΙΝ et
 ΕΓΤΟΔΙ corr. Weil. — 17 χρυσοῦ Wilam. — 19 Ν . Μ . . . ΘΑΤ corr.
 Weil. — Ἐρμου Wilam. — Adparet et Nysaeorum et Ietarum et An-
 driorum hymnos ad unum omnes fontem referendos esse.

1044. Duo praeterea huius epigrammatis apographa extant, alterum
 Vischeri *Archaeol. Beitr.* tab. VI 1, alterum Foucarti recens editum
 apud Lebas 331a, quorum prior v. 2 ΙΝΕΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣ legit, Foucart
 eodem v. extr. ΕΥΣΕΒΙΑΙ, unde spretis Foucarti supplementis sic scri-
 bendum:

Αἴνεσον] εὐόπλου Φιλοποίμενος αἶμα [λαχούσας,
 ξέ]ϊνε, Μεγακλείας αἴνεσον εὐσεβίαν

v. 3. ΝΑΠΟ Vischer, v. 4 ΛΝΙΑΣ . . Ν . . ΚΥ κτλ'. Foucart, qui recte
 supplevit: ἂν ἀπὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἠνέγκατο μ[άτηρ,
 Οὐρ]ανίας [σεμ]ν[άν] Κύπριδος ἱροπόλον.

v. 6 ΞΟΥΝΟΙΣ . . . . . Α . ΗΓΕΜΟΣΙ Foucart, qui legit καὶ ξουνοῖς
 θαῦμα καὶ ἀγεμόσι, quae nec intellego nec corrigo. — v. 7 ΕΙΔΕΓΥΝΑΠ . .
 ΟΙΟΚΛΑ Vischer, extr. Foucart Α . ΞΑΤΟΦΑΜΑ — v. 8 ΥΘΑΥΜΑ Foucart,
 . . . ΥΠΟ . . ΙΟΝ . ΑΙ . . ΗΑΡΕΤ Vischer. Redintegrandum distichon aliis
 relinquam. Foucart nec v. 7 πλούτοιο κλέος recte scripsit nec v. 8
 οὐ θαυμαστόν. Bene vere idem monuit Vraniae Veneris apud Me-
 galopolitanos templum Pausaniae aetate (VIII 35) iam dirutum fuisse.

1046,⁸³ clausula est Theocritea XXV 158 ἐν ἴλῃ χλωρὰ θεούση.
 Ceterum initia versuum 31—46 in fragmento marmoreo repetita invenit

Detlefsen apud equitem Morbio Mediolanensem, praemisso fortasse nomine [Ἀννία Π]ή[γυλλα]. Cf. *Bullet. arch.* 1863 p. 147 sqq.

1046a. Hermione. Foucart-Lebas 159g.

Τὸν παρθενῶνα τόνδ' ἔτε[υξε nomen dedicantis
πορῶν θεῆς Δήμητρος ἱερείαις [χάριν,
ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ νέου Πα . . . . .

π fere p. Chr. n. saeculi. — 1 ζτευξε Foucart. — 2 χάριν Wilamowitz.

1072,5. Litterae ΕΠΤΟΝΤΟΝ possunt fuisse ΕΥΤΡΟΠΙΟΝ, cf. v. 10.

1087. Epigramma expressum videtur ex [Aeschyli] ep. Bergk. *Poet. Lyr.* II 571:

ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἶποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

1100a. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1877 p. 96.

Ἡ πόλις ἡ . . . τὸν δεῖνα] Ἀλεῖον τὸν ἀντῆς πρόξενον [καὶ ἐν-
εργ]έταν ἔλλανοδικοῦντα Διὶ Ὀλυμπίῳ.

Τεῦξεν Ἀριστομένης Μεσσήγιος Ἀγία υἱός.

Ante Chr. n. factum videtur editori.

1117a. Tabula lignea ex Aegypto una cum sequenti in Americam translata, ubi extant in museo privato Eboracensi. Froehner *Tablettes grecques du Musée de Marseille* (1867) p. 4.

Ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρηστά τις λαλήῃ
καὶ τὸν παρόντα πλησίον μὴ λανθάνῃ,
διπλάσιος ἀντῶ γίνεθ' ἡ πονηρία.

1117b. Tabula lignea; vid. ad ep. anteced. Froehner *l. s. s.*

Ἔρι μὴ δέδωκεν ἡ τύχη κοιμωμένῳ,
μάτην δραμεῖται, κὰν ὑπὲρ Λάδαν δράμῃ.

1119. Eosdem versus in quattuor tabellis similibus musei Borelli (ex museo Clot-Bey) legit Froehner *Tablettes grecque du Musée de Marseille* p. 6, quarum in secunda tertia quarta praeterea haec sunt: M. Αὐρήλιος Θεόδωρος τοῦ Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ ε̅ Θ. Aurelium autem Theodorum

alia quaedam tabella et ipsa ex Aegypto adlata docet fuisse saeculo III exeunte vel ineunte IV: Αὐρήλιος Θεόδωρος Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ καὶ ἡμέρᾳ ἡλίου ὑπατίας Φλαουίου Κωνσταντίου καὶ Οὐά . . . . τῶν ἐπαρχῶν. Consules fuerunt Flavius Constantius et Galerius Valerius Maximinus annis 294, 300, 302, 305, 306; cf. Froehner *l. s. s.*

* 1119 a. Diptychon Mediolani in museo Trivultiano. Mommsen C. I. L. V 8120.

Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις τὴν ἀξίαν
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φι[λό]ξε[νος].

*Fl. Theodo(rus) Filoxenus Sotericus Filoxenus
vir ill. com. dom. ex magistr. per Thracia
et consul ordin.*

Anno p. Chr. n. 525. — 1 qui morum castitate consularem dignitatem inlustravit. — 2 cf. seq. ep.

1119 b. Diptychon Compendiense. Ex Gorio Mommsen C. I. L. V 8120 adn.

Τουτὶ τὸ δῶρον τῇ σοφῇ γεροσιᾷ
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλόξενος.

Vide ep. praeced.

1135, 1. Formam μολόχην seravit cod. Π in Nicandri *Theriac.* 89.

Additis quae habui addenda praefandi finem faciam. Penes vos autem, viri optimi, praeter ceteros iudicium esto; vobis si videatur hinc illinc bonum aliquod spicum ex hac segete legi posse, maximo opere gaudebo. Valet.

Scr. Romae Id. Decembr. a. h. s. LXXVII.

I. EPIGRAMMATA SEPULCRALIA.

I. ATTICA.

SAECVLI SEXTI.

- *1. Sepoliae. Kirchhoff C. I. A. 463.

Εἴτ' ἀστό]ς τις ἀνὴρ εἶτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθὼν,
Τέ[τι]χον οἰκτίρας ἀνδρ' ἀγαθὸν παρίτω,
ἐν πολέμῳι φθίμενον νεαρὰν ἤβην ὀλέσαντα·
ταῦτ' ἀποδυράμενοι νεῖσθ' ἐπὶ προᾶγμ' ἀγαθόν.

1 supplevit Kirchhoff *Herm.* V 53 — clausula fere homerica Od.
η 52. 33. ρ. 382. — 2 Τέττιχον restituit Kekulé *Theseum* p. 159.

- *2. Ad Dipylon. Ex Luedersii apographo E. Curtius et Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1873 p. 153.

Σῆμα πατῆρ Κλεόβουλος ἀποφθιμένῳ Ξενοψάντῳ
θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς ἣδὲ σαοφροσύνης.

In sinistro basis latere Π]άριος quae artificis patriam indicant; a sinistra 16 vel 17 litterae perierunt. Κλεόβουλος in lapide est.

3. Incerti loci. Kirchhoff 465.

Ἀρχένεως τόδε σ[ῆ]μα nomen defuncti
ἔστησ' ἐγγὺς ὁδοῦ ἀγαθοῦ καὶ [σώ]φρονος ἀνδρός.

Supplevit Kirchhoff. — 2 ΔΟΙ corr. Kiessling hastam pro interpunctionis nota habens (:).

- *4. εἰς τὸ Φορβαντεῖον. Pittaces. Kirchhoff 466.

Ἀντιλόχου ποτὶ σῆμ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός

. . . . .

Alterius versus paucarum litterarum apices supersunt; tale quid fuerit ἵστε προσερχόμενοι. Altero eiusdem cippi fragmento artificis nomen inscriptum Ἀριστίων μ' ἐπόησεν.

- *5. Ad Velanidezam. Kirchhoff 468.

Λυσέαι ἐνθάδε σῆμα πατῆρ Σήμων ἐπέθηκεν.

6. Incerti loci. Ex apographo adcuratissimo archaeologorum Atheniensium (1851) Kirchhoff 469.

Σῆμα Φρασικλείας· κόρη κεκλή[σο]μαι αἰεὶ,
ἀντὶ γάμου παρὰ θεῶν τοῦτο λαχοῦσ' ὄνομα.

7. Ad Sunium promunturium. Ex Rangabis Michaelis Cordellae apographis Kirchhoff 470.

Τ]οῖπικλέους παιδὸς Δαμασιστράτου ἐνθάδε σῆμα
Πεισιάναξ κατέθηκε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντω[ν].

1 iuit. . ppi Cord. At Τερπικλῆς graecum nomen esse recte negat Wilamowitz. — 2 θανόντος Michaelis satis spatii negans superare ad *n* litteram supplendam; usus tamen et ratio formulae pluralem postulant.

8. Ad Sunium. Ex Cordellae ectypo Kirchhoff 471.

— — — — — ἦν γ]ὰρ ἀπάσης
νοῦν τε καὶ ἀνο[ρῆ]αν ἔξοχος ἡλικίας.
. . Ἐπ]ιστήμων τόδ' ἐπόει Ἰπ(π)οστράτου σῆμα.

Ab initio paullo plura periisse quam sola defuncti patrisque nomina, coniunctio γὰρ docet; fortasse viator ut iuvenem defleret invitabatur. Duo fuerunt disticha. — 2 Sauppe cum in Cordellae ectypo legisset *ΑΜΔ*, ἀνδρείαν scripsit *Philol.* XXVIII 174. — Post ἡλικίας spatii aliquid vacat, unde v. 3 ab ipso epigrammate seiungendum esse patet. Sed qui τὸδ' scripsit instituitque tam quaesitum verborum ordinem versum facere

voluisse mihi quidem videtur, modo non poetam sed ipsum artificem (Epistemonem opinor Hippostrati f.) artis musicae ignarum extrema de suo addidisse ptes.

9. Sub Hymetto. Ex Velseni et Prokeschii schedis Kirchhoff 472.

Σῆμα τόδε Κύλων παῖδοι[ν] ἐπέθηκεν θανό[ν]τοι[ν]
μ[ν]ῆμα φιλημοσύνης . . . . .

Mirum in modum turbavit lapidarius semel. corrupta (ΜΤΕΜΑ), ter ommissa ν littera; neque enim potuit sexti saeculi homo παῖδ' ἢ ἐπέθηκε θανόντι scribere. Dualem reposuit Keil *Ad syll. inscr. Boeot.* p. 633 adn. 39. — Ross (*Annal. Instit.* IX 10) Cylonem tyrannum intellegit, cui etsi non actas, ignobilis tamen scripturae habitus refragatur.

10. Inter Atticas. E schedis Mustoxydis Kirchhoff 473.

Σῆμα τόδ' [ἐ]ν[γ]ὶς ὁδοῦ Θεοσήμου [σιτῆσα (uxoris nomen)
ἀν]δροῦς ἐμο[ί] τε φίλον κάγαθοῦ ἀνφ[ό]τερον.

1 ΑΝΑΥ, — 2 ΕΜΟΝΕ Kirchhoff, qui omnia egregie restituit, ἐμοῦγε vel ἐμοιγε vel ἐμοί τε proposuit. γε particula, nisi plane inutilis sit, verendum ne ex ambiguo accipiat.

11. Ceratiae. Ex Rossii apographo Kirchhoff 475.

Λοιμῶι θανούσης εἰμὶ [σῆ]μα Μυρίνης.

Supplevit Kirchhoff.

12. In occidentali urbis parte. Kirchhoff 476.

Ἐνθάδε σῆμα θανόντι φίλωι Χ]σενόφα[ντος ἀδελφῶι
Ἐνδόχ]σωι κατέθ[ηκεν, ἐπεὶ πάρος ὤλει' ἀ]ώρος.

1 ἐνθα κασιγνήτῳ σῆμα Ξενόφαντος ἀδελφός Kirchhoff. At ἐνθα pro ἐνθάδε positum ante romana tempora in titulis atticis non reperitur. — 2 suppl. Kirchhoff.

13. *In ea parte urbis, cui nunc nomen Palaeochori.* Kirchhoff 477.

Ἐνθά]δε Φ[. . . (nomen mariti) ἄλοχον] κατέθηκε θανοῦσαν
 Α[αμπι]τὸ αἰδοίην γῆς ἀπὸ πατρώϊης.
 Ἐνδοιος ἐποίησεν.

1 Τῆ]δε φ[ίλῃν ἄλοχον ὁ δέϊνα]κ. θ. Kirchhoff. At quattuor ab initio litterarum spatium vacat. Cumanudes *tit. att. sepulcr.* 3090 . . . . ον κατέθηκε, ubi ον litterae errori fortasse tribuendae. — 2 suppl. Kirchhoff. Maritum qui posuit monumentum ex Ionica aliqua civitate oriundum fuisse, e dialecto evicit idem *Herm.* V 54.

14. Eleusine. Kirchhoff 478.

Α]νεΐαι τόδε σῆ[μα πατῆρ ὧι παιδὶ θανόντι
 Τιμοκλῆς ἐπέ[θηκε . . . . .

1 suppl. Bergk. *Diar. archaeol.* 1850 p. 172. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 295 unum versum effecit Αἰν. τόδε σῆμα πατῆρ Τιμ. ἐπέθ. idque nunc etiam Bergkio persuasit (*Histor. litt. gr.* I 384)

15. Inter rudera muri Themistoclei. Ex Rossii apographo Kirchhoff 479.

Σῆμα φί[λ]ου παιδὸς τόδε Α . . . . (nomen patris) κα]τέθηκεν
 Στησίου, ὃν θάνατος [δακρυ]όεις κατέχει.

1 ΤΟΔΕΙΔΕΝΔΙ . . . quod Δημάνης vel simile nomen fuisse Ross coniecit *Jahn. Annal.* 1833 II 437. Certe littera I post τόδε interpunctionis nota ; videtur. — κατέθηκεν Kirchhoff ἀνέθηκεν Ross. — 2 suppl. Ross.

- *16. In fundamentis ecclesiae Euangelismi. Kirchhoff 481.

Κρύπτει σῆμα τόδ' . .]ον, ἄωριον εἰς Αἶδαο,
 πᾶσι λιπόντα φίλοις πέ]νθος, ἀποιχόμενον.

1 κρύπτει σῆμα . . .]ον Kirchhoff. At demonstrativo pronomine τόδε opus est.

17. In Propylaeis. Kirchhoff 482.

Δημο]χά[ρους τόδε σῆμα πατέρ]θηκεν nomen patris
 παιδός]ς κηρῦχ[σαι μνημία σασφορο]σύνης.

Suppl. Kirchhoff. — Subiunctum erat artificis nomen ab litteris HE incipiens.

18. Prope Liopesi. Ex Rossii apographo Kirchhoff 487.

— — — — —
 . . . . . ού]νεκα πιστός ἔφυς.

19. In regione Attica. Kirchhoff 492 qui haec scripsit:

Positum statuo titulum ad locum designandum consecratum, quo virum quendam olim a puero adamato rixa suborta interfectum esse fama ferebat, rusticorumque hominum prodere artem litteraturae genus minus elegans et inconstantia insigne. Haec autem videntur carminis verba fuisse:

Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ . . . . . ονηια· παιδὸς ἐρα[σ]θ(ε)ίς
 νείκεα συνμει[ξας] πόλεμόν θ' ἅμα δακρυόεντα
 ὠ]ναθ', ὁ[πρ]ὸς φί[λου] ὦλετ'· ἐ[κ]κείνου δ' ἰερός εἰμι.

ὦνασθε dixit Euripides *Herc. fur.* 1368. Versu extremo τὸ ἡρῶιον vel τοῦ ἡρώϊου vestigia adparere haud inepte conieceris. — Mira multa, incerta plurima esse patet, quibus tamen certiora non substituum. Rusticorum autem hominum carmen vix est, si quidem recte conicio v. 2 ex Anacreontis elegiis desumptum esse fr. 94 B.

οὐ φίλέω ὅς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Koehler, qui descripsit, iterum examinato lapide haec tradidit: 1 post ἀνὴρ haec OT. ΟΜΕ||ΤΑΗΩΝΕΙΑ 2 ΚΥΝΜΕΙΗ 3 ΠΝΑΘΟ/|'ΟΣΦΙ+|| ΟΛΕΤΕ. — Extrema spatio interiecto extra versuum ordinem posita ΤΟΝΕΡΟΤΟΥ. — Inter sepulcralia rettuli cum Kirchhoffio.

SAECULI QUINTI.

20. In Ceramico positum fuisse titulum testis est Pausanias I 29,7. Kirchh. 441. Ad dextram nominum tabulae superest vocabulum *μαρνά-μενοι*, quod cum undique mutilus sit titulus, ne hoc quidem sciri potest, quo versus loco positum fuerit. Nec tamen negligi fas duxi, quia certis omnino rationibus Boeckh demonstravit fragmentum esse epitaphii quod sociis Cleonaeis in pugna Tanagraea occisis Athenienses publice posuissent.

21. In campo Academiae (i. e. in Ceramico), nunc in museo Britannico. Anaglypho, quod periit, tres bellatores nudi exsculpti, quorum sinister humi iacet hasta medii ictus, dexter aversus ab his vibrat hastam. Kirchhoff 442. Novum apographum ed. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* I 111.

- a. Ἀθανατόμμε [θ]α[νοῦσιν ἔθνηκαν σῆμα πολῖται
σημαίνειν ἀρετ[ὴν τῶνδε καὶ ἔσσομένοις,
καὶ προγόνους[. . . . . ἀρετῆς δὲ
νίκην εὐπόλεμομνῆμ' ἔλαβον [σ]φ[ετέρας.
- 5 b. Αἰθὴρ μὲμψυχὰς ὑπεδέξατο, σώ[ματα δὲ χθῶν
τῶνδε, Ποτειδαίας δ' ἀμφὶ πύλας ἔδ[αμεν
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο [βίου.
- c. Ἄνδρας μὲμπόλις ἦδε ποθεῖ καὶ δ[ῆμος Ἐρεχθέως,
10 πρόσθε Ποτειδαίας οἱ θάνον ἐμπρ[ομάχοις,
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀντίρρο[πα θέντες
ἦ[λλ]άξαντ' ἀρετὴν καὶ πατ[ρίδ'] εὐκλ[είσαν.

Unius Fauvelii fide haec constant: 1 ΟΜΜΕΟΑ 2 ΑΡΕΤ 3 post προ-γόνους (quod ex Hicksii apographo nunc certum est) ΘΕΝΕΣ vel ΘΝΝΕΣ 4 ΑΒΟΙ. Φ. — v. 1—4 Boeckhii supplementis, quae vv. 5—12 certa sunt, mea praetuli, nisi quod v. 3 nihil certi video cf. [Simon.] ep. 105 B. κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι — 6 ει Hicks, qui male legisse videtur. — 5sq. ne in funebri quidem publica laudatione nova Euripidea philosophandi ratione abstinetur. — De re ipsa Thuc. I 63 Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν (ἀπέθανον) καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.

22. In Aegina insula. Ed. Kirchhoff *Act. acad. Berol. minor.* 1873 p. 265.

Χαίρετε οἱ παριόντες, ἐγὼ δὲ Ἀντισιάτης ὑὸς Ἀτάρβου
 κεῖμαι τῆϊδε θανὸν πατρίδα γῆν προλιπών,
 Ἀντισιάτης Ἀθηναῖος.

Sub ol. 83 titulus editori scriptus videtur. — 2 poeta cum extrema scriberet oblitum se esse sensit patriam indicare; itaque qua sola potuit ratione patriae nomen infra subiecit repetito mortui nomine.

23. Thorici. Ex suo ectypo Belger benigne edendum permisit.

Καλλιμάχος.

Καλλιμάχου μνημεῖον ἐν ἀνθρώποισι τόδ' ἔσται
 χαίρειτε δ' οἱ παριόντες, ἐ[γ]ὼ δὲ λιπὼν πατρίδα ἐνθάδε κεῖμαι
 δῦσμορος, οὐδὲ φίλους γονέας ἐπιδών.

iv saeculi ineuntis. v. 3 ὁδὲ ex falsa analogia scriptum et φίλος. Tamen huc rettuli epigramma praecedenti simillimum, nisi quod Callimachi patriam indicare oblitus plane est poeta. — 1 μνημεῖον monumentum, non sepulcrum. — 2 ἐπιω.

SAECVLI QVARTI ET TERTII SECYNDIVE.

24. Ad ecclesiam Catholicam. Boeckh C. I. 173 e Pocockio et Mustoxyde.

Εἰ] τοιῶνδ' ἀνδρῶν εἴη πόλις, οὐποτ' ἂν αὐ[τῆς
 ἐχθροὶ στήσαιεν Ζηνὶ τροπαιὸν ἔδος.

In altero latere:

Κ]ι[ώμ]ενον εὐκλειαν [δ]ορὶ καὶ χειρὶ τόνδε πρὸς ἀ[νδ]ρόσ
 ἐχθροῦ Ἀρι[σ]τ[ι]λό[ρι]ον ὤλεσε θοῦρος Ἄρ[η]ς.

Ante med. iv saec. v. 1 ἔη et ὅποτ', v. 3 εὐκλειαν — 1 εἰ suppl. G. Hermann *Diar. litter. Lips.* 1829 mens. Jan. αὐτῆς ego restitui. — 3 ΤΟΛΕΝΟΝ corr. Boeckh. σὺν δορὶ καὶ χειρὶ Aeschylus Agam.

110 Herm. — 4 - . . . - ε . ΟΚ . . ΚΟΝ Πλειστόκριτον Boeckh, Αριστόκριτον Cuman. 3486, quo probato addidi ἐχθροῦ. Syllaba ultima prioris pentametri partis correpta a nomine excusationem habet. — 5 . . . . . ξο-
χας . . .

*25. Anaglyphi fragmentum (eques nudum hostem proculcans) prope urbem repertum, nunc in museo Berolinensi. Ross *Mus. Rhen.* VIII 125. E Ribbeckii apographo Welcker *ibid.* 625.

. . . . . ἔταροι δέ τε πάντες ἴ]σασιν
καὶ πατρὶς ὡς πολλοὺς ὄλεσα δυσμε[νέων
ὑμεῖς δ', ὧ παριόντες, ἐνὶ ξεινοῖσι γεν]έσθε
μάρτυρες ὅσ' ἀρετῆς (σ)τῆσα τρόπαια μά[χης.
. . . .]υλος Φλυεύς.

Ante med. saec. iv. v. 2 πολλός. — supplevi v. 1 et 3. —
1. ΠΑΣΗ ROSS ΞΑΣΙΝ Ribb. Ω nunquam fuit in lapide. — 4 cf. ver-
sum Aristophaneum ὅς πλείστα χωρῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
τρόπαια.

26. Ad portam Acharnensem repperit Fauvolius, ex cuius apographo C. I. 175. Denuo descr. Cuman. 16.

Μη[ᾶ]μα [τόδ' ἐστ' ἐ]πί σ[ώ]ματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου·
Πυθίων ἐγΜεγάρων δαιώσας ἐπὶ τὰ μὲν ἄνδρας,
ἐπὶ τὰ δὲ ἀπορῶξας λόγχας ἐνὶ σώματι ἐκείνῳ
εἴλετο τὰν ἀρετὰν πατέρα εὐκλείζων ἐνὶ δήμῳ·
5 οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐ[σ]ωισεν Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς Ἀθήνας,
εὐκλείσει Ἀνδοκίδαν δισχιλοῖς ἀνδραπόδοισιν·
οὐδένα πημάνας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Αἶδα κατέβα πᾶσιν μακάριστος ἰδέσθαι.
10 φυλαὶ αἰδ' εἰσὶν Πανδιονὶς Κερροπίς Ἀντιοχίς.

Ante med. saec. iv. scriptum v. 5 τρεῖς et v. 9 ἐς. Pessimum epigramma referri potest ad pugnam Corinthiacam a. 394, quamquam singula nescimus cf. Xen. Hellen. IV 2. — 1 μνήμα corr. Jacobs. — τόδ' ἐστι scripsi. ἰδὲ τοῦτ' Visconti. βλέπεις Jacobs. — σώματι corr. Bekker. — 5 σεωισεν. scripsi ὅς ἔσωισεν una addita littera, nisi malis una mutata ὃς σῶισεν. reliqui ἐσάωισεν. — 7. correxerunt δισχιλοῖς. — 10 non scriptum φυλαὶ δέ.

*27. Ad Olympieum. *Ephem. archaeolog.* 545.

Ἦ Χρό]νε, παντοίων θνητο[ῖς πανεπίσκοπε δαίμων,
 ἄγγελ]ος ἡμετέρων πᾶσ[ι γενοῦ παθέων·
 [ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν
 Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.]

Fragmentum teste Koehlero inter annos 350 et 300 scriptum superest de epigrammate Anth. Pal. VII 245, ubi perperam Gaetulici nomine fertur. Epitaphium esse eorum qui in pugna Chaeronensi ceciderunt exposui in dissertatione *de monumentorum aliquot graecorum carminibus* (Bonnae 1871). L. Spengelii scrupulos (*Act. Monac. acad. minor.* m. Mai. 1875) tollit egregia Kirchhoffii coniectura, quam utendam mihi benigne permisit, Dem. π. στεφ. 290 verba καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ (cf. § 289) μηδὲν ἀμαρτεῖν ἔστι θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν interpolata esse.

*28. In Propylaeis. Rangabes *Antiquités hellén.* 2204. Cuman. 3480.

Ο[ῖ]δὲν ἐλευθερίας κρεῖτι[ον πέλει ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
 ἧς] ο[ῖ]δε ἰέ[μ]ενοι [θ]νη[ῖ]σκον . . . . .
 ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι τάφ[ος δ' ὃν δῆμος ἔδωκεν
 φράζει καὶ πατρίδ' α[ῖ]ς [ἡ]γλάισαν χάρισιν.

Supplevi ut potui; lapis valde detritus, a dextra fractus. — 2 . . Ο ΔΕΙΕ ΕΝΟΙΟΝΗΤ Rang . . . ο . εἰς Γενοῖον III Cuman. . . . . ΜΙΕΞΕΝΟΙΟΝΗΤ ego. verbum θνηῖσκω certum est, minus certum ἰέμενοι.

29. Athenis. E schedis Fourmonti C. I. 1042.

Μοχθηρᾶς ὄδ' ἔβη νέ]ατο[ν πρ]ὸς τέρμα κελ[εῦ]θου[ν],
 εὐκλειαν δ[ε] β[ί]ου [κ]άλλιπ' ἀποφθίμενος·
 καὶ γὰρ ἐλευθερίας κλεινοῖ]ς ἐν ἀγῶσι δαμέντα
 Ἰσ[. . . .]ν πατρί[α] χθῶν ἐκάλυψε τάφωι.

Supplevi. 1 ΑΤΟΓΒΟΞ-ΚΕΛ'ΘΟΙ πρὸς τ. κέλεθου dedit ipse Boeckh. — 2 ΔΒΡΟ. correxit Wilamowitz. — 4 nomen fuit velut Ἰσόνομον.

30. Salamine. *Ephem.* 2565.

Εἶλε σό[ν], Ἡράκλειτε, καὶ αἰνετὸν νῖα [Α]εαί[ν]ης
 εἶλεν θαρραλέης [αἰ]σα Λέοντα μάχης·
 ἀγχιάλου Σαλαμῖνος ὃ γὰρ κλήροισιν ἀμύνων
 δυσμενέων ὄλοον τραῦμα κατηγάγετο.

ζηλοῦτ' ἀλλὰ νέοι τὸν ἡμέλικα· [κά]θ' ἄνε γάρ που
μηδοφόνων ἀρετᾶς μνωόμενος πατέρων.

Leo occidit circa ol. 137, cuius anno primo coloni attici insulam occupaverunt; quicum convenit quod Alexandrinae artis vestigia inesse observavit Wilamowitz, velut anaphorice iteratum verbum εἶλεν, figuram ἀπὸ κοινοῦ (v. 1), δ' γάρ tertio, ἀλλά secundo loco positum. — 1 ΣΟΙ — ΔΕΑΙΡΙΗΣΕΥΤ. N postremae litterae simul cum aliis quae inter vv. 1 et 2 leguntur ex vetustiore titulo superesse videntur. Ceterum eadem restituit Keil *Mus. Rhen.* XVIII 61. — 2 ΕΓΑ Bursian *Act. societ. Saxon.* XII 202 ἔργα δαέντα. Cuman. 2958 ἔργα τελοῦντα. Buecheler αἶα — ἀγχιάλων Σ. At quo referas μάχης genitivum obscurum. Λέων enim nomen est defuncti. αἶσα — μάχης scripsi, quod cedit vero. — 4 τραῦμα καταγαγέσθαι ut ἔλκος ἀρέσθαι. — 6 ἀρετᾶς scripsi, reliqui ἀρετᾶς. Similiter in titulo Attico (infra n. 70) ἀρετᾶς una forma dorica est ὦ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς — ἔπαιων ἔχοντα.

*31. In Propylaeis. Cuman. 3483.

Αἰχιμῆρι τόνδε θαν]όντα δορός κλ[υτὸν νῖα nomen patris
nomen defuncti κ]ρούπτει χθόνιο[ς τάφος . . . . .

32. In Propylaeis. Cuman. 3492.

πε]ν[τ]ήκονθ' ὅς ἐ[τη . . . . .
καὶ νομίμοις π[ατριόις ὤλετο πειθόμενος.

2 probabiliter refeci ex Spartiatarum epitaphio, cuius varia lectio apud Lycurgum Strabonem alios est πειθόμενοι νομίμοις cf. A. Pal. VII 438 πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

*33. Loci incerti, descripsi ad Parthenonem. Cuman. 3493.

. . . . . θαν]άτωι . . . . .
. . . . . πατρία χθ]ῶν ἐκάλυψ[ε τάφωι
. . . . . ἀ]ρήριον εὔ δ' ἐν ἀ[γῶνι
μαρνάμενος μοιρῶν δόγμα]σι παγκρα[τίεσιν
5 ἔφθιτο· μειλχιόισι δ' ἐπ']ῆθεσι νοῦ τ'[ἐπὶ δόξῃ
κῦδος ἀπ' ἰφθίμων εἶλε]το Κεκροπ[ιδῶν·

. . . . . ἔχ]ει βιότοιο [τελευτήν
 . . . . . πέν]τ' ἐπὶ π[έντ' ἐτέων
 10 τετρασίην εὖ ζήσας ὑπέδου τ]άφον· ἀλλ' [ἐνὶ οἴκῳ
 μήτηρ δύστηνος μύρ]εται ἡίθ[εον.

III vel adeo II saeculi. Argumentum carminis significavi. —

*34. Ad Dipylon. Schoell *Bullet. archeolog.* 1870 p. 146.

Πόντια Σωφροσύνη, θύγατερ μεγαλόφρονος Αἰδοῦς,
 πλεῖστα σὲ τιμήσας εὐπόλεμόν τ' Ἀρετήν
 Κλειόδημος Μελιτεὺς Κλειδημίδου ἐνθάδε κεῖται.

Saec. IV. Quod ait Schoell versus leviter incisos potius quam insculptos esse, ad solum v. 4 pertinet, qui revera nullus est. Litterae enim sparsim et paucissimae ibi comparent formis recentioribus; vetus epigramma in voc. κεῖται desinere adfirmo testis oculatus. — Adtulit editor Thuc. I 84 πολεμικοὶ τε καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γιγνώμεθα τὸ μὲν ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει κτλ'.

*35. Ad Dipylon. Salinas (*I monumenti sepolcrali scoperti presso la chiesa della Sta Trinità in Atene.* Torino 1863) tab. V. Cuman. 2784.

a. Οὐθαῖς μόχθος ἔπαινον ἐπ' ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσι
 ζητεῖν, ἠύρηται δὲ ἄφθονος εὐλογία·
 ἦς σὺ τυχὼν ἔθανες, Διονύσιε, καὶ τὸν ἀνάγκης
 κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν ἔχεις θάλαμον.

5 b. Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν, Διονύσιε, γαῖα καλύπτει
 ψυχὴν δ' ἀθάνατον κοινὸς ἔχει ταμίας·
 σοῖς δὲ φίλοις καὶ μητρὶ, κασιγνήταις δὲ λέλοιπας
 πένθος ἀείμνηστον σῆς φιλίας φθίμενος.
 10 δισσαὶ δ' ἀὑπαιρίδες σ' ἢ μὲν φύσει ἢ δὲ νόμοισιν
 ἔστειραν πολλῆς εἴνεκα σωφροσύνης.

Circa med. saec. IV. Dionysium publico funere sepultum esse colligi potest inde quod litterae sicut in actis publicis accurate singulae sub singulis positae sunt et suum quaeque ut ita dicam locum quadratum obtinent; cf. Simon. ep. 95B ἀγγράντῳ χρώμενοι εὐλογία coll. v. 2. Priori epigrammati e Cumanudis apographo praecedunt litterae aliquot

colore pictae, in quibus Διονύσιος nomen adgnoscutur. — 9 pluralem νόμοισι metro condonabis; quamnam habuerit alteram patriam nescimus.

*36. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. archaeol.* 1871 p. 29.

Πυθαγόρου.

Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμπρογόνων τε καὶ αὐτοῦ
ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔδεσαν
υἱὸν δημοσίαι Διονυσίου· ἱππόβοτον δέ
πατρίδα Σαλυβρίαν ἕκετ' ἄχος φθιμένου.

Ante med. saec. iv. ο pro ου scriptum, litterae ρ antiquiores et ρ formae. — πρόξενον non esse legatum contra Curtium moneo. — 1 Pythagorae etiam maiores Atheniensibus amici et πρόξενοι fuisse videntur; nam διὰ γένους a patre ad filium προξενία tradi solebat. — 2 miror accusativum ionicum Πυθαγόρην, cum praesertim recte dorica Σαλυβρία forma sequatur; est enim urbs a Megarensibus condita adscitis Boeotis. Contra in titulis Atticis Euclida superioribus Σηλυμβρία formam ubique reperiri consentaneum, vid. Kirchh. Ind. V. — 3 δημοσία male collocatum.

*37. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 28.

Ἐνθάδε Θέρσανδρον καὶ Σιμύλον ἄνδρες ποθεινῶ
πατρίδι Κερκύραι δέξατο γαῖα τάφωι,
πρέσβεις ἐλθόντας· κατὰ συντυχίαν δὲ θανόντας
παῖδες Ἀθηναίων δημοσίαι κτέρισαν.

iv saec. v. 3 πρέσβες. Curtius Thersandrum et Simylum Athenas missos esse putat ut agerent de Corcyraeis aliisque foederi marino attico sociandis a. 378/7 cf. Schaefer *de sociis Atheniens.* p. 12 sq.

*38. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 27.

Ζηλοῖ σ' Ἑλλάς πᾶσα ποθεῖ θ' ἱεροῖς ἐν ἀγῶσιν,
Ἐὐθία, οὐκ ἀδίκως· ὅς τέχνηι, οὐχὶ φύσει
ἐμφοτρουστεφάνωι κωμωδίαι ἴδνυέλωι
δεύτερος ὢν τάξει πρῶτος ἔφης (σ)οφίαι.

iv saec. v. 2 τέχνηι v. 3 κωμωδίαι scriptum. — 4 secundas tulit cf. Callim. ep. 9 Schn.

*39. Ad Dipylon. Edit. in *Bullet. archeolog.* 1864 p. 40. Cuman. 735.

Μακαρεὺς Λακιάδης, Ἀρχέβιος.
 Εἶ σε τύχη προὔπεμψε καὶ ἡλικίας ἐπέβησεν,
 ἑλπίδι γ' ἦσθα μέγας τῶι τε δοκεῖμ' Μακαρεῖ,
 ἱνίοχος τέχνης τραγικῆς Ἑλλήσιν ἔσεσθαι
 σωφροσύνη δ' ἀρετῆι τε οὐκ ἀκλεῆς ἔθανες.

IV saec. scriptum σωφροσύνει sed ἀρετῆι. — Macareus histrio fuit tragicus.

*40. Incerti loci. Pittaces *Anc. Athènes* 71 apographo usus ex quo nihil intellegas. Ego *Bullet. archeolog.* 1873 p. 248.

. . . . . σοφίης πείρατ' [ἐ]φιέ[με]νον·
 ἐκ δ' Ἀκα]δημείης, Τηλέκλεες, οὐκ ἀβόητο[ν
 σὸν κλέος] ἰφθίμοις ἔπλετο Κεχροπίδαι[ς·
 5 καὶ νῦν τῆιδέ]σε κοῦρ[ος] ὑπὸ χθονὶ θῆκε Σέλ[ε]υκο[ς]
 δακρυχέων· ἐσθλῆ]ν δ' ἐσ[θλ]ὸς ἔτεισε χάρι[ν].

Laert. Diog. IV 60 ὁ γοῦν Λακιάδης (qui scholam accepit a. 240) ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως καὶ Λακίδειον ὑπ' αὐτοῦ προσηγορεύετο· καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκεῦσιν. — 2 propria Academicorum laus est, qui nunquam ad sapientiae perfectionem se pervenisse, sed quaevisse sapientiam gloriabantur. — 4 suppl. Diels.

41. In Piraeo. Pappasliotes *Diar. archaeol.* 1856 p. 139.

Ἐρηνμάχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
 αἰθῆρ ὑγρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδου.

IV saec. v. 1 ὑπερφιάλος, nisi erravit lapicida. Simillimum est Pepli Aristotelei epigramma (Rose Pepli fr. 50):

Θυμὸν δὲ Κύννου καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
 αἰθῆρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδου.

Alterum ex altero fictum esse negari nequit, sed utrum ex utro non dispicio in his de Peplo quaestionis tenebris.

42. Venetiae esse dicitur. Atticum esse coniecit Boeckh C. I. 710. Anaglypho iuvenis expressus pallio indutus.

*Εὐτυχίδης Ζωίλου Μιλήσιος.
Πραξιτέλους ἦνθον λαοζόος οὔτι χερσίων,
ἐς δ' ἐτέων δισσὰς ἦλυθον ὀγδοάδας·
οὔνομα δ' Εὐτυχίδης· ψευδώνυμον ἀλλὰ με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Ἀίδα.*

3 ante ψευδώνυμον interpungendum esse ἀλλὰ docet Alexandrina arte postpositum.

*43. Ante Parthenonem. Lebas I p. 2 n. 9. Omisit Cumanudes.

*Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκο[ντος Ἀ]θην . . . . . ὃς μὲν
ὀγδώκονθ' ὀσίως ἐξεπέρα[σ]εν ἔτη.
ἰερά τεσσαράκ[οντα] δ' ἔτη καὶ τέσσαρ' Ἀθάναι
ῥέξας τέκνα φίλων] τέσσαρ' ἐπεῖδε τέκνων.
. . . . . εὐς Φλυέως μήτηρ
ἐπ]όησεν.*

III fere saeculi. — 1 . . . . HN Leb. . . . OH ego, quibus compositis patris nomen significandum erat. — 3 δέ tertio loco posui, nam inprobabile ab initio vocabulum fuisse ad v. 2 referendum, cuius sententia plana est et absoluta. Legi IT . . . . ONTA unde certum est numerale. — Momenti aliquid tribuitur numero quaternario in hoc carmine, quod ipsum quattuor versibus conceptum est cf. Welcker Syll. ep. p. 86 sq.

*44. In Piraeo. Cuman. *Philistoris* I 327.

*Χαιρεστράτη Μεν]εκρ[άτους Ἰ]καριέως.
Μητρὸς παντοτέκνου πρόπολος σεμνή τε γεραία
ταῖδε τάφῳ κεῖται Χαιρεστράτη, ἦν ὁ σύνενος
ἔστεργεν μὲν ζῶσαν, ἐπένθησεν δὲ θανοῦσαν·
φῶς δ' ἔλιπ' εὐδαίμων παῖδας παιδῶν ἐπιδοῦσα.*

IV vel III saec. Nomina supplevit Cuman., nisi quod Μενεκράτου scripsit. — 3 ἔστεργεν Cuman. In lapide aoristus est.

- *45. Menidi. Cuman. 3406, cuius lectionem correxi in *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 815. In anaglypho mulieri sedenti altera adstans dextram iungit.

Φανο[στράτη nomen patris virive] Με[λιτιάως.
Μαῖα καὶ ἰατρὸς Φανοστράτη ἐνθάδε κείται
οἴῳθ' ἐνὶ λυπηρά, πᾶσιν δὲ θανοῦσα ποθεινή.

IV vel III saec.

46. *Athenis sub anaglypho.* E schedis D. S. Martin C. I. 930.

Γοῦργος χρυσοχόος κείμει πολλοῖσ[ε] ποθεινός.

De nomine dubito. — Videtur integrum epigramma.

47. In urbe. Ross *Bullet. archeol.* 1841 p. 59.

Ἐνθάδε γῆ κατέχει τίτθην παιδῶν Διογείτου
ἐκ Πελοποννήσου τήνδε δικαιοσάτην.
Μαλίχα Κυθηρία.

IV saec. o pro on scriptum.

48. In urbe repertum, post apud Guilfordos Anglos. C. I. 808.

Ἀπολλοδώρου ἰσοτέλου θυγάτηρ Μέλιττα τίτθη.
Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην κατὰ γαῖα καλύπτει
Ἰπποστράτης· καὶ νῦν ποθεῖ σε.
καὶ ζῶσαν σ' ἐφίλουν, τίτθη, καὶ νῦν σ' ἔτι [τι]μῶ
5 οὔσαν καὶ κατὰ γῆς, καὶ τιμήσω σ' ἄχρι ἂν ζῶ.
οἶδα δὲ σοὶ ὅτι καὶ κατὰ γῆς, εἶπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν,
πρώτῃ σοι τιμαί, τίτθη, παρὰ Περσεφόνη Πλούτωνί τε
κεῖνται.

III fere saec. v. 7 πρώτῃ et Περσεφόνη scriptum. — Nutricem Hippostrate deflet vulgaribus epigrammatum sententiis verbisque abutens. Nihil mutandum nisi quod recte v. 3 τι litteras facili errore excidisse Boeckh intellexit. — 3 Ἰππόστρατος aut Ἰπποκράτης Boeckh, quibus nihil opus, modo recte distinguatur.

49. Cantabrigiam Athenis delatum anaglyphum. C. I. 805.

Εἰ]θύκριτος [Οἶν]αῖος
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολόντα
 Ε]ἰθύκριτον πατρία χθρὼν ἐκάλυψε τάφωι,
 μητρὶ φίλον καὶ πατρὶ, κασιγνήταις δὲ ποθεινόν
 πᾶσ[ί] τε ἐταίροισιν σύντροφον ἡλικίας.

IV saec. — I ΗΛΙΑΙΟΣ Dobreis . . ΛΙΑΙΟΣΟ. Mueller; recepi Boeckhii emendationem, cui Εἰταῖος non praestat.

50. Pone Piraeum. In museo Leidensi mihi descripsit M. Posener. C. I. 800 b.

Φιλοστράτη Φίλωνος·
 Φίλων Καλλίππου Αἰξωνεύς.
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολοῦσαν
 Φαναγόραν κατέχει Φερσεφόνης θάλαμος.
 Ἀλκιμάχη Καλλιμάχου Ἀναγυρασίου.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter Καλλιμάχου.

- * 51. Athenis. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 99.

Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα γαῖ' ἐκάλυψεν
 Ἀρχεστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην.

- * 52. In Piraeo. Cuman. 1412.

Οὐνομ]α μὲν τοῦμὸν καὶ ἐμοῦ πατρὸς ἢδ' ἀγορεύ[ει
 στήλ]η καὶ πάτραν πιστῶν δὲ ἔργων ἔνεκα ἔσχο[ν
 Πισ]τὸς ἐπωνυμίαν, οὐ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν.
 Πραξίνους Τερεῖα Αἰγινήτης.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter οῦ v. 3, τυχεῖν ibid. — Supplevit Cuman.

53. In Piraeo. Cuman. 2716.

Γλυκέρα Θουκλείδου.
 Οὐ σπάνις ἐστὶ γυναικὶ ἐσθλὴν καὶ σώφρονα φῆναι
 τὴν αὐτὴν δοκίμως, τοῖδε τύχερ Γλυκέρα.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Verba οὗ σπάνιος ἐστὶ et τυχεῖν eadem quae epigr. 52, cui hoc Glycerae epitaphium similius est quam ut casu factum putes; concinit et aetas et scriptura, eodem denique loco uterque cippus inventus.

54. In urbe, nunc in museo Parisino. C. I. 837. Nuper ex novo epigrapho Froehner *les musées de France* tab. IX.

Σωσίνοῦς Γορτύνιος χαλκόπτης.
Μνηῆμα δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης ἀρετῆς τε
Σωσίνοῦ ἐστήσαν παῖδες ἀποφθιμένον.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 genetivos revocavi ex lapidis fide. Clarac (*Catal. Inscr.* 720) ΞΩΣΙΝΟΕΣΤΗΣΑΝ idemque Froehner; deinde omnes ἀποφθιμένο. Iota omitti non poterat, unde falso correxerunt Σωσίνωι — ἀποφθιμένωι.

*55. Prope urbem. Cuman. 3499.

Πα[τρὸς] nomen patris, n. defuncti] . . . . ἡδὲ Φιλ[ίνναι
μητρὶ Θάνας στοναχῆ]ν . . . . . προλιπών
σω[φροσύνης] δὲ ἀρετῆς τε π[ρόφρ]ων τόδε τεῦξε πατήρ σοι
μνημεῖον θνητοῖς πᾶσιν ὄραν φανερόν.

IV vel III saec. — 1 ΓΑΙΙ dein 30—33 litterarum lacuna, post φΙΑ 20 fere litterae desunt, dein ΝΗΑΙΓΙ (Cum. νηλιπα) in fine versus. ἢ λιπαράν nolui scribere. — 3 σωφροσύνης suppl. Cum., qui deinde Π . . . ων, quae ego non vidi.

56—58 quorum priores duo tituli Piracenses sunt, tertius Salaminius.

I. Cuman. 3037.

Καλλιστώ.
Σῶμα σὸν ἐν κόλποις, Καλλιστοῖ, γαῖα καλύπτει,
σῆς δ' [ἀ]ρετῆς μνήμην σοῖσι φίλοις ἔλιπες.
Εὐκολίνη.

1 ἐρετῆς error lapicidae. — Cf. Speusippi in Platonem epigr. σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος.

*II. Kekulé *Theseum* 224.

Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει σόν, Δίφιλε, γαῖα θανόντος,
μνηῆμα δὲ σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

III *Ephem. arch.* 1642. 2737. Rang. 1518. Male tractavi in Commentationibus Bonnens. p. 22.

Ἐξηγεστίδης Ἀριστοδώρου Κοθωκίδης.
Σῶμα μὲν [ἐνθ']ἀδ' [ἔχει . . . . .]
μνηῆμα δὲ [σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

1 MEN . . . ΔΑ sed ut in istorum apographis ΔΔ pro ΔΑ legere non dubitavi. — Inhabile Ἐξηγεστίδης nomen non video qui versui potuerit adaptari; cave conicias τὸ σόν, Ἐξηγεστίδη, αἶα, nam αἶα vocabulum sprevit usus Atticorum. Sed potest aliud defuncti nomen fuisse; subscripta enim haec:

. . . φσ . . . .
Ἐξηγεστίδου
Κοθωκίδης.

Videtur omnium horum epigrammatum unum extitisse archetypum a ceteris ut cuique visum est immutatum eiusque haec fuisse sententia: *corpus tuum terra in sinus recepit, virtutis vero tuae memoria omnibus relicta est.* Hinc Speusippo solo hexametro uti placuit, alii nec pentametrum neglexerunt. Singula examinare non huius loci est, cf. quae secuntur.

59. In urbe. Mihi descripsit Lolling edidique *Bullet. arch.* 1874 p. 170.

σ]ῆς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μνημεῖον ἅπασιν
λείπ]εις οἰ[κτ]ρὰ παθὼν μοίρας ὑπ[ο] δαίμονος ἐχθροῦ.

2 κ. — Supra anaglypho unus ad minimum hexameter scriptus fuit nunc quidem deperditus. — μοίρας ὑπο δ. ἐ. coll. δαίμονος αἶσα.

60. *Athenis sub anaglypho.* C. I. 954.

Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα, Θεοφίλη, οὔποτε λήσει,
σώφρων καὶ χρηστή] καὶ ἐργατῆς] πᾶσαν ἔχουσα ἀρετήν.

Probum archetypum corruptum verbis καὶ ἐργατῆς insertis. — 1 λή-
ξει ci. Jacobs ap. Welckerum *Syll.* 6.

62. In urbe. Male Rang. 2202. Plenum dedit Cuman. 699.

Πολυκράτης Πολ[υ]αράτου Κριωεύς. Πο[λύμ]ητος Πο-
 λ[υ]αράτου Κριωεύς.
 Νικοπτολέμη Νι[κο]κ[ράτου] Κεφαλήθεν, [Πο]λυαράτου
 Κριωέως γυνή.

Σῆς ἀρετῆς, Νικοπτολ[έ]μη, χρόνος οὔποτε λ[ύ]σει
 μνήμην ἀθάνατον, σῶι πόσει ἦν ἔλιπες·
 εἰ δέ τις εὐσεβίας παρὰ Περσεφόνῃ χάρις ἐστίν,
 καὶ σοὶ τῆσδε μέρος δῶκε τύχη φθιμένη.

Nominibus apud Rangaben antecedunt litterae ΦΙΛΙΤΙΑ, quas Cumanudes dubias esse dicit recteque ad inscriptionem pertinere negat. — 2 Περσεφόνει 4 φθιμένει. — Versum tertium olim divinando restituit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864 p. 6.

*62. In urbe. Versus primus C. I. 174, totum ed. Cuman. 426, cuius lectionem correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 813.

Νικόβουλος Μυννίχου Εἰτεαῖος.
 Σῆς ἀρετῆς ἐστήκεν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα τρόπαια,
 ἐν τε ἀνδρῶν ψυχαῖς (σ)ῶιος ἐὼν ἔλιπες,
 Νικόβουλε, ἡελίου λαμπρόμφῶς, Περσεφόνῃς δέ
 δῶμα ποθεινὸς ἐὼν σοῖ[σι φίλοις] κατέβης.

iv saec. ο pro ου scriptum ubique, ut Νικόβουλος, non Νικόβολος, quod ex v. 3 conicias, nomen fuisse certum sit. — 2. ΨΥΧΑΙΩΙΩΣ legi, ψυχαῖς οῖος Cuman. — 4 suppl. Cuman.

*63. In arce. Cuman. 3076.

Κοῖος.
 Οὗτος ὃς ἐνθάδε κεῖται ἔχει μὲν τοῦνομα κριοῦ,
 φωτὸς δὲ ψυχὴν ἔσχε δικαιοτάτου.

iv saeculi titulus, in quo ο pro ου scriptum, antiquior Sositheo, cuius fragm. 2 (Nauck *fr. trag.* 639) simile est Μίδου γέροντος, ὅστις ὡτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν.

*64. Incerti loci. Cuman. 1052.

Ὀλυμπιόδωρος. Πολεμῶ. Σώτιος.

Σώτιον ἐνθάδε γῆ κατέχει τέχνην τε κράτιστον
 ἣν εἶχεν πάντων ὄντα φύσιν τε ἀρετῆς
 ἀστοῖσιν τε ποθεινόν· αἰὲ γὰρ πᾶσιν ἀρέσκων
 ἦν ψυχὴν τε φίλοις ἔσχε δικαιοτάτην.

IV saec. v. 2 ἔχεν, v. 3 ποθεινόν scriptum. — Infra nomina recentius addita Μ]ελάνης Ποτάμιος. — 3 quod omnibus placuit mira laus est mirumque Biantis qui dicitur praeceptum ἀστοῖς ἀρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἴ κε μένης (PL³. ed. B. p. 969), facetius idemque modestius et Antigona Sophoclea (v. 89) condigne Cuman. 3490: ὁ μὲν ἠνδάνεν οἷς χρῆν. — 4 cf. n. 63.

65. Vraonae. Cuman. 170 coll. Addend. p. 444.

Μνησαρχίδης Μνησάρχου Ἀλαιεύς.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν χρηστῶν τ' ἔργων ἐπιθυμῆν
 καὶ τὸ δικαιοσύνην τε φίλον τε φίλοισι προσεῖναι
 δόξα ἀρετῆ τε βροτοῖς καὶ ἀνεκλήτως βιοτεῦσαι,
 πάντα σὺ ταῦτ' ἔσχες, Μνησαρχίδη, ἀπροφασίστως.
 Μνήσιππος Χαριταίου Ἀλαιεύς· Μνης . . . . .

2 septem litterarum spatium quod indicavit Cumanudes octo litteris explere ausus sum cf. n. 64,4. Intellege *si deos colere probeque agere atque iustitiae amicisque amicum non deesse laus virtusque est* e. q. s. Melius dixisset δικαιοσύνη συνεῖναι, falso tamen φίλοισι συνεῖναι.

66. In urbe. De anaglypho nihil superat praeter hominum aliquot pedes. Ross *Demen* p. 87.

Σῆμα τόδ' Οἰναίου Διονυσίου τῶν δ' ἔτι πρόσθεν
 Πείθωνος πατρὸς οὗ καὶ Φειδίππου τόδε θείον
 τούτου τῶν τ' ἄλλων, ὧν τύπος εἰκόν' ἔχει.

1 pagi nomen, quod raro fit, ideo additum videtur ut tamquam vinosus Dionysus significaretur defunctus, cf. Melanippidae fr. 5 (PL³. p. 1246) ἐπώνυμον—οἶνον Οἰνέως. Reliqua sic procedunt *sepulcrum hoc Dionysii, maiorum praeterea Pithonis patris eiusque avunculi Phidippi, aliorum denique quorum figurae anaglypho expressae sunt.* — 2 τόδε male in versus gratiam interpositum.

67. In urbe. E Welckeri schedis Keil *Mus. Rhen.* XX 558. Omisit Cumanudes.

Κ[υδίμαχ]ος [Θ]οραε[ύς.

Κυδίμαχο[ν] χθὼν [ἦ]δε τ[α]φ[η]ῆς στε[γέε]σι καλύπτει,
ὄλβι[ο]ν εὐαίω[ν]α βί[ο]υ πλεύσαντα πρὸς ὄρμον
παῖδα[ς γὰρ] παίδω[ν ἐ]ξιδὼν καὶ γῆρα[ς ἄ]λ[υ]πον
τὴν πάντων κοινὴν μοῖραν [ἔ]χει φ[θ]ίμ[ε]νος.

Omnia tam certa ratione restituit editor ut de corruptela lectionis pauca memorasse sufficiant. 1 ΠΑΕ . ΑΤΗΣ iniuria dubitat de verbis ταφῆς στεγέεσι, quamquam ipse attulit Lycophr. v. 1097 ὃν νεοσκαφές — κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμων στέγος. — 2 fortasse Callimachi memor erat poeta V 117 ἄλβισταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. — 3 ΓΗΡΑ . ΛΛ

* 68. In Piraeo. Cuman. Addend. 3500 β p. 451.

Ὀλβιον εὐγέγων ἄνο[σον] . . . . .
τύμβος ὄδ' εὐθάν[ατον] nomen defuncti ἔχει

Novit hoc epigramma eiusve sive archetypon sive apographon Gregorius Theologus, qui non solum priorem versum imitatus est A. Pal. VIII 111 ὄλβιος εὐγέγως ἄνοσος θάνον (cf. ibid. 17,5), sed etiam pentametrum ante oculos habuit ep. 108,2 τύμβος ὄδ' εὐγενέτην Μαρτινιανὸν ἔχω coll. 95,2. Adiectivum εὐθάνατος mortis epitheton est Menandro Athen. XII 549 C, quo titulus vix antiquior.

* 69. In Piraeo. Ross *Demen* 101 c. Meieri adnot.

Τηλέμαχος Σπουδοκράτους Φλυεύς.

Ὡ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς παρὰ πᾶσι πολίταις
κλεινὸν ἔπαινον ἔχοντ' ἄνδρα ποθεινότατον
πᾶσι φίληι τε γυναικί — τάφον δ' ἐπὶ δεξιά, μήτηρ,
κεῖμαι σῆς φιλίας οὐκ ἀπολειπόμενος.
Ἱεροκλεία Ὀψιάδου ἐξ Οἴου.

iv saec. scriptum Σπουδοκράτους, τάφω, φίλει. — Subscriptum uxoris nomen; colloquitur autem Telemachus v. 3sq. cum matre ante mortua: hoc novum ac pulcrum. — 1 dici non posse ἀειμνήστους ἀρετᾶς παρὰ πολίταις ἔχειν vidit Nauck qui correxit (*Mus. Rh.* 1848 p. 442). Falso Welcker ἀειμνήστης (*Mus. Rh.* I 203). ἀρετᾶς una forma dorica ut supra n. 30,6.

70. *Ante magnam Palladis aedem* Cyriacus. C. I. 747.

Πόλλυλλος Πολυλλίδου Παιανιεύς.
 Εικόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολύστρατος αὐτοῦ ἀδελφόν,
 μνημοσύνην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Boeckh negat sepulcralem esse titulum. At et μνημοσύνη eius dicitur qui mortuus est et adiectiva θνητός et ἀθάνατος inter se opposita saepius in epitaphiis reperiuntur, cf. Simon. ep. 123B.

71. Sub Lycabetto. Ross *Bullet. archeol.* 1840 p. 104.

Ἐνθάδε [Π]υθοκλῆς κεῖται πολλοῖσι ποθεινός
 καὶ Σάτυρος νέος ὃν ἔσχεν ἐπωνυμίαν.
 παῖς δ' Ἡρακλείδου, μητρὸς δὲ Ἀριασιτίδος ἐστὶ
 πατρὶς δὲ ἐστὶ Ἐφεσος κλεινοτάτη πόλεων.

- 5 θρεφθεὶς δ' ἐν χθονὶ τῆιδε θάνεν μέγα πῆμα φίλοιο[ι]
 τῆι τε κασιγνήτη πένθεα πλεῖστα λιπών.
 Ἀριασίς. Πυθοκλῆς.

IV saec. ο pro ου scriptum, ε pro ει in θρεφθές et κλεινοτάτη. — Pythocles puer Ephesi natus Athenis altus et educatus est; nomen subscriptum Ἀριασίς si sororis est, pater materque, si matris, pater prior obiisse putandus est. Et dicendi et sentiendi genus Atticum prodit potam. — 2 Ross defunctum cum puer esset Satyrum, postea Pythoclem nominatum existimat, quod reprobatur aoristo ἔσχεν v. 2. Vtebatur Satyro cognomento nescio quam ob causam ei indito. Cf. Anth. App. 34. — 5 clausula homerica.

72. Loci incerti. In museo Athen. descr. Cuman. 3391b.

Φα[ίδιμο]ν Ε[ὺ]θυ[γέ]νονος ὃδ' ἔχει τάφος ἀνφικαλύψας.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Suppl. Cumanudes.

73. In Piraeo. Cuman. 2961.

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα κύκλωι στεφανοῦσιν ἑταῖροι
 μνημείων, ἀρετῆς οὖνεκα καὶ φιλίας.

Intellegendum sic fere videtur: flores et sarta imponunt, monumenta quae sint et virtutis defuncti et superstium amicitiae. στεφανοῦν τινά (vel τι) τινος recentior est structura, huic tamen loco necessaria.

74. Ad Dipylon. Cuman. 305, qui anaglyphum dicit coeptum esse superinsculpi litteris, non tamen perfectum.

Στρατωνίδης Εὐδώρου Ἀφιδναῖος.

Εὐδήμος Εὐφάνου Ἀφιδναῖος.

Ἐνθάδ' [ἐγὼ κε]ῖμαι, π[ᾶσιν φίλος ὅς ποθ'] ἐταίρο[ις]

εἴκοσι [καὶ δ]ύ' ἔτη γ[εγονὸς λείπω νε]ότητα,

ἐ]ν πᾶσι[ν κλεινὸν ἔργμασιν αἶνον] ἔχων,

σ]ωφροσ[ύνης πλεῖστον καὶ φιλί]ας μετέχων,

5 γυμνασί[ων ἔργοις δόξαν ἀειρά]μενος.

Supplevi. — 3—6 tria habes asyndeta quae insoliti metri aequalitate tamquam sustentantur. — 3 brevem syllabam in medio pentametro vide ut tollas.

75. Athenis olim. C. I. 749.

Κολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμογλικὸς ἤδεα παίσας

ἐκ γαίας βλαστῶν γαῖα πάλιν γέγονα·

εἰμὶ δὲ Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, παῖς δὲ Μένιουρος.

iv vel iii saec. — 2 Theogn. 878 ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαι' ἔσομαι. Eurip. Hypsipyles fr. 757 N. ἀχθόνται βροτοὶ εἰς γῆν φέροντες γῆν.

76. Ad Dipylon. Anaglypho exsculpta femina sedens capite velato et manu dextra inniso, a dextra puellula matris genua amplexa, a sinistra ancilla manu mento admota. Ex imagine photographica descripsi. Minusculis litteris ed. Cuman. 3264.

Πένθος κουριδίωι τε πόσει καὶ μηρὶ λιποῦσα

καὶ πατρὶ τῶι φύσαντι Πολυξένη ἐνθάδε κεῖται.

ο pro ου scriptum et 4 forma antiquior quintum produunt saeculum, anaglyphi tamen et dictionis indoles eis simillima quae quarti saeculi habentur. Cui si addideris apud Dipylon inventum esse, quae v saeculi necropolis non fuisse videtur, conicias quarti saeculi lapicidam vetustiorum litteraturam et scripturam data opera imitatum esse.

*77. Ad Dipylon. Ross *Archaeol. Aufs.* II 673. Cuman. 3074.

Παῖδά τοι ἰφθίμαν Δαμαινέτου ἄδε Κρατίσιαν

Ἀρχεμάχου δὲ φίλαν εὖνιν ἔδεκτο κόνης·

α ποθ' ὑπ' ὠδίνων στονόεντι κατέφθιτο ποιμῶνι,
ὄρφανὸν ἐμμεγάρους παῖδα λιποῦσα πόσει.

III saec. — Damaenetus Doriensis Cratistam filiam Archemacho Atheniensi uxorem dederat; itaque non recte Welcker (*Mus. Rhén.* I 205) v. 4 ἐμμεγάρους. — 1 ἰφθίμα Theocrito Berenice vocatur XVII 128. — 4 EM non EIM.

78. In urbe. Cuman. 24.

Φίλαρχος Ἀγγελῆθεν. Ἥγιλλα Φιλάρχου.
Ἥλικίαμμέν ἐμὴν ταύτην δεῖ πάντας ἀκοῦσαι
εἰκοστῶι καὶ πέμπτῳ ἔτει λίπον ἡλίου ἀνάγας
τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην ἣν εἶχομεν ἡμεῖς,
ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τοίτων.

*79. In Piraeo. Cuman. 3125.

Χαῖρε, τάφος Μελίτης· χρηστὴ γυνὴ ἐνθάδε κεῖται·
φιλοῦντ' ἀντιφιλοῦσα τὸν ἄνδρα Ὀνήσιμον ἧσθα κρατίστη.
τοιγαροῦν ποθεῖ θανοῦσάν σε, ἧσθα γὰρ χρηστὴ γυνή. —
καὶ σὺ χαῖρε, φίλτατ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει.

Epigramma et metri insolentia et inconcinno genere dicendi insigne; videntur quaedam ex meliore archetypo expressa, ubi participium φιλοῦντα v. 2, quod eici nequit, monstrat pluribus hanc sententiam expressitam fuisse. Pulcra sunt extrema ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει, quibus optime inlustratur anaglyphum, quo mulier sedens marito dextram porrigens exsculpta est.

*80. In arce. Cuman. 3498.

Ἀ]θάνατος φιλία σῆς ψυχῆς ἐστὶ παρ' ἀνδρῶν

Epigramma quinque fuit versuum. — 2 init. legi . . ΑΓΟΡΑΚΑΙ, quod fuerit mulieris nomen velut Κλεαγόρα.

*81. In Piraeo. Integrius alterum epigramma ed. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 692. 710 coll. Welcker *Mus. Rh.* I 204 et Stephani *Ind. lect. Dorp.* 1850 n. XIV.

a. Καὶ ζῶσαι πλοῦτον πατρικοῦ μέρους εἶχον ὁμοίως,
τὴν αὐτῶν φιλίαν καὶ χρήματα ταῦτ' ἐνόμιζον.

- b. Οὐ]δένα λυπήσασα τέκνων ἐπιδοῦσ[ά τε] παῖδας
 τῆς κοινῆς μοίρας πᾶσ[ιν ἔχ]ει τὸ μέρος.
 . . .]οστράτη. Μελινώ.
 . . .]νος Ἀναφλυστίου.

Nomina supplevit Ross Σωστράτη et Κόνωνος, Timothei filium intellegens divitiis famosum Anaphlystium. — 2 et amicitiam communem et divitias communes putabant. Alii ταῦτ' scripserunt, quod non intellego. — 3 τε scripsi. πρόπαιδας Ross, quod vocabulum non novi. ἔτι παῖδας Keil *Anal. epigr. et onomat.* p. 7. γε π. Stephani. — Videtur quae altero laudatur disticho prior obiisse sororque ei sepulcrum comparasse quo et ipsa postea inferretur. Propterea non solum sororis epitaphium sculpendum curavit sed prius quoque distichon, quod ad utramque pertineret. Dein postquam et ipsa mortua est, sororis nomini ipsius nomen additum est; utrumque enim distichon eadem manu eodemque tempore scriptum.

- *82. In urbe. Cuman. 3484, cuius errores correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 810.

Εἰκὼν μνημα χρόνου, τιμὴ δὲ κασιγνήταισιν
 τοῖν . . . . . ,
 Καλλιστοῦς τε Φίλης τε, οἷν ἡ πίστις διέμεινεν
 ἄρ . . . . .

IV saec. O pro OY scriptum, quo non perspecto Cumanudes κάλλιστος τε φίλης τε. — 4 αι . . Cuman.

- *83. In arce. Stephani *tit. graeci* IV 7. Cuman. 2777.

Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐμβίωι ἦδε
 ἄλ[λ'] . . . . .
 ἀντὶ δὲ σῆς ἡβης, Διονυσία, ἡλικίας τε
 τόνδε τάφο[ν] . . . . .

Eadem quae v. 1 sententia fuisse videtur in epigrammate Argivo inedito οὔ πέπλοισι μετάρ[σ]ιος . . .

- *84. In Piraeo. Cuman. 3491.

Ἐσθλὴ τῆιδε ν]όημα τρόπους [θ'] ἄμ', Ἰασ[σ]α, καλόπει
 γῆι, πάσης ἀρετῆς π]λεῖστον ἔχουσα μέρος·
 σοὺς δὲ τύπους ἐπὶ τῆιδε] σορῶι δεικνῦσα ἀναφαίνει
 εἰκὼν τοῦτο γάρ ἐστ' ἐ]μφθιμένων νομίμοις.

Supplevi quae suppleri posse credidi, nisi quod v. 1 plane incerta

est lectio. *τρόπους αμίας . . καλ.* Cuman. ΑΜΙΑΣ . Α κτλ'. ego. Manifestum ex participio *ἔχουσα* v. 2, secundam personam esse formam *καλύπτει*, unde nomen proprium vocativo casu positum esse sequitur. Non novi equidem *Ἰασσα* nomen, at traditum videtur. Gravius est quod θ' inserui; videant periti. — 4 defendi fortasse potest quod olim conieci *εὖ ζήσας ἐμφθιμ.* v.

85. In urbe. Cuman. 3500.

nomen defunctae *καὶ] μητρὶ φίλης καὶ πατρὶ [ποσεινῆς
πα]ιδὸς τύμβον ὄρᾶν τόνδε πρό[σελθε, φίλε.
ἦσικον μὲν τὸ δίκαιον ἐμιμού[μην τε τὸ καλόν,
ἐν τῷι δ' ἐκτελέσαι λείπομα[ι οὐ δι' ἐμέ.
μοῖρα γὰρ οὐκ εἶασ', ἔστησ[ε δὲ τέρατα κελεύθου
ἐν τριάκοντ' ἔτεσιν κ[άτιθανον ὠκίμορος.*

Supplevi, nisi quod Cumanudes v. 2 *παιδός* et v. 3 *ἐμιμούμην* praeiit. — 2 non ausus sum scribere *πρόβαυε πόδα*. — 3 nescio ubi legerim versus Sotadeum *μιμοῦ τὸ καλὸν καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος*. — 6 asyndeton bene habet.

86. Loci incerti, sed fuit inter Elgini marmora. Parianis adiecit Boeckh propterea quod Pariani nominarentur Diitrephes et Demophon. At hoc ipsum est cur Parianum titulum esse negem, et exspectarem sane *μοῖρην* pro *μοῖραν* v. 4 ut in urbe a Milesiis et Pariis condita. Videtur mater cum filiis Athenas transmigrasse. — C. I. 3648. Cuman. 2767 non integrum.

*Διτρέφης Ζωίλου Παριηνὸς στρατιώτης.
Δημοφῶν Μητροδώρου Παριηνὸς στρατιώτης.*

*Μνημα φίλη μήτηρ με Διτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν
καὶ Περικλεῖ φθιμένον Μητρίχη αἰνόμορος·
Ἄγνης τ' ἐνθάδε οἱ θυγατὴρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
μοῖραν Δημοφῶν, τῆς μετὰ πᾶσι βροτοῖς.*

iv saec. ο pro ου scriptum. — Metriche mater Diitrephen et Periclem e Zoilo, deinde Hagneidem et Demophontem e Metrodoro viro susceperat. Alterum tamen distichon fortasse post matris mortem insculptum.

87. Vari. Cuman. 3153.

*Μνημα Μνησαγόρας καὶ Νικοχάρους τόδε κεῖται·
αὐτῷ δ' οὐ παραδειῖξαι ἀφείλετο δαίμονος αἴσα,*

πατρὶ φιλωὶ καὶ μητρὶ λιπόντε ἀμφοῖμμέγα πένθος,
οὐνεκα ἀποφθιμένω βίτην δόμον Ἄιδος εἶσω.

IV saec. O pro OY scriptum, E pro EI praeter κείται. — 2 nec structuram intellego nec verbum παραδείξαι. Quodsi sculpta repraesentatio dicitur, doleo quod anaglyphi argumentum editor non enarravit. Hoc voluisse videtur poeta: *fatum festinans prohibuit ne ipsi defuncti arte exhiberentur*, in quo οὐ ita excusationis aliquid habet, ut monumento, quod ante oculos est, ipsos defunctos, quorum imagines ponere non licuit, opponi dicamus: τὸ μὲν μνήμα τόδε κείται, αὐτῷ δὲ τῷ θανόντε οὐχ οἶόν τ' ἦν παραδείξαι. — 4 clausula homerica.

88. Athenis. Cuman. 2486.

Σύμμαχος Σίμωνος Χίος.

a. Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεὶς βιότῳ, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις
χρησάμενος, γήρως τέρμα μολῶν πρὸς ἄκρον,
Χίος μὲν γενεὰν βλαστῶν, πατρὸς δὲ Σίμωνος
Σύμμαχος ἐν δαπέδοις Κεκροπίας ἐκλίθην.

5 b. Ἡ μὲν καλλικόμοις πτόρθοις βοτρυνάδεος οἴνης
Χίος ἀγαλλομένη Συμμάχῳ ἐστὶ πατρίς.
αἱ δὲ θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι τε Ἀθῆναι
σῶμα σὸν ἐγκόλποις κρύψαν ἀποφθιμενον.

Alterum epigramma priore longe pulcrius, nisi quod melius dixisset poeta v. 8 ἀποφθιμένον. — 6 mira Χίος nominis trochaica mensura, qua tamen minime defenditur epigrammatis quod Simouideum dicitur 119, v. 4 οὐδ' ἔκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην. — Ceterum Chius potius quam Atheniensis poeta videtur fuisse.

89. Incerti loci; lapis fortasse ex Euboea Athenas translatus est. Cuman. 1651.

Νικίας Νικίου Ἐρετριεὺς.

Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ κείται χθονί, [σῶμα δ' ἐπ' ἀγοῦ
᾽Ωρείου κρύπτει πυρκαϊῇ φθιμένον
τόνδ' ἔτι παπταίνοντ' ἐπὶ γούνασι πατρὸς μάρψας
Ἄιδης [ο]ἰ σκοτίας ἀμφέβαλεν πτέρυγας.

ἡ δ' ὄσιαν στέροξασα λέχους Κύπ[ριν χέ]εν [ἡ]μῖν
 χῶμα καὶ ἐν ξεσιῶνι γράμμ' ἐτύλωσε πέτρῳι.
 δηλοῖ δ' ὄνομα πατρὸς ἐμὸν θ' ὅδε τύμβος, ὀδῖται
 ἀλλ' ἕτε τέρμ' ἀγαθῆς τ' ἐξανύοιτε τρίβου.

Nicias Eretriae natus, Orei crematus sepultusque est; cenotaphium vero probabilius est Eretriae quam Athenis ei factum esse. — 1 χθονὶ πολυ . . quibus quid facerem nescius eo tandem adductus sum, ut litteras πολυ ex antiquiore titulo crederem residuas esse, vera autem iam non satis distingui posse. Quae posui rerum necessitas videbatur postulare; ἡ Ὠρεία Straboni (p. 445) Oreitarum ager est. — 4 ὦι Cum. quod correxi. Poeta melius imitatus archetypum probam et pulcram sententiam pessimis numeris inclusit; ἐμπροδῆς γάμορος μάρψεν Ἀίδης antiquus dixerat poeta, cf. Bergk Hippon. fr. 113. — 5 Κυπ . . . . ενμιν Cum. Κύπριν ne pyrrhichium facerem vetuerunt spatii angustiae. η sive Cumanudis sive lapidarii culpa intercidit.

90. In urbe. Cuman. 1825.

Ὅστεά μὲν καὶ σάρκας ἔχει χθὼν παῖδα τὸν ἡδύν,
 ψυχῇ δ' εὐσεβέων ὀχεται εἰς θάλαμον.
 εἰ δ' ὄνομα ζητεῖς, Θεογείτων Θυμούχον παῖς,
 Θεβαῖος γενεάν, κε[ῖ]μα[ι] κλειναῖς ἐν Ἀθήναις.

iv saeculi, nisi error est v. 3 θυμούχον. Dein v. 1 εἶχει et v. 4 κεμα scriptum esse testatur editor. — 1 idem exordium in tit. Ephes. C. I. 3026. — 4 eadem clausula in tit. sequente.

91. In Piraeo. Ross *Bullet. arch.* 1841 p. 55. Cum. 2856.

Ἐρσηῖς
 Τηλοῦ πατρίδος οὐδ' ἔθανον κλειναῖς ἐν Ἀθήναις
 Ἐρσηῖς, γνωτοῖσιν πᾶσι λιποῦσα πόθον.

iv saec. ο pro ου scriptum. — 2 Ἐρσηῖς disyllabum ut supra ep. 86 Ἀγγηῖς.

92. Athenis. Ex Rossii schedis ed. in *Diar. arch.* 1856 p. 141.

Λευκάς μὲν πα[τρὶς ἐστίν] ἐμοί· σπεῖρειν[δέ με nomen patris
 ἰούνομα Δη . . . . ., κεῖμαι δ' ἐν δῆμ[ῳ]ι Ἀθηναίων.

Supplevit Ross. — 2 C. I. 6280 B 46 σῆμα μὲν οἱ νηῖν ἴκελον δῆμιον
ἐν Ἀθηνῶν, qui titulus Herodis Attici est.

*93. Salamine Delive; dicendi genus atticum est. C. I. 2322b⁴². Kekulé *Thes.* 52.

Χρηστοῦ Τέχνωνος μνηῖμα τοῦ Φρουγῶς τόδε,
ὅς νῦν ποθεινὸς γέγονα τοῖς ἐν τῇ πόλει.

2 ΤΕΙ.

94. Inter Elgini marmora. C. I. 815. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 148.

Ἠλιταῖος Ἀλεξάνδρεια, πατὴρ nomen, ἐγὼ δὲ
Βρισηῖς πυκιν[αῖς] ἔξοχος ἐν πραπίσιν.
καὶ νῦν με κήρ ἐδ[άμασσε νόσον . . . . .

2 Βρισηῖς πυκινή Boeckh. — 3 ὑμε κῆρε δ[ύο] idem. — Post v. 3 haec supererant

ON ΕΛΕΙΟΥΙΗ/
ΙΩΣ ΖΩ

unde conicias in Ἐλειθυῖας doloribus illam τὸ φῶς ζωῆς amisisse.

*95. Extra Ceramicum. Kekulé *Thes.* 358. Cuman. 3151.

Μινακῶ Λίβνος χρηστή.

Εἴ τις ὅλως γέγονεν χρηστή γυνή, ἢδ' ἐγὼ εἰμι,
πρὸς τε δικαιοσύνην καὶ τοῖς ἄλλοισιν ἅπασιν
οὕσα δὲ τοιαύτη χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
οὔτε παρ' ὧν ὤμην οὔτε ἀπὸ δαιμονίου.

5 . . . . ος ἀπὸ μητρὸς ἐμῆς καὶ πατρὸς ἅπιμι·
σιγῇ δὲ κρύπτω, οἷας χάριτας μοι ἀπέδωκα[ν,
ἀνθ' ὧν ἤμελλον π]αρὰ τῶν παιδῶν κομίσεσθαι.

III fere saeculi titulus melius insculptus quam compositus. — 5 . . .
. . . . Τ. ΟΣ Kek. ΤΗΗΣ Rhusopulos *Bullet. arch.* 1863 p. 168. τει(;) *μος* Cumanudes. — ~~ΤΕΙ~~ ego. Ante ος sex septemve litterae perierunt; videtur adiectivum fuisse, cuius brevis terminatio producta non offendit.

Nec δύστηνος nec δύστημιος, quod e Cumanudis lectione conicias, satis placet. — 6 sq. supplevi. — Querelam habes puellae male moratae, quae omnium virtutum compos sibi esse videbatur; peregrinam fuisse praeter nomina adpellatio χρηστή demonstrat coll. Cuman. Indic. p. 455.

*96. Ad Dipylon. Anaglypho exsculptus homo mortuus in lecto recubans, cuius capiti a sinistra leo imminet; a dextra iuvenis nudus homine maior opem fert stricto gladio; iuxta navis rostrum effictum est. Wachsmuth *Ann. Instit.* 1861 p. 322. Kekulé *Theis.* 57 quosque alios enumerat Vsener *de Iliadis carmine quodam Phocaico.* Bonnae 1875 p. 33 adn.

Ἀντίπατρος Ἀφροδισίου Ἀσκαλωνίτης.

Δομσαλῶς Δομανὸ Σιδώνιος ἀνέθηκε.

Μηθεὺς ἀνθρώπων θαυμάζετω εἰκόνα τήνδε,

ὡς περὶ μὲν με λέων, περὶ δ' ἐγπρωῖο[η] κτετάνυσται·

ἦλθε γὰρ εἰχθρολέων τὰμὰ θέλων σποράσαι·

ἀλλὰ φίλοι γ' ἤμυναν καὶ μοι κέρισαν τάφον οὔτη,

5 οὓς ἔθειλον φιλέων, ἱερᾶς ἀπὸ νηὸς ἰόντες·

Φοινίκην δ' ἔλιπον, τῆιδε χθονὶ σῶμα κέκρυμαι.

Phoenix graece balbutit Wachsm. — 2 ΔΕΓΡΡΩΡΙΓΚΤΕ δὲ πρῶρ' ἐκτ. Rhosopulos. δ' ἢ πρῶρ' κτετ. Wachsm. δὲ πρῶρ' ἐγκτετ. Vsener ante duplicem consonantem facile nasalem litteram prava plebi pronuntiatione gigni potuisse ratus. Mihi iterasse ille videtur praepositionem ἐκ. — 3 εἰχθρολέων diphthongum nasali pronuntiatione ortam esse bene coniecit Vsener. — σποράσαι i. q. σπαράξαι — 4 οὔτη pro τῆδε ceteris non magis barbarum. — 6 δὲ λιπών Wachsm. Vsener.

AETATIS ROMANAE.

*97. Ad S. Trinitatem. Cuman. 324.

Εὐ[ρου]άνθη Ἀρίστωνος ἐξ Ἀχαρνέων. Εὐπυρος
Ἐρμιος.

Εἰκόνα μὲν γραπτάν, οἷα πέλει ἀμφιπό[λοιο],
θίγαμεν ἐ[ργ]οπόνου [Παλλ]ᾶδος ἐν τεμένει,

σκ[η]νει δ[ὲ] χθόνιον δίδομεν τάφ[ον· ἀλλ]ὰ καὶ ἔνθα
 μανύω[ν, τί καλεῖν ὄνομα] δεῖ σε, τύπος.
 5 πα[ῖδ]ε [. . . Ἐρμῖος τε καὶ Εὐ]πορος, ἐν δ' ἱεροῖσιν
 . . . . μητρὶ φίλῃ] μοῖραν ἔχοντες ἴσῃν.
 . . . . . ζ]ώεσκεν ὅτε . . . . . θνήσκεις,
 ὅς κεν . . . . . ος δεχ[νύμενος φθι]μῆνῃν.

Litterae III saeculi p. Chr. n. — 1 ἀμφιπο.ει Cum. εσοθ non possunt distingui in lapide valde detrito. — Deae ministra fuit Euryanthe, quam sacra veste indutam repraesentatam fuisse sumpsit. — 2 suppl. Cuman. θήκαμεν i. e. filii. — 3 sqq. quae supplevi non certa esse scio, at lacunarum spatio adaptata. ἔνθα i. e. in sepulcro, non solum in arce. — 4 in lapide non est μανύει. Philodemi epigr. A. Pal. V 46 τί δεῖ σε καλεῖν. — 5 filii, quorum nomina supra scripta sunt, videntur et ipsi in sacris Minervae occupati fuisse. — Extremi distichi vel sententia obscura.

*98. In arce. Cuman. 3496.

. . . . . ὄ[τ]ι μοῖραν
 ἀρκεῖν οὐκ ἐ]δάη Πιερίς [οἷσι φίλους·
 τρισάκι δ' ἐκτελ]έσας δέκα[τον ζωῆς λυκάβαντα
 οἰχόμενος κ]ατέχει Φερ[σεφόνης θάλαμον.

Litterae vulgares praeter r. — Prioris distichi sententia dubia; ante οιτ littera π. A. Pal. VII 362 ἀθάνατον δέ — οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται.

*99. In arce. Cuman. 3531.

πῶς κρυερὴ σιγή; τί β[αρὺς σκότος ὅ]σσε κάλυψεν;
 ποῦ χάριτες φιλήης; [ποῦ κραδίης γλυ]κερῶς
 ἴθως, τῇ τε λίρῃ [σύγκροτος ἀρμονίη;
 αἶαι, πάντα λέλοιπ]ε, μόλες στυγερὴν ὑπὸ] γαῖαν
 5 ἢ καὶ μὰ σέ, νῦν θ', Ἐλι[κῶν, πρὶν τ' Ἀ]ίδης φθονερός.

Versus quinti sententiam si bene adsecutus sum, fuit poeta ille, cuius de nomine supersunt fortasse litterae ante v. 1 νεπικι. At quis non illis temporibus? quarti enim fortasse saeculi est epigramma ne-

que multo aut antiquius aut recentius Gregorii carmine, cuius similis est indoles (A. Pal. VIII 26): πῶς ἐλύθη Νόννης καλὰ γούνατα; πῶς δὲ μέμυκεν — χεῖλεα; πῶς ἔσσων οὐ προχέει λιβάδας; et intellegitur quo spectent hae voces ἄλλοι δ' ἄλλα βούσι (sic scribo pro αὖ βούσι) παρ' ἡρίον. — 4 homericum νῦν δ' ἦδη πάντα λέλοιπε. — 5 iurat per Heliconem, sive montem intellegis, sive Musarum gregem, ut quae multorum iam mortem amicorum maeruerint.

*100. Athenis. Cuman. 3510.

Ἄρτι γενειάσκων, Μούσαις φίλο[ς, ἐσθλὸς ἐ]τ[αίροις
 κεῖμαι ἀδελφειῶν ὕστατος Ἄ[. . . . .
 ὧν ὁ μὲν ἐν Κύπρῳ μοῦραν λάχ[ε . . . . .

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 ἄρτι γενειάσδων Theocr. XI 10, ubi vide Meinek. adn. — Post septem litterarum spatium -τ. — 2 nomen defuncti.

*101. Athenis C. I. 863b.

Ὅπως δίζηαι, ξένε φίλτατε, τίς πόθεν εἰμί;
 Κῶ[ς] μὲν μοι πατρίς ἐστιν, ἐγὼ δ' ὄνομα Νεικομήδι[ς].
 Μουσάων θεράπων, ἄδων θυμέλαισιν Ὀμηρο[ν
 δόξαις ἐνγέλασας περὶκειμαι νήδυμον ὕπνον.

Neglegenter insculptum carmen, semel τ forma, ceterum σ. v. 2 Κῶ et Νεικομήδη, v. 3 ΟΜΗΡΟΙ scriptum est, non tamen Ὀμήρου, qua lectione deceptus falso interpretatur Welcker *Syll.* 12. — Nicomedes talis erat qualem descripsit Achilles Tatius III 20 καὶ γὰρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὀμήρου δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις κτλ'.

*102. Athenis. Cuman. 3511.

Τὴν Εὐτυχοῦ[σαν τὴν τε] Ναίδα δυ[στυχεῖς,
 τὰς αὐταδέ[λφους μου]σικίας, τὰς εὐλάλους,
 τὰς συντρα[φείσας ἐν] λύραι κα[ὶ βαρβίτῳ
 ἢ γῆ συνέθ[ηκεν ἐνθάδ]ε ἡρέ[μα, ξένε.

1 Ναῖς nomen meretricium, cuius paenultima correpta ut in nomine non offendit. — 2 εὐλάλους dedit Wilam.

103. Chalcide Euboeae. Stephani *Itin. Graec. septentr.* tab. II 6.
Melius Vlrichsii apographum *Mus. Rh.* III 239.

Ἀπατούριος
Δα[μα]ρμένου
χαῖρε.

Ἐνθάδε κηρὶ δα[μ]έ[ν]τα τὸν ἔξοχον ἐν πραπίδεσσι
Ἐδ[βο]ρ[ας] ἐρατ[ῆ]ς ἄδε κέκευθε κόνις,
ἔσθλὸν ἐν ἡμεροῖς Ἀπατούριον, ὃν θ' Ἐκαδήμιον
λέσχει καὶ σοφία]ς μῦθος ἐ[π]αγλάισεν.

5 πο]λλὰ σὺ μ[έν] λείβ]ων πάριθι, ξένε, δάκρυα κενθοῖς·
οὐχ ὁσίη [κενεὰς τ]ῶιδε νέμειν χάριτας.

ἀλλ' ἀπρο[φωνή]σας ὄνομα κλυτὸν ἔννεπε χαιρεῖν,
καὶ τὸ παρ[ερχομένοι]ς ξυρόν ἀμειβόμενος·

β]ῶ[λός] σοι κο[ύφ]α] Ἐλεφνηροῖς ὅστιά κρύπτει

10 ἀν[θ]ροφῆς [μεγάλα]ς εἴνεκα σωφροσύνας.

Epigramma scite factum fortasse ante Chr. n.; dialectus dorica praeter homericam formulam οὐχ ὁσίη v. 6. — Δαμαρμενίδης nomen C. I. 1389. — 1 φῶτα καμόντα Vl. omnibus aptius invenit Wilam. — 2 suppl. V. — 3 ἐσθλὸν εἰς ἀστοῖς V. idemque v. 4 καὶ πυντός quod propter ipsam membrorum concinnitatem reprobandum. — 5 sq. suppl. V. — 7 προδακρύσας V. idemque ὀνομάκλυτον: At solent χαιρε dicere simul ipsum defuncti nomen pronuntiantes. — 8 τοῦτο παραί κενθος V. καὶ Wilam. παρερχ. Buecheler. Quid sit illud omnibus viatoribus commune, extremum distichon docet, ut dicant *sit tibi terra levis*. Et bene habet ἀμειβόμενος, his enim respondetur ad ea quae narra- verat defunctus. — 9 . ὦ . σοι Vlrichs κοῦφα σοι κόνις ἄδ' (cf. A. Pal. VII 204 νῦν δέ σε μὴ κοῦφη κρύπτει κόνις), recepi tamen quod Wilamowitz proposuit; nam melius βῶλος quam κόνις dicitur ἀνθοφῆς, de quo vocabulo non dubito. Ν. ΦΥΗΣ Vl. Ν . . . ΛΗΣ Steph.

*104. Ad Lycabettum. C. I. 938.

a. Ἐνθάδε Διάλογος καθαροῖι πρὸ γυνῆ καθήρας
ἀσκητῆς σοφίης ὄϊχευ' ἐς ἀθανάτους.

b. Ἐνθάδε Διαλόγιο σαόφρονος ὅστιά κεύθει,
γυμ[νάς] ὃς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην,
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων οὐρανὸς εὐρὺς ἔχει.

Qualem philosophiae disciplinam secutus sit Dialogus non satis liquet; similia autem Philonis praecepta sunt, qui ἀσκησιν philosophiam, ἀσκητάς philosophos vocat, qui τὸν δόξμπιον καὶ οὐράνιον χῶρον ἔλαχον οἰκεῖν. Vnde recte videntur emendasse v. 4, ubi ex lapide ΓΥΜΝΑΣ vel γυμνά ὄς, quod Cumanudes, vel ΓΥΜΝΙΑ: quod ego legi, enotatur. Structura paullo liberior est, at plane perspicua. Cum enim v. 5 verbum κεύθει aperta ἐπαναλήψεως ratione iteretur, hic demum claudi sententiam puto (quod probat etiam ἀλλά particula) ut nec verbo κεύθει v. 3 subiectum quaerere nec κείται pro κεύθει scribere opus sit. — Ceterum exitus v. 1 et 2 similes habet Laertius Diog. A. P. VII 123 καὶ σύ ποτ', Ἐμπεδοκλείς, διερεῖ φλογὶ σῶμα καθήρας — πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιες ἀθάνατον.

105. Athenis. C. I. 880.

Ἀχιλλέως παῖς, στωϊκὸς Θεόξενος
ἐνταῦθα Πατρεὺς, ἀλλ' ἄγαν κείται νέος.

III fere saeculi. Alemanem stoicum habes C. I. 6698, qui titulus anni post Chr. n. 241 est.

106. Athenis. C. I. 923.

Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τύμβος ἄνδρα, ἐπεὶ σοφῶν
δῶρα Μουσέων μέγιστα τῶν ὄδ' ἔξοχον λαχὼν
Ἀρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρίσμακαρ κληί[ζ]εται,
οὐνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἂν χρὴ νοεῖν.

III fere saec. — 1 σμεικρός — σμικρόν vocalem arsi intentam diphthongo scripsit. — 2 Μουσέων trisyllabum fecit ex analogia homerica. — 3 ΚΛΗΣΕΤΑΙ.

107. Ad S. Trinitatem. Velsen *Diar. arch.* 1856 p. 286.

Ἄνδρα μὲν ἐσθλὸν ἐ]όντα καὶ εἰρητῆρα δὲ νο[ύ]σιον
ἔξοχον, Ἐρμεία,] νῆσσον ἄγευ μακάρων
καὶ δέξαίτο θεῶ]ν ἠδ' ἡρώων γένος ἄλλων
Ἴπποκράτει Διοκλ.]ῆ εἶσον ἔχοντα γέρας.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — Observare licet posteriore aetate, cum non iam suam quisque loqueretur dialectum, τοὺς ἱατρῶν

παῖδας Hippocratis scilicet discipulos ionico potissimum sermone uti. Ridet hoc Lucianus πῶς δεῖ ἴστ. συγγρ. c. 16 extr. — 2 ἔξοχον Wilam. idemque v. 4 pulcre restituit.

108. Ad τετρακιδιον Ἀθηνᾶν herma fractus. Cum. 393.

Νοῖσων εἰη[τιῆρα καὶ ἐσθλὸν δ' ἄνδρα] Κράτιωνα
Κυῖνι[ου παῖδα φίλον] Γαργήτιον ἦδε κ[αλύπτει
χθών, φιλίους δὲ τ[ύπους δείκνυ]σιν ὁ λάινος Ἐρμῆς.

1 καὶ — ἄνδρα Wilam. ex epigr. antecedentis v. 1. — 2 καλύπτει Cum. idemque v. 3 supplevit.

*109. In arce. Cuman. 3523.

. . . . . ἰσ]οθέου νηοῖο βεβ[ήλοις
ὑπνον ἀποβρι]ζοντες ἐπαλλήλοισι τά[φοισι
. . . . . Ἀίδης] στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕ[βρει
παῖδες nomen patris] πολύφρονος ἰητῆρος·
5 πυρκαϊὴ δ' αὐτ]οῖσι δέ[μας] ψυχὴν τε κάθ[ηρην.

III fere saec. Non expediti fragmentum difficillimum. — 1 tentavi λοίσθιον ἐν τοῖσδ' ἰσοθέου κτλ. ut significaretur aedicula sepulchralis; eo quod sepulcrum est, non ἱερά sed βέβηλος vocatur. — 2 ὄντες unde — ζοντες certum est. Dein de duorum ad minimum morte agitur, quos filios πολύφρονος ἰητῆρος v. 4 fuisse sumpsit. — 3 solita de Hadis saevitate querela, quae tamen non video quomodo ceteris inseri potuerit. — 5 δέμας Cuman., nec reliqua dubia.

*110. In urbe. Edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 249.

α. Εἰπέ, τίν]ος πάτρης ἐ[κφύς θάνες, ἦ] ἐ τίς αἰτός
ἐπλεο], καὶ τίς σευ κλή[ζεθ]' ὁ [γεινάμενος;
β. οὖνομά μοι Κορνο[ῦτος ἔην], πατρίς ἐνθεν ἔκ[ανον
Προ]υσιάς, ὃς δ' ἔτεκεν [nomen patris] με πατήρ.
α. ζω]ῆς δ' ἐς πόσον ἦλ[θες; β. ἐς εἰκοστὸν] λυκάβαντα,
δ]οιοὺς τῷδ' ἐπιθεις [μῆρας ἔλυσα βίον.
α. ποῦ; β. παρὰ Κεχροπί[δαις. α. ἔμαθες δὲ τί; καὶ] τότε
λέξ[ον·

β. . . . . ῥητορικ[ήν . . . . .

II saeculi. — 6 suppl. Aug. Mau amicus, nisi quod ἔλυσα posui pro ἔκαμψα Euripideo. — 8 ante ῥητορικὴν octo fere litterarum spatium. Wilamowitz: πείρατα ῥητορικῆς καὶ σοφίης ἔλαβον. Extremum distichon periisse probabile est, quo qui interrogavit salvere iuberet defunctum.

111. Cippus atticus, cuius titulum in museo Britannico descripsit Welcker ediditque *Mus. Rh.* VI 82.

Ὁ δῆμος Ἀθηναίων Ἀρτεμιδώρου.
Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις τηρῶν πύργον, παροῦτια,
καὶ νῦν τηρήσω, ὡς δύναμαι, νέκυσ ὄν.

Ludi videtur in vocabulo πύργος, quod v. 1 turrim aliquam armis defendendam significat, v. 2 si recte intellexit Wilamowitz de Dipylo accipiendum est.

112. Aegina in insula. In herma anaglypho expressi stant vir vestitus et puer nudus strigil et discum manibus tenens. Ex Stephaniai *Parergis arch.* (IX) Keil *Philol.* VIII 174.

Ἀντιοχῆ Θεμισωνος ἀεθλοφόρον κόνης ἦδε
κείθει δωδεχέτη παῖδα Θεμιστοκλέα,
ὃς βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων ἴσ' ἠμωνίμῳ ἀνδρὶ
θνήσκει τὴν μοιρῶν οὐ προφυγῶν δύναμιν.

Litterae πζ meliorem testarentur aetatem, nisi dativo v. 3 iota adscriptum non esset. — Recepti inter attica propter nomina et patris et filii, etsi quae tunc temporis Aeginetarum sors fuerit nescimus: possunt ex antiquiore tempore Athenienses in insula vicina remansisse. Tamen propter nomina vere attica ne quis Antiochiam pagum atticum recoquat unum moneo. Mulierum atticarum nominibus non fere adiungi τὸ δημοτικόν sat notum est, cuius quidem rei omissis fraudibus Lenormantianis rarissima sunt exempla; uxoribus vero, nisi ubi recentiore aetate civis attica peregrino nupserit (Cuman. 1108), nunquam additur; non enim huc referes titulum romanae aetatis Cuman. 939. Antiochensium contra mulierum ubique nominatur patria, sive civibus atticis seu peregrinis nupserint. Haec enim est eorum titulorum forma ἢ δεῖνα τοῦ δεῖνα Ἀντιόχισσα τοῦ δεῖνα γυνή. Nunquam praeterea Athenienses de pagorum nominibus quorum δημοτικόν in—εὗς desinit formam femininam finxerunt. Itaque Themistocles Themisonis f. non civis Atticus fuit, sed Antiochensis, eorum vero, qui plurimi Athenis incolebant.

113. Prope Nicaeam Italorum. Anaglypho iuvenis exsculptus nudus genas barbatus, sinistra palmam tenens. Fraenkel *Diar. arch.* 1874. p. 148

Ἰλαρος τοῦ ἰδίου συντρόφου ἐποίει.

Ἰλωτίς ὁ πολλὰ καμῶν ἐν γυμνασίοισι φιλάθλοισι
κεῖμαι ἀλικλύστῳ πὰρ χθονὶ Πειραέως,
ζωῆς καὶ καμάτων τέρμα δραμῶν ταχινόν·
οὕτω γὰρ μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον.

of west? W.?
Parcae

II vel III saec. — Epigramma non sine arte factum si non metri tamen locutionis. Opponuntur inter se fortis pristina vita et mortis tarda quies, gymnasium et Piraei litus: vitae et laborum aequae brevem cursum tribuerunt Parcae.

114. In urbe herma. C. I. 427.

Ῥηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς τὸν υἱὸν τοῦ κοσμητοῦ Ἀύρ. Ἀφφιανὸν Χρηστὸν Μαραθῶνιον οἱ περὶ τὸ Διογένειον συνάρχοντες ἀρετῆς ἔνεκεν.

Ὅστις καὶ τίνος εἰμί, τὰ πρόσθεν γράμματα φράζει·
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσε λεώς,
οὐνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ ἀνχένι θεσθαί
κώμῳ ἐν ἡγαθέῳ πανσάμενος βίотου.

Aurelius gentile aetatem arguit, nominum cumulatio nobilitatem iuvenis. — 2 λεώς ἐφήβων haud raro dicitur.

*115. Ad S. Trinitatem. Cumanudes *Athenaei* vol. I 167. In aversa parte statuæ virilis, supra titulo conspicitur mulieris fragmentum longa veste indutæ et vivo gressu procedentis ad sinistram.

Αἱ Νύμφαι δηλοῦσι — [. . . .δ'] ἔστησαν ὀπισθεν-,
δὴ σφι[σι] πᾶν ἀγαθὸν τοῦτο[ν] πρὶν μὲν] κεχαρίσθαι,
πᾶν δ' ὅτ[ε τηλό]θεν ἔχε κενῶς ἀλό[ς] οἶδμα πο[ρ]ρευθεῖς
οἴστρω δαι[μονίῳ], μέχρι παῖδα πατήρ [ἐλεεινός
5 θάψῃ, ὑφ' οὗ πρέπον [ἦν τὸν γη]ράσαντα ταφῆν[αι].

Supplementa praeter v. 3 οἶδμα π., quod Cumanudis est, et praeter v. 5 incerta admodum. Sententiam dubitanter hanc fuisse sumpsit: *nymphae hic conlocatae declarant virum in cuius imagine sculptae sunt (at non iam extant nisi forte una illa mulier dicitur) cum antea multa eis*

*bene fecisse tum nunc ubi longinquo inutilique ex itinere mercator rediit
divino numine actus, donec domum redux, heu ante patrem, obierit. Acerbe
haec dicta accipio a patre talia tantae filii pietatis praemia concesso. —
I cur aversa in parte constiterint non exputo. — 4 sq. μέχρι — θάψη*
sententiae manifestae non convenit coniunctivus.

116. Prope arcum Hadriani. C. I. 948.

Οὔτος ὁ γῆς τέμνων σταχυηφόρον ἀλλὰκα Δηοῦς
Εὐτυχος, ἣ γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος,
εἴκοσι τῶν πάντων ἐτέων ὑπὸ τῶδε κέκρυμμαι
σῆμαιι, μήτε νόσφ' μήτ' ὀδύνησι ταχεῖς.
τεθνευῶς δ' οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθους
ἀμφοτέροισι ἔλιπον λυγρὸν ἔμοῖς τοκέσι.

Eutychus agricola fuit, ut in Antiphili epigr. A. P. VI 98 Parmis
γατόμος et falx σταχυητόμος vocatur, cf. Welcker *Syll.* 8. — 1 imi-
tatur poeta epigr. A. P. VII 209, quod nescio utrius Antipatri sit
(fortasse cum apud Planudem ἀδῆλον sit neutrius) ὄφρα σε καὶ φθί-
μενον Δηοῦς σταχυητρόφος ἀλλάξ θέλγη (τόν μύρμηκα), male vero addit
γῆς peiusque etiam σταχυηφόρον substituit lectionem Planudeam. Ipse
vero Antipater Moschi vestigia pressit (VIII ed. M.) ἔσπειρεν Δηοῦς ἀλλὰκα
πυροφόρον vel Callimachi fr. 137 B. τέμνοντα σπορίμην ἀλλὰκα γειομόρον.
— 5 miram attractionem effecit οἶος vocabulum, cuius rei ni fallor
certissimum est exemplum in loco simillimo ep. A. P. VII 25 μούνας
(sic codex. legitur μούνον ex Bergkii coniectura) δ' εἶν' Ἀχέρωντι βαρύ-
νεται, οὐχ' ὅτι λείπων-ἡέλιον Δῆθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων, ἀλλ' ὅτι τὸν
χαρίεντα μετ' ἡιδέοισι Μεγιστέα-λέλοιπε. Itaque nihil mutandum.

117. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1027.

[Τύμβον τόνδε . . . . . ἔτευξα]
λεπταῖσιν χάρισιν πίστι]ν ἀμειβομένη
ἐσθλοτάτην (nomen defuncti) χρηστοῦ] θρεπτήρος ἐμεῖο,
πᾶσιν ὄραν μεγάλης μνήμα φιλο]φροσύνης.

Litterae valde recentes. — Sententiam indicavi.

118. Apud Sunium. Baumeister *Annal. Fleckeis.* LXXV 346. Cu-
man. 184.

Ἦν] ποί' Ἀθηναίη . . . . .
 ἔτρεφεν ἀλλοτρίων ἀμ[φί]πολον ταλάρων,
 ἔδραμε παιδὸς ἔκητι καὶ ἐς βασιλῆος ἰκέσθαι,
 ὅς] ῥα καὶ ἀφνειῶν εἴσεν ἐπὶ κ[ι]ε[άνων]
 5 ἔμ]πης δ' οὐ ζώουσαν ἀπὶ γαγ[εν] ἀλλὰ τάφους γε
 Κεκο]οπ[ί]ους Λιβυκῶν ἀντ[ι] λάχεν ψαμάθων.

1 fere a. Chr. n. saec. — Mater (qua de agunt vv. 1 sq.) cum filiam, quae apud regem Aegypti nobili quodam munere fungebatur (v. 4), moribundam audiisset, eo contendit, at quantumvis festinaverit non vivam sed mortuam eam secum in patriam abduxit. — 1 extr. ΗΜΕΠΙΛΙΤΟΣ Baum. ημε . . . λ. ον Cuman., quae componere non queo. — 2 ἀλλότριον τάλαρον significant aliena ministeria, in quibus opera lanifica iure premitur. — 5 ἔμπης Cum. — 6 in. ΟΠ. ΙΣ Baum. . . . . ους Cuman. — 7 . . . . . ὍΣΕΜΗΙΥ.

119. In Piraeo. Ross *Diar. arch.* 1843 p. 124.

Συνναδεῖς θεράπων Ἀπολλώνιος ἐνθάδε Μόσχου
 λειπῆ ὑπὸ στήλλῃ κέκλιμαι ὠκύμορος·
 ἦν παρίοις εὐφημος αἰεὶ, ξένη, μηδ' ἐπὶ λύμῃ
 χεῖρα βάλοις· φθιμένων ὠκνότην Νέμεσις.

III saec. — 3 εὐφημος vel εὐφήμω γλώσση h. e. χαῖρε λέγων. — 4 C. I. III Add. 3857m ἔστι γὰρ κὰν φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστ' ἐπὶ τύμβοις.

120. Loci incerti; fuit inter marmora Elginiana. C. I. 1030. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 516, cuius apographum videat, si quis mea examinare velit.

. . . . . οἰκτροτά]του πατρός.
 Μὴ κλαίσης φθιμέ[νου τὸν ἐμόν, ξένη, τύμβον ἀθ]ρήσας·
 ὀγδοήκοντα δυσὶν ἔτεσιν [βιοτήν ἀπέλυσσα,
 δῆμόν] τε Κεκρόπων ἱερὰν βουλήν τε γε[ραίων]
 δῶρον δ' ὦν ἔτι παῖς ἔσ]χον ἐλευθερίας.
 5 ἐξήκοντ' ἔτε[σιν μετ' ἐμῆς ἐβίωσα γυναικός,
 ἔ]ξ ἧς ἔσχα τέκνα γνήσια κοῖχι νόθα.
 ἦ καὶ ἐμοῦ φθιμένου λιθίνην μο]ρφὴν ἐτύπωσεν
 παῖσιν ὄραῖν με [βροτοῖς τῆ]δε παρερχομένοι]ς.

εἰ δὲ θέλεις θέλγειν ψυχὴν [τεθνηκότος ἀνδρός,
θέλω]ν ἐπισπίσας ὅσσα βροτιῶσι [θέμεις.

Epigramma metro et sermone barbaro decet servum in libertatem vindicatum. — Singulorum versuum litterarumque calculis subductis efficitur a sinistra 20—24 litteras periisse, carminis autem ipsius initium fieri a verbis μὴ κλαύσης, ut praescriptum videatur nomen defuncti a filio sepulti. Mitto Boeckhii et Hicksii supplementa nisi ubi a me recepta sunt, velut v. 5 suppl. H., v. 9sq. restituit B.

121. Athenis. C. I. 939.

Δμῳὶς δρηστοσύνησι κεκασμένη, οἷσι ποθεινὴ
θρεψαμένοις τύμβου τοῦδε θανοῦσ' ἔλαχεν.

Litterae vulgares. — Δμῳὶς nomen sit an adpellativum dubitat Boeckh: credo utrumque.

122. Ad portam Piraeensem. Cuman. 331.

Ἴερώνα κατέχω [Φιλο]κράτους Ἀχαρνέα.

Senarium esse patet. Philocratem Acharnensem habes Cuman. 350.

123. Prope Areopagum. Cuman. 3361.

Ἀγαθῆι τύχηι.
Τελεσφόραν τὸ σῆμα τὴν Τελεσφόρου.

Similis breviloquentiae exemplum non novi.

124. In Piraeo. *Ephem. arch.* 614 coll. tabula.

Θεμίσιων Ποσίλλης καὶ κλυτοῦ παῖς Παμμένους.

Pusiyla nomen latinum.

*125. Extra Ceramicum. Cuman. 3507.

Τὸν ἐν βροτιῶσι φανέντα καὶ παίξαν[τα πρὶν
ἐνθάδε μ' ὄρατε τῆδε σὺν ὁμαί[μω φίλη,

U. W.

λιπόντα τὸν μοχθηρὸν ἀνθρώπ[ων βίον,
 χῶρον δὲ ἔχοντα Ζώσιμον θεοῖς [μέτα
 5 λοιπὸν παραινῶ πατέρα καὶ τὴν μητέρα
 φέρειν τὰ Μοιρῶν Πλουτέως κελ[εύσμασιν.
 πολλὰ χαῖρε. καὶ σ[ύγε.

Supplevit Cumanudes, nisi quod v. 2 restituit Wilamowitz, v. 4 Ζώσιμον nomen feci — neque enim dici potest χῶρος ζώσιμος — et μέτα scripsi pro ἰμοῦ, v. 6 dativum κελεύσμασιν posui pro accusativo, v. 7 σύγε necessarium putavi. — 5 λοιπὸν eo quo nunc apud Graecos significatu positum etiam apud scriptorem περὶ ὕψουςprehendit Wilamowitz *Hermae* X 336 adn.

126. Athenis. C. I. 1019.

Φιλοξένη.

Γήραι θανοῦσαν τάφος ἔχει Φιλοξένην.

⊖ forma aetatis recentioris.

*127. In urbe. Anaglypho sedens mulier exsculpta. Cuman. 3506.

Μ]ουσῶν προφητὴν εὐ[κ]ο[λό]ν τ' ἐν[ὶ φρεσὶν
 κάλ]λει τ' ἀκμαίαν πεντεκαίδε[κάτω μ' ἔτι
 δαίμων ὁ πικρὸς τῷδε θῆκεν [ἐν τάφω·
 στήλη δ' ὁρῶν μου τοῦνομ' ἐν[γεγραμμένον
 5 κλαῦσόν με, παροδεῖθ', ὅτι θάλαμον [οὐκ εἰσέβην,
 λείπω δὲ δάκρυα καὶ γόους τροφοῖ[σί μου·
 μοιρῶν γὰρ ἀνισος τοῦι' ἐπέκλωσεν μίτος.

III saec. — 1 εὐκοῦν unde εὐκολον certum est, cetera non item. — 2 anapaestum nullo pacto evitaveris. — 3 et 4 suppl. Cuman. — 5 ἐμοῖς Cum. μου recte Wilam.

128. Incerti loci. C. I. 569.

Μ. Ἀῦρ. Εὐτυχὸς Ἀσκλάπωνος Αἰξωνεύς·
 Ποτάμιλλα Λευκίου ἐξ Ἀζημη[έων.

Ἄ]ν[θρ]ωπε, πολλῶν . . . . .
 . . . . .

ἀλλ' εἰ μάτην οὐ πάντα βουλευῆ, σαφῶς
 σ]τὰ[ς] εἰσάκουε καὶ λόγοις πείραν μα[θ]ών
 5 ζῆ. θο[ῦ] τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλῶς,
 εἰδῶς ὅτι κάτω Πλουτέως τὰ σώματα
 πλούτου γέμουσι μηδενὸς χορῆζοντα ὄλωσ.

Aurelium gentile aetatis indicium. — Epigrammatis male graeci hoc videtur esse argumentum: *multorum errorum plena est vita; tu vero nisi omnia leviter et inconsiderate institueris vita fruiere, donec vita data est.* — 1 ΔΝΕΙΩΠΕ corr. Hermann *Diar. litt. Lips.* 1829 mens. Jan. et Febr. — 3 σὺ pro οὐ idem contra sententiam; οὐ ad solum πάντα refertur v. Cobet *Mnemos. nov.* III 372. — 4 ΕΤΑΤ vix integra lectio, in qua corrigenda convenit mihi cum Hermanno. — ΜΑΘΩΝ corr. Welcker *Syll.* 19. *λόγοις πείραν μαθών* i. e. *auditis quae ego expertus sim*; pessime hoc dictum, at recte habet. — 5 ΖΗΘΙ corr. Herm. ζῆ saepius in marginis aliquo loco scriptum reperitur. — 6 δώματα Osann *Syll.* p. 99, quo nihil opus, modo recte distinguatur: *sciens apud inferos non iam hominum, sed Plutonis esse corpora.* Dein Plutonis nomine inductus iocatur ille: *cum Plutonis sint, πλουτοῦσι quidem abunde, at non iam egent divitiis.* — Post v. 7 plura desunt.

*129. Fragmentum in Barbacio nondum editum.

ε . . . . .
 ἔχεις . . . . .
 συμπο[σι] . . . . .
 ἐπεὶ δ' ἀ[νάγκη πάντας ἀνθρώπους κρατεῖ
 5 καὶ ζῆν [κελεύει μικρὸν ἐνθάδε χρόνον
 θανεῖν τε [μετὰ τοῦτ' . . . . .,
 κλαῦσον τ[ὰ θνητῶν, μὴ μόνον τὰμά, ξένε·
 ἀπαξάπαν[τας εἰς ἐς Αἴδην πλοῦς μένει.

III saec. fere. — 3 συμπόσιον vocabulum certo fuit; nescio vero iusserit poeta epulis vitae miseriam obtundere an comparaverit vitam symposio, ut fecit Epictetes Ἐγχειρ. 11 vetans ne quis mortuum defleret μέμνησο ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ δεῖ σε ἀναστρέφεισθαι — καὶ ἔση ποτὲ ἄξιός τῶν θεῶν συμπότης. — 4 ἐπειδ' α.

130. Athenis. Ex schedis Fourmantianis C. I. 260.

. . . . .
 . . . . . πικρὸ[ς] ἔξ ὠμῶν χρόνων
 . . . σῆμα] δεύτερον [Ζ]ωνᾶς πατήρ
 . . . . . τὸν λιθοξό[ο]ν
 5 . . . . . νῦ]ν δ' Ἀττικὴν τὴν πεντάδα
 μίαν βιοῦσαν] δεῦρ' ἀναστήσας [λι]θο[ν
 . . . πρὸς θεο]ῖσιν εἰ γὰρ ἦν θεῖμυς,
 θνητῶν γονῆ]ες, οἱ νέοι δ' ἔθαπτι[ον] ἄν.

Ex pravo apographo pauca effici potuerunt. Videtur Zonas pater brevi temporis spatio filium (τὸν λιθοξόον v. 4) et filiam Atticam morte amisisse et utrique imaginem in tumulo posuisse. — 1 ΕΥΛΙΜΟΝΟΥΕΝ — 2 ἈΤΙΚΡΟΣ πικρός nimirum dubium, nec scio quo referam. — 3 ἈΔΕΥ. — ΕΩΝΑΣ. — 4 ἈΖΙΤΟΝ. — 6 ΣΑΣ . . ΘΟΣ . . ipsam puellam lapidem ponere h. e. lapideam eius imaginem, hoc non ultra atque quod credi possit dictum videtur; parentes qui puerum amiserunt habere dicuntur οὐ τέκνον ἀλλὰ λίθον. — 8 ΙΕΣ — ΕΘΑ-ΠΤ. Quae spatio interiecto secuntur integra relinquo . . . ἈΜΑΣΦΙΛΟΠΑΤΡΩΒΩΛ \ ΙΜΟΥΣΩΝΑΥΛΟΝΗΡΩ . . ΤΕ.

*131. In urbe. *Ephem. arch.* 880.

Ἔσ]τησε νο[ῦσος] nomen defuncti εἰς Ἀ]ιδου [δόμον]
 πατήρ δὲ Τρόφ[ιμος . . . . .] Οἰναῖο[ς]
 γ[ό]η]σε λο[ι]βήν [χεόμενος] πρὸ τοῦ τάφου.

Recepi fragmentum ne Trophimi nomen aut δημοτικόν periret, quod in causa fuit cur v. 2 σκάζων fieret.

132. In urbe. *Cuman.* 3439.

Οὐ τὸ γένος, παροῦτα, πάτραν τε καὶ ὄνομα] ἀνέγνως,
 ἐνθάδε ταῖς [Χάρισιν Μούσαις τε ποθεινὸς] ἀπάσαις
 κέϊμαι τῷ θανάτῳ [μηδὲν] ὀφειλόμενος.
 Φιλον]μενὸς [Ἐπιτυγ]χάνοντος . . . ος

Bini hexametri singulis pentametris excepti in deliciis sunt Trimalchioni diviti rustico v. Petron. c. 34 et 55 B.²; eadem insolens metrorum compositio epigrammatis romani Welcker *Syll.* 77, cuius penta-

meter idem est, ut μηδὲν certo restituere potuerim. Welckeri interpretationem comparantis Theodoridae epigr. A. P. VII 732 ἐκτίσων Ἀλδή χρεῖος ὀφειλόμενον non intellego. Nempe interest ὀφείλων inter et ὀφειλόμενος, immo impugnat τὸ λεγόμενον ille Ἀλδή πάντες ὀφειλόμεθα, praematura morte abreptum sese existimans.

133. Incerti loci. Anaglypho exsculptus senex sedens eiusque dextram tenens mulier, ad latus senex cum baculo eumque iuxta duae mulieres; mirum nequaquam haec convenire cum titulo. C. I. 568.

Φανοστράτη Ἐξηκεστίδου [Αἰ]ξ[ωνέως γυνή.
 Τῷ κλυτῷ νίονοί με nomen defuncti τῆδ' ἀνέθηκαν
 ζηλωτὸν στέφανον τοῖς παριοῦσιν ὁδόν.
 Ἐξηκεστίδης Πρωτίονος Αἰξωνεύς ἀν[έθηκ]ε.

Litterae vulgares praeter ω. — 1 ΕΞΛΗΔΙΣΧΙΡΑΧΓΡ quae Boeckh legit ἐξ Αἰξωνέων πρ(εσβυτέρα). Mulier Excecestidae fuit Phanostrate; nam hi ipsi sunt νίονοί, e quibus viri nomen postpositum est quod uxor posuisse monumentum dici non potuit. — 2 ΑΥΤΟΙ vel ΑΥΤΩΙ legebatur, quod non ferendum. πάππῳ Hermann. — ΜΕΤ . . ΛΟΠΙ Boeckh μ' ἐπὶ σήματι, quo sumpto τῆδε saltem in τῷδε mutandum erat. Vidit Hermann nomine opus esse. — 3 A. P. VII 331 τύμβον — ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβείης στέφανον. — 4 suppl. Boeckh.

134. Athenis. In cippo vir aquilae alis instructus. Cuman. 3507b.

Πᾶσι θεοῖς θύσας καὶ σωθεῖς πάντοτε ὑπ' αὐτῶν
 εἰς τύμβον κεῖμαι ἐνεία ἔχων δεκάδ[α]ς.

Neglecta ex usu antiquo et vocalium elisio et consonantium assimilatio, cum quidem romanam tituli aetatem testetur Cumanudes, indicia videntur Hadrianei temporis. — 2 δεκάδες error lapicidae.

***135.** Fragmentum ineditum ubi repertum sit nescio.

. . . . . γ]ενόμην Μ[αρωτίδ]ι γαίῃ;
 κεῖμαι δ' ἔγαθέω Κέ[κροπος] ἐ]ν δαπέδῳ.

Supplevit Wilamowitz, Aegyptium illum fuisse ne ipse quidem certo adfirmans. Subscriptum nomen cum patria

ΝΟΥΜΑ'
 ETI

i. e. . . .]νου Μαρρωί[του.

*136. Athenis. C. I. 943. Cuman. 2820.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενον με κραταιή
Ἑλλάδιν Εἰκονίου νοῦσος ἔπαισε βίου.

Litterae vulgares. Ἑλλάδιν scriptura cum plebeio usu non excusetur (nam eleganter in epistylis scriptus titulus) recentioris aetatis nota est. — Subscripta quaedam de quibus pauci apices superant.

137. Inter Guilfordi marmora fuit, unde Athenis tribuit Cuman. 3503.

Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ γενέσθαι,
ταῶνδε τυχῶν καὶ γὰρ τόνδε τάφον κατέχω.

Litterae c et σ iuxta, ε ω. — 1 sacra funeralia rite peracta. πάντα ὅσα formulae instar.

*138. Athenis. Cuman 1862.

Διπλὸν πένθος ἄθρησον· [ἐμῶν τὸ μὲν ἐνθάδε τέκνων,
ἄλλο δὲ Καππαδόκαις γα[ῖαν ὑπῆλθε πάρα.

III fere saec. — A. P. VII 559 εἶδεν Ἀκαστορίη τρία πένθηα i. e. tres filios mortuos. De verborum ordine cf. A. P. VII 464 διπλῶν ὠδύνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρὶ — Εὐφρονη καλλιπύμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένους, cuius vellem elegantiam aequare potuissem. — 1 suppl. Wilam.

*139. Loci incerti. Ross *Archaeol. Aufs.* II 675 cum Keilii adnot. Cuman. 3210.

Στήλλην Παρθ[ε]νόπης ἴδιος γαμέτης ἐπόησεν
Δαῖνης ἀλόχ[ω] τοῦτο χαριζόμενος.

Lectio minime dubia tituli neglegenter insculpti. — 1 ΠΑΡΘΟΝΟΠΗΣ. — 2 ΑΛΟΧΟ Keilii aliorumque mitto coniecturas, Δαῖνης nomen a δαίος adiectivo recte formatum.

*140. In urbe. Kekulé *Thes.* 186.

α. Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον; β. ἀγαλειτοῖο Νέπ[ωτος]
α. καὶ τίς Κεχροπιδῶν γείνατο τόνδε; φράσον.
β. οὐκ ἦν ἐκ γαίης Κεχροπηίδος, ἀλλ' ἀπὸ Θρηῆκης.

II fere saec. — Epigramma cum in epistylis scriptum sit cippi fere integri, et ipsum integrum esse sequitur. Magnificum exordium prae scriptoris insulitate ad nihilum recidit. — 1 suppl. Kekulé.

*141. In arce. *Ephem. arch.* 2897. Vtor etiam Koehlerii apographo.

Στέροξον ὁμῶς ὑπὸ γαῖαν ἐὼν, μάκαρ [Ἡλιοδώρε,
 εὐτόλμῳι κρα]δίηι δεχνύμεν[ος θάνατον·
 ἀρπακτῆς Αἰ]δης οὐκ ἄνσχετο δ[ῶρα δεχέσθαι
 οὐδὲ κλίειν ἐκέτ]ου Τισαμενοῖο π[ατρός·
 καὶ σὺ γὰρ ἐμβαίνε]σκες ἀταρπιτὸ[ν εἰρώεσσαν
 πείθεσθαι δ]ώροισι οὐ προ[έπει ἀθανάτους.

Sic lusimus amicorum par. Epigramma quamvis recentis aetatis (litterae αω) elegans fuisse ex tenuibus frustulis perspicitur. Subscripta non intellego ἮΑΘΕ.

*142. In urbe. Edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 247.

Πέντε καὶ εἴ]κοσι μοῦνον ἀναπλή]σασ' ἐνα[υτούς
 ὤχετο φεῦ γ[οερεῶ κηρὶ κατι]σχομένη
 Δαμῶ Κορνί[του θυγάτηρ καὶ] Δειογενε[ίας,
 ἣ κάλλει ψ[υχῆς πᾶσιν ἔβαλ]λεν ἔριν.

1 εαε' apostrophis nota addita. — 4 γ' dubia sunt quae posui: *animi pulcritudine illa omnibus aemulandi studium iniecit.* Soph. Phil. 67 *λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.*

143. In urbe. C. I. 1003.

Αἰ]λ[λ]. Ζμύ[ρ]να χαῖρε.
 Ζμύ[ρ]νης οὗτος ὁ τύμβος, ὃν εἰ[σοράας π]αροδεῖτα,
 ἐστὶ π[αρὰ φθιμένοις [ἀέ]ραος θάλαμος·
 ἦν γονέες πενθοῦντες ἐπὶ τριόδου κατέθαψαν
 5 ἐξάετ[ιν], λυ[γ]ρη[ν] μοῖραν ἐνεγκαμέ[νην].

II fere saec. — 1 ΛΙΑ vel ΔΙΜ apogr. lacunam praecedere non notato, unde Αἰλ. malui quam cum Boeckhio Αὐρη]λία vel Αἰ]λία scribere. — ΖΜΥΝΑ. — 2 ΟΥΤΟΤΟΤΕΟΥΜΒΟC sic fere apogr. — εἰω . . . — 5 ΕΞΑΕΤΗΙ ἐξάετη legebatur. — ΛΥΡΗ hoc ut reliqua corr. B.

144. Athenis Vischero, Oropi Cumanude teste, quorum ille ed. *Archaeol. und epigr. Beitr.* p. 68, Cuman. 2533.

Εἶσεν ἀ[ν]ήρ πινυτὸς Μείσις [τ]ήνδε εἰκόνα τεύξας
 μνημοσύνης ἔνεκεν νομφιδίας ἀλόχου.
 τοῦνομα Ἀθην[α]ίς εἰμι καὶ ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης
 εἰμί, λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια.
 μοίρης μοι φθονερὸς τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος.

II vel III saec. — 1 εἶσεν Buecheler. Μει[λή]σι[ος] editores, cui spatium non sufficit; non novi equidem Μείσιος nomen, at ferri posse videtur.

*145. Ad Dipylum. Cuman. 2110.

Εἰσίων Προθύμου Μιλήσιος.
 Μοιρίδιοι κλωστήρες, ἰὸ πανάφυκτον ἀνάγκη
 ζεῦγμ' ἐπὶ δυστήνοισ παισὶ βροιωῶν θέμενοι,
 τοῦ με χάριν προσφυγόντα πικρὰν ὠδῖνα τεκούσις
 ἡγάγετε ἡμεροῦ πρὸς φάος ἡελίου,
 5 εἰ νῦν τοῖς (σ)πειράσιν λιπὼν αἰῶνια πένθη
 εἰκοσέτης φθιμένων στύγν' ὑπὸ δώματ' ἔβην;

II saec. Interdum lapicidae socordia c formam exaravit. — 1 ἀνάγκης quem expectares genetivus non est in lapide; dativum explico *iugum eo inevitabile quod a necessitate iniunctum est.* — 2 παισὶ βροιωῶν ut παῖδες ἰατρῶν vel ῥητόρων sim. apud Lucianum alios. — 3 A. Pal. VII 334 aetatis fere Hadrianaeae ὦ δαῖμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας εἰς ὀλίγων ἐπέων μέτρα μινυθάδια. — Ultimum distichon in lapide difficile legitur, supplementa incerta sunt. Qui integriorem viderunt titulum, ν[ῦν μέ]νται σπ. legerunt, ubi certe τοι ante σ ex more pro τοῖς scriptum est; μέν non intellego. Recepi εἰ ex Wilamowitzii coniectura. — 6 suppl. Castorches *Ephem.* 1862 p. 62 non tam obscura litterarum vestigia secutus quam sententiam apertam.

146. Inter marmora Elginiana. C. I. 987.

Πλουτάρχου τόδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμύχθου
 κίδεος ἡμείρων ἦλθεν Ἀύσονίην,
 ἔνθα πόνοισι πόρους ἀνεμέτρεε τήλοθι πάτρης
 μονογενής περ ξῶν καὶ πατέρεσσι φίλος.

ἀλλ' ἔδν οὐκ ἐτέλεσσε πόθον μάλα περ μενεαίνων·
 πρόσθε γὰρ ἀστόργον μοῖρα χίχεν θανάτου.

Epigramma bonum quamvis III vel adeo IV saeculi; litterae αωε et i longa. Saepius si qua domus plures filios tulit, unus duove vel parentium amore destituti vel ne patrimonium dividendum lites moveret aut exponebantur aut patriam relinquebant peregre fortunam periclitaturi. Plutarchus quamquam unicus filius parentibusque carus idem tamen fecit Romaeque gloriam honoresque adpetebat. Nondum consecutus obiit Athenas, ut videtur, antea reversus. — 2 ψύχους ἰμείρων eadem versus sede Od. κ 555. Item homerica sunt ἐτέλεσσε πόθον, τήλοθι πάτρης, μάλα περ μενεαίνων.

*147. In arce descripsi fragmentum ineditum.

Ἀθάνατοι ζωὴν μὲν ἔχουσιν ἀγήρ[ατον αἰεὶ,
 ὄλλυνται δ' ἐνδρῶν ὄλλυμι[ένων δρυάδες·
 οἷα δὲ φύλλα ζῳῶσι βροτιῶν [γενεαὶ ταχυμοίρων

Supplere studui sententiam fortasse adsecutus *immortales sunt dei, longae aevae dryades cum ipsis arboribus morientes, brevis hominum vita est.* — 2 Paus. X 31,10 τὰς νύμφας δὲ εἶναι πολὺν μὲν τινα ἀριθμὸν βιούσας ἐτῶν, οὐ μὲντοι παράπαν γε ἀπηλλαγμένας θανάτου ποιητῶν ἔστιν ἐς αὐτὰς λογος. — 3 suppl. Wilamowitz. — 4-6 pauca supersunt

ΝΑΡΑΙΖΥΝ
 ΠΥΚΑΙΕΘ
 ΑΙΜΩΝΟ

*148. Loci incerti. Cuman. 3537.

ὠκυπετὴς [δὲ μῶρος . . . . .
 τῶ νῦν καὶ τόδ' ἔπ[ηλθε πικρὸν σῆμ', ἀθανάτης δέ
 Ἰνδαλμα ψυχῆς [θεῖον ἐς αἰθέρ' ἔβη.
 5 παῖς δὲ Μινουκίου ἦν . . . . .
 κλεινῆς τῆς[δε πάτρης ἐλπίς . . . . .

III fere saec. Ante v. 1 ne una quidem littera certa. — 2 ωκυπετῆς

μόρος Sophocles dixit Trach. 1042. — 7 sq. Cuman. . . . μασανδ
ω

*149. Rhenea in insula, nunc Veronae. C. I. 2321.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἥνικ' ἐγὼ μὲν
ἀελίου γλυκερὴν λείπον ἐπ' ἐσχατιῇν

Ῥηνεΐης δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπειον οὐδας
Ἰδιδεω [λ]α[γόνων] κρυψέ μ' ὑπὸ σκοτίων.

- 5 πατρὸς μὲν Δημοσθένης, ἐτέων δύο κείκοσὶ μ' οὐσαν
ἵστε δέ με τριτάτην ἡματος ὀλλυμένην.
ἰὸ μητρὸς (σ)τυγερωῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμείο·
νοῦσος ἀκωλίτω μόρσιμον εἶλε τύχη.

Litterae vulgares. — Ex meliore exemplo videtur expressum epigramma, cuius altera pars, quae ipsius mortuae res tractat, etiam minus scite facta priore; neque enim dicendi nec sentiendi elegans continuitas est. — 1 θέσαν mater fraterque v. 7. — 2 ἀελίου forma dorica ex archetypo residua. λείπον satis audacter dictum *abii*. cf. Pind. Pyth. XI 56 μέλανος ἀν' ἐσχατιῶν καλλίονα θανάτου. — 4 legi paullo plura prioribus ΔΙΑΔΥΩΜΑΡΘ . . . ΚΡΥΙΕΜ et ΣΚΟΤΙΩΝ. Lapis hoc loco valde detritus, ut ad audaciorum coniecturam refugiendum esset. Vulgares sunt λαγόνες χθόνιοι, hic σκότιοι praeferuntur propter v. 3.—5 corruptus nomine patris annorumve numero inserto.

150. Metroi loco. *Ephem.* 2773.

Φο[ί]βης [ἐνθάδε σῆμα . . . . .

εἵνεκα κεδνο[σύνης . . . . .

τιομένη βασιλεῦσιν ἀγακλέσι, [μητρὶ ποθητῇ

ἤδη γηραλέη τέρμα λάχον βιότο[ν·

ἐννεακαίδεκέτις γὰρ ἀπὸ χθονὸς Ἡ[λυσιοῶνδε

ἐρχομένη πεδίον θνητὸν ἔλυσσιν [βίον.

ἀλλ' Αἰδῆς β]ουλ[ῆ]σιν ἀκαμπέσιν ἄρπασ' ἀνά[γκης

αἰθέρι δοῦς ψυχ[ή]ν, σῶμα δὲ Κεκροπίη.

Praeter litterarum formas vel longitudo carminis inferiorem aetatem probat, cum praesertim eiusdem sepulcri alter titulus fuerit teste Pittace eisdem litteris scriptus eodemque loco inventus, quo paucis quae supersunt verbis defunctae corporis animique virtutes

laudantur *Ephem.* 2781 ἀμύμητ[ον . . . σ]ῶμά τ[ε] καὶ [ψυχή . . .] καὶ ἡμερον ἡθος. Nomen est v. 6 ΦΟΒΗΑ quod lego Φοίβεια, formam hanc ampliorem ratus pro Φοίβη, ut Καλλιρρόη et Καλλιρρόεια. Hinc Φοίβης restitui v. 1 cum traditum sit ΦΟΡΒΗΕΙ — 2 ΚΕΑΝΟΛΙΗ — 3 saepius posteriorum temporum homines Caesarum amicitiam vel beneficia iactant C. I. 4519, 4 πατρός, ὃν περὶ πάντων τίμησαν βασιλῆες. In versus exitu dativus postulat quo referas γηραλέη v. 4; nam Phoebe XIX annorum obiit. — 6 ΕΛΥΣΑΙ — 7 ὙΛΥΣΙΝ—ΑΡΡΑΣΑΝΑΧ — 9 extr. supersunt ΪΥΤΑΠΑΤΙ.

151. Apud Hephaestiam Lemni urbem. Ex Cyriaci epistola (*Targioni Tozzetti Viaggi in Toscana* V 435) ed. Kirchhoff *Hermae* I 226.

Ὀκτωκαιδε[κέ]τιν με χυτὴ κ[όν]ις ἦδε καλύντει
 Καλλιστῶ μητρὸς δ[ε]ξ[α]μένην ὄνομα,
 ἧι λείπω πανόδυτον ἐνὶ μεγάροισιν ἀείην,
 πατρί τ' ἐμῶ Ζώ[ω] δάκρυα λυγρότατα
 5 ναίω δ' εὐσεβέων ἀγνὸν περικαλλέα χῶρον
 σ[τ]ῆνθρονος ἡρώων εἴν[ε]κα σωφροσ[τ]ῆ[ν]ης.
 ἀκμὴν δ' οὐ γενετῆρες ἐμὴν, οὐκ ἐσθλὸς ὀμαιμος,
 οὐ πόσις, ἀλλ' Ἀίδης λυγρὸς ἐκαρπίσατο.
 τοῖός τοι θνητῶν μογερὸς βίος, ὧν ἀτέλεστοι
 10 ἐλπίδες, αἵ[ε] μοιρῶν νῆματ' ἐπικρέματα.
 ἀλλὰ μοι, ὧ γενετῆ[ρε]ς, ἐσαθρήσαντες, ὁ θνητῶν
 ὧς φέρεται πάντων λυγροπαθῆς βίωτος,
 ἦδη δυστήνου κατὰ δώματα λήγετε πένθους
 καὶ φθιμένη γὰρ ἐμοὶ τοῦτο ποθεινότατον.

Καλλιστῶ Ζώου Ἐλευσεινίου θυγάτηρ, ἣ φιλόστοργος πρὸς γονεῖς, ἀγνή περὶ γάμον, [ἦ] καὶ καλὴ καὶ ἀγαθὴ, ἀρετῆ διαφέρουσα.

ὁ δῆμος

ὁ δῆμος

ὁ Ἰμβρίων.

ὁ Τενεδίων.

Poetam valde recentem (quamquam v. 3 ΗΙ scriptum est) arguit oratio vulgaribus nominibus adiectivis sententiis tamquam obruta, molesta garrulitas, duplex χῶρος vocabuli epitheton v. 5, bis repetitum λυγρὸς adiectivum (v. 4 et 8), quo accedit nove dictum λυγροπαθῆς pro αἰνοπαθῆς. Vitia non dico apographi, sed editionis correxit Kirchhoff. 1 ΔΕΤΙΝ — 2 ΔΗΞ — 4 ΖΩΗ — 6 ΣΤΝ — ΕΙΝΗΚΑΣΟΦΡΟΣΙΝΑΣ — 9 ΤΟΙΟΙΣ

— 10 ΑΙΜΟΙ — 11 ΓΕΝΕΤΗΣ — 17 ΝΕΚΑΙ. Infra sub voce Τενεδίων hae litterae ΔΧΟΔ, quae ad epigramma non pertinent.

152. Inter marmora Elginiana. C. I. 765. Hicks p. 146.

Πο. [Αἴ]λιος Φαῖδρος Σουνιεύς, υἱὸς τοῦ ἐξ Εὐπατριδῶν ἐξηγητοῦ καὶ ἱερονεϊκοῦ καὶ ξυστάρχου Αἰλίου Θεοφίλου τοῦ Πι[στοι]έλου Σουνιέως καὶ Κεκροπίας τῆς Ἀθηνίωνος Φαληρέως τοῦ διὰ βίου περιηγητοῦ θυγατρὸς.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ᾧ ξένη, μήτηρ,
ξυγὸν γῆς πατρίας οὐνομ' ἐνεγκαμένη

ἔ]κ δὲ πατρὸς γενόμενν μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι
Θεοφίλου προγόνοις καὶ γένει Εὐπατριίδου

5 οἷς βρεφέ]ων καὶ πρὶν μὲν ἀνῆρπασεν ἄγριος αἴσα
τερπνῶν] παρθενηκὴν ἄνθος Ἀθηναίδα.

ἀμφὶ δ' ἐμεῦ καὶ δῆμος ὁ πᾶς ἐδάκρυσεν Ἀθήνης
εἴνεκεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σαοφροσύνης
καὶ κάλλεος μελέων ἀνδρηίου, ὡς τε μάλιστα

10 παιδείας πινυτῆ καὶ σοφίῃ μελόμην.

δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς ὀλέσσας
εὐφροσύνην βιότου καὶ χερα γηροκόμον.

μείρον μοι ζωῆς ἔτη εἴκοσιν, οἶνομα Φαῖδρος,
χῆρας Λευκείας λέκτρο' ἀλόχου λιπόμην

15 κούρην δ' ἦν τεκόμην, γεραροὶ κομέουσι τοκῆς
βαιὴν ἀντὶ τόσης, δύσμοροι, ἀγλαίης.

ii fere saec. Ionicae dialecto constanter persequendae impar fuit aut poeta aut lapicida. — 5 . . . . Γ-ΩΝ Hicks, qui bene supplevit; pendet autem βρεφέων genetivus ab ἄνθος voc., unde sequitur v. 6 non ad ἄνθος sed ad βρεφέων referendum adiectivum requiri, et τερπνῶν quidem spatium explet. — 9 ὡς τε i. e. καὶ ὡς. — 14 uxoris nomen non Δουκία, sed Luceia.

153. In urbe. Ex Schinae Hughesii Muellerei apographis C. I. 956.

Οἶνομα Θεσμοφάνην με πατὴρ φίλος ἴδ' ἄμα μήτηρ
κίκλησκον δυεροῦ πρὶν θανάτοιο τυχεῖν

ἐπιὰ δέ μοι μοῖραι περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς
ἐκλώσαντο μίτοις ἄτροπα γραψάμεναι

- 5 καὶ [μῆ]ν καὶ πάντων με καλῶν, ὅσα παισὶ φερίστοις,
 πλῆσεν προφρονέως κλεινὸς ἐμεῖο πατήρ·
 πάσας γὰρ λοιβάς τε καὶ ὅσα μέμηλε θεοῖσιν
 εἶνεκ' ἐμῆς ψυχῆς οὐ λίπε μελιχίους.
 καὶ γὰρ μ' Ἐὐμ[όλποιο] θνητόλοιο εἰρεσιώνην
 10 τ]εὺξαντες [μεγάλην ὄπ]ασαν εὐκλείην·
 στέμμα δέ [μοι πλέξαντο] Διονύσου Διασῶται,
 πυρφόρ[ου ἐν Δηοῦς μυστι]κά τ' ἐξετέλουν.
 ἦ] ῥα καλὸν [γ]έ[ρας ἔσχον, εἰ ἀψευδ]ῆς λόγος ἀνδρῶν,
 παῖδας [ἀποθνήσκειν οὐ]ς φιλέουσι θεοί.
 15 τοῦνεκά μοι, πάτερ ἐσθλέ, φάνη· σ[ὺ δὲ] μηκέτι σεῖο
 τειρόμενος γλυκερὴν τρυῆε χρόνῳ κραδίην.

Litterae vulgares. — 2 nihil hic reconditius quaerendum cum Welckero; πρὶν — τυχεῖν idem est quod adstrictioris linguae poetae dicunt ἐν ζωῇ. — 4 ῥα ψάμεναι Kiessling. — 5 KAIHEN corr. Welcker *Syll.* 9; erravit aliquotiens lapicida v. 14. 15. — 9sq. suppl. Blomfield, nisi quod μεγάλην pro ἱερὴν Boeckh. — 11 sq. legunt fere στέμμα δὲ [καὶ κισσοῖς] Δ. Διασῶται πυρφόρ[οι εἰς τὸδε μοι μνηῆμα] κατεξετέλουν in quibus cum alia minus intellego tum dubito vehementer de verbo κατεκτελεῖν; adiectivum in — ικός certo fuit, μυστικός potest fuisse. Reliqua quae posui Wilamowitzii supplementa sunt admodum incerta. — 13 ΚΑΛΟΝΕΙ Boeckh σέβας εἴμ', εἰ μὴ ψευδής, Welcker τέλος ἔστ'. γέρας quod intuli hoc est quod dei puerum abripere dignati sunt. — 14 ΠΑΙΔΑΣΣΕΝ vel ΣΕΝ apogr., dein ΡΑΣ Hugh., reliqui ΩΣ. Mirum si non scripsisset poeta quod coniectum ab aliis recepi; nam ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος notissimus est versiculus Menandrius creber-rimaque in epitymbiis sententia. — 15 ΦΑΝΗΣΕΙΜΗ κτλ'. lapis, quod frustra explicant; meam coniecturam occupavit Iacobs. — τοῦνεκά i. e. quia puerili aetate VII annorum morior.

*154. Loci incerti. Cuman. 1455. Emendatius dedi in *Fleckeis. Ann.* 1873 p. 814.

T. Οὐάρ[ιος

Χαρεῖν[ος

Αὐτὰρ ἐμοὶ πατὴρ [Πόντου πόλις] ἦν Ἀμάσεια,

αἰτὰρ Χαρίνος [οὔνομα·

θνήσκω δ' ὠκύμο[ρος νεαρῶς] ἀμῆς ἐν ἀώτῳ·

τί] τοῦδε δυσπο[τρώτερον];

Litterae vulgares. — Metri genus perspexit Wilamowitz, qui v. 3 elegantius βρο[τοῦ] δὲ δύσπο[τμος] φύσις coniecit, at nec singularis βροτοῦ aptus est neque ab initio plus duae litterae perierunt.

•155. Ad Areopagum. Cuman. 830.

Σωτία] Κοσσινίου	Σωτία Κοσσιν[ία
Θυγάτη]ρ, γ[ό]νη δὲ	Ἐράτωνος Με[ιλη]-
. . . . .]δρον Μαραθωνίου	σίου γυνή.
Μοίρας] Θρέψατε παῖδα, τοκῆς, οὐκ εἰς εὐμοίρους.	
ὠλισθε]ν ἐξ ζωῆς χρόνο[ν,	
λά[μ]ψασ' οἶά τε λαμπάς· ἀ[γάλλετο δαί]μονι χρη[στιῶ	

Epigramma pessime insculptum admodum recens videtur; metrum ex antecedentis similitudine finxi. Praescripta nomina supplevit editor, nisi quod Σωτία addidi. — 1 μοῖραι εὐμοῖροι ut γῆ βαθύγυως sim. v. Schneider *Philol.* XXIII 437. Deinde voluit poeta εἰς οὐκ, erravit lapicida. — 2 sq:

ΧΡΟΝΟ|||ΛΑΨ|||ΑΣΛΟΙΑΤΕΛΑΜΠΑΣ|||

ΛΝΙΧΡΗ

quae restituere conatus sum coll. A. P. VII 295 ἀλλ' ἔθανε — λύχνος ἐποῖα τῆ μακρῶ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος. Non constat λάψασ' scripserit ille an turbaverit lapicida; notanda vero ἀσύνδετος poetae dictio.

156. In urbe. C. I. 1001. Descripsit Cuman. 3299.

Γ]αῖα μὲν εἰς φάος ἦρε, Σιβύρτιε, γαῖα δὲ κεύθει
σῶμα, πνοὴν δ' αἰθῆρ ἔλαβεν πάλιν, ὅσπερ ἔδωκεν
πατρὶ δὲ σῶι καὶ μητρὶ λιπὼν λύπας ὑπ' ἀνάγκης
ὠίχου ἀναρπασθεῖς ἐπὶ ἔτη γ[ε]γονώς.

I fere saeculi. — 1 ἦ(κ);ε Cuman. cf Koholet XII 7 καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεόν, ὃς ἔδωκεν αὐτό et quae alia adtulit Bernays *Phocylid.* VIII.

157. In urbe. Cuman. 3509. In mediis litteris interposita puellae XII fere annorum imago.

Ἠλικίης χοικῶν, ὁ δὲ δαίμων ἔφθασε τοὺς Χοῦς.

Videntur *χοικαί* adpellari quibus per aetatem Choum pompae sacrae interesse licuit; instabant *Χόες*, at priusquam adessent puellulam abripuit mors. *Χοῦς* formam iure mireris.

158. In urbe. C. I. 1025. Cuman. 2944.

Ἡδίστης τόδε σῆμα θυγατρὸς παιδικόν ἐστιν.

Ἡδίστης iure Boeckhio adiectivum videtur. — Cumanudes de *παιδικόν* vocabulo dubitat, quod additum est ut aetas filiae notetur nomine adhuc carentis.

159. In odeo Herodis. Cuman. 3519.

*Τηροῦσ' ἢ διέ]μεινεν ἀείμνησιον τρόπον, αὐτῆ
ἦς μὲν σῶμ' ἐνὶ γ[ῆ] κ]εῖται, ψυχὴ δ' ἐν Ὀλύμπ[ω].*

I . . . *λεινεν*. M forma quae aperte fuit satis bonam aetatem vindicat titulo. — Structura satis dura sed qua leviolem vix invenies.

160. Circa Cephisiam. Ross *Mus. Rh.* VIII 123.

*Ἡέλιος καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς [ἐνὸς ἔσσονται
μάστιγες, ὡς . . . . .
οὐνεκα οἱ καὶ δένδρ . . . . .
καὶ πηγαὶ προχ[ε]. . . . .
σοὶ Ῥήγιλλα.*

Ne sententiam quidem certo modo adsecutus sum. Sunt versus Herodis Attici in Regillae sepulcro vel circa tumulum positi. Potest ille arbores fontesque mortem uxoris deflentes finxisse, ut Gregorius fecit A. P. VIII 97 et 129, vel dolore arefactos ad Antiphili exemplum A. P. VII 141, vel denique celebris epigrammatis homerici memor haec potest scripsisse: *οὐνεκά οἱ καὶ δένδρ[ε] ζῶς (ΔΕΝΔΡΩ Ross) κ' ἔτι μακρὰ τεθῆλη καὶ πηγαὶ προχέωσω ὕδωρ, μνήμην διασώσω*. Quo sumpto v. 2 haec fuit sententia *testes sunt quantopere uxoris morte adflictus sim*. Supersunt *ωσμεῖον*, ut ludam *ὡς με τὸ πένθος ἐπ' ἐσθλῆ τρῦχε γυναικί*. Lucos aquasque invocare proclive erat, quibus abunde villa Cephisiana instructa esset. Gell. N. A. I 2.

*161 In hortis regiis. Cuman. 1863.

— — — — —
 . . . . . κέλευθα θαλάσ]σια ν[ηὶ μελαινή
 Ἀιτικίην πρῆ[ξ]ασαν ἕκασ δ' ἀπὸ σ[ῆ]μα Μιλήτου
 Καρσὶ παρὰ προγόνοισι γεραιρομ[ένη ποτ' ἔτευξαν
 χώρῳ κεκριμένῳ θέμενοι παλ[ά]μαις τόδ' ἔταῖροι.
 5 Ἀιτικίᾳ τῇ θεοειδεσι[άτῃ, τῇ φρονοῦσῃ
 τὰ ὅσια καὶ Ἀθήνης . . . . .

Epigramma recentissimum, at -ionicae dialecti valde memorabile exemplum. Attice nobili loco in Caria nata Athenis Minervae fortasse sacerdos obiit; nam v. 6 vix aliud fuit quam Ἀθήνης [ἱερασαμένη. Supplementis sententiam indicavi. — 5 ἀγνείη δ' ἐστὶ φρονεῖν ὅσια.

162. Athenis. Ex schedis Fourmontianis. C. I. 997.

. . . . . βίοντον] φίλον ὤλεσα Πρίσχος
 ἔβδομον [ἡνίκ'] ἔτος κακὸν ἦλυ[θε]. δὴ τότε γὰρ με
 δακρυόεις Αἰδῆς σὺν Ἐρει[νύ]σιν ῥῖσιωσεν.
 τύμβος δὲ στονόεις ὅδε [μ]' ἴσχει, ὅς ῥα τέτυκται
 5 ἀγχοῦ Νυμφάων, ὅθεν ἄ[ρ]δεται] ἄστν Ἀθήνης,
 πῦσιν ἀγγελέειν [μ]ε παρο[ῦ]σι τ' ἐπ[ε]σομένοις τε..

Post aedificatum ab Hadriano aquaeductum (v. 5), in cuius vicinia ad Lycabettum illius temporis necropolis fuisse videtur. — 2 ἡνίκα Welcker *Syll.* 11. — 3 ΕΡΕΙΛ. CΙΝ corr. Iacobs. — 4 μ' quod cum ὅδε in lapide extremum versus vocabulum sit facile excidere potuit supplevit Boeckh. — 5 suppl. Iacobs. — 6 ἀπαγγελέειν (ἀπαγγελέει με Boeckh) Boecking in suo exemplo C. I. G. Bonnae adservato. At metrum etiam v. 4 violatum.

163. Baphae. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1029.

Ἐνθ' ἄδε τῷδε ἰάφῳ κεῖται φ[ῶ]ς ἕξοχος ἄλλων
 πᾶσι βρο[τ]ι[ο]ῖς ἀρέσας πίσιιν π[ᾶ]σ[α]ν τε φυλάξας·
 μνῆμα μ]ὲν [ο]ὖν ἀρετῆς τήνδε στήλην ἐ[πέ]θρηκεν

Litterae recentes τῷ, at indoles antiquior est. — 1 ἄε suppl. Boeckh. — 2 ΠΙΣ deinde ΠΛ. Omnibus placuisse gloriatur Sotios saeculi iv homo v, epigr. 64, — 3 suppl. Boeckh.

*164. In arce fragmentum ineditum.

Τήνδ' ἀρειτῆ . . . . . ἀ]ροκυδήνασαν Ἀθήνας
 κωφὸν μὲν τύμβος λάχε]ν οὖνομα σώματος οὔτος,
 τηλοῦ δ' . . . . .] ἔδεκτο τάφος Θεοδώρη·
 . . . . . α]ἰθριοι . . . . .

III fere saeculi. — 1 ἀποκυδαίνω verbo Hierocles utitur Neoplatonicus apud Stob. flor. 84, 20. — 2 Pinyti ep. A. P. VII 16 ὅστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὖνομα Σαπφούς. — 3 A. P. VII 25 οὔτος Ἀνακρείοντα — πατήρς τύμβος ἔδεκτο Τέω. — 4 anima ad coelum evecta est. — Spatio interiecto pauci litterarum apices superant.

*165. Loci incerti. Cuman. 3532.

Ἄνο[ρα . . . . .
 Ἀυσονίων ε[. . . . .] γαῖ[α . . . . .
 νῖα κλυτὸν [nomen patris, nomen defuncti], ὅς δύο [παῖδας
 παρθενικὰς ἀλ]οχόν τε λιπὼν] ὑπεδ[ύσατο τύμβον.

Litterae εωθ.

*166. Ad turrim Andronici. Post alios ed. Stephani *Ind. l. Dorpat.* 1849.

Μὴ κείνει λίθον [ἐκ] γαίης, ἄνθρω[π]ε πανοῦργε,
 μή σ' ἄταφον, τ[λ]ῆμον, κίνεσ ἐ[λ]κῆσωσι θανό[ν]τα.

Infimae aetatis epigramma, cui similia multa apud Gregorium A. P. VIII 179 sqq.

*167. Ad Olympicum. Bursian *Act. societ. litt. Saxon.* XII 201. Cuman. 2907.

Μεῖνον, ἀκουσον ἐμοῦ, ὁδοιπόρε, τίς ποτ' ἔφην με·
 Παρδάλας μ' ἔσπειρε πατήρ, γαστήρ δέ μ' ἔτικτιεν
 Εὐτυχίδος·
 οὖνομά μοι δὲ Εὐτυχιανός·
 παιδείας γὰρ ἐγὼ πινυτῆς ἤλπιζα γενέσθαι
 καὶ χάριταν δοῦναι μητρὶ καὶ πατέρι, νῦν δέ με μοῖρα
 ἥρπασεν οὐχ ὁσίως ἔνδεκ' ἔχοντα ἔτη.

1 non novit formam nobiliorem *παροδοιπόρε*, qua metrum sustentaret, cf. *Comment. Bonn.* p. 28 — ἔφν legitur in lapide. — 5 C. I. 1958 tit. Thessalon. *κεῖσαι ἄξιός ἤς ἐγένου σοφίας*, ubi male Boeckh *ἐγεύου*. — 6 *χάριταν* forma non magis barbara quam *ἠλιζα*. Scribere poterat *δοῦναι τοκέεσσω*.

*168. Loci incerti. Cuman. 1613.

*Ἀστακεῖς γέης Ἀντώνιος ἐνθάδε κεῖμε,
ἰς χθόνα τὴν Κεκρόπων, ὡς ἤφεραν ἐνθάδε μοῖρε,
σωθεῖς, ἐκ πελάγους τοῦτον ἔχω λιμέναν,
Κεντρικίς ἐν [σ]ίγνῃ οἰνοχαρῆς δὲ φίλοις.
5 σῶζεσθω ἰς πατρίδα πᾶς ὁ πλοιζόμενος.*

4 *ΕΝΕΙΓΝΩ* quod correxi; cf. epigr. latin. *Herm.* I 156 *Delmatius signo prisco de nomine Laetus*. Signum nomen est ex arbitrio sive statim nato sive postea aliquando inditum; plerumque haec signa inde a III p. Chr. n. saeculo in - *ius* desinere observavit Mommsen *Herm.* l. s. s. 158 adn. Sic Antonius Centricio signo utebatur, ex quo frigidissimum lusum captavit poetula.

169. In urbe. C. I. 1012. Hicks p. 156.

*Ἢ ποτε κυδιώσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθίραις
καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,
χιονέοις τε πρέπουσα προσώποις ἠδὲ παρειαῖς
καὶ γλυκεροῦ στόματος ὅπα λιριόεσσαν ἰεῖσα
5 χίλεσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι' ὀδόντων,
παντοίην τε ἀρετὴν περικάλλει σώματι θεῖσα,
ἣν τέκεν Εὐτυχίδη σθεναρῶν Κιλικία χαριτωῖς,
εἰκοσιπενταέτης Τρυφέρα τῆδ' ἐν χθονὶ κεῖται.
Ἐρμέρωσ δὲ Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος . . . . .
10 μνημ' ἀλόχῃ φιλήθῃ κατὸ κορυφίδην.*

Litterae vulgares, quibus qui eruditiores videri cupiebant infima aetate utebantur. Verborum copia, virtutum corporis mentisque exaggeratio, adiectivorum usus vere byzantinus et Charitone dignus; quae contra metrum facta sunt, non tango. — 1 ex antiquiore exemplo sump-tus videtur, ubi fuerit *ὅς ποτε κυδιών*. — 9 matris nomen perit.

170. Prope arcem muro insertus lapis. Bursian Act. societ. Saxon. XII 203. Cuman. 3535.

..... ὅς ἐν ἀθανάτοις βιοτεΐει
 ..... υἱὸς] δὲ πέλεν πολυηράτω ἀνδρῖ,
 .....]μα τὸν ἢ Διὸς αἰγιόχοιο
 παῖς θείο· ἢ δὲ φύσις οὐ]κ ἐγείνατο κρέσσονα φῶτα·
 5 δεινὸς ὅς ἔξοχ]α πάντων εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ
 ..... δεσ]μὸς ἀρρήκτους ἀλύτους διασώζειν
 καὶ . . . τούτω]ν ἀμφοτέρων χρῆσ[θ]αι κανόνι φησίν.
 ..... λ]έλοιπέ με τὸν Εὐστάθιον ὁ πολύζηλος
 ..... ὅτ]ατον ὁ Λαχάρης· ἀλλ' αὐτὸς ἐμαντόν
 10 ἦγον προσηρον]έως ἐφ' ἅπερ ἂν καὶ ζῶντες ἦγον ἐκεῖνοι,
 ἀλλ' οὔτε τοῦ πάππου] χείρων οὔτε τοῦ πατρὸς ἐγενόμην ὀλίγον.

Paene taedet inter epigrammata referre quae Eustathius inficetissimus puer imperitissime consuit. Pertinere autem videtur epitaphium ad hominem suo tempore celebrem, ad Lacharem rhetorem philosophumque sub imperatore Leone v fere saeculo Athenis prodocentem. Suidas s. v. Λαχάρης ex Damascio huius aequali plurimorum eum praeceptorem vocat coll. s. v. Σουπηριανός. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής· ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλῆς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὕψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτῆσατο. Philosophiae est τοῦ καλοῦ, pietatis τῆς εὐσεβείας θεσμοῦ διασώζειν v. 5. Singula minime studui ad balbutientis pueruli sententiam restituere; argumentum tituli haud magis ineptum quam apertum. Ante v. 1 Cuman. versu extremo κ.σιθμω — 3 quem Minerva in sapientia principem reddiderat. — 7 ἀμφοτέρων i. e. εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ — 9 ΧΡΗΧΑΙ Burs. Cuman. corr. Bursian. — 10 ἐκεῖνοι avus (de quo v. 1) et pater Lachares (de quo omnia inde a. v. 2 usque ad v. 9).

*171. In urbe. Ephem. 594. Cuman. 3336.

Χαίροιτε.

Ἔσο! Σώζων ἐνθάδ' ἐγὼ κείμει,
 Σώζων κλεινὸς ἀνὴρ ὑπ' ἀνδράσι τρισὶ τε τυφθεῖς
 καὶ ὑπὸ πάντων ἀνδρῶν ἐκδικίας νυκτὸς τετυχηκώς·
 ἦν γὰρ ἔτη κάμοι ἐπτὰ τε καὶ ἄ (εἴκοσι).

Ineptiora nunquam leges neque κλεινότερον ἀνδρα videbis. Offenderat Sozon aliquot homines, quorum cum omnes iniuriae persequendae

causa eum opperirentur tres noctivagum percusserunt. — 4 εἴκοσι tribrachys est ἴκοσι pronuntianti.

*172. Loci incerti. Cuman. 2527.

. . . . . οἰσιν εχει . . . . . εν
 . . . . . Ἀδαμάντιος, [γαῖα πατρὸς δ' Ἐ]φύρη·
 κλαίουσιν φθίμενον δ' ἄ]λοχος φίλη [ῆδ' ἄμα] παῖδες.

1 εχοΠ Cum. εκΠI ego.

Appendix christianorum epigrammatum.¹⁾

*173. In arce. Cuman. 2755.

perierunt quattuor hexametri.

- 5 . . . . . πολύμ]ητιν ἀμύμονα φέδιμο[ν ἄνδρα
 . . . . . κ]λήσατ' ἐνὶ φθιμένο[ις·
 ἴραθ' ὅτις δόξην] τε δίκης κὲ ἀγακλε[ῆς εὖχος,
 . . . . . τ]οὺς ἀγαθοὺς φιλέω[ν.
 . . . . . Θε]ουδέος ἀνθυπάτο[ιο
 10 . . . . . με]ε[γ]ανχέος οἰκιστῆρο[ς
 . . . . . πλοῦτον πᾶ]σιν ἀπίρονα δῶκας πολίταις,
 τοῖτιφ ἀγαλλόμενός τε πολὺ] πλέον ἢ κτεάνεουσιν.
 . . . . . ἐξ ὑπάτω]ν ἀρχῆς κλέος ἀφθιτο[ν ἔξεις
 . . . . . ὄλβιε Δημόκρατες,
 15 Αἴακος ὡς δῶροισιν] ἀκήρατος ἢ Ῥαδάμανθους
 . . . . . ἀμ]φρες ἐργα δίκης.
 . . . . . κοῖμα] δίκης μετὰ λοιόθιον ἦμα[ρ
 . . . . . ἦ]HN κατέχι Κέκροπος ἦδε
 Ἀντιῶ τόνδε φίλω τε] κασιγνήτω γεγαῶτι
 20 τεῦξε τάφον nomen fratris ὄ]φρα κὲ ἐν φθιμένοις
 τοὺς δὲ' ὁμοφρονέοντ]ας ὁμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτ[οι,
 ἦ δὲ πέλοι γνωστὴ] πᾶσιν ὁμοφροσύνη.

¹⁾ Recepti quotquot antiquiora viderentur; iambos byzantinos omnino seclusi.

iv vel v aede saeculo positum epitaphium Democratis Achaiae proconsulis christiani (v. 17). Carminis ars haec est, ut alternis hexametris quaternis et distichis binis maior pars composita sit, quo cognito cum unius saltem versus vestigia ante v. 1 superent quot versus perierint ab initio certo licet adfirmare. Pravae pronuntiandi consuetudini compluriens indulsit lapidarius, numeros corrupit poeta v. 11 et fortasse v. 18. — 6 ἐν φθιμένοις i. q. τὸν φθίμενον coll. v. 20. — 8 scolion ap. Bergk. 21 Ἀδμήτου λόγον ὦ τὰῖρε μαθῶν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει. — 10 ΕΙΑΥΧΕΟC correxi. — 11 Welcker *Syll.* 159 ἀντ' εὐεργεσίας τὴν πολλὰκι δῶκε πόλῃ et C. I. 434, 12 (de Hadriano) ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσι. — 16 ρεπεC ego, ρεπεC Cuman. — 17 ἄδικηC duo fuerunt hexametri, quorum in priore dicebatur anima τὸ κρῖμα δίκης novissimo die opperiri, corpus Attico solo conditum esse. Sed ipsa verba v. 18 graviter turbata videntur. — 21 extr. πτε[ι Cuman. πτ . . ego; de optativo non dubito; cf. II. ψ 91 ὦς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὀμῆ σπορὸς ἀμφικαλύπτοι. — 22 suppl. Wilamowitz.

*174. In arce. Cuman. 3549.

Ἀσκληπιοδότης ἱερὸν, φίλε, δέρεο κάλλος
 ψυχῆς ἀθανάτης καὶ σώματος ἀμφοτέροις γὰρ
 ἐν φύσει ὤπασε κάλλος ἀκήρατον εἰ δέ ἐ μοῖρα
 ἤρπασεν, οὐκ ἐδάμασσε θανοῦσα γὰρ οὐ θάνε μόνη·
 5 οὐδὲ πόσιν προλέλοιπε, καὶ εἰ λίπε, νῦν δ' ἔτι μᾶλλον
 οὐρανόθεν μιν ὄρεα καὶ τέρεται ἡδὲ φυλάσσει.

Litterae eadem quae prioris epigrammatis.

175. Ad ecclesiam Lamprotissam. C. I. 9319. Cum. 3609.

Ὁ Φωτίον παῖς Φώτιος τοῦ . . . . . ος
 ἐκ Ζωίλου θυγατρὸς ἦν Δημοστράτης.
 γῆ σῶμα κρύπτει τῆδέ γ', ἀλλ' ἐς αἰθέρα
 ψυχὴ διέπτη καὶ σύνεστιν οἷς τὸ πρῖν. A + [Ω
 5 τὸ γὰρ γέρας τρόπου γε τοῦ χρησίου λάχεν.

Litterae eadem. Probos versus ut faceret ille bis inportunam γε particulam inseruit v. 3 et 5.

*176. In Stadio. Cuman. 3544.

† Ἀθηνοδώραν τὴν ἀγαθήν, τὴν Ἀττικὴν,
τὴν Θανμασίου γυναῖκα, τὴν φιλένθεον,
παῖδιά τεκοῦσαν καὶ τρέφουσιν νήπια
ἢ γῆ λαβοῦσα τὴν νέαν, τὴν μητέρα
κατέχει, γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων.

Litterae εσω.

177. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 9309.

Εὐγενῆς ἀνὴρ Νικήφορος ἐνθάδε κίτε,
πλείστους φίλους προλιπὼν γῆι κέκρυπτε,
μόνην ἐάσας γαμετὴν καὶ ἄχαια νήπια τέκ[ν]α

Litterae Δεω. Videtur haesisse scriptor hexametros faceret an senarios. — 2 rei notabilis scriptura. — 3 ἄχαια i. e. ἄχαια ut explicat Kirchhoff. Cumanudes coniecit ἄχαρα vel ἄκακα satis mire. Si quid mutandum sit, scripserim ἄθλια.

*178. Fragmentum ineditum descripsi in Barbaceo.

. . . . . Π]αυλίνας μακαριωτ[άτης
. . . . . ἀφήρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρὸς
. . . . . μη]τιν κἀνείασε νήπια τέκνα.

Litterae Δεω. — Paulina recens mater et matrem reliquit et νήπια τέκνα. — 1 ab initio κοιμητήριον tale quid. — 3 πολύμητιν sim.

II. INSULARUM ET ASIAE.

ÆTATE ET INDOLE INSIGNIA.

179. Corcyrae. Editores et interpretes enumeravit Ross *Arch. Aufs.* II 563 sqq.

Υἱοῦ Τλασία^{σο} Μενεκρατέος τόδε σᾶμα,
Οἶανθέος γενεάν· τόδε δ' αὐτῶι δᾶμος ἐποίηι·
ἦς γὰρ πρόξεν^{ος}, δάμον φίλος· ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ᾤλετο· δαμόσιον δὲ . . . . .

5 Πραξιμένης δ' αὐτῶι γ[αία]ς ἀπὸ πατρίδος ἐνθῶν
σὺν δάμῳι τόδε σᾶμα κασιγνήτοιο πονήθη.

VI saec. ineuntis cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 83. Signum quadratum ante v. 1 (ϙ) ornamentī gratiā additum videtur. — 4 post δέ haec κλη - et quaedam alia etiam magis incerta Reicienda sunt eorum supplementa, qui enuntiatum effecerunt participiale, velut Franz δαμοσίων δέκατον προστάς ἐνιαυτόν, aptum vero ex vetusto hoc et inhabili dicendi genere Schneidewin posuit δαμόσιον δὲ καθίκετο πένθος ἅπαντας vel sicut Anglus anonymus *Diar. class.* 1845 p. 142 πένθος ἕκαστον. Similiter enim in re dissimili Solon fr. 4,27 οὔτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστῳ. — 5 αὐτῶι Schneidewin, qua forma ignota opus non est. Dein γαίας suppl. Philetas (διάλεξις περὶ τῆς ἐν Κερκύρα Μενεκρατείου ἐπιγραφῆς, ἐν Κερκ. 1844) — 6 πονήθη sensu activo, ut Archiloch. fr. 12 εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα Ἕφαιστος - ἀμφεπονήθη cf. Bergk *hist. litt. gr.* I 122 adn. 185. — Praximenem probabile est statim in fratris proxeniae honorem suffectum esse, quippe quae διὰ γένους tradi soleret.

180. Corcyrae. Editores v. ap. Rossium *Arch. Aufs.* II 575 sqq.

Σᾶμα τόδε Ἀρνιαδά· χαροπὸς τόνδ' ὄλεσεν Ἄρης
βαρνάμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθροιο ἠοσᾶϊσι
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ σιόσσ(σ)αν ἄστυάν.

VI saec. ineunt. cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 83. Dicendi genus politius quam antecedentis epigrammatis. — In Arniadis proelio interfecti tumulo fortasse posita fuerat leonis imago quam prope inventam sepulcri ἐπίθημα fuisse adfirmant, cf. *Anth. Pal.* VII 161. 426. Certe non quadrat leo ad Menecratis naufragi titulum. — 2 non navalem fuisse pugnam contra interpretes moneo.

181. Corcyrae. Bergmann *Hermæ* vol. I 136. Ceteros non curo.

Στάλα Ξεντάρους τοῦ Μέλξιος εἴμ' ἐπὶ τύμ[β]ωι.

VI saec. Kirchh. *Stud.*² p. 79 adn. — Nisi negligenter lapidarium rem gessisse constaret, retinerem τύμωι.

182. Titulum in Acarnania septentrionali inventum Anactorii esse ex Corinthio litterarum genere recte conlegit Kirchhoff *Stud.*² p. 82. C. I. Add. II 1794 h.

Προκλείδας [τ]ρό[δ]ε σᾶμα κεκλήσε[τ]αι ἐνγύς ὁδοῖο,
ὅς περὶ τᾶς αὐτοῦ γᾶς θάνε μαρνάμενος.

V saec. — I IOΛB itemque I pro T in κεκλήσεται. — Non recte Boeckh praestare ait Προκλείδα genetivum: *sepulcrum hoc praetereuntibus Proclidas nominabitur* sicut, quod exemplum Keil adtulit (*Diar. litt. antiq.* 1849 p. 524), Tissaphernis hortus Alcibiades adpellabatur. Similiter C. I. 2058 ἔως οὗ ὁ ἥρωος Σωσίας. — ἐνγύς δὲ οῖο cf. n. 3 et 10.

183. Inter Corcyraeos titulos editum epigramma et ipsum Corcyraeum esse bene suspicatur Boeckh C. I. 1914.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρομόπτομον ἔκλυε πάτρα,
Ἀλκή[ν], Ἀμφιλόχωγγαῖα θρασυπτολέμων,
οὐνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἵππομάχοισι δαμάσθης·
ὁστέα δ' ἐν νάσ[ω]ι [τ]αῖδ' ἔταροι ἐκτερισαν,
5 καὶ σου ἀποφθιμένον πιστοὶ φίλοι ἀνὰ ἐλάθοντο
ΣΙΝΝΑ, φυλόπιδος δ' ἐξέρουσαν στυγεράς

Ἀμφίλοχοι, θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἶ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῇ ἐκτέρισαν.

Sat bonae aetatis, etsi η forma traditur. — 2 ΑΛΚΗ cum Ruhnkenio et Muxoxyda correxerunt ἀλκίμα, quod ineptum est civitatis epitheton; nomen defuncti fuisse eo magis credo, quod illic terrarum cum in Corcyra Alcinoi insula tum apud Amphilochios, quorum Ἀλκμεών est ἥρωος κτίστῆς plurima nomina ab ἀλκή derivata inveniuntur. Ἀλκῆν posui a Wilamowitzio inventum, cuius generis nomina e nummis illyricis adtulit Friedlaender *Hermæ* VII 47. — 4 ΝΑΣΟΙΓΑΙΔ corr. Ruhnken. — 6 ΕΙΝΝΑ nomen putaverunt, mihi corruptum videtur; ἔντεα coni. Wilam.

184. Corcyrae. C. I. 1886.

Μυρὶ ἀποφθιμένοιο τάφωι περὶ τῷιδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα,
ὠκύνμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο παῖδ' ὑπὸ γαίαι
ἐπτακαιεικοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίου,
5 Ἰστορα παιδείας, τόξωι κλυτόν, ὧι ποκα ληστὰς
ἀνδροφόνους ἀλίαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
ἀλλ' ἴθι νῦν, παροδίτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
'χαῖρ' εἰπὼν ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατίρον.

Videtur scriptum epigramma ante a. 227, quo anno Romani Illyriorum latrocinia sustulerunt Polyb. II 11sq. Mirum tamen in ληστὰς voc. iota omissum esse. — 7 insolenter dictum χαῖρε εἰπεῖν τινα, at cf. A. P. XII 155 μή μ' εἴπῃς πάλιν ὦδε.

185. Coreyrae C. I. 1907.

Ὀδίτα, βαιὸν σάματι σταθεῖς πάρα
μάθοις κεν ἀτρέκειαν ἴσθι δ' ὡς πατρός
Ἀθηνίωνος οὐν ταφῆσι κλήζεται,
καὶ Μνασέαν αὐδάσον οὐνομ' ἄφθιτον,
5 καὶ γνῶθι μύθους, οἷς σοφῶς ἐτέρπετο.
ἄι μὲν τὰ κόσμον σεμνὰ καὶ δι' ἀστέρων
δι[ῆλθ]ε τὰν πυρωπὸν αἰθεροδρόμω[ν
κέλευθον, ἄι δὲ] καὶ γεωμύρον τέχραν
γραμμᾶσιν ἰχνεύτειραν ἐν[δα]εῖ [ν]οῖ
10 κατεῖδ' Ὀμήρου δέλτον, ἄς ἐνὶ πτυχαῖς

- ὁ [τρ]ιπλανάτας ἐσὶ Λαοτίου γόνος
καὶ μῆνης ἁ καρ[η]άτων ἐπ' ἀτρεκῆς
μ]άθε[ς] τὰ πάντ', ὧν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
νέ[αι] δ' ἐν ἀκμῇ κοῦρον, ὧι πόρεν τέχνην,
15 . . . . . τε]τρῶκοντα δὴ
ὑπ' ἀλίωι πλειῶνας εἰσιδῶν φράς
ποθεινὸς ἀστοῖς τάνδ' ὑπήλυθε χθόνα.

Difficillimum epigramma primo vel ante vel post Chr. u. saeculo adsignari potest. Apographa tria sunt Mustoxydis Dodwelli Schinae, quorum nullum aut presse sequaris aut plane abicias. — 4 Mnaseas Cephallenius C. I. 1928. Alium indicavit Welcker *Syll.* 32 commemoratum a Manethone V 266 ἀστρολόγον πιτυτὸν καὶ ῥήτορα καὶ φιλόμουσον ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εἴστοχον ἄνδρα. — ὄνομα ἀφθιτον e Schina recepi, reliqui ὄνομα φθιτοῦ, quod languet post ὄν ταφῆσι. — 7 sq. suppl. Boeckh. αἰθεροδρόμοι aves apud Aristoph. *Avv.* 1384. — 9 ΕΥΑΔ ΕΙΝΔΕΟΙ Mustox. ΕΥΑΔΕΙΝΔΟΙ Schin. ΕΥΑΔΕΙΔΟΙ Dodw. Recepi Hermanni coniecturam, qui etsi *ficto vocabulo* graece tamen loquitur. — 11 ΟΠΠΔ ἐπί praepositionem nihili esse vidit Boeckh, neque tamen pluris est quod ipse posuit ὁ τε. πλ. Hermann πολυπλανάτας, cui meum praetuli. — 12 ΑΚΑΡΝΙΑΤΩΝ Διακίδαο Graefe Boeckhio probare potuit. Quid opus esset vidit Hermann, qui ἁ στρατηλατῶν nimis audacter scripsit; meam recepi coniecturam. — 13 ΔΑΘΕΤ Schin. Dodw. ΔΑΘΕΞ Mustox. In eis quae scripsi minus offendor neglecta aspirata quam nudo genetivo ὧν cf. Theocr. XXIV 12 πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων-κειμήλια. Wilamowitz κατέιδ'. Ὀμήρου δέλτον-ἐπ' ἀτρεκῆς μάθ' ἐξ ἀπάντων κτλ.', quae ideo non probo, quod verbis ἐπ' ἀτρεκῆς μάθ' . . aperte repetitur ex v. 2 viatoris conpellatio. — 14 ΝΕΝΑΕΝ Dodw. Schin. ΝΕ.ΝΑΕΝ Mustoxydas, quem constat haud raro interpolare quod ipsi opus videatur. νέαι δ' ἐν scripsi, reliqui νέον δ' ἐν. — 15 ΟΝΗΝΕΥΝ cum 12 fere litterarum lacuna Dodw. Schin. ΟΝΥΝΕΝ Must. ὄνυμ' Εὔνομον λιπῶν με Boeckh, quorum ὄνυμ' pessima Welckeri coniectura est. Olim Welcker ὀμεινέτιν τ' ἔλειψε, quam sententiam equidem certam duco. — 16 Antip. Sidon. A. P. VII 93 ἐκ πολλοῦ πλειῶνος i. e. propter longum aevum.

186. Corcyrae sub statua vidit Cyriacus. C. I. 1888.

Βασιλείδης ἐιῶν κγ. ἦρωος χαῖρε.
Εἰ, φίλε,] πυνθάνεαι, τίς ἔργον, ξέρε, τίς δ' ἐγενήθην,
ὦ] παροδεῖτα, μάθε σιὰς ὀλίγον πρὸ τάφων.

- γενῆ μὲν Γλαῦκος με πατήρ, τίκει δέ με μήτηρ
 Χρυσογόνη καὶ μεν δύσμορος οὐκ ὄνατο·
 5 τηλόθι γὰρ πάτρης Βειθνίδος ὄλεσα θυμόν
 ναυτιλίῃ λυγρῇ νηὶ τ' ἐμῇ πίσυνος·
 κείμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θεῖν' ἄλως ἠνεμόεσσαν
 ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

Romanae aetatis. — 1 supplevi. εἴπερ, εἰ μὲν, εἰ τάχα ceteri; cf. A. P. VII 337, quod carmen ex lapide descriptum ab hoc versu incipit nullis coniecturis temptando μή με θαῶς, κύνιστε, παρέρχεο τύμβον, ὀδίτα, σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσί, κελευθοπῶρε.

187. Ithacae. C. I. 1925.

Τίγω τοι τόδε σᾶμα τὸ λάινον, ὦ [ξ]έν', Εὐ[θ]υδάμ[ω],
 ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλωι πρᾶτος ἐ[γ]ε[ν]τ' Ἰθάκαι
 καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· Τιμέαι δὲ παιδί
 ἔλλυπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Artem alexandrinam una particula τοι v. 1 et numeri, aetatem congruam litterae produnt. — 1 HEN emendationem occupavit Meineke *Delect. Anth.* p. 120 adn. — ΕΥΘΥΔΑΜ. corr. Boeckh. — 2 ENEIT vel ENETI corr. Buttman.

188. Aeginae. Ephem. 2649.

Γλευκίτα τόδε σᾶμα τοῦ Κυπρίου τοῦ Σαλαμ[ν]ίου·
 Διότιμός με ἐπέθηκε.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 1 ΣΑΛΑΜΙΜΟ corr. Buecheler. Mirum quod non scripsit ἐκ Σαλαμῶνος. — Epigramma integrum videtur.

189. In Melo insula. C. I. 2439.

- Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσων· οὐ γὰρ ὀθνεῖαις
 φροντίσιν θαητὸν τύμβον ἔτευξε βροτοῖς,
 καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἐθηκε(ν) τὰν ὀμόλεκτρον
 ἠρωσι(ν), φίλτρων εἵνεκα τερπνοτάτων.
 5 κλεινὸν δ' οὐνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐοθλὰ δὲ ναίω
 δώματα Φερσεφόνας χώρῳι ἐν εὐσεβέων,
 πατρὸς κλ[η]ρομένα Δαμα[ν]νέτου, ἐκ δὲ γε μητρὸς

Κλεισφύσσας, δοιῶν εὐγενετῶν γονέων.
 αἰνεῖσθω ξυνόμε[υ]ρος, ἐπεὶ γέ με κἀ[πο]θανοῦσαν
 10 Ζήλων ἀθανάταις ἠγλάισεν χόρισιν.

III fere saeculi epigramma, ut eius aetatis, qua bucolica caesura vel maxime valeret; quo magis miror, si v. 3 non scripserit poeta ἔθγκέ με, quamquam illius generis versus vel Theocritei inveniuntur. Errasse interdum lapicidam docet v. 9, ubi ΚΑΙΘΑΝΟΥΣΑΝ traditur correctum a Boeckhio. — 5 nominis interpretatio, sicut etiam v. 10 ζήλων subintellegi debet. — 7 ΚΑΥΖΟΜΕΝΑ iota adscriptum non fuit. *Δαμανέτου* lapis, corr. Boeckh; fortasse *Δαμηνέτου*.

190. Pholegandri. Anaglypho senex cum cane exsculptus. C. I. 2445.

Χαίρειν τὸν κ[ατ]ὰ γᾶς εἴ[π]ας, ξένε, Διογένη [μ]ε
 βαῖν' ἐπὶ σὰν προᾶξ[ι]ν τύγχανέ θ' [ῶ]ν ἐθέ[λ]εις.
 ἔννεακαιδεχέτης γὰρ ὑπὸ στυγεραῶς ἐδαμιάσθη
 νοῦσου καὶ λείπω τὸν γλυκὺν ἀέλιον,
 5 ἀνίκα' ἔδει με γονεῦσι τίνειν χάριν· ἢ δὲ συνήμιον
 ΛΛΘΔ εἰς ἀφανῆ τόνδε . . . . .

Melioris aetatis videtur quam ut traditae c. formae fidas, melioris certe artis quam ut Boeckhii emendationem Δάθα v. 6 pro vera habeas, unde nec supplementum eius recepi τόνδε μ' ἔκρυψε τάφον. — 1 ΕΡΙΑ C — □ E — 3 ΡΡΑΣΑΝ — ΟΝΕΘΕΝΕΙC quae omnia corr. Boeckh.

191. Thera in insula. Michaelis *Ann. Inst.* 1864 p. 258.

Ὁ δᾶμος ἀφηρώιξε καὶ ἐτείμασε τὸν ἱερεῖα Ἀπόλλωνος
 Καρνήου διὰ γένους Ἀδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρειᾶς ἔνεκα καὶ
 σωφροσύνας.

Εἴ τι παρ' Αἰμονιεῦσι γένος πολιοῖο Φέρητος,
 εἴ τι παρ' Εὐρώται κόμπασαν Οἰβαλίδαι
 ἀνδράσιν ἐν προτέροις καθαρώτατον, οἷ βασιλῆων
 παῖδες καὶ μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀθανάτων
 5 τοῦτο λαχὼν Ἀδμητος ἴ[σ]ο[ν] πι]νυτῆτι [καὶ] αἰδοῖ
 μοῖραν ἀνέπλησεν ἠγεδανοῦ βίोटου,
 μητρὶ λιπὼν ἀλόχῳ τε βαρὺν πόνον· ἀλλὰ τί θαῦμα;
 καὶ Θέτις Αἰακίδην κλαῦσεν ἀποφθίμενον.

Aetatis romanae. — De sacerdotio Aegidarum cf. Boeckh ad Pind.

Pyth. V 74. — 1 sq. *si quidem Oeбалidae sive Thessali seu Lacedaemonii recte originem a Pherete ducendam iactaverunt, eandem ego Admetus iactare potui.* — 5 Ἰλλᾶοῖσιν ἠνυτῆτιε ὄναϊδοι ὄμοῦ πινωτῆ τε καὶ αἰδοῖ editor. Ἰσον Wilamowitz.

192. In Thera. Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 99.

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε κτλ'. eadem quae in titulo antecedenti.

Ὁὐ μόνον [η]ὐχοῦμένην Λακεδαιμόνος ἐκ βασιλήων,

ξ]υνὰ δὲ Θετταλῆς ἐκ προγόνων γενόμεν'

σώζω δ' Ἀδμήτου κατ' Ἰσον κλέος, ὡς ὄνομ' ἐ[σ]χ[ον].

εἰ δὲ δύω λείποντα τριηκοστοῦ ἔτεός με

Θευκλείδα πατρὸς νόσφισε μοῖρ' ὀλοή,

5

τετλάτω ὡς Πηλεὺς ὡς προπάτωρ τε Φέρης·

οὐδὲ γὰρ ἄρ[κε]σιν ἔσχεν· ἐπεὶ πάντως ἂν ὀπέστη

δις Θανέε[ι]ν [αὐ]τὸς [ζῶ]ντ' ἐ[μὲ] λειπόμενος.

Epigramma superiori simillimum, licet artis paullo rudioris, memorabile est insertis duobus versibus 3 et 4, quorum prior nomen, alter aetatem defuncti indicat; faciendum ille curaverat bonum carmen, quod suis corruptis rebus. Primitus tale quid fuerit εἰ δέ με νόσφισε μοῖρα πατρὸς νεότητος ἐν ἀκμῇ, τετλάτω κτλ'. — 1 ΕΥΧΟΥΜΗΝ — 2 ΣΥΝΑ — 7 ΑΡΑΙΣΙΝ — 8 ΕΤΟΣΤΟΝΤΕΝΛΕΙ quae omnia simul cum levioribus quibusdam corruptelis emendavit Boeckh. Praeterea v. 3 ΕΥΧΩ ille ἴσχω legit.

193. In Therae vico Epanachori. Ross *Inscr. ined.* 118. Quae praeter epigramma in sinistra lapidis parte comparent litterarum vestigia alia de inscriptione residua esse videntur.

ὁ μουσοτέχνης μ' ἐκ[τ]ρέφει Καλλιξ[ριτ]ος

πᾶσαν μάθῃσιν ἕμνο[π]ο[ι]ὸν ἐνδιδούς·

εἰς μέτρα θ' ἴ[β]ης ὡς ἀνη[γ]όμην, τότε

ἄωρος εἰς ἄ[κα]μπτον [ψ]ρό[μ]ην τρ[ίβ]ον·

5 ἔχεις ἅπαντα μῦθον· εὐό[δει], ξένε.

II a. Chr. n. saec. — Emendavit fere Keil *Iahnii Annal.* LX p. 282 nec multum discrepant Franz vel Welcker *Mus. Rh.* III 93. VI 84. — 1 ΕΚΤΡΕΦΕΙ — 2 ΝΟΙΣΟΥΟΝ — 3 ΘΗΚΗΣ expectares δ' ἴβης, at in titulo mutilo iudicare difficile est. ANHP corr. Wilam. — 4 ΑΡ.ΜΠΙΤΟΝΟΝΕΜΗ

ΝΤΡ.ΟΝ ὠχόμην Keil, cetera ego correxi. — 5 ΕΥΘΟΗ corr. Keil. C. I. 3706 ἔρρωσο, ὑγίανε, εὐδόει. — Lapidam dorico sermoni adsuetum prōdit μουστέχνας forma.

194. Prope Astypalaeam. Ross *Inscr. ined.* 164. Titulus ita male habitus est, ut praestet editoris apographum integrum transcribere.

. . . . . ΑΙΛΑΙΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΝ
 . . . ΔΙΠΟΖΑΝΒΕΒΑΚΑΤΑΝΥΠΟΧΘΟΝΙ
 . . . . ΣΥ.ΑΥΤ..ΘΕΑΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
 . . . ΩΝΠΟΛΙΤΑΣΕΣΘΛΟΣΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΩΝ
 ΓΕΓ . . . . ΠΑΤΡΟΣ . ΛΛΕΑΝΤΕΘΙΜΕΝΟΣ
 . . ΤΙΛΙΟΙΣ.ΛΕΛΦΘΥΤ.ΕΣΤΙΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
 . . . . . Τ.Σ.ΟΙΤ.ΝΒΩΛΟΣ..ΣΤΕΩΝΔΑΠΟ
 . Λ . . . . . ΟΣ . ΑΚΑΙΠΟΝΑΝΘΕΣΙΝΒΡΥΟΙ

1 Ἀρχεμηνίδας nomen notum, at accusativum, si quidem est, non explico. — 2 πρὸς ἂν βέβακα τὰν ὑπὸ χθονί — [τιμαῖ]σι [χ]αί τ[εθν]ῶσαν εὐκλεεστάταν, uxor videtur prior obiisse, quam gaudet nunc revisere. — 4 οὐ ζ]ῶν πολίτας ἐσθλὸς ἀλλὰ καὶ θανών. — 5 sq. γεγ[ῶς δὲ] πατρός conicerem nisi proximo versu sequeretur ἀδελφοῦ τε. Dein denuo uxor memorari videtur εὐκλεεστάταν - ἀκ]οιτ[ι]ν βῶλος. ὅστῃν δ' ἀπό - ἀνθεσιν βρῖοι, quorum ut sententia perclara, ita verba obscurissima, nec quod ἀκαρπον v. 8 esse putaveris scio quo referam. Cf. A. P. VII 222 alia.

195. Vaxi vel Axi Cretensium. C. I. 2599 coll. Addendis.

Μή μου ἐνυβρίξῃς ἀγνὸν τάφον, ὃ παροδίτα,
 μή σοι μνησίη πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας
 Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
 εἰπὸν Ἀρατίω· γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Elegans epigramma litteris optimis scriptum cum dativis coniunctivisve iota non sit additum primo p. Chr. n. saeculo superius vix potest esse. Ceterum ex peiore apographo plurima recte constituerat Bentley. — 4 legebatur Ἀρατείω, recte ex poetae certe sententia.

196. Apud Eremopolin Cretae. Spratt *Itin. Cret.* II 420 coll. tab,

Τὸ[ν θρ]ασὺν ἐν θή[ρ]αις Δαμάρατον, [ξένε, λεύσσεις

- λαμπρὰ κυναγεσίας ἔργα πονη[σάμενον
 ὃν γενέτας ἔσπειρε Ἀμμώνιος, εὐ[θλὸν ἐν ὅπλοις
 κ]αὶ βουλᾷ, πίστι δ' ἔξοχον ἀμερ[ίων.
 5 εἰκοσ]έτη δ' ἔκλαυσαν ὁμήλικες· ὄν[τι δὲ τοίῳ,
 ὡς Θέμις] εὐσεβέων, πατρὶς [ἔτευξε τάφον.

Selwynis Angli supplementa sunt, nisi quod v. 5sq. mea praetuli.
 — 1 ΘΗΑΙΣ. Idem exordium duorum Nicaeensium epigrammatum (infra
 n. 350sq. τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσορᾷς με νέκυν, παροδίτα, coll. App. Pla-
 nud. 379 τὸν θρασὺν ἠνοχῆα.

197. Rhodi. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 133 n. 12.

Τέγνας μὲν παρὰσαιμον ἔχει τάφος· εἰμὶ δὲ Χρῖσω[ν,
 πατρὶς δ' ἐστὶ Κνίδος, γὰρ δέ μ' ἔχει Ροδία.

891. Rhodi. Ross *Inscr. ined.* 281.

Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγ]εινόν, ὅπερ καὶ [π]ᾶσι [πρό]κειται,
 ἀλλὰ πρὶν ἡλικία]ς καὶ γονέων πρότερον.

Notum distichon, cuius hoc longe vetustissimum est exemplum.
 Litterae ΓΞ. — 1 ΒΑΣ . . . .

199. Telo in insula. Ross *Hellenica* I 66.

Μνηῆμα τόδ' εἰ]σάθρησον, ὁδοιπ[όρε], Καλλιρο[εῖης,
 ἡλικίης] κεδνής ἣν ἔλε πρόσθ' Αἰδης·
 πατριδα] δὲ φράζεν Σέλγ[η]ν· γυάλοις δ' ἐνὶ Τήλου
 προςφι]λὲς ἐνναέταις ἦνυσα τέρμα βίου·
 5 τοῦνεκ]α λοιβαῖσιν [π]άρ[εδ]ρος θυσίασι τε θάσσωι,
 τίμι]α τ' εὐσεβίης πᾶσιν ἔθη[κ]α [γ]έρα.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 1sq. restituit Hermann apud Ros-
 sium, nisi quod Καλλιρόης γὰρ voluit. — 3 ΣΕΛΓΙΝ egregie hoc distichon
 refecit Buecheler. — 5 ΤΑΡ . . ΡΟΣ quod correxi, nec de τοῦνεκα dubito;
 incertiora sunt v. 6 supplementa, ubi Hermann a vero longe aberravit:
 eo quod iam sacris color, omnibus pietatis praemia quanti valeant demon-
 stro. θάσσω verbum fortasse ad anaglyphum spectat. — 6 ΕΘΗΓΑΤΕΡΑ
 ἔθηκα γέρας Herm.

200. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 304.

Ἴσ[θμὲ π]αλαι[γ]ενέος νήσσο[ο]ν πέδον, ἄφθι[τ]ε δῆμ[ε],
σοὶ μεγάλων δώρων καὶ νέκυσ οἶδα χάριν·
εἰκόνη καὶ στεφάνοισιν ἀειμνήστω [τε . . . . .]
σήματι τοῦ πικροῦ ῥῦσιν ἔχω θανάτου.

Aetatis romanae. — I ἸΣΤῚΠΑΛΛΑΙΕ — ΝΗΣΣΟΥ — ΑΘΘΗΕ rest. editor. —
3 γερασθεῖς Welcker *Mus. Rh.* VI 84 non augurans opinor fore ut ali-
quando in titulo perrecenti Phrygio participium inveniretur *μνημα γερασ-*
σάμενος. Tamen non recepi, nec γεγηθῶς nec πεποιδῶς mihi satisfacit.
— Coniunxit Ross cum hoc carmine titulum 303 ὁ δᾶμος τῶν Ἴσθμω-
τῶν ἐτίμασεν τιμαῖς τρίταις Σάτυρον Θεμιστοκλέους ἱατρὸν στεφάνῳ χρυσέῳ
- καὶ εἰκόνη χαλκῇ ἀρετᾶς ἔνεκεν τᾶς κατὰ τὰν τέχνην καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς
αὐτόν. Et medicus si fuit ille, intellegis acumen v. 4 *uti ego totiens a*
vobis mortem defendebam, ita me iam vestris honoribus a mortis oblivione
vindicavistis.

201. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 174 et ex novo apographo *Hellen.*
I 2 p. 97 (*Inscr. ined.* fasc. III p. 41). Omnium optime tractavit
novo apographo nisus Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 635sqq.

Θευδότα ἃ [μάτ]ηρ σε [τέκε], Στόλε, δάκρυ· ἄ[φν]ως γὰρ
ἀρπάξας σ' Αἶδας σὺν ἐμάρανεν ἀκμάν·
συνκέχνηται γενέτας δὲ Ποσειδίππος, κλυτὸν ἔρνος
ζαλωτὸν πένψας Περσεφόνας θαλάμοις,
5 γυμνάδος αὐστηρὸν διέτη πόνον ἐκτελέσαντα
ἀρτίχρονον γονέων ἐλπίδα γηραλέην.

I fere a. Chr. n. saec. — I Keil I . . ΗΡΣΕ . . ἸΣΤΟΛΕ quod ipse correxit,
nomen tamen Εὐδοε fuisse citra necessitatem existimans. Vltima ex
peiore apographo restituerat Hermann. A. P. VII 527 Θεύδοτε, κηδεμόνων
μέγα δάκρυον. — 6 C. I. 2240 τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν — Αἰδῆς γηροτρόφος
ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

202. Halicarnassi viderunt Birch (*Diar. arch.* 1859 p. 56) et Newton
(*Discoveries of Halicarnass* tab. 97, 64); sed Co advectum esse perspexit
Wilamowitz.

Μελανθίου τοῦ Δημητρίου τοῦ Μελανθίου ἱατροῦ τὸ
μνημα,

Εὐδεις, ὦ φιλότεχνε Μελάνθιε, καὶ βαθὺν ὕπνον
 εὐδεις, ἰατρῶν ὦ πολυπειρότατε·
 ἀλλ' Αἰδάς ζωοῖσιν ἐναντίος, ὃς τὸν ἀρωγόν
 νούσων εἰς Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη.
 εἰς ἑαυτόν.

- 5 Τὸν τέχνη λάμπαντα Μελάνθιον ἰητῆρα
 χθῶ[ν με Κό]ως κρύπτει πρέσβυν ἀλνπόσιον.

i vel ii p. Chr. n. saeculi. — 1 φιλότεχνε Bergk *Diar. arch.* l. s. s. At cf. C. I. 1802 πατήρ φιλότεχνος, nimirum liberi superstites monumentum posuerunt. — καὶ βαθὺν ὕ. eleganter Wilamowitz. — 4 Μερόπων i. e. Coorum, ut recte idem interpretatur, certa simul ratione v. 6 lacunam explens. — 5 sq. ipse Melanthius utpote medicus ionice loquitur.

203. Cnidi. Newton *Discoveries of Halicarnass* cett. I tab. 95,58. Lapis superne integer.

Ἦβας δὴ κείνας, [οἴας τύπον ἔστιν ἰδέσθαι,
 μνάμα πατρὸς χεῖρες καλὸν ἔθεντο τόδε·
 τοῖος, Καλλίκρατέ[ς, ποτ' ἐὼν, φίλε, κηρὶ δαμασθεῖς
 θῦνες ἀνὰ σκιερ[οῖς Περσεφόνας θαλάμους.

iii vel ii a. Chr. n. saec.

204. Cnidi. Newton tab. 94,54.

- a. Λαίνα σοι τύμβω[ν] δωμήματα Θεῖος ἔτευξα,
 Αἰθίς, ὁ δὲς τῆς σῆς ἡλικίης προ[τ]ερῶν,
 εὐξάμενος χειρῶν ἀπὸ σῶν κόνιν ἄκριτε δαῖμον,
 ἀμφοτέροις ἡμῖν ἔσβεσας ἠέλιον.
- 5 b. Αἰθίς, ἐμοὶ ζή(σ)α(σ)α καὶ εἰς ἐμὲ πνεῦμα λιποῦσα,
 ὡς πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρῶν πρόφασι,
 ἀγνὰ πουλυγότητε, τί πένθιμον ὕπνον ἰαύεις,
 ἀνδρὸς ἀπὸ στέρων οὔποτε θεῖσα κέρα,
 Θεῖον ἐρημώσασα τὸν οὐκέτι; σοὶ γὰρ ἐς Ἀδαν
 10 ἦλθον ὁμοῦ ζωᾶς ἐλπίδες ἀμετέρας.
- c. Οὐκ ἔπιον Αἰθίης Αἰδωνίδος ἔσχατον ἴδωρ,
 ὡς σὲ παρηγορίην κὰν φθιμένοισιν ἔχω,
 Θεῖε, πλέον δύστηνε, γάμων ὅτι τῶν ἀμιάντων

νοσφισθεὶς κλαίεις χηροσύνην θαλάμων.

- 15d. Τοῦτο σαοφροσύνας γέρας Ἀτθίδι ταῖ πολυκλαύτοι
 οὐκ ἴσον, οὐδὲ ἀρετᾶς ἄξιον, ἀλλ' ἐθέμιαν
 μνάμιαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον, αὐτὸς ἀνάγκαι
 Θεῖος νηπιάχῳ πνεῦμα χαριζόμενος·
 οἴσω γὰρ καὶ τοῦτο χάριν σέο καὶ τὸν ἀπηνή
 20 ὄμμασι τοῖς στυγνοῖς ὄψομαι ἠέλιον.

1 a. Chr. n. -saeculo non antiquior titulus rara quadam verborum compositionis arte conspicuus. Utraque enim binorum distichorum strophā ionice, utraque ternorum dorice scripta est, nisi quod v. 6 εὐφροσύνης et v. 20 ἠέλιον lapidario parum curioso excidit: sententiarum tamen quam dicunt strophicam responsionem frustra quaeres. Numeri admodum celeres, quorum si quando penthemimere impeditur volubilitas, compensatur haec mora bucolica caesura; quae ipsa sicubi fere desideratur (v. 13), inciditur κατὰ τρίτον τρεχᾶϊον. Quae sunt etiam Bionis aliorumque aequalium poetarum leges metricae. — 2 ΠΡΟΓΕΡΩΝ correxi. Verbo προτερεῖν neminem novi qui hoc significato usus sit praeter Dionysium Halicarnassensem Cnidiorum finitimum. — 5 ΖΗΖΑΖΑ ut saepe illic terrarum. — 18 gravius non vidi fato unquam opprobrium factum. — 22 στυγνοῖς ὄμμασι miseris oculis, sicut supra n. 149 ᾧ μητρὸς στυγερῆς.

205. Ad Halicarnassum. Wescher *Rev. archéol.* 1846 II 134

Μύρτον Εὐβούλου Μυνδία,

χρησιῆ χαῖρε.

- Πατρίς μὲν Μύνδος, γενέτωρ δέ μεν ἔπλει Ἰάσιον,
 στοργᾷ δ' Εὐβούλου κόρυς ἀνεγραφόμαν·
 τέκνον δ' ἀρτιγάλακτον Ἰάσινα ματρὶ λιποῦσα
 ζωᾶς ἐστερόμαν ἐνεακαιδεχέτις·
 5 αἰακτὰν δὲ θύγατρα κατεστενάρησε Στρατεία
 οἷά τις εἰναλία δάκρυσιν ἄλκνουίς.
 τοῦνεκα τὰν κατὰ γᾶς Μύρτον, ξένοι, αὐδήσαντες
 χαίρειν τὰν αὐτὰν ἀντιέμεσθε χάριν.

11 fere a. Chr. n. saec. — 2 Myrton ab Eubulo adoptata caelebs partum edidisse videtur. — 6 egi de hoc versu *Comment. Bonpens.* p. 26 Adde [Moschi] III 40 ἄλκνουίς δ' οὐ τόσσον (sic legendum esse docent

superiora) ἐπ' αἰγιαλοῖς χέε δάκρυ, ut corrigat postrema Buecheler *M. Rh.* XXX 38.

206. Halicarnassi. Newton I tab. 89,10 coll. *Diar. archaeol.* 1859 p. 56.

Μναμεῖον τόδε σεῖο πατήρ ἐποίησεν ἔανιοῦ
 χερσὶν πᾶσιν ὄρᾶν σᾶς ἀρετᾶς ἔνεκεν
 καὶ ἐγὼ ὑπερῷ' ἐστῶσα προσημαίνω παριοῦσιν
 ὡς υἷὸν Μόσχου τόνδ' ἔχω Ἐρμοκράτην
 5 Χαλκιδέων χώρας ἐνθάδε ἀποφθίμενον.

Christo nato vix antiquius. — 3 loquitur στήλη ipsi tumulo superimposita.

207. Halicarnassi. Newton tab. 88,8 coll. v. II° 699.

Ὅ] πρὶν ἐνὶ ζωοῖσι φίλοις φίλος, ὁ πρὶν ἐν ἀστοῖς
 ἠδύς, ὁ Πιερίδων γυμνασίου τε φίλος,
 Κλειογένης, υἱὸς Θεοδώρου, τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
 κεῖ]ται Ἀλεξάνδρα μητρὶ λιπὼν δάκρυα
 5 τὰς γὰρ ἀεὶ γενέταισιν ὀφειλομένης ὑπὸ τέκνον
 [πρὶν τῖσαι χάριτας κάτθαν' ἄωρος ἐών.]

i fere p. Chr. n. saec. — 1sq. ὁ πρῶν - ὁ πρῶν - ὁ similes particularum οὐ et εἰ eisdem versuum sedibus anaphorae in Antipatris Sidonii epigrammatis (eius enim sunt) A. P. VII 409 et 413. — 5sq. supplevi sententiam vulgarem. Legit Newton . . . EA EI vel PA EI.

208. In Thaso duo lapides. Conze *Itin. insular. maris Thrac.* p. 19. sqq.

a. Ἄρι με νυμφιδίων ἀπὸ δύσμορον ἤρπασε πασιῶν
 δαίμων ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα,
 ἀρτιβίου περόντα κατ' εὐκλέα θέσμιμα δόξας
 στυγνὸς ἄπαιδα δόμοις ἀμφεκάλυψ' Αἰδης
 5 Ἀντιφρόντα, γοναῖσι Σοφοκλέος ἦν τέκε μάτηρ
 Ἦρω, τῇ λιπόμαν οὐ τέκος, ἀλλὰ τάφον.
 αἰαῖ, τίπτε, Τύχα, με τὸν εὐκλέα παιριδί κόσμον,
 τλάμονα δυσπενθής, ὠρφάνισας βιότου;

b'. Ὁ τύμβος ἐσθλὸν υἷα τὸν Σοφοκλέος

- 10 *Εὐρυμενίδην κέκευθεν, ᾧ βίου μόνα
 ἐτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς·
 κατεΐδε δ' οὔτι νυμφικῶν ἐφίμερον
 παστὸν γάμων πάρεδρον, ἀλλ' ὑπ' ὀλβίων
 σφαλεῖς μελάθρων στυγρὸν ἦλθ' ὑπ' Αἶδαν,*
- 15 *δυσπενθὲς Ἥροϊ ματρὶ καὶ συναίμοσι
 λιπὼν φίλαισιν ἄλγος· ἅ δ' ἀλιστεφῆς
 δόξας ἕκατι τῶδε πατρία Θάσος
 τὰ σεμνὰ τιμᾶς δῶρ' ἔνειμεν εὐκλέους.*
- b². *Οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον ἐμοὶ [φίλα ἄνυσε μάτηρ
 20 Ἥρω, ἀποφθίμενον δ' ἐστενάχησε γόοις,
 εἰκοστὸν τανύσανθ' ἐτέων δρόμον· ἄμμε δ' ὁμ[αίμους,
 τλάμονες, ἐν δισοῖς μῆσιν ὕδ' ἔσχε τάφος·
 πατρὸς δ' εὐόλβοιο Σοφοκλέος ἄρσενα γ[έν]αν
 ὠκύμορον φθιμέναν ἐστενάχησε Θάσος·
 25 μάτηρ δ' ἅ μεγάλ[ανχος] ἔφ' υἰάσιν, ἅ πάρος εὐπαις,
 οἴχῃ τέκη, κω[φροῖς δ'] ἀντὶ δέδορκε τάφους.*

II fere p. Chr. n. saeculi. — Primum epigramma ad Antiphontem, reliqua duo ad Eurymenidem duobus post fratrem mensibus mortuum pertinent, eiusdem omnia poetae. — 3 fort. ἄρτι βίου, quod suadet anaphorae ratio et parum aptum δόξας vocabuli epitheton; genitivus partitivus a *περὶ ὄντα* suspensus explicari potest. — 13 *παστὸν γάμων πάρεδρον* audacius quam Musaei v. 1 *λύχρον - γάμων ἐπιμάρτυρα*. — 19 *ἐμοὶ γλυκῶν ἐξετέλεσεν* Curtius *Goett. Gel. Anz.* 1860 p. 414, at matris vocabulum necessarium est. — 21. 23. suppl. Wieseler apud Conzium, 25 Curtius, 26 Wilamowitz.

209. Orei Euboeae. Ex Pappasliotis apographo *Diar. arch.* 1856 p. 270.

- Πολλά σε ἔπαινος ἐπευκλείσειεν νεότητος ἐν ἀκμῇ
 παῖδα μὲν ὄντα νέ[ω]ν κοσμιότητι τρόπων,
 ἦβη δ' ἀύξηθέντα νόμων πατριῶν θεραπείαι,
 ἐν συνό[δοις] ὄ[ι]τ' Ἄρης ἀντιπάλους συνάγοι,*
- 5 *ἵππομαχοῦντα· ἀρετῇ γὰρ ἐτόλμησας στεφανῶσαι
 πατρίδα καὶ προγόνους· μνημα δὲ σῆς ἀρετῆς
 σι[ῆ]σε πατὴρ Θεο[κλ]ῆς, ἀειμνήστοισι δὲ ἐπαίνοισι
 κόσμησε ἴδε πόλις καὶ κατὰ γῆς φθίμενον.*

iv saeculi, si quidem non erratum est in ἵππομαχῶντα v. 5; sic enim legendum esse vidit Baumeister recte negans Ἰππομάχων graecum nomen esse. — 2 νέον corr. Wilam. — 4 ενσυνολωδοδαρης. Nauck ἐν συνόδῳ δ' ὄτ' Ἄρης, quod ipse posui paullo melius est, verum fortasse neutrum. — 7 θεο . . . δης. Θεόδωρος Papasl. θεοειδές peius etiam Nauck; mihi Δ pro Λ lectum et lacunae spatium incuriose notatum videtur. — ἀειμνήστοις corr. Nauck.

210. Cei. *Ephem.* 3248.

Κόμψης τόδ' ἐστὶν μνημα τῆς . . . .

IV vel III saec. — 1 ΚΥΜΟΥ nomen corruptum non fuit Δικυμνίου, quod sibi persuasit Bergk *Ann. Fleckeis.* 79, 193. Fuit nomen incipiens a Δα - vel Ἄλκ -, littera μ ex duabus coaluisse videtur, velut Δι vel Νι.

211. Syri. Lebas IV 1896. Clon Stephanus Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Σύρου. 1875 p. 54.

Ἐσθλὸν τῆιδ' ἱερῆα καὶ εὐσεβῆ ἀμικαλύπτει
χθρὸν ἴδε Κλειοφῶντα τὸν Ἐρασισθέον
σιήλην δ' ἔστησεν θυγάτηρ ἐπὶ σήματι τῆνδε
ἀΰξουσα φήμην πατρὸς εὐκλεῆ γραφῆι.

III saec.

212. Syri. Clon Stephanus p. 56.

Θεοφίλα χρηστὴ χαῖρε.
Ἄδ' ἀρετὰν στέρξασα καὶ ἐνδίκῃ λέκτρα ξυνείνου,
Νικίον ἡμερὰ παῖς, ξένη, Θεοφίλα
κεῖται ὑπὸ σκιερὰν Σύρου κόριν, ἃ βαρυνπενθίς,
ὄρφανὸν ἐν ζωῆς παῖδα λιποῦσα πατρός,
5 ὑσιάτιον τελέσασ[α] τὸν ἐγ Μοιρέων ἐνιατίον,
πέμπτον ἐπὶ τρισσαῖς πλησαμένα δεκάσιν.
τοῦνεκά μιν τὰν πρόσθε περίφρονα καὶ μακαριστὰν
Ἐστιαῖος φθιμένην τῶιδ' ὑπέθρηκε τάφωι.

I vel a. vel p. Chr. n. saec. Lectio minime dubia, ut nec συνείνου corrigere liceat v. 1. — 5 Α omisit lapidarius.

*213. Rhenaenum h. e. Delium titulum esse coniecit Boeckh C. I. 2316.

Πλείστην δὴ Θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρὶ τε δείξας
καὶ θ' Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δήλιος ὤδε.

Indoles satis antiqua.

214. Rhenaeae. Ex Rossii aliorumque apographis Keil *Diar. arch.* 1851 p. 295.

Δακρυόεν τόδ[ε] σῆμα κα[τὰ ξέ]νον ἠρίον ἦ[ρ]τα[ι]
Φαρνάκον ἀνθαί[μ]ον τ' αἰτὸν Μύρωνος ὁμοῦ,
τη[λεθ]αποῦ [γ]ε[ν]εᾶς οἰκτρᾶς ξένο[ν], οὓς . . . .
ναναγ[ο]ῦς Βορέου χεῖμ' ἀ[π]ροσεισαμένους

5 ἀκρ[ω]ν δὴ ξίφος [ὄξ]ῃ Σεριφιάς ὄλεσε νῆσος
ἀμφὶ βαρυζήλου τέρομα βαλοῦ[σα] τύχης·

Π]ρωτος δ' [ἐν γαίης] κόλποι[ς] στηλ[οῦ]χ[ον] ἔδειμεν
τύμβον [ἐοῖς ξεί]νοισι μνημόσυνον στεναχ[ών].

III fere a. Chr. n. saeculi. — Apographa ut lapidis detritissimi admodum corrupta. Keilii usus sum singulis supplementis, interpretatione diversa mea. Sic enim rem intellego: *Pharnaces et Myron naufragio oppressi semimortui in Rhenaeam delati hospitio a Proto excepti mox obierunt sepultique sunt ab hospite.* Inde explicandum quod origo peregrina compluriens notatur (v. 1. 3.). — 1 ΤΟΔΞΗΜΑΚΑΙΔΕΞΟΝΟΝ correxi. A. P. VII 74 τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἠρίον εἶσατο Μάγνης λαός. — ΗΥΤΑ. corr. Ross. — 2 ΑΙΔΡΟΥ corr. Keil. αἰπί cum displiceret mihi quidem, conieci ΚΑΙΡΙ i. e. καὶ πὶ solita lapidum scriptura. — 3 ΤΗΜΠΑΠΟΥΤΕ. ΕΑΣ — ΞΕΝΟΙ corr. Buecheler. Post οὓς ΑΜΙΞΗΝΑ, quod Keil legit ἀμῖς ἦνε, aliter nimirum v. 4 constituto; id quod requiro non legi videtur ἄμα νηί. Certe si recte v. 4 ΧΕΙΜΑΤΟΣ κτλ'. mutavi, hoc apparet v. 3 extr. verbum non fuisse. — 4 desidero Boreae epitheton, quod fortasse ναναγοῦς fuit. — 5 ΑΚΡΟΝ et CΥ. corr. Keil. — 7 quae scripsi dubia sunt. ΤΡΩΤ ΟΞΔ . . . . ΕΞΚΟΛΡΟΙ. ΣΤΗΛΩΧΑΟΞΤΑΙΜ . . aliaque apographa ΧΑΡΙΤΑ . . — 8 post τύμβον Ξ. . . ΤΗΝΟΙΞ et in extr. v. ΝΑΧΑΙ.

215. Rhenaeae. C. I. Add. II 2322 b⁹³ coll. *Diar. arch.* 1860 p. 79.

Δί]ς δέκα καὶ δισσοὺς πλήσας ζωῆς λυκάβαντας
καὶ ποθέσας ἀρετὴν στερογομένην ὀλίγοις

- ἤλυθες εἰς Αἶδην ζητούμενος οἷς ἀπέλειπες·
 πᾶσι γὰρ ἀλγηδὼν ἐσθλὸς ἀποιχόμενος.
 5 εἰ δέ τις ἐν φθιμένοις κρίσις, ὡς λόγος ἀ(μ)φι θανόντων,
 Σώγηνες, οἰκήσεις εἰς δόμον εὐσεβέων.

I fere p. Chr. n. saeculi epigramma melius excogitatum quam scriptum.

216. Paro in insula. Ex Kindii apographo Keil *Allg. Littztg.* 1849 p. 625. Ex Schiefneri apographo Stephani *Bullet. acad. Petropol.* 1853 XI. 238.

- Τύμβῳ τῷιδε Βόηθον Ἀριστόδικος κτερέϊξε
 παῖδα φίλον τροφέων δ' ὄλλετο πᾶσα χάρις.

Aetatis romanae. — 2 XAPII Steph. XAPΣ Keil, qui correxit.

***217.** Paro in insula. Anaglypho lectisternium effictum. C. I. 2408. Lebas IV 2119.

- Σωχάρμου παράγο[ντες] ἐμὸν τάφον εἶπατε χαίρειν,
 εἴ τι καὶ ἐς φθιμένο[υς] μοῖρα δέδωκε λαλεῖν.
 εἰ γὰρ καὶ πύρας ἐτέ[ων] δεκάδας βίον ἔσχον,
 ἄξιός αἰνεῖσθαι τ[οῖς] ἀγαθοῖσι θάνον.
 5 ὀρφανὰ μὲν μοῖραι σι[ν]γεραὶ κατὰ δώματ' ἔβαλλον
 κείσθω πᾶσι χρόνον [ταυτὸν] ἔπεισι τέλος.

Aetatis romanae. Lectio omnino certa. — 5sq. explevit Wilamowitz optime.

218. E Paro Venetiam adlatum esse coniecit ex v. 3 Boeckh C. I. 2415. Praevalident tamen, nisi ubi κοινή usurpatur, formae doricae. Mihi descripsit Wilamowitz.

- α. Φράζε, τίνας γονέως, σέο τ' ὄνομα καὶ πόσιν αὔδα
 καὶ χρόνον εἶπέ, γύναι, καὶ πόλεως ὄθεν εἶ.
 β. Νείκανδρος γενέτωρ, πατὴρ Πάρου, ὄνομα δὲ ἦν μοι
 Σωκρατέα, φθιμένην Παρμενίων δὲ ἔθετο
 5 σύνλεκτρος τύμβῳ με, χάριν δὲ μοι ὥπασε τήνδε
 εὐδόξου ζωᾶς μνήμα καὶ ἐσσομένοις.
 καὶ με πικρὰν νεαροῦ βρέφους ἀφύλακτος Ἐρεινός

αἰμορότο ἰονόσωι τερπιδὸν ἔλυσε βίον.
 οὐθ' ὑπ' ἑμαῖς ὠδεῖσι τὸ νήπιον εἰς φάος ἦγον,
 10 ἄλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλαι κεύθεται ἐμφθιμένοις·
 τρισσᾶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἕξ ἐτέων χρόνον ἤλθον
 ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν,
 δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἱμερτῶι συνομείνωι
 αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλονχα τόπον.

15 α. ἀλλὰ σύ, παμβασιλῆα θεά, πολυώνυμε κόρη,
 τήνδε ἄγε ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἔχουσα χερσός.

β. τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δόψῃ
 ἔψασιν χάρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.

Διονύσιος Μάγνης ποιητῆς ἔγραψεν.

II p. Chr. n. saec. — Lapidarium c forma usum correxit fere ubique Dionysius idemque cum ille v. 2 ΓΥΓΥΝΑΙ et v. 3 ΠΕΝΕΤΩΡ sculpsisset, sedulo emendavit. Observavit haec Wilamowitz, qui etiam ex subscriptione r formam tradidit. Eo minus autem probabile est, poetam v. 7. *πικράν* integrum relicturum fuisse, si quidem quod Reiske coniecit *πικρά* voluisset. Numeri dicendi genere elegantiores bucolica nituntur caesura, quae quinquies τῆ κατὰ τρίτον τροχαῖον compensatur. — 1 *γονέως* Wilam. ceteri *γονέος*. — 7 *πικράν* i. e. acerbo fato adflectam, ut *στρυγνός* et *στρυγερός* de homine miserando ponitur. — 8 *νόσωι* Wilam. ceteri *νόσου*, quod frustra explicabant. Mirum vero quod non scripsit *αἰμορότῳ νόσωι*. *Erinys infantis inprovidens morbo me sustulit*. — 13 *duo pueros* (v. 12) *patri maritoque reliqui, sub ipso tertii partu occubui*. ὑπὸ τριτάτῳ non brevius dictum quam ut intellegi possit; pro αὐτὰ expectares αὐτῶ, at solent haec pronomina adsimilatione quadam ad subiectum potius referri. Ceterum cf. A. P. VII 465 *δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν-γῆρωι· ὃν δ' ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος*. — 15 *παμβασιλῆα* Wilam. ceteri *παμβασιλεια*. — 17 *δώη* Wilam. ceteri *δοίη*. Ultimum distichon, nisi forte ex sui animi sententia poeta loquitur, ipsi Socrateae tribuendum puto, quo gratias referret pii voti v. 15sq.

219. Arcesinae Amorgi. C. I. Add. II 2264 v.

Κλεομάνδρον τόδε σῆμα, τ[οῦ] ἐν πόντῳ κίχε μοῖρα,
 δακρυόεν δὲ πόλει πένθος ἔθηκε θανάῳ.

IV saec. — 1 τῷ quod vidit Keil (ad Rossii *Arch. Aufs.* II 648) to esse; τῷ Boeckh. De genetivo v. A. P. VI 264, ubi quod codex habet ἀλλ' ἀρετᾶ λάμπομαι, αἷς ἔκχρον non ἀν, sed cum Iacobso αἷς corrigendum est.

220. In insula Amorgo. Ex Ioannidis apographo Henzen *Annal. Inst.* 1864 p. 103.

Οινόβιος Δίωνος, ἀποφθιμένου τόδ' ἀώρου
μνῆμ' ἔσ[τησεν]· ὄρᾶν δ' ἠλικίην παρέχει.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 imperite sic descriptus ΜΝΗΜΕΩ
ΠΑΝΔΗΛΑ κτλ'. Oblitus videtur Graeculus indicare post ες - versum
desinere in lapide eumque mutilum esse.

221. Arcesinae. C. I. Add. II 2264w.

Ἐσλὸς ἐὼν Πολ[ύ]ιδος Ἐχε[κλήτος] φίλος ἰός
οἶκον ἀμανυρώσας ὄλετ' ἄωρος ἐών.

IV vel III saec. — 1 ΓΟΛΗΔΟΣΕΧΕΩ . . . nomen dedit Buecheler.

222. In insula Amorgo. Ex Graeci cuiusdam apographo litteris minusculis scripto Cumanudes *Athenaei* v. II 407.

Ὁ δῆμος Λεοντεῖ Εὐρυδικου ἦρωι.
Τόνδ' ἀρετᾶ [λ]άμψα[ντ]α Λεοντέα Εὐρυδικοιο
τίμησεν πάτρα γυμνάδος ἐν τεμέν[ε]ι·
ἄρτι γὰρ ἐκ χ[λ]αμύδος νεοπενθῆς ὄχετ' ἐς Ἄδα
ὀκτωκαιδεχέτης, ματρὶ λιπῶν δάκρυα.
5 ὃν στεφάν[ω] τίμησ[ε] πόλις καὶ σήματι τῷδε
μαν[ύ]ουσσ' ἀγαθῶν καὶ προγόνων ἀρετάν.
ὦ μοίρας ἀτρίτο[υ] ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι,
τόν[δ]' ἱερὸν πέμψαι[τ]' εἰς δόμον εὐσεβέων.

Videtur romanae aetatis; iota nusquam adscriptum. Dialectus dorica in argumenti gratiam usurpata: solent enim ephoborum tituli dorice loqui. Semel posita vulgaris forma σήματι v. 5 prodit lapidarium doridi non adsuetum. — 1 ἀρετὰν ἀμύψα[σ]α traditur, quod miror Cumanudi nauseam non movisse. — 4 idem hemistichion in titulo Halicarnassensi supra n. 207. — 6 ΜΑΝΟΥΣ et 7 ἄτρυτοι et 8 τὸν ἱερὸν, quae correxi.

223. Prope Miletum. Ex cod. Askewiano C. I. 2892.

Εὐδιον ἐκ μακάρων ἀνύσαντά σε τὰν ἀόρατον,
Γοργία εὐγήρωσ, ἀτρα[πι]τὸ[ν] βίτου
ὄλβου τηλεθάουτος ἐκοίμισεν ὕπνος ὁ λήθης

- κάντα [π]ρὸς ἑπταπόρον σιᾶσέ [σ]ε [Πλη]ιά[δος].
 5 ἔξοχα δ' αἰνήσασα θεόκτιτος ἄδε σε [γ]α[ῖ]α
 φροντίδι πανδήμῳ σὸν δέμας ἐπτέρισι(ν),
 οὐνεκα καὶ πατέρων ἐπὶ γυμνάδος [ῆ]δὲ φιλόπλου
 πρὸςθε νέων ἀ[γ]έ[λ]ας ἔδρακεν ἀγεμόνα,
 ἄλλα τ' ἐνὶ ζωᾷ τε[λ]έσαντά σε μυρία δάμωι
 10 καρ[ύ]ξει φάμα φέν[γ]ος ὑπ' ἀ[ε]λίον,
 ἐσθ[λ]ὸν ἐν ἀμερίοισιν Ἀ[ρ]ιστέου ὕδν ἄριστον,
 δόξ[αν] ἐὰν ἀ[παλ]οῖς παισὶ [λι]πόντ[α] φίλο[ις].

Litterae vulgares, iota additum dativo δάμωι v. 9 et fortasse ζωᾷ. vid. ad. v. 9. Corruptum codicis exemplum paullo liberius tractari posse intellexit Boeckh. — 1 εὐδὶον ἐκ μ. intellego ut notissimum ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν, *divitem ipsum ex divitibus prognatum*. — ἀράτος ἀτραπίος videtur via dici quam qui sequitur nescit quo ducat. — 2 ΑΤΡΑΤΑΤΟΥ non ausus sum quamvis faciliori emendatione ἀτραπα τοῦ βίβτου scribere nomine adhuc ignoto; licet ut φύλαξ φυλακός, ἀναξ ἀνακός, sic ἀτραψ ἀτραπός iuxta extare potuisse concedas. — 4 ΠΡΟΣ et ΤΕΙΝΑΡΙΑ . . egregie ut omnia reliqua correxit Boeckh coll. Antip. Sid. A. P. VII 748 de ingenti quadam mole ad caelum usque porrecta κείμενον ἑπταπόρων ἀγχοῦθι Πληιάδων, quod non nimis facete in hominem post mortem ad deos evectum transtulit poeta Milesius. — 5 ΡΑΤΑ — 7 ΕΔΕ — 8 ΑΡΕΔΑΣ Gorgias gymnasiarchus fuit et maiorum natu et adolescentulorum Boeckh, et hinc explicanda dialectus dorica. — 9 ΖΩΑΤΕΙΔΕΣ quod fuerit ΖΩΑΙΤΕ ΛΕΣ — 10 ΚΑΡΙΣΣΙ quod et facilius et aptius corriges καρύξει, Boeckh καρύσσει. — ΦΕΝΠΟΣΥΠΑΙΔΙΟΥ — 11 ΕΣΘΑΩΝ — ΑΙΙΣΤΕΟΥ — 12 ΑΘΖΑΝ — ΑΙΠΑΟΙΣ — . . ΠΟΝΤΙΦΙΛΟΝ.

224. In Samo. C. I. 2258.

- Ἢ γενεῆι δόξῃ τε καὶ ἐν Μούσησι Τύρινα
 ἔξοχος, ἦ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
 ἐνεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα τοκεῦσιν
 δυστήνοισ ἐλίπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
 5 πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτῆ
 λείπομαι, οὔτ' ἐλίπον βλαστὸν ἀποιομένη
 ἀντὶ δὲ πατρώο[ιο] καὶ ὑπορόφοιο μελάθρου
 λειτῆ τοῦμὸν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρῃ.
 εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἶκος
 10 οὔμὸς ἐμοῦ φθιμένης ταῖσδ' ἐνέκυρσε τίχαις.

Titulus antiquior videtur, quam cui conveniat Θ forma tradita. —
7 ΠΑΤΡΟΥ corr. Boeckh.

225. Marathesii apud Ephesum. C. I. 3026.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὀξείαι, κρημῶν ἄλμα ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον· ἄξυνέτων δέ
βουλαῖς ἀνθρώπων τοῦδε ἔτυχον θανάτου.

Litterae vulgares. — De rupe sese praecipitaverat ille, sive quod improbi nescio qui et nebulones eum persecuti erant, quos conatus erat effugere, sive quod stulti homines ei persuaserant ut auderet facinus arduum. Boeckh.

226. Prope Teon. Ex cod. Askewiano C. I. 3123.

Ἀλκείδου με τραφέντα φίλοις [ἐν γυ]μνασίοισιν
λυπηρὸς δαίμων ἤρπασεν αἰφ[νίδι]ος·
εἴκοσι γὰρ καὶ πέντε μόνου[ς] λυκάβαντας ὀδεύσας
σκῆνος νῦν κῆμαι Πλουτέος ἐμμελ[ά]θροισι.
5 ἀ]φθάρτοις Μοῖσαις γὰρ[ρ] ἐπ[έ]σ[τεφ]ον αὐτὸς ἐμ[αυτὸν],
. . . . . νυμφίος οὐ [γ]ε[ν]όμην·
Μουσῶν γὰρ κληδοῦχ[ον] Ἔρωσ φύγε κοῦκ' ἐθέ[λ]οντα
. . . . . μητρὸς καὶ πατρὸς ἐκ . . . . .
οἳ νῦν οὐκέτ' ἔχουσ[ιν] ἐμὸν [θά]λ[ος]. ἀ[λλ]ὰ πα[ρ]έ[ρ]χο[ν]
10 ὦ φίλ]ε ὀδ[ρ]ιπύρε πᾶς τοῦνομα διζόμενος·

Litterae vulgares, nisi quod τ forma traditur. — De indole epigrammatis non iudicaverim, mirum tamen triplex γὰρ v. 3. 5. 7. — 1 Η . . . . ΜΝΑΣ et 4 ΜΕΛΙΘΡΟΙΣ corr. Boeckh; idem vero male ἀφθάρτοις ad μελάθροις rettulit. Nec deae sunt ἀφθαρτοι Μοῦσαι, sed carmina, e quibus ille saeculorum laudem sibi fore sperat; reliqua tamen distichi pars obscura. — 5 ΓΑΙΕΠΙΣ . . ΟΝ — ΕΜ . Ε . . — 6 . ΝΟΛΕΡΕΝΟΕΝ — ΟΥΓΕΜ ΟΝΗΝ ultima certo correxisse videor, initio versus fortasse καὶ πόλειως ἐνεκεν, quae non nimis audax est mutatio, cf. A. P. VII 733 Κληρῶ μὲν Χαρίτων ἱερή; Δήμητρι δ' Ἀναξίω - ἐν ζωῇ πρὸ πόλειως. — 7 Μουσῶν certum puto, reliqua supplevit Wilamowitz. Traditur ΚΛΗΔΟΥΧΩΙ . . . . ΕΘΕΙΟΝΤΑ — 8 ΡΗΜΙΟΣ μητρὸς quod mulieris nomen non est, neque quod sequitur patris nomen ΕΚΟΜΜΑΩΝ recte Boeckh ἐκ Θαλάμου scripsisse videtur. C. I. 1499 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλειος.

Ceterum omnino mira etsi certa hoc loco parentum mentio est. —
 9 ΕΧΟΥΣΜ — ΟΜΟΣ quod non φάος est, sed ΘΑΛΟΣ. Dein ΔΑΠΑΙΣ —
 ΡΧΟ — 10 ΟΔΙΠΟΡΕ.

227. Prope Teon. C. I. 3118.

Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε, τίς εἴμ' ἐγὼ ἢ κατὰ γαίης
 ἢ τίνες οἱ] πατέρες τῆμιελέην ἔτεκον·
 πεύση· ἐγὼ γὰρ ἐ[ρ]αστὸν Ὀλυμπιάς οὐ[νο]μ' ἐκλήθην,
 παῖς [δ]ὲ Πατροκλείους, μητρὸς Ὀλυμπιάδος·
 5 λυγρὴν θ' οἶμον ἔβην ἐτέων κύρσασα δις [ἐπιτά,
 παρθένας, ἐν δ' ἔλαχον σῆμα τόδ' ἀντὶ γάμου.

Litterae vulgares. — 2 ΟΠΑ — 3 ΕΒΑΣΤΟΝ — ΟΥΚΑΙ quae correxit
 Boeckh. — 4 ΠΑΙΣΕ Boeckh παῖς ἢ Πατροκλέους, idemque v. 5 δ' οἶμον.
 At nec copulativa neque adspirata quidquam offensionis habet.

228. Ephesi. C. I. 3019.

Ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος,
 ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον
 Λέσβωι ἐν εὐδένδρωι βαρυαλγῆς νοῦσος ἐδάμνα,
 κούκῆτι ἐς ἡμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφεσον·
 5 αὐτοκασίγνητος δὲ καμῶν μάλα πολλὰ τοκεῦσι
 πένθος ἐπ' ὠκνάλου νηὸς ἔδωκε φέρειν.
 ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, οὐκ Ἀχέροντος·
 τοῖον γὰρ βιότου τέρμα σοφοῖσιν ἔνι.

ι fere p. Chr. n. saec. — 5sq. *permisit frater ut parentum dolor
 per mare ad eos veheretur.* Wilam. πένθος, ut saepius κῆδος, ipsum mor-
 tui corpus est. Simile quadamtenus Nicandri epigr. A. P. VII 435 ὁ
 δ' ἔβδομος (frater) ἄμμε Γύλιππος ἐν πυρὶ θεῖς μεγάλην ἦλθε φέρων σπο-
 διάν, Σπάρτα μὲν μέγα κῆδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος ματρί.

229. Ad Prionem montem prope Ephesum. Gelzer *Mus. Rh.* XXVII 466.

Α. Καλπουρνίωι Καλπουρνιανῶι Τ. Καλπούρνιος Κυντιανὸς
 Ἀφρικανὸς κατεσκεύασεν σὺν τῆι ἐκβασμειδώσει τὸν βωμόν.

Ῥήνωι παρ ποταμῶι γενόμεν, Πωλλῖνα δὲ μήτηρ,
 Κυντιανὸς δὲ πατήρ, Προουσιάδος δὲ πάτρης,

Καλπουρνιανὸς δ' ονομα, ἔτη δ' ἐπὶ πέντε λόγοισιν
εἰν Ἐφέσωι σχολάσας εἰκοσέτης ἔθανον.

I certe p. Chr. n. saeculi. Parentes, cum natus est Calpurnianus, ad Rhenum commorabantur.

230. Erythris. Lebas V 1556 a. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9.

Χαῖρε Εὐνομε Εὐνόμον.

Οὔνομα μοῦνον ἔχει στάλα, ξένη, σῶμα δὲ πόντος
πάτρας καὶ Λέσβου μέσσον ὑποβρύχιον;
μήτηρ δ' ἢ πανόδυρτος ἐρημαῖον κατὰ δῶμα
Εὐνόμον αἰάζει μυρὶ ὄδυρομένα.

Litterae vulgares. — 3 lapidarii doridis insueti sunt formae μήτηρ et ἡ.

231. Chii. C. I. 2237.

Ἐβδομον εἰς δέκατόν τε βίου λυκάβαντα περῶντα
μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἄρπασε Φερσεφόνας·
λαμπάδα γὰρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον
5 ἄρτι δ' ἐφηβείαις θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν ἤλυθον εἰς Ἴδιαν.
ἀλλὰ πάτερ μᾶτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὄδυρόν·
τέρμα γὰρ εἰς με βίου μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε·

II vel I a. Chr. n. saec. Dorica dialectus ut in titulo ephebi, quod probant vv. 3sq. — 4 ΘΕΙ[N] solus Vidua, alterum Akerblad et Chandler.

232. Chii. C. I. 2236.

Βιτῶ καὶ Φαινίς, φίλη Ἡμέρη, αἱ ξυνέριθοι,
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῆιδ' ἐκλίθημεν ὁμοῦ,
ἀμφοτέραι Κῶναι, πρῶται γένος ὦ γλυκὺς Ὀρθρος,
πρὸς λύχρον ὦι μύθους ἠἰδομεν ἡμιθέων.

w et c formae certe non fuerunt in lapide, qui Christo nato haud

paullo antiquior est. — 1 legebatur φίλη ἡμέρη quod male aut correxerunt aut explicuerunt. Antequam dilucesceret, surgebant ad laborem suavi confabulatione lucem opperientes; iam, ubi nox supervenit, diei verba dant suprema. — ἄΝΕΡΙΘΙΟΙ legebatur συνέριθοι.

233. Chii. C. I. 2240.

Ἄρτι σὲ τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,
ἠΐθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβωι,
ὅστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος.

- 5 πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πινυτῶι δεδημημένος ἄλγει
Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·
αἰ[ά]ξας δ' ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος
Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στενάχθησε λίην.
λάινα δ' ὠγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν
10 Ἄιδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

I fere a. Chr. n. saec. Dorica dialectus non nisi primo disticho adhibita, quo ephibica Protarchi virtus laudatur. — 1 ἄρτι ad ἐκαλύψατο (v. 3.) referendum; sic enim intellego: modo te, Protarche, sepelivit pater, priorem vero Isiadem filiam prudenti dolore prosecutus est mortuam. Iam vero nimium lugens utriusque horum mortem alium dolorem percepit Protarchus (h. e. pater filio cognominis); nam uxor quoque obiit, ut iam, inquit, omni senectutis adminiculo orbis sim. — 10 verbi ὠρφανίζω structura et nova neque elegans.

234. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1874 p. 727.

Ὅστέα μὲν κρύπτει Τιμῶλος νεάταισιν ὑπ' ὄχθαις
Ἑρμίου, ὀγκωτὰ δὲ [ἀ]μφιβέβακε κόνις
τηλεφαῆς· ξεστὰ δὲ πέτρα καθύπερθε ἀγορευεῖ
τὸν νε[χ]ὸν ἀφθόγγωι φθειγγομένα στόματι.
5 τοῦτο δὲ οἱ κενέωμα τάφου ποθέοντες ἐταῖροι
Σμύρνης ἀγχιάλοις χεῦαν ἐπ' αἰόσιν.

III fere a. Chr. n. saeculo epigramma perelegans sine ulla bucolica caesura dorico sermone scriptum praeter Σμύρνης patriae vulgarem formam. — 2 ΜΜΦΙ et 4 ΝΕΥΝ corr. editor. — 4 Simmiae ep. A. P. VII 193 de locusta τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθειγγομένα στόματος.

235. In museo Smyrnaeo. Gelzer *Mus. Rh.* XXVII 464 et Gelzeri nescius Hirschfeld l. s. s.

Χαῖρε, Κρίτων· σοὶ μὲν [γ]ε καὶ εἰν Ἀΐδαο δό[μοισιν]
ὄντι τεῆς ἀρετῆς οὐχὶ λέλοιπε κλέος·
τοιγάρτοι παιδῶν σε φίλαι χεῖρες, ὡς Θέμις ἐστί,
κρύψαν, ἐπεὶ γήρως ὄλβιον ἤλθε τέλος.

III fere a. Chr. n. saec. — I TE aequo animo tulerunt editores, qui extremum vocabulum recte expleverunt.

236 Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3273. Anaglypho iuvenis expressus equum freno retinens.

Υἱὸς Βίωνος Ἀπίων μὲν οὖνθάδε,
ἄτεκνος, ἄωρος, εἴκοσι πλήσας ἔτη
καὶ τριῖ ἐπὶ τούτοις, οἰκτρὸς ἐν τρισὶ ἡμέραις
θανῶν ποθεινὸς τοῖς γονεῦσι γενόμενος,
5 ὡι παστὸν οὐθέεις, οὐχ ὑμέναιον ἤμισέ τις,
οὐ λαμπράδ' ἤψε νυμφικὴν, γόοισι δέ
καὶ δακρύοις πολλοῖσιν ἐνθάδ' ἤγαγον,
οὔτερ κατοικεῖν δεῖ με τὸν λοιπὸν χρόνον.
μᾶλλον δὲ κλαύσας, πάροδε, τὴν ἐμὴν τύχην
10 βαῖν' οὐ φίλον σοι καὶ τύχοις ὅσων θέλεις.

II vel I a. Chr. n. saec. — 9 μᾶλλον δέ h. e. ne plura. — 10 quaeque optas eveniant tibi.

237. Smyrnae. C. I. 3256.

Ὁ δῆμος Δημοκλέην   Ὁ δῆμος Δημοκλέην
Δημοκλήους·   Ἀμφιλόχου.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
ἀνέρα γηραλέου τέρμαι' ἔχοντα βίου
Ἀΐδεω νυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος
εὐσεβέων θ' ὅσιν εὔνασεν ἐς κλισίην.
5 μνημα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχῆαν ἀταρπὸν
τοῦτο πάις κεδνήι τεῦξε σὺν εὐνετίδι.
ἔξινε, σὺ δ' αἰίσας Δημοκλέος νιέα χαίρειν
Δημοκλέα στείχοις ἀβλαβῆς ἕκνος ἔχων.

II vel I a. Chr. n. saec. Democles pater cognominisque filius publice eodem sepulcro conditi sunt, at filii tantum superest epitaphium. — 5 A. P. VII 475 *λειψὴ παρὰ τριόδῳ*. — 7 *ἀείσας* i. q. *εἴπας* nove dictum videtur.

238. Smyrnae. In museo Ashmoleano Oxonii descripsit Roehl ediditque in *Schedis epigraphicis* (Berol. 1876) p. 2.

*Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια καὶ ὠδ[ί]νες τὸ περισσόν
Μοισάων μελέδημ' ἄγαγον εἰς Αἶδαν,
γαστροῦς ἀπωσαμένην μόρον ἔγκνον· ἅ δὲ νεανίς
Ἥραις εὐτείκτωι τῶιδ' ὑπένεστι τάφῳ.*

I fere a. Chr. n. saeculi; ultimo dativo iota non adscriptum. — 1 suppl. Roehl. Videtur poeta mihi memor fuisse Homeri versus Σ 48 *Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια*. — 2 ΑΓΑΓΕΝ lapis, quod ab ipso lapidario correctum esse testatur editor.

239. Smyrnae. Anaglypho homo expressus cum serpente arbori circumvoluto. C. I. 3326 ex schedis Vaticanis et Gallandi.

*Ἄδ' Ἡρακλείδην κατέχει κόνης, ὄμβ[α]ρὸς Αἶδας
εἴρυσεν αἰθέων ἥλικος ἐξ ἀγέλας·
ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδ[ο]ς ἀγνὸν ἐφήβου
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἀλικίαν·
5 ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
Ζμερτομάραι στυγερὸν ματρὶ λέλοιπε γόνον.*

Litterae vulgares. Dialectus dorica ut in ephebi titulo, at duobus apographis, quorum unum v. 2 *ΕΛΙΚΟΣ*, alterum *ΗΛΙΚΟΣ* habet, diffidere nolo. — 1 *ΒΡΥΣ* Gall *ὄμβριμος* Vatic. eadem clausula infra n. 252. — 3 *ΓΥΜΝΑΔΑΣ* corr. Brunck. — 6 Boeckh *στεργομένα* coniecit; cui verbo si locus esset, *στεργούσα* saltem opus erat: nam quia mater amabat filium, adflicta est. Matris nomen retineo.

240. Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3328. Anaglypho expressi pater et mater ex adverso sedentes, inter quos puer legens.

*Ἦλυθες οὐκ ἀβόαιος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσι,
Θεύδοτε, τὰν ζωῶς οἶμον ὀφειλομένην,*

- καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀσιῶν
 μήτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.
 5 πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς αἰδαλος
 ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνευε Τύχα.
 εἴης τοι σύμπατρί, κεχαρμένος ὄφρ' ἂν ἐς αἰ[ῶ]
 Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Litterae vulgares. — Theudotus prytanis (ad C. I. 3148) saepe cum civibus (συμπρυτανεύουσιν scilicet) ἐν σπονδαῖς laetatus erat libans in prytaeano. — 4 v. supra n. 230 μήτηρ - αἰάζει μυρὶ ὄδυρομένα. — 7 ΑΨΩ vel ΔΙΟ apogr. corr. Boeckh. — 8 ἔχη scripsi ex Dorvillii lectione ΕΧΕΙ, ceteri ΕΧΗ. Interpuncti praeterea post πατρί, *degas cum patre, et laudabitur pater gaudens talem ob filium.*

241. Smyrnae. In anaglypho pone mulierem sedentem iuvenis imberbis, ad dextram iuvenis mulieri dextram iungens, in utroque angulo puerulus. Iuvenes duo fratres mortui sunt. C. I. 3333.

- Οἱ δισοὶ συνόμαιμοι, ἰὼ ξένε, τῶιδ' ὑπὸ τύμβῳ
 ἄφανστοι τέκνον κείμεθα κορυδιῶν·
 Ἰκεσίος κἀγὼ νεαρὰν πληρούμενος ἦβαν
 Ἐρμιππος κρυερὸν τόνδε ἔχομεν θάλαμον,
 5 Ἄιδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον εὐγενέτης δέ
 Θεύδοτος οὐ στυγερὸν πένθος ἐφεῖδε πατήρ·
 μήτηρ δ' ἡ δύστηνος ὀδύρεται οἷά τις ἀκταῖς
 ἀλκονὸς γοεροῖς δάκρυσι μυρομένα,
 Μητρίς ἤ λιπάδελφος· ἐρημωθεῖσα δὲ τέκνων
 10 γηραιὸμβιοταῖς τέρμα ἐνέπλησε κακ[ῶ]ν.

II vel I a. Chr. n. saeculum produnt litterae ΓΚ, unde falso tradita est ω forma. De nominibus cf. C. I. 3141 Ἀπολλοφάνης Ἰκεσίου - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἰκεσίου καὶ τῆς μητρὸς Μητρείδος. — 5 sq. tit. Imbrius infra n. 327. εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα, ἀλλ' ὁ πατήρ ἔτλη Δούκιος οὐχ ὄσα· εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸν ἐμὸν νέκυν. — 9 Metris aut fratrem reliquerat ut Theudotum virum sequeretur aut ipsa a fratre peregre profecto sive mortuo relicta erat. Verba sanissima defendit Boeckh. — 10 ΚΑΚΟΝ κακῶν Boeckh recte, cum lectionem ἐνέπλησε nunc testatus sit etiam Roehl *Sched. epigr.* p. 11.

242. Mytilenis. C. I. 2168.

καὶ θάνον ἀτρέστιω μαρνά[μενοι κραδίᾳ
 σύμμα[χ]α δ' ἡγεμόσιν θέμενο[ι δόρα Ῥωμαίοισιν
 πατρίδι τ[ὰ]ν κλεινὰν ὄπασα[ν εἰνομίαν.
 ἦ δ' ἐτύμως τόδε σᾶμα λεόντε[σιν πεφύλακται
 5 οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ βρο[τῶν].

Referrem ad Antiochi bellum, qui omnes Asiae civitates - in antiquam imperii formulam redigere conatus est Liv. XXIII 37, (Mytilenaei autem a Romanorum partibus steterunt Liv. XXXVII 21), si iota adscriptum esset dativo ἀτρέστιω v. 1. — 1 suppl. Hermann. cf. A. P. VII 436 καὶ θάνον ἀστρεπτεί. — 2 sq. supplevi. — 3 ΤΟΝ quod nullo pacto servari potest. — 4 suppl. Herm. Eadem sententia A. P. VII 161. 344. 426.

243. Pergami. Apographum dedit C. Curtius.

a. Τίμβον μὲν, Φιλιάδελφε, Γλύκων] σοι δείμαθ' ἔτα[ϊρος,
 ὄντε λίπες τῆς [σῆς ἐκδοχον] υἷα τέχνης·
 ὅσσον γὰρ σὺ κράτιστος ἡτηρῶν ἔπλεο πάντων,
 τόσσον τῶν ἄλλων ἔξοχός ἐστι Γλύκων.

5 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη μ[ε]τὰ δαίμονας ἄλλους
 ἦλυθε σή, ναίεις δ' ἐν μακάρω[ν] δαπέδῳ.
 Ἰλαθι καὶ μοι ὄπαζε νόσων ἄκος, ὡς τὸ π[ά]ροιθεν,
 νῦν γὰρ θειοτέρην μοῖραν ἔχεις βιότο[ν].

10 Ἄξιον, ὦ Φιλιάδελφ', ἀρετ[ῆς πό]τιμον ἔλλαχες αἴση[ς
 ἔξοχ'] ἡτορίης, ἔξοχε καὶ σοφίης.

οὐ γὰρ δὴ νοῦσο . . . . . , ...

οἶον δὲ ὑπνώ[οντος] ἐρεύθεται ἀνθεα μῆλ[ων],
 τοῖος καὶ νέκυσ ὢν κ[εῖσο] κατὰ [λ]εχέων·

15 νῦν σ[ε, πάτερ], δύναμαι θαρρόων εὐδαίμονα κληῖζειν,
 ὄλβιε καὶ ζωῆς, ὄλβιε καὶ θανάτου.

Εἰ θάνεν Ἰπποκράτης - ἀλ[λ' ο]ὐ [θάνεν] - οὐδ' ἄρ' ἔγωγε,
 τοῦ πάλαι Ἰπποκράτους οὐδὲν ἀσημότερος.

Ἄλλ' ἔτυμον ψυχὴ μὲν ἐ[ν οὐρανῷ] ἦ Φιλαδέλφου,
 σῶμα δὲ [ἀποφθίμενον] χθῶν ἱερῇ κατέχει.

- 20 b. Χαῖρε, γύναι Πάνθεια, παρ' ἀνέρος, ὅς μειὰ μοῖραν
 σὴν ὀλοῦν θανάτου πένθος ἄλαστον ἔχω·
 οὐ γάρ πω τοίη[ν] ἄλοχον Ζυγίη ἴδεν Ἥρη
 εἶδος καὶ πινυτὴν ἠδὲ σαοφροσύνην.
 αὐτὴ μοι καὶ παῖδας ἐγείναο πάντα ὁμοίους,
 25 αὐτὴ καὶ γαμέτου κήδεο καὶ τεκέων,
 καὶ βιοτῆς οἴακα κατευθύνεσκες ἐν οἴκῳ
 καὶ κλέος ὕψωσας ξυθὸν ἰητορίας,
 οὐδὲ γυνή περ εὐῶσα ἐμῆς ἀπελείπεο τέχνης·
 τοῦνεκά σοι τύμβον τεῦξε Γλύκων γαμέτης,
 30 ὅς γε καὶ ἀθανάτοιο δέμας κεύθει Φιλαδέ[λφου,
 ἔ]ν[θα] καὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μ] ἀποφθίμενος.

c. — — — — —
 αὖ κ[ε] θ[α]νών, ὡς ζῶν] σοι ἐκοινώνησ[α] . . . .
 ὠδὲ δὲ κα[ὶ] ξ[ι]νὴν γαῖαν ἐφρῆσάμενος.

II fere p. Chr. n. saeculi. vv. 1—11 et vv. 20—31 in duobus eiusdem cippi lateribus scripti sunt, quem in urbe apud Gregorium Georgi descripsit Curtius, vv. 12—19 et ultimum distichon leguntur in altero cippo, quem extra urbem idem adinvenit. Intellexit Curtius duos eiusdem monumenti cippos esse; num ordinem quoque epigrammatum perspexerit nescio. — 1 nomina supplēvit Curtius. *εταῖρον* patris filius se nominat, socium scilicet in arte. — 2 *ἐκδοχος* melius non novi. — 9 extr. ΑΙΣΗ⁷ nisi describendo erratum est, recte supplēvisse putandus est Curtius. cf. v. 20 sq. — 10 *σοφίης* C. *ἔξοχῃ* supplēvi ex similitudine v. 15. — 11 post hunc versum quantum interciderit exputare non queo. Ante v. 12 haec leguntur:

ΕΙ
 ΩΝΔΕΓΟΝ
 ΑΙ...Ι||Ν...ΟΣΕΛΥ
 ΝΟΣ ΟΙΟΝΔΕΥΠΝΩΩ ΚΤΛ⁷.

12 οἶον δ' εὔ πνεῖόντος ἐρεῖθεται ἀνθεα μῆλου Wilamowitz, quae sententia apta non videtur. Quod posui Curtii supplementum est. — 13 Anyte A. P. IX 745 κατὰ λασιάν. — 16 ΑΛ/.ΥC certo restitui. — 18 ΜΕΝΕΙ — 22 ΤΟΙΗΑΛΟΧΟΝΖΥΓΙΗΝ — 31 ἐνθα et κείσομαι C. — 32

ΑΙΚΙΘΑ...Λ
 ΣΟΙΕΚΟΙΝΩΝΗΣΚΑΙΙ...
 ΩΔΕΔΕΚΑΣΥΝΗΗΝΓΑΙΑΝΕΦΕ
 vacat ΣΑΜΕΝΟΣ vacat

Videntur haec ad Glyconis epitaphium pertinere; v. 32 non expedito.

244. Prope Cyzicum. Anaglypho mulier sedens expressa, iuxta quam quae altera fuit persona periit. E. Curtius *Act. acad. berol. min.* 1874 p. 5.

Μαιανδρίας τῆς Βακχίου.

Φερσεφόνα, τὸ φίλεργον ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εἰνήης,
ἄκριτον ἐς θνατοὺς ἀλικίαν θεμένα,
εἰκοσέτιν τᾶ κάλλος ἀφώρισε Κύπρις ἐν ἀστοῖς,
ἀλλὰ Τύχη σχολιοῖς δόγμασιν ἠντίασεν

5 οὔνεκεν ἀλλοδαπὴν Μαιανδρίην ἤλυθε γαῖαν
ἀνδρὶ φιλοστόργους δεικνυμένα χάριτας.
ἀνθ' ὧν μοι τὸ μνήμα πόσις κτίσεν, οὔνεχ' ἄμ' αὐτῷ
ἔκδημος γενόμεαν πατρίδα λειπομένα·

10 Φερσεφόνας δ' ἀδιάυλον ὑπὸ στυγερόν δόμον ἤλθον
πανσιπόνῳ λάθας λουσαμένα πόματι.

Litterae vulgares, iota modo adscriptum, modo omissum; notanda si recte tradita est v. 1 forma ἀπέσπασες. Doricam dialecto indicio esse ait Curtius, ex dorica aliqua civitate Cyzicum Maeandriam transmigrasse. At mirum esset, si ipsum mulieris nomen Μαιανδρίην ionice scripsisset; immo, ut solet fieri, poeta aliena dialecto usus erat dorica, defunctae tamen nomen mutare non ausus; lapidarius indigena pauculas sui sermonis formas admiscuit. — 1 melius scripsisset τί φίλεργον.

245. Cyzici. C. I. 3684.

Διονυσόδωρον Πυθέου.

α. Διονυσόδωρε, χαῖρε· β. καὶ σὺ γε, ὦ φίλε,
τὸ νῦν ἔχ[ον] γ]εῖνωσκέ με ὧδε κείμενον,
καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ καλῶς ἐζωκότα,
Λιμναγενῆ γεγονότα, πᾶσι προσφιλι[ῆ].

Litterae vulgares. — 2 ΕΧΩΜΕΙΝ et 4 ΦΙΑΝ corr. Boeckh. — 4 Λιμναγενῆ miris modis interpretati sunt Boeckh et Welcker *Mus. Rh.* III 248. λιμναγενής is est qui ἐν λίμναις γέγονε. Λίμναι autem colonia Milesiorum est in Chersonneso sita, ubi si aequae atque in λίμναις atticis Dionysus inprimis colebatur, revera Dionysi donum erat defunctus.

246. Apud Cium Bithynorum. Lebas V 1145.

Ἐπ' ὠκυμο[τ]ρ[ου τ]ο[ῦτ]ον Ἀσκληπιοδότου
 πατὴρ Νόητος χῶσεν εὐερχῆ τάφον,
 καὶ ξεστὸν οἰκτρ[οῦ] παιδὸς ἀν[φί] σήματι
 ἔθηκε βωμόν, πενταέτους τε εἰκῶ τέκνον
 5 κενὴν ὄνησιν ὄμματων χαράξατο,
 τὴν πᾶσαν εἰς γῆν ἐλπίδων κρύψας χαρᾶν·
 μήτηρ δὲ ἐν οἴκοις ἅ τάλαινα ὀδύρεται
 νικῶσα θρήνοις πενθίμην ἀηδόνα.

Litteris quamvis vulgaribus sculptum epigramma perbonae aetatis est. — v. 1 ut grandioribus litteris scriptus et a ceteris seiunctus ne esse quidem carminis pars putabatur, unde ἐπ' ὠκυμόρου φόνον vel οἶκον vel ἐπ' ὠκυμορτώτου Ἀ. scripserunt. Vnus Schneidewin *Allgem. Hall. Littztg.* 1843 n. 143 ἐπ' ὠκυμοίρου τοῖον Ἀ., recte opinor, nisi quod τοῦτον pro τοῖον esse debebat. Traduntur haec ΕΠΟΥΚΥΜΟΡΩΙ ΟΠΙΟΝΑΣΚΛΗ ΠΙΟΔΟΤΟΥ — 3 ΑΝΩ corr. Buecheler. — 7 ἅ τάλαινα non sollicitandum: articulus in hac formula legitimus et forma dorica archetypi est.

247. Hadrianis Mysiae. Lebas *Rev. de la Philol.* I 209. Distinxit Schneidewin *Mus. Rh.* IV 474.

Ἵ τίς τίνος ἦν; εἶρη· Κλάδος ὄνομα· καὶ τίς ὁ θρέψας;
 Μηνόφιλος· Ἐνήσκω δ' ἐκ τίνος; ἐκ πιροειοῦ·
 καὶ τὸ πόσων ἐτέων; τρισκαίδεκα· ἄρά γ' ἄμουσος;
 οὐ τέλεον, μούσαις δ' οὐ μέγα φειλάμενος·
 5 ἔζων δ' Ἐρμεία μεμελημένος· ἐν γὰρ ἀγῶσιν
 πολλάκις αἰνήτην στέμμα πάλας ἔλαχον·
 Ἀπφία ἢ θάψασα δ' ἐμὴ τροφός, ἣ μοι ἔτευξεν
 εἰκόνα καὶ τύμβω σῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

ι vel π p. Chr. n. saeculi. Poeta ante oculos habuit Leonidae (fortasse Tarentini) epigramma A. P. VII 163 coll. v. 1 τίς τίνος εὔσα γύναϊ κτλ' v. 4 θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετοῦ. εὔσα πόσων ἐτέων; δυο κείκοσων. ἦ ῥά γ' ἄτεκος; οὐκ κτλ'. — 6 nota doricam πάλας formam rei convenientem.

248. Philomelii Phrygiae. C. I. 3982.

Αἰθάλος Ἐλάτη τῷ ἑαυτοῦ γυναικὶ φιλοστοργίας

καὶ μνήμης αἰωνίου χάριν.

α. Φρά[ξε, γή]ν[αι, γε]ν[ε]ήν, ὄνο[μ]α, χθόν[α]. πῶς δὲ θανοῦσα
ἤλθες ἀπ' [ἀδεί]ας [π]α[σ]τάδος] εἰς Ἰάιδαν.

εἰπεῖν χρὴ σὰν μοῖραν, ὅπως εἶδ' ὧσιν ὀδεῖται

. . . . . ην.

5 β. . . . . πατρίσ δ' ἐστὶν) Θυάτιρα

. . . . . Ἐλάτην δ' ὄνομό' ἐ]θεντο τροφ[εῖς]

α. σῆμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσεν; β. ἐμ]ὸς πόσις, ὃ πρὶν ἄδικτα
ἡμετέρας λύσας ἀμ]ματα παρθενίης.

α. πῶς θάνες; β. . . . .]ος, μοῖραι δὲ ΡΟΠΙΜΟΙ

10. . . . .

α. ἢ καὶ ἄπαις;] β. οὐ ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι[ι
δισσοδὸς ἀριτυ]ενεῖς παῖδας [ἐν] ὄρφαν[ί]η.

α. ἔρχοιντ' ὀλβ]ίστην[ν] πολιῆ τριχί. β. καὶ σὸν ὀδ[εῖ]τα
οὔριον] εἰθύνου πάντα Τίχη βίοτον. —

15 ὅστις] ἐμεῦ στήλλαν [καὶ ἐμὸν] λίθον οὐκ ἀδική[σ]ε[ι],
οὗτος τὰν αὐτὰν μοῖραν ἐμοὶ λαχέτω.

Expressum est epigramma ex Antip. Sidonii A. P. VII 164, quem ita sequitur poeta, ut vel dialectum tueatur ionicam, dorice vero paucis exceptis scribat quaecunque de suo addiderit. Antipatri autem epigramma et ipsum Leonidae A. P. VII 163 (cf. ad. epigr. praeced.) aut archetypon aut imitatio est. — 1 ΦΡΑΣΝΝΠΝΗΝΝΟΝ ΟΞΑΧΘΟΝ. ΠΩΣ Antip. v. 1. unde apographi indoles cognoscitur. — 2 ΑΠΛΛΙ.ΑΣΤΑ. . . . . ΕΙΣ melius non inveni; neglecta adspirata non offendor. — 3 distichi interpolati versum maiorem supplevit Franz. — 7 Antip. v. 3, ubi in mg. cod. γρ. ἔδειμεν (pro ἔχωσεν), quod qui invenit pro σῆμα legerat μνήμα. Pro ἐμὸς πόσις Antipater Θεόκριτος. — 8 archetypi ignarus Franz λύσας ἡμετέρας ζώματα π. — 9 sq. distichon interpolatum: mortis ratio narrabatur: μοῖραι δ' ἐρίτιμοι Franz male. Videtur ῥοπή nomen latere. — 10 describentis errore intercidit. — 11 Antip. v. 7. — 12 ΠΑΙΔΑΣΟΡΦΑΝΗ — 13 ΠΕΤΗΙ — ΟΔΗΤΑ. Antipater, cuius mulier unum puerulum reliquit, ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα, ubi in mg. cod. γρ. πολίην (pro ἱερήν), quae vera est lectio. Poeta vero Philomeliensis, ut observavit Wilamowitz, ex rei necessitate verba satis scite mutavit; eisdem recepi supplementum. — 14 Antip. ἰθύνοι. — 15 . . . . ΖΕΜΕΥ—ΔΙΚΗΘΕ et v. 16 ΛΑΧΕΤΑΙ suppl. et corr. Franz. Distichon satis ineptè sed ex more illius regionis additum.

249. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Act. acad. Vindob.* 1864
XIII 49.

. . . . . Ἀθαναίωτος.
. . . . . ὧ]ς ἀσφαλὲς εἰπεῖν,
ἐλπίδα . . . . . κλεινότη[την πόλεως·
τοῦνεκά μιν φθίμενον δῆμος, θ]έμις ὡς ἀγαθοῖνιν,
θάψεν· ἀποφθιμένων τοῦτο γάρ] ἐστι [γ]έρας.

Editores IV saeculi esse titulum adfirmantes miror litterarum formas multo recentiores dedisse. Sententiam adumbrare studui. — 1 *ut tutum est dicere.* Cavetur ne dei tali laudi invideant: apertum enim est Athenaeonis filium his versibus laudari. — 4 ΤΡΕΣΤΙΤΕΡΑΣ vix aliam corrigendi viam invenies.

250. Panticapaei in museo. Stephani *Bullet. acad. Petropol.* XIII 163.

Κλεονί[κ]α Μήνι[ρος] χαῖρε.
Ἀμ]ισοῦ πολιῆτιν, ἀρίζαλον Κλεο[νίκαν,
Β]ιδυρὰν ἀρετᾶς εἵνεκα Πανελόπα[ν
ἄρπασε] δυσπενθή[ς] Αἰδάς· σεμνὸν δὲ τὸ [κούρας
σκᾶ]νος ὑπὸ στάλαι κρύπτεται αἰενάω[ι·
5 τὰν ἀπα]λὰν κεύθει μορφὰν τάφος, ἀλλ' ἀμ[άραντον
πνεῦμ]α μένει κείνας ἐς φάος ἀθάνατον.

I fere a. Chr. n. saec. — Nomina praefixit editor. Κλεονίκα nomen eo probabilius mihi videtur, quod simile est Berenicae; nam haud dubie Theocriti (XVII 57) vel Callimachi (ep. 52 Schn.) versiculum imitatur poeta v. 1. — 1 suppl. Stephani. — 2 suppl. Keil apud Steph. — 3 suppl. Steph. nisi quod extremo loco ipse τὸ κείνας, Keil τὸ πρόσθεν posuit. — 4 σκᾶνος Steph., male vero αἰενάω[ς] scripserunt. — 5 ἢ καλάν Steph. καὶ καλάν Keil; utrique praestat quod posui. — Ἄλλι corr. et suppl. Keil. — 6 πνεῦμα Steph.

251. Panticapaei. C. I. 2109 g.

Λυσίμαχε, νιὲ Εὐχαρίωνος χαῖρε,
Λυσίμαχον μύθοι[σ]ι προσηνέα πᾶσι πολίταις
καὶ ξ[ε]ῖνοις Νομάδων ἔκταν[ε] θοῦρος Ἄρης·
ᾧ] ἐπι πᾶς ἐλεεινὸν ἐπεσιτενάχησε θανόντι[·
οἰκτείρων θαλερὴν ἀνέρος ἡλικίη[ν].

Litterae I fere a. Chr. n. saeculi, unde ΞΙΝΟΙΣ v. 2 vix fuit in lapide. Supplevit Boeckh.

252. Panticapaei. Anaglypho exsculptus vir adstante puerulo. Stephani *Comptes rendus* cett. 1861/2.

Φαρνάκη Φαρνάκου χαῖρε.

Φαρνάκω στάλαν δέρεκεν, ξένε, τὸν βαρὺς Ἴδης
ἔκλασεν ἀγρεύσας δύσμορον ἠλιζιην,
τέχνη παιδοτριβαν, ἔτεσιν νέον, ἐγδὲ Σινώπας
πατριδος, ἐξ ἀρετᾶς πρὸς δύσιν οἰχόμενον.

5 οὐ κάλπιν κρύ[π]τει γῆ Βοσπορίς, οὐδὲ λέληθεν
γυμνάσιον κωφοῖς δάκρουσι μυρόμενον.
ἀρετίσας δὲ πατὴρ στοργαῖ φύσιν ἐπροτέρησεν,
σηματίον τύμβωι σᾶμα λίθου θέμενος.

I fere p. Chr. n. saec. Praevalent formae doricae ut in paedotribeae titulo. — 4 recte Sauppe (*Philol.* XX 511) ut virtutem artemque ostentaret Pharnacem in Graeciam (πρὸς δύσιν) profectum esse statuit, quamobrem in patria ad cenotaphium inanibus lacrimis deflent mortuum iuvenes. — 5 ΚΡΥΤΕΙ — 7 pater naturam, quae filium peregre mori voluit, amore superans imaginem quae ipsi apta videretur elegit posuitque in tumulo. Verbi προτερεῖν structura nova videtur.

253. Mesambriae (Boeckh) sive Marcianopoli (Lebas III 1564). C. I. Add. II 2055 b.

Οὗτος ἔχει τύμβος τοὺς κα[ί] πάρος ὄρθα φρονεῦντας,
ξυνῶι δ' ἐν] τούτῳι σήματι κεκλίμ[ε]θα.

ἢ μὲν ἐγὼ] Ξενώ εἰμι, ὁ δ' ἐμὸς πόσις ἐγγύθι ἐμεῖο
δείκνυσι, εὐσε]β[έ]ως [ώ]ς βίον ἐπνέομεν.

5 νῦν δ' ὡσπερ ζ]ωοὶ, μακάρων τε μοῖραν ἔχοντες
κείμεθα] καὶ εὐσεβέων ἐν σκιεροῖς θαλάμοις.

Ex pravo apographo vulgaribus litteris scripto elicui quae ex poetae. sententia viderentur; plane alia Boeckh. — 1 ΠΡΟΣΤΟΥΣΚΑΡΠΑΡΟΣ correxi. Boeckh urbis conditorem velut Καρπάρης nominatum esse putavit. ὄρθα φρονεῦντας (ὄρθα νοεῦντες Herod. VIII 3) sunt recte iudicantes beneque cordati. — 4 ΒΙΩΣΑΣ correxi. — 5 sq. supplementa dubia Videtur poeta καὶ dedisse, quod postponi cum non novisset lapicida, τε substituit, cf. *Hermae* vol. X 199. — Ceterum vide A. P. VII 378.

254. Raphi Cypriorum. Lebas VII 2802.

Ἦν χρόνος ἦνίκα τόνδε σο[φ]ώτατον Ἑλλὰς ἔκλειζεν
 Ἰατρ[ὸ]μ ΙΑΙΤΑΜ παῖδα Δαμασσαγόρα
 ὦι Πά[φος ἦν μὲν] ἔδος, πρόγονοι δ' ὀνομαστοὶ ἀπ' [αἰχμ]ῆς
 ἔκ[γ]ονοι Ἀτρειδᾶν Ἑλλάδος ἀγεμόνων.

IV vel III a. Chr. n. saec. Exordium idem in Romani epigr. de Galeno App. Planud. 270 ἦν χρόνος ἦνίκα γαῖα κτλ., petitum ex Theocriti VII 1 ἦς χρόνος, ἀνίκα ἑγῶν τε καὶ Εὐκρίτος κτλ. — 2 ΓΑΤΡΩΜ corr. Wilamowitz: nomen a π vel β littera incipit. — 3 ΡΑ . . . ΙΡΑΝΕΔΟΣ Sacellarius (Κυπριακά. Athen. 1855 p. 96) aperta interpolatione. ΡΑ . . . . . ΝΕΔΟΣ Waddington, qui quod supplevit certum non est. — ΑΡ . . ΙΗΣ ἀπ' αὐτῆς Wadd. ἀπ' ἀλκῆς sive αἰχμῆς Buecheler. Agamemnon Amathuntis Cypriae conditor notus est. Od. δ 82. Engel *Cypros* I 228.

255. Citii. C. I. 2613.

Κρήτα μὲν πατρίς μου, ὀδοιπόρε· τίτε δὲ μάτηρ
 Νικώ, Σωσειάναξ δ' ἔπλετ' ἐ]μὸς γενέτας·
 Πραξαγόρας δ' ὄνομ' ἔσχον ἐπικλέες, ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν
 θῆκατο Λαγείδας κοίρανος ἡγεμόνα.

Litterae quidem vulgares ab Hammero traduntur; tamen recte videtur Boeckh ad Ptolomaei Lagi f. aetatem rettulisse. Ptolemaei copiae contra Demetrium in Cypria a. 306 pugnauerunt, cf. Droysen *Hellen.* I 445 sqq. — 2 δ' ἦεν Boeckh. — 3 sq. confert Boeckh C. I. 2621 ἡγεμόνα καὶ ἰππάρχην ἐπ' ἀνδρῶν.

256. Salamine Cypriorum. *Vogue Rev. archéol.* 1866 I 437. Lebas VII 2761.

α. Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; τεὰν ὑπὸ λισσάδα κε[ῖ]ται
 τίς, φράσον, οἰκτροτάταν μοῖραν ἐνεγκάμενο[ς];
 β. Δημῶναξ, Σαλαμὶς ὃν ἐθρέψατο παῖδα φέριστον,
 ἐμπορίας πικρὸν δ' εἰς Ἀχέρονι' ἔμολεν,
 5 πόντον ἐπιπλώσας ἀλιμυρέα καὶ πολυκλαύτω
 ματέρει καὶ γενέτα στυγρὰ λιπὼν δάκρυα
 οὐχ ἦσαν γὰρ φῶς τὸ γαμήλιον, οὐδ' ἡμίαιον
 ἔκλαγον, ἀλλὰ γόους ὁ[κ]τακαιικοσέτους.
 οὐ κακός ἐστ' Αἴδας· πάρι[θ]ι, ξένη, χαῖρε προσείπας,
 10 κοινὸς ἐπεὶ θνατοῖς ὁ πλόης εἰς φθιμένους.

I fere p. Chr. n. saec. — 1 A. P. VII 163 Παρίην ὑπὸ κίονα κείσαι.
— 8 ΟΧΤΑ potest esse in lapide, nec mutarem, nisi Pieridis Graeci
apographum esset. — 9 ΠΑΡΙΟΙ post infandos aliorum labores correxit
Miller *Rev. archéol.* 1866 II 62. — 10 A. P. VII 452 κοινὸς πᾶσι λιμὴν
'Αίδης.

257. Neoraphi. Lebas VII 2790.

Κρί]σπιον εἰκοσέ[τη], χρυσ[έης] θεοῦ ὄντα πολίταν,
Κυ]προγενῆ, το[κ]έων βα[κ]τρον. . . . .
ἔκλα]σε συνθραύσας δαίμων βαρύς, οἱ δ'ἔ[φ]έρον[το]
ὡς] σκείπωνι γονῆ[ς] γῆρας ἐρειδόμενοι
5 Τετρία [ῆ]δ' ὁ τάλας Διονύσιος· αἰσίμ[ου] ἦθους
δειγμα Τύχη θνητοῖς θῆκεν ἀνωμαλίην.
ῆ ῥα θεοῖς οὐκ ἔστι βροτῶν λόγος, ἀλλὰ τυχό]ντες
αὐτόματ[οί] ζῶην εὐρομε[θ'] ἢ [θ]άνα[τον].

II fere p. Chr. n. saec. Caesura ubique bucolica. — 1 nomen
suppl. Waddington. — ΕΙΚΟΣΕΠΙ correxi. — ΧΡΥΣΟ . . . suppl. Wila-
mowitz, qui etiam v. 4 ΓΟΝΗΙ et v. 5 ΝΑ correxit; idemque v. 3 ἔκλα-
σε pro eo quod legebatur ἤρπασε posuit. — 2 ΤΟΡΕΩΝΒΑ . . . . ΜΝΑΜ.
quae prave lecta sunt. — 3 ἐφέροντο Buecheler. — 5 acerbe dictum hoc,
acerbius tamen v. 7 sq., ubi certa sunt supplementa. — 8 ΜΕΘΗΚΑΝΑ . .

258. Alexandriae Aegypti. Ex Marietti ectypo Miller *Rev. archéol.*
1874 p. 51. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin. (Athenaei vol. III)* p. 22.

Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος· ἅ δέ τοι πέτρος
τὸν κατθανόντα σημαεῖ, τίς καὶ τίνος
εἰς Αἶδαν βέβακεν· ἀλλὰ μοι σχάσας
τὸ νεκραγωγόν, ὦ φίλ', ἐν πέδωι γόνν
5 κολαπτὸν ἄθρει γράμμα διπτύχοις κόραις.
πατήρ μὲν Εἰρηναῖος· ἅ δέ τοι πατρίς
Μέμφις, τὸ δ'ὄνομ' ἀγορεύετ' ἐκ βρέφους
nomen — ῶ] φαῦλον οὐ συνείπετο
ἄλλ' οὐδὲν ἦ] τὰν μοῖραν ὡς ἐπέδραμε.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 4 ΝΕΚΡΑΠΩΓΟΝ Miller, νεκραγωγόν
Nerutsos, quod graecum saltem est; intellegere tamen non potui neque
ante nec post Bursiani explicationem *Mus. Rh.* 1874. — 9 videtur

nova haec verbi ἐπιδραμεῖν structura; expectares ἢ μοῖρα ὡς ἐπέδραμεν αὐτόν.

259. Prope Memphin. C. I. 4703.

Γνώθι μετ' εὐσεβέεσσι [σ]α[ό]φρονα Δωρίδα κεῖσθαι
 ἀντ' ἀρετῆς ἱερὸν χῶρον ἀνευρομένην·
 οὐ γὰρ ἅπασιν ἁμῶς θάνατο[ς β]αρύς, ἀλλ' ὅτις ἐσθλό[ς,
 οὐ]τος καὶ θανάτου κοῦφον ἀπέσχε τέλος.

II fere p. Chr. n. saec. Restituit Welcker *Zur Sylloge* p. 69, nisi quod ἀταλόφρονα v. 1 scripsit. Traditur .|ΑΦΡΟΝΑ, corr. Franz. — 3 ΕΣΘΛΟΝ.

260 In aliqua littoris Cyrenaici parte. C. I. 5362 b.

Δέρκεο τὰν ἀρίσασμον, ὁδοιπόρε, τὰν Φερενίκας
 εἰκόνα τᾶς μελέας, ἀν τάφος οὗτος ἔχει·
 ἂ τὸ πρὶν ἐ[γ]καλύβοις, νῦν δ'εἰς Ἀχέροντα μολοῦσα,
 ἂ στερόμαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων,
 5 πατρὶ γόνους προλιποῦσα Φιλοξένωι, ὅς τόδ' ἔτευξεν
 εἶδωλον νύμφας μναμόσυνον θέμενος.

III vel II a. Chr. n. saec. — 3 ΕΡΚΑΛΥΒΟΙΣ male editores ἐν κ.

RELIQVA.

261. Coreyrae ex Forehhammeri et Crameri apographis C. I. Add. II 1907 bb.

- a. Ἦλθον ἐς ἀθανάτους πολλοὶ κατ' ὀλύμπιον ἔδρην,
 ἀλλὰ θεὸς τούτων ἐστὶ πατήρ ὁ μέγας·
 ὃς κόσμον διέταξε, σελήνην νυκτὶ κελεύσας
 πείθεσθαι, Τειτᾶν ἡμεριναῖς χαρίσιν
 5 ὦι πισθεῖσα δέμας μὲν ἐπὶ χθονός, ἧς ἀπετέχθην,
 λείπω, τὴν ψυχὴν δ'ἀθανάτην ἔλαχον

- ἐν γαίῃ μὲν σῶμα τὸ συγγενές, οὐράνιος δὲ
 ἦλυθεν ἢ ψυχὴ δῶμα κατ' οὐ φθίμενον
 κεῖται μὲν γαίῃ φθίμενον δέμας, ἢ δὲ δοθεῖσα
 10 ψυχὴ μοι ναίει δώματ' ἐπουράνια
 ἀθάνατος ψυχὴ τὰ μὲν οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ
 ναίω, σῶμα δ' ἐμὸν γαῖα φέρει φθίμενον.
 ἐν μὲν ὑπ' ἀγκαλίσι φέρομαι τέκνον ἐνδεχέ[τηρον]
 Εὐδόφῳ, ὃς πόσις ἦν ὀππότη' ἔνας δόμους
 15 τεσσαρακονταέτης δ[ε] πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα
 ἦλυθον, ἐν γαίῃ σῶμ' ἐμὸν ἐνθεμένη.

- b. Τοῦτ' Εὐδοῦς βροτοῖς πᾶσι παραινῶ.
 τῇ ψυχῇ με[τ]α[δ]ο[ς] καλ[ῶ]ν ΤΕΧΘΕΙΣ,
 καὶ τὸν βίον τρυφῇ παρηρόγησον,
 20 εἰδὼς ἦν καταβῆς ἐς πῶμα λήθης
 οὐ[δ]ὲν τῶν ἐπάνω κάτω πον ὄψει
 ψυχῆς ἐκ μελέων ἀπ[ο]πταθείσης.

Litterae vulgares, epigramma II p. Chr. n. saeculo vix recentius: iota
 v. 5 dativo ῶ adscriptum. Euodus uxore prior (v. 14) videtur mortuus
 esse, epigrammata tamen eodem tempore insculpta, quorum alterum nu-
 meris vitiosis insigne est, prius hoc artis habet, ut quater deinceps
 eadem sententia (v. 5—12) ita continuetur, ut proximo quoque disticho
 ex superiori unum aliquod vocabulum repetatur quo nitatur oratio, ve-
 lut ἀπετέχθην et συγγενές v. 5 et 7, φθίμενον et φθίμενον v. 8 et 9, ναίει et ναίω
 v. 10 et 12, φέρει et φέρομαι v. 12 et 13.—13 ΤΕΚΝΟΣΝΑΕΧΕ corr. Boeckh;
 undenarium puerum etiam sinu foveri nihil mirum. — 15 ΔΟ — 18 ΜΕ
 ΓΑΛΩΣΚΑΛΟΝ μεταδὸς καλῶν [δ] τεχθεῖς Boeckh, ubi extremum displicet;
 postulat participium ad ψυχῇ referendum, quod conieci fuisse τεχθείση
 vel δοθείση (coll. v. 9) vel τραφείση. — 21 ΟΥΧΕΝ — 22 ΑΠΩ.

262. Corcyrae. Ex Mustoxydis libro *delle cose Corcirese* Wachsmuth
Mus. Rh. XVIII 551.

- . . . . . ἐ]ν σταδίοισ[ι] παλαιάσας
 ἀλξήσας . . . . .]οῖκον ἄριστον
 . . . . . κ]εῖται Μακεδῶν Με[γ]αθύρου
 . . . . . τύμβῳ κεκ]αλυ[μ]μένος, αὐτὸς ἄνυμφος,
 5 πᾶσι δ' ἐταίροισιν γ]λυκερὸς φίλος, οὐδενὸς ἐ[χ]θρὸς.

τοῖς ἀστοῖσιν ἀεὶ θῆ]κας φάος, [ᾧ] μέγας ἤρωσ,
πατριδος εὐκλείσας . . .]ΔΙΑΕ ἱεράς Κορκίρης.

Luctatoris epitaphium parum diligenter ex lapide descriptum. — 1 ΟΙΚΠΑ — 2 non videtur proverbium latere οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος. — 3 ΜΕΤΑΘΥΡΟΥ nomen feci. — 4 ΑΛΥΜΕΝΟΣ — 5 ΕΚΘΡΟΣ — 6 nisi gravius corrupta haec putes, ipse defunctus compellari videtur; inserto ᾧ numeros fulcire tutius erat. — 7 nec σταδίας fuit nec placet πόλιας.

263. Corcyrae. Ex Mustoxyde l. s. s. Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 554. Descripsit etiam Wilamowitz, cui titulus in lamina lapidis sectilis incisus suspectus est.

— — — — —
 . . . . . γυναιξὶ καὶ τέκνοις
 . . . . . εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
 . . . . . λαμπρὸν εἰ]ληφὼς κλέος,
 πολλὸν λιπὼν γυναικὶ καὶ τέκνοις βίον.

Litterae vulgares. — 1 γυναιξί mirus pluralis numerus certo in lapide est. — 4 vel λιπὼν γυναικὶ τέκνα καὶ τ. β. i. e. victum sufficientem.

264. Cephalenia in insula. C. I. 1930.

. . . . .]μα κήδεα πότμου
 nomen defuncti μ' ἔσορᾶς ἐν χθ]ονὶ κεκλιμένον
 λείπω δ' ἐν μεγάροις γονέα]ς καὶ μητέρα μητρός
 καὶ πάππον στυγερῶ πένθει τη]κομένους
 5 . . . . . οὐδ]ας πρὸς ἀλάνπειτον Ἀδ[ου
 . . . . . οἰκτρότα]τος κατέβην
 ἀλλ' ὅστοῖσι πατήρ κόνιν εὐσεβέ]ως ἐπέβαλλεν
 καὶ σὺν μητρὶ τάφους ἄμφε]πε σ[ύ]ν τε φίλοις.
 . . . . . ξείν]οι[ς] καὶ π[ο]λιήταις
 10 . . . . .
 ἀλλὰ λέγω . . . . . δά]κρυα μηκέτι πέμπει[ν,
 . . . . . εἶς γὰρ πάντα μέ]νει θάνατος
 τοῦνεκα . . . . .] ἐμῶν ἀποπαύετε θρή[νων
 . . . . .

Litterae vulgares praeter ζ . Argumentum carminis adumbravi. — 2 χθονί Boeckh, idemque v. 9 ΟΙΕΚΑΙΠΘΑΙΗΤΑΙΣ et v. 13 ΟΡΗΙ correxit. — 4 vel γήραι τηχομένους. — 7 ΩΡ — 8 ΠΕCΙΝΤΕ — 10 pentameter intercidit.

265. Eremopoli Cretae. Spratt *Itiner. Cret.* II 421 coll. tab.

Τὰ[ν] μεγάληαυχον ὁ[ρ]ᾶ[ς] . . . . . οὔνο[μ'] ἀνέγ[ν]ως,
ἄς κλ[έ]ος ἐν Κρήτῃ μίμνεται ἀθάνατον

δόξη γὰρ γονέων, ἀρειᾶ [δ'] ἀνδρὸς συνο[μα]ίμου

Φεΐδωνος γεν[ε]ᾶς ἔκκριτον ἀθανάτων

5 μαστιῆρα σὺ δέδεξαι ἐπίφθορον. — [ἀλλ'] ἐτέκνωσας

σᾶς ἀλόχου, Πείσω[ν], ἔγγονον ἰσόθεον.

ἀλλά, [Ζ]εῦ Κρονίδα, σῶ[ζ]οις γόνον, ὃν κατέλειπ[ον],

Σων[α]ύταν δεχέτη, δόξαν ἔχοντ' ἀρειᾶς.

Litterae vulgares. Epigramma non uno nomine inpeditum. — 1 ΧΟΝ. ΟΙΑΝΕ. ΑΜΝΡΑΜΙΣΟΥΝΟΝ litterae quas punctis notavi dubiae sunt. Videmur ad anaglyphum et ad nomen in alio cippi latere scriptum (in - αμῖς desinens) vocari. — 3 ΤΑΛ corr. editor, eidemque debetur συνομαίμου, ἀλλ' (v. 5), Πείσων (v. 6 ubi traditur ΠΕΙΣΩΣ), Ζεῦ et σῶζοις (v. 7 ΣΕΥ et ΣΩΣΟΙΣ), Σωναύταν (v. 8 ΣΩΝΔΥ). — 4 pro ἀθανάτων coniecit Wilamowitz εὐγενεῶς simile, illud ex v. 2 male repetitum existimans. Pro γενεᾶς possis γέννας, ΓΕΝΑΣ traditum. — 5 miro modo oratio ad maritum deflectitur, fortasse ab ipsa uxore adpellatum.

*266. In Melo inventum, nunc Athenis. *Ephem.* 3508.

Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεΐ,

πέντε λιποῦσα τέκνων καλλιγόνου(ς) σταχύας.

μὴ μύρον, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὀδεύσας

εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχήην.

Litterae infimae aetatis; epigramma vero haud inelegans. — ἰδοῦσα legitur in lapide; poeta fortasse ἐσιδοῦσα voluit.

267. Pholegandri. C. I. Add. II 2445 b.

Εὐκάρπῳ θρεπτιῷ χρηστῷ μνείας χάριν ταῦτ' ἐχάραξα,

χαῖρε.

Versum facere voluit.

268. Sicini. C. I. 2447.

. . . . . ἐνεγ]καμένη.
 εἶδος μὲν πα[ρόμοιος ἔφνης Ἡρῆς] βασιλείης,
 ἔργα δ' Ἀθηναίης [Πιερίδας τ' ἐ]δάης·
 5 οὔνεκεν ἀθάνατοί σ[ε] θ[εοὶ πρὸς σφᾶς] συνάγειραν
 τῶν προπάλαι κλ[ε]ινῶν κῦδο[ς ἐνεγ]καμένην·
 ὁ[σ]σαι γὰρ ψυ[χ]αὶ [σεμνῶς τ' ἀγαθῶς τ'] ἐβίωσαν,
 ταύτας μὴ θ[νήσκειν, ἀλλὰ λέγ' ἀθανάτους.

II fere p. Chr. n. saec. Primi distichi haec fuerit sententia: *ab ipsis deabus, quae nascenti tibi adfuerunt, dona tulisti et animi et corporis.* Alterum distichon Ross supplevit, nisi quod pro ποικίλα πάλλ' ἐδάης ego Πιερίδας τ' ἐδ. scripsi coll. Anth. P. VII 709, tertium Schneidewin (*Diar. litt. antiq.* 1838 n. 38), quartum ego refeci, nisi quod Buecheler ὄσσαι dederat, traditur ΟΝCΑΙ. — 5 ΟΥΝΕΚΕΝ — ΤΟΙCΘ — 7 ΨΥΛ ΛΙΩ — 8 Callimachus θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

269. Aedepsi. Ex schedis Vlrichsii Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 238.

Ἐνθάδε Σώτηρον Χαιρωνέα, χαλκεο[τ]έχνην,
 Αἰδηψοῦ δ[άπε]δον τὸν φίλιον κα[τέχ]ει·
 ἀντ' ἰδίας πατρί[δος γ]ὰρ ἐ[π]ήν[ε]σεν ἐνθά[δε ναί]ειν,
 ταῖς ἰλαραῖς αἰ[εῖ] φιλάμενος Χάριον.

Supplevit Vlrichs, nisi quod v. 4 mea praetuli. Ille enim quod a sententia et a sermonis usu aequae alienum videtur ταῖς ἰλαραῖς αἰεὶ ἥσσι τερπόμενος. Gratiae artificis propitiae sint oportet, cf. A. P. VI 61. — Cf. n. 247 Μούσαις σὺ μέγα φιλάμενος.

*270. Carthacenses inter inscriptiones editum in *Herma Λογίω*, inde C. I. 2372. Descripsi Athenis.

Εἴ με θέλις ἀνιχνεῖν, χερσὶ ὄστέα τὰμὰ ταράξαι,
 στήθι θύρης ἔξω, ἐνδὸν πόδα μήποτ' ἐσάξῃς·
 οὐ γὰρ σοι θέμις ἐστὶν δόμων μ' ἐμῶν ἐξαπελαύνειν.

Infimae aetatis. — 1 quae legi litterarum vestigia de ἀνιχνεῖν verbo dubitari non patiuntur. — 2 ποτ' — 3 extr. ΛΑΥΝΙ.

271. Aeginae. Lebas IV 1704.

Οὐκέτι κηροχίτοισι κατ' οὔρεα τέρπομε αὐλοῖς -
 πηκίδος, οὐτ' ἄντροις, οὐ δένδροσιν ὑψιπετήλοις,
 ἡχὸ δ' οὐ φιλέω, οὐ τέρπομε ἀγρονόμοισιν
 ἀνδρὸς δ' εἰδυδίκου ποθέων περικαλλέα ἔργα

- 5 Ἀμπελίον σκιρτῶ καὶ τέρπομαι, ἔνθα κὲ Μοῦσαι
 ἔσστασι τερπόμε[ν]αι πλατάνοισ[ι] καὶ ὕδατίο[ισιν].

Epigramma recentissimum videtur pastor quidam iuvenis in Ampelii senioris amici mortem scripsisse. — 1 ΚΗΡΟΚΟΧΥ — 2 πηκίς est fistula pastoricia vel syrinx, cuius singuli calami αὐλοί vocantur. Achill. Tat. VIII 6 ἡ σύριγξ αὐλοὶ μὲν εἰσι πολλοί, κάλαμοι δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος. — 3 ἀγρονόμοισιν scilicet gregibus. — 5 vita cotidiana relicta solis Musis deditus sum. σκιρτάω verbum inepte positum. — 6 ἔσστασι videtur non corruptum sed ab inscito homine pro dactylo habitum. — ΤΕΡΠΟΜΕΚΑΙ.

272. Syro in insula. C. I. Add. II 2347 o. Ross *Inscr. ined.* 111. Lebas IV 1899. Nuper apographum omnium certissimum dedit Clon Stephanus *Inscr. Syr. ins.* p. 52 sq.

- a. Ἐξοχο]ν οὐδ' ἐπιελατὸν ἔην κάλλος τε νόος τε
 καὶ σθέν]ος ἡγορέη τε ἐξαέτους βρέφους
 Δημοκρ]άτευσ, ὃν τίκτε γυνή καλή τε καὶ ἐσθλή
 nomen matris]αἰδοίη Νικοκράτευσ ἄλοχος
 5 ἴκετο τοῦ] κλέος εὐρὸν Πανέλλησιν τε καὶ αὐτοῖς
 Αἰνεά]δαις σοφίης εἵνεκεν ἡδ' ἀρετῆς.
 πάτρη] δ' Ἀντιόχεια κλυτῆς ἀλόχοιο παρ' ὀχθαῖς
 Μαιάν]δρου ποταμοῦ καλλινάου χθαμαλαῖς.
 οἴνε]κεν ἀρπάξας Ἐριούνης Εὐβουλήη
 10 τέκνον] ἄθυρμα φέρειν Φερσεφόνη τ' ἀλόχῳ,
 πικρὸν] ἄχος λείπων πάππῳ μεγακύνει φωτὶ
 nomen avi]ῳ πάτραις τ' ἡδὲ γονεῦσι φίλοις.
- b. Ἐνθάδε τὴν ἱεραν κ[ερφ]αλ[ῆν] κατὰ γαῖα καλύπτει
 Ἀμπέλιον λοι[βάς] δὲ χέων στονάχησε θανοῦσαν
 15 Μουσαῖος φιλόπατρι[ς] ἀνήρ . . . . .
 αἰνοπαθῆς Παυλεῖνά τε μ[ήτηρ] . . . . .
 καλὴν ἡδ' ἀγαθὴν καὶ μείλιχον ἡδὲ [θε]ρουδῆ,
 μουνολεχῆ, προτέραις ἐναρίθμιον ἤρωε[ῖναις],
 οὔνεκα δὴ σοφίῃ τε σαοφροσύνη τε [νόφ] τε

- 20 *πουλύ τι πασάων προφηρεστάτη ἔσκε [γυναικῶν.
καὶ δ' αὐτὴ πάτρη μιν ὑπέροχα κυδαίνου[σα
πάσα ἅμα μυρομένη τε τάφοις ἐνεθῆμαι[ο τοῖσδε.*

Hadriano recentius esse docet v. 6. Eius enim aetate coepti sunt Graeci et Romani isto modo inter se coniungi, ut praeter eos alia gens nulla esse videretur, cf. Keil *Syll. inscr. Boeot.* 122. — 1 ἔξοχον etiam ei scripsere qui ex pravis apographis ἐπίληπτον legebant. — 2 καὶ θράσος Boeckh; recepi Rossii supplementum licet lacunae spatium excedens. — 3. 6. 11. suppl. Ross. — 5 ex Stephani apographo constat de lectione Πανέλλησιν, unde ab initio verbum recuperandum erat, cui dativus iungi posset. — 6 legebatur πατρίς, cf. v. 12 et 21. Notanda prava verborum conlocatio; debebat enim ποταμοῖο παρ' ὀχθαῖς ut II. Δ 487. — 9 εἶσοκεν Ross. οὔνεκεν Boeckh h. e. quia nobili loco puer natus erat. — 10 κείνον Boeckh. A. P. VIII 483 ἔσται μὰν ὃ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Φερσεφονεῖοις παίγνιον, ubi quod Planudes habet Φερσεφονεῖας acciperem si legeretur ὃ γε σοῖς ἐνὶ δώμασι i. e. Plutonis. — 12 Μουσαίου Boeckh, qui Nicocratem (v. 4) filium esse sumpsit Musaei et Paulinae (v. 15. 16), fratrem Ampelii (v. 14). — Alterum carmen litteris grandioribus ornatioremque scriptum eandem tamen indolem prodit. — 13 τὴν ἱερὰν in notissimo versu etiam epigr. Prusanum (infra n. 354), τὴν ἱερὴν A. P. VII 3 et 362 et tit. romanus Welcker *Syll.* 84. — 16 ΤΕΙΜΙ Stephanus hastam post τε non litteram esse sed interpunctionem adfirmans. μήτηρ Boeckh. — 17 sq. suppl. Boeckh. — 19 ΤΕΙ . . Ι Steph. τε νόοιο Boeckh, καὶ αἰδοῖ Ross. — 22 suppl. edd.

273. In Syro. C. I. Add. II 2347 p.

*Ἄνδρα σοφόν, Μούσαισι τετειμένον, ἐσθλὸν ἑταῖρον
πάσι φίλοις, ἀγαθῶ χρησάμενον βιότῳ,
Εἰρηναῖον ἔδεκτο πάτρης Μεροπηίδος ὄντα
Σῦρος. Ἰος.*

II vel III saec. epigramma, quod sine dubio integrum* est. Annum numerum subscriptum esse primus vidit Wilamowitz.

274. Minoae Amorgi. Ex Baumeisteri apographo Schneidewin *Philol.* IX 391.

*Μοιράων με μίτος πικρὸς ὤλεσεν, [ο]ὐ [β]ι[ό]τοιο
οὐδὲ φάους γλυκεροῦ πολλὸν ἐπαυράμενον*

εἰ δὲ μαθεῖν σὺ ποθεῖς, τίνα μ' ἐνθάδε τύμβος ἔκειθεν,
 οὐνομά μοι Κέρδων γλυκεροῦ πατρὸς ἔστιν ὅμοιον
 5 τριάκοντα δέ μιν λυκάβαντας ἀναπλήσαντα
 δ]όγμασι μοιράων εἶλε μέλας θάνατος.

Litterae ΓΩΕ. — 1 ΥΡΙ.ΤΟΙΟ suppl. Buecheler. — 4 nomen metri aequabilitatem sustulit; poterat tamen pentametrum facere οὐνομά μοι Κέρδων πατρὸς ὅμοιον ἔφυ. — 5 pro μιν debebat με esse, quare aliunde distichon petitum existimarem, nisi eadem μοιράων forma etiam v. 1 esset.

275. Amorgo in insula. Syrae descripsit mecumque communicavit C. Curtius.

Νείκην ἐνθάδ' ὄραᾶς, [π]α[ρ]οδεῖτα, τήνδε θανοῦσαν
 ἢ [τε]ῦξεν τύμβον κλεινὸς ἐμοὶ γαμέτης,
 ᾧ λείπω κατὰ δῶμα καλῶν βλαστήματα τέκνων.
 τειμῆς εἶνεκ' ἐμῆς μνημοσύνης τε χάριν.

II vel III saec. — 1 ΙΡΑ//Ο — 2 ΥCΥΞΕΝ.

276. In Amorgo. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 102.

Σωτηρί[χ]αν [μ]ε [τ]ύμ[βος] ἐνθάδε, ξεῖνε,
 οὔτος [κ]αλύπτει ὡς γὰρ ἤθελεν δαίμων,
 τρεῖς δέκα παρασχὼν ἔτεά μοι μόνον ζῆσα[ι].

Litterae ΕΓΩ. Restituit editor. — 1 ΙΥΜΕ// — 2 ΙΑ — 3 ΖΗΕΑΓ.

277. Prope Naxum Amorgi. Ex Sprattii ectypo Babington *Transact. of the Royal Society* X 23.

Ἀψευδεῖς] μούνη καὶ πρώτη [τοὺς πρὶν ἀοιδούς
 δεῖξα,] καὶ οὐκέτι μοι μῦθον [ἔρεῖτ' ἀρετήν,
 οὐκέτι νικῶ γὰρ πάσας τὰς σῶφρονας οὔσας
 κλεινὴν τ' Ἀλκησ]τιν καὶ Πηνελόπε[ιαν ἀρίστην
 . . . οὔτινα μείζον' . . . . .

Litterae inferioris aetatis esse dicuntur. — 1 sq. suppl. Wilamowitz — 3 οὐκέτι praefixi melius non habens; neque enim per spatii rationem licet ab νικῶ γὰρ versum incipere. — 4 Alcestis Penelopaeque epitheta non placent; videant alii.

278. Aegialae Amorgi. Ross *Inscr. ined.* II 123.

Τὸν νέον ὄντα, φίλοι, ζητήσατε καὶ καθιδόντες
τύμβον ἐμὸν Μείκ[κω]να ὀνομάζετε· ἰὼ φίλε· καὶ σύ
ἐρχόμε[ν]ο[ς] π[α]ρ' ὁδῶ τὸ[ν] φίλον ὄντα νόει·
πᾶσι δε χαῖρε λέγω τοῖσι παρερχομένοις.

Infimae aetatis epigramma haud invenustum: exordii verba paullo inmutata recurrunt v. 3 τὸν νέον ὄντα, φίλοι — τὸν φίλον ὄντα νόει. *iuvenem, amici, quaerite et reperto tumulo dicite 'o amice'. et tu quoque qui praeteris nosce amicum tibi esse; omnes autem saluto.* Wilam. — 3 ΜΕΙ ΚΡΑΙΝΑ nomen certo erat. με Ἰέρωνα Buecheler; Μίκκωνα Wilam. Vtitur autem lapidarius ω forma. — 3 ΤΟΙ Ross et Welcker (*Mus. Rh.* III 242) σοί.

279. In Amorgo. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 106.

Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν Ἑρμῆς Ἑσπέρου ἐτῶν ῥ
ἥραιοιφ θανάτω τῶδε τέτε[ν]χε τάφω.

Litterae ΑΓΩ. — 1 ῥῖ monosyllabum. — 2 Manetho I 13 ῥυθμοῖς ἥραιοῖσι κτλ'. Editor mutavit τοῦδε - ταφου, iniuria opinor.

280. In Amorgo. Ross *Inscr. Ined.* 131. Franz *Mus. Rh.* III 93.

Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς, Εὐτύχους γόν[ε], πᾶσι φιλητέ,
Καλότυχε, τε[χ]θε[ί]ς λυκάβαντας μ,
πλη[γ]εῖς ἐνεφάλοιο κακὸν μόρον ἐ[ξ]ετέ[λ]ε(σ)σα[ς]
ἐν μελάθροισι λιπὼν ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.

Lapis valde recens deae protome corona radiorum distincta insignis est, quae inter medias primi versus litteras insculpta est. Puto equidem Fortunae imaginem esse, quam, sicut etiam Pholegandri, Amorginis cultam esse docent praeter titulum apud Ross. *Arch. Aufs.* II 637, 3 plurima nomina Amorginorum cum voce τύχη composita. Neque inepte posita videbitur illius imago in Calotychi Eutycheis f. sepulcro. — 1 ΕΓΟΝΟΝ Franz ἔκγονε. Corruptelae rationem non perspicio. — 2 ΤΥΧΕΤΕ|ΘΕΙ Franz ζήσας. τεχθεῖς certum est natus annos XL, ut locuntur Byzantini. — μ lege τεσσαράκοντα. — 3 ΠΛΗΠΕΙΣ — ΕΧΕΤΕΔΕΣΑΙ.

281. Minoae Amorgi. C. I. Add. II 2264 s.

Καλικράτης κείμαι τύμβω τούτῳ, παροδεῖτα,
 πεντήκοντα ἕνα ζήσας σεμνῶς λυκάβαντας.
 χαίροις παροδεῖτα.

III fere saeculi.

282. Minoae. C. 1. Add. II 2264 r.

Ἡραῖς ἐνθάδε κείμαι ἐτῶν, ξένε, πεντάκις ἐπτά·
 καὶ σοὶ παραινῶ συν[. . . . ὁδὶ]τά, με
 μὴ κλαῖε· μοιρῶν γὰρ μίτος πάντα καλεῖ.

Litterae ΕΩΓΑ — 2 quot litterae perierint incertum. Boeckh συνο-
 δῖτα, quod ferri non posse vidit Buecheler. με pronomen quamvis dura
 structura ad verbum κλαῖε pertinet; neque enim verbum invenies cum
 σύν compositum, quod accusativum trahat. Fortasse συντυχοῦσ' quando-
 quidem te nactus sum conloquentem.

283. Prope Minoam. Ross *Inscr. ined.* 132.

Ἡ παραρίστη Σπούδη ἐνθάδε κείμαι ἐτῶν κᾶ.

284. Amorgo in insula. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 104.

Χαῖρε παροδεῖτα.
 Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν ὁρᾶς οἶαν [λ]έλονχα·
 ἐνθάδ' ἐγὼ κείμε ἐπὶ τύμβῳ·
 τοῦνομά μοι Τύχη ἐξήκοντα ἐτῶν.

1 ANEA corr. editor. — 3 pentameter.

285. Minoae. Lenormant *Mus. Rh.* XXII 291 n. 281.

Ἐνθα βλέπε[ις] τύνβον κεν[όν]· ἄταφος ὦδ[ε] γέ[γραμ]μα[ι]
 ἐ[λ]θῶν ἐν πεδ[ίῳ] λησιῶν ὑπὸ [χερ]σὶ τέτρωμαι
 οὔνομά μοι Δι[όν]υσις, ὑὸς Ζωσίμο[υ κ(αὶ)] Λεαίνης.
 τὸν τ[ρι]αζονταέτη κλα[ί]οις μόρον, ὅστις [ἀ]γαροῖ.

1 extr. ΜΑΤ et 2 init ΕΓ. | ΘΟΝ et 4 ΚΛΑ. 'ΕΙC. Corr. et suppl.
 editor, nisi quod ἐλθῶν pro ἤλυθον Wilamowitz, κλαίοις pro κλαίεις ego
 scripsi.

286. In Co. C. I. 2509. Ex Loewii apographo Franz *Ann. Inst.* 1847.

Ζ]ώπυρος ὁ χ[ρ]ηστ[τ]ὸς εὖσε[βῶς ζήσας βίον
θανὼ[ν] ἔνερθε τοῦδε σή[ματος πέλει,
πατρὸς Διοφάντου, Γα[βινίας δὲ μητέρος.

1 fere saeculi. — 1 χρηστός Franz, cuius ceteris supplementis mea praetuli. — 3 ΓΑΥ vel ΓΑΓ apogr. Nomen romanum, quod Wilamowitz invenit, si cui non placet, poterit de Γλυκερίου cogitare.

287. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 92 n. 42. Duo fragmenta composuit editor.

Κεῖμαι τοῖς γενέ[τ]αισι φιλούμε[νος, ὠ]κύ[μορος] παῖς,
Πρειμέρως [ζή]σας [τρεῖς] ἑτέων δεκ[ά]δας,
ε]ὐφρασίῃ χά[ρισ]ιν τε γέλωτί τε πᾶν τακ[ερ]ώσας
καὶ διὰ τοῦτο φίλοις πᾶσι ποθεινὸς ἐ[ὼν·
5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἀφ' ὀμαίμου ἐ]νόσφισεν, ᾧ γενέ[τειρα
εἰσάριθμον ζῶης [κλῶσε] μίτοισι χρόνον.

II p. Chr. n. saec. — Supplevit editor v. 1 et v. 3, nisi quod τακερώσας Heimsoeth invenit. — 5 recepi Wilamowitzii coniecturam γενέτειρα, quamquam elegantius fortasse poeta γενετήρσι - μίτοισι scripserat.

288. Leucosiae Cypri. C. I. 2647. Curiose descripsit Waddington ap. Lebas VII 2771.

Κὰν τροχάδην βαινῆς, φίλε ᾧ παροδεῖτα, βαιὸν ἐπίσ[χου.
. . . ἀ[θ]ανά[των με] χορός· τὸ δὲ σῶμα καλύπτει
γαῖα, λαβοῦσα γέρας τοῦθ' ὃ δέδωκε πάλαι·
ἢ γὰρ μοι ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς ἀυλᾶς,
5 ὅστέα δ' εἰς Αἶδην ἄτροπος εἶλε νόμος.
τοῦτ' ἔλαχον μέγα δῶρον ὑπ' αὐτῶν Οὐρανιαίων
Εὐλάλιος, γαμικὸς μοῦνος ἐν φθιμένοις.

Recentioris aetatis indicium Eulalius nomen. Versu primo male ad-suto exemplum bonum corruptum est. — 2 ΗΒΗCEN.ANA . . . . ΧΟΡΟΣ Vidua, ΗΤΙC . . Α.ΑΝΑΙ . . . . ΧΟΡΟΣ Wadd., unde ἀθανάτων - χορός certum est reiciendaeque omnes aliorum coniecturae. De verbo autem lis est. ἤρυσεν Boeckh, ἡγγισεν Wilam. An εἶρυσεν, quod ἤρυσεν scriptum fuerit?

— 6 hoc certe boni mihi praestitere caelestes: apud inferos tantum matrimonio paratus sum [scil. Proserpinae], i. e. in vita isto taedio liber fui. Wilam.

289. Apud Heracleam Salbaciā Cariae. Lebas V 1696.

Ἀπολλωνίδη ἐσθλέ, σὲ μὲν γοάοντε γονῆε
μυρομένω θάψαν φέο[τα]τον ἡίδεον,
δεξιὸν ἰητῆρα μέγα στενάχουσι δ' ἑταῖροι
ἠκτωκαιδεκέτες ἄνθος ἡμηλικίης·

5 τόνδε δὲ βωμὸν ἔθηκε, πανύστατα δῶρα, Μένανδρος,
φεῖλος ἀδελφείου μηδενὶ λειπόμενος.

1 fere p. Chr. n. saec. — 3 nescio cur Waddington ἐνδοξὸν ῥητῆρα scripserit. — 6 φεῖλος pro φίλα nove dictum.

290. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 c et melius Lebas V 613.

Ἐν κλεινοῖς Μέντ]ωρ ἔθανον στα[δίους κατὰ μ]οῖραν
νικίσας μὲν [πάντας· ἐλοῦσα] δὲ μοῖρα κραταιή
ἤγαγε [μ'εἰς Αἴδη]ν, καὶ νῦν τῖμβυσι πρόκειμαι
ἔσχα τ[έλος] βίωτου χερσὶν φονίαις Ἀμαράντου.

Litterae εσωα. — 1 ΔΙΛΝΙΩΡ nomen, quod incertum est, invenit Wilam. — 2 ΜΕΝΙ — 3 sq. suppl. Boeckh, nisi quod Ἀμαράντου gladiatoris nomen feci.

291. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 b et melius Lebas V 614.

— — — — —
. . . . ὁ πυκ[τ]ε[ύ]σας [π]ο[λλ]άκις ἐν [σταδίοις·
ἀλλὰ τὸ πρὶν θνητὸς νίκην ἀπ'] ἐμοῦ λάβεν οὐδεὶς,
μοῖρα δ' ἐνίκησεν κρατερή·] ἐπέπρωτο γὰρ οὕτως,
Ε[. . . . π]αλάμαισιν ἐμ[ὸ]ν νέκυν [ἐ]νθα ταφῆναι.

1 ΠΥΚΙΕΙΣΑC corr. Waddington. — ΠΟΜΑΚΙC — 2 ΤΕΜΟΥ — 3 ΙΕΠΕΠ — 4 nominis genitivum ab initio fuisse Boeckh significavit. ἐ[ν] μητρὸς π]αλ. Wilam. — ΕΜΕΝ.

292. Heracleae ad Latmum. C. I. 2898.

Τύμβος μὲν κρύπτει με τὸν ἐν κόλπ[οισι] τραφέντα,
 οὐνομα μὲν Πτολε[μαῖ]ον, ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος·
 πενταέτης δ' ἰκόμην Ἀι[δο]ς δόμον, οἱ δὲ γον[ῆ]ε]ς
 μύρονται κενεαῖς ἔλπ[ι]σι τειρόμενοι.

5 ὦ γονέες, τί μάτην κενεῶ πρὸς ψύχετε τύμβω;
 μοιρῶν γὰρ κλωστήρι τέλ[ος] βιότοιο τέτυκται.

Litterae fere vulgares. Supplevit Boeckh, nisi quod v. 3, ubi GONEIS traditur, γονεῖς με scripsit. — 1 τύμβος et κόλποι frigido acumine inter se opponuntur. — 5 sententia simplex τί μάτην τὸν κενεὸν καὶ ψυχρὸν τύμβον προσπίψετε nimis quaesita frigidaque ratione expressa; confert Wilamowitz Eur. Alc. 353 ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψιν, cui similia multa in epitymbiis.

293. Laodiceae. Froehner *Inscr. du Louvre* n. 189.

Ἐλπίς ἔμοιγ' ὄνομ' ἐ[στί], πατρὶς δ' Ἀσίης προ΄χουσα
 Λαοδίκει, ἔθανον δ' ὀκ[τω]καιδεκέτις.

294. Alabandis. Lebas V 587.

Νηρηῶς τόδε [σῆ]μα διδασκ[άλου], ἡ[ς] ἴα τε [πα]ισίη
 γραμμάτων . . . . .

ζῆ.

1 . PMA — OCPATEΓ . ICIN emend. Waddington, neque ego plura audeo in male traditis hisce γραμμάτων ΠΠΓΙ ΣΗΠΡΩC . . Γ . . . . . ΕΝΟΥΝΕΙ
 ΤΟΠΡΙΝΗΛ . . . ΟCΝΙΟΙΠΠ

2 γραμμάτων corruptum sit an integrum, non diiudico.

295. In Icaria insula. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 10.

Λωδεκέτους τάφος εἰμὶ Φιλοκλέος. ὃν θέτο μάτηρ
 ἀγρυμμένα λυγρὸν παῖδα Φιλοκρατέα·
 σχέλιος, οὐδ' ἔφθη χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
 οὐδ' ἐσιδεῖν Ἐρμῆν γυμνασίου πρόεδρον.

I vel II saec. — 3 cf. supra n. 114 οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι.

296. Prope Ephesum. Lebas V 168. C. Curtius *Hermae* IV 207.

Πόπλιο[ν . . . . . γή]ρωσ ἐπὶ τέρμα μολόντα
εὐσεβ[έ]ων χῶρος δέξατο, πᾶσι φίλον.
ἀσπά[ξεσθ] ἤρωα, τὸν οὐκ ἔδαμάσσατο λύπη.

Πόπλιος Καστ[ρί]κιος Ἀγαθεῖνο[ς],
Λεύκιος Λαίλιο[ς] Ἀστράγαλος,
Ὀγουλνία.

ζῆ.

II saec. Litterae ρ et ε antiquitatis speciem adfectant. — I ΠΟΠΛΙΟ
Lebas. ΠΟ.Λ. . . . . Δ . . . Curtius, post Ποπλ - quattuor vel quinque lit-
teras ante Δ fuisse adfirmans. Errat de spatio Roehl *Sched. epigr.*
p. 23, magisque a vero aberrat, quod supplendum putat Πόπλιον ἐν στα-
δίῳ γήρωσ κτλ'. Nam in stadio non itur, sed curritur. γήρωσ restitueram
Comment. Bonnens. p. 21. Fuerit Πόπλιο[ν Αἰ]λ[ιανόν] simile nomen. —
2 ΕΥΞΕΒΩΝ.

297. Ephesi. Lebas V 171.

Ὀὐλιάδης κεῖται, παροδοιπόρε, τῶιδ' ὑπὸ τύμ[βωι]
ὄς κλέος ἐν τῶι ζῆν πᾶσιν ἔδειξε ἀρε[τῆς].
ἦν γὰρ ἐν ἐργασίῃ τε μέγας καὶ πᾶσιν [ἐρασ]θήs,
οὐνεκεν εἰς Αἴδου τήνδε χάριν φέρε[ται].

II fere saec. Litterae ρC. Suppl. Waddington; at ἐρασθήs v. 3
incertum.

298. Ad Teon. Lebas V 114 in commentariis Waddingtonis. Prae-
cedit epigramma latinum *quis* (lege *qui*) *superos potui iuvenis laesisse*
penates cet., cui praescriptum nomen defunctae editum C. I. 3111.

Ἰότη χρηστὴ χαῖρε.

Τίς τοῦμὸν δύστηνον ἐπ' οὐνομα γράψε τὸ χαῖρε;
τίς κωφὴν ματέως θήκατό μοι χάριτα;
οὔτε γὰρ εἰσορόω λαμπρὸν φάος οὔτ' ἐσακούω,
ὄσιέα καὶ σποδιῇ κειμένη ἐνχθόνιος.

5 π[υκνῶν] δ' ἀλλά, [πάτερ], θρήνων, φίλε, πάεο· μῆτερ
Πρραιμιγένη, ἀπόθου θυμοδακεῖς ὀδύνας·
τῆς ἐπ' ἐμοὶ λύπης παραμύθιον ἐμφρεσὶ θέσθε
τοῦτον· καὶ μακάρων παῖδες ἐνερθεν ἔβαν.

Litterae vulgares praeter c in ΧΡΗCΤΗ. — 4 aperta imitatio versiculi Leonidae (Tarentini) A. P. VII 740 *Αὐτα ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, σῆνομα κείνου δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά, ubi traditum ἐν χθονίοις, quod ne intellegi quidem potest, cedet tituli lectioni ἐνχθόνιος, quod disertis verbis testatur Waddington in ectypo se legisse. — 5 π . . . . ΔΑΛΛΑ supplevi. πυκνῶν incertum est; de δὲ ἀλλά v. Elmsl. Heracl. 565.*

299. Circa Erythras. C. I. 3125.

*Διοκλῆ Λυσανείου χρηστὲ χαῖρε.
Εὐσεβὲς εἰς Θρέψασαν, Διοκλῆ, ὀσιώτατε πάντων
κουφοτάτης φίλτρον, ᾧ λίθος, [εἶ φιλῆς.*

1 εἰς cum in fine versus positum sit, fortasse recte Boeckh τὴν addidit. — 2 Boeckh *κουφοτάτης φίλτρον [ἢ] λίθος [ἐστὶ ταφῆς]*, quae non intellego. Wilamowitz *ᾧ λίθος, ἐπίδοτος εἶ*. At queritur mater pro magna pietate se filio nil nisi lapidem, nimis tenue vilissimi amoris documentum, referre potuisse.

300. Circa Erythras. C. I. 3136.

*Nomen defuncti] χρηστὲ χαῖρε.
Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακόν· ἐπεὶ τόγε μοῖρ' ἐπέκλωσεν,
ἀλλὰ τὸ πρὶν ἡλικίης καὶ γονέων πρότερον.*

Notissimum distichon inscite corruptum.

301. Chii. Anaglypho expressa mater cum filiis sedens. C. I. 2239.

*Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσι τε προσφιλὲς αἰεὶ
ἀσπασίοισι λόγοις τὸν παριόντα νέμω·
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλλης τύπον, ᾧ παροδεῖτα,
Θάλλουσαν μ' ἐσορᾷς μητρὶ [δ' ἀποφθιμένη
5 τήνδε χάριν μνήμης Θάλλος [στήλλην ἐπέθηκεν,
τῆς] ἀρετῆς εἰδῶς ἱερὸν . . . . .*

π fere saec. — 1 *προσφιλὲς ferendum est. — 4 sqq. Boeckh praeunte Iacobsio μητρὶ δὲ (ΜΗΤΡΙΣ) τήνδε χάριν - μνήμης Θάλλος [ἔθνη] ἀρετῆς εἰδῶς ἱερὸν δῆ . . . quae parum videntur probabilia esse. — 6 ΙΕΡΟΝΛΗΜΨΜ si hexametrum credas fuisse, possis τῆς ἀρετῆς εἰδῶς ἱερὸν*

μνήμ' ἔμμεναι αἰεὶ, ut cum cippi vilitate virtutis monumentum sempiternum conparetur.

302. Chii. C. I. Add. II 2239 c.

..... ἄνδρα Μένιππ[ον ἔχει
ὄν γ' Ἐρμῆς ἐς νῆα] καθαρπασθέντα Χάρων[ος
ἦγαγε Περσεφόνης εἰς] σκοτίους θαλάμους,
..... ἀνύσαντα κελεύθους

Litterae vulgares. — 1 subiectum est τύμβος simile. — 4 annorum numerus indicabatur.

303. Smyrnae. Anaglypho expressus senex sedens cogitabundus. C. I. 3397.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστὶ τίς εἶ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν σὸν τὸ τέλος λόγισαι,
καὶ βιότῳ χρῆσαι μήθ' ὡς ἰς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
μήθ' ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ
5 μαστιξῶσι λόγοις θλειβόμενον πενήη.

Litterae ornatae ΑΩΣ. — 3 [Isocr.] πρὸς Δημόν. 9 οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἡγάπα, ἀλλ' ἀπέλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητός, ἐπεμελείτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος coll. 32. Auson. ep. 145 ed. Bip.

304. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9.

Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι, ὕπνος ἐ[στὶν ὃς ἐνθάδ' ἔχει με
..... εἰ δ' οὐκ ἔστιν πάλιν ἐλθεῖν

Litterae eadem. — Si quidem est alterum vitae tempus, iam somnus me tenet, qui brevi post me dimittet; si minus, quid me neumque colitis sepulcrum? — 3 init. ἄρ' fortasse nomen Διογένης.

305. Smyrnae. C. I. 3311.

Ἐρμογένης Χαριδήμου ἡτρεῖην ἀναγράψας

ἑπτὰ ἐπὶ ἑβδομήκοντ' ἔτεσιν καὶ ἴσαις ἐπὶ βύβλοις·

linea erasa

συνέγραψε δὲ βιβλία ἱατρικὰ μὲν οὐβ, ἱστορικὰ δὲ περὶ Ζυύρνης αβ, περὶ τῆς Ὀμήρου σοφίας α, καὶ πατριίδος α, Ἀσίας κτίσεων αβ, Εὐρώπης κτίσεων αβγδ, νήσων α, Ἀσίας σταδιασμῶν α, καὶ Εὐρώπης α, στρατηγμάτων αβ, πίναξ Ῥωμαίων καὶ Ζυυρναίων, διαδοχὴ κατὰ χρόνους.

Nibil aegrius factum quam quod hominis tam docti tamque diligentis ne aetatem quidem scire possumus. Litterae vulgares, quibus scriptus est titulus, etiam ad Severi tempora in usu fuerunt Smyrnaeis, C. I. 3178. Hermogenes medicos plures novimus, etiam Charidemum unum: utrunque nomen in illa urbe creberrimum. Altero tamen p. Chr. n. saeculo vix titulus recentior est. — 3 argutius Boeckh LXXVII libros Hermogenem scripsisse ratus corrigit oz.

306. Smyrnae protome. C. I. 3283.

Ἰητῆρ μεθόδου, Ἀσιατικέ, προστάτα, χαῖρε,
πολλὰ μὲν ἐσθλά παθῶν φρεσί, πολλὰ δὲ λυγρά.
M. Μόδιος Ἀσιατικός
ἱατρὸς μεθοδικός.

Disciplinae methodicae sectatores II saeculo Soranus et Caelius Aurelianus erant; eiusdem fere aetatis Asiaticus. — 1 μεθόδου προστάτης i. e. *methodicorum princeps*. Welcker *Syll.* 37 extr. — 2 Od. δ 230 leviter et ad rem mutatus.

307. Inter Smyrnaea in schedis Sherardianis. C. I. 3284.

Πύκτιν ΑΑΣΚΕΠΟΝ λείσσεις ἐμέ, τὸν κατέπεφνεν
Πάρδος ὁμοιείου τευξ[ό]μενος θανάτου.

Nomen Boeckh Ἀσκειπτον fecit, Wilamowitz Ἀδσκειῖτον coniecit, quae forma suspecta videtur. — 2 ΤΕΥΞΕΜΕΝΟΣ Boeckh τευξάμενος. Fuerit ΤΕΥΞΟΜΕΝΟΣ. ὁμοίον θάνατον ab Homero mutuatus est mutato tamen significato.

308. Smyrnae. Anaglypho duo exsculpti homines, alter lorica indu-

tus equo insidens, alter nudus equum frenis cohibens. Lebas V 29.

*Καρπόφορος [πάντι]ων σι[ρατιωτῶν τεῦξεν ἀρίστῳ
Νηπίῳ, ᾧ χαίρειν ε[ἴπε] παραερχόμενος·*

Anaglyphum cum militis prodat sepulcrum, non pueri, Νήπιος nomen videtur esse quamvis haud boni ominis. — 2 ε . . . σπαι corr. Waddington.

309. Smyrnae. C. I. 3310.

*Ἄλλος ἔχει πλοῦτον, κἀγὼ τόδε σῆμ' ὁ γεραῖός
Ἐρμιανὸς χαρτάρης ἔσω κοίλης κατὰ πέτρας
πάντειμον, πολύευκτον, ὅπερ ποίησα προκρεῖνας
μᾶλλον ἔχειν πλούτου, καὶ τεθνεὺς ἄγαμαι.*

3 πολύευκτον corr. Boeckh; at vide ne πολὺ τ' εὐκτόν scribendum sit.

310. Smyrnae. Lebas V 1529.

*Πολλὰ πονησάμενος βιότου [πρὸς τέρμαθ' ὀδεύσας
σὺν γαμετῇ ἀλόχῳ Λαοθ[ίκῃ] ἔθανον
κεῖμαι δεῖν Ἀΐδῃ ζοφερὴν ἐπικεῖ[μενος] ἄχλυν
μητρὶ λιπῶν πένθος λυγρὸν [ὀδυρομένη].
5 ἀλλὰ γ', ἐμαὶ ψυχαί, δὴ ἀδελφι[δ]έ[ροι] . . . . .
χαίρουτ' εὐσεβίης εἵνεκεν εἰς φθίμενον,
στήλῃ τειμήσαντες ἐμὸν τά[φον] ἀθανάτοις τε
Πιερίσιν πάπποι δ' ἔλθετ' ἐπ' [εὐτυχήν].
Ἀσκληπιόδωρε Δίωνος χαῖρε.*

Epigramma satis elegans I vel II saeculi. — 3 Waddington ἐπιεί-
μενος ἄχλυν recte fortasse; idem supplevit v. 7 et correxit v. 5 φιαε . .
addito συνόμαιμοι. At nec hoc placet neque quod Wilamowitz coniecit
δύο κοῦροι. — 4 suppl. Wilam. — 8 sententiam restitui quae est ap. Antip.
Sid. A. P. VII 164 ἔλθει ἐς ὀλβίστην πολὴν τρήχα.

311. Smyrnae. Anaglypho iuvenis expressus tunicatus adstante cane.
Lebas V 1532.

*Ζητεῖς, ᾧ παροδεῖτα, τίς ἢ στήλλη, τίς ὁ τύμβος,
τίς δ' ἢ ἐν τῇ στήλῃ εἰκὼν νεότευκτος ὑπάρχει·*

υἱὸς Τρύφωνος τούνομα τὰτὸν ἔχω
 τεσσαρακαιδεκέτη δόλιχον βιότον σταδιεύσας
 5 τοῦθ' ὅ ποτ' ὦν γέγονα σιήλλη, τύμβος, λίθος, εἰκῶν.

Litterae vulgares praeter ω. — Incredible quantum interpretes de vv. 2 et 5 erraverint: v. 5 τοῦθ'ο (i. e. τοῦτο) anaglyphum monstrat.

312. Smyrnae. C. I. 3398.

Νῦξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζῶης φάος ὑπνοδοτεΐρη,
 ἀλγειν[ῶ]ν λύσσα νόσων δέμας ἠδέει ὑπνωι,
 λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ προστ[άγ]μασι μοίρης·
 ψυχῇ δ' ἐ(κ) κραδῆς δ[ρ]άμ' ἐς αἴθερον εἵκελος αὔρηι,
 5 κοῦφον ἐπαιρωῦσα δρόμ[ωι] πτερόν ἤερι πολλῶι,
 καὶ με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,
 οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἥριγενείης.
 τειμῇ δ' ἐκ Διὸς ἐστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ἑρμείαο λόγοις· ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν
 10 αὐτίκα τειμήσας καὶ μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
 οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι κα[τ]ρ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα
 καὶ με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίησι τραπέζαι[s]
 ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορώσων,
 15 κράτος ἀπ' ἀθανάτοιο πα[ρ]η[ί]σι μειδιῶντες,
 νέκταρ ὅτ' ἐν] προχοαῖσιν ἐπισπένδω μακάρεσσι.

Litterae traduntur vulgares. — 2 NON et 11 ΚΑΙ corr. Salmas. — 3 ΠΡΟΣΤΕΡΜΑΣΙ et 5 ΔΡΟΜΟΥ correxi. — 4 ΔΙΑΜ δρᾶμ' ἐς αἰθέρ' ἐπέικε-
 λον ἄ. Jacobs; ego non dubitavi heterocliton αἴθερον accipere. — 15 ΠΑΤ
 ΡΗΣΙ corr. Boeckh, idemque supplevit v. 16.

313. Inter Smyrnaea traditum. C. I. 3344.

a. Δμωὰν Δωροθέας μετὰ χειρ[ε]σ[ι] τὴν ὁμόδουλον
 παρθένον εἰς Ἀίδην θάπτον ἀπερχομένην
 ἄρτι δέ το[ι], πανάωρε, χοὰς χεῖουσαι ἀπόδημον
 νυμφίον ἐκ πελάγους εἶδον ἐπερχόμενον
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἐγγὺς ἔτλη καὶ σ[τ]ήμεναι καὶ ἐπιδακρῦσαι,
 τοῦ δὲ [σ]ὺ μηδ[έ]ν ἔβης ἐ[σ]θομένα εἰς Ἀίδα[ν].

- b. Οὐνομα μὲν Μακέταις ἐπιχώριον οὐνεκα μεμφθῆ
 μηδὲ ἐνὶ Κοπρίαν μ' ὠνόμασαν γενέται
 οὐ γὰρ ἄτειμος ἔην παρὰ δεσπότηαις, ἀλλὰ μ' ἔθ[ρ]ε[ψ]αν
 10 αὐτοὶ, καὶ κοῖτον χερσὶν ἑμαῖς κομιεῖν
 δῶκαν τιμήντα [τ]αχὺς δέ με παρθέ[ν]ον οὔσαν
 δαίμων ἰς Αἶδην πένυφεν ἀμειλιχί[ω]ς.
 ἀλλὰ καὶ ὡς τε[θ]γῶσαν ἐτείμεον ἐνταφίοισιν
 καὶ τύνβον γράψαν μνημοσύνης ἔνεκεν.

Infimae aetatis epigramma multis litterarum compendiis pessime sculptum. — 1 ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΟΙ alii explicare, ego emendare studui: subiectum facile ex voce ὁμόδουλον repetas. — 3 ΤΟΝ 5 ΣΥΗ 6 ΙΥΜΗΔΟΝ — ΑΙΔΑΧ 13 ΤΕΟΝΩΣΑΝ CORR. Hermann *Opusc.* IV 303. — 3 h. e. *funus curantes.* — 6 ΕΥΘΟΜΕΝΑ πενθομένα Boeckh. ἐσθομένα est αἰσθομένα. — 9 ΕΘΕΥΑΝ CORR. Jacobs. — 11 ΚΑΧΥΣ et ΠΑΡΦΕΝΟΥΣΑΝ CORR. Welcker *Syll.* 100. — 12 ΧΙΗΣ adverbium reposui; scribebant ἀμειλίχιος. w forma ubique utitur lapidarius.

314. Smyrnae. C. I. 3272.

Θεοῖς ἤρωσιν.

Λεύκιος Μινίκιος Ἄνθιμος καὶ Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα
 ἀτυχεῖς γονεῖς Α. Μινικίῳ Ἄνθιμιανῶ τέκνῳ γλυκυτάτῳ καὶ
 Θεῶ ἰδίῳ ἐπηκόῳ ζήσαν(τι) ἔτη δ' ἑτὴς ἕ (ἡμέρας) κ.

Νήπιός εἰμι τυχῶν τύμβον τοῦδ', ὃ παροδεῖτα·

ὅσ' ἔπαθον δ' ἐν βαιῶ τέρματί μου βιοτῆς,

ἐγκύρσας λαινέα στήλλη τάχα καὶ σὺ δακρῦσεις.

μητρὸς ὑπ' ὠδίνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον ὦραι,

- 5 ἐκ γαίης με πατήρ ἐμὸς εἴλατο χερσὶ γεγηθῶς
 καὶ μ' ἀπέλουσε λύθρου καὶ εἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν,
 ἠὔχετο δ' ἀθανάτοις, ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσσειθαι·

Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·

καὶ μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τροφὸν εἰλάμενος.

- 10 αὐτίκα δ' ἠὔξανόμην εὐερνῆς καὶ πᾶσι ποθητός·

ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις μοιρῶν σφραγεῖδες ἐπῆλθον,

αἶ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους πέρι·

ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας εἰάσατό μου νόσον αἰνῆν,

τοῦτο δοκῶν ὅτι μοῖραν ἐμὴν εἰάμασι σώσει,

- 15 καὶ τότε δὴ μ' ἑτέρα νόσος εἶλε κακίστη,
 τῆς προτέρης νόσου πουλύ τι χειροτέρη·
 σῆψιν γὰρ [λαι]οῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὀστοῖς,
 εἶτ' ἑταμόν με φίλοι γενέτου καὶ μου ὄστε' ἀνεΐλαν
 λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα,
 20 καὶ ταῦθ' ὡσαύτως εἰάθην πάλιν, ὡς τὸ πάροιθεν·
 οὐδ' οὕτως μου γέनेσις δεινὴ πλησθεῖσ' ἐκορέσθη,
 ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστροὺς μοῖρα,
 σπλάγγνα μου ὀγκώσασα καὶ ἐκτῆξασα τὰ λοιπά,
 ἄχρῖς ὅτου ψυχὴν μου μητροὺς χέρεις εἶλαν ἀπ' ὄσσω·
 25 ταῦτ' ἔπαθον βαιῶν τέρματι μου βιοτῆς, ξένε,
 καὶ κατέλειπον τηκεδὸνα σ[τυγερὴν] τοῖσι με γειναμένοις,
 αἰνόμορος, λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

Anthimum patrem medicum fuisse minime certa est coniectura; immo mirum si medicus III fere saeculi, quo tempore omni litterarum generi dediti erant medici, tales sordes sui pueruli tumulo inscribi passus esset. — Edidi fere Boeckhii exemplum, a quo raro discessi: 3 cum Sponius *CTEΛΛH*, Tetius *στυγῆλλη*, *CTHΛH* e Bullialdi schedis saepius interpolatis Reinesius habeat, *στυγῆλλη* formam sat certo traditam puto; delevi praeterea cum Iacobso v. 11 γὰρ, quod post μοιρῶν lapicidae error ex v. 8 repetierat. — 12 πῆξαν retinui; correxere πλῆξαν. — 17 ΜΟΥ quod egregie correctum a Iacobso recepi, quo et rei aliquid momenti accederet et numeri fulcirentur. — 21 γέनेσις idem videtur quod *genitura* Suet. Oct. 94 vel ἡ τῶν ἄστρων διάταξις ὑφ' ἧν ἐγεγέννητο Cass. Dio LVI 25. — 24 μου' servavi; deest in schedis Bullialdi. — 26 ΤΗΚΕΔΟ NAC . . . . . ΤΟΙΣΙ omnes praeter Bull., ut de sua coniectura quamvis vera Reinesius *στυγερὴν* supplevisse putandus sit.

315. Smyrnae. Ex codice Askewiano C. I. 3365.

Αἰθῆρ] εὐσεβέα ψυχὴν, κούρη κό[νις] ἔσχεν
 σῶμα πατῆρ Διοφῶ]ν, οὐνομ' Ὀνησίμη ἦν.
 κάτθανε] ε δ' ὀκτωκαιδεκέτις . . . . .
 ἐφθάσθη μοιρέων ἐς τ[έλος] αἰδίων.

Supplevi. — 3 ΕΠΙΣΠΗΩ . . . fuit datus ut in titulo C. I. Add. II 2113 c. ἐφθάσθης, δύστηνε, Τύχης δηλήμασι.

316. Smyrnae. Pocockii pessimum apographum C. I. 3388.

Ἐνθα σορὸς κατέχει κλυτὸν οὐνομα, παῖδα Τ[ρ]ύφωνα,
 ὀ]ν [θ]ρέψεν Τροφμιᾶς πολυῶδνος ἑλπίσι λιφθεῖς·
 μάμμῃ] δ' Ἐντυχία μαστ[οῦ]ς κατεκόψατο, οἷς ἔτρεφέν σε
 Μοίραις, [κ]αὶ φθιμένους ὀκταέτης ἐ[μ]ολες.

1 Τύφωνα quod traditur retinet Welcker *Mus. Rh.* 1832 I 291. —
 2 .ΝΡΕΨΕΝ et 3 ΜΑΣΟΡ.Σ corr. Boeckh. — 3 init. ΑΜΜΑΣΔ Boeckh
 ἄλλως δ'. — 4 ΜΟΙΡΑΙΣΑΙ — ΕΝΟΠΟΛΕΣ Boeckh καὶ φθιμέν[οις], οὗς ὀκτα-
 έτης ἐνόπ[ωπα]ς. Incertam esse meam emendationem scio.

317. Prope Smyrnam. Lebas V 27, cuius ipsum apographum exhibebo.

ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ . . Ι
 ΕΙ . ΗΣΑΣΕ . ΕΝ
 ΑΣΙΣΑΡΑΝΕΡΩ
 ΟΥΠΟΤΕΟΡΑΓΑΙΑΝΑΡΩΝΜΑΙ
 ΜΩΝΜΕΙΖΩ . ΙΕΣΑΙΝΕΙΙ

Nihil fere dispicio praeter haec:

. . . . . οὔποτ' ἑώρα
 γαῖ' ἀνδρῶν μα[κάρ]ων μείζο[να] . . . . .

ἡ μακάρων γῆ Erythrae urbs est, utpote condita ab Erythro Rhada-
 manthi filio; fortasse latius patens hoc nomen etiam ad Smyrnaeos
 pertinebat. Extremae litterae v. 5 eadem videntur quae minus corrup-
 tae leguntur v. 1 ΠΕΙΣΑΝΙΟΣ, unde nomen viri fuisse conicias; Πεισάνιος,
 quod non intellego, dubito num fuerit. — 3 Ἀσίς ἀπ' ἀνέρο[ς]? sed hoc
 quidem est nugae agere.

318. Prope Smyrnam. C. I. 3399.

[Nomen defuncti]
 ζ]ήσας [ἐ]τη $\bar{\nu}$. [μ. $\bar{\theta}$. ἦ. $\bar{\epsilon}$.]
 συνζύγο[v] παλάμα[ις] [κ]ι[μυ]θίς ἐνθάδε κί[με],
 πολλὰ καμών νείκης δὲ βραβῖον ἔχο[ν]τα
 5 μῦρα κατήγαγεν ὧδε.
 Ἀσκληπιοδότη ἀ[νδ]ρὶ ἰδίῳ μν[ί]ας χάριν
 ταῦτα ἐ[ποίη]σ[εν]. χρησ[τέ] χαῖρε.

1 II IC] . . . κ. ΤΟΡΩ unde Νικήφορος fortasse nomen fuit. — 2 ΣΤΗΚ

|NO+C et 3 ΜΑΤΣΔΙΝΠΘΙC correxi. — 6 AN |API et 7 ΕΙΕΤΙΒΙ corr. Boeckh, qui extrema quoque supplevit.

319. Philadelphiae. C. I. 3435.

Ξανθίππην Ἀκύλας μνήμη βίτου παρέδωκεν
 βωμῇ τειμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον,
 παρθένον ἧς ἀπέλυσε μήτηρ, ἧς ὄριον ἄνθος
 ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ πανσάμενον θαλάμωι·
 5 τρεῖς γὰρ ἐπ' εἴκοσ[τ]οῦ τελέωσε βίο[υ] ἐναντούς
 καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

I potius quam II saeculi. — 3 παρθένος adiectivum satis quaesitae est dictionis; minus elegans ἔσχεν - πανσάμενον. Homericum ἡμιτελεῖ δόμον multi imitati sunt (II. B 701), velut Catullus 68,75 *advenit Protesilaeam Laodamia domum inceptam frustra*. — 5 ΕΙΚΟΣΙΟΥ et BION omnes, nisi quod unus Smith BIONΣ. Boeckh ἐπ' εἴκοσι σδ - βίου, alii peius etiam.

320. Thyatiris. C. I. 3511.

a. Ἀὐτὸ[ς] Ζεὺς Κρονίδης [ὕψ]ιζυγος αἰθέρι ναίων
 σῶμα [π]υρὶ φ[λ]έ[ξ]ιας στέρων ἐξείλετο θυμόν·
 οὐκ ἤ[μην] βροτός· [ἰ]θὺν [π]αρέσ[την] μ[η]τέρι σεμνῇ
 νυκτὶ μελαινοτάτῃ ἐρμηγε[ύ]ουσα τὰδ' οὕτως·
 5 μῆτε[ρ] Μελιτίνῃ, θρηῖνον λίπε, παῦε γόοιο,
 ψυχῆς μνησαμένη, ἣν μοι Ζεὺς τε[ρ]πικ[έρ]αυνος
 τεύξας ἀθ[ά]νατον καὶ ἀγήραον ἤματα [π]άντα
 ἀρπάξας ἐκόμι[σσε] εἰς οὐρανὸν ἀστερό[εν]τα.

b. — — — — —
 . . . ν ἀναστήσας μ . . . αν τέκνοιο δα . . .
 μητρὸς Μελιτίνης· [ἡ] δ' εἶπ[εν] ἔπος τοιόνδε·
 ἡλυθον ἔνθα Διὸς [μ] ἔδρ[αισι] καθείδρυσεν [Ἐρμῆ]ς
 ἦμα . . . ἰδι πα | . . . εφν Ἀσκληπι . . . | . . . εἰτοολ . . . ἰο . . . |
 5 . . . νπᾶσιν . . . | . . . [ἀν]θ[ρ]ώποις . . . | . . . . . σ . . .

Apographa duo sunt, unum Peissonellii, alterum Sherardianum in cod. Askew., quae ita inter se differunt, ut modo hoc modo illud una alterave littera sit auctius. Prius carmen certa ratione restituit Boeckh,

de altero, quod in eodem Lydis vel maxime familiari argumento versatur, desperandum esse videtur. — 1 .ΥΤΟΥ — .ΕΙΖΥΓΟΣ — 2 ΓΥΡΙΦ ΛΕΣΑΣ — 3 ΗΙ . . . — ΓΑΡΕΣΙ . . 6 ΤΕΙΠΙ — 7 ΑΘΗΝΑΤΟΝ — 8 ΑΣΤΕΡΟ | ΤΑΣ. In altero fragmento hoc intellego ab initio plura periisse; dein mater videtur μ[οῖ]ραν τέκνιοι δα[ῖ]νοι, quamquam genitivus μητρός quo spectet non video. — 2 ΕΛ | . . ΗΕΝ ἡ δ' εἶπεν Boeckh, idemque Ἐρμῆς supplevit. Ceteris abstineo.

321. Inter Sardes et Philadelphiam. Lebas V 640.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Μενεκράτην Διοδώρου χρυσέω στεφάνῳ, τὸ δὲ μνημεῖον κατεσκευάσεν Τατία Ἀπολλωνίου ἢ γυνὴ τοῦ Μενεκράτους· Μενεκράτης καὶ Ἄμμιον τὸν αὐτῶν πατέρα ἐτείμησαν.

Ὀλβιον ἐνθήμενος βίοτον καρποῖς ἐπέχειρον

βῶλον ἐπιψήχων πυροφόροις βοτάναις·

αἶ] δέ με χεῖρες ἔπα[ν]ον ἀπ' [ἐ]ργεος, ἠνίκα θερμα[ί] ἀκτεῖνα[ι] προλίποιεν ἐφημερίων καταδῦσα[ι],

5 γηθοσύνη Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν

ἄφρω δ' ἐν προκοπαῖς ἔλιπον βίον εἵνεκα μοίρης,

ἀρπαχθὶς τέκνων [ἡδ'] ἀλόχου γλυκερῆς,

ἥτις ἐμοὶ μέ[ν] ἐνειμε τά[δ'] ἔξοχα δῶρα καμόντι[ι],

στεψαμένη καμάτου οἶκον ἐναίδιον,

10 καὶ θρηνοῖς κλαύσασα πολὺν χρόνον οὐ λάβεν ἄνδρα,

ἠρεμίην κοίτης εἰς τέλος ἀραμέ[ν]η.

παῦσον δ' ὠδεῖν[ουσι]α [κα]ὶ . . . . .

— — — — —

Haud ita multo post a. 171, si quidem recte illum Μενεκρατην Διοδώρου, qui est in titulo C. I. 3438 haud procul invento, eundem esse statui. — 3 ΗΔΕ correxi. — ΕΠΑΙΟΝ — ἔργος nomen minime coniectura temptandum. — ΘΕΡΜΑ et ΑΚΤΕΙΝΑΠΡΟ v. 4 non video qua alia ratione emendari possint; ἀκτεῖνη forma adhuc ignota, at valde credibilis coll. ἰκτίς et ἰκτίνοσ. Lobeck *Paralip.* p. 170 sq. προλείπω intransitivo sensu optimo cuique scriptori usurpatum hoc loco genitivum trahit ἐφημερίων i. e. mortalium. — 8 ΜΕΜΕΝΕΙΜΕΤΑΕΞΟΧΑ corr. Buecheler. — 10 sententia certa; fortasse praestat οὐ λάβεν ἄλλον. — 12 παῦσον Waddington; dein haec

Δ' ὨΔΕΙΝΩ . ΞΑΡΧΙ ΙΝΟΝΟ

ΝΕΜΟΥΠΕΡΙΟΝΤΟΣ

ΜΕΝΗΜΓ' /

in quibus duo ille distinguere videtur: ἐμοῦ περιόντος et - μένη μετὰ μοῖραν ἐμήν.

---

322. Prope Sardes. Anaglypho virgo exsculpta est dextra florem tenens. Ex Keppelii apographo C. I. 3440, ex Steuarto Welcker *Mus. Rh.* III 245 n. 18.

Χαίροις, ᾧ παροδεῖτα, τειμῆς ἰσάκουσον ἐμεῖο·
 οὐνομα δὴ Γλυκίαν ἐσορᾷς ἐμὲ παρθένον οὔσαν
 τήνδ' ἄρ' ἐμήν νεότητα πατῆρ Παιδέρωσ ἐνέγραψεν
 καὶ μήτηρ Γλυκία καὶ Τειμογένης ὁ ἀδελφός,
 5 μήτρωες Μάρκος καὶ Νείκυσ, ἔ δέ τε μάμμα[ι
 Τιμογενὶς κα[ὶ Τ]ύχη τὴν ἔγγονον ἐτειμήσαντ' ἐμὲ ἣν οὔποτε
 ἦλπισα τειμήν.
 ἔτους σϛθ μηνὸς Δείου . . . .

Annus epochae Sullanae est 299, p. Chr. n. 214, mensis primus, diei nota mutila apud Steuartum .PI — 5 μήτρωες Welcker; retinui Steuarti lectionem. Μήλωνες Keppel. — 6 ΚΑΠΥΧΗ Steuart. καὶ ψύχη ex Keppelio Boeckh et Welcker. — ΕΜΕΝ pro ΕΜΕ nisi barbara forma est, erravit lapicida.

---

323. In Saittis Lydiae oppido. Ex Hamiltonis apographo (*Researches of Asia Min.* n. 339) Lebas V 1668.

Ἐτ(ους) σξ̄. μηνὸς Γορπιαίου β̄[ι].
 Μητροῶν ΕΞΛΗΘΥ ἔχι τάφος οὔτος ἄλλυπον
 ἄσβ[ε]στον λύπην πᾶσι λιπόνια φίλοις.

Annus Sullanae epochae est 260, p. Chr. n. 175, mensis undecimus, diei nota sic tradita B. Welcker *Mus. Rh.* III 253 legit τῆ β̄. Probabilius β̄ corrigitur; nam BI pro IB usitata est scriptura. — 1 patris sive patriae nomen corruptum.

---

324. In Thaso. Ex Prokeschii apographo C. I. Add. II 2161 b (coll. p. 184) et vv. 5 — 8 misere interpolati ex schedis eiusdem inter titulos Thyatiranos C. I. 3519.

Σῶμα κόρης ἀρπαχθὲν ἀ[μει]λι[χίω]ν ὑ[π]ὸ [μ]οιρ[ῶ]ν

παρθένου ἀνθοφόρου τύμβος ὄδ' ἐγκατέχει
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων βουλαῖς ἐπιδήμιός ἐστιν
 ἄστροις καὶ ἱερὸν χῶρον ἔχει μακάρων
 5 οὐδὲ πικρὸν μοιρῶμιτον ἔκ[φυγεν], οὐδ' [ἐ]δυ[ν]ήθη
 ἀνθού[σ]η[ς] ὤρ[η]ς . . . . .
 ἀλλὰ τρισκαίδεκάτου π[ερ]ι[τελλο]μένου ἐν[ι]αντοῦ
 γειναμένο[ι]ς [μ]έγ[α] π[ένθ]ος ἐο[ῖ]ς κατέ[λειψε] τοκεῦσιν.
 Ἀὐρ[ηλ]ί[α] Θεαν[ῶ] Ἡροδότου προσφιλῆς χαῖρε.

Litterae recentissimae. Videtur titulus aliqua ex parte lectu difficillimus. — 1 ΑΝΗΔΙΚΩΝΥΝΥΚΙΟΗΦΙΡΙΝ correxi; simile quid Boeckh ἀνῆλίκων ὁ. μ. C. I. Lat. I 1009, 12 *en hoc in tumulo cinerem nostri corporis infistae Parcae deposierunt carmine*. — 2 ἀνθοφορία sacrum quoddam munus est, quod ad Cereris religionem pertinuisse videtur. Eadem enim mulier quae C. I. 2162 ἀνθοφόρος dicitur etiam τιμοῦχος audit, quod est Cereris καλλιστεφάνου cognomen h. Cer. 268; quo probato veri simile est poetam v. 1 sq. defunctam cum ipsa Proserpina comparasse, quae simili modo ἀνθοφοροῦσα raptā est a Plutone ἀμειλιχίῳ θεῶ. — 5 ΕΚ . . . ΠΟΥΔΡΑΥΙΗ ΟΗ ἔκφυγεν Boeckh, ἐδυνήθη Buecheler. — 6 ΑΝΘΟΥΓΗΩΡΙ . . ΒΑΡΧΟΛΑΙΕ . . . conii. Buecheler καρπὸν ἀποδρέπεμεν, minus placet quod Wilamowitz proposuit ἀρμόδι' ἔργα τελεῖν coll. Solon. 24,6. — 7 ΠΗΣΙΜΕΝΟΥΠΠΑΙΟΥ corr. Welcker *Mus. Rhén.* 1832 p. 286 idemque v. 8 restituit, ubi ΜΕΝΟΣ . . ΕΓΛΠΕΡΙΦΟΕΘΜ . . Subscripta ΑΥΡΠΑΙΔΟΗΡΩΗΡΟΔ κτλ'. corr. Boeckh.

325. In Thaso. Conze *Itin. insular. maris. Thrac.* tab. VIII coll. p. 31.

- a. Κατίλλιο[ς] θύγατρ' ἔθαψεν ἐν χθονί
 Δημητρία τόδ' ἐπὶ [δω]μήσας λίθου
 ἀγλ[α]ίσμα λέκτρ[ων] ἀλλ' ἄγαν σμικρὸν μέρος
 ζωῆς παρ[ε]σχεν ἐν [βρ]ο[τ]οῖς μοιρῶν νόμος.
- b. 5 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει δέμας [ἀγ]λ[α]όν, αὐτὰρ εἰς αἰ[θ]ρη[ν]
 ψυχὴ ἔβη ἐμέθεν φθένξομι' ἀ[ρ]ιφραδέως·
 ἠιθέοις γὰρ ἔδωκε θεὸς μετὰ μοῖραν ὀ[λέθ]ου
 ὡς ζῶουσι λαλῖν πᾶσιν ἐπιχθονίοις.
 οὐθ' ἅμα παρ[θ]ενικῆσιν ἐγὼ χορὸν εὐρὸν [ἄθ]υ[ρο]ν,
 10 (ἦκαχε γὰρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεν[αι]),
 οὔτε με νυμφοκόμοις θαλάμοισιν ἐς[ήγ]α[γ]ε Νόσ[σο]ς
 κουρίδιον γενέτης πρὸς πόσιν ἐρ[χ]ομένην·
 ἀλλ' ἔτι μ' ἀδμήτην, ἀταλόφρονα, μοῖρ' ἐκίχ[α]ν[ε]ν

Χρυσίδα καὶ γαμῆς ἐλπίδος ἐστέρεσεν.

15

αἰδίου μνήμης τύμβον ἔπαι[ρόμεθα.

Litterae ornatissimae quales in titulo Thasio C. I. 2162, qui cum nomina Αἴλιος et Αἴλια habeat altero fere p. Chr. n. saeculo scriptus videtur: eiusdem aetatis epigramma esse puto. — 1 post Κατ'ἄλλιος spatium 18 fere litterarum intermisso ΗΞ legitur. — 2 ΣΠΥΛΛΙΜΗΣΑΣ et 4 ΠΑΡΞΣ ΧΕΝΕΝΕΝΙ. ΟΙΦΙΣ correxi. — 3 ΛΙΛΛΙΣΜΑΛΕΚΙΡ .. ἀγλάισμα Wilamowitz. Significatur sarcophagus magnifice exornatus. — 5 ΛΙΛΛΟΝΑΥΤΑΙΞΣΑΙΦΙΗΝ et 7 μοῖραν ΟΑ .. corr. Wieseler. Ceterum conferri potest πείρατ' ὀλέθρου et μοῖρη θανάτσιο. Rem ipsam non novi. — 9 ΠΑΡΞΣΝ κτλ'. — ΛΟΥ. . Ν corr. Wieseler. — 10 extr. ΜΞΝΙΙΙΙ corr. Sauppe; fuerit ἀποφθίμενε. — 11 ΕΞ .. ΙΑΚΕΝΟΣ Wieseler ἐσεῖλκεν, quod displicet de patre dictum; ἐσ- ἡγάγεν satis certum puto, incertum vero, nomen fuerit necne. — 12 ΕΡΥΟΜΕΝΗΝ — 13 ΚΑΝ. Ν — 15 versus multo magis sinistrorsum scriptus, quo adpareret extra epigrammatis fines positum esse, miro utique modo; in fine ΕΠΛΙΙΙΙΙ Sauppe ἐπλησάμεθα, cui meum praetuli.

326. In Thasi portu qui Panagiae vocatur. Miller *Rev. archéol.* 1866 II 58.

Ἄνρ. Φίλιππος Φιλίππου Ἀβδηρείτης ζῶν ἔτι κατεσκεύασεν
 ἐαντιῶ καὶ γυναικὶ Ἀντωνείνῃ καὶ τέκνοις ἑαυτοῦ,
 εἵ^ῥ εἰδὼς κληρονόμον τὴν ἐπιλησμοσύνην
 καὶ κοινοῦ θανάτου μνημόσυνον προβλέπων.
 εἴ τις δ' ἕτερος ἕτερον βουληθῆ καταθέσθαι πτώμα, οὔτος δώσει
 τῇ Θασιῶν πόλει (δην.) β καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ἄλλα (δην.) β.
 χαῖρε παροδείτα.

Aetatem nomina indicant. Aperte pedestri orationi duo pentametri interpositi, quorum prior εῦ syllaba abundat. — 2 προβλέπειν τι prospicere aliquid latini sermonis consuetudinem arguit.

327. In Imbro. Conze l. s. s. p. 97.

Τέσσαρα τέκνα λιπώ[ν] Νεικήφορος ἐνθάδε κείμει
 ἐν χρηστῆς ἀλόχου πνεῦ[μα] λιπὼν παλάμαις
 εὐδαίμων Ἐλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα,
 ἀλλ' ὁ πατήρ ἔτλη Λού[κι]ο[ς] οὐχ ὅσια
 5 εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸ[ν] ἐμὸν νέκνον, εἶδε δὲ τέκνον

πώ[μα]τι λ[α]ινέω σῶ[μ]α κ[ατ]ι[σχό]μενον.

III fere saeculi. — 4 ΛΟΥΝΟΙ — 6 ΠΩΟ... | ΤΙΛΔΙΝΕΜΕΩΚΑΚΩΙΕ... |
MENON quas punctis notavi litteras incertas esse testatur editōr. *Emen-*
davi de monumentorum aliquot graecorum carminibus (Bonnae 1871) pag. 41.

328. In Lemno. Conze p. 113.

Π[ᾶ]σιν ἐμμενέτης τελέθω . . . . .
τοῖσιν προφρονέως ὡς ἐμὲ ἐρχομένοις.

Litterae II fere saeculi. — 1 Curtius *Goett. gel. Anz.* 1860 p. 421
τελέθω Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. At in scamno nunc insertus lapis vix eam
habebat magnitudinem, quae templi epistylίο conveniret. Loquitur de-
functus.

329. Mytilenis. Ex sylloge Cyriacana edidi *Ephem. epigr. lat.* II 11.

Τὴν κῦνα Λεσβιακῆ βώλωι ὑπεθήκατο Βάλβος
εὐξάμενος κούφην τῆι κατὰ γῆς σκύ[λα]κι,
δουλίδα καὶ σύμπλουν πολλῆς ἀλόσ· [ῆ]ν καὶ παράσχοις
ἀνθρώποις ἀλόγοις ταῦτὰ χαρίζομέν[η].

I vel II saeculi. — 1 confert Buecheler (*Jen. Littztg.* 1874 n. 374)
Crinagorae epigr. A. P. VII 628 ὃν τύμβω δίης ὑπεθήκατο βώλου (lege
Δίης-βώλου). — 2 ΣΚΥΚΑ — 3 ΤΙΝ interpretatur Buecheler *quam* (i. e.
κούφην γῆν v. 2) *tu etiam concedas*, compellatam putans ipsam Terram deam.
Non facilem esse hanc structuram patet; at nescio an non praestet quam
Aeneas Piccolomini amicus proposuit emendatio ἧ κε παράσχοις, quod
vertit *cui te puto, o terra, praestituram esse, quod hominibus nunquam*
dubitas praestare.

330. Mytilenis. C. I. 2211. Ex Cyriaco edidi l. s. s. 10.

Ὅ πάντα σοφὸς καὶ μουσῶν ὄχ' ἄριστος
Ἀλκιβιάδης Βυζάντιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ἑλλήνων πάντων ὄρις αἰοδιότατος
Λουκιλλιανὴ δέ μοι ἦν παράκοιτις,
5 ἧς ἐκ δαπανῶν τύμβος ἔχει [με] κλυτός
Λέσβω ἐνὶ χώρῳ ἧ δ' εὐδαίμων Μυτιλήνη
σῶμα μετρώκισατο.

1 *optimus poesi* Boeckh. — 5 inserui pronomen sive librarii seu lapidarii errorem corrigens.

331. Mytilenis. Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 148.

Τῆ κλυτῆ ἐν πινυτῆσι Πεδανίῃ ἐνθάδ' [ἐθῆκεν
nomen filii] ὄδς μνημα σαοφρο[σύνης].

Litterae satis recentes.

332. Pergami. Anaglypho canis exsculptus. Lebas *Rev. de la Philol.* I 335.

Ὀνόμα Φιλοκύνητος ἐμοί· τοῖος γὰρ ὑπάρχων
Θρησὶν ἐπὶ φοβεροῖς κραιπνὸν ἔθῆκα πόδα.

III fere saeculi.

333. Pergami. Ex codice Askewiano C. I. 3557.

Εἰ μὲν ἔην ζώ[ειν ἐπιε]ικέα θυμὸν [ἐχ]ο[ν]τα,
σώφρων δ' ὄς κεν ἔην ἢ πινυτὸς πραιτίδας,
ο]ὔποτ' ἂν ἐν σχεδ[ί]ῃ μάχῃ ὄλετο ΞΕ (nomen defuncti)
καρτερός· εὐπρεπέης ἦν γὰρ ἰδ[εῖν προμάχοις].
5 ἀλλ' οὔτο[ι] μοῖράν [γ]ε θεῶν ἰότητι κ[ραταιή]ν
θητὸς ἀνὴρ ἔφυγεν· ἔφθιτο [δ'] ἐσθλὸς ὄμως·
καὶ γὰ[ρ] ΤΟΥΣΟΣΟΙΤΟΝΤΑΟΕΠΑ . . . . .
ὄλεσε ΛΙΤΕΝ . ΤΑ . . . . .
ἀλλὰ καὶ ὡς ἔκανον [π]έ[λ]ας [ἀνέρας . . . . .
10 κεῖμαι δ' ἐν τ[ύμ]βου ΛΗΣΤ . . . . .
σημα δέ μοι πρόπον ἐστὶ καὶ . . . . .

Desperatum esse epigramma iure dicit Boeckh. — 1 ΖΩΝΗ... et post θυμὸν.. Ο. ΤΑ Boeckh εἰ μὲν ἔην ζωὴν ἐπιεικέα θυμὸν ὀφέλλειν hac sententia *si vitam augeter animus probus, non qui temperans et sapiens foret periret.* At cum v. 3 extr. nomen defuncti fuisse necesse sit, non perspicitur ista ratione, quomodo a generali ut ita dicam sententia ad ipsum defunctum transitus fieri possit. Quae posui ita intellego: *si fieri posset ut homo probus ac prudens sapiensve vitam servaret (viveret), nunquam ille perisset, ut ipsum verbum ζῶειν vitam servare, σώφρων δέ altera prota-*

sis pars esset. ἄν autem cum indicativo aoristi positum superfluum est exemplis firmare. — 2 suppl. Boeckh. — 4 sic distinxī; pro προμάχοις possis ἐτάροις. ἰδεῖν Boeckh. — 5 ΤΕ recte Boeckh his quae recepi posthabuit μοῖράν τε - καὶ Ἄδην. — 6 suppl. Wilam. — 7 sq. interpretatur Wilamowitz *nam et deorum filios (ad Ilium) Parca necavit: eidem ego succubui*. Certum est iuvenis obitum narrari; verba non expedit; καὶ γάρ recte Boeckh. — 9 ΤΕΔΑΣ πέλας verum videtur, nec minus v. 10 τύμβου vel τύμβω, ubi ἐν ταβουλῆς voluit Welcker in notis suo Syllogae exemplo p. 85 adscriptis nescio quo sensu.

334. Apud Ilium novum. C. I. 3627.

Τὴν στήλην, παροδῖται . . . . .
 εὐφήμῳ γλώσση χεῖρε προσείπα[τ' ἐμέ,
 τὸν ζώη]ν [πρ]ο[λ]ι[π]όντι[α], ποθητὸν ἀεὶ γον[έεσσιν].
 ε]ἰ δὲ μαθὼν τὸν ἐμὸν μόρον, ὦ ξένη, [κ]α[ι] σ]ύ με κλα[ύ]σις,
 5 στέρ]ξω· καὶ θνήσκων γὰρ ἔχω νόον οὐτίνα [β]αιόν·
 κ]ουροῖα τὴν τέχνην ἐσορᾶς ἐμέ, τὸν παρὰ μοῖραν
 πλ]ήγματι δυσστήνῳ πνεῦμα [β]ίᾳ θέμενον·
 ε]ξόπιθεν χεῖρ γάρ μοι ἔβαλεν δύστηνον ἐς Ἄδην,
 ἦλυθον ἐξ ζωῆς ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν·
 πλεῖ]ον δ' οὐ[κ εἴ]ασε Τύχη δαίμωνται ἀλόγιστος
 11 ἐξ]ανύσαι· πρ[ὸ γάμ]ων ἀρτ[ιφ]υῆς ἔθανον.
 πολλὰ δ' ἐ καὶ μάτηρ με ὠδύρετ[ο] ὃν κατὰ οἶκον
 δειλ]αίη κ[ατ'] ἐμοῦ χεῖρα βαλ[οῦ]σα ῥέθους
 . . . . . ἐμὰς [μ]ονί[μ]οις φρένας . . . . παιδός
 15 σὺν πατρὶ δυσστήνῳ· βάλ]λο[ν] ἐ[μ]ὸν ὀλέτην
 δέμοσιν ὡ μοίρης πικρὰ λογιζομένης·
 οὓς γὰρ ἔδει [ζῶ]ν[τας τέκ]νον ὑπο [πρ]εσ]βεύεσθαι,
 οὗτοι νῦ[ν αὐτοῖ] σῆμ' ἐπέθ[ηκαν] ἐμοί.

Litterae vulgares, carmen ipsum admodum recens. Scripturae corruptelas leviores velut ο pro η et θ scriptum non enumerabo. Boeckhii supplementa sunt plurima, pauca ipse mutavi. — 1 ΔΙΤΑΙΔΙ . . . Boeckh ἀειμνήστην ἐσιδόντες. — 3 ΙΕΙΝΤΟΝΙΤΟΝΤΗ Boeckh αἰῶν' ἐκπρολιπόντα. — 4 ΞΕΝΕΡΑ . . ΥΜΕ δάκρυ με κλ. B. — 5 init. ΕΞΟ corr. Franz. — ΡΑΙΟΝ — 7 ΕΙΑ πνεῦμ' Ἄϊδα B. — 9 XIV post acceptum vulnus diebus mortuus est, cf. A. P. VI 330 ἰάθην - ἐν τρισὶ μῆσιν. — 10 ΙΟΝΔΟΥΗΑΣΕ τὸν βίον]τον δ' οὐ πᾶσ[ι] Τύχη - [δῶκ'] ἀνύσαι πρὸ γάμων B. correxi non multo violentius. — 12 priorem versus partem aliunde petitam esse

vel dialectus probat. — 13 ΚΑΙ . . . | . . . ΣΟΥΡΕΘΟΥΣΣΑΙΟΙΚ . . . | ΕΜΑΣ
 ΗΟΝΙΝΟΙΣΦΡΕΝΑΣΟΙΕΑ | ΤΕΠΑΙΔΟΣ in quibus quae lateant nescio. v. 13
 Boeckh. *δακρυχέουσα* pro *χείρα βαλοῦσα*. Idem quae v. 14 voluit taceo.
μονίμοις videor certo correxisse; *ibid. init. fort. καὶ θρήνοισιν*. — 15 ΒΑ
 ΜΟΜΕΝΟΝ *βαλλόμενοι* B. *daemonum sive deorum iram in percussoris*
caput detestabantur. — 17 sq. ΕΔΕΙΤΟΝΥ | ΥΑΙΣ . . . ΝΟΥ probabiliter cor-
 rexerit et supplevit B.

335. In Granici valle superiore. Ex Kieperti apographo Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 144.

‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος [ὁ
 Μοττιανῶν Βαιστεανῶν Τρινοιξιειτῶν Ἀγεανῶν . . . δ[α]νῶν

‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ
 Ἰ[λ]βειτηνῶν . . . . . Ἰ[λ]βειτηνῶν
 [‘Ο χῶρος ὁ
 . . . . .

fuit anaglyphum.

- δ[ις] δέκα καὶ δύο ἐτῶν γεγενημένον· ἐν [δ]ὲ λίθῳ μου
 τοῦνομα [δν]στῆν[ου] . . . . .
 θνήσκω] δ' οὐχὶ ν[όσ]ω βεβαρημένος, ἀλλὰ διώξας
 ἵππον [ὕπ]ο σπουδῆς α[ἰ]φν[ιδίως] ἔπεσον·
 5 ο[ὐδέ γ' ἐθά]λφθην] χερσὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ὁ τ[λ]ήμων
 κείμενος ἡμιθανῆς [ῥείθ]ρου] ἐ[π' ἡ]μόσι]ν.
 τόνδ' ἄρα, μήτερο, ἐ[μοῦ] δέξα[ι] λόγον ἀντι τροφήων,
 ὧν ἔκαμες . . . . .
 οἷ[τ' ἀπό] μοι τοκέων] τειμᾶς χάρις, οὔτε γε πάππει
 10 βαιὸν ἐ[μῆ]ι] τ[έφ]ρη βῶλον ἐπισ[κ]εδάσα[ι]
 . . . . . ἔδει [μ'] ἀπὸ σ . . . . . στεφανοῦσθαι,
 σύνπαν πληθὸς ἐμὸν τύμβον ἔχενε τότε·
 καὶ το[κέ]ες . . . . . ἐγ[ό]ω]ντο
 τοῦμοῦ πανκλαύστου δαίμονος ὡς ἀδικοῦ·
 15 ἀνθ' υἱοῦ γὰρ νῦν ὄσ[τᾶ, κενεὸν] σέβας εἶ[χον]
 ἀν[τι] . . . . .], οὐ τέκνον, ἀλλ[ὰ] λί]θο[ν].

In emendando difficillimo epigrammate nihil fere profeci; videtur non nimis recentis aetatis, quippe iota dativis adscripto v. 9 et 10.

Ante v. 1 paucae supersunt nullius momenti litterae. — 1 ΘΕ — 2 ΣΤ ΗΝ . . . ΙΕΛΕ Franz γράψ' ἔλεων ὁ πατήρ, idemque supplevit correxitve v. 1 - 5. — 3 ΝΘΕΩ — 4 ΙΠΠΟΝΙΣΠΟΥΔΗΣ Franz ἐπί σπ. — 5 ΤΑΝΗΜΩΝ — 6 ΘΑΝΗΣ . . Ο . ΙΕ . . ΩΣΕΝ supplevit licet incerta ratione Wilamowitz, qui etiam v. 7 sententiam adsecutus est. — 7 ΔΕΞΑΛΟΓΟΝ — 8 ΩΝΗΚΑ ΜΕΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣΑΔΕΛΙ . . ΝΑΣΕΝΙΑΙΓΟΔΟΥ extremas litteras ad v. 9 trahendae videntur. — 10 ΕΠΠΥΤΗΡΕΙ correxi. — ΣΧΕΔΑΣΣΑΣΗΔΟΝΗΙΑΡΕΔΕΙΝ ἐπισκεδάσαι Franz, qui infinitivus suspendi debet ex voc. αἴσιμον simil. Tum Buecheler talem fere structuram fuisse intellexit ἡνίκα γὰρ ἔδει με στεφανοῦσθαι κτλ'. Non patet tamen a quibus ille honoratum se iri speraverit. — 13 ΚΑΙΤΟΥΣΕΙΣΑΕΠΝΕΤΕ dein in versus exitu nescio quot litterarum lacuna et proximi versus initio ΠΟΝΘΙΕΘΟΝΤΟΤΟΥΜΟΥ κτλ'. τοκέες verum puto, nam parentibus memoratis opus est propter v. 15. ἐγόνωτο posui ut quid postuletur pateat. — 15 ΑΣΕΒΑΣΕΙΚΩΝΙΑΝΕΠΠΥΩΝΟΥ — ΑΛΛΟΘΕΟΙ quae tradita videtur sententia οὐ τέκνον ἄλλο θεοί non video quomodo ceteris adaptari possit.

336. Alexandriae Troadis esse recte coniecit Boeckh C. I. 3588.

Ἔστιν τοῦνομά μοι Ἀφροδείσιος, ὃ παροδεῖται·
 εἰμὶ δ' Ἀλεξανδρεὺς, τῶν δὲ [σ]ορ[ῶν] ὁ μέσος.
 Θνήσκω δ' οἰκτροτάτῳ θανάτῳ διὰ τὴν ἀλογόν μου
 κληψίγαμον μιεράν, ἣν περὶ Ζεὺς ὀλέσει·
 5 ταύτην γὰρ λάθριος γαμέτης καίμὸν γένος α[ἰ]σχῶν
 ἴλξ[ε] με κάφ' ὕψους δισκοβόλησε νέον·
 διςδέκατον γὰρ ἔτος κατέχοντά με, κάλλος ἔχοντα
 κλώσασαι μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Αἰδή.
 χαῖρε.

Litterae vulgares. — 2 ΧΟΡ . . χορῶν scripserunt nullo sensu. σορὸς vocabulum in ipsa illa regione, cuius esse epigramma coniecit Boeckh, masculino genere utitur, cf. C. I. 3580. 3586. Ceterum cf. C. I. 4579 ἢ σορὸς ἢ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο. — 4 πυρί coni. Wilam. — 5 ΑΥΧΩΝ recepi Iacobsii coniecturam (Welcker *Syll.* 51). — 6 ΙΛΞΣ θελέξε Boeckh; non opus videtur εἴλξε corrigere.

337. Cyzici. Anaglypho navis expressa cum viro ipso. C. I. 3694.

Ἦμην στολάρχης Ποντίων βελῶν ἐγώ,
 εἰ]ξηρέτμοις πτέρουξιν ἠγ[λ]αισμένους,
 ἀνὰ σιράτον Κρισπεῖνος εὐκλεῖς ἀνῆρ·

- Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρίς, ἀρχαία πόλις.
 5 ἔγνωσ τίς ἦμην καὶ πόθεν γένος κυρῶ·
 λοιπὸν φυλάσσου μή τινα ἐνθῆσεις τάφῳ
 δίκην τε ὑφέξις παρανόμως τυμβωρονχῶ[ν
 φίσκιῳ τε δώσις (δην.) ,β καὶ [ε]ῆ πόλει (δην.) ,α.

Classsem Ponticam Elagabali aetate Cyzici collocatam fuisse tradidit Cassius Dio LXXIX 7. — 1 Muratorii lectionem *ποντικῶν νέων* ex Bimardi coniectura profectam esse probabiliter statuit Boeckh, qui vertit *telorum marinorum ductor*. De stolarchi officio v. Marquardt *Antiq. rom.* III 2 p. 402 coll. p. 405 adn. 49. — 2 ΘΖΗΡ — ΗΓΑΙΣΜ et 8 Η corr. Boeckh. — 7 participium restituit Brunck. — 8 β et α lege δύο et μίαν metri causa.

338. Cyzici. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 354 ex ectyπο.

- Μίκκης οὐνομα μούνον ἔχει τάφος, εὐσεβέες δέ
 ψυχὴν καὶ πεδίῳν τέρμονες Ἑλευσίων·
 τοῦτο σ[α]ρφοροσύνης ἔλαχεν γέρας, ἀμβροσίη[ν] δέ
 σώματος ὑβριστῆς οὐκ ἐπάτησε [χ]ρόνος·
 5 ἀλλὰ νυ μ[ὲν νύμ]φῃσι μετ' εἰς[εβέ]εσ(σ)ι κάθηται
 ἀνέρος ἐν μνήμῃ [κάρτ]α φυλασσομένη.

I vel II saeculi. — vv. 1 - 4 non intellexit editor. — 3 ἀμβροσία i. q. ἀθανασία. — 5 ΝΥΜΦΗΣΙΜΕΤΕΥΣ|ΕΣΙ correxi non plane certa ratione; μὲν nihil habet offensionis coll. A. P. VII 712 cuius ultimum distichon hoc est καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον αἰοιδᾶν ἐς θρήνων γοερῶν φθέγμα μεθρημόσασο. — 6 κάρτα Perrot, quo melius non habeo.

339. Cyzici positum fuisse titulum coniecit Boeckh C. I. 3685. Parisiis vidit Welcker *Syll.* 46. Anaglypho vir exsculptus sinistra metae innisus.

- Σῆμα, . . . ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον, ὃ παροδεῖτα,
 εἴ[μαρ]το πᾶσιν, οὐχὶ δ' ἐμοὶ δὲ μόνον
 εἶ] δὲ θέλαις σὺ μαθεῖν τὸ τίς ἐστὶ μ' ὁ τρώσας,
 δισοῶν σου ταρσῶν στήσας ἕγνος σὺ μάθε·
 5 οὐκ ἔφυγον δ' ἀτρεκῶς μινρῶν μίτον, ὅς μοι ἐπεκλώσθη·
 ναύτης γὰρ προλιπὼν φοβερόν [θ]ί[μω]μα τὸ πόντον,
 εἰς ἐμὲ τὴν ὄργην τοῦ πελάγους ἔθετο.
 σῆμα δέ μοι τοῦτο ἐποίησε φιλήης χάριν ἐνθάδε Οἰνίων,

ὄνομα δ' ἦν μοι τὸ πρὶν Διονύσιος,
 10 Ἀπρηῶν δ' ἀνεθρέψατο γαῖα,
 ἐκτὸν νεικήσας ὧδ' ἔλιπον τὸ φάος.
 εἰ] δέ τις χωρὶς ἐμοῦ τοῦ Οὐνίωνος βάλῃ τινά, δώσει τῷ ταμεῖω
 (δην.) βφ.

I ΣΗΜΑΕΣΟΡΑΣ post σῆμα aliquid intercidit, nec fuit quod Boeckh posuit σῆμα τόδ' εἰσοράας. Fortasse σῆμα, ὅπερ ἐσοράας. — 2 init. ΗΜΑΡΤΟΝ legit Welcker, nec tamen ipsius neque aliorum coniecturae probari possunt. Eleganter Jacobs τέκμαρ ἐόν, sed elegantius quam quod hoc loco ferri possit. Ego quod scripsi verum esse non spondeo. — 3 ΘΕΛΑΙΣ non erat sollicitandum; optativus aoristi barbari ἤθελα recte formatus. — 6 ΟΥΝΟΜΑ corr. Welcker. Oratio ἀνακόλουθος; cum ego qui aurigā essem navem ascenderem, Parcarum vis (μυρῶν μίτος v. 5) in me maris iram convertit. Nihil hic reconditius.

340. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis *Researches* I 324 Welcker *Mus. Rh.* III 250.

Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀρτεμισία τῷ γλυκνιάτῳ τέκνῳ καὶ ἑατοῖς
 μνήμης χάριν. εἴ τις τολμήσει ἐπανύξασθαι ἐκτὸς τῶν
 γεγραμμένων, θήσει εἰς τὸ ἱερῶτατον ταμεῖον (δην.) βφ'.

Πρωθήβην] μ' αἰζηὸν ἀμείλικτο[ς κ]τάνε μοίρη
 ἄρτι κλυτῶν Παφίης ἀψάμεν[ο]ν θαλάμων
 πένθεσι δ' οὐχ ὀσίοισι [δ]υσέ[λπιδες . . . . .
 . . . . . παῖδ' ἐ[τ]ερον μελάθροισι.

5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τὸν ἐμὸν βίον, ὃ παροδεῖτα,
 ἤ[ν] μὲν μοι τέχνη λαοξόος, ὄνομα Μειδίας,
 ἐς δὲ θεοὺς ἀνέλυσα [κ]αὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.
 ὅσσοις γὰρ φιλέουσι θεοὶ θνήσκουσιν ἄωροι.

II vel III saeculi. — 1 πρώθηβον Wilamowitz; praetuli alteram formam propter aliorum epigrammatum exordia. — ΚΤΟ | ΕΡΤΑΝΕ ἤρπασε Welcker. Alterius distichi facilius fuit errorem deprendere quam corrigere. Sic enim traditur:

ΘΑΛΑΜΩΝΕΝΘΕΣΙ
 ΔΟΥΧΟΙΟΙΕΙΔΥΛΕΧ
 ΟΝΔΠΕΙΝΠΑΙΔΕΕΡΟ
 ΝΜΕΛΑΘΡΟΙΣ

Heptametrum fecit Welcker; aliquae excidisse certum est, plura

tamen quam quae unum 16-18 litterarum versiculum expleant. πένθεσι recte Welcker, ἕτερον Waddington ap. Lebas V 1771. Reliqua fortasse sic conformanda: πένθεσι δ' οὐχ ὅσοισι δυσέλ[πιδες ἄρτι τοκῆς — παύσαντο στ]ονα[χ]εῖν παῖδ' ἕτερον μελάθροισι. — 6 Η in fine versus, ἦν Buecheler. — 8 ἄωροι non legitur, sed spatio decem fere litterarum interiecto ΤΕΓ, qui videtur annorum numerus corruptus esse.

341. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis apographo Lebas V 1769.

Σ[ω̄]μα [π]έτρος κα[τ]έ[χει τ]ὸ Λεωνίδα
 σὺν γαμετῇ ἀγνῇ Ἀφροδεισί[α]. ἄθλα δ' ἐ τοῦδε
 πανκρατ[ί]ων κρατερῶν θέσπισε μοῖρα μ[ένειν].
 σῆμα δὲ τεῦξε γονεῦσι φίλοις Νεί[κ]ις καὶ ἑαυτῷ
 5 Ἀμμιαν[ῆ] τε ἐρατῇ [γ]αμετῇ
 μνήμης χάριν.

ἔτους κβ'. i. e. epochae Sullanae a. 322,
 p. Chr. n. 237.

1 ΣΟΜΑΤΕΤΡΟΚΑΙΕ | ΕΠΟΛΕ correxi. Cetera supplevit Waddington, quorum quod v. 3 posuit certum non existimo. — 5 ΓΑΜΕΤΗ.

342. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltone Welcker Mus. Rh. III 251.

Χαῖρε.

Ἄνθος ἀνερχόμενον Στεφανήφορος ἐνθάδε κεῖται

.....
 . . . νυμφῶν [π]α[ρ]ὰ [λ]ουτροῖς μοῖρα[ν] ἔπλησ[ε]ν
 ἑτῶν γ̄.

2 sic traditur: κεῖ ΤΑΙΠΗΜΑΝΗΤΟΣ

. . ΕΥΑΝΤΙ . . .

ΝΟΜΩΝΔ . . . .

ΙΤΘΗΝΑΙΒΙΛΛΗ νυμφῶν

Incertum v. 1 nomen sit an adiectivum στεφανηφόρος; nomen potest latere v. 2, velut πῆμ' Ἄνθιος [θρ]έψαντι [λιπῶν] τῷ δεῖνα ἡδ' [ἄμα] τίθη Ναιβίλλη. Facilius quidem nutricis nomen Διβίλλην i. e. *Livillam* fuisse crederes, quod voluit Wilamowitz, at accusativum τίτην non intellegeres. — 3 ΓΑΓΑ | ΟΥΤΡΟΙΣ — ΕΠΛΗΣΑΝ corr. Welcker.

343. Germae. Lebas V 1720.

Μνήμα τόδ' Ἀύ]ρηλία τεχνήσατο δεῖα γυναικῶν
 ἀνδρὸς ἀρι[σι]ῆος ἔργεσι καὶ σοφίῃ,
 nomen defuncti ὄς] πᾶσι περικτιόνεσσι θεὸς ὡς
 τείετο, [πρὶ]ν βίотου [τοῦ]δ' ἐπὶ τέρμ' ἐπέ[βη].

- 5 ἦν γὰρ, ἐπε]ὶ καὶ δῆρις ἔην . . . . .
 μου[ν]ο[ς] ἔ[ε] ἀ[ντι]πάλοις δεῖμα κατε[ρχο]μένοις.

2 ΑΡΙΗΟΣ correxit ut pleraque Waddington. — 4 Γ.ΗΝ ἐπὴν Wadd.
 — 4 τοῦ syllaba ex antecedentis similitudine intercidit describenti, et simile quid factum puto v. 5 ΕΗΝΤΙΕΙΜΙΝΟΥΕΙΝ, ubi litterarum numerus non sufficit explendae lacunae; conieci περιτεμνομένοισιν. Fateor tamen fieri posse ut totum hoc distichon novo ex apographo aliter plane conformandum sit. — 6 ΜΟΥΜΟΚΕΠΑΠΠΙ — ΚΑΤΕΤΚ . . . corr. Wadd.

344. Prope Hadrianos. Lebas V 1057.

. . . . . π]αίδων ἀώρ[ων] . . . . .
 καὶ Θ]ρηῆνος γονέων ἀπαρήγορον ἐνθάδ' [ἀθρ]ήσας
 γνῶθι τέλος βίотου διὸ παῖζε τρυφῶν ἐπὶ κόσμῳ,
 πρὶν σῶν παίδων πένθος τοῖον ἀθρῆσαι ἐπὶ τύμβοις.

- 5 τίς ἡμετέρων γονέων παρήγορος ἔσται ἐν οἴκῳ
 ἢ Θρηῆνος παύσει πολυῶδνον ἐν βίотοιο;
 τίνα χερσὶν π]ατῆ[ρ] ἢ περιπτύζεται ἢ τίνα κλαίσει;
 Μηρόφιλον Θρηνεῦ· Τερτύλλαν παρήγορον ἔξει;
 ἢ Μαιάδιν τὸν ἀριστον; πλείω πένθος ὄπασε τοῖοις.
 10 πάνγεος καὶ δῆμος ἡμετέρους γονεῖς στονάχη[σεν],
 τοὺς πολυπαιδας ἀπαιδας ἐν στέροισι ἰὸν ἔχοντας,
 ὧν βίος ἡμαύρωται παίδων χάριν ὧν τέκον αὐτοί.
 καὶ Θρηῆνος βαρύδουπον ἔχει πατὴρ Εἰλάσιος οἴκοις
 σὺν φιλίῃ συνείνω, ἡμετέρῃ μητρὶ Σωφροσίῃ.
 15 λείψατε νῦν Θρηῆρους, γόους, στοναχάς, ἱκνούμεθα νε[κροί],
 καὶ σκέπ[εσθε κε]ροῖς Μαιαδίου λείψανον οἴκ[οις],
 τεχθεῖσαν Πρισκιανὴν πενταμηριαῖον κατ[αθ]ήκην.

2 suppl. Waddington. — 7 ΧΕΡΣΙΚΡΑΤΗΣΙΕΡΙ correxi, nam quis amplexetur dicto opus est. — 5-9 quem pater destebit? quem consolantem habebit? flet Menophilum: num Tertulla eum consolabitur aut Maeadius? Maeadio et Tertullae uxori vel plura dedit lugenda mala fortuna (πένθος), quippe qui non parentibus solum filii, sed etiam filiolae parentes erepti sint

(v. 16). — 10 πᾶν γένος Wadd., sed traditum defendi potest, καὶ positum ex crebro confusis καί et τε particulis explicandum. — 11 confert Buecheler Moschi IV 31 (Megara) φαρμακόμεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα. — 15 debebat transitus quidam fieri (velut ἀλλά) ad illud quod sequitur *vivorum meminerimus*. — 15 - 17 suppl. Wadd. — 16 ΚΕΦΙ . . ΠΙΣ . ΝΟΙΣ.

345. Apameae Bithynorum. C. I. 3715.

Ἄρου γενειάζοντά μ[ε] ὁ βάσκανος ἤρ[π]α[σε] δαίμων,
 ὁ[γδ]ωκαίδ[εκέ]τ[η]ς [ἔστιχ]ον εἰς Ἀ[ί]δην.
 μῆτερ ἐμή, θρήν[ων] ἀποπαύεο, λ[ῆ]ξον ὀδυρμῶν
 καὶ κοπετῶν Αἴδης οἴκ[τ]ον ἀποστ[ρέφ]εται.
 Γάιος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίω . . . κῶ τέκνω ἰδίῳ
 μνήμης χάριν.

1 ΜΟΣ correxi. ε et c fuerunt rotundae: scripserunt με βάσκανος.
 — ΗΡΗΑ . . — 2 ΟΙΑΩΚΑΙΔΟΡΑΤΡΕΣ . . ΙΚΟΝ scripserunt ὀκτωκαίδ. — ΑΔΗΝ —
 3 ΘΡΗΝΙΟΜΗΠΟ — ΛΕΩΟΝ — 4 Κ. Η — ΟΙΚΙΟΝΑΠΟΣΤΙ . . ΕΤΑΙ hoc corr.
 Buttman, cetera omnia Iacobs. Iuveni praeter Nonium alterum nomen
 fuisse videtur. — Exordium carminis haud rarum Theocriteum est XI
 9 ἄρτι γενειάσδων.

346. Cii. C. I. 3741 et plenius ex suo apographo Lebas V 1163.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρῶν ὀλίγον, ξένη, καὶ ἐλέησον
 νηπίαχον κόρυνη ἐν χθονὶ κρυπτομένην
 τέτρατόν ἐστι δ' ἐμοὶ ζωῆς ἔτος ἢ [μ'] ἀνέθρεψεν,
 θάψεν Ἐπίκτησιν τούνομα κληζομένην.

1 p. Chr. n. saeculo vix recentius. — 3 ΗΝΔΑ Lebas ΗΙΔΑ Pocock. ἦ
 δ' Boeckh. ἦ μ' Iacobs.

347. Cii. Lebas V 1164.

Ἐνθάδε τήνδ' ἀνέθνηκα γραφὴν σημ[άν]τορα τύμβου,
 υἱὸς Εὐσεβίης μητέρα τὴν ἰδίην,
 ἧς ζητεῖς εὐρεῖν τούνομα. — καὶ τὸ τέκνον; —
 Εἰρη[γαῖος] ἔθνηκέ[ν] με ἀ[νέστη]σέν τε Κιανός.

II fere saeculi. — 1 ΣΗΜΗΤΟΡΑ correxi suadente Wilamowitzio. —
 4 ΕΙΡΗΑ — ΘΗΚΕΜΜ Εἰρηγαῖος ex Buecheleri scripsi coniectura; necdum

vero falsum esse persuasum habeo, quod olim conieci καὶ τὸ τέκνον; εἶρη^r ut sequatur nomen bisyllabum coll. supra n. 247 τίς τίως ἦν; εἶρη^r Κλα-
δος οὔνομα κτλ'.

348. Cii. Lebas V 1154.

Ὁ φθονερός ζωῆς με τὸν ἄθλιον ἔφθασε δαίμων
ἀριθαλεῖς κ[λά]σας ἐλπίδας ἡλικίης
καὶ [νῦν τύμ]βος ἔχει τὸ ἐμὸν δέμας, ...

Litterae saeculi II. — 2 suppl. Waddington coll. Ios. bell. Iud. III
7, 13 κλάσαι τὴν ἐλπίδα ταύτην. — 3 κλη suppl. idem. — Post δέμας:
r et versu sequenti paucula litterarum vestigia. Narrabatur anima quo
migrasset.

349. Nicomediae. C. I. 3790 ex Pocockio, qui quattuor versuum fuisse
epigramma ait; descriptum vero se perdidisse, primum tantum versum
memoria habuisse.

Ἐκτόρεον τύμβον, [τ]ὸν ἐθάύμασε θεῖος Ὀμηρος.

Litterae vulgares. Huc rettuli, quia qualis fuerit titulus nescio.
— ON corr. Boeckh, μὲν coni. Wilamowitz.

350. Nicaeensem esse titulum collegit ex epigr. sequenti Boeckh C.
I. 3765.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσο[ρᾶ]ς με νέκυν, παροδεῖτα,
Ταρσέα, ρητιάριν, δεύτερον πάλον, Μελάνιππον
οὐκέτι χαλκε[λ]άτου φωνὴν σάλπιγγος ἀκούων
οὐδ' ἀνίσων αὐλῶν κέλαδον λ[α]ῶν ἀνεγείρω.
5 φασὶν δ' Ἡρα[κλ]έα δύο καὶ δέκα ἄθλα τελέσσ[αι],
αὐτὰ[ρ] ἐγὼ τελέσας τρισκαίδεκα τὸ τέλος ἔσχον.
Θάλλος καὶ Ζώη Μελανίπη[ρ] μνείας χάριν ἐκ τῶν ἰδίων
ἐποίησαν.

Litterae pergrandes et pulcerrimae esse perhibentur. Recepi fere
Boeckhii supplementa, nisi quod v. 2 ΤΑΙ|..ΑΡΗΤ (in Muelleri apogr.
ΤΑΥ) ἐθνικόν praetulī. τάγμα Boeckh; at non ordine sed armis retiarius

est. — 4 Λ | . ΔΩΝ incertum interciderit littera necne. Welcker ἀθλῶν. Recte mihi Boeckh explicare videtur *olim M. dato tuba certaminis signo et accinentibus pugnae tibiis populi excitaverat plausum et tumultum.* — 6 . ΥΤΑΔΕΩ ab initio plus unius litterae spatium non est. Boeckh ταῦτα δ' ἐγὼ - τρισκαίδεκατον τ. ἔσχον, quae impedita est structura. αὐτόρ scripsi, quod etiam Iacobs coniecit, et retinui τρισκαίδεκα.

351. Nicaeae. In anaglypho retiarius armatus. C. I. 3764.

Τὸν Θρασὺν ἐν σταδίοις ἰσορᾶς με [νέκ]υν, [παροδῖτα,
Χρυσ[ε]ρόμαλλον ῥητιάριον, τὸν πρὶν δὲ κυ[ν]ηγόν,
Θήρας ἐν σταδίοις πάσα[ι]σ[ι] πλάνη[ς] τ[ε]χ[ν]ῆ[ι]σ[ι] ἀρ[ι]δῆλο[ν].
ἔκ[τ]εινεν δέ [μ]ε Ὑ[λ]εύς, ὃν οὐκ ἤσχυσα [πλ]ανῆσαι.

5 μοῖραν δὲ οὐκ ἔφυγον, ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν.
Ἑλιόδωρος . . . . . Χρυσομάλλω ἐκ τῶν αὐτ[ο]ῦ μνείας χάριν.
χαῖρε παροδῖτα.

Pessimi apographi pleraque vitia certo modo restitui nequeunt. — 1 cf. epigr. antecedens. — 2 ΕΚΡΥΣΟΜΑΟΛΛΟΝ correxi ex Anth. P. VII 563. — ΚΥΛΗΤΟΝ corr. Boeckh. — 3 ΠΑΙΖΑΣΠΛΑΑΝΗΕΧΝΗΣΙΑΡΡΑ . . . . . Ν ἀρίδηλον Boeckh; cetera scripsi ut aliquam efficerem sententiam. πλάνη, cuius verbum πλανῆσαι v. 4 restituit Boeckh, astum fallaciamque intellego, qua contra feras venatores utebantur; variae erant artes, quae descriptae a Cassiodoro *Var. V 42* in diptychis quibusdam repraesentantur, cf. Friedlaenderi adnot. in *Marquardt's antiq. rom.* IV 568. — 4 acerbo lusu πλανάω verbum, si quidem verum est, in gladiatorem convertit; nam hac in re retiarii contra myrmillonem versatur certamen, ut arte doloque myrmillo adducatur, scuto ut caput nudet, cui rete iniciat adversarius. ΕΚΕΙΝΕΝΔΕΙΕΥΔΕΥΣ nomen gladiatoris Ἰχθύς fecit Boeckh, ego Ὑλεύς. Saepius enim illis hominibus magniloqua ex fabularum memoria repetita nomina indebantur. Danaus πύκτης *Mus. Rh.* VI 86 n. 9. Hyleus venator Calydonius Apollodor. I 8, 2. — 6 ΒΕΔΑΣΤΙΝΟΣ fortasse πελταστικός, quod graece dictum sit pro *velite*, de quo gladiatorum genere v. Friedlaender *Mus. Rh.* X 588.

352. Prope Claudiopolin. Perrot *Explorat. archéol.* p. 48 n. 27.

Ἀκείλιον Θεόδω[ρον] ἰατρῶν πρό[μον],
σπουδαῖον, εὐ[προσ]ήγορον] καὶ εὐσχή[μονα]
ὑὸς Θεόδωρος [Θάψε κ]ῆδος συντε[λῶν],

- 5 Θεόδωρος ἀρχί[ατρος] ἐπιλείβων [δάκρον]
 γυνή δὲ Φιλοκρά[τεια] ἐν δόμοις μ[ένει,
 τρέφουσα παῖδα [παιδὶ] καὶ πόθους [πύσει.

ii fere exeuntis saeculi. Ne adgnovit quidem versus editor, qui tamen recte v. 4 ἀρχίατρος et v. 5 μένω scripsit. — 2 suppl. Wilamowitz simul observans εὐσχημοσύνην propriam esse medicorum laudem. — 5. hiatus nomine proprio excusatus. Philocratea defuncti uxor fuit, cui filius infantem alendum commisit.

353. Prusiade ad Hypium flumen. Perrot p. 27 n. 13.

Ἄττιου Λιβιανοῦ παῖδα κορονοκλαρίου
 Ἄττιον Λιβιανὸν σῆμ' ἔχι τόδ' ἕξ ἐτῶν.

Versus adgnovit etiam Froehner *Mélanges epigr.* p. 12.

354. Prusiade. Lebas V 1182.

Ἐνθά[δε] τὴν ἱερ[ο]ὰν κεφαλὴν [κατὰ] γῆα καλύπτει,
 ἠ[ρώων] προγόνων [κοσμήτ]ορα [θεῖ]ον Πα[υ]λεινον
 καὶ πάντες [δάκ]ρον[ον] στρατιῆς [τ]ὸν λαμπ[ρο]ὸν [ὑ]παρχον.

Non minus quam primi secundi versus certa est restitutio, cf. C. I. 5815, qui titulus v. 1 eundem habet, v. 2 hunc ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα θεῖον Ἀλκειβιάδην, ubi ex epitaphio homerico nihil mutatum nisi nomen. — 2 ΠΑΙΛ — 3 ΤΕΣ.. ΡΥΣ — ΛΑΜΠΙΟ Ν unde non liquet, quo Ν littera pertineat.

355. Flaviopoli. C. I. 3806. Ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. min.* 1863 I p. 209 n. 7.

Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο ἀνὴρ σοφὸς ἐνθάδε μίμνω
 σὺν σεμνῇ ἀλόχῳ Ἀγαπήτῃ, ἀνδρὶ ποθητῇ,
 σὺν τε φίλοισι τοκεῦσι καὶ τέκνῳ αἰὲν εὐῶσιν.
 ζῶν φρον[ῶν].

2 Ἀγαπήτην nomen feci. — 4 ΦΡΟΝΟΣ.

356. Hadrianis. C. I. 3797 d.

Ἰδ[ρο]ις Ἀθηναίης Τρόφιμος τόδε σῆμ' ἐποίησα

αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν ἰ[ς] ἡμέτερον δ' ἄρα τύμβον
 ὅς χ' ἕτερον θάψῃ, [ὅ γέ] ποιήσῃ εἵνεκα δώσει
 τῷ ταμίᾳ χρυσοῦ[ς] ὀκτάκι τοι δεκάτους.
 Τρόφιμε χαῖρε.

III fere saeculi. — 1 ἸΔΙΟΙΣ corr. Boeckh. Idem exordium in titulo Patrensi infra n. 412 Ἰδρῶν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιος ἔργων. — 2 ἸΕ Boeckh ἐς. — 3 lacunam explevit Boeckh. — 4 LXXX aurei romani i. e. HS 8000. — Trophimus postquam vivus sibi liberisque suis monumentum fecit, ipse primus eo conditus est.

357. Hadrianis. C. I. 3797 e. Melius ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. minor.* 1863 I p. 209. Lebas V 1059.

Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ', ἄλοχος γαμέτη δὲ ἔτευξεν
 ἀντὶ φιλοφροσύνης Τελεσφόρῳ Ἀλεξάνδρῳ.
 Χρήσιμος ὀνόμασιν, Ἀλεξάνδρεια δὲ μήτηρ
 σῆμά τε καὶ βωμὸν τεῦξεν ἀπόφθιμένῃ.

3 ὀνομασιν videtur esse nomine fratrum.

358. Beyik Bithynorum in vico. Lebas *Rev. de la philol.* I 209.

Ἡ τὸν ἀπειρέσιον θνητῶν βίον ἐκτελέσασα
 ἀβροσύνη Ἀρήτη ἢ λανηροτάτη,
 κεδνή, ζήσασα ἐνδόξως ἑκατὸν λυκάβαντας
 ἐνθάδε κείμε σήματι τῶν γενετῶν.

Duplex nomen mulieri fuisse cum vix credibile sit, ἀβροσύνη scripsi. — 2 λαμνωτάτη conji. Wilamowitz. Numeros corrigere ausi sunt Lebas *l. s. s.* et Meineke *Diar. litt. antiq.* 1844 n. 130.

359. Modrenis. Perrot p. 59 n. 42.

Ἀλκιβιάδην Κλον[ίου] κατέχει τόδε σῆμα Κάλῃς τε,
 χρηστότατον παιδῶν ἐ[ννε]ακαιδεκέτη.

Editor versus non adgnovit. Κλόσιος nomen nescio an non verum sit.

360. Dorylaei Phrygiae. C. I. 3816.

Ζ[ώ]ν[η] μὲν πρώ[τι]σια καὶ Ἀττικῷ ἀγλαὰ τέκνα

Ἄφρη, Μένανδρος, Ἀσκληπᾶς καὶ Ἀττικός
ζήσαντι ἀμένπτως τὸν ἐπιμόχθητον βίον.

I ZHNITMEN vel TAMEN duplex P. Lucae apographum. Matris nomen cum necessarium videretur, recepi quod coniecit Wilamowitz.

361. Prope Midae sepulera. Perrot p. 147 n. 98.

Χαῖρε μάκαρ, πολύολβε θεῶν, Ὑπερείον ἐλ[αύνω]ν
πάντων γὰρ [φ]ίλο[ς] ἐσθλός, πάτρης πρόμος ἐν[θάδ]ε ν[α]ίει

Εἶπας, Ἥλιε χαῖρε Cleombrotus periit Callimacheus. — 1 ΕΛΛΗΝ quod scripsi verum videtur. — 2 ΣΙΛΟ. — 3 ΕΝΚΛΑΝΕΙΕΙ ἐνθάδε μῦει conji. Wilamowitz. Dein 20 fere litterarum lacuna et extremo titulo ΠΕΠΛΗΣΙΑΚΑΡΠΟΣ.

362. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 s. Keil *Philol.* IX 446. Perrot p. 117 n. 78.

Πόλειον μὲν εἰμι δύο πολείτης, ἐπιφανῶν
Πρυμνησέων τε καὶ σοφῶν Κοτιαέων,
θρεπτός γενόμενος Ζωτικῷ Λεωνίδης,
Ψοφᾶς ὁ κληθείς ταῦτα τοῖς φίλοις λέγων
5 παῖσον, τρύφησον, ζῆσον ἀποθανεῖν σε δεῖ.

Θ]ΕΟΝΕΟΙΟΟΡΧΗΕΑΙ

II vel III saeculi. Ex Perroti apographo Ψοφᾶς (vulgo Ψόφαξ) et παῖσον (vulgo παῖζον) scripsi; alterum ex coniectura etiam Franz. Subscripta nemonum intellexit. Θ litteram ex Steuarti apographo (*Mus. Rh.* III 246 n. 19) addidi, ibidem vero ο ante ἔρχησαι omissum. Franz αὶ Θεώνειοι ἔρχησται. Meineke (*Diar. litt. antiq.* 1844 p. 1038) θεῶν νέων (i. e. M. Aurelii et L. Veri) ἔρχησται.

363. Cotiaei. Perrot p. 119 n. 80.

Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀγαθ[είνου].

Μνήμησ ἕκατι τήνδε ὁ Ἀλέξανδρος σορόν
αἰδίον οἶκον τευξάμη[ν] τῆ φιλιάτη
σεμ]νῆ συν[ε]ύνω. οὗς συνή[γ]α[γ]εν γάμω

- Κύπρις, κυροῦντα[s] ἄλλον ἐξ ἄλλ[η]ς χθονός,
 5 λέκτρον τ' ἔδωκε μέχρι τέλους ἐπήρατον.
 βάλ[λ]ε, ὦ παροδεῖτα, [δά]κ[ρυ]ο[ν] ἐντυχὼν γραφαῖ[s].

II vel III summum saeculi. Patris nomen exempli causa addidi. — 2 ΜΗΓΑ — 3 ΙΝΗΕΥΝΠΥΝΩΟΥΕΕΥΝΗΗΑΕΕΝΓΑΜΩ — 4 ΙΕΙΕΚΥΡΟΥΝΤΑΙ in quibus συνήγαγεν Kiessling, Κύπρις Wilamowitz dedit. — ΑΛΛΕ — 6 ΤΑΜ ΜΚΙΝΩΡ quod potest δάκρυον fuisse.

364. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 cc.

Πραιτωρεανόν με στρατιώτην ἔνθα Φίλητον
 σωθέντα ἐκ καμάτων ἤδε κόπυς κατέχει.

In dextra lapidis parte:

Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα μελλόνυμφος δυστυχής.

Litterae magnificae I vel II saeculi.

365. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 hh.

- Τύμβον σοι ποιήσα, Πα[πείριε], Γορ[γ]ᾶς ἄτεκνος
 μήτηρ πρωτογόνῳ ἕτερον παῖδ' οὐκ[έ]τ' ἔχουσα,
 πρῶτος γάρ με ἐκάλε(σ)σας ἀμήτορα μητέρα, τλήμων,
 κ(αι) πᾶσά[ν] σ' ἐδίδαξα διδασκαλίην, ταχύμοιρε,
 5 ἀντί γάμ[ω]ν δὲ ἔστρωσα τάφοις, χήρα δ' ἀπελιφθῆν
 ἀνδρός τ' ἠδ[έ] τέκνου, οὐδέ[ν] πλέον ἢ δάκρ[υ]ο[ν] οὔσα.

Litterae III fere saeculi. — 1 ΓΟΡΙΑΣ corr. Franz, qui et filii nomen supplevit. — 2 οὐκ lapidarius invito poeta. — 4 fuerit σε ἐδίδ. — 5 ΓΑΜΗΝ — 6 οὐδέ legebatur et est in lapide, corr. Wilamowitz. — ΔΑΚ ΡΟΥΣΑ.

366. Cotiaei. Perrot p. 118 n. 79. Mordtmanni apographum Ioannis filii beneficio debeo.

- Τ]ὸν κλυτὸν ἐν ζωῶσι τὸν ἔξοχον ἐν μερόπε(σ)σι,
 τὸν πρώτιστον βουλῆς [ἡ]δὲ πόλης ὅλης,
 τὸν πτωχοὺς φιλέ[ονθ' εἴ]νεκεν εὐσεβίης,
 Εὐστοχίου φίλον υἱά, [τ]ὸν ἀθάνατοι φιλέεσκον
 5 τοῦνεκα καὶ π[η]γαῖς] λοῦσα[ν] ἐν ἀθανάτοις

καὶ μακάρων νήσ[ους] βάλλον [ἐς] ἀθανάτων
Δόμον ζήσαντα [πέντ'] ἐτέων δεκάδας.

Infimae aetatis. Apographo neutro omnino fidendum, omnia tamen usque ad v. 4 plana et aperta. — 5 ΛΟΥΓΑΜΕΝ λοῦσαν ἐν sat confidenter, πηγαῖς dubitanter scripsi. — 6 ineunte versu ΒΑΛΟΝΑΘ Mordtm. ΒΑΛΛΟΝΤΑΘ Perr., unde nescio νήσοις ἔμβαλον fuerit an id quod posui. — 7 ΑΝΤΑ | ΕΕΤΕΙΩΝ Perr. ΑΝΤΑ | ΕΤΕΩΝ Mordtm., ut tamen post ΤΑ sive extremo sive ineunte versu possit aliquid intercidisse. τρεῖς suppl. Mordtm. filius; at trigenario non bene conveniunt laudes v. 1 nec senatus principatus. Fortasse ipsum illud Ε quod ante ἐτέων traditur numeri quinarum nota est.

367. Cotiaei. Ex Lebasio C. I. Add. III 3857 m et melius Perrot p. 125 n. 88.

Ἄνεον τόδε σῆμα πατὴρ εἶδρυνε θυγατρί,
ἀθανάτην μνήμην, μνημόσυνον δάκρυν·
μήτηρ δ' ἦ βαρυνπενθάς ἐπὶ τέκνον ταχνοίρου
ἐμαντήν ζῶσα συνκατέθηκα τάφῳ,
5 ἀλ]x[v]ονίς [γ]ο[ε]ρ[οῦ]ς δάκρυνσι μυρομένα.
χαίροις, αἰσθλὲ ὀδεῖτα σοφῶ νοῖ μάννε τειμάν
Πλούτωνος βασιλῆος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ᾧ χωρὶς μακάρων πάντες ὀφειλόμεθα·
ἔστι γὰρ καὶ ἐν φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστι ἐπὶ τύμβοις
10 [μῆ . . . .]τύμβον, ἀλλ' ἀναγνοῦς πάριθι.
Τειμίας x(αἰ) Νάνα γονεῖς.

III fere saeculi. — 2 δακρύων coni. Waddington. — 5 ΕΙΝΕΚΟΝΙΣΤΟ ΡΗΓΗC Lebas et Perrot; lapidarii errorem correxi ex aliis titulis *Comment. Bonnens.* p. 26. Aliunde petitum esse versum probat dorica forma μυρομένα. — 6 σοφῶν οἱ μάννε vulgo; correxit Heimsoeth. Plutonis honoris est, qui Plutoni debetur. — 9 μετα Perrot. — 10 Perrot nil nisi . . . ἀναγνοῦς πάριθι. Lebas x . . . . . ΗΙΣΤΥΜΒΟΝΑΛΛΑΕΜΟΥΠΑΡΙΘΙ, unde non certum est, fuerit ἀναγνοῦς an ἀλλ' ἀναγνοῦς. Initio versus monebatur ne quis violaret sepulcrum.

368. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 u. Waddington ad Lebas V 779.

Ἐνθάδε γῆ κατέχει Θεοδώραν τὴν περί[βωτον]
καὶ κάλλι καὶ μεγέθι καὶ [σω]φροσύνη δὲ μάλιστα,

ἢ φά[ο]ς ἡελίου γλυκερώτερον οὐκέτι λάμπε[ι].
 ἄνθεα πάντα φύουσιν, κάλλος δὲ τὸ σὸν μεμάρανται,
 5 καὶ γῆ σε κατέχει κα[ὶ] ἀνέκβατος ὄ[ρμ]ος [ἔδη]σεν.
 τείμησεν πατὴρ ὅλη τὴν σὴν γνώμην καθορῶντες·
 Θεοδώρα, κλάδος ἐλέας, τάχῃ πῶς ἐμαράνθης·
 κλαύσατε δαίμονα πάντες, Θεοδώρας νεότηταν,
 τὴν σώφρονα καὶ εὐγενίδα, ἣ τὴν πατρίδα προ[έ]λ[ι]ψεν.

ἽΟνήσιμος Φιλέρωτος ἔτι ζῶν σὺν τοῖς παιδίοις μου Φιλίτῳ
 καὶ Καλλιγενείᾳ καὶ ἽΟνησίμῃ σὺν τῷ γαμβρῷ Εὐτυχίῳ μετὰ τοῦ
 ἑγγόνου Βασιλίου ἐποιήσαμεν μνήμης χάριν.

Aetatis admodum recentis. — 1 et 3 suppl. Franz. — 2 εμφο
 εὐφροσύνη Franz. — 3 ΦΑCIC — 4 τὸ σὸν Buecheler, legebatur τόσον. —
 5 Ο . . . ΟC . . . CEN Ὁρκος ἔδησεν Waddington; ὄρμος vel οἶκος certum est.
 — 9 ΠΡΟ . ΛΙΨΕΝ.

369. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 q.

Γράπτῃ Ἰανουαρίου γυνὴ κουριδία [π]ρωτό[μορος].
 Κουριδίουσ θαλάμοσ Γράπτῃ λύσσα προ[σ]λείπει
 Ἰανουάριον τὸν [ἐμ]ὸν χρηστότατον γαμέταν·
 ὄν σὺ, θεὰ Κ[ύ]πρι, μοι φιλέοισ σὺν τῷ πατρὶ [κ]αὶ Χαρ[ί]τεσσι,
 5 τέκνα δὲ μοι καὶ αὐτὸν σώζοιτε, ἱκετεύω.
 τούτους γὰρ προλιπούσα ὑπά[γ]ω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν.

1 ΗΡΩΤΟΗΡC recepi Waddingtonis coniecturam, quia id premere
 voluit poeta, primam omnium et tamquam pro omnibus unam obiisse
 Grapten. — 3 ΟΛΟΝ corr. Franz. — 4 ΧΑΙΧΑΡ suppl. et corr. Wilamo-
 witz. — 5 σώζοιτε, [θεαί] Franz. — 6 ΥΠΑΙΩ corr. idem.

370. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 u.

Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις Νάναν ταχέως ἤρπασε μοῖρα·
 σωφροσύνη ζήσασα ἐν χηροσίῃ κατέλειψε
 σύννευον χαλεπῷ πένθε[ι] τει[ρ]όμενον.

3 suppl. Franz.

371. Cotiaei. Anaglypho mulier (puellula?) stans expressa. Perrot
 p. 126 n. 89.

"Αρτι με γενομένην ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων
 οὐπω τριέτιν ἤδη ἔτρε[φει]ν ἐν[θ]α Τρούφω[ν] με
 μάτρων, ἀ[λλὰ γ]ον[εῖς . . . . .] βίον εἶναι.
 ἧ δὲ σ[εμνή] με μοῖρα καθήρπασε, καὶ ν[ῦν] ἔδα[ρός] με
 [κ]αλύπ[τε].

5 ἧς μέμνη[σαι καὶ ζῆσον τ]ὸν πάντα ἀγαθ[ῶ]ς καὶ εὐτυχ[ῶ]ς βίον.
 infra:
 οὐκ οἶδα εἴ[τε] κακῶν αἴ[τι]ον εἴτε ἀγαθῶν.

Pessimi apographi neque indagare nec corrigere audeo vitia omnia.
 — 2 ΕΝΟ. Α — 3 ΑΑΔΕΟΝ. . | . . ΝΗΝΗΜΗΘΕΑΜΟΑΒΙΟΝ parentium certe
 mentio facta erat, qui cum trium vix annorum esset puellula mortui
 sunt. — 4 ΝΗΕΔΑ | . . ΙΜΕΓΑΛΥΠΕΙΤΗΜΕΜΝΗΛ. — 5 nec numeros neque
 ipsa verba restituere volui. — 6 ΑΠΙΟΝ editor hoc versu nomina quae-
 dam legisse sibi videbatur. — Fuit olim epitaphium in puerulum puel-
 lulamve scriptum, quod satis integrum traditum habes C. I. 6257 Romae
 inventum:

"Αρτι με γευόμενον ζωᾶς βρέφος ἤρπασε δαίμων,
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἴτιον εἴτ' ἀγαθῶν.
 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασες ἐχθρῶς;
 τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

cuius sententia haud ita diversa est in epigr. Crinagorae A. P. VII 643,
 versus secundus proverbii speciem prae se fert, quo utitur Plato *Apol.*
 p. 37 B ὁ φημι οὐκ εἰδέναι οὐτ' εἰ ἀγαθὸν οὐτ' εἰ κακόν ἐστιν. Quartus
 denique versus Simonideum refert hemistichium fr. 122 B. θανάτῳ πάν-
 τες ὀφειλόμεθα. Huius tituli alterum distichon una vocula mutata epi-
 taphium efficit puellae XI annorum C. I. 6227, ubi prius propterea
 omissum est, quia proveciori aetati non conveniebat. Disiecta quaedam
 archetypi membra C. I. 6205 sunt. Cotiaeensi denique epigrammate
 edocemur, carmen illud etiam ultra fines urbis Romae innotuisse. Hoc
 denique luce clarius eodem archetypo usum esse poetam anonymum A.
 P. VII 671 πάντα Χάρων ἀπληστε, τί τὸν νέον ἤρπασας οὕτως Ἄτταλον; οὐ
 σὸς ἔην, κἂν θάνε γηραλέος;

372. In regione Cotiaeensi. Perrot p. 127 n. 91.

a. in antica cippi parte.

Τρόφιμος Εὐτύχους ἐνθ[α] πρὸς πατέρα ἀλύθον.

Τὸν σο[φί]ης ἐμὲ διδάσκαλο[ν γ]ενό[με]νον ἐνθ[α]
 λά[χ]ε τέ[λος] θανάτοιο, καὶ Πλουτέος οἰκία νήω,

ὅς πάντων νεκῶν ψυχὰς παρεδέξατο χήρων·

5 οὐδ' ἄν τις θά[νατ]ον λισσόμενος ἐπὶ κόσ[μο]ν πάλιν ἔλθῃ
οὐδ' ἔ[ν]θεν. . ΠΙΝΩCIC οὐδ' αἰελίου [προ]κύψ[ο]ντο[ς] ἰδέσθῃ,
οὐκ ἄστρον δρόμος ἔστιν, οὐρανόθεν δὲ σελήνης

φ]έγγος οὐκ ἰσορᾶτη, ἢ σκοτόε(σ)σα δὲ νύξ·

ἀλλὰ παύσα(σ)θε δακρύων, κὲ Αἰδῆ μὴ ποιε[ῖ]τε θρήνους
10 μαιδέ [γ]ε ψυχὰς δακρύοις μ[αρ]α[ίν]ε[τε], φίλ]οι,
ὦν τα[ύτ]ον τέλος ἔστιν ΚΛΑΠΕ|ΛΛΕΗΕΓ|//ΤΙΗΘ . . . | . . ΝΤΩΝ
ΤΗ . \ C . . . . | ΑCΚΔ ΔΕΚΑΤΩΛVI

αἴλυθον ἰς Αἶδα δόμον τὸν ἀφενγέα χῶρον·

τὸν [τῆ]ς σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον, ὅς π[ο]τ' ἐκλήθην,

* 15 ἀλ[λ'] ἀγόμην Λόμν[α]ς γονίην, ἣ θάνε[ν] ἐν[έ]τει ἐ[βδομηκοστῶ],
μῆ]μα δ[έ] μοι τεῦξαν Ἀμμία θυγάτηρ, θρεπτός δὲ Τελέσ-
λιπόμην κορυιδίην [φ]ορος·

b. in sinistra.

Ἀγρ. Τατία[ν] λιπόμην ἐμὴν σύνβιον ἐμῷ,

• ἣ θάνε αὐτῶ λυκάβαντι ἐβδομαικονταέτης,
20 ἀλ[λ'] ἐμὴ στοργὴ ἔνθα πρὸς Πλουτέος ἦλυθε δῶμ[α]
Κυριακὸν γὰρ ἐ[γ]ὼ λιπόμην ἐφ' ἐλπίσι ταύτης,
Νόννης γαμετῆς συνζευχθῆναι θαλάμῳ·
γαμβρός γὰρ οὗτος Κί[μ]ωνος κάμοι συνίδρυσε τύμβον·
ἀλ[λ'] ἐμοὶ [μ]νήμης χάριν βωμὸν ἴδρυσαν[ν] ἔνθα,
25 δόξαν θ[α]ν[ά]το[υ], μνημόσνον δὲ [βί]ου·
χαίροις, ἥσθ[λ]έ παροδεῖτα.

c. in dextra.

Ἀμμία, θυγάτηρ πινυτή, πῶς θάνες ἦδη;

τί σπεύδουσα θάνες ἢ τίς (σ)ε κιχῆσατο μοιρῶν;

πρὶν σε νυνφικὸν ἰς (σ)τέφανον κοσμήσαμεν[έ]ν θαλάμοισιν,

30 πάτρην σε λιπῖν πενθαλέους δὲ τοκῆας·
καὶ θρήνη]σε πατήρ κ(αὶ) πᾶσα πατ[ρί]ς] κ(αὶ) πότνια μήτηρ
τῆ[ν] σ[ὴ]ν ἄωροτ[ά]τ[η]ν κ(αὶ) ἀθαλάμευ[τον] ἡλικίην.
τῆς δ' ἀναφθεν[ξ]αμ[έ]νη ψυχὴ Ἀμμίας θανούσ[ης]
δάκρυα θερμὰ χέουσα παρῖσ[τ]ατο πατρὶ αἰδὲ τεκούσῃ,
35 ἦ]ν οἴστρος θανάτοιο λάβειν· [έ]ννημαρ δὲ θανοῦσα
δεξ[α]μένη καθ' ὕπνου π[ύ]στ]ω θανάτοιο.
μὴ κλῆε, π[ά]τερ π[ο]λυώδυνε, μηδὲ σύ, μ[ῆ]τερ·
κοινὸν τέλος ἔστιν τὸ π[ε]ρω]μένον ΔΩΡΑΝ

ΥΝΛ . . ΙΗCΤΕΛΕΤΑC
ΑΛΕΓΙΝΩΝ Κ ΠΕΝ,
ΟΙΟ . ΛΛ . C

IV fere saeculi. — Ad corrigendum male factum apographum in prioribus duobus titulis aliquid subsidii inde repetitur, quod singuli versus foliulis inter se dirempti sunt. Notabilis vero praeter numerorum licentiam etiam sermonis barbaries, ut interdum qualem sibi orationis imaginem informaverit scriptor difficile pernoscas. Editor ipse, nisi quod *χάρων* v. 4 *χαίρων* esse intellexit, omnia emendanda reliquit aliis, quorum partem tantummodo ego suscepi. — 2 *COHHC φ* litterae haec forma est †. — *ENOMON* — 3 *ΛΑΚΕ* — *ΝΗΩΝ* v litteram et hic et v. 6 *ΙΔΕCΘΗΝ* delevit Wilamowitz. — 5 *ΕΛΙCCOMENOC* — 6 *ΟΥΔΕΘΕΝ* | sequeretur fortasse *ἡοῦς φηνούσης*. — *ΚΥΨCΝΤOC πρυκυφέντος* non est probabile. — 9 *ΠΟ | ΙΕΤΕ* — 10 *ΠΕ* quod potest etiam *τις* esse; nam incerta sunt quae secuntur, ubi lapis *Μ . . | ΑΡΚΗΙΙΙΙΝΟΙ* — 11 cf. v. 38. — 12 *δεκάτω λυ[κάβαντι]* in promptu est et vero aetas indicari videtur. — 14 *ΤΟΠΙΙ* omisso articulo v. 2. — 15 *ΑΛ* — proxima valde incerta *ΘΕΑΝΕΠΕΤΕΙΕ ΚΑCΤ* — 16 *ΔΙ* — 18 continuatur extrema prioris partis sententia iterato verbo *λιπόμην*. — *ΤΑΤΙΑ* — 20 *ΑΔΕΜΗCΤΟΡΓΗC* — *ΔΟΜ* fortasse *δύμον* scripserat pro *δῶμα*. — 21 *ΕΙΩ γάρ* particula et hic et v. 23 inepta. Sententia: *Cyriacum reliqui filium Nonnam Cimonis filiam uxorem ducturum*. — 23 *ΚΙΝΩΝOC* antiqua historiis celebrata nomina non rara in huius aetatis titulis. — 24 *ΗΝΗ* — *CΑΜ* — 25 *ΘΗΗΤΟ* | quod fortasse recte mutavi. — 26 *ΗCΘΑ* post haec nihil iam se legere potuisse adfirmat editor; nec fuerunt opinor plura. — Sequitur Ammiae filiae epitaphium. — 28 *τί σπεύδεις* saepius Pluto increpatur. — 29 *ΜΕΝΗΝ* — 31 . . *ΗΙCΕ* — 32 *ΑΩΡΟΗΤΑΝ* quem accusativum barbarum non obstabo si quis defendere voluerit; recepi tamen Wilamowitzii emendationem. — 33 sqq. cf. tit. Thyatir. supra n. 320. Rem sic intellego: *filia peregre mortua in somniis matrem revisit; matrem invadit terror, nam quamquam nonus dies est ex quo obiit filia, tunc demum et quidem in somniis cognovit mater*. Anacoluthon orationem integram reliqui. — 36 *ΠΙ | ΙΙΝ* — 38 *κωόν* suppl. Wilam. — *ΤΟΠΟΝΟ | ΜΕΝΟΝ*.

373. Prope Aezanos. Ex Lebasio C. I. Add. III 3847 l.

Ἀλέξανδρος Ἰάννα τῷ ἰδίῳ νύῳ μνήμης ἔνεκεν.
Οὐ τὸ θαν[εῖν] [ἀ]λγεινόν, [ἐπι] τὸ [γ]ε πᾶσι πέπρωται,
ἀλλὰ [πρὶν ἡλι]κίης καὶ γονέων πρότερον.
οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον ἰδών, οὐ νύμφια λέ[κ]τρα

καῖμαι ἐ[ρ]ω[ς] πολλῶν, ἐ[σσό]μενος πλεόνων.

Litterae vulgares, ut possit I vel II saeculi esse. — 1 sq. notissimum distichon. — 4 ΕΡΩ corr. Lebas. ἐσσόμενος Wilamowitz. Sententiae acumen manifestum.

374. Aezanis. C. I. Add. III 3846 m.

Ἀπελλᾶ ἥρωος χρησ[τὲ χαῖρε.

Ἀπελλᾶς καὶ Δόμνα Ἀπελλᾶ νύϊ καὶ οἱ πάτρωες αὐτοῦ
Τρόφιμος καὶ Ἀγαθίων ἥρωι

Μήτηρ νύϊ Δόμνα πατήρ τ' ἔστησεν Ἀπελλᾶς

τόνδε πρὸ ἑλικίης βωμὸν ἀποφθιμένῳ

οὐ γάμον, οὐχ ὅσα τερπνὰ παρ' ἀνθρώποισιν ἰδόντι,
εἰκοσέτη δὲ φάους ἐκτελέσαντι δρόμον.

5 πατρὶ καὶ ὠκυμόρῳ ταῦτὸν πέλεν ὄννομα παιδί,
λυπρὰ δυσ[τήνοις] μοῖρα μὴ ἀμφοτέροισ·

I vel II saeculi sunt litterae elegantes; inelegantis vero poetae est adiectum versibus 1-4 extremum distichon, ex quo nihil novi discas cuiusque sententiam, si recte adsecutus est Wilamowitz, non nimis concinnam esse fatearis.

375. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z²⁰.

Μ[η]ρογένης ὁ[δ' ἐγώ·] τέχνην δ' ἵπποι[σι]ν ὀχεῖσθαι
εὖ εἰ[δὼς] ἔθανον λοιμοῦ [νε]φ[έλη] καταλη[φ]θεῖς.

Litterae vulgares. — 1 ΟΜ.. et 2 ΕΙΜ.. corr. Franz. — 2 ΛΟΙΜΟΥΙ | φηῖν correxi ex Luciani *Alex.* c. 36 ἕνα δὴ τινα χρησμὸν αὐτόφωνον καὶ αὐτὸν ἐς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο· ἦν δὲ τὸ ἔπος ἐν 'Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει.' καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλῶν γεγραμμένον, ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον, unde non dubito quin vox vulgaris fuerit λοιμοῦ νεφέλη apud Asianos. Probabile autem est Menogenem eodem pestilentiae tempore occidisse, quo Alexander illis locis suas exercebat fraudes.

376. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁶⁰.

Πατρός ἐπ' εὖσεβ[ία] με κενὸς τάφος ὧδε κατέσχευ,
ἀλλ' οὐκ ἐν γαίᾳ τῆδε θανὼν ἐτάφη·

Ζμυροναία δὲ κόνας με καλύψατο, γηραλέης δὲ
ἐλπίδος οὐκ ἤλθον πρὸς πολὺν πλόκ[αμον

5

μοῖρα κακὸν γονέων χηροσύνης δάκρυον.

Νεωτέρου Ἀνικήτου ἐπιτάφιος.

ὅστις νεκρὰν πρόσροψιν ἀφανίσει τέκνου,
οὕτως ἄωροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

Litterae vulgares II fere saeculi. — Titulus duabus columnis decorrit, quarum sinistra vv. 1-4, dextra reliqua continet; media interposita fuit νεκρὰ πρόσροψις τέκνου v. 8. — Post v. 4 lacunam indicavit Wilamowitz. — 9 vetusta haec locutio Antiph. *tetral.* II β 12 καὶ παῖδα ἄωροις συμφοραῖς περιβάλλητε. E re fore existimo, quae similia habentur in titulis Phrygiis sub unum ponere conspectum.

a. Aezanis. C. I. 3843.

Οὐλπία Ἄπ[φ]η Εὐαρέτα θυγατρὶ μνείας χάριν.
τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγη βαρύφθονον,
ταῖς αὐταῖς περιπέσοιτο συμφοραῖς.

1 APH Franz Ἄφφη.

b. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 v.

τίς ἂν προσάξει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
πολλαῖς ἄωροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

c. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 dd.

τίς] ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
οὕτω[ς ἄω]ροις περιπέσοιτο συμφο[ραῖς].

d. Ariae. Lebas V 784.

ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
Ἐκάτης μελαίνης περιπέσοιτο δαίμοσιν.

2 cf. Keil *Philol.* V 647.

e. Eumeniae. C. I. 3893 coll. Add. III p. 1104.

Ἐρμῆς Ἀχμονεὺς καὶ Εὐμενεὺς τῷ νῖῳ μου Εὐκάρπῳ καὶ
ἐαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀφροδεισίῃ.

ἔμοῦ θανόντος καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων
ὃς ἂν ἀνύξει τύμβον ἢ βλάβει τάφον,
πο[λλ]ῶν ἁώρων περιπέσοιτο συνηγοραῖς.
ὃς δὲ ἐπιχειρ[ήσει], ἐσοῖσει τῷ φίλῳ (δην.) βφ.'

3 ΠΟΜΩΝ corr. Buecheler. πολλαῖς ἁώροις tamquam de lapide dedit Bailie.

377. Aezanis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 279.

Τερσεὺς καὶ Πυλάδης Πυλάδη πατρὶ τύμβον ἔτευξαν
καὶ Ἀμὴ ζώση μητέρι μειλιχίη.

Nomen filii Περσεύς corrigi posse vidit editor.

378. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁵⁹.

Κυρίλλη τόδ[ε] π[αι]δες [ἀμύμο]νι σ[ῆ]μα τε[κού]ση
τεῦξαν ἀπο[ι]χομένη σωφροσύνης ἔνεκεν.

Litterae vulgares, nisi quod recentior est forma ζ. — Supplevit Franz, σᾶμα tamen v. 1 non ferendum putavi. — Ab sinistra alterum fuit epigramma, cuius ultimum hemistichion superest ἦλυ[θεν εἰς] Ἀιδῆν.

379. Aezanis. C. I. Add. III 3847 i.

Βάσκανος ἢ φθόνος ἦρε καλὸν Εὐκλάδιον νέον.
οἴμοι, κλαίει σε τεκοῦσα, ἐπεὶ πολὺ φίλτατος ἦσο
καὶ λύπας μεγάλας κατελίμπανες τοῖσιν ἀδελφοῖς·
καὶ θρηγεῖ σε γυνή καὶ παῖδες δακρυχέουσιν

5   μυρόμενοι περὶ σοῦ,
βωμὸν στήσαντε[ς] τὰ προγοράμματα ταῦτ' ἐπ[ι]θέντες
λαινέω τύμβω μνήμης χάριν.

vv. 1 et 2 nec supplementis nec coniecturis temptandi sunt.

380. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁶¹ ex Lebasio, plenius Waddington ad Lebas. V 966.

Μεῖνόν μοι [παράγων], μ[εῖ]νον, ξένε, μή με παρέλθης·
Ἀντωνεῖνος ἐγὼ· κεῖμαι δ' ὑπὸ τύμβον ἀναυδος,

ὄν κόσμησε ἰ[ύποι]σιν Ἐρωσ [Ἰρ]επ[ι]τὸς . . . . .

- 5 . . . . . Ζεὺς με νέον Φρύγιον Γα[ν]υ[μ]ήθ[η]ν
 ἠφάνισεν [σ]ὺν [έ]μῳ Καρπίωνι νέῳ [σ]υνομαίμῳ.
 ἔτ(ος) ᾠῆ. i. e. a. 278 epochae Sullanae
 sive p. Chr. n. a. 193.

1 ΜΟΗ.ΛΙΑΗ.Μ. corr. Wadd. — 3 pro τύποισιν quodvis pone
 aliud. — Ο.ΕΠΕ... dein post notulam, quae versus exitum indicat:

ΘΑΛΛΕ . . . . . ΕΝΔΕΑΘ
 . . ΜΟΙΟΙΕΛΙΑΛΛΑΣΣΦ
 ΗΝΚΑΤΕΧΕΙΔΕ . . ΙΝΟΥ . ΟΝΙΙΟ
 ΕΥΣ κτλ'.

5 ΛΥΝΗΔΙΝ correxi. — 6 ΝΝΕΥΝ.

381. Aezanis. C. I. Add. III 3846 i.

Ἀ[μυ]ίηι ζώση.
 Ἄμμιον Δημητρίου δις δὲ ἐτῶν ἐνθάδε κεῖμαι,
 ἀρπα[χ]θεῖ[σ] Ἀίδεω] βασκανίους.
 Ἀμμία τε ἄλγος ἔχει Δημήτριός τε γονεῖς,
 ὡς ὁ πατήρ ἀντὶ γάμου λίθον ἔστησεν θάφῳ.

Praescriptum ΑΝΙΑΗΗ, mulieri igitur vivae monumentum fecerat De-
 metrius, quo prima Ammion filiola condita est. Franz Δημήτριος Ἄμ-
 μί]α [γυναικ]ι ζώση. — 2 ΑΡΠΑΘΕΙΟΜΑΙ corr. Buecheler. — 3 pentame-
 ter. — 4 senarius.

382. Ancyrae. C. I. Add. III 4079 b. Mordtmanni utor meliore
 apographo.

Γαῖα μὲν ἦδε δέμας κεύθει κλεινοῖο [nomen defuncti,
 βομὸς δ' ἀργύφεις λείψανα φωτὸς ἔχει.

Litterae vulgares i fere saeculi. — 1 Texier, qui primus edidit,
 Μεγάλδρου supplevit, nomen illic terrarum haud rarum.

383. Prope Ancyram. Lebas *Rev. de la philol.* I 333.

a. Μάρκος τ' ἀδελφὸς καὶ Τρόφιμος σὸς εὐνέτης

σοὶ τόνδε τύμβον, ὦ καλὴ Κορινθία,
λάϊνον ἔτευξαν ὦ[χυ]μόρφῳ μνήμης [χάρ]ιν

- b. Μόνους ἰδοῦ[σαν] εἴκοσι ἐνια[υτιῶν] κύκλους
5 Ἄιδης κέ[κευ]θε τὴν κα[λὴν] Κορινθ[ίαν].

II saec. — Suppl. Lebas.

384. Sub Dindymo monte. Sperling Cpoli misit Kirchhoffio, qui edit Act. acad. Berol. min. 1863 p. 519.

Ἦλυθον ἐκ Κ[ρ]ήτης· [Κ]ίσαμος πόλις ἐ[σ]τι πατρις μο[ι,
οὔνο[μ]α [Κ]α[λλ]ισ[τ]ά· λέκ[τ]ροις [ἐ]δόθην δὲ πρὸς οἴκους
ἀν[δ]ρὸς Ἐ[πι]κτι[τ]ου, ᾧ καὶ τέκνα δισὰ λιπο[ῦ]σα
βουλομένων Μοιρῶν [ἦ]λυθον ἰς Ἄιδην·

- 5 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἶ[δε]ν ἐ[μ]ὸς γα[μ]έτης,
ὃς καὶ [τ]ύ[μ]βον ἐμοὶ μνήμης χάριν εἴδρυσεν ἔνθα.

Pessimum apographum optime emendavit editor. — 1 ΚΗΤΗΣ —
ΕΠ — 2 ΡΑΜΙΣΙΩΛΕΚΡΟΙΣ | ΝΔΟ — 3 ΑΝΙΡΟΣ non praestat ἀνέρος Εὐκτι-
του. — ΛΙΠΟΛΙΣΑ — 4 ΗΛΥΘΟΜΕΝ — 5 ΕΩΣ — 6 ΓΥΣΒΟΝ. — Ad v. 5
cf. epigr. atticum supra p. 78 τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην, ἣν εἴχομεν
ἡμεῖς, ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

385. Laodiceae. C. I. 3943.

- a. Λοκικίου μορφῆς [μὲ]ν ἔχω τύπον, εἰκόνα δ' αὐτ[οῦ]
θεσπεσίης ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς ἐκάστου.
b. α. Τίς τόδε καλὸν ἄγαλμα; τίνος χάριν; ἢ τίνι φωτῶν;
β. ἢ πόλις ἀντ' ἀγαθῶν Λοκικίῳ μεγάλω[ν].

Litterae vulgares traduntur, et recte fortasse; nam eius aetatis est
titulus, qua eruditiores ad veteres litterarum formas reversi ipsi sibi
veteres videbantur fieri. — Duo seiunxi epigrammata. — 1 ΗΞΝ et ΑΥΤΕ
corr. Franz, nisi rectius αὐτῆς scribas; idem v. 4 μεγάλων supplevit. —
Ad v. 1 sq. cf. C. I. 5408 λαυέην μὲν ἀνέστησανθ' οἱ ἄριστοι - εἰκόνα,
τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσιν ἔχουσιν. — 3 τίς scil. ἀνέστησεν.

386. Apameae Ciboti. C. I. 3962 coll. Add. III p. 1107.

Ἀπρία ἐγὼ κῆμαι Μενεκληῖ μίγα τῆδε σὺν ἀνδρὶ,
καὶ γὰρ ζῶντες ὁμοῦ τοῦτο γέρας λάχομεν

καὶ λίπομεν δύο τέκνα, νέον δέ γε Ἀρτεμίδωρον,
ὃς χάριν εὐσεβείης τεῦξεν τύμβον φθιμένοισιν.

5 χαίρ[ετε] δ' οἱ παριόντες καὶ εὐχὰς θέσθ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

II fere saeculi. — 3 Νέων[α κ]ῆ Ἀ. conī. Wilamowitz. At unus nomine adpellatur, quia unus fecit monumentum altero fortasse peregre profecto. νέον δέ γ' ἔ[τ'] non ausus sum scribere propter v. 5 etiam magis vitiosum. — 5 ΧΑΙΡΠΑΟΙ corr. Franz.

387. Arameae. Ex Hamiltonis apographo C. I. 3964 et melius Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Τὸ ζῆν ὁ ζήσας καὶ θανὼν ζῆ [ζῶ]ν φίλοις·
ὁ κτώμενος δὲ πολλὰ μὴ τρυφῶν [σ]ὺν τοῖς φίλοις
οὗτος τέ[θ]νηκε περιπατῶν καὶ ζῆ νεκρ[οῦ βίον].

5 ἐγὼ δὲ ἐτρώφησα Μηρογένης ὁ κὲ [E]ὐσταθής,
μετέδωκ[α] ἔμαντοῦ πάντα τῆ ψυχῆ καλά,
ἄμαχος ἐβίωσα με[τὰ φί]λων κὲ συγγενῶν,
μηδέποθ' ὑπούλωσ [ῆ] δολίως λαλῶν τι.
οὗτος ὁ βίος μοι γέγονεν, ὅταν ἔζων ἐγώ,
10 εἰς πάντα δ' ἠτύχησα ἔμαντὸν πιστεύσας θεῶ,
τὸ δ' ὁ[φ]ει[λ]όμενον ἀπέδωκα τῆ φύσει τέλος.

Ῥοῦφὸς ἐπ[ύ]ησα Μηρογενεῖ μου γλυκντάτω πατρὶ
κὲ Παυλεῖν[η] μητρὶ τῆ] φιλάνδρῳ μέχρι τέλους.

III fere saeculi. — 1 ΤΟΝ correxi. — 3 ΝΕΚΡ//Λ \ verum cum lateat, posui quod apte coniecit Wilamowitz. — 4 ΗΥΣ Hamilt. ὙΣ Hirschfeld, cuius ex apographo versum restitui. — 6 ΡΕ//ΛΛΩΝ Hirschf: ΜΕ...ΛΩΝ Ham. supplevit Franz. — 10 suppl. idem. — 11 ΕΠΛΙΑ Hirschf. correxi. — 12...ΝΦΙΑ Hirschf. supplevi.

388. Ad Arameam. Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Βαῖδὸν μείνον, ξεῖνε, καὶ ὕστερον ἐνθά πορεύθη,
μὴ προλιπὼν στήλλην, ἀλλὰ μαθῶν [τ]ί λέγει.

Νάρκισσος νεώτερος ἐνθάδε κείμαι,
ὄν [έ]τ[ε]ξε Ζωτικῆ Παρθε[νί]ω κ[τ]έανον φιλίης.

5 λεῖψα δὲ τέκνα καὶ σύνβιον τοῦ[το ποιήσας,
τοῦτο μόνον λύπης εἰς Αἶδην ἔμολον.

4 $\epsilon\tau\rho\eta$ | $\xi\epsilon$ aliud non video. — $\omega\kappa\epsilon\alpha\text{N}\text{ON}$ facile τ littera describentem de oceano cogitantem fugere poterat; cogita *pignus amoris*. — 5 post τOY totus versus 12 fere litterarum erasus est nescio casu an consilio. — $\pi\omega\eta\sigma\alpha\varsigma$ suppl. Wilamowitz latinorum titulorum memor.

389. Ad Hierapolin. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 278.

— — — — —
 εἰδεῖω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ μν[εῖ]ας χάριν ἦδ' ἀ[έ]θηκεν.
 χῆρε λέγει παραδίτες.

Vxoris virique nomina superne perierunt. Defunctus bestiarum custos videtur fuisse quae venationibus circensibus destinatae erant.

390. Traianopoli. C. I. Add. III 3865 p.

Φίλιππος καὶ Στρόγγυλος Ζεύξειδι ἀδελφῶι καὶ Νείκηι μη[τρὶ]
 καὶ Φιλίππῳ πα[τρὶ] ἔγλυκνιάτοις μνήμης χάριν.

Πᾶσι φίλος γενόμεν καὶ τι[μῆθη]ν [ὑπὸ πάντων.

Litterae recentiore produnt aetatem, antiquiorem tamen iota duobus dativis adscriptum. — Ab initio fortasse gentile romanum adiciendum. — καὶ τιμὴν πάντες ἔνειμαν Franz. Videntur haec verba eius esse, qui supremus sepulcro conditus est, Philippi, patris.

391. Traianopoli. C. I. 3865 coll. Add. III p. 1095. Duo sunt fragmenta.

a. Οὐδέ]ις ο[ἰ]ω[νός, ο]ὔ[τ]ις οἰων[ο]σκόπο[ς]

b. Μάρκου Πολεῖτου φιλοσόφου, πάντων φίλου.

Inter litteras ceteroqui vulgares notabilis forma ω . — 1. $\gamma\iota\varsigma$ restitutio tam certa mihi videbatur, ut vocabuli $\omega\iota\omega\nu\acute{o}\varsigma$ antepaenultimam corrumpere non dubitarem. Franz δ $\tau\acute{\upsilon}\mu\beta\omicron\varsigma$ $\sigma\acute{\upsilon}\tau\acute{o}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\omega\iota\omega\nu\sigma\acute{\kappa}\omicron\pi\omicron\upsilon$ Μάρκου κτλ . At et plus tribuendum puto Lebasii apographo nec convenit huic aetati Polites auspex. Sententiam talem fingo *nullum auspiciū neque ullus unquam auspex certior fuit quam Polites philosophus*, idque pluribus videtur expositum fuisse.

392. Prope Eumeniam. Litteris minusculis editum C. I. 3894.

Οὐνομα Ζωτικός εἰμι, πατήρ Κόσμος, πατρίς ἦδ[ε].

1 ηδη.

393. In Phrygiae vico Vezir-Keupru. Perrot p. 292 n. 141.

εὐσταθέα π . . . . . , πᾶσιν δ' ἰσότημον,
 ὀρθοτάτου παντός προεσιῶσαν βίοντος
 ἧ τύμβον καὶ στήλην ἀνὴρ μνήμασιν ἀρίσταις
 Μαρτιάλης στῆσεν κήρυγμα τῆς φιλι[ί]ης.
 ὅς δ' ἂν μετὰ τὸν Μαρτιάλιον ἕτερον σῶ[μα ἐπιθῆσει κιλ'.

Litterae vulgares. — Ante v. 1 superlativus superest - τᾶτην. — 1 fortasse Εὐσταθέαν, dein π[ᾶσι φίλην] spatium expleret. — 4 ΦΙΛΗΣ.

394. Apud Amasiam Ponti. C. I. 4174.

Σήματα [συ]νθρασθέντα παλαιγενέων ἡρώων
 ἐν μακροῖσι χρόνοις Λούκιος ἡρμόσατο
 τοιγὰρ ὅσ[οι τ]ειμᾶτε τάφους νεκρῶν, παροδεῖ[αι,
 Λούκιον [ε]ὐ[φ]ήμως τείετ' ἀμειβόμενοι.

II fere saeculi. — 1 τ. N hoc ut reliqua suppl. Franz.

395. Amasiae. Perrot p. 377 n. 161 ex apographo hominis imperiti.

- a. Πέτ[ρ]ην [τῆ]νδ' ἐκόλ[α]ψε χάριν μνήμης ἔτι ζωὸς
 'Ροῦφος, ἐὼν προπάτωρ τῆς [ιδ]ίης γενεῆς.
- b. Ἐν νόμικῃ προύχοντα Κλεόμβροτον ἤρπασε μοῖρα,
 πρῶτα συνε[ζ]όμενον βήματι Βιθυνικῷ.
 5 ὁστέα δ' εἰς πάτρην ὁ πατήρ . . . . . 'Ροῦφος
 καὶ κατέθηκε . . . ἐνθαπ[ερ ο]ί πρόγονοι.
- c. Ἐριώφ δ' ἐνὶ τῷδε καὶ ἄλλοι φίλιτατοι κύνται,
 τιμ[ή]εις Χρόνιος υἱὸς τε Πολυχρόνιος.

Litterae vulgares. — Tria distincti epigrammata, quorum primum cum conderetur monumentum inscriptum est, alterum post mortem Cleombroti filii, tertium denique, ut vitia metrica ostendunt, multo posterius ab homine inculto. — 1 ΠΕΤΗΝΙΝΔΕΚΟΛΥΤΕ corr. Perrot. — 2 ΜΙΕΣ — 4 ΣΥ ΝΕΤΟΜΕΝΟΝ fuit igitur assessor tribunalis Bithynici et ipsis honorum

initius mortuus est. — 5 ΠΑΤΗΡΟ . . . ΑΤΟ ὠπάσσατο Perrot, at diffido traditis; aptum erit ἡνείκατο. — 6 ΘΗΚΕΝΑΟΕΝΘΑΠΗΡΟ ἔνθα περ οἱ πρόγονοι Perrot. Antea nihil invenio praeter κατέθηκε τάφω. — 8 ΤΙΜΕΙΣ quod non nomen est, sed epitheton. Πολυχρόνιος nomen C. I. 3565.

396. Amasiae. C. I. 4170 ex schedis Bubesquianis.

Ἰου(λία) Μυσίδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέα τεῦξεν
τόνδε τάφον μνήμης σωφροσύνης [9'] ἔνεκεν.
ἔτους ῠῠῡ i. e. a. 178 epochae Amasianae
vel a. p. Chr. n. 184.

1 gentile extra numeros positum putandum est. — 2 9' inserui; sunt enim litterae rotundae.

397. Gazelone. C. I. 4180.

μαρτύριον ὀρθοῦ βίου, ᾧ συνέζησεν σεμνῶς συνέκαμέν τε συν-
ετέκνωσέ [τε.

καὶ νῦν ὄτ' ἔδει χάριτας [γ]ε λαβεῖν καμάτων τε καὶ τέκνων,
λίπε μ' ἐν καμάτοισι μόνον καὶ νήπια τέκνα·

ἥς οὔποτε λήσομ' ἐγὼ κείνης καλ[ῶν] ἔργων,
5 ἔ [τ]άλαν ἐν φ[θι]μένοισι γε[γῶ]ς φιλότῃ [ι] μιγεῖην.

Litterae vulgares. — 1 extr. explevit duarum litterarum lacunam Welcker *Mus. Rhen.* III 249 n. 24, qui reliqua quoque restituit, nisi quod ν. 2 TE correxit Buecheler. — 2 poterat καμάτων τε τέκνων τε, at nihil frequentius quam καί et τε particulas inter se commutari. — 5 φΟΜΕΝ — γεγῶς incertum esse recte ait Wilamowitz.

398. Inter Amasiam et Ancyram. Ex schedis Bubesquianis Dornsumianis Belsianis C. I. 4116.

Ὄνομά σοι Καπίτω[ν . . . . .

οὐδ' ἔπετε παρέχων τὰς [β]ιότου χάριτας.

Φένιπ(π)ος καὶ Καπίτω[ν] κὲ Μάρκελλος

πέδες ὀ[ρ]φανοὶ ὀδυρόμενοι

γλυκυτάτ[ω πατρὶ] μνήμης χάριν.

I sq. sic scripti:

	ΟΥΝΟ	
ΜΑΣΟΙ	ΚΑΠΙΤ	ΨΛΙΣ
ΘΕΟΣ Ε	ΝΕΡΓΟΥ	ΔΕΠΕΠΕ
ΤΕΠΑΡΕ	κτλ.	

neque omnino ambigua videtur lectio, nisi quod Belsus θεοσκ 'habet. Vera non sunt, quae Franz posuit οὗτοι θεός ἐστι συνεργός, spatia enim litteris vacua manibus sublatis, ut saepius, expleta sunt. Lusum inesse puto nomenque Capitonem ab deo Capitolino derivatum; pentametrum enim certa ratione Heusinger restituit: *deus quamquam ipse nomen tibi dedit, tamen nomen omne non ratum fecit.* — 4 οιφ corruptit ille probum hemistichion παιδες ὀδυρόμενοι.

399. Ancyrae. C. I. 4065.

Τάφον τὸν ἐνθά πλησίον βωμόν θ' ἄμα
 ἔτευξε κατὰ γῆς Κλαυδία ἡ καὶ Δεκάς
 Ἀθηρίωνι γλυκυτάτῳ καὶ φιλότατῳ,
 ἀγνώ γενομένῳ συμβίῳ μνήμης χάριν.

Litterae vulgares. — 2 traditur etiam ΔΕΞΑΣ, quod non magis intellego quam illud. An Δεκάς?

400. In coemeterio aliquo christianorum Galatiae (Ancyrae opinor, in cuius urbis coemeteriis multi tituli reperti sunt) inventum titulum mihi benigne commisit Ioannes Mordtmann.

Ἡ [τ][μ][μ]ὴ Γαλατῶν . . . . .
 τ[μ]ιήεις μακάρεσ(σ)ι Λεόντιος [ἡ]δὲ βροιοῖσιν
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις χῶρον [ἔ]χει σκιερόν.

I ΗΓΗΠΗΓΑΛΑΤΩΝΛΙ — 2 ΕΙΜ.

401. In oppido Kaimaz, quod suspicor haud procul ab Ancyra situm esse. Dedit mihi Ioannes Mordtmann.

μνήμης χά[ρι]ν
 ΕΑΚΑ

Ἀμρότεροι Χα[ρί]των τε καὶ nomen fratris] ἐνθάδε κεῖνται,
 ἀλλὰ κ[α]κῶς προ[φυ]ρόντε βίον ζῶσαν κρίσιν [ἔ]σχον.

Incertum incipiat titulus a verbis μνήμης χάριν necne; deinde nomen fuisse videtur eius qui posuit. — 2 ΥΑΚΩΣΠΡΟΕΠΟΝΤΕ dubitanter

correxi. Anth. app. 313 ἀλλὰ καὶ εὐσεβίης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν. — Ceterum potest christianus titulus esse.

402. Sebastopoli Galatiae. Ex Damonis Graeci apographo (in *Actis societ. philol. Cpolit.* vol. VII) ed. Roehl *Sched. epigr.* Berol. 1876 p. 19 n. 7.

Γαῖά με τίκ[τ]εν ἄφρωνο[ν] ἐν ὄρεσιν παρθέ[ν]ον ἀγνί[ν],
 ἡσύχιον τὸ [π]άροιθεν, νῦν ἀν[δ]ήε[σ]σαν ἅπασιν,
 σμιλιγλύφοις τέχν[η]σιν κῆρ' εἰποῦσα θανόντος·
 ἐνθάδε Μάξιμον γρ[α]μματικῆς ἐπίστορα τέχ[νη]ς,
 5 ἀνέρα σεμνὸν γ[ῆ] μ[η]τήρ ἐκάλυψε θανόντι[α]

. . . . .

Correxit et supplevit Roehl. — 1 TIKEN ipsam στήλην loqui vidit Kirchhoff. — 2 ΑΥΛΕΟ | CAN — 3 ΤΕΧΝΕCIN. — 4 ΓΡΜ — ΤΕΧΑ | ΜC — 5 ΓΙ | ΗΤΗΡ. — Post θανόντα continuo haec ΓΝΩΝΤΟCΔΗΤΕΡΜΑΒΙΟIII, ut recte editor unum versiculum (14-18 litterarum) describentis errore intercidisae statuerit. Ipse dedit . . . γνόντος δὲ τέρμα βίοιο.

403. Sebastopoli. Ex Damonis apographo (v. tit. anteced.) Roehl *Sched. epigr.* p. 19 sq.

Ὀλβίος ὃν μοῖραι παναικέες ἐκπερόωντα
 νηδύος ἀθρήσωσι γαληναίησι[ν] ὄπωπαῖς·
 ὡς] καὶ ἐγὼ Πά[ν]ταρχος ἀγαυο[ῦ] ἀτων ἀπὸ πατρῶν
 βλα]στήσας κῦδος μὲν ἐν στρατιᾷ ἄσπετον εἶλον·
 5 σῶ]μ' ἀποδυσάμενος δ' ἔλαχον [περικαλλέα τύμβον
 ἀ]χνύοις πραπίδεσσι φιλοστό[ργου] γυναικός·
 ἦ] μοι καὶ παῖδας θυμηδέας, οὓς [τέκεν ἀπτή,
 σκ]ύμνους ἀχήμετος ὅπως σ[υνέθρεψε] λέοντος,
 καί] με θεο[ῖ]σιν ἔθηκεν ὁμοῖον ἀ[θανάτοισιν].
 10 ἀτρ]εκέως Πάνταρχος ἐγὼ νῦν [μ' αὐτὸς ἔθηκα
 ζη]λωτ[ὸ]ν παῖδε(σ)σιν ἐμοῖς, οὓς δ[ὲ] γυναικῶν
 τί]τε καὶ ἠέξησεν ἐν μεγάροις [πολυόλβοις,
 Πα]ντάρχ[ω]ν χαρίεντα καὶ ἡμερό[ε]ντα γένεθλα.
 τὸ]ν μὲν γὰρ στρατιῆς [ἐ]ναρίθμιο[ν] ἠρώεσιν
 15 τῆ] σφ[ε]τέρη τιμῇ περιλαμπέα, τὸν [δὲ] ποθεινῆς
 θρ]εψαμένη πάτρης τηλέκλυτο[ν] ἐλπίδ' ἔθηκεν

νόσ]φι δ' ἔμοι θεμένη σ[ῆ]μα κλυτὸν οἶψ' ἀπ' ἄλλων
 θε]σπεσίης ἀρειῆς πάσης κλέος εὐρὸν ἀνῆκεν,
 τιμ]ήεις ἄς ἔσκον ἐν ἀνδράσι κα[ὶ] μακάριστος,
 20 μακ]ροῖς αἰώνεσσιν, ἕως μένει [οὐρανὸς εὐρύς,
 λ]άμπει δ' ἠέλιος φασέθων τροχ[οειδέι φέγγει.

Videtur IV vel V adeo saeculi, quo tempore tales hymni deis hominibusque iuxta canebantur. — Singula multa recte supplevit Roehl, inde tamen a v. 10 in falsam interpretationis viam deripi se passus. — 1-4 suppl. Roehl, nisi quod ἐκπεράοντα v. 1 et ὤς v. 3 scripsit. Initio videtur Horatii memor fuisse poeta quem tu *Melpomene semel nascentem placido lumine videris*. — 3 ΠΑΤΑΡΧΟΣ nescio cur et hic et v. 10 et v. 13 πάνταρχος munus esse editori videatur. Ποντάρχης nomen C. I. 4183 coll. Roehl p. 19 n. 6. — 5 ΧΟΝΓ — 6 ἀγγιγίοις R., qui pro γυναικός scripsit δάμαρτος. — 7 ῆ et 8 σκύμνους R. — 9 ΘΕΟΗΙΝ corr. et suppl. R. — 10 ἀτρεκέως R. — 11 ΩΤΕΝ — δῖα γυναικῶν R. — 12 τρίτε R. — 13 ΝΤΑΡΧΟΙΝ corr. et suppl. R. — 14 ΣΤΡΑΤΗΙΝΑΡΙΘΜΙΟ cf. tit. Syrium supra n. 272,18 ἐναρίθμιον ἠρωεῖναις. — 15 ΕΤΕΡΗ recepi Roehli supplementum, quamquam prima ε littera ex ο potius corrupta videtur, ut comparativus fuerit velut κυδρότερη. — 17 ΣΜΑ σῶμα Roehl. cf. tit. Palaestin. infra n. 444 τόνδε τύμβον - ἔδειμεν - ἐνεύδειν οἶος ἀπ' ἄλλων, quae est clausula homerica. — 19 ΙΗΕΙΣ — 20 sq. suppl. R. — Eiusdem sepulcri supersunt aliarum duarum inscriptionum fragmenta apud Roehl. p. 20, quae etsi componi inter se posse videantur tamen nimis mutila sunt quam ut vel sententia restituatur.

404. In Montalub Galatiae vico. Ex schedis Bubesquianis et Belsianis C. I. 4137.

Ἄν]δ[ρα] πολύκλυτον κοινὸς [μὲν] ἀνείλατο δαίμων,
 καλλείψαντ' ἄλοχον Δημήτρειαν πολύδακρυον
 τοῦ δὲ καταφθιμένου σκοῖνος μέλεος χάδε ἰύνβος,
 τὸν νῦν δὴ κόσμησε περίφρων Σταρτόνειςκος,
 5 γνωτῶν εἷς, Ἀ[φ]εῖο[ν] σ[ὺ]ν ἀδελφ[ῶ] ἀδελφιδέω τε.
 αἰδοῖται δ' ἀγαπιγται ἀνε[ι]άζουσι φίλον κῆρ
 θυγατέρες κάσιος τε μόρον πατρός τ[ε] . . . . .

Iniuria mutilum esse ab initio putaverunt. Hermann *Opusc.* VI 300. 313. v. 1 τόν supplevit et v. 3 τοῦ[ς] δὲ καταφθιμένους κοινός κτλ'. At de unius morte agitur et τοῦ habent schedae Bubesq. σκοῖνος pronuntiandi errore pro σκῆνος scriptum. — 4 sq. varia temptaverunt neque mihi

certa praesto est emendatio. Sumpsit Stratonicum, qui *Σταρτόνεικος* scribitur (sic. Bels. ΣΤΑΡΑΤΟΝ Bub.), unum ex propinquis cum defuncti fratre fratrisque filio tumulum exornasse, et addidi mortui nomen. — 5 ΓΝΩΤΩΝΕΙΚΑΘΕΘΙΟΙΣΙΝ Bels. ΘΕΙΟΙΣΙΝ Bub. Ἄφη nomen C I. 4143. 4145. Αφφία 4141. Hermann *γνωτῶν εἶσαθ' ἐφ' σὺν κτλ'*. Welcker *Syll.* p. 129 *τιμῶν ἴσα θεοῖσιν ἀδελφόν* cetera nihil curans. — ΑΔΕΛΦΟΥ — 6 ΑΝΕΑΖ — 7 ΚΑΠΙΟΙ Bub. — Filiae patris, frater eiusque filius et Stratonicus κάσιος i. e. propinqui mortem lugent. — Extrema sic traduntur ΤΙΚΙΛΛΑ ΦΙΛΙΟ, nisi quod Belsus *ικι* habet. Ego non expedit, sed videtur praepositio ἀμφί inesse, qua opus est ut *μόρον* habeat quo referatur.

405. In Bozyuk Galatiae vico. Eisdem ex schedis partemque ex Dornsuamianis C. I. 4132.

Πατρίδος οἰκο[νόμον, χερὶ καὶ βουλ]αῖσι κραταῖόν,
 Γ[ά]ιον Ἀνδρομένους ἐν[θά]δ' ἔχω φθίμενον·
 ὣι τόδε σῆμα πόνησεν ἀδελφεὸς ἠδὲ καὶ αὐτῶ
 ζῶων, Εὐφρόνιος κ(αὶ) Ἰουλία ἀλοχ[ος],
 5 κ(αὶ) παῖδες φθιμένο[ι]ω περικ[λείτ]ου [Γ]αί[ο]ι[ο]
 Εὐφρ[ό]νι[ο]ς Εὐκτῆμων θ' [ε]ἵνεκεν εὐ[σεβί]ης·
 Κνίντα τε τῶν γ[ε]νέτειρα, φίλ[ου] μεμνημένη ἀνδρός
 δεικνύω ἀλόχοις ἤθεα σωφροσύνης.

Primus Franz naturam epigrammatis penitus perspexit; singula aliter constitui. — 1 supplevi. — 2 Γάιον nomen feci defuncti coll. v. 5. — 4 sic etiam Franz. — ΑΛΟΧΩΝ cuius ex ultima litterae Ν particulam κ(αί) repetivi. — 5 ΦΘΙΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΚΑΣΠΟΥΤΑΙΟΟ > ΕΥΦ Franz παῖδες [τε] φθιμένου Περικλῆς καὶ Πούβλιος Εὐφρων, in quibus ipsa interpunctionis nota errorem arguit. — 6 ΘΙΝΕΚΕΝΕΥΟC corr. Franz. — 7 ΤΩΝΤΟΝΕΤ Bubesq. ΤΑΕΤΩΝΓΟΝΕΤ Bels. corr. Franz.

406. Iconii. Ex pessimo Pauli Lucae apographo C. I. 4000.

Ἀνδριάντ' ἂν [ε]ἰσορᾶς, φί[λε, Ζ]ωτικῶ εἰκῶν
 ὃς δεκάπρ[ω]τ[ος] ἀν[ή]ρ[ος] ἐν [π]α[τρι]δί γῆ Γαλα[τ]εῖα
 ζεύ[γ]εσι καὶ δούλοις ἀγαλλόμενός τ' ἐπὶ [α]ὐτοῖς
 ἐξάγαγ[ε]ν . . . . . πόλῃος·
 5 ὃν πάν[τ]ες ἐφίλησαν, ὅσοι τ[ο]ί[ου]ς ἀγάπησαν
 σωφροσύνην γνώμην τε καὶ ἔργους παντοίοισιν
 οὗ χάριν ἔστησαν γονέες ὁ[δ]υρόμενοι περὶ παιδός,

- ἄφρα κ' ἐρι[κλ]α[ύ]του πένθους [κ]ουφι[σ]μὸς ἔγεντο,
 Καλλίνεικος δακρυχέων ἰδ' [Ἀφφ]ία θρηνηύουσα,
 10 ἀρη[τ]ήρες [Ἀχ]αιᾶς δήμου χάριν τῆς δ[ε]κα[μ]άζου
 Τετρακόρης τε θεᾶς πρόπολοι καὶ Διονύσου.
 ὃς ἂν δὲ κακῶς τῶ ἀνδριάντ[ε] π[υ]ήσ[η],
 ὄρφανὰ τέκνα λί[π]οιτο, χῆρο[ν] βίον, οἶκον ἐ[ρ]ημον,
 ἔν πυρὶ πάντα δάμοιτο, κακῶν ὑπὸ χεῖρας ὄλο[ι]το.

1 ANHISOPACFI . . ἀνδριάνταν εἰσοράας - εἰκῶ Franz. — 2 ΠΡΟΤΡΕ ΧΑΙΦΕΝΚΑΧΗ | ΝΙΣΙΑΛΛΑΙΕΙΑΛ ἐν πατρίδι γῆ vix verum esse sentio; at cum Γαλατείας mentio dubia non videatur, debebat tale quid addi in titulo Iconiensi; neque δεκάπρωτος ἀνὴρ certa est coniectura, certius vero Boeckhium, cuius supplementa recepit Franz, longe a vero aberrasse; agitur de publicis Zotici muneribus et meritis. — 3 ΖΕΥΙΕΙ ΑΕΔΙΦΙΕΙΟΝ aedificium aliquod dilapsum ruderibus egestis restituisse videtur suisque iumentis et servis hac in re usus esse. — 4 ΕΞΑΓΑΓΟΝΤΑΙ ΟΔΕΥΚΟΝΑΛΕΣΤΟΡΔΟ | fortasse τὰ νενευκότα scil. πρὸς φθοράν, ut saepius legitur in huius generis titulis. — 5 ΠΑΝΙΕΣ — ΤΕΙΛΟΣ Franz ἐτύμως. Requiritur vocabulum unde pari modo accusativi σωφροσύνην γνώμην τε et dativus ἔργοις suspensus sit quod potest τοίους fuisse. — 7 ΟΜΕΙΡΟΜΕΝΟΙ et 8 ΚΕΡΙΒΡΑΧ | ΤΟΥ — ΧΟΥ ΦΙΟΜΟΣ corr. Franz. — 9 ΙΔΛΩΙΑ Ἄωρα Franz dubitans ipse. Ἄφφία nomen vulgare. — 10 ΑΡΗΗΡΕΣ Franz ἀρχιερεῖς. Lapidarius errore post ἀρητῆρες distinxit. — ΔΚΑΙΑΣ — ΔΣΚΑΗΑΖΟΥ Ἀχαιᾶς dubitanter scripsi cum Franzio; cognomen est Cereris, quod tamen vix credo in Lycaoniam transvectum esse. Rectius fortasse Wilamowitz Μαίας, Μᾶν deam intellegens; certe si Ἀχαιᾶς retineas, melius adpellativum velut θεᾶς adicias. δεκαμάζου Franz, μεγαλόμαζος comparans, quod et ipsum Cereris epitheton est. — 11 Τετρακόρην recte explicat Wilamowitz deam quadrifrontem, ut deae τριμόρφου Hecates Dianae Lunae persona accedente Proserpina (Κέρη) aucta sit. — 12 ΤΗΠΗΛΗ — 13 ΛΙΡΙΟΙΤΟ idem versus C. I. 3862. 3875. 3990 k in Phrygiae titulis. — 14 ΟΛΟΠ corr. omnia Franz.

407. Prope Sagalassum. C. I. 4377.

- Πάντη μὲν κ[υ]δος Τερωύλλου [πρὶν ποτ' ἀγαστόν
 ἔκ τε σοφῶν ἔργων ἔκ τε ἀγαθῶν πατέρων
 νῦν δ' ἔτι πον καὶ μᾶλλον, ἀρηιφίλων ὅτε φωτῶν
 τόσσην ἐν σταδίοις ἐστό[ρ]εσεν στρατι[ή]ν,
 5 ἄρκτους πορδά[λι]άς τε κατέκτανεν ἠδὲ λέ[ον]τας,
 σ[φ]ῶν κτεάνων πάτρην πρεσβυτέραν θέμενο[ς].

- τῷ μετὰ κλεινὸν Ἄρην ἕνα[γ]ώνιος ἔστι κα[ὶ] Ἑρμ[ῆ]ς,
 νεῖκην πορούνων ἀνδράσιν ἀθλοφόροις.
 τοῦνεκα καὶ βασιλῆες ἐπιστέλλειν ἐπένευ[σαν],
 10 αἱ δ' ἀρεταὶ τοῦτου καὶ προγόνων πλέον[ες].
 σῆμα δέ, καὶ τέχνα φρύ[γι]ον λίθον ἔργω ἐλέ[γχει],
 ψεύδεται ἔγγαιης τῆσδε πέφυκε λίθος.

Epigramma IV saeculo non antiquius, licet σήματι (v. 11) inscriptum, dubitari tamen potest an honorarium potius sit (coll. v. 3 νῦν δ' ἔτι κτλ.) eo tempore positum cum Tertullus magnam ferarum venationem in stadio exhibuit. — Omnia emendavit O. Mueller praeter v. 1, quem mutilum reliquit. — 1 ΚΗΘΟΣ — Franz supplevit πέπτατ' ἀγανόν, Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 291 ἀγλαόν ἔστι. Apparet tamen coll. v. 3 πρὶν ποτε vel καὶ πρὶν sim. fuisse. — 4 ΕΣΤΟΗ-ΕΞΕΝ — 6 ΕΦΩΝ — ΜΕΝΟΙ — 7 ΑΡΩΝΙΟΣΕΣΤΙΚΑΤ — 9 *imperatores ad eum epistolam dare dignati sunt* Welcker. — 10 *virtutes autem plures huius sunt quam maiorum.* — 11 ΦΡΥΓΟΝ *ad monumentum quod attinet, licet ars phrygiam speciem lapidi induerit, tamen noli phrygium putare lapidem.* Distichon pro ligneo huius aetatis ingenio haud inficetum.

408. Coryci Ciliciae. Ex Bailii apographo C. I. Add. III. 4432 h.

Εἴ μου θ[έλις] γν[ῶ]νε μόρφης τύπον, [ῶ] παροδίτα,

1 ♦ .. ΝΕΡΝ... ΝΕ et παροδίται, quae ut in Bailii apographo non ausus essem temptare, nisi certa formula restituenda fuisset; cf. supra n. 301 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλλης τύπον, ῶ παροδίτα. μου autem pro δέ scripsit, quia in principio epigrammatis versum posuit. — 2 sic traditur:

ΝΦΙΘΕ . ΝΗΝ . ΕΚΗΑΙΕΝ . . Δ

ΕΙΡΕΨ . . . . . ΔΔΟ.

409. Arycandis Lyciae. C. I. Add. III 4316 h.

Ζώσιμος Εὐτυ[χ]έους [Ν]ομίῳ [ὑ]ιῷ [Ἀ]ρ[υ]καν[δ]εύς
 τύμβον ἑαῖς παλάμαις [χ]ῶ[σε] καθο[ιχο]μέν[ω]
 οὐρα[νίους] ὃς πατρίδ' [ἔ]ην κ[ό]σ[μ]ησε πόνο[ισ]ιν,
 ν[υ]αοδόμο[υ] τέχ[νης] ἐρ[γασί]ας τελέσας·

- 5 πρῶτο[ν] Ἀθ[ηναίη] . . . . .
 θ[ῆ]κε χαριζόμενος, τ[ῆ] δὲ πάτρῃ δαπάνας·
 δεύτερο' ἀ[π'] . . .]είης [γε]ραῆς σ[υ]νό[δ]ου περὶ κρατ[ί]
 . . . . . στεφθε[ίς] εὐσεβίην τέλεσεν.

ος . . . . . βίτου φιλή[ς] πρὸς ἅπαντας
10 μνημ]οσύνην [λείπων] τείμι[ιο]ν ἡδὲ πόνων.

I vel summum II saeculi; litterae videntur vulgares fuisse. — Barthii corruptissimum apographum Keil (*Philol.* V 656) corrigendum suscepit eaque quae poterant restitui restituit. — 1 ΤΥΛΕΟΥΖΗΟΜΙΩΗΙΩΤΡΟ . . ΔΕΥΣ recepi Keilii emendationem quamlibet incertam; nam non Ἄρυκανδούς, sed Τροκανδούς traditum videtur. — 2 ΖΩΙΖΚΑΘΟΡ . . ΑΜΕΝ corr. Keil. — 3 ΟΥΡΑΤΠΟΖ corr. Buecheler. — ΙΔΙΝΙΜΡΟΣΑΙ ΑΠΟΝΟΖΙΝ corr. O. Schneider apud Keillum. — 4 ἸΑΘΟΔΟΜΟΚΤΕΧΙ . . . . ΕΡΕΥΝΑΣ corr. Keil. — 5 ΠΡΩ ΤΟΜΑΘΝΙ . . . . . Θ . . ΠΑΘ . . . . ΣΗΜ πρώτων Ἀθηναίας προκαθηγετίδος πολύσεμον Franz, quae dea memoratur in titulo Phaselidis C. I. 4332. Certum tamen nihil duco praeter Athenes nomen. — 6 ΨΑΒΧΑΡΙ sequente lacuna; corr. Keil. — 7 ΔΕΥΤΕΡΑΡΑΕΠΗΣΡΑΡΗΣΣΙΝΟΑΟΥ δεύτερα Φοιβείης δάφνης στεφάνῳ Keil et similiter Franz. Mihi γεραρῆς συνόδου verum videtur, quae qualis intellegenda esset indicabat praecedens adiectivum in -ειος. — 8 .ΩΗΟΑΙΩΣΤΕΦΘΕΒ τῷ πολῶν στεφθεῖς Keil; at cum alterum ναοδόμου τέχνης documentum desideretur, ab initio dei nomen velut Apollinis fuisse verisimile est. — 9 ΟΣΔΠΒΙΚ ΣΒΙΟΤΟΥΦΙΛΙΗΠΡΟΣ et 10 ΑΙΔΟΣΥΝΗΝΑΓΙΝΟΙΤΕΙΜΩΝ ubi et Keil graviter erravit nec Franz meliora praestitit. Hoc adfirmaverim duplicem in hoc disticho laudem praedicari vitae et operum, genitivos autem βίτου (vel ex mea coniectura φιλήης) et πόνου inter se coniungi particula ἡδὲ v. 10. μνημοσύνην videtur necessaria correctio.

410. Telmessi. C. I. 4199.

Ἔτους Ἢ μηνὸς Λώων ᾧ.
Τὸ [σ]ῆ[μα] Φ[ρ]άττι τοῦτο δῶκεν ἡ πόλις.

Sullanae epochae a. 60, a. Chr. n. 25. — ΞΗ . . ΦΙΑΤΗ corr. Franz.

411. Pataris. C. I. 4284.

Ἦόνδ' ὁ παλ[α]ρισ[τ]ροφύλαξ Ἀμμώνιος εἶσατο βωμόν
αὐτὸς ἔτι ζωᾶς τὸ γλυκὲν φένγος ὄρῳν,
ἡρίον ὄφρα γένοιτο τόν, ᾧ Μαίας κλυτὲ κοῦρε,
Ἐρμείη, πένποις χῶρον ἐπ' εὐσεβέων.

I fere saeculi. — I ΠΑΛΜΙΣΙΡΟ corr. Graefe.

412. Pataris. C. I. 4286.

Ἴδριν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιον ἔργων
 ἢ ξείνη Πατάρων γῆ με λαβοῦσα κρατεῖ,
 Τμώλου ἀπ' ἀμπελόεντος· ἔχω δὲ κλέος καὶ ἐν αὐτοῖς
 ὠδεῖω μεγάλην ἀμφιβαλὼν ὄροφῆν.

II saeculi. — 3 Dionysius Sardianus est. — Graefe, qui male ἐν ἀστοῖς coniecit, verba sic transposuit ἔχω δὲ καὶ ἐν κλέος αὐτοῖς (scil. Πατάρους).

413. In Asiae minoris aliqua parte inventus videtur titulus, cuius apographum in Ghemlik Phrygiae oppido a Graeco quodam homine acceptum ed. Lebas V 1170.

Ἦ[ι Σ]οφί[η] καὶ Μο[ῦ]σα συνέ[σ]πε[το] καὶ κλέ[ο]ς ἐ[ργ]ων,
 φύντα τ[ρ]ίς ἐ[πι]τέτην ὠλε[σ]ε μοῖρα νόσωι
 ὦι γόνον, [οὐ]χ ὑμέναιον ἐδαδουχίσατο [μή]τε[ρη]ρ
 οἰκτρὰ σ[ὺ]ν γενει[ή] Χρυσίον ΩΔΕΣΑΤΟΣ
 5 κόσμος γὰρ γενέταισι τραφεῖς φίλοις τε σ[ὺ]ναιμοῖς
 ὦλετο καὶ γοερὸν πένθος ἐ[λειπ]ε δόμο[ι]ς.
 ἄρκεο μοῖρα θανάοντι νέω[ι], δισσῶν δὲ συναί[μω]ν
 ρεῖδεο καὶ γονέων λυγρὸν ἄπειργε [μ]ό[ρ]ο[ν].

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ᾧ σοφίη καὶ μοῦσα Lebas. — ΣΥΝΕ... ΠΕΚ... | ΓΟΣΕΜΩΝ correxi. — 2 ΤΙΣΕΤ .ΑΕΘΝΙΑΕ ubi ΙΔΕ litteras vidit Wilamowitz dittographiam esse earum quae praecedunt ΗΝ; dubitabat nempe de lectione qui descripsit homo scrupulosus sane idemque inperitissimus. Idem accidit v. 4, ubi ΟΙΚΤΡΑΔΣΙΝΓΕΝΕΤΙΡ legit, quod corr. Waddington. Patet cur τρίς, non δίς scripserim. — 3 ΩΧ corr. idem et μήτηρ supplevit. — 4 extr. videtur superlativus fuisse, οἰκτροτάτω opinor, quando quidem elegans et concinnum ceteroqui huius poetae dicendi genus est. — 5 ΣΩΝ — 6 ΕΔΙ | ΤΕΕΔΟΜΟΣ recepi Waddingtonis correctionem, cui fortasse praestat quod coniecit Wilamowitz ἔδεκτο δόμος. — 7 ΝΕΩΦ — ΣΥΝΑΙΗ . Ν corr. Wadd. — 8 ΔΟΚΟΥ correxi.

414. Incerti loci. Iniuria Abydenum titulum esse contendit Franz C. I. 4708.

Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις, εἰμὶ δ' Ἀπολλ[ᾶ]ς
 ἐν Φαρίηι γαίηι θυμὸν ἀποφθίμενος,

- νήπιος· ἠρπάσθην δ' ἑκκαίδεκάτου ἐνιαυτοῦ,
 ἕκτον δ' ὠροσύνης μῆνα παρερχόμενος·
 5 νῦν δ' Ἀβυθναίου τὸν Ὀσειρίδος ἀμφιπολεύω
 θῶκον καὶ φθιμένων οὐκ ἐπάτησα δόμους.
 ἀθανάτων καὶ τέκνα μεμορμένον οἴ[κ]ον ἐπεῖδεν,
 ἀλλ' οἰκεῖ μακάρων ἡλύσιον πεδίον·
 ἐνθ' ἅμα παισὶ θεῶν [μ]ε [ἀγαγ]ὼν Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 10 ἦδρυσε, καὶ λήθης οὐκ ἐπιον λιβάδα.

Litterae ΑΓΩ, quibuscum quod pugnat iota dativis adscriptum, convenit hoc vel maxime titulo Aegyptio. Alexandriae (ἐν Φαρίῃ γαίῃ coll. A. P. VII 612), ubi mortuus est, etiam sepultus esse Apollan persuadeo mihi. Abydenus enim v. 5 ideo Osiris adpellatur, quia Abydi sepultus esse perhibebatur. Narrat enim Plutarchus *Is. et Osir.* p. 359 ἐν Ἀβύδῳ τοὺς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατοὺς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμουμένους ὁμοτάφους εἶναι τοῦ σώματος Ὀσειρίδος coll. Strab. p. 814. Sin verò corpus Alexandria Abydum transportatum fuisset, vix narranda hac re supersedere poterat poeta. — 1 Ἀπολλᾶς Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 293. Ἀπόλλων Keil *Anal. epigr.* p. 95 adnot. Ἀπολλῶς Wilamowitz ex N. T. — 4 ἕκτον ἄωροσύνης Franz, rectius Hermann ἕκτον κουροσύνης, quod ipsum inest in traditis. — 7 ΟΙΥΟΝΕΠΕΓ coggexi. οἶκον ἐπελθεῖν Welcker, οἶτον ἐπισπεῖν Hermann, οἶτον ἐπεισιν male Franz. — 9 ΘΕΩΝΑΕΙ...ΩΝ probabiliter corr. Hermann.

415. Alexandriae fortasse, eiusdem certe urbis, cuius antecedens epigramma. C I. 4709.

Πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις· εἰμὶ δ' Ἑλήμων·
 εἴκοσι καὶ ἐνὶ κῆρα καταζβεσθεῖς ἐνιαυτῷ,
 Φοῖβον καὶ Μουσῶν ὁ θέρραψ, παντώνυμος ἤμην.

Litterae ΕΓΩ. — 1 idem fere qui in epigr. antecedenti, ut ex communi archetypo utrumque fluxisse videatur; indidem etiam κῆρα κατασβεσθεῖς coll. ep. anteced. θυμὸν ἀποφθίμενος v. 2.

416. Alexandriae. Ex Danini ectypo Miller *Revue archéol.* 1874 p. 148. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin. (Athenaei 1875)* p. 23.

Ἐνθάδε τὴν ἀρειῆς πινυτὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρέμ[ν]ον, τὴν ἄλοχον, σεμνὸν θάλας, ἔξοχον ἄλλων,
 Ἰουλιανήν, τὴν μοῖρα φέρει Κρήτης ἀπὸ γαίης,

- 5 εἴκοσι πέντε ἔτη ζήσασα, ἴσον χρόνον ὡς ἐτέτακτο
λοιπὸν νῦν, παροδεῖτα, φίλον γενέτην [δ]ὲ ἐλέερε,
ὡς εἰδὼς ὅτι πᾶσι βροτοῖς τὸ θανεῖν ἀπόκειται.
Παντοματρική.

In aversa lapidis parte

εἰμὶ δὲ τῆς Κρήτης Παντοματρείου Εἰουλιανή.

Aetatis admodum recentis. — 2 ΠΡΕΜΟΝ corr. Nerutsos. ἡ πρέμνος adhuc ignota vox, at certissima. ἀρετῆς πρέμνον δύσβατον dixit Q. Smyrnaeus XIV 196. — 4 ζήσασα est in lapide. — 5 ΑΕΕΛΕΕΡΕ ἀεὶ ἐλ. Nerutsos haud probabiliter; nam heptametrum facere et numeros corrumpere non iuxta aestimandum est. δέ particula etsi abundet, tamen scripta videtur a poeta.

417. Aegypti aliquo loco repertam tabulam ligneam Parisios misit Mariette, priorem versum testans evanuisse. Ed. Froehner *Mélanges epigr.* p. 16.

.....
ἀδε γραφὰ παλάμας υἱέος ἀχνημένου.

418. Cyrenis. C. I. 5172.

Κ(αταχθονίοις) Θ(εοῖς). Τι. Πειρώνιος Καπίτων ἐιῶν κ̄.
Βαίόν σοι τὸ μεταξὺ βίου θανάτιο τ' ἔθηκε
καὶ τύμβον, Καπίτων, καὶ θαλάμοιο Τύχη,
νύκτα μίαν ψεῦστιν καὶ ἀνηλέα, τὴν ἄνις ἀλλῶν,
τὴν δίχα σοι παστῶν, τὴν ἄτερ εἰλαπίνης·
5 αἰαῖ τὴν ἐπὶ πέπλα καὶ εἰς ἀμύριστα πεσοῦσα[ν
στέμματα καὶ βίβλου(ς) σείο, πρόμοιρε, [τέ]φρην·
οὐ θρήνοισι βοητὸν ὑμῆναον, οὐ προκελεύθους
λαμπάδας, ὑστατίου καὶ κενεοῖ[ο] λέχους.

π fere saeculi. — Ab initio κθ numerale putabant esse, xxix id annum Augusti imperatoris significans. — 6 ΠΡΟΜΟΙΡΕΦΡΗΝ corr. Welcker *Syll.* 50. idemque v. 8 ΚΕΝΕΟΙC. — 8 λέχος quidem est rogas, at sine uxore.

419. Teuchiris (Arsinoae). C. I. 5298.

Θεύπ[ροπος] ἐνθάδε κε[ῖται ἐὼ]ν ἐν τοῖσιν ἄριστος,
ὀκ[τωκαιδεκ]έτης [π]ᾶ[σιν], ὁ[δῖ]τα, σοφός.

1 ΘΕΥΠΕΘΡ ΕΝΘΑΔΕΙΚΕ ΣΘΝ corr. Hermann, nisi quod θευπρόπος scripserat; nomen fecit Franz. — 2 numerale omnes; dein ΤΙΑΕΤ ΟΝΤ ΛΣΟ. ΦΟΣ Herm. πάντα τ' ἐόντα σοφός, bene Franz πᾶσι πόθημα σοφοῖς, sed lenius nec minus apte correxisse videor: *quamvis duodevigenarius tamen omni in re iam sapiens.*

420. Lepti Africae. C. I. 5363.

π[α]ῖ[δ]ά μ' [ἀποφθίσθαι, μίτος ὡς ἐπέ]κλωσεν ὁ μοιρῶν,
π[α]ῖ[δ]ά με [τυ]μβε[ῖ]σαι κ[α]ῖ [ἀ]φεν[γ]έα νύκτα περᾶσαι.

Epigramma valde recens; in altero eiusdem cippi fragmento dignoscitur .. βε]νεμέρεντι. — 1 ΟΝΠΛΙΔΑΜ sequente lacuna 20 fere litterarum, quam paullo liberius Franz explevit -ον παῖδα μ' ἔθνηκαν δύστηνοι γονέες, μίτος οἷς κτλ'. — 3 ΠΛΙΔΑΜΕΙΜΒΕΙΣΑΙΚΛΙΦΕΝΕΝΕΑ corr. Boeckh.

INSVLARVM ET ASIAE EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

*421. Prope Aeginam urbem. Minusculis litteris C. I. 9302, maiusculis quantum quidem legi poterat ego *Bullet. archeol.* 1873 p. 249.

† Τυτθὸν γευσάμενη βίотου φωτὸς ἐνθάδε κείμαι
καὶ σφετέρων τοκέων παῦσα παραιφασίη.
ἀλλ' ἔμπης, ψυχῇ, μέγα γήθεο· δίκτυα λυγρὰ
καὶ γοεράς παγίδας προὔφυγον ἀμπλακίης.
ἔτελειώθη ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία ἡ καὶ Πατρικία μ(η)νὸς
ἀπρηλ. ι'. ἰνδ. β' οὔσα ἐτιῶν σ'.

Litterae curiose et pulcre insculptae vix v saeculo recentiores. — 1 φωτός est in lapide.

*422. Ceo in insula, nunc Athenis. Paucas litteras corruptissime ed. Pittaces *Ephem.* 3032. Plenius ego *Bullet. archeol.* 1874 p. 171.

Σκῆνος μὲν σοι τῆδε, διοτρεφεὲς Ζωσιμιανέ,
 κρῦψε γυνή στονόεσσα μητρὸς γαίης ἐνὶ κόλπ[οις,
 ἐκ στομάτων ἀπαλῶν φωνῆν πολύθρηνον ἰεῖ[σα·
 αὐτὰρ τοι ψυχὴ εἰς οὐρανὸν εὐ[θ]ῖς ἀνή[κει]ε
 5 χαίρουσ', ἴν' ἀγγελίειε θεῶ πατρὶ σὴν φιλό[τητα,
 ὥ]ς πάντασ φ[ιλ]έεσκες, ποθ[ε]ύμ[ενος αὐτὸς ἅπασιν.

v saeculo videtur recentius. — 4 ΕΥΟΥΕΑΝΗ... εὐθύς certum est, non fuit εὐρύν coll. C. I. Christ. 1179 quod tales animae protinus astra petunt, i. e. statim relicto purgatorio. Pro ἀνέκει magis placeret ἀγγέλειεν. — 6 π ω littera hanc formam habet ω.—ΠΘΕΥΜ- supplementum incertum.

*423. Ceo in insula, nunc Athenis. C. I. 9291. Correxī ex meo apographo.

. . . ἐνίριε μακάρ[οι]ε
 ὃς ἔφθασας ἀλόχον πρῶτος [εἰ]ς μακάρων χῶρον ἐλθεῖν
 μοῖραν ἀναπλήσα[ς]
 οὐτω γάρ σ' ἐφίλησε πατήρ θ(εὸ)ς αἰθέρι ναίω[ν],
 5 ὥ]ς μή, πένθος ἄτλητ[ον], τεὰς φρένας ἐς [θαλ]άμ[ου]ς
 ἀλόχοιο φίλ[η]ς μ[ό]ρσιμον ἤμ[α]ρ ἰδεῖν.
 ὦ]δέ νυ σὴ παράκοιτις αἰεὶ μεμνημένη σεῖο
 ἤματα καὶ νύκτας οὐ πάνετε δακρυχέου[σα],
 τηχομένη χροά [κ]αλὸν ἀνπ[ν] . . . . .

VI fere saeculi. — 1...ΠΤΕΝΙΠΙΕΜΑΚΑΠ' cetera quae scripsi certa sunt omnia; Kirchhoffium fefellit Baumeisteri apographum. — 8 videtur de insopitis fletibus dici.

424. In vico Phrygiae, qui *Eski Kara Hipar* vocatur. C. I. 9267.

† Ποιμένος ἀρίστου τῶν θεορρήτων λόγων
 ΔΗΝ, παροδίτα, μνήμα τῆς μνήμης χάριν
 Μαξειμίων ἔτενξε τοῦτο τοῖς πόνοις·
 ἀλλ' εἰς μίωσιν ἦλθε τῷ χρόνῳ ποτέ,
 5 ἥπερ συνπαρχει τοῖς χρόνοις ὑπηρέτις.
 ὁ δ' Εὐνόμειος καινίσας τὴν σύστασιν,
 ὡς σοφὸς ὑπάρχων ἰατρὸς καὶ γεννάδας,
 ἤγειρεν αὐτὸ προγονικῆς φήμης χάριν
 αὐτὸς προθύμως κληρονομήσας ὡς πάλαι.

VII saeculi iudice Kirchhoffio, at nescio an antiquius sit epigramma, cuius scriptor studuit saltem metrica vitia evitare; *μίωσι* amphibrachyn et *Εινόμειος* ditrochaem facile etiam antiquioribus condonabimus, gravior est *ιατρός* dactylus. v. 2 tamen, ubi *HN* Hamilton et Texter tradiderunt, *ΑΗΝ* Laborde, Kirchhoff *ἦν* scripsit, vehementer dubito num verum reperitum sit. Conieci *λη(όν)*, *παροδῖτα, μνήμα τῆς μνήμης χάριω, Μαξιμίωων ἔτευξε τοῦτο[ν] οἷς πόνοις.*

425. Phrygiae in oppido, quod *Assi Maliteh* dicitur, ad Sangarium flumen sito. Perrot p. 164.

Ἐνθάδ' Ἀκυλεῖνον καὶ τοῦδε Τειμ[ίη]ν συνόμενον
 γαῖα φίλη κατέχει ψυχῆς ἀποπ[ι]αμένης·
 θ[άνατον] αἰνάρειτον, σώφρον' ἔχον ἠδὲ ποθεινόν
 θρησκ[ε]ύοντες ἀγνώως θεὸν ἐπ' ἀοζίην·
 5 ἴσην ἔχον στοργὴν δὲ βίῳ καὶ ὁμοίαι ἔργα,
 ἡμασι δ' ἐν ταύτοῖς ἐν φθιμέν[οι]σιν ἔβαν.
 τοῖς παῖς εὐσεβίης ἔνεκεν στηλίδας ἄρα[ξ]εν
 Κυριακὸς γονέσι μνήμ[α] γερασάμενο[ς].

Memorable hoc artis metricae exemplum; versus enim iusto nec maiores nec minores, syllabarum tamen nulla fere legitima mensura. Commodiani est poeta simillimus, nisi quod caesurae leges non neglegit. Litterae sunt vulgares, semel (v. 4) iota dativo adscriptum. — 1 ΤΕΙΜΗΙΝ uxoris nomine opus est. — 3 Ο . . . ΟΝ — 4 in ipso templo sacra facientem mortuam Nonnam matrem praedicat Gregorius A. P. VIII 25 - 74. — 6 ταύτοῖς forma barbara, at certa. — Pro ΣΙΝΕΒΑΝ alterum Perroti apographum habet ΣΕΝΕΒΑΝ. — 7 ΑΡΑΣΕΝ. — 8 ΜΝΗΜΗ.

426. Eumeniae. C. I. 3902 r.

Praecedunt nomina.

ὅς δὲ ἂν ἐπιτηδεύσει (alium inferre sepulcro), ἔσται ἀντιῶ
 πρὸς τὸν ζῶντα θεὸν καὶ νῦν καὶ ἐν τῇ κρισίμῳ ἡμέρᾳ.
 καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν τρις χεῖρω κακόν.
 καλὸν τὸ θνήσκειν, οἷς τὸ ζῆν ὕβριν φέρει.
 παρῆν τὸ γῆρος καὶ φέρει πρὸς[ω]πέιον.

Vetat Franz ne quis christianum putet; ego in vetitum nisus sum.

— 1 fortasse *κακόν* pro *καλόν* et *χεῖρον* pro *χείρω* scribendum; maiora molitus est Franz. — 2 sicut et v. 1 ex notis Menandreis versibus corrupti, v. 3 novus est et obscurus mihi quidem. γῆρος vereor ne recte habeat.

427. Hadrianis ad Olympon. Kirchhoff, cui misit Sperling Cpolitanus, ed. *Act. acad. Berol. min.* 1863 p. 516. Perrot p. 65.

Τὸν πᾶσιν φίλιον καὶ ἄξιον ἐν] πολυλόβοις

ἀνδράσιν [ἀ]γίοις· δόξαν ἐφειλάμ[ε]νος

Νεικατόρις πινυτο[ῦ] Ξενοφῶντος γονέτου·

ὅς] τεμιῆν πλείστην ἐκ[τήσα]το πᾶσι βροτοῖσιν

5 ἀγίῳ τε λαῷ Θεοῦ υἱοῦ], οὗ ποιόμεναι τέρπ[εν

ψ]αλμοῖς τε ἀγείοις κ(αὶ) [ἀνα]γνώσμασιν πάντας ἔθ[ελγεν.

ἐν ἀγείῳ τε τόπῳ εὐ[δαι] Χριστοῦ ἀχράντο[υ

ΤΟΤΕ ἀνακτα ζοῆς βι[ο]τῆς ΑΙΚΑΙΘΑΛΕΡΠΙ/// μελάθροισ
ἀγ[ίων].

ζήσ]ας τε ἀμώμως ὀκ[τωκαίδεκα λυ]κάβαντας·

10 ΕΜ — — δόξαν ἄχρα[ντον] . . . . .

1 C. I. 9258 tit. christ. ὁ πάντων φίλος. Accusativus unde pendeat non attinet quaerere. — 2 ἐφειλάμενος etsi mirum, tamen vix dubium est. — 4 ΕΚΠ corr. Perrot, ἐκικήσατο Kirchhoff. — 5 εἰν ἱερ]ῳ τε λαῷ (ναῶ?) Θεοῦ υἱοῦ ποιόμεναι τέρπεν Kirchhoff. — 6 supplevi. Ἀγάθων ἀναγνώστης C. I. 9303. — 7 εὐδαι Perrot. — 10 ἀχραντον Kirchhoff. Cetera non expedio.

428. Prope Laodiceam combustam. C. I. 3989 m.

Νέος ἡλικει[ήν] ἐ]ρνος κλυτὸν ἐνθάδε κῆτε

῾Ορεστῖνος πρεσβύτερος πάτρι[ς, κῦδο]ς δὲ τοκήων.

1 ΗΑΙΚΕΠ. ΡΝΟC ἡλικίην Franz. — 2 restitui ex Gregorii epigr. A. P. VIII 122 κῦδος ἐῆς πάτρης, κῦδος ἐῶν τοκέων.

429. Incerti loci Asiae minoris. Lebas V 1648.

. . . . . καμάτων ἀλλ]ύτο[ις] δεσμοῖσι κρατεῖται
εἰς αἰῶνα μένουσα πάλαι τὸν λυσιμέρινον.

1 supplēvi ex titulo Syracusano C. I. 9452 ἡμέρα κυριακῆ δεσμευ-
θεῖσα ἀλλοίοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης - παντὸς βίου λύσιν ἔσχε.

430. Cairo in urbe. Ex Danini ectypo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 148.

Πεντήκο[ν]τα τριῶν ἐτέον κύκλον [ἐξ]ανύσαντα
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ ἤρπασεν εἰς Αἴδην.
ὦ χθὼν ἀμμοφανής, οἷον θέμας ἀμφικαλύπτει
Ἀββα[ί]ου ψυχῆς, τοῦ μακαριστοτάτου
5 οὐκ ἀγέρατος ἔφν γὰρ ἀνὰ πτόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆ
πανδήμω ἐθνικῆ ἔστέφει· ἐν σοφίᾳ·
δισσῶν γὰρ τε τόπων πολιταρχῶν αὐτὸς ἐτείμω,
τὴν διμερῆ δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν.
πάντα δέ σοι, ἐπέοιχ' ὅσα τοι, ψυχῆ, πρὶν ἐκρύβ[η]ς,
10 καὶ τέκνων ἀγαθῶν ἀν[ξάνου] ἐν γενεῇ.
ἀλλὰ σύ, ὦ παροδεῖτα, ἰδὼν ἀγαθοῦ τάφον ἀνδρός
ἰ[όν]δε κατευφημῶν [τ]οῖα φράσας ἄπιθι·
'γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.'

III vel IV saeculi. — Ectypum quam male aut factum ab Danino
aut lectum sit ab Millero docet v. 1, ubi ΠΕΝΤΗΚΟΤΑ et ΗΔΑΝΥCΑΝΤΑ est.
Non ausus sum corrigere τὸνδ' ἀνύσαντα. — 4 ΑΒΒΑ . . ΟΥ suppl. Miller; alterum
hemistichion Automedontis est A. P. XII 34. — 6 etiam gentilibus litteris
operam dedit. — 7 de toparchis omnia nota; τε non minus verum quam
ineptum. — 8 confert Miller formulam romanam honore contentus impen-
sam remisit. — 9 sic distinxi coll. C. I. 6222 δέχου ἴστατα δῆ, φίλε,
δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε, καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ.
cf. etiam Theocr. epigr. 11. ψυχῆ autem vocativus est, ut saepe. — 10
supplēvi. — 12 ΟΝΤΕ et ΚΟΙΑ correxi.

III. SYRIAE ET ARABIAE.

431. Antiochiae. C. I. 4466.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπενθέα κόσμον
καὶ γονέων οἰκ[τ]ρῶν δακρυόεντα δόμον
κεῖμαι ἐς [αὐ]χμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς
εἵκοσ[ι τ]έσσαρ' ἔχων Κασσιόδιωρος ἔτη·

5 ἀπ[ροί]δῆς νοῦσ[ό]ς με συνήρπασε· μονοέτι[ν δέ
ν]ηπ[ί]αχον κούρην λίπω ὑπ' ἡέλιον.

Litterae vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo carmen non videtur antiquius. — 2 ΟΙΚΙ . ΡΩΝ — 4 ΕΙΚΟΣΓ . ΕΣΣ — 5 ΜΟΥΝΟΕΣΤΙ — 6 ΗΠΑΧΟΝ omnia correxit et supplevit Iacobs, nisi quod ν. 5 μονογενή δέ scripsit; melius Boeckh μονοέτη δέ.

432. Adrahae Nabataeorum. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 293.

Ὅστέα [ἐπὶ ξ]εῖνης τ[ά]δ[ε] δέρκεο τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
Σιλουανοῦ μελέου [λί]ψ[α]να [π]υ[ρ]καιῆς·
πόντος καὶ γαῖα δάσσαντό με κα[ὶ τ]ρ[ί]ατον πῦρ·
ἦτορ ὕδωρ, γαῖα δ' ὀστέα, σῶμα πυρή.

II fere saeculi. — 1 - 3 corr. Kirchhoff. — 1 ΟΣΤΕΑΤΙ | ΖΕΙ — 2 Ν ΨΔΝΑΤΙΥΑΚΑΙΗΣ — 3 ΚΑΗΡ//ΓΑΤΟΝΠΥΙ — 4 ΥΔΩΙ ἦτορ i. q. ψυχή coll. C. I. 1066,6. — Naufragio periit Silvanus, corpus tamen mari ereptum crematum est, ossa condita.

433. Soadae Batanaeorum. Lebas VI 2322.

Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ, πολυήρατε διε Σαβῖνε,
καὶ ζῆς ὡς ἦρος καὶ νέκυς οὐκ ἐγένου·
εὐδεις δ' ὡς ἔτι ζῶν ὑπὸ δένδρεσι σοῖς ἐνὶ τύμβοις·
ψυχὰ γὰρ ζῶσιν τῶν ἄγαν εὐσεβέων.

II fere saeculi.

434. Petrae Arabum. C. I. 4667 coll. Add. III p. 1183.

Ἀρριανὸς μὲν μοῦστ' ἦνομα, ζαθά[ε]η δέ με Πέ[τ]ριη
γαίης Ἀραβίης γε[ῖ]νατο μητ[ρ]ό[π]ολις·
Αἰσοτίων δ' . . . . .
Θεσμῶν, καὶ γλυκερῆ[ς] κῦδος ἔ[γ]ωγε πάτρης·
5 ἐβδόματον [δέ μ' ἄγ]ον[τ]α καὶ εἰκ[οσ]τὸν [λ]υκ[ά]βαν[τ]α
νοῦσος [πα]ρ[ὸ]α[μάτε]ιρ' ἦ[ε] [πα]σ[εν] εἰς Αἰ[δ]ην.
τοῦτο δ' ἐμὴν κρα[δί]ην μοῦ[ρον] δ[ά]κεν, οὐνεκα μ[ητ]ρί
γηραιῇ θ[ρῆ]νον[ς] ἀε[νάου]ς λι[π]όμην.

Titulus anno 105 recentior, quo anno Arabia Petraea Romanorum facta est. Petra urbs iam Hadrianea aetate metropolis vocatur, cf. Marquardt *Antiq. rom.* III 1,202 adn. 29. — v. 2. 5. 7. restituit C. F. Hermann, cetera Franz. — 2 ΜΗΤΟΡΡΟΛΙΕ — 3 ΛΟΥΗΜ3 . . . ΙΔΙΑΒΝΙΑ. ΜΟΥΡΝΗΝ Franzii coniecturas taceo. Extremum versus vocabulum ἦμην fuerit, antea legere videor ἐν Ἀραβίῃ, θεσμοὶ Αὐσότιοι sunt ius romanum, cuius ille peritiam aut iactat aut nancurum se speravisse ait, cf. A. P. VII 343. 589. — 4 κῦδος vel ἐλπὶς sim. praestat Franzii supplemento πρώτος. — 5 ΤΟΝΑΚΑΙ — ΑΥΚΟΒΑΝΑ — 6 ΠΑΝΣΑΝΔΙΡΗΡΗΡΙΑΣΗΑΙΣΑΙΑ . . Η — 7 ΜΕΡΙ — 8 ΝΟΥΑΕ . . . ΔΙΡΡΟΜΗΝ.

435. Prope Suweida Trachonitidis. C. I. 4622.

Χαῖρε καλή, πασῶν προφεφεστάτη εἶνεκε πάντων,
σεμνοτάτη συνόμενε, καλῶν ὑπόδειγμα φιλάνδρων,
Φλάουια, τῶν Χαρίτων τούνομα κησαμένη·
εἰκόνας σῆς ἀρετῆς παῖδας γαμέτη προλιποῦσα
5 οὐκ ἔφθης μετὰ τοῖσι πάτρην φίλι[ο]υ[ς] τε συναίμους,
Ἀντιόχειαν ἰδεῖν γενέτιν θ' ἅμα τόν σε ποθοῦντα.
ἐτῶν κθ' μην(ῶν)ί.

II vel III saeculi. — 3 Flavia aut Charis, quod Franzio videtur,

aut Cale (v. 1) cognominata fuit; nimis enim artificiose Weleker ipsum nomen Flaviam a Gratiis desumptum putat, quippe quae ξανθαί a poetis praedicentur. — 4 in archetypo olim fuit εικόνα σῆς ἀρετῆς τέκνον γαμέτη προλιπῶσα. — 5 cave conicias φίλοις τε συναίμοις, nomen enim Αντιόχειαν poetae inscitia locum mutavit.

436. Beryti. Waddington ad Lebas VI 1854 a.

Θάρσει· τέθνηκας γὰρ ἀπενθήτοις ἐπὶ τέκνοις,
ζώουσαν προλιπὼν ἦν ἐπόθεις ἄλοχον.

437. Soadae Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2325.

Ἔστι καὶ [ἐν φθιμένοισι λόγος, χαίρω δέ τ' ἀκούων,
ὡς ἀπέδ[ωκε γυνή τήνδε χάριν φθιμένῳ
μῆμα γὰρ ἀ[νδρὶ ἔτευξε φίλῳ, τὸν μοῖρα κραταίῃ
ἤγαγεν ἐς γλυκε[ροῦς τέρμονας εὖσεβέων.

Litterae III saeculi. — Recepi quia similem v. 2 sententiam depren- disse mihi videbar epigrammati Catanaeo C. I. 5724 κλαῦσε δέ... ἦν πα- ράκοιτω καὶ βαιὴν στήλη τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.

438. Bostrae. C. I. 9145.

Πάντα χθρὼν φύει καὶ ἔμπαλιν ἀμφικαλίπτει·
τοῦνεκα μὴ στονάχοι τις ἀπὸ χθρονὸς εἰς χθόνα δύνων.
ὅταν κάμῃς, τοῦτο τὸ τέλος.

Recte christianum esse negat Kirchhoff, cum praesertim crucis si- gnum in Buckinghami et Bertovii apographis versui primo praefixum omiserit Bergren.

439. Seleucia. Ex Renani apographo litteris minusculis Waddington ad Lebas VI 2718.

οὓς πρὶν μὲν ἄλλων εἰς χάριν] κατέστεφον,
ἐν τοῖσδ' ἐγὼ νῦν κ]σίμενος τύμβοις [λέγω
παῖσιν κλύειν μ]ου· χαίρετε, εὐ[φ]ραίνει[σθε] τε·
κ]ενῶν γὰρ ἡμεῖν τέρμα μόχ[θων η] σορός.

2 extr. ἀγ. . traditur; ΑΓ. . fuisse sumpsit ΛΕ[ΓΩ. — 3 εὐ[φ]ραίνετε correxi. — 4 *quidquid laboramus incassum facimus; mors enim omnibus rebus finis imposita est. Itaque vivamus.*

440. Namarae Batanaeorum. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 305; ex suo ipsius Waddington ad Lebas VI 2176.

Εἰ κλίεις Ε[ὐσεβ]ίης [τε καὶ ἐν π]ροστέροι[σι Φιλί]ππου,
τῶν ἀπὸ Κ . . . . . , τῶν ποτ' ἐγει[ο]αμέν[ων

μίλιον ἢ δὲ Τύχης ἱερὸν ἀνάθημ' ἅμα θέντων,

κείνων ἢ σορὸς ἢ δ', ἣν θέσαν ἐναέται

5 ἀντ' εὐεργεσίης Ναμαρήσιοι ἄγχι πυλάων

ἀλλὰ μιν ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν

λείψανά τ' ἄλλοθεν ἄλλα πάλαι φθιμένων συναγείρας

θρησκαμένων θείων θῆκε παρὰ προγόνους

οἴκου ὑπὲρ νεάτοιο ἱστ' ἀψίδα τήνδ' Ἰομήδης,

10 Ἀυσονίων μούσης ὑψινόου πρότανις.

II vel III saeculi. — 1 εἰ . . . . . ΙΗΙΣ . . . . . ΡΟΤΕΡΟΙΟ . . . ΙΙΙΟΥ Waddington, eademque fere Wetzstein εἰ ΙΙΙΙΙΙΙΗΙΣ et v. extr. ΠΙΟΥ. Restitutio incerta est. — 2 ΚΕΙΜΕΝΝΟΥ Wadd. ΚΘΗΧΗΝΟΥ Wetzst. Fuit urbis nomen in - ηνν desinens. — 3 ΕΓΕΙΝΑΜΕΝΗ Wadd. ΕΓΕΙΝΙΜΕΝΗ Wetzst. corr. Kirchhoff. — 4 μίλιον miliarium esse puto, quem Fortunae fano simul dedicato insigniverint; saepius enim veteres ad vias publicas sacella vel ἡρωῶα constituebant, quibus spatia emetirentur; hoc illi videntur imitati esse. — ἀναθέντων Kirchhoff. — 6 μιν i. e. capulum a civibus donatum, quem Iomedes conlectis maiorum ossibus novo aedificato sepulcro (οἴκου ὑπὲρ νεάτοιο v. 9) sub eius arcu aliquo conlocavit. — 9 Ἰομήδης nomen satis mirum; vide ne lateat Diomedes, quod nomen ille leviter inmutaverit in versus gratiam simulque ut luderet in δ littera aequae ad nomen et ad pronomen τήνδ' pertinente.

441. Busr - el - Hariri in vico Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2474.

Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων ὅδε, τῷ ἐνὶ κείται

συνκλήτου φίλον ὄμμα, σαόφρων Μαιουρῆνος·

οὗ δύσις ἀντολίη τε μεσημβριή τε καὶ ἄρκτοι

πιστοτάτου [βασι]λεῦσιν ἀμωμήτοιο τ' ἐ[πά]ρ[χ]ου

5 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν αἰεὶ κλέος αἰείδουσιν

- τεῦξε δέ μιν ὄριστος ἐν ἡμερίοισι Φίλιππος,
 ἀποκασιγνήτης πινυτόφρονος ἔκγονος ἤρωσ,
 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος ἀμύμονος ἐσλὸς ὀπάων,
 καὶ κτίσε πύργον ὑπερθεῖν ἐνπτερύγεσσι πελείαις,
 10 λαοτύπων παλάμησιν ἐς οὐρανὸν εὐρὸν ἀείρας.

II vel III saeculi. — 4 ΕΛΕΛΕΥCIN quod fuisse ΒΑCΙΛΕΥCIN haud dubie patet ex v. 8 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος. ὀπάων, nam nihil praeterea de Maiorini cum imperatoribus romanis necessitudine. Incertius quid extremo versu eodem faciendum sit, ubi traditur ΤΕΚΕΡΤΟΥ. Quod posui paucis placebit.

442. In finibus Nabataeorum. Lebas VI 2031.

Ῥητορικῆς πόνος οὗτος, ὃν ἤνυσεν πολλὰ μογίσας
 Γαυδέντιος πινυτὸς ἄκρον ἔχων σοφίης·
 ἐν]θάδε πατρὸς ἐοῖο καὶ μητέρος ὁστέα θῆκεν,
 τῷ μὲ[ν] θρηπτιὰ διδοῦς, τῇ δὲ τοκοῦ χ[ά]ριτας
 5 . . . . . μνημεῖον ἐτέλεσ(σ)εν
 αὐτῷ καὶ γενέταις κτῆμα σννηγορίας.

II fere saeculi. — 3. ΙΟΑΔΕ et 4 ΧΡΙΤΑC corr. Waddington. — 5 ΟCΟCΙΟΙCΜΝ omnī ex parte integrum esse versiculum testatur Wadd.

443. Namarae. Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 307. Waddington ad Lebas VI 2177.

Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλχος ὁ Μαίωρος εἶσατο τύμβον
 τῆς ἰδιοκλήτου μνημα πανευτυχίης·
 ἱμιτελὲς δὲ λιπὼν ἔλαχεν μόρον· αὐτίκα δ' υἱὸς
 Μαίωρ κρηπεῖδ[ας τάσδ' ἐπέθηκε τάφῳ.

II fere saeculi.

444. Nedieran Trachonitidis. C. I. 4578 c. Melius Waddington ad Lebas VI 2432.

Τόνδε νέον οἱ τύμβον ἀνὴρ ΩΜΑCΤΟC ἔδειμε,
 Τίρωνος ἀρτιεπῆς υἱωνός, φίλος ὄλβιός τε,
 ὅς ποθ' ἠγεμόνος βενεφικιάριος κατὰ ἔθνος
 ἔπλετο Φοινίκων, Δαλμάτιος, ἅντα δόμοιο

- 5 ἀνλῆς τε προπάροιθεν ἐνεύδειν οἶος ἀπ' ἄλλων,
ὀππότεν αἶσα ἔλθῃσιν ὁμοίου θανάτοιο
ὄφρα νέκυσ τ' ἀνδρέσσιν ἀειζώοισιν ἐνεΐη.

III fere saeculi. — 1 ὀνομαστός Franz, cui praefendum putat Waddington ὄριστος. At nomine opus, nisi forte quod Tiro avus est defunctum eodem nomine usum esse credas. — 5 clausula homerica, 6 versus fere homericus. — 7 mirum quod non scripsit ἀειζώοισι μετεΐη.

445. Medsched in vico Adraham inter et Bostram sito. C. I. 4579.

Ἦ σορὸς ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο,
ὅς ποτ' ἐνὶ στρατιῇ κλέος εἴλετο· τὰ[ς] δ' ἐκάτε[ρ]θε
Μά[ξ]ι[μ]ος εὐδαίμων καὶ Γαιανὸς δύο παῖδες
ἔκτισαν Ἀντιόχοιο καὶ ἀ[ψ]ί[δ]α τήν[δ]' ἐπὶ πάσαις
5 ἴστασαν, ὄφρα πέλοιντο φίλῳ παρὰ πατρὶ [θ]α[ρ]όντες.

III fere saeculi. — 2 ΤΑΓ — 3 ΜΑΖΙΝΟΙ — 4 ΑΥΙΛΑΘΗΝΑ — 5 ΕΑ
correxit omnia Seidler nisi quod ἀψίδα nominis mensura offensus ἀψω
scripsit.

446. Medsched (vid. n. 445). C. I. 4582.

Μάξιμος ἐδίματο τῷδ' ἐνὶ χ[ώ]ρῳ
ἐαντιῷ καὶ ἀγαπητῇ ἀλόχῳ τ[ὸ] μνη[μ]εῖον,
κόνγχην προπάροιθεν ἔχ[ο]ν σ[ο]ρῶν,
ἐνθάδε γῆρας θέμενος αἰῶν' ἰς ἄ . . .
5 ἐσθλῆς ἐκ στρατιῆς] ἐκ [τε] γεωπονίης
δου[κ]ικὸς τὴν τάξ(ω) ἐπετέλ[ε]σσαν
κὲ στέφανον νίκης [κ]ο[μ]ίσατο.
Μάξιμος· οὗτος κεντηνά[ρι]ος.

IV saeculo non antiquius. — 1 ΧΟΡΩ — 2 sq. ΑΓΑ . ΡΗΧΑΛΟΧΩΤΕΩΛΗΤ[Ι]
ΚΟΝΧΗΝ - ΕΧΩΝΩΡΩΝ ἀγαπητῇ scripsi, ἀγαθῇ Franz, qui subinde mira ex-
cogitavit ὅτε ὤλετο κόνγχην προπαροῖθεν ἔχων σωρῶν proverbium hoc esse ratus
paupertatem divitiis anteponens. κόνγχη nihil aliud est nisi ἀψίς coll. C. I. 4556
τὴν Τυχέαν σὺν τῇ κόνγχῃ - ἐκόσμησεν. Quo probato antecedere debebat sepul-
cri nomen, quod κόνγχην habere ante capulos diceretur: τὸ μνημεῖον verum
esse non spondeo, certum vero est versus a fine mutilos esse velut
v. 4 et 6. — 4 ἐνθάδε i. e. Bostrae, quo exacta militia in otium
se contulerat. — ΑΙΩΝΙΚΑΝ fuit adiectivum ad αἰῶνα referendum. —

5 ΕΚΓΕΟΡ ΤΕ inserui. — 6 ΔΟΥΧΙΚΟCΤΗΝΤΑΞΕΠΕΤΑ inepte Franz δουλικὸς τὴν τάξιν, nam servitium non ordo est sed condicio. Quae scripsi certa sunt. Centenarius enim unus ex Ducis officialibus est, qui *duciani* latine, graece δουκικοί vocantur, officium ipsum τάξις est; pro mercedis ratione aut centenarii fuerunt aut ducenarii aut tricenarii aut sexagenarii, cf. Krueger *Kritik des Iustinianischen Codex* p. 138 sqq., cuius libri notitiam Mommseno debeo, et C. I. G. 5187 emendatum a Kruegero *l. s. s.* p. 191 sqq. — 7 ΝΟCΟΙCΑΤΟ νοσφίσατο Franz; mea emendatio nec difficilior est et sensui unice apta. — 8 ΝΑΝΟC corr. Franz.

447. Busan. Kirchoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 274.

Καίαιμος ε[ὐ]φρονέων πολυλ[ή]ειος ἐνθάδε κέϊται,
ἐ[ξ] ἰδίης στρατιῆς σῆμα πο[ν]η[ρ]οῦ.

1 ΕΙΦΡ - ΛΜΕΙΟC — 2 ΕΖ - ΠΟΜΙCΑ corr. Kirchoff. — εὐφρονέων πολυλ.
gaudens larga praeda.

448. Zoravae Trachonitidis. C. I. 4563.

Αὐ[τῶ] κ[αὶ] τ[ε]χέ[ε]σ(σ)ιν ἐδείματο σῆμα φαινόη
Αἰνείας [βρ]ιαρῆς κῦδος ἔχων στρατιῆς,
πρ[ὸ]ς δὲ πελ[ε]ία[ι]σιν δό[μο]ν ἄφθιτον, οὗ τινος [αὐ]τῶ
αὐτοκασιγνήτων χειρᾶς ὀρεξά[μει]νο[ν].

5 τούνεκα ο[ἷ] γε μὲν ἐσθλὰ πόροι θεός· εἰ δὲ υἱς αἰνῆς
κλεπτ[ο]σύν[η]ς μετέχει, [ἄ]λγεα [τῶ]δε δότω.

1 Burckhardt ΛΥ . . . . ΓΕΝΕCΙΝ Richter ΣΗΚΥΓΙΝΕCΙΝ Franz αὐτῶ
συγγενέσιν τέ μ' ἐδείματο. Solitam formulam restitui *Comment. Bonnens.*
p. 24. — 2 ΕCΙΑΡΗC et 4 ΞΑΝ//ΝΟΜ corr. Welcker *Syll.* p. 121. — 3 ΥΠΟ
ΓΛΕΠΕΛΗΙΑCΙΝΔΟΝΑ et 5 ΟΠΟΜΕΝ corr. ex. — 6 . . . ΠΟ . . . ΗΓ. κερδοσύνης Franz;
ego de τυμβωρύχων execratione cogitabam. — ΛΓΕΑΥ. ΔΕ corr. Franz.

449. Rimeae Trachonitidis. C. I. 4588.

Κελεστῖνος πινυτός με ἐδίματο τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
αὐτῶ καὶ τεκέεσσι φίλη τ' ἀλόχῳ ἐποίησεν,
νηδὸν Πλουτήϊ καὶ ἐπενῆ Φερσεφονείῃ
ἐσθλῆς ἐκ στρατιῆς· νῦν δ' οὐδενός εἰμι τάφο[ρ] πω
5 οὕτω καὶ μείνεμι πολὺν χρόνον ἰ δ' ἄρα κὲ δι
δεξαίμην γηράσκοντας, εὐδαίμονας, τεκνώσαντας.

Servatum nobis est et huius et aliorum quorundam epigrammatum (vide quae secuntur) archetypon A. P. VII 228:

Αὐτῶ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
 Ἀνδρῶν ὄσπῳ δ' οὐδενός εἰμι τάφος·
 ὄσπῳ καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ
 δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους.

Intellexit hoc Iacobs.

450. Selaema Batanaeorum. Lebas VI 2381.

Μνήμα με ὄραϊς περικαλλές, ἀοίδιμον αἰὲν ὀδίταις·
 ἐστὶ δ' ἐμοῦ καθύπερθε πελειάων δόμος ἐπύς.
 Ῥουφῖνος δέ με τεῦξε θεοῦ δ' ἰότητι τέταγμαί
 γηραλέους δέξασθαι, ἀτὰρ νέον οὐποτε πάνπαν.
 5 εἰμὶ δ' ἀλυπότατος κλινιῆρ πάντε(σ)σιν ἐτοιμός,
 νιάσι θ' υἰωνοῖς τε πολὺν προτὶ γῆρας ἰοῦσιν.
 Σάδος νεοπολίτης οἰκοδόμησεν εὐτυχῶς.

II saeculo vix recentius. — 7 non videtur *Νεοπολίτης* scribendum esse; Sados architectus ex servo civis factus est. — Versus senarius est; nomen puta pyrrhichium.

451. Busr-el-Hariri Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2473.

[Αὐτῇ καὶ τεκέε(σ)σι . . . . .

. . . . . δίματο Μαρκιανή
 υἰῶν παίδεσ(σ)ιν ἀμύμοσιν τε θυγατέρων
 αὐτῆς κυδαλίμων ἔξοχ' ἐν ἡμερίοις·

5 τῶν τινα μὴ δέξαιτο νέον παῖδ', ἀλλὰ γέροντα
 πλήσαντα λιπαρῶς κύκλον ἐτιῶν ἑκατόν.

3' voluit poeta tale quid υἰῶν τε παίδεσσιν ἀμύμοσιν ἢ δὲ θυγατρῶν.

452. Prope Damam. Titulum *a* et partem tituli *b* ed. Franz C. I. 4598 et 4599, integros omnes ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2145.

a. Βάσσοσ, ἐῆσ πάτρης μεγακνδέοσ ἀγλαὸν ὄμμα,
 ἐκ σφειτέρου κ[α]μάτοιο γεωπονίης τέ μ' ἔδειμεν

οἷ τ' ἀντῶ παιδεσσι θ' ὁμῶς κεδνῇ τε γυναικί
 μνήμ' ἀγανόν· βουλαῖσι δ' ἀειζώοιο θεοῖο
 5 γηραλέου[ς] πάντας μά[λα] δέξομ[α]ι, εὔτ' ἂν ἐκ[α]στο[ς]
 τέ[ρ]μα ποτ[ι] σ]φτέρον [β]ιοτῆς πεπ[ρ]ομένον ἐ[λ]θῃ.
 εὐτύχι Βάσσε.
 ἐτελέσθη ἔτους τῆς πόλ[εως] οά'.

b. *Αὐτῶ καὶ τεκέεσ(ο)ι καὶ ἧ πινυτῇ με γυναικί*
 10 *ἐ]ξ ἰδίων καμμάτων πολλὰ πονησάμενος*
Βάσσος τύμβον ἔτευξεν, ἐ[ρ]ισθενὲς ἔρμα πόληος,
ὄν βαθὺ γῆρας ἔλοι τέκνα τε γηθόμενον.
αὐτὰρ ὑπερθεὺν ἐ[μ]εῖο πε[λ]ιάσι καλὸν ἔδειμεν
κόσμον τηλεφανῇ πύργον ἀριπρεπέος.

15 c. *Βάσσος Ἀβουρίοιο πονήσατο τοῖς ἀγαθοῖς μὲν*
χάρματα, τοῖς δὲ κακοῖς εὐρ[ά]μενος ὀδύνας·
ἀλλὰ μιν παῖδάς τε εὐὸς καὶ αἰδοίην παρὰκοιτιν
δέξο γηράσ[α]νι[α]ς ἐ[ς] Ἀ[δου], πότνια νύμφη,
καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι ξ[α]νθὸς Ῥαδάμανθους.
 . . . . . 4 θ'

III saeculo certe non antiquiores sunt tituli, quorum tertius, si in-
 corruptum traditur numerale, XXVII annis primo recentior duobusque
 prioribus arte et indole longe inferior est; nescimus vero a quo anno
 urbis epocha repetenda sit. — 6 ΕΛΘΗC — 10 ΙΖ — 11 ΕΒΙ — 13 ΘΕΝΕΙΟ
 ΠΕΝΑCΙ — 16 ΕΥΡΗΜΕΝΟC — 19 ΖΘΝΕΟC omnia correxit Kirchhoff, cuius
 minus certa est v. 18 emendatio licet mihi recepta. Tradit Wetzstein
 ΓΗΡΑΧΗΝΤΟCΕΑΛΩCΠΟΤΝΙΑ, Waddington eadem fere, nisi quod CΑΛΟΙC
 vel CΑΛΩC habet. Wilamowitz deleta ἐς praepositione coniungi vult
 Ἄιδου νύμφη. Facilius sed vereor ne contra grammaticam vel Syrorum
 scribi poterit Ἄδεω. — 19 προὔπεμπε est in lapide. Ceterum versus
 fere homericus est Od. δ 564 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδίον καὶ πείρατα
 γαίης - ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθους. — Denique post
 Ῥαδάμανθους lineola interiecta χμγ - 4 θ, quam epochae notam esse arbitror.

453. Mardochea Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2391.

Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος Ἀλέξαν]δρός τε σαόφρων
δείμαντο φθιμένοις αἰδίου] μέγαρον

ἡ ὅ' ἔτυμον τάφος εἰμὶ βροτο]ῖς ἀνάπανμα μέγιστον
ἐκ βιότου καμάτων ἡδὲ γ]έωπονίης.

2 ΜΕΓΑΡΟΝ.

454. Zerbire Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2513.

Γάρμος Σίδρου σὺν Μάλλῳ καὶ Σίδρῳ καὶ Ἀδριανῶ τέκνοις
ἔκτησαν.

Τὸ μνημῖον ὄραξ, ξένε· τίπτε τέθρηπας;
αἰῶνος μακάρου νύχιον δόμον α[ῦτ]οὶ ἔτευξαν.

Probabile est tertium Garmi puerum non multo post Hadriani iter Syriacum natum esse. — Σίδρος, Σίδρος, Σίδρης (C. I. 4605) haud dubie tres eiusdem nominis formae.

455. Bostrae. C. I. 4650.

Βάσσης ἀνήρ, Βόστρης ἐρικυδέος ἄ[κρον] ἄωτον,
τύνβο[ν ἐ]υξέστοις λάεσιν ἰδρουσά[μην].

Supplevit Seidler. — ἰ ἄκρον ἄωτον Callimachi est *h. Apoll.* 112 clausula citata etiam ab Agathia *hist.* II 30.

456. Philippopoli. C. I. 4636. Melius ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 276.

Ἐνθάδε κῆτε θανῶν ἀνὴρ πινυτός τε καὶ ἐσθλός
Δομιτιανός Θεμου, οὗ κλέος οὐποτ' ὀλίτε,
τέτταρα τέκνα λιπών, χαίρων . . . . .

2 nomen Θαῖμος C. I. 4611. 4612. 4619.

457. Philippopoli. C. I. 4634.

Ἀναῖος τόδε σῆμα ἑοῖς καμά[τ]οισιν ἔτευξεν.

Ἀναῖος Welcker *Syll.* 97.

458. Philippopoli. C. I. 4637.

Δρακόντις Θεμάλλου τόδε σῆμα εἰς [καμάρτοισιν ἔτευξεν.

1 ΟΙΚΕΤ. C. . . . . — 2 ΕΟΙΚΕΤΟ unde post εἰς conicias fuisse ἔτευξεν.
Malui tamen cum Franzio praecedentis tituli versum integrum repetere.

459. Sahita Trachonitidis. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2538.

Ἥμην ποιὲ νέος, ἐνπλόκαμος, Ἄδωνι ὄμο[ι]ος,
αὐτὰρ ἔπιτα χαλεπὸν γῆράς με ἐδάμασ[σεν],
κυρτὸν ἢδὲ ἀνακτιν, κεφαλῆς δὲ τρίχας ἔμ[α]ρψεν,
κωφόν, ἀμβλυπὸν ὀδόντιας ἐξέτ[η]ξεν.

5 εἰμὶ δ' ὁ γράψας ἔτη ὀγδοήκοντα βιώσας,
Οὐρεδιανὸς Μαξίμου μνήμης ἔνεκεν ἐτ[έ]λεσσα.
πάντων δέ, φίλε, τέλος θάνατος καὶ βυθός,
πλούτου πενίης, ἀλόγων τε καὶ ἀνδρῶν.

Supplevit Kirchhoff. — 1 idem exordium infra n. 613 ἧμην ποτὲ μουσι-
κὸς ἀνὴρ κτλ'. — 3 τρίχας ὤλεσεν Kirchh. τρ. ἐμάραναν Wilamowitz. —
4 ΕΞΕΤΙ Waddington. — 8 ἄλογα videntur animalia esse, contra neograe-
cae quidem linguae usum.

460. Apud Borechath Sabaeorum Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2416.

. . . . . ἀμελαθον ὄρας με θεῶν φίλον ἀρχιερεῖα·

ὃς τόδε σῆμα πόησα [ιδ]ίην τε σορὸν κατέτευξα,

. . . . . ουνον ἐνθάδε γλυκὴν ὕπνον ἰαύω·

ἱεὺς γάρ εἰμι πρωτοτόκων ἐκ τελεθ . . .

5 εἰ δ]έ τις πῶ[μ]α τῆσδε σοροῦ ἐπαείροι,

ἀμαρτωλὸς ὅ]δ' ἔστω Ἐκαέ[ρη] μ[ε]ῖα τ]ῶν ὑπαρχόντων [αὐτῶ].

1 init. nomen defuncti fuisse vidit Waddington, quod tamen dubito
num Ἀμελαθος fuerit. — 2 ΜΗΝ et 5 ΠΩΝΑ correxi. — 3 fortasse πᾶσι
δὲ κ]ο[ι]νὸν-ὕπνον, ut mors omnibus communis opponatur τῇ ἰδίῃ σορῶ.
— 4 extr. potest τελεθ[ῶν] scriptum fuisse pro τελετῶν. Videtur sacer-
dotium dici, quo maximus quisque natu familiae fungebatur. — 6 ΩΔΕ
ΕΤΩΚΑΕΠΡΗΥΜΤΕΜΩΝΥΠ κτλ'. si non verba, sententiam saltem adsecutus
esse videor.

IV. GRAECIAE.

461. *Palaeochorio Megaridis, qui locus videtur Rhus esse.* Boeckh C. I. 1051 ex schedis Fourmonti.

Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων
 κὲ κει[μέ]νω[ν] ἐνταῦθα ἠρώων ἀπ[ολ]όμενον δὲ τῷ χ[ρ]όνῳ
 Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[ε]σκεύασεν.

..... τ]ῶν [κ]ειμένων καὶ τῆς πόλεως
 Σιμωνίδης.

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
 ἴεμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα,

τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοία[ς ἱερῶ] πά[γ]ῳ, ἐνθα καλεῖται
 ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος,

5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐνπροσθεν Σαλαμῖνος
 [νηῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἄρην,]

τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοι[ω]τ[ί]ῳ, οἵτινες ἔτλαν
 χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἰέναι.

ἀστοὶ δὲ ἄμμι τόδε [Μεγαρῆς] γέρας ὀμφαλῶ ἀ[μ]φί

10 Νισαίων ἔ[π]ορον λ[α]οδόκων ἀγόρω[ν].

Μεχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις [κ]α[ὶ] ταῦρον ἐν[ή]γ[ι]ζεν.

Helladius IV vel V saeculi homo antiquissimum epigramma vetustate absumptum non nimis curiose restituit, quod quó iure a Simonide compositum praedicet nescio; poetae enim nomen adscriptum non fuit. — In praescriptis ΚΕΙΛΙΩΝΩ - ΑΠΛΑΔΟΜΕΝΟΝ - ΧΤΩΝΩ - ΕΠΙΠΗΚΙΚ corr. Boeckh; cetera ΦΗΝΑΙΣΤΟΥ... ΝΝΙΟΙΠΠΕΠΙΔΙΩΝΣΕΙΜΕΝΩΝ κτλ'. medicum expectant

Sander coniecit τούτο ἐποίησεν ἐπὶ τῶν κειμένων κτλ., quae apta esse non videntur. — In ipso epigrammate Helladii vitia neglexi, qui ε pro αι et contra, οι pro υ sim. scripsit. Notanda véro v. 1 ΚΑΛΛΑΔΙ, v. 2 ΠΕΜΕΝΟΙ, v. 4 ΕΑΓΝΑΕ, ubi spiritus olim adiecti vestigia optime perspexit Boeckh, — 3 ΕΥΡΟΙΑΚΓΙΠΑΧΩ non convenit certe poetae graeco quod Boeckh posuit ὑπ' Εὐβοία ναυσικλήτω. Bergk Εὐβοίας ἄκρω πάγω, quod mutato epitheto recepi, nec praeplacet Schneidewini Emperiiique coniectura ἀλίω πάγω. — 6 omissum ab Helladio suppl. Boeckh. — 7 ΒΟΙ ΟΥΤ . ω corr. B. — 7 sq. modestius locuntur, quoniam una cum Phliasiis ingruente Thebanorum equitatu terga verterant Megarenses, Herod. IX 69. — 9 ΤΟΔΕΓΕΡΑΣ Helladii errorem alii aliter sanabant; aequo violentius egit Boeckh, Bergk edidit ἀστοὶ δὲ [μνᾶμ'] ἄμμι τόδε γέρας, in quibus displicet γέρας sine adiectivo positum. Excidisse aliquid cum certum sit cumque nihil ad sententiam quidem desideretur, inserui quod quomodo describentis oculos fallere potuerit facile intellegitur. — 10 ΝΕΙΣΩΝΕΚΤΟΡΟΝ / ΜΟΔΟΚΩΝΑΤΟΡΩ recepi Bergkii certam opinor emendationem, nisi quod cum Schneidewino λαοδόκων quam δαμοδόκων scribere malui. Nisa vetus Megarum nomen notum est, intra ipsum curiae circuitum ἡρώων τάφους fuisse docet Pausan. I 43,3. — Quae subscripsit Helladius correxit Blomfield; traditur ΔΕΨΠΙC - ΤΑΤΑΥΡΟΝΕΝ ΝΥΓΕΝ.

462. Megaris. Ex schedis Fourmonti omnia tria, ex Pocoekio tertium epigramma reliquorumque partem ed. Boeckh C. I. 1066. 1067. Lebas II 67.

- a. Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι μελιχότατον,
τὸν τοῖς καλοῖσι χρηστόν, δυσμενῆ κακοῖς,
δόξες δ' ἐν ἄστει μυρίες ἀν[ξ]ούμενον,
ἀστοῖσι καὶ ξίνοισιν οἷσιν εὖνο[μ]ον
- 5 μάρψασα μοῖρα σῶμα τή[ν]δ' ὑπὸ χθόνα
δ[έ]δωκ[ε]ν, ἦτορ δ' ο[ὐ]ρανῶ μ[ε]τ[ά]ρ[σ]μιον
τοιοῦτο[ν] ἴ[σθι] π[άν]τα Νικοκράτους βίον.
- b. Εἴκοσι[έξ] ἀνύσαντα δ[υ]σ[σ]ηνόστ[ο]υς ἐν[ι]αυ[το]ύς[ε]
ἐ[ἴ]λ' ἄτροπος Κλωθὴ Νικοκράτην βιότου,
10 Νικοκράτην πολύμητιν, ἀφ' αἵματος ἀρχιερώων,
πάππον Νικοκράτους, νύεα Καλλιτύχου.
- c. Νικοκράτους λαγόνεσσιν ὑπὸ χθονίαισι κέρυπτε

σῶμα, κέαρ δ' ἀνόρουσε πρὸς αἰθέρα διαν ἀερόθεν·
σοὶ δὲ χάρις, Πλουτεῦ, ἀκάκη θεῶ, εἴνεκα μοίρης. —

- 15 Πρην [κ]αὶ γλυκ[ύθ]υμο[ν], ἀγαλλόμενον μάλα πᾶσιν
υἶὸν Καλλιτύχοιο μένει [δ]ι[ο]ν φάος ἄλλο,
πρὶν στυγερο . . . . .

II vel III saeculi. — Tria numerorum genera in unius viri epitaphio cumalata ex nobiliorum hominum more aetate posteriore recepto. — 3 ΑΥΙΟΥΜΕΝΟΝ corr. Boeckh addens *barbarum est, haud dubie tamen verum.* αἰνούμενον vel αὐχούμενον Keil *Mus. Rh.* XIV 506. — 4 ξένοισιν Boeckh; idem correxit CΥΝCΝΟΝ et v. 5 ΤΗΚΙΑ et v. 6 ΟΝΡΑΝΩΜΤΙΑΛ . ΙΟΝ — 6 ΔΙΔΩΚΙΝ δίδωσιν Boeckh. — 7 ΤΟΙΟΥΤΟΙΩΠΙΛΛΑΗΝΙΚΟ κτλ. corr. Keil. — 8 ΔΙCΝΥΗΝΟΙC Boeckh, qui reliqua supplevit, *δυσωνίμους* coniecit, adiectivum vix recte formatum. — 9 ΦΙΑ σφῆλ' Boeckh. εἴλ' scripsi, quod nunc confirmatur titulo romano inedito (infra n. 562.) αἰαῖ ἀνιγροῦ δαίμονος, ὃς ζωᾶς εἶλε φίλαν ἄλοχον. Vulgarius est *καθελεῖν τινα βίου.* — Tertii epigrammatis aperte duae ternorum versuum partes sunt. — 15 ΙΑΙΓΛΥΚΙΟΥ ΜΟΗ et 16 ΑΙ . Ν (Lebas Δ . . . ΦΑΟC) corr. Boeckh. — 17 Fourmont CΤ ΥΙ . ΡΙ . ΗΠΟΙ . ΓΟΙΝΗΙΑΘΑΝΑΟΙCΙΝΙCΙΟΙ, Ροσοοκ ΕΓΥΠΡΟ ΜΥΠΟΠΟΙΗΠΙΑΩΑΝΑΝΟ ΗΠΒΟΙΟΙ. Lebasii lectioni *πρὶν στυγερῆς ὑπὸ . . . . . ΑΘΑΝΑΤΟΙCΙΝΕCΩΘ.* nescio an non fidendum sit. Emendare neque aliis contigit nec mihi, quamquam intellego sententiam similem esse Theocriteae XVII 46 σέθεν δ' (i. e. Veneris) ἔνεκεν Βερενίκα - εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπε- ρασεν, - ἀλλά μιν ἀρπάξασα, πάροιδ' ἐπὶ νῆα κατενθεῖν - κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων, - ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπε- δάσσαο τιμᾶς.

463. Crommyi. Ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* III 264 n. 42.

Φιλοστράτα βέβηκα πηγὰς εἰς ἐμὰς
λείπουσα δεσμόν, ᾧ φύσις συνεῖχε με·
ἐπὶ τοῖσ[ι] δέκα γὰρ τέσσαρ' ἐκπλήσασ' ἔτη
πέμπτῳ τὸ σῶμα καταλέλοιπα παρθένος,
5 ἄπαις, ἄνυμφος, ἡίδεος· ὅτω δ' ἔρωσ
ζωῆς ἔνεστιν, ἀφθόνως γηρασκέτω.

II vel III saeculi. — Christianam fuisse Philostratam non demon- stravit Welcker. — 3 ΤΟΙC corr. Heimsoeth.

464. Argis. Mihi dedit C. Curtius, qui descripsit.

Ἄκτη nomen mariti . . .]α χρηστή [χαῖρε.

Ἦθεσιν, οἵν' πέπλοισι μετάρ[σιος] . . . . .

Ἄκτη καλλικόμων ἄνθος [ἀπ' Ἰναχίδων,
ἀελίου] προλιποῖσα φάος [τάφον ἐνθάδ' ὑπῆλθο]ν,
ἀντὶ δὲ θαλπωρᾶν [θῆκα γονεῦσι γόους·

5 οἵν' [δ'] ἔτι παῖδα φίλον λιπό[μην πόσει] . . . . .

I sive post sive ante Chr. n. saeculi. — Praescriptum fuit Actes maritique in -ας desinens nomen. — 1 sententiam petii ex titulo attico supra n. 83 οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐν βίῳ ἦδε, ἀλλ' κτλ. — 4 Π. Ζ 412 οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπης. — 5 | ΛΕΤΙ — Versus sexti superant paucarum litterarum apices.

465. Argis. C. I. 1152. Lebas II 132.

Ἄρτι νῆας βαίνουσαν ἐς ἐλπίδας, ἄρτι τὰ θεῖα
στέμματα Κα[ρ]ν[ε]ῖαις δερκομέ[νην] θυσίαις
μοῖρα θεῶν μάρψασα παρ' ἀνέρος ἤρπασε κόλπων,
οἷά τις εἰσοβόρος διψᾶς ε . . . . .

5 Σμύρναν τὰν φιλότεκνον· ἐπ' ἀνδρὶ δὲ παῖδα λέλοιπα
ὀκταέτιν· θνήσκω δ' [ἐκ πυρετοῦ] νόσον,
μναμόσυνον προλιποῦσα πόσι κατὰ δῶμα θύγατρα
Μαινίῳ· Ὑψίστου δ' ἠρίον ἄγχι Διός·
10 ἐνθάδε γὰρ με σύνευνος ἔθην· Ἀπολλώνιος καὶ
τοῦτό μου ἐν νούσσοις δῶρον ἀπείσχον ἐγώ·
ἤρπ]ακεν οὐσαν ἄμεμπτον ἀφ' οὗ σέβας εἶχον ἄνακτος
ζῶσα, καὶ ἐν φθιμένοις τοῦτο γέ[ρα]ς [πόρε μοι
τοίνυν οὐ τύμ[βο]ν κατ[ὰ γῆ]ς, μακάρων δὲ λέλονχα
κῶρον καὶ τὰ θεῶν δῶματα χρυσοπαγ[ῆ].
Μανία Τίτου Σμύρνα χρηστὴ χαῖρε.

I vel II saeculi. — 1 suppl. Boeckh. — 2 ΛΑΤΑΚΑ. Ε. ΨΙΔΕΡΚ κτλ. Καρνείαις certo et vix incertius θυσίαις restituit Wilamowitz. *Modo ad novas erigebatur spes, modo sacras* (Iovis scilicet, cf. v. 8) *infulas videbat sibi propositas, quas Carneis adsumptura fuit* e. q. s. Idemque indicavit Aeschyli *Agam.* v. 487, ubi Ζεὺς Ὑπατος cum Apolline coniunctus appellatur ab praecone Argos reduci. — 4 ΕΛΙ Lebas. διψᾶς ἔχιδνα φιλεῖ Boeckh, quod languet; fortasse διψᾶς ἔδακεν τέκνον. — 6 non certe e partu mortua est. — 8 sq. mariti nomina erant *Maenius Apollonius*. — 8 supplevi ex proximis. — 10 ΔΩΡΟΝΙ Lebas. — 11. ΠΑΚΕΝ Lebas, suppl. Waddington. — 12 ΓΕΔΑΣ Lebas, .ΕΛΛΥ Fourm., ut iure de

mea correctione dubites. Clausula *πῶρε μοι* in titulo Spartano infra n. 476,6. Interpretor equidem: *sepulcrum mihi est prope Iovem Maximum; nam hic me condidit maritus et hoc donum (i. e. solatium) aegrotans ego abstuli. Rapuit me deus (i. e. Iupiter), cuius dum vivo habebam sacerdotium, mihiq̄ mortuae hoc honoris tribuit, ut suo in fano sepelirer.* In quibus non nego adsimilatione paullo duriore v. 11 me offendi. Speciosior sane, at quae traditis adaptari nequeat, Wilamowitzii est explicatio: *mors mihi hoc, dum morbo me absumit, concessit: rapuit me quidem ab Iove, sed ut mihi prope eius fanum aeternam concederet sedem.* Αἰδῆς vocabulum frustra temptaveris versui 10 inserere. — 13 suppl. Waddington. — Post χαῖρε in Fourmonti apographo alia nomina secuntur Εὐκράτεος κτλ., quae ad hunc titulum non pertinent.

466. Argis. C. I. 1141. Lebas II 131.

Γαῖα κατ' ἐμπ[ο]ρίην σ' ἐλθόντα πο[τ]ῖ ἤδε κέκευθ[εν,
Σώγενες,] Ἀργείων θυμὸν ἀφέντα πόλει.

I TOPIN . NTEΛΘΟΝΤΩΠΟΓΕΙΧΕΚΕΚΕΥΘ Lebas, ΣΟΡΗΝΗΝΣΕΛΟΟΝ . Α . ΠΩΙ
ΔΕΚΕΚΥΘΟ Fourmont, quae composui. ἐμπορίῃ dedit Wilamowitz.

467. Argis. C. I. 1156 ex schedis Fourmonti.

Κούφ[η] γαῖα κέκευθ[ε] τρι[α]κοσιῶ λυκάβαντι
ὦ[μ]ὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον ἀει[ρο]μένην
Πώλλαν, [πο]λλὰ λιποῦσαν ἀ[π]εχθέα [δάκρ]υα μητρί,
μητέρα [τῆ]ν μήπω πικρὸς [ἐμ]α[ρ]ψ' Αἰδῆς.

II fere saeculi. — 1 . . ϚΥΦΙ . ΛΙΑΚΕΚ . . ᾠΕΤΡΙ . . | . . ΣΤΩ — 2 ΩΝΟ . .
. . ΩΔ κτλ'. Male Boeckh σὺ φιλία κέκληκε - ἡ Μοῖρ' ὠδίνων κτλ'. Sponte legitur γαῖα κέκευθε, ab initio κούφη dedit Wilamowitz; v. 2 cum mater nondum fuisset Paulla, gravida fuisse dici debet; itaque ὠμὸν ἔτι-
φόρτον scripsi, *onus nondum maturum*. — Cetera bene correxit Boeckh,
v. 3 Πώλλαν φΑΛ | . . λιποῦσαν ΑΤΕΧΘΕΑ | . . ΒΥΑ, v. 4 . . ΛΑΒΥΑΙΔΗΣ, ubi
sic interpretandum *quàm cum nondum mater esset mors abripuit*.

468. Incerti loci, postea Venetiae. Smyrnaeum esse nescio cur coniecit Franz. C. I. 6862. Huc rettuli propter nomen defunctae.

Πώλλα Περιγένου χαῖρε.
Λικιννία χαῖρε.

Λικωνία Ἐλένη χαῖρε.

Λαίνεος στήλη με περίξ ἔχει· ἐκ δέ με πασιῶν
νύμφην καὶχ θαλάμων ἤρπασ' ἄφνωσ' Αἴδας,
Πάλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπῶν μνημῆια τέκνου.

469. Prope Argos. C. I 1155 ex schedis Fourmonti.

Πήγη χαῖρε.

Τίττομαι ἐν Παγαῖς καὶ οὔνο[μα τοῦτο κ]αλοῦμαι
κα]ὶ [θ]νήσκω π[η]γᾶς δυσμ[ενέεσσι ῥοα]ῖς.

1 suppl. Boeckh, qui παγαῖς adpellativum esse dicit. At in hoc ipso urbis Megaricae nomine lusus distichi versatur. — 2 ΛΙΟΝΗΣΚΩΓΑ ΣΔΥΣΜ - - - | ΙΣΥΙΣ verba quae posui incerta sunt; possis δύσμορος ἐν προχοαῖς. Sed πηγῆς nomen in lusus gratiam delectum est, cum quodlibet aliud aptius fuisset.

470. Argis. C. I. 1157.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κείμαι ἐπὶ σήματι τῷδε
μοίρης ἀνβροσίης ἐκτελέσα[σα] μίτον.

II vel III saeculi; litterae ΕΣΤΩ.

471. Cleonis. Rangab. 2220 b ex Bursiani apographo. Baumeister *Philol.* IX 182.

Νομων[ί]α Μεγαλοπολι[τις] χαῖρε.

Ἰκαρίου μὲν παῖδα πολυ[ζ]ήλωτον Ὀμη[ρος]
ὑμ]ν[η]σ' ἐν δέλτοις ἔξοχα Πηνελόπην,
σῆ[ν δ'] ἀρετὴν καὶ κῦδος ὑπέρτατον οὔτις ἐπα[ρκῶς]
ἰσ[χύει] λιγυρῶν ἄσαι ἀπὸ στο[μάτων].
5 αὐτὸς ἄρ' οὖν ἐκά[λ]ε[σ]σεν [ἀν]α[ξ]σε, Νομών[ι],
Ὁ[λίμπου],
τηκεδόνι στυγερ[ῆ]ι σῶμα μαραινομένην.

II vel I a. Chr. n. saeculi. — 1 ΓΟΛΥΣΗΛ quod in arsi ferri 'posse male iudicat Keil *Bullet. acad. Petropoli.* XIV 178. — 2 .ΗΝΣ corr. Rang. — 3 ΚΗΜΑ\ΡΕΤΗΝ Baumeister; corr. Keil idemque v. 4 ἰσχύει et

στομάτων bene supplevit, male vero v. 3 οὔτις ἔπαινος. Melius Rangabes οὔτις ἐπ' αἴαν. — 5 . . . . . ΟΥΝΕΚΑΔΕ. ΞΕΝΑΓΓΕΝΟΜΩΝ. Ο. Sententia sic procedit: *Penelopen Homerus cecinit, tuam vero virtutem cum nemo mortalium satis canere valeret, ex vita te Iupiter sustulit.* Vltimum distichon vix certa ratione emendari poterit. Cum spatii rationibus pugnant quae Keil coniecit οὔνεκ' ἄρ' εἰς ἔδρας σε, Νομωνία, ἡγαγ' Ὀλύμπου
 τηκεδόνι στρυγερῇ Ζεὺς φθιμένην Κρονίδης.

Equidem ἀναξ non facilem esse emendationem probe scio; sed meliora non suppetunt.

472. Sparta Athenas translatum. Neubauer *Hermae* X 153.

Γ]λαυκατ[ία με μ]νᾶμα Κάλας [ἐ]θετ' Ἀνθ[ίδα νύς.
 Παι[δίας ἐπόει].

Ante ol. 75. — Indolem tituli bene perspexit Neubauer, nomina quae supplevit concedens incerta esse.

*473. Sparta, nunc Athenis. Kirchhoff *Hermae* IV 425.

a. Πάση κοσμηθεῖς ἀρετῇ, Τειτάνιε δεῖτε,
 ἔγγογε Παίωνος, νῆσσον ἔχεις μακάρων
 ὅστέα δὲ ἱερὰ σεῖο περικλυτὸς ἀμφιβέβηκεν
 Φοῖβος ἐπ' ἠϊθέοις τείμια πάντα νέμων,
 ὄφρ' Ὑακίνθῳ μὲν γοννὸς περιβωτοῖς Ἀμύκλης,
 σοὶ δὲ Λυκαονίῃ ἔνδιον ἦ Πιτάνη.

b. Πᾶσιν ἱητορίας ἀπ' ἐμῆς Ἑλλησιν ἀμύνων,
 ἧῶ ἐπαρκέ(σ)σαι ὀ[ς μὸ]νον ο[ὐ] δυνάμην,

Titulus Luciano fere aequalis, cuius adtulit Kirchhoff πῶς δεῖ ἴστ. συγγρ. c. 21 ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῆ Ἀττικὸς εἶναι. . ἡξίωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ Ῥωμαίων καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὡς. . Τιτάνιον. . τὸν Τιτιανὸν (λέγειν). Dialectus ionica est ut in medici titulo. — 6 Pitane patet, Sparta pagum, non solum Dianae, sed etiam Apollinis sacris nobilitatam fuisse. — 8 suppl. Kirchhoff. — 9 prima littera ο fuit.

474. Spartaee. C. I. 1488.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτι τύμβος ὄδ' εἰμί,
 οἱ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Αἴδην·
 ὦν ὁ μὲν ἐν κόρυσις Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
 ἢ δ' Ὑγία, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη·
 ἄρρενι δ' ἠιδέω παιδείην ὥπασε Μοῦσα,
 ἣν Αἴδης φθονερός νόσφισεν αὐξομένον.
 καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισὰ δὲ πένθη
 νῦν κλαίει γαμέτης ἄμιγα καὶ γενέτη[ς].

Epigramma elegantissimum II fere saeculi; litterae εσΩ. — I olim
 ἐπι coniciebam.

475. Spartaee. Lebas II 211 d.

Τρώϊλε, χαῖρε, καμῶν πολλὴν ἀτροπὸν χθόν' ἀν' ἀνδρῶν
 καὶ πόντου σπεύσας συνεχῆ σκηνὰ κύματα πλεῦσαι,
 ὡς ἵνα σοί τι Τύχη δῶῃ καλὸν ἐξαπίνης που,
 οὐκ ἔλαβες χάριν ἐκ καμάτων σῶν, οὐδέ σε γαῖα
 5 σὴ κατέχει Σπάρτη, πολὺ φίλιαιος, ἀλλὰ Κορώνη
 γῆ σε κρατεῖ τύμβοις, τὸ πεπρωμένον οὐ προφυγόντα,
 τεσσαράκοντα μόνους ζήσαντα χρόνους ἐνιαυτῶν.

1 ἀτροπὸν i. q. ἀτραπὸν esse monuit Wilamowitz.

476. Spartaee. Lebas II 211 ex Foucarti apographo, aliter hoc in
 commentariis aliter in ipsa editione tradito; cf. *Athenaei* v. II 76.

Φαῦστε χαῖρε, ζήσας ἔτη μ.
 Ἀγνὴ μὲν μήτηρ με λοχεύσατο παῖς ἔτι κεδνὴ
 πρώτας ὠδεῖνας ἠηξαμένα λαγόνων·
 Φαῦστον δ' ὠνόμασέν με πατὴρ ἰδίης ἀπὸ μητρὸς,
 γίνατο δ' ἠιδέους τηλυγέτην τε κόρην.
 5 πένθος δ' οὔτι ἐκὼν καὶ λύπην δῶκα τεκούσῃ·
 μοῖρα γὰρ οὐδὲ γονὴν οὐλομένη πόρε μοι,
 ἀλλὰ με νηλειῶς τρισσῶν ἤρπαξεν ἀδελφῶν
 μητρὸς τε γλυκερῆς κουριδίης τ' ἀλόχου.

Infimae aetatis carmen nimium quam incompositum. — 3 Fausta
 vel Faustina fuit aviae nomen. — 5 *dolore quidem adfeci matrem, sed
 invitus; nam fatum in causa erat, quod liberos non relinquerem.*

477. Magulae ad Spartam. Ex schedis Fourmonti C. I. 1480.

. . . . . αἰς Λακεδαιμόνο[ς] . . . .
 . . . . . καὶ κλέος ἀμπε[δ]ί[ον]
 . . . . . β]ραχὺ λίψανον, οὐ μ[έ]γα σῆμα
 . . . . . ο]ν δῶρον ἔλευθερί[ης]
 5 . . . . . Ἄργολικὸς στό[λ]ος· ὤπασε δ' ἡμ[ῖν]
 δῆμος ὑπ' αἰπεινῇ ἀ]κροπόλ[η] τάφον.

Litterae fere III p. Chr. n. saeculi sunt, quo tamen tempore cum vix invenias quid belli gesserint Lacedaemonii cum Argivis, recte fortasse Wilamowitz refictum esse epigramma ait, nisi mavis ex vetere lapide ab altero Helladio (vid. supra n. 461) transcriptum statuere. — 1 sq. *huius pugnae fama apud montium non minus quam apud planities incolae percubuit.* — 2 ΑΜΠΕΛΙ — 3 sq. *mortuis hoc monumentum pro recuperata pretiosa libertate exiguo dono est.* — 5 Ἄργολικός Boeckh. — 6 ΚΡΟΠΟΛΙ — 7 sq. pauca supersunt haec:

ΥΝΟΝΥ.ΜΙΗΥ---ΔΗΛΟΣ
 ΑΡΤΗΡ-----Ι.Ι...ΩC

478. In suburbano Geraniae, cui nomen Μεγάλη Μαντινέα. Fourmont, ex cuius schedis C. I. 1499, cf. ad 1457 et 1463.

Τίς μοιρῶν μίτον ὕμιν ἐκλώσατο, παῖ[δες], ἄωρον,
 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλους·
 τυτθὸν δὲ ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰουλον
 ἤρπασεν ἢ προπετιῆς μοῖρα διωξαμένη
 5 Θειοφάνη Νιρόν τε, νέ[ο]υς δ' ἐμαρήνατο [δ]αίμων
 ἄμφ[ω] πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

II fere saeculi. — 1 ΠΑΙΑCΟ et 5 ΝΕΥC et 6 ΑΜΦΙΟ corr. Jacobs. — 3 ΤΟΥΘΤΟΝ quod πρῶτον legerunt. — 6 aegre adiectivo caret nomen ἔρνεσιν.

479. Prope Taenarum. C. I. 1498.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν μέγα σῆμα καλῖπτει
 Εὐτυχον οἰκονόμον, πολλὴν φιλήην πορίσαντα.

III fere saeculi. — 2 οἰκονόμος quid sit docet C. I. 1276 Ἀμάραντος Δημέα φιλοδέσποτος οἰκονόμος.

480. Thelpusae. Ross *Inscr. ined.* I 10.

Ἰουλία Ποθοῦσα χαῖρε.

³Α σ[ο]ῖ μὲν, σοὶ πέ[νθος ἐπέκλ]ωσεν θ[εο]ῖς ἐσθ[λή],
 ἔξανύσαι ζήσασ]αν ἔτη δύο καὶ δέ[κ]' ἀτα[ρ]πτόν.
 α[ἰ]εὶ γὰρ τὰ δοκοῦντα θεοῖς - - - ἐν κατὰ μάν[τιν]
 — — — ΕΙΔΑΡ — — ΙΠΕΕC — — — — —
 5 ἐν] παλά[μαις ζ]ώντων γονέων πολλὴ χεῖρον[α πάσ]χει
 — — Δ — ΜΟC — — — — τάχιστα δίκας τελέων [θανάτοιο
 — — σαν ἐπεὶ [γ]' αὐτο[ί τ]ε πικ[ρ]ῶ μὲν πέν[θει . . . . .
 — — καὶ ΔΙΕΑΙ τέκνον ἐρ — — — — ἀνπαύσωντα[ι].

Apographo mutilo abstinendum puto. — 1 ΑCΕΙΜΕΝCΟΙΠΕΜ - ΘΩCΕCΘ
 ΑΙ — 2 ΔΕΖΑΤΑΕΠΟΝ — 3 ΑΓΕΙ post θεοῖς videtur μάντεως epitheton
 fuisse velut θεῖον, nam lacunarum nusquam adcurata habetur ratio.
 Certum autem est poetae alicuius verba citari. — 5 dubitanter hanc
 posui sententiam *grave est mori, graviora patitur qui in manibus super-*
stitum parentium moritur. — 7 ΕΠΕΙΤΑΥΤΟΠΕΠΙΚ - - - - - ΩΜΕΝΠΕΝ — 8 ΑΝΠ
 ΑΥCΩΝΤΑΚ sententiam non adsequor.

481. Patris. C. I. 1553.

Δομιτίου Φαίδρου.

Τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, καλοῦντες
 ἐν βιοτῆς μέτροις οὔποτε πανσόμεθα.

482. Leucade. C. I. Add. II 1923 b ex diario quodam graeco, cui nomen Ἰόνιος Ἀνθολογία.

Τελέσφορε χαῖρε.

³Ἦν ὥρα συ[ν]έχουσα Τελέσφορον, καὶ ἀπέδησε
 τὴν ζωνὴν ἑαυτοῦ.
 ἦόνος ἐξήρπα[ξ]ε καὶ οὐκέτι μοῖρα ἀνέμεινε.
 ὦ ταχ[ι]νοῦ θανάτου καὶ γονέων ἀτυχῶν.

I CΥΕΧΟΥCΑ emendavit Boeckh, falso tamen explicans. — 2 ΕΞΗΡΠ
 ΑΖΕ. — Sententia epigrammatis haec mihi videtur esse: *Telesphorum*
navi iter facturum Leucade cohibuit tempestas (ὥρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος
 A. P. VII 263,3 eodem significato) *et cingulo soluto* (ζωνὴν λύεσθαι in
 itinere subsistere Herod. VIII 120) *caeli serenitatem opperiebatur. Tunc*
forte in littore stans sive casu sive vento abreptus in mare praecipitatur,

Parca quae navigantem perdere voluisset morae impatienti. — Inter verba *ἑαυτοῦ* et *ῥόνος* nihil omnino spatii est, ut poeta mancum versus facere voluisse vel integrum facere non potuisse videatur. — 4 ΤΑΧΥΝΟΥ quod cave defendas deque voluntaria praepropere excogitata morte intellegas.

483. Delphis. C. I. 1722.

Σῆμα τόδ' ἤρωος πατήρ παρὰ ταῖσδε πύλαισιν
 Πυθικὸς εἶδρουσεν παιδὸς ἐπὶ φθιμένον
 ἰ]ητροῦ πά[ντεσσι φί]λον, πινυτοῖο καὶ ἐσ[θλοῦ
 nomen . .]ρον, βιοτιῆς τιτθὸν [ἐπανραμένον.

ii fere saeculi. — 1 πατήρ eadem mensura in Archiae epigr. A. P. VII 140 πατήρ μὲν Πρίαμος, γὰ δ' Ἴλιον, οὖνομα δ' Ἐκτωρ, ubi cum probabilis nulla suppetat emendatio, nulla omnino opus est. — 3 ΠΗΤΡΟΥΝΑ quod cum non corrigerent mire erraverunt et Welcker (*Syll.* 28) et Boeckh. — 4 ἐπανραμένον Boeckh.

484. Tanagrae. Anaglypho exsculpti arte rudiore duo iuvenes. C. Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 18 sqq.

Ἀμφάλλης ἔστασ' ἐπὶ Κιτύλωι ἧδ' ἐπὶ Δέρμνι.
 Κιτύλος. Δέρμνυς.

v saeculi ineuntis.

485. Thespiis. Sub eximiae artis anaglypho superne fracto, in quo duo nudi viri incedunt ad dextram versi. Egregie tractavit Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 19 sqq.

Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι κάριστοχράτει.

v saeculi ineuntis. — Nescio an numerosa scriptori oratio obversata sit.

486. Prope Thespias. Ross *Epistola ad Boeckhium* Halis 1850 p. 11 sqq. Ex Schillbachii apographo Keil *Zur Sylloge der boeot. Inschr.* p. 553 n. XXX.

Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλ[α]ε[ί]δαι μ' ὁ πατήρ [ἀν]έθηκε θανό[ν]τι
 Ὀσ[σ]ίλος, ὧ[ι] πένθοσ θῆκεν ἀποφθίμενος.

v saeculi. — 1 ολ . . ε | δαη Ross, ολιε | ρηη Schillbach. Ὀλαίειδαί Rossii coniectura est haud certa. Ὀλαΐδας Thebanus ap. Pausan. X 7, 8, ubi Schubart ex Keilii sententia Ἰολαΐδας edidit. — Post πατήρ versu extremo una littera excidit, ineunte proximo Νέθηκε Ross, ΙΙΙέθηκε Schillbach. Falso scripserunt ἐπέθηκε, quod verbum nudum dativum trahit. — 2 □₄ ωῖ Keil idemque Ὀσσιλος nomen invenit conlato Coorum nomine Ὀσσυλος ap. Ross *Hellen.* I 95 n. 18. Meineke *Diar. arch.* 1851 p. 253, qui v. 1 Ὀικλείδαί nomen posuit, hunc versum sic scripsit ὦ φίλος ὦν πένθος κτλ'. Ross ὡς φίλος ὡς πένθος κτλ'. Poeta modo ne barbarum putemus non potuit scribere nisi quod Keil reposuit.

487. Thisbae. Ex Rossii schedis Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 170.

Ἄστοι[ς κ]αὶ ξείνοισι φανεῖς φίλο[ς εἰμί nomen defuncti
ὀ]ς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοι[ς ἔπεσον.

v saeculi. — 1 φίλος ἐνθάδε κεῖται vel Εὐκλος ὅδ' ἐστίν et v. 2 ὅς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοισι πέσεν Keil.

*488. Tanagrae fortasse repertus cippus in museo Thebano adservatur. Edidi *Hermae* VIII 422.

Σοῦ μὲν δὴ πατὴρ δὴν, Κέρκινε, Φοξίου νιέ,
Ποντιάς Ἡράκλει' ἔξει ἄχος φθιμένον
ἡμ[ετέρ]ων ἐγχερσὶ φίλων ὄ[φεν οὐ]ποτ' ἐπαίνου
λησόμεθ'. ἦ μάλα γὰρ [σὴν φ]ύσιν ἡγασάμην.
. . .]ανδρος.

v saeculi exeuntis. — Tanagraeum lapidem esse ideo conieci, quod Tanagraei olim cum Megarensibus Heracleam coloniam deduxerunt (v. 2), faciliusque Cercini apud amicos Tanagraeos obitus explicatur. — 3 mea supplementa cum iniuria olim abiecissem, eadem a se inventa mihi probavit Buecheler. — 4 λησόμεθ' Leo amicus; pluralem parum concinne excipit singularis ἡγασάμην. Vnus ex amicis, cuius nomen infra scriptum fuit, cippum ponendum carmenque inscribendum curavit.

489. Thebis. Rangab. 2217. Ex Rossii apographo Keil *Syll.* p. 174. Melius Lebas III 553.

Ὅν μεγάλ' ἀν[χί]σασα πατὴρς Θί[β]η ποτ' ἐ[σ]ώ[λ]πει
πρωτεύσειμπάσης Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν,

πρὶν [διά]νοιαν τέρμα λαβεῖν, βίον, ὡι κε[χάρητο,
ὡλ[εσεν ἢ φ]θονερά τ[οῖς ἀ]γαθοῖσι τύχη.

- 5 . . . . . οχων ἔθα[ν]εν Διογείτων[ος υἱός,
ἐν πολέμῳ κοσμή[ω] γγῆς πατρίας δύνανιν.
nomen viri] οἰκείαι γνώμη Θηβαῖος ἔτ[ε]υξεν.

IV fere saeculi. — 1 extr. ΡΟΤΕΤΩ corr. et supplevit versum relicum Wilamowitz, nisi quod digamma addidi, quam litteram scimus apud Boeotos satis diu obtinuisse. — 3 ΛΙΑΝΟΙΑΝ Lebas eademque fere ceteri. — κεχάρητο Wilam. — 4 restituit Keil. — Sententia plana et pulcra: quem patria speraverat virtutis fore principem, eum priusquam ad spei exitum perventum esset, fatum perdidit, in quibus hoc notandum v. 3 pro ipso homine vitam (βίον) substitui, tamquam veritus sit poeta ipsum hominem extinctum oblivionique traditum dicere. — 5. ΩΙ . . . ΟΧΩΝ reliqua suppl. Keil. — 6 ΤΗ . . . ΕΩΓΗΞ Lebas.

490. Thebis. C. I. 1652.

Εὐφροσύνην ἴσκουν νέος ὦν [. . . nomen defuncti
τᾶς] ἐκ γυμνασίου σύντροφος ἀ[λικία]ς.
Θνήσκω δ' ἐν πολέμῳ τιμωρῶν Δελφίδι χώραι
πάππου] δ' εἰμι Ἐναγορίδα, πατρὸς δὲ Νέωνος.

Ad quod bellum pertineat cum multa cogitari possint certo definiri nequit; litterae sunt vulgares, iota dativis adscriptum in verbo θνήσκω omisum est. — 2 ΑΙ . . . Α. Welcker *Syll.* 26 καὶ πᾶσιν ἑταίροις τοῖς ἐκ γυμνασίου σ. ἀπλότατος, eademque Boeckh, nisi quod ἀκρότατος praetulit. At post σύντροφος substantivum requiri casu genetivo positum docet epigr. atticum supra n. 49 πᾶσι δ' ἑταίροισιν σύντροφον ἡλικίας coll. Antip. Sid. A. P. VII 26 ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίας et C. I. 246 πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης, unde cum nihil aptum sit praeter ἀλικίας, hoc scripsi Dodwellium leviter errasse ratus. V. 1 quid opus sit ipsa res clamat. — 4 suppl. Boeckh.

491. Orchomeni. Decharme *Archives des missions scientif.* 1867 IV 498.

Φιλοκράτης Φιλοκράτους Σιδώνιος.
Οὐ νόθον ἐκ προτέρο[ι]ο, Φιλόκρατες, ἤγεσας ἦβ[αν
σεῖο βίου, πινυταῖς θηγόμενος πραπίσιν
ἢ γὰρ ἀπὸ πράτας μεμελημένος ἦς Ἐπικούρου
δόγμασιν εὐξυνέτοις, [ώ]ς [θ]έμις, ἀλικίας.

- 5 αἴθρι τύχης δ' οἶακι παλιμπλανέος βιότοιο
 εἴκων ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμει[ι]ς.
 κείσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἐοῦ ψαύων μελέεσσιν,
 ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολών.

π fere a. Chr. n. saeculi est epigramma elegantissimum. — 1 noli ἄγυσσας corrigere; potuit enim ille doctrinae speciem vel maxime adfectans verbi ἄνω aoristum adhuc ignotum formavisse. — 4 ὡς θέμις non est quantum licebat, sed pertinet potius ad ea verba quibus medium interpositum est ἀπὸ πράτας-ἀλικίας ab ipso iuventutis initio, ut par est, coepisti Epicuro studere. — 6 fuit ἀγνωσθέτης in Charitesiis Orchomeniis.

492. Thebis in scala ecclesiae S. Georgii. Mihi descripsit Wilamowitz.

- Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίον θνητ . . . . .
 ἀλλὰ Τύχη κρείσσων ἐλπίδος [ᾧκ'] ἐφάνη,
 ἧ καὶ Τιμοκλέ[ω]να Σοφ[ων]ίχου ἠφάνισ' υἱόν,
 πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρόποντα φύσει.
 5 ὃς Βασιλεία Διὸς καὶ ἔ[τ] Ἡρακλέους τρις ἐν ἄθλοισι
 ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπαγλαίσειν.
 Πολύκλειτος ἐποίησε.

ι sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ΟΝΗΤ . . . . ΘΗ . . . Σ legit Wilamowitz adnotans litteras ΟΝΗΤ incertas esse. — 2 ΔΟΣΗ . ΕΦΑ ΝΗ ᾧκ' dedit Wilam. Sententiam distichi adsequi non possum. — 2 ΚΛ ΕΗΝΑ corr. Ed. Hiller. — 5 ΕΝ correxi non certo modo; ego scripsissem καὶ ἐν Ἡρακλέους τρις ἀέθλοισι. Ιοῦ βασιλεῖ sacra faciunt Trophonii oraculum adituri (Paus. IX 39,5); Iovialia nescio quae vicit Phorystas C. I. 1582.

493. Larymnae. Chalciopuli Locrensis apographum litteris minusculis scriptum C. Wachsmuthii beneficio debeo.

- Δέρκεο τόνδε, ξεῖνε, κατασφιδιμένοιο Φίλωνος
 τύμβον, ὃς ἐμμούσ[ο]ις γράμμασιν εὐξυνέτως
 παιδείαν ἤσκησεν, ἅπασι δὲ κοινὸν ἐν ἀστοῖς
 ἦθος Λαρύννης προσφιλέως ἔθετο.
 5 τὸν καὶ ἔτ' ἀκμαῖον βίοτον λείποντα καθ' ἴβην
 κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις.

2 ἐμμούσαις quod corrigendum putavi. — 5 sq. κῆδος δακρύνειν figurae etymologicae genus est adiectivo ad κῆδος referendo ex adverbio ὁμοφρονέως repetito.

494. Thebis. Ex Pocockio C. I. 1653. Keil *Syll.* p. 179, qui Graefii supplementa recenset.

Πε[ρ]σεφόνη πρόπολ[ο]ν [σ]φετέρην εἰς ἡγα[γ]εν ἀλλή[ν],
 πατρὶ [δὲ . . . . .] μητρὶ . . . . .
 . . . . . προσ[θ]ιμι[έν]ο[ι]ς τέ[κ]ός ἔσπετο τοῖς δ' ἐπι σῆμα
 Νεικείας στενάχων γα[μ]β[ρ]ὸς ἔτευξε φίλος.
 5 πρὸς [δ'] ἔτι καὶ κούρην ἀ[παλ]ή[ν], μέ[γ]α [πῆ]μα [τεκ]ό[ν]τι,
 Ἄν[θ]ί[π]η [τ]πη[ν] ἐρατὴν τύμβος ἔχει φ[θ]ι[μ]έ[ν]ην.

Aprographum nimis graviter corruptum quam ut aut leviori medicina te contineas aut graviori fidas. — 1 ΠΕΣΣΕΦΟΝΗΠΡΟΠΟΛ . . . ΝΕΦ — ΓΑΙΕ ΝΑΥΛΗΛΙ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΤΡΙΣΣΥΝΑΙΝΟΓΟΣΥΜΗΤΕΡΟΣΑΒΛΗΒΙΩΙ teneo πατρὶ dativum propter v. 3. — 3 init. ΝΑΙΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣΤΕΛΟΣ correxi; ab initio μικρόν vel simile quid fuit. Graefe et Boeckh καὶ Τρόφιμος κούρος τέλος ἔσπετο. — 4 ΓΑΙΗΓΡΟΣ recepi Boeckhii coniecturam ab ipso spretam. — 5 ΣΑΕΤΙ — ΑΤΛΑΗΙΜΕΤΑΠΗΜΑΣΥ. ΓΟΜ ἀπαλήν Boeckh; extrema incerta. Graefe μετὰ πήμασι μητρός. — 6 ΑΝΕΙΗΠΗΜ correxi, idem Graefe. Ἄνθίπη Thespii filia est. — ΦΟΙΝΝΙΑΙ corr. Boeckh. Anthippe filia fuit Niciae. — 7 post medium versum ΥΣΕΜΝΗΣΚΟΚΗ — 8 ΦΟΝΙ . . ΑΓΗΗ . . ΣΑΙ . . ΟΤΩΛΙ ubi ab initio Περσεφόνης nomen fuerit.

495. Tanagrae. Minusculis litteris Cumanudes *Athenaei* vol. II 406.

Τούνομα μέ[ν] Χαρίας, Θήβη πατρὶς, ἀλλὰ Θανόντα
 Ποιμάνδρου χυδανὴ γαῖα κατεσκίασεν.

Aetatis romanae. — 1 ΜΕΜ lapidarii error. — 2 Poemandria vestustum Tanagrae nomen ap. Paus. IX 20. — χυδανὴ γαῖα ut χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει in versu homerico.

*496. Tanagrae. Edidi *Hermæ* VIII 426. Vtor etiam Roberti apographo.

Θειοτέλου[ς] τόδε σᾶμα, τὸν ἴροσεν ἄ φερέκαρπος
 Ποιμάνδρου γενεὴ τείμιον Ἐννεότα.

- τ]ὸν καὶ χθῶν ἐδάκρυσεν, ἐπεὶ φάος ἔσβεσεν Ἀ[δης
λαμπρὸν ἀριζάλου φαινόμενον σοφίης.
5 ἅ θνατοὶ, κραδίην φ[αύ]λην ἔχει, ἣν δὲ νοῆτε
κρέσσονα, [β]ασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης.

I vel II p. Chr. n. saeculi. — 1 ΤΕΛΟΥΕ — ΗΡΟΣΕΝΑ et Robert et ego. — 2 ΓΕΝΕΗ et ΕΝΝΕΟΤΑΙΟΝ testatur etiam Robert in lapide esse. At ne sic quidem expeditum distichon videtur: mira est ἡ φερέκαρπος γενεή i. e. *filiorum ferax*, et si Ἐννεότας patris nomen cum Buechelero esse existimes, miro loco positum fatebere. Nec tamen multum proficies scribendo ἐν νεόται i. e. ἐν νεότητι (cf. βιοτή et βιότης), cui non satis aptus hic locus sit. Ceterum pendet hinc, utrum v. 3 τὸν an ὄν scribendum sit. — 3 ΕΔΑΙΚΡ — extr. ΑΛΛ et Robert et ego; lapidarium quomodo corrigam haereo. — 4 λαμπρὸν ἀριζάλου olim ex coniectura, nunc ex Roberti apographo scripsi. — 5 sq. sic legit Wilamowitz, nisi quod v. 6 τοῖς ἀγαθοῖσι θεός praefert. Ἀίδης Buecheler.

497. Thespiis. Conze *Annal. Inst.* 1861 p. 88.

- a. Γῆρας ἐρημώσασα πατρὸς νέκυσ ἐνθ[άδε κεῖμαι
Καλλιτύχη, φθονερῶ δαίμονι χρησαμ[ένη·
Μοῦσαι δὲ εὐχολαῖσιν ἐπήκοοι οὐ[κ ἐγένοντο
πατρὸς ἐμοῦ ζακόρου μοῖρα δὲ ἔχι με [πέδω
5 Ἀσκραίῳ κρύψασα τίς ἐλπίδ[α]ς οὐ[κ ἐδάκρυσεν
τὰς ἀτελῆς γονέων, εἰς ἐμὲ δερκόμενος;
b. Σουλπικίου ζακόροιο λυγρὰ παῖς ἐνθ[άδε κεῖται
Καλλιτύχη, δὴ ἐτῶν πλησαμένη [δεκάδας.

II fere saeculi. — Supplevit Conze vv. 1. 2. 6-8. — 5 ΕΛΠΙΔΕΣ.

*498. Thebis. C. I. 1654. Melius Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 180.

- Οὔτος Σωκράτης Γορτύνιος [nomen patris
παντοίης ἀρειῆς ἔξοχος ἠνίοχος,
ὄν μήτηρ μὲν ἔτικτεν ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
ἠύκομος Σθενίῃ, φερτάτῳ Ἀύσονίῳ
5 εἰνηθεῖσ' ὑπ' ἔρωτι, κασιγνήτους τε κρατίστους
καὶ πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας·
ἀλλὰ ἔ νοῦσος ἔμαρψε κακὴ καὶ μοῖρα βαρεῖα
ἥρωα, πρὶν ἰδεῖν παῖδας ἀεξομένους.

- 10 τούτου κουριδίη ἄλοχος καὶ [κεδ]νὰ εἰδνῖ[α
 ἔστι]ρ' Εὐπραξις, κῦδος ἐῆ πατρίδ[ι.
 οὐ γάρ τις κατὰ γαῖαν, ὅσαις Διόθεν γένος [ἔστί,
 μείζονα τῆδε πόλει κόσμον ἔθηκε γ[υνή.
 ψ(ηφίσματι) β(ουλήσ) δ(ήμου).

III fere saeculi; litterae vulgares praeter ω. — 1 1010 Pococke, 101 ego; fuerit Ἰφίτων υἱός sim. — 3 clausula homerica. — 4 φερτάτω Vlrichs et Poc. φερτάτη Cramer et ego. — 5 κρατίστους est in lapide. — 9 καὶ . . . ΑΝΑΞΙΔΥΙ Cramer . . . ΔΗΔΕΙΔΥΙ Poc. et similia ego; corr. Boeckh. — 10 κῦδος ipsam Eurpraxin esse docent proxima. — 11 ὅσαις κτλ'. i. e. quibus quidem Cretensis origo est, ut recte unus explicat Wilamowitz. — 12 ΤΗΔΕ omnes, ego ΤΗΜΗΔΕ, unde τῆσδε conicias. — ἔθηκε πέρι Vlrichs et Welcker, γυνή Graefe.

499. Plataeis. *Ephem.* 2872.

. . . . . συν]ήγαγεν αἰών
 . . . . . συ]ζυγίην
 ὧν ὁ μὲν . . . . .]ν, ἢ δ' ἄρα κόσμου
 κρέσσων ἠδὲ πέπλων ἔπλετ' ἀ]ριπρεπέων.

1 sq. *nunquam vita melius hominum par matrimonio coniunxit.* Non tamen nego etiam aliud posse carminis argumentum fuisse.

500. In Musarum valle Thespiensi. Conze *Philol.* XIX 182. Decharme *Archives des missions scientif.* IV 538.

Τόν ποτ' ἐν εὐσεβήσιν] ἀναστήσαντα Κόδρατον
 μητέρ' ἀποφθιμέ]νῃν γήραι καὶ καμάτω
 ἐκτέρισαν χάριν αὐτῶ] ἀμειβόμενοι φιλότιτος
 σήματι τῶδ' ἔτα]ροι μνημ' ἀρετῆς Ἑλικίων.
 . . . . . Κορ]νούτου δις γυμνα[σιαρχήσαντος
 . . . . .] Θεσπιάδου.

III saeculi. — 3 ΜΕΝΟΙ Decharme, qua nisis lectione (nisi forte lectio nititur supplemento) inepte supplevit. — *sepulcrum levis est grati piique animi tessera, virtutis monumentum Helicon, qui vidit pietatem viri,* coll. Thucyd. epigr. A. P. VII 45 μνημα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, quod epigramma si cur Thucydidi tribuerint quaeras, legas ipsius histor. II 43 ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

501. Lebedaeae. *Ephem.* 836. Lebas III 784. Keil *Syll.* p. 161.

Nomen defuncti . .]ε χαίρει.

Nomen . . . . .]πήρατον, ἔξοχον ἄνδρα
 μικρὸς ὁ τύμβος ἐγὼ τήνδ' ὑπὸ γλῆν ἔλαχον,
 ὃν θέτο παῖς γενέτη κρατε]ρωῖ, φρένα κοσμηθέντι
 παντοίαις ἀρεταῖς· τρεῖς γὰρ δεκ]άδας ἐνιαυτῶν,
 5 (οὐτῷ μοῖρα βραχὺν ν]ῆσε βίον μερόπων),
 ἐξανύσας πικροῖο] τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε
 καὶ λάχος ἀθάνατον δέξ]ατο παρ μακάρων.
 ἀλλὰ φίλη γαμετῆ . . .]ρεία κείτε σὺν αὐτῷ
 ἢ ποτε nomen deae . . .] προφητεύασα
 10 . . . . . ὡ]ς μυρία πολλὰ βροτοῖσιν
 . . . . . ε]ὐφροσύνης ἔνεκεν.

iv fere saeculi. — 4 γαδὰς Pittaces, ἀδὰς Lebas. — 8 δέξατο
 Buecheler. — 9 Iunonis sive Cereris Proserpinaeve fuit sacerdos, cf.
 Paus. IX 39, 4, 5. — 10 quae suis ex divitiis multa profudit mortalibus
 ut laeta sorte gauderent.

502. Prope Thebas. Tres sunt unius sarcophagi tituli, quorum primum ed. Boeckh C. I. 1656, reliquos addidit Leake *Travels in the northern Greece* tab. IX n. 40, eosdemque ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 236. Lebas II 557 - 559.

- a. Μαρμαρῆ λίθος ἰμί, φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα
 Νήδυμον ὕπνον ἔχοντα κα[ὶ] ἐν [φθιμέ]νοισι παρόντα,
 ὃν δῆμος χρυσῷ στεφάνῳ [τε]ίμη[σε γεραίρων
 βουλῆ ταῦτὸν ἔπραξε παρη]γορίην νύ]οι[ο·
 5 κείται σῶμα λέοντος ἀ]ρημφίλω ἐπὶ φωτί.
 Ζώσιμος υἱὸς ἔγραψε, τὸ γὰρ γέ[ρας ἐστὶ θανοῦσιν,
 ἔμπνουν φθνεγομένην ἀδεῶς [μ' ἐχάραξε] σιδήρῳ.
 ὅστις δ' ἂν τολμᾷ θέσθαι νέκρον εἰς ἐμὲ νηδύν,
 χωρὶς τοῦ παιδὸς πατέρος, οὗ ἔχω κατὰ γαστρός,
 10 δώσει τῇ τε πόλει καὶ τῷ ταμείῳ δ[η](νάρια) μυρία.
- b. Σκῆνος μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανοῦσι,
 τεμνῶντες κλαίεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ,
 ψυχὴ δ' ἐς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ' οὖνομα τοῦμόν
 Νήδυμος, Ἰταλικῆς Ἀδάης παῖς ἡμερος ὄντως.

- 15 οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἴτ' ἐγενήθην
εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰὼν,
οὐκ ἀνέδραστον ἔχων ἴδιον δρόμον ἧς δ' ἔλαχέν τις
μοίρης, ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες·
ταῦτ' ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος εἴνεκ' ἐμεῖο,
20 αἰμνηστον ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

c. Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ μοι· καλῶς ἔχει.
κεῖται γὰρ νηδὺν εἰς ἐμὴν ὁ Νήδυμος
καὶ τοῦδε παιδὸς παῖς γεγώς ὁ Νήδυμος,
τρίτος δὲ παιδὸς νῦν πατὴρ ὁ Ζώσιμος.

- 25 μύσιν θεῶν τίς μοι δότω καὶ σύνφυσιν
ἦν γὰρ θίγη τις εἰς ἀνοιξιν τὴν ἐμὴν,
μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο, μὴ τέκνων σποραῶς,
ἄλλ' ἐγγένους ὄλοιτο πάνρειζον γένος.

III vel IV saeculi. — Recte Keil epigrammata sic disposuit, ut post mortem Nedymi (a), qui Zosimum habebat filium, Nedymus nepos (b), postremusque (c) Zosimus, qui antea Nedymum patrem sepeliverat, monumento hoc conditus sit. — 2 Νήδυμον et nomen proprium et adiectivum. — ΚΑ. ΕΝ... ΣΙΠΑΡ Leake, κα... θνοις τε π. Welcker, ΚΑ... ΕΝΟΙΣΤΕΝ Lebas. Keil καὶ ἀθανάτοισι παρόντα scribens ipse parum hoc conveniens esse sensit. Si Welckeri, qui raptim descripsit, et Lebasii consensui tantum tribuendum est, scripserim καταφθιμένοις τε παρόντα. Interim posui quod ex Leakii apographo facilius quis coniciat. — 3 sq. suppl. Keil; v. 4 tamen extremum vocabulum incertum; tradunt omnes οἰσ. Confert Keil C. I. 2775 b ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ - παραμυθεῖσθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. — 5 extr. Lebas duas in lapide hastas vidit et; supplevit Keil: militem arguit leonis imago. — 6 θανόντων Keil, cf. v. 11. — 7 μ' ἐτέλεσσε Keil, ἀδεῶς interpretans ἀνευδεῶς. Ego ad φθεγγομένην refero: loqui se ait cippus sine metu, ne quis laudibus invidet. — 9 ΟΥ Lebas, ο. ceteri, ὄν Keil. — 10 ΔΝ Leb. ΑΝ Welcker. — 16 sq. sic intellego: *instabile aevum est, quamquam haud fallente incedit vestigio, sed suum sibi proprium habet cursum: nam quam quisque sortitus est sortem, ea tenetur.* — 23 ΚΑΚ Lebas, ceteri ΚΑΙ. — 27 si probus esset poeta, scriberem μή γ' ἐλπίδων.

503. Chaeroneae. C. I. 1667. Stephani *Reise* cett. n. 35. Keil *Syll.* p. 192.

Χαίροις, Σώτηρε, καὶ ἐν θνητοῖσ[ι] ποθητέ.

θνητοῖς lapis. In promptu est exploré numeros inserto ω̄ ante Σωτήρης.

504. In vico Palama apud Triccam. Heuzey *le mont Olympe* p. 488.

. . . . . πατήρ | Πιθαίου· μάτηρ [μ]νᾶμα | ἀνέθηκε
Ἀγεσίαι πόλλ' ἐπ' οδυρομένη.

Et litterae ΓΜΞ et iota dativo adscriptum v. 2 bonae aetatis sunt indicia. — 1 ante πατήρ legitur ΝΕΛΙ ΟΞ, unde et versus et totius tituli initium fit; at neque illud intellego neque πατήρ Πιθαίου. — ΤΗΡΝΑΜΑ, Μάμα matris nomen esse videtur editori. — 2 Ἀγεσίας an Ἀγεσίας scribam dubito.

505. Tricca. Lebas *Revue archéol.* 1844 I 315. Vssing *Inscr. ined. gr.* (1847) p. 33 ex suo apographo.

Ποντάλα Πονταλεία κόρα, Τιτυρεία γυνά.
᾿Ωλεο δὴ στυγερωῖ θανάτωι προλιποῦσα τοκῆα[ς,
Πωτάλα, ἐγγαστροῦς κυμοτόκοις ὀδύνας
οὔτε γυνή πάμπαν κεκλημένη, οὔτε τι κούρη,
πένθος πατρὶ λίπες μητρὶ τε τῆι μελέαι.
Ἐρμάου Χθονίου.

III a. Chr. saeculi esse ait Lebas. — Index et clausula (ex more Thessalico haec addita, cf. Leake *Travels* III n. 150) thessalicam referunt dialectum.

506. Tricca. Lebas III 1201.

- a. Ἴχνος ἐπιστήσας, π]αροδοιπόρε, τοῦμόν ἐπιγνοῖς
οὔνομ' ἀπερχόμενος στείχε καὶ ἀτραπιτον
ἐσθλότατον δ' ἀνδρῶν,] ὄν λεύσσεις τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
ἴσθι nomen patris.]ου Γῆρην ὑπόντα τάφωι
5 ἤσκησεν δὲ τέχνα]ν Ἀσκληπίω, ἂν ἐφύλαξεν
πᾶσι παρ' Ἑλλήσιν δ]όξαν ἀειράμενος.
ἀλλὰ σὺν τάνδε γραφάν, ξέν', ἐ]πιγνοῖς ἄνδρα δίκαιον
ἴστω ἀφικόμενον χ]ῶρον ἐς εὐσεβέων.
- b. . . . . Πλου]τώνια Φερσεφόρεια
10 . . . . . σεονεις . . . . . πυλον

ησκησεν δὲ τέχνην] Ἀσκληπίου, ἣν ἐφύλαξεν
 πᾶσι παρ' Ἑλλησι]ν δόξαν ἀειράμενος,
 πέντ' ἐπὶ πενήκοντα ἔ]των καθαρ[ρ]ὰν δὲ φυλάξας
 σωφροσύνης ἀρετὴν τόν]δε λέλονχε τάφον
 15 τούνεκ' ἄρ' εἰς αἰεὶ χρηστοῖ]ς γένος ἐν πολιήταις
 κλεινὸν τοῦδ' ἀγαθοῦ φ]ωτὸς ἀναγράφεται.

I sive ante sive post Chr. n. saeculi. — 3 sq. Γῆρον defuncti nomen fuisse sumpsit, sed ne sic quidem omni ex parte placet distichon. — 5 ΑΣΚΛΑΡΩΙ erravit lapicida doricae fortasse formae ignarus, cf. v. 11. — 9 sq. Πλουτώνια certum videtur; reliquam distichi partem despero. — 13 ΚΑΘΑΡΑΝ — 16 ὄΠΤΟΣ quod potest et πρῶτος et φωτός esse; alterum praetuli, quia v. 15 γένος eiusdem enuntiatii subiectum esse videbatur.

507. Tricca. C. I. 1778.

Φῶτα θεοῖς ἕκλον, στυγερῶν ἰήτορα νούσων
 μοίρη ὑπ' ἀτρέπτῳ Κίμβερα τύμβος ἔχει
 ὄν πινυτὴ παράκοιτις ἀνηρὸν [γ]ρό[ω]σ]α
 θάψεν ἀκοιμήτοις δάκρυσιν Ἀνδρομάχη.

III fere p. Chr. n. saeculi. — 3 extr. ΠΟΟΙΡΑ Rouqueville. ὀδῖτα in-scita interpolatione Psalidas Graecus. ποθέουσα Osann coniecit, recepit Boeckh. Lamentandi verbum certo fuit. — 4 ΑΝΟΛΟΜΑΣ Rouquev., cuius extremam litteram falsam esse inde constat, quod lapidarius c forma utitur; Psalidae lectio Rouquevillii errore confirmatur.

508. Dhamasi in valle Titaresii. Heuzey *le mont Olympe* p. 487.

Πα]ρθενίαν [λεί]πουσ' ἐρατὴν θυγάτηρ Κλεαρῖσ[τ]ης
 ἦδὲ Πολυγνώ[τρου] κείται Ἀρισταγόρα.

Litterae vulgares, nisi quod N habet formam paullo recentiore. — 1 λείπουσ' Buecheler, προλιποῦσ', quod spatium excedit, Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94.

509. Douklista apud Dolichen. Heuzey *le mont Olympe* p. 473.

Θ(εοῖς) x(αταχθονίοις).
 Ιατρὸν μ' ἐσορᾶς, φίλε, Βιθυνὸν πόλεως Νικαίας,

πολ[λ]ήν θάλασσα[ν] καὶ γαῖαν [π]ερι[νο]στήσας τὸ π[ε]ρω
 μένον ὧδ' [ἀπέ]τεια,
 ἐξ[η]χοσιὸν καὶ προῶ[τον] ζήσας] λυκά[βαντα].

Litterae grandes pulcreque ornatae. — 2 ΓΕΡΙ.. περιωστήσας et πε-
 πρωμένον invenit etiam Heuzey.

510. Kastri prope Dolichen. Heuzey *Olympe* p. 475.

Ἄνδρα Φίλα Δημόφιλον ἦρωα σὺν Ἀυτοβούλῳ τέκνῳ.
 ἦρωες χρηστοί, χαίρετε πάντοι' ἐμοί.
 Θ[ν]ν[ή]σκω, μῆτερ, ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα ἡμερῶν.

Aetatis admodum recentis. — 1 verborum ordo ostendit scriptorem
 numeros adfectasse. — 2 ἦρωες sunt Demophilus et Autobulus, quod
 si verum est, facile emendatur v. 3, ubi ΩΝΙΣΚΩ traditur.

511. Achridae Epiri. Ex Pappadopuli apographo Henzen *Bullet. arch.*
 1849 p. 149.

- a. Ἀντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς, πολυήρατε κόυρα,
 ἦξεν εἰς Ἥλύσιον αὐτὸς ἀναξ Κρονίδης.
- b. Τηλυγέτη[ν] με τοκῆς ἀνέτρονον ἀλδήσκοντες,
 Ἄπτυριν, ἠιδέων πάμπαν ἀρειοτέτην.
 5 ἀλλὰ με μοῖψ' ἐδάμασσαν, ἐπεὶ τόδε μόρσιμον ἦεν,
 τύμβον δ' αἶψα γονεῖς τεῦξαν ὀδυρόμενοι,
 Ζηρῶνις μήτηρ τε πατήρ τέ [μ]οι Νεικό[δημος],
 ἄμφω θυμοβόρῳ πένθει τειρόμενοι.
- c. Ἄπτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα, καὶ ἐν φθιμένοισι φανείης
 10 ὥσπερ ἐν[ί] ζωῶις κῦδος ὄπα(σ)σαμένα.

Sat recens esse epigramma testatur Henzen, qui adcuratam tituli
 imaginem non exhibuit. — 3 τηλυγέτημε — 7 ΤΕΟΙΝΕΙΚΟΛΕ.. τέ μοι
 Νεικολεόντης Henzen, idemque matris nomen Ζηρῶνις esse voluit; recte
 fortasse. — 10 ἐν ζωῶις.

512. Nicopoli. C. I. 1819.

. . . . . αἰ δ' ἐπὶ τύμβ[ω]
 κείραντο πλοκάμο[υ]ς Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

1 ΤΥΜΒΟΣ — 2 ΠΛΟΚΑΜΟ. . . . . ΥΣΠΑΦΗΝΑΒ. . . Prospero quodam casu haec ad nos amplioris epitaphii verba pervenerunt, quae ab antiquiore poeta accepta et huius tituli scriptor et compluribus saeculis post Agathias in suum convertit usum A. Pal. VII 593:

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαίᾳ καὶ αἰοιδᾷ,
 τὰν πολυκνίστου μνάμονα θεσμοσύνας,
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἰ δ' ἐπὶ τύμβω
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

513. Eretriae Phthiotidis. Lebas III 1178.

καὶ νῦ[ν] ὀδύνας δ[ὲ] τῆ] σ[υμ]βίῳ μου ἐγκαταλίπας
 κίμει ἀνέσθητος ὥσπερ λίθος ἢ εἰ σίδηρος,
 οὐκ [ἀ]ί[ω]ν . . . . . ὧδε κλαιόντων μοίρη[ν].
 σ[ε]μνό[τα]τα ζ[ή]σ[α]ς [γ]άμοιο [τ]ὰ πάν[τ]ε' ἐτέλεσσα.

Praecedunt quattuor versuum exigua frustula. — 1 ΝΥΜ — ΔΙ ΕΤΗ ΒΙΩ — 2 hemistichium homericum. — 3 sq. ΛΙΟΝΤΑΕΛΕΩΥ. ΕΘΟΜΕΝΩΔΕ — ΜΟΙΡΗΕ ΤΑΤΑΖΑΧΗΤΑΜΟΙΟΚΑΠΑΝ. . ΕΤ κτλ'. v. 3 sententia aperta ex v. 2. — 4 extremis diffido.

514. Apud Aeanen Macedonum. Heuzey *Rev. arch.* 1868 II p. 25.

Ἀδίστας Μενέδημος ἔην πόσις ἤροσε δ' αἰ[τ]άν
 Βούτιχος· Αἰανὴ κρύψε [κ]αταρθι[μ]έναν,
 τίτιε δ' ἐνὶ κλ[ά]ρ[ο]ις Κερκείνιον· ἐγδὲ Φιλίππου
 νιοῦ τῶν ὀσίων ἀνίασεν κτερέων
 5 τοίγαρ Κ[ρ]ηταιεῖ [Ρ]αδαμάνθυι τοῦτο παρ' Αἰδα
 εἰ[π]εν, ὅτ' ὠδ[ε]ίνων παιδὸς ἔχει χάριτας.

1 fere a. Chr. n. saeculi epigramma elegantissimum correctum ab editore. — Hediste Menedemi uxor, filia Butichi, sepulta Aeanae, nata Cercinii in Pelasgiotide. — 2 ΦΘΙΠΠΑΝ — 5 ΙΑΔΑΜ κτλ'. — 6 ΕΙΓΕΝ litterae π forma est ρ. — ΩΔΙΠΠΩΝ.

515. Pydnae. C. I. Add. II 1957 b.

Ἀρτεμίδωρος Εἰαρίνῳ καὶ Σπόρῳ τοῖς ἀδελφοῖς
μείας χάριν.

Τῆδε καταφθιμένους διδύμους, δύο φῶτας ἀρίστους
Εἰαρίνον τύμβος καὶ Σπόρον εἰς ἔλαχεν
πατρὸς δὲ Ἡράκλεια καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ τεύξας
λάινον ἀμφοτέροις βωμῶν [ῥ]περθε τάφου.

II fere p. Chr. n. saeculi sunt litterae. — 3 Boeckh: *Heracleam intellege vicinam* i. e. in Lyncestorum finibus positam.

516. Aegis sive Edessae. C. I. 1998.

Ἦδε πέτρος κεύθει Γραφικῷ δέμας, εἰς μακ]άρων δέ
ψυχὴν θεσπεσίην θῆκε θεὸς πεδ[ί]ον,
οὔνεκεν ἦν πανάριστος, ἐν ἡγαθέοις δὲ πολεῖταις
πρῶτα φέρων πινυτιῆς κῆδος ἐκαρπίσατο.

5 εὔξατο δ' αὖ μακάρεσσι καὶ εἰμερτήν παράκοιτιν
τοῦδε λαχεῖν τύμβου, γήραος εὔτε τύχοι.
Χαῖρε Γραφικέ.

III fere saeculi. — 1 suppl. Boeckh.

517. Edessae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 216.

a. Καστρίκιόν με Φίλιππον ἐτύμβευσεν Τίτος υἱός
Εἰονίου πελάγους ἄνχι καταφθιμένον
ὄστέα δ' ἐνθάδ' ἔνεικεν, ἐπεὶ γλυκὴ καὶ μετὰ μοῖραν,
οὐχὶ μόνον ζωῶς πάτριόν ἐστ' ἔδαφος.

5 b. Ἠδαίαν Εὐκλείας τὴν καὶ Μαρίαν με θανοῦσαν,
μητέρα τὴν ἰδίην υἱὸς ἔθαψε Τίτος,
ὀκτωκαιδεκέτης λειφθεὶς νέος, (ὄστα δὲ πατρὸς
εἰσενέθηκεν ἐμοὶ Ἀυραχίου κομίσας)
ἦχι Φίλιππον ἔθαψεν, ἐμὸν πόσιν ἀλλὰ τροφείων
10 μνησθεὶς ἀμφοτέροις τύμβον ἔχωσεν ἕνα.

c. Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις, Τίτον ἴσθι Φιλίππου
πατρὸς Ἐδεσσαῖον παῖδά με καὶ Μαρίας.

d. Πατρὶς μὲν μοι Ἔδεσσα, τὸ δ' ὄνομα Κλανδία Γράπτῃ
κεῖμαι δ' ἐνθάδ' ἐγὼ σύγγαμος οὖσα Τίτου.

III vel IV saeculi videtur editori titulus esse. — 5 Ἡδαία nomen suspectum habeo. — 7 molestissima parenthesis; nam ἤχι adverbium (v. 8) revocat legentem ad v. 6.

518. Thessalonicae. Miller *Revue archéol.* 1865 II 66.

Νουμήμιος Κοίνου.

Ἦματι [μὲ]ν γενόμεν, ὧι καὶ κλυτότο[ξ]ος Ἀπόλ[λων,
τεσσα[ρ]ακαιδεχέτης δ' ἐ[ξ]ελίπον [β]ιστήν
τα]ύτ[ῳ]ι δ' ὧι γενόμεν [θ]άνον ἡματι, τηρίκα Φοίβωι
ἄστοι πανδήμους ἐ[ξ]ετέλον θυσίας.

I vel II a. Chr. n. saeculi. — Κοῖνος patris nomen apud Macedones haud inusitatum, unde non debebat editor Κοίνου corrigere. — 1 ΔΙΕΝ — ΤΟΕΟΣΑΠΟΛΝ — 2 ΤΕΣΣΑΟΑ — ΕΣΓΛΙΠΟΝΕΙΟΤΗΝ — 3 ΔΥΤΝ — ΟΑΝΟΝ — 4 ΕΕΕΤΕ omnia haec bene emendavit editor. — Septimo mensis die natus septimo obiit Numenius ad bis septimum annum vita provecta; ἐβδομαγενῆ etiam Platonem perhiberi sciunt omnes.

519. Thessalonicae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 288.

Διογένης Ἡρακλείδου Μακεδών.

Ἦ ἡα ποθεινὸς πᾶσιν ἔβης δόμον Ἄιδος, οὐπω
εἶκος' ἐτῶν, μῆνα[ς] δ' ἐξ ἔτι λει[π]όμενος,
Δι[ό]γενες· [π]έν[θο]ς δὲ [λ]υ[γρὸ]ν στυ[γρὸ]ν τε [γρ]νεῦσ[ιν
κάλλιπες ἀ[ί]διον γήραι τε[ιρο]μέν[οις].

5 ἀλλ' [ο]ἷκ' ἔστι τύχην πε[ροφ]υγεῖν καὶ δαίμ[ο]να [θ]νητ[οῖς],
οὐδὲ παρώσ[α]σ[θα]ι μ[ό]ρσιμ[ο]ν [ἦ]ν τὸ χρεῶν.

Litterae vulgares. — 2 ΜΗΝΑΧ — ΛΕΗΟΜΕΝΟΣ — 3 ΔΙΓΕΝΕΣΓΕΝΟ
ΣΔΕΔΥΤΙ ΝΣΤΥΓΙ. ΝΤΕΤ ΝΕΥΣ — 4 ΤΕΝ . . ΜΕΝ — 5 ΠΡ. ΙΥΓΕΙΝ — 6 ΠΑΡΩ
ΣΛΣΟΛΙΠΜ ΙΣΙΜ Ν ΙΤΟΧΡΕ ἦν τὸ χρεῶν Vsenar.

520. Thessalonicae. C. I. 1973.

Τοῦτο γὰρ ἐν ζωῶσιν ἐπώνυμον ἔσχε γυναίκι

- εἴνεκεν ἧς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μάλ' ἀρίστης.
 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον φίλιος πόσις Εὐτρόπος ἀντῆ
 5 οἷ τ' αὐτῷ, μειόπισθεν ὅπως ἔχοι ἀμπαύεσθαι
 σὺν φιλίῃ ξυνώως ἀλόχῳ, κεκλωσμένον αὐτῷ
 τέρεμ' ἐσιδὼν βίотου ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν.

εἰάν δέ τις ἔτερον τολμήσῃ καταθέσθαι μετὰ τὸ ἐμὲ κατατε-
 θεῖναι χωρὶς τῶν τέκνων ἡμῶν ἢ μετακεινῆσ[αι τὴν σ]ορόν, δώσει
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ (δην.) μυ(ρία) ,β (δισχίλια).

Litterae vulgares. — Praescriptum fuit nomen mulieris, de quo
 haec supersunt:

I. ΝΗΙΟΛΙΙΖΑΙΟ

Penelopen nominatam fuisse Keil aliquando coniecit.

521. Thessalonicae. C. I. 1966.

Μοῖραι καὶ Ἀΐδη με κατήγαγον εἰς Αἶδαο,
 οὐπω νυμφεῖου θαλάμου καὶ παστάδος ὤρης
 γευσάμενον ἀθιγῆς δ' ἔλιπον φάος ἡέλιου.

Litterae vulgares. — 3 male correxerunt γευσάμενον. Epigramma
 enim olim in virginis sepulcro scriptum nunc in iuvenis usum conver-
 sum est.

522. Thessalonicae. C. I. 1988.

- a. Κύματ[α] πορθμεύσας κείμαι νέκυσ ἔνθα Σεκουνδίων
 γῆ πατρίδι κρηφθεῖς συνομαί[μ]οσι δάκρυ [π]ρολείψας,
 τ[ρ]ίς δέκα[το]ν πλήσας ἔτέων τὸ πανύσται[α] βαῖν[ο]ν,
 λύπην μ[η]τ[ρ]οῖ [λ]ιπ[ω]ν κα[ι] πᾶσι βροτοῖς, ἐ[τ]άρ[ο]ι[σ]ιν
 5 δίχα μάχης ζήσας· ἐν συν[β]ίο[ι]ς δὲ π[ρ]όπασιν
 πολλοὺς εἰ[ς] φιλέω[ν] ἐκτησάμην ἄνδρα[ς] ἔτα[ι]ρ[ο]ν[ο]ν·
 ο[ὐ]τε [γυν]ῆκ' ἔλαβον, ἐ[ξ]ῆσα [δ] ἐν εὐσεβήσιν
 ἀλλ' ὄ[τ]ι ἀ[π]ητήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ [δ]οῦναι,
 δ[ι] λά[κο]ν [ώ]ρ[κ]ι[κ]ὼς συνομαίμονας, οὓς προ[λ]έλοιπα·
 10 ἡμέτερον εὐσεβί[η] πολλῇ διασώσαθ', ἱκνοῦ[σ]μαι,
 εἰδότες ἀνθρώπων γενεὴ ταχέως ὅτι λήγει·
 σώματα γὰρ κατέλυσε Δίκη, ψυ[χ]ῆ δὲ πρόπασα
 ἀθάνατος ὑ[ψ]οῦ πτωμένη πάντ' ἐπακούει.

- b. *Εὐδαίμων [Σε]κουνδίων Θεσσαλονικεὺς ἐντάδε κεῖμαι,*
 15 *μήτε δίκην εἶπας, μήτε γυναῖκα λαβών·*
ἀλλ' ἔθανον τριακοντ[α]έτης βιότου μέτρα [λ]είψας·
καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.

Titulus admodum recens pessime ex lapide descriptus est. — 2 ΜΑΙ ΝΟCΙ — ΤΡΟ — 3 ΔΕΚΑΩΝ et extr. ΒΑΙΝΩΝ corr. Hermann (*Progr. Lips.* 1833 p. 12), nisi quod *δεκάτων* necessarium non putavi. — 4 ΔΥΠΗ ΝΜΝΤΟΙΔΙΩΝ *μητρί* scripsi, *μὲν προλιπών* Boeckh. Mater in tertio eiusdem sepulcri titulo memoratur Ἰουλία Σεκούνδα Πο. Αἰλίω Παλίωι μετὰ τῶν τέκνων. — ΚΑΡΑΣΙ — ΕΙΔΙΟΝCΙΝ *βροτοῖσι πόθησιν* Boeckh. At verba proxima *δίχα μάχης ἔζησα* postulant quo referantur. — 5 CΥΝΤΙΟC *συμβίοις* Boeckh, *συμπλοίοις* Hermann; emendatio incerta. — ΠΟΡΑΣΙΝ. — 6 ΕΚΦΙΔΙΟΝ corr. exi. — ΑΝΔΡΑΕΤΑΠΟΥC corr. Boeckh. — 7 ΠΟCΕΚ Hermann emendationem recepi, etsi difficiliorem certam tamen ex v. 15. — ΕΤΗCΑΛΕΝΕΥCΕΒΙΗCΙΝ. ΟΥC ους syllaba ex antecedenti versu huc delata esse videtur. — 8 ΔΑΜΟΝΑΓΙΗ quae scripsi certa non sunt; certa tamen sententia, quam non intellexerunt, coll. epigr. Apameensi supra n. 387 τὸ δ' ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος, eiusdemque tituli verba *ἀμαχος ἐβίωσα μετὰ φίλων καὶ συγγενῶν* conferri possunt cum Secundionis laude v. 4 sq. — ΛΟΥΝΑΙ — 9 ΛΑΒΕΝΟΡΧΙΧΩC ἀλλ' ἄρ' ἐνωρκηκῶς Hermann, ἀλλά γ' ἐνωρκηκῶς Boeckh. Dicendi verbum, si v. 8 bene refeci, necessarium est; *λάκον* num fuerit dubito. — 10 ΒΙΝ — ΙΚΝΟΥΕΜΑΙ sigmatismum qui fuisse videtur retinui. — 12 Α. Ρ. VII 388 ἀλλὰ Δίκα μιν ἔθαψεν, unde vanos esse patet Hermann scrupulos. — ΨΥΔΕ et 13 ΥΛΟΥ corr. Boeckh. — 14 ΟΕΚΟΥΝ ὁ Σεκουνδίων Boeckh. — 16 ΔΕΙΨΑC.

523. Prope Thessalicam. C. I. 1958.

Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα ζῶσα
τόνδε τάφον τεῦξεν ἐκ κοινῶν καμάτων αὐτῇ καὶ
φιλίῳ ἀνδρὶ
τοῦ ὄνομα Δημητρίῳ, [συ]ζήσασα ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννέα
μῆνας·
κεῖσαι ἐν κοινῷ τάφῳ, ἄξιός ἦς ἐγένου σοφίας.
εἰ δὲ ὁ κληρονόμος ὁ ἐμὸς παραπέμψῃ τι τούτων, δώσει τῷ
ταμείῳ προστίμων (δην.) ψν.

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis referunt speciem. — 3 ἐγείου Boeckh, at cf. supra n. 167.

524. Prope Thessalonicam. C. I. 1960.

Ουλπιος Ἀγαθόμορος χρησιτῆ τῆ συμβίω.
 χρησιτὸν βίον βραχὺν ἰδοῦσα ἐνθάδε κοσμοῦμαι λίθω.
 μνείας χάριν.

Vide ad titulum praecedentem. — Tetrametrum iambicum facere voluisse scriptorem auctor est Wilamowitz.

525. In vico Conduriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 479.

Γάιος εἰμαρτῆ ἀλόκω τόδε σῆμα θανούση
 θῆκε Λυκειαγῆ μνημοσύνης ἔνεκεν,
 ἢ συμ[βίω]σεν ἔτη δέκα, πέντε δὲ μῆνας,
 σωφροσύνης [ἀρ]ετήν ἤθεσιν [ἀρα]μένη.

Supplevit Heuzey. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 σωφροσύνης μελέτην proposuit, at cf. epigr. Phrygium supra n. 384 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἶδεν ἐμὸς γαμέτης. Participio ἀραμένη fortasse δεῖξαμένη praestat.

526. Apud Berrhoen. Delacoulanche *Archives des missions scientif.* 1858 VII 266.

Ἐνθα νέκυσ κεῖμε Φιλήρεμος, ὃν ἐπόθησεν
 δεσποσύνη Τύχης, καὶ ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτο[ί]
 ζωῆς, καὶ θανάτου ἀναπόστατος τούτου ἐγενήθη.
 Ἐρμιόνη με ἔθηκε γυνή· [παρ]ά[γ]ων χαίροις παροδεῖτα.

1 Φιλήρεμος nomen esse moneo contra Diltheium *Mus. Rh.* XXVII 416, cf. tit. Thessalonic. supra n. 522 κήματα πορθμεύσας κεῖμαι νέκυσ ἐνθα Σεκουδίων. — *Quem Fortuna domina ad sese revocavit desiderio capta, quemque ipsi dei e vita seduxerunt.* — 2 ΑΥΤΟΥ — 4... ΑΙΩΝ παράγων displicet; quid fuerit nescio. Clausula eadem in eiusdem tituli Thessalonicensis v. 17 καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.

527. Berrhoae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 268.

ᾠκυμόρου πινυτοῦ Κρισπίνου [ἐνθά]δε σῆμα,
 ᾧ οὐταί [π]έδων γένο[ς] μετόπισθε φανῖτε·
 ἄμφω [γὰρ] προτέρους κῆρ ὀλοῇ δάμασ[εν].

τ]οῦν[ε]κά μιν στήλην γράψατο [Σω]ζομένη
5 κορυθιδίη [με]ρόπεσσι κὲ ἔσσομένοισι πνθέσ[θαι].

2 ΓΕΔΩΝ — 3 ΑΜΦΩΙ .. — 4 qualem verborum structuram sibi in-
formaverit scriptor nescio. — .ΟΖΟ.

528. Haskevi prope Philippopolin. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 26
n. 58.

Ἀμφοτέρων τόδε σῆμα Σαβείνης Αἰμιλιανοῦ τε,
ἀνδρὸς κυδαλίμου καὶ πινντῆς ἀλόχου.

529. Mahalé apud Philippopolin. Anaglypho vir exsculptus altera
manu coronam altera gladium tenens. Dumont *Inscr. de la Thrace*
p. 11 n. 15, qui partem priorem quae supra anaglyphum scripta est ex
Tzoucalae, alteram ex suo edidit apographo.

Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι, πατρίς δέ μου Θεσσαλονίκη·
ἔκτινε με δαίμων, οὐχ ὁ ἐπίορκος Πίννας·

μηκέτι κανχάσθω· ἐγὼ ἔσχον σύνοπλο[ν] Πολυνείκην,
ὅς κτείνας Πίνναν ἐξεδίκησεν ἐμέ.

5 κα[ί] Θάλλος προσέτη τοῦ μνημείου ἐξ ὧν κατέ[λι]πεν [Βίκτωρ].

Idem argumentum in epigrammatis Trallensibus supra n. 290 et 291.
Gloriatur Victor non Pinnae adversario, sed fato se occubuisse; *at*,
inquit, *non iam superbiet, nam Polynicen reliqui sodalem caedem meam*
ultum. Itaque Pinnae aut eodem certaminis die aut paullo post ceci-
dit, utique vero ante positum Victoris monumentum. — 3 ΣΥΝΟΠΛΟΙΣ . . .
Tzoucalas σύν praepositione in errorem inductus est. — Quae sub ana-
glypho scripta secuntur non vidit Dumont arte coniuncta esse cum
superioribus. — 5 ΚΑΤΕ | . . . ΠΕΝ!!!!.

530. Kararizi, nunc Philippopoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 24
n. 53.

Εἴ με θέλις, ὦ ξεῖνε, δαήμενε τίς πόθεν εἰμεί,
λαδικίης πάτρις εἰμί, τούνομα Κυρήλλα,
οἰκοδόμον αλοχος Εὐκλαδίου, ὅς με θανοῦσαν
ἔκρουψεν . . . . .

Ἀν(ρηλία) Κυρήλα Χρησιανή
πιστὴ ἀείμνηστος.

2 *patriae sum Laodiceae*, πάτρις est πάτρις, nisi hoc ipsum in lapide scriptum est. — 4 ΕΚΡΥΨΕΝΟΙΩ...ΟΙΕ | ΛΟΙΠ...ΟΓΕΝ... quae non expedio. — Mulieris nomen integrum subscriptum levius incisus sed grandioribus litteris.

531. Calliupoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 51 n. 100.

Μόλις ποτὲ ἤζρον δεσπότη[ην] εἰνούστατον
 Τρύφωνα . . . . . μου τὸ κάλλος ἠφάνισ[ε]ν·
 εἰς [γ]ῆν ὄρ[μ]ωμένην ἤγαγε δόξα σὺν ἕοπιῇ τοῦ κρείττονος
 [πρὸς οὐρανόν κτλ.]

Videntur vitiosi esse senarii. — 2 ΤΡΥΦΩΝΑΤΟΝΕΝ.. | ΞΩΓΟΣΜΟΥΤΟ
 — 3 ΤΗΝΟΡΩ erunt quibus alia sententia latere videatur.

532. Perinthis. C. I. 2025.

Πολλαῖς ἐν πο]λίεσσι τέχνην [ἤσ]κησα πρὸ πάντι[ων]
 ψηφοδ[έ]τας δώροισι Παλλάδος [ἀρ]άμενος·
 οὔα λιπὼν βουλῆς σύνοδρον Πρόκλον ἰσότεχρόν μοι,
 ὀγδ[ω]κοντούτης [nomen defuncti et moriendi verbum].

Litterae vulgares. — 1 supplevit qui primus edidit Ios. de Hammer. — 2 ψηφοδέτης Boeckh, qui participium posuit εἰράμενος. — 4 Boeckh *exempli causa* τοῦδε τάφοιο λαχών.

533. Perinthis. Ex Aristarchis apographo Dumont *Inscriptions de la Thrace* p. 36.

. . . . ἰὸ φίλε, μ[ὴ] . . . τ]αχύ, μή με [πα]ρ[έ]λθης
 γνῶθι] βίον τὸ τέλος, χαῖρε [λ]έ[γων].
 Ῥαγέδ[α]φρος Μάρωνι ἐκ τῶν Μάρωνος
 μνείας χάριν.

1 extr. ΠΑΡ...μή με παρέλθης inde ab Theocrito usitata est versuum clausula. — 2 ΧΑΙΡΕΔΕΙ.. et hic et in v. 1 etiam alia latere posse quisvis intellegit; cf. supra n. 344,3 γνῶθι τέλος βίτου et *orac. Sibyll.* fr. I 2 βίου τέλος οὐκ ἐσοῦντες.

534. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindob.* 1864 XIII) p. 64. Anaglypho vir expressus dextra volumen tenens adstante puero.

Θεόδωρος Δομτίου, φύσι δὲ Ἐπικράτους, γραμματικός
ζήσας ἔτη λς.

Καὶ σὺ [π]άρος μοῦσησιν ἐνιπρέσας, Θεόδωρε,
τὴν κοινὴν πάντων ἤλθες ἀταρπιτὸν ἐπι
πάτρῃ σοι γένεος Βειθύσιον, ἐν δ' ἄρ' Ἀθήναις
γραμματικῆς τέχνης οὐνομ' ἔδεξο μέγα
5 Βύζαντος δὲ πόλει κλέος ἦρασ, καὶ σε θανόντα
μήτηρ ὡς λαγῶσιν θήκατο δεξαμένη.
Λούκουλλος φιλίας τάδε σοι μνημῆϊ ἔγραψεν,
σῆς γλυκερῆς ψυχῆς κέντρον ἄπαστον ἔχων.

III vel IV saeculi. — 1 CΥΝΑΡΟΣ quod non correxerunt editores. — 2 ambigi potest voluerit poeta ἀταρπὸν ἐπι an ἐπ' ἀτραπιτόν. — 8 pro γλυκερῆς lapidarius errore λυγρᾶς vel πικρᾶς scripserat correctum subinde ab ipso.

535. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindob.* 1864 XIII) p. 62. Dumont *Rev. archéol.* 1868 II 254. Vtor etiam altero Mordtmanni apographo, quod Ioannis filii beneficio debeo.

Υἱὸς Ἀριστάρχου [κέιτ]αι πτολία[ρ]χος [ἐχ]έφρων,
ἔξοχα τὸν ᾧ' ἀγάπησε δάμαρ Βασίλεια Λεώκιν.
ζῆ.

Epigramma anno 359 recentius, quo anno πολιρχία instituta est, cf. Boecking *Not. dignit.* I 174. — 1 ΛΙΑΙΧΟΣ/ΛΕΦΡΩΝ Dumont, ΛΙΑΙΧCC CΛΕΦΡΩΝ Mordtmann; correxi, hoc tantum in medio relinquens ab initio υἱός fuerit an nomen praefecti. Extremum enim v. 2 vocabulum Basiliae potius cognomen videtur esse.

536. Tomis. Cumanudes Νέας Πανδώρας I mens. Iun. 1868. Perrot *Inscr. inéd. des côtes de la mer noire* n. 1.

Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστὸς τῆμβῳ ὑπὸ τῷδε τέθαιμαι
εἰκοσέτης Ἀκύας πατρὶ λιπῶν ὁδύνας.

Ζῷε, πάτερ, καὶ χαῖρε [θ]υγατράσιν, ἀς φθονερός τοι
δαίμων ἀντ' ἐμέθεν ωπασε γηροκόμους.
ὁ παράγων, χαῖρε καὶ σύ.

Litterae vulgares. — 2 ΟΙΚΟΣΕΤΗΣ et 3 ΤΟΕ corr. editor.

537. Tomis. Pessime ed. Desjardins *Annal. Inst.* 1868 p. 91. Ex meliore Sprattii apographo Babington *Transactions of the Royal Society X* new series p. 19. Denuo a Weickio descriptum ed. *Christ Act. acad. Monac. min.* 1875.

Ην] τις ἐμὴν μετὰ μοῖραν ἐμὸν βίον ἐξερεήνη,
χῶτις ἔην, τί δ' ἔρεξα, καὶ οὐνομα πατρίδος ἀμῆς,
μανύσει λίθ[ος] ἄδε καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην
πάτρα μοι πέλεται ματρόπολις Εὐξείνιοι,
5 αστυ περικλήσιον ἐνμελῖαο Τόμοιο.
ουνομα δ' ἦν Σκλάδατος, τέχνην δεδάη[μαι] ἀνακτος
Ἰπποκράτους θείοιο καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην.

II fere saeculi. Mira est dialectorum confusio; expectares ionice loquentem medicum. — 1 ὄσ]τις et ἐξερεείνει Spratt. εΖΙΕΞΗΝΗ Weick, unde et εἴ τις et ὄστις - ἐξερεήνη scribere poteris neque minus ἦν τις - ἐξερεήνη. — 2 ΤΙΤΕΡΕΖΑ Weick. — 3 μ]άνυσον τοσάδε Spratt. ΙΑΝΥC . . . ΟΟCΑΔΕ Weick. Ex Sprattii apographo conieceram μανύσει πέτρος ἄδε, cui nunc λίθος ἄδε praestare vidit etiam Wilamowitz. — 5 ΤΟΜΕ Desjard. ΤΟΜΗ Weick, Τόμοιο Spratt. In nummis Tomitanis caput laureatum Τόμου ἥρωος vel Τόμου κτίστου exhiberi docuit me Neubauer. — 6 δῆ] Σκλάδατος Spratt. ΔΗΝCΚΛΑΔΑΙΟC Weick; nomen aut barbarum aut nondum bene lectum. — δ' Ἑλληγνος ἀνακτος Spratt aperta interpolatione, ΔΕΔΑΗ IIIII Desjard. ΔΕΔΑΗΝΑΝΑΚΤΟC Weick. Correxī.

538. Circa Theodosiam. Anaglypho expressus vir sinistra volumen tenens adstante puerulo. C. I. Add. II 2113 c.

Σαββίων Στεφάνου.

Ἐφθάσθης, δύστανε, τύχης δη[λή]μασι, καὶ σευ
πάντα λέλειπτ' ἀρετῆς, οἷς ἐπι τρυχό[μ]ε[θα],
ἴθ[ος], νοῦς, ἀκμή· Μοῦσαι δέ σε [τὸ πρ]ὶν ἐν ἡμεῖν
τέρπουσαι νυνεὶ θρηνολογοῦσι, τάλαν.

5 ματέρει πένθος ἔφυς, λύπα πατρί· [οἶ]α δὲ δένδρον
κλῶν [νῦ]ν ἐκλάσθης ἐ[κ]τι]ομος εἰς Αἶδαν,

Σαββίων ἀλλ' ἔστω σοι ὁ πᾶς κοῦφο[ς] λίθος, [ᾠ]σπε[ρ]
πᾶσι πάρος ζώων ἧς σ[ὺ] προσηνότατος.

II fere saeculi. Plurima emendavit Graefe *Mém. de l' Acad. de Petersbourg* 1844 VI 3. — 2 legebatur ἐπιτροχόμεθα. — 3 ΣΕΑΙΝΕΙΝΕΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Buecheleri coniecturam recepi. — 4 νῦν σε corrigunt sine causa. Cf. Lini versiculum Μοῦσαι δέ σε θρηγέουσιν. — 5 ΠΑΤΡΙΑΔΕ — 6 ΚΛΩΝΝΕΚΛ — ΕΔΡΟΜΟΣ ἔνδρομος vix recte Boeckh; videtur mihi ille cum arboris ramo ab hortulano exsecto comparari. — 7 ΚΟΥΦΟΥ — ΥΣΠΕ ὥσπερ Buecheler. — 8 ΣΗ — Grammaticum Sabbionem fuisse docet et v. 4 et anaglyphum.

539. Phanagoriae. Anaglypho eques cum puero expressus. C. I. 2127.

Τειμόθεος Δασεῖος χαῖρε.

Τειμόθεος, ὁ πάτρας ὀσιος φῶς, παῖς δὲ Δασεῖος,
τρῖς δεκά[δ]ας ἐτέων τερματίσας ἔθανες
ἄ τάλαν, οἰκτιρῶ σε πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
νῦν δὲ σὺν ἠρώων χῶρον ἔχοις φθίμενος.

II p. Chr. n. saeculo non recentius est. — 1 Πάτρας coniecit Angelus *Mus. Cantabr.* I 326 coll. Strab. p. 494, ubi κώμη Πατραεὺς nominatur; ego patriam intellego. — 2 ΔΕΚΑΤΑΣΕΤΕΡΝ qui δεκάδας correxerunt nescio an alterum errorem lapidario non recte condonaverint: poeta enim scripserat τρεῖς ἐτέων δεκάδας. — 3 Simonides οἰκτιρῶ σε, τάλαν Καλλία, οἶ' ἔπαθες. — 4 ΗΥΝ ἦν δὲ συνηρώων Boeckh cum Welckero (*Syll.* 48), νῦν δὲ σύγ' ἠρώων plures coniecerunt. Verum vidit Graefe; σὺν enim in illarum terrarum titulis genetivum interdum trahit, cf. C. I. 2114 c et d (ubi idem nomen Τιμόθεος).

540. In aliqua Thraciae parte. Ex ectypo descriptum Athenis misit Leo amicus.

Αὐτό με γενομένην [γλυ]κεροῦ βιότου κατὰ δᾠ[μα]
ἄνδρὸς κουριδίου μοίρη [σ]βέσε, ὠκίμορος δέ
πεντεκα[ε]ικοσέτης δόμον Ἄιδος ἀ[σ]τυφελίχτου
ἦλυθον, Ἄτρ . ο . . δοιοὺς παῖδας προλιπο[ῦ]σα
5 ἄρτι νεηγενέας, [αὐτὴ δ' Ἀ]πρώνια δύσμορός [εἰμι.
οἴμμοι
π]αίδων [ν]ηπ[ι]άχων, π]όσιος θυμαρέος ἐ[σ]θλοῦ,
ἡδέ] νέας ὄρης καὶ φ . . . . .

Aetatis admodum recentis. — 1 frequens est exordium ἄρτι με γευόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων, hoc loco cum αὐτό in ectypo esse adfirmant testes oculati, idem certe valet quod ἄρτι neque est ad δῶμα referendum, *nunc ipsum*. — 1Α. ΚΕΡΟΥ — ΔΩΠΙ. — 2 σβέστε Koehler. — 4 ΑΤΡ. ◊ . . nihil hic mutari posse cum acerrime contendat Leo quemque graecum quidem nullum sit vocabulum his litterarum vestigiis aptum, sequitur nomen viri fuisse, quod ipsum in tanta thraciorum nominum barbarie non audeo adsequi. — 5 ΓΕΝΕΑΣΛΑ . . . ΠΡΩΝΙΑ mulieris nomen certo fuit. Monito vix opus est inde a v. 5 cum versus vitiosos esse adpareat certi iam nihil fere dari posse. — 6 ΟΙΜΜΟΙΤΑΙΔΩΝΗΠ. . . . | ΟΙ ΟΙ πόσιος Leo; patet interiectionem extra versus ordinem positam esse. Dein ἐσθλοῦ et ἡδέ dubitanter addidi. — 8 ΚΑΙΦΑΙ . . . . . | . ΝΥΤΙΜΙ . . . Γ . . . .

541. Spalati prope Salonam Dalmatiae. C. I. 1830 ex Grutero.

Ἐνθάδε ἐγὼ κεῖμαι . . . . . θ[εὸ]ς αὐτός.

Ἀχιλλεὺς κατέθηνεν. Τραῦλος.

1 ΖΕΙ . . . . . ΝΗ . . . ΙΘ . . | . ΣΑΥΤΟC. Boeckh Ζει . . . (nomen defuncti) νήπιος αὐτως. — 2 Τραῦλος vocabulum nescio an non integrum sit.

EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

542. Sparta. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1861 p. 47. Melius Lebas II 211 c.

Καλλιστονίκη ἐν βροτο[ῖς] κεκλημένη·
 ἐπεὶ δὲ μοῖρ' ἔκλωσεν ἐκλιπεῖν βίον,
 λαχεῖν δὲ μικρὸν τῆσδε [τῆς γαίας] μέρος,
 μῆτις γε σῶμα σώματος [τοῦμοῦ] πέλας
 5 κεῖσθαι εἶσῃ· μοῦνος ἐς[κεῖσθαι] θέλω
 πάντων ἀρωγὸς τῶν [θανόντων] Ζεὺς ἔφω,
 ὡς νῦν ἔμοιγε τῆς ἰσαγγέλου τύχης
 ἐχθρῶν ποτ' εἴ τις ἐπιγελῶν ἀβρύνεται,
 τοῦ δ[ῆ] κεραυνώσειεν [ἐχθιστον] δέμας,
 10 ἐπεγγελαῖν, ὅπως ἐμοὶ κείνός ποτε.

Eius aetatis est, qua haud inoffensi christiani suam profitebantur fidem (v. 7 sq.). — 1 suppl. Lebas. Callistonicè aut mater aut uxor fuit defuncti. — 9 ΔΠ corr. Buecheler.

543. In Pyrgtheto vico veteris Philae loco posito. Heuzey *le mont Olympe* p. 478.

ἐκθύμως φιλέων δίδυμον κορυφὴν ἀρεταίων,
 εὐθυτάτην πίστιν ἢ δὲ φιλοξενίην·
 τῶν μέτα καὶ συνάπηρεν ἀπὸ χθονὸς ἐς βίον ἄλλον,
 ξείνοισι προλιπὼν καὶ γε πένησι πόθον.

Christianum titulum esse evicit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864. — 1 Pind. Ol. I 13 δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν. Confert Keil etiam epist. Timoth. I 1,5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 coniecit καὶ γενέτησι, cui recte obloquitur Keil: *in eo quod πένητες mortuum desiderant, manifesto posita est φιλοξενίας explicatio.*

544. In vico Condouriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 480.

Ὡς ῥόδον εἰαρινόν [σ]ε βροσιφοθό[ρ]ο[ς] ἤρπασεν Ἀδ[η]ς,
 Σέμνην· [πάν]τα θεὸς ζωῆς ἀφιλα[τ]᾽ ἐν αὐτῇ.

Σ[έ]μνη παροδίτες χέριν· χέρετε παροδίτε.

1 BE — φΘΟ. ON corr. Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 95. — 2 ΤΛΗΤΑ — ΑΦΙΛΑΜΕΝ scripsi quae ferri posse viderentur. Bursian *Mus. Rh.* XVI 423 τλῆ τε θεὸς ζωῆς ἀφέλκεμεν αὐτήν. — 3 extrema littera c superest.

*545. Plataeis. Ex Rossii apographo vv. 1-4 Keil *Syll.* p. 174. Melius paullo Decharme *Missions scientif.* IV 507. Ego addidi v. 5 sq.

- a. Τῆσδε πάτρης τάφος ὅδε φιλόξενον ἐντὸς ἔεργι
 Χρύσην Σκεπτιανὴν, κρέσσονα Ἀλκινόου.
 Μὴ λάθῃς μογέων, εἴπερ ἀνῦξε χρεῖα κατεπίγει,
 4 ἄλλ' ἐνπρ[οσθ]εν ανυξον, ὅθεν θύρα σῖμαιι τῷδε.

- b. *Εἴ τις βούλετε ἀνῆξε . . . . πάντοθεν ἀνύξη·
σῆμα γὰρ οὕτω τέτυκτε πρόσθεν ἀνυγόμενον.*

5 ANYZENHΛIΛIANIΘENA nihil hic novi: cavetur ne quis undelibet aperiat sepulcrum. — Addit Decharme tertii tituli fragmentum, cuius ex verbis φίλῳξενον καὶ φίλόχριστον constat, quod ex reliquorum barbarie dudum suspicatus eris, christianam fuisse mulierculam.

V. ITALIAE GALLIAE HISPANIAE GERMANIAE.

MELIORIS NOTAE.

546. Romae in sepulcro ad viam Latinam reperto, post obruto. Picturas parietinas titulorumque imagines depinxit Secchi *Antico sepolcro greco scoperto in Roma* cett. 1843. Hinc C. I. III 6270. 6271.

- a. Αἰ]ν[ητῆ] πατρὶς Λυ[κί]ων ἐλοχεύσατο [γαῖα,
ἀγλα]ὰ δ' ἐν τιμαῖς πρά[γματ' ἀναγράφ]εται
σοί,] μάκαρ· [οὐδέ σ]ε ἔθ' ἀελίου πάλιν [ἤμι' ἀπο]πέμπει,
4 φ]εῦ, Πά[τρων, πατρίδος τηλό]θ[ε] θαπτόμενο[ν].
- b. Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι τὸν ἐμὸν τάφον ἀμφὶς ἔχουσιν,
οὐδ' ὀλολυγαία νυκτερὶς ἀμπέταται,
ἀλλὰ με πᾶν δένδρος χαρίεν περὶ δίσκον ἀνέρπει,
κυκλόθεν εὐκάρποις κλωσὶν ἀγαλλόμενον
10 πωτᾶται δὲ πέριξ λιγυρῆ μινυρίστρια ἀηδῶν
καὶ τέττιξ γλυκεροῖς χεῖλεσι λειρὰ χέων,
καὶ σοφὰ τραυλίζουσα χελειδονὶς ἢ τε λιγυπνόυς
ἀκρὶς ἀπὸ στήθους ἴδὺν χέουσα μέλος.
Πάτρων, ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσμια, πάντ' ἐτέλεσσα,
ὄφρα καὶ ἰν' Αἴδη τερπνὸν ἔχοιμι τόπον
15 τᾶλλα δὲ πάντα λέλοιπα, καὶ ἐν νεότητι κατέκτην,
οἴχηται πλὴν ἅ <πρὶν> ζῶν ἀπεκαρπισάμην.
- c. Πατῆρ Πατρων μὲν, Ἀπποληρία δ' ἐγώ·
τεκνῶ δὲ δισὰ τέκνα, πατέρα δ' εὖ λέγω.

Praeterea ex eis qui in eodem sepulcro reperti sunt titulis hos memoro: in ara mutila χαῖρε Πάτρων, in basi statuae mutilae χρηστὲ καὶ δίκαιε Πάτρων χαῖρε, in tympano aediculae Πάτρωνος [ια]τροῦ, in pictura quadam parietis γυνὴ Πάτρωνος, θυγάτηρ Πάτρωνος, Ἀντιγόνα, Ἀπολλώνιος. Quae leguntur in anaglypho mutilo litterae --- ΩΝ --- ΒΕΙΣ, bene supplevit Secchi Νικίας καὶ Πάτρ]ων [πρέσ]βεις, priore nomine addito ex C. I. 6446 Νεικίας - Ξάνθιος τῆς Λυκίας, ἀρχιερασάμενος τῶν Σεβαστῶν καὶ πρεσβείσας ἐκ τρίτου ὑπὲρ τῆς πατρίδος. M. Αὐρήλιος Ἀγυσίλαος τῷ συμπολείτῃ μνήμης χάριν ἐποίησεν, qui titulus haud procul a Patronis sepulcro inventus est. Itaque alterius saeculi habemus unum Patronis medici, Lyciorum legati ad Caesares epitaphium (a), alterum Patronis iuvenis (b), diples nota a tertio seiunctum, quod Apuleiae Patronis filiae est (c.) — Epigrammatis primi plane incerta restitutio; traditur sic fere:

N ΠΑΤΡΙC ΔΥ
 ΩΝΕΛΟΧΕΥCΑΤΟ
 ΑΔΕΝΤΙΜΑΙC ΠΡΑ
 ΕΤΑΙ . ΜΑΚΑΡ
 ΕΕΘ ΑΕΛΙΟΥ ΠΑΛΙΝ
 ΠΕΜΠΙCΕΥΠΑ
 Θ ΘΑΠΤΟΜΕΝΟ

Secchii Franzii Welckeri (*Mus. Rh.* III 1845 p. 259) conamina inutile est enumerare; certa enim neque illi neque ego invenimus, nisi quod alterius distichi sententiam recte adsecutus esse videor: *neque te iam solis lux salvom in patriam reducet, procul a patria hic sepultum.* — Alterum epigramma describit sepulcri parietes variis ornatos arboribus (πᾶν δένδρον v. 7), quibus variae insident aves, similesque omnino picturae videntur villae Livianae quae *ad Gallinas* dicitur. — 15 κατέκτην integrum reliqui licet fortasse corruptum. — 16 ΟΙΧΗΤΑΙ probam formam in ὤχετο mutabant; probabilius πρίν interpolatum esse.

547. Caralibus Sardiniae. C. I. 5759. Octo sunt epigrammata latina, duo graeca.

- a. Εἰς ἴα σου, Πώμπιλλα, [κ]αὶ [εἰ]ς κρίνα βλα[σ]τείσειεν
 ὅστέα, κα[ι] θάλλο[ι]ς ἐ[ν] πετάλοισ[ι] ῥόδων
 ἠδυπνόου [τ]ε κρόκου καὶ ἀγηράτου ἀμαράντ[ου],
 κείσ κατὰ βλ[α]στήσαις ἀνθεα λευκοίοι,
 5 ὡς ἴσα ναρκίσσωι τε πολυκλαύτω θ' ὑακίνθωι
 κ]αὶ σὸν ἐν ὀψιγόνο[ι]ς ἀνθος ἔχοι τι χρόνος.

ἦδε γ[ά]ρ[ο], ἡνίκα πνεῦμα με[λ]ῶν ἀπέλυε Φίλιππος
 λoίσθιο]ν ἀκροτάτοις χε[ί]λεσι προσπελάσας,
 σ[τῆ]σα [λ]ι[π]οψυχ[οῦ]ντος ὑπὲρ γαμέτου Πώμπιλλ[α]
 10 τὴν κείνου ζωὴν ἀντέ[λ]αβεν θα[ρ]ά[τ]ου.
 τ]οίην [σ]υ[ζ]υ[γ]ί[η]ν ἔτεμεν θεός, ὥστε θανεῖν μ[έ]ν
 Πώμπιλλαν, γλυκεροῦ λύτρον ὑπὲρ γαμέτου,
 ζ[ῆ]ν δ' ἀ[έ]κ[ο]ντα Φίλ[ι]π[π]ον, ἐπευχόμενον διὰ παντό[σ],
 συνκεράσαι ψυχ[ῆ] πνεῦμα φιλανδροτάτη.

b. Εστρεψεν μοιρῶν μία νήματ[α, καὶ τὸν ἄτεγ]κτι[ον]
 16 αἷς ἰδίαις εὐχαῖς [ῆ] μ[ία] θέλξ' Ἀίδην,
 ἦ] περίφρω[ν Πώ]μπ[ι]λλα . . . . .
 ἦ]τις ὑπὲρ γαμέτου [τὸν β]ίον [ἐξέ]λιπεν.

I p. Chr. n. saeculi. — Cassium Philippum (cf. epigr. lat. i.)
 exulem in Sardiniam relegatum comitata est uxor Atilia Pomptilla
 (l. s. s.), cf. epigr. lat. c:

*urbis alumna graves casus hucusque secuta
 coniugis infelicis Atilia, cura Philippi
 hic sita sum manibus gratis sacrata mariti,
 pro cuius vita vitam pensare precanti
 indulgere dei.*

vv. 1 - 14 suppl. Lebas apud Alb. de la Marmora *Voyage en Sardaigne*
 1840 II p. 570 sqq., nisi quod v. 2 θαλλοῖς scripsi (coll. v. 4) pro θαλ-
 λoίς, quod non intellego, v. 8 λoίσθιον pro λήθην vel σιγήν (Franz), v. 11
 τοίην cum Franzio pro οίην. — 2 ΘΑΛΛΟ ΣΕΙ ΠΕ — 3 ἀγηράντου Franz,
 quo nihil opus est; novi titulum atticum IV saec., quem nuper a Leone
 amico missum edam in Addendis, ubi σωφροσύνη [δὲ σέθεν] θάλλει ἀγή-
 ρατος· τύμβω δέ κτλ'. — 7 ἨΝΙΚΑ — 10 ΘΑΙΑΟΥ — 13 sq. con-
 fert Wilamowitz Eur. *Suppl.* 1028 sqq. suae edit. ὡς ὄδ' εὐναῖος γαμέτας
 συντηχθεῖς αὔραις ἀδόλοισ γενναίας ἀλόχοιο. — 15 ΝΙΜΑΤ . . . . . Ν . . . Ι
 . . . ΙΚΤΥ supplēvi. — 16 scribunt [τ]αῖς ἰδίαις εὐχαῖς, sed et Marmora
 et Muratori, qui horum carminum pauca frustula habet, ΑΙΣ tradunt.
 — ΧΑΙΣ. ΙΜ . . . ἦ μία θέλξ' Wilam. — 17 ΠΕΡΙΦΡΩΜΠΙΛΛΑ . . . . . ΚΟ
 . . . Ν Lebas ἢ περίφρων Π., Φίλιππου χρηστὴ ἀκοίτις. — 18 ΠΤΙΣ, dein
 post γαμέτου amplior lacuna, tum ΙΟΝΗ. Supplevit Lebas.

548. Nemausi. C. I. 6789.

D. M. C. Vibi Liciniani v. ann. XVI. m. VI. C. Vibius Agathopus et Licinia Nomas fil(ia) optimo piissim(o).

Ἄνθρα πολλά γένοιτο νεοδημίτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
μὴ βάτος ἀχμηρή, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ' ἴα καὶ σάμψουχα καὶ ὕδατινὴ νάρισσος,
Οὐεΐβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

549. Romae. C. I. 6856 ex Grutero, qui Vrsini schedis usus est.

Ὁ κλεινὸς ἴνις βασιλέων Ἀμάζασπος,
ὁ Μιθριδάτου βασιλέως κασίγνητος,
ᾧ γαῖα πατρ[ί]ς Κασπίας παρὰ κλή[θ]ρας,
Ἰβηρ Ἰβηρος ἐνθαδὶ τειάρχεται
5 πόλιν παρ' ἱρήν, ἣν ἔδειμε Νικάτωρ
ἐλαιόθηλον ἀμφὶ Μυγδόνοσ νᾶμα.
Θάν[ε]ν δ' ὀπαδὸς Ἀυσόνων ἀγητ[ῆ]ρι
μολῶν ἀνακ[τι] Π[α]ρθηκὴν ἐφ' ὑσμίνην,
πρὶν περ παλά[ξ]αι χεῖρα δηῖω λύθρῳι,
10 ἴφθιμον αἰαῖ χεῖρα δουρὶ κα[τ]ί τ[ό]ξωι
καὶ φασγάνου κνώδοντι πεζὸς ἱπ[π]εὺς τε·
ὁ δ' αὐτὸς ἴσος παρθένοισιν αἰδοίαις.

Mithridatem Pharasmanis filium a. 75 Iberorum regem fuisse monuit me Mommsen coll. C. I. L. III 6052, cuius nihil obesse quin fratrem fuisse Amazaspum credamus. Obest tamen hoc quod cum in Traiani expeditione Parthica cecidisse videatur Amazaspus (a. 11⁵/₆) idque iuvenili florens aetate (v. 12), fratrem ei fuisse 35 vel adeo 40 annis natu maiorem minime probabile est. Itaque eiusdem gentis alius fuerit quem non novimus Mithridates. Traiani autem socium fuisse Amazaspum cum recte alii coniecerunt tum confirmavit Mommsen eo, quod Nisibin urbem (cf. ad v. 5) Traianus cepisset, captam rursus perdidisset, perditam denique reciperavisset, coll. Cass. Dion. 66, 23. 26. 30. — 3 ΠΑΤΡΗΣ — ΚΛΗΘΡΑΣ qua forma offensus Meineke Κασπίοις παρὰ κλήθροις coniecit; at nec dativus satis aptus est nec κλήθρα nomen videtur esse quod vituperetur. — 4 Ἰβηρ Ἰβηρσιν coni. Hermann; genetivum puto ex formularum quarundam similitudine additum esse, velut ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν ὄλβιος ἐν μακάρων alia; quasi dixerit non se primum sed patrem iam proavosque apud Iberos regnum habuisse. — 5 urbs est Antiochia

Mygdonia s. Nisibis, ubi pugnans interfectus est Amazaspus. Recte vero Mommsen probabilius iudicat ossa nobilissimi viri quam lapidem ex Mesopotamia Romam transvectum esse; conicit igitur cum nec versibus transponendis nec corrigendis verbis poetae bono satisfieri posse videatur epigramma olim sepulcro ad Nisibin extruendo destinatum postea cum illic etsi crematus non tamen conditus esset conditorio Romae factio minus apte inpositum esse; confert tit. C. I. L. III 4060 *M. Petronius . . . hic est crematus, ossa relata domi.* — Νικάτωρ pro Νικάτωρ coni. Mommsen, coll. Plin. *hist. nat.* VI 26,117 *oppida habet (Mesopotamia) - Antiochiam quae a praefecto Mesopotamiae Nicanore condita Arabis vocatur.* At cf. Dionis loci s. s. — 7 ΑΓΗΤΟΡΙ audacius Meineke ἀρειτόλμω, inepte Franz ἀγαλλειτῶν. Adiectivo si opus est, unum invenies litterarum vestigiis aptum ἀρήλωι, quod pugnat cum metro. Itaque cum praesertim Mommsen *ducis et imperatoris* nomina iuxta posita nihil offensionis habere me docuisset, traditum retinui, lapicidae solum errorem corrigens. — 8 ΑΝΑΚΝΑΡΘΙΚΗΝ — 9 ΠΑΛΑΖΑΙ — 10 ΚΑΝΟΖΩΡ emendationem occupavit Haupt. — 11 ΠΕΖΟCΠΙ suppl. Scaliger. — 12 mutilum putant carmen periisseque mortis Amazaspi descriptionem; at ipse v. 12 docet hac de re nihil iam expectandum esse.

550. Romae. C. I. 6262.

- a. Κλαίει μὲν σ' [ὁ] τεκν[ῶ]ν, κλαίει δ' Ἀγαθάνγγελος ὠνίρ,
 μυρόμενος φιλήν τερπνοτάτην ἀλόχου,
 μύρονται δ' ἀδελφοὶ Μηνᾶς καὶ Δάφυλος ἄμφω
 ἢ δ' ὅσοι σ' ἐφίλουν κῆπόθεον δι' ὄλου.
- 5 γηραλέη δὲ κόμη[ν] πολὴν [τίλ]λουσα καθ' ὦραν
 ἠρίον ἄμφι τεόν, Μοῦσα, χέω δάκρυα.
 ἄλλο.
- b. Κεῖσαι δὲ, τέκνον καλόν, προλιποῦσα τοκῆς
 ἢ δὲ κασιγνήτους καὶ πόσιν ἀμφιθαλῆ,
 νοῦσον ὑπὸ στυγερῆς δεδαμασμένη· αὐτὰρ ἔμοιγε
 10 πένθος ἀνείητον κάλλιπες οἰκτροτάτη
 γραῖα δ' ἀνήκεστον πένθος κατὰ μοῖραν ἔχουσα
 ἄμφι τετὴν στήλην, Μοῦσα τέκνον, χέομαι.

II vel III saeculi. — 1 CΕΤΕΚΝΟΝ et 5 ΓΗΡΑΛΕΗΝΔΕΚΟΜΗΠΟΛΙΗΝ corr. Franz. — 3 transposuit verba Hecker *Comment. de Anth. graeca* (1852) p. 103 μύρονται M. κ. Δ. ἄμφω ἀδελφοί, qua ratione invito poeta δέ abiciendum esset. — 5 ΠΑΛΟΥCΑ corr. Meineke *Diar. litt. ant.* 1844 p. 1038; idem v. 10 ἀνηρόν coniecit.

551. Romae. C. I. 6261 coll. Add. III 1266.

- a. Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρον
 λειπὸς ὄδ' ἐξαπίνης τύμβος ἀναυδον ἔχει,
 καὶ κεῖται λίθος ὡς ἡ πάνσοφος, ἡ περιβωτος
 Μοῦσα καλῆ, κούφη σοὶ κόνις ἦδε πέλοι.

protome feminae, ad sinistram cithara, ad dextram lyra.

- b. Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακὸς κακὸς ἤρπασε δαίμων;
 6 τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασε ἀηδονίδα,
 νυκτὶ μὲν ψυχαῖσιν ἄφαρ σιᾶγόνεσσι λυθρεῖσαν;
 ὦλεο, Μοῦσα, ἐτάκη δ' ἡμματα ἐκεῖνα σέο,
 καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσειον οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ
 10 λείψανον οὐ κά(λ)λους, οὐ σοφίης πέλειται.
 ἔρρεται, μέρμηραι θυμαλγέες· αμμοροὶ ἐσθλῆς
 ἐλπίδος ἀνθρώποι· πάντα δ' ἄδηλα τύχης·

Petroniae Musae.

II vel III saeculi. — 5 κακῶς κακός Gruter, κακὸς κακός Gerhard Visconti Stephani, quorum consensum spernere nolui. — 7 vidit Stephani haec verba ad solam lusciniam referenda esse, cui saepe ingruente frigore cita mors parata est. — 10 ΟΥΚΑΛΟΥΣ Gruter Visconti Stephani, ΟΥΚΕΙΔΟΥΣ Fabretti. — 11 ἔρρεται Gerh. et Steph. i. e. ἔρρετε. — Quod omnino quis in tam acres se profuderit questus non patet, vix integra est inscriptio; quam si cum eis quae praecedunt (n. 550) comparaveris fortasse mecum ad eundem tumulum pertinere senties: illic parentes maritus fratres filiam uxorem sororem lugent, hic omnes homines ereptam sibi doctam puellam eiusque artem musicam.

552. Romae. C. I. 6295.

Φλαβιανῶ ἔρωι πατῆρ Δῶρος τόδε σῆμα,
 ἔξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένῳ.
 Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης
 θάψε τε καὶ μουσῶν εὐνὴν ἔθρηκ' ἀρετῆς.

II fere saeculi. — Elegans verborum et inventio et ordo est; non sic *fato abreptum sepelivit pater*, sed *fatum sepelivit, pater monumentum posuit*. Moriendi verbum nullum.

553. Neapoli. C. I. 5822.

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα Φίλιππον,
 πρέσβυν Εἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης,
 Ἀύσονίων ὑπάτου πατέρα κλυτὸν Ἀντι[γ]όνοιο,
 θρόψε Μακηδονίη, δέξατο δ' Εἰταλίη.

IV saeculo etsi vix antiquius est epigramma (litterae ΑΡΩ), antiquae tamen simplicitatis imaginem refert. Antigonus consul non innotuit. — 2 sapientia ionica non in univsum videtur graecarum litterarum peritia intellegenda, sed philosophiae maximeque physicorum studia. — 3 ANTIΓΟΝΟΙΟ.

554. Romae. C. I. 6197.

Κλαύδιος ἰητῆρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κείμει,
 παντοίης δεδαῶς κραιπνὸν ακεσμα νόσον
 ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλη εἶσα συνενύη
 μνήμα· μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμὲν ἐν Ἥλυσίωι.

Claudius Agathemerus Lacedaemonius Persii sodalis, cf. vita Persii. Et coeptum est illo tempore iota mutum in privatis saltem titulis modo adici modo omitti.

555. Bononiae. C. I. 6223. Descripsit Wilamowitz.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίαις).

Ἄνδρα φίλον φθίμενον Διονύσιον ἐνθάδ' ἔθηκεν
 Δελφίς ἑὸν, τιμῶσ' εἴνεκ' ὁμοφροσύνης·
 καὶ φιλή νίκησεν ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν
 ἑσθλὸς Ἀθήναιος ἐν θαλάμοιο τέλει,
 5 ος τόδε σῆμ' ἐτέλεσσε τεθνεϊότηι θεσμὸν ἀέξων
 εἴνεκεν εὐνοίης ἧς ἔχε πιστο[τ]ά[τ]ης.

Litterae ε solita lunata forma est. — 4 ἐν θαλάμοιο τέλει explicant in lecti i. e. sepulcri sumptu; at θάλαμος nisi accedat epitheton non est sepulcrum, neque sic perspicitur quis fuerit ille Athenaeus. Lucem adfundit ultimus versus: εὐνοίας enim laus non decet cognatum sed patronum, nec quale officium Athenaeus habuerit tacetur: erat enim θαλάμου φύλαξ vel cubicularius Dionysii. Servus libertusve ipsis defuncti fratribus pietate victis monumentum faciendum curavit. — 5 θεσμὸν ἀέξων id quod tribui ius fasque erat tribuens. — 6 ΠΙΣΤΟΡΑΓΗC corr. Welcker Syll. 88.

556. Romae. C. I. 6300.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελειδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων γρηὴν ἐπισταμένην,
εὐτεκνον, ἀστονάχητον ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρ[ῶ]ς
δαίμονες ἱμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην.

Dis Manibus Chelidonis sa[crum]. Floria Chelidon vivit annis LXXV.

I vel II saeculi. — Conferunt Callimachi ep. 41 Schn. et ad v. 3 sq. Diotimi A. P. VI 267 οὐ γὰρ ἀφανρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης, unde simul adverbium ἀμαυρῶς confirmatur; traditur ΑΜΑΥΡΟΣ.

*557. Neapoli. Anaglypho mulier sedet, iuveni dextram iungens. C. I. 5817.

Μνημα φιλοφροσύνης Ἄστη τόδε Λάφρις ἔτευξε,
καὶ ζῶσαν στέρξας καὶ φθιμένην ποθέων.

I saeculi. — Aemulatur poeta veterum Atticorum simplicitatem, cf. supra n. 44 et 48.

*558. Romae. C. I. 6292.

Σεμνὴν Πηνελόπην ὁ πάλαι βίος, ἔσχε δὲ καὶ νῦν
σεμνὴν Φηλικίταν, οὐ τάχα μιωτέρην·
βουλομένης δὲ θανεῖν ἀνδρὸς προτέρην σφετέροιο
ἔκλυες, ὧ δαῖμον, πολλάκις εὐχομένης.
5 τοιγάρτοι καὶ ἐμεῖο δικαιοτέρην ὄπ' ἄκουσον
εὐχομένου, Πλούτων, ἣν εἰς Αἶδαο περήσω
εὐρεῖν τὴν ἰδίαν Φηλικίταν παρὰ σοί.
Κλαύδιος ἱητήρ Ἀγαθεῖνος τήνδε ἀνέθηκεν
εἰκόνα Φηλικίτας, μάρτυρα σωφροσύνης.

II fere saeculi. — 1 ἔσχε δὲ χῶ νῦν Franz nec pulcre neque necessario opinor. — 7 simillimum epigramma Melium supra n. 266 μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὀδεύσας· εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην (Felicitem).

559. Romae. C. I. 6276.

Ποπιλῆς τάφος οὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν
᾿Ωκέανος πάσης ἐμπέραμος σοφίης·

κούφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνης· ἐν δ' Ἀχέροντι
ἰμνήσω τὴν σὴν, ὦ ἀνερ, εὖσεβήην.

- 5 μέμνεο κῆν ζωῶς ἐμέθεν καὶ πολλάκι τύμβω
σπείσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποικομένη,
καὶ λέγε Ποπιλίην εὖδειν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γὰρ
ἄνῃσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἴδὼν ἔχειν.

II saeculi. Vt postrema Callimachi imitatore, ita etiam reliqua bonorum poetarum lectione inbutum produnt scriptorem. — 2 cf. supra n. 553 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης. — 7 οὐ ἐμιτόν, scilicet λέγειν.

560. Neapoli. C. I. 5819.

- a. Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στά[λλ]αι Κλεοπάτραν,
ἂν φθόνος εἰς Αἶδαν, οὐ χρόνος ἠγάγετο,
μορφᾶς ἢ πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σαφροσύνας,

- 5 Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον,
συμφωνίαν ἐρατοῖς μειξαμένα μέλεσιν
καὶ γνοῦς ὡς θνατοῖ[ς] οὐδὲν γλυκερώτερον ἀγᾶς
ζῆθι κάλ[ω]ν τείνας οὔριον εὐφροσυνᾶν.

- b. Εἰ καὶ σου κεύθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
10 τύμβος καὶ φροῦδον σῶμα λέλογχε κόνης,
ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζωῶσι μέτεστι,
ψυχᾶς μανύουσι' εὐκλέα σωφροσύνην.

I saeculi. — 1 ΣΤΑΜΑΙ corr. Reinesius. — 5 *Musa eruditionem dedit et lyram amatoriam deditque carminibus addere cantum.* Quam sententiam non erigunt sed debilitant qui verba mutant, velut Hermann *συμφωνεῖν-δειξαμένα.* Licentia metrica ferri ut potest ita debet. — 7 ΘΑΝΑ ΤΟΙΟ corr. Valckenaer. — 8 ΚΑΛΟΝ corr. Reinesius; male vero Valcken. εὐφροσύνη nec melius Franz εὐφροσύνας. — 12 σωφροσύνην Franz.

561. Neapoli. C. I. 5818.

Λευκία Εὐφρονος.
Εὐφρων Ἡρακλείδου.

Ἦδ' Εὐνοσιδέων θήκη, ξένε, Εὐφρονα κρύπτει
χρηστόν, ὅς ἐν ζωῶς ἠπια ἔκευθε νόω[ι].

Καὶ δὲ σέο κρύπτει κάλλος νῆρόν [ῆ κόμισ ἦδε
 χρηστήν, ἦ . . . . .

I vel II saeculi. Nomina praescripta sunt cursivis quae dicuntur litteris. — De Eunostidis, quae est una ex phratriis Neapolitanis, cf. C. I. III p. 716. — 3 restituit Franz coll. ep. anteced. n. 560, nisi quod κόμισ pro σαρός scripsi. — 4 ex prioris pentametri similitudine factus tamen difficultates movet. Superant haec:

ΧΡΗΣΤΗΝΗΠ

ΤΣΠ Χ

ΙΑΙΔΟΣ

Accusativus *χρηστήν*, qui respondet ad *χρηστόν* v. 2, non habet quo referatur; uxor adpellatur, sed nomini locus non est; extremum denique vocabulum nescio *αἰδοσ[ύνη]* sit an [*κάν*] 'Αἶδος.

562. Romae in aedibus Rondaninis repperit mihiq̄e benigne misit F. de Duhn.

Αἰαῖ συνλέκτροιο σαόφρονος, αἰαῖ ἀνιγροῦ
 δαίμονος, ὃς ζωᾶς εἶλε φίλαν ἄλοχον
 καὶ σὺ μὲν, ὦ πάντεμε, γόνων [ἀ]πάτερθεν ἰαυεῖς,
 μοχθηρὸν μερόπων ἐκπρολιπούσα βίον
 5 οὃς δὲ πόσις δύστηλτα πανημέριος τολυπεύσει,
 οσσων ἀέναον δάκρυον ἐκπροχέων
 οὐ γὰρ ἀμειλίκτους κραδίης ὀδύνας ἀκ[έοι]το
 ἀθάνατος παλάμη κρᾶτ' ἐπαφησάμ[εν]ο[ς],
 10 ἐς δ' ὅσον ἐνπνεῖει βιοτόν τε ἐπὶ ἤμαρ ἐρύκει
 δύσμορος ἀντλήσει πένθος ἀεξίβιον.

II vel III saec. — 3 ΓΟΥΝΠΑΤΕΡΘΕ corr. O. Richter collega. — 7 ακ
 ΙΙΙΙΙΙΤΟ et 8 ΦΗΣΑΜΙΙΙΙΙΓΗ, ita ut duae ternarum litterarum lacunae ex-
 plendae sint. Pugnāt cum traditis Wilamowitzii coniectura ἀέσαιτο
 ἀθάνατος παλάμη-ἐπαφησαμένη. Recepi quem ille proposuit optativum
 (sed praesentis temporis propter spatium), qui satis male ἄν particula
 caret, et ἀθάνατος dictum sumpsi pro ἀθανάτων τις, neque hoc aut ma-
 gis aut minus barbare. Olim conieceram ἀκ[έοι]το ἀθάνατο[ι] - ἐπα-
 φησάμ[εν]ο[ι], ubi neminem offenderit παλάμη singulari numero positum.

563. Neapoli. C. I. 5820.

Τρεινακρία γαῖα με λοχεύσατο, τὸννομα Οὐόραν,
 σωφροσύνης βιότηψ κῦδος ἐνεικαμένην

κουρίδιος δὲ πόσις κρύψε χθονὶ τῆδε καλύψας,
 δακρυχέων ἐπ' ἐμοὶ συγχρὸν ἀπὸ βλεφάρων,
 5 κηδεύσας ἀρετῆς ἀντάξιον ἡμετέρῃσιν,
 ἡλικίης ἐτέων εἴκοσι καὶ τετόρων.
 ὦ θνητῶν ὀλίγος τε βίος καὶ ἄφρευκτος ἀνάγκη,
 ὡς με τάχος βιότου νόσφισε καὶ γαμέτου.

Cornelianus scriba coniugi incomparabili contra votum.

ii fere saeculi. Doricae dialecti causa est insulae doricæ memoria.
 — 1 γαῖα ex γαίῃ fictum esse adnotat Franz. — 4 cf. supra n. 559,6
 σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποικομένη.

564. Romae. C. I. 6302.

Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸ[ν μόν]ρον, ὦ παριόντες,
 στάντες ἐμῆς [ὀλλί]γον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς,
 κλαύσατε τὴν δύστηνον, ἐφ' ἣ μέγα πέν[θος] ἔχουσιν
 νυκτὶ καὶ ἡλίῳ δυστοκέες τοκέ[ες].
 5 ἧς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
 ἦσε τις οἰνοχαρῆς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

ii saeculi. — vv. 1. 3. 4. suppl. Maffei, v. 2 Brunck. — 2 πρόσθε
 λυγρῆς σποδιῆς, cui voci resonat v. 6 πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων. — 5 A. P.
 VII 334,13 οὐκ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτόν, σὺ τέκος εἶδε (mater) et ep.
 Smyrnaeum supra n. 236 ὦ παστὸν οὐθεῖς, οὐκ ὑμέναιον ἦσέ τις.

565. Florentiae. C. I. 6278.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγιῶνον ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες
 πένθεον, ἤνικ' ἐγὼ πενταετιζομένη
 παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον, ἣ ἀγαπητὴ
 ἦλυθα τὴν φρικτὴν εἰς Αἶδαο πόλ[ιν].
 5 οὐ ἐμὲ γ[ει]να[μέν]η μῆτερ Βένους, οἷ Χ' ἀριτίωνος
 πολλάκι βω[ο]μένον· χαῖρε Πρόκλα θύγατερ.'

ii saeculo non antiquius. — 1 exordium creberrimum, vid. Ind.
 Anth. Pal. ed. Paris. — 2 εἰναετιζόμεναι Callimachus h. Dian. 179. —
 3 sq. ἣ δ' ἀγαπητὴ Iacobs, quo non video quid lucremur. Franz prae-
 terea v. 4 νῦν scripsit pro τῆν, et sane aegre caremus quod verbis ἦν
 ὅτε opponatur. Articulum tamen si non traditus esset de coniectura

ultra inferremus, nam ad τὴν φρικτὴν quivis subintelleget ὀδόν. Itaque cum νῦν adverbio nullus locus sit, inconcinnius poetam locutum esse putabimus. — 5 ΓΗΝΑΤΙ... ΗΜΗΤΕΡ | ΒΕΝΟΥΣΟ... ΑΡΙΤΩΝΟΣ quae scripsi certa sunt, unde non iuvat editorum commentis inmorari. Βένους i. e. *Venus*, quae scriptura non rarior ipso nomine est.

566. Romae. C. I. 6239.

a. Ἐτῶν δεκοκτώ, μονογενῆ καὶ παρθένον
 Θεοδοσίαν ἔθαψε Δωροθέος πατήρ,
 ἣν μ[ε][λλ]όνυμφον Τυβί μηγὸς εἰκάδι
 εἶλες, πο]νηρὸν δαῖμον, ὃς τὸν ἔμπαλιν
 5 οἷ νόσ]τον οὐκ ἔκλωσας, ὥσπερ ἠλπισε.

b. Ὅκτω]καυδέχτης, ἔτι παρθένος, οἰογένεια
 Θευ]δοσία κεῖται Δωροθέου θυγάτηρ
 ἀλλ' ἄγε, ν]ηλεόθυμε Χάρ[ω]ν, τί σε τόσσον ἐνήης
 τέρ]ψε λιποῦσα πατρὶ πένθος ἀπειρέσιον;

II fere saeculi sunt epigrammata, alterum ad verbum fere ex altero expressum. Prioris fragmentum i. e. exitus singulorum versuum παρθένον, πατήρ, [μ]ηγὸς εἰκάδι, [τὸ]ν ἔμπαλιν, ὥσπερ ἠλπισε editum C. I. 9840, tamquam novi tituli particula. — 1 et 5 Welcker, 2 et 3 (traditur ΕΜΟΝΥΜΦΟΝ) Franz restituerunt, versus quarti simplicissimum supplementum fugit utrumque. — 8 sq. falso eidem et expleverunt et interpretati sunt; intellego *age, Charon crudelis, quid te iuvat, amabilem hanc puellam a te raptam patri luctum movisse.* — 8 ΚΑΡΟΝ — 9 ΥΨΕ.

567. Romae. Urnae anaglypho Vlixes cum Sirenibus expressus. C. I. 6288.

Ἀθάνα[ος] μερόπων οὐδεις ἔφν' τοῦδε Σεβήρα,
 Θησέως, Αἰακίδαί μαρτυρές εἰσι λόγου.
 αὐτῷ σῶφρονα τίνβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν,
 κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,
 5 οἷην οὐκ ἤνεικε πολλὸς βίος, οὐδέ τις οὔ[τ]ω[ς]
 ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑφ' ἑελίω.

II fere saeculi. — 1 ΑΘΑΝΑΤΩΝ et 5 ΟΥΝΩ corr. Christ, quem citavit Franz. — 4 Severam filiam Strymoniae subolis i. e. patris ad Strymonem incolentis esse cum Boeckhio iudicat Franz. At vix probabile

patris patriam indicari, nomen taceri: παῖς Στρυμόνιος i. q. παῖς Στρυμόνος, neque addam exempla.

568. Romae. C. I. 6249.

Σώφρονα Κρησκετεῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω,
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεκαμένην,
ἣτις ἐνὶ ζωοῖσιν ὅπως ἀνέτελλεν Ἐῤῥος,
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

III fere saeculi. Conferunt Platonis ep. A. P. VII 670 ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐῤῥος, νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις, quae satis inepte ad mulierem translata sunt. Hesperum Aurorae et Cephalii filium nonnulli dixerunt pulchritudine multos praestantem, ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit eum hac de causa Veneris adpellari et ex oriente et occidente sole videri, quare ut iam ante diximus iure hunc et Luciferum et Hesperum nominatum. Hygin. Astron. II 42 p. 80 Bunte.

*569. Olim Romae integer lapis, nunc Neapoli fractus. C. I. 6200.

- a. Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χροάοντος ἰούλου
δευόμενον φθονερῇ μοῖρα καθεῖλε βίου,
πολλὰ σοφῆς χειρὸς ἔργα λειοιπότη. βάσκανε δαῖμον,
οἷας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
5 ἄλλα σύ, γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλείῳ
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἀνθεα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδοῦς,
ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμον χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἐνδοθι κεῖσθαι,
10 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.
- b. Εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοῇ κατενήρατο μοῖρα,
κάστιν ἐν εὐσεβέων ἦν διὰ σωφροσύνην.

Hordionia Polla.

II vel III saeculi. — Duo epigrammata quod feci, ipsi lapidi obsecutus sum, in quo vv. 10 et 11 lineola et spatio maiore inter se disiuncti sunt. — 9 ἐνδοθι: nota poetam elegantiozem vulgare ἐνθάδε vitantem.

*570. Romae. C. I. 6201.

Ὀὐχ ὀσίως ἤρπαξες ὑπὸ [χθόνα], κοίρανε Πλουτεῦ,
 πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην·
 οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εὔπνοον εἶαρος ὦρη
 ἐξέτεμες ρεΐζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσει.
 5 ἀλλ' ἄγ' Ἀλεξάνδρα καὶ Φίλτατε, μηκέτ' ὀδυρμούς
 εἰμερτῆ κούρη σπένδετε μνρόμενοι·
 εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐφ' ἠδυχροίοισι μετώποις,
 αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
 τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε· παῖδα γὰρ ἐσθλήν
 10 ἤρπασαν ὡς τερπνὴν Ναίδες, οὐ θάνατος.
 Τινηῖα Ὑγεία τῆ ἰδίᾳ
 θρεπτῆ φιλάτῃ
 μνήμης χάριν.

II saeculo non recentius, quippe iota ultimo dativo φιλάτῃ adscripto. — 1 et 3 sq. cf. epigr. anteced. 3 sq. — 1 χθόνα suppl. Wesseling. — 3 corrigunt ἀρχομένου et v. 4 ἐκτελέσαι, sed et coniunctivus a πρὶν suspensus defendi potest et ἀρχόμενον bene habet. Nam non de veris principio agitur, sed de rosae primo flore: *sicut rosam verno tempore puellam tamquam radicitus evellisti, priusquam ad florem perveniret.* — 10 alii alia coniecerunt; nuper Ios. Kamp *Festschrift des Friedr. Wilh. Gymn. zu Coeln* (1875) proposuit ἤρπασαν ὡσπερ Ὑλαν. At nihil mutandum esse invitius docet dum in contrariam partem disputat Dorvillius *Chariton.* p. 260.

571. Romae. C. I. 6293.

D(is) M(anibus).

Νύμφαι κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότιο,
 καὶ τάχα που τιμῆς εἴνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
 νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
 Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Ἀύσονις γένος.

I vel II saeculi.

572. Romae. C. I. 6273.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Εἴκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνους ἐνιαυτούς
 Παυλεῖνον γαίῃ δέξατο νεοτερίῃ·
 καὶ μοι ἀδελφειῇ κεῖται νέη ἐγγυς Ὑγείῃ
 ἑπταέτης· τῆς δ' ἦν οὔτι γλυκειότερον.

M. Iulius Epictetus filis suis et sibi et Magiae Nice coniugi.

I vel II saec. — 4 pulcerrime hoc dictum.

*573. Romae. C. I. 6241.

Δοιῶς Ἴππομέδοντας ὁμὰ χθῶν ἄδε καλύπτῃ,
 παῖδά τε καὶ γενέταν ἄμφω ἀποφθιμένως,
 παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐσιόντων χῆρα τεθέντα,
 δεξιὰ δ' ἀν[τ]ετάφῃ γηραδὸς Ἴππομέδων·
 5 ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνιν Ἴπποδάμεια,
 μᾶτηρ Ποικιλίῳ ἐκγόνῳ ἀμφοτέρων·
 ὅς (σ)φισι τῶσδε τάφῳς ἐνεώσατο, τείχισε δ' Ἄιδαν,
 πάππῳι καὶ θείῳι λουσθοτάτας χάριτας.

I saeculi. — Hippomedontem avunculum cognominemque fratrem flevit Hippodamia; Hippomedontem avum cognominemque avunculum sepelivit Poecilius Hippodamiae f. — 4 ΔΕΞΙΙΑΔΑΝΔΕΤΑΦΗ nihil hac lectione certius. At cum dudum explosa sit forma δεξιᾶδην, optime correxit Dorvillius. — 7 Ἄιδης superstiti idem valet quod sepulcrum.

574. Loci incerti; Romae fuit in domo Guilfordi. C. I. 6858.

Ἐπιτάφιον.

Εὐτύχου ἥριον εἰμὶ καὶ οὐ κενόν· ὅστιά γάρ μοι
 πέμψεν ἀδελφειοῦ φροντὶς ἀπ' Εἰταλίας·
 ἄλγεα δ' ἔλλιπε πατρί, πολλὸν πλεῖον δὲ τεκούσῃ,
 ἃ τρίτον ὠδείνων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει·
 5 στοργῆν δ' οἰχομένῳ περικλαίουσιν ἀδελφοί,
 παῖδες δ' ὀρφανίην, χηροσύνην δὲ γυνή.
 εἰ δὲ τριήκοντα ζωῆς μόνον ἔσχ' ἐνιαυτούς
 καὶ δύο, τῷ φθονεῶν δαίμονι μεμφόμεθα.

Litterae elegantissimae saeculi fere I exeuntis. — 1 verba ΕΠΙΤΑΦΙ ΟΝΕΥΤΥΧΟΥ unum in lapide versum efficiunt; post Εὐτύχου interpunctum est. — 7 A. P. VII 561 (Iuliani Aegyptii) εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μοίρης μέμφεο.

*575. Neapoli. Anaglypho vir adstat manum porrigens puerulo, pone quem ad dextram mulier. C. I. 5816.

- α. Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἐρμῆ, τίνα τόνδε προπομπεῖς
εἰς τὸν ἀμείδιτον Τάρταρον Ἰδεω;
β. μοῖρά τις ἀεικέλιος τὸν Ἀρίστων ἤρπασ' ἀπ' αὐγῆς
ἑπταέτη, μέσσος δ' ἐστὶν ὁ παῖς γενετῶν.
α. δακρύχαρῆς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγαῖς ὄμφακας ἡλικίης;

I vel II saeculi. — De antiquiore huius similitumque epigrammatum archetypo vide quae adnotavi ad titulum Cotiaeensem supra n. 371 conlatis quae iam secuntur. — 1 προπομπεῖς Welcker, quod cur sine causa positum censeat Franz non exputo; neque enim legitur in lapide προπέμπεις. — 3 respondet Mercurius, non se sed fatum in culpa esse additque consolans parentes priores obiisse eosque inter medium puerum sepultum esse. Deinde sive viator sive ipse poeta Plutoni crimina intendit atrocitatis.

576-578, quorum primus et tertius Romani, secundus Albanus titulus est.

I. C. I. 6257.

Μενεκράτης Ἀπολλωνίου υἱὸς ἐτῶν δ', μηνῶν δ', Τατίας
Βανκυλίδος δωρησαμένης τόπον Ἀπολλωνίῳ Ἀττάλου τῷ πατρὶ
αὐτοῦ.

Ἄρτι με γενόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτε ἀγαθῶν αἴτιον εἴτε κακῶν
ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασας ἐ[χ]θρ[ῶ]ς;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ἐφειλόμεθα;

3 ΕΚΘΡΟΙΣ corr. Hagenbuch.

II. C. I. 6205.

- Ἄνθος ἐγὼ λεγόμεν, υἱὸς Ἐρμογένους τε καὶ Φύρμης,
ἀνθήσας δὲ καλῶς ἔτεσιν δυσὶν οὐχ ὀλοκλήρως
φωτὸς ἀφαρπασθεῖς πρόμοιρον βρέφος ἐνθάδε κείμεν,
καὶ οὐκ οἶδα εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ἔθανον.
5 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασες οὕτως
σπεύσας τοῦ ζῆν με στερέσαι; ο[ὐ] σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

I matris nomen *Firma*. — 2 ΟΑΝΘΗCΑC, ubi prima littera folioli signum videtur esse. — 6 ΟΗ.

III. C. I. 6227.

D(is) M(anibus) s(acrum) Ti. Claudi Eugenētis. vix(it) ann(is) XI, d(ies) X. Ti. Claudius Anicetus pater fec(it).

Ἀπλήρωτ' Αἰδη, τί με νήπιον ἤρπασες ἄφνω;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

De tribus his epigrammatis vide ad n. 575.

579. In Foro Iulii. Alexandre *Rev. archéol.* 1861 I 370 coll. Miller *ibid.* II 10 sqq.

C. Vibio Liguri Maxsuma mater fecit.

Τὸν τάφον ἠργάζοντο γεραιότεροις· ὁ δὲ δαίμων
νήπιον ἀντεβόλησ' ἐπταετε[?] κλίματι.
συγγενέες γενέται τε ὁμοῦ, ὃν ἔθρεψαν, ἔθαψαν
Γάιον· ᾧ μερόπιον ἐλπίδες οὐ μόνιμοι.

ii fere saeculi. — 2 ΕΠΤΑΕΤΕC corr. Miller, frustra tamen reconditi-
ora quaerens. κλίμειν τινά i. e. *facere ut cadat aliquis*.

580. Incerti loci, nunc Veronae. C. I. 6222. Mihi descripsit Wilamowitz.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίω, ὃν ᾗ ἔταρον ὧς
φιλάτο καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένω.
εἰ καὶ μοι θυμὸς, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἀμφὶ σοί, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεστι, δέχον
5 ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε,
καὶ πάρος Εὐδαίμων' δῶκε καὶ οἰχομένω.
ζῶν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, οὐδὲ πάροιθεν
οὐ σύγε ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης·
ἢ γὰρ ἔης ἀντῷ κεχαρισμένος, ἔξετι παίδων
10 ἥπιος, ἐσλὸς ἰδεῖν, εὖνοος, ἀγγίνοος,
καρπαλίμως γράψαι σημή[ι]α δίπλοα φωνῆς
Ἑλλάδος εὐ εἰδῶς ἡ[δ]εὶ καὶ Ἀυσονίαν.

I vel II saeculi. — 3 ΤΕΙΡΕΤΑΙ Wilam. ΠΕΙΡΕΤΑΙ Maffei. — 11 sq. difficile dictu est quam inepte Franz distinxerit. — Post v. 12 apodosis videtur periisse ad protasin ζῶν μὲν v. 7 referenda.

581. Romae. C. I. Add. III 6687 b.

. . . . . ius Euandri I(ibertus) Satur(us).

Ῥώμη καὶ ξε]ίνωι κούφη πέλεν, ἧ σε μάκαιρα
 ἐσθλῶν εἰ]ς οἶκον δεσποτιέων ἔθειο.
 εἰ φθιμένην, ξένε, πί]στιν ὄρῳς Σατύροιο θανόντος,
 ἀλλ' οὐπῶ] πίστις σῆς κατέδου πόλεως.

I vel II saeculi. — Franzii et Keilii supplementis mea praetuli.

582. Romae. C. I. 6268.

Atimetus Pamphili Ti. Caesaris Aug. I(ibert) I(ibertus) Anterotianus sibi et Claudiae Homonoëae conlibertae et contubernali.

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἧ παρὰ Βάκχῳ
 καὶ Θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
 ἧ λαλίη φαιδρή τε χελειδονὶς ἐνθ' Ὀμόνοια
 κείμαι Ἀτειμήτῳ λειπομένη δάκρυα,
 5 τῶι πέλον ἀσπασίῃ βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τοσαύτην
 δαίμων ἀπροιδῆς ἐσκέδασεν φιλίην.

permissu patroni.

Aetatem nomina produnt. — Sunt praeterea in eodem lapide quatuor epigrammata latina, quorum primum quod ad defunctae vitam pertinet huc transcribam:

*Tu qui secunda procedis mente parumper
 siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege.
 illa ego quae claris fueram praelata puellis
 hoc Homonoëa brevi condita sum tumulo.
 cui formam Paphie, Charites tribuere decorem,
 quam Pallas cunctis artibus erudiit.
 nondum bis denos aetas mea viderat annos,
 iniicere manus invida fata mihi.
 nec pro me queror hoc; morte est mihi tristior ipsa
 maeror Atimeti coniugis ille mei.*

583. Romae. C. I. 6196.

Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοσιῶ πλήσας ἔτος Ἀβγαρος ἔνθα
 ταρχύθη, μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος·
 οἱ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
 λυπήσας τὸ γένος καὶ φιλίους ἐτάρους.
 5 τύμβον δ' Ἀντωνεῖνος ἐῶ θέτο τοῦτον ἀδελφῶ,
 οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἀβγαρος ἦν γενέτης.

Abgarus pater (v. 6), rex Edessenus Caracallae insidiis a. 217 occubuit. — 3 οἱ ὧ corrīgunt nulla probabilitate; nam neque iota adscribitur aut ω forma utitur lapicida, et rei aptius est οἷ.

RELIGVA.

584. Romae. C. I. 6250.

Ἀσίδος ἀρχιερεῖος [ἄγ]αν κλυτοῦ νίεα Μίθρου,
 Λούκιον ἀθλοθετήρα πάτρης Σμύρνης ἐρατινῆς,
 ἐγγένι[ον], σοφίαισι κεκασμένον, ἔξοχον ἀνδρῶν,
 Ἀνσόσιον δάπεδον βωμός θ' ὅδε σῆμά τε κρύπτει.

ὁ κεινήσας τὸν βωμὸν ἢ ἄλλο [τι] ἐκ τοῦ τάφου, ἀποδώσει δήμῳ Ῥωμαίων δηνάρια πεντακισχίλια.

III fere saeculi. — 1 ΛΙ | AN CORR. Montfaucon. — 3 EYGENIAN falso Brunck εὐγενία σοφία τε. Adiectivum fuisse sive εὐγενίδην sive εὐγένιον certum est. Εὐγενίδην nomen putabat Wilamowitz. — Mithras ἀρχιερεὺς erat τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνη i. e. eorum sacrorum quae ad τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας pertinebant, cui etiam ludi instituendi administrandique erant (Boeckh ad C I. 2741). Hinc ἀθλοθετήρ audit.

585. In agro Divionensi Gallorum urna; intus scripti versus. C. I. 6798.

Μίθρης ἐν ὀργάδι χῶμα τὸ σῶμα καλύπτει
 Χυνδόνακτος ἱερέων ἀρχηγῶν·
 δυσ(σ)εβί[ας] ἀπέχον λύσι[ον] οἶκον ὀρῶ[ν].

Montfaucon qui in suspicionem vocavit titulum nescio an non erra-

verit. — 1 Μίθρης nomen hoc loco indeclinabile. — 3 ΔΥΣΕΒΙΑΠΕΧΟΥΛΥΣ ΙΟΙΚΟΝ Franzii lectionem sequor licet non certam.

586. Florentiae. C. I. 6202.

*Hic tumulata iacet Bacc]hi dei nota [sacerd]os
pastophorus]que deae Nilo[tidi, virgo p]udica,
nomine Ale]xandria, cui flo[rem atq]u[e] iuventae
robur P]arcarum nota sustu[lit i]nvida Diti.*

Ἐνθά]δε Ἀλεξάνδρια κόρη, πρόπολος Διονύσου,
παστοφόρος τε θεᾶς Νειλωτίδος Ἐΐσιδος ἀγνῆς,
εἴκοσι δις πληρώσασα χρόνο[υς] κεῖται λυκαβάντων.

ii vel iii saeculi. — 1 suppl. Franz, 2 παστοφόρος Montfaucon, 3 χρόνον Iacobs, χρόνους legi posse adnotavit Franz. — 3 πλήσασα Iacobs, sed ignavus poeta quod in archetypo legerat εἴκοσι πληρώσασα mutare nescivit.

587. Urbini, nunc Romae. C. I. 6238.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μῆπω γευσάμενος ἤβης ὤλισθον ἐς Ἄδου
δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν
δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαύσα[ς] βίοτιο.
ἐπτά μόνους λ[υ]κάβαν[τ]ας δ[ύ]ω καὶ μῆνας ἔζησα,
5 ὧν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσω ὄργια βάζων.
Ἡρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἔγνωσ, ὃ παροδεῖτα, τίς ἤμην οὐκ ἐγενήθ[η]ν.

3 ΨΑΥΣΑΙ correxi. — 4 ΛΙΚΑΒΑΝΔΑΣΔΙΩ — 5 ὧν τρεῖς ad menses refer, Franz. — 7 extr. mystica quaedam odoratur Iacobs; intellege vix me vivere sensi. Tum narratis omnibus mene vixisse? ne natus quidem sum.

588. Romae. C. I. 6206.

Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος ὁ καὶ
ιερεὺς τῶν τε θεῶν πάντων, πρῶτον Βοναδῆς,
εἶτα μητρὸς θεῶν καὶ Διονύσου καὶ Ἡγεμόνος.

- τούτοις ἐκτελέσας μυστήρια πάντοτε σεμνῶς
 5 νῦν ἔλιπον σεμνὸν γλυκερὸν φάος ἡελίοιο.
 λοιπὸν μύσται εἴτε φίλοι βιότητος ἐκάστης
 πάνθ' ὑπολανθάνετε τὰ βίου συνεχῶς μυστήρια σεμνά·
 οὐδεὶς γὰρ δύναται μοιρ[ῶ]ν μίτον ἐξαναλῦσαι.
 ἔζησον γὰρ ἐγὼ Ἀντώνιος οὗτος ὁ σεμνός
 10 ἔτεσιν ζ', ἡμέραισιν ιβ'.
 ἐποίησαν Αὐρηλεία Ἀντωνεῖα καὶ Αὐρήλιος Ὀνήσιμος
 γλυκυστάτῳ τέκνῳ μνήμης χάριν.
 Θ(εοῖς) [κ](αταχθονίους).

III fere saeculi. — 2 τῶνδε Jacobs; retinui τε quia qualem apodosis formam barbarus scriptor sibi figuraverit nescio. — 2 sq. distinguuntur Bona dea, Mater deorum, Dionysus, Iacchus, qui ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος audit. — 6 prius εἴτε omissum esse vidit Welcker *Syll.* 58 sive *mystae* sive *profano cuique vitae generi addicti*. — 7 συνεχῶς adverbium pro adiectivo positum, fortasse ut duplex mysteriorum epitheton vitaretur. — 8 ΜΟΙΡΟΝ — 10 ἔτεσι νζ' Wilamowitz; at in lapide interpungitur post ἔτεσι nec quidquam offensionis habet puer septennis Bacchicis mysteriis initiatus, cf. tit. praeced. — Subscriptum Θ. κ.

589. Romae. C. I. 6218.

D(is) M(anibus) s(acrum).

Ἐνθάδε Γαιωνᾶς, ὃς κίστιβερ ἦν ποτε Ῥώμης,
 καὶ δειπνοὺς κρείνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνης,
 κεῖμαι τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος.

Gaiomas animula.

1 cistiferum recte Wilamowitz *mysticum popam* interpretatur. Num forte Ῥώμη (v. 1) dea intellegenda? — 2 facetum et hilarem se praedicat commensalem. — 3 Muratori ΜΕΤΙΔΕΝΟΦΕΛΛΟΜΕΝΟΣ. Cf. ad epigr. attic. 132.

590. Aquis Sextiis. C. I. 6779.

Ῥουφεινῆς ἐμέθεν Πρόκλος πόσις ἐνθάδε κεῖται,
 μοιράων βουλῆσι λιπὼν βίον ἢδ' ἐμὲ χήρην.
 τεῦξα δέ [τ]οι μέγα σῆμα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 θηγτὸν πάντεσσι, θύρας δ' ἐπέθρηκα φαινάς,

- 5 εἶδω[λό]ν [τ]’ ἐθέμην πανομοίον, [εἶ]μά τ’ ἔθηκα,
 οἷον ἔχων ῥητῆρσι μετέπρεπες Ἀύσονίοισι,
 ἔν τ’ αὐτοῖς ὑπάτοις κλέος ἔλλαβες ἔξοχον ἄλλων
 ἀλλ’ οὔτοι νόσφιν γε σέθεν ποτ[έ] κείσομαι αὐτή·
 ὡς πρὶν δ’ ἐν [ζ]ωοῖσιν ὁμῶ[ς] δόμος ἄμμι τέτυκτο,
 10 ὧς καὶ τεθνεῶντας ὁμῆ σορὸς ἀμφικ[αλύψει].

III fere saeculi. Proclum consulem fuisse (Proclum Pontianum a. 238) nescio an non recte Franz ex v. 7 conlegerit. — 3 ΙΟΙ — 5 ΕΙ ΔΩΛ. ΝΓ — 9 ΣΩΟΙΣΙΝ — ΟΜΟΔΟΜΟΣ correxit omnia Stephani *Ind. lect. Dorpat.* 1849 p. 6. — 5 ΣΗΜΑ σχῆμα Stephani. — 8 ΠΟΤΙΚΕΙΣΟΜΑΙ legunt nullo sensu. — 10 versus ex parte homericus, cf. epigr. Att. supra n. 173 v. 21.

591. Ostiae. Visconti *Annal. Inst.* 1859 p. 235.

Θ Ω

Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται, ἀνή[ρ] π]ροφερέστατος ἀνδρῶν,
 ῥητορικὸς, μέγα θαῦμα, φέρων σημεῖον ἐφ’ αὐτῷ,
 ἡσύχιος, κεδνὸς καὶ μείλιχος ἠδὲ σοφιστής.

II vel III saeculi. — Praescriptas litteras Θ. Ω. non explico; nihili enim sunt θεαὶ ὦραι. — 1 ΑΝΗΠΡΟΦ — 2 hic ego iaceo tumulo vel monumento (σημεῖον) superinposito.

592. Neapoli. C. I. 5821.

D. Servili D. I. Apolloni medici Servilia D. I. Ambrosia fecit patrono suo et sibi et suis.

᾿Ωδ’ Ἐπάφου γέννημα, σοφοῖς ἐπ[ι]εῖκελος ἀνὴρ
 κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
 κληζόμενος Δέκμος Σερουίλιος, εἰς ἔτη ἔλθῶν
 ἐννέα πον δεκάδων καὶ τρία, ὡς ἔλεγον.

II saeculi. — Latinis nominibus praecessit fortasse *dis manibus*. — 1 ΕΠΕΙΚΕΛΟΣ — 4 ὡς ἔλεγον inepte explicant ut dicebant. Immo ipse ad nonagesimum tertium annum se perventurum esse praedixerat, sicut Diophantus astrologus Ἐρμιογένην τὸν ἱατρόν-εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν A. P. XI 114. Studebat igitur Servilius non solum medicae arti sed etiam astrologiae.

* 593. Romae. C. I. 6297.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐν τε φίλοισι φίλοιο καὶ ἰητῆρος ἀρίστου
 παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἀψαμένον
 σῶμ' Ἀσκληπι[άδα]ο καὶ υἱέος ἐνθάδε Βήρου,
 ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

A. Φοντεῖω Φόρτι Ἀσκληπιάδῃ τῷ γένει Ἐφέσιον, βιώσαντι
 ἔτεσιν μ̄, μηνῶν β̄, ἡμέρ(αις) κ̄ε, ὥρ(αις) ζ̄, Ἐγνατία Βρισηῖς σύμ-
 βιος μνήμης χάριν.

II fere saeculi. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟ legi, reliqui ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. — In subscriptis legi A. ΦΟΝΤΕΙΩ, sed diffido. Dein certa est neque ultra solitum vitiosa lectio Ἐφέσιον pro Ἐφεσίω.

* 594. Apud Romam. C. I. 6208.

Ἀνέρες, οὐ πάρος Ἀυσονίων πέδον εἶχετε, ξεῖνοι,
 βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
 ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζητὸς νόον αἰγιόχοιο,
 ὃς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεςσιν
 5 ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
 μάρτυρα Φοῖβον ἀμύμ[ω]σιν σελίδεσσι χαράξας.
 οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοιτος
 τύμβω εἰναλέω πεπεδημένος ἦνυσεν οἶμον
 ἐκ ρεθρών δ' ἅμα στείων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
 10 Αητοῖδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἱέρι τεύξας·
 εἰητῆρ δ' ἅμ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει,
 χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκῆριον ἐν νεκύεσσιν.

IV saeculo vix antiquius epigramma pessimum, cuius praeter numerorum sordes nota epithetorum ampullas. — 1 ὅπερ ἐς Αὐσ. Iacobs. — 4 de animae immortalitate scripsisse videtur librique exordium a Phoebō medicae artis patrono repetuisse. — 6 ΑΜΥΜΝΙCΙΝ aperta lapidis lectio; describens vero notavi litteras NI ex ω posse corruptas esse. Itaque ἀμύμωσιν soloecam formam quam Iacobsii ἀμυμόνεσιν reponere malui. — 8 σιγαλέω Iacobs. εἰναλέω non meliore corriges iure quam Πραιτωρεα- νόν similia. — 9 ἀναστείων Iacobs sine causa: vix tumultum ingressus ad caelum evectus est. — 11 fuit igitur medicus philosophus.

*595. Romae. C. I. 6265.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
 ὃς ἦν ἄριστος ἰητρὸς, ἐν ζωῷς ὅτ' ἦν,
 πολλοὺς τε σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις
 ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανάων.
 εὐψυχῶ Νικομήδης, ὅστις οὐκ ἔμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ
 οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μὲν καὶ ἡμέρας π̄γ.

II fere saeculi. — Ab initio ex solius Thorlacii auctoritate praecedit nomen Χειρίσοφος, quod neque nunc legitur neque unquam opinor in hoc quidem lapide scriptum fuit.

596. Ravennae. C. I. 6735.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν ἀμώμητόν τε σύνευνον
 Παυλεῖναν φθιμένην ἐννεακαίδεκα' ἐτῶν
 Ἀνδρόνικος ἰητρὸς ἀνὴρ μνημῆ[ι]α τίνων
 τῆνδε πανυστα[ί]ην [στῆσα]το μαρτυ[ρί]ην.

II vel III saeculi. — 3 ΜΗΜΗΝ | ΑΤΙΝΩΝ corr. Wilamowitz. — 4 suppl. Brunck.

597. Romae. C. I. 6216.

Νικαίης προλιπὼν Βιθυνίδος ὃν ἔτι κοῦρος
 ἄστν κλυτὸν γαίην ἤλθον ἐς Ἀυσονίων
 Ῥώμη δ' ἐν ζαθέη ψήφο[υς] καὶ μέτρα διδάξα[ς]
 μνημ' ἔλαχον Βασιλεὺς ἔργον ἐμῆς πραπίδο[ς].

III fere saeculi. — Basileus Romae mathematicen profitebatur. — 4 intellego: *sepulcrum nactus sum, quod mihi ex ingenio quaestu facto ipse conparavi.*

*598. Romae. C. I. 6211.

Πατὴρς μὲν ζαθέη Ῥώμη, Βασίλευ[ς] δὲ πατήρ μοι,
 Ἀτίκιλλα δ' ἐγὼ λεγόμενη, καλὸν ὄνομα μητρόος.

κοιριδίῳ δὲ πόσει παῖδας λίπον ἡβώνοντας
τέσσαρας, οἳ με νέαν τῷδ' ὑπέθεντο τάφῳ.

Litterae admodum recentes. — 1 ΒΑΣΙΛΕΥΔΕ lapis. Basileum hunc Franz eundem esse putat mathematicum, cuius epitaphium vide tit. praeced., firmarique opinatur coniecturam *mentione* ζαθέης 'Ρώμης *in utroque titulo facta*. At Nicaeensis ille si domum Romae condidisset, vix nullam uxoris filiaeve in epitaphio eius mentionem inveniremus, et ζάθεος adiectivum, quod omnibus pari iure oppidis tribuebatur, quidni in duobus romanis titulis Romae tribui putabimus?

599. Cataniae. C. I. 5649 h.

Βαιὸν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[εν . . . . .
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπέ[οικε φέρειν
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὗρεν τέλ[ος, εὔρε δὲ τίμβρον
ἀγρόθι λαινέης ἀύλακος ὕδρο[φόρου,
5 τὴν αὐτὸς ποιήσεν ἐς ἡέρα πολλ[ὸν ἀείρας
νᾶμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέται[ς Κατάνης.

III vel IV saeculi. In postica lapidis parte titulus latinus scriptus de reficiendo aquaeductu, quem etiam recentiore esse vidit Castelli. — 1 sq. dubia restitutio. Wilamowitz v. 1 κάμ[εν Αἰτναίαισιν] et v. 2 χεῖρ' ἐπέ[θικε Δάμης]. At probabilius nomen architecti in ipso versu primo positum fuisse. Fortasse haec fuit sententia: *exiguum me opus omnium postremum fecit ὁ δεῖνα, quoniam ad me conficiendum non robusta manus opus erat sed sufficiebat manus maioribus ceteris operibus defetigata. Et invenit in me operum omnium finem et exitum, invenit enim sepulcrum.* Verba sunt labri, quod architecto opere confecto mortuo honoris causa sepulcro datum erat. — 3 supplevit Wilamowitz, 4 Franz, 5 ego, 6 Iacobs.

*600. Neapoli. C. I. 5820 b.

Θ(εοῖς) κ(αταθρονίους).

Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων
Πομπήιος Διοκλῆς τέρματ' ἔχων σοφίης.

II vel III saec. — 1 clausula homerica. — 2 sic lapis; legebatur *τέρμα τυχών*.

*601. Romae. C. I. 6230.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα καὶ εὐτεκνίης ἀροσιῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρίς ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντεῖμοισι φίλοισι
Εὐτόνοιο παῖδες πατέρ' Εὐτόνοιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐν<α>ὶ στήλαισι γραφέντα.

II vel III saec. — 1 ΣΟΦΙΗΣ lapis, σοφίῃ Bruck. Fortasse poetae alicuius locum male imitatus scriptor σοφίης dederat. — 3 notavit Franz τρίς sensu tralaticio perperam cum verbo positum comparatque τρίς ἀριστεύς.

*602. Romae. C. I. 6324.

. . . . . χρῆσ]τιῶ πρὸς πάλην
. . . . . κὰν ἵ]μᾶσι τεχνείτῃ τόνδε
κλειν]ῆς Ὀφελλίῳ θαν[όντι φῶς] πάτρας
μνείας [ἔκητι τεῦξε] Μάρκελλος τάφου.

II saeculi. — Titulus, si quidem vera fere supplevi, haud vulgari verborum ordine insignis. Ex meo apographo, neque errari potuit in re aperta, certa sunt v. 2 ΛΑΚΙ et v. 3 ΠΑΤΡΑΣ, quae temere mutavit Franz. Obscurius est quomodo versus distributi fuerint in lapide a sinistra mutilo.

*603. Romae. C. I. 6231.

Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο
Εὐτύχουσι αἰάξων κῆρα μιννθαδίον,
ὃς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν
τὴν αὐτοῦ, μέλεος, οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

II vel III saeculi. — 1 choragus fuit Eutyches. — 2 cave corrigas μιννθαδίην. — 3 sq. sententia arguta parum bene expressa. Explicat Wilamowitz: *is qui mortalibus corporibus animam (alienam) indidit, suam tenere non potuit. Sed haec si recte intellego non coryphaei sunt sed chorodidascali vel poetae; intellego: qui cum animos audientium curis distractos ad corpora revocaret, suum (i. e. suam animam) ne manere quidem in corpore cogere posset.*

604. Romae. Ectypo usus edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 49.

Σμυρναῖος Μοσχιανός, ἐπεὶ θάνον, ἐνθάδε κεῖμαι,
κωμωδός, καὶ τοῦτο διαικρίνει γε τὸ σῆμα·

Μαρκιανός δέ μ' ἔθαψε καὶ ἐκήδευσεν, ὀδῖται,
μήτε νεκὸν προλιπών, μήτ' ἐν ζωῆς ἐτ' ἔόντα.

5 νοσφισθεῖς βίотου δὲ τέλος καὶ μοῖραν ἔπλησα.

II saeculi. — Moschianus fortasse τῆς ἱερῆς συνόδου τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν sodalis fuit, cf. Lueders *Dionys. Techniten* p. 94 sq. — 2 σῆμα fuerit πρόσωπον κωμικόν. — 3 ἐκήδευσεν augmenti syllaba male producta.

605. Messanae. C. I. 5629.

Παριανός Πάριος τῆδ' ὑπὸ γῆ λέλ[υ]μέ,
κωμωδός, λιφθεῖς τὸν βίотου στέφανον.

I ΛΕΛΙΜΕ — 2 τὸν στέφανον est graecus quem dicunt accusativus, destitutus coronis quas in musicis certaminibus dum vivo referre solebam.

606. Romae. C. I. 6209.

Τέρμα βίου τελέσας, παῖς [γ]άειος, ἐνθάδε κεῖμαι,
ἀσκήσας [πάσης] εἶδος ὑποκρίσεως·

ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος

γῆς ὣν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω.

II vel III saeculi. — I ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ vel ΠΑΙΣΤΑΙΟΣ apographa. Erraverunt quicumque patris nomen in his latere censebant; Asclepiodorus enim ut mimus servus erat utque servus nullius generis, sed *terrae progenies*, cf. A. P. VII 371 de Crinagorae servo γῆ μευ καὶ μήτηρ κικλήσκετο, γῆ με καλύπτει καὶ νέκυμ. Neque ferri potest πλεῖστ' αἰνετός, quod Brunck, vel πλεῖστ' ἄξιος, quod Wilamowitz invenit, nam laudis vocabulo nullus hic locus est. Itaque quod v. 4 dictum est idem hoc loco παρ' ὑπόνοιαν positum existimo παῖς γάειος, sicut ex egregia Wilamowitzii coniectura Eur. *Herc.* 794 Σπαρτῶν ἵνα γάειος (cod. γένος) ἐφάνη χαλκασπίδων λόχος scribendum est. — 2 АСКΗΣАС . . . . πάσης ἀσκήσας Casaubonus, quod mutato verborum ordine recepi.

607. Romae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6243.†

Δαίμοσιν εὐσεβέσιν Γαίου Ἰουλίου Καρακουττίου
 ποίησεν Κασία τῷ τεμίῳ καὶ ἀξίῳ ἀνδρὶ
 πᾶσι φίλος θνητοῖς εἰς τ' ἀθανάτους δεισιδαίμων
 κοιμᾶται Καρακοῦττις, ἔχων μνήμην διὰ παντός,
 5 τέρψας σύνκλητον, ματρῶνας καὶ βασιλῆας,
 εὐφρανθεῖς ἐφ' ὅσον μοῖραι χρόνον ὤρισαν αὐτῷ,
 εὐσεβίης ἔνεκεν δοξασθεῖς καὶ μετὰ λήθην.

III fere saeculi. — Mimum fuisse ex v. 5 optime conlegit Welcker (Syll. 83) coll. Ovid. *Trist.* II 501 *nubilis hos virgo matronaque virque puerque spectat et e magna parte senatus adest.* — 1 δαίμοσιν εὐσ. i. e. *dis manibus.* — Καρακοῦττις nomen simile porcelli nomini *Corocottae*, de quo vide Hauptii adnot. *Opusc.* II 178.

608. Romae. C. I. 6305.

Ἱστορίας δείξας καὶ χειρσὶν ἅπαντα λαλήσας,
 ἔμπειρος Βρομίῳ σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
 συνπάσχων κείνοις [οἷσ]περ κεινεῖτό πρόσωποις,
 κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδασκαῖς πολυδόξοις,
 5 οὗτος ὁ παιδίας θαλερῆς ἐγκώμια λίψας
 κεῖτε δ[ὲ] γῆρα βεβαρῆ[με]νος· οὐκ ἔθανεν γὰρ
 ζώσης εὐρυχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

II vel III saeculi hoc est pantomimi epitaphium. — 3 ΚΕΙΝΟΙΣΠΕΡ corr. Osann. — 6 ΔΕ et ΒΕΒΑΡΗΝΟC corr. Salviniius.

609. Aquileiae in amphitheatro. C. I. 6750.

Τὴν πολλοῖς δῆμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
 δόξαν φρονέσσαν ἐν σκηναῖσι λαβοῦσαν
 παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,
 πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ
 5 τῇ δεκάτῃ Μούσῃ τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
 μεμιάδι Βασίλλῃ στήλῃν θέτο βιολόγος φῶς,
 ἣ δὴ καὶ νέκυς οὔσα ἕσση βίου ἔλλαχε τεμίγν,
 μουσικὸν εἰς δάπεδον σῶμ' ἀναπασαμένη.

ταῦτα οἱ σύσκηνοί σοι λέγουσιν· ἐνψύχει Βάσιλλα· οὐδεὶς
 ἀθάνατος.†

iii fere saeculi. Quae de Bassillae aetate honoribusque Franz Petrettino et Reinesio ducibus disputat futilia omnia. — 4 θανούση dativus accusativum λαβοῦσαν (v. 2) excipit. Ceterum conferunt Philistionis epitaphium A. P. VII 155 πολλάκις ἀποθανών, ὡς δὲ οὐδὲ πώποτε. — 5 λαλεῖν σοφός vocatur Heraclides βιολόγος vel ἡθολόγος, quod nescio cur Franzio placuerit de gestibus intellegere. — 8 μουσικὸν δάπεδον i. e. amphitheatri, ubi repertus titulus.

610. Romae. C. I. 6306.

. . . . . βιό[τ]ε[υ]ον
 πάντες γάρ μ' ἐπόθουν, ἤμην γὰρ πᾶσι προσηνής,
 καὶ στεφάνους ἐφόρουν, πολλοῖς δὲ μύ[ρ]οισιν ἐχρώμην,
 καὶ [μ]ε[τὰ δόρπον] ἐκοιμώμην κλισ[μ]ῶ [ἐνὶ καλῶ].
 5 ἐνδεδύμην δὲ τὸ σῶ[μ] ἐσθήμα[σι] χρώμασι θείοις,
 κάλλος ἔχουσα τύποι[σ]ι ταφῆς ἔτυχον μετὰ τοῦτο,
 καὶ ζῶ κοῦκ ἔθανον τοῖον [ἔχουσα] τάφον.

1 ΛΑΒΟΙΕΙΟΝ corr. Welcker, qui etiam vv. 2, 5, 7 restituit. — 3 πολλοῖς δ' ἐτάροις Welcker. — 4 ΚΑΙ' ΑΕ καὶ μὲν ἀγαστὸν ἐκοιμώμην κλισμῶ περιχρύσω idem; καὶ μετὰ τῶν (i. e. ἐτάρων) μὲν ἐκ. κλισμῶ ἐνὶ καλῶ Franz; at inpudenter ne meretrices quidem publice loquentes invenies. Ego nihil nisi temporis notam requiro, quae δειλῆς μὲν ἀν μετὰ δόρπον fuerit nescio. — 6 τύποι sunt vultus, quod contra interpretes monendum.

611. Duplici inscriptioni Latinae prope Romam repertae sex versus Graeci dicuntur adiecti esse, ex quibus duos qui sequuntur litteris minusculis edidit Sirmondus in notis ad Sidonium p. 160. C. I. 6274.

Θρέψε πάτηρ Ῥώμῃ κλυτὸς ἠνίοχος Πολυνείκης
 ὤϊε δύο Μακάριν Τατιανόν τε κάσιν.

Latini duo tituli sunt Tatiani et Polynicae aurigarum, qui apud omnes quattuor factiones vicerant.

612. Romae. C. I. 6234.

Ζώϊλος ἠνίοχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

613. Romae. Sarcophagi anaglypho poeta cum Musa bis expressus, sub sedili persona scenica. C. I. 6287.

M. Σεμπρώνιος Νεικοκράτης.

Ἦμην ποτὲ μουσικὸς ἀνήρ,
ποιητῆς καὶ κιθαριστῆς,
μάλιστα δὲ καὶ συνοδείτης.

πολλὰ βυθοῖσι καμῶν, ὀδηπορίας δ' ἀτονήσας,
5 ἔνπορος εὐμόρφων γενόμεν, φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν τελέσας χρόνον ἀνταπέδωκα,
καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαι μου τὸ σῶμα κρατοῦσιν.

II saeculi. — Fuit Sempronius sacrae synodi sodalis, eius fortasse quam *Τραιανὴν Ἀδριανὴν* adpellatam Romae fuisse scimus, cf. *Lueders Dion. Techn.* p. 95. Postea cum non iam lucri quidquam faceret ex studiis musicis, ad magis lucrosa se convertit negotia (v. 5). Denique quas a puero adamaverat Musae eo potiuntur eumque tumulo tegunt (v. 7); nam *musae* sunt versus sepulcro inscripti. — vv. 1 - 3 utrinque anaglyphis cinguntur, quo ineptius Franz hexametros videtur instituisse.

* **614.** Romae. C. I. 6260.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς γελάσας παῖξας τε, τρυφήσας
καὶ ψυχὴν ἰλαρῶς πάντων τέρψας ἐν αἰδαῖς,
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοῖδορα δῆματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου Παφίης τε βιώσας,
5 ἐξ Ἀσίης ἔλθων Ἰταλῆι χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν φθιμένοις νέος ὢν τοῦνομα Μηνόφιλος.

II fere saeculi. — Franz unde actorem comicum fuisse rescierit non adsequor.

615. Senae Gallicae. Ex Henzeni apographo C. I. 6309 b. Vtor Bormanni ectypo.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἦμην ὡς ἤμην φωνὴν καὶ πνεῦμα καὶ εἶδος,
ἀριτιόκου φωτὸς ψυχίον ἐνθάθ' ἔχων,
αἴσιος ἐμφιλότητι καὶ ἄλβιος ἐμπραπίδεσσι,
μηδὲν ἄγαν φρονέων, θνητὰ δὲ πάνθ' ὁρώω[ν,

- 5 ἦλθον, ἀπῆλθον ἀμειπτος, ἀ μὴ θέμις, οὐκ ἐδόκευσα,
 εἴτ' ἔμην πρότερον, εἴτε χρόνοις ἔσομαι
 παιδεύθην, παιδεύσα, κύτος κόσμοιο πέδησα,
 θείας ἐξ ἀθανά[τ]ων φωσὶ φράσας ἀρετάς.
 κεύθι γαῖα φίλη με· τί δ' ἀγνὸν ὅμως ὄνομ'; [ἦ]μην
 10 πᾶσι Φίλητος ἀνὴρ τῆς Λυκίης Λιμύρων.

II vel III saeculi. — Epitaphium est ludimagistri disciplinae ut videtur Pythagoricae. — 2 alteram pentametri partem a lapidario post v. 10 sculptam in suum locum revocavit Welcker *Mus. Rh.* VI 97. — ἀρτιόκου *animulam habens tamquam pueri modo nati*. φωτός vocabulo et hic abutitur et v. 8. — 7 vitae monstrum superavi. — 8 ΑΘΑ ΝΑΘΩΝ — 9 ΟΝΟ | ΝΗ·Η Henzen, ΟΝΟ | ΜΑΜΗΝ Bormann; corr. Wilamowitz, unde v. 10 Φίλητον nomen feci, quod ex haud insolito lusus genere simul adiectivi vice fungitur, cf. epigr. Thebanum supra n. 502 φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα Νήδυμον ἵπνον ἔχοντα. Mitto Welckeri et Franzii commenta.

*616. Romae. C. I. 6291.

D. M. Didio Taxiarche lib(erto) fidelissimo.

Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τίμβον ἐπεὶ μόλες, ὃ ξένε, βαιὸν
 στῆσον ἕχνος πάροις γράμμασιν εἰσορόων·
 ζωὸς εἶν [Μούσαισιν ὀ]μείλεον· ἐν δέ τε παιδῶν
 εὐγενέων ἱερῆς ἡρξα διδασκαλίας·
 5 καὶ δὴ καλεύμην Ταξίαρχης ἐν βροτοῖς·
 οὐ γὰρ ἐν ἑξαμέτροισιν ἤρμοσεν τούνομ' ἐμὸν.

II saeculi. — In praescriptis lapis TAXIARCHE. — 3 ΕΥΝΜΕΙΛΕΟΝ erravit lapicida. Suppleverunt βασιλεῦσιν Franz, ἀγαθοῖσιν Gerhard, paullo elegantius πολλοῖσιν Buecheler (scil. γράμμασιν), quae per ludum opponerentur πάροις γράμμασιν lapidis (v. 2). Simplicius tamen videbatur quod posui. — 5 senarius cum pro hexametro sit excipitur pentametro.

617. Romae. C. I. 6212.

Υἱὸς ἐγὼ λεγόμεν' Ἀγαπωμενοῦ, ὃ με μιγεῖσα
 Κοῖντα τέκεν θαλερῆ Πηγίῳ ἐν διερχῶ·
 ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ἀτειμητόν με κάλεσαν·
 δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὦν ἀγαπῶν

δωδεκέτης ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
ἦδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντ' ἄχεα.

II saeculi. — 3 post κάλεσσαν distinxi cum Franzio; intellege *musicam ut excolerem indolem Romam profectus sum*.

*618. Romae ad portam Salariam. Anaglypho exsculptus puer togatus sinistra manu volumen tenens. Ad utrumque imaginis latus versus graeci, infra titulus latinus et epigrammata graeca scripta sunt. Visconti *Il sepolcro del fanciullo Quinto Sulpicio Massimo*. Roma 1871. Henzen *Bullet. arch.* 1871 p. 98 sqq.

Deis Manibus sacrum.

Q. Sulpicio Q. f. Cl(udia) Maximo, domo Roma, vix(it) an(nos) XI, m(enses) V, d(ies) XII. Hic tertio certaminis lustro inter graecos poetas duos et quinquaginta professus favorem quem ob teneram aetatem excitaverat in admirationem ingenio suo perduxit et cum honore discessit. Versus extemporales eo subiecti sunt, ne parent(es) adfectib(us) suis indulsisse videant(ur). Q. Sulpicius Eugramus et Licinia Ianuaria parent(es) infelicissim(i) filio piissim(o) fec(erunt) et sib(i) p(osterisque) s(uis).

Κ(οίντου) Σουλπικίου Μαξίμου καιρίον.

Τίσιν ἂν λόγοις χρήσαιτο Ζεὺς ἐπιτιμῶν Ἥλιφ ὅτι τὸ ἄρμα ἔδωκε Φαέθοντι.

- Ἡμετέρου κόσμοιο φασφόρον ἀρμελατῆρα
οὐχ ἕτερον πλὴν σεῖο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες·
τίπτε κακόφρονα θῆκες ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου
νιέα καὶ πῶλιον ἄφατον τάχος ἐγγυάλιξας,
5 ἡμετέρην οὐδ' ὅσον ὑπο(δ)δείσας ἐπαρωγῆν;
οὐ τάδε πιστὰ θεοῖς σέο δῆρεα· ποῖ Φαέθοντος
εὐσταθῆς ἄρμα φορεῖτο; τί σοῦ πυρὸς ἀκ[α]μάτοιο
φλόξ ἄχρι καὶ θρόνον ἦλθεν ἐμὸν καὶ ἐπ' εὐρέα κόσμον;
μίνυτο καὶ κύκλοισιν ὑπερμενῆς ἄχθος ἀπ' εἴλης·
10 Ὠκεανὸς χέρας αὐτὸς ἐς οὐρανὸν ἤερταζε,
τίς ποταμῶν οὐ πᾶσαν ἀνεξηραίνετο πηγῆν;
καὶ σπόρος ἐς Δῆμητρα καταίθετο, καὶ τις ἄπλατον
ἄζαλέην ἔκλαυσε παρὰ δρεπάναισι γεωργός,
σπειρῶν εἰς ἀχάριστα μάτην θ' ὑπὸ κυφὸν αροτρον
15 ταῦρον ὑποξεύξας ὑπὸ τ' ἀστέρα βουλντοῖο

- κάμψας ἄρρενα γυῖα σὺν ἀχθεινοῖσι βόεσι
 γαῖα δ' ὑπέστεινε πᾶσα κακὸφρονος εἴνεκα κούρου.
 καὶ τότε ἐγὼ πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα μηκέτι παιδὸς
 20 μύρεο λυγρὸν ὄλεθρον, εἰοῦ δ' ἔχε φροντίδα κόσμου,
 μὴ ποτε χειρὸς ἐμῆς φλογερώτερον ἔγχος ἀθροίσῃς.
 γίνωσκ' οὐρανόιο Διὸς νόον· οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν
 'Ρεῖην ἄλλο τ[ι τ]οῦδε κακώτερον ἶδεν" Ὀλυμπος·
 κόσμος ἐμὸς σὴ πίστις ἔφνυ μεγακύδεος ἔργου.
 οἰχέσθω τὰ πάροιθε, τὰ δ' ἴστερα φροντίδι κεῦθε·
 25 οὐ σὸς ἔφνυ πώλων γὰρ ἀπείριτον [ρ]ὺ σθένος ἔγνω,
 ὄντηρων οὐδ' ἔσχε πολυφραδὲς ἔργον ἀνύσσαι.
 ἔρχο νῦν, πάλι κόσμον ἐποίχαιο, μὴ τεδὸν εὐχος
 ἀλλοτρίαις παλάμαισι πόρηις ἀμένηνα πονήσας·
 μούνῳ σοὶ πυρόεντος ἐπειγομένῳ κύκλιον
 30 ἀντολίη καὶ πᾶσα καλὸς δρόμος ἔπλετο δυσμή·
 σοὶ τότε πιστὸν ἔδωκε φέρειν νόος, ἄφθιτον εὐχος.
 φεῖδες γῆς καὶ παντὸς ἀριπρεπέος κόσμου,
 ἴσχε δρόμον μεσάταισιν ἐπ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου
 ταῦτα πρέποντα θεοῖς, ταῦτ' ἄρκια· μαίεο, δαῖμον,
 35 μιλίχιον πάλι φέγγος· ὁ σὸς πάϊς ὤλεσε πουλί·
 καὶ τὸν ἀπειρέσιον μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς [ῥ]ῥυσε,
 ἤμισυ μὲν γαίης νέρθεν, τὸ δ' ὑπερθε τανύσσας·
 οὕτω γὰρ πρέψειε τεδὸν φάος Οὐρανόισι,
 καὶ φωτῶν ἀκάκωτος ἀεὶ λειφθήσεται εὐχή,
 40 πρηγμενῆ δ' ἔξεις Ζητὸς νόον· ἦν δ' ἑτέρη τις
 λείπηται σέο φροντίς ἀταρβ[έ]ος, ἴστορες αὐτοῖ
 ἀστέρες ὡς πυ[ρό]εντος ἐμοῦ μ[έ]νος αἴψα κεραυνο[ῦ]
 ἰώκύτερον πώλων . . . . . δέμας . . . . .

Ἐπιγράμματα.

- a. Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος δύο καὶ δέκα παῖς ἐνιαυτῶν
 Μάξιμος ἐξ ἀέθλων εἰς Αἶδην ἔμολον
 νοῦσος καὶ κάματός με διώλεσαν· οὔτε γὰρ ἠοῖς,
 οὐκ ὄρρηνης μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα.
 5 λίσσομαι, ἀλλὰ στῆθι δεδουπότος εἴνεκα κούρου,
 ὄφρα μάθῃς σχεδίον γράμματος ἐνεπίην,
 εὐφήμον καὶ λέξον ἀπὸ στόματος τότε μούνῳ
 δακρύσας· εἴης χῶρον ἐς ἡλύσιον

ζωούσας ἔλιπες γὰρ ἀηδόνας, ἄς Ἀιδωνεύς
10 οὐδέποθ' αἰρήσει τῇ φθονερῇ παλάμη.

b. Βαιὸν μὲν τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανὸν ἴκει,
Μάξιμε, Πειριδίων ἐξέο λειπομένων
νώνυμον οὐδέ σε μοῖρα κατέκτανε νηλεόθυμος,
ἀλλ' ἔλιπεν λήθης ἄμμορον εὐεπίην.
15 οὔτις ἀδακρύτοισι τεὸν παρὰ τῆμβον ἀμείβιον
ὀφθαλμοῖς σχεδίου δέρξεται εὐστιχίην·
ἄρκιον ἐς δόλιχον τόδε σοι κλέος· οὐ γὰρ ἀπευθίης
κείσεται οὐτιδανοῖς ἰδόμενος νέκυσι·
πολλὸν δὲ καὶ χρυσοῖο καὶ ἠλέκτροιο φαινοῦ
20 ἔ(σ)σετ' αἰεὶ κρέσσων ἦν ἔλιπες σελίδα.

Annus est p. Chr. n. 94, coll. Censorin. *de die nat.* c. 18 *rursus tamen annus magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari, quorum agonom primus a Domitiano institutus fuit duodecimo eius et Ser. Cornelii Dolabellae consulatu* (a. 86); quod certamen cum teste Suetonio (*Dom.* c. 4) quinquennale esset, tertium lustrum (v. tit. lat.) a. 94 conditum est. In hoc certamine inter quinquaginta duos poetas graecos Sulpicius undenarius puer suos versus, qui supra scripti sunt, recitavit; non primas eum tulisse rectissime Henzen (p. 104) ex verbis *cum honore discessit* conclusit; immo *ob teneram aetatem iudicum favorem excitaverat*, patris, hominis liberti, admirationem quod excitavit ingenio suo, nihil mirum: nos scire iuvat non omnes tunc graecas Musas tam misere balbutiisse. — Versus ex tempore dicti (καίριον i. e. τὸ ἐκ καιροῦ λεγόμενον) infimae notae sunt quod nescio an nemo melius persenserit quam qui interpungendi munus susceperit. Idem argumentum haud sane suave Lucianum tractavisse (*deor. dial.* XXV) adnotavit Visconti, tractavitque ut par est paullo melius. Quaedam tamen res apud utrumque ita concinunt, ut cum Lucianum a puero didicisse ridiculum sit creditu, vulgare hoc et in rhetorum scholis decantatum argumentum fuisse pateat; cf. Luc. 1 *μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἄρμα* coll. Sulpic. v. 3 sq., Luc. *ibid.* καὶ ὅλως οὐδέν, ὅτι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγώ, ξυνεῖς τὸ γιγνόμενον, κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν coll. Sulp. v. 11 et 18; denique Luc. 3 *ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἦν τι ὅμοιον παρανομήσης... αὐτίκα εἶση ὀπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρωδέστερος* coll. Sulp. v. 40 sqq. Ovidium, quem nec Sulpicius neglexit, saepius sequitur Lucianus. — Numeri admodum celeres; nullius versus plus duo spondei sunt, qui ter in secundo quartoque (v. 2. 5. 11), bis in secundo tertioque, semel in primo quartoque, semel denique in primo secundoque pede inveniuntur; spondeis carent omnino

quindecim versus, v. 34 praeterea in anaphora σπονδείδξει. Bucolicae caesurae duodetriginta sunt exempla, quorum novem post sententiam gravius incisam, duo ante spondiacum exitum. — 3 θῆκες retinui incertus lapidario an puero tribuam plebeiam formam. — 4 legebatur ἐγγυαλίξας. — 7 ΑΚΜΑΤΟΙΟ Visconti sprete coniectura ἀκμαίοιο recte scripsit ἀκαμάτοιο, et sic Orph. fr. 6, 13 ed. Herm. Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ἀκμή. — 9 ἀπειλῆς legebatur; corr. Sauppe Goett. gel. Anz. 1871 p. 1036; idem κύκλους recte intellegit corpora caelestia. — 10 fortasse ex Ovidii Met. II 270. — 12 ἐς Δήμητρα i. e. in terra, cf. Ovid. II 212 pabula canescunt, cum frondibus uritur arbor - materiamque suo praebet seges arida damno. — ἀμαλλαν coni. Sauppe pro ἀπλατον. At agricola ἀπλατον ἔκλαυσε quod terrae arefactae frustra semina mandasset; cf. v. 14. — 13 sqq. sunt fere Telluris querellae Ovid. II 285 sqq. hosne mihi fructus, hunc fertilitatis honorem - officiique refers, quod adunci vulnera aratri - rastrorumque fero e. q. s. — 17 cf. Pseudosim. 146 B. μέγα δ' ἔστυενεν Ἄσις ὑπ' αὐτῶν κτλ'. — 18 καίτοι Sauppe. — 19 ΕΟΥ legi; reliqui COY, unde σοῦ Henzen, σύ Visconti. — 20 vereor ne ἀθρήσης voluerit Sulpicius ne meum telum (i. e. fulmen) ardentius esse cognoscas, coll. v. 42 et Luc. 3, quem locum supra adtuli. — 22 ΑΛΛΟΤΡΙΟΥΔΕ corr. Visconti. — 23 mundus meus tuae fidei concreditus est, praeclara hercle res. — 24 confundit duo diversa ἐν φρεσὶ κεύθειν et ἐν φροντίδι ἔχειν τι. — 25 ΕΥ corr. Visc. — 30 καλὸς ὄρμος parenthetice dictum. — 33 mediū tutissimus ibis Ovid. II 137. — 36 ΕΔΕΥΕ corr. Visc. — 37 Ovid. II 135. — 38 πρέψει ἐτεὸν φάος Henzen; sed omissum ἄν neminem offendet; τε τεόν Sauppe. Ovid. II 134 utque ferant aequos et caelum et terra calores. — 39 sententia inscite expressa: et hominum preces usque eae erunt, ut non de damnis eis querendum sit. — 40 sin vero iterum poenae non metuens curam tuam negleges, fulmen meum te equis citius in Tartarum deturbabit. Haec sententia videtur esse; ipsa verba vix restitui poterunt. Vv. 41 - 43 in volumine scripti sunt, quod puer manu tenet, idque litteris multo minoribus valdeque conrosis. Legi v. 43 πω | λων CΩΚΟCΔC | ΜΑCΑΩΛΕCΝ||, ubi tamen quas punctis notavi incertiores sunt litterae; pro σῶκός potest fuisse σέ, θεός, δέμας. Non recte Sauppe πῶλων σε τεόν τε δαμάσσεται ἄρμα.

Epigrammata eadem numerorum, elegantiore dicendi arte scripta sunt. — 4 expectares οὐτ' ὄφνης. — 5 male post λίτομαι plene distinxerunt, ἀλλά postponi notum est. — 7 εὐφήμ[ει] Visconti, nec melius Henzen εὐφήμον ad γράμματος voc. refert. — 9 Callim. ep. 2 Schn. αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων ἀρπακτῆρ Ἀίδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. — 12 laus carminum quae reliquisti immortalis erit. Recte sic Visconti explicat quamvis obloquente Henzenio.

619. Romae. C. I. 6226.

D(is) M(anibus).

- a. Χρηστὸς τέθραπ' Ἐύβουλος ἐνθάδε ξένος,
εταῖρος ἀγαθός, χρυσοχόος Κορίνθιος.
- b. Ἐύβουλος μὲν ἔγωγε, πατρὶς δέ μοί ἐστι Κόρινθος,
καὶ προχοαῖς χαίρω ταῖς ἀπ' [ἐ]μῶν ἐτάριον.

T. Flavius Priscus et Capito fecerunt.

II fere saeculi.

620. Romae in herma. C. I. 6233.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

- Πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι μακαριότη ἐστ' Ἀφροδισιάς·
πολλὰ δὲ ἄστεα πισ[τὸς] ἐμαῖσι τέχναισι διελθῶν
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέω προτεθνηκότι παιδί
τύμβον καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
5 ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχρασσάμενος κλυτὸν ἔργον.
ἔνθα φίλη ἀλόχῳ Κλυ[μέ]νῃ καὶ παιδί φίλοισιν
εὐῖξα τάφον· ζήσας [δὲ] ἐπιτῶν κ[τ]ίμαι ἑπτὰκι δέκα.
ἐνθάδε [νῦν κε]ίμεσθα ἄ[λαλ]οι, [ψυχὰς ὀ]λέσαντες,
καὶ παῖς ἡδ' ἄλοχος καὶ ἐ[γὼ] τρίτος αὐτὸς ὑπάρχω.

III fere saeculi. — 2 ΠΙC... suppl. Visconti. — 7 ΚΥΜΑΙ — 8 ΜΕC
ΘΑΛΛΑΜΟΙ Franz ἐνθάδε νῦν κείμεσθ' ἅμα οἱ ψυχὰς ὀλέσαντες καὶ Κλυμένη
ἄλοχος e. q. s. In his quae ferri nequeunt mutavi. ἄλλοι i. e. sine
lingua sineque spiritu.

621. Marmor Farnesianum. C. I. 6207.

- Ἐστὼς δισταῖεις, [τίς] ὑπεσιν τῶδ' ὑπὸ τύμβῳ·
ἀνὴρ εὖ ζήσας τρεῖς ἐτέων δεκάδας,
τοῦνομ' Ἀπολλοφάνης πίστει μέγας ἡδ' ἔτι δόξη,
ὃς προλέγει θνατοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.
5 τὴν δ' ἐπιτυμβίδιον τοῦτω θῆκεν χάριν ὃν τρέφε παῖδα·
τοῦνομα καὶ τέχνην ἦν Διόδωρος ὄδε.

II vel III saeculi. — 6 nomine et arte dei erat donum, nam tam perfecta in eo ars erat ut ab ipso deo donata videretur.

622. Romae. C. I. 6299.

Τὸν Χαρίτων με [γ]έμοντ' ἐσορᾶς κλεινὸν Χαρίτινα,
μοῖραν ἀναπλήσαντ' Ἀύσονίη ἐνὶ γῆι.
τίκτε δὲ Σαρδονίη με [πε]ρίρροντος, ἐν δ' ἄρα Τάρσῳ
πίστιν ἔχον ταβούλης χρήματος Ἀύσονιον.

5 ἀλλ' ἄρ' ἐσαθρήσας φωτὸς δέκα τρεῖς λυκάβαντας
πρὸς πέντε, φθίμενος τήνδ' ἐπίκειμαι κόνιν.

D. M. M. Vlpio Augg. lib. Charitoni Vlpia Charitine fratri dulcissimo, qui vivit annis XXXV, dieb(us) XVIII, et P. Aelius Augg. lib. Africanus cognato e. q. s.

Aetatem produnt subscripta. — 1 ΜΕΤΕΜΟΝΤ legebatur μετέχοντ'. Quod scripsi apprime convenit cum Philodemi quem adtulit Welcker (Syll. 57) versiculo A. P. V 13 de Charitone ἀνὸ καὶ χρωὸς ἔτι πειθῶ πᾶσαν, ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων. — 4 tabularius fuit Tarsensis.

* 623. Neapoli. C. I. 5823.

Σῆμα Φιλείνω τοῦτο φίλω δεῖμεν θεράποντι
Ἰπποκράτης πάσης εἵνεκεν εἰνοιήσας.

II vel III saeculi.

624. In Capreis insula. C. I. 5872.

Οἱ στύγιον χῶρον ὑποναίετε, δ[αί]μον[ε]ς ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς Αἴδην κ(αί)μὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐγμοιρῶν ἠρπασμένον, ἀλλὰ βιαίω
αἰφνιδίω θανάτῳ μήριος ἐξ ἀδίκου.

5 ἄρτι μο[ι] ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότη ὄντι,
ἄρτι δὲ καὶ γονέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας,
οὐ δέκα [πέ]νθ' ἐτέων οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.

10 τοῦνομά μοι Ὑπατος, λίτομαι δὲ Τίτον συνόμαιμον
τοὺς τε γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλας.

I vel II saeculi. — I ΔΙ. | ΜΟΝΕΣΘΛΟΙ — 2 ΚΜΕΤΟΝ — 5 ΜΟΥ
 correxi. μὲν Iacobs. Casuum confusionem habes sat memorabilem, ex
 qua cum v. 6 anaphorae vinculo priori arte iunctus sit minime te ex-
 pedies probata Iacobsii coniectura ὄντα v. 5. — 7 intellege: *neque puer*
mortuus sum (nam XV anno toga virilis adsumebatur) *neque ad vicesi-*
imum annum provectus. — 9 ΥΠΑΤΟΣΟΛΙ ubi ο foliolum fuerit. — 9 δ' ἔτι
 τόν legas an δὲ Τίτον optio data est.

625. Romae. C. I. 6311.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος; β. ὠκέος ἵππου
 α. τίς δ' ὄνομα; β. Εὐθύδικος. α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.
 α. ποσ(σ)άνις ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάκις. α. τίς δ' ἔλαέν μιν;
 β. Κοίρανος. α. ὦ τιμῆς κρέσσονος ἤμιθέων.

III vel IV saeculi. — 3 ΕΣΤΕΦΘΗΣΔΡΟΜΟΝ ἐς (ς) δρόμον vix recte
 coniecieris. Ad equum ipsum orationem converti credit Wilamowitz:
 neque μιν offensui esse, quod cuius personae esset pronomen nesciisse
 lapicidam. — 4 Κοίρανος nomen aurigae.

626. Romae. Welcker *Syll.* 102. In C. I. non invenio.

Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας, βαιᾶς κυνός, ἠρία κεύθει,
 εὐνοίας, στοργῆς, εἶδος ἀγλαίαν
 κούρη δ' ἄβρον ἄθυρμα ποθοῦσ' ἐλεεινὰ δακρύει
 τὴν τροφίμην, φιλίας μνηστίν ἔχουσ' ἀτρεκῆ.

Litterae bonae et perspicuae dicuntur. — 1 legebat Welcker χρῆ-
 μα τὸ Πανθείας.

627. In agro Florentino. C. I. 6310.

Τὴν τρίβον [ὄς] παράγεις, ἄ[ν π]ως τόδε σῆμα νοήσης.
 μή, δέομαι, γελάσης. εἶ κυνός ἐστι τάφος.
 ἔ[x]λαύσ[θ]ην· χεῖρες δὲ κόιν συνέ[θ]η[z]αν [ἄν]ακτος.
 ὄς μου καὶ σ[τ]ήλη τόν[δε] ἐχάραξε [λ]όγον.

Apographa duo sunt Is. Vossii et Gorii ex cod. Laurentiano plut.
 XXIX (?) petita. — 1 ΒΟΝΠΑΓΑΓΕΙΣΑ | ΑΛΛΗΤΩΣ Gorius, ΑΛΗΠΩΣ Voss.
 — 3 ΕΥΔΑΥΣΟΗΝ — ΟΗΥΑΝΑΚΤΟΣ — 4 ΣΗΛΗΤΟΝΑΕ — ΝΟΓΟΝ. Omnia
 emendavit Vossius.

628. Syracensis. Ex Spuchesii libro *Epigrafi inedite* cet. (Panorm. 1865) ed. Ritschl *Opusc. philol.* I 781.

᾽Ωλει[ο πον]τοπόροις θυμὸ[ν τέρ]ψασα δ' ἀηδῶν,
ἀθαν[άτο]ις κόλπῳ Κύπρι[δος ἀι]σομένη.

I vel II saeculi. — Supplevit Spuchesi. — 1 si integrum est epigramma, Δ necessario delendum, si minus, post *ποντοπόροις* interpungendum.

*629. Romae. C. I. 6198.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλῃ καὶ Λαρέται ἐσθλῇ ἀδελφῇ
Ἰούλιος Ἀντιγένης μνημ' ἐπόησε τόδε.

I saeculi.

630. Romae. C. I. 6294.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Φιλήτωι τόδε σῆμα κατοικομένῳ συνομένῳι
Ἀβασκαντὶς γαμετῇ μνημοσύνης ἔνεκεν.

I saeculi.

*631. Romae in porticu S. Laurentii extra urbem. Videtur ineditum.

Δακρυόεις ἀλόχῳ Γλυκέρῳ τόδε σῆμα προμοίρω
τεῦξα Γαλακτεῖνος ἀρτιθαλεῖ φθιμένη.

II saeculi.

*632. Romae in museo Kircheriano. Anaglypho viri protome. Videtur ineditum.

Τραιανοῦ τάφος οὗτος, ὃς εὐσεβὲς εἶχε νόημ[α].

633. Prope Tusculum. C. I. 6217.

Βάσσοσ ἐγὼν ὄδ' ἐκεῖνοσ, ὃν ἔκτανε Δύσ[φ]οροσ ἀνὴρ.

ΔΥΣΣΟΡΟΣ vel ΔΥΣΩΡΟΣ traditur. Inepte Franz δύσμορος. Videtur Bassus in arena ab adversario interfectus esse, cuius nomen arti bene convenit *qui difficile sustinetur*.

---

634. Romae. C. I. 6269.

Παρθενίς ἐνθάδε κεῖται ἀγήρατος ἀθανάτη τε.

---

635. Romae. C. I. 6215.

Καλλιτέκνον σεμνήν ὄδε τύμβος ἔχει σε, Ἀφροδείτη.

---

636. Romae. C. I. 6229.

D(is) M(anibus).

Εἴρεσιν ἐνθάδε γῆ κατέχει θανάτιοιο λαχοῦσα[ν
μητέρα τὴν εὔτε[κ]νον· εὐδαίμονες παροῦται.

Titulus latinis litteris sic scriptus:

EVRESINENTHADE
GECATECHITHA
NATOEOLACHVSA
METERATENEVTE
CHNONEVDEMONES
PARHODITAE

Restituit Hermann, sine causa tamen v. 2 μητέρα - Εὐδαίμονος, ὡς παροῦται scribens. Intellege *felix qui vivit*.

---

637. Inter marmora Ariciae Romaeque effossa, post in Maiorem insulam ab legato Hispano transvecta. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 I 40. Welcker *Mus. Rhen.* VII 617 n. 8.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μήτηρ μοι σεμνή Διδύμα παρακοιμηθεῖσα·
ἐπτα δὲ δῖς μ' ἐτέων Δημήτριον αἶα κέκευθεν.

II fere saeculi.

---

*638. Puteolis. C. I. Add. III 5854 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίους).

Ἐνταῦθα κῆμαι τῆς Ἀθηναίων χθονός
Ἐρμῆς πολίτης εἴκοσι ζήσας ἔτη
μνήμη[η]ς δὲ τύμβον τεῦξε Κάλλιστος φίλος.

II fere saeculi. — 2 ΕΡΜΗC est in lapide. — 3 Κάλλιστος etiam atticum nomen, cf. Ross *Demetrius* p. 35.

*639. Cumis, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίους).

Θειναμάξη ἀ|δελφῶ, Ἀθη|νίων . . . . .
μνήμης χάριν.
Ἐν|θάδε Κυμαίω[ν] κεῖμαι καλῆς ἐπὶ γαίης,
ἡλικίας τελέσας δις δέκα καὶ δὴ' ἔτη.

Nomina praescripta sic legi v. 3 ΝΙΩΝΑΝΟΠΤΗ //
ΚΕΔΝΙΩΝΚΑΙΟ //
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

ubi v. 1 Mommsen (C. I. Add. III p. 1259) ΑΝΟΝ, Gervasius ΑΝΟΠΤ., eidemque v. 2 ΚΑΙΟΥ legerant. Videant alii.

640. Lipara in insula. Arographum a Salina missum *Diar. arch.* 1865 p. 140. Ritschl *Opusc. philol.* I 779. 841.

Θεοῖς καταχθονίους:

Καππαδόκων ἔθνος πολυανθέας οἶδατε ἀρούρας·
κεῖθεν ἐγὼ φυ[λό]μην ἐκ τοκέων ἀγαθῶν·
ἐξ[ό]τ[ε] τοὺς λιπόμην, δύσιν ἤλυθον ἠδὲ καὶ ἡῶ·
οὐνομά μοι Γλάφυρος καὶ φρενὸς εἴκελον ἦν.
5 ἔξηκοστὸν ἔτος πανελεύθερον ἐξεβίωσα
καὶ καλὸν τὸ τύχης καὶ πικρὸν οἶδα βίου.

II fere saeculi. — 2 ΦΥΩΜΗΝ — 3 ΕΞΕΤΙ corr. Ritschl. — 4 *nomen cum ingenii indole conveniebat.* — 5 πανελεύθερος Camarda et Ritschl; at qui sexagesimum vitae liberae annum vidit, ne superiora quidem tempora alia condicione transegisse putandus est. — 5 ἐκβίωσιν verbum

Stephani Thesaurus non habet nisi ex Eustathio. — 6 cf. poeta in Cramerii *Anecdosis Paris.* IV 322 ἀπῆλθεν εὐθύς ὁ γλυκὺς Κωνσταντῖνος, ἰδεῖν τὰ πικρὰ μὴ θελήσας τοῦ βίου.

641. In vicinia Romae. C. I. Add. III 6250 b.

Εὐτυχεῖτε.

Μάγνης ἐκ Φρυγίας· Σκυθίῃ δέ με παρθένος ἀ[γν]ή
ἔτρεφ' ἔλαιηρῶι Μανθίωι ἐν πεδίωι,
παλίσκιον λιπόντα Μαγνήτων πόλιν.
εὐπλοεῖτε.

I vel II saeculi. — 1 ΑΠΗ corr. Franz. — 2 Manthiam planitiem non novimus, sed in Italia sitam fuisse probabile est Scythiae videtur nutricis nomen, defuncti nomen in alia tumuli parte scriptum fuit.

642. Romae. C. I. 6283.

. . . . . Ρου[φείνου . . . . .
Ῥουφείνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποί' ἔκληζον,
ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον Νείλου πόλιν ἐλθὼν
καὶ προκοπαῖς λάμψας, πολλοῖσ[ι] δὲ πολλὰ παρασχών,
5 μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας
μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεῖς
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἀέρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
ἀλλὰ καὶ εὐσεβείης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν,
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν καὶ πόντον ἔπλευσεν
10 καὶ χώρης ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,
ὢν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου· πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.
ἢ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σεμνὴ [ἦ]δὲ φίλανδρος
καὶ πέλαγος διέπλε[υ]σε καὶ ἔγαγε σῶμα βυθοῖσιν
καὶ καμάτους ὑπέμεινε καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε
15 καὶ τύμβω κατέθηκε καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.
Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

III vel IV saeculi. — 1 ΡΟΥ in medio versu positum nescio an error sit lapicidae. — 2 i. e. Nilopolis. — 3 ΠΟΛΛΟΙΣΔΕ — 7 υχορ cum mortuum audiisset maritum Roma Nilopolin profecta sepultum erui iussit corpusque in patriam abstulit. Epigramma aliquanto post insculpendum curavit mortuis duobus filiis (v. 9). — 11 ΣΕΜΝΗΔΕ corr. Jacobs. —

15 cf. tit. Philadelphiae supra n. 319 Ξανθίππην Ἀκύλας μνήμη βίτου
παρέδωκεν.

643. Messanae. C. I. 5626.

Ἀνθήλιος Εὐτύχης τοῖς κατοικομένοις μνείας χάριν.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρὶς καὶ μοῖρα δὲ πάντα
ὠλ[ε]σεν ἡθέους, ὦ π[α]ροδεῖτα, μία.

5 σώματα δ' ἀντὸς ἔχει[ν] ἐπόθησεν καὶ [τάδ' ἐπ' ἀντοῖς
τεῦξε λυγροῖς [δακρύ]οις [μνή]ματα μυρόμενο[ς].
οὔ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὖνομα τύμβους,
οὔ [γ]λυκὺς ἐσθ' ἡμεῖν κὰν φθιμένοισιν ἔρω.

Titulus brevioribus 12 - 18 litterarum versibus perscriptus inde
a v. 9 ita habet:

ΡΟΔΕΙΤΑΜΙΑ . . . . .
10 ΔΗΜΑCΑΝΕ . . . . .
. . . Τ . . . . .
. . . . .
. . . . . ΑΥΤΟCΕΧΕΙ
ΠΟΘΗCΕΝΚΑΙ . . . . .
15 . . . . .
ΤΕΥΞΕΛΥΓΡΟΙCΜ . . . . .
ΜΑΤΑΜΥΡΟΜΕΝC . . . . .

ubi v. 16 in altero apographo Gualtherus ΛΥΤΡΟΙΟΝ:ΙΟΙC. Patet hinc
alterum distichon, quo obitus iuvenum Eutychisque auxilium enarraba-
tur, periisse maleque id simul cum insequenti a Franzio sic reffectum
esse:

οὐδ' ἡμᾶς ἀνε[λὼν] τις ἀνήγαγε συγγενέεσσιν
[θάψαι δδυρομένοις, ἀλλοτρίας δ' ἐπὶ γῆς]
καὶ νεκίας περ ἀνὴρ ξένος] αὐτὸς ἔχει[ν] ἐπόθησεν
χ[λῆμῶν] τεῦξε λυγροῖς [μνή]ματα μυρόμε[νος].

644. Romae. C. I. 6281.

Εἰς Θρήνους ἐφύλαξας Ἀτινίαν, ὃ κακὸν δαῖμον,
 οὐχ ὁσίως ποιῆν εὐσεβίης κατέ[θ]ου
 Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν καὶ παῖδα τιθηνόν
 Πομπήιον μαζῶν θελγόμενον γλυκερῶν,
 5 ἡμετέρα Ταρσογενῆ Πομπηίαν ἠδὲ Πούδεντας
 υἱὸν καὶ πάππον φεῦ θανάτων ἀνίσων·
 πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν, ἠΐθεος δὲ
 ὄχευ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

II fere saeculi. — 1 ATINIANΩI — 2 ΚΑΤΕΛΟΥ quod si recte Gudius κατέθου scripsit (i. e. deposuit sepulcro) v. 1 et 2 sic interpretor: *luctui servasti Atiniam, maligna Fortuna; deposuisti enim, inmeritum pietatis praemium, Rusticum* e. q. s. Vnde et bene habet asyndeton v. 2 neque ullo modo audiendus Iacobs, qui οὐδ' ὁσίως coniecit. — 5 Ταρσογενῆ traditur, in quo fateor aegre desiderari copulam; tamen improbanda Scaligeri coniectura τ' Ἀργογενῆ. — Pompeia Pudensque Atinae parentes, Rusticus maritus, Pompeius et Pudens filii sunt, quorum alter puerulus (v. 3) alter iuvenis obiit (v. 7). Paulo aliter Franz.

645. Romae. C. I. 6312.

Λουκίλλη τόδε σῆμα κα[σιγνήτη] . . . . .
 μητρί τε προεσβυιάτη [. . . nomen filii ἔτευξεν
 οἷ τε καὶ οἷσι τέκεσσι καὶ . . . . .
 φῶτε δύο, [τριτ]άτην οἰ . . . . .
 5 καὶ τὴν μὲν προτέρη[ν] . . . . .
 αὐτοκασιγνήτην, ἐτ[έ]ρην δὲ . . . . .

4 ΠΡΙΑΤΗΝ πρώτην Franz. — Videtur ille duas cameras duasve σορός vel aliam quamlibet rem (quae graece feminini esset generis) duabus fenestris (δύο φῶτε v. 4) vel lucernis exornavisse, tertiam (v. 4) obscuram reliquisse; illarum autem duarum alteram (τὴν μὲν προτέρην v. 5) sorori permisisse, alteram vero (ἐτέρην δὲ v. 6) matri sibive ipsi destinavisse.

*646. Romae. C. I. 6298.

D. M. Cerelliae Fortunatae coniugi carissimae, cum qua v(ixi) ann(is)
 XI s(ine) u(lla) q(uerella).

M. Antonius Encolpus fecit sibi et Antonio Athenaeo liberto suo karissimum et libertis libertabusque eorum et posteris, excepto M. Antonio Athenione e. q. s.

- a. Μή μου παρέλθῃς τὸ ἐπίγραμμα, ὀδοιπόρε,
ἀλλὰ σταθεὶς ἄκουε καὶ μαθὼν ἄπι·
οὐκ ἔστι ἐν Ἄδου πλοῖτον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
οὐκ Ἀΐακος κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος κύων·
- 5 ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
ὁστέα, τέφρα γεγόναμεν, ἄλλο δὲ οὐδὲ ἔν.
εἴρηκα σοι ὀρθῶς· ὕπαγε, ὀδοιπόρε,
μὴ καὶ τεθνακῶς ἀδ[ό]λεσχος σοι φανῶ.
- b. Μὴ μίρα, μὴ στεφάνους στήλλη χάριση, λίθος ἐστίν·
10 μῆδὲ τὸ πῦρ φλέξεις· ἰς κενὸν ἢ δαπάνη·
ζῶντί μοι, εἴ τι ἔχεις, μεταδός, τέφραν δὲ μεθύσκων
πῆλὸν ποιήσεις καὶ οὐκ ὁ θανὼν πίεται.
τοῦτο ἔσομαι γὰρ ἐγώ· σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας
εἶπέ, ὅτι[ι] οὐκ [ὦν] ἦν τοῦτο πάλιν γέγονα.

Litterarum forma ΕΓΩ cum ante saeculum III vel IV in titulis Romanis non reperiantur, cave Encolpum Fortunatam Apellen personas Petronianas cum Niebuhrio esse credas. — 4 κύων interpolavit poetula. — 8 ΑΔΕΛ ΕΓΧΟΣ — VV. 9 - 12 paucis mutatis leguntur A. P. XI 8. — 14 ΕΙΠΕ . ΟΤΕ . ΟΥΚΗΝΤΟΥΤΟ recepi Meinekii emendationem (*Callimach.* p. 298), prae qua ceterae omnes sordent. Defunctus cuius nomen nescimus libertus fuit ideoque *terrae progenies*.

* 647. Romae. C I. 6203.

- a. Στέμματ', ἀφ' ὧν ποιή καὶ πρήξιες αἱ κενεαυχεῖς,
ἄλλων σήματ' ἔχοιτε, δικασπολίας τ' ἐνέποιτε, P
Π τηκεδόνας βιοτῆς καὶ δουλείῃν ἐρίτειμον, i
ε μοῦνον δ' ἡμέτερον βαιῆ [λίθος] οὔνομα φωνοῖ. o
5 ι Ἀλέξανδρος ὃδ' ἐστί, Βαλεντείνῃ δὲ συνεύδει n
ο κεῖν ἐνέρων λιμένεσσι μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει i
ν τοὺς δ' ἄμφω χαρίεν τέλος ἔλλαχεν, οὓς κτερεῖξε
ι χερσὶ φίλαις θυγάτηρ γλυκερῇ Πανλεῖνα τοκῆας,
ο ἤδη οἱ θαλέθοντα τόκον κατα δῶμα λιπόντας Π
10 ν τριτύτος ἐξ αὐτῆς, οἱ μὲν μελάθρων μεδέοιεν. ε

- b. Νηλῆς ἰὸ θάνατος, πολὺ δὴ μέ[γ]λ' ἀκαίριος ἦκεις. ι
 P χρῆν γὰρ ἐπ' ὠδεύεισσι ἔχειν χεῖρα καὶ τότ' ὀλέσσαι, ο
 i νῦν δὲ μετὰ πτολέμοις κρυερῶν τε λαφύγματα νούσων ν
 ο λευγαλέους τε φόβους καὶ θυμοβόρους μελεδάνας ι
 15 n καὶ δίκας ἀμφιλόγους ῥεικνὸν καὶ κώδιον ἄξις, ο
 i λυπρὴν δαῖτα Χάρωνι νέων δ' ἔμπης πεφίδησο. ν

iv fere saeculi duo epigrammata, quorum prioris litterae ΕΙΩ, al-
 terius ΕΩ sunt. Pionius nomen ad latera tituli bis latine bisque graece
 scriptum poetae videtur esse. — 1-3 Alexander aut omnino non in-
 magistratum aut acerba expertus mox ad privatam vitam rediit. —
 4 suppl. Boissonade. — 9 sq. τόκον τριτῆς ἐξ αὐτῆς explicat Franz
prolem tribus fratribus constantem natu scilicet minoribus, qua ratione
 ἡδῆ non explicatur. τόκος, ut docet οἱ pronomen, Paulinae est filiae;
 sed dubito quomodo τριτῆν explicem. Aut triplicem partum i. e. tres
 filios significat, aut hoc: *tertius ipse dies est, cum filium pareret Paulina*,
 quo sumpto relativum οἷ (v. 10) ad filiolum aequae atque ad matrem
 patremque referendum erit. — 11 μὲ μοι scribebant ex Boissonadii
 coniectura; aptius est quod posui, neque puto πολὺ δὴ μέγα plus habere
 offensionis quam homericum μάλα μέγα. — Increpatur mors: *quid sera*
venis post exantlatos vitae labores; ne nasci quidem pati vel statim natis
manu iniecta vitam adimere debebas. Sententia est Sophoclea Oed. Col.
 1225 - 1238 Dind. — 15 legi ego ΚΩΔΙΑΝΑΖΕΙC, ceteri κώδιον omnes,
 quorum consensui meam fidem interponere dubitavi. Explicat Welcker
ῥεικνὸν καὶ κώδιον rugosum marcidum et exsiccatum, quasi pellem. Decet
 humile hoc et turpe iocandi genus illam quam supra indicavi aetatem.

*648. Romae. C. I. 6235.

- Ἰερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ὃν Αἰνείας ἀγανόφρων
 εἶσαθ' εἰσὶν ἐτάροιο σεβάσμιον Ἡιδέιο,
 πάντα παλαιγενέεσσιν ἀλγικίον ἠρώεσσιν,
 κάλλος τ' ἠγορέην τ' ἀγανοφροσύνην τε νόον τε. —
 5 ἐνθάδε δ' ἐ[γ]ναίει καὶ Ὀλυμπίας, εἰμερόεσσα
 Ἡιδέιο δάμαρ καὶ ἀδελφεῆ Αἰνείας,
 ἢ πάσας παρὰμ[ι]ψε φιλάνδρους ἠρώνας,
 Ἄλκηστιν πινυτῆ, μορφῆ δ' ἐρατώπιδα Λήδην. —
 9 τοῦτ' ἐτύμως νῆσοι μακάρων πέδον; ἐνθα τε φῶτες

- εὐσεβέες ναίονσι δικαιοτάτοί τ' ἀγαροί τε.
 οἷ συνὸν ζῶντες ἔχον βίον ἀλλήλοισιν
 13 σὺν κόσ[μ]ῳ σοφίῃ τε δικαιοσύνῃ τε καὶ αἰδοῖ. —
 ἀγγέλλω τάδε βωμῶς, ὃν Λινείας ἀνέθηκεν
 ὄφρα κε κνδαίνωνται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσιν
 πᾶσιν ἐν αἰώνεσσιν ὑπ' εὐσεβήσιν ἑταίρων.

III vel IV saeculi molestum hoc dicendi genus videtur. Epigramma in tres aequales partes quaternorum versuum divisum est, quibus quarta tamquam ἐπωδή trium versuum adicitur. — 5 post ΔΕ lacuna non plus quattuor litterarum; unde nec Franzii supplementum verum esse potest ἐνθάδε δέμνι' ἔχει. — 7 non fuisse παράμειψε docet lacunae spatium. — Ladae non saepe comparantur mulieres; a Propertio (I 13) Galli amica nominatur *Iove dignae proxima Ladae*. — 12 ΚΟCΝΩ — 14 sq. nota inscitum praepositionum usum.

649. Romae. C. I. 6279.

- Οὐκ ἔθανες Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον
 καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
 5 ἐνθα κατ' Ἑλυσίων πεδίων σκιριῶσα γέγηθας
 ἀνθεσιν ἐν μαλακοῖσι κακῶν ἔκτισθεν ἀπάντων
 οὐ χειμῶν λυπεῖ σ', οὐ καῦμα, οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
 οὐ πίνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ' ἀλλ' οὐδὲ ποθεινός
 ἀνθρώπων ἔτι σοι βίωτος· ζῶεις γὰρ ἀμέμπτως
 ἀυγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντως·

Π. Αἴλι(ος) Ἀβάσκαντος Αἴλια Πρώτη θυγατρί· ἔζησεν
 ἔτη ζ', μῆνας τᾶ, ἡμέρας κζ'.

III fere saeculi. — 2 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ clausula homerica. — 4 clausula hesiodica *Op. et dies* 115. — 5 sqq. expressi ex *Od. δ* 563 sqq. — 6 οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχεις Scaliger, οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχει σ' Franz; quod posui dedit Brunck. — 8 ὄντως inepte Fleetwood recepitque Franz.

650. Incerti loci, nunc Aquis Sextiis in museo. C. I. 6860 b.

. . . . . ον ὀδεῖτα,
 κοῦρος ἐγὼ καλέω σε θεῶ φίλος, οὐκέτι θνητός,
 ἡίδεος κούροι[σ]ιν ὀμηλική πανόμοιος

- πλωτ[ήρ]ων σωτηῆρσιν, Ἀ[μυ]κλαίοισι [θ]εοῖ[σιν],
 5 πλωτῆρ καὶ [α]ὐ[τὸς] ἐὼν πόντον [τ]' ἐνὶ κύμασι[ν] ἤσθην·
 ε]ὐσεβίῃ τ[ροφ]έων [δὲ] λαχὼν [τ]όδε σῆμ' ἀ[νά]πανμαι
 νούσων [κ]αὶ καμάτιο καὶ ἄχθεος ἡδὲ πόνοιο·
 ταῦτα γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν.
 ἐν δέ [τε] τεθνε[ῖω]σιν ὀμηγύροι[ές] γε πέλουσιν
 10 δοιαί, τῶν [ἐτ]έρο[η] μὲν ἐπιχθονίῃ πεφόρηται,
 ἢ δ' ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι[ι] χορεύει,
 ἧς στρατιῆς εἷς εἰμι[ι], λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

L. P. S.

III fere saeculi. — 1 haec supersunt... ΠΕΝΕ-----ΑΝΧΝΕCΙ |
 ΟΝ, quae verba esse ad viatorem facta scire satis habeo. Inde a v. 3
 omnia restituit fere Chardon - la - Rochette. — 4 ΑΠΥΓΛΑΙΟΙCΙ — 5 ΚΑΙ
 Ν ΕΩΝ καὐτὸς ἐὼν Iacobs correxit. Tum ΓΕΝΙ, quod τ' ἐνί scripsi. —
 6 ΤΙ..ΕΩΝ — 9 ΕΝΔΕΤΘΕΝΕ ΟCΙΝ τε addidi. — ΓΥΠΗ | γε — 10 ΤΩΝ
 ..ΕΠΙ — 12 ΕΙCΕΙΝ — Ceterum nihil egerunt qui defunctum aut Pythago-
 reum Platonicumve aut mysteriis Samothraciis initiatum fuisse monstra-
 tum ibant.

*651. Scandriglia in vico Sabinorum, nunc Neapoli in museo. C. I. 6199.

- Ἀλλιανῶι τόδε [σῆμα] πατῆρ ἀγαθῶι πι[νυτῶι] τε,
 θ[ν]υτὸν κηθ[εύσα]ς σῶμα· τὸ δ' ἀθάνατ[ον]
 ἐς μακά[ρω]ν ἀνόρο[υσ]ε κέαρ· ψυχὴ γὰρ ἀείζ[ως],
 ἢ τὸ ζῆν παρέχει [κ]αὶ θεόφιν κατέβη.
 5 Ἰσχεο [σὺ] στοναχῶν, πά[τε]ρ, ἴσχε δέ, μῆτερ, ἀδελφούς·
 σῶ[μα] χ[ι]τῶν ψυχῆς· τ[ὸ]ν δὲ θεὸν σέβει μου.

II saeculi. — Restituit fere Quaranta, qui primus edidit. — 2 ΘΙ
 ΠΤΟΝ — 3 ΜΑΚΑΙΩΝ μακάρων Welcker *Mus. Rh.* III 257 (1845). — ΑΕ
 ΙΖC — ΙΧΘΕΟΙCΤΟΝ legi. Dein ἴσχε δὲ μητέρ', ἀδελφούς legebatur; vi-
 detur melius quod posui. — 6 CΩΙ ΙΧΤΩΝ legi. — τόν θεόν μου i. e.
 τὸ θεῖον μου, *animam meam*. Defunctus fortasse Pythagoreus fuit.

652. Romae. C. I. 6264.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Σῶμα μὲν ἦδε κόνης κεύθει θεομήστορος ἀνδρός

Ναρκισσίωνος [π]ινυ[τ]οῦ, ψυχὴ δὲ σύνεδρος
ἀθανάτων βωμὸν γὰρ ἐδωμήσαντο ταλάφρων
μήτηρ Σαλβία Ματρῶνα Σώτας τε ἀδελφός

2 HINUYOU.

653. Romae. Arae ancora insculpta est cruce inserta. C. I. 6241 b.

Ἦίδεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιπούσα μερίμνας
πενκεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

III fere saeculi.

654. Romae. C. I. 6301.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μνημ' ἀρετῆς, Μοίρης τὸ τέλος, φίλο[ν] ὄνομα Χρήστη,
σωφροσύνης ἱερᾶς ἦτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαισε πόνων,
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς ἀέρα δοῦσα,
5 πρόσθεν μὲν θνητῇ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος,
ἀίμνηστος ἅπασι φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.
τόνδε τάφον σοφίης ἔνεκεν κυδ[ρ]ῆ παρακοίτι
τεῦξ' Ἐ[πα]φραῶς συνόμενος Ἀλεξάνδροιο πολεΐτης.
ΑΓΕΝΤΙ εὐψύχι· καμὲ μένει τὸ θανεῖν.

III fere saeculi. — 1 nihil obscuri: *monumentum vides propter virtutem, mortua est propter fatum, nomen Chreste.* — ΦΙΛΟΥΟΥΝΟΜΑ vel ΦΙΛΟΥΝΟΜΑ — 7 ΚΥΔΥΗ, unus Muratori ΚΥΔΝΗ, corr. Kulenkamp. — 8 ΤΕΥΖΕΦΡΑΣΑC, unus Muratori ΤΕΥΖΕΦΡΑC, corr. Hultmann. — 9 neque ἄ γυνή placet neque aliorum quidquam; nisi altero nomine adpellabatur mulier, ex constanti notissimae formulae usu ΑΓΕΝΤΙ in ΧΡΗCΤΗ mutandum est.

*655. Romae. C. I. 6240.

Ἰγορίοιο τάφος νεοπενθέος· ὃ τάφος, ὅσσην
συνκλήσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις·

οὐκ ἴδρις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὐλυρος ἀνήρ,
 οὐδ' ἐπέων ῥητῆρ ἄξια σεῖο φράσει,
 5 οἶος ἔφρυς πραπίδας, οἶος χροά, οἶος λούλους,
 ὄσων θ' ὡς πρέσβυς κοῦρος ἐὼν κρατέεις.
 νύμφην δ', ἣ[ν σ]οι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον οἶω,
 τλήμονα νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀίδης,
 οὐδὲ γάμων ὑμέναιον ἀείσαμεν, ἀλλ' ἄρα μοῦνοι
 10 παρθενίην ἐρατὴν σώσατε ὡς Ἀίδου.

III vel IV saeculi. — 7 ΟΙΩ recte habet: tibi soli, non alteri cuiquam, non Plutoni nymphetam alui. Legunt δὲ οἱ cum Leichio. — 9 ΜΟΥΝΟΙ corrigunt μόνω. Iam cum Plutonis facti sitis virginitatem vobis servate, quippe coniugio non iam licito (μοῦνοι).

656. Prope Lorium ad viam Aureliam. C. I. 6244.

Ὅς πάσας χάριτας καὶ τὰς φρένας ἐνθάδ' ἔκλεισε
 κεῖται Καρουέντις πολὺ φίλτατος οἷσι τοκεῦσι.

infra:

τρις μάκαρος δὲ λίθος τόσσον ἔχων ἀγαθόν.

1 videtur ex Amatii et Gerhardi apographis constare lectio inepta.

* 657. Praeneste, nunc Romae. C. I. 6228.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Πατρίδος ἐκ Ζμίρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον
 εἴνεκ' ἐμῆς ἤβης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ
 ἀλλά με μοῖρ' ὄλορ', πρὶν λούλοις πληῆσαι παρειάς,
 ἤρπασε παρ φίλιων, οὓς τροφείας ἐκάλουν.

III fere saeculi. — 1 Εὐθαλής cognomen videtur puero postea inditum; ipsumque nomen non indicatum esse; itaque accentum non mutavi.

* 658. Romae. C. I. 6256.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἀναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
 ᾧ Μέλαν ἴβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἀνθος.

2 nihil aliud nisi hoc: *nam nunc quidem tu mortuus es.*

---

*659. Prope Cumas, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860.

Βλαστὸν] ὄρας γαίης· τὸ ποθούμενον ἐν στεφθέσσι
οὔνομά μοι τόδ' ἔφην· Ὑάκινθος ἐνθάδε κεῖται.

ἔτ(η) κ̄ε.

III saeculi. — Nec praescriptae litterae Θ. κ. neque infra ζ. ἔτ. κε legitur. — 1 [Ἄνθος] ὄρας legebatur. Intellego: *terra me vides prognatum i. e. servum.* Deinde hic verborum ordo τὸδε τὸ ποθούμενον ἐν στεφθέσσι ὄνομά ἐστιν ἐμοί, Ὑάκινθος.

---

660. Romae vel Tibure. C. I. 6242.

Ἐνθάδε τὴν ἰερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρὸς θεῖου Πουβλίου Τιτιδίου Καπίτωνος,
ὃς περὶ μὲν νόον ἔσκε βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισι δέδωκεν, τοὶ οὐρανὸν εὐρ[ύ]ν ἔχουσιν.

5 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον εἰς θρηπτός Νώνιος Ἀρτέμων.

Centones homerici inepte consuti. — 4 ΑΘΑΝΑΤΟΙCΔΕΔ Gruter et Pighius; ἀθανάτοισιν ἔδωκεν Gruter. Quod posui legitur in cod. Ottobon. (sched. Stoschianae). — ΕΥΡΟΝ.

---

661. Neapoli. C. I. 5815.

Ἐνθάδε τὴν ἰερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα, θεῖον Ἀλκειαδῆν.
Ἀνρηλ(ία) Ἀταλάντη ἰδίῳ πάτρωνι
καλῶς βεβιωκῶτι ἐποίησεν.

Cf. ad epigr. Prusenum supra n. 354. — Verbum extremum ἐποίησεν Ignarra, ἐποίησεν Capacius et Muratori.

---

*662. Tria eiusdem tituli exempla, quorum unum Romae in aedibus Rondaninis (C. I. 6291), alterum Neapoli in museo Bourbonico descripsi; tertium nunc mutilum addidit Fiorelli (*Catal.* 12), quod Franz rei nescius C. I. Add. III 5860 c restitutum ixit.

Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ, βιότητα νέος τελέσσας,
καὶ γαίην πατέων καὶ κύματα νηυσὶ περήσας,
Ἀύσονίη γαίη τέρμα βίου θέμενος.

Fragmentum de quo dixi hoc est:

ΚΕΙ
ΒΙΟΤ
ΚΑΤΑ
ΚΥΜ

Soaemus (Σόαιμος proba forma est) Syrus natione videtur esse. — Ceterum non auctor ego sum omnia tria exempla antiqua esse.

*663. Romae in villa Volkonsky descripsi. Videtur ineditum.

. . . . . βιοτήν [γ]αίη ἐν Ἀύσονίη.

αἰεὶ δὲ μνήμη σε φυ[λά]ξομεν ὡς παρεόντα
εἴνεκεν ἡ[θ]ίας εἴναικά τ' ἀγ[λ]αίης.

5 ο[ὐ]δέ μὲν ἐν θαλίῃ σέο λησόμεθα, οὐδὲ παλαιότρα,
ἀμφοτερῆς ἀρετῆς σῆς ἐ[π]ιδευόμενοι.

οὐ [ὡ]ς μὲν θαλίῃσι λυροκύπος, ὡς δὲ κραται[ῆ]
ἀμφὶ π[ά]λη βιότου [ἄ]θος ἔχων ἔθανες.

II fere saeculi. — Titulus ab initio mutilus sic habet:

ΙΕΙC
ΠΡΩΤΟ
CCΒΙΟΤΗΝΤΑΙ
ΗΝΕΝΑΥCΟΝΙΗ

3 ΦΥΜΞΟΜΕΝ — 4 ΗΕΙΑC — ΤΑΓΑΙΗC utrumque correxit Wilamowitz, ἡθείαν nomen nove fictum putans ab adiectivo ἡθείος. — 5 ΟΙΔΕ — 6 ΕΡΙ — 7 ΟΙΟΙC — ΚΡΑΤΑΙΓ — 8 ΠΟΛΗ restituit distichon Wilamowitz; ἀμφί praepositio semel posita ἀπὸ κοινοῦ etiam ad θαλίῃσι dativum (v. 7) referenda est.

664. Massiliae. C. I. 6768.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος παῖς δ' ἀνέθηκε νέος,
δείξας ἐκ μεικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην.
οὐκ ἔφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον.

ἡ φθονερά δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα Τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικί
χρηῖαν δυστήνου παιδὸς] ἄμ' ὀρφανίῃ.

II videtur saeculi. — 1 non praetuli quod Visconti legit παῖς δ' ἀνέθιχεν ἑός.

665. Incerti loci, nunc in museo Britannico. C. I. 6859.

Σῆμά με Νυκτελίοιο ν[ε]ροστεφῆς οἰχομένοιο
δυστήνων ὀράας δακρυόεν τοκέων.

2 δακρυόεν τόδε σῆμα supra n. 214.

666. Incerti loci, fortasse Asiae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6861.

Παπίας χαῖρε.

Ἐνθάδε γῆ κατέχει νέον ἀνέρα, ᾧ πατρίς ἦεν
καλῆ χθὼν Δοκίμοιο· τὸ δ' οὔνομα οἱ τόδ' ἔκειτο
Παπίας Πασικράτους· κάθ'θ[ανε] δ' . . . . .

2 urbis Phrygiae nomen est Δοκίμειον, unde ἦρωα κτίστην ille Docimum aut sibi finxisse aut novisse videtur. — 3 κάθ'θανε Franz; fuerit ἐν πολέμῳ simile.

*667. Romae. C. I. 6266.

α. Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; β. ἦν Κίλιξ Ἀθήναιος·
α. χρηστὸν τὸ θρέμμα. τίς καλῆι; β. Νομήμιος·
α. πόσων δ' ἔθνησκες τῶν ἐτώων; β. δις εἴκοσιν·
α. ἐχοῖν σ' ἔτι ζῆν· β. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχοῖν.
5 α. γενναῖά σου καὶ χαῖρε. β. καὶ σὺ γ', ᾧ ξένε·
σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλις.

III fere saeculi epigramma (litterae ΛΕΩ), cui insculpando necubi omitteret lapidarius iota mutum praefuit grammaticus doctissimus; ne apostrophī quidem nota neglecta v. 3, 5, 6. — 5 γενναῖά σου cave cum interpretibus subaudias τὰ ἔτη quod esset τὰ σά. Immo formula est officiosa γενναῖος εἴ i. e. *benigne*; neque aliter viator postquam quae voluit inpetravit *gratia*, inquit, *tibi sit*.

*668. Romae. C. I. 6204.

Ἦλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε, ὅς μ' ἀπέλυσας
 νούσων καὶ καμάτων καὶ μογεραῶς ποδάγρας.
 Ἀὐρ(ῆλιος) Ἀμφικτύων ἄγων ἔτος ὀ'.

1 melius scripsisset ἐμοί et γλυκερώτερος, mors mihi vita exoptatior.

669. Incerti loci. Olim Venetiae, nunc Mutinae in museo Estensi.
 C. I. 6864.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ἅπασι νομισθεῖς
 Θρόεπτος ἀκμήν νέος ὦν ὄχετ' ἐς ἡμιθέους.
 Πατροβᾶς. Παπᾶς.

Subscripta videntur propinquorum nomina, quorum prius ΠΑΤΡΟΒΑΣ fortasse non integrum est. Πατροκλήης male Franz.

*670. Neapoli in museo. C. I. 5824.

Ἠλικίης μετέ]χοντα τὸν ἄθλιον ἤρπασε μοῖρα
 . . . . .ιον γεραραῖς χερσὶ ταφέντα πατρός.

III fere saeculi. Quae Martorelli in versibus extremis supplementa esse dicuntur μο[ῖρα] et πα[τρός] sunt verba lapidis. — 2 ΛΙΟΝ nomen defuncti.

*671. Neapoli in museo. C. I. Add. III 5860 c ex Mommseni apographo.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].

Ἐπτακαὶ[δεκέτη μήτηρ] με πόθησε [τάλαινα,
 ἢ μ'] ἐκύησε ἄκραν[τα· τάφω δ'] ἐκάλυψεν ἄν[ηβον,
 πάτρης Μεισ[ηνοῦ· ὁ] θεὸς προῦ[πεμψεν ἐς Ἀιδην].

1 et 3 restituit Franz, nisi quod v. 1 ἀπόντα pro τάλαινα et v. 3 πάτρης solum vocabulum tertii versus superesse ratus scripsit Μεισηνοῦ· φθονερός δὲ θεὸς προῦπεμψέ μ' ἐς Ἀιδην. — 2 ΑΧΡΑΝ legi ΑΡΧΑΝ Mommsen. ἀλλ' ἐκύησεν ἀκραντα πανάθλιος, ὃν γ' ἐκάλυψεν Franz. — Subscripta . . NHC ε.

672. Campigliani in agro Mutinensi. Welcker *Syll.* 90 ex Muratorii apographo. In C. I. non invenio.

Ἐνθάδε μὲν κείμεαι καὶ [ἀν]ώ[τ]ατος οὗτος ὁ τύμβ[ω]ν,
εινημνημημετον κλέος ἐστὶ τάφος.

I ΚΑΙΣΩΜΑΤΟΣΟΥΤΟΣΟΥΤΥΜΒΩΝ. Quae posuit Welcker

ἐνθάδε μὲν κείμεαι καὶ σώματος οὗτος ὁ τύμβος,
ἴν' ἢ μνήμη μου, τὸ κλέος ἐστὶ τάφος

haec adeo inepta sunt, ut ultra vix possis. Hexametrum videor mihi restituisse coll. A. P. VIII 230 (Gregorii) τύμβος ἐγώ, τύμβων πανυπέρι-
τατος, ἀλλ' ἐμὲ ᾤξεν (lege ἔμ' ἔψξεν) ἀνδροφόνος παλάμη, quae ita intel-
lego ut in grandi monumento summum iste locus obtinuerit locum. —
2 conieci οὐκ (ΕΙΝ) ἤμην, [ἔσο]με· ζῶν κλέος ἐστὶ τάφος, dum vivo non
vivebam, sed vivam; nam mortui sepulcrum est vivum monumentum.

673. Romae. Ex schedis Ptolomeis Muratori, inde C. I. 6317.

ἔγραφεσ, ἐ]ν ψυχαῖσι βροτῶν [ὡς ἄφθι]τος εἶη,
ἐ]κ [θα]λε[ροῦ κηροῦ], ζωγράφε θανυμίασι,
nomen defuncti] ος ἀνακτος ἀπο[πνύου εὐκλέα μορ]φήν.

5 Λαοδίκια πατρὶς [τῷ πέλεν ἐκ προτέρων,
ἄστν ῥοαῖσι] Λύκοιο περιόρουτο[ν ἀλλ' ἐνὶ] τύμβω
θάψε nomen mulieris σεμ]νῆ σύναμος [ἀχθυμέ]νη.

III vel IV saeculi. Argumentum carminis adumbravi supplementis usus admodum incertis. — 1 sq. ΕΙΗΣΚΟΛΛΕ ἐκ θαλερῶν ἔργων praeivit Franz. — 2 ζωγράφος nomen non est, neque illius ut ἀφθιτος sit imago ponitur. — 4 sq. supplementa spatium excedunt. — 5 ῥοαῖσι et 6 ἀχθυ-
μένη Franz.

*674. Romae. C. I. 6275.

Ἐνθάδε κείμεαι δάμαρ ἑπάτου ἥρωος ἀγανοῦ
Ἀρρίου μου φίλιον, τῷδε μιγείσα μόνω·
ἦν δὲ κέ<ν> ἐκ προγόνων ποτὲ τοῦνομα Πουβλιανή μοι,
(Σκιπιάδαι δ' ἔπελον εὐγενίη τ' ἔπρεπον),

5 χηρείαισ ἀντὶ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα
κῶκυμόρων τεκέων πένθει ταχομένη·

ἐμβιότω δὲ πόνον πουλὸν δ' ἀνέτην μογέουσα,
Μούσαισιν μοῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

Arrios conplures novimus consules, quorum quo quis recentior est eo probabilius Publinae virum fuisse existimaveris; a. 201 M. Nonius Arrius Mucianus. — 3 κεν videtur mihi lapicidae error pro κέ i. e. καί. — 7 eleganter sed vereor ne ultra poetae ingenium Iacobs coniecit μάλ' ἔτηλην. Verbum idem ap. Greg. A. P. VIII 152 ἄλγος ἀνέτη.

675. Burdigalae. C. I. 6791.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖτε,
ἧς μεμέρισται βρέφη, ζῶν παιρί, θάτερον αὐτῆ.

2 vix adgnoscentur prae imitatoris inscitia vestigia pulcerrimi Heracliti epigr. A. P. VII 465 (coll. Antipatri ibid. 464), cuius extremum est distichon:

δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα, το μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
γῆρας· ὃν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.

676. Ex oppido Piove di Sacco Patavium translatum. C. I. 6747 ex Salomonii *Inscript. Patav.*, qui edidit litteris minusculis Nicolai Comneni supplementis interpolatum.

Σῆμά τοι, [ὦ] γλυκερῆ Τελεσίλλα, ἐνθάδε [καλόν
τεῦξεν] Ἰδας ἀλόχῳ, λάχεν ἢ οἱ πᾶν τὸ πε[ρισσόον
πίστεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγαπῆς τε μ[άλιστα,
οφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἄφθιτον [εἶη.

1 τοιο et extr. Τελεσίλλας ἐνθαδε θηκε, 2 τευξενιδας-λαχεν η οι παντοτε πληρης, 3 τε μενοιτο, 4 ἄφθιτον αἰέν. E quibus patet exitus versuum lapide fracto pessimis supplementis interpolatos esse, quae remove studebat Franz non ubique feliciter. — 1 τοι ὦ Iacobs. ἐνθάδε si verum est, adiectivum additum fuisse non minus certum videtur. — 2 Θευξενιδας Franz servato v. 1 ἐνθαδ' ἔθηκε, idemque λάχεν ἢ οἱ σεμνὸν ἔπαινον. Praetuli Wilamowitzii supplementum. — 3 ἀρετῆς ἀγανοφροσύνης τε Franz, idemque recte v. 4 εἶη.

677. Puteolis. Ex suo apographo Mommsen C. I. R. N. 3322; eiusdem utor altero apographo.

Pomp . . . . . *Mod[estae]* *Q. Passe* . . . . . *Archia* . . . . .
ben[emerenti fecit].

Σειμῶν τρόπω[ν, Μόδεστα, τόνδε μάρτυρα
 λειπὸν παρ' οἴμο[ν τύμβον εἶσατ' Ἀρχίας,
 ὁ σὸς σύνευνος· [χαῖρε, φιλικάτη γυνή.

1 fere saeculi. — In praescriptis post *Archia* litterae τ vestigia adguovisse sibi videtur Mommsen conicitque *archiat[rum]* illum fuisse. Quod si ita est, v. 2 quodvis aliud viri cognomen supplendum puta.

678. Romae. C. I. 6304.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίους)].

Τὴν πάντων γλυκί[ω] τῶν οἴκαδε, τὴν ἀρίζηλον
 μητέρα τῆς γαμετῆς Ζωίλος ἐνθα θέτο.

1 ΓΛΥΚΙΟΝ γλύκιος adiectivum nullo exemplo potest confirmari; γλυκιότερος comparativus (supra n. 572) ab genuini comparativi stirpe male formatus est. Tamen inepte traditum ineptius explicat Welcker, ut sit fere χαρις.

679. Romae. C. I. 6253.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί· τίς αὐτὴ γράμματα λέξει·
 ἀρτίγαμος κόρη εἴκοσιν οὔσα ἐτέων.
 αὐτὴ ἢ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα
 ἄχθος ἔχουσα κραδίης πένθεος οὐκ ὀλίγου.

vv. 3 sq. in archetypo hi fuerunt αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψα ἄχθος ἔχων κραδίης κτλ.

680. Romae. C. I. 6285.

D(is) Θ(εοῖς) κ(αταχθονίους) *M(anibus)*.

Εἴκοσιν ἕξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβεῖνα
 καὶ μῆσιν τέτρασιν εἶτ' ἐνδέκατον πάλιν ἡμιαρ
 τῆδε σοροῦ κεῖμαι θνηγατρὸς μετὰ, ἢ με δίωξεν,
 διξαμένη στοργὴν φιλομήτορα, δόγμασι μοιρῶν.

Subiectum est epigramma latinum haud melioris notae:

*Hic iacet exanimis tumulis Aelia Sabina
cum sua nata simul, fetu, quem procreat ipsa.
o Fortuna, fidem quantam mutasti maligne:
quem genuit genetrix secum tenet in lare Ditis.*

*681. Romae. C. I. 6252.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίους).

Μαργαρίδος τόδε σῆμα ἔῆς Εὐηνος ἔτευξεν
εἵνεκα μνημοσύνης τῆς φιλίας ἀλόχου·
κούρην γάρ μιν ἔγημεν ἔτη τρία καὶ δέκ' ἔχουσαν
πεντήκοντα γάμων δ' ἔτα πλησαμένη
5 κάτθαν[ε]ν, ἐξήκοντα τριῶν ἐτέων γεγαυῖα,
εὐφράνασα πόσιν παντὶ εἴῳ βιότῳ.

I vel II saeculi.

682. Romae. C. I. 6258.

Ἑλικίη, μορφῇ, φρεσί, μούσαις σωφροσύνη τε
ἐν πᾶσι πρέψασα . . . . . φῶς λίπες ἠοῦς,
καὶ μὲ φύγες ποθέοντα καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις στα[θμ]οῖσιν ἔτευξα
5 ὄφρα σε καὶ νέκυν οὔσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὄρ[ώ]ην,
οὐνομά μοι γλυκύ, Μέεσι', ἀμνήστη παράκοιτι.

2 πρέψασα ΚΑΤΑΦΡΟΝΙ, quod κατὰ χθόνα correxit Dorville. In cod. Vallicell. R. 26 f. 187 superscripsit manus recentior κατὰ φρένα satis ineptam coniecturam. Cod. Barber. XXXVIII, 92 unus habet καταχθονι. Fortasse in lapide nihil nisi ΚΑΤΑ . . . ΟΝΙ legi poterat, quod cognomen fuerit mulieris. — 4 ΣΤΑΔΙΟΙCΙΝ σταθμοῖσιν videtur necessaria Dorvillii emendatio coll. v. 5.

683. Bonnae. C. I. 6809. *Canis supra versus sculpta fidelem δουλίδα significat.* Buecheler *Mus. Rh.* XXX 37, suo usus apographo.

Θεσσαλονείκη μ[οι] πατρις ἔπλετο, οὔνομα Δημ[ώ],
κάμ' Ἀσιος Β[ατά]λο[υ] ὑὸς φίλτροισι δάμ[ασσεν],

εὐνοῦχος περ ἐ[ώ]ν, [καὶ ἐ]χυρον, ἦν λάχο[ν, αἶσαν·
κεῖμαι δ' ἐνθάδ[ε νῦν τόσ]σον ἀνευθε π[άτρης.

III fere saeculi. — 1 ΔΗΜΟΙ corr. Grotefend; retinet Δημοί Buecheler nomen prisco more exaratum putans. οὔνομ' ὕλη μοι Welcker *Syll.* 101. — 2 Β... | ΛΟΙΥΟΙ corr. Welcker. Βατάλοι' Buecheler. — 3 ΕΗΝ lapis sive quadratarum errore sive soloecismo scriptoris. Relicum versum sicut etiam sequentem restituit Buecheler.

684. Romae. C. I. 6225. Vtor Bormanni ectypo.

Τύμβος ὄδε κρύπτει κόρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
σῶμα κατοικομένης, περικαλλέος, ἧς ἐ[π]ιγείων
παρθενικὴν ζωνὴν οὔτις ἔλυσε βροτῶν.
Ἐλπίδι ἀδελφῆ γλυκυστάτη Δωνατίων.

II fere saeculi. — ΕΠΙΓΕΙΩΝ corr. Maffei.

685. Cataniae. C. I. 5724.

Τύμβον ὄρας, παροδεῖτα, περικλειτῆς Ῥοδογούνης,
ἦν κτάνεν οὐχ ὀσίως λάεσι δεινὸς ἀνήρ·
κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυνσε Ἀβιάνιος ἔν παρὰκοιτιν
καὶ βαιὴν στήλη τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.

5 οὔνομα τὸ πρὶν με πᾶς ἔκληζεν Ἐπαγαθῶ,
νῦν δὲ Ῥοδογούνη[ν], βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

I vel II saeculi. — I monuit me Wilamowitz de Theocriti versu (XVII 34), cuius clausula περικλειτὰ Βερενίκα. — 6 ΡΟΔΟΓΟΥΝΗΝ utebatur hoc nomine Darei uxor, mater Xerxis; ipsam defunctam Asianam fuisse utrumque nomen docet.

*686. Romae. C. I. 6245.

Κυδίστη ἀλόχῳ Ἀπολλ[ώ]νιος εἶσατο σῆμα
Κεστιά Βικτωρία Φλωρεντίῳ εἶδος ἀρίστη,
ἐ[π]τ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίοτον τελεθούση,
(λη) σωφροσύνης ἐρα[τ]ῆς ἀραμένη στέφανον.

5 Πιερίδων Μουσῶν Ἰσαρί[θμι]ός ἐστιν ὁ μάρτυς·
πέντε γ[ό]νους προφέρεσκεν [ἔ]κ νηδῶς ἀγνῆς,

οἷσι τέκν]οις χαίρουσα φίλ[οις μάλα] πᾶσιν ἀληθῶς.
desunt duo versus.

III saeculo certe non antiquius. — 2 probabiliter Hermann Φλωρεντίῳ lapidicae errorem esse pro Φλωρεντία statuit. — 3 ἔπτ' ἐπί est in lapide, quamvis obloquente numero subscripto λή' (v. 4). — 5 a vero longe aberraverunt interpretes duce licet Hermanno dum scribunt σωφροσύνης-στέφανον Πιερίδων Μουσῶν ἰσαρίθμον, ὅς ἐστιν ὁ μάρτυς, παίδων, αὐς προφέρεσκεν ἕως ἐκ v. vertuntque quae liberorum corona (Musis numero par) testis est servatae fidei coniugalis. Obstat ut alia taceam vel solus articulus ὁ μαρτύς. Videtur potius ipsum epigramma, quod mutilum est lapide inferne fracto, olim novem versibus compositum μάρτυς esse Μουσῶν ἰσαρίθμιος. — 7 pentametrum fecerunt neglecta spatii ratione.

* 687. Romae. C. I. 6214.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τύμβον μὴ παρίδης, παροδεῖτα, τῆς Ἀφροδείτης
τοῦτον ἐμοὶ Αἰνεῖα τε τέκνω προίησεν ὁ χρηστός
σύμβιος Ἐρμαγόρας μνημοσύνης ἔνεκεν.
χαίρετε.
ζήσασῃ ἔτη λε'. ζήσαντι ἔτη δ', ἡμέρας ιβ'.

1 cur non scripserit παροδοῦπρε exposui in *Comment. Bonnens.* p. 27.

*688. Romae in porticu S. Laurentii. Videtur ineditum.

Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα κλυτοὶ τεύξαντο τροφήες,
δωδεκέτους μοιρῶν οἶμον ἀμειβομένον.

II fere saeculi.

*689. Romae duo fragmenta, quae composui. Prius C. I. 6316, alterum C. I. 6318.

Τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ [ἐγὼ κει]μαι παίδων ὄχ' αριστο[ς,
ὄνομα . . [μη]τ[ρ]ὸς . . . . . γένος Συρί[η]θεν,
ἔνδεχ' ἔτη [ζή]σας, δωδ[εκ]άτου δ' ἐπιβάς
μηδὲν ἐν ἀνθρώποισι [κ]ακὸν γούς, μηδὲ βι[αίου
5   μικροτάτου . . . . .

π[α]ιδείαισι καλαῖς καὶ γ[υμ]νασίοις παρεδρεῖων
ἔσχα τέλος ζωῆς, μοῖρα[ι μίτ]ρον ὡς ἐπέ[κ]λωσαν.
μνημεῖον τόδε μοι [τεῦξ]εν [θ]ορέ[πτειρ]α γλυκεῖα

Φανστεῖνα, μητρὸς [π]λ[ε]ῖον ἐμο[ῖ φ]ι[λ]ήη,
10 ἧ] καὶ ζῶντα φίλησε[ν] ἀε[ὶ] θανέοντά τ' ἔτεισε.

Aetatis admodum recentis. Litterae leviter incisae in lapide valde detrito difficillime leguntur, ita ut quamvis diligenter singula rimatus tamen saepius distinguere non potuerim quid sculptor scripserit quidve pictor inperite colore singulis litteris inducto obscuraverit. — 1 ΟΧΑΜΕΤC pictor, ΟΧ ΑΡΙCΤΟ// sculp. — 2 frg. 1 ΟΥΝΟΜΑΛΛΟΗΣΑΛΑΝΤΥΟC fr. 2 ΕΥΔΑΓΕΝΟCCΥΡΙΝ ΘΕΝ — 4 ΒΙ · Ι · // quod vereor ne non recte interpretatus sim. — 5 frg. 1 ΤΑΤΟ ΥΕΙΥCΤΗCΑΛΛ frg. 2 ΛΕΡΝΟCΕΤΙ — 6 ΠΧΙΑ — 7 frg. 1 ΜΟΙΡΑ frg. 2 ΩΝΩC ΕΠΕΙΛΩCΑΝ — 8 frg. 1 ΜΟΙ frg. 2 .ΙΟΙCΕΝΟΡΕΥΚΕΑΓΛΙΚΕΙΑ restitutio incerta. — 9 frg. 1 ΜΗΤΡΟCΤ frg. 2 .ΙΟΙΟΝΕΜΟΜΡΙΑΗ — 10 init. ΕΙ — frg. 2 ΑΕΡ.

690. In Rupe sicca dititionis Marchionum Maximorum. C. I. 6303.

Βαιὸν ἐπισιήσας ἕγχοσ ἐνθάδε τύνβον ἄθρησον
παιδὸσ αφρω μαζῶν μητρὸσ ἀποπταμένο[ν]
ῶχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος αληκτιον,
δισσῆ[ν] πληρώσασ πεντάδ' [έ]τῶν συνό[λ]ων.

5 τοῖοσ δ' ἦν γεγαὼσ οἷόσ ποτ' ἔφρσεν Ιακχοσ
ἧ θρασὸσ Ἀλκίδησ ἧ καλὸσ Ἐνδυμίων.

III potius quam II saeculi. — 2 ΠΤΑΜΕΝΟΝ — 4 ΔΙCCHC — ΠΕΝΤΑ ΔΑΤΩΝCΥΝΟΔΩΝ δισσῆν - πεντάδα τῶν συνόδων legebant explicatque Franz menses decem synodicos. πεντάδ' ἐτῶν σύνολον praeivit Wilamowitz. — 5 ΕΦΥCΕΝ οἷόσ ποτε, φασίν, Ἰακχοσ Iacobs, neque dubium quin corruptum sit; fortasse CEN est ξέν'.

691. Prope viam Ardeatinam, post Romae. C. I. 6282.

Ῥουφῖνα Κέλεροσ ἐξ Ἀριστείνησ τ' ἔφρω,
ζωῆ δὲ πλείων μητρὸσ ἐν σπλάγγνοισ ἐμή·
ἀδεῖνα λύπησ δ' ἧ τεκοῖσ' ἠλλάξατο.
πρώτην ὁδὸν δὲ στέλλομαι πρὸσ Αἶδα,
5 κλῆρον δὲ μητρὸσ τῶιδε κληρουχῶ τάφωι
στήληι δὲ φωνῶ ἀνταγωνίασ βίου.

II vel I adeo saeculi. — 1 Ἀριστῖνα nomen more romano fictum ex Ἀρίστη. — 2 sqq. nota singulos versus particula δέ inter se coniunctos. — 5 quem pater matri destinaverat loculum eum nunc ego teneo.

692. Romae. C. I. 6259.

Μηρόφιλον τάφος οὗτος ἔχει πολυπενθέα παῖδα,
ὄν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων [γον]έων φθόνος ἤρπασεν, ὄν κατοῦρατε
ὀκτῶ μόνοις ἔτεσιν βεβιωκότα μησί τε πέντε.

II vel III saeculi. — 3 ΑΙΝΟΤΟΚΩΝΕΩΝ corr. Γρονον; quem ab parentibus rapuit invidia, de qua structura cf. supra ad n. 462,9.

*693. Romae in museo Capitolino sarcophagus. Videtur ineditum.

- a. Ὀκταέτη με ἔτι παῖδα κατέκτανεν ἡ βαρῦμηνης
Κλωθὴ Καλλικράτη καὶ παρέδωκε τάφῳ.
Ἀὐρ(ηλίῳ) Καλλικράτει γλυκντάτῳ τέκνῳ.
- b. Θεοῖς καταχθονίοις. Βαλλία|Α(ουκίου) Θ(υγατρι) Ναρκισσι|
νη, ἣτις ἔζη|σεν ἔτη ε̄, μῆ|νες (sic) τ̄, ἡμέραν ᾱ|Βάλλιος Νάρ-
κισσος|καὶ Ἴουνία Ὀλυμπι|άς γονε[ῖς]δυστν|χέσ|τατοι ἐποίησαν.

Litterae pessime insculptae quaeque vix legi possint. Legi v. Isq.
ORTAENMEETITAIMKATCKTANCNHBAPIΩHNICKAWOCP κτλ.

694. Romae. C. I. 6251.

Θεοῖς χθονίοις.

Νῦν Βασίλιος ἐγὼ βρέφος αἴλινον ὧδε Μακρεῖνος,
πατρός Μακρεῖνου, Γλυκέρας μητρός μ[ε] τεκούσης,
ὀκτῶ ἔτη πλήσας πρὸς τούτοις μῆνα ἐβίω[ν] ᾱ.

III fere saeculi. — 2 ΜΗ — 3 ΕΒΙΩ. Α corr. Welcker; ᾱ monosylla-
bum legenti.

695. Romae. C. I. 6289.

Τίποτε Τύχη, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακός, ταχυπότιμ[ω
ἄμφω, θηλυτέρεην παῖδα Σεραπιάδα·

κεῖμαι δ' ἑξαέτης, τύμβον δέ μοι ὅς μ' αἰτήλεν
τεῦξεν, νε[κ]ήσας] πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,

5 κλεινὸς ἐν ἀνθ[ρ]ώποι[σ]ι [Α]ομεστικὸς, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
οὔσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγεροῆς.

III fere saeculi. — 1 ΣΠΕΙΡΕΝ — ΤΑΧΥΠΟΤΜΟΣ corr. Raponius, idemque supplevit v. 4.

696. Romae, nunc Veronae. C. I. 6296. Mihi descripsit Wilamowitz.

Φλωρός Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται
ἕξ ἄλλου τύμβον δεύτερα κλαιόμενος,

ἕξ ἐτέων ὠρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέληρον
θρεπτήρσιν λείπων ἡλικίης ἔλεον,

5 ο[ὐ τόν]δ', οὐκ ἄκλαντον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα
φείσαντο προτέρων μνησάμενοι δακρύων.

δείλαιοι τροφῆων κειναὶ χεῖρες, αἱ συνέλεξαν
τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

II saeculo non recentius. — Florus puer mortuus ex pristino sepulcro a patronis (v. 4), ut videtur, in columbarii loculum translatus est. — 5 . . . . . ΔΟΥΚ Maffei, Ο . . . . ΔΟΥΚ Wilamowitz; supplemento diffido. — 7 legebatur κῆναι, κειναὶ scripsi idemque voluit Wilamowitz. κειναὶ χεῖρες eae sunt manus quibus id quod habebant ereptum est. — Eidem tabulae alter titulus inscriptus Cn. Calpurnius Helenus υ(ixit) α(ννις) XXIV.

697. Romae. C. I. 6291 b.

Τειμάνδρα Κυπάρης κεῖτ' ἐνθάδε· κάτθανεν αἰαῖ
μηδὲ τὸν ἑξαέτη πλησαμένη βίοντον.

Α[ούκιος . . .]ος Ἀνθιμ[ος τῆ] μακα[ρί]α θυγατρ[ί]α
μνείας χάριν.

Subscripta supplevit Amatius.

698. Romae. Ex Grutero C. I. 6224.

Παῖδά με τεθνεῖῶτα [ί]ε[ρ]ή κατὰ γαῖα καλύπτει
νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος φίλης·
πατρί τ' ἐμῶι μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
οἷ[ς] ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνῃν.

5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὐνομα τοῦμόν
Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, αὐτὰρ ἔπειτα

Παλλὰς μοι μήτηρ, Ταύγετος γενέτωρ.
ἐπὶ δὲ πεντήκοντι ἔσχον μῆνας εἴκοσί θ' ἡμέρας.

II fortasse saeculi. — 1 ΤΕΘΝΕΙΩΤΑΤΗ Ἰταλὴ κατὰ γαῖα Franz, ἀγαθὴ κ. γ. Jacobs. *ἱερὴ* vel ideo praefendum quod sic augetur quae aperta est similitudinis species cum versu notissimo ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει. — 4 ΟΙΕΠΟΡΟΝ corr. Jacobs; dictio paullo quaesitior nihil videtur offensiois habere. — 6 τὸ ἐγὼ vel τῷ ἐγὼ corrigunt vereor ne non recte; nam cum etiam quintus versus, creberrima formula, turbata praesertim imparum versuum aequabilitate suspicionem moveat cumque verba Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, quae vel maxime genuina sunt peraptaque epigrammatum dicendi usui, sicut leguntur ferri non possint, haec omnia non lapicidae sed ipsi hebeti poetae tribuenda videntur eumque furtivis usum coloribus v. 5 sicut etiam v. 7 et 8 et extremam v. 6 partem (αὐτὰρ ἔπειτα) ipsum inepte finxisse, verba autem ὁ δεῖνα τοι ἐγὼ κικλήσκομαι aliunde adripuisse.

*699. Romae. Renier *Rev. archéol.* 1852 I 197.

Νήπιον, ὠκύμορον κατέχω χθών, ὃ ξένε, παῖδα,
ζήσαντ' ἐν μελάθροισι ἐς λυκάβαντα τέταρτον,
ὄνομα δ' ἐν τοκέεσσι φίλοις κέκλητ' Ἀσιάροχης·
αὐτοὶ δ' οἱ θρέψαν τήνδ' ἐπέθεντο κόνιν

5 καὶ δακρύοισιν ἔβρεξαν ὄλον τάφον ἄστατος ὄντως
θνητῶν ἐστι βίος καὶ βραχὺς οὐδ' ἄπονος.

III fere saeculi. — 2 pentametri instar; in archetypo enim fuerit ἐς λυκάβαντα τρίτον sim. — 5 ἄστατος αἰών queritur boeotus poeta supra n. 502,16.

700. Romae. C. I. 6247.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδί,
Κλεοφόρῳ τριέτει, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταίγ',

πρὶν γλυκεροῦ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.
 ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισι τις αἰσθησῆς, τέκνον, ἐστίν,
 5 κοῦφον ἔχουσι γαίης βάρος εὐσεβίης ἐνὶ χώρῳ.

II vel III saeculi. — 2 τριέτη ὄν Dorville.

*701. Romae. C. I. 6220.

Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ, Γερμανικέ.
 ἡλικίας τριέτης καὶ μηνῶν δ' ἐνθάδε κεῖται.
 ἐποίησε τὴν στήλην σὺν τῇ προτομῇ μνήμης χάριν
 Εὐρητίων, ὅς (σ) ἐφίλησα.

1 Πρίσκει addidit Welcker; nihil supplendum in versu integro. —
 2 ἡλικίας certe non referendum ad verbum μνησθείης. — δ' numerale
 monosyllabum. — Extrem. ὄ σε φίλησα[ς] male legunt.

*702. Romae. C. I. 6248.

Ἐνθάδε κεῖμε ἀναυδον, ἄπρουν, ξένον ἐνθάδε κεῖμ[αι]
 παιδίον, ἐκπρολιπὼν γλυκε[ρον] φάος ἀελίοιο,
 ζήσας μὲν λ[υκάβαν]τίας ἐγὼ [δύ]ο [κ]αὶ δύο μῆ[νας],
 5 ἐβ[δομάδας] δισσὰς μό[ρον], εἶτα βίου τέ[λος] ἔσχον.
 ἐκπρολιπὼ[ν] π[άτρ]αν Σινώπην τῷδε πρόκει[μ]αι
 τύμβῳ ἐπὶ στήλης κεχαραγμέ[ν]ον ὄνομα τοῦμόν
 Κορνοντίων κατάκειμε λιπὼν πένθος γονέ[ε]σι
 τὰμὰ δὲ νηπιάχου δάκρυα πλή[σ]ο' Ἀχεροντίδα λίμνην.
 Διόδωρ[ος] τῷ ἰδίῳ [τέκνῳ].

Supplevit Welcker, nisi quod v. 4 paullo aliter constitui; placeret
 quod Franz posuit μόριμον βιότου τέλος ἔσχον, nisi μόριμος adiectivum
 rarum et homericum vocabulum suspectum videretur. — Subscripta ego
 sic legi:

ΔΙΟΔΩΡ

ΠΙΩ . ΙΔΙΩ

unde conicias θρε[π]τῷ ἰδίῳ [ἐποίησεν].

703. Romae, nunc Parisiis. C. I. 6277.

Ἐνεακαιδεκάμηρος ἐγὼ κείμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποιεῖ πατὴρ Πρόκλος Συρίας ἀπὸ γαίης.
οὄνομα δέ ἐστι Πρόκλα, γαία πατρὶς ἧ παράκειμαι.

II vel III saeculi. — 1 et 3 nota praepositionis *παρά* usum.

704. Augustae Emeritae Lusitanorum. Anaglypho infans adsidens
uvae brachiis amplectens. C. I. 6805. Ex suo ectypo Huebner C. I.
L. Hisp. 562.

Μήτηρ μοι Γαιῆνα, παρ' ἠρίον ὅστις ὀδεύεις,
ἤγειρε στήλην σὺν πατρὶ Σωσθενεί,
πόλλ' ὀλοφυρ[ά]μενος μικρῶι ἔπι ἦν γὰρ ἐμο[ί] μείς
ἔβδομος οὐ πλήρης, οὄνομ' Ἰουλιανός.

*Nomine Iulianus, menses exco[e]dere septem
haud licitum. multum flevit uterque parens.*

Aetatis Antoninianaе iudice Huebnero, quo tempore miror etiam
iota dativo *μικρῶι* additum esse (v. 3). — 1 *Γαιῆνα* in lapide est Hueb-
ner. — 3 participium ad solum patrem refertur idque casu diverso.

705. Romae. In sarcophagi anaglyphis iuvenis exsculptus *ornatus*
viridi tempora pampino, coronam et calicem manibus tenens. C. I. 6286.

Σατορνεῖνος ἐγὼ κικλήσκομαι ἐκ δέ με παιδός
εἰς Διονύσου ἄγαλμ' ἔθεσαν μήτηρ τε πατήρ τε.

Primus recte explicavit Ross *Archs. Auf.* I 51 adnot. Parentes
cum in vivis esset puerum Dionysi specie indutum in aliquo dei fano
posuerant, ideoque personati Bacchi imaginem etiam sarcophago mortui
insculpendam curaverant.

706. Aquileiae, nunc Venetiae sub protome infantis monstrosi. Ex
Letronnii apographo Welcker *Syll.* 91*. In C. I. non invenio.

Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε Κύδωνος πλησίον, ὦνδρες,
θάμβος εὐῶσαν ὑμῖν τέξε δόμος Γαλατῶν.
ἐν ἔτει ΖΠ . . . . . ΙΕ

1 *πλησίον* non intellego; conieci *παιδίον*, cui tamen hoc obstat quod infantis patrem non nominari probabilius est.

707. Romae. In muro S. Stephani ad viam Latinam tabulam insertam esse ait Michaelis, qui edidit ex suo apographo *Bullet. arch.* 1858 p. 160; ubi frustra amici quaesiverunt.

οὐκ ἤρκει τὰ πά[λαι] γενέταις κακὰ πά[σχον] ἐπ' ἀλλοις,
 οὐδ' ὅσα νήπιος ᾤ[ν] ἔπαθον νούσ[ων] κακότησι
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπ[ῇ], ὅσα δ' ἐν πελάγε[σσι] μακροῖσιν
 ἀλλ' ὅτε βαιὸ[ν] ἐπ' οὐδας ἔβη[ν] γαίης ἐρατειν[ῆς],
 5 ἤρπασθην ὁ [πρό]μοιρος· ἔχουσι δὲ χείρονας ἀρτι[ι]
 λύπας καὶ στεναχᾶ[ς] ἐπ' ἔ[μοι] δάκρυσιν π[υκι]νοῖσιν

II fere saeculi. — Ante v. 1 haec:

ΠΡΑ . . . . .
 ΜΗΤΡΟΣΔΕ . . . . .
 ΟΥΚΗΡΚΕΙΤΑΠΑ . . . . κτλ'.

falso certe Michaelis Πρασατόν μὲν πατὸς ἐμοί, μητρὸς δὲ θανούσης. Idem proxima omnia usque ad v. 4 bene supplevit. — 1 ΚΑΚΑΠΙ . . . — 2 ΝΟΥΣΣ . . . — Ceterum simillimam de puero multa perpesso naeniam lege supra n. 314. — 5 ἔχουσι scil. οἱ γενέται, quod fuerit initio v. 7.

708. Romae. C. I. 6236.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἡέλιον θνητόν, παίδων βέλτιστο[ν] ἀπάντων
 κάλλει τε γνώμη τε τρώ[π]οις [τ]' αἰδημοσύνη τε,
 εἰκόσιϛ λυκάβαντι δόμους Ἄϊδαο μολόντα
 σεμνὸς παῖ[ς] ὁ Μύρων τειμήσας ἔξοχα πάντων
 5 τῷδε τάφῳ κοσμεῖ μνημοσύνης ἔνεκεν.

II vel III saeculi. — 1 θνητῶν corrigunt; ad videtur Ἡέλιος θνητός deo Soli satis frigido lusu opponi. — ΒΕΛΤΙΣΤΟΙ — ΤΡΟΓΟΙΣ | ΑΙΔ — 4 ΠΑΙ | ΟΜΥ legebatur παῖς Μύρων, articulus metri necessitati debetur.

709. Romae. C. I. 6221.

Γλήνω Νιγοῦνος παιδὶ καὶ νέκνυ στέρνων.

Πλήνω coni. Wilamowitz.

710. Romae. C. I. 6255.

Μά(ρκος) Κλώ(διος) Ἐπαφρόδιτο[ς] ἐποίει ἐαντῶ καὶ τῆ
σ[υμ]βίῳ τῆ γλυκνιάτῃ Οὐρβι[. . .] Μαρυλίνα καὶ ἀπελευ-
θέρ[οις] καὶ ἀπελευθέρων ἀπ[ελ]ευθέρους.

Σῶμα . . πωτοβαρη ὀ[ς] ὑπὸ κρη[π]ιδ[ος] ἐρίσης.
δηαίης ἀποθοῦ φόρτον ὀδοιπορίας.

1 ΒΑΡΗΘΕΥΠΟΚΡΗΔ . . | ΕΡΙΧΘ Σῶμα ὄπω τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρηπίδος ἐρίσας Welcker, σῶμα κόπω τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρ. ἐρ. Franz, neuter aut graece aut ex lapidis fide, cuius apertissima est lectio, difficillima interpretatio. Hoc perspexisse mihi videor coniunctivum ἐρείσης recte habere eumque suspensum esse ex pronomine relativo ὅς. Sed monstrum illud vocabuli cum βάρος compositi domare nescio; neque enim fuit quod olim conieci σῶμα τυπωτοβαρεῖ ὃς ὑπὸ κρηπίδι ἐρίσης i. e. sub limine anaglyphis ornato. Certum videtur κρηπίς nomen. — 2 A. P. VII 19 ἀχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἄιδαν.

711. Prope Antium. Infra titulum sculptum sceletum humanum. C. I. 6309.

Εἰπεῖν τίς δύναται σκῆνος λιπόσαρκον ἀθήσας
εἴπερ Ὑγλας ἢ Θερσείτης ἦν, ὃ παροδεῖτα.

712. Romae. C. I. 6307.

Εἰ δὲ τολμήσει τις τούτῳ συνθάπτεμεν ἄλλον,
θήσει τῷ φίκῳ τρεῖς δύο χειλιάδας.
τόσσας καὶ Πόρτῳ καταθήσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
τείσοι ἀτασθαλῆς βλαψίταρον κόλασιν.

3 videtur Portus Traiani dici, qui a 103 aedificatus est. — 3 sq. sepulcri quidem violati publice dabit poenas, sed ipsius contumeliae aeter-

nis suppliciiis punietur. — 4 τείσει Franz. βλαψίταφος adiectivum ne Gregorius quidem novit.

NUMERORVM SOLVTIORVM SERMONISQVE BARBARI.

713. Prope Ficuleam. C. I. 6284. Tria lapidis frustula ipse in museo Capitolino vidi et descripsi, quorum litteras ut recognosceres latius disponendas curavi.

Τὴν σιήλην, παροδεῖτα, διελθὼν γνώση, [ὅς εἰμι,
καὶ πᾶς μοι βεβίωται καὶ πῶς ἀνέλυσα μαθήσ[η.
ἔσπειράν με γονεῖς παρ' Αἰγύπτιοις <δ> ἀρούραις
ἐν κώμῃ Ἰεραπενθεβυλειῖ . . . . . , νόμος ἢ Ξοῖς

5 . . . . . Ἀλεξάνδρ[εια . . . . .]ε πατράσιν

καὶ ἐν στρατιᾷ [. . πα]νημεριῶ μετέπιτα θελήσας
καὶ κόσμον κεκ . . ευκα, σχεδὸν εἶπομι παρ' αὐτό,
οὐ πόλεμόν ποτε εἰδὼν, οὐ χεῖρα φρόνοισι μιάνας,

10 Χ]ρόνιος ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κεῖμαι,
ἑξηκονταέτης, γυναικὰ τε μηδαμοῦ γήμας,
μήτε δίκην εἶπας, μήτ' ὄρκον δούς ποτ' ὁμοίω·
εὐτυχίην δὲ βίον ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.

15 Σεράμμων ἐνθάδε κεῖμαι Ἀλεξανδρεὺς, πολλὰ μογήσας
ἐν βίότην περιών, λήθη, πλάνη, ἐλπίδι διώκων,
. . . . . τοῦτο γένωμαι, ὃ βλέπις.

Titulum barbaro sermone scriptum non audeo restituere. —

1 ΓΝΩΧΙΛΑ suppl. Franz. — 3 δ' uncis inclusi. — 4 ·Ι· ΕΡΑΠΕΝ ΘΕΒΥΛΕΠΙ apertissima est lapidis scriptura, unde nec Σεραμμένθε fuit κώμης nomen, neque in proximis quidquam mutandum est. — 5 ΑΛΕΞΑ ΝΑΡΙ . . Omnino non suboluit Franzio quae res ageretur; atqui patet accuratissime mortui patriam indicari. Primo τὴν κώμην nominat, deinde τὸν νόμον, denique ipsam Alexandriam urbem, tamquam caput τῆς ἐπιστρατηγίας τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ξοῖς nomi nomen est apud Ptolemaeum, apud Strabonem p. 802 urbs est nomi Sbennyitici; constat autem nomorum numerum posteriore tempore non mediocriter auctum esse, ut conplures urbes antea aliis nomis adscriptae iam ipsae nomorum vices agerent. Denique notanda verba παρ' Αἰγύπτιοις ἀρούραις (v. 3); nam singulae κῶμαι vel τόποι in ἀρούρας dividebantur, quae centum quaeque cubita continebant moduli aegyptii. — 6 ΣΤΡΑΤΙΑΙ κὰν στρατιᾷ δὲ πανη-

μερίῳ Franz. Fortasse verbum periit velut *μοχθεῖν*. — 7 ΚΕΚ - - ΕΥΚΑ κεκόρευκα Franz, quod verbum semel reperitur apud Eustathium devirginandi notione. Sententia videtur *terras omnes peragravi, paene dixerim, neque bella expertus neque manum sanguine pollutus* e. q. s. — 9 Κρόνιος Franz; Χρόνιος nomen supra n. 395. — 13 Serammonem hominem diversum esse a Chronio, qui et Artemidorus Euodius, eo magis credo, quod Alexandrinus esse dicitur; nam qui nomi *Ξοίδος* fuit Alexandrinus esse vix potuit, quia hanc urbem scimus una cum paucis aliis exemptam fuisse ex reliquae provinciae divisione vel administratione. Itaque duo habemus epitaphia. — 15 . . ΗΝ _ _ ΟC . . ΤΟΥΤΟ sententiam hanc esse puto *donec terra prognatus hoc ipsum quod vides (i. e. terra) fierem*.

714. In vico Genay prope *Trevoux*, dans le département de l'*Aise*. Henzen ex Wilmannsi apographo *Bullet. arch.* 1867 p. 203. Ipse Wilmannus *Exempl.* n. 2498.

Ἐνθ' ἄδε κεῖται [Θ]αῖμος ὁ καὶ Ἰο[υ]λιανὸς Σαάδου
 ἐ[σ]θ[ρ]λός τε πέ[φ]υκε καὶ ν[ή]δυ[μ]ος Ἀθελιηνός,
 βουλευτῆς πολίτης τε Κανωθαί[ω]ν ἐ[πὶ] Συρίας,
 ὅ]ς πάτρῳν τε λείπων ἦκε τῶδ' ἐπὶ χώρῳ
 5 ἐς πρ[ᾶ]σιν ἔχων ἐνπόρ[ι]ον ἀγορασμῶν
 με]στὸν ἐκ Ἀκουιτανίης ὠδ' ἐπὶ Λουγονδοῦνοιο
 ὤλεσεν ἐπὶ [ξ]ενίης θανάτῳ μοῖ[ρα] κραταί[ρ]η.

D(is) M(amibus) Thae mi Iuliani Sati fil. Syri de vico Athelani Canotha, negotiatori Lugduni et prov. Aquitanacica (sic), Avidius Agrippa fratri pietissimo ob memoriam eius faciendum curavit et sub ascia dedicavit.

II saeculi exeuntis titulus est, si quidem recte coniecit Henzen, fratrem Avidium Agrippam ab Avidio Cassio, legato pro praetore Syriae praefecto, in Avidiam gentem receptum esse (a. 166 - 172). Thae-mus Iulianus fuit vici patrii *Athila*, urbis *Canothae*, quam τὰ Κάναθα τῆς Κοίλης Συρίας vocat Iosephus *bell. Iud.* I 19, 2. — 2 . ΣΟΛΟΣ — 3 ΚΑΝΘΩΑΙΥΝΕIII — 7 ΚΡΑΤΑΓΗ restituit et supplevit Henzen. — 5 . . II ΑΣΙΝ corr. Mommsen; verba ipsa male graeca, sententia vero aperta.

715. Incerti loci, post Parisiis. C. I. 6870.

Φιλανδρίας εἶνεκεν Ἀρμονίας.

Αίας Παμμονίου ἀμέμπτως βιώσας καλοκάγαθίας εἵνεκεν
χρηστὲ καὶ ζητητὲ χαῖρε.

Αίας Αἴαντος, τέκνον ἐτῶν $\bar{\nu}$,
ἐν ἔτεσιν ὀλίγοις λύπην κατέλιψε τεκοῦσι.

3 μοῖρα δ' ὡς κατέκλωσε ὄθεν ἦλυθε καὶ πάλι ἀπῆλθε.

Pater cum filio uno sepulcro conditus, quod uxori virtutis ergo
posuerat. — 1 pentameter; εἴκοσι est tribrachys. — 3 Epicharmi sunt
versus:

σνεκρίθη καὶ διεκρίθη κάπῃνθεν ὄθεν ἦνθεν πάλιν,
γα' μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμ' ἄνω· τί τῶνδε χαλεπόν; οὐδὲ ἔν.

quos tituli scriptor indidem unde nos cognitos habuit, ex Plutarchi *con-
sol. Apollon.* p. 110. Cf. Haupt *Opusc.* II 193.

716. Romae. Anaglypho sculptus iuvenis in lecto recubans. C. I. 6219.

. . . . . Γεμινᾶν ἐκάλεσ(σ)αν
ἔσχε δὲ καὶ ἄλλ' ὄνομα χαριέστατον, ὃν ποθ' ἑταῖροι
Πετροκόρακαν ἐκ[λ]ηζόν.

οὐ τὰχ' ὑ[πῆ]ρ[ξ]ε [βρ]οτῶν ὅστις τοίαν ἐκτήσατο γνώμην
5 ἦσκι τὴν ἀπλότητα, φίλους ὑπὲρ ἀτὸν ἐτίμα.

διὰ τοῦτο μνήμης ἔνεκεν, χάριτος δὲ ἀπάσης
οἱ σοὶ ἀδελφοὶ ἔθνηκαν γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι,
ἵνα σε πᾶς παράγων ὀνομάξῃ· ἀγαθὲ Πετροκόραξ,
ἔζη ἔτη XXX.

1 [Ἄ]ον κεύθει τόδε σῆμα, βροτοῖ] Γέμιν[ο]ν ἐκάλεσαν Franz. — 3 εκυ
HZON — 4 ΟΥΤΑΧΥΒΡΗC | ΟΥΤΩΝ bene correxit Franz; idem vero male
v. 5 [ἦ] ὑπέρ et v. 6 χάριτός [τ]ε.

717. Cataniae. C. I. 5702 ex Castellī apographo.

Ἐνθάδε κε[ῖ]τε Δέδαλος ἐτῶ[ν] $\bar{\nu}\epsilon$,
κοῦρο[ς] ἀνή[ρ], ἀπειράτο[ς] Κόπριδο[ς] ἡμερ[ε]τ[ῆ]ς.
Φρόντων εἰατήρ [τὸ]ν [β]ωμὸ[ν] ὑἱῶι ἀνέθ[η]κεν.

1 KETE — 2 ΚΟΥΡΟΡΑΝΗ κουροφανής Franz; idem reliqua correxit
ΑΠΕΙΡΑΤΟΥ — ΔΟΙΑΜΕΡΙΗC — 3 ΤΗΡ | ΕΝΩΜΟΤΩΙΑΝΘΙΚΕΝ.

718. Cataniae. E schedis O. Muelleri C. I. 5699.

Ἄν, ξένε, μ]ο[v] ζητῆς ὄν[ομ' ἢ τίτος ἐνθ]άδε κείμει,
 . . . . . Ἐφέσου, μεγά[λης θεοῦ εἰμι πολ]είτης.
 πατρὸς δέ [ἐστιν ὄνομ'] Α(ἴλις) Ἀχιλλεύς,
 Στρατο[νίκη δέ μ]ου μήτηρ·

- 5 μοῖρα δ' ἔδω[κέ μοι ὦ]δε θανεῖν.
 ἐκκέδεκα [ἔτη ζή]σας κείμαι δέ νῦν [λείπων φάος] ἠελίοιο.
 μνήμα δέ μοι [ἐστήσ]α[τ]ο Αἴλις Ἀχιλλεύς π[α]τήρ.

1 ΠΛΟΙΖΗΤΗΣ — 2 post κείμει ΝΗΠΙ . . . | ΡΟΣΕΦΕΟΥ — 7 ΜΟΙ . . . |
 ΑΙΣΑΙΔΙΣ non videtur sufficere spatium huic supplemento μνήμα δέ μοι
 [τόδ' ἔτευσεν ἑαῖς παλάμ]αῖς Αἴλις Ἀ., neque omnino quisquam in his ti-
 tulus certa dari posse crediderit.

719. Romae. C. I. 6267. Descripsi ex cod. Vallicell. R 26 f. 266.
 Vtor Bormanni ectypo.

Θεοῖς καταθονίοις.

Ἐνθάδ' ἐγὼ κείμαι Ὀλυμπία ἐτῶν $\overline{\alpha\beta}$,
 Ἑλλήν μὲν τὸ γένος, πατρίς δέ μοι ἦτον Ἀπαμεία·
 οὐδένα λοιπύσασα

οὐ μικροῦ ψυχῆν, οὐ μέγαλον κραδίην.

- 5 στήλην δ', ἣν ἐπήσα κατὰ χθόνα δάκρυσι θερμοῖς,
 παρθένον ἣν ἔλαβον, Σώτας Ὀλυμπιάδι πεπόικα.
 στοργῇ γὰρ μεγάλη τῶν ἀμφοτέρων διέμεινεν,
 ὡς ὅπου φῶς τὸ γλυκὺν παρέμεινε ἀκτεῖσι ἐπιλάμπ[ο]ν,
 ἠδὲν ἀπὸ στόματος καὶ γλυκὺν ὡς μελίτιν.
 10 ταύτην τὴν στήλην ἐπήσα Σώτας σε φιλήσας.
 ψυχῇ διψῶση ψυχρὸν ὕδωρ μεταδ[ό]ς.
 Ἀδελφὸς ταύτης ἐπέγραψεν.

6 πεποίημα cod. ΠΕΠΟΙΚΑ lapis — 8 ΛΑΜΠΩΝ lapis. — γλυκὺν noli mu-
 tare coll. v. 9. — 9 inepta apte non possunt explicari. — 11 ΥΔΡΩ
 lapis. Verba notissima, quibus Pluto adpellatur. — extr. ΔΕΣ —
 12 sic lapis et codex.

720. Mediolani. C. I. 6762.

Θ(εοῖ)ς κ(αταθονίοις).

Ἐνθάδε σοί, Δομνεῖνα, [ἐ]τελέσ[θη] πᾶσα μοίρη,
 ἐνθάδε λοιπὸν ἔχεις στυγερόν οἶκον,
 κούκ' ἐτι σοι φάος ἡελίοιο,
 οὐδὲ τὰ κλεινὰ δὲ δώματα Ῥώμης,
 5 οὐδ' ἄλοχος, οὔτε φίλη κασιγνήτη,
 ἀλλὰ σε καλύπτουσι [θ]αλερο[ῦ] ἄμπελος καὶ γῆα ἐν Μεδι[ο]-
 λάνῳ.

1 ΝΑΙΤΕΛΕΣΩΠΑΣΑ corr. exi; τελείσθω Scaliger, τέλος ὤπασε Franz. —
 2 fuit olim οἶκον ἔχεις στυγερόν. — 3 ΗΛΕΙΟΙΟ — 4 δὴ Scaliger. —
 5 ἄλοχος pro parito nove dictum. — 6 ΤΑΛΕΡΕ corr. Scaliger; τάλανα
 Welcker *Syll.* 91. — 6 ΜΕΔΙΩΛΑΝΩ.

721. Romae. C. I. 6263.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις).

Ἦ σεμνή καὶ φίλανδρος μόνη προῦχουσα πασῶν ἀλόχων,
 εἰκοσαέτης τεκέων δύο μήτηρ, σὺν ἀνδρὶ τῶμ' ὄ
 5 ἔτα βίον ἐ[κ]τελέσασα ἐνθάδε κεῖμαι.
 οὔνομα δέ μοι Μυρωνίς, γραφὴν δ' ἐν στήλῃ ἀμένπτου
 βιότοιο χάριν

5 Πάνθης οὐμὸς πόσις ἐξετέλεσεν.

3 ΕΤΕΛΕΣΑΣΑ corr. exi.

*722. Olim Romae, nunc Perusiae in museo. C. I. 6210.

Οὐχὶ πόνῳ δολί[ω] λημφθεὶς τὸ πρὶν ἤλθ' ἀ σοι νῦν ἐπι-
 γράψας,

ἀλλὰ νόσῳ λημφθεὶς, ἧς ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βά[σ]ανον
 νῦν δέ σοι τήνδε γραφὴν θήσω χάριν, ἧς ἀπὸ κηροῦ
 ἀντίτυπον ἡεύσει τοῖς δακρύοις χάριτα.

5 εἰ δέ τίς ἐστι νόος παρὰ Τάρτασιν ἢ παρὰ Λήθῃ,
 ἧς ἔσχον σπουδῆς ἐπὶ σοὶ νῦν κατέχεις χάριτα.

τίς δ' ἐτύπωσε τὰ γράμματα, εἰμὶ τὸ πρὶν σου,
 αἶμα σὸν ἐν ζῶσιν· λυπεῖς με τέλος κατέχουσα.

Ἀγάθων ἀδελφῆ Ἀτταλίδι μνείας χάριν.

1 ΔΟΛΙΑ non labore doloso (quod cum ad certam quandam rem
 spectare videatur explicari nequit), sed morbo impeditus eram ne prius

facerem quod nunc facio, ut tibi monumenti titulum ponerem. — 2 BAIANON corr. Gorius; *cuius morbi te auctore habui experimentum, i. e. tuus in me morbus transiit.* — 3 χάριων, ἧ τ' corrigunt vitium vitio expellentes; nam ῥέω verbi transitivi nullum omnino extat exemplum. Equidem Agathonem puto ex plebei sermonis consuetudine casibus inter se confusis accusativos ἀντίτροπον χάριτα posuisse pro nominativis: *cuius ex cera (nam in cera ipse scripserat) gratiae memoriae documentum (χάρις) lacrimis meis tamquam imago resonabit.* — 5 Τάρτασι, voluit opinor Τάρταρῳ dativum heteroclitum. — *Si quae tibi mortuae facultas est sentiendi mei in te studii, iam animadverteris me tibi gratiam exsolvisse.* — 7 τίς pro relativo accepi, ut sescentiens: *qui haec scripsit, ego sum tuus ille, tuus sanguis (i. e. eodem tecum sanguine natus) dum vivis.* Male Franz σὸ δ' ἐν ζῶσιν. — 9 senarius.

*723. Romae. In sarcophago imago Droseridis puellae. Benndorf-Schoene *Catalog. Lateran.* 438. C. I. 6223 b.

Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε, ὅτι τὸ σὸν κάλλος ἀπῆλθεν ἰς ἀέρα,
ἣν ἤρπασαν ἀπὸ γονέων μοῖραι κατ' ἐρείπαν.

τίς ἐζῆσεν ἔτη β̄, μῆ(νας) ἰᾱ, ἡμ(έρας) ἰ̄.
εὐψύχι Δροσερίς· οὐδὲς ἀθάνατος.

Simillimum est Iuliani Aegyptii epigr. A. P. VII 599,5 τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην εὐρυβίης Ἀίδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων, eoque haec similia, quod utriusque defunctae pulcritudo celebratur. — 2 ΚΑ|ΤΕΙ^{III}ΠΑΝ aliter haec legi nequeunt; falsi igitur sunt qui κατ' ἐνωπάν vel κατένωπα scripserunt. Fortasse ἐρείπα sive ἐρίπα forma diversa est sensu non diverso pro ἐρίπια i. e. *rupes*; ut puellam de rupe praecipitatum cogites obiisse.

724. Parmam Roma advectum. Ex schedis Lopezii C. I. 6747 b. Vtor adcuratissimo Bormanni ectypo, quod praestat integrum transcribere; restituere non audeo.

Ι Ε Ι Ε

POSSIS

ονω Τιβουρτ
κεῖμαι πᾶσι φιλ
λείψας ἐν κλειτῆι
ασινοισναρεσας

- 5   θαλερόν στέφος Ἡρακλῆος
       ντα ἐνὶ στήθεσσι κα
       λυψε τὸ πανσοφο
       σιν μνησθῆτε
       ιδιξίς ἀ ζωὸς ζωο
 10   τοισι μέμνησθε λο
       σ ζωὸς ἔλεξα Εὐθύ
       τονος πᾶσιν ἐπισιν

Videtur epitaphium Euthytoni Tiburtini (v. 1 et 11 sq.) qui omnibus amicis (v. 2) omnibusque placuisse dicitur (v. 4, ubi τοῖς Πρασίνου ἀρέσας Franz) et athletarum certamine vicit (v. 5). Laudatur eius sive animus sive ingenium (v. 6, qui versus non continuandus videtur versui sequenti, quamquam bene haec procedunt πάντα ἐνὶ στήθεσσι κάλυψε τὸ πάνσοφον ἦθος). Hortatur superstites ne inmemores sint eorum quae ipse vivus vivis ἐπέδειξε (ἐπίδειξις vel ἐπίδειξις v. 9), meminerintque quae locutus sit (μέμνησθε λόγων οὐδὲ ζωὸς ἔλεξα v. 11).

APPENDIX CHRISTIANORVM EPIGRAMMATVM.

725. Augustoduni. C. I. 9890, ubi omnes editores enumeravit Kirchhoff, ipse imagine usus photographica, quam R. Garrucci edidit *Mélanges d' épigr. ancienne* (Paris 1856).

- Ἰχθύος οὐρανόθεν ἄγλιον γένος, τορι σ[εμ]νῶ
       χοῖσε· λαβῶ[ν πηγῆ]ν αμβροτον ἐν βροτέοις
       θεσπεσιῶν ὑδά[των] τὴν σὴν, φίλε, θάλπεο ψυχῆν
       ὑδασι ἀεναίοις πλουτοδότου σοφίης·
 5   σωτήρος [δ] ἀγ' ἰὼν μεληδέα λάμβ[α]ν[ε] βρωῶσιν,
       ἔσθιε πιν[ά]ων, ἰχθὺν ἔχων παλάμαις.
   Ἰλ[αθ]ε, ἰχθ[ύ]· σὺ γὰρ [Γ]αλιλαίω, δέσποτα, σω[τήρ],
       εἰ[δ]ὼ [ἰ]ητήρ· σὲ λιτάζομε, φῶς τὸ θανόντων.
   Ἀσχάνδιε [πά]τερ, τῶμ᾽ κ[εχαρ]ισμένε θυμᾷ,
 10   σὺν μ[ητρὶ γλυκερῇ] καὶ ἀδελφειοῖσιν ἐμοῖσιν
       ἰχθύος ἐν δειπνῶ] μνήσεο Πεκτορίου.

ματικός, qui absoluto opere in Pleroma reversus in Aeonum numero reside-
dere putabatur. Kirchh. — 7 nota poetam naso ut aiunt suspendentem
eos, quorum vulgari opinioni obloquitur, velut supra n. 266 κοινὸν φῶς
ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεὶ e. q. s. sim. — 8 ΚΑΘΑΝΕ — 9 θανόντες
ἀληθῶς dici eos facile apparet, qui cum materialis sint naturae (ὕλικοί) et a di-
vina alieni, iam nunc et vivi haberi possunt mortui et post mortem perituri.
A quorum consortio morte seiuncta Flavia mortua esse praedicatur morti
obnoxiiis, vivere vero in eorum coetum recepta, qui verae vitae et partici-
pes sunt soli et auctores (ζωοί) i. e. divinarum Pleromatis naturarum.
Kirchh. — 10 quid tu mirare, Materia (ὕλη, quae hic γαῖα vocatur),
genus defunctae (Flaviae), non illud materiale et tui simile, sed vere divi-
num et coelestis originis, morte obita non domari tibi, verum eripi et ad
sublimioris naturae sedes efferi? An metuis iam sentiens nullum tuum esse
imperium in eos, qui vinculis tuis vera γνῶσει soluti ad altiora et vivi
evaserunt et mortui sunt evasuri? Kirchh.

* 727. Romae. C. I. 6254.

- Μνήμην τῆς ἰδίης γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
ἐν στέρνοισιν ἔχων ἴδιος πόσις ὡν ἔτι ζωός,
ἦτις ἔφν, στίλαις, παροδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγρα[ψ]α·
πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
5 εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῆ στέρνοισι μένουσαν
ἦν ἀγαθή, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεγείνατο πᾶσιν.
οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν,
δουλις ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν.
ζωοὺς τρεῖς ἐκύησε γόνους, μήτηρ ἐγενήθη·
10 δισσῶν ἀρρενικῶν τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
ἦοῦς ἐνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνωσ.
κάλλος δ' αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμαζόνος ἔσχεν ἀπιστον,
ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζώσης εἰς ἔρωτα φέρεσθαι.
εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν
15 Μαρκίαν τὴν Ἑλίην ζοφερός τάφος ἐνθα καλύπτει.

Christianae virginis haud obscura vestigia vv. 6-8. — 15 Μαρκι-
ανὴν Jacobs.

* 728. Romae in repositis musei Capitolini. Ineditum est.

Ζήσας ἀλίπως καὶ θανών, [ὡς δεῖ θανεῖν,
ὑπὸ τόνδε κεῖμαι τίμβρον . . . . .

ἄμειπτος, ἀκατάγνωστος . . . . .
 ἀλοιδόρητος, νῦν δις εὐ[τυχῆς γεγώς,
 5 ὅ]τι καὶ γυναικὸς ἔτυχον ἐ[γγυὸς ἐν τάφῳ,
 καὶ τῆδε τῆ]ς ἀρίστης ἤμ[ερων τρέφων

Litteris nonnullis accentuum notae superadditae, quarum rationem non intellego, velut v. 2 ὑπό et κειμάι, v. 3 ἀμειπτός ἀκαταγνωστός, v. 4. ἀλοιδορήτος, v. 6 ἀριστής.— 1 ΘΑΝΩΝC — 4 ΔΙCΕΙ — 6 CΑΡΙCΤΗCΗI.

729. Lorii in via Aurelia. C. I. 9852.

Ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ κείτε Ῥουφείνος ἀμύμων,
 θεοσεβής, ἀγίων τε νόμων σοφίης τε συνίστωρ.
 ἐτῶν κα, ἡμ(ερῶν) ε̄, ὠρ(ῶν) . .

3 horarum numerus corruptus ΝΥΙ . .

730. Romae. C. I. 9727.

agnus
 piscis   piscis

Ἐνθάδε κείμε βρέφος κοινῶ βιόταιο ἄμοιρος,
 Ἠδίστου πατέρος καὶ μητέρος Εὐμορφίης,
 πρωτότοκον, διετές, θεῶ μεμελημένον ἡδύ,
 ἡλιόπαις, λυπῶν γλυκεροῦς χρηστούς τε τοκῆας.

II vel III saeculo non multo recentior iudice Kirchhoffio. — 2 Ἠδίστον et Εὐμορφίην parentium nomina esse puto. — 4 est ἡλιόπαις infans, qui die Solis fuit natus, τῆ κυριακῆ, nostratibus 'ein Sonntagskind.' Kirchh. — Subscripta ΘΟ, ΤΚΝ, nec Kirchhoff intellexit.

731. Romae in coemeterio S. Agnetis. C. I. 9579.

Ἐνθα πέλι τόδε σῆμα [δ]ομειστικοῦ Φιλίππου,
 ὃς ζήσας τριάκοντα ἔτη, ἐ[π]ὶ τοῖσι [δ]έ τρία
 πληρώσας κατέλιπα σῶμα [χ]θονὶ πολυβοτῆσῃ.
 λέξ[ω] δὲ τί[χ]ην ἐμήν· πατρίς μοι Γαλατία[s]
 5 κ[ά]μη, υἱὸς δὲ πρεσβυτέρου Ἀλυπίου.

Restituit Kirchhoff. — 2 ΕΠΙΤΟΙΣΙΑΕ — 3 ΔΙΠΑΣΣΩΜΑΚΘΟΝΙ κατε-
 ληφα Kirchhoff. — 4 ΛΕΞΟΥΔΕΤΥΗΝ — ΓΑΛΑΤΙΑΙΕ — 5 ΚΟΜΗ.

732. Romae in coemeterio S. Hermetis. C. I. 9715.

Ἄλκινόνων δύο σῆμα Ἀλεξάνδρου τε συνέμων
 τρεῖς δωδεχ[έ]τεις πιστοὺς γενέτη προέπενψα.
 ἰχθύς.
 γ.

2 ΔΩΔΕΧΘΕΙΣ lapidarius formam vulgarem induxit pro poetica δυο-
 καιδεκέτεις, quam metrum requirit. Kirchhoff; potest tamen etiam τοὺς
 articulum versus initio errore omisisse. — γενετῆ Kirchhoff interpretans πιστοὶ
 ἐκ πιστῶν. Equidem intellego tres fratres duodenarios patri ante mortuo
 misi; loquitur tumulus, qui tria corpora accepit. — Anagramma ἰχθύς
 notum neque obscurus γ numeri significatus.

733. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9696.

Ἐνθάδε Παυλείνα κεῖται μακάρων ἐνὶ χώρῳ,
 ἣν κίδενσε Πακᾶτα ἐν Θρέπτειραν γλυκερήν,
 ἁγίαν ἐν Χρ(ιστ)ῶ.

2 metrum sustentari poterat pro γλυκερήν alio adiectivo posito, ve-
 lut ἄμεμπτον sim.

734. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9688. Alterum titulum
 descripsi Romae in museo Capitolino.

- a. Σύνοι[δ]α ἐματ[ῶ] μη[δ]έν ποτε δράσας κακόν.
 εἰμαρμένη δὲ περιπεσ[ῶ]ν κακῆ καὶ βασκάνῳ πικρῶ
 ἔπαθον τοιαῦτα οἷα μηδεὶς π[ώ]ποτε.
 ὁ [γ]ὰρ περὶ τέκνα πλούσιος [γ]ε[γ]ῶς
 5 ἔστερῆθ[η]ν μετὰ μητρὸς αὐτῶν, συμβίου σεμνῆς καὶ σώφρονος
 ὁποῖα δ' ἦσαν ἐπὶ τόπῳ βλέψον [τ]έ[κ]να.
 b. Ὅ ποτε πλούσιος περὶ τέκνα νῦν κακὸν κακῶς
 τηρῶν ὡς Τάνταλος κολάζομαι.

1 CΥΝΟΙΔΑΕΜΑΤΟ. ΜΗΔΕΝ — 2 CON — 3 ΠΟΠΟΤΕ — 4 ΟΤΑΡ — ΤΕ
 ΤΩΣ — 5 ΗΘΗΝ — 6 ΓΕΗΝΑ correxit Kirchhoff. — 8 legi ΚΟΛΛΑΖΟΜΑΙ,
 quod κολάζομαι esse patet. — Ceterum dubitat Kirchhoff an non
 christianus sit titulus.

735. Cataniae. C. I. 5700.

Ἀὐτῆλις Βιτάλης νῦν ἐνθάδε κείμεαι,
κόσμου πλάνην προλιπών, εἰς αἰώνιον οἶκον ἀνελθών,
μηδένα λυπή[σ]ας ὁμαλὸν βίον ὧδε διάγω.

3 ΛΥΠΗΕΑΣ.

---

*736. Romae. C. I. 6313. Duo sunt fragmenta.

Ἔδραμον ἐν κόσμ[οιο πλάν]ῃ χρόνον ὃν κεκέλευσμαι,
ποίημά τε δεινὸ[ν φύσιν ο]ὔσα κατέγων,
μειμησαμένη . . . . . τον δέ
ἐὔπτερος ἢ πιστ[ῆ] ψυχῇ ἰς ο]ῖρανὸν ἔπτην.

1 supplēvi ex titulo antecedenti, quo probato quanta quaeque proximorum versuum lacuna sit intellegitur. Franz parum adcurato usus apographo erravit.

---

737. Syracusis in lamina aenea. C. I. 9452.

Ἡμέρα κυριακῆ δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης,
ἧς καὶ τοῦνομα Κυριακή, ἡμέρα κυριακῆ παντὸς βίον λύσει
ἔσχε,
τὴν ἤτησε, πρὸ πρώτης καλανδῶν Μαίων.

1 cf. supra n. 429.

II. EPIGRAMMATA DEDICATORIA.

I. DIS DICATA.

SAECVLI SEXTI.

738. Athenis in arce. Kirchhoff C. I. A. 355, qui duo fragmenta βουστροφηδόν scripta composuit.

Κου[φραγόρας ἀνέθη]κεν Διὶς γ[λ]αυκώπιδι κούρηι.

---

739. Athenis in arce. Kirchhoff 343.

. . . . . ς Ἀθηναίαι μ' ἀνέθ[ηκεν].

Titulus sinistrorsum scriptus.

---

740. In Melo insula. C. I. G. 3.

Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμειφές ἄγαλμα·
σοὶ γὰρ ἐπενχόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφων.

Recte sic legit Boeckh. — Quid dedicaverit Ecphantus cuive numini, sciebant qui conlocatum videbant.

---

741. Eleusine. Ex schedis Fourmonti C. I. 27. Kirchhoff 332.

Δήμωι Ἀθηναίων Ἀ . . . . .
Ἀλκίφρον[ος παῖς τ]όνδε δρόμον ποίησεν [ἄμειμ]τον
Δήμητρος τε χάριν [κούρης θ' ἔ]ν[εκ'] ἵπιο[δώρου].

Titulus βουστροφηδόν scriptus. — 1 extr. . . κ ΔΕΘΕΝ Kirchhoff

α[πο ληίδος ὤ]κ[οδομ]ήθην. Ἄλκιφρων δ' ἄρα τόνδε κτλ., quae non displicerent, nisi parum apte ipse δρόμος ita loqui videretur ut nemo quis loqueretur sciret. Mibi viri eiusque patris nomina fuisse videntur addita patria in-γηθεν. Similiter Boeckh ἀ[νέθικεν ἐὼν Ἐ]καλήθην Ἄλκιφρων, δς τόνδε κτλ., sed Clisthene ut bene monuit Wilamowitz illeque quos constituit demis titulus antiquior est. — 2 ἀμεμπτον Boeckh. — 3 voc. χαριν ultimum est tituli versus tertii, quartus a sinistra incipiens sic habet. . . . ΝΝΥΓΕΡΙΟ, quae probabili ratione supplevit Kirchhoff, δρόμον intellegens *ambulationem eorum usibus destinatam, qui ad sacra celebranda convenissent.*

742. Apud Crissam ara magna. C. I. 1. Vrichs *Annal. Instit.* 1848 p. 57 coll. tab. A.

Τάσδε γ' Ἀθαναία . . . Σεας Φά'. ε . . . ιστος ἔθικε
Ἦραι τε, ὡς καὶ κεί[ν]ος ἔχοι κλέος ἀπθιτον αἰΐεί.

Praeclaro acumine haec legit Kirchhoff *Philol.* VII 191. Titulus ab inferiore parte lapidis exorsus tribus versibus βουστροφηδόν decurrit eis scriptus litteris, quarum imaginem referre hic non liceret. — 1 init. ΤΑΜΕΓΑ κτλ'. Particulae γε pronomini demonstrativo in donariis additae usum cognitum habuit Haupt, cum egregie versum Cypseli arcae inscriptum corrigeret Λατοΐδας οὗτός γα Σάναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων, ubi quem Pausanias sequitur (V 18, 4) auctor vetustior τάχ' ἀναξ legerat. — Post Ἀθαναίαι haec fere ΔΓΔΦΕΑ ΜΦΑΥΕΑΡΙΜΤΟΜ ubi quas punctis notavi litterae incertae sunt. — 2 ΚΕΑΟΜ.

743. Olympiae basis rotunda. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 6 coll. tab. 6.

Δέξο Σάναξ] Κρονίδα, [Ζ]εῦ Ὀλύμπιε, καλὸν ἄγαλμα
ἰλήσωι [θ]υμῶι τῶι Λακεδαιμονίωι.

Paus. V 24, 3 τοῦ ναοῦ δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ μεγάλου Ζεὺς πρὸς ανατολὰς ἡλίου, μέγεθος μὲν δώδεκα ποδῶν, ἀνάθημα λέγουσιν εἶναι Λακεδαιμονίων, ἦνίκα ἀποστᾶσι Μεσσηνίοις δεύτερα τότε (sic. ed. Schub. codd. ὅτε vel ὅτι vel ἔτι) ἐς πόλεμον κατέστησαν. ἔπεστι δὲ καὶ ἐλεγεῖον ἐπ' αὐτῶν

δέξο ἀναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἰλάω θυμῶι τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Periegetarum haec commenta litteris refelluntur quae sexti saeculi sunt. — 1 ἸΛΚΡΟΝΙΔΑΙἸ ἸΕΥ pro Ζεῦ fuerit alia quam non novimus forma.

— 2 in ἰλῆσῳ: alterum iota eiusve partem aliquam legerunt qui lapidem oculis usurparunt; gypsea imago hoc loco fracta est. — ΤΟΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟ ΝΙC/III adferunt exempla huic singularis usui firmando, non omni tamen ex parte idonea. Potest errasse lapicida.

SAECVLI QVINTI.

744. Olympiae. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 5 coll. tab. 6.

Πραξιτέλης ἀνέθιξε Συρακόσιοις τόδ' ἄγαλμα
καὶ Καμαρινάιοις πρόσθ' ἄρ' ἑμαντινέαι
Κρίνιος υἱὸς ἔναιεν, ἐν Ἀρκαδίαι πολυμήλωι,
ἔσλος ἑών, καὶ σοι μῦθ' ἔστ' ἀρετῆς.

Praxiteles, quem natione Arcadem esse non recte contendit Curtius, ex eorum numero fuit, qui a Gelone Camarina patria exuti Syracusas sedes transtulerunt anno fere 484. Videtur mercenarios conquirendi causa ab tyranno in Arcadium legatus re bene gesta Syracusas reversus illinc donarium Iovi Olympio misisse. Similiter, si quidem contraria similia sunt, Phormis Maenalius, post Syracusanus factus Olympiae equum dicavit, cf. Paus. V 27, 2. — 3 Κρίνιος i. e. Κρίνιππος, quo nomine Terilli pater utitur Himerensium tyranni. — Ceterum notatu digna sunt ἑμαντινέαι, ubi praepositionis littera μ non solum a sculptore sed etiam a poeta neglecta est, et ἔσλος adspiratum.

745. Olympiae galea aerea. C. I. 16.

Ἰάρον ὁ Δεινομένεος
καὶ τοὶ Συρακόσιοι
τῷ Δι Τυρο(ρ)άν' ἀπὸ Κίμας.

Dedicavit Hiero ol. 76, 3 (a. 473) Tyrrhenis apud Cumas devictis. — 3 paroemiacum adgnovit Boeckh, neque priores duo versus numerorum specie carere videntur, cf. Welcker *Syll.* 124. — 3 Τυρρανά scil. ὄπλα vel κράνη.

746. Ad Olympiam in Alpheo inventa galea aerea. C. I. 29 coll. Add. I p. 885.

Τὰργ[εῖ]οι ἀνέθεν τῷ Διὶ τῶν Κορινθίων.

Ol. 80 antiquius esse docet Kirchhoff *Stud.*² p. 72 sq. De re ipsa certi nihil praecipere potest; cf. O. Mueller *Dor.* II 506. — Restituit Boeckh.

747. Olim Delphis sub tripode aureo, nunc Cpoli. Frick *Annal. Fleckeis. vol. suppl.* III 487 sqq. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz (Act. acad. Vindobon.* XIII 1864) p. 3.

Ἀπόλ(λ)ωνι θεῶ[ι στάσαντ'] ἀνάθημ' ἀ[π]ὸ Μ[ήδων].

Secuntur singularum civitatum nomina.

Ol. 76, cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 98. — Pausaniae epigramma postea exsculptum cum in ipsis aeneis serpentium nexibus, quibus superinpositus erat tripus, scriptum fuisse planissime Dethier ex Thucydidis (I 132) aliorumque locis demonstrasset, haud obscuris ex vestigiis eodem cognovit loco fuisse, quo nunc hexameter legitur, egregie is restitutus ab Goettlingo. — ΑΤΟ Frick ΑΓΟ Dethier et Mordtmann.

*748. Athenis in arce. Kirchhoff 334.

[Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες]
παῖδες Ἀθηναίων ἔργμα[σιν ἐν πολέμῳ
[δεσμῶ ἐν ἀχλὺθέντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν]
τῶν Ἰπποῦς δεκά[την Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν].

Vidit Kirchhoff integrum epigramma extare apud Herodotum V 77 quadrigae aeneae inscriptum, quam post duplicem de Boeotis et Chalcidensibus victoriam (ol. 68, 1) dedicarunt Athenienses, καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον, τὸ δὴ ἀριστερῆς χειρὸς ἔστηκε πρῶτον εἰσιούσι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει· ἐπιγέγραπται δὲ οἱ τάδε· ἔθνεα κτλ'. Simonidem epigramma non fecisse vel inde adparet quod cum litterae tituli ol. 82 antiquiores non essent verissime conlegit Kirchhoff tempore posteriore arce a Pericle magnifice redintegrata epigramma incisum esse.

749. Athenis ad arcis radices orientales. Kirchhoff 333.

a. — — — — —
4 Ἑλλ[άδα μὲ]ν πᾶσαν δούλιο[ν ἡμᾶρ ἰδεῖν].

b. Ἡ μαλα δὴ κείνοι ταλακάρδιοι, οἳ ἕα τ' ὄτ' αἰχμήν
 στήσαιμπρόσθε πυλῶν ἀγ[ροῦ] ἐπ' ἐσχατιᾶς
 μαρνάμενοι δ' ἐσάωσαν Ἀθηναίας πολυβούλου
 ἄστν, βία Περσῶν κλινάμενο[ι δύναμιν].

Duo fuerunt binorum distichorum epigrammata, quorum de priore nihil superest praeter voculam ἀεί, quae tamen primo versu exeunte an ineunte altero posita fuerit non liquet; alteri quae desunt ex imitatione carminis ab Ione Chio conditi (Aeschin. *Ctesiph.* 184) ingeniose restituit Kirchhoff, idemque demonstravit versus statuae Minervae Propugnatrixis subscriptos fuisse; factum tamen hoc cum litterae ol. 80 non essent vetustiores aliquanto post ipsam victoriam Marathoniam.

750. Pari insulae columellam esse nunc Pisauri adservatam ex litterarum genere coniecit Kirchhoff *Stud.*² p. 57 ectypo usus. C. I. 24.

Ἄρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμ' . . . . .
 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσι[έ]που[ς] θυ[γά]τηρ.

Τοῦ Παρίου ποίημα Κ[ρ]ι[τ]ω[ν]ιδεω εὐ[χ]ο[μα]ι εἶναι.

1 Paciaudi ΑΛΑΕΜΔΙΕΡΕΞΙΩΛΙΙΙΙ, ectypum ΑΛΑΡΜΥΙΕΙΕΛΛΟΙΙΙΙ, nisi quod e littera quam notavi incerta est. Fuit mulieris nomen et verbum ἔθνηκεν, praeterea adiectivum fortasse ad ἄγαλμα referendum. — 2 ΦΕΡΕΙΕ ΙΙΙΙΩΠΛΓΤΗΝ Pac., ectypum ΘΙΣΙΠΩΙΙΙΛΓΤΗΡ Θερσιππου Kirchhoff, Θερσιέπους Wilamowitz. — 3 ΚΙΙΙΙΟΙΙΔΕΟΕΥΙΓ restituit Kirchhoff, nisi quod Κλειπιδεω nomen posuit, cui praetuli quod propius ad tradita accederet.

751. Athenis in arce. Kirchhoff 403.

Τόνδε Πύργης] ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλο[ς] υἱός,
 εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
 Κυδωνι[ά]τ[η]ς Κορησίας εἰργάσσαιο.

Cresilas Phidiae fere aequalis. — Epigramma in Anthol. P. XIII 13 (ἀδέσποτον) extare vidit Kirchhoff, egregie id emendatum a Meinekio *Delect.* p. 235 sq. — 3 ΚΥΔΟΝΙΕΤΑΞ incertum Κυδωνιάτας an Κυδωνιάτης scripserit poeta. Cod. Pal. κυδωνιαι τας, qua ex corruptela patet satis adcurate ex lapide descriptum esse; nam αι est solita pronuntiandi barbaries pro E. In titulo Hermionensi C. I. 1195 legitur Κορησίας ἐποίησε Κυδωνιάτας, et solent fere artifices eas nominum suorum formas epigrammatis subicere quae patrio sermoni convenient. At in hoc Pyretis

donario cum Cresilae subscriptio et ipsa numeris coercita sit, probabilius puto nomen epigrammatis dialecto adcommodatam esse: accedit quod facilius sic lapidarii error explicatur.

752. Athenis in arce. Kirchhoff 374.

Παρ]θένωι Ἐκφάντου με πατὴρ ἀνέθηκε καὶ υἱὸς
ἐνθάδ' Ἀθηναίηι μνημα πόνων Ἄρεος,
Ἡγέλοχος· μεγάλη[ν] δὲ φιλοξενίης ἀρετῆς τε
πάσης μοῖραν ἔχων τήνδε πόλιν νέμεται.
Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποιησάτην.

Hegelochus ex ionica quadam civitate oriundus (Kirchhoff *Herm.* V 55) Ephanti filius Ephantique pater fuit, ut recte primus interpretatus est Keil *Philol.* vol. suppl. II 551. — 3 ΜΕΛΑΒΕΤΕ CORR. Kirchhoff; reliqui μεγάλης.

753. Athenis in arce. Kirchhoff 397.

Πόντι', ἀπαρχὴν τήνδε Μένανδρο[ς] θῆκ' ἀπὸ τέχνης,
εὐχολὴν τελέσας, σοὶ χάριν ἀν[τι]ιδιδούς,
Ἀγιλιεύς, υἱὸς Δημητρίου, ὧ[ι] πολὺν ὄλβον
σῶιζε, Διὸς θύγατερ, τῶνδε χάρι[ν] θεμένη.

v. 3 sq. recepi Kirchhoffii supplementa. Ipse olim (*de monum. aliquot graec. carm.* p. 40) v. 3 posueram ὧν ἕνεκ' αἰεὶ et v. 4 τόνδε χαριζομένη.

754. Athenis in arce. Kirchhoff 382.

Nomen dedicantis ἄγαλμα ἀνέθηκεν Ἀθηναίῃαι τόδ' ἀπαρχήν,
εὐχολὴν τελέσας παιδ]ὶ Διὸς μέγαλον.

Supplevit Kirchhoff. Ἀθηναίαι (v. 1) et παιδ] (v. 2) invenerat etiam Rangabes 365.

755. Athenis in arce duo fragmenta iuxta reperta. Kirchhoff 350. Fuit columella striata striisque singulis singuli versus videntur insculpti fuisse ita quidem dispositi:

stria 1.	vacat	αλ	
2.	Ἰριδίκη	μ' ἀν	εναφιδναιο
3.	vacat		αθηραιοντο

Duplici modo haec temptavit Kirchoff, ut aut neglectis litteris αλ (str. 1) haec poneret:

Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀφιδναίω[ν δ' ἀπὸ δήμου
ἔστηκ' ἐν πόλει ἄκραι] Ἀθηναίων τό[δ' ἄγαλμα,

aut adsumptis litteris αλ et alterius fragmenti stria priore prioris fragmenti striae primae continuata haec:

Ἄλ[λοτε μὴν] ἐν Ἀφιδναίω[ν, νῦν δ' ἐν πόλει ἄκραι
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀθηναίων τό[δ' ἄγαλμα.

Neutri vero rationi fatendum est spatii calculos satis convenire. Itaque disticha fuisse duo suspicatus, quorum prioris versus minor a litteris αλ incepisset, maior fracta stria superiore periisset, sic ludebam:

. . . . .
ἀλ . . . . .
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀφιδναίω[ν πρὶν ἄγαλμα,
νῦν δέ γ' Ἀθηναίων το[ῖς παρισῦσιν ὄραν.
vel τῶ[ιδε παρὰ προπύλῳι.

Ceterum cf. Addend. n. 4a.

*756. Athenis in arce. Kirchoff 349.

. . . . . θάνης μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίαι[ι πολιούχῳ]
. . . . . ρίου δεκάτην τοῦ τέκνου εὐχ[σαμένου].

Dedicantis nomen cum a verbo θανεῖν ductum esse non possit aut Νικοφάνης sim. corrigendum aut peregrinum intellegere hominem oportet velut Σωσθάνης, quae Wilamowitzii est sententia. — 2 εὐχασμένου Kirchoff; ab initio ἀργυρίου sim. supplendum. Filiolus enim pro patris fortasse reditu votum susceperat, susceptum qui unus potuit pater ratum fecit.

757. Thisbae. C. I. 1592.

. . . . . δ' ἀνέθηκεν Ἀθάναι.

Ante δ hasta superest (1); τόνδ' Boeckh.

*758. In vico Χαϊδάρι inter Athenas et Daphni sito herma capite truncus inventus. Kirchoff 381.

Πρίμην Καλλιτέλης ιδρύσατο· [τόνδε δ' ἐκείνου
ἐ]γ[γ]ονοι ἐστήσα[νθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Extare vidit Kirchhoff Anth. P. VI 138 lemmate addito τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, quod ex superioris carminis inscriptione ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι explicandum est. Hinc Apollini dedicatum fuisse non magis certo concludas quam e verbis τοῦ αὐτοῦ Anacreontis esse carmen efficias. Nam cum epigrammata illa A. P. VI 134 - 145 titulo τοῦ αὐτοῦ i. e. *Anacreontis* insignita suspectae omnia fidei sint, tum illud quode agitur evicit Kirchhoff LXX fere annis Anacreonte inferius esse. — 1 μ' ἰδρύσατο et 2 ἐστάσανθ' cod. Pal.

---

*759. In Piraei paeninsula Eetionia. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Πύθων Ἐρμῆι ἄγαλμα Ἐρμοστράτου Ἀβδηρίτης
 ἔστησεμπολλὰς θησάμενος πόλης.
 Ἐνφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἀδαῆς Πάριος.

2 πόλης pro πόλις scriptum nescio poetae an lapicidae sit error.

---

760. Athenis ad Erechtheum. Kirchhoff 398.

Διογένη[ς] ἀνέθηκεν Ἀισχύλου ὑς Κεφ[α]λῆο[ς].

Sic scripsit Neubauer *Herm.* X 159 versum esse ratus propter ad-
 ditum υἱοῦ vocabulum; res minime certa.

---

761. Aegina in insula. C. I. 2138 d. Lebas I 6.

Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αὐτῶι,
 πατρὶ δὲ τῶι τήνου Δημοφῶν ὄνυμα.
 nomen artificis] ἐποίησε.

---

762. In antro prope Vari apud veterem Anaphlystum, ubi fere Paneum collocat Strabo. Boeckh C. I. 456. Kirchhoff 431.

Ἀρχέδημος ὁ Θηραῖος, ὁ νυμφόληπτος
 φραδαῖσι Νυμφῶν τάντρον ἐξηργάξατο.

Sunt decem eiusdem Archedemi tituli breviores, e quibus *Theraeum* fuisse origine discimus, post civem atticum factum et *Chollidarum pago adscriptum*. Kirchhoff. — Tituli alii dorice alii attice scripti et quidem litteris alii atticis, alii ionicis sub. ol. 87 iudice Kirchhoffio, nisi quod eius quem supra posui teste Stephanio paullo recentior videtur aetas esse.

---

763. *Basis fracta inmissa nunc ianuae opisthodomii Parthenonis.* Kirchhoff 418.

. . . . . νικήσας μ' ἀνέθρηκεν [μνημα Ανκ]αῖος,
 πάντας Ἀθηναίους [εὐκλείσας] μέγ' αὖτως.
 Μικίων [Φ]ανομάχου ἐποίησε.

Supplementa posui valde incerta, ut qualis mihi titulus fuisse videretur significarem; ab initio v. 1 Ἴσθμια sim. supplendum. Inter agonistica tamen referre non ausus sum. Tradita haec est tituli forma:

ΝΕΘΕΚΕΝ

ΑΙΟΣ

ΕΝΑΙΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΣ

5

ΚΟΝ

ΑΝΟΜΑΧΟ

ΕΡΘΙΕΣΕ

in quibus v. 5 primam litteram κ esse videri testantur Michaelis et Koehler. *Mico pictor et statuarius Phanochi filius vulgo habetur teste schol. Arist. Lysistr.* 679; *sed variant libri mss. in nomine scribendo, ut spernenda videatur eorum auctoritas prae tituli testimonio satis deserto.* Kirchhoff.

764. *Athenis in arce basis, quam videri donarii fuisse nuntiavit Koehler.* Kirchhoff 414.

. . . . . ον ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ
 ον vacat
 vacat

I clausulam versus homerici (Il. H 86, Od. ω 82) indicavit Kirchhoff; cf. Athen. VI 232 d.

765. *Athenis.* Kirchhoff 353 coll. Add.

. . . . . ς ἀγέρωχος . . . ο . . .
 εἰς ἄμενος δεκάτην.
 Γοργίας ἐποίησε.

Lapis ab inferiore et dextra parte integer.

•766. Athenis in pinacotheca. Kirchoff 347.

ἔργματα vel [ἀπάρ]γματα Θουίμ[ου] vel Θούιμ[ος]
πρὸ ἐ[σ]τησε

Versus fuerunt, sed quae posui Kirchoffii supplementa qua versus sede fuerint obscurum est.

•767. Athenis in arce fragmentum undique mutilum. Kirchoff 354.

ὄρχαμε : //
ε : καλῶς
ἀνέθ]ηκεν
ν

In altero eiusdem fragmenti latere paucula minorum litterarum vestigia, ex quibus nihil intellegas.

SAECVLI QVARTI.

768. In Xanthio monumento (de quo v. Fellows *Account of the ionic Trophy - monument of Xanthus* 1848) inter medias inscriptiones lycias insculptum epigramma graecum. C. I. 4269 coll. Add. III p. 1122.

Ἐ]ξ οὗ τ' Εὐρώπην [Ἀ]σίας δίχα πόν[τ]ος ἐνε[ι]μεν,
ο]ύδεις πω Λυκίων στήλην το[ι]άνδε ἀνέθηκ[ε]ν
δώδεκα θεοῖς ἀγορᾶς ἐν καθαρῶι τεμένει,
νικ]έων καὶ πολέμον μνημα τόδ' ἀθάν[α]τον

5 Χέρσ]ις ὄδ' Ἀρπάγου [ν]ιός, ἀριστεύσας τὰ ἀπ[α]ντα
χε]ρσὶ παλῆν Λυκίων τῶν τότ' ἐν ἡλικίαι.

πο]λλὰς δὲ ἀκροπόλεις σ[ὺ]ν Ἀθηναίαι πτολιπόρθω[ι]
π]έρσας συγγενέσιν δῶκε μέρος βασιλέας.

ῶ]ν χάριν ἀθάνατο[ι] οἱ ἀπεμν[ή]σαντο δικαίαν

10 ἐπ]τὰ δὲ ὀπίλιτας κτείνειν ἐν ἡμέραι . . σαδας ἀ[ν]δρας,
Ζη]νὶ δὲ π[λ]εῖστα τρόπαια β[ρ]οσιῶν [ἔ]στ]η[σ]εν ἀπ' ἀν[δρ]ῶν
καλλίστοις δ' ἔργοις Κα . . κα γένος ἔστεφάνωσεν.

Videtur Alexandri Magni aetate non recentius; qui adcuratiores

temporum calculos inerunt Franz et Bergk (*Diar. arch.* 1847 p. 33) vereor ne nihil profecerint. — Lapidarius partim omisit litterarum, partim male scripsit, graecae linguae non magis gnarus quam ipse poeta, qui celebre Simonidei carminis exordium infelicissima imitatione ad suarum rerum humilitatem detorsit. Ille enim A. P. VII 296:

Ἐξ οὖ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμεν
καὶ πόλιος θνητῶν θούρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένητ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα,

quibus scitius multo usus est poeta atticus infra n. 844:

Ἐξ οὖ Κέκροπα λαδὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δῆμῳ Ἀ[θηνῶν,
οὐδέεις Σωσιβίου καὶ Πύρρα μείζονα θνητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασ' ἀγαθά. —

2 ΤΟΓΑΝΔΕΑΝΕΘΗΚΝ — 4 . . ΕΩΝ νικέων Leake, ceteri νεικέων, quod spatium excedit. — ΑΘΑΝΤΟΝ — 5 . . Ι.ΙΞ nomen fuisse praeter Bergkium omnes consentiunt; proposuerunt Δᾶτις vel Σπάρσις, Franz Χέρσις; idem quod pro ὄδε scripsit δέ, nescio an non intellexerit poetae sententiam *nemodum tale monumentum posuit: Harpagi filius ille est qui primus hoc fecit.* — ΓΟΥΙΟΣ — τὰ ἅπαντα recte fortasse Hecker Melegro restituit A. P. V 182, 9 μὴ φείδου τὰ ἅπαντα, ubi πάντα codex. — 6 παλὴν pro βαλὴν i. e. βασιλεύς (coll. schol. *Aesch. Pers.* 659) positum esse viderunt Bergk et Maur. Schmidt (*Lycische Studien* p. 130). — 7 ΑΚΡΟΡΟΛΕΞΙΝ — 9 ΤΟΟΙΑΓΕΜΝΕΑΝΤΟ Hesiod. *Theog.* 503 Οὐρανίδαι· οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριω εὐεργεσιδῶν. — 10 . . ΞΑΔΑΣ in lapide esse testatur Schoenborn (*Diar. arch.* 1844 p. 279) et Lloyd (*ibid.* 1848 p. 68), qui quod Ἀρσαδάς scribit Arsadenses intellegens (C. I. Add. III 4278 k) vereor ne nimium tribuat poetae barbaro. — 11 ΓΕΣΤΑΤΡΟΓΑΙΑΒΟΤΩΝ . . Η. ΕΝΑΓΑΝΙΩΝ, nisi quod Γ pro Β habet Leake. Optime Bergk πλεῖστα τρόπαια βροτῶν, alii ἔστησεν dederunt; at quod ἀπάντων scripserunt, ne hoc quidem in carmine ferendum putavi. — 12 ΚΑΙΚΑ Fellows ΚΑΙ vel ΚΑΙ. Schoenborn ΚΑ . ΙΚΑ Leake, qui gentis auctoris nomen latere bene perspexit; incertiora sunt quae addit *perhaps the name of the dynasty commonly called Kaianian (?)*; for *Kaikaus, in Greek Cyaxares appears to have been the father or uncle of the first Harpagus.* Quae res non mei iudicii est. — Ceterum moneo tres carminis partes esse, bene eas distinctas, quaternorum versuum singulas, quarum primam memorabile est simili metrorum compositione uti atque epigramma atticum supra memoratum.

769. Erythris. Hamilton *Researches* n. 231. Ross *Arch. Aufs.* II. 67. Lebas V 38.

. . . . . θέρσης ἀνέθηκεν Ἀθηναίη πολιοῦχ[ω]
πα[ίς] Ζωίλου· Νήτης δ' ἔ[ργο]ν [ἔ]τευξε τότε.

Haud paullo recentius esse epigramma Teiorum diris (ol. 75 - 82 Kirchhoff *Stud.*² p. 13) docet Ξ forma certo apographorum consensu tradita. — 1 ΑΙ . . . ΘΕΡΣΗΣ Ham. . . . . ΞΗΣ Ross, qui Κλευθέρης coniecit. — 2 ΓΑ . ΖΩΙΛΟΝΗΤΗΣ Ham. ΛΟΝΗΤΗΣ Ross, qui male legit παῖς Ζωίλου· νήτης, Onatam intellegens Aeginetam. Nam ut taceam quae ferri nequit crasin vocalium interpunctione separatarum LXX ad minimum annis antiquior fuit Onatas eo homine qui Zoili filio statuum fecit. Νήτης nomen Buecheler invenit. — ΔΕ . . . Ν . ΕΘΥΞΕ Ham. ΔΕ . Τ . Ν . ΤΕ ΥΞΕ Ross, qui supplevit.

770. Athenis in arce. *Ephem.* 22. Ross *Intelligenzbl. d. Allg. Littztg.* 1838 p. 274.

Σ]ωθεῖς ἐγμεγάλων κινδύνων εἰκόνα τήρδε
σιῆσεν Λυσίμαχος Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Λυσίμαχος Λυσιθείδου Ἀργυλῆθεν.

E pro EI scriptum in σωθεῖς, O pro OY in Λυσιθείδου. — Lysithidem intellegit Ross eum qui a Demosthene saepe commemoratur (or. LII 30 Λυσιθείδης - ἀνὴρ καλὸς κάγαθός); mihi propius ab Euclidae anno abesse titulus videtur. Dedicata videtur Palladis statua aenea, cuius in basis superficie pedum vestigia superant.

*771. Athenis in arce. *Ephem.* 171. Hirschfeld *Diar. arch.* 1872 p. 20. R. Schoene *Hermae* V 309.

. . . . . ἀρετῆς . . . . .
. . . . . ς ὅδε ἀτόχθων ἀ[ν]θετο Κεχροπίας.
τῶ]ι δὲ σὺ πλοῦτον σῶϊξ[ε], Διὸς παῖ, πότνυ' Ἀθηναῖ,
ἀνταῖ, καὶ γενεᾶι δὸς [πολὴν ὄλβον αἰεῖ.
Δημήτ[ριος] ἐπόησ[εν].

IV saeculo ineunte Demetrium artificem fuisse recte contra Brunium (*hist. artif.* I 258) contendit Schoene; O pro OY scriptum v. 3. — 1 inde ab undecima fere versus littera Pittaces legit olim ἀρετῆς αι, neque quae supersunt litterarum vestigia falsi eum arguunt; immo videtur μνῆμα vocabulum antecedere. — 2 spatium explet Κρίος nomen.

772. In Imbro insula, nunc Londini. C. I. 2156.

Κήρυκι ἀθανάτων Ἐρμῆι στῆσάμιε ἀγοραίωι,
σοὶ μὲν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες
αὐτοκασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου.

Πασικράτης Εὐωνυ(μεύς), Ἀγασικλῆς Εὐωνυ(μεύς).

Dedicaverunt homines attici, qui v. 1 non sibi sumpsissent elidendum iota dativi, nisi Hesiodi versus obversabatur *Theog.* 938 Μαίη τέκε κυδιμον Ἐρμῆν, κήρυκ' ἀθανάτων.

773. Panticapaei. C. I. 2104.

Εἰκόνα Φοίβωι στῆσε Ἀντίστας Φανομαχοσοῦ,
ἀθάνατον θνητῶι πατρὶ γέρας τελέσας,
Παρισάδεος ἄρχοντος ὄσην χθόνα τέρμονες ἀκροῖ
Ταύρων Κανκάσιός τε ἐντὸς ἔχουσιν ὄροι.

Parisades, cui primo hoc nomen fuit, regnavit ol. 107, 4 ad ol. 117²/₃; ἄρχων audit Βοσπόρου καὶ Θεοδοσίης, rex Σίνδων καὶ Μαιτῶν πάντων (C. I. 2118), quos regni fines poeta perbonis versibus adcurate notavit; Ταῦροι enim Chersonnesi urbes significant, Sindi autem et Maitae ea incolunt loca, quae inter Maeotidem et Caucasum sita sunt; cf. Boeckh C. I. II p. 92. 105 sq. — ἰ Φανόμαχος Σό[ου] legit cum Koehlero Boeckh, ἀντιστάς participium esse ratus explicans *coram Phoebo et ante Phoebum cum consisteret Phanomachus*, plane hoc improbabiliter. Duo nomina posuit Welcker *Syll.* 168, et videtur simile nomen fuisse Κοσσοῦς Κοσσοῦ in titulis eiusdem regionis C. I. 2131. 2130.

774. Prienae. C. I. 2907. Melius Ross *Arch. Aufs.* II 548.

Ἐπινώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐξάλαμῖνος,
υἱὸς Ἀρίστωνος Ναόλοχον εἶδεν ὄναρ
Θεσμοφόρους τε ἀγνάς ποτνίας ἐμφάρεσι λεοκοῖς·
ὄψεσι δ' ἐν τρισσαῖς ἤρωα τόνδε σέβειν
5 ηρωγον πόλει ὡς φύλακογῶρόν τ' ἀπέδειξαν·
ὧν ἕνεκα ἴδρυσεν τόνδε θεῖον Φίλιος.

iv vel iii saeculi. — 2 Ναόλοχον et 3 λεοκοῖς, similes Iadis formas congesserunt Boeckh C. I. II p. 63 et Ross *l. s. s.* Naulochus quis fuerit quaeve ei cum Thesmophoris deabus necessitudo intercedat non liquet; hoc certum existimo non Priensem, sed Cyprium fuisse heroem (ad-

gnovit enim Philius speciem eius per somnium oblatam), eiusque auxilio illum feliciter iter navi fecisse nomen *Ναύλοχος* probare videtur. — 6 *θεῖόν* i. e. *θεόν*, cf. Keil *Zur Sylloge* p. 615.

775. Inter Busirin et Memphin. C. I. 4702.

[*Αργαλέον πολέμου κρυερὸν νέφος οἶδε φυγόντες*
κλειναῖς οἰκ]οδομαῖς Τᾶνον θεὸν ἰδρῦσαντο.

<i>Ἀσίσκριτος Ἀθηναῖ(ος)</i>	<i>Σωσικλῆς Ἀθηναῖ(ος)</i>
<i>Ἀνδρό[χ]αρις Νισύρι(ος)</i>	<i>Δημήτριος Ἀθηναῖος</i>
5 <i>Μνασιγένης Βοιωτ(ός)</i>	<i>Ἀπολλωνίδης Κορί(νθιος)</i>
<i>Ἐπιτέλης Κυρραναῖ(ος)</i>	<i>Πυθόδωρος Ἀθηναῖ(ος)</i>
<i>Στράτων Καρναυδ(εύς)</i>	<i>Ἀριστόβουλος Ἀθηναῖ(ος).</i>

. . . καὶ τ[ὴ]ν τρά[πεζ]αν ἀνέθεσαν Ἀμυρταῖος Ρόδιος [καὶ . . .

Chabriae mercenarios a. 360 titulum posuisse apte coniecit Boeckh. — 1 sq. versuum argumentum significavi; v. 2 *οἰκοδομαῖς* Franz, idemque supplevit v. 8. — *Tanus* deus non innotuit.

TERTII SECVNDI PRIMI SAECVLI.

*776. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* I 83. Lebas I 24.

Χερσί τε καὶ [τέχνα]ις ἔργων τόλμαις τε δικαίαις,
θρεψαμένη τέκνων γε[νεά]ν, ἀνέθηκε Μέλινα
σοὶ τήνδε μνήμην, θεὰ Ἐργάνη, ὣν ἐπόνησεν
μοῖραν ἀπαρξασμένη κτεάνων, τιμῶσα χάριν σήν.

III vel II saeculi. — 1 quae supersunt litterarum vestigia dubitare non sinunt quin recte *τέχνα* restituerit Ross; idem supplevit v. 2. — 2 cf. supra n. 176.

777. In insula Salamine. C. I. 408.

Νικοκλῆς Ἠγησίππου Ἀναγυράσιος.
Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκεν [Ἀπή]μων πατρός ἑαυτοῦ
ἀθανάτοισι θεοῖς, κοσμῶν ἱερὰν Σαλαμίνα.

Praeter π formam indoles epigrammatis melioris aetatis indicium est. — 1 KEN . . . ΜΩΝ Spon, KENNI . . . . ΜΩΝ Wheler. Ἀπήμων Boeckh; poteris etiam Νοήμων neglecta littera paragogica.

778. Calymnae in oppido insulae cognominis. Ross *Inscr. ined.* 298.

Νικίας με ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι, υἱὸς Θρασυμήδεος,
ἔργων ὧν ὁ πατὴρ ἠργά(σ)σατο τὴν δεκάτην σοι.

Litterae π et ξ .

779. Chalcedone. C. I. 3797.

Οὔριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλεῖτο
Ζῆνα κατὰ προτόνων ἰστίον ἐκπετάσας·
εἴτ' ἐπὶ Κνανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
κάμπυλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
5 εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντον πλάκα νόστον ἐρευνᾷ,
νεισθῶ τῶιδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνωι.
ᾧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς
σιτῆσε Φίλων ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοίης.

Pertinet ad celebre Iovis Vrii delubrum a Byzantio 120 stadiis distans, ubi Pontum navigaturi sacra faciebant; copiose hunc locum tractavit Boeckh. Omnes autem de tituli aetate, de Philonis persona, de ipsa Iovis statua ariolationes mitto; videtur carminis ars haud ita longe a Leonidae vel Antipatri Sidonii aetate remota esse. — 3 sqq. sive quis intrat sive relinquit Pontum, sacra faciat. — 6 ᾧδε ad hunc finem. Monito vix opus est Philonem feliciter peracta navigatione simulacrum posuisse.

780. Mytilenis. Conze *Lesbos* tab. V 2.

Τῆνδε Ποσειδ[ιππος] . . . . . εἰκόν' ἔθηκεν
κοσμῶν Παιᾶνο[ς] . . . . .
ναοῦ θ' ἦδε πόλις πη[κτοῦς] ἐπέθηκε πυλῶνας·
ἀνθ' ὧν σῆς τέχν[ης] ἔλλομεθ' ὠφελίην.

Litterae π et ξ . — 3 per se patet aequo iure scribi posse ναοῦ θ'.
ἢ δὲ πόλις κτλ'. — 4 pro ἐλλόμεθα possis εὐχόμεθα.

781. In Cnidiorum necropoli. Newton *Discoveries* I tab. 90 n. 29.

Βαῖδὸν ὁδοιπορίας ἐ[τ]ι λείπεται· ἀλλὰ πρὸς αἶπος
 τὴν ὀλίγην ἀνύσεις ἀτραπιτὸν διέπων
 χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης λαιῆς, ξένε· καμὲ προσειπας
 χαιρειν εἰς(σ)τείχεις πρὸς φιλίου τέμενος
 5 ἥρωος Ἀντιγόνου· Μοῦσαι δέ σοι εἴ τι νέμουσιν
 ἐσθλὸν, ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐγμε[λ]έτης·
 καὶ γὰρ αἰδοῦσιν θυμέλη, καὶ σηκὸς ὑπ' ἄγκει
 τῷ ἐπιγόνου κούρωι ξυνὸς ὀμευνέτιδος,
 10 καὶ δρόμος ἡιθέοισιν ἰδρύνεται ἡδὲ παλαίστ[ρ]η
 λουτρά τε καὶ ταρσῶι Πᾶν ὁ μελιζόμενος.
 ἀλλ' ἀσινῆς ἔρχεν καὶ ἀπ' Ἀρκαδίας τεμενουρόν
 Ἐρμῆν οὐ μέμψει τρηχέος ἐχ Φενέου.

Vidit Vsener *Mus. Rh.* XXIX 25 sqq. heroum (v. 5) Antigoni Gonatae esse, filii Demetrii Poliorcetae, qui cum Antigonus pater diadochus fuerit, ipse recte ἐπίγονος vocatur (v. 8). Vxorē duxerat Philam germanam Antiochi sororem (v. 8.) anno fere 276. In ipso sacri nemoris aditu Mercurii signum positum erat τεμενουροῦ, qui Pheneates nescio an nullo consilio nominetur. Invitat deus adpropinquantes ut si quid arte musica valeant Musis sacra faciant: paratam enim esse thymelen stadium palaestram balnea, Antigoni praeterea heroum et Panem tibicinem. Panem autem ideo ab Cnidiis prope Antigoni heroum positum esse demonstrat Vsener, quod rex cum inlustrem suam de xviii milibus Celtarum victoriam illius auxilio tribuisset, praecipuo inde deum τροπαιοφόρον honore habuisset.

782. Halicarnassi. Newton *Discoveries* I tab. 96, 65.

Δεξιτερὴν,] πα[ράγ]ω[ν κῆπον, ξένε τοῦτο [χαράδ]ρης
 . . . . χ]εῦμα λιπών, ἀτ[ραπὸν] ἔξανάβα.
 εἰ δ' . . . . . καὶ πατρὶ ἐπειγήμ
 ἱερά, τῆ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σίων.
 5 οὔτοι κά[ι]μ' ἐκάμοντο τὸν ἐν γονάτεσσι Πρῆιηπον
 ἔργα τε [κ]αὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν.

III vel II saeculi. — 1 ΓΑΙΑΨΙ . . . . ENETOYTOA ΛΑΡΗΣ χαράδρης editor. — 2 ΑΤΙ . . . — 4 suppl. editor. — Secundum et tertium distichon haud leves movent difficultates. Pronomen οὔτοι (v. 5) si recte haberet nominatos fuisse doceret homines ad minimum duo: nullo autem artificio versui tertio, ubi patet lacuna, duo intruseris hominum nomina;

nam *πατέρα* non hominem sed deum intellegendum esse res ipsa clamat. Sequitur v. 5 initium non sine vitio traditum esse ΟΥΤΟΙΚΑ//ΔΕΚΑΜΟΝΤΟ, quo sublato haec temptavi:

εἰ δ[ὲ] πρὶν ἔξανάσαι καὶ μοί] καὶ πατρὶ ἐπέβγῃ
 ἱερά, τῆ[ς] λαίῃς βαῖνε [δὲ] αἰμ[α]σιέων
 οὐ[ρ]ο[ν] γ[ὰ]ρ μ' ἐκάμοντο κτλ'.

ubi *pater* Priapi Mercurius est eiusque sacellum significatur v. 6 verbis βωμὸς συγγενέων. Itaque viatorem adloquitur Priapus vetansque ne per hortos iter quaerat rectam viam monstrat; addit autem quasi iocatus si tamen priusquam iter persequaris mihi patrique sacram vis operam impendere, per hos frutices (αὐτοῦ ἐφ' αἵμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρήπον - ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα A. Plan. IV 236) molestam sane viam ingredi ad sinistram; me enim custodem posuerunt et hortorum et patris arae. — 5 ἐν γονάτεσσι cur constiterit deus explicabit sciscitanti Apollonidae epigr. A. Plan. IV 239.

783. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 90, 31 coll. II 460.

Ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν ἀφικόμαν
 Ἐρμῆς Ἀφροδίται πάρεδρος· ἀλλὰ χαίρετε.

οἵτινες δ' οἱ προστάται, γραφῇ παροῦσα σημανεῖ·

Τιμοκλείδας, Κριταγόρας, Ἀριστάγαθος, Σιλεωνίας,

5 Τιμοτέλης, Πάννικος, Εὐκλῆς, Κρέων, Φίλων, Ἀρχέστρατος,
 Ἀγαθόδωρος, Ξενοκρίτος, Τελέσων, Πολιάνθης, Σωσικλῆς.

Litterae ρ et ε. — 1 sq. προστατῶν minime publicum intellego munus, sed hoc poeta dicit: quindecim viri, quorum nomina infra scripta, aliunde Cnidum profecti Cnidiam civitatem adepti sunt eorumque auspiciis (προστασία) Mercurius, quem olim in ipsorum patria maxime coluerant cuius ut mercatores inprimis addicti erant, Veneri socius conlocatur. — 4 Σιλεωνίας nomen suspectum.

784. Antipoli aedicula reperta. Froehner *Rev. archéol.* 1867 I 360.

Τεργινῶν εἰμι θεῆς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
 τοῖς δὲ κατ[α]στήσασι Κύπρις χάρι[ν] ἀνταποδοίη.

III vel II saeculi. — Explicat Buecheler: aedicula sum venustorum Veneris famulorum i. e. Amorum. — 2 ΚΑΤΕΤ — ΧΑΡΙΑΝΤΑΡΟΔΟΙΗ.

785. Cnidi. Post alios ed. Newton *Discoveries* I. tab. 89, 15.

Κούραι καὶ Δάματρι οἶκον καὶ ἄγαλμ' ἀνέθηκεν
Χρυσογόνη[ς] μήτηρ, Ἴπποκράτους δὲ ἄλοχος
Χρυσίνα, ἐννυχίαν ὄψιν ἰδοῦσ' ἱερὰν.

Ἐριῆς γὰρ νιν ἔφησε θεαῖς (σ)τάθ[μ]ηι προπολεύειν.

II vel I saeculi. — 2 cf. supra n. 750 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θεοσιέπουσ θυγάτηρ, quae mulier et ipsa sacerdos est. — 4 ΘΕΑΙΕΤΑΘΗΗ ΔΑΦΝΗ Bursian *Act. societ. Saxon.* 1860 p. 205, τὰ θύη Keil *Philol. vol. suppl.* II 622. Explico quod posui: *imperavit deus ut amussi, fabrorum instrumento deabus serviret*, quibus recte intellectis illa et domum (v. 1) aedificavit et simulacrum posuit.

786. Halicarnassi. C. I. 2661.

Νόσσοσ Μυρμιδόνοσ κούραν Διοσ ἀνθετο παῖδα
Ἄρτεμιν εὐόλβωι τῶιδε παρὰ προπύλωι,
Φοῖβωι Ἄγνιεῖ τάνδε νέμων χάριν, οὗ περὶ κρατ[ί]
δάφνας εὐσάμοουσ κλῶνας ἀναστέφεται.

ἀλλὰ σ[ὺ] οἱ τιμᾶσ [μέροσ ἄλλο τι πέμπ'] ἐπὶ τῶιδε,
ὦ ἄ[ρα], τᾶ[ε] μεγάλα[ε ταύται] ἐπ' εὐσεβίαι.

II fere saeculi. — 1 παῖδα intellego Dianam virginali habitu indutam. — 3 falso interpretes (cf. Welcker *Syll.* 121) Apollinis statuam coronatam dici aiunt; immo Nossus lauri coronam sacerdotiique honorem sortitus (cf. Boeckh ad C. I. 2880. 2884) Phoebō gratias referens Dianae sororis imaginem dedicat. Verum docere poterat medium genus ἀναστέφεται. — 5 ΑΛΛΑΣΤΟΙΤΙΜΑΣ — 6 ΩΣΑ — ΤΑΜΕΓΑΛΑ Boeckh ἄλλασ τοι τιμᾶσ [ἐπιθήσων, Φοῖβ',] ἐπὶ τῶιδε, ὡσ ἄρα τᾶ μεγάλα [τέρψη] ἐπ' εὐσεβία, quod parum ex veterum sententia dictum videtur, qui dis non solent ulteriora polliceri nisi ἀντίδωρον ante acceperint; cf. A. P. VI 146 et 152 ἦν δέ τι μείζον - δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια, aliaque multa. Mihi cum persuasum esset eandem recipendam esse sententiam quae est A. P. VI 182 ὦ δ' ἀπὸ δρυμῶν - πέμπε κράτοσ ταύτη, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίῃ, supplementa posui, in quibus quid certum quidve incertum sit ipsi videbunt periti. — ἐπὶ τῶιδε i. e. praeter sacerdotium tunc ipsum oblatum.

787. In luco Musarum Heliconio. Schillbach *Progr. d. Elisabethggymn. zu Breslau* 1862.

Ἡ Ζηρὸς Διὶ τόνδε Πολύμνια νέκταρος [ἀ]τμόν
πέμπω, τὴν δσίην πατρὶ τίνουσα χάριν.

II fere saeculi. — Supra versus scripta nescio quo pertineant

ΚΛΥΜ'

Θ Ε Ι

I νέκταρος ἀτμόν post multos aliorum errores recte explicavit E. Plew *Annal. Fleckeis.* 1872 p. 314 coll. Pind. *Olymp.* VII 7 καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσω, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός. Similiter Antipater Sidonius, non diligens solum sed scitissimus Pindari imitator A. P. VII 29 σὺ μελίσδων - βαρβίτου ἀγκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον.

788. In luco Musarum Heliconio. Decharme *Missions scientif.* IV 536.

Τερψιχόρα
ε(ὐχὴν) ε(ὐξάμενος).

Κ]ισσος Τερψιχόρη, Βρομίωι δὲ πρέ[πει λιγὸς ἀλλός,
τῆι μὲν ἴν' ἐνθεὸς ἦ, τῶι δ' ἴνα τερπν[ὰ πνέη.

nomen dedicantis . .] στου.

II fere saeculi. — Litteras supra scriptas Ε Ε recte ab editore explicatas esse non ego auctor sum; confert Marinii *Fratr. Arv.* II 572. — Terpsichoren et Dionysum sumpsit insignia inter se commutasse, ut hedera iam Musa, tibiis deus uteretur; tibias enim donavit Terpsichore, cf. A. P. IX 504.

789. Constantinopoli. C. I. 2037.

Ἀΐτη Μνημοσύνη, Διὸς εἰνέτις, ἣ τέκε Μούσας.

Litterae vulgares. — Vt haec quoque Mnemosynes imago, quae in promptu est coniectura, in Musarum luco Heliconio posita fuerit, tamen ex diversa epigrammatum indole patet non eiusdem statuarum ordinis fuisse, cuius Polymniae et Terpsichores statuae, cf. nn. 787 sq.

790. In Achaiae vico, qui ἡ κάτω Ἀχαΐα vocatur, veteris Dymae loco. Rangabes 2218.

Χαῖρέ] μοι, κά(λ)λιστε καλῶν ἡιθέων Πολύστρατε,
 ἀλκίμ]ωι μάλιστα πάντων Ἡρακλεῖ τετιμένε,
 ὅς πάλαι] δάμης ὑπ' αἰχιμῆς θουρῶν Μολινιδᾶν,
 πυκνὸν] Ἀλκείδῃ κορύσσων οὐλαμὸν παραστάτης,
 5 ἔγχος ὄξ]ύνας σιδήρω[ι τ]ὸ πρὶν ἐστομομένον.
 ἀλλ' ἔθνησκες· ἐκ δ'] ἄρ' ὄσσων οὐ πάρος δεδευμένων
 Ἡρακλεῖ κατῆλ]θε δάκρυ καὶ γοηρὸν ἴαχεν,
 χαλκῶι χαίτην δ' ἄπλ]εκτον ἐσκύθιξε φασγάνωι

Lucem titulo adspersit Pausanias VII 17, 8 ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ ἀστεῶς ἐστι τῶν Δυμαίων ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τάφος Σωστράτου· μεῖράκιον δὲ ἦν τῶν ἐπιχωρίων, γενέσθαι δὲ Ἡρακλέους ἐρώμενόν φασιν αὐτόν, καί, ἀποθανεῖν γὰρ τὸν Σωστράτον Ἡρακλέους ἔτι ὄντος μετὰ ἀνθρώπων, οὕτως οἱ τὸν Ἡρακλέα τό τε μνήμα αὐτόν εἶναι τὸν ποιήσαντα καὶ ἀπαρχὰς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν δοῦναι. ἐπίδημα δὲ καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι στήλη τε ἦν ἐπὶ τοῦ χῶματος καὶ Ἡρακλῆς ἐπειργασμένος. ἐλέγετο δὲ ὡς οἱ ἐπιχώριοι καὶ ἐναγίζουσι τῷ Σωστράτῳ. Haec adeo cum titulo consentire vides ut quae discrepent aut Pausaniae tribuas errori aut eorum a quibus ille fando accepta rettulit. Neque enim is est scriptor quem *Polystratum* et *Sostratum* nomina inter se confudisse incredibile sit, cum praesertim paullo post (c. 17, 14) de Sostrato Pellenensi olympionica narrandum fuerit, et Dymaeos, quorum urbs variis temporum vicissitudinibus post Augustum in oppidi vicive exiguitatem redacta erat, ne ipsos quidem satis iam rem exploratam habuisse facilis est suspicio: illud certe non videtur a Dymaeis conperisse Pausanias *Polystratum* in *Molinidarum* pugna cecidisse. — Litterae cum macedonicae quam vocant aetatis sint, ante annum 208 scriptus titulus videtur, quo quidem anno urbs fidem Philippo regi servatam Romanorum excidio luebat, eis autem quae proxime antecedunt temporibus crebris Eleorum Aetolorumque incursionibus petebantur Dymaei frustra que Aratum auxilio vocabant, donec a. 219 cum Elei Teicho castello prope Dymen sito capto iam ipsi urbi obsidionem minarentur, mercenariorum manu coacta Philippo rege auxilio veniente hostes feliciter fugaverunt agrosque eorum ingressi vastaverunt. Hanc fortasse victoriam *Polystrati* operae tribuebant qui ut olim Herculis ita civium tum *παραστάτης* extitisset; gratias autem referentes heroi veteres renovabant honores restituitoque sacello diu neglecto titulum inscripserunt in rei bene gestae memoriam; quem etsi mutilus ad nos pervenit (multo enim videtur amplior fuisse), boni tamen poetae esse adparet, tantaque

eius dicendi sentiendique similitudo est cum Alcaei Messenii ep. A. P. VII 412, ut haud citra probabilitatem conicias ipsum Alcaeam Dymaeis carmen scripsisse. Illius enim quod dixi hoc est epigramma:

Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλλάδῃ, κωκύεται Ἑλλάς,
 ἀπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένη·
 αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 Φοῖβος, ἐὼν τιμῶν, ἧ θέμις, ὑμνοπόλον·
 5 Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥέον δ' ἔστησεν ἀκούων
 Ἄσσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
 εὔτε σιδηρεῖην οἶμον ἔβης Ἄϊδευ.

De Herculis expeditione Eliaca alio loco dicitur; iam ipsum epigramma paucas postulat notulas. — 1 ΚΑΛΙΣΤΕ cf. Anacr. fr. 114 B. et Simonid. fr. 171 *μοῦσά μοι Ἄλκμίνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε· υἱὸν Ἄλκμίνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.* — 2 Διὸς ἄλκιμος υἱὸς Hercules ap. Pind. *Ol.* X 44. — 4 Hesiod. *Scut.* 198 de Pallade *τῇ ἱκέλῃ ὡσεὶ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν - ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσίν.* — 7 A. Plan. IV 138 *παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δάκρυ κατερχόμενον, ubi non debebat Dilthey (Mus. Rh. XXVII 311) κατειβόμενον corrigere.* — *ibid.* *γοηρὸν ἴαχεν* cf. Alcaei epigr. supra adscripti v. 6. — 8 cf. Alcaei ep. v. 2.

ÆTATIS ROMANÆ.

*791. Athenis ad Erechtheum. Ross *Arch. Aufs.* I 179.

Τόνδε Λυκο[κλείδης καὶ Ξειναγόρας] κατ' ὄνιον
 τῶι ξείνων ἐφόρω βωμὸν ἔθε[ν]το Λύι.

1 nomina supplevit Ross; videntur illi pro Atheniensium hospitio gratias agere. — Paus. I 26,5 *πρὸ δὲ τῆς ἐσόδου (Erechthei) Διὸς ἔστι βωμὸς Ὑπάτου, eodem vero iure Iovem Πολιέα intellegere poteris, de quo Paus. I 24, 4.*

*792. Athenis in odeo Herodis. De anaglypho superest inferior viri pars (Artemidori) iuxta aram adstantis. *Ephem.* 3182. Kekulé *Theseum* 137.

Ὑψιμέδων, ὑπάτερ πατέρ εἰρήνης βαθυκά[ρπου],
 σὸν Ἐλαῖον βωμὸν ἱκετεύομεν ἡμεῖς,

Θρήικες οἱ ναίοντες ἀγακλυτὸν αστυ τὸ . . . .
 Ἀρτεμίδωρος (σ)ὺν ἀδελφῷ τε καὶ τεκέεσσιν,
 5 οὐνεκά οἱ ἐπένευσα ἰδεῖν [ἀ]λλό[ς] ἔκτοθι γαῖαν.

ἀγαθῆι [τύχηι.

II p. Chr. n. saeculo convenit ε forma. — 1 ΒΑΘΥΚΑΗ suppl. Pittaces. — 2 Ἐλέου aram recte idem intellexit, quae cum Iovis ἀγοραῖου ara coniuncta videtur fuisse, cf. Paus. I 17,1. Ceterum poterat scriptor integrum hunc facere versum σὺν θ' Ἐλέου θ' ἱεροῦς βωμοῦς ἱκετεύομεν ἡμεῖς. — 3 ΤΟ . . ΡΑΣ falsum Pittacis supplementum τὸ Σάρδεων, quoniam non rotunda ε, sed vulgari ε forma utitur lapidarius; urbis nomen invenient alii. — 5 ἸΔΕΙΝ . Λ C sumpsit Artemidorum ex itinere reducem Ἰοῦ χριστήριον vel σωτήριον obtulisse anaglyphum.

793. Apolloniae Phrygiae. C. I. 3973. Waddington ad Lebas V 1192.

Ἔτους ζῆσο.

Γειαρότας δοιοῦς τούσδ' ἐθέμην Σάγαρις,
 ἀντὶ βοῶν ζώντων τοὺς Δοικμεῖς ἀρότας,
 οὓς ἐσάωσε θεός, ὅτε βοῦβρωστις κατὰ γαῖαν
 σαρχοβόρος δει[ν]ή τε, φόν[ω]ν βρείθουσα ἀλύκτων
 5 κόσμον ἐπέσχετ[ο] πάντα ἐμοὶ φύγον ἐκ(κ)αμά[τοιο]
 ἐργατῖναι καλοί, ξανθοὶ γαίης ἀροτῆρε[ς].
 καὶ βόας ἐγρύσω, ψυχὰς δὲ βροτῶν ἐσάωσα[ς]
 κα[κ] Γαλατῶν γαίης ἤγαγε[ς] ἐς πατρίδας,
 νῆά τ' ἐμὸν κύθηνας ἐνὶ Τροκμοῖς ζαθεοῖσιν.
 10 τουνεκεν οὐ μέγα δῶρον ἐγὼ τὸν βωμὸν ἔθ[ηκα].
 τίς γὰρ δῶρον ἀνακτι θεῶ[ν] ἀ[ν]τιάξιον εὔ[χ]ορον;

Sullanae epochae a. 247, p. Chr. n. 162. Paulo ante Sagaris fame Apolloniae saeviente in Galatiam transfugerat contigeratque ei, ut et hominum et boum vitas servaret. Grates Iovi acturus boves duos ex marmore docimeno factos consecrat, cf. Macedonii ep. A. P. VI 40. — 4 ΔΕΙΜΗΤΕΦΟΝΟΝ φόνων scripsi, non audens tamen δαικτῶν ponere pro ἀλύκτων. — 5 ΕΠΕΣΧΕΤΕ correxi. — ΕΚΑΜΑ CORR. FRANZ. — 8 ΚΑΙ correxi. — 11 θεῶν Waddington, εὔροι ante Buechelerum, quod tamen falsum esse nondum mihi persuasi.

794. Neopaphi Cypriorum. Ross *Mus. Rh.* VII 521. Waddington ad Lebas VII 2788.

- a. Ἀσπίδα καὶ Νείκην Παλλὰς χειρὶ θ[εῖσα] . . . . .
ὄπλων οὐ χεῖρῳ πρὸς Κύπριν ἐρχομένην.
- b. Κεχροπίδης μ' ἀνέθηκε πάτρης ἀπο πατρίδ' ἐς ἄλλην
Ἐρμύδοτος Παρίου Φειδιακὴν χάριτα.

I fortasse a. Chr. n. saeculi. — 1 ΚΕΡΙΘΙ . . ΑΙ . . . . . — 2 . . ἸΩΝ ἀσπίδα et ὄπλων certatim omnes reposuerunt Certus v. 1 est dativus χειρὶ neque dubium quin verbum θεῖναι sequatur; obscurum tamen cuius manus committat scutum et Victoriam; nam χειρὶ θεῖναι *in manus sumere* non rectius diceretur, quam ἐν φρεσὶ θεῖναι *mente aliquid amplecti*. Quod Welcker (*Mus. Rh.* VII 524) proposuit θεῖσα ἐν ἄλλῃ vix verum est. Clarum tamen est Minervam Athenis relictis in Cyprum transituram arma seposuisse, ut quae Veneris hospitam non iam decerent. — 3 Κεχροπίδης Ross. — 4 Ἐρμύδοτος Waddington. Cf. epigr. Paus. VIII 5,3 Λαοδόκῃς ὅδε πέπλος· ἐὰ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾶ. πατρίδ' ἐς εὐρύχωρον Κύπρου ἀπὸ ζαθέας. — Φειδιακὴ χάρις non est, ut Welckero videtur, *ars attica*, sed *imago Phidianae Minervae similitudinem referens*, quae num praeter scutum et Victoriam etiam hastam posuerit non liquet.

795. In agro Athenarum, Cyriacus, ex quo C. I. 474.

Τὴν ὑπάτην ἄφεισιν [nomen dedicantis ἔ]στησεν Ἀθηνᾶν,
εὐχόμενος πάτρῃ τὴν γλυκερὴν ὑγίην.

1 ΑΦΕΙΣΙΝΦΕΣΙΝΤΗΣΣΤΗΣΕΝ dittographiam perspexit Dorville *Charit.* p. 432. De voce ἄφεισις cf. Paus. V 15,4. — Rem declarat quem idem Dorville adtulit locum Pausan. I 31,6 καὶ Ἀθηνᾶς βωμός ἐστιν Ἐργείας τὴν δ' Ἰππίαν Ἀθηνᾶν ἰνομάζουσι κτλ. Adde Paus VIII 47,1 τὸ δὲ ἀγάλμα ἐν Τεγέᾳ τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐκομίσθη μὲν ἐκ δήμου τοῦ Μανθουρέων, Ἰππία δὲ παρὰ τοῖς Μανθουρεῦσιν εἶχεν ἐπίκλησιν . . Ἀλεῖαν μέντοι καλεῖσθαι καὶ ταύτην ἐς τε Ἐλλάδας τοὺς ἄλλους καὶ ἐς αὐτοὺς Πελοποννησίους ἐκνεύνηκε. τῷ δὲ ἀγάλματι τῆς Ἀθηνᾶς, τῇ μὲν Ἀσκληπιός, τῇ δὲ Ἐργεία παρεστῶσά ἐστι λίθου τοῦ Πεντελησίου, Σκόπα δὲ ἔργα τοῦ Παρίου. Igitur quam ille ad summum carcerum ostium conlocavit Minervam ad Ἐργείας similitudinem efficta erat. Eodem fere loco Mercurium positum habes A. P. IX 319:

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἐρμῶν ἀφετήριον ἔρμα
ἰροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω κτλ'.

in quo Philoxeni epigrammate mirum est quod, cum Salmasius Tlepoleum eum dici intellexisset, qui a Pausania V 8, 11 Lycius genere olympionica nominatur, nemo foedissimo sublato vitio restituit Τληπόλεμος Λιμυρεύς.

*796. Athenis in arce. *Ephem.* 3723.

Ἄγαθῆι [τύχηι.

Δέσποινα Παλλάς, τοῖ [τόδ', ἧ σοφῶν μέλει
φρόνησις ἀνδρῶν καὶ λ[ιθοξόων τέχνη,
οἰ] καλλιτέχνεις [ἔργον ἀνδρες ἀνθρῶσαν.

Litterae rotundae εσω. — Sententiam indicans Buecheler *praedicari*, inquit, *Pallas videtur*, ἧ φρόνησις μέλει. — 3 ab initio sex litterarum spatium est, quod nisi numeros pessum dare malis aut casui aut errori tribues. — Virorum nomina cum lapis inferne fractus sit subscripta fuisse possunt.

797. Smyrnae. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9. C. Curtius *ibidem* 1876 p. 349.

Σ]ωτήρ' ἀνθρώπων Ἀσκληπιόν, ἔργον ἄμεμπτον,
σο]ὶ φρενὸς ἐξ ἰδίης γρά[μμα τόδ' εὐράμενος
Πλειστάρχου Δοκιμῆος Ἀσκληπιάδης ἀνέ[θηκεν
πατρὶ τέκος, Παιὰν ὡς ἐκ[ε]λευσεν ἄναξ.
5 ἰλήκοις, ᾧ Φοῖβε, σὺν δῖέι τῷ δ' ὑγίειαν
δοίηθ', ὑμετέρεην ὑμνολογοῦντι χάριν.

II fere saeculi. — 1 Ἀσκληπιὸν ἰητήρα Curtius, qui v. 2 in pessimis Hirschfeldii supplementis adquevit. — 3 sic intellego: *Asclepiades Asclepii statuam ipsius Paeanis iussu* (nescio Apollinem intellegam an Asclepium) *Apollini dedicat*. Nam verba πατρὶ τέκος v. 4 cave interpretaris *Asclepio Asclepiades*. Videtur autem per somnium deus hoc iussisse. — 5 sq. editores nihil intellexerunt.

798. Augustoduni. C. I. 6797.

Ἰητῆ[ρι νόσων], φραεσιμ[βρό]τω Ἀπό[λλ]ωνι
ἀνασσα[ν] Ἐφέσου, Κρησίαν φραεσφόρο[ον],
ἐύχλῆν ἔθθηκεν Εὐτυ[χος τέκνων ὕπερ].

1 et 2 suppl. Franz. — ΑΠΟ . . Ο | ΝΙ — 2 post ἀνασσα[ν] versiculus octo fere litterarum de industria exsculptus habuit fortasse Ἄρτεμιν, cuius quidem generis interpolamenta haud perhorrescebant lapicidae. — Κρησίαν intellege Βριτόμαρτιν.

799. In museo Britannico. Anaglypho expressus Apollo in cortina sedens adstantibus matre et sorore; accedunt vir duoque pueri romanam vestem induti. C. I. 1946.

Χαῖρ[ε μάκαρ βασι]λεῦ Παιάν, ἑκατηβόλ' Ἀπολλ[λον]
Πο[ι]κ[ίλιος] patris nomen . .]ου παῖς ἀνέθθηκα τόδε.

Litterae vulgares praeter π. — 1 suppl. Boeckh. — 2 nomen si displicet quodlibet quaere aliud. — Ex Graecia velut Delphis Delove lapidem adportatum credere minime opus; Apollinem cum Latona Dianaque cultum omnes tunc habebant, Romani inde a Veis captis.

800. Epidauri. *Transactions of the Royal Society* 1847 II 231.

Φοῖβω ἀκερσεκόμη καὶ υἱεὶ βωμὸν ἔθθηκεν
ἀρητῆρ Μαιώρ.

Aesculapii sacra Epidauria notissima. — 1 poterat τε καὶ υἱεὶ.

801. Catanae. C. I. 5649 d.

Φ]οῖβον ἀκερσεκόμην, [ἐκ]ατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἰ]δρυσάμην Σή[μων], κόσμον [ἐμῆ] πατρ[ίδι].

2 Franz ἰδρυσάμην . . . . . κόσμον [φίλη εἶναι] - πατρ[ίδι]. — Non minus facile distichon efficias ex traditis hisce:

ΔΡΥΣΑΜΗΝΧΙ

ΚΟΣΜΟΝ

ΠΑΤΡ

802. Romae in basilica Iulia. Matranga *Bullet. arch.* 1853 p. 136.

Σ]οὶ τρόδε, συρικτά, ὑ[μνη]πόλε, μείλιχε δαῖμο[ν],
 ἀγνὲ λοετροχώων κοίρανε Ναιάδων,
 δῶρον Ὑγεῖνος ἔτε[υξε]ν, ὃν ἀργαλέης ἀπὸ νούσου
 αὐτός, ἀνα[ξ], ὑγιῆ θήκαο προσπελ[ά]σ[ας].
 5 πᾶσι γὰρ [ἐν τεκέ]εσσιν ἐμοῖς ἀνα[φ]ανδὸν ἐπέστης,
 οὐκ οναρ, ἀλλὰ μέσους ἡματος ἀμφὶ δρόμους.

Litterae traduntur vulgares, sed π p. Chr. n. saeculo vix antiquius est epigramma. — 1 male corrigunt *συρικτάς*, et monuit Buecheler *συρικτά* (sed correpta a littera) sollemnem esse in Theocriteis et anthologicis vocationem. — 3 *dedicavit Valentinus* (sic enim vertere licet Ὑγεῖνον), *quem tu demum validum fecisti.* — ETE . . . N — 4 ANAT — 5 suppl. E. Curtius *Act. societ. Gotting.* 1859 VIII 166, conferens Aristid. *or. I* init. τὰ μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῶν (ὁ θεός), τὰ δὲ τῇ πομπῇ τῶν ἐνυπνίων. Cf. Welckeri disputationem de incubatione *Kl. Schr.* III 144 sqq.

803. Delo Venetiam translatum. Anaglypho exsculpta mulier mortua porrecta passo capillo, infra arā, in quam thus imponit togatus. Boeckh C. I. 2292.

Σοί, Παιῆον ἀναξ Ἀσκληπιέ, τήνδ' ἀνέθηκεν
 εὐξάμενος [σ]τήλλην λαινέην ὁ Βάλης,
 νόσου ἐπεὶ μ' ἀκέσω βαρναλγέος· οὐνεκα τῶν πρὶν
 ἂν πάθον εἰαθεῖς ἐξ σέθεν οἶδα χάριν,
 5 τοῦ δ' αὖ μέλλοντος [λ]οιποῦ βίου, ὃν [γε βιώσω

Litterae vulgares. — 2 ΕΤΗΛΛΗΝ — 3 sqq. *quod nunc novissimo meo morbo medebaris hunc ipsum cippum tibi dedico; eorum quae antea bene mihi fecisti, grates habere satis est.* — 5 ΛΟΙΠΟΥ precabatur ut etiam in posterum sibi deus adesset.

*804. Romae in plinthe statuæ. C. I. 5975.

Ἀμφὶ λίθῳ, Σωτήρ Ἀσκληπιέ, χρυσὸν ἔχευεν
 . . . νος ὑπὲρ τέκνων [Σ]ιλοῦίου εὐξάμενος.

1 ὤσωσθηρ unde nec O. Muelleri ἐν ποδὶ σῶ nec Welckeri coniectura ἐν κόλπῳ probari potest. — 2 init. nomen velut Σέμενος. — ΓΙΛΟΥΙΟΥ corr. O. Mueller.

805. Smyrnae. C. I. 3159. Veronae descripsit Wilamowitz.

Κό(ιντος) Βαλέριος Ἰουλιανὸς Σμυρ(ναῖος).

Ἀσκληπιῶ ἱητῆρι Διὸς Σωτῆρος ἄγαλμα
 σὺν βάσει ἀργυρῆ γύψου μεστῇ ἀνέθηκεν,
 ἄσταθμον ὡς εἶη καὶ ἀτείμητον καὶ ἄχραντον.

3 adscripsit Wilamowitz quae nec pernumerare curiosi possint nec mala fascinare lingua.

806. Prope Spartam. Kirchhoff *Hermae* III 449. Lueders *Bullet. arch.* 1873.

ἽΟρθεῖη δῶρον Λεοντεὺς ἀνέθηκε βοαγός BΨA
 Μῶαν νικῆσας καὶ τάδε ἔπαθλα λαβῶν. BΨA

καὶ μ' ἔστεψε πατὴρ εἰσαρίθμοις ἔπεισι. BΨA

Leonteus βοάγορ (Hes. ὁ τῆς ἀγέλης ἀρχων παῖς) musici certaminis victor Dianae Orthiae consecrat praemium, cuius imago fortasse efficta fuit post v. 2, ubi in lapide tribus duodenarum fere litterarum versibus spatium vacat. — 3 epigrammatis ἰσοψήφου lusum pulcre perspexit Lueders; *et me decoravit pater versibus quorum singulorum litterae, si non litteras sed numeros esse sumas, aequalem summam efficiunt binorum milium septingenorum tricenorum.*

807. Therae in sella. C. I. Add. II 2465 b.

a. Εἴσατο τήνδ' Ἐκάτην πολυῖνοννον Ἀρτεμίδωρος
 φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θ[ή]ρας πόλεως πα[ρ]ιοῦ[σι]ν ἔτευξεν
 βάτθρα τὰ[δ'] ἐο[τη]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

5 b. Ἦκω Πρίαπος [τῆ]δε Θηραίων πόλει,
 ὁ Λαμψακηγός, πλοῦτον αφθιτον φέρων,
 καὶ σύμμαχος] πάρεμι καὶ παραστάτης
 πᾶσιν] πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

Litterae vulgares. — De sociatis Priapo et Hecate cf. Iahn *Specim. epigr.* p. 66. — Epigrammatis prioris recte Boeckhium duas adgnosuisse

partes vel iteratum docet Artemidori nomen. — 3 ΘΥΡΑΣ — ΠΑΤΛΟΥΗΝ — 4 ΤΑΑΞΕΠ . ΣΕΝ corr. omnia Boeckh. — 4 βάρθρα videtur ipsa sella, μέλας λίθος scabellum vocari sellae subpositum. — 5 ΠΟΣΩΙ . . ΔΕ corr. Boeckh idemque proxima supplevit, nisi quod v. 8 τοῖσιν dedit pro πᾶσιν. — 7 possis καὶ εὐεργέτης πάρειμι vel Ἐκάτη δὲ νῦν πάρειμι, καὶ παραστάτης κτλ'.

808. In vico Erdeer - Chan Attalia Pamphyliae. C. I. Add. III 4341 f.

Ἀὐρ(ήλιος) . . . . .

ἽΟρ]θαγόρας εἰρήν[ης] ἄρξας στήσατο βωμούς
Φοίβω καὶ κούρη Ἀρτέμιδ[ι] εἵνεκεν εὐχῆς,
μέτρον [στ]ή[σα]ς π[λ]η[σθ]είσα[ι]ς πηγαῖς ὑπὸ νυμφῶν,
αμφω ὅπως ποταμὸς λαγόνων ῥεῖ[θ]ροί[ς] ὑ[π]οχεύοι.

Litterae vulgares. Certiora nisi novo adscito apographo dari non possunt. — Ab initio ΑΥΡΘΟΜΟΥ | . . ΘΑΓΟΡΑΣΕΙΡΗΝ | ΑΡΞΑΣ ἀγαθῇ τύχῃ Keil *Philol.* V 646; idem deinceps εἰρηνάρχης, Franz εἰρήνης ἄρξας, recte εἰρηνάρξας spreverat Keil neque bene defendi posse vidit simili forma νομοφυλάξας. — 2 ΑΡΤΕΜΙΔΕΙ | ΝΕΚΕΝ fortasse Ἀρτέμιδει scriptum fuit. — 3 ΜΕΤΡΟΝΜΗ . ΗΣ | ΠΗΧΕΙΣΑΣ στήσας Franz, θήκας Keil, πλησθείσας uterque. — 4 ὑποδεύοι Franz, ἀποχεύοι Keil. Intellego: utramque aram posuit, ut iam fluvius superstagnantes fontium undas suis aquis subfunderet; arae enim aggeris loco coercendis fluctibus inserviebant.

809. In Pharo insula Adriae. C. I. Add. II 1837 d.

Κλευνίκη Ἐρμαγόρου δεκάτη[ν] με ἀνέθηκε Ἀφροδίτη.

Litterae vulgares; aetate romana fortasse antiquior titulus. — ΔΕΚ ΑΤΗΜ Ε δεκάτην deleta Ε littera Boeckh. Idem iniuria meretricium putat donarium: nam meretrices patris nomen suis non addunt, cf. tit. ibid. inventus C. I. 1837 e Ὀργιλῶ Δημάρχου Ἀφροδίτη δεκάτην, quem cave pentametrum esse credas.

810. Sinuessae veteris, nunc Neapoli in museo. C. I. 5956.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὄμορον Σιννητίσιν Ἀφρογένειαν,

- ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην
 ναοὶ μοι σιὺλβουσιν ὑπὲρ ἧόνος, ἦν ποτε κόλποις
 Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.
 5. ἐκ δὲ τρόπων πειθῶ τε καὶ εἴμερον ἔσπασε κείνης
 πᾶς τόπος, εἰς ἰλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην
 Βάκχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἔστεφάνωσεν,
 εἰς ἐμὲ τὸν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένην
 πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
 10. παῖς ἐμὸς ἄς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος.
 μὴ με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε, γειτνιώσαν
 πόντω καὶ Νύμφαις Κύπριδα καὶ Βρομίωι.

Iunior poeta vix is fuit, ut coniecit Visconti, qui fere M. Pompeius Νεώτερος vocatur in Anthol. Pal. VII 219, IX 28; neque enim cognomine addito se continuisset ille, ex quo quis fecisset difficile intellegeres. — Epigramma fuit sub statua Veneris, quam Drusus Antoniaque (sive Drusus Tiberii f. et Livia) antea in cubiculo (v. 3) positam iam Siniuessae inter mare balnea tabernas posuerunt in publico. Wilamowitz. Idem recte explicat v. 5 ex Antoniae moribus Siniessa Suadam Cupidinemque traxit, (qui et Venerem comitantur), idoneusque sic locus factus est ad omnem hilaritatem. — 7 Βάκχου κλισίας si recte Visconti intellegit tabernas vinarias, haec est distichi sententia: Bacchi sedibus me vicinam posuit eoque effecit, ut iam potatores gravia pocula mihi obferant et propinent. — 10 thermas recte intellegit Wilamowitz, cf. A. P. IX. 626. Fuit ad fontem posita statua Venerisque ad pedes Amor exsculptus facem ardentem undis admovens; pulcre autem puerulus sic aquam calefacere cogitatur balneisque aptam reddere. — 11 sq. subsistite viatores fruituri quae ab mari, ab fonte, a Baccho vobis bona parata sunt.

811. Apud Thespias. Cumanudes *Ephem. arch.* 1869 n. 336.

- ὦ παῖ τοξότα Κύπριδος λιγείης,
 Θεσπιαῖς Ἐλικωνίασι ναίων
 Ναρκίσσου παρὰ κῆπον ἀνθέοντα,
 ἰλήκοις· τὸ δέ τοι δίδωσι δέξο,
 5. ἀκροθεῖνιον Ἀδριανὸς ἄρκτου,
 ἦν αὐτὸς κένεν ἱππόθεν τυχήσας.
 σὺ δ' αὐτῷ χάριν ἀντὶ τοῦ σαόφρων
 πνέοις οὐρανίας ἀπ' Ἀφροδίτης.

Hadriani Caesaris et anathema et versus esse intellexit Cumanu-

des; et fors an ipsius rei quamvis auctoris socordia obliteratam teneamus memoriam. Cassius enim Dio 69,10 narrat *περὶ τὰς θήρας ἐσπουδακέναι λέγεται . . . καὶ πόλιν ἐν τῇ Μυσίᾳ οἰκίσας Ἀδριανοῦ θήρας αὐτὴν ὠνόμασεν*, quibuscum compara quae Marium Maximum secutus Spartianus tradit (*Hadr. c. 20*): *oppidum Hadrianotheras in quodam loco quod illic et feliciter venatus esset et ursam occidisset aliquando constituit*. Neglegentiae arguunt levissimum scriptorem verba *in quodam loco*; cui si unam ursam inperatorem occidisse memoratu dignum videbatur, quid dicturum fuisse putas, duas si occidisset? Turbavit opinor fontis aquam unamque rem ex duabus fecit. Primitus enim et Hadrianotheras eum condidisse et Thespiis ursam interfecisse ipsum (cf. v. 6) narratum erat. — 1 *Κύπριδα λιγείην* non noram; num forte Musarum sacris Ascre deleta Thespias translatis Veneri Musarum et speciem et nominationem aliquam adcessisse putabimus? *Μούσα λιγεία* est ap. Homerum Od. ω 62. — 3 *πηγὴ Ναρκίσσου* apud Thespias Paus. IX 31, 7. — 7 *σαόφρων* gaudebit rara hac laude Amor, qua non impertitus esset opinor, si melius Hadriano ad versum explendum vocabulum praesto fuisset.

812. Ad Plagiam Lesbi insulae oppidum. Conze *Itin. insul. Thrac.* tab. XVI 1.

Ζ]ηρός καὶ Μαίας ἐρικυδέος ἀγλαὸν Ἐριμῆ[ν
 εὐκάρπου [στ]ῆ[σ]εν [τ]ό[ν]δε [ἐ]πι φνταλῆς
 Βάκχων Ζωῦς νί[ός], ὅπως ῥαδ[ι]νὴ διὰ παντός
 ἄμπελος ὠραῖον καρπὸν ἔχη βοτρύων.
 5 ἄλλ' Ἰλαος, ἄναξ, Ζωῦς γένος εὐφροῖνι θυμῷ
 σῶιζε, διδοὺς αὐτοῖς ἀφθορον ὀλβον αἰί.

Litterae c et ω sequioris aetatis; ρ et ζ litterae forma vetustior simulque iota non dativo solum (v. 5) sed etiam in verbo σῶιζε (v. 6) adscriptum, omnia haec alterius p. Chr. n. saeculi antiquitatis studio conveniunt. — 2 . . HOEN/0//EPPI CORR. Conze. — 3 *ῥαδινή* scripsi coll. Hes. *ῥαδινόν· εὐδιάσειστον* et Etym. M. 104, 5 *διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ*. Possis etiam *πυκνή*. Mercurius in hortis positus Priapi vice fungitur. — In eiusdem tabulae parte dextra haec leguntur:

ΑΡΙCTAZΩΗΒΑΚΧΩΝΕΙΩΜΑΤΗΡ
 ΑΦΡΟΔΙΤΑΑΘΗΝΑΙΔΗΝΑΥΡΑΚΩ

ubi certo corrigendum Ἀρίστα Ζω[ώ], ἡ Βακχωνείω μάτηρ. Tamen ut patet Aphroditen et Athenam aut utramque aut alteram utram ὑπήκοον praedicari, ita neque ἀρίστα matris epitheton admodum credibile est et

obscurae plane litterae ΙΔΗΝΑ vel ΔΗΝΑ sunt. Bergk apud Conzium dicere satis habuit tria numina invocari.

*813. Athenis. C. I. 457.

Ἐρμῆν Ναιάδων συνοπάονα θῆκέ με τῆδε
ἔσθλὸς ἀνὴρ κρήνης κρατὸ[s] ἐπ' ἀενάου.

Nomen viri aut consilio tacetur aut in alia hermae iam fracti parte scriptum fuit. — 2 κρατός recte Boeckh; videtur labrum dici, quo fons influit, sicut Caesar Rheni fluminis ostia *capita* dixit.

814. Argis. Ross *Inscr. ined.* n. 54. Lebas II 113.

Ἐρμῆς δίκαιός εἰμι καὶ με Σ[ώστρατο]s
ἔστησ' ἔλεγχον τῶν δικαίων καὶ ἀδίκιων.

1 nomen teste Rossio non temporum sed hominum culpa deletum; Lebas vero Σ . . . . . Σ legit. — Mercurium Osann (*Diar. litt. ant.* 1837 p. 469) Christum ipsum intellegit, quo refutato Keil Ἐρμῆν ἐμπολαῖον dici putat (*Mus. Rh.* XIV 510). At ἔλεγχος cur vocetur ne sic quidem patet. Ego de horti custode cogitavi, qui *furum aviumque maxima formido* est cuiusque *fures dextra coercet obscenoque ruber porrectus ab inguine phallus*. Haec quidem de Priapo Horátius, sed facile ad cognatum deum transferri poterunt.

815. In agro Rithymnio Cretensium. C. I. 2569.

Ἄρτεμις ἡ Σαλονίου.

Ούρεσι Ταλλαίοισι ἰδρυμένε Μαιάδος Ἐρμῆ,
σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσενος,
ἦν σοι Σάλονιος Μηῆας λοιβαῖσι γεραίρει,
κτήσεος ἐξ ὀσίης ψυχικὰ δῶρα διδούς.

5 καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσροοῶσης
σὺν κείνῃ καὶ ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους·
ἀνθ' ὧν δ' ἐνχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκεν,
συμβίον ἀγροτάτας τοῦδε καταφθιμένας,
ἀλγίστας φρένα πολλά, μαθῶν δ' ὅτι δεῖ τά γε θεῖα
10 τιμᾶν, διπλῆν σοι τήνδε πόρην θυσίαν.
καὶ σὺ δέ, παντοκράτωρ Ἐριοίνιε, τόνδε φυλάσσοις
ζῶον, ὅπως τιμᾶ σὸν δι' ὄλου τέμενος.

π fere saeculi. — Praescripta quae Muratori sic tradidit Ἄρτεμις ΗΣΑΛΟΥΣΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡ editoribus fraudem fecerunt; Gruteri lectio haec est ΗΣΑΛΛΟΝΙΟΣ, quam confirmat cod. Neap. V E 5, ubi simul nomen recte scriptum est. θυγάτηρ igitur, quam vocem difficile explicari senserunt, tantum abest ut unquam fuerit in lapide, ut Artemis non filia sed uxor Salvii intellegenda sit. Hac enim, cuius si minus venustam, at'pīam memoriam epigramma recolit, utique nominata opus est. — 2 Tallaei montes debent ibi quaeri, ubi hoc monumentum positum Boeckh. — 5 ψυχικά δῶρα nec cruenta sacra sunt, nec libenter et ex animo data, sed quae pro defunctae uxoris anima Mercurio animarum duci comitique (i. e. Ἐριουνίω v. 12) obferuntur.

*816. Romae. C. I. 5953.

Ἐρμῆς.

*Lucri repertor atque sermonis dator
infas palaestram protulit Cyllenius.*

Ἄ[ι]τις τὸν Ἐρμῆν εἶσαθ'. Ἐρμῆς δ' Ἄτιίῳ
οἴκον φυλάττει καὶ γένος φίλους θ' ἔμα
..... Ἐρμῆ δ' ἐπ' αλειφα χε(ύ)σομαι
φυλαττομένῳ δῶμα τόδ' Ἄττιαδῶν.

5 ..... Ἐρμῆς [δ' ἐρ]ιούνης.

*Interpres divum caeli terraeque meator
sermonem docui mortales atque palaestram.
..... usque terrae,
sermonis dator atque somniorum
Iovis nuntius et precum minister.*

1 ΑPTIC ex Gerhardi coniectura legerunt κάρτιστον Ἐρμῆν εἶσαθ' Ἐρμῆς Δαττίῳ. — 2 legi CICEICIA . . IOI supplementum certum puto; sciendum autem sinistras versuum partes praeter v. 4 valde detritas esse. — 3 CICN . ICCICΦEPEPMH sic legi nec multo aliter reliqui; quas punctis notavi incertae sunt litterae. Exitus senarii est, vix tamen bene eius facti; χέσομαι pro χεύσομαι non magis offensui est quam ἀτός pro αὐτός simil. — 4 lectio certissima; pentameter cum esse nequeat senarius est isque vitiosissimus. — 5 legi ..... CCEPMHC^CΠOYN////NIOC ab initio decem evanuerunt litterae, post OYN lapis fractus, unde ἐριούνης quod certum existimo num ultimum versus vocabulum sit dubito.

817. In Piraeo. *Ephem.* 2887.

..... νεμοι περικαλλέα νήσσω
 ..... ων ἡμετέροιο κλάδου·
 ἀλλὰ Πρίηπος ἐὼν Ἐρμοῦ γενέτης τε καὶ νιό[ς
 ἄγκειμαι παρέδρωι Ἐρ]μῆι Ἐλευθερέως·
 . . . . .

Ad Priapum haec tendere probabiliter coniecit Buecheler. Ille enim deus Mercurii aut filius aut parens putabatur, neque κλάδος aliter intellegendus erit atque phallus ligneus. Prius distichon non expedito: videtur monere ne quis fur accedat. — 1 ΚΑΛΛΕΙΑ clausulam Κύπρον περικαλλέα νήσσω nescio ubi legerim. — 4 Mercurio Bacchoque συννάσις θεοῖς Priapus dicatur, qui etiam Bacchi filius esse perhibebatur. — Infra scripta ὙΜΟΣΗΚΟ.

818. Paro in insula. Ex schedis Fourmonti C. I. 2388. Singula disticha singulos in lapide versus efficiunt.

Σο[ὶ τ]ό[δ'] ἄγα[λ]μα, θεά . . . . .
 . . . . .
 Νικιέης, οὗ πατρὸς ὁμ[ώ]νυμος, ἡδὲ σύ[ν]εννος
 . . . . .
 5 σεῖο δὲ καὶ νηοῦ θύρας τεύξαντο [φα]εινάς
 . . . . .
 οἱ δ' αὐτοὶ δάπεδον πυκνοῖς στο[ρ]έ[σ]ανθ' [ο]ὔ[δ]οῖσιν
 καὶ βωμοὺς ἰε[ρο]ῦς τεῦξ[α]ν [ἐ]αῖς δα[π]ά[ν]αις,
 καὶ νηοῦ δ' ἐπὶ κρατὶ μετήο[ρ]' ἀγάλματα θῆκαν
 10 τρισσά, δύο Νίκας, μεσσά [δὲ] Π[ερ]σεφόνην.
 χαιρε, θεά, τοῖσδεσσι [κ]α[ὶ] ἰ[λ]ήκοις Παρίοι[σ]ιν,
 δισά]ς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαΐδας,
 καὶ τοῖς μὲν φιλέουσι Π[ά]ρον γλυκερὸν φέρε φέ[γγ]ος,
 τοῖς δ' ἐθέλεουσ' ἀδικεῖν πυ[ρ]σὸν ἄν[α]π[τ]ε [κ]ακῶν·
 15 μᾶλλον δ' [ἄ]π[αυ]σο[ν], κα[ὶ] τ[ο]ῖς κα[κ]οεργεῖσι θείης
 μήτι κακὸν ῥέξ[ε]ι, ἐσθλὰ δὲ πάντα πόλιν.
 εἴ]λαθι πᾶσι, μάκαιρα, πολ[ί]ταις τῆ[σ]δε πόλη[ος],
 κούραις [καὶ] κούροις το[ῖ]σι καὶ ἐσομένοις·
 ἔ]σοχα δ' εἰλήκοις καὶ σφι[ν] μάλα χάριματα δοίης
 20 Νικί[α] ἡδ' ἀλόχῳ παισ[ί] τε τ[ῶ]νδ' ἐραταῖς,
 καὶ παισὶν παίδων, τοῖ [κεν] μετόπισθε γέ[ν]ωνται,

ἔλλαθι, τοῦνεκα σεῦ νηὸν [ἔ]θεντο γονεῖς.
τό]νδε σοι, ὦ δαδοῦχε Δ[ιὸ]ς τ[έ]κος, ὕμνον ἔτευξεν
Νικιάδης, ὃς σεῦ . . . . .

Carmen aetatis valde recentis, ut docent litterae, ad satis accuratas numerorum leges adstrictum, non tam sententiis quam verbis copiosum, simplicius tamen quam quod ad Nonni eiusve similibus saecula detrudamus. — 1 ΣΟΦΟΛΑΓΑΜΑΦΕΑΠ . . ΜΙ . . Ν . . ΙΝΙΑΥ et mox sub finem versus (i. e. pentametri) . . ΝΝΗΙ --- probabile est ex hymnorum usu deam sollemnibus quibusdam nominibus adpellatam fuisse, quorum admodum parcum est relicum carmen. Ceterum Boeckhium scito omnia emendavisse nisi ubi contrarium notabitur. — 4 una littera Ν sub finem pentametri superat. — 5 sq. ΨΛΕΙΝΑΣ . Λ . ΠΙΝΙ . Α . Ι . ΠΙΠΙΚΑ . . . ϟ . . . — 7 ΣΤΟΙΕΑΝΦΥΦΟΙΣΙΝ στόρεσαν οὐδοῖσιν Boeckh. — 8 βωμοῦς ΙΕΙ . ΛΣΤΕΥΞ . Ν . . . . ἸΠΑΝΑΙΣ — 9 ΜΕΤΕΙΟΙ — 10 ΕΜΕΣΣΑΠ . . . . ΧΝΝ μέσσα δέ recte praestare putat Boeckh alteri ἔμμεσα. — 11 ΤΟΙΣΔΕΣΣΙ ἸΑΩΛΗΚΟΙΣ — 13 ΠΛΟΝ — ΦΕΠΟΣ — 14 ΠΥΙΣΟΝΑΝΠΕΚΑΚΩΝ corr. Jacobs. — 15 ΜΑΛΛΟΝΔΩΠΩΛΟΙΚΑΠΟΙΣΚΑΤΟΕΡΓΕΣΙ Boeckh μάλλον δ' ἐμπόδιον, quod languet; incertum est quod ipse posui. — 16 ΡΕΖΕΤΝ — 17 ΠΟΛΕΙΔΙΣΤΗ ΠΔΠΟΛΗ ΠΟΛΥΛΛΙΣΤΗ δὲ πόλις Boeckh. — 18 ΚΟΥΡΑΙΣΤΕ ΤΕ ΡΓΟ ΚΑΙ ΙΠΡΕΡΙΤΟΣ posuit lapicida. — ΤΟΥΣΚΑΙ ΤΟῖΣ ΚΑΙ [ἔ]π[ε]σοσμένοις Boeckh. — 19 ΣΦ ΙΩ — 20 ΝΙΚΙΑ — ΠΑΙΣΠΕ — 21 ΓΕΡΩΝΤΑΙ — 22 ΝΗΟΝΕ νηὸν ἔθηκε γονεῦς Boeckh, cf. v. 3 et v. 20. — 23 ΙΛΑΝΔΕΣΟΙ — ΔΛΣΤΙΕΚΟΣ — 24 ΦΣΣΕΥ ΙΑΤΟΑΟΛ . . . ὃς σεῦ Ἰλάτο δᾶδα φέρων vix bene Boeckh.

819. Epidauri inter rudera Asclepii. C. I. 1177.

Εἶρε[ὺς Καλ]λίμαχος Βρομίῳ ἰδρύσατο βωμόν.
Διονύσου.

Vocabulum Διονύσου, quod nullo spatio interiecto antecedenti βωμόν continuatur, nescio an posterius additum sit. — Supplevit Boeckh.

820. Athenis in theatro Dionysiaco πρὸς τὴν δεξιὰν παράδοον τῆς σκηνῆς. Rhusopolus *Ephem. arch.* 1862 n. 164.

Σο[ὶ τ]όδε καλὸν ἔτευξε, Φιλόργιε, βῆμα θεήτρου
Φαῖδρος Ζωίλου βιοδώτορος Ἀτθίδος ἀρχός.

II fere saeculi. — Eiusdem hominis alter titulus est horologio inscriptus C. I. 522 Φαῖδρος Ζωίλου Παιανιεὺς ἐποίη[ε]. Frustra dubitat Vischer *Mus. Helvet.* III 24.

821. Lernaee inventus lapis valde detritus. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1862 p. 20 sqq. Debeo praeterea Michaelis beneficio apographum ex ectypo denuo examinato adcuratissime factum.

Βάκχω μ[ε] Βάκχον καὶ προσϋμναίᾳ θεῶι
 στάσαντο Δηοῦς ἐν κατηρεφ[εῖ] δόμω[ι],
 τὸν Ἀρχε[λά]ου πα[ί]δα ὁμών[υ]μ[ον] πατρι.
 ταῦτῳ δ[έ] με, ξει[νε], ἐν χρόνῳ δ[έ]μα[ρ] κλυ[τ]ῶι
 5 Βάκχον Ἀ[υ]αίω, [γ]ῆς δὲ πυρφό[ρ]οι[ρ]ι[ς] θ[ε]α[ῖ]ς
 Φοίβῳ Λυκεῖ[ω] θ[ε]οῦ ο[ὐ]νεκα ἀντίτων . . . .
 δά[μα]ρ τίθ[ε]ι με καὶ προσϋ[μνα]ίος λε[ώ]ς
 ἀ[υ]τοῦ τε Φοίβου [π]υρφόροι λυ[κοκτ]όνο[υ].

II vel III saeculi. — vv. 1 - 3 restituerunt editores. — 2 ΗΡΕΦC// Δ ΟΜΩ// iota modo adscriptum dativis modo omissum. — 4 ΔΙ' ΜΑΙΚΛΥ//ΩΙ supplementa omnia certa. — 5 Λ//ΔΙΩ//ΗΓΔΕΠΥΡΦC// ΟΙ//ΟΛΑ//III corr. editores. — 6 ΛΥΚΕΙ//III ΟΙ//ΝΕΚΑΑΝΤΙΤΩΝ|Λ . . ΟΙ ubi οὔνεκα' ἀντίτων etsi certum videtur tamen nec quid sibi velit scio nec ad antecedentia an ad proxima referam. — 7 . . ΜΑΙ . . . . ΞΙΜΕΚΑΙΠΡΟΣΥΑ|//ΔΙΟΛΕΩΙ videntur certa supplementa. — 8 Γ//ΥΡ αὐτοῦ τε Buecheler, λυκοκτόνου Michaelis. — Duo Archelai signa Bacchi specie inducta uno tempore consecrantur, alterum in Cereris fano Cereri simulque Baccho, alterum Baccho unaque numinibus Lernaeis ac Phoebō Lyceo; priorem statuam largiti esse videntur qui (ut et ipse Archelaus) Lernaeis mysteriis initiati erant (προσϋμναίος λεώς), alteram fortasse uxor cum mystis et Phoebi pyrrhōris. Haec olim statui *de monument. aliquot graecor. carminibus* p. 33 sqq. Singula nunc aliter constitui. — Titulum cur non inter hominum honores sed inter dis dicata rettulerim docebit quod sequitur epigramma.

822. Athenis in via quae ad Pentelicon ducit. Anaglyphum, quo Rhea sedens cum Proserpina adstante daducho exsculpta est, descripsit Conze *Diar. arch.* 1863 p. 75 sqq. coll. p. 79. Tractavit Keil *Philol. vol. suppl.* II 588 sqq.

- a. Ὁ προγόνοις ἐράμιλλος, ὃ τὴν μεγάλην πλέον αὔξων
 Ἀρχέλεως γενεὴν πράξεισι ταῖς ἰδίαις,
 ἀνίδοσιν τελετῆς τῆς ταυροβόλου χάριν ἔγνω
 βομὸν ἀναστήσας Ἄττεω ἠδὲ Πέης.
 5 οὔτος Κεκροπίην ἀνχεῖ πόλιν, οὔτος ἐν Ἀργεῖ
 καιετάει, βίοτον μυστικὸν εὖ διάγων

αὐτόθι γὰρ κλειδοῦχος ἔφην Βασιληίδος Ἥρας,
ἐν Λέρονη δ' ἔλαχεν μυστιπόλους δαίδαας.

- b. Λαδοῦχος με Κόρης, Βασιλᾶν, Διός, ἱερὰ σηκῶν
10 Ἥρας κλειθρα φέρων βωμὸν ἔθηκε Πέη,
Ἀρχέλεως τελετῆς συνθήματα κρυπτά χαράξας
ταυροβόλου πρῶτον δεῦρο τελειομένης.

II vel III saeculi. Taurobolia quando primum ab Atheniensibus recepta sint (v. 12) nescimus. — Archelaus Atheniensis (v. 5), Argis vitam degens (v. 5 sq.), Iunonis Cleuduchus, Proserpinæ Lernaeae daduchus itemque utriusque deae (cf. Paus. VIII 31, 2 τοῦ ναοῦ δὲ τῶν μεγάλων θεῶν ἔστιν ἐν δεξιᾷ καὶ Κόρης) et Iovis Atti Rheaeque quorum nuperrime sacris initiatus est aram dedicat. — II in uno arae latere faces duae decussatim una alteri conexae, utrinque pinus, in superiore parte bucrania tria sertis inter se coniuncta: haec puto συνθήματα κρυπτά dici. — Archelaum conicio aut eundem esse aut patrem filiumve eius Archelai, qui antecedenti carmine honoratur; notum enim est in eis gentibus, penes quas sacerdotia sunt antiquitus recepta, saepissime simul cum sacerorum ministerio nomina eadem per longa temporum spatia tamquam per manus tradi solere. Ceterum Archelaorum proavum si quis videatur sibi deprendisse Archelaum Archelai notissimi Mithradatis ducis filium, quem Pompeius Comanae Pontica in urbe sacerdotem constituit (Strab. p. 558), equidem non obstabo.

823. Romae. C. I. 6012 c.

Μητρί Θεῶν.

- Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοίβου στεφανηφόρος ἱεὺς
Κρήσκης ἠγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολῆς, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίας,
ὄργια συνρέξαντε θεῶν παμμήτορι Πείρῃ
5 κριοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοιο φερίστη
ἡμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

Titulus eo qui sequitur (i. e. anno 370) antiquior. — I videntur ex quindecim viris nescia qua sacra profanave communionē coniunctis Crescens et Leontius sorte electi esse qui Rhae sacris initiarentur. Hi autem deae gratias referentes pro consecratione aram posuerunt.

824. Romae. In dextro arae latere Cybele turrita a leonibus vecta cum pinu tauroque, in sinistra Attis mitra indutus exsculpti. C. I. 6012 b.

Μητέρι τῆ πάντων Πείη τεκέων τε γενέθλω
 Ἄττει θ' ὑψίστωι καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,
 τῶ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
 κριοβόλου τελετῆς ἢ δ' ἔτι ταυροβόλου
 5 μυστιπόλος τελέ[θ]ων τοῦτον συνθήκατο βωμῶν,
 δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

Petronius Apollodorus, v(ir) c(larissimus), pontif(ex) maior, XV vir sacr(is) fac(iundis), pater sacr(or)um dei invicti Mithrae taurobolio criobolique) percepto una cum Ruf(ina) Volusiana C. f. coniuge XVI Kal. Iulias, dd. nm. Valentiniano et Valente Augg. III coss. aram dicavit.

Annus est 370. — 2 sq. cf. Preller *Mythol. gr.* I 403 sqq. —
 5 ΤΕΛΕΤΩΝ — 6 δῶρον Ἀπόλλωνος i. e. *Apollodorus.*

825. Apollinopoli magna. C. I. 4838 b.

Ἐξείνον τιμήσαντες, ὁδοι[πό]ροι, ἦρωα τόνδε
 Εὐδοκον, εἶτ' αὐτοῖ στεί[χ]ετε σωιζόμενοι
 Φεΐδων Ἀμβρόωνος ὁ Κ[ρ]ῆς ἀνέθηκε τὸ γράμμα
 καὶ τιμάς, ἦρ[ως] ὧι δίδου εὐτυχίαν.

Bonae aetatis quin putes epigramma esse non inpediunt litterae rotundae ut in aegyptio titulo. — 1 ΛΑΙΟΙ — 2 ΣΤΕΙΥΕΤΕ — 3 ΚΟΗC — 4 ΗΡΟC correxit omnia Letronne *Rev. de la philol.* I 302, qui tamen male intellexit v. 2, recte eum constitutum a Franzio. Εὐδοκος Panis cognomen est Apollinopolitani, qui nescio an ipse hoc loco ἦρωC praedicetur, cf. tit. seq.

826. Apollinopoli magna. C. I. 4838.

Εὐδοκε Πάν, σοὶ τόνδε πάιC Γλαύκου π[ό]ρ[ε κ]ό[σ]μον
 Ζηνόδοτος σ[ω]θεις γῆC ἀπὸ τῆC Ἀ[ρ]ά[β]ων.

Litterae π et σ, praeterea ζ litterae forma vetustior. — 1 ΠCΡ . . ΟΓΜΟΝ corr. Letronne. — 2 ΑΒΑΙ . . ΩΝ corr. Franz.

827. Caesareae Paniadis Galilaeorum in Panis fano. C. I. 4538 et 4538 b (Add. III p. 1179). Lebas VI 1891. 1892.

- a. Πανί τε καὶ Νύμφαις Μαίης γόνον ἔνθ' ἀνέθηκεν
Ἐρμείαν, Διὸς υἱόν . . . . .
Οὐίκτω[ρ] Ἀνσιμά[χ]ου παῖς, Ἐρ[μαίω]υ δ' ἅμα [Π]ανός
ἄ]ρητήρ . . . . .
- b. Τήνδε θεὰν ἀνέθηκε φιλευήχῳ Διόπανι
Οὐίκτωρ ἀρητήρ, Ἀνσιμάχοιο γόνος.

2 ΥΙΟΝ|ΟΥCC -- WC --- ΙΠΟΥΓ -- ΟΥΙ|ΚΤΩ .. Bailie, quem interpolationis insimulans Waddington haec tradidit ΟΥCC . WC//ΠΟΥΓΗ, quae non multum differre videntur. — 3 suppl. Bailie coll. Ἐρμόπαν Hygin. astron. II 28. Franz Ἐρμιογόνου. — 4 post ἀρητήρ nulla litterarum vestigia. — 5 sq. Victor Echus imaginem nymphae a Pane amatae suo deo dedicat.

828. Mytilenis. C. I. 2169.

- Σοὶ πλάκα [τ]ήν[δ'] ἀν[έθ]ηκε, κόρη Διός, ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων [αφθ]ίτε, νᾶμα φίλον,
ἔνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες
ἔνχεα καὶ κόρυθας κάθθεσαν ἵππολόφους,
5 ἐξ οὗ δὴ Δορύ[κ]ναμα τεὸς λάχεν οὔνομα χῶρος,
χῶρος ἐλαιηρῆ τερπόμενος λιβάδι,
πάντα δὲ σοὶ νῦν ταῦτα δι' ἐργατίαις παλάμαισιν
τρισσὸν ὑπόλλυκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

Litterae traduntur vulgares; II p. Chr. n. saeculo vix recentius carmen. — 1 Taylor ΠΛΑΚΑΝΗ . . . ΑΝΗΚΕ, Ροσοκ ΠΛ. ΑΝΗΚΕ — 2 ΟΡΦΙΤΕ Boeckh cum nimis fidenter Taylor ne litterulam quidem sui arographi mutari posse adfirmasset tamquam fascinatus cum illo errare quam sanum suum iudicium interponere maluit; nam quae scripsit:

Σοὶ πλάκ' ἀν' ἠ[μαρ] ἀνῆκε κόρη Διὸς ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων, Ὀρφίτε, νᾶμα φίλον

haec neque graeco homini neque cuiquam barbaro intellegentur; voluit autem sic intellegi tibi, o Orphite, hoc planum lacus Iovis filia Nympha dias ad luminis oras submisit. Sed ne dicam mirabilem esse hanc Nymphae in mortalem gratiam, grammatica Grammatici ars misere laborat; dici potest πλάξ πόντου, sed ut πλάκα aquam esse aut credat aut sentiat

nemo a se inpetrabit; neque hoc non inepte dictum *fons lacum edidit*; denique lacus minime convenit loco v. 3 sq. descripto, quo quis ex belli laboribus quiescat. Πλάξ nihil potest esse nisi tabula et hoc quidem loco tabula epigrammate inscripta; sequitur pronomen requiri τήνδε verbumque rei unice aptum ἀνέθηκε: dedicantis nomen cum rerum enarratio intercedat v. 8 demum adicitur. Itaque lapidarium potius errasse credam quam Toupium ex parte saltem recte scripsisse negabo:

σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,
πηγὴ Νυμφάων ἀφθιτε, νᾶμα φίλον.

Falso haec distincta esse patet quadruplici vel duplici si males adpellatione non perspecta. — 5 Δορύκναμα, recte fortasse Toup et Iacobs Δορύναμα, Δορύκαμμα Hermann *Opusc.* V 177. — 7 haec omnia (i. e. πλάκα et inscriptionem et relicum loci adparatum) laboriosa manu tertio anno adpetente ego tibi *Grammaticus* perfecit. — διὰ praepositionem Boeckh cum τελέω iungit; malo dativum ex plebeio usu positum, putare ut supra n. 539 vidimus σὺν ἡρώων defendi potuisse.

*829. Romae herma mutilus. C. I. 6186.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βύβλους δείξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοισι,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν καὶ γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστής
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

II fere saeculi. — Musae opinor Hermen adlocuntur.

830. Anactorii. C. I. 1794 b.

Μαχάτας [ἐ]πόησε.
Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων,
υἱὸς Λασθένεος στίψεν ἄγαλμα τόδε,
μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
Λαφάνεος κλεινῆ Λοξίου ἐν τεμένει.

Intellexit Boeckh non huc pertinere alterum titulum simul inventum [Δε]ωφάνης Λασθένεος Ἀσκληπιῷ ἀνέθηκε. Μαχάτας ἐπόησε, ubi non debebat Δα]φάνης corrigere.

831. Romae in villa Aldobrandini. Henzen *Ann. Instit.* 1857 p. 102.

Ἦ Διὸς Ἀλκμήνης τε μεγασθενὲς ὄβριμον αἶμα,
 Ἰστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες, καμάτων,
 ἠνίδε, τοὶ τόδ' ἄγαλμα φέρων κρητῆρος ἀγῆτόν
 Θῆκα θ[ο]ῶν ἀέθλων πλεῖον [ἐν]γλυφέων,
 5 οὓς ποτ', ἀναξ, ἐτέλεσσας, ὑπε[ρ]φιάλους ἀδίκους τε
 ἄνδρας ἰδ' ὠμηστὰς Θῆρας ἐναιρόμενος·
 τῷ σε καὶ νῖα Δίκη Κρονίδης θετὸν ἐγγυάλιξε,
 εὐτέ μιν ὕβρισταὶ φῶτες ἄτ[τ]μον ἄγον.
 ἦπιος εὐμενέων τε πέλοις, ἐπειὴ νύ μοι αἰεὶ
 10 εὐχομένωι τε πάρει χεῖρα θ' ὑπερθεν ἔχεις·
 καὶ δὴ νῦν μ' ἐσάσσας ἀμεί[βον]τα κλυτὰ φῦλα
 Κελτῶν καὶ Λιγύων ἄστν πρὸς Αὐσονίον.
 αὐτὸν ἀλεξητῆρα κακῶν, αὐτόν σε δοτῆρα
 παντοίης ἀρετῆς κλήζομεν, Ἡράκλεες.

π fere saeculi; iota ubique adscriptum, vide ad v. 7. — 4 ΘΕΩΝ non videntur verae litterarum formae tradi, nam θεῶν (fuerit ΘΕΩΝ) certa ratione correxi coll. Theogr. XXII 124 θεῶν ἐξήρατ' ἀγώνων (κειμήλια) de eodem Hercule. — ἐνγλυφέων Buecheler. — 7 τῷ iota non habet adiectum, unde praeceptum Aristarchi illi placuisse adparet, qui ex τὸ accusativo producta vocali τῷ factum esse docuit. — Δίκη quae Hesiodo aliisque filia Iovis est, hoc loco coniux eius cogitari videtur, cf. Soph. *Oed. Col.* 1381 παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζητὸς ἀρχαίσι νόμοις. Pissander ap. *Platon. Alcib.* I p. 157 δικαιοτάτον φωνῆα praedicat Herculem. — 11 ΑΜΕΠ . . nescio an praestet participium aoristi ἀμείψαντα. — 12 non recte Henzen Αὐσονίων.

832. Romae. C. I. 6002.

Νηὸν μὲν σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος
 ἢδ' αὐτὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς
 στήσαντο ζάκορος τε Διόσκορος ἢδὲ Κυρίλλου
 εὐνέτις, ἢ μακάρων μήποτε ληθομένη,
 5 καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἓνα θεσμόν ἔχοντες,
 οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίας.

Πρὸς ᾧ Καλανδῶν] Ἀπριλίον, Φαρμουθὶ ᾧ ὑπάτων τῶν κυρίων ἡμῶν Διοκλητιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ̄ καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ̄. τόπος ἐδό[θη] ὑπὸ Βαλερίου κωμ . . . .
 αντος ὑπατικοῦ ἱερέων ναῶν.

Primum mensis Pharmuthi diem xxvii mensis Martii diem esse monuit Corsinus; annus est 299. — 1 *νηόν* monosyllabum, cui defendendo vix audeo adferre tit. Aegypt. C. I. 4944 ἀξιθέους οἱ ναούς ἤγαγεν Αἰθιόπων, ubi inaudita forma *ναούς* aut pravae pronuntiandi consuetudini aut lapicidae errori deberi videtur. Iacobs *μέν* deletit. — 2 recte de Sarapidis capite radiato explicat Visconti. — 3 sqq. dedicaverunt Aegyptii Dioscorus et Cyrilli ignoti hominis ignota mulier et alii duo eiusdem gentis, qui communi neocoriae religione coniuncti erant; sic enim ἕνα θεσμόν intellegendum esse clarum est; relativum autem v. 6 non nimis sciti scriptoris est; latine diceres *quippe quibus*.

833. Alexandriae. Ex Marietti apographo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 51.

Ἰσιδος εὐπλοκάμοιο καὶ Ἀμμωνος κεραιοῖο
καρποκράτου τε διπλοῖς εἰδ[εσι] φαινομένου
βωμὸς ἐγὼ· σὺν παισὶ δ' ἔθηνεν κλινὸς Ἄνουβίων,
αγγελον εὐσεβίης ἣδὲ Θυηπολῆς.

2 ΕΙΔ | ΕΙ εἶδεσι scribendum esse docere poterat ipsa syllabarum diremptio. — Harpocratem intellege biforem vel bicipitem.

834. Stratonicaeae Cariae. C. I. 2716.

Ζηνὶ Πανη[μερί]ῳ καὶ Ἡλίῳ Διὶ Σεράπει
σωθέντες ἐκ πολέμων μεγάλων καὶ ἀλλοδαπ[ῶν] θαλασσῶν
εὐχῆς ἵνεκε ταῦτ' ἐπέγραψαν ὑφ' ἐν οἷ τέσσαρες ἄνδρες
Ζωτικός, Ἐπίκτητος ἣδ' Ἀντίοχος [ἣδ'] ἅμα Νεῖλος.

1 suppl. Boeckh. Ζεὺς Πανημέριος cum Serapide nescio quo modo coniunctus est etiam C. I. 2717; cf. Boeckh ad C. I. 2715. — 2 ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΟ Chandler et cod. Sherard. ΑΛΛΟΔΑΠΟΡΘΑΛ κτλ. Ροσοκε; ἀλλοδαποῖο retinuit Boeckh, sensu nullo. — 4 Γ. ΑΜΑ corr. Boeckh.

835. Apud Berytum in Iovis templi ruderibus duo tituli, quos recte coniunxit Waddington ad Lebas V 1855. C. I. 4535. 4536.

a. Μ. Ὀκτάουιος Ἰλαρο[ς] εὐξάμενος ἀνέθηκα [ὑ]πὲρ σωτηρίας
Κ . . . . ου Εὐτύχους καὶ τέκνων.

Εἴλαθί μοι, Βαλμαρκώ[θ], κοίρανε κωμῶν,
καὶ κλύε [μ]ου, δέσποτα, νῦν Ἰλάρου.

- b. [σοὶ γὰρ . . . . .]ρων ἀνέθηκα
τ]ηλόθεν ἐκ νήσοιο Ῥόδου τέχνασμα ποθινόν
5 Ἄμμωνος κεραοῦ χάλκεον ἀντίτυπον,
εἰς ὑγίην] προχέοντα βροτοῖς ἱερόδρομον ὕδαρ.

In praescriptis enep traditur, deinde ΚΟ. ΟΟΥ vel ΚΩΜΟΥ, unde Κόσμου vel Κόντου coniecuerunt. — 1 ΜΑΡΚΩC — 2 ΟΟΥ utriusque versus numeri sustentari poterunt addita ab initio utrique voce εἴλαθι. — 3 φέρων in promptu est. — 4 ΗΛΟΘΕΝ — 6 supplevi; nam videtur Octavius cum Eutycho (liberto?) et liberis suis (an eius?) ex sacro fonte bonam valetudinem reciperasse. Hacpropter aeneum Ammonis signum fontis ori addidit, cuius aqua iam intelleges cur ἱερόδρομος vocetur.

836. Loco veteris Galliae oppidi, cui nomen *Vasio Vocontiorum*. Renier *Mélanges epigr.* p. 129. Herzog *Gallia Narbon. app. epigr.* n. 444.

Εὐθυντῆρι τύχης Βήλω Σέξτος θετο βωμόν,
τῶν ἐν Ἀπαμείᾳ μνησάμενος λογίων.

in altero latere:

*Belus fortunae rector Menisque magister
ara gaudebit, quam dedit et voluit.*

Severi fere aetate teste Reniero Sextus Apamea in Galliam profecturus oraculum consuluerat de itinere eratque ubi salvus eo pervenisset Belo aram constituere iussus. — In latinis *Menin magistrum* Renier intellegit *Attin menotyrrannum*. Idem v. 2 coniecit *dedit et voluit*, et male hoc quidem (Sexti enim nomen ex graecis supplendum), bene tamen observavit, formulam hanc esse vulgarem *votum solvi libens merito*.

837. Ad Capuam. C. I. 5876.

Δεσποίνῃ Νεμέσει καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Ἀρριανὸς βωμόν τόνδε καθειδρύσατο.

*Iustitiae Nemesi (F)atis quam voverat aram
numina sancta colens Cammarius posuit.*

ii vel iii saeculi. — Mira duo hominis nomina, cum praesertim

non maiore licentia *Arrianus* quam *Cammarius* nomen latino versui adaptari potuisset. — ATIS corr. Cuper; cf. Hauptii *Opusc.* I 70 cum adnot. Wilamowitzii.

*838. Miseni, nunc Neapoli in museo. C. I. 5794.

Deo magno et Fato bono Val(erius) Valens, v(ir) p(erfectissimus), praefectus classis Misen(ensis) p(iae) v(ictricis) Gordianae votum solvit.

Θεῷ μεγίστῳ καὶ καλῇ Μοίρᾳ Οὐάλης,
ἀρχὴν λαχὼν ἔπαρχον Μεισηνῶν στόλου,
ἔστησα βωμὸν ἐκτελιῶν εὐχὴν ἐμήν.

Aetas tituli classis Gordianae nomine definitur. — Latina quater in quattuor arae lateribus, graeca in tribus ter scripta sunt. — 1 καλῇ i. e. *bonae* ex noviciorum Graecorum usu.

839. Lebenae Cretensium. *Journal of Philol.* 1855 II 106 n. 3.

Δοιούς σοι Διόδωρος ἐθήκατο, Σῶτερ, Ὀνειρούς
ἀντὶ διπλῶν ὄσσων, φροτὸς ἐπανράμενος.

Scribendi genus admodum recens. — 1 Paus. II 26, 9 ἐκ δὲ τοῦ παρὰ Κυρηναίοις τὸ ἐν Λεβήνῃ τῇ Κρητῶν ἐστὶν Ὀσκληπιεῖον. Quod Somnia dedicat, per somnium Diodorus videtur oculorum valetudinem reparavisse, veluti Aristides eis tantum remediis utitur quae per somnium ei a deo inperantur.

840. Prope Ascaphum Germaniae. C. I. 6810.

Σωθεὶς ἐκ πολλῶν καὶ ἀμετρήτων μάλα μόχθῳ
εὐξάμενος ἀπέθηκα Γενίου εἰκόνα σεμνήν.

Litterae vulgares. — Genius natale comes temperat astrum; naturae deus humanae, mortalis in unum - quodque caput, vultu mutabilis, albus et ater. Hor. *epist.* II, 2, 187.

841. Alicubi Thraciae. Inter vv. 1 et 2 anaglyphum, quo eques citato cursu dextrorsum properans, altera manu frena altera hastam tenens

canum comitante caterva exsculptus est. Egger *Annal. Inst.* 1868 p. 133 coll. Benndorf *Goett. gel. Anz.* 1869 p. 2062 sqq.

Τὸν πρὸ πύλαις Ἴρωα, τὸν ἄλκιμον ἐν τριόδοισι,
τὸν κλεινὸν ναέτου θῆκαν ἐρισθενέος
Κλαυδιανοῦ πρὸ δόμοισι σοφοτεχνήεις ἄνδρες
τεῦξαν ἡμῶς γλυφικῆς ἀμφὶ καὶ εὐγραφίης,
5 Κλεῖτος ὁ σὸς Καπίτων, γλύψας, γράψας δὲ φίλος σοι
Ἰανουάριος θεράπων εἵνεκεν εὐσεβίης.
ζώγρε[ι], δέσποτ' ἀνάξ, τὸν σὸν ναετῆρα μεθ' ἡμῶν
Κλαυδιανόν, Θρησκῶν πρῶτον ἐν εὐσεβίῃ.
Ἵορφίτῳ καὶ Σοσσίῳ Πρεισκῳ ὑπάτοις εἰδοῖς νοεμβρίοις.

Annus est 149 p. Chr. n. — Heroem deum esse apud Thraces non in ultimis habitum sat multae docent similibus anaglyphis additae inscriptiones; exempla cum in Dumontii vide libro *Inscriptions de la Thrace* (1876), tum longe vetustissimum quinti saeculi hoc habe (*Rev. archéol.* 1876 p. 182):

Εὐφάμος καὶ τοὶ συν-
δαμιουργοὶ ἀνέθηκαν
τῷ Ἴρωι.

Egregie denique hac usus cognitione Wilamowitz Callimachi con-
clamatum epigramma expedit (26 ed. Schn.):

Ἴρωος Ἡέτιωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτῳ
ἴδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ κτλ'.

ubi deus ut supra ad Claudiani, sic ad Eetionis vestibulum positus est. — 1 πρὸ πύλαις barbarum ut πρὸ δόμοισι v. 3. — 2 melius pro θῆκεν scripsisset τούτων. — 3 viri sculptendi scribendique pariter periti. — 7 ζώγρε Egger; lapidarius erravit.

842. Prope Lyctum Cretensium. Minusculis litteris editum *Diar. arch.* 1859 p. 148.

Σοὶ τόδ' ἄγαλμα, θε[ά] . . . . .
Ἄγαθόπους γενετερῆ . . . . .

Coniecturis abstineo.

II. HOMINVM HONORES.

AETATIS GRAECAE.

843. In valle Megarensi. C. I. 1050.

Ὀρρίπῳ Μεγαρῆς με δαίφροσι τῆδ' ἀριδῆλον
μνᾶμα θέσαν φάμα Δελφίδι πειθόμενοι,
ὅς δὴ μακίστους μὲν ὄρους ἀπελίσατο πάτρα
πολλὰν δυσμενέων γὰρ ἀποτεμομένῳν·
5 πρῶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔστεφανώθη
γυμνός, ζωννυμένῳν τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Litterae sunt aetatis byzantinae, ipsum epigramma etsi nemo Orsippi tempore (ol. 15) factum contenderit, antiqui certe poetae est antiquitusque lapidi inscriptum, tum temporum invidia detritum ab altero Helladio (v. n. 461) restitutum; similem rem comparavit Boeckh ex Paus. VI 3, 4. — Quae Pausanias I 44, 1 tradidit Κοροΐβου δὲ πλησίον τέθραπται Ὀρσιππος, ὃς περιεζωσμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ δὴ τι παλαιὸν ἔθος τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνίκα στάδιον δραμῶν γυμνός· φασὶ δὲ καὶ στρατηγοῦντα ὕστερον τὸν Ὀρσιππον ἀποτεμέσθαι χῶραν τῶν προσοίκων, haec ex ipso epigrammate desumpta sunt, et quidem male intellecto v. 4. — vv. 1. 2. 5. 6 habet etiam schol. *Thucyd.* I 6, ubi v. 1 Μεγαρῆς μεγαλόφροσι, v. 2 μνῆμα, v. 5 πρῶτος θ' Ἑλλήνων. Medium distichon omisit, unde Iacobsio suspicio nata est, *marmor spurium esse et a falsario quodam ex duobus distichis in schol. Thucyd. superstitibus fuisse concinnatum.* At iure mireris talem falsarium, qui quidem cum bellicae virtutis memoriam non haurire potuisset nisi ex Pausania tamen callido iudicio inverso eo quem Pausanias observavit rerum ordine priore loco de certaminis ratione inmutata, deinde de auctis patriae finibus memo-

raverit. — 3 sq. *magnam agrorum partem cum hostes sibi vindicassent liberavit ille patriaeque liberatos restituit.* Hostes autem Boeckh intellegit Corinthios Bacchiadarum tunc regno florentes nimiumque in Megarenses iniquos, cf. schol. *Pind. Nem. VII 155.*

844. Athenis. Ex schedis Fourmonti C. I. 85.

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δήμῳ Ἀ[θηναίων,
οὐδείς Σωσιβίου καὶ [Π]ύρο[ρ]α μεί[ζ]ονα θ[υ]νητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασε ἀγαθά.

Ἔδοξεν τῇ Κεκροπίδι φυλῇ ἐπὶ [Χ]αρισάνδ[ρου] ἀρχοντος
τῇ κυρία ἀγ[ο]ραὶ κρύβδ[η]ν ψηφισαμένων τῶ[ν] φυλειῶν
ἐν ἀκροπόλει.

ἽΟνήτωρ Κηφισοδώρου Μελιτ[ε]νὸς εἶπ[εν]· ἐπειδὴ Πύρο[ρ]ης...
ἀνὴρ ἀγαθὸς] γεγέννηται [περὶ τῆ]μ φυλὴν καὶ τὰ κοινά, ἐπαι-
νέσαι αὐτὸν ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ χρυσῶι στεφάνῳ ἀπὸ πε[ν]-
τακοσίων [στε]φανῶσαι [κτλ].

Charisander archon ol. 101, 1 vel a. 375. Subscripta restituit Boeckh, ubi scriptum in arographo ΚΑΡΙΣΑΝΔ, ΑΓΡΑΙ, ΜΕΛΙΤΟΥΣ, ΕΙΠ . . ΠΥΡΡ . . , ΓΕΓΕΝΗΤΑΤΕΡΙ, ΠΕΤΑΚΟΣΙΩΝ . . ΞΦΑΝΩΣΑ. De ipso epigrammate dixi supra ad n. 768. — 1 et 2 suppl. Boeckh. — 3 ΠΥΡΦΑΜΕΠΙΟΝΑΘΙ . ΗΤ corr. idem, nisi quod θνητῶν scripsi pro θείων.

845. Athenis ad viam in arcem. C. I. 411 coll. Add. I p. 912.

Ὁ δῆμος Σωκράτη Σωκράτους Θορικίῳ.

Ἡ μάλα σοῦ εἰς [δ]άη[σ]αν ἀπὸ φρενὸς ἄξια Μοισᾶ[ν],
Σώκρατε[ς], ὧ[ν] υγίων νῆες Ἐρικθοιδᾶν.
τοῦνεκά σοι σοφίας ἔδωσαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθη[ναί]αι
5 ἴσασιν] τοιῶνδ' ἀνδρὶ τε[λ]εῖν χάριτα.

III vel II saeculi. — Mitto Boeckhii Welckeri aliorum supplementa. Meis tanto magis confido, quod eadem fere O. Iahnium posuisse video *Paus. descr. arcis Append. p. 51 n. 66.* — 1 ΘΟΡΙΚΙΟΣ Dodwell, ΘΟΡΙΚΙΟ Fauvelii schedae. — 2 init. Οὔνεκα Iahn. — ΣΕΜΝΗΣΑΝ Dodw. ΑΣΕΛΛΗΝ Fauv. — ΜΟΙΣΑ uterque. — 3 ΣΩΤΥΓΙΩΝ Fauv. — 4 ΣΟΝΙΑΣ et ΑΘΗ Fauv. — 5 init. οἶαι ἴσαν Iahn. — ΤΕΚΕΙΝ uterque, quod inepte confirmari putatur Sophoclis loco *Aiac. 517* χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἡ τίκτουσ' αἰεί.

Scripti τελειν. — Socrates (explicatione enim eget dorica dialectus in titulo ab Atheniensibus Atheniensi posito) poeta melicus videtur fuisse.

846. Argis. Ross *Arch. Aufs.* II 662. Lebas II 122.

Μ]ατ[ρόπολι]ς μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελαζγικὸν Ἄργος,
 Πνυταγόρας δὲ πατὴρ Αἰάκου ἐκ γενεᾶς·
 εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γὰ περίκλυστος
 Κύπρις θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ.

5 στᾶσαν δ' Ἄργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τίοντες,
 Ἦραι ὄν εἰς ἔροτιν πέμπτο[ν αε]θλα νέοις.

IV saeculi exeuntis. — 1 ΙΑΤΙ . . . ΛΙΞ et 6 ΠΕΜΠΟ . . . ΟΛΑ restit. Ross. — 2 ad Aeacum gentis originem Cyprii reges referunt, cf. Isocr. *Euag.* 13 sqq. — 6 Nicocreon vasa aenea, quae magni aestimabat (*Athen.* VIII 337 e), Argivis certaminum praemia misit.

847. Athenis ad arcis vestibulum. Ex Cyriaco C. 1. 911.

οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλῖναν[τ]α τάλαντα,
 δυσμενέων ὄλοῃν ὕβριν ἀλευάμενον·
 ἦι σε τέλος θανάτοιο . . . . . ἐκίχανεν,
 ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων.

5 τῶι ἦα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἠγγεῖρα
 σ]τῆσεν Ἀλέξανδρο[ς] κλεινὸν ἄπασι θεόν.

Aristotelis mortui statuum cum Alexander rex triennio ante illum mortuus ponere non potuisset, *fictam dedicationem* recte dicit Welcker *Syll.* 140. — 1 ab initio mutilum est epigramma, neque proficies hilum corrigens οὐ σε Τύχης ἐδάμασσε κτλ'. — ΚΛΙΝΑΝΔΑ Τύχης σφαλεροῖσι ταλάντοις usus est Agath. *prooem.* v. 125; notiora sunt τάλαντα Δίκης. — 2 imitatus est poeta anonymus de Laodicea δήμων ὕβριν ἀλευαμένην *A. P.* VII 564. Aristoteles ab Eurymedonte ἀσεβείας accusatus Chalcin fugit ibique veneno mortem sibi adscivit. — 3 lacunam Iacobs statuit ab initio versus, Buttman post θανάτοιο, ubi quod Boeckh posuit πολυκλαύτοιο vereor ut sufficiat. Neque enim *mors flebilis*, sed voluntaria mors raris superiorum hominum eorumque maximam partem heroum exemplis probari poterat; itaque tale quid supplendum *χεροῖν ἰδίαν*. — 6 ΕΤΗΣΕΝ — 7 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ corr. Welcker; cf. epigr. seq.

848. Athenis herma capite fractus. *Ephem.* 3447, coll. C. I. 136.

Υί]δὸν Νικομ[άχ]ου σοφίη[ς ἐ]πίιστορα πάσης
 στήσεν Ἀλέξανδρος θεῖον Ἀριστοτέλην.

Litterae ρ et ε bonae aetatis. — 1 suppl. Pittaces.

849. Delphis. Litteris minusculis ed. Vlrichs *Reisen u. Forsch.* I 38.

43. Lebas III 890.

— — — — —
 πεζοὶ δὲ ἱππῆές τε γέρας θέσαν, οὓς προέηκεν
 δᾶμος ὁ Βοιωτῶν τοῦδε μεθ' ἀγεμόνος,
 ἔρυσσάμενους Ὀπόοντα βαρὴν δ' ἀπὸ δεσμὸν ἐλόντες
 5 φρουρᾶς Λοκροῦσιν τεῦξαν ἔλευθερίαν.

Vidit Bergk *Diar. arch.* 1850 p. 172 subscriptum fuisse Ptolemaei Lagi f. statuæ, quo duce Boeotia Phocis Locris Cassandri praesidiis liberatae sunt anno fere 311. — 1 sq. perierunt; superant haec:

ΓΕΚΤΟΞΕΞΕ

ΕΛΛΑΔΟΣΕΜ

ubi v. 1 fortasse πλείστους scribendum (scil. πλείστους ἐξεπόνησεν - ἀγῶνας sim). — 5 ῥυσομένους Bergk; nec tamen hoc premitur, quod servaturi missi erant, sed quod servarunt Opuntem.

*850. Athenis ad Parthenonem. Ross *Arch. Aufs.* I 174.

— — — — —
 Εἰκὼν ἧδ]ε σαφίς δηλοῖ [τύπον ἔργ]α δὲ καὶ νοῦς
 νῦν ζ]ώει παρὰ πᾶσι σαφῆ· [σεμ]νῆ δὲ με μοῖρα
 ἧ]γαγεν εἰς ναὸν περικαλλέα Παλλάδος ἀγνῆς,
 καὶ] πόνον οὐκ ἀκλεᾶ τόνδε ἐλάτρευσα θεᾶ.
 Νικόμαχος ἐπόησεν.

Nicomachus saeculi iv exeuntis sive iii ineuntis artifex, cf. Ross l. s. s. — Videtur epigramma mulieris statuæ subscriptum fuisse, cuius nomina lapide superne fracto perierunt. Superant haec:

—ΟΙΙ
 ΗΣ
 ΝΟΣ
 ΡΩΙ

1 ante σαφής aperta litterae E vidi vestigia, neque minus clara litterae Ω v. 2. — 2 σεμνή suppl. etiam Rangabes 1009. — 4 πόνον τόνδε i. e. sacerdotium.

851. Rhodi. Ross *Hellen.* I 108 n. 37 ex Hedenborgii apographo incuriosius facto.

Nomen viri Ξενοφάν]του, [καθ' υίο]θεσίαν] δε Ἀπήμονο[ς,
καὶ τὸ Ἐρατ]ιδείων κοινὸν [Ξε]νόφαντον Ἀγ[ε]στράτου θεοῖς.

Ἐσθ]λοῖς οὐ κενεὰ μόχθων [χ]άρις· ἔρ[γ]α [δ]ὲ χειρ[ῶ]ν
τᾶς γν[ώ]μας [μ]ύθων πολλὸν ἀφανρότερα·
οἷς καὶ] Ἀγεστράτου υἱὸς ἐν ἀστοῖσι[γ] Ξενόφαντος
καὶ] ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμε.
φ]αντὶ καὶ οἱ ταύταν νόστου χάριν εἰκόνα θέντες,
τ]αῦτα καὶ εὐκλει[ῶ]ν γράμματα Πιερίδων.
Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

III saeculi. — Praescripta restituit Ross. Filius Xenophanti una cum collegio patris statuam dis dicavit, sicut in titulo Symaeo (Lueders *Dionys. Techn. app.* n. 64) Alexander quidam a Dionysiasis Aphrodisiastis Asclepiastis et muliere Nysa honoratur; cf. *ibid.* n. 68 Αἰλιανὸς Νείκων ὁ ἀρχισυνάγωγος θεοῦ Ἡρωος καὶ τὸ κολλήγιον Βειβίῳ Ἀντωνίνῳ ἀνέστησεν τὸν βωμόν· τὸν δὲ πῖνακα ἀνέστησε γαμβρὸς αὐτοῦ Ἀσιδάρης. Eratideorum collegium praeclaro acumine Ross reperit, coll. Pindari carmine in Diagoram Rhodium scripto *Olymp.* VII 93. — Pro Ἀπήμονος Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 638 scripsit Ἀγήμονος, quod nomen in titulo Rhodio legitur ap. Ross. *Inscr. ined.* 277.

Epigrammatis ipsius plurima restituit Ross. — 1 ΜΟΧΘΩΝΑΡΙΣ — ΕΡΕΑ ΛΕΧΕΙΡΟΝ — 2 ΩΜΑΣΝΥΘΩΝ Ross τᾶς γνώμας ἀνθῶν, Nauck *Mus. Rh.* VI 442 ἢ γνώμας μύθων. Omnium optime sed quod poeta vix scripserit Hermann γνώμας καὶ μύθων. Xenophantus videtur ad nescio quam civitatem legatus missus consilio et prudenti facundia adiutus bene rem gessisse. Inprobabiliter vero Hermann nauarchum intellegit a Polybio memoratum IV 50. — 3 init. οὔτος Ross, τοῖος Hermann. Artius distichon priori iungendum erat. — ΤΟΙΣΙΓ legebant ἀστοῖσιν. — 5 νόστου χάριν posita statua ex legatione reduci. — 6 ταῦτα non pendet ab φαντὶ verbo, sed καὶ postposito ταῦτα γράμματα respondent ad ταύταν εἰκόνα. — ΕΥΚΛΕΙΝ εὐκλειῶν an εὐκλειᾶ scriberet haerebat Ross.

852. Athenis. C. I. 666 et melius Add. I p. 916.

Παλλὰς Ἐρεχθιδᾶν ἀρχαγ[έτι, σὸ]ν κατὰ ναόν
 ἄδε τοι ἰδρῦθη Φιλτέρα ἰρ[οπόλ]ος,
 Βουταδέων ἐτύμων ἐ[ξ] ἀμ[ατος], ἅς γενέτωρ μὲν
 τα[γ]ὸς ἔφν στρατιῶς πεντάκι Πανσίμαχος,
 5 τοὶ [προ]όγονοι δ' ἀνθήσαν ἐν Αἰγείδαισι Λυκοῦργος
 χῶ χθονὶ τιμᾶεις Ἀτ[θ]ίδι Διογένης·
 ὦν τᾷ μὲν] ῥήτωρ λόγος ἦνδανεν, οὗ δὲ δι' ἔργα
 ἔδρακεν ἀρχαίαν πατρὶς ἔλευθερίαν.
 Εὐ]χείρι καὶ Εὐβουλίδης Κρωπίδαι ἐποίησαν.

II fere saeculi. — De Diogene (v. 6), qui una cum Arato Athenas Macedonum praesidiis liberavit, cf. Koehler *Herm.* VII 1 sqq. — 2 ΠΡ . . . ΟΣ, unus Lebas ΗΡ . . . ΟΣ. Qui φιλτέρα Ἡρακλέους posuit Boeckh idem fieri posse vidit, ut Φιλτέρα mulieris nomen esset; quo probato supplevi. Mulierum atticarum nomina sunt Φίλη (*Cuman.* 717. 1262), Φιλωτέρα (*id.* 651), Φιλίστη (*id.* 681. 975. 1670). Cetera restituit Boeckh. — 3 ΕΞΑΙΜ . . . — 4 ΤΑΤΟΣ — 6 ΑΤΟΙΔΙ — 7 ΜΑΡΗΤΩΛΟΓΟΣ, unus Lebas ΜΕ[Ν]ΡΗΤΩΡΛΟΓΟΣ.

853. Athenis duo lapides; priorem ed. Pittaces *Ephem.* 4103. Vtrumque Cumanudes *Philist.* I 198.

a. Ἀργαῖον Ἀργαίου Πα[μφο]τ[ά]δ[η] Βατάκης Βατάκου Πει-
 ρα[ιεύς] Θεραπευθεὶς ἀνέθηκεν.

Δημήτριος Φί[λω]νος Πτελεάσιος ἐποίησεν.
 b. Εἴ τι πάθος μερόπων γεραὸς νόος εἴρ' ἐνὶ τέχναις,
 φαρμὶ-σὲ [πᾶ]ν κατιδεῖν εὐξυνέτοις πραπίσι,
 κρίναντ' ἰητρῶν σοφὰ δόγματα, καὶ τὸ περισσόν
 ἐκ βίβλων ψυχῆς ὄμματι δρεψάμενον,
 5 εὐιάδος τ', Ἀργαῖε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν
 οἴνας γυιοπαγεῖς ἑνόμενον καμάτους.
 ἀνθ' ὧν σου τέχνας ἔρατὸν κλέος οὐποτ' ὀλεῖται[ι,
 λαμπρότερον δ' ἀστρων ἔσσειται οὐρανίων.

Inter eos qui post ol. 150 fuerunt Hirschfeld *tit. statuar.* p. 117 Demetrium artificem rettulit, quicum convenit quod Buecheler monuit medicos οἰνοδότας saeculo secundo non antiquiores esse; ipsius denique carminis ars quaesitior alterum potissimum saeculum prodit. — In

praescriptis πλ . . Cumanudes, ΓΑ . . . Α Pittaces, quem recte supplevisse probat tit. Att. ap. Ross. *Demen* 6, ubi habes Ἀργαῖον Παμβρωτάδην. — 2 [νυ;]ν Cuman. πᾶν Buecheler. *Si quem morbum (eiusque remedium) hominum mens arte cognovit, te aio omnia acute perspexisse.* — 3 sqq. non continebat se in traditis medicorum praeceptis, sed libros quoque perscrutabatur, qua laude optime inlustratur vulgaris reliquorum ratio. — ψυχῆς ἔμμα Plato dixit, cf. Ruhnken *Tim.* p. 32, et infra n. δς νοῦ ἀπο μυρίον ἔμμα ἐκτείνας κτλ'. — 6 podagra laborantibus vinum commendari solebat, cf. quos adtulit Cumanudes Dioscorid. V 4 et 15, Plin. *hist. nat.* XXIII, 3, 21. 26.

854. Ex Delo Venetiam translatum. C. I. 2308.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνὰ πάσάδα τάνδε πολῖται
 θῆκαν, (ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρναεῖ σε χρόνος)
 ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
 ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σ[ώ]φρονα δερκόμενοι.

Litterae vulgares; nam quod v. 2 ΜΥΡΙΑΤΗΣ traditur, apertus error est. — 3 sq. possunt haec ad bellum Macedonicum (a. 168) referri. — 4 ΣΟΦΡΟΝΑ.

855. Prope Atalanten Locrensium. *Athenaei* vol. I 484.

Πατὴρ δὲ ἀριζήλοιο Πολυκρίτου νῆα σὺν ἵππῳ
 δέρκεο, Βοιωτῶν ἀρχὸν ἀεθλοφόρων
 δις γὰρ ἐνὶ πτολέμοις ἀγήσατο τὰν ἀσάλευτον
 νίκαν ἐκ πατέρων τηλόθεν ἀρνύμενος,
 5 καὶ τρίτον ἵππῶν. Ὀπόεντα δὲ πολλάκι τάνδε
 καὶ χερὶ καὶ βουλαῖ θῆκε ὀνομαστοτέραν.
 ἐν δὲ ἀρχαῖς ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου ἔπλετο πάσαις,
 ἀστῶν ἐννομίας θέσμια παρθεμένων.
 τῷ καὶ ἀείμναστον Νικασιχόρῳ κλέος ἔσται,
 10 πίστις ἐπεὶ πάντων κοίρανος ἀγνοτάτα.

Litterae perhibentur macedonicae aetatis esse. Videtur Nicasichorus Graecorum rem ab Macedonum auctoritate defendisse et Opuntiorum urbem Aetolis in dies magis invalescentibus conciliasse; factum hoc a. 229 mortuo Demetrio Antigoni filio. — 6 θῆκε ὀνομαστοτέραν idem hemistichium in epigr. ap. Paus. VII 17, 7.

856. Atalante. Wachsmuth *Mus. Rh.* XXVII 614.

Ἄρχία υἱὸς ὄδ' ἔστ' Ἀλκαίνετος, ὃς δορὶ σὼζ[ων]
πατρίδος ἀκρόπολιν τέρμ' ἔλαβεν βίοντος.

Aetatis macedonicae.

857. Lindi Rhodiorum in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 609.

Ἀντιπάτροιο θύγατρα νέην ἔτι Καλλικλεία[ν]
Αἰνδος ἀνέστασεν πρεσβυτάτα πολλίων,
μάμμης ἠνκόμοιο χαριζομένη γεράε[σιν],
ἢ ποτε καὶ χρυσῆν εἰκόνα θῆκε Κόρη[ς].

3 ΓΕΡΑΕΥ . . . suppl. Ross. *Aviae accepta beneficia referens, quae in-
ter alia etiam Proserpinae inauratam imaginem dicaverat.* Videtur autem
avia, quam nihil est cur senio confectam cogitemus, non sine causa
ἠνκόμος adpellari — 4 κόρης Ross, Κόρης Keil ap. Ross. *l. s. s.*

858. Prope Miletum. Ex Chandlero C. I. 2884.

Εὐσεβέσιν κλήροις, Ποσιδώνιε, τρίς σε λαχόντα
δ[έρ]κομαι ἐν Αἰδύμοις στέμμασιν ἀθανάτοις
τοῖον ὃν Ἀπόλλων σε προφήτην ἠσπάσατ' αὐτός
λήμμα κρίσιν μητρὸς τ' εὐσεβίην δικάσας.
5 οὗ κλέος οὐδ' αἰὼν ἐπιλήσεται ἄνδρα γὰρ εἶ[δ]εν
τῶν πρὶν λειτουργῶν οὐδενὶ λειπόμενον.

Litterae vulgares. — Prophetae sacerdotium publicum in plurimis
Ioniae urbibus, maxime in Branchidarum fuit; sorte quotannis prophe-
tae eligebantur ut eponymi magistratus loco essent, cf. Boeckh ad
C. I. 2880 *sortiebantur tantum ei quibus ius erat capessendae prophetiae
certis familiis proprium.* — 2 ΔΙ. ΚΟΜΑΙ corr. Boeckh. Loquitur aut popu-
lus aut mater (v. 4). — 4 explicatio inpedita. Vix recte Boeckh et
Welcker *Syll.* p. 293 Iacobsium secuti λῆμμα pro λῆμα positum putant
hoc quidem sensu: *iudicans (et iudicio approbans) indolem tuam, praeiudicium de te latum matrisque pietatem. Mihi δικάζειν idem videtur quod
κρίνειν, λῆμμα id est quod quis dono accipit, κρίσις electio, quae non
casu sed iudicio nititur; interpretor: ter te vatem salutavit Phoebus, ter
sortem electionis loco habens, i. e. donum quod sortis beneficio nactus es
adprobans tamquam eligentium iudicium, nec minus matris tuae pietatem*

in iudicium vocans. Quibus qui non accedet corruptum locum iudicabit et iure fortasse. — 5 ΕΙΛΕΝ corr. Boeckh.

859. Tichiussae Ioniae. Lebas V 243.

Προφήτης

Ἡρακλέων Νικ[ι]άδου ὁ καλούμενος Ἰσᾶς ἀνὴρ εὐσεβῆς καὶ φιλόδοξος.

Ἀντὸς ὁ [Λ]οξι[άδης] [σε προφή]τη[ν ἠσπᾶσ]α[τ]ο ἱρ[όν],
μάρτυρας εὐσεβίης κλῶνας [ἐπὶ κ]ροτά[φοις]
ἀργεννο[ῖσι τι]θε[ί]ς, ἐπ[ε]ι[ῆ] καὶ ὁ κ[λῆ]ρος ὄ[πασσεν]
φ]ραδ[μ]οσύνα[ις] [ἀνδ]ρῶν ἀμφιάλων στέφαν[ον].

5 δ]ῆμος [γ]ὰρ κλεινὸν [π]άλον [ῆ]ρατο, [π]ᾶσι πολίταις
χάριμα καὶ ἐντέκνωι γηθοσ[ύν]αν ἀλό[χωι].

ὦ μάκαρ, ὦ [π]ερίσαμε Ἡρακλέων Νι[κ]ιάδο[ν],
ὀλβισ . . ου . . . ιψεισπαν . ασηνηθ . . ις

Pessimum apographum emendavi ut potui. — 1 ΔΟΞΙΔΙΑΣΦΡΙΤΗΣ... ΑΥΟΙΡΙ similia certe fuerunt, sicut carm. praecedentis v. 3. — 2 suppl. Waddington. — 3 ΝΟ... ΕΘΕΟΥΣΤ... ΕΙΛ. ΔΙΟΚ... ΡΟΣΟ — 4. ΟΡΑΙΔ... ΟΣΥ ΝΑΣΣΙΑΙΑΡΩΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Sententiam si recte adsecutus sum, ipse populus videtur de certis quibusdam viris suo arbitrio ex nobilium numero electis sortitionem fecisse. — 5 ΤΗΜΟΣΙΑΡ — ΡΑΛΟΝΕΜΑΤΟ. ΑΣ. Σ ipsum verbum ἤρατο, non minus id certum quam πάλον accusativus, docet non de Heracleone dici, quem secunda persona adloquitur poeta, sed aliud quaerendum esse subiectum. — Pro πολίταις possis εταίροις. — 6 ΓΗΘΟΣΑΠΑΝΑΔΟΥΝΤ. ἀλόχῳ Waddington. — 7 ΡΩΕΡΙ corr. Buecheler. — 8 non expedio.

860. Chii. C. I. 2221.

Οἱ πρεσβύτεροι Μεγακλέα Θεογείτονος, γονῆι δὲ Δαμονί-
κον, ἄρξαντα τοῦ πρεσβυτικῆς εὐσεβείας ἔνεκεν τῆς εἰς τοὺς
θεοὺς καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

Σοῦ λάμ[π]ει μὲν δόξα, καλοῖς δ' ἐσθλά[ν] χάριν ἔργο[ις]
ὥπασεν ἅ κλεινὰ πρεσβυτέρων ξύνοδος,
εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν, μορφᾶς τύπον ἔμπνον,
καὶ σ' ἐν Ὀμηρείω[ι] γυμνασίωι θεμένα

5 πᾶσιν ἐδήλ]ωσεν Θεογεΐτονος νῖα Μεγακλέα,
ἀνδρειάν]τα κα[λ]ὸν δεῖγμ' ἀρετᾶς θεμένα.

Ab initio scriptum Ε ΟΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ; paullo post ΓΟΝΕΙ. — 1 ΛΑ ΜΕΙ — ΕΣΘΛΑΠ — ΕΡΓΟΥ corr. Walpole. — 2 cf. Boeckh ad C. I. 2220. — 4 iota addidi. — 5 πᾶσιν δ' ἔγνωσεν Boeckh, sententia quidem bene perspecta, sed male interpunctione post θεμένα v. 4 inlata. Nam quod in gymnasio Homereo (cf. Volkmann *Wolfs Prolegomena* p. 267) statua ponitur, eo ipso apud omnes inclarescet. — 6 ΚΑΝΟΝ corr. et suppl. Boeckh.

ÆTATIS ROMANÆ.

*861. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 657 cum Keilii adnot. 14.

Ἐρρηφόρον παιήρ με, πότνα, σ[οί], θεά,
Σαραπίων μήτηρ τ' ἔθηκ[ε Χ]ρη[σίμη
τῆν σὴν Θεανὼ πέντε καὶ [σνομαίμονες·
ὁδὸς δ' οἷς μὲν ἤβην, οἷς [δὲ γηράσκειν καλῶς.

Supplementa sunt Keilii. — 4 extr. ΟΙC, eiusdem tamen versus initio ΟΙΣ scriptum.

862. Eleusine. *Ephem.* 3771. *Bullet. arch.* 1860 p. 181.

Κούρην νίης περιώνυμον ἱεροφάντις
θῆκε θεαῖς ἰδίαις μύστιν Ἀθηναίδα.

Litterae ρ et ζ, at romanæ ætatis est titulus. — 1 hierophantidis nomen ex sacrorum ritu tacetur.

863. Eleusine. C. I. 434.

Μήτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί,
ὄνομα σιγάθω τοῦτ' ἀποκληζομένη,
εὐτέ με Κεχροπίδαι Δηοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αἰτῆ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρουσα βυθοῖς.
5 οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης.
οὐδὲ τὸν εὐράμενον πανσινόσους ἀκέσεις,

οὐδὲ τὸν Εὐρουσθῆι δυνάδεα πάντας ἀέθλους
 ἔξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα
 τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
 10 τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,
 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσιν,
 Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἕξοχα Κεκροπίης.

De Hadriano initiato conferri iubent Cass. Dion. 69, 11. — 4 haec nescio figurate dixerit an sacro cuidam usui convenienter. — 11 Π. Β 670 καὶ σφῖν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. — 12 κλεινῆς Κεκροπίης scil. πόλεσιν.

864. Salamine teste Fourmontio; Eleusinium esse vidit Boeckh C. I. 390 coll. 387.

Παῖδα Ξε[ι]ναγόρα καὶ Πραξαγόρας ἐσορᾶς με,
 τὸν μύστιν Δηοῦς, Ξειναγόραν ὄνομα.

Xenagoram filium Boeckh probabiliter coniecit nepotem Demonstrati esse Herodis Attici adversarii; vid. daduchorum Lycomidarum stemmata C. I. 385, cf. tit. seq. — 1 ΞΕΝΑΓΟΡΑ.

865. Eleusine. C. I. 391.

Μυστῶν ἡγητῆρα Πολύζηλον, πατρὸς ἐσθλοῦ
 Ξειναγόρου μητρός θ' Ἐρμιπίδος, [ἐ]ν ζαθέοισιν
 εἶσε θεαῖν [δαπέδοισιν ἐὸν γενετῆρα Νεό]φρων.

Polyzelus Xenagorae eius filius, qui honoratur tit. anteced. — 2 ΓΝ corr. Boeckh idemque supplevit v. 3.

866. Athenis olim, nunc Oxonii. C. I. 405.

Δηοῦς καὶ Κοίρης θεοεἶκελον ἱεροφάντην
 κυδαίνων πατέρα στήσε δόμοις Κλεάδας,
 Κεκροπίης σοφὸν ἕρνος Ἐρώτιον ὧι ἴα καὶ αὐτός
 Λεργαίων ἀδύτων ἴσον ἔδεκτο γέρας.

II vel III saeculum produnt litterae recentes et neglegenter insculptae. — 2 δόμοις scilicet Δηοῦς καὶ Κοίρης, qui genetivi κατὰ κοινὸν ad ἱεροφάντην et ad δόμοις referendi sunt. Reliqua recte Boeckh interpre-

tatus est, Cleadem matre Argiva natum (id quod ipsum nomen probat) Lernaeorum sacrorum eandem hierophantae dignitatem obtinuisse, quam pater Eleusiniorum habuisset. Novimus Cleadam Cleamque uxorem ex epigr. A. P. IX 688 εἰς πύλην τοῦ Ἄργους:

Τήνδε πύλην λάεσσιν ἐυξέστοις ἀραρυῖαν,
ἀμφοτέρων, κόσμον τε πάτρι καὶ θάμβος ὀδίταις,
τεῦξε Κλέης Κλεάδας ἀγανῆς πόσις εὐπατερείης,
Δερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης,
τερπόμενος δῶροισιν ἀγασθενέων βασιλῆων.

867. Eleusine, nunc Salamine. C. I. 406.

Ἄγαθῆ τύχη.

Κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῆ [ἐξ Ἄρσειον πάγου βουλῆ καὶ τῆ]
βουλῆ τῶν ᾗ, τὸν [ἀφ' ἐστ]ία[ς] μνηθ[έ]ρι[α Ἄθ]ήναιον
ι[ὸν] καὶ Ἐπ[αφ]ρόδειτον, [Ἄ]θην[α]ίου περιοδο[ν]ικου ε[ι]ό[ν].
Φλυέα.

Παῖς [μ]έ[ν] ἐὼν ὄνομ' ἐ[σχον] Ἄθην[α]ίος, ἀξόμορον δέ
ὀ[ν]ό[μ]ασαν τοκέες δῖον [Ἄ]θηνόφιλον.

Pessimum apographum optime emendavit Boeckh. Praescripta sic traduntur:

ΚΑΤΑΤΑΛΠΑΝΤΑΤΗΣ
ΜΧ ΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΧΤΟΝ ἸΤΙΑΝΜΥΗ
ΘΟΝΤ ΗΝΛΙΟΝΤ κτλ'.

Sexcentorum senatum etiam usque ad Antonini Pii aetatem obtinuisse ex titulis docuit Neubauer *Comment. epigr.* p. 24 sq. — Locutionem ἀφ' ἐστίας μνείσθαι illustravit Boeckh ad C. I. 393. — In ipso epigrammate v. 1 ΝΕΜΕΩΝΟΝΟΜΕΖ | ΘΗΝ ΙΟC — 2 Τ ΝΟΦΑCΑΝ tria igitur pueri nomina fuerunt, unum statim τῆ δεκάτη inditum *Athenaeus*, altera duo cognomenta erant, *Athenophilus* a parentibus, *Eraphroditus* ab amicis sodalibusve inpositum. Recte haec Boeckh explicat.

868. Inter marmora Elginiana. C. I. 402.

Ἀσκληπιοῦ με δμῶα πυρφόρο[ν θεοῦ
Πείσωνα λεύσσεις, ἱπικ[ῶν] ἡ[γήτορα,
ἄρξαντ' Ἀθηναίους δὲ τὴν ἐπ[ώνυμιον.

κατὰ τὸ ἐπε[ρ]ώ[τ]ημα τῶ[ν] Ἀρεοπαγευῶν τὸ ἱερὸν συνέ-
δριον ἱερέ[ω]ς — — — Ἀγαθόποδος Φλυέ(ως) . . .

Anno 175 Βιήσιον Πείσωνα Μελιτέα archontem adsignat Neubauer *Comm. epigr.* p. 27. — 1 πυρφόρον φίλον Boeckh; putabam vocabulum δμῶα accuratius definiendum esse; θεοῦ Wilamowitz. — 3 particula δέ, quae offendit Boeckhium, docet atticum munus opponi honori romano; fuerat igitur Piso praefectus equitum. — In subscriptis, quae restituit Boeckh, post ἹΕΡΕΟΣ viginti tres fere litterae perierunt. Συνέδριον idem intellegit τὴν ἱεράν γερουσίαν.

869. Thebis. Lebas III 560. Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 174.

Εὐσεβίης ἅμα καὶ πινυτῆς τήνδ' οἴ[νεκα] δῆμος
σ]τῆσεν Καλλιρόην, Ἀρτέμιδος πρόπολον.

ii fere saeculi. — 1 suppl. Keil; poteris pro δῆμος ponere μήτηρ, sublata interpunctione post Καλλιρόην.

870. Megaris in basi statuæ mulieris. C. I. 1064.

Ἀζομένη κόρυνη Λητωίδα εἰοχέαιραν,
Ἄρτεμιν Ὀρθωσίην πόλεως περὶ τείχεα πάντα
εἰμὶ ἱερῆς ἐγὼ Ἀσκληπιάς· ἐκ δὲ τοκῆων
πατρὸς Ἐνκιμιένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,
5 μητρὸς σεμνοτάτης Νεικηφόριδος γένος ἔσθλόν·
οἱ δ' εὖ γεινάμενοι μ' ἔδοσαν ἱερῆίδα τῆδε θεαίνῃ,
βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης περ' ἐμεῖο.

Aetatis admodum recentis. — 2 Artemin Ὀρθωσίαν Byzantios Megarensium colonos coluisse perhibet Herod. IV 87. — πόλεως π. τ. π. variis Diana locis videtur sacra habuisse Boeckh. — 6 εὖ inepte additum ad generis nobilitatem significandam. — Vt iusti fierent numeri Iacobs θεαίνῃ, Boeckh τῆδε eiecit; mihi neutro careri posse videtur. — 7 περ' ἐμεῖο magis soloeca quam pindarica licentia. — Participium ψηφισσαμένης ad solum senatum refertur, cui ex prisco quidem sed iam inrito usu populi nomen adhaeret.

871. In Teno insula. Lebas III 1831. Ross *Inscr. ined.* 104.

Θυσιάδος ἀγροτέρου Βρο[μίον θέσαν εἰκόνα μύσαι
 ἐν τελεταῖσιν Ἀγροριδ[ῶν] . . . . .
 μεσσατίων Βάκχοιό τ[ε καὶ Δημήτερος ἀγνῆς
 ἤμιτελῆ μεγάρων τελ[έσσα] ὄροφώματα λαμπρά.
 5 ὦν χάριν ἐς Διόνυσον [ἐθήκαμεν εἰκόνα κούρης
 ἣ δὲ πόλις [κ]τερ[έ]ιξε χάριν [μνήμης ἀρετῆς τε
 τὴν μερόπεσσι ἀβα[κχεύτοις βάκχοις τ' ἀγαπητήν,
 Εἰσίαν εὐπατέριαν . . . . .

Π fere saeculi teste Rossio. — Supplementa posui ordinem sententiarum indicatura. — 1 ΑΡΡ ROSS ΑΡΡ Lebas. — ΒΡΟΛ — 2 altera versus parte obitus mulieris (cf. v. 8) narrabatur, ut ad verbum ἔθανε simil. adici posset participium τελέσσα v. 4. — 3 vicinas fuisse sumpsit Bacchi et Cereris aedes, mediumque interpositum nescio quod fanum profanumve aedificium, quo in exaedificando cum pecuniae cives defecissent, Isia de suis semiperfecta tecta absolvenda curavit. Cuius rei gratia et initiati, quorum in usu aedificium fuisse videtur, mulieris statuum in Bacchi fano posuerunt, et civitas mortuam publico funere sepelivit. — 3 ΒΑΧΧ uterque. — 6 ΠΟΛΙΣΤΕΡΕΙΞΕ Lebas ΕΤΕΙΞΕ Ross; videtur lapidarius errasse. — 7 ΑΒΑΡ uterque. Sententia incerta.

872. Patmo in insula. Ross *Inscr. ined.* II 190. Aliis quoque apographis usus Welcker *Mus. Rh.* II 335, III 269.

Ἀγαθῆι τύχηι.

Ἀυτῆ παρθενικῆ Ἐλαφηβόλος ἀρήτειραν
 θήκατο Κυθ[ονίην] Γ[λα]υκίω θυγάτρα
 ὑδροφόρον . . . . Πατνίη παραβώμια ῥέξαι
 σπαιρόντων αἰγῶν ἔμβρονα καλλιθύτων.
 5 . . . . . π[ά]τ[ρ]οη π[ό]λις, ἣ δὲ τιθήνη
 ἐκ . . . . . ἡ[β]ης] ἔκτροφός ἐστι Πάντος,
 νῆσσοσ ἀ[γα]υ[ο]τάτη Ἀητωίδος, ἧς προβέβηκε
 β]ένθεσι . . . . . ἔδρανα ἠνομένη
 . . . . . Σκυθ[ί]η]θεν ἀρήμιος εἶσεν Ὀρέστης
 10 . . . . . φύγεν ἧς μητροφόνου μανίης.
 τῆς] δὲ κα[ὶ] ἰφθίμη θυγ[ά]τηρ σοφοῦ ἰητήρος
 Γλαυκί[εω βο]υλαῖς Ἀρτέμιδος Σκυθίης,

*Αἰγαίου πλ[ώ]σ[ασ]α ῥό[ο]υ δυσχείμερον οἶδμα
ὄργια κ[. . . . ὡ]ς θέμις ἀγλάισεν.
εὐτυχῶς.*

Tituli ea est natura ut quamvis multa novaque ex eo fore ut discamus sperare liceat tamen nisi novis adstructis apographis emendari non possit, eruntque opinor qui quod reliquorum coniecturas publice quidem meis augere fere noluerim laudent. — 2 ΚΥΔ[ΟΝΙΗ]ΝΓΜΥΚΙΩ corr. Ross. — 3 ΥΔΡΟΦΟΡΟΝΗΝΑΠΑΤΝΗ ὑδροφόρον ἢ ἐν Πατνίῃ scripserunt; fuerit potius vocabulum ad Πατνίῃ referendum. — 5 . ΝΑΡΕΙΔΕΤΕΙΦΗΝΑΡ ΗΠ[ΑΙ]Σ Ross; indicabatur patria quae num Τεῖφῃ fuerit vehementer dubito (Paus. IX 32, 4). Relicta patria urbe virgo mox adulta Patmum transmigravit. — 6 ΕΚΓΕΙΕΝΣΒΗ[Α] ἤβῃς certum puto, antecedebat adiectivum. — 7 ΑΡΛΥ . ΤΑΤΗΜΗ κτλ. ἀμαυροτάτη Ross, ἀγαυροτάτη Welcker, ἀφαυροτάτη Franz *Mus. Rh.* III 92. — 8 ΙΕΝΘΕΣΙΝΑΝ . ΗΣΕΔΡΑΝΑ cf. Callim. *h. Del.* 191 ἔστι τις - νῆσος ἀραιή - πλαζομένη πελάγισσιν, sed vix fuit βένθεσι πλαζομένης. Sententiam perspexit Welcker: *Patmus cogitanda est ex mari emergens ut Delus vaga per undas sedem varians, dum fixam nancisceretur, et quidem ut illa nato in ea Apolline cum Diana et cultu illius instituto, sic Patmus Scythicae Dianae ab Oreste ibi purgato ara posita.* Ceterum omnium insularum aequore olim submersarum sedes stabilivisse gloriatur Isis dea in hymno Andrio v. 70 νάσως δὲ βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζῶν ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτά. — 9 F . ΣΟΤΕΙΦΗ . . . . ΙΝΘΕΝ Ross, aliud apographum ab initio ΓΗΝ. Narrabatur Orestes Dianae imaginem ex Scythia adlatam Patmi conlocasse; Σκυθίῃθεν certo restitui coll. v. 12. — 10 . . . ΣΛ . ΘΙΕ . . ΤΥΙΕΝ Ross, aliud apographum ab initio Σ -- Μ et deinde ΦΥΓΕΝ, tamen dubito de φύγεν verbo; videtur potius στυγεῖς vel simile esse adiectivum. — 11 ΠΙΛΕΚΑΤΜΙΦ . . . . ΙΑΤΗΡ θυγάτηρ Ross, idemque correxit v. 12 ΓΛΑΥΚΙΟ . Ρ . . ΥΛΙΣ et v. 13 ΠΛΟΟΣ . . ΑΡΟΥ — 14 ὄργια ΚΟΛΛ . . . ΙΝΟΣΘΕΜΙΣ κοινωνεῖν Franz, καλλοσύνη Welcker, neutrum ad rem; fortasse κωμαστῶν.

873. Cyrenis. Ex schedis proxeni Sardiniae tunc Tripoli habitantis (1827) ed. C. I. 5173.

— — — — —
ἀ[γ]ροεὶ δ' Ἄρτεμις ἀ[γροτέ]ρη, καλοῖς ἐνὶ [πέπλ]οις
Μαρκιανὴν ἱερῶν δερκομένη [θαλάμῳ
ο[ῦ] μὸς ἀρητήρ [ἡρᾶ]το, πατήρ ἱερῶν,
ἄρ[ε]ι[ε] π[υ]κ[ρὸ]ν Φιλίο[υ] σ[τέμ]μ' ἀν[α]δησάμενος

5 ἦ] δ' ἐφο[ρῶσα θε]δ[ς σὺν Μ]αρκ[ιανῆ γ]ενετῆρα

Epigramma videtur subscriptum fuisse mulieris statuae, quam ipsa Diana cum patre, Iovis sacerdote, sacra facientem conspicata suam fecerat sacerdotem. — Singuli hexametri pentametrive binis in lapide versibus scripti sunt; ab initio unum videtur distichon periisse, cuius haec supersunt:

. . . . . ΣΦΥΛΛΑ

. . . ΚΟΝΟΝΑΜ

ΑΤΡΕΙΔ ΚΤΛ'.

1 ΑΡΤΕΜΙΣΑΚ | ΡΗ ἀγροτέρη Franz, quo probato ἀγρεῖ scribere quam αἰρεῖ maluit. — Τυμ καλοῖς ἐν τῶξοις Franz, deam opinor μελιχίοις βελέεσσιν ἐποικομένην cogitans. — 2 ΜΕΝΗΘ . . . et 3 οὗ Δίος Franz, ἡρᾶτο Heimsoeth. — πατήρ ἱερέων princeps sacerdotum, cf. C. I. 5002 sq. — 4 ΦΙΛΙΟΙΟ ΤΕΛ ΜΑΝ | ΔΗΣ κτλ. στέμμ' ἀναδησάμενος Franz. — 5 sq.

ΛΕΦΟΙ . . . . ΟΡΟ . . . . ΔΡΚ

ΕΝΕΤΗΡ ΚΑΙ ΤΑ

ΝΙΕΡ

874. Sparta. Ross *Reisen und Reiserouten in Griechenland*. I 21 sqq.

Ἡ πόλις] τὴν σεμνοτάτην καὶ φιλοσοφωτάτην καὶ εὐγενε-
στατήν Ἡράκλειαν Τεισαμενοῦ παρὰ τῆ ἀγιοιάτῃ Ὁρθία
Ἀρτέμιδι ἰδρύσατο ἀρετῆς πάσης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐσε-
βείας ἕνεκα, προσδεξαμένου τὸ ἀνάλωμα τοῦ προσφιλεστά-
του ἀνδρὸς αὐτῆς Μάρ(κου) Ἀὐρ(ηλίου) Εὐτυχιανοῦ τοῦ
(Εὐτυχιανοῦ).

Ἄλλην Πηγελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθῶν
Σπάρτη, Τισαμενοῦ Θεσπεσίου θύγατρα
τοίη μῆτιν ἦν ἡδ' ἡθεα καὶ νόον ἐσθλόν
ἔργα τ' Ἀθηναίης ἡδὲ σοφροσύνην.

5 ταύτη καὶ γένος ἔσχες ἐτήτυμον, Ἡράκλεια,
Ἡρακλέους, Φοίβου πρὸς δ' ἔτ' [ἀπ' Ἴα]μ[ι]δῶν.
οἶ σε . . . . . ἀνηρείψα[ν]το . . . . .
αὐτοκασιγ[νήτην] θᾶκον ἐς [ἀ]θ[ά]ν[ατον]

II vel III p. Chr. n. saeculi. — Heracleae statuae honor obtigit mortuae. — 6 ετ . . . ἄμ. | ΔΩΝ certo restitui; *his tuis virtutibus pro-*

batur nobilis tua origo, quam ab Hercule ducis et a Phoebo, utpote Iamidarum de gente nata. Paus. III 12, 8 μνήμα τοῖς ἐξ Ἑλλίδος μάντεσιν, καλουμένοις δὲ Ἰαμίδαις et VI 2, 5 οἱ δὲ Ἰαμίδαι καλούμενοι μάντιες γεγόνασιν ἀπὸ Ἰάμου· τὸν δὲ εἶναι παῖδα Ἀπόλλωνος καὶ λαβεῖν μαντικὴν φησιν ἐν ἄσματι Πύδαρος (*Olymp.* VI 43. 49). Eodem sacerdotio etiam III p. Chr. n. saeculo fungebantur Iamidae, cf. tit. *Olymp.* ap. Beulé *Études sur le Péloponèse* p. 268. 309 coll. p. 315, et videtur Tisamenos nomen in illa gente fuisse hereditarium (Herod. IX 33 et Κλαύδιος Τεισαμενός in tit. s. s.); Heracleae quoque patrem eodem nomine usum vatem fuisse probare videtur θεσπεσίου epitheton v. 2. — 7 ΟΙΚΕΚΑΤΕ . . . . . | ΡΑΙCINΑΝΗΡΕΙΨΑ . . . . . | ΛΙC>ΑΥΤΟΚΑCΙΓΙ . . . . . | ΘΑΚΟΝΕCΘΕCΝ certi nihil invenio, nisi quod ΚΑΤ male lectum puto pro ΚΑΙ. Reliquorum mitto coniecturas. — 8 ἀέναον an ἀθάνατον scribas parum refert.

875. Sinopae. Ex schedis Stempovskii C. I. 4159, ex meliore Xanthopuli apographo C. I. Add. III p. 1114.

Οὐδὲν ἀφανρότερος χρυσοῦ λίθος, εἰ πλέον ἀνθεῖ
 παρθενίης αἰδοῖ πεπυκασμένος· εἰμὶ δὲ γείτων
 Τ[ε]ι[τι]ανῆ καθαροῖο Σαράπιδος, ἔνθα με βουλὴ
 θῆκε χαρισσαμένη ἀρετῇ πατρός, ὃν περὶ πάντων
 5 τίμησαν βασιλῆες, ἔλευθε[ρίη] βιότοιο
 μά[ρτυρι] πιστεύσαντες ἐ[λευθε]ρίην Ἀμίσσιο
 εἴνεκ[α] παιδείης [πινυτόφρονος εὐδι]κίης τε

II fere saeculi; possunt enim v. 5 M. Aurelius et L. Verus intellegi. — 3 ΡΕΙΠΑΝΗ correxi, dubitans de barbaro nomine Ῥειπάνη. — 6 ἐλευθερίην Franz. Amisenorum civitas libera et foederata suis legibus utebatur; cf. Plin. *ep. Traian.* 92. Sic intellege: *vitae liberalitate pignore usi permiserunt ei liberam regendam civitatem.* Filia videtur civi Sinopensi nupsisse. — Inde a v. 7 haec tradita:

Stempovsky

. . . . ΑΠΑΙΔΕΙΗCΙ
 ΚΙΗCΤΕ
 ΝΕΡΟΗC

Xanthopulus

. . . . ΠΑΙΔΕΙΗCΑ
 ΚΙΗCΤΕ
 ΙΕΡΟΗ

*876. Thebis in museo descripti. Praescripta quae facile leguntur C. I. 1600, hexametri praeterea pauculas litteras edidit Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 105.

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Θήβαις
Διοκλῆν Τιμοστράτου Διονύσῳ.

Ἔστησεν Βρομίῳ Διοκλῆν [Τιμ]οστ[ρά]το[υ] υἱὸν
ἐν]θά[δε] τεχνιτῶν μουσολόγων σύνοδος.

I fere p. Chr. n. saeculi. — I legi . . ΗΟΣΤΟΛΤΟΚΙΩ, lapis valde detritus, at restitutio certa.

*877. Athenis ad Propylaea. *Ephem.* 53.

Ἡ] βουλή τῶν ᾧ καὶ ὁ δῆμος εἰείμησεν Πό(πλιον) Ὀρδε-
ώνιον Λολλιανὸν τὸν σοφιστήν.

Ἀμφότερον. ῥητῆρα δικῶν μελέτησί τε ἄριστον
Λολλιανὸν πληθὺς εὐγενέων ἐτάρων.

εἰ δὲ θέλεις τίνες εἰσὶ δαήμεναι, ὄνομα πατρός
καὶ πάρις αὐτῶν τε ὄνομα δίσκος ἔχει.

Vidit Clarisse *Inscr. graecarum par* p. 24 n. 2 (*Sodales φιλομού-
σους. . salutant Nassavico - Velavici praeceptores a. d. II Iulii 1840*) ti-
tulum esse Lolliani Ephesii sophistae, Isaei Assyrii discipuli, multorum
librorum scriptoris aetatis Hadrianae (cf. Suid. s. v.). De eo Philo-
stratus *vit. soph.* I 23 Λολλιανὸς προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος,
προὔστη δὲ καὶ τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγῆσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὀπλων.
ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη . . νυνί . . τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Melius
de eodem munere Plutarchus *quaest. sympr.* IX, 1, 1 Ἀμμώνιος Ἀθήνησι
στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενεῖ τῶν γράμματα καὶ γεωμετρίαν
καὶ τὰ ῥητορικά καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, cf. Dittenberger *epheb.
att.* p. 29. Ephebi igitur auctoritate senatus populique praeceptori sta-
tuam posuerunt, eam fortasse cuius meminit Philostratus l. s. s. εἰκόνες
δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μία μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἕτερα δ' ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ
αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι. Nam in foro erat Ptolemaei gymnasium.

878. Athenis. C. I. 380.

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου πάγον βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν ψν καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ πανηγυριαρχήσαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων, οἴκοθεν ἱερέα παναγῆ, Πό(πλιον) Ἐρέν(νιον) Δέξιππον Πτολεμαίου Ἐρμειον, τὸν ῥήτορα καὶ συγγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες.

Ἀλκῆ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους
 ἄνδρας ἀγακλειτοὺς γείνατο Κεκροπίη,
 ὧν ἓνα καὶ Δέξιππον. ὃς ἱστορίην ἐσαθροῦσας
 αἰῶνος δολιχὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν
 5 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βιβλίων ἀναλέξας
 εὔρατο παντοίην ἱστορίας ἀτραπὸν.
 ἧ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ὅπο μυρίον ὅμια
 ἐκτείνας χρονίους πρήξιας ἐξέμαθεν.
 φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν ὁ νεανθῆς
 10 αἶνος Δεξιππῶ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
 τοῦνεκα δὴ καὶ παῖδες ἀγακλειτὸν γενετῆρα
 μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

Dexippus Atheniensium dux ca. a. 269 Gothos vicit. — 4 fortasse ἔφρασεν ἀτρεκέως. — 6 confert Iacobs Philetæ distichon (ap. Stob. p. 343) ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας, μύθων παντοίων ὄμιον ἐπιστάμενος. — 7 v. supra ad n. 853, 4. — 9 μὲν non habet apodosin; sed intellege famam quidem ab omnibus Graecis celebratam sibi conciliavit, statuam vero a liberis positam.

879. Romæ. C. I. 6246.

Cl. Claudiani v. c.

Claudio Claudiano v. c. tribuno et notario inter ceteras vigentes artes praeclariorissimo poetarum, licet ad memoriam sempiternam carmina ab eodem scripta sufficiant, adtamen testimonii gratia ob iudicii sui fidem domini nostri Arcadius et Honorius felicissimi ac doctissimi imperatores senatu petente statuam in foro divi Traiani erigi collocarique iusserunt.

Εἰν ἐνὶ Βιργιλίῳ νόον καὶ μοῦσαν Ὀμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμῃ καὶ βασιλῆς ἔθεσαν.

Meminit huius statuæ ipse Claudianus *praef. de bello Getico*. — 1 cf. *Addenda*.

880. Cyzici. C. I. 3671.

Ἡ βουλὴ τείμεσεν ἀγασσαμένη τον ἀοιδόν
Νέστορα καὶ μολπῆς εἵνεκα καὶ βίοντον
εἰκόνα [δ'] ἐξέτέλεσεν καὶ εἷσατο παιρίδος ἄρχων
Κορνοῦτος Θαλεροῖς ἐν τ[ε]μένεσσ[ι] Κόρης,
5 ὄφρα καὶ ὀψίγον[ο]ί περ ἐν ἄστεϊ παῖδας ἔχοιεν
σῆμα φιλοξενίας καὶ δέλεαρ σοφίης.

Nestorem, quem peregrinum fuisse docet v. 6, non diversum puto ab Nestore Laryandensi Lycio, qui Suida teste inperante Alexandro Severo vixit; huic certe aetati et litterae tituli conveniunt et carminis indoles. Eiusdem supersunt fragmenta A. P. IX 129. 364. 537. — 1 τείμησεν Boeckh; at ut μισεῖν a μῖσος, sic τιμῆν a τῆμος ducitur. — 3 δ' inseruit Boeckh idemque correxit v. 4 ΤΑΜΕΝΕΣΣΕ et v. 5 ΟΥΪΓΟΝΩΙ. — De archontis eponymii Cyzicenorum munere cf. C. I. 3657. 3667.

881. Ad Isthmum Cyzicenum. C. I. 3672.

Ἀγαθῆι τύχη.

Ποιητὴν ἔστησαν Ἀπαμεία Μάξιμον ἀστοί,
ἀράμενον δοιῶν στέμματ' ὀλυμπιάδων.

Intellegit Boeckh Olympia Cyzicena sub Hadriano vel Antonino Pio instituta, coll. Marquardt *Cyzicus* p. 143 et ad C. I. 3674.

882. Athenis in pariete occidentali Parthenonis. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Θειολόγον Λαίτιο μετάρσιον ὕμνον ἀκοίσας
οἶρανὸν ἀνθρώποις εἶδον ἀνοιγόμενον
εἰ κατὰ Πυθαγόρην ψυχὴ μεταβαίνει ἐς ἄλλον,
ἐν σοί, Λαῖτε, Πλάτων ζῆ πάλι φαινόμενος.

III fere saeculi. Videtur Laetus Plotini fuisse aequalis. — 1 θειολόγου *divina loquentis*. — μετάρσιον ὕμνον nescio *carmina* interpreter an *philosophiam*, an denique *declamationes* (Wilamowitz.)

883. Prope Athenas. C. I. Add. I 411 b.

Θεῖον Ἀλέξανδρον τὸν ὁμώνυμον ἄλσει μέσσωι
ὁ γνώριμός μ' ἔστησε τὸν διδάσκαλον.

1 ἄλσος recte Wilamowitz academiam intellegit.

884. Corcyrae lamina aerea statuae olim subfixa. C. I. 1897.

Ἴσον τοι τοκέεσσι Θράσων γέρας ὤπασε . . .

Θευγένη ἀντ' ἀγαθᾶς τοῦτο διδασκαλίας,

ἔσθλὰ δαεῖς Παίωνος ἀλεξητήρια νοῦσων,

οἷς πολλοὺς θανάτου ῥύσατο καὶ καμάτων.

5 ἀλλὰ τις αἰνεῖτω τὸν αἰεὶ χρόνον ἀνέρα τοῦτον,

ὅς κε φίλον λάθαν μηδὲ θανόντος ἔ[τ]λα.

II saeculo vix recentius; litterae εσω. — 1 ὤπασε TIMAI Mustoxydes et Koehler. Ferri nequit quod Welcker *Syll.* 31 voluit τιμᾶ, ut esset ἴσον τιμῇ τοκέεσσι δεδομένη. Boeckh et ipse τιμᾶ retinens vertit *per honorem*. Hermann *Opusc.* V 174 τιμᾶς corrigit, quod non placet. Conieci τήνας, ut bona illa praecepta opponantur digno huic monumento. — 2 Θευγένη puto pro Θευγένει scriptum esse, nisi quod vocativum Θευγένη probanti non obstabo. — 6 extr. ΕΤΛΑ Koehler, ΕΧΟΙ Mustoxydes, sed ex eiusdem libro (*coae Corcirose*) Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 577 lectionem edidit ε . . . Sunt igitur ἔτλα Koehleri, ἔχοι pessima Mustoxydis coniecturae. ἔτλα placet neque offensui erit indicativus, cf. supra n. 387, 8. 333, 2.

885. Corinthi prope Iunonis aedem. Cyriacus. In basi venatorum figurae. C. I. 1106.

Ἰη[τ]ρωῖ Τροφίμω πίσυνοι θηρεύιο[ρε]ς ἄνδρες

τῆς γλυκερῆς ὑγίης δῶρον ἀν]ε[ιλ]όμεθα

ἀνθ' ὧν χαλκείην τήνθ' εἰκόνα θήκαμεν ἀνδρός,

ἐγγὺς θηρέων ἰστάμενοι στομιάτων.

vv. 1 - 3 sic traditi:

ΙΗΠΡΩΤΡΟΦΙΜΩΠΙΣΥΝΟΙ

ΘΗΡΕΥΤΟΟCΑΝΔΡΕC

ΕΧΟΜΕΘΑ

quae Boeckh trium versuum extrema ratus scribit v. 1 τῶ τροφίμω πί-

συναί, v. 2 θηρεύτορες ἄνδρες, v. 3 ε[ύ]χόμεθα. — Venatores illi (circenses) certamine vulnerati Trophimo medico, qui eis medicatus erat, gratias referunt.

*886. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Τὸν θεράπων] πρῶτον Παιήονος, ἔξοχον ἐσθλῶν
 ἠτροῶ]ν ἀρετῆς εἵνεκα καὶ σοφίης
 . . . . μύρου Νεικίαν Ἄρεος παγος.

Litterae ACEΩ. — 1 ἀμφιπόλων Wilamowitz; mihi articulo τόν aegre careri posse videtur. — 3 senarius ab patris nomine incipiens.

887. Catanae. C. I. 5727.

Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ πανόλβιον ἄνδρα ἀνέθηκε
 Ζωσ[ι]μιανείδην, ἀγωνοθετῆρα Σέβηρον,
 ὄφρα καὶ ἐσομένοισι . . . . . βρο[τ]οῖσιν.

1 Paus. X 28, 4 περὶ πλείστου γὰρ δὴ ἐποιοῦντο οἱ πάλαι γονέας, ὥσπερ ἔστιν ἄλλοις τε τεκμήρασθαι καὶ ἐν Κατάνῃ τοῖς καλουμένοις Εὐσεβέσιν, οἱ ἥνικα ἐπέρρει τῇ Κατάνῃ πῦρ τὸ ἐκ τῆς Αἰτνῆς, χρυσὸν μὲν καὶ ἄργυρον ἐν σὺδενὸς μερίδι ἐποιήσαντα, οἱ δὲ ἔφευγον, ἀράμενος [ὁ μὲν add.] μητέρα, ὁ δὲ αὐτῶν τὸν πατέρα . . . οὔτοι μὲν δὴ τιμᾶς καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι παρὰ Καταναίων ἔχουσιν. — 2 ΖΩΣΥΜ — 3 ECCOMENOIC·I omnes; tum novo lapidis versiculo ἸΠΗΘΟΑΙΖΕΒΡΟ Gualtherus et Dorville, ἸΡ . . . ΘΕΑΙΖΕ ΒΙΡΟ Vitus abbas, qua nisi lectione Iacobs et Welcker (*Syll.* 164) ultimum versus vocabulum Σέβηρος vix recte fecerunt. Denique O. Mueller ΡCΙΥCΜΖΕΙΒΡC. Male Franz ἥρωσ κλήζοιτο βροτοῖσιν. Vnum certum vocabulum est βροτοῖσιν, quod qui invenit Burmann non recte supplevit αἰδίδμος ἦσι βροτοῖσιν.

888. Spartae iuxta theatrum. Ex Fourmontio C. I. 1397.

Εἰκόνα λ[α]ινέην ἐρικ[ύδ]εος ἀθλοθετ[ῆ]ρο[ς]
 ἀντ' ἀρετᾶς [σ]τῆσε[ν] . . . . .

1 sqq. ΕΡΙΚΑ | ΛΕΟCΑΘΛΟΘΕΤ . . ΘΕ | ΑΝΤΑΡΕΤΑCΟΤΗCΕΙΛΙΛΙ | ΥΟΤΟΝ : ΠΛΟΠΑΛΑΙΚΟΝ | . . . ΕΙCΑΛΥΚΟΥΡΓ . . . , ultimo denique versiculo paucarum litterarum apices. — 1 ἀθλοθέταιο·θειας ἀντ' Boeckh; recte vero

idem στῆσεν et v. 3 init. πᾶσα. Quod sequitur vocabulum nescio an παλαιστρα fuerit. Δυκούργου denique memoria incertum quo tendat. Dicitur ille νόμους . . ἐς τὴν μάχην τῶν ἐφήβων constituisse Paus. III 14, 8; potest vero ille qui honoratur etiam laudari τῆς ἐν τοῖς πατρίοις Δυκούργείοις ἔθεσιν εὐψυχίας καὶ πειθαρχίας χάριον, sicut C. I. 1350.

889. Aphrodisiade Cariae. C. I. 2851.

a. Ἀμπεὶ καὶ φθ[ι]μένοις ἀρετῆς φάος, ο[ὗ] περὶ πάτ[ρος]
πολλὰ [π]ονησάμενοι [ξυ]νὸν ἔθεντ' ὄφελος.
Ἀσκληπιοδότῳ [ι] λόγος ἤρμοσεν, [ῶι] πόλις [ἦ]δε
οἷάπερ οἰκιστῆι τόνδ' ἀνέθη[κ]ε τύπο[ν].

5 b. Τῆκει καὶ πέτρην ὁ πολ[ύ]ς χρόνος, [ἀλλ'] ἀρετάων
Ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατο[ν],
ὅσσα καὶ οἷα πόρην [γ]έρα π[α]τριίδι τοῖς ἐπὶ π[ᾶ]σιν
καὶ τότε μετρέ[ι]σθω [ξ]υνὸ[ν] ἔρεισμα θ[ό]λου.

Asclepiodotum recte Jacobs intellegit eum, qui inter Procli discipulos claruit sub Anastasio Dicoro (491-518). Natione Alexandrinus in primis coluit Aphrodisiensium urbem (de qua errat Bernhardy Suid. s. v. Ἀσκλ.), studiis physicis praecipue deditus, cf. Suidae ex Damascio Asclepiodoti discipulo excerpta. — 1 ΦΗΜΕΝΟΙΣ — ΟΠΕΡΙΠΑΤΑ οἱ περὶ πάτρην Welcker *Mus. Rh.* IV 416. — 2 ΤΙΟΝΗ — ΖΗΝΟΝΘΕΝΤΟΦΕΝ corr. Welcker. — 3 ΑΣΛΗΠΙΟΔΟΤΩΗ — ΕΙΗΠΟΛΙΣ et 4 ΘΗΕΤΥΠΟ corr. Boeckh. — 5-8 extant A. P. IX 704 (ἀόηλον). — 5 ΠΟΛΙΣΧΡΟΝΟΣΚΑΙ ΡΑ — 7 ΤΕΡΑΠΕΤΡΙΔΙ — 8 ΜΕΤΡΕΣΘΩΖΥΝΟΜ lapis habet ξυνόν, quo magis mirandum est Anthologiae editores codicis lectionem κοῖλον servasse; debebant κοινόν reponere. κοινὸς θόλος videtur aedificium quoddam ab Asclepiodoto usui publico destinatum, in cuius vicinia eius statua posita erat. Ex Suida haec ad rem faciunt πολλὰ συνεισηγήεγκεν εἰς τὰ ἱερά, τῆς οἰκείας φύσεως ἔκγονα μηχανήματα, ἀγάλματά τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεὶς ἔστω οἷς.

*890. Thebis. Edidi Hermae VIII 424.

Εἰκόν]α Μόνδωνος παιδὸς πατρός τε Φιλείνου
ἢ πόλις ἔστησεν σωφροσύνης ἔνεκα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλή) δ(ήμου)

In dextra eiusdem lateris parte:

τὸν γλυκύτατο[ν] πατέρα Τ. Φλ(άουιον) Φιλ[ε]ϊνον Μόνδω-
νος [υἱὸν] Φλ(αουία) Ἐπραξι[ς] θυγάτηρ ψ. β. [δ].

Litterae vulgares. — Statuam poni decrevit senatus populusque ponendamque mandavit Eupraxidi filiae. — 1 Philinus Mondonis et pater et filius erat. Eiusdem hominis tituli Thespienses sunt apud Keilium *Syll. boeot.* n. XIX p. 85 et n. XXXIV p. 134.

891. Syracusis. Ex Mommseni potissimum apographo C. I. 5408.

Perpenna Roman(us) πα[tr]on(us) p(ορυλῆ) Syrac(usani).

Ῥω]μανοῦ παρπίδεσσι [Συ]ρηκοσίων τόδε ἄστν
ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε καὶ εἶδεν ὀνιάτος ὤρην·
τοῦνεκα λαινέην μὲν ἀνεστήσανθ' οἱ ἄριστοι
εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσι ἐχουσεῖν.

II vel III saeculi. — 2 nititur lectio Hughesii Thorlaci Capodieci fide nescio an non integra. Visconti KAIC . . . KENIATOC, Mommsen KAIE . . . ΗΗΑΤOC, incertas tamen Η et Τ litteras esse testatus. Valde placet Viscontii coniectura καὶ ἔδρακεν εἶαρος ὤρην, eademque versus clausula εἶαρος ὤρη supra n. 570, 3 etsi non tralaticio significatu. — 4 τῆς σοφίης scil. εἰκόνα.

892. Epidauri. C. I. 1167.

Ἀλκίδου Βάσσον γενεῆς ἐρικυδέα φῶ[τ]α
βουλῆ καὶ δῆμος, ναέται ζαθέης Ἐπιδαύρου,
ἀνὶ εὐεργεσίης, τὴν πολλάκι δᾶκε πόλῃι,
εἰκόνη τῆδε γέρορην, θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων.

ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) [δ(ήμου).

Bassidae nota ex Pindaro apud Aeginetas gens, Epidauriorum colonos (*Pind. Nem.* VI 31), quorum cum nobilitatem adfectaret homo ille romanus simili nomine usus facile ad augendam gentis famam ad Heracleam originem descendere potuit; Epidaurii enim, quod monuit Boeckh, ortu Argivi erant, Argivorum autem reges Heraclidae. — 4 poeta ni fallor voluerat γέρορε. — θεοῦς ἀνακτας intellegit Boeckh M. Aurelium et L. Verum, quibus Bassus consiliarius fuerit.

893. Athenis. C. I. 426.

Βουλῆς με Ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ἐνθάδε
Πομπωϊανόν, παῖδα τὸν Διονυσίου,
γένους τε ἕκατι καὶ ἀρετῆς, ὅση νέφ.

ἐ]πὶ ἱερέως Ἀῦρ. Πωλλίωνος (τοῦ Πωλλίωνος) Μελιτέω[ς.

*894. Athenis. Descripsi fragmentum ineditum in Barbaceo.

Οὐδ[έ ποί' Ἀλκείδης τόσσον κλέος ἐσθλὸν ἀγόνων
ἦρατο π[ολλὰ καμών, ὅσσον nomen viri,
τὸν βουλή ἔστε[ψεν ἐνπρεπέσιν στεφάνοισιν
δώδεκα π[έντε μὲν . . . . .
ἐπτά γάρ[ο . . . . .

Litterae εσω. — 3 sqq. sententiam certa ratione mihi videor adsecutus esse. Hercules duodecim certamina pervicit, ille duodecim coronis ornatus est, quibus v. 5 sq. tertia decima fortasse accedebat una cum statua, cui hoc epigramma subscriptum esset. Sic vero Herculis certamina indeque partos honores superavit.

895. Thisbae. Keil *Syll. boeot.* p. 135 n. 35.

Nomen patris γενέτ]ην με Βραχᾶς εἶδρυσε πόληι
κόσμον nomen avi . .]λίου, τὸν φιλάεθλον ἄγαν,
ζῆλόν τ' ὡς εἶναι] με τέκνω καὶ πατρίδι τειμῆν,
δόξαν πᾶσι βρο]το[ί]ς, τῷ δὲ κλέος θεόθεν.

Litterae εσω. — Brachas nomen C. I. 1613 adn. — 2 sq. cf. infra n. 925 δῆμῳ μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφοροῦντι et C. I. 1625, 80 ἵνα . . πολλοὶ ζηλωταὶ γείνωνται τῶν ἀγαθῶν τῶν εἰς τὴν πόλιν μαρτυρουμένων. — 4 τοὺς accusativum expedire non potui.

896. 897. Syriae duo tituli, quorum prior in Borechat Trachonitidis oppido, alter Amrae Batanaeorum inventus est.

I. Lebas VI 2414.

Ἄμφω, ἀριστότοκος καὶ ἀγλαόπαίς ἐστίν
Τιβέριος, ὃς Μαρκελλῖνον τέκετ' ἔξοχ[ον] ἀνδρῶν.

Kaibel, Epigrammata graeca.

24

- οὗτος καὶ πατρίδ' ἔην ἔσωσεν παρ' ἀνακτος.
 εἶθε νῦν καὶ χρυσέοισιν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην
 5 ἀνστήσειν, Μαρκελλίνε, πεποθημένον πατρίδι κῦδος,
 ὃς τόδε σῆμα ποιήσας ἀρετῆς μνήμην ἀνέγρας
 αὐτῷ καὶ γενετῆρι καὶ νί[έ]σι κυδαλίμοισιν.

2 ΕΞΟΧΑΝΔΡΩΝ. — 3 videtur legatus ad Caesarem missus bene rem gessisse. — 6 statua posita est prope hereditarium monumentum quod sibi suisque condiderat Marcellinus. — 7 ΥΙΟΙ.

II Lebas VI 2082.

Εἶθε σε καὶ χρυσέῳ ἀγάλματι ὧδε δυναίμην
 Τιβέριον στήσειν, πεποθημένον πατρίδι κῦδος.

Tiberius Marcellini pater filiusve videtur fuisse.

Dixi de duobus his titulis in *Commentat. Bonnens.* p. 24. sq. Adparet prioris tituli vv. 4 et 5 eodem ex fonte fluxisse unde alter titulus, neque eò opinor aequè vitioso; facile enim clausulae vitium ita tolli potest, ut in archetypo fuisse credas πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος, quod inculti homines ad suum usum corruerunt. Antiquioris poetae hi fortasse versus fuerunt:

εἶθε σε καὶ χρυσέοις ἐν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην
 ἀνστήσαι (vel ἀνστήσειν) . . . ., πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος.

coll. A. Plan. V 335 ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐν χαλκῷ - τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἶκελον ἐστάμεναι.

898. Ephesi. C. I. 2967.

Τοῦτον, ὃν εἰσοράς, τύπον ὄρθιον Ἀντωνείνου
 Δωρόθεός πετέλῃ θῆκατό κρυπτόμενον.

1 τύπος ὄρθιος statua. — 2 ὑπὸ πετέλῃ saepius mortui conduntur, ut docent Anthologiae epigrammata.

899. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 b.

Τ[ε]ίμ[ω]ν Τεμαίο[ν θέτ' Ἀναξίθε]μιν Θεοτεί[μου],
 τ[ὸ]ν φίλο[ν ἀντὰρ ἔπαινοι] αἰμνη[στοι οἱ ἔσονται].

Potest etiam sepulcralis esse titulus. — 1 EIMON — IMIN versum

supplevit Franz. — 2 ΙΟΝ Franz τὸν φίλο[ν, εὐνοί]α[ς] μνη[μοσύνης θ' ἔνε-
κεν.] Alia sexcenta cogitari posse concedo.

900. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 c.

Ἴὸν στρατιᾶς κο[σμοῦντα], τὸ[ν] ἔ[κ] γέν[ε]ος βασιλή[ϊων]
τὸν πάσης ἀρετῆς ἄξι[α τῆς] προγόνων

[nomen viri πράξαντα . . . . .]

1 ΤΟΗΓΕΝΟCΒΑCΙΑΗC . . restituit totum versum Franz. — 2 ΠΑCΗC
ΑΙΑΡΕΗC, ubi ΑΙ syllabam recte neglexit Franz, qui tamen cum scri-
pserit ἄξιον ὧν προγόνων vereor ut graece locutus sit. Cf. C. I. 5745, 17
ἄξια πράσσων αὐτοῦ καὶ τᾶς τῶν προγόνων ἀρετᾶς et supra n. 851 ἐν ἀσ-
τοῖσιν Ξενοφάντος καὶ ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμεν.

901. Romae. C. I. 6232.

*Cronio Eusebio v. c. consulari Aemiliae, addita praedictae provinciae
contuitu vigilantiae et iustitiae eius etiam Ravennatensium civitate, quae
antea Picensi caput provinciae videbatur, vicario Italiae, quae pote-
stas supradicto viro ob testimonium ante acti honoris est adtributa, pe-
titione senatus contemplatione vitae atque eloquentiae eius ab invictis-
s(imis) principibus est delata.*

Ἴταλ]ίης ἄρχοντα σ[α]ρό[π]το[λ]ιν ἐστήσαντο
βουλῇ καὶ βασιλεύς, τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Dedicata V eidus Novembris cos. Fl. Mallio Theodoro v. c.

Annus est 399. — 1 ΗΜΗC corr. Casaubonus. — CΛΟΤΙΤΟΑΙΝ emen-
dationem occupavit Cavedoni C. I. Add. III p. 1266. — 2 βασιλεῖς
Bosch. Sed monuit Cavedoni unum intellegi posse occidentis imperato-
rem Honorium, cum praesertim unus ex binis consulibus memoraretur.

902. Athenis. Koehler *Hermæ* IV 132.

Εἰκόνη χαλκείη σε Πρόβον, τὸν ὑπαρχον Ἀθήναις
Ἀντόλιος [σι]ῆσεν Ἑλλάδος ἀνθύπατος.

Anatolium Koehler putat consulem a. 440 esse. — 2 ΙΟΞΕΝ corr.

Koehler. — Supra ex antiquiore fortasse titulo residua pinguioribus litteris sculpta *///*ΝΟΜΟΙ, ubi ἀγορανόμοι fuisse coniecit Koehler.

903. Sardibus. Lebas V 629.

Οὗτος ὁ τῆς Ἀσίας ὑψαύχενα θῶκον ὑπάρχων
 πυργώσας καθαροῖς [λ]ούμασιν Ἀχόλιος·
 ᾧ βουλὴ μεγάλων ἀγαθῶν χάριν εἰκόνα χαλκῆν
 στησαμέν[η] τειμὴν ὤπασε θ' εἰοτάτην,
 5 ἥδ' ὅτι λα[ι]νέων δαπέδων κρηπίδα τορήσας
 τεῦξε[ν] Ἐλευθερίας ἐνναέταις τέμενος.

Lydia inde ab iv saeculo exeunte consulari permissa erat, qui Sardibus habitabat; neque hoc tempore titulus antiquior. — 1 Sardes ipsae in planitie sitae (Strabo p. 625, quamquam idem p. 626 ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό τε Σαρδιανὸν πεδῖον καὶ κτλ.) cum vix ὑψαύχην θῶκος nominari possint, fortasse solam arcem (Strab. p. 625 ἄκραν ἔχουσα εὐερκῆ) aquis Acholius instruxit. — 2 ΔΟΥΜΑΣΙΝ — 4 ΕΤΗΛΑΜΕΝ | ΕΙΟΤΑΗΝ versum omissum supplevit Waddington. — 6 Ἐλευθερίας τέμενος fortasse templum erat ubi τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας celebraretur, cf. C. I. 3461. 5918.

904. Prope Erythras. Lebas V 55.

Ἀγαθῆ τίκη
 ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

Ἡ διασημοτάτη Ἐρύθρου πόλις, ἣ μακάρων γῆ
 Κεκροπίς, ἣ Διόθεν κῦδος ἀειραμένη,
 σ[τ]ῆσε πανηγύρεως ἀγορανόμον, οὖνομα Κάρπον,
 τοῖς ἰδίοις ἔργοις ἔνδον ἀ[γ]αλλόμενο[ν].
 5 ἔστὶ δέ μοι γενέτης, ᾧ εὐχόμαι ἰσοφαρίζειν,
 Ζωσιμίων, τειμαῖς ἄγχι παριστάμενος.

Sat recentis aetatis litterae. — 1 Erythrus Erythrarum ἥρως κτίστης Rhadamanthyis filius est, cf. Paus. VII 3, 4. Hinc tamquam ex ipsis beatorum sedibus colonia deducta videtur (cf. supra n. 317), hinc Διόθεν i. e. ex Creta famam sibi conlegisse dicitur. Sed Cleopus Codri filius patria relicta in Asiam profectus συλλέξας ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων ὄσους δὴ παρὰ ἐκάστων ἐπεισήγαγεν Ἐρυθραίοις συνοίκους. Inde Κεκροπίς vocatur civitas; sed mira est harum omnium fabularum confusio. — 6 Zosimionis patris Carpique filii statuae iuxta conlocatae erant;

τιμὴν idem esse atque εἰκόνα norunt omnes, cf. τιμὴν ἀναστῆσαι alia
Ephem. epigr. lat. II 12.

905. Gortyne. C. I. 2589 ex schedis Pigafettianis apud Gruterum, ex
Cornelii libro *Creta sacra*, qui petiit ex codice Vaticano 1759, denique
ex Pocockio.

Ἐσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντιῆρα,
Μαρκελλῖνον ἄθρει, θαρραλέ[ο]ν ταμίην,
Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδικίη καὶ ἀρωγῇ
κουφίζων πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας·

5 τοῦνεκα καὶ προθύροισι Δίκης ἐπιμάροτρα θεομῶν
βουλῆς καὶ Πύρρον στήσεν ἐφημοσύνη.

Graviter interpolata sunt Pigafettiana et Corneliana, integriora quae
in margine Cornelius habet quaeque Pococke tradidit; omnia ut res
perspiciatur enotabo. — 1 Ροσ. ΕΣΠΕΡΙΗΠΑ. Ο . . . . ΟΒΡΙΜΟΝΙΟΥΝΤ . . . ,
reliqui quae posui. — 2 Μάρκελλον ὁ θρασὺς μάρφε μόρος ταμίην Gruter
eademque, nisi quod Μαρκελλῖνον habet, Cornelius in textu, in margine
Μαρκελλῖνον ἄθρει θαρραλέων ταμίην. Pococke Μαρκελλῖνον θρα . . unde
dubitari potest ὄρᾳς scribendum sit an cum Boeckhio ἄθρει. Alterum
praetuli propter insequentis tituli v. 1. — Deinde θαρραλέον scripsi,
θαρραλέως Boeckh. — 3 εὐδοκίη Κυκλάδων γῆς Gruter et Cornelius,
alter tamen in margine καὶ ἀρωγῇ, Pococke ΕΥΔΙΚΗΚΑΙΑΡΡΡ . . — 4 ΘΕ
. . . . Ροσ. pro θῆκεν, idemque v. 5 ΠΡΟΘ . . pro προθύροισι. — 5 ἐπι-
μαρτύρω Cornelius, correctum in margine. — 6 βουλή καὶ Πύρρον θῆκεν
Gruter, βουλῆς κάπυρος στήσε ἐν Cornelius, in margine vero βουλή καὶ
Πύρρον θῆκεν. Pococke ΒΟΥΛΗΣΙΑΠ. ΥΡΡΟΥΣΤΙ . . ἐφημοσύνη.

Eiusdem urbis alius est titulus C. I. 2588 Κόιντον Καικίλιον Ῥου-
φείνον, τὸν κράτιστον ἀνθύπατον Κρήτης καὶ Κυρήνης Κυντίλιος Πύρρος τὸν
φίλον, ubi cum Pyrrhum eundem esse pateat, qui Marcellini statuam
ponendam curaverit, sequitur utrumque titulum Constantino antiquiorem
esse, quippe qui Cretam Cyrenenque provincias ab Rufino coniunctim
administratas separaverit et alteram consulari alteram praesidi adtri-
buerit. Iam vero Marcellinus v. 1 Italiae corrector, v. 2 quaestor ad-
pellatur, quo utroque munere cum non possit eodem tempore functus
esse, hoc statuendum videtur, olim illum apud Cretenses quaestorem
postea ad correctoris Italiae dignitatem provectum eoque ipso tempore
cum novum iniret munus a Gortyniis statua honoratum esse. Quae si
minus plane poeta dixisse videtur, aut ipsius inculpanda est inperitia
aut interpolatorum fraus nobis quidem non deprehensa; vid. adnot. crit.

ad v. 1. — 6 Pyrrhus videtur civis Gortynius fuisse, fortasse urbano alicui muneri praefectus; similiter P. Septimium Getam ταμίαν καὶ ἀντιστράτηγον Cretae et Cyrenes statua honorant ἀρορανόμοι Gortynii C. I. 2591.

906. Gortyne. C. I. 2592.

Εἰκόνα τήνδ' ἐξάθρει πέλεται δὲ τοῦ ἀγνοῦ ὑπάρχου
 ἐς Κρητῶν πόλιν, ἣν μοῦνος ἔθρεκε νέην
 ἀγχίθυρος δ' ἔστηκα Δίκης πέλας, εἰμὶ κριτῆς γάρ
 ἠπιος ἰθυθίκαις, τοῖς δ' ἀδικοῦσι δέος.

5 στήσε δὲ Καλλεῖνικος ἐνήης δόγματι νήσου,
 γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἤελιον.

Titulus superiori aetate suppar est. Constantino recentiorem putat Boeckh, qui falso ὑπαρχον (v. 1) praefectum praetorio Illyrici (cf. v. 6) intellegit. Immo homo ille, cuius nomen in alia parte lapidis scriptum fuit, natione Illyrius Cretam pro consule regebat; ὑπαρχος enim et ὑπατος et ἀρχων et σατραπης et ἡγεμών poetis aliisque liberioris sermonis scriptoribus saepius proconsul vocatur; cf. Becker - Marq. III 1 p. 296 adn. 17.

907. Sinopae. C. I. 4158 et Add. III p. 1114.

Ὁ κρατερός Πολιοῦχος ἀναξ ἡγήρατο ταύτην
 νέυματι τῷ σφετέρῳ χαλκοτύπου παλάμαις
 στήλην Εὐλαλίῳ, τὸν εὖ ἐνοήσατο θεσμός
 πειθόμενον σκήπτροις αἰὲν ἀκηρασίαις.

5 δέρεκέ μοι, φίλος, ὦδε νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ
 Ἐφαιστου σοφίη σῶμα μιμησάμενον.

iv fere saeculi. — 1 versus exordium simile Theocr. VII 152 τὸν κρατερὸν Πολύφραμον, A. P. XVI 66 τὸν κρατερὸν Βύζαντα, ibid. VII 578 τὸν κρατερὸν Πανοπήα, quorum ex consensu minime probabile fit, non proprium nomen esse Πολιοῦχον, sed πολιοῦχον i. e. curatoris urbis munus significari. — 3 θεσμός Welckero (*Mus. Rh.* III 272 sqq. n. 51) est ipse inperator; non credo. Poliuchus, fortasse consularis provinciae Helenoponti Eulalium statua honorat, quem ipse leges et iudicia administrans suo imperio obsequentem cognovit. — 6 ΣΟΦΗΣΣΩΜΑ correxī, licet tribus apographis confirmatum. — Ceterum ex Xanthopuli

fide praescripta epigrammati haec habentur ΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΜΕΤΑΤΩΝΣΠΕΙ
ΡΟΚ, quae ad epigramma non pertinent.

908. Apud Eaccaeam Batanaeorum urbem. Ex Wetzsteinii apogra-
pho Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 304. Lebas VI 2139.

. . . . . δικ]ασπόλον ἠδέ τε ἀγνοῶ
. . . . . ἀνδρ]ῶς ἀριπρεπέος κατὰ κόσμο[ν
. . . . . κῦ]δος δέ οἱ αφθιτον αἰεὶ
. . . . . μάλα καὶ πόλεις ἄλλας
5 . . . . . τει]μῆς χάριν ὑπατείης τε
. . . . . ιον· εὐτυχίτω ἢ κολωνία.

iv fere saeculi. — Laudes sunt vulgares; v. 4 (ubi traditum ἸΜΑΛΛΑ) non solum Eaccaeam sed alias quoque urbes suis beneficiis exornasse dicitur.

909. Nisaeae Megarensium. C. I. 1080.

a. Ἐκ γενεῆς περίβωτον ἀπ' ἀνθυπάτων κ(αὶ) ὑπάρχων
Πλουτάρχον, καθαρῆσιν αἰοίδιμον εὐνομίησιν,
προφρονέως Μεγαρῆες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
εἰκότι λαινέη στήσαν ἀγασσάμενοι.

5 b. Πάντη Πλουτάρχοιο κλέος, πάντη δέ τε θαῦμα,
πάντη δ' εὐνομίης εὐχος ἀπειρέσιον,
νιέος Εὐ[λαλ]ίοιο, τὸν Ἀλκαθόον ναστῆρες
πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίχης τεμένει.

iv fere saeculi. Inepte fecerunt, qui de Plutarcho Chaeronensi cogitaverunt. — 7 εν . . . 1010 Villoison, εν . . . 1010 Fourmont. Εὐτυ-
χίοιο vel Εὐμείοιο vel Εὐθύμοιο Boeckh. — 8 intellege ἔστησαν, quo aegre caretur in enuntiato relativo.

910. Athenis. *Ephem.* 2257. *Keil Mus. Rh.* XIV 493:

Δῆμος Ἐρεχθῆος βασιλῆ[α] λό[γ]ων ἀνέθηκαν
Πλουτάρχον σταθερῆς ἔρμα σαοφροσύνης·
ὅς καὶ πρὶν ποτὶ νηὸν Ἀθηναίης ἐ[π]έλασσεν
ναῦν ἐλάσας ἱερῆν, πλοῦτον ὄλον προχέας.

Plutarchum recte Wilamowitz intellegit Nestorii filium Atheniensem, Proculi Lycii praeceptorem. — 1 ΒΑΣΙΛΗ . ΛΟΙΩΝ et 3 ΕΥΕΛΑΚΚΕΝ corr. Keil. — βασιλεύς λόγων primus Herodes praedicabatur. — 3 sq. *sacram navem in pompa Panathenaica ad arcem usque et Minervae templum magnis sumptibus exivit*; cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 287.

911. Athenis. C. I. Add. I 373 b.

Τὸν Θεσμῶν ταμίην Ἐρκοῦλιον, ἀγνὸν ὑπαρχον,
Πλούταρχος μύθων ταμίης ἔστησε σοφιστής.

iv saeculi. — Hercules fortasse ἀνθύπατος τῆς Ἑλλάδος fuit, cf. C. I. 372. — 2 μύθων ταμίης opponitur θεσμῶν ταμίη. Plutarchum eundem esse in titulo antecedenti patet; diversus tamen ab eo est cui Megareses honores prospexerunt supra n. 909.

*912. Athenis in museo descripsi titulum ineditum.

Τὸν πρόμαχον Θεσμῶν [Ἐρκοῦ]λιο[ν, ἴσο]ν ἄπασιν,
ἐζόμενον θώκων [ὑ]ψόθεν αἰπυτάτων,
δ]εινὸς Ἀθηναίων Ἀπρωϊανὸς σε σοφ[ισ]τής
στῆσε παρὰ προμάχῳ Παλλάδι Κεχροπί[η].

1 C . . . ΙΔΙΟΙ . . . N quae si recte supplevi, dubitari nequit quin idem sit Hercules atque in tit. anteced. — 3 ab initio non plus una littera periit.

913. Megaris. C. I. 1081 ex schedis Fourmonti.

Ἐρκόλιον τὸν ἔπαρχον ἀ[νέστ]ησαν Μεγαροῦ[ε]ς,
παντοίω[ν ἔργων] καὶ πόλεων φύλακα
τείχεα δ[ε]ίμα[το κ]αὶ [πόρ]ον ἔμπε[δ]ον [ᾧ]πα[σ]ε Νύμφ[αις],
ἄστεα καὶ βουλὰς π[άντ] ἐφ[ορῶν] σοφίη.

Eiusdem Herculli, cuius tituli antecedentes. — 1 ΑΠΗΓΧΑΝΜΕΓΑΡΗΣ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΝΤΟΙΩ . . . ΙΣΥΚΑΙ παντοίων ἐθνῶν Boeckh; cf. Aen. *Poliorc. praef.* πολλῶν καὶ παντοίων ἔργων πρόνοιαν ἐκτέον. — 3 ΔΥΜ ΑΙΩΙΑΠ. ΟΝΕΜΠΕ. ΟΝΙΟΠΑΕΝΥΜΦ corr. Boeckh, nisi quod Νυμφῶν praetulit; Νύμφαις Osann. Huius aquaeductus rudera superesse dicuntur in agro Megaresi. — 4 ΠΛΗΚΙ' ΟΡΩΝ corr. Osann, sed fortasse πάνθ' fuit.

914. In Megaride. Lebas II 61.

Φ]ωσφόριον Μεγαρήες Ἀριστονόοιο καμόντες
εἰκόνα λαινέην στῆσαν ἐπ' εὐδικίαις,
οὐνεκα προγώσας πόλιας κρατεραλγέα θοῦρο[ν
τεῦξεν ἀτάρβητον δῆιον ἐνναέτες.

IV fere saeculi. — 2 εὐδικίαις i. q. εὐδικίαις, ut v. 4 ἐνναέτες. —
3 ΘΟΥΡΟ. minime certa videtur aut lectio aut explicatio. Meliora cum
deficerent, Keilium secutus sum *Mus. Rh.* XIV 502, qui κρατεραλγής
vocabulo novo inlato sic intellegit: *quia urbibus muris munitis acerbum
bellum hostium effecit ne timendum esset incolis*, in quibus θοῦρος (scil.
Ἄρης) *deus violentus ferri sane posset, nisi adiectivum insuper accederet
δῆιος.*

915. Athenis. C. I. 373.

a. Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαῶν εἰκόνι τῆδε
στῆσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.

b. Ἀρχὸν ὄρας Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῆσι
σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας·
5 τοῖνεκά μιν κατὰ ἄστυ Θεμιστοκλέης ἀνέθηκε
εἰκόνι λαινέη (τὼς γὰρ ἄνωγε πόλις),
ἐυχόμενος μετέπιτα θεῶ γεννήτορι πάντων
καὶ χαλκοῦ στήσιν νεύματι Θεοδοσίου.

Post a. 380, quo tempore, ut bene coniecit Chandler, *Gothis Thes-*
saliā et Epirum vastantibus honores meruit Theodorus Achaeorum dux.
Videtur autem Ἑλλάδος ἀνθύπατος tunc fuisse. — Duo distincti epigram-
mata. — 2 ΚΕΚΡΟΠΙΗΣ — 8 ΣΤΗΕΙΝ Fourmont.

916. Troezenē. C. I. 1187.

Πιτθεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἠέξησε
πενκαλίμοις ἀγανῆς μῆδεσι προστασίης,
καὶ μὴν καὶ κτεάτεσσιν ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
ἄοργρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσομένην.

Eiusdem Theodori, cuius epigramma antecedens. — 3 sq. *pecuniam
reliquit cuius usurae quotannis viritum populo distribuerentur.*

917. Prope Spartam. C. I. 1409. Lebas II 181.

Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα Χαρεΐσιον ἄνθειο κούρα,
Σπάρτας ἅ πρώτα, Πηγελόπεια νέα,
ἦν μέγα χάσμα πάτρα Σπαρτιατικὸς ἠέξισεν,
κυδάλιμος γενέτωρ κυδαλίμαν θύγατρα.

phallus

Δημητρίου τοῦ (Δημητρίου) γλυφῆ.

IV saeculi. — 2 cf. supra titulum et ipsum Spartanum n. 874 ἄλλην Πηγελόπειαν ἐγένεατο κυδαλίμη χθῶν - Σπάρτη κτλ'. Mirum sane esset si mulieris tanta laude dignae nomen taceretur; propterea recte Boeckh Χαρεΐσιον filiae nomen adgnosuisse videtur. — Idem artifex C. I. 1330.

*918. Romae in museo Lateranensi descripsi titulum ineditum.

Μαρκιανοῦ στίλβει τύπος Ἑλλάδος ἀνθύπατοιο.

Vide supra n. 902.

919. Sidymis Lyciae. Duo sunt fragmenta, C. I. 4266 e.

- a. Τατι]ανὸς μετὰ δικανικῆ[ν τοῖς ἄ]ρχουσιν συνκαθεσθεΐς,
ἡγεμόνι, βικαρίῳ, ἀνθυπά[τρω], δυσὶν τε ἐπαρχοῖς,
ἀρχὴν Θεβαίων λάχεν, εἴ[τε] Ἀλύππου πάσης,
κεῖθεν ὑπατικὸς Συρίας, ἠδ' [ἐπ]αρχος ἑώας,
5 θησαυρῶν τε θεῶν κόμ[ης], εἴτ' ἐπαρχος μέγας φανί[ς]
ταῦτα δ' ἔτι π[ρ]όστων ἐτ[ε]σι τριάκοντα καὶ τρισὶν
δέξαι' ἀείδιον ὑπάτων [λάχος] εἵνεκα πά[ν]των.

- b. — — — — —
οἱ θ]εῖοι βασιλεῖς τοῖς ἐ[ργοισιν] χαίροντες
10 εἵνεκ' ἀμοιβῆς ὑπατίας τε[λίμησαν] ἀφθάρω[ς],
ὡς ἂν αὐ[τ]ῷ κῦδος καὶ τι[μ]ῆν ὀπάσοιεν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ[οὺς τότε] καὶ μετέπειτα,
οὐνεκ' ἀπειρεσίους πόρους [ἐξή]γνυσεν ἀρχαῖς.

Tatianus advocatus, assessor praesidis, vicarii, proconsulis, duorum praefectorum, praetoris, praeses Thebaidos, praefectus Augustalis (a. 367), consularis Syriae, comes Orientis, comes sacrarum largitionum (a. 374),

praefectus praetorio Orientis (a. 385 - 392), consul 391, natus in provincia Lycia, cod. Theod. IX 38, 9; cf. Claud. in Rufin. I 232. Haec doctissimus amicus O. Seeck, qui Tatiani nomen invenit. Eiusdem Tatiani titulus est C. I. 4816 Τατιανὸς ἡγεμὼν τῆς Θηβαίδος ἱστορήσας ἐθαύμασεν [τὸ] θαῦμα ξυὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπτίων. — Restituit fere titulum Franz. — 1 . . ΠΑΝΟΣ — ΔΙΚΑΝΙΚΗ — 3 ΛΑΧΕΝ . ε|εἴτ' Seeck. — 4 ΗΔΟ ΑΡΧΟΣ corr. Seeck. — 6 ΔΕΤΙΠΑΤΤΩΝ δέ τι πράττων Franz — ἔτεσι τριάκοντα καὶ τρισίν postquam primum honorum cursum iniit i. e. post adsectoris officium. — 7 ἀειδίων Franz. — ΠΑΠΤΩΝ πάππων scribi vetuit Seeck; neque enim cum praeses Thebaidos ex equitibus legi solet senatoriam Tatiani familiam videri fuisse. — 8 sic traditur:

. . . . ΝΑΨΕΑΥΤΟΥΤΙΝC
ΛΟΥCΠΟΥΛΗΠΝΟ

ubi ab initio fuerit εἰκόν' ἀφθάρτου, deinde σπουδῆ nomen. — 10 οἱ θεῖοι scripsi. — 10 sic Franz; fortasse tamen ἀφθάρτω dativus servandus et ad substantivum aliquod praecedens referendus. — 11 ΑΥΙΩ — ΤΙ|ΔΗΝ τερπωλήν Franz, quod proximis non aptum est; sententia enim homerica Π. Κ 212 μέγα κέν οἱ ὑπουράνιοι κλέος εἶη - πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. — 13 δῆγυσι Franz.

920. Romae. C. I. 5921. 5922.

I. Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν Εἰωνικόν, ἄνδρα μέγιστον,
Κύντον Ἰούλιον Μείλητον οἱ τεχνεῖται ἀνέθηκαν.

Q. Iulius Faentius alumnus cum artificibus posuit.

In altero cippi latere:

Κύντος Ἰούλιος Μείλητος ζῶν κατειέρωσα τῆ πρό ζ̄ Κα-
λ(ανδῶν) Μαρι(ίων).

De Miletī persona ut iudicari possit, alterum subiciam eiusdem titulum:

II. Κύντος Ἰούλιος

Μείλητος προλιπὼν Ἀσίας Τρίπολιν πατρίδαν πόλιν ἀγνήν
ἐνθάδε ἦλθα ἀγῶνα ἰδεῖν προκαθεζομένου βασιλεύοντι Σε-
βήρω.

καὶ πορίσας βίον ἐκ καμάτων ἰδίων

5 ταῦτα ἐποίησα ἐγὼ ἀπάτην τοῖς ζῶσιν.

εὐφραίνεσθαι, φίλοι, εἰς λαβύρινθον ἀεὶ.

μαρμαραρίων τὸ γένος σῶζε, Σέραπι.
Ὁ τόπος λαβύρινθος.

Q. Iulius Miletus Ionicus (hoc enim alterum videtur cognomen esse), Phoenix natione, patria urbe Tripolitanus, ditissimus homo Romani profectus inperante Severo suis impensis monstrosum aliquod aedificium faciendum curavit, quod theatrum populare fuisse suspicatur R. Rochette. Videtur autem primitus ille marmorarius fuisse (II 7) et marmorarii fortasse intellegendi τεχνῖται (I 2); improbable enim histriones vel mimos pantomimosve, quæ est Welckeri coniectura (*Syll. praeef.* XIX), tam pravis versibus eum laudavisse. — 6 εὐφραίνεσθαι i. e. εὐφραίνεσθε.

921. Constantinopoli in saxo quadrato sub basi marmorea. Ex Frickii apographo C. I. 8614.

Κί[ο]ν[α] πορφυρέην καὶ ἀργυρέην βασιλείαν
δ]έ[ρ]κεο, ἔνθα πόλῃ θεμιστεύουσιν ἄνακτες·
οὐνομα δ' εἰ ποθέεις, Εὐδό[ξ]ια τίς δ' ἀνέθηκεν;
Σι[μ]πλίκιος, μεγάλων ὑπάτων γόνος, ἐσθλὸς ὑπαρχος.

*D(omi)nae [n(ostrae)] Eudoxiae semper Augustae
v. c. Simplicius praeef. urb. dedicavit.*

Supplevit Frick. — *Columna illa porphyretica una cum statua reginae argentea erecta est in honorem Eudoxiae Augustae anno p. Chr. 406, collapsa est terrae concussa motu a. 732. Kirchhoff.*

922. Emesae Syriae in basi columnae. Lebas VI 2570.

† Κυκλοτερῆς κόσμοιο τύπος, βασιλεῦ, σε κο[μ]ίζει
ἔθνεα πάντα λαχόντα σοφαῖς φρεσὶν ἡμιοχ[εύειν]

Tituli mutili sententia non satis perspicua. — 1 distinxit et supplevit Kirchhoff.

III. ACONISTICA.

MVSICA CERTAMINA.

*923. Athenis ad Parthenonem. Kirchhoff 493.

Νικήσας τὸν ἀγῶνα nomen victoris . . . χο]ραῖ[ι ἀνδρῶ]ν
. . . . . τόνδ' ἀνέθικ]εν ὄρον,
ἔξοχα τοῖς ἄλλοισιν] ὄροις ἔξω κατὰ φύ]λα
τοῦδε μεταπρέψαι καλλοσύνην] τρίποδος.

Medii fere saeculi v. — Fingo victorem aliquo urbis loco tripodem pro termino posuisse, quem reliquis terminis extra urbem conlocatis (hoc enim v. 3 dictum videtur, etsi quid sit κατὰ φύλα nescio) pulcritudine longe antecellere gloriatur. Aliter Kirchhoff:

Νίκας ὅσσοι ἔλοντ' ἐν ἀγῶσι θεᾶς χο]ροῖ ἀνδρῶ]ν
δῆμος Ἐρεχθειδῶν ἐνθάδ' ἔθικ]εν ὄρον,
στήσασθαι τεμένους χ]ώροις ἔξω κατὰ φύ]λα
κλεινὸν ἀριστεύσας μνημόσυνον] τρίποδος. —

2 init. poteris ἐκπρεπὲς ἄθλον ἐλών, nisi forte indicato confinio quo positus erat terminus scripsit poeta μέσσον ἔθικεν ὄρον, cf. A. P. IX 786 τόνδε καθιδρύσαντο θεῶ περικαλλέα βωμόν - Δεύκης καὶ Πτελέης μέσσον ὄρον θέμενοι κτλ. — 3 post ΦΥ non patet plus duarum litterarum spatium, unde recte Kirchhoff φύλα pro φυλάς scriptum esse statuit.

924. Athenis in theatro. Benndorf *Goett. gel. Anz.* 1871 p. 607 sqq.

Εἰ καὶ τις προτέρων [έ]ν[αγ]ωνίῳ Ἑρμῆι ἔρεξεν
ἱερά, καὶ Νίκηι τοιάδε δῶρα πρέπει,

ην πάρεδρον Βρομίωι κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν
Πρ]αξιτέλης δισοοῖς εἶσατ' ὑπὸ τρίποσιν.

Medio saeculo III non vetustiore, medio II non recentiore esse titulum Koehler iudicat. — 1 . ΝΑΔ/ΩΝΙΩΙΕΡΜΕΙ corr. Benndorf. Elegantissime haec dicta: *multi Mercurio certaminum praesidi sacra obtulerunt, quidni ego Victoriae?* ubi vicisse Praxiteles non tam dicitur quam subsignificatur. Quod ἐν τοῖς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἀγῶσι vicit, Dionysio sociatur Victoria, utroque simulacro sub singulis tripodibus constituto.

925. In Δαμπτρέων παράλων pago attico. Lebas I 85. Ex Rossii apographo Keil *Bullet. de l'acad. de St. Petersbourg* XVI 94 (1859).

Ἦδυγέλωτι χορῶι Διονέσια [Σ]ῆμ[ος ἐνίκα,
μνημόσυνον δὲ θεῶι νίκης τόδε δῶρον [ἔ]θηκεν,
δήμωι μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦντι.
τοῦδε δ' ἔτι πρότερος στεφανηφόρον [εἶ]λετ' ἀγῶνα.

Aetatis certe graecae. — 1 ΔΙΟΝΥΞ et nihil ultra Ross; ΔΙΟΝΥΞΙΑΕΙ ΜΙ . . Ο Lebas; supplevit et haec et vv. 2 et 4 Keil. — 3 ΦΙΛΟΝ pro ζῆλον Lebas. — Keil κισσοφόρω δέ. At δέ etsi recentiores poetae post tertium vel quartum adeo vocabulum ponere non dubitaverunt, extremo tamen enuntiati loco nemo posuit. — 4 filius Dionysiorum victor patrem ad sui exempli imitationem inpulit, et vicit pater quoque. Erravit Keil.

926. Hermionae. Ex schedis Fourmonti C. I. 1212.

Παν]τακλῆς μ' ἀνέθηκεν· ἀδελφεός εἰμι δ' ἐκείν[ου
Πυθο]κλήης πλείστων ἀντιτυχῶν ἀέθλων·
ἐλλαδικαὶ ν]ῆκ[αι] τ[ρε]ῖς καὶ δέκα, τὰς [Νεμέη] τε
καὶ π]αρά [Π]ειρήνην Κασταλίαν τ' ἔλ[α]βον,
5 τρεῖς δ' ἔτι καὶ Ζεῦ]ς οἶδε[ν] Ὀλύμπ[ι]ος ὡς ἐτίμας [τοί
εἶπεῖν ἐξ ἰ]ε[ρ]οῦ [φθ]εγγόμενος στόματος·
ἄσπετα δ' ἄλλων φ]ῦλ' οὐκ ἄ]ν τις ἀ[ρ]ι[θ]μήσειεν,
οὓς ἀν' Ἀχαιίδα] γῆ[ν ἤ]γαγόμε[η]ν στεφάνους,
ἀλλ' ὅπόσ' αὐλω]δός τε καὶ ἐγκυκλιόισι χοροῖσιν
10 ὅσσα τε κωμω]δός, ταῦτα καταγράφεται,
ἦνίκα Βοιωτῶν] με [π]αν[ήγν]ρι[ς] ἐστεφάν[ω]σεν
. . . . . πρῶτ' ἀ[π]ε[ν]εγ[κ]ά]μεν[ον].

- χω] στέφανος Μούσαις Ἐλι[κω]νίσι καὶ Διονύσ[ωι
Κ]αδμείωι, τρίτατ' ἦν κῦδος ἐμοῖς γενέταις.
15 κ]αὶ [β]ασιλεῖς δῶροισι [μ'] ἐτίμησαν τὸν ἀοιδὸν
υ]ῖὸν Ἀριστάρχου, θεοῖς φίλον, Ἑρμιονῆ.

Pantacles et Pythocles fratres, quorum nomina divinando restituit Boeckh, inter eos numerantur qui Soteriis ludis delphicis interfuerunt III saeculo, in titulo apud Wescher et Foucart *Inscr. delph.* 4 χοροὶ ἀνδρῶν Πυθακλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιονεύς, Παντακλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιονεύς. Epigrammatis male traditi incerta emendatio, certior interpretatio est, cuius viam fere monstravit Wilamowitz; intellexit enim inde a v. 3 usque ad v. 6 enumerari victorias ex magnis et panhellenicis ludis reportatas, deinde reliquas. — 3 . v . . . ΙΚ-ΤΕΒΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΑΣ . . ΓΙ ἦν καὶ τρεῖς καὶ δέκα Boeckh; ab initio ἑλλαδικαί sim. Wilamowitz, in fine idem Νεμέη τε vel τε Νεμείη. — 4 ΑΡΑΡΕΙ — ΤΕΛ ΒΟΝΑ corr. Boeckh. — 5 ΣΟΙΔΕΟΛΥΜΠΟΣ et 6 ΣΓ. Ε. ΟΥΡΟΕΓΓΟΜΕΝΟΣ Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος Boeckh idemque v. 6 . ἀπὸ θεσπεσίου, quod cum et ad litteras et ad rem aptius esset eo quod ipse posueram coniecit Wilamowitz τὰς δέκα (i. e. Nemeaeas Isthmias Pythias), καὶ τρεῖς οἶδεν Ὀλύμπιος ὡς ἐτύμας μοι Ζεὺς ἀπὸ θεσπεσίου φθ. στ. quae displicent. — 7 ΔΟΥΛΟΥ . . ΝΤΙΣΑΓΙΟΜΗΣΕΙΕΝ et 8 ΠΗΛΑΓΟΜΕΝ οὐκ ἂν τις ἀριθμήσειεν Boeckh, reliqua supplevit correctivite Wilamowitz. — 9 et 10 egregie restituit Boeckh. — 10 ΤΛΟΣ ΤΑΥΤΑ — 11 Γ. Ο. ΜΕΤ. ΑΝ . . Ρ. ΔΕΣΤΕΦΑΝΟΣΕΝ μέ πανήγυρις Wilamowitz. Videtur enarrari, unde victorias in catalogos relatas (v. 10) reportaverit. Proximis deinde versibus victoriis suis et Musas dicitur celebrasse et Bacchum Cadmeum, denique (τρίτατα) etiam parentes. — 12 Ι . . . ΙΝΟΣ . . Λ. ΩΠΡΩΤΑΙΕΙΣ . ΕΓΕΝΟΜΕΝ ἀπενεγκάμενον etsi difficilis tamen necessaria videtur correctio. — 13 ΕΛΗ . . ΝΙΣΙΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ corr. Boeckh. — 14 τρίτατα cave ad πρώτα (v. 12) referas. Ludi quoniam in deorum honorem celebrabantur, recte is qui ludis interfuit ipsos deos nobilitasse dicitur. — 15 ΑΠΑΣΙΛΕΙΣΔΩΡΟΙΣΙΝ δῶροισί μ' probabiliter Wilamowitz.

*927. Athenis ad στοὰν Ποικίλην. Ephem. 3785.

Ὁ δῆμος ἐνεῖκα. Λούκιος Φλάουιος Φλάμμιος Κυδαθηναί-
εὺς ἦρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορός
ἄγαλμα δῆμον Κέκροπος ἐστάσαντο με,
ἐκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,

ὡς μὴ φέροι τις αἴσχος ἀποκισσούμενος·
 5 ἔ]γώ δ' ἐκάστῳ τόσσον εὐκλείας νέμω,
 καθ' ὅσον αὐτῷ ξυνὸς ὢν ὀφείλομαι.

ii fere p. Chr. n. saeculi. — 3 legebatur με θέντες, correxit Neubauer. Victoria dubia fuerat. — 5 sq. prout quisque ad me ponendum contulit, suam cuique laudis partem tribuo.

*928. Athenis in theatro Dionysi. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 165.

Νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι Ἀτταλίδας τε
 λαὸς ἔλεν φυλᾶς τ' ἔκγονοι Ἀδριανοῦ
 Αἰγείδας τε φρεσετέφανος Πανδειονίδαι τε
 αἰμά τ' Ἐρεχθειδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβοί.
 5 ῥυθμοῖσιν δ' ἔσποντο πολυπτύκτοις Ἀγαθοκλεῦς,
 τα]ρσοῖς ἀύλοβόαν Ζώσιμον ὁσσομένοι.
 nomen . .] ἄρχεν Ἀθανάοις, ἔντυνε δὲ μολπᾶν
 . . . . . νος ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων.
 nomen . . . . . ἰάνασσα χοραγία, ἀμφὶ δὲ Νίκα
 10 ἔσπετο οἱ κλειν]ά τ' ἀγλαία τρίποδος.

Epigramma Hadriano haud ita multo recentius tripodis subscriptum fuit, qui quo loco rotundae basi infixus fuerit etiamnunc prodit foramen satis magnum. — Choreutae ex variis tribubus electi fuerunt, chorodidascalus idemque poeta Agathocles (v. 5), tibicen Zosimus, praecentor Tryphon, choregi et archontis nomina perierunt; cf. Simon. ep. 148 ed. B^s. — 5 ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ Koehler, cuius lectionem mecum communicavit Neubauer; Rhusopulus et ego ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΣ legimus. — 6 ὄσοις legi, ἄσοις Cumanudes *Philist.* III 461; ταρσοῖς proposuit Wilamowitz sic fere explicans *Tryphonem intuentes ad eiusque tibias suum conformantes gradum*, quae explicatio quamlibet impedita vera esse potest. — 8 fuerit participium velut μελόμενος. — 9 ingeniose Wilamowitz ita hoc distichon temptavit:

ἀμφὶ δ' Ἀγρων] ἄνασσα Χοραγία, ἀμφὶ δὲ Νίκα
 ἔπλετο κυθαλίμ]α τ' Ἀγλαία τρίποδος,

in quibus placet sane Νίκη dea, placeret etiam Χοραγία, si non cum Victoria coniuncta esset, displicet plane neque ferri potest Ἀγλαία τρίποδος; quamquam enim quid in hac figura ausi sint veteres non nescio, his tamen similia nec Haupt adtulit (*Opusc.* II 166 sqq.). Mihi

ἀμφιέπομαι ita dictum videtur ut sit *comes illi obtigit choregia, obtigit etiam victoria victorique tripodis praemium*; nominatur χορηγία πασιάνασσα simil., ut choregus is esse significetur qui sumptibus susceptis choreutarum et musicorum studia excitaverit et tamquam gubernaverit.

* 929. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Nomen victoris . . χορηγ]ῶν ἐνείκα.

Οὔτος ὄτ' . . . . . ἐχ]ορήγεε, φυλαῖς
 δὴ τότε Κεκροπιδῶν ἔξο]χα νεῖκος ἔην·
 οὔ τρίποδα κλεινὸν λεύσσεις ἐ]μὲ πρῶτον ἄεθ]λον
 nomen choregi . . . τοῦ Β]ερενεικίδεω

5 κοῦροι μὲν Πτολεμαίου ἐπ]ώνυμοι ἠεῖδο]ντο,
 ἠύθμοὺς δὲ nomen . . ἤρμοσ]ε Λαοδικεύς.

II vel III saeculi.

930. Athenis in Parthenonis pariete. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Νίκας Ἀλκιβιάδου σημήιον ἐνθάδε κεῖμαι
 στυῶσε δέ μ' οὐ μολπᾶς, ἀλλ' ἀρετᾶς ἄεθλον.

ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος ἐκ Χολλειδῶν.

Alexandra Cteti uxor, Isis sacerdos in titulo apud C. Curtium *Diar. arch.* 1871 p. 17.

* 931. Athenis. In Barbacio descripsi. Vtor etiam quod benigne mecum communicavit Michaelis apographo.

Σοὶ τὰδ' Ὀνήτ]ωρ μῆλα, πατρώιε, σήματα νίκης
 Πυθώης ἱερῆς τ' ἀντίθεμ' εὐεπίης·

τὸν Νεμέη Θήβη τε καὶ εὐρύχορος Λε]βάδεια
 μηδοφόνος τε Πλάται' ἠγλά]ισεν στεφάνοις,

5 ἀσπίς τ' Ἀργεῖη, θάωρηξ . . . . .
 δισσάκι Παριά]δος . . . . .

Φοῖβε, σὺ δ' εὐ . . . . .

Litterae vulgares aetatis romanae; v. 1 scriptum ΠΑΤΡΩΪΕ. — 1 ΠΩΡ
 Kaibel, Epigrammata graeca.

haec ut reliqua supplevit Michaelis. — 1 μῆλα cur σήματα νίκης Phoebō donaverit ille satis explicare non queo. In promptu est Ἀπόλλων μαλό-εις Lesbiorum, sed nihil hoc proficimus, neque huc pertinent quae Herculi Melitensi obferri solebant mala, cf. Dettmer *de Hercule attico* p. 12. — 3 sq. Lebadæe Παμβουώτια (C. I. 1588), Plataeis Δαίδαλα et minora et maiora agebantur (Paus. IX 3, 2 sqq.). — 5 θῶρηξ quo tendat edoceri velim. — 6 fortasse precabatur ut augeret sibi deus τὴν εὐ[ερίην], nam rhetor vel poeta Onetor videtur fuisse coll. v. 2. — 8 prima littera superat σ.

AVRIGARVM CERTAMINA.

932. Saidæ in urbe prope Sidonem sita. Waddington ad Lebas VI 1866 a. Antea ex Weberi apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol. min.* 1862 p. 183 coll. *Philol.* XIX 357.

Σιδωνίων ἡ πόλις Διότιμον Διονυσίου νικήσαντα Νέμεα ἄρματι.

Τιμόχα[ρι]ς Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

- Ἀργολικοῖς ὄκα πάντες ἐ[ν] ἄγκειν ὠκέας ἵππους
 ἦλασαν ἐκ δίφρων εἰς ἔριν ἀν[τίπαλοι,
 σοὶ καλόν, ὦ Διότιμε, Φορωνίδος [ᾠ]πασε λαός
 κῦδος, ἀειμνάστους δ' ἦλθες ὑπὸ στεφ[άνου].
 5 ἀσιτῶγγάρ πρᾶτιστος ἀφ' Ἑλλάδος ἵππικόν [ε]ῦχος
 ἄγαγες εἰς ἀγαθῶν οἶκον Ἀγηροιδᾶν.
 ἀνχεῖ καὶ Θήβας Καδμηίδος ἱερὸν ἄστν
 δερχόμενον νίκαις εὐκλέα ματρόπολιν·
 πατρὶ δὲ σῶι τελέ[θ]ει Διονυσί[ω]ι εὐχος ἄγ[ῶ]νος,
 10 Ἑλλὰς ἐπεὶ τρανῆ τόνδ' ἐβόασε [θ]ρόον·
 οὐ μόνον ἐν ναυσὶν μεγαλύνε[αι] ἔξοχα, Σιδῶν,
 ἀλλ' ἔτι καὶ ζευκτοῖς ἀθλοφ[ό]ροις ἐν ὄχοις.'

Timocharis Eleuthernaëus III saeculi artifex. — 2 ANI — 9 ΤΕΛΕ
 ΣΕΙ — ΙΩΝΟΣ — 10 ΕΒΑΣΘΕ. Omnia restituit Kirchhoff, praeter v. 9, ubi Waddingtonis lectionem nondum noverat.

*933. Athenis. Miller *Revue archéol.* 1872 p. 354.

Τ. Δομίτι(ον) Προμη(η)θέα Ὡαθεν πα[ρ]άδοξον, περιοδορε[ί-
 κ]ην τὸν ἀντικοσ[μητῆ]ν Τ. Δομίτι(ος) Προμη(η)θέ[ις]
 Ὡαθεν καὶ Τ. Δομί(τιος) [Νά]ρκισσος τὸν [ἐαυτῶν] πατέρα.

Ὀλύμπια Πύθια Ἰσθμ[ια] [Νέμεια]
 ᾱ. β. ᾱ. ᾱ.

Ἄλλοτε μ[ὲν] σταδίοις με κατέ]στεφεν Ἑλλὰς ᾗ[πασα]
 ᾗ]ματι νεικήσαντα Δ[ιὸς] Πεισαῖον ἀγῶνα,
 ᾗ]λλ[λο]τε δ' ἐν Νεμέῃ, Πυθοῖ [δῖς, πέμπτ]ον ἐν Ἰσθμῶ,
 5 ἐμ[ὲ] μόθ[ρου] νεικής ἄθλα [φέ]ρον[α π]άτρην,
 ἕξ]ήκονθ' ἰ[ερ]ῶν ὧν ἔλαβον στεφάνων
 ἐν] πλείστοις ἱεροῖς, οἷς [θ]έμα κεῖτο μόνον.
 γ.

Τ. Δομίτιον Προμηθέα ἀντικοσμητῆν Neubauer docuit me inveniri in tit. *Philist.* III 344, 4, quem titulum, cum eosdem fere enumeret magistratus atque tit. *Philist.* IV 168, huic necessario aequalem esse, i. e. anni fere 240; cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 153. — Suppleveram priusquam Milleri disputationem cognovissem, raro ut res fert ab eo discrepans. — In praescriptis bis scriptum in lapide ΠΡΟΜΘΕΑ et ΠΡΟΜΘΕ[ΥΣ]. — ἐαυτῶν ante πατέρα addidi propter spatii rationes. — 1 ᾗ[ριστὸν] M. — 3 Πυθοῖ τε καὶ ἔσχον ἐν Ἰσθμῶ M. — 4 . . . ΟΧΣ . . . εὐ- μόχθου invenit M. — 5 . ΖΗΚΟΝΘΙ . . ΩΝ quae aliter legi nequeunt, quamquam mirus est genitivus *sexaginta coronarum ἀσυνδέτως* positus et quidem pendens ab ἄθλα vocabulo v. 4, magisque etiam mirus liberior vocis στεφάνων usus, cum quidem ἀγῶνας θεματικούς et στεφανίτας inter se opponi pateat; neque denique infra scriptum γ numerale explicare possum, nisi forte ad satis singularem carminis compositionem spectat, in quo tres pentametri tres hexametros excipiunt.

934. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1876 p. 141 n. 19.

Ἴππῳ νικήσαντα Θεόπροπον ἔστεφε Πῖσα,
 εὐπατρίδην Ῥόδιον, συνκλητικῶν γενετῆρα.

II vel III saeculi. — Filii ad senatoriam dignitatem proveci erant.

935. Constantinopoli supra anaglyphum, in quo auriga exsculptus est in quadriga adstans flagellum coronamque manibus tenens magna hominum caterva cinctus victori plausus ferentium. Equorum nomina adpicta Νικοπόλεμος, Ραδιάτος, Πύρρος, Εὐθύδικος. Henzen *Bullet. arch.* 1847 p. 122.

Ἄλλοις πανσαμένοισιν, [ἀεθλεύοντι δὲ μόνῳ
Πο]ρ[φ]υρίῳ βασιλεὺς τοῦτο [δέδωκε γέρας·
πολλάκι νικήσας [γ]ὰρ ἐο[ύ]ς π[ό]ρεν ὠκέας ἵππους,
λάζετο δ' ἀντιπάλων καὶ πάλιν ἐστέφετο.
5 ἔνθεν ἔην Πρασίνοις ἔρις ἄσπε[τος], ἔνθεν ἀντή·
'ὡς Βενέτους, τέρψῃ, κοίρανε, κα[ὶ] Πρασίνους'.

δῆμος Πρασίνων.

ἄγεται, οὐκ ἄγεται, οὐ μέλει μοι· δὸς ἡμῖ[ν] Πορφύριον,
Προσ[ί]νο[ι]ς Πορφύριον.
ἔ]τερ[ψ]εν εἰς Βένετον, τέρψει καὶ εἰς Πράσινον·
εἰ δ' αὐτός, λάβε τὸ δημόσιον.

Epigrammatis fragmentum ex Anth. Plan. V 340 supplēvi de monum. aliquot graecor. carminibus p. 18 sqq. — 2 . . . ΡΟΥΡΙΩ et v. 3 ΤΑΡΕΟΙΣ lapis. — 6 τέρψει Planudes. — Porphyrius Calliopus natione Afer (de quo copiosius exposui l. s. s.) celeberrimus quinti sextique saeculi apud utramque factionem auriga, idemque variarum circensium seditionum auctor et dux. — 2 βασιλεὺς fortasse Anastasius, cf. l. s. s. p. 32. — 3 significatur diversium, de quo cf. Constant. Porphyrog. *cerim. aul. byzant.* p. 336 d. ed. Bonn. δειλῆς κελεύοντος τοῦ βασιλέως γενέσθαι τὸ διβέρσιον κατέρχεται ὁ ἀκτουάριος καὶ φέρει τοὺς τέσσαρας ἡνιόχους . . . καὶ ἐπιτρέπει αὐτοῖς ποιῆσαι τὸ διβέρσιον καὶ ἀνταλλάξαι τοὺς ἵππους . . . ἀντιπαρὰδοῦσι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας· τὰ δὲ σκεύη οὐκ ἀντικαταλλάσσονται - φοροῦσι δὲ πανία σημεῖα, μνημόντα ὁ τοῦ Βενέτου Πράσινον, ὁ τοῦ Πρασίνου Βένετον. Mutatis equis qui victoriam tulit, ad eam factionem sese conferebat, ὅθεν εἰσὶν οἱ ἵπποι, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἐπαθλα στεφομένων αὐτῶν ἐκ τοῦ βασιλέως ἀπέρχονται εἰς τὸν αὐτῶν δῆμον. Cf. l. s. s. p. 21 sq. et quae addidit Friedlaender *Ind. lect. Regimont. aestiv.* 1872. — 5 sq. postulant Prasini sibi ut cedatur Porphyrius auriga; inperatori enim ius erat aurigas alteri utri factioni tradendi, cf. l. s. s. p. 20. (τέρψῃ coniunctivus pro futuro positus ex usu byzantino; cf. Lobeck *Phryn.* p. 722.) — Eadem paullo inmodestius flagitant Prasini in eis quae subscripta sunt, ubi ημῖ traditur, deinde ἰνοyc et στερε, ἔτερψε corr. Buecheler. Minatus esse inperator videtur, nisi quietem

agerent, certamina fore ut omnino prohiberentur; respondent illi *sive fient sive non fient* (ἀγεται, οὐκ ἀγεται scil. τὸ ἵππικόν, cf. l. s. s. p. 20), *cede Porphyrium*, et adiciunt ad ipsum Porphyrium conversi *si ipse aude, sume pannum prasinum*; hoc enim esse τὸ δημόσιον demonstravit Reiske ad Const. Porph. l. s. s. p. 344 sq. Videntur haec a seditiosis clam subscripta esse.

CERTAMINA GYMNICA.

936. Argis. C. I. 17 ex schedis Fourmontii. Melius Ross *inscr. ined.* I 55 et Lebas II 108.

Ἄλκων ἀνέθηκε [τῆ]ν τεα
Ἰσχύ[λ]λου, θ[ε]οῦ [ ]ὸς τοῖς δαμοσίοις ἐν ἀέθλοις
τετράκι τε [σ]πάδιον νίκη κα[ὶ] δις τὸν ὀπλίτα[ν].

v saeculi initio. Conclamatas huius tituli difficultates paullo violentius sustuli. Est autem Rossii apographum tam adcurate factum, ut de earum saltem quae perierint litterarum numero dubitari plane non possit. Ab initio tituli duae interierunt; relicus versus, qui desinit verbo ἀνέθηκε, integer est. Eadem plane est alterius versus condicio, cuius extremum vocabulum Ross tradidit ΚΕΥ+ΓΟ, consentiente Lebasio, nisi quod hic antepaenultimam litteram ι fuisse testatur confirmata Fourmontii lectione. Inde consequitur cum neque a fine quidquam desit et proximus versus ab initio plane integer sit, non posse scribi Ἰσχυλλος. Tertii deinceps versus certa est lectio ΘΙΟΡΟΣΤΟΙΞΔΑΜ. Iam nomen requiritur vel solius victoris vel ipsius atque patris; possis Ἰσχυλλου Θίοπος, ut concedam Θίοπον nomen graecum esse. At restat primum tituli vocabulum cuius tres quae superant litteras Ross ΟΟΝ tradidit, Lebas vero diserte errasse illum testatus primam litteram nec theta nec omicron sed coppa esse dixit; unde certus est vocabuli in — κων exitus. De plurali genetivo cum nequeat cogitari, restat ut nominativus fuerit ad ipsum victorem referendus. Duo igitur eiusdem enuntiati verba habes ἀνέθηκε et νίκη, quae ferri nequeunt. Itaque ut duo constituerem enuntiata studui, ΘΙΟ aut scriptum male aut lectum pro θεοῦ ratus, ρ autem litteram iam mutilam olim spiritus notam superne inferneque clusam fuisse existimans. Reliqua bene restituit O. Mueller ap. Franz. *Elem. epigr.* p. 71 (cf. p. 380). — Ceterum ex eis quae disputavi patet primum versum hexametrum non fuisse; pro Ἄλκων vix

invenies aptius nomen. — 2 σπάδιον dorice i. q. στάδιον, cf. Ahrens *dial. dor.* p. 109. — ὀπλίταν scil. δρόμον.

937. Aphidnis. Rangabes 992.

ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ
ΝΗΟΣΕΝΑΞΤΕΙΡΑΝΤΗΡ
ΚΑΙΔΟΛΙΧΟΚΡΟΤΑΦΟΥΝ
ΦΥΓΙΟΥΤΕΣΤΑΔΙΟΝΩΣ
ΡΟΥΝ ΥΕΣ Λ

Dicuntur haec superesse ex titulo viginti fere versuum. Memorabile est adiectivum δολιχοκρόταφος v. 3; deinde στάδιον nomen v. 4 argumentum tituli videtur indicare.

938. Tanagrae. C. I. 1582.

Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύσιας παῖς ὁ Τρίακος,
κῆρυξ νικήσας καλὸν ἀγῶνα Διός·
ἄλλους τε ἀθλοφόρους πιανοῖς ποσὶν εἶλον ἀγῶνας,
εὐόλβον δὲ πάτρας ἄστνυ καλὸν στεφαν[ῶ].

Καφισίας ἐπόεισε.

ι fere vel ante vel post Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter π, si fides est Rossii apographo; η formam habet Leake. — Phorystam recte Boeckh hominem agnoscit *validis lateribus praeditum*, ut pariter voce (κῆρυξ v. 2) ac pedibus vigentem. — 2 etiam praeconandi artem fuisse coronarum praemii haud expertem notum est; cf. Boeckh ad C. I. 1583 quemque adtulit Ciceronis locum *ad famil.* V 12, 8. — καλὸν ἀγῶνα Διός cf. supra ad. n. 492 et Diod. XV 53, 4. Cleosthenis victoris ol. 66 epigramma est apud Pausan. VI 10, 7, quod Tanagraeus poeta imitatus est:

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμνου.
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

ubi v. 2 scribendum ἵπποις νικήσας, cf. n. 492. — 4 ΣΤΕΦΑΝΟ.

939. Synnadis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 201.

Εἷς δρόμος, εἷς στέφανο[s]· νίκης κρίσις ἀμφοτέροισιν
ἔλ(λ)αχεν ἰσοταχίς· οὔνομα δ' Ἰππόλντος.

ταῦτα δὲ κηρύσσοντος ἀκο[ύσα]ς Εὐαγῶρος ἡμ[ῶ]ν
σιῆσεν ἀγ[ω]νοθέτης εἰκόνας ἀμφοτέρ[ω]ν.

Litterae vulgares praeter A. — 3 ΔΚΟ|ΕΙΣ corr. Egger. Ter praetera in apographo peccatum ο littera pro ω scripta. — Miro casu accidit ut duo homines eodem Hippolyto nomine idem subeuntes cursus certamen eodem praemio ornarentur.

940. Athenis in arce. *Ephem.* 179. Rangabes 989.

Ν]ῆκαι ἕξ
Παναθήναια παί[δων
Θαργήλια . . . . .

Τ]οιάδε τις δείξας παραδε[ί]γματα παισὶν ἑαυτοῦ
μᾶλλον ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς προτρέπει.

Et litterae ΓΞ et scriptura ΕΑΥΤΟ quarti saeculi indicia. — In praescriptis ΔΙΚΑΙ, quod correxit Keil *sched. epigr.* p. 13, idemque παί-δων supplevit. — Titulus vix integer est.

*941. Athenis in arce. Ex Rossii Bursianique apographis Keil *Bulet. acad. Petropol.* 1859 XVI 98 sq. Cf. C. I. 233.

Διοφάνης Ἐμπεδίωνος
νίκη Ἰσθμοῦ.

Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖοι δὴ ἐνίκων,
Διοφάνης ἀγένειος [ἐν] Ἰσθμοῦ πανκρατι[αστής],
καὶ πρόγονος Στέφ[ανος]. ῥώμην δὲ χειρῶν [ἐ]π[ε]δ[ε]ι[ξ]αν.

III fere a. Chr. n. saeculi. Supplevit Keil. — 2 ε. κΘΜΩ legebant; meum apographum ceteroqui paullo plenius hoc loco deficit. — 3 legi ΙΙΓ. ΔΙ. ΞΙ, unde confirmatur Keilii coniectura. — Diophanes inter pueros (ἀγένειος), inter viros iuvenesve (πρόγονος) vicerat Stephanus, cuius cur non praefixum sit nomen nescio. — Ceterum plane non video quomodo ante γ. 1 ad dextram ΤΟΦΩΝΡΑ et extremo versu primo ΚΛΕΙ litteras in lapide deprehendere potuerint.

942. Thera in insula. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 107.

Δωροκλείδας Ἰμείροντος
Ἐρμαῖ καὶ Ἡρακλεῖ.

Ἄ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔτι θερμόν
πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνο[ν]· ἅ μία δ' ἄως
δις Δωροκλείδαν εἶδεν ἀεθλοφόρον.

i fere a. Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter a.

943. Athenis, olim sub anaglypho. C. I. 250.

Ἄ]θλα τὰ τῆς νίκης Ὠράριος Ἡρα[κλείδου
λα]μπάδας Ἐρμείαι θῆκε καὶ Ἡρα[κλεῖ.

ii fere p. Chr. n. saeculi. — Aurarius (sic Keil *de inscr. attica* 1864; Horarius Heraclides Neubauer *Herm.* XI 146 adnotans Horarium praenomen esse) fortasse ephēbus fuit gymnasii. — 2 ΗΡΑΙ hoc ut reliqua supplevit Boeckh.

944. Oenoandis Pisidiae. C. I. 4380^m. coll. Add. III p. 1169.

Ἀγωνοθετοῦντος Ἰουλίου Λουκίου [Μ]ει[δ]ίου Εὐαρέστου
πανηγύρεως ἐ[πετείου] Εὐαρεστείων, ἧς αὐτὸς συνεστήσατο
ἐξ οἰκίων χρημάτων, Πόπλιος Σθένιος Φρόντων Οἰνοαν-
δεύς, υἱὸς Ποπλίου Σθενίου Λικινιανοῦ, στεφθεῖς ἀνδρῶν
παγκράτιον κοινὸν Λυκίων.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα πάλην ἔστεψέ με πάτρι
καὶ κύδηγε κλυτῇ εἰκόνι χαλκελάτῳ·
πανκράτιον δ' ἀνδρῶν κοινὸν Λυκίων μετέπειτα
ἄράμενος πάτρι θῆκ' ἔρατὸν ζόανον.

In praescriptis ΗΕΙΑΟΥ Schoenborn, Π. ΙΑΙΟΥ sched. Danielli; Μει-
δίου Franz. Eiusdem agonothetae mutilus titulus C. I. 4380 n. — Post
πανηγύρεως omnes Ε ----- ΕΥ κτλ'. ἐπετείου Wilamowitz. Euarestei
ludi ab ipso agonotheta eiusve patre vel proavo videntur instituti esse.

945. Prope Thessalonicen inventus cippus, in quo mirmillo exsculptus est altera manu fascinam et pugionem tenens. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 p. 198 sqq.

Εὐφράτης πάις ἦλθον, ἀλλ' ἔπλοκαμεῖδες ἐπῆσαν
ἑξάκι νικήσας πατρίδ' ἐπη[ν]κλείσα.

1 ἀλλ' ἔ pro ἔθ' αἰ scriptum esse dixi *de monum. aliquot graecor. carminibus* p. 40, cf. Petron. c. 57 *et puer, inquit, capillatus in hanc coloniam veni: adhuc basilica non erat facta.* — 2 ΕΠΗΚΛΕΙΣΑ legebatur ἐπικλείσα. Cf. Simon. ep. 125 νίκαις ἰππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας et id. ep. 156 ἐπτάκι νικήσας ἔς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν, ubi extrema παρ' ὑπόνοιαν addita. *Anthol. app.* 308 χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας, denique cf. supra n. 21, 12 et infra n. 947, 6.

946. Trallibus Cariae. C. I. 2936.

Εὐβούλου Πολλίων κληρίζομαι ἐστὶ δὲ πάτερη
Νῦσά μοι εὐκλειῆς· πόλιος δὲ γέροντέ με δῆμος
Τράλλεος εἰν ἀέθλοισιν ἀταρβέ[ος] Ἡρακλῆος.

ἀγωνοθετούντων καὶ ἀναθέντων τοὺς ἀνδριάντας Μ. Ἀνδρ(ηλίου) Συ[μ]μάχου Κνανίου καὶ Μ. Ἀνδρ(ηλίου) Ἐρμείου.

3 АТАРВЕС — In subscriptis ΓΥΙΩΜΑΧΟΥ. Deinde Κνάσιος recte se habere puto neque emendandum Κιανού.

947. Romae, in tribus anaglyphi lateribus. C. I. 5923.

a. . . . τρος αὐτοῦ Ν[εϊκή]της Ἡρακλεῖ[ος] προβιβασθεῖς,
καὶ αὐτὸς ἄθλοισι τοῖς ἐν σταδίοις τ[ε]τεῖχειν,
καὶ πρῶτον στεφθεῖς στάδιον καὶ αὐτὸς δὲ δίαυλον
'Ἡελίου τε δρόμον Μήνης τε Σελήνης ἄθλα τελέ(σ)σας,

5 μεῖζονα θ' Ἡρακλέους . . . . . ἐνεγκ[ε]ών,
αἴσι τῶν γονέων τὸ γένος καὶ πατρίδ' ἐπ[ε]υκλεί[σ]ας ἐπ[ε]π[ε]ν-
αι[ν]ον ἔχ[ε]σκ[ε]ν.

Ῥώμη τῇ κοσμο[στροφ]ώφω χάριν αἶθε μερίστην,

ἐν μεγάλῃ δόξῃ τ' ἔδραμε [ν]εϊκήσας

στέμ[μα]ια πέν[τε] τυγχ[ώ]ν· καὶ [σεμνῶ]ν εἰμι[ι] προφήτης

10 ὧν γε προεῖπα θεῶν.

b. . . . . *Νεικήτης, τῷ γένει [M. Τύλ]λ[ι]ος
Εὐτύχης Βειθυνὸς τεχνεΐτης ἐποίει.*

c. ἀληθ[ῆ]ς ἐ[ἴ]ς τοὺς [θ]νη[τ]οὺς γείνετε θεὸς Ἐρμῆς . . . . .
M.] Οὐ[λ]πιος φίλος . . . . . καὶ αὐτὸς σὺν . . . .
Εὐδοίῃ, ἣν εὐχομε σάξεσθε πάντοτε.

De restituendis titulis desperandum videtur; melius cederet opera si anaglyphum quale fuerit sciremus: interim intellexisse sufficit in inscriptione vilissimo dicendi genere argumentique vulgaritate insigni non nimis magnam nos fecisse iacturam. — 1 ΗΡΑΚΛΕΙ Ligorius apud Muratorium; nihil nisi . . . ΛΕΙC Osann, qui etiam magis mutilo utitur apographo. — 2 ΤΟΤΕΥΧΕΙΝ non intellego. — 5 post Ἡρακλέους legitur CΥΝΕΙΔΗΣ, quod fuerit feminini generis nomen, ad quod αἴσι datus referri possit; fortasse igitur μελζονα[ς] Ἡρακλέους . . . ἴδας ἐνεγκίων scribendum. — ΕΝΕΓ | ΧΩΝ — 6 ΠΑΤΡΙΔΟCΤΕΤΥΧΗΣ | . . ΟCΠΑΙΔΙΟΝΕΧΘ | ΕΝ ἔπαινον Franz, cetera probabiliter correxi; cf. supra ad n. 945. — 7 ΚΟCΜ | . ΚΟΦΩ corr. Franz. — 8 sq. . ΕΙΚΗCΑCΡΩΜΑ | . . ΗΤΕΤΥΧΟΝ . ΚΑΙ | . . CΥΝΕΙΜΗΠΡΟΦΗ | ΤΗΣ in quibus quae conieci eorum nihil certum est praeter εἰμί. Franzii supplementa intellegi nequeunt.

Titulus b sic traditur:

ΟCΞCΙΑ
ΝΕΙΚΗΤΗΣ
ΤΩΓΕΝΕΙ ΚΕΙΛΕΟC
ΕΥΤΥΧΗΣ κτλ'.

ubi ab initio in promptu est Osanni coniectura Ἐφέσια. — M. Τύλλιος Neubauer, qui recte eundem artificem adgnovit in tit. attico C. I. 247 Μάρκος Τύλλιος [Εὐτύχης] Ἀπαμεὺς τῆς Βειθυνίας, cf. *Diar. arch.* 1876 p. 68 sq.

Titulus c omnium inpeditissimus hic est:

ΟΗΕ
ΟCΤΟΥC
ΟΝΗΡΟΥC
ΓΕΙΝΕΤΕ
5 ΘΕΟC
ΕΡΜΗCΕΙΑ
ΕΥCΚΟΥΠΙ
ΟCΦΙΛΟC
ΑΠΟΔΙΕΙ
10 ΛΑCΑΚΑΙ

ΑΥΤΟCCΥΝΔΕ

ΜΑΔΙΕΥΟ

ΔΙΗ ΗΝΕΥ

ΧΟΜΕ CΩZE

15 CΘ€ΠΑΝΤΟΤΕ

ubi ab initio ἀληθής posui; Ἰλεως Franz idemque θνητούς v. 3 recte, cetera temere adtrectans. — 13 nec cuius sit votum patet nec pro qua muliere factum; σὺν δάμαρτι improbabiliter v. 11 sq. Franz.

IV. EPHEBICA.

948. Teno in insula. Ex Francisci Desippae apographo pessimo *Ephém.* 3408.

Οἱ] ἐφηβεύσαντες ἐπὶ γυμνασίουρχον Φιλίσκον τοῦ Φιλίσκον,
Σίμον τοῦ Ἀρχα[γ]όρου Ἐρμηῆ καὶ Ἡρακλεῖ.

secuntur ephedorum nomina

Τᾶς με[λέ]τας ἄνθημα διάκτορον ἔνθα με κεδνοί
θ[έντ]ο παλαι[σ]τριτᾶν ἡθ[έ]ω]ν φ[ύ]λα[κ]α,
ἔργμ]ασιν εὐτάκτοισι μεμαλό[τε]ς ἄκ[ρ]ον ἔφηβοι
καὶ φιλι[αί] Χαρίτων τε ἄμμιγ' ὁμοφροσύναι,
5 τοὶ περὶ γυμνασίουρχον ἀεὶ μεδέοντα Φιλίσκον
σ[ω]φροσύνα[ς], Σίμον [τ' ἔ]ν[γ]ονο]ν Ἀρχα[γ]όρου,
οὔνεκ' ἐ[γὼ] πι]νυτ[ᾶ]τα καὶ ἀγλαὸν ἦθεσι κόσμον
δῶ[κ]α καὶ ἐ[γ]μῶμον πάντοθεν εἰρουσάμην.

Litterae vulgares praeter A; titulus ineuntis videtur romanae aetatis. Emendaverunt Bergk *Fleckeis. Ann.* 81 p. 63 (cf. Meineke *ibid.* 87 p. 375 n. 22) et Keil *Philol. vol. suppl.* II 570 sqq., qui praescripta una cum ephedorum catalogo restituit; traditur ab initio ΜΕΦΗΒΕΥΣΑΝ ΤΕΣ et paullo post ΑΡΧΑΙΟΥ. — 1 ΜΕΤΑΣ et 2 ΘΝΗΠΟΝΠΑΛΑΙΤΡΙΤΑΝΗ ΘΕΟΝΦΙΛΑΣΑΙ corr. Bergk. Mihi et κεδνοί, quod nimis longe abest ab nomine ἔφηβοι, substantivo videtur egere et φύλακα adiectivo; itaque conicio παλαιστρίταν ἡθεσι φύλακα. — 3 Σ . . ΛΑΣΙΝ ἔργμασιν Bergk, σχήμασιν Keil, quod propter hoc ipsum quod vocabulum rei proprium est elegantiori poetae iniungendum non est. — ΛΟΝΣΑΚΤΟΝ ἄκρον Keil, αἰέν Bergk. — 4 ΦΙΛΙΧΑΡΙΤΩΝ — 6 ΣΟΦΡΟΣΥΝΑΙ — ΣΙΜΟΝ . . . ΝΕ . . .

ΝΑΡΧΑΙΟΥΡΟΥ Σίμων τ' ἔκγονον Neubauer, perfecit emendationem Wilamowitz, idemque σωφροσύνας genitivum restituit. — 7 ΘΥΝΕΚΕ . . ΡΟΝΥΤ . TA et 8 ΔΩΡΑΚΑΙΕΙΜΩΜΟΥ corr. Bergk.

949. Spartae herma. Ross *Inscr. ined.* n. 29.

Συνέφηβοι Δαμοκράτους.

Δαμοκράτη, νέον Ἐρμείαν, υἷὸν Διοκλῆος
ἀμφὶ παλαιστραῖσιν στήσαμεν ἡμετέρας,
παῖδες ἀνίκατοι, σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι,
Ἐρμάωνι θεῷ πλεῖον ἀγαλλόμενοι,

5 βουλαῖσιν πινυτοῖο Φιλουμενοῦ, ὃς πλ[έ]ρον ἄλλων
ἔστιν ἐπιστατέων γυμνασείας πρόταυς.

II p. Chr. n. sacculo vix antiquius epigramma. — 4 πλεῖον quia ipse Damocrates iam Mercurius factus est. — 6 ἐπιστατέων participium; fuerit Philumenus curator aedificiis restituendis praepositus, cf. Dittenberger *de ephēbis atticis* p. 46.

*950. Athenis herma apud gymnasium quod dicunt Hadrianeum. Franz *Bullet. arch.* 1835 p. 210.

Τόνδε ἀπὸ δαδούχων ἱερῆς μητρὸς τε γεγῶγα,
ἣ τελετὰς ἀνέφαινε θεοῖν παρ' ἀνάκτορα Δηοῦς,
Αἴλιον Ἀπολλώνιον, κλεινὸν κοσμήτορα παίδων,
σιτῆσεν ὁμώνυμος υἷος, ὃς ἄρχων ἦεν ἐφήβων.

Hadrianeam aetatem produnt et praenomen Αἴλιος et vetustior θεοῖν forma, denique locus, ubi inventus est titulus. — Aelius Apollonius πατρόθεν Lycomida, μητρόθεν Phyllida fuit. — 4 ἄρχων ἐφήβων cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 54 sq.

*951. Athenis herma. Cumanudes *Palingenesiae* 1865 mens. Nov. n. 22.

Ἰππέα Ῥωμαίων τὸν ἐν ἡιθέοισιν ἔφηβον,
Κίρρυκος Ζήρωνος ἀφ' αἵματος υἷος υἷόν,
Ζήρωνος Ζήρωνα, κλυτῶν προγόνων κλυτὸν ἔργος,
πατρός καὶ μητρὸς Στρατιόλας παραμύθιον εἶναι.

Litterae ζ antiquior forma Hadrianaeae fere aetatis indicium. —

2 de gente Cerycum orti filius pater avus homonymi. — 4 cf. supra ad n. 502, 4. Defuncto patet iuveni hermam positum esse; quis posuerit nescitur.

*952. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* I 428.

Εἰκόνα κοσμητοῦ Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος,
Ἑρακλέους ἱερῆος ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Litterae εσω. — 2 σὺν ἐφήβοις, qui dedicando aderant.

953. Athenis herma mutilus. Minusculis litteris ed. Dittenberger *Hermae* XII 7 (C. I. Att. III 749).

Δόξαν συν[εφή]βοις, χρηστότη[τος] εἶνεκεν
Κάλλιπ[π]ος Ἀντιφῶν τε [τὸν κο]σμήτορα.

1 *epheborum consilio.*

954. Athenis herma. C. I. 268.

Ὀμωνύμου παῖς εἶμι κλινὸς Ἀρχ[ικλῆ]ς.
κοσμητῆς
Ἀρχικλῆς (Ἀρχικλέους) Λακκιάδης.

Ἐπὶ Δειδί(ου) Σεκοίνδου Σφηττίου ἄρχον[τος].

Sequitur tabula magistratum et ephedorum.

Anno 112 ex coniectura adsignat Didium Secundum archontem Neubauer *Comment. epigr.* p. 150. — Senarii supplementum, quod fugerat Boeckhium, etiam Keil invenit, cf. Neubauer *Hermae* XI 142.

955. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* III 60 et IV 468.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλ[ῆ] καὶ ἡ βουλῆ τῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸ[ν] κοσμητῆρ Ἡλιοδώρον Π[ει]-
ραιέα.

Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας καὶ εἰκόνας Ἡλιοδώρου
κεστροφόροι ξυνῶ τῶδ' ἀνέθεντο τύπω,

τοῦ μὲν ἐπεὶ θεός ἐστι καὶ εἴ[αδ]ε παισὶν ἐφήβοις,
τοῦ [δ' ὅ]τι κο[σ]μητῶν ἐξοχὸν εἶλ[ε] κλέο[ς].

Ἐπὶ ἄρχοντος Φο[ρο]ίου Μητροδώρου Σουνιέως ο[ί] ἐφήβοι
ἀν[έγ]ραψαν τοῖς παιδευτὰς καὶ ἑαυτοῖς.

sequitur tabula magistratum et ephēborum.

Furius Metrodorus archon ca. a. 115; cf. Neubauer *Comment.* p. 145.

— 1 εἰκόνας plurale in metri gratiam. — 3 ΕΥ.ΛΕ corr. Cumanudes idemque reliqua supplevit.

956. Athenis herma. C. I. 270.

Εἰκόνα τήνδε Ποσειδῶς ἐν ἐφήβοισι παλαίστραι
τεύξας κοσμητοῦ θήκατο Νυμφόδοτου.

Ἐπὶ τῆς Γαίου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς, κοσμητῆς
ἐφήβων Ὡλος Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηγιεύς κτλ'.

Iulius Casius archon ca. a. 120; cf. Neubauer *Comment.* p. 19. — Idem (*Herm.* XI 139) defendit epigramma ab inutili emendandi studio, recteque εἰφήβοισι idem esse ait quod ἐφήβοισι. Non tamen recte ὡ litteram temere insertam putat in metri simulque lusus cuiusdam gratiam; illius enim aetatis homines cum ὡ vocalem non aliter pronuntiant ac φ consonantem, nihil nisi consonantis duplicationem ab arsi excusatam scriptor commisit. Explicandum autem ἐν ἐφήβοισι non *dum in ephēbis est*, sed *una cum ephēbis*, sicuti supra σὺν ἐφήβοις n. 952. — παλαίστραι dativus a participio τεύξας pendet. — Ceterum inprobabilis videtur Dittenbergeri emendatio (*Herm.* XII 1 sq.) ἐν εἰφήβοισι παλαίστραις, ut sint palaestrae ἀγαθούς ἐφήβους ἔχουσαι.

957. Athenis ad Prytaneum. Cumanudes *Philist.* III 62. C. I. Att. III 736.

Ἡο[ρ]χε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτεις δ' ἐσθλὸς [Ἰάκχο]ν
εἰροπόλος, νηχίων μυστιπλό[λος συν]όδων·

Διογένης δ' ἐχάραξ' ἐτάρον [ἄνεκα] Μαρκιανοῦ,
τάνδε γραφὰν φιλῆς μνημόσυνον θέμενος·

5 τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν Πτολεμαῖον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλᾶς,
αὐτὸς δ' Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.

Ἐκεσ[τ]ροφυλάκει Εὐτυχίδης Ἀσκληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

Ti. Claudius Herodes Marathonius archon fuit tertius ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας τοῦ . . . Καίσαρος Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ (tit. att. *Philist.* I 381); i. e. 127 vel 129, cf. Dittenberger *Hermæ* VII 213 sqq. — 1 suppl. Cumanudes. Cosmetæ nomen, quod ex sacro ritu tacetur, Dionysius est Marathonius; cf. tit. s. s. — 2 μυστιπόλων συνόδων Keil *Philol. vol. suppl.* II 591, μυστιπόλος Buecheler. — 3 et 6 supplevi *Hermæ* XI 383; Keil v. 3 ἐτάρον νόμα et v. 6 ἄλλος δ'. Non recte Dittenberger *Herm.* XII 6 Diogenem una cum Marciano (ἐτάρον μετὰ Μαρκιανοῦ v. 3) amicitiae monumentum posuisse iudicavit; nam cui hoc φίλης μνημόσυνον dedicaretur dictum oportuit.

958. Palaeochorio Megarensium. Ex schedis Fourmonti C. I. 1100.

- 6 . . . . . ὀεσσαὶ ἐνξέ[ι]νον Με[γαροῦ]
 ἦν ἀρετὴν διὰ π[ᾶ]σαν, ἐπὶ φίλος ἦεν ἀπ[ασιν].
 ἀλλὰ χάριν μνήμ[η]ς ζάθεον βρέτας ὅς [τ]ό[δ]’ ἔθηκεν
 ζῶν Δ[ι]οιογένοῦς εἶνεκ’ [ἀ]μειψ[α]μένον,
 10 οὐδὲν ἰδὼν τούτου φίλη[ς] γ[λ]υκερώτερον ἀν[δρὸς]
 τῆς τ’ ἐν [γ]υ[μ]νασί[οις] μνωόμενος φ[ι]λίας,
 Μαρκιανὸς] τὰδ’ ἔγραψε, τὸς φίλος· ἀλλὰ φίλει με
 καὶ κρυερό]ν χ[ρ]ο[ν]οῖον ὄ[ρμ]ον ἀ[μ]ειψά[μενος].

Diogenem, quem mortuum amicus imagine honorat, Atheniensem fuisse conieci (*Herm.* XI 384) eundem, qui Marciani sodalis memoriam coluit titulo antecedenti. Hinc v. 12 Marciani nomen supplevi; utrumque vel certe Diogenem non civem sed hospitem fuisse Megarensium docet epitheton (v. 6) εὐξείνος. — Ab initio quae tradita sunt non expedio:

ΠΟΙΟΙ

ΛΟΕΜΕΠΙΟΡΟΧΜΥΟΣΛ

ΑΠΟΥΣΛΙΣΠΟΕΛΟΝΠΗΑΓΕ

ΕΙΚΑΙΕΥΓΕΝΗΟΥΠΙΟ

5 ΜΑΟΛΙΟΣΠΙΝΥΤΗΝΔΑΚΑΧΟΙ

ΘΕΣΣΑΝΕΥΖΕΝΩΝΜΕ κτλ’.

ubi v. 4 κάλλει κεύθενίη praecelluisse praedicatur Diogenes, v. 6 Megarenses morte sua graviter adflixisse dicitur. — 6 Με[γαροῦ] praeivit Boeckh. — 7 μπλεαν extr. ἀπασιν Boeckh. — 8 ΠΗΣ — ΟΣ·Ο — 9 ΕΙ ΝΕΙΚΛΛΕΙΥ εἶνεκα Boeckh dedit. — 11 ΕΝΕΥΝΑΚΙΕΝΩΜΕΝΟΣΦ μνωόμενος coni. Boeckh. — 13 ΝΧΕΟΝΙΩΝΟΙΝΟΝΑΛΛΕΙΨΑΙ ἀμείψαι Boeckh.

959. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 202.

Ἐρμῆν Χρυσίππου κοσμήτορος ἐσθλοὶ ἔφηβοι
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν ἀριπρεπέως.

παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κη-
φεισιέως ἔτος ζ'.

Abascanti paedotribae primus annus est 13⁷/₈, septimus 14⁴/₅; cf. Neubauer *Herm.* XI 396. — Quae circa phallum hermae incisae sunt lit-
terae, inlusit eas manus recentior.

960. Athenis herma. *Ephem.* 2235.

Ἀγαθῆ τύχη
ἐπὶ ἀρχοντος Φ]λ. Ἀρριανοῦ Παιανιέος

κοσμη]ιεύοντος Ἀθηναίου [σύ]τρεμμ' ἀνέθηκεν
τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφίβων.

In subscriptis Abascanti paedotribae annus decimus notatur, i. e. a. 14⁷/₈. — Supplevit Neubauer *Comment.* p. 96. — 1 ab initio syllaba abundat; vide quae secuntur.

961. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 107.

Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Intra annos 145-150; cf. Neubauer *Comm.* p. 112.

962. Athenis in arce inventus titulus scuto rotundo lapideo inscriptus. C. I. 284.

. . . . . εὐήν]ορος ἀλκῆς
αἰὲν ἐς ἀνχεμαχ . . . . .

— — — — —
ἀνθεσαν] Ἀλκαμένους κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Sequitur ephēborum tabula. Scriptus est titulus Caracallae fortasse aetate, cf. Boeckh ad C. I. 283; tamen interrupta temporum continuitate huc rettuli propter v. 3 praecedentibus titulis simillimum, quem haud recte a vv. 1 et 2 separaverunt. Scriptus enim est in scuti circulo interiore, exterior cuius nunc quidem fracti octava fere pars superesse

dicitur reliqua habet ΟΡΟΣΑΛΚΗΣΑΙΕΝΕΣΑΝΧΕΜΑΧ . . Octava pars, nisi fefellit ratio, cum 22 sit litterarum, integri circuli 176 litterae fuerunt vel quinque heroici versus, quibus nihil impedit quominus verba interius scripta continuata fuisse putemus. Superare igitur videntur (nam certa res non est) quae supra posui ex ampliore sex fere versuum carmine, cuius ne sententiam quidem adsequor.

---

9 63. Athenis. C. I. 425.

Τόνδε ἀρειτῆ προὔχοντα νέον, φίλον ἀθανάτοισιν,
μουσοπόλον Φιλότειμον, ὁμώνυμον νιέα πατρί
Σύμφωρος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβον,
πίσιν καὶ ζῶντι φέρων μνήμην τε θανόντι.

Ἐπὶ ἄρχοντος Τι(ου) Αὔρ(ηλίου) Φιλήμονος [Φιλ]άδου,
κοσμητέοντος Στατίου [Σε]ραπίωνος Χολλείδου.

T. Aurelius Philemon archon a. 159 vel 160; cf. Neubauer *Com-
ment.* p. 23. 152. *Herm.* XI 397.

---

*964. Athenis herma. *Ephem.* 1860 n. 200.

Αεὼς ἐφήβων τόνδε κοσμητὴν θέτο
Ἵνασον Ἐρμάωνι κυδήνας ἴσον.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πά(ου) βουλή τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ(αυ-
δίου) Λυσιάδου ἄρχοντος Ἵνασον Τροφίμου Παλληνέα γραμ-
ματεύσαντα τοῦ συνεδρίου.

Claudium Lysiadem archontem Antoninorum nunc aetati tribuit
Neubauer.

---

965. Athenis herma. Litteris minusculis Dittenberger *Hermae* XII 9
(C. I. Att. III 753).

Ἐρμαῶν Ἀλέξανδρος μὲν Ἀλεξάνδρον πατρός
ἴστιασ' ἐφήβων εὐκλεᾶ κοσμήτορα.

Alexandrum cosmetam Dittenberger eundem esse vidit, qui in ti-
tulo *Philistoris* IV 272 Commodi aetate scripto archonte Ti. Claudio
Bradua Attico Marathonio memoratur.

---

966. Athenis. C. I. 246 ex schedis Fourmonti.

Φιλαδέλφεια
ἀγαθῆι τύχηι.

Ἡρχεν ὁ [Α]ε[ι]ο[γ]ένης [μέν], ἐκοσμήτευε δὲ ἐφήβων

Μάρκελλος, πινυτῆς σύντροφος εὐδικῆς.

ἐν δ' ἄρα [ῆ]ιθέοισιν ἐφήβοισιν κρατεροῖσιν

τὴν πυμάτην τάξιν Μάξιμος ἦρε πάλης.

5 τοῦ δὲ . . . . . Ἀσκληπιάδης [σ]τεφα[ν]οῦτο

τὴν πρώτην παίδων τάξιν ἀφ' Ἡρακλέους.

φωνη . . . . .

Fl. Diogenes Marathonius, si quidem recte nomen restituit Neubauer *Herm.* XI 144, archon est anni 209 (cf. Dittenberger *Jen. Littztg.* 1876 p. 555), si minus, certe L. Veri et M. Aurelii temporibus recentior titulus, quorum in honorem Philadelphæi ludi instituti sunt, cf. Neubauer *Comment. epigr.* p. 121 sq. — 1 ΜΑΧΕΝΟΜΕΝΟΕΝΗΣ ἦρχεν ὁ Μηρογένης μέν dubitanter Boeckh, ὁ Διογένης μέν Neubauer *l. s. s.*; fateor tamen neque articulum placere neque μέν particulæ ullum in lapide locum patere. — 3 ΕΝΔΑΡΑΚΙΘΕΟΙΣΙΝ ἐν δ' ἀρ' ἡίθεοισιν Boeckh; metricum huius generis vitium certe non reformidavit scriptor. — 4 Maximus ᾧ πάλην, Asclepiades ᾧ πάλην vicisse traduntur C. I. 245, quam tituli partem ad eosdem ludos Philadelphæos spectare recte contendit Boeckh. — 5 ΤΟ ΥΔΕΤΑ) ΣΑΦΙΡΕΙΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ τοῦ δὲ πανάξιος ὧν Boeckh haud dubie falso, τοῦ δ' ἔταρος . . . εἰς Neubauer, cui quod olim addendum putavi ἀγέ- νειος iam displicet. — ΕΤΕΦΑΙΟΥΤΟ — Verba ἀφ' Ἡρακλέους videntur gymnasii locum Herculis statua insignitum notare; neque enim huc pertinent οἱ ἀφ' Ἡρακλέους ὀλυμπιονῆκαι, de quibus cf. Cobet *de Philostr. libello π. γυμν.* p. 75. — 7 sententiam vix recte Boeckh significavit hanc: *medii autem ordinis victorem proclamavit praeconis vox.*

967. Athenis. C. I. 248.

Κοσμητεύοντος Πλουτάρχου Ἀχαρνέ[ω]ς.

Στῆ[σ]εν Ἀχ[ώ]ριστος στήλην με[γ]ακῦδεσιν ἀστοῖς

πατρὸς τοῦ[ν]ομ' ἔχων δημόθεν Εὐπ[σ]ρίδης,

ἐκπρεπέ[ω]ς ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβο[σ]ς

καὶ στεφάνου κῦδος μο[ῦ]νος ἐνεγκάμενος.

ἀγωναθετήσας Ἀδριανείων.
 Σεβήρεια Ἀντώνεια
 Ἀντινόεια Κομ[μό]δεια.

Circa exitum II initiumve III saeculi, cf. Neubauer *Herm.* XI 146. — ΑΧΑΡΝΕΙΟΣ — Ι ΣΤΗΧΕΝΑΧΗΡΙΣΤΟΣ — ΜΕΤΑ — 2 ΤΟΥΤΟΜ — ΕΥΠΩΡΙ ΔΗΣ — 3 ΕΚΠΡΕΠΕΥΣ — ΕΦΗΒΟΙΣ — 4 ΜΟΝΝΟΣΕΝΕΓΚΡΑΜΕΝΟΣ — Ludorum nomina infra scripta singulis coronis inclusa sunt; quartum traditur ΚΟΜΩ | ΔΕΙΑ. Omnia correxit Boeckh. Achoristus ephebus Hadrianeorum ludorum agonotheta electus sodalibus suis impensis ex more praemia certaminum proposuerat (recte enim sic Neubauer *l. s. s. v. 3* explicat) solusque videtur in Severis Antinoeis Antoneis Commodis coronam victor retulisse; Adrianeis ipse interesse non potuit.

*968. Athenis prope Prytaneum herma inventus. Cumanudes *Philist.* III 277.

Ἐλευσεῖνιον γόνυ με παῖδα Μακαρέως
 στήσαντο παῖδες εὐκλεῖα κοσμήτορα,
 Φοῖβου προσφήτην, Οἰνέως ἐπώνυμον.

Ἄρχοντος Γ. Κασ(ίου) Ἀπολλωνίου Στειριέως.

sequitur magistratuum ephedorumque index.

C. Casius Apollonius non post a. 208, fortasse hoc ipso anno archon fuit; cf. Neubauer *Comment.* p. 88 sq. *Herm.* XI 148. — 2 παῖδες in indice nominantur Macareus et Epimachus.

*969. Athenis prope Prytaneum inventus herma. Cumanudes *Philist.* I 518.

Ὅν βασιλῆς ἔστεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βιότοιο
 καὶ σταδίοις ἱεροῖς στήσαν ἀθλοθέτην,
 ξυστάρχην Κεκρόπεσι καὶ ἀθλητῆρσι Τρύφωνα,
 πάτρην κοσμητὴν παισὶν ἑοῖς ἔθετο,
 5 κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικύδεος ἔρμα πόλῃος,
 σωφροσύνης παιδῶν ῥύτορα καὶ βιότου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαίου Κύντιου Ἰμέρτου Μαραθωνίου
 τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου Ὑβάδην οἱ

υιοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα καὶ Ἀπολλώνιος
 Θεοφίλου τὸν θείοον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν παρέστησα τῷ ἰδίῳ
 κοσμητῇ Ῥούφῳ Ἐλεουσίῳ.

sequitur magistratum et epheborum index.

Intra annos 197 et 207, cf. Dittenberger *Hermae* XII 10 sqq., idem-
 que recte explicat *quem ipsi imperatores coronaverunt et athlothetam con-*
stituerunt (i. e. xystarcham), hunc patria cosmetam fecit puerorum. —
 5 ἐρισθενὲς ἔρμα πόλης supra n. 452, 11.

*970. Athenis in arce herma valde detritus. Lebas I 148.

Ἵ[O]ς ποτ[ε] γυμνασίῳ Φιλήμονος ἔστανεν Ἐρμῆν
 νῦν σ[τ]ήκῳ κἀ[τ] γῶ Τελέσφορος ου[τος] . . . . .
 . . . . . στεφάνου . . . . .
 οἱ μετὰ τοῦ Διοκ[λέου]ς Ἰσακούῳ . . . . .

Telesphorus ephebus est, qui cum olim Philemonis (cosmetae) ima-
 ginem posuerit nunc et ipse a Diocle eiusque sodalibus (v. 4) imagine
 honoratur; fortasse M. Aurelius Telesphorus est, de quo vide ad tit.
 seq. — 1 ΠΟΤΟΥΜ Lebas, ΠΟΤΣ . ΥΜ ego. — ΕΣΤΑΙΕΝ Lebas ΕΣΤ . ΝΕΝ
 ego; σταίνῳ verbum non magis barbarum quam στήκῳ (v. 2), quod et
 hodierni Graeci habent pro *ponere* et *stare*, neque a Novo Testamento
 alienum est. — 2 Ν . ΥΠΙΣ . ΗΚΩΤΑ Lebas, ΝΥΝΣΙΗΚΩΚΑ// ego. — ΟΥ ex-
 tremae versus in lapide litterae sunt; deinde Lebas . Τ . ΤΗΗΤΟΤΟΠΟΣ
 C | ΙΣΤΕΦΑΝΟΥΛ΄ΥΑ, ego . . . ΝΗΘΕΟΤ//ΓΟΟΟ | . . ΙΣΤΕΦΑΝΟΥΛ΄ΙΝ — 4 οἱ
 μετὰ τοῦ Διοκλέους Neubauer. Deinde Lebas

ΙΣΑΚΟΧΩΚΑΝ . Ι

Ι

Ξ

ΟΝΑΝΔΙΩΝΚΑ

ΙΙ ΟΝΩΟΥ

ΥΛ

ego ΙΣΑΚΟΥΚΑΠΙ//

phallus

ΟΝΙΚ . . ΙΩΝΚΑ//

ΙΙ ΩΝΟΥ

Coniecturis praestat abstinere.

*971. Athenis herma ineditus.

— — — καὶ οἱ σ[υνέφηβοι] τὸν συν[στρεμμα]τάρχην Μ.
 Ἀ[ρ]. Τελέσ[φορον] Τερτίου [Κηφι]σιέα κοσμιότητο[ς] πά-
 σης ἔνεκεν.

Τελέσφορος τὸν ἑαυτοῦ σωφρονιστήν.

Δῆμος Ἐρεχθεΐδης με Νέρωνα δις εἶσατ' ἐφ[ή]βων
 σωφροσύνης ἄρχοντα, κλέος τέ μοι ὤπασεν ἐσθλόν,
 στέμμασιν ἰφθείμοισιν ἐπασσντέροισι πυκάσσας.

In praescriptis incertum est Neubaueri supplementum Κηφισία; neque enim δῆμος Ἐρεχθεΐδης (v. 1.) ut ille crediderat tribus Erechtheis esse potest. Bene vero idem titulum in *Philist.* IV 344, 4, ubi memoratur Aurelius Nero ὑποσωφρονιστής, eodem anno positum esse vidit i. e. archonte Aurelio Laudiciano, ca. 240. — I adparet non hunc esse hermam a Telesphoro in Neronis honorem consecratum, sed epigramma additum, quo Telesphori a sodalibus honorati pietas in magistrum laudaretur. Posuerat autem duplicem Neronis imaginem una cum reliquis ephebis (δῆμος Ἐρεχθεΐδης - ἐφήβων i. e. omnes ephebi attici).

*972. Athenis herma ineditus.

Κλ[εινὸν] Κεκροπιδῶν ἀρχὸν βασιλῆά τε δῆμος
 κοσμητῆ[ν] βιότου στήσα[ν]τ' ἐπ' εὐδικί[η],
 Λεύκιον, ὃν [κλεινῶν] πατέ[ρων] ἄπο γείνα[το] μήτηρ
 ἀρρήτου τελ[ετῆς] ὄργια δ]ερκομένη.

ἔδωκε τὸν] τόπον ἢ ἐξ [Ἀρείου πάγου] βουλή κτλ.'

1 sq. supplevit Neubauer, nisi quod βιότου scripsi pro παιδων coll. n. 969, 1. — In subscriptis vocabuli τόπον snmmi supersunt apices.

*973. Athenis herma ineditus.

— — — — —
 . . . . . παι[έ]ρесси σο[φοῖς] καὶ μη]τράσι δῶκε,
 πολλὰ [σ]αοφροσύνης ἔρ[γα] πονησάμ]ενος.
 phallus

1 σοφοῖς καὶ μητράσι Wilamowitz. Videtur sophronista, ad cuius imaginem versus pertinent, eo gloriari quod pueros quos parentes sibi instituendos commisissent prudentiores illis reddidisset.

V. PROSCYNEMATA.

974. Pselchi Aethiopiae in propylaeo templi. C. I. 5083.

Χαῖρε, Ἐρμῆ πατρῶι[ε], δίδου δ' ἀρετὴν Ἀχιλλῆι
καὶ κλέος ἐς λιπαρὸν [γ]ῆρας ἀνερχομένωι
τρὶς μάκαρ Ἐρμεία, οἶμον τριτάτην ἀνύσας σοι
αἰτέομαι τρισσῶν τέρμ' ἐσιδεῖν ἀγα[ρό]ν.

I fere saeculi. — 1 ΠΑΤΡΩΙΘΔΙΔΟΤ et 2 ΤΗΡΑΣ CORR. Letronne. Fortasse memor fuit poeta versus Callimachei *h. Ion.* 94 χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αἰθι, δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἀφένός τε. — 4 ΑΓΑ.ΩΝ Gau, ΑΓΑΜΩΝ Richter. Legebatur ἀγαθῶν cum falsa Welckeri (*Syll.* 193) interpretatione. Ego τρισσῶν genitivum intellego qui pretii dicitur *pro tribus his itineribus fac ut quietum aliquando vitae videam finem*; et intellegitur cur ad Mercurium hae preces fiant. Pro ἀγανόν poteris ἀγαθόν (cf. *Orph. h. X* 22 ἀγαθὴν δ' ὕπασον βιότοιο τελευτήν), sed illud et facilius videtur et elegantius.

975 Pselchi in propylaeo templi. C. I. 5078.

Ἦλθε στρατηγὸς ἐὼν Ἀπολλώνιος [ἐνθ]α δικάζων
ἀνδράσι] σοὶ δὲ ἄναξ, Ψέλχιδος [ὅς μ]εδ[έει]ς
Αἰγύπτιου] ε[μ]εταξὺ καὶ Αἰθ[ι]ώπων νεάτης γ]ῆ[ς],
Ἐρμῆ, ἔπευ[χό]μενος ῥέξει θυπη[ό]λιον.

1 ΝΗΘΑ — 2 ΔΟCΘΗΕΔCΘΙC — 3 ΝΤΗΙΦΤΑΞΥΚΑΙΑΙΘ+ΘΙCΓ . . . ἸΓΡ
ΙΗ — 4 ΘΥΗΠC.C correxit omnia Letronne, nisi quod v. 2 ille λαοῖς

vel θνητοῖς, v. 4 σήμερον εὐχόμενος voluit; ἀνδράσι dedit Franz, v. 4 dei nomen ego intuli, cf. C. I. 5075 - 5077. — Apollonius στρατηγός fuit Ὀμβρείτου καὶ τοῦ περὶ Ἐλεφαντίνην καὶ Φίλας (scil. νόμου) C. I. 5076. — 2 μεδέω verbum antiquioribus poetis non usitatum habet Quintus Smyrnacus. — 3 C. I. 5100 Ἐρμῆ . . Αἰγύπτου συνορίην καὶ Αἰθιοπίων μετέχοντι et infra n. 978 καλὸν πέρας Αἰγύπτιο ἐμμί καὶ Αἰθιοπίων γὰρ ὄριον νεάτας.

976. In deserto cui nomen *Elithyá*, in templo parvo. C. I. 4835 b.

Ἦλθον δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς σέ, Πάν, Θηβῶν [ἄπο
Ἀθηνίωνος ἔκγονος Ποσειδή[ος].

1 ΘΗΒΩΛΙ. Θηβῶν ἄπο Franz, Θηβῶν ἀγός Letronne. — 2 ΠΟΣΕΙΔΗ Wilkinson, ΠΟΣΦΑΗ Caillaud, unde η littera certa videtur. Ποσειδῖος Letronne, Ποσειδέος Franz. Versus σκάζων ab nomine proprio excusationem habet.

977. Apud Apollinopolin magnam, ad templum Pani dicatum (Ὑδρευμα τὸ ἐπὶ τοῦ Πανείου cf. Letronne *Receuil des inscr.* II 239 sqq.) C. I. Add. III 4838 b².

Ἀ[ρι]σο[τ]ί[ω]ν[ο]ς ἴκετ' ἐνθάδε ξένος
Ζω[ν]ᾶ[ς] ἄρισ[το]ς τῶν ξένων Ναυπάκτιος

1 ΤΑ . . ΣΣΣΣΙΟΝΣΙΣΙΚΦΤΗ . . ΑΔΕΞΕΝΟΣΕΧΩΝ

2 Τ . ΝΑΕΑΡΙΣ . . ΩΝΤΩΝ

3 Λ . . ΟΣΑ

Quorum restitutio perquam incerta est; v. 1 satis recte videtur Franz scripsisse. Idem vero quae v. 2 temptavit ἐκ τῶν δ' Ἀρίστων τῶν ξένων Ναυπάκτιος ferri non possunt. Litteras ΕΧΩΝ si recte suspicatus sum ad alteram huic a dextra continuatam inscriptionem pertinere, mea probabilia saltem videbuntur; si minus, talia fere fuerint Ἀριστίων ἀφίκετ' ἐνθάδε ξένος, ἔχων τὸν ἄριστον τῶν ξένων Ναυπάκτιο[ν] e. q. s. quae mihi quidem non satisfaciunt.

978. In insula Philis. C. I. 4923.

Καίσαρι ποντομέδοντι καὶ ἀπειρῶν κρατέοντι
 Ζανὶ τῷ ἐκ Ζανὸς πατρὸς Ἑλευθερίῳ[ι,
 δεσπότηι Ἑνρώπας τε καὶ Ἀσίδος, ἄστρωι ἀπάσας
 Ἑλλάδος, ὅς (σ)ωι[ῆ]ρ Ζεὺ[ς ἀ]ν[έ]τ[ειλε] μέγας,
 5 Ἴσιδος ἐν προπύλοισι Κ]α[τί]λιος ἀγνὸν ἔθρηκε
 γρ[άμμ] ἀπ' [Ἀλεξάνδρον δ]εῦρο μο[λ]ῶν πόλιος.
 καὶ μέγαν [ἐκ] μεγάλων] Τουρράνιον, ἄνδρα δίκαιον,
 Αἰγύπτου πάσας φέρτατον ἀγεμόνα
 στάλλα[ι] ἐνεστάλωσεν, ἵν' εἰς τόδε νάσω ἔδεθλον
 10 πᾶς ὁ μολῶν ὑμνῆι τὸν χθονὸς [ὀλ]βο[δ]όταν.
 ταὶ δὲ Φ[ί]λαι φωνεῦντι 'κ[αλὸν] πέρας Αἰγύπτου
 ἐ]μὴ καὶ Αἰθιοπῶν γᾶς ὄριον νεάτας.'

Κατιλίον τοῦ καὶ Νικάνο[ρος L . . .] Καίσαρος, Φαμεν[ώθ]
 ιβ', ἐπὶ Νείλου στρατηγοῦ.

Anni notam Lenormant legit κγ, sed utroque Gavii et Hamiltonis apographo examinato Letronnio videbatur et ιε et κ legi posse. Itaque annus est vel xv vel xx vel xxiii Caesaris Augusti, i. e. a. Chr. n. vel 15 vel 10 vel 7. Augustus Ζεὺς Ἑλευθέριος (v. 2) vocatur etiam C. I. 4715. — 4 ΟΣΠΗΡΖΕΥΓΑΝΓΙ. ΜΕΓΑΣ — 5 ΑΠΛΙΟΣ — 6 ΠΑΜΜΑΠ — ΕΥΡΟΜΟΝΩΝ — 10 ΣΑΒΟΤΟΤΑΝ — 11 ΠΑΙΔΕΦΥΛΑΙ — 12 ΟΜΜΙ omnia haec correxit et supplevit reliqua Letronne, nisi quod contra metrum scripsit v. 5 Ἴσιδος ἐν νάσω Κατίλιος et sine sensu v. 11 τᾶδε Φίλαι, quae correxi. — 7 cf. C. I. 4922 ἐλθόντες πρὸς τὴν μεγίστην Ἴσιν ἐμνήσθησαν τῶν οἰκείων alia multa. De Turranio praefecto Aegypti incertas Letronnii coniecturas vide apud Franzium C. I. III p. 310.

979. In insula Philis. C. I. 4924 b.

Κάμ[ε] τὸν εὐτέχνου φωτὸς στίχον, ὦ φίλε, βῆμα
 τίμιον ἀμπαύσας ἔγμαθε καὶ χάρισαι
 λιταῖς ἱστορίαις λιτὸν πόνον, οἷα πέπαιγμα
 οὐ κενά, μηνίων οὔπερ ἔφην γενέτοιν
 5 τοῦ δὲ καλοῦ πλώσας, φησί, ξένε, χεῖματα Νείλου
 καιρὸν ἔχω φωνεῖν 'χαίρετε πολλά, Φίλαι.'
 νικῶμαι πέτραις τε καὶ οὔρεσιν, ὦ καταράκται,
 κἀγὼ ἔχω τεύχειν ἱστορικὴν σελίδα
 νοστήσας καὶ ἰδῶν Νικάνορα καὶ γένος αλλο'.
 10 ρος κατάλοιπον ἔχω· τοῦτο γάρ ἐστι τέλος.

Acrostichi lusu perspecto Κατιλίου τοῦ καὶ Νικάνορος carmen esse reperit Franz *Mus. Rh.* III 298 (1845), addiditque Haupt *Opusc.* III 490 eadem effici nomina compositis primis quibusque cum ultimis versuum litteris. De aetate Catilii vide tit. anteced. — 1 ΚΑΜΟΤΟΝ corr. Franz. — 4 οὐ κενά Haupt; οὐδένα scripserat Franz. Loquitur epigramma idemque v. 5-9 loquentem inducit poetam, quem γενέτην suum vocat v. 4. Catilius autem *Nili*, inquit, *flumina pervectus Philas iam valere iubeo; valete catarractae, satis mihi rupium et montium, domum redeo omnia quae vidi commentariis perscripturus.*

980. In insula Philis. C. I. 4924.

. . . . . καὶ Φίλαι
 . . . . . κατὰ ψυχὰν χάριν
 Νείλου δ' ἐ]πε[λ]θὼν ἀμβολὰς Κατίλιος
 σοφὸν λαβῶ]ν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε
 5 μναμεῖον] ἀγνὸν ἐνεκόλαψ' ἐν ἰαροῦ,
 ἐμοῖς προσώ]ποις τὰς καλὰς δρακῶν Φίλας.
 τὸ σεμνὸν εἴ]τωι μὴ συνέξενκται, ξένε,
 μισητὸς ἀ]στ[οῖς ἐσ]τ', ἀ[νιη]ρὸς θεοῖς·
 ὁ δ' εὐσεβῆς ὡ]ν οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη,
 10 . . . . .
 φίλος βροτοῖσι] καὶ θεοῖς τ[μ]ώμενος·
 Ἐρμῆς δὲ τ]ό[νδε] καὶ κα[λῆ] σόζοι Κύπρις.

De Catilio poeta vide ad epigr. anteced. — 2 extr. ΑΝΑΣΚΑΙΦΙΛΑΙ — 2 ΕΧΟΝΙΜΙΝΙΠΓΔΥΥΧΑΝΧΑΡΙΝ κατὰ ψυχάν Wilamowitz. Catilius Philis ab insula decedens (ἀμβολαί v. 4 fortasse traiectus Nili est) deam et insulam valere iubet et ex animi sententia grates agit. — 3 ΠΕΧΘΩΝ ἐπελθὼν Franz. — 4 ΩΝΓΡΑΦΕΙΟΝ Franz haec una cum proximis sic refecit . . . λαβῶν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε - Ὁσειρίδος γράμμι' ἀγνὸν ἐκόλαψεν τάφω, quae non scripsit Catilius. Forma ἰαροῦ equidem non offendor, μναμεῖον quia aliud vocabulum versus non capit videtur vocem μνάμαν argutius repetere ex v. 4. — Inde a v. 6 hanc sententiam postulat Wilamowitz *iuvat Philas visere; caveat tamen improbus ne deam adeat; pio nihil damni timendum, immo dei ipsi adsunt ei vitamque eius servant.* Quae argutius quam verius excogitata arbitror; nihil video nisi pietatis quaedam praecepta, quibus extremum additur pro fausto reditu votum. — 6 προσώποις Franz. — 7 τὸ σῶφρον mavult Wilamowitz. — 8 ἸΑΤΩΥΩΤΑ. ΤΡΟΠΘΕΟΙΣ restituit Wilamowitz. — 9 ΙΟΥΔΕ — 10 ΑΤΝΩ ΟΙΟΕ. 4. ΣΧΟΤΤΥΧΑΙ sententia videtur *qui sancte vivit (ἀγνώως) divina uti-*

tur sorte (. . . ἔχοι τύχαν); at neque optativus ἔχοι placet post indicativum ἐβλάβη (v. 9), nec contigit aptum invenire adiectivum nominis τύχαν. — 11 φίλος Wilamowitz, reliqua supplevit Franz. — 12 ΟΙΚΑΙ ΚΑΙΚΑ . . . . . ΩΖΟΙ καλή Franz; alterum καί videtur describentis error. Wilamowitz Ἐρμῆς δὲ πέμποι καὶ κτλ'.

981. In insula Philis. C. I. 4943. 4944 coll. Add. III p. 1232 sq.

Ἦλθομεν Αἰγύπτιο πέρας, περικαλλέα νῆσον,
 Ἴσιδος Ἰναχίης γαῖαν ἐποψόμενοι
 καὶ Νείλου βαθὺ χεῦμα, ὃς Αἴγυπτον πολύολβ[ο]
 αἰὲν ἔτος σῶζει Καίσαρος εὐτυχίαις.
 5 χαῖρε, ἄνασσα Φιλῶν χαίροις ὧ' ἅμα καὶ σὺ, Σάραπι,
 γαῖαν ἐναντιτέρα ναίων, Ἄβατον πολύσεμον,
 καὶ πέμψαις ἡμᾶ[ς] σώους ἐς Κρόνου ἐμπόριον.

ἄλλο.

Νῆσον ἔ[π], Αἰγύπτ[ο]ιο πέρας, περικαλλέα, σεμνήν
 Ἴσιδος, Αἰθιοπίων πρόσθεν, ἀφιξάμενοι
 10 εἶδομεν ἐν Νείλῳ ποταμῷ νέας ὠκυπορούσας,
 ἀξιθέους αἰ [λ]αοὺς ἤγαγον Αἰθιοπίων
 γαῖαν ἐς ἡμετέραν πυρηφόρον, ἀξι[θέ]ωρον,
 ἣν πάντες βροτοὶ ἄ[ν]δρες ἐπὶ χθονὶ σεμ[ύ]νουσιν.

I fere saeculi. — 1 de clausula versus vide supra ad n. 817. — 2 Ἰναχίη Ἴσις Callim. ep. 58 Schn. — 4 explicant ἐπὶ Καίσαρος εὐτυχίαις, non recte. Nilus quotannis (αἰὲν ἔτος nove dictum) *superstagnans Aegyptum ad Caesaris felicitatem conservat et divitem facit*, in quibus Caesar significat romanam civitatem, cui ex Aegypto annona adportabatur. — 6 ἐναντιτέρα nove dictum. — Ἄβατον insula prope Philas sita, Osiridis, qui postea Sarapis vocabatur, sepulcro insignis. — 7 Κρόνου ἐμπόριον interpretantur *elysium* comparato Pindari versu *Olymp. II 70* *ἔτειλαν Διὸς ὄδδ' ἀπὸ Κρόνου τύρσω, ἔνθα μακάρων νᾶσος κτλ'*. At nec σώους (quod haud temere additum esse docet metrum corruptum) sic aptum est, neque credibile speciosam sententiam tam humili vocabulo, quale est ἐμπόριον, poetam foedaturum fuisse. Denique quoniam iter fecerunt illi homines nihil simplicius quam portum quendam cogitare, cuius nomen aut plane ignoramus aut graece ita versum est ut nomen aegyptium non iam perspiciamus. — 8 ΕΝΑΙΓΥΠΤΩΙΟ νῆσον ἐς, Αἰγύπτιο πέρας Letronne. — 11 ΝΑΟΥΣ corr. Wilamowitz: neque enim naves plures

aediculas, sed unam cum Isidis imagine adtulisse. Quo probato ἀξιόθεος non iam ita explicandum videtur, ut sit idem ac ἀξιόθεος, sed *deam ferens*, θεὰν ἄγων. De ipsa pompa exposuit Priscus Panita fr. 21 (Muel-ler FHG IV 100). — 12 ΑΞΙΟΘΕΩΡΟΝ corr. Niebuhr. — 13 ΑΣΑΡΕΣ — ΣΕΜΝΦΝΟΥΣΙΝ.

982. In insula Philis. C. I. 4925 coll. Add. III p. 1227.

Ἴσιδι καρποτόκῳ Κέλσος τόδε γράμ(μ)᾽ ἀνέθηκα,
μνησθεῖς ἧς ἀλόχου καὶ τεκέων φιλίων
καὶ πάτρης γλυκερῆς Πτολεμαίδος, ἣν ἐπόλισσεν
Σωτήρ, Ἑλλήνων νιλογενὲς τέμενος.

1 GRAM simpliciter μ littera scriptum testatur apographorum consensus. — 3 Ptolemais Thebaidis urbs a Ptolemaeo Sotere condita habebat σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τρόπῳ Strab. p. 813.

983. In insula Philis. C. I. Add. III 4936 b.

Νεῖλον περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Δημήτριος ἦκω πρὸς μεγάλην Ἴσιν θεάν,
μνείαν ἐπ' ἀγαθῶι τῶν γονέων ποιούμενος
καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων μου κατ' ὄνομα.

ἔτους δευτέρου, Μεχεῖρ δεκάτη.

Secundum annum Letronne putat Ptolemaei Auletiae dici (*Receuil* II 16), i. e. a. 79; dies mensis Februarii undevicesimus. — 1 καρποφόρον corrigunt iure fortasse, cf. tit. seq. v. 1.

984. In insula Philis. C. I. 4936 coll. Add. III p. 1230.

Νεῖλον περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Σαραπίων Ἀριστομάχου ἦκω πρὸς μεγάλην Εἴσιν θεὰν τὴν
ἐν Φίλαις
μνείαν ἐπ' ἀγαθῶι τῶν γονέων ποιούμενος.

Epigramma ex Demetrii versibus expressum n. 983; v. 2 additis nominibus verbisque τὴν ἐν Φίλαις interpolatis corruptus.

985. In insula Philis. C. I. Add. III 4935 b.

Ἴοῦνιος ἔνθα Σαβίνος ἔχων ἰ[ππ]αί[δ]α [π]όρπαν

ἴκτο Συηναίας ἔσμον ἄγων στρατιᾶς,

ἔνθ]α πανο[π]τεύουσαν εἰς ἐγ[άν]ωσεν ἰάκχοις

Εἴσιν [ὄλον σ]ώζ[ειν] κόσμον ἐπισταμέ[να]ν.

5 ἀτὰ δ' Εἴσις ἐθα[υ]μασάμην . . . . .

. . . . . ἰππεία]ς ἦκεν ἔχων ἀγέ[λ]ας.

οὔτος γὰρ κατὰ μῶλον ἕεις τότε καὶ [π]άρρος ἀνήρ

. . . . . καὶ στέφος ἀρμόσατο.

1 ΙΤΙΓΑΠΛΑ . ΟΡΠΑΝ correxit Letronne *fibulam* intellegens, quae tra-beam equestrem contineret; fortasse tamen πόρπης vocabulum poeta latiore significatu pro *anulo aureo* posuit. — 2 Syenae habitasse videtur cohors Aegypti finibus custodiendis destinata. — 3 ΑΠΑΝΟΕΡΤΕΥ ΟΥΣΑΝ ἃ πανορτεύουσαν Franz; ἔορτεύουσαν invenerat Letronne. Videor correxisse. — ΕΓΜ . ΩΣΕΝ corr. Letronne. — 4 ΕΙCΙΝΙ . . . ΩΖ . . ἀεὶ σώζειν vel potius καὶ σώζειν Letronne; τὰν σώζειν Franz. — ΜΕΙ . ΑΝ — 5 ΥΛΑΜΑΜΗΝΟΤΑΡΩ . . ΥΑΙΔΑΙC ubi cum quidem ἐθαυμασάμην satis certum ducam non video quis praeter ipsam deam loquens potuerit induci. Reliqua despero. — 6 ἸCΗΚΕΝ — 7 ἸΩΛΟΝΕΙCΙC κατὰ μῶλον ἕεις Letronne; sententia dubia.

986. In insula Philis. C. I. 4950 coll. Add. III p. 1235.

Βέλτερον ἦ . . . . .

γῆρον . . . . . οὐδ' ἔτι [δ]ή σοι

ὀξείως φωνεῖν ἐκ Διὸς ἐνδ[έ]χεται

ῥηιδίως, Μέ[μνων], ἐκ γαίης ἄχον ἰ[έν]τι.

Carmen haud dubie in Memnonis honorem scriptum miror quomodo Philas devenerit; fortasse initium est amplioris προσκυνήματος, quod a Memnone incipiens deinceps ad Isidem deam transierit; at ineditum in hac lectionis obscuritate iudicium est. — 1 init. ΕΛΤΕΡΟΝΗC Pacho, eademque Bailie sed Β littera ab initio addita. ΕΛΤΕΡΟΜΗΓ . . ΟΓΠ . . . ΥΛΗΝΟΤΙ Caillaud, cuius extrema confirmant et Pacho, qui ΑΥΛΗ, et Bailie, qui ΑΥΔΗΝΟΤΙ legit. — 2 . . +ΥΝΕΧΗCΗCΧΕΙΟΥCΩΥΔΑΝΙΟΝΔ . ΟΥΔΔΠ Caillaud, . . +ΥΝΕΧΞΕΝΕΙΝΟΥΙΟΝΛ . . ΔΠ Pacho, ΓΗΡΥΝΕΧΞΣΝΜΕΜΝΟΝCΕΔ ΕΟΥCΥΙΟΝΟΥΔΕΤΙ Bailie. — 3 CΕΙ . . . ΟΝΕ . ΝΟΑ . . ΟCΕΝ . ΔΓΤΜΙ Caill., . . ΟΞΦΩΝΕΩΝΕΝΔΙΟCΞΝΑΞΑΤΑΙ Pacho; recepi Bailii lectionem licet interpolationis suspitione non immunem eiusdemque supplementum ἐνδέχεται. — 4 ΥΗΙΔΙΩ . . ΜΕΙ . . . ΕΓΑΙ . ΗCΑΥΟΝΙ . . V Caill., ΗΙΔΩΜΖΝ

. . . . . ΞΓΑΗΝCAY Pacho, ΡΗΙΔΙΩCΜΕΝ . . . . . ΕΚΓΑΗΝCΗΧΟΝ Bailie, unde supplēvi. Memnonis imaginem cogita humi prolapsam: *non tibi iam facile est vocem ab Iove olim acceptam fundere.*

987. Thebis in Memnonis crure dextro. C. I. 4720.

Imp. Domitiano Caesare Aug(usto) Germanico c(onsule) XVII T. Petronius Secundus pr(aefectus) Aeg(ypti) audit Memnonem hora I pr(idie) idus mart(ias) et honoravit eum versibus graecis infra scriptis.

Φθέρξασο, Λατοίδα· σὸν γὰρ μέρος ὧδε κάθηται,
Μέμωνων, ἀκτεΐσιν βαλλόμενος πυρίναις.

curante T. Attio Musa praef. coh. II Thebaeorum.

Anni p. Chr. n. 95 dies XIV mensis Martii. — In praescriptis GERMANIC. XIII. C. Girard, GERMANIKC. XVII Salt, GERMANICO XVII Bailie. — 1 recte explicat Wilamowitz *Phoebe locutus es: nam tui pars magna Memnon hic sedet, tuis radiis percussus.*

988. In Memnonis pede sinistro. C. I. 4727 coll. Add. III p. 1202.

Ἐκλονον ἀνδάσαντος ἐγὼ πὺ λίθῳ Βάλβιλλα
φώνας τᾶς θείας Μέμονος ἢ Φαμένωθ·
ἦνθον ἦμοι δ' ἐράται βασιλίδι τυϊδε Σαβίνναι,
ᾧρας δὲ πρώτας ἄλιος ἦχε δρόμος,
5 κοιράνω Ἀδριάνῳ πέμπτοι δεκίῳι δ' ἐνιαύτοι,
φῶτ]α δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πέονρα·
εἰκόσιῳι πέμπτοι δ' ἤματι μῆνος Ἄθυρ.

Juliae Balbillae sunt versus ad aeolicae dialecti leges quales grammatici praeceperant instituti (cf. Ahrens *de gr. ling. dial.* II 580); comes fuit Sabinae Hadrianae, qui anni 130 mense Novembri Thebas visebant. — 1 πύ i. e. ἀπύ ut recte Franz explicat. — 2 Φαμένωθα vocat Paus. I 42, 3; Ἀμένωθ infra n. 992. — 3 Σάβιννα formatum ex Σαβίνη ut Φίλιννα ex Φιλίη. — 4 δρόμος i. e. δρόμους. — 5 ΔΕ | ΝΙΑΥΤΩ ΙΑΔΕΧΕΣΚΕΝ omnium apographa, corr. Dorville. — 6 sqq. nescio quid Letronio eumque qui secuntur acciderit, ut duos diversos dies significari putarent: Athyr mensis dies XXIV confectus erat, diei XXV hora prima audiverunt Memnonem.

989. In statua Memnonis. C. I. 4729 coll. Add. III p. 1202.

Ὅτε τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἀκούσαμεν τοῦ Μέμνονος.

Ἐχθίστον μάν, [φίλει] Μέμνον, ὅς [οὐ φώνην ἐθέλησας,
ὡς πάλιν ἀλλοτρί[ω]ς βάζειν ἄναν[δ]ος [ἔφους

. . . γὰρ σέ[π]τα μόρφα βασιλήιδος, [αἰ] σοι
ἐ[λ]θοῖσαι [γ' α]ῦται θήιον ἄχον ἴ[η]ς.

5 μὴ καὶ τοι βασίλευς κοτέ[ση, ὅ] νυ δᾶρον [ἀπεῦσαν
τὰν σέμναν κατέχης κουριδίαν ἄλοχον.

κῶ Μέμνων τρέσσαις μεγάλως μένος Ἄ[δρ]ε[ράνοιο
ἐξαπίνας αὔδασ· ἅ δ' ὀλοῖσ' [ἐ]χάρη.

Carmen eiusdem Balbillae est. Conpluriens videtur imperator cum uxore aut Thebas aut Memnonis certe statuam adiisse; et primo quidem nulla mora videtur Memnon auditoris obtemperasse (cf. epigr. anteced.), iterum vocem exspectantibus inofficiosum se praebuit. — Emendatio magna ex parte dubia est, sed hoc intellexisse videor v. 1-6 ipsum Memnonem adpellari; et miratur quidem Balbilla quod iterum taceat (v. 1 sq.): nimia enim reginam audiendi cupiditate ardere. Addit minas *cave ne ipse imperator tibi succenseat, quod tam diu uxorem moreris.* — 1 ΜΑΝ (sic Bailie, reliqui μέν) . . . . . ΜΕΜΝΟΝΟΣ — 2 post ὡς πάλιν (ὄς πάλιν Bailie) Salt et L'Hôte sic habent ΑΚΜΟΤΡΙΟCΒΑΞΙΝΝΑΝΟΣ . . , Bailie ΑΛΛΟΤΡΙΟCΒΑΞΙΝΑΝΑΥ . ΟC, unde distichon ad probabilem sententiam composui. — 3 ΠΡΗΕΓΑΡCΕ ΛΤΑ Salt, ΠΡΗ ΓΑΡCΕ . . . . Α L'Hôte, ΠΡΗCΘ ΗΓΑΡCΕ . ΤΑ Bailie; verbo πρήσθη (*exarsit?*) diffido, num τήρη? σέπτα Bailie. Idem extrema ΛΗΙΔΟΟ . . ΜΙ, ubi Salt ΜΙC habet; αἰ μὴ Franz. — 4 ΕΧΘΟΙ CΑΙΟ . . ΥΤΑΙΘΗ . . . . ΛΥΟΝΗ Salt, ΕΧΘΟΙCΑΤ . . ΤΑΙΘΗΙΟΝΑΧΟΝΗΗ Bailie; correxit Letronne, nisi quod ἴη scripsit. — 5 ΚΟΤC C . ΝΥΔΛΡΟΝΝ ΤΟΑ Salt, ΚΟΤΕ --- ΚΑΙΔΑΡΟΝ Bailie; κοτέση, ὅ νυ δᾶρον ὀνία - κατέχη Franz, quibus mea praetuli. — 6 ΚΑΤΕΧΗC Salt, ΚΑΤΕΧΗΗ Bailie. — 7 ΜΕΝΟΙCΑΟΙΝ Salt, ΜΕΝΟ . ICAC IN L'Hôte; μεγάλως μένος ἐκ βασιλήων praeivit Franz. — 8 ΑΔΟΤΟΙCΗΧΑΡΝ Salt, ΑΔΥCΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ Bailie, ΑΔΥ . . ΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ L'Hôte; correxit optime Franz, ὀλοῖσα est ἀλοῖσα.

990. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4725 coll. Add. III p. 1201 sq.

Ἰουλίᾳ Βαλβίλλῃς, ὅτε ἤκουσε τοῦ Μέμνονος ὁ σεβαστός
Ἄδριανός.

Μέμνονα πυνθανόμεναι Αἰγύπτιον, ἀλίω αὔγαι
αἰθόμενον, φώνην Θηβαίῳ πὺ λίθῳ

κῆνων ἐκ γενέας κᾶγω λόχον αἶμα τὸ κᾶλον,
 Βαλβίλλας δ' ἔμεθεν γρόπτα τ'δ' εὐσέβ[εος].

1 ΠΡΟΦΡΟΝ CME L'Hôte, ΠΡΟΦΡΩΝΕΜΕ Bailie, qui supplevit. — 2 supplevi ut τάν quo tenderet significarem. Vnus Ροοοοκε ΤΑΝ . . . ΛΧΟ. — 3 ΤΑΛΕΞ Salt, ΓΑΝΑΞ Bailie; τμᾶξε certum puto, quamvis auctacter dictum de adempta a Cambyse voce. — 4 ΑΘΕΟCΤΟΝΜΟΥΤΩC Salt, ΤΟΜΟΙ. CΩC Bailie; non expedio. De ipsa, re cf. Herod. III 27. 29 et cuius verba adeo similia sunt Aelian. h. anim. X 28 τοῦτό τοι καὶ Ὀρχος ὁ Πέρσης εἰδὼς ἀπέκτεινε μὲν τὸν Ἄπιν, ἐξεθέωσε δὲ τὸν ὄνον ἐς τὰ ἔσχατα λυπῆσαι θέλων τοὺς Αἰγυπτίους. ἔδωκε δὲ ἄρα αὐτὸς δίκας τῷ ἱερῷ βῶϊ οὐ μεμπτὰς οὐδὲ ἤττονας Καμβύσου τοῦ πρώτου τὴν ἱεροσυλίαν ταύτην τετολμηκότος. — 5 ΤΩCΩΙΟΙΚ Salt, ΤΩCΩΙΟΙΚΤ Bailie, qui τῷ σῶ οἰκτίστω ἰλέθρω Franzio probavit. — 6 ΤΟΝΗΛΑCΑΠΙΝ Salt, ΤΟΛΜΑCΑC Bailie, quod quoniam participium vix est (debebat enim τολμάσαις esse) scripsi τόλμας, ᾄς, nescius tamen quomodo versum explerem. Nam quae traduntur post Ἄπιν litterae ΚΑΙΤΟΝ corruptae sunt. — 7 τό γε κᾶλον ἔλεσθαι Franz; θῆον videbatur aptius. — 8 ΑΟΙΤΙΟCΩΙ Salt, ΑΟΙΕCΩC Bailie, qui ἄθλιε, σῶσδες ἔτι scripsit; ἄφθιτε verum puto, αἶ dedit Wilamowitz. — 9 suppl. Wilamowitz; praeferenda tamen haec fortasse sententia εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένηται (σὲ δὲ ἴδμεν δίω). Letronne σέ[ποτ' ἀσπάσδοντο. — 10 suppl. Franz. — 11 ΛΗΙΔΟCΚΑΛΙ Salt, ΛΗΙΔΟCΑΚΑ Bailie; Ἄκμας Letronne, non tamen bene verba interpretatus. Ego Mommseni sequor explicationem hance: *Balbilli mater Acme regiae stirpis fuit, nam avus eius (τῷ πάτερος δὲ πάτηρ) Antiochus rex erat, sive ex Syriae sive ex Commagenes regibus is fuit.* — 14 ΓΡΟΠΤΑΔΕΥΟΟΤΕ Salt, ΓΡΟΠΤΑΔΕΥCΕΒ Bailie, qui supplevit.

992. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4731 coll. Add. III p. 1203.

Ὅτε σὺν τῇ Σεβαστῇ Σαβεῖνῃ ἐγενόμην παρὰ τῷ Μέμμονι.

Αὔως καὶ γεράρω, Μέμμον, πάι Τιθῶνοιο,
 Θηβᾶας θάσσων ἄντα Δίος πόλιος,
 ἢ Ἀμῆνωθ, βασιλεὺς Αἰγύπτιε, τὼς ἐπέποισιν
 ἴσῃες μύθων τῶν παλάων ἴδριες.

Balbillae videtur epigramma neque id integrum licet taceant auctores.

993. In basi statuæ Memnonis. C. I. 4747. coll. Add. III p. 1204.

Ἀσκληπιοδότου ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ζῶειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα καὶ μέγα φωνεῖν
 μάνθανε, μητρῶμι λαμπάδι θαλπόμενον
 Αἰγύπτου Λιβυκῆσιον ὑπ' ὀφρύσιν. ὧν ἀποτάμνει
 καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·
 5 τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα μήτ' ἐνὶ Τρώων
 φθέγγεσθαι πεδίωι μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίηι.

Antoninorum aetate, cui tribuit Franz, videtur aliquanto antiquius elegans epigramma. Asclepiodotum poetam non novimus; fuit procurator Caesaris. Verba ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου in calce tituli scripta cum ipso nomine praescripto coniuncti. — 2 cf. supra n. 987 ἀκτεῖσω βαλλόμενος πυρναῖς scilicet Aurorae. — 4 Νεῖλω ἐλαυνομένω non habeo quae similia ora comparem quam ὄρχον et αὐλακα ἐλαύνειν.

994. In crure dextro Memnonis. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr. etc.* 1871. VII 281.

. . . . . τῷ σοφιστῇ

Μέμνον οἶδε λαλεῖν ὄσ[α] ῥήτωρ, οἶδέ ι[ε] σιγαῖν,
 εἰδὼς καὶ φωνῆς νεῦρα καὶ ἥσυχίας·
 κα]ὶ γὰρ ἰδὼν Ἡῶ τὴν μητέρα, τὴν κροκόπεπλον
 ἤχη]σε[ν] λιγυ[ρ]ῆς ἠδύτερον λαλῆς.
 5 τα]ῦτα Φάλερος ἔγραψε ποιητῆς ἠδὲ σοφι[σ]τῆς
 ἄξ]ια καὶ Μουσῶν, ἄξια καὶ Χαρίτων.

II exeuntis saeculi vel III ineuntis. Restitui *Comment. Bonn.* p. 23. Praescripta haec sunt:

ΩΤΙΚΟΦΙΓΓΗ

ΩΝ

I OCON videtur Wescher qui descripsit c litteram legendo geminasse et n pro a legisse. — ΤΟΣΙΓΑΝ — 4 ΓΕΩΛΙΓΙΝΙΣ — 5 ΓΟΦΙΛ.

- παρῆν θεωρὸς καὶ προσκονήσων [ἄμα·
 5 Μέμωνων ἐπιγνοὺς οὐδὲν ἐξεφθένξατο,
 Κέλερ δὲ ἀπήει ἐφ' ἃ πάλι παρῆν.
 μέσας διαστήσας ἡμέρας δύο
 ἤκουσεν ἐλθῶν τοῦ θεοῦ τὸν ἦχον.

ἔτους ̅̅ Ἀδριανοῦ Καίσαρος τοῦ κυρίου, Ἐπίφ ̅̅, ὥρας ̅̅.

Annus est 122, dies mensis Iulii primus. — 3 χωματων L'Hôte et Poccoke, κωμιτων Salt, κωμιτων Bailie; κωμητων primitus dederat Franz, postea χωμάτων cum Letronnio. Idem explicat *Receuil* II 346 *du milieu des χώματα de la plaine devaient s'élever des tourbillons de poussière, le 1er juillet, au moment où l'inondation du fleuve ne faisait que commencer.* Hos monticulos adscenderat ut videret Memnonem venerareturque, non ut audiret; biduo post auditum ivit (v. 8). — 4 Salt ΠΡΟΣΚΥΝΗCΩΛΑΝ, Bailie CΩΝΙΑΝ, bene correxit Franz. — 6 voluit fere haec Κέλερ δ' ἀπήει ἐφ' ἃ πάλαι παρῆν πάλι.

997. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4735 coll. Add. III p. 1203.

Μάρκιος Ἐρμογένης ἔκλυον μέγα φωνήσαντος
 Μέμνονος ἀντέλ[λουσαν ἰδ]όντος [μητέρα σεμνήν.

Eiusdem est titulus latinus apud Letronnium *Receuil* II 373: *Q. Marcus Hermogenes praef. classis Aug. IV exaudit Memnonem hora I nonis Martiis Serviano III et Varo coss., i. e. a. 134 mensis Martii die VII.* — Saltii apographum sic habet:

CANTOCMEMNONOCANTC\A
 ΔΑC . . . ΑΟΝΤΟC

nec differt L'Hôte, nisi quod ANTE habet v. 1. Poccoke extremum versiculum sic tradidit: ΔΔΟΜΑΟΝΤΟC. Ferri igitur non possunt quae Franz posuit ἀντέ[λλουσαν ἐὴν γενέτειραν ἰδ]όντος.

998. In basi Memnonis. C. I. 4738 coll. Add. III p. 1203.

Θῆκέ σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 σὴ μήτειρ, κλυτὲ Μέμνον, ἐελδομένῳ μοι ἀκοῦσαι
 σῆς φωνῆς· λυκάβαντι περικλυτοῦ Ἀντωνείνου
 δ[ω]δεκάτῳ κα[ὶ] μηνὶ Παχῶν τρισκαίδεκα ἔχοντι

- 5 ἤμα]τα δῖς, δαῖμον, τεῦ ἐσέκλυον αὐδήσαντος
 ἠελίου λίμ]νης περικαλλέα ῥεῖθρα λιπόντος,
 οὐνεκε]ν ἀντολῆς βασιλῆά σε θῆκε Κρονείων·
 θῆκε δὲ νῦ]ν πέτρου, φωνῆν δ' ἀπὸ πέτρου [ῥεσθαι.
 ταῦτα δ'] ἔ[γραψε Γέ]μελλος ἀμοιβαδῖς ἐνθά[δ'] ἀνελθ[ώ]ν
- 10 σ[ύν τε φ]ίλῃ ἀλόχῳ Ρουφίλλῃ καὶ τεκέεσσι.
 εὐτυχῶ[ς].
 Ρ]ουφίλλῃ [κα]ὶ Λονγείν[η].

Annus ipse indicavit v. 4, ubi si recte Bailie tradidit Δ. ΔΕΚΑΤΩ, est a. 150, mensis Maii dies VIII. — Formulas homericas notavit Letronne Od. μ 438 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη (v. 1), Il. I 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν-δ'ψ (v. 2), Il. Π 76 οὐδέπω Ἀτρεΐδew ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος (v. 5), Od. γ 1 ἠέλιος δ' ἀνόρουσε λιπῶν περικαλλέα λίμνην (v. 6). — 5 et 6 suppl. Letronne. — 7 Ζεὺς πάλαι ἀντολῆς Letronne, τὸν πάλαι Franz. Vsus sum littera N, quam Bailie ceteris apographis addidit. — 8 sententiam perspexit Letronne scribens ἀλλὰ σὺ νῦν πετροῖ. Bailie νῦν δὲ τύχες, sed N litteram testatur Salt; quae ipse posui satis placent. — 7 extr. εἰη Salt, ε . . . Bailie; ἔηκας Franz. — 9 . . . . . εἰς . . . εμε ΛΛΟC Salt, ΤΟ - - - - - ΕΜΕΛΛΟC Bailie, qui θῆκε τὸ γράμμα Γέμελλος scripsit. Recepi Letronnii supplementum, qui etiam ἀνελθῶν reposuit. — 10 CH - - - - ΙΗ Bailie; iam antea recte supplerat Letronne. — Subscripta Salt sic tradit ΦΙΛΗ . . . ΙΔΟΝΓΕΙΝΙΑ, Bailie ΟΥΦΙΛΛΗ - - - ΙΔΟΝΓΕΙΝΙ. Videntur filiarum nomina (v. 10).

999. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4761 coll. Add. III p. 1205.

Τίς] νύ σε τοιά[δ'] ἔρεξ]ε, φ[ίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαψιδίως [ώσει] τι [x]α[κὸν ῥέζοντα ἐνωπῆ];
 ἔτ(ους) [ιβ'] Ἀντ[ωνείνου τοῦ κυρίου
 Καίσαρος [μηνός . . . . .
 εὐτυχ[ῶς].
 Μάρ[κος] Γέμελλ[ος] ἑκατοντ[άρχης].

Duo sunt apographa Poccockii et L'Hôte, quorum prius quamvis pravum alteri inseruit confirmando;

L'Hôte:		Pococke:
ΝΥΣΕΤΟΙΑ	εφ	ΠCNYCETOIA
ΜΑΨΙΔΙΩC	ΤΙΝΑΑΓΕ	ΜΛΨΙΔΙΦΩΠΝΑ
ΕΞ	ΑΝΤΟ	ΕΞCΑΛΙΤΟΙΜΙC
ΚΑΙCΑΡΟC	ΕCΑΚΓΙ	ΚΑ . . ΡΓΩCΟΙΟCΑΡ
	ΕΥΤΥΧΟ	CΥΤΥΧ
ΜΑΡΙΩΓΕΜΕΛΛ	ΕΚΑΤΟΝΤ . .	ΜΑΡΙΩΤΩCΑΛΛCΟΕΚ.

Homerica inesse persensit Letronne, qui subscripta fere restituit; ipsos versus Π. Ε. 373 sq. agnovit Franz, qui infra *μηγὸς Φαρμουθί* scripsit. Annus ex superiore titulo repetendus.

1000. In statua Memnonis. C. I. 4749 coll. Add. III p. 1204.

Τούτοις τοῖς ἐλέγοις Πετρωνιανός σε γεραίρω,
 αὐδήεντι θεῶι μουσικὰ δῶρα διδούς,
 πατρόθεν οὖνομ' ἔχων Ἀ[ὕρ]ή[λι]ος, Ἴταλὸς ἀνὴρ·
 ἀλλὰ σύ μοι ζῶειν δηρὸν, ἄναξ, χάρισαι.
 5 πολλοὶ ἀ[ν]αστείχουσι δαήμεναι, [εἰ] ᾗ' ἔτι Μέμνων
 τοῦ λοιποῦ γῆρην σώματος ἐντὸς ἔχει·
 αὐτὰρ ὃ γε στέ[ρ]ων κεφαλῆς τε ἄτερ ἡμενος αὐδαῖ,
 ὕβριν Καμβύσεω μητέρι μεμφόμενος·
 εὗτ' ἂν δ' ἠέλιος φαέθων ἀκτεῖνας ἀνίσχηι,
 10 ἥμαρ σημαίνει τοῖς παρεοῦσι βροτοῖς.

II saeculi. — 2 cf. supra n. 815, 4 ψυχικὰ δῶρα διδούς. — 3 ΛCΤΗΝΟC Salt, ΑCΡΗΝΑC interpolavit Bailie; Ἀσπρήνας enim licet crediderit Franz non est nomen gentile. Αὐρήλιος invenit Hecker *Comment. de Anthol.* (1852) p. 63. — 5 ΑΜΑ et ΗΡΕΤΙ corr. Hecker. — 7 CΤΕΙΝΩΝ corr. Cobet apud Heckerum.

1001. In Memnonis crure sinistro summo. C. I. 4739 coll. Add. III p. 1203.

Τρεβούλλης.

Τῆς ἱεραῆς ἀκούουσα φωνῆς Μέμνονος
 ἐπόθουν σε, μῆτερ, καὶ [σε] ἀκούειν εὐχόμειν.

De aetate cf. titulum proxime sequentem. — 2 ἐπόθουν σε, μῆτερ

idem est quod crebro legitur ἐμνήσθην τῆς μητρὸς. Itaque inepte interpretati sunt apographa legentes καὶ ἔξακούειν εὐχόμεν. Pococke enim ΚΑΙΣΑΒΟΥΕΝ, auctores descriptionis Thebar. in *Descr. Aegypt. antiq.* I 111 ΚΑΙΣΑΡΟCΕΝΕΥΩΧΕΙΝ. *Velim*, enim inquit Trebulla, *ut tu quoque, mater, audias.*

1002. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4740 coll. Add. p. 1203.

Καικιλία Τρεβοῦλλα δεύτερον ἀκούσασα Μέμνονος.

Αἰδῆς τὸ πρόσθεν μοῦνον ἔξακούσαντας
 νῦν ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἠσπάζετο
 Μέμνων ὁ παῖς Ἡοῦς τε καὶ Τιθωνοῖο·
 αἴσθησιν ἄρα τῷ λίθῳ καὶ φθέγγματα
 5 ἢ φύσις ἔδωκε δημιουργὸς τῶν ὄλων;

Trebulla cum priorem breviorum titulum (n. 1001) summo cruris loco, alterum longiorem imo inscripserit, sequitur ut media spatia putemus occupata iam fuisse titulis, qui cum omnes Hadrianae sint aetatis rectissime Letronne (*Rec.* II 38) Trebullaë carmina Hadriano recentiora esse conlegit.

1003. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4741 coll. Add. III p. 1204.

Καικιλία Τρεβοῦλλα
 ἔγραψα ἀκούσασα τοῦδε Μέμνονος.
 ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον
 βασιλέος ἔφον εἰκόνα ἐκμεμαγμένον·
 φωνὴ δ' ὀδυ[ρτ]ῶς ἦν πάλα μοι Μέμνονος,
 5 τὰ πάθῃ γοῶσα, ἣν ἀφεῖλε Καμβύσης.
 ἀναρθρα δὲ νῦν καὶ ἀσαφῆ τὰ φθέγγματα
 ὀλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

4 ΟΔΥΜΟC, solus Baillie ΟΔΥΡΜΟC; corr. Franz. — 5 ΤΑΡΑΘΗΓΟΟ
 ΣΑΗΝ Pococké, ΔΕΟCΣΑΗΝ auct. descr. Theb., ΓΟΥCΑΛΗΝ Baillie; γοῶσα·
 δῆν κτλ'. Letronne, ἣν recte Franz. Fortasse si fides est Bailio habenda
 in lapide post γοῶσα interpunctum fuit. Videntur tunc credidisse,
 Memnonem antequam a Cambyse fractus esset etiam clarius locutum esse.

1004. In Memnonis pede sinistro praecedenti titulo a dextra. C. I. 4742 coll. Add. III p. 1204.

Ἀπῶνις ὤρα ᾧ ἤκουσα.

Ἀφροδειταρίου τὸ προσκύνημα γέγραφα
ἐμῆς δάμαρτος, ἣν ἔχοιμ' ὅσον φθέγγη.

Aponius una cum Aphroditario uxore Memnonem audiit. — 2 ΟΙ ΟΝ vel ΟΟΝ apographa, quod ὅταν vel οἶον corrigunt. Intellego *qua frui velim, quamdiu loqueris*.

1005. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4744 coll. Add. III p. 1204.

Ὁ Σαρδιηὸς Παρδαλαῖς δις ἤκουσα·
μεινήσομαι σεῦ καὶ ἐμῆσι βύβλοισι.

Pardalae pariter ac Catilio Nicanori de Aegypti miraculis librum edere consilium erat.

1006. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4743.

Ἀ]υδῆντά σε, Μέμνον, ἐ[γῶ] Πα[ίω]ν ὁ Σιδῆτης
τὸ πρὶν ἐπυθανόμεν, νῦν δὲ παρῶν ἔμαθον.

1 Salt ε . . ΠΑΝ | ΝΟCΙΑΗΤΗC emend. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr.* 1871 VII 278 ex titulo sequenti.

1007. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 c. Melius Wescher *l. s. s.* (cf. ad tit. anteced.) p. 278.

Εἰ καὶ λωβητῆρες ἐλυμήναντο δέμας σόν,
ἀλλὰ σύ γ' αὐδήεις, ὡς κλίον αὐτὸς ἐγώ.
Μέττιος, ᾧ Μέμνον, Παιῶν τὰδ' ἔγραψε Σιδῆτης.

Nomen viri fuit Mettius Paeon, nugas agit Wescher.

1008. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4745. Melius Wescher *l. s. s.* (cf. ad n. 1006) p. 280.

Εἰ καὶ λωβητῆρες ἐλυμήναντο [δέμ]ας σόν,
θειοτάτου νύκτωρ ὄμφην ἐπὶ Μέμνονος ἦλθον,
ἔκλον ἦς Κάτουλος, ταγὸς ὁ Θεβαΐδος.

1 cf. epigr. anteed. v. 1, quem versum non satis apte in suum usum convertit Catulus.

1009. In statua Memnonis. C. I. 4748 coll. Add. III p. 1204.

᾽Ω πόποι, ἧ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθ[αλμοῖσιν] ὄρωμαι.
ἧ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν,
ἦυσεν φωνῆι, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανώτο.

Ἄρειον Ὀμηρικοῦ ποιητοῦ ἐκ Μουσείου ἀκούσαντος.

Versus sunt homerici II. N 99 (v. 1), Od. τ (40 v. 2), Od. ω 530 (v. 3), Od. π 196 (v. 4). Est igitur titulus ex Homerocentonom genere, quales indicavit Letronne A. P. IX 381 et 382 coll. Iacobsii adnot. *Anth. gr.* vol. XII 182, quos numeros velim legas a Franzio corruptos. — Arius (ΑΡΓΕΙΟΥ Hamilton) τῶν ἐν Μουσείῳ σιτουμένων ἀτελῶν fuit, cf. Letronne *Receuil* II 347 sq.

1010. In Memnonis statua. C. I. 4754 coll. Add. III p. 1205.

Ἐπεὶ τύχης τοῦ] κυρίου Διονυσίας
τὸ προσκύνημα· πολλάκις δ' ἀκούσεται.

1 suppl. Bailie, et simile quid certe fuit.

1011. In Memnonis statua. C. I. 4755 coll. Add. III p. 1205.

Βαλβεινιανὸς ἔναρχος ἐθαύμασεν ἀρχιδικαστῆς.

De vocabulo ἔναρχος v. Franzii adn. ad Add. l. s. s.

1012. In Memnonis crure dextro. C. I. Add. III 4761 b.

Εἰ φθέρῃ [τι, λάλ]ησ[ον] . . . . .
εἰ δὲ μόνον [σει]γῆ[ς] . . . . .
ἀ[λλὰ θε]λων ἐπακο[ῦσαι] nomen viri ἐνθάδ' ἴκανον,
μή μοι τὴν σειγῆν . . . . .
5 εἶ, Μέμνων, ἐλάλησας . . . . .
πάντοτε καὶ [π]αί[δ]ων ἠελ[ιο] . . . . .

1 ΠΜ ΗC εἰ φθέγγῃ τι λαλήσας Letronne. — 2 ΙΕΓΑΩS γεγαώς Franz. — 3 ΑΙΝΑΛΛΟCΩΝ corr. Franz. — 4 CΕΙΓΗΝΕΝΕ — 6 ΤΑΙΩΝ πασάων Letronne. — Disticha videntur fuisse huius fere argumenti: *si quae loquendi tibi est facultas, loquere; sin vero tacere tantum didicisti, quid huc veni? ut audirem te veni; ne silentium mihi obvertas.* Tertio denique disticho, quod videtur aliquanto post additum, voto potitus laudat deum: *bene sonuisti; ego vero solem conspicatus qui te facundum facit usque uxoris et liberorum recolam memoriam, ut ludam ἐγὼ δὲ μνήσομαι ὁμείνουσ πάντοτε καὶ παιδῶν ἡέλιον προσιδῶν.*

1013. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4746 coll. Add. III p. 1204.

Οὐκ ἀκάρηνος [ἔφν τὸν ἀεὶ χρόνον, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Μέμνων ἡμερί[οισιν ἄμ' ἀ]ντολῆ [ἡ]ελίοιο
θεσπίζων μερό[π]ε[σσι]ν [ἐπερχομέν]ο[ις] προσαν[τεῖ]-
ἐκ πάσης [γὰρ] [γῆς ἐ]λθθεῖν [ἐπὶ ἐ]σπεύδ[ον]τ[ε]ς
5 οἱ μὲν ἐπ[ή]ρανα δεχν[ύ]μενο[ι] μάλα] θανατίζοντες
οἶχ[ο]νται [πάλιν ἐς] πάτρα[ν φθόγγοιο] τυχόντ[ε]ς,

Sententiam secutus qualem Franz significavit verba aliter constitui; certi fere nihil dare potui. — 1 ΗΝΟC Salt, ΗΝΟC --- ΠΕΟCΙΟΙΝΟ Ρο- cocke, cuius ceteroquī tam corruptum est agraphum, ut nihil inde discas. Cum Saltio, si leviora excipias, plane consentit L'Hôte. — 2 ΗΜΕΡΙΠΛ . . . . ΝΤΟΛΗΧΕΛΙΟΙΟ — 3 ΜΕΡΟΕΩΝC . . . . ΟΧΙΡΟCΑΥCΗ με- ρόπεσσω Letronne et Franz, ἐπερχομένοις Franz, qui extremo loco προσ- άνυσεν posuit. — 4 ΠΡΙ . . . . ΛΘΕΙΝΙ . . . . ΟΝΤΟC — 5 ΕΠΙ . . . . Υ ΜΕΝΟC . . . . ΝΘΑΥΜ κτλ'. — 6 ΟΙΧΩΝΤΑΙΓ . . . . ΓΑΤΡΑ . . . . ΤΙΧΟΝΤΟC suppl. Franz, nisi quod χρησμοῖο scripsit pro φθόγγοιο. — Mutilum carmen esse docent οἱ μὲν verba v. 5.

1014. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 d.

ἜΩ παῖ, χαῖρε πρό[φ]ρων, [λαλέοις δέ τι χ]άρμ[α nomen
. . . . . θεῶ]ν εἵνεκα, ταῖς μέλομαι.

L'Hôte haec ita tradidit:

ΩΠΑΙΧΑΙΡΕΠΡΟ ΡΩΝ
ΑΡΜ
ΕΙΕΡ ΝΕΙΝΕΚΑΤΑΙCΜΕΛΟΜΑΙ
CΡΟΙCΑ
Ν ΚΡΕΤΟC

Balbillae esse epigramma coniecit Letronne, et sane mulier loqui videtur dearum quarundam sacerdos, quarum in gratiam postulat ut sonum edat Memnon. — A sinistra alter fuit titulus quattuordecim fere eisque brevioribus versibus perscriptus, quem metricum fuisse docent verba ἰδῶν (v. 4) et ἀμβροτος (v. 12).

1015. Memphi in ungue Androsphingis. C. I. 4700 coll. Add. p. 1187.

Σὸν δέμας ἔκπαγλον τεῦξαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
φεισάμενοι χώρης πυρὶ δαμαζομένης,
ἐς μέσον εὐθύνατες ἀρουραῖοιο τραπέζης,
νήσου πετραίης ψαμμὸν ἀπωσάμενοι.

5 γείτονα πυραμίδων τοίην θέσαν εἰσοράσθαι,
οὐ τὴν Οἰδιπόδαο βροτοκτόνον, ὡς ἐπὶ Θήβαις,
τῇ δὲ θεᾷ Αἰητοῦ πρόσπολον ἀγνωτάτην,
τῇ] ἐπιτηροῦσαν πεποθημένον ἐσθλὸν Ὀσειριν,
γαίης Αἰγύπτιοιο σεβάσιμον ἡγητῆρα,

10 ἔξοχον οὐρανί[ω]ν, μεγα[λή]το[ρα] . . . . .
εἶκελον Ἡφαίστω . . . . .
εἰς ὅταν ὤκε[αν]ο . . . . .
ἐς γαῖαν . . . . .

Ἄρριανός.

2 ΠΥΡΙΔΑΜΑΖΟΜΕΝΕ quod qui legunt πυρίδα μαζομένης (Letronne) vel πυρίδ' ἀμαζομένης (Franz) ne ipsi quidem sciunt quomodo explicent. Cui parcitur terrae, ea aliquid vel passa esse vel pati dici debet, unde etsi metrico vitio diffidas tamen πυρὶ δαμαζομένης verum putaverim *terrae caloribus subactae*. Et sane apta erat ad calores arcendos sphingis imago muris undique circumdata; cf. ad C. I. 4701. — 3 ἀρουραῖος τράπεζα (de adiectivi genere cf. ad *hymn. Isid.* infra n. 1029.) est campus arenosus, νῆσον πετραίην *planum quadratum, in quo positus est Androsphinx*, recte explicat Franz. — 7 adtulit Letronne Steph. Byz. s. v. Λητοῦς πόλις, μοῖρα Μέμφωος, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες καὶ Λητοῦς ἱερόν. Hinc nomen, in quo pyramides erant, Letopolites vocabatur. — 8 ΤΙΠΕ ΠΙΤΗΡΟΥΣΑΝ corr. Franz. Non quaesiverunt interpretes, qualem deam sibi finxerit Arrianus poeta sphingem, quae res quamvis in infinita numinum Aegyptiorum confusione lubrica sit, tamen hoc loco dubium non est quin sphinx Isidis personam induerit; cf. Plut. *Is. et Osir.* c. 52 εἰςὶ γὰρ οἱ τὸν Ὀσειριν ἄντικρυς ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι Σείριον ὑφ' Ἑλλήνων λέγοντες . . . τὴν δ' Ἴσιν οὐχ ἑτέραν τῆς Σελήνης ἀποφαίνον

τες, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς τὰ μὲν κερασφόρα τοῦ μνηροειδοῦς γεγονέναι μιμήματα, τοῖς δὲ μελανοστόλοις ἐμφαίνεσθαι τὰς κρύψεις καὶ τοὺς περισκιασμούς, ἐν οἷς διώκει ποθοῦσα τὸν ἥλιον. Opperiri igitur dicitur Isis, donec sol mane exoriatur, cf. ad. v. 12. — 10 ΟΥΡΑΝΙΟΝΜΕΓΑΝ Clarac; post ΜΕΓΑΝ apographum in *Quarterly Review* 1819 p. 411 editum haec addit ΙΤΟΜΙΝΙΙΙΙ . . . ., idemque v. 11 post ΗΦΑΙΩΤΩΙ haec Ι . . . . Ι . . . ΤΟΙΗΝΙΟΙΥ et v. 12 idem habet . . CICOTΑΝΟΚΕΜΟΚΚΙ.ΜΟΙΔΔΙΝΟΙ ΜΙΝΙ, ubi Clarac ΕΙΩΤΑΝΩΙ, denique v. 13 . . ΓΑΙΑΝΙΧΥΡΩ.ΟΛΙ . . . ΝΙΙΙ -, ubi Clarac ΕΓΓΑΙΑΝΦ. — 10 ante οὐράνιον fortasse non debebat quiddam addi, nec ipse ille accusativus mutandus erat; μεγαλήτορα tamen certum videtur. — 11 Hephaesti apud Memphitas templum notum, cf. Herod. II 112. — 12 videtur solis iter describi; ἐπιτηρεῖ illa, εἰς ὅταν ab oceani extremis oris redeat sol sive Osiris; nam ὠκεανός vocabulum non puto dubium esse. Cf. Diod. I 27 in hymnis apud Nysaeos cippo inscriptis εἰμί δὲ Ὅσιρις ὁ βασιλεύς, ὁ στρατεύσας ἐπὶ πᾶσαν χώραν . . μέχρι τῶν τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ πηγῶν καὶ πάλιν ἐπὶ τᾶλλα μέρη ἕως ὠκεανοῦ.

1016. Memphi apud Androsphingem. C. I. Add. III 4700 b.

Ἦδε κυρεῖ πάντ[ω]ν σφί[γ]ξις καὶ θεῖον ὄραμα
 σῶμα [γ]ὰρ [εἰ] νοέεις [σὺ σο]φ[ῶ]ς ὅπερ ἔπλετο τῆδε,
 φάσματος [ἔξ] ἱεροῖο νοήσεις κόσμον ἅπαντα,
 ἱερὸν [ῶ]ς ἐφύπερ[θ]ε πρόσωπον ἔχει τὸ θ[ε]ο[π]ν[ο]ν,
 5 γν[ῖ]α δὲ καὶ δέμας οἷα λέων, βασιλεὺς ὃ γε θηρῶν.
 θ[ε]ινὸν [μ]ὲν τὸ θέαμα, [ἀτ]ρακὲς δ' εἴ τις γε νο[ή]σει,
 ὄψιν [ε]ῖχει . . . . .
 . . . . . ἐκ τῆς θειότητος
 ἐσθλῆς· αὐτὰρ [ἔγ]ω[γ]ε [Σ]α[ρ]απίων ἐχάραξα.

III fere saeculi. — 1 ΠΑΝΤΟCNCΦΙ. ΕΙC πάντων σφίγξ, ἣ καὶ Letronne, πάντως ἣ σφίγξ καὶ Franz. Mihi lusisse videtur poeta omnium est et tortrix et spectaculum divinum. — 2 ΚΩΜΑΙΑΡΚΡΝΟΕΕΙCΩΦΟCΟΠΕΡ σῶμα γὰρ εἰ νοέεις ὕψος θ' ὅπερ Franz; at altitudo et corpus vix bene inter se coniunguntur. — 3 ΗΦΑCΜΑΤΟC_ΕΙΕΡΟΙΟ φάσματος εὐέργιο Letronne, in quibus noli offendi adiectivo εὐέργος, Franz πλάσματος εὐώποιο. — 4 CΟCΕΦΥΠΕΡΚ.ε et ΘCΟΤΗΟΥΝ corr. Letronne. — 5 ΓΥΡΑ — 6 ΕΙΝΟΝ ΚΕΝΤΟΘΕΛΜΑΝΡΕΚΕC corr. Franz. — 7 ΤΝCΧΕΙΤΕΙΗΟΤΕΙΩΝΛΜΟΗCΑCΙΟΝ ΔΕ ὄψιν ἔχει recte videtur Franz scripsisse, reliqua eius supplementa inepta; conieceram olim ὄψιν ἔχει [σ]τέ[ρ]ν[ο]ι[ο] ἐπω[μα]δόν. — 8 ΚΕΚΕΤC ΑΝΤΘΕΛΕΙΑΙΟΜΕΔCΙΓCΕΚΤΗC videbar olim παντολέτιμ simileve eiusdem ge-

neris vocabulum legere, coll. supra. n. 1015, 6. — 9 ΣΤΩΙΞΕΑΣΑΠΙΩΝ ἔγρωγε
Letronne, Σαραπίων Franz.

1017. Thebis in Rhamsis IX syringe. C. I. Add. III 4807 h.

Θηβαίας [σ]ύριγγας ἐγὼ καὶ Μέμνονα σεμνὸν
θαύμα[σα τ]ῆς τέχνης Οὐράνιος κυνικός.

Litterae valde recentes; Vranium cynicum non novī, neque alium
ullum Demonacte recentiore, qui mortuus est a. 150. — 2 ε ΥΜΑ ΗC
suppl. Franz.

1018. Thebis in syringe. C. I. Add. III 4791 b.

Πάσας μὲν σύριγγας ἐθαύμασεν Ἡράκλειος,
ἀλλὰ λέγει πάντων Μέμνονα θειότατον.

1019. Thebis in syringe. C. I. 4792 coll. Add. III p. 1210.

Θαύματα συρίγγων ὀρόων μέγ' ἐθαύμα[α]σα Βησ[ᾶς],
τὴν δὲ μάλιστ' ὀρόων ἐθαύμασα Μέμνονος ἐσθλή[γ].
Ἡρακλίδης.

Besas saltatoris Aegyptii nomen Anth. Pal. *app.* 30, 3. Besas ho-
mo indoctus Memnonem inter syringas numerat. — Ἡρακλίδην subscri-
ptum recte fortasse Letronne ad hunc titulum pertinere negavit.

1020. Thebis in syringe. C. I. 4816 coll. Add. III p. 1214.

Τατιανὸς ἡγεμὼν Θηβαίδος ἱστορήσα[ς] ἐθαύμασεν
τὸ] θαῦμα ξινὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπ[τί]ων.

Tatianus praeses Thebaidis ante a. 367, cf. supra n. 919. —
2 ΟΙΘΑΥΑ ΞΥΝΟΝ — ΑΙΓΥΠΩΝ Αἰγυπτίων corr. Letronne. Initio versus
(nam senarium esse persuasum habeo) Franz ἐνταῦθα τὸ εὐσύνετον, Le-
tronne τὸ μνημόσυνον. Intellego *miraculum omnibus adeuntibus commune.*

1021. Apud Antinoen. C. I. Add. III n. 4705 i.

Ἐνθ' ἀναβάς ἐ[χ]ά[ρα]ξε Κατυλλῖνος ἐν προ[θύρ]οισ[ιν],
τέχνην θαναμάζων τῶν ἱερῶν λαοτόμων.

1 ΕΛΑ . . ΞΕ ΣΟΓΓ. Letronne. — ΠΡΟΣΗΜΟΙΣ προθυραίοις vel προφυλαίοις Letronne. Praetuli quod Franz proposuit ut vulgarius. — 2 poterat λαοτόμων ιερῶν, uti observavit Franz. Urbi vicina sunt sepulcra montibus incisa.

1022. Talmi in vico Nubiae, inter columnas pronai. C. I. 5041.

Σαν[έ]νωσ γράφει ὁ υἱὸς Ψενο[σίριου]
 σέβου τὸ θεῖον, θῆε πᾶσι τοῖς θεοῖς,
 ἐφ' ἕκαστον [ίε]ρὸν [ἐ]πιπορεύου προσκυνῶν,
 ἡγ[ο]ῦ μά[λισ]τα τοὺς πα[τ]ρώους καὶ [σέβου]
 5 Ἴσιν, Σά[ρ]απιν, τ[οὺς] μεγ[ί]στους τῶν [θεῶν],
 σω[τῆ]ρας [ἀγα]θ[οὺς], εὐμε[ν]εῖς εὐεργέτα[ς].

1 ΣΑΝΝΩΣ — 3 ΘΦΕΚΑΚΤΟΝΤ. C | ΡΟΝΘΠΙ — 5 ΣΑΡΑΠΙΝΤΣ . . . | ΤΙ. ΤΟ ΥΣΤΩΝ — 6 ΘΡΑΚΑΤ/ΘΣ . . . | ΝΕΙC restituit omnia Niebuhr, nisi quod v. 6 τηρήσατε θεούς, εὐμενεῖς εὐεργέτας posuit, correcta haec a Franzio. Dubium nihil fere est praeter nomen v. 1 (quem versum non certum videtur senarium esse; scripsisset enim τὸδ' υἱός) et σέβου v. 4, ubi adiectivum potius velut φίλους fuisse puto; nam σέβου si posueris vix poteris quin μάλιστα iteres. — Consimilia Maecenatis sunt praecepta ad Augustum ap. Cass. Dion. LII 36 τὸ μὲν θεῖον πάντῃ πάντως αὐτός τε σέβου κατὰ τὰ πάτρια καὶ τοὺς ἄλλους τιμᾶν ἀνάγκασε, τοὺς δὲ δὴ ξενίζοντάς τε περὶ αὐτὸ καὶ μίσει καὶ κόλαζε κτλ., nisi quod ex parte obloquitur Maecenati Sanenos de peregrinis sacris minus severe iudicans.

1023. Talmi in templo dei Manduli. C. I. 5039.

Χρυσογέλ[υ] Π[αι]άν, Μανδοῦλι, Ἀθηνᾶς ἀγάπημ[α] . . . .
 Λατοῦς γόν[ε], χρη[σ]μ[φ]δέ, λυρόκτι[υ]π', [ί]ή[ι]ε Ἀπολλ[ο]ν,
 ὃ τὴν μελανόστολον βασιλίω[σαν] Εἰ[σιν] . . . . .
 ἰσαθρήσας δ' ἐγὼ ἐν θ[υ]σί[αι]ς ἰκάνω προσκυνή[σ]ας σ[ε],
 5 τὸν προκαθηγέτην] Μανδο[ῦ]λι καὶ πρό[φ]ρον[ω]ς ἐθυσάμην
 τὴν σὴν [μ]αντισύνην τίς δ' ἄ[ν] κομίσαι[τ]' ἐπινεύσαντ[ος];

Ἰλα[θ]ί[μ]οι, Μανδοῦλι, Διὸς τέκο[ς] ἢδ' [ἐ]π[ί]ν[ε]υσον
 σῶζε με καὶ κ[ε]δν[ή]ν ἄλοχον κ[α]ὶ παῖδας ἀρίστ[ου]ς
 . . . σ[ῶ]ζε πάντοτε καὶ [σφαῖ]ς κ[αὶ] δμ[ῶ]ας πατ[ρ]ί[δ]
 ἰκέσ[θαι]

10 νόσφιν ἄτερ [ν]ο[ύ]σου καὶ [ἄ]τερ χαλεποῖ[ο] πόνοιο,

λαμπρ[ὸς ἐπιπν]ε[ί]ων καὶ δ[ε]ξιὸς ἰστ[ία] ἰκ[άν]ων

Carmen inperite factum tam male aut inscriptum aut descriptum est, ut vel post optimam Niebuhrii operam plurima sint incerta. — 1 ΧΕΛΕ — ΑΓΑΠΗΜΙΕΙΛΑΝΕΠΙΣΕΜΟΛ. εἶ λαν ἐπίσημος Niebuhr, cuius nisi contrarium notabitur omnia sunt supplementa. — 2 ΓΟΝΗΧΡΗΝΜΟΑΕΛΥΡΟ ΚΤΟΠΗΤ . . . ΙΕΑΠΟΛΛΩΝ — 3 ΒΑΣΙΛΙΧΙΣΕΙΛΙΕΙ . . . Α . . . . supplendum amandi verbum. — 4 ΕΝΘΑΣΙΗΚΑΝΩΣ ἔνθα εἴης ἰκανῶς προσεκίνησα θεόν Niebuhr. — 5 ΘΗ ΠΙ . ΧΜΑΝΔΟΤΙΚΑΙΠΡΟΟΡΟΝ . . . . προκαθηγέτην Franz, προκαθήγημα Niebuhr; προφρόνως ἐθυσάμην ego. — 6 ΑΛΚΟΜΙΣΑΙΣΠΙΝΕΥΣΑ ΝΤΩ — Inde a v. 7 hexametri secuntur, probi duo, ceteri ut videntur vitiosi. — 7 ΤΛΑΠΙΟΙ — ΤΕΚΟΗΑΠΝ . ΥΣΟΝ — 8 ΚΗ . . . ΗΝ — ΚΩΙ — ΑΡΙΣΤΙΣ — 9 ΚΑΪΣΩΣΕ ΣΩΞΕ scripsi. — ΕΤΑΣ ἕτας Niebuhr. — ΚΝΔΜΟΑΣΠΑΤΗΔΙΣΚΕΣ ΟΝ — 10 ΜΟΣΟΥ — ΧΑΛΕΠΟΙΝΙΩΝ versus fere Hesiodi est opp. 91. — 11 ΛΑΜ ΠΡΣ . . . ΤΦΕ . ΩΝ — ΔΙΣΙΟΙΣΤΑΙΚ . . . ΩΝ λαμπρὸν πνεῦμα φέρων Franz; extrema Niebuhr καὶ δεξιὸς Ἰσιδι καρπῶν. Scripsi quae sententia flagitabat. — Secuntur tres versus plane inextricabiles; v. 12 legunt vocabulum μαντο[σ]νας, v. 14 traditur . ΛΟΡΕΝΑΙΣΕΧ . CONCXYNACYΧΑΣ . . . , fortasse legendum [καὶ] λίτομαί σε, χρυσοχέλυ, τὰς ψυχὰς [μοι] διασώζειν.

1024. El Gabaouat in vico oasis Thebarum. C. I. 4958.

a. Ἀμμώνιον [θεὸ]ν Χρ[ι]στῶ με[μ]ελημένο[ς] εἰ[δ]ον·
Ἰλαθεῖ, Χρ[ι]στὸς ἐ πάτερ, χροῦσεον γένος ἀν[θ]ροποφής
b. ἀ[ν]θρῶ[ν] . . . . .

Duo sunt fragmenta, quae dubites num sint inter se coniungenda. — 1 ΑΜΜΩΝΙΟΝΕΝΧΡΗΣΤΩΜΕΛΗΜΕΝΟΝΕΙΛΟΝ finxi hominem christianum (nam christianum titulum esse frustra negat Franz) Ammonis aliquod templum adeuntem, ubi tamquam improbi sibi conscius facinoris Christo supplicat. Χριστῶ μεμελημένος Greg. Naz. A. P. VIII 147. — 2 ΧΡΕΤΕ — sub finem ^{ΑΝ : Α} νποφηνλας quae correxit Franz. — 3 ΔΝΟΚΠΩΛΠΩΠΙΡΣΝΕΛΣ fortasse ἀνθρώπων πτωχῶ γενεῶ.

VI. HYMNI.

1025. Teni in oppido. C. I. 2342.

Χαῖρέ μοι, ὦ Δῆλον μεδέων, φαεσίμ[βρ]οτε [Τ]ε[ιτ]άν,
 ἄντροις δ]μφαίοισι Κλάρον Βράγχου τε ἴ[ε]ρο[ῖσι]
 τιάμ]εν', ὠρομέδων, μουσηγέτα, χρυσοέθ[ειρε],
 Δελφῶν], ὦνα, πε[τρ]ῶν, πάτερ ἄφθ[ιτ]ε, δεῦ[ρ'] ἐ[πάρηξον
 5 ἐνχομ]ένοις μερό[π]εσσ[ι]ν τεῆς Τήνου ν[αέταισιν],
 καὶ κλύ]ε θειοπόποιο φίλου μακά[ρ]ων [τε βροτῶν τε,
 χειρ[ῶ]ν [δ]υσ[μ]ενέ[ω]ν τε τεὸν βρέτα[ς] εἴ[ρουσαι αὐτός
 . . . . .
 πη]κ[τί]δα δ' οὐρανίων ἐτάρην θαλῆς τ[ε] χορῶν τε

II vel III saeculi. — 1 ΦΑΣΙΜΜΟΤΕΙΤΙΑΝ corr. Boeckh. Ab initio Φῶϊβε ἀναξ Wilamowitz. — 2 νύμφαίοισι Boeckh. Scripsi ἄντροις ὀμφαίοισι Nonnum secutus (IX 283) ὀμφαίη παρὰ πέτρῃ i. e. *Delphis*. — ΤΕΙ ΡΟΝΤΟ requiritur locale quoddam vocabulum; ἱεραῖσι. cedet vero. — 3 χρυσοέθειρε Boeckh. — 4 ΘΝΑΠΕΓΙΩΠΑΤΕΡΑΦΘΠΕΔΕΥΙΕΙΣ ἀφθίτε Boeckh; similes sunt hymnorum orphicorum clausulae. — 5 ΜΕΡΟΤΕΠΠΕΝΤΗΣ μερόπεσσι Boeckh, idemque ναέταισιν supplevit; traditur ΝΑ. — 6 ΜΑΚΑΙΩΝ corr. Boeckh; extrema certa sunt. — 7 ΡΟΝΛΥΛΑΙΝΕΟΝ — ΒΡΕΤΑΙΕΙ βρέτας Boeckh. — 8 ΑΛΑΙΟ . . . . ΕΝΗΓΙΕΡΕΙΟΥ . . ΝΑΝ videtur ἱερεῖς vel πανηγυρέες legendum. — 9 κπΔα corr. et suppl. Buecheler. Non videtur talis cogitari Apollo, qualem invocat Orphicus poeta *hymn.* 34, 14 σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτω ἀρμόζεις κτλ.

* 1026. Romae. C. I. 5973 c.

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ[βιε, δέσποτα Παιάν,
 σὴ δύναμις κακόεργον ἀνακρο[ύει τ' ἐπιπομπὴν
 ἀνθρώπων, τρομέει τε πάλιν [δέσποινά τ' ἐπαινή
 Ἄδης τ' εἰρυθέμιλος, ὅταν ζωαλ[κία χειρα
 5 ἀντανίσης, βιοδιῶτα, φερεσσιπό[ροις μερόπεσσιν.
 νῦν οἶν πάντα δόμον γενέτα[ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα
 σῶζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσώδυν[ε, δῶτορ ἐάων.
 Πατρῶινου.

Patroinum (C. I. 6649) cur carmen fecisse negaverit Bergk (*Poet. lyr.* II 574) obscurum est; falso vero, ut nunc scimus, idem integros hos versus ex Sophoclis Paeane petitos esse coniecit. — 1 suppl. Welcker (*Syll.* 135) ex *hymn. orph.* 67, 1. — 2, 3, 4 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. cf. *h. orph.* 68, 6 μούνης τε στυγέει σ' Ἀΐδης ψυχροφθόρος αἰεὶ. — 4 ΖΩΑΛΛΙΙ aperta lapidis lectio; Nonn. XXXV 75 δειξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκία. — 5 φερεσσιπόνοισι βροτοῖσιν Franz, cui praetuli quod suavius ad aures accideret. — 6 γενέταν τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα Franz, patrem intelligens Patronum, quem extremo versus septimi loco male posuit; γενέτας Bergk idemque supplevit v. 7.

* 1027. Athenis translatus cippus in museum Cassellanum. C. I. 511 ex Gesneri editione et Add. I p. 913 ex meliore Voelkelii apographo. Praeter meum deinde apographum ectypo utor a Pindero benigne mihi commisso.

Ἄγαθῆ τύχη.

- a. Ἐγρῆαιω, Παιήων Ἀσκληπιέ, κοίρανε λαῶν,
 Ἀητοίδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἠπιόφρων παῖ,
 ἕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν ἐπάκουε
 σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθότες ἰλάσκονται
 5 σὸν σθένος, ἠπιόφρων Ἀσκληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν
 ἔγρῆαιω καὶ τεὸν ἕμνον, ἰήιε, καί κλυτι χαῖρε.
- b. Ὑγεία, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ νείν τὸ λει-
 πόμενον
 βίου· σὺ δέ μοι πρόφρων ξυγείην
 εἶ] δ' ἀθῆς ἢ πλούτου χάρι[ς] ἢ τέκνων

10 εἰ] δ' αὖθις εὐδαιμόνος ἀνθρώπο[τι]ς βασιληίδος ἀρχᾶς,
 ηπιοφρον

ζυγίης Ἀφροδίτας ἐλκεσι θηρεύομεν

εἰ δέ] τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψι[ς] ἢ πόνων ἀκοα
 [π]έ[φ]ανται,

μετὰ [σ]ῖ[ο], μάκαιρ' Ὑγεία,

τέθαλε κ[αὶ] λά]μπει χαρίτων [φ]άος.

15 σέθεν δέ [χ]ωρίς οὔτις εὐδαιμὼν ἔφν.

c. νεωθάλος αφθιτον, ... Τελεσφό-
 ρε, σὰς ἀρετὰς . . . . . πάνσοφε
 λυσιπόνοι[ς] . . . . . ενε δ᾽ε-
 μον . . . . . α θά

20 νατον λαθικ[η]δ[έα] . . . . .

. . . . . π[ά]γλωσσα γένη

μερόπων ἀνεγείρατε ἐκ (κ)αμάτων

βαρναλγέα νοῦσον ἀπωσαμένωι

Παιᾶν δὲ γέγηθεν ἀχειρεκόμης

25 νέον ἔρνος ἔχων σε, Τελεσφόρε, τὸν

περὶ κῆρ ἔσ[τη],

καὶ πολλὰκι σεμινὰ θεοῦ Καμάτου

βροτὸν ἐς φ . . . . , σὺ δὲ θν αὐτὸς ἄγων

μετὰ σοῦ βαρὺ . . . . .

30 Ἴδη χαῖρέ μοι, ὦ ἰώμενος, ὦ πολὺ[τει]με,

π[α]ῖ[ξε, Τελ]εσφόρε, παῖζ', ἰ[ή], σὺ γε γηθοσύ[νοισι
 σοῖς] περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χεῖς ἱερ[εῦσιν].

ὑμναίωμέν σε, μάκαρ, φρασιμβροτε, [δ]ῶ[τ]ορ ἑάω[ν],

Παιᾶνος ἴδρμα, Τελεσφόρε κλεινέ, δ[ιοικῶ]ν.

35 καὶ σε Ἐπιδαύριοι μὲν ἀλεξιχόροισιν αἰδαῖς
 γηθόσνοι μέλπουσιν, ἀναξ, Ἀέσιν καλέοντες,

οἵ[ν]ε[κ] ἄ[κ]ος θν[η]τιοῖσι φέρεις (σ)τυγερῶν ὀδυνῶν

Κεχροπίδ[αι δ'] ἄθουσι Τελεσφόρον, ἔξοτε γ[έ]η

νοῦσον ἀπωσάμενος πυροφ[θ]όρον ἐς τέλος αὐτοῖ[ς]

40 εὐτοκ[ί]ην ταχέως ἀσσκ[ηθ]έα, δαῖμον, ἔθηκας

οὐ μὰν [το]ῦδε χάριν σε, Τελεσφόρε, ἄδομεν οἶον,

ἀλλ' ὅτι κ[αὶ] Παιᾶνος ἀχειρεκόμου θεραπείαις

ζωοφόρον [σ' ἔ]θ[ρηψεν], ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Exeunte saeculo II vel ineunte III titulum insculptum esse vidit Boeckh, quo quidem tempore sacra Telesphori ad placandam pestilentiam Athenas translata essent. Cuius rei satis memorabile atque certum ut videtur testimonium suggestit mihi Neubauer ex duobus titulis atticis (*Philist.* III 549 et *Ephem.* 3204) eodem illo tempore scriptis, quibus ephēbi more suo publicas res imitati Τελεσφορον Ἀσκληπιοῦ, νέον θεόν sodalicii sui principem receptum referunt. Accedit his hermae mutili fragmentum ineditum, cuius verba

{ ΤΕΙΑΚΑΙΚΛΛ/ΤΩΙ | . ΕΛΕΣΦΟΡΩΙ

bene interpretatus Neubauer . . . Ὑγεία καὶ κλυτῷ Τελεσφόρῳ ad eandem rem certo iudicio vidit pertinere.

Exordium simile Podagri verbis baculum adloquentis in Luciani *Tragodopod.* 58 sqq. ἔγειρε, τλήμων, γνῖα δεμνίων ἀπο . . . σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάρους, quo eodem ex libello Bergk (*Poet. lyr.* II 575) indicavit v. 193 comparandum cum hymni v. 4 κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς. Quibus verbis simul recte Boeckh coniecisse evincitur, titulum non de publico consilio, sed a sacerdotibus indoctioribus et plebeis asseculis positum esse; nam σῶν μερόπων ut apud Lucianum Podagrae sacris initiatos, sic in titulo Aesculapii sacerdotes significat. Tertium denique eiusdem libelli Luciani locum adferam ad v. 31. — 5 πρῶτον σθένος est Ὑγεία, cuius hymnus primum tenet locum. Qui sive Licymnii est sive Ariphronis (cf. Bergk *Poet. lyr.* III 1249) integer ab Athenaeo XV 702 a sic traditus est:

Ὑγεία, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιλίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων,
οὓς κρυφίους Ἀφροδίτας ἀρκυσιὴν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεοθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγεία,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρῶν ἕαρ·
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφυ.

Exordium praeterea, si testem titulo fere aequalem requiras, Lucianus servavit (*pro lapsu in salut.* c. 6), non discrepans ille ab Athenaeo. Discrepat vero vel maxime lapsis, cuius rei cum in sententiae gratiam nihil fere si unum exceperis mutatum sit aliae causae circumspiciendae sunt. Nam ut mittam menda orthographica et leviter errata ἀνθρώπους (v. 10), χάρις (v. 9), τέρψιν (v. 12), quaeque deterioris fortasse exempli lectiones fuerunt, velut σοῦ pro σεῦ (v. 7), βίου pro βιοτᾶς (v. 8), ἔσυνεῖς (de quo statim dicam) pro ξύνοικός" εἴης (v. 8), denique interpolatum

βραδείῃσι (v. 7), graviora sunt reliqua, inde opinor explicanda, quod aut lapidarius aut is qui lapidario carmen insculpendum tradidit exemplo parum vel curiose vel perspicue et litteris quidem maiusculis scripto usus est. Nam ut ΝΕΙΝ (*ναίειν*) ex ΝΑΙΟΙΜΙ corruptum videtur (de quo tamen facile patiar si quis aliter iudicarit), ita apertum est ΞΥΓΕΙΗΝ a lapidario de Ξυγεία cogitante pro ΞΥΝΕΙΗC lectum esse, et similiter ΗΠΙΟΦΡΟΝ pro ΗΠΟΘΩΝ, ΕΛΚΕCΙ pro ΑΡΚΥCΙ (si quidem verum hoc est), ΑΚΟΑ pro ΑΜΠΝΟΑ, ΤΕΘΑΝΤΑΙ pro ΠΕΦΑΝΤΑΙ, ΟΑΟC pro ΕΑΡ. Accedunt alia ubi quae difficilia erant lectu facili manu emendari posse illi visa sunt; sic enim ortum puto duplex illud ΗΔΑΥΘΙC (v. 9 et 10). Nam quae ante oculos habebat ΕΓΑΡΤΙΗ, in his Γ et Ρ litterae evanidae, Η pro ΕΙ scriptum fuit, Θ et Τ dentales quid differrent inter se nesciebat homo plebeius. Scripsit igitur ΗΔΑΥΘΙC. Deinde cum proximo versu legeret ΗΤΑCΙCΟΔΑΙΜΟΝΟC, non adgnovit vocabulum *ισοδαίμων*, substituit *εὐδαίμων*, reliquas litteras ΑCΙC cum modo felici coniectura ΑΥΘΙC sibi reparavisse videretur, nihil aliud significare putabat quam idem illud ΑΥΘΙC, quo facto proclive erat ex versus antecedentis similitudine ΗΔ scribere pro ΗΤ. Omisit denique lapicida ΟΥC post ΗΠΟΘΩΝ (vel ΗΠΙΟΦΡΟΝ), proximum vero ζυγίης pro κρυφίους non lapicidae tribuendum sed sacerdotulis intempestive pudicis. — Voelkelii lectionem raro sane ex meo apographo correxi; addo v. 12 in lapide esse ΗΛC, i. e. ἡ vel εἰ δέ, et ΑΚΟΑΤΕΘΑΝΤΑΙ, v. 13 ΘΙΑ sed Α littera incerta.

Qui spatio intermisso secuntur anapaesti hos primus adgnovit Hermann *Opusc.* V 170 sqq.; in dimetros describere usque ad v. 20 non ausus lapidis imaginem exhibui singulis punctis singulas quae perierunt litteras significans. — 16 initium certum est; turbavit lapicida nescio quid. — ΑΦΘΙΤΟΝ legit Chr. Baier amicus, qui mecum lapidem examinavit; sex interiectis litteris videbar mihi ΦΡΩΝ vel ΦΡΟΝΙΥ adgnoscere. — 20 ΛΑΙΚΙΗΔ legi. — 21 πάγγλωσσα Hermann. — 22 ignoravit ille dualem *ἀνεγείρατον* formam, quam et metrum et sententia flagitant. — 26 ΕCΠΙ — 28 CΥΔΕ|ΘΝ certum. — 29 ΘΕΟΥ, sed Θ postea deletum. Dein ΒΑΡΥΑΝ . . . ΙΗ|ΤΟΙ legi, sed non nimis certa extrema sunt. Lapidarii errores non adsequor.

Hexametrorum pars maxima facile leguntur; inpeditiores sunt primis tres. — 30 ΠΟΛΥ . . . ΜΕ lapis; suppl. Baier. — 31 Π|Π|CΕCΦΟΡΕΡΑΙΖΙΕ CΥΓΕΓΗΘΟΥC . . . ΠΕΡΙ graviter haec turbata a lapidario. Hermann παῖζε, Τελεσφόρε, παῖζε, ἐπεὶ σύ γε γηθοσύνοισι σοῖς περὶ κτλ., quae fere recepi. Cf. Lucian. *Tragodorod.* 134 sqq. χαίροις μακάρων πολὺ πραοτάτη καὶ σοῖς προπύλοις ἴλαος ἔλθοις ὄμματι φαίδρω, δοίης δὲ πόνοις λύσω ὠκείαν. — 32 ΥΕΙC Voelkel, ΧΕΙC lapis; ἱερεῦσιν Boeckh. — 33 ΤΩΔΟΡΕΑΩΠΑΙ — 34 ΔΩ . . . Ν Voelkel, ego ω non vidi. Perspexit Hermann verbo

opus esse, e quo penderet Παιῶνος Ἴδρυμα et scripsit Παιῶνός θ' Ἴδρυμα - δι-
 ούκει. — 35 ἀλεξιμόροισιν Hermann; traditum vereor ne verum sit. —
 36 Ἀκέσιw i. e. Ἀκέσιw Telesphori apud Epidaurios nomen, Paus. II 11, 7.
 — 37 ΟΥΔΕΤΑΧΟΣ corr. Hermann. — 38 ΚΕΚΡΟΠΙΔΑΔΣΥΣΙ corr. Baier. —
 ΕΞΟΤΕΓΗ litterae Γ et Η plane certae, media quae interposita est rotun-
 da fuit; scripsi γέη i. e. γαίη. — 39 ΠΥΡΟΦΟΡΟΝ corr. Hermann. —
 40 ΑΥΤΟΙΕΥΤΟΚ . ΙΝΤΑΧΕΩΣΑCCK//ΗΔΕΑ legi ex lapide et ex ectypo; post
 κ lapis laesus litteram non tulit. ἀσκηθέα dubitanter scripsi homerici
 versus memor ἀσκηθέες καὶ ἀνουσοι. — 41 ΟΥΜΑΝ//ΙΥΔΕ. — 42 κὰν Παιῶνος
 Boeckh. — 43 ΖΩΟΦΟΡΟΝCΕΘ . . . . quid opus esset vidit Hermann, qui
 σε ἔθρηκεν scripsit; praetuli σ' ἔθρεψεν. Rem ipsam videmur ignorare.

1028. Andri. Ross *Inscr. inedit.* II 96. Rossii apographum passim
 correxit novaque tituli fragmenta adstruxit Welcker *Kleine Schriften*
 III 271 sqq.

columna prima.

Αἰγύπτου βασιλεία λινόστολε, [τ]αῖ γονοέσσας
 αὐλακος ἀρχαία μέλεται πολύνυρος ἀγνιά,
 σειστροφόρος Βούβαστος, ἀμαλλοτόκοισι τε Μέμφρι
 γαθομένα πεδίοισιν, ὅπαι στάλαν ἀσάλευτον
 5 εἶσε φιλοθρέσκων ἱερὸς νόμος ἐκ βασιλῆων,
 σᾶμα τεᾶς, δέσποινα, μοναρχείας, ἱκέταισιν
 λαοῖς ἀπύοισαν Ἐγὼ χρυσόθρονος Εἷσις,
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν, ὕσαν πυριλαμπέος ἀκτεῖς
 ἀελίω σελάγεσκε βολαῖς φορβάμονα γαῖαν.
 10 δειφαλέw δ' Ἐρμῆνος ἀπόκρυφα σύνβολα δέλτων
 εὐρομένα γραφίδεσοι κατέξυσσα, ταῖσι χάραξα
 φρικαλέον μύσταις ἱερὸν λόγον, ὅσα τε δᾶμος
 ἀτραπὸν ἐς κοινὰν κατεθήκατο, πάντα βαθείας
 ἐκ φρενὸς ὑφάνασα διακριδόν ἄδε τυράννων
 15 πρέσβα, Κρόνω θυγάτηρ, Εἷσις, δάμαρ εὐρυμ[έδοντος
 ἔμμι πολυζάλωτος Ὅσειριδος, ὧ ποτ' ὀ[παδός
 τὰν αὐτὰν ἀνέλωσα γετέθλιον [ὄργαδα νηδὺν,
 βριθομένα σοβαροῖς ἐλινότροπος [ἐν πλοκάμοισιν,
 αἰπνῶw βασιλῆος ὃν ὠ[ρα]νὸς ἔ[π]ρέσ[βεν]σεν,
 20 θεσμοθέτις μερόπων, [τ]ὼς οὐκ ὀλέσει νόος ἀνδρῶν
 οὐδ' ἀπαμυρῶσει πο[λιὸς χρόνος, οὐδέ ποτέ σφιν
 ἐμπετάσει λά[θ]αν . . . . .
 ἀστροφόροι . . . . .

- 25 θῆλύ τε γάρ . . . . .
 ἐξέκαμον . . . . .
 Εἷσις ἐγὼ πολύβουλος . . . . .
 καὶ χθόνα μυδαλέαν . . . . .
 ἐς κρίσιν ἰδ[ρ]ανίοισι κα . . . . .
 ἀτραπιτὸν πλαγκτ[ῆρ] . . . . .
 30 λοξοπόρου σελάγες . . . . α καὶ πυροσέντων
 ἀέλιον πύλων ἀγήτορα φαινο[π]α κύκλων
 ἐς πόλον εἰθύνεσκον, [ῥ]ν ἐνκόσμοισι πορείαις
 ἄξονες ἰλίγγοισι περικυτπέοντι διαύλω[ι
 νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος· ἄδε θαλάσσας
 35 πρᾶτον ἐν ἀνθρώποισι περάσιμον ἦρεσα μόχθον,
 ἄδε δικασπολῖαι ῥώμαν πόρον, ἄδε γενέθλας
 ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναιῖκα συνάγαγον, εὖ τε, σε[λάν]ας
 ἐς δεκάταν ἀψεῖδα, τεθαλότος ἄριτιον ἔργου
 φέγγος, ἐπ' ἀριτίγονον βρέφος ἔγαγον, ἄδε γονήων
 40 ἀζομένως τιμὰν ἔτι νηπιάχως ὑπὸ μαζῶι
 κωρισμοῖς ἐδίδαξα μελίφροσι φοιτάδι δ' ὄργαι
 μᾶνιν ἐρεισαμένα μυκάμονος ἄχρισ ἐπ' εὐνάς
 Αἰδὸς ἠπειλήσα, μελαμφα[έω]ν τε βερέθρων
 ἀστόργοις φυλακὰν βαρυνπάμοσιν. ἔμιμι δ' ἀρούρας
 45 πηροτόκω μεδέοισα, δαιξάνδ[ρ]ων ἀπὸ [χ]ειρῶν
 ἐχθομένα βρώμαν, ἂν φωλάδες ἔστν[γ]ον ἄρκτοι,
 τὰν λύκος ὠρονκτάς, λιμῶν τεθροωμένος ἀλκὰν . . . .

columnae secunda tertiaque fere interierunt.
 columna quarta.

- ἀελίω βασιλῆον ὀμαῖ συν . . . . .
 καί με καλεῦσι πάρεδρον· ἔλα . . . . .
 50 συνφέρομ' ἀκτείνεσσι κατω . . . . .
 ὅσσα δ' ἐμὸς γνώμων νόος εἰσιδ[ε], χειρὶ κρατούσαι
 ἐς πέρας ἰθύνω· τὰ δ' ὑπείροχ[α] πάν[τα] . . . .
 κῆρος ὑποκλάζοισ', ὑπάταν βασιληίδα τε[μ]ιάν
 πτήσονθ' ἀμετέραν· δεσμῶν δ' ἀέκουσαν ἀν[ά]γκαν
 55 ἀνλῶ· πλωτὰ δὲ φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα
 νησιῖ μελαμπρῶροισιν ὑπαὶ παχνῶδες ἀνχμῶ,
 ἀνίκα μειδάμων, ἰλαρὰν ἐρύθοισα παρεϊάν,
 ἀμπετάσω Τηθὺν γλανκῶλενον· ἐν δ' [ἀ]περ[ά]τοις
 βένθεσιν ἀστιβέα πλαγκτὰν ὀδόν, εὐτέ με θυμος

- 60 κορυθῦση, κλονέω· παντῶι δὲ μελανθῆι ῥοίζωι
 σπερχόμενος βαρὸν πάντος ἐνὶ σπήλυγξι βαθείαις
 μυκᾶτ' ἐξ ἀδύτων. πράτα δ' ἐνὶ σέλματι δούρων
 κολπωτᾶν ὀθόηαισι θοᾶν τροπὴν ἰθύνεσκον,
 οἶδμα καθιππεύοισα, δαμαζομένας δὲ θαλάσσας
- 65 ὠκυπόροις ἐλάταις ἑλικὰν ἔστασε χορείαν
 Λωρίδος εὐλοχία· περιπάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος
 εἰρεσίαν ἀδάητον ἔτ' ὄθμασι παπταινοῖσαις.
 Ἴσις ἐγὼ πολέμω κρυερὸν νέφος ἔρκεσι μόχθω
 ἀμφέβαλον κληίζοισι πολυκτέανον βασιλείαν
- 70 Θεσμοφόρον. νάσως δὲ βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζᾶν
 ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτά,
 ὤρεα καὶ πε[δίω]ν σπορίμαν βάσιν, ὀργάδα τ' ἄγκραις
 στηρικταῖ[ς] ζεῖδω]ρον ὑπερτεῖνοισα, βοαύλοισ
 μαλοκόμοι[ς] τε . . .]αν' ἐπ' ἀφροῖεντι δὲ Νηρεῦς
- 75 πλά[ξ]ετ' [ἴδει, τεύ]χων περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄγκρας
 φλο[ῖσβ]ο[ν] ἐριβ]ρεμέθοντα, [π]οτὶ [κρ]οκά[λ]αῖσιν ἀράσσω[ν]
 χοιράδας. ἀμφὶ λό]φως δὲ κατ' ὄφρυός ἐρσάεσσα,ν
 κεκλιμέναν φέρ]βω ποτὶ ματέρα, πε[ρ]κά]ζοισαν
 βότρυν χαρμοδ]ότειραν· ὑπερ[φ]ιάλοισ δὲ κεραυνῶ
- 80 ἀσιράπτοισι β]ολαῖς στιβαρὰν [θ]νατο[ῖ]σ[ιν] ἀπειλάν

desunt octo versus.

Isiaci huius hymni (nam Isidis epitaphium esse nescio an nemini persuaserit Welcker p. 277) et metrica ars et indoles poetica ad Nonni eiusque similibus exempla proxime accedit. Quod cum et Sauppe (*Hymnus in Isim Turici* 1842 p. 10 sqq.) et Bergk (*Diarr. antiq. litt.* 1843 p. 36 sqq.) intellexissent rationibusque probassent satis certis, Nonno non antiquiorem esse hymnum Sauppe evicisse sibi videtur; cautius Bergk illo tempore sacris Graecorum Aegyptiorumque ubique abolitis vix quemquam publico loco lapidem illum positurum fuisse iudicat. Cui tamen iudicio nimium tribuens errat, cum saeculo III potius exeunte quam IV ineunte factum carmen statuat. Nam neque severae illae numerorum verborumque leges quod sciamus iam tum vigeant, neque omnino poetarum ferax fuit illud saeculum, neque denique litterarum genus scripturae ratio, qua nusquam fere errans lapidarii manus usa est, tertio convenit saeculo. Iota enim non solum dativis additum vides raroque fortasse eorum qui descripserunt culpa omissum, sed etiam coniunctivis velut κορυθῦση (v. 60) atque adeo adverbis ὅπαι (v. 4) et πάντα (v. 60) et for-

tasse ὄμῃ (v. 48). Mutae tamen huius litterae usus vergente iam saeculo secundo intermortuus est, ut ne in publicis quidem titulis post Severi fere tempora eius deprehendas vestigia, revixit autem quod saepius monui quarto insequentique saeculo, quippe cuius aetatis quo longius abesset ingenium ab antiqua dicendi sentiendique integritate, eo magis nugis quibusdam et pusillis rebus antiquitatis speciem adrogare soleret. Constantii Constantisque iras in Graecorum sacra graviter quidem saevisse accepimus, sed illorum studium quantum reliqui fecerit Theodosii docent rescripta acerrimi novorum sacrorum vindicis. Mihi quarto saeculo medio non antiquior videtur hymnus esse in Isidis honorem ab Andriis lapidi mandatus. Aegyptium poetam fuisse coniecit Bergk neque hoc improbabiler, etsi quos memorat illius provinciae poetas Cyrum Coluthum Pamprepium Christodorum Tryphiodorum, omnes hi novae cuiusdam recentiorisque aetatis sunt; apte tamen Eunapii adtulit locum (*vit. Proaeres*. p. 92) τὸ δὲ ἔθνος (Aegyptiorum) ἐπὶ ποιητικῇ μὲν σφόδρα μάλιστα, ὁ δὲ σπουδαῖος Ἑρμῆς αὐτῶν ἀποκεχώρηκεν. Idem antiquissimum lapidi inscriptorum hymnorum exemplum monstravit Paus. IX 16, 1 ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Διβύης ἐς Ἀμμωνίους τῷ Ἀμμωνι ὕμνον· οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν ὃν Πτολεμαῖος ὁ Δάγου τῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκε. Feliciter autem factum est ut ex Diodori loco (I 27), quo et Bergk et Sauppe usi sunt, alterius Isiaci hymni notitiam acciperemus, a cuius exemplo prope abest Andriorum poeta. Ille enim οὐκ ἀγνοῶ δέ, inquit, διότι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀποφαίνονται τοὺς τάφους τῶν θεῶν τούτων ὑπάρχειν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀραβίας. . . εἶναι δὲ καὶ στήλῃν ἑκατέρου τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς Ἰσίδος ἐπιγεγράφθαι· ἐγὼ Ἰσίς εἰμι ἢ βασίλισσα πάσης χώρας, ἢ παιδευθεῖσα ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα, οὐδεὶς αὐτὰ δύναται λῦσαι. ἐγὼ εἰμι ἢ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη, ἐγὼ εἰμι γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Ὀσίριδος βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἢ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐροῦσα, ἐγὼ εἰμι μήτηρ Ὠρον τοῦ βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἢ ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ κοινῇ ἐπιτέλλουσα, ἐμοὶ Βούβαστος ἢ πόλις ὑποδομήθη. χαῖρε, χαῖρε Αἴγυπτε, ἢ θρέψασά με. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀσίριδος κτλ. — Ceterum Isidem Andrii cultam probat et titulus C. I. 2348 et nomen Ἰσίδωρος in tit. Andr. C. I. Add. II 2349 d.

Hymni ipsius adnotationem consentaneum est pendere fere a Saupii Bergkii Welckeri (*ll. s. ss.*), denique Hermanni (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 377 sqq.) disputationibus, quorum operam qui continuaverit auxeritve novi neminem. Rossii lectio sicubi a Welckero correctata est, falsa tacita correctam recepi; errores interpretum nisi ubi res aliter ferebat praetermisi. — 1 γΔ Ross, γΔΙ Welcker, τᾶΙ Bergk. — 2 ἀγνώσθαι de urbe dixit *Pind. N. VII 92. Ol. IX 34*, Sauppe. — 3 cf. Diod. locus supra exscriptus. — 5 *Hesych.* θρεσκῆ· ἀγνή. Sa. — 6 sq. sic distinxit Bergk. —

10 *quas sagax Hermes invenerat, inventas vero occuluerat litterarum notas, has ego repperi repertasque insculpsi, partim hieroglyphice quas mystae soli intellexerent, partim demotice quas vulgus in publico poneret.* — 11 ΧΑΡΑ ΞΑΣ lapis, qua nisis lectione Hermann scripsit ἀσφαλῆων Ἑρμᾶνος ἀπόκρυφα σύμβολα δέλτων εὐρομένα γραφίδεσσι ἄτ' ἔξυσε πᾶσι χαράξας μύσταις . . . ὅσσα τε δάμοις κτλ., qua ratione vereor ne nimium Isidis laudi detrahatur nimiumque tribuatur Hermae; mystae enim sunt Isiaci. — 14 ὑφάνασα prima syllaba producta ferendum videtur; ἐκφάνασα Herm. cum Sauppio. — τυράνω Bergk ad Cronum referens; sed pluralis recte habet, cf. Apul. *metam.* XI 5 Isidis verba *en adsum - summa numinum - prima caelitim.* Aliter in hymno Nysaeo ap. Diod. l. s. s. — 15 suppl. Sauppe. — 16 ΩΠΟΤΟ sententiam recte adsecutus Bergk audacius correxit ᾧ ποτε νηδύν - τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον. Cautius Sauppe ᾧ ποτ' ὀπαδός - τὰν αὐτὰν ἀνέδυσα γενέθλιον κτλ., in eo tamen falsus, quod minime eodem cum Osiride die Isis nata est, sed quarto post fratrem die, cf. Plut. *Is. et Os.* 12. Itaque ἀνέλυσα tenendum est, sicut dicitur ἀναρῶ-ξαι λαγόνας sim. γενέθλιον ἀΐλακα βίξας Herm. Similia ego posui. — 18 cincinnatam praedicari deam bene intellexerunt Sauppe et Bergk, quorum prioris supplementum recepi. ἐλικόπλοκος ἀμφὶ προσώποις Hermann, σοβαρός adiectivum crinibus aptum esse negaus. — 19 ΒΑΣΙΛΗΘΙΟΣΩΝΩΙΝΟΣΕΠΓΡΕΣ βασιλῆος iota habet η litterae additum, sicut infra v. 39 teste Welckero ΓΟΝΗΩΝ. ὠρανός Bergk, ἐπρέσβευσεν Herm. invenit. — 20 ΓΩΣ τῶς Herm. scil. θεσμούςς, qui facile ex adiectivo θεσμοθέτις repetuntur. Idem et huius et sequentium duorum versuum argumentum perspexit; verba paullo aliter constitui. Voluit enim v. 20 τῶς οὗτις ἀνὴρ καταλύσει, ubi vitiosa est ἡ κατὰ τέταρτον τροχαῖον caesura; v. 21 cum litteras πο in lapide esse nesciret δαμάτωρ χρόνος, οὐδὲ ποτέ σφιν ἐμπελάσει λάθα. Cf. quae Nysaea Isis gloriatur ap. Diod. l. s. s. — 23 sqq. *in coeli sideriferis plagis et in terra animantium altrice certis legibus omnia ordinavi. Feminum enim et masculum in me consociata habens effeci hunc rerum cursum nascendi et moriendi vicibus semper duraturum.* Interpretatio fere Sauppian est; idem Plutarchi verba comparat l. s. s. c. 43 διὸ καὶ μητέρα τὴν σελήνην τοῦ κόσμου καλοῦσι καὶ φύσιν ἔχειν ἀρσενόθλητον οἶονται. Cf. etiam *hymn. Orph.* 42, 4 de Misa Isidis filia ἀγγὴν τ' εὐίερόν τε Μίσην, ἀρρητον ἀνασσαν - ἄρσενα καὶ θῆλην, διφυῆ λύσειον Ἰακχόν. — 28 ΩΙΑΝΘΙΟΙΣΙ ΚΑ . . . ΧΙΟΝ . . . ΟΣ . . . ὠρανίοισι καταχθονίοις τε Bergk, prius etiam Sauppe; alterum verum non videtur. Interpretatur Sauppe *Isis ego consiliosa aerem temperavi et tellurem humidam, atque temporum anni accuratum in discrimen caelestibus sideribus sedes fixi aliis, aliis errabundum iter praescripsi utque moveatur per circulum obliquum splendor eorum perfecti et igneorum rectorem equorum solem in lucentem circulo-rotationem di-*

rexi e. q. s. — 29 ΠΛΑΓΚΤΕΙ quod cum nec πλαγκτήν fuisse possit (scripsisset enim πλαγκτάν) nec πλαγκτάν, restat aliqua nominis πλαγκτήρ forma. — 30 ΣΕΛΑΓΕΣ . . . . ΑΚΑΙ σελάγεσκε κατ' αἰθέρα Bergk, quae non habent quo pertineant. Sauppe λοξοπόρον intellegit zodiacum coll. Arat. v. 526 ὁ δὲ τέτρατος (κυκλος) ἐσφῆκωται λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις. — 31 ΦΑΙ ΝΟΝΑ quod φαίνοπα correxerunt Bergk et Sauppe; φαίνονα Welcker explicatione non addita. Invenio vocabulum ap. Mart. Cap. VIII 851 *Saturnum Phaenona dicunt Iovemque Phaetontem* coll. 886. De hoc certe non agitur. — 32 ΑΝ ἴν' Bergk et Sauppe. — 33 ΔΙΑΥΛΩ iota non adscripto. — 35 ΗΝΕΣΑ ἦνεσα Sauppe, ἦνυσα Bergk. De aoristo ἦνεσα ab ἄνω ducto timidius iudicavi supra ad n. 491, 1. — 37 ΕΥΤΕΣΕ . . ΤΑΣ εὔτε σελάνας Sauppe et Bergk. εὔτε σελάνας ἐς δεκάταν ἀψίδα, τεθαλότος ἄρκιον ἔργου φέγγος Hermann, in quibus cum εὔτε non intellegam, hoc tamen recte observatum puto, ἐπὶ φέγγος ἄγειν graece dici non posse pro ἐπὶ φάος ἄγειν. Vocula εὔ ad τεθαλότος referenda; ἄρκιος nescio an eodem quo ἄρκιος significatu positum credere liceat. Itaque hoc dicit poeta *ego, generationis initium, viro mulierem sociavi et ad decimum lunae remeatum, quae lux apta est bene adulto fetui, infantem modo (in utero) generatum educi (ἐπάγαγον).* — γν. 39 - 43 intellege *lascivae vero libidini acriter resistens iram meam minata sum, quoad ad Plutonis mugientis cubilia venerit, atque amoris expertibus atratarum voraginum custodiam gravia perpessus,* in quibus singula verba a Sauppio mutuatus sum, qui universam sententiam non bene intellexit. *μυκάμων* Ἰδης vocatur sive leoni comparatus ut saepius in sacris libris, sive ut Orci voragines mugienti sonitu concussae atque disruptae significentur. Ceterum cf. Apul. l. s. s. XI 6 *plane meminervis-mihi reliqua vitae tuae curricula ad usque terminos ultimi spiritus vadata.* — *vives in mea tutela gloriosus et cum spatium saeculi tui permensus ad inferos demearis, ibi quoque-me quam vides Acherontis tenebris interlucentem Stygiisque penetralibus regnantem-adorabis.* — 43 ΜΕΛΑΜΦΑΡΟΝ μελαμφαρῶν Bergk; nam βέρεθρα, non φυλακή postulat adiectivum. Sed Hermannii correctio μελαμφαίων praeplicet; cf. Carcini fr. 5 N. *δύναί τε γαίας ἐς μελαμφαίς μυχούς.* — 45 πυροτόκω Herm. Adtulit Sauppe schol. Od. ρ 361 *πύρνα: πύρινα σίτια.* — *δαιξάνδρων* Bergk; δεῖν ΑΠΟΜΕΙΡΩΝ et 46 ΕΧΘΟΜΕΝΑΝ probabiliter corr. Hermann; *ἐχθομέαν* ante βρώμαν lapicidae; error satis excusabilis, cf. supra n. 243, 22. In eo quem Sauppe adtulit Diodori loco (I 14) non quidem victimas humanas Isis exstirpasse narratur, sed *παῦσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος,* frumenti usum homines docens; at cum quo vescuntur homines id deis sacrificare soleant, facile poeta nisi forte etiam de victimis humanis ab Iside abolitis famam acceperat rem paululum inmutare potuit. —

Columnae secundae tertiaeque tam exigua non dico versuum sed litterarum vestigia extricavit Welcker (neque ea bene plerumque lecta), ut iure ea praetermississe videar. Incipit columna II *δυσμαθέων ἀπενη* . . , v. 2 *τ[λ]ηθύμων (ΤΑΙΘΥΜΩΝ)*, v. 3 *ἀγροίκους (ΚΙΟΣ)* τῶς δρυμὸς [ἀ]μείλιχος, v. 4 *φείσατο*, v. 7 *[τ]ὸ νέον [δ]άπτοισα φιλά τοκάς ἀμ* . . (ΛΑΠΤΟΙΣΑ), v. 8 *μαιμῶντ* . . , v. 9 *ἀχμῶ*, v. 10 *[ἀνθ]ρώποισιν*, v. 36 *μ[η]τέρα κ* . . (ΜΕΤ), v. 37 *αὔλακ' ἐκυμαν* . . , v. 38 *ἀμητὺν δρεπ[τ* . . . , v. 39 *ἀμπελον ἐκπρο* . . , v. 40 *ἀμερίω καμάτω*, v. 41 *ἔργα κασγνήτας ε* . . , v. 44 *δρῦς εἰ* . . , v. 45 *Εἴσι[ς]*, v. 46 *καὶ πρῦταν[ις]*. Hoc adparet de pastorum et agricolarum operibus expositum fuisse. Tertiae columnae in rebus nuptialibus versabatur argumentum; leguntur extrema fere aliquot versuum, velut v. 1 *ἔπλασε μῦθος*, v. 8 *[ἀ]νδρὶ (ΟΝΔΡΙ) γυναιῖκα*, v. 10 *[κ]ατεύνασεν ἦσυχια Πειθῶ*, v. 11 *[νε]ο[θ]ε[λ]γέος (ΟΕΑΓΕΟΣ) ἡδ' ἀμαρυᾶς*, v. 15 *εἶδεα δ' ἀγνά*, v. 16 *εἶδεσι παστῶς*, v. 17 *πέυκας*, v. 19 *ὑμεναίοις*, v. 20 *[παστ]άδος ὀμφᾶς vel ὀμφα[ξ]*, v. 22 *εὔστοχον οὔροις*, v. 23 *αἴσχους*, v. 25 *βαρεῖαι*, v. 26 *μερίμνας*, v. 27 *ἐλαύνει*, v. 28 *Ἐρενίς*. Sunt XLIII versus, quorum ultimis quomodo columnae quartae exordium adaptari possit non liquet. Sic enim traditur *ΑΕΛΙΩΒΑΣΙΛΗΙΟΝΟΜΑΙΣΥΝ*, interpretatur Sauppe *cum sole regiam simul dignitatem teneo*. — 49 possis haec fingere *ἐλα[υνο]μένοισι δὲ πῶλοις* *συμφέρομ' ἀκτείνεσσι κατω[μαδόν]*, cf. Π. Ο 352 *ὡς εἰπὼν μάστγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους*. — 51 εἶσιδε Hermann. — 52 *ΥΠΕΙΡΟΧΟΠΑΝΚΑΙΣ* quarum tamen extremas sex litteras incertas esse testatur Welcker. O. Schneideri emendatio (*Philol.* IV 563) *τὰ δ' ὑπείροχ' ὀπανκί ἀιστῶ* vitiosam infert caesuram. Itaque *τὰ δ' ὑπείροχα πάν[τα]* (sic Bergk et Welcker) vel similia restituenda. — 53 *τειμάν* Bergk et Welcker; eadem clausula in *orac. Sibyll.* III 120 *ἔχων βασιληίδα τιμῆν* et *orac. apud Diod.* XXXIV 13 *ἔξεις βασιληίδα τιμῆν*. Veneris *βασιληίδα τιμάν* Eur. *Hipp.* 1280 monstravit mihi Wilamowitz. — 54 *ἀνάγκαν* certatim omnes reposuerunt. — 55 *Ἀμφιπίρη* de *mari* dixerunt multi et graeci et latini poetae; cf. praeter ea quae Sauppe p. 11 conlegit exempli Hauptii *Opusc.* II 74 c. adnot. Similiter infra *Τηθύν* (v. 58). — 58 *ΕΝΔΕΠΕΡΗΤΟΙΣ ἐν δὲ περητοῖς* Bergk, *ἐν δ' ἀπεράτοις* Sauppe et Welcker; et sic fortasse, ut observavit Wilamowitz, scripsit poeta pro *ἀπεράτοις*. — 66 *εὐλογία nobilis proles Doridis*. Sauppe *εὐλογία* vertens *Doridis pietas*. At dubitare non sinit Catullus 64, 21 *illa (Argo) rudem cursu prima inbuat Amphitriten. Quae simul ac rostro ventosum procidit aequor tortaue remigio spumis incanduit unda, emersere freti candenti e gurgite vultus aequoreae monstrum Nereides admirantes*, ad quorum versuum exemplum poeta suam conformavit orationem. — 68 *ΚΛΗΖΟΙΣΙ* solus retinuit Bergk, reliqui *κλήζοισα*. Intellege belli horrendam caliginem septis circumdedi, quae opulentum ac legiferum regnum sinibus circumscriberent. — 70 cf. supra ad n. 872, 8. —

71 ποτ' ἀνάγαγον legebatur ante Hermannum. — 72 sq. suppleverunt Bergk et Sauppe. — 73 sq. βραύλοις μαλοκόμοις [τε πρέπουσ]αν Sauppe, quod per leges metricas cum ferri nequiret Hermann *μαλοκόμοις πλήθει*-σαν scripsit; at sic βράυλα et μαλοκόμοι vix inter se coniungi possunt. — 75 ΠΛΑΣΕΤΝ . . . . ΧΩΝ et 76 ΦΛΟΓΕΡΟ . . . . ΡΕΜ κτλ'. πλάζεν ὕδει, παρέχων Sauppe, πλάζειτ' ὄχων νήχων Bergk, πλάσσειν ὕδει τεύχων Hermann; φλοῖσβον praeclara est Sauppian emendatio, eidemque adiectivum περιμάρμαρον debetur. — Tum ΘΟΝΤΑ . ΟΤΙΝΟΚΛΔΑΙΣΙΝΑΡΑΣΣΩ egregie correxit Hermann, qui proxima scripsit sicut posui, nisi quod ὄμφακα v. 79 dederat, cui βότρυν praetulit. — 78 ΜΑΤΕΡΑΠΕΙΚΑΖΟΙΣΑΝ — 79 ΥΠΕΡΝ ΑΛΟΙΣ corr. Sauppe. — 80 ΟΝΑΤΟΣ . . . ΑΠΕΙΛΑΝ corr. Sauppe et Bergk.

1029. Cii Bithyniae, nunc Parisiis. C. I. 3724.

Ἄγαθῆι τύχη.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρε, ἄφθιτ' Ἄνουβι
σός τε πατήρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὅσειρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων
κοίρανος ἀθανάτων, προτετίμηται [δ]ὲ Σέραπισ·

5 σή τε, μάκαιρα θεά, μήτηρ, πολυνώνυμος Ἴσις,
ἣν τέκεν Οὐρανὸς Εὐφρονίδης ἐπὶ κίμασι πόντου
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἐρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,
προεβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δῖαν ἄνασσαν

10 πανδε[ρκ]ῆ· μεγάλ[ω]ν [δ'] ἄγα[θ]ῶν [σὺ δό]τειρα βροτοῖσιν.

Invocantur Anubis eiusque parentes. Osiris idem Iupiter est et Ammon, praecipue vero Serapis. — 4 ΣΕ corr. Boeckh. — 6 Vranus Notis filius non minus novus quam Isidis pater Erebusque Isidis nutritor. — 8 cf. supra n. 1028, 15. — 10 ex O. Muelleri apographo sic habet ΠΑΝΔΕΩ/Ι ΗΜΕΓΑΛΩΝ . . . . ΘΩΝ . . . . ΤΕΙΡΑ suppl. Boeckh.

1030. Prope Smyrnā. C. I. 3165.

Ἵμνῶ θεὸν Μέλητα <ποταμόν>, τὸν σωτήρά μου,
παντὸς με λοιμοῦ καὶ κακοῦ πεπανμένῳ.

1 ποταμόν interpolatum, cf. supra n. 646, 4. — 2 interpolaverunt editores, Arundell ἐκ παντὸς λοιμοῦ, Villoison παντὸς δὲ λοιμοῦ, Pococke,

qui non ipse vidit, ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ λιμοῦ παυνομένου, in *Diario classico* denique (X 167) παντὸς λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ πεπαυμένον. Crederes neminem horum ipsum lapidem oculis usurpasse. Prokeschii exemplum duce Boeckhio secutus sum, nisi quod πεπαυμένου ille dedit. Scriptoris fortasse culpa activa vis participio indita est.

1031. In vico Labége prope Tolosam. Lapis quadratus est, cuius quattuor latera uno continuo versu scriptus titulus occupat. Ectypo usus edidit Rossignol *Explication et restitution d'une inscription en vers grecs*. Paris 1868.

Αὔξειν πάντα δίδωσιν ἥλιος καὶ ἄρσην κόσμον ἔθηκε
εὐγεν[έ]την.

2 EUGENHTHN — Non aequae facile mihi est docere quam Rossignolio fuit delectare legentes; haec enim fecit:

Ἥλιος ὡς θῆλύς τε καὶ ἄρσην πάντα δίδωσιν
αὔξειν εὐγενέτην τ' ἀπέραντον κόσμον ἔθηκε.

Certum est ab verbo αὔξειν exordium fieri; tum ἥλιος vocabulum, quod scriptor ad sententiam explendam inseruit, aut eiciendum aut v.2 initio transponendum; quae supersunt, modo ex continuo quodam sententiarum ordine excerpta cogites, similia sunt Neopythagoreorum praeceptis, velut *Hippolyt.* IV 43 p. 110, 93 Schneid. καὶ αὐτὰ δὲ πάλιν τὰ ἄνω δύο στοιχεῖα ἑαυτοῖς συγκρινόμενα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ πρὸς εὐκαρπίαν καὶ αὔξεισιν τῶν ὄλων. καὶ τὸ μὲν πῦρ ἄρρεν ἐστὶ, τὸ δὲ πνεῦμα θῆλυ καὶ πάλιν τὸ ὕδωρ ἄρρεν ἐστίν, ἢ δὲ γῆ θῆλυ, quem locum H. Dielsio amico debeo.

1032. Augustae Treverorum. Rumpf *Jahrb. des Vereins f. Alterthumsfr. im Rheinlande* 1871 L et LI 146 sqq.

. . . . . νυκτὸς] ὀπωπ[ητῆρα
. . . . . ος ἀδελφῆ . .
. . . . . π]ολυπέος Ἄργου
. . . . . λύρην εὐρῶν θ]έληθρον ἀνει[ῶν
5 . . . . . δι' ἐργα]σίην Διός, Ἐρμη[ν]
ὄς ναίεις . . . . . ε]νέροντων γυάλ[οισι
. . . . . πρὸς σέ, θεὸν τριμέ]γιστον, ἀνει[μι.

VII. ORACVLA.

*1033. Athenis in arce. Cumanud. 3482.

1 . . . . . βώμου . . . . .

3 versus

5 . . . . . κλει]νὸν πτολίεθρο[ον . . . . .
 . . . . . ἀ]ντιθέου τόδε . . . . .
 . . . . . σ[τ]ά[ς] εἰς ἔχνο[ς] . . . . .
 . . . . . μετὰ σπουδῆς θεο . . . . .

9 . . . . . νό[ο]ς ἀ[νδ]ρῶν ἠδὲ . . . . .

3 versus

ἕσων ἐκτείνας παν]δερεκέ[α φω]σφόρον αἴγλη[ν
 . . . . . φρου]ρεῖν ἀντιοῖς φυλακαῖσι[ν
 15 ἠδὲ φυλάττεσθαι], μὴ σοί τις ἔχῃς ἀλίπλανκτο[ς
 ἐκ βυθίου πόντου] κρυπτὸς μετὰ πῆματος ἐλθῶ[ν
 . . . . . θειακτης ἐρπέθ' ἄμ' αὐτῶι
 . . . . . , τὰ] θεοὶ στυγέουσι βροτοὶ τε
 μηδ' ὀνύχεσσι φέρων τανυσίπ]τερος ἤσσονα μάρψας
 20 ἴρηξ ἀμφιβαλὼν θ]ούροισι πτερύγεσσι νεοσσόν,
 λιμὸν ἀκειόμενος φ]οινῆν εἰς γαστέρα θῆται
 τοῦ δὲ . . . . .]ούλου δυσσάποτρο[ο]ς ἀ[τ]η
 . . . . . φύ]λαττε δὲ καὶ τὸν ἄν . . . . .

III fere a Chr. n. saeculi. — Inter sepulcralia dubitanter rettulit Cumanudes, ego oraculum esse existimo, quod tamen quoniam quid rei agatur obscurum est restitui non potest. — 1 ΕΝΒΩΜΟΥ — 4 ἄντο . . ONON ego, Δ. τ ἄλοδν ον Cum. — 7 ΔΣΙΑ//ΕΙΣ ego, ια(π;)α(ς;) εἰς Cum. — 12 ΕΓΟΝ . . . . . ΕΝΤΕΞΙΘΝ, ubi coniciat aliquis Ἰθώμης nomen latere. Versuum 2, 3, 10, 11 nimis pauca superant, quam quae hoc loco referam. — 13 ΔΕΡΚΕΛ . . εφορον videtur hortari deus, periculum ut curiose provideatur, hostem comparans cum serpente (15-18) et cum accipitre vel aquila (19-21). Supplementa, quorum quod v. 19 posui spatium excedit, melioribus cedent. — 17 ΘΕΙΑΚΤΗΣ certissima lectio; ἀκτῆς inesse putat Cumanudes. — 18 fuerint adiectiva ad ἐρπετά referenda. — 19 τανυσίπτερος supplevit Cumanudes. Verba videntur colorem duxisse ex Hesiodi *opp.* 203 sqq. — 21 ἐλν ἐγκάτθετο νηδύν Hesiod. *Theog.* 487. — 22 δυσάπότηρος ἀτη invenit etiam Cumanudes. — 23 ΤΟΝΑΝ Cuman., ΤΟΜΑΛ Rang. 2215, ΤΟΝΑΓ ego. Videntur haud pauca deesse.

1034. Callipoli Chersonnesi thracicae. Franz *Annal. Inst.* 1842 p. 136 coll. C. I. 2012, ubi vv. 34-36 editi habentur.

Ὁ δῆμος κατὰ χρησμόν.

- . . . εἰης νί[ῆ]ι τ[ε]τειμ[έ]νον ἱερὸ[ν] ἄστν,
 ἀρχαίων ἴδρυμα . . . . .
 τίτιε πέρας πο[ταμοῖο] . . . . .
 εἰ[ς] Αἶνον πέλας ε . . . . .
- 5 τί[ν] ὑπὸ σπλάνχν[οις] φροντίδα κεύθεις
 στόματος . . . . .
 βαιῆ δ' . . . . .
 βαρὸν [γ]ὰ[ρ] κραδίη τετάρραται.
 Φεῦ, φεῦ, δι' αὐτῶν ν[ῦν] φρενῶν στείχει βέλος
- 10 ἄχους ἐφο[ρ]μαίνοντ[ο]ς . . . . .
 βροτοῖς ἔπεισι π[ῆ]μα
 πέμπειν δ[.] . . . . πέμ]πεται [δ]ὲ . . . .
 φόνω[ν] . . . . ὦν] τὰ μὲν κείνου ι[ό]ος
- 14 τε]λοῖ, [τ]ὰ δ' α[ὖ] . . . .] ἔνκειται πέδω

3 versus

. . ἐν μυ[χ]οῖς κευθμῶνο[ς] Ἀί[δο]ς [τ'] ἄφαρ,
 ὅπη τ[ὸ] Τ[α]ρτάρειον εἶδεται βάθρον.

- 20 Ἄλλ' ὦ κραται[ό]χειρες οἰκηταὶ πέδου,
εἰ [νῦ]ν ὑπέ[κ] μ[έ]λ[ε]σθε ἄχους λεύ(σ)σειν ὑπε[ξ]άλυ[ξ]ιν,
ἔρδειν ἔπουδαίους θεοῖς, ε[ῦ] ἴ]σθ' ἔ[κ]αστα, λοιβάς,
καὶ τῷ μὲν Εὐχαίτη[ι] ταμεῖν κνηκόν, θε[αῖ] δὲ μῆλο[ν],
κελαι[ν]ὰ [δ'] ἄμφω . . . βόθρους δ' ἐπὴν ἐσέλθῃ
- 25 αἷμα μέλαν, τότε δὴ [ῥα] χυτὴν καταχεῦαι ὑπερθεῖν
σὺν ἀθροῖσιν ἄκεσσι· τὰ δ' αὐτίκα δηνύσθω φλόξ
εἶθαρ σὺν θυέεσσι καὶ εὐόδοις λιβάνοισι,
καὶ [μ]ὲν πυρκαϊὴν χρῆ ἄφ[αγνί]σαι [α]ῖθοπι [ο]ῖνω
καὶ πολυῶν [πε]λάγει, στήσαι δέ νυ κ[α]ὶ [β]ρο[το]λοιγόν]υ
- 30 το[ξο]φόρον Φοῖβον, λοιμοῦ [ὑ]ποσ[ημ]αντήρα·
εἰ [δ'] ἔτ' ἔρη [δήμ]ω στ[υγερ]ῆ πελάσειεν ἀνείη
ν[η]λ[ή]ς ἀνδροελής, [ἐπ]ε[λ]εύσεται εἰςέτι ποινή.
ἐπιμεληθέντων τῶν ἀρχόντων
καὶ ταμιῶν Γ. Φλαβίου Διογε[ν]ιανοῦ
- 35 καὶ Γ[ιβ.] Κλ[α]υδίου Σεβήρου.

Oraculum, cuius prior eaque gravior pars nimis mutila est quam ut rem penitus intellegas, Calliupolitis a nescio quo deo heroeve Aeni in urbe culto datum est ad pestilentiam avertendam. — 1 ΑΡΦΕΙΗΣΥΓΙΕΙΤΗΤ ΕΙΜΗΝΟΝΙΕΡΟ ab initio nomen matris vel eius dei fuit qui sive Calliupoli sive Aeni praecipuo honore utebatur vel eius herois, qui alterutrius urbis conditor ferebatur. — 2 ΙΔΡΥΜΑ . . . ΑΟ . . . ΚΤΕ — 3 ποταμός si recte supplevi Hebrus videtur esse, a quo non longe abest Aenus urbs. — 4 ΕΙΧΑΙΝΟΝΠΕΛΑΣΣΕ verbi πελάζειν vix aptam invenies formam. — 5 ΤΙΜΥ ΠΟ — 7 ΒΑΙΗΔΑΤΩΝΑΙ — 8 ΒΑΡΥΤΑΙ — 10 ΕΦΟΙΜΑΙΝΟΝΤ. ΣΛ — 11 ΠΙΗΝ . . . . ΙΕΙΣ . . . . Σ — 12 ΔΙ. Μ. Ι. Σ . . ΠΕΤΑΙΛΕΓΟ . . ΜΗ — 13 ΦΟΝ ΩΣΑΙ . . . ΝΥΣΣ . . ΤΑΜΕΝΚΕΙΝΟΥΝΘΟΣ an φόνων ἀποίνης? — 14 ΚΡΟΠΙΔΑΔΑ . . ΤΗΛΟΙΟΝΕΝΚΕΙΤΑΙ ab initio pro τελοῖ possis ἔρδοι; κείνου νόος eius videtur mens esse qui πέμπεται (ad oraculum consulendum?); deinde τηλυρόν vix recte conicias. — 15 sqq. sic traduntur:

Τ . . . . . ΧΕΙΝΤΥΜΝΑΣΘΕΙ . . . . Η
 . . . . . ΣΕΣΕΡΙΗΣΣΕΥΗΣΟΜΑΙ
 . . . . . ΔΕΙ . . . . . ΞΥΚΑΤΕΥΧΗΣΕΙΔΕΟΣ
 . . Σ ΣΙ . . . ΧΟΙΣΚΕΥΘΜΩΝΟΞΑΙΩΣΙΑΦΑΡ

quae felicioribus relinquo interpretanda et emendanda. — 19 ΟΠΗΤΘΙΑΡ — 20 ΚΡΑΤΑΙΩ mirum quod primus hic novae sententiae versus idem ultimus superioris numerorum generis est; similiter in continua oratione metrum mutatur v. 25. — 21 ΕΙΛΙΗΝΥΠΕΡΜΙΔΕΣΘΕ — ΥΠΕΣΑΛΥΣΙΝ si iam cordi vobis est ex hac calamitate ad salutem evadere; de μέλεσθε verbo

dubitare noli. — 22 ΕΙ. ΣΘΕΡΑΣΤΑ — 23 ΕΥΧΑΙΤΗΡ — ΘΕΝΔΕΜΗΛΟΡ — 24 ΚΕΛΑΙΓΑΛΑΜΦΩ. ΜΕΙ lacunam non expleo. — 25 ΔΗΚΙΚΥΤΗΝ — 26 δγ-νύσθω esse i. q. δανύσθω sola est Franzii adnotatio. — 28 ΚΑΙΔΕΝ — ΑΦΗΡ. ΑΙΛΙΘΟΠΙΘΙΝΩ άφαγνίσαι invenit Wilamowitz. — 29 ΠΟΛΙΩΙΛΑΓΕΙ ύδατι (scriptum ύδατει) conii. Kiessling. — ΔΕΝΥΚ. Ι. ΡΟ. ΥΛΟΙΟΝ mira sunt haec Apollinis nomina, sed videntur certa; cf. Welcker *Kl. Schr.* III 36 sq. Iubentur Apollinis statuam ponere. — 30 τοξοφόρον supplevit Robert amicus. — ΙΠΟΣΤΥΑΝΤΗΡΑ — 31 ΕΙΣ . . ΕΡΗΛΙΣΤΩΣΤΗ . . . ΛΑΣ ΕΙΕΝ δήμω στυγερή vocabula incerta. — 32 ΜΗΔ. ΣΑΝΑΔΡΟΕΛΗΣΙΝΕΧΕΥΣΕ ΤΑΙ νηλής άνδροελής Wilamowitz, verbo έλεύσεται praepositionem addidit Kiessling. — 35 ΤΗΚΛΥΔΙΟΥ.

1035. Pergami. C. I. 3538.

. . . . . Κ]λα[ύ
 διος] . . . . . Κ]λαύδιος
 . . . . . και Κλαίδιος
 . . . . . επιμελ]ηθέντες και έμβα
 . . . . . τ]δόν ύπογεγραμμένον
 . . . . . αιον χρησιμόν.

δ]ν χρησιμόν έδοξεν τ]η βουλ]η και τ]ω δήμω τ]ης μητροπό-
 λεως τ]ης Άσίας και δις νεωκόρον πρώτης Περγαμηνών πό-
 λεως εν σιγήλαις αναγράψαντας επί τε τ]ης άγοράς και τ]ων
 ιερών αναστήσαι.

Τηλεφίδαις, οί Ζηνί πλέον Κρονίδη βασιλ]η
 έξ άλλων τεισκόμενοι Τευθραντίδα γαίαν
 ναίουσιν και Ζηνός έρισμαράγιο γενέθλη,
 ήμην Άθηνάηη πολειμηδόκω Άτρουτώνη,
 5 ήδέ Δι[ω]νύσω λαθικηδέι φουζιώωι,
 ήδέ και ειητηρι νόσ[ω]ν Παιήου λυγρών
 οίσι πάρ' Ούρανοϋ υίες έθηήσαντο Κάβειροι
 πρώτοι Περγαμής ύπερ άκ[ρι]ος ά[σ]τε[ρ]ο[π]ητ]ή[ν]
 τικτόμενον Δία, μητροώην ότε [γα]σι[έρα] λϋο[εν]
 10 φαιην κε άτρεκέως άψευδέσιν άλκα[ρ] επ' όμ[φαι]ς,
 ώ]ς μη δηρόν ύπ' άργαλέηι [τ]ρούοιτό γε νούσωι
 Αιακίδης λαός· τὸ δ' έμωι κεχαρισμένον έσται
 υίένι τ[ω] κέλομαι σε, θεαρί[δ]ος ήγέτα δ[δ]οίο,
 τέτραχα μὲν διακρεΐναι έφ' ή[γ]ητήρας άπαντας,

- 15 ἔσσοι ὑπὸ ζαθέην τύρσιν χλαμυδηφόροι εἰσὶν
καὶ πίσυρας στιχάδεσσιν ἐφ' ἡγεμονῆ[ας] δπάσσαι·
τῶν ἢ μὲν Κρονίδην ὕμνωι, μία δ' Εἰραφιῶτ[ην],
ἢ δ' ἑτέρη κούρην δορυθαρσέα Τρειτογένειαν,
ἢ δ' Ἀσκληπιὸν ἄλλη, ἐμὸν φίλον υἱέα, [μέλψ]ηι·
- 20 ἐπὶ γεραιρόντων εἰς ἡματα μῆρα ἐπὶ βωμ[ῶ]ν,
Παλλάδι μὲν μύσχου διετήρονος ἄζυγος ἀγροῦ
δαίοντες, τριένου δὲ βοῶς Διὶ καὶ Διὶ Βάκχωι·
ὠσαύτως καὶ παιδὶ Κορωνίδος ἠθαλέοιο
ταύρου μῆρια ῥέζοντες προτιτύσκετε δαῖτα,
- 25 ἠΐθεοι χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι ὀππῶσοι ἐ[στέ],
μὴ σφετέρων νόσφιν πατέρων λοί[β]η [δ] ἐφ' ἑκάστη
σπένδοντες [λοιμο]ῖο παρ' ἀθανάτων ἄκος ἐσθλόν
αἰτέετε, [ὡ]ς τηλουρόν ἐς ἐχ[θ]ο[δ]α[π]ῶν χθόνα φωτῶν
ἐκτόπιος ἑπρονέοι[ο] — — — — —

Secundus Pergamenorum neocoratus cum sub Antonio Pio, tertius sub Caracalla fuerit, recte Boeckh pestilentiam vidit eam dici quae Antonini Pii aetate orta diutius obtinuit; neque ipsi versus videntur antiquiores, qua de causa in praescriptorum versu sexto nec ἀρχαῖον nec παλαιόν suppleri potest; traditur χΛΑΙΟΝ. Deinceps ὃν χρῆσμόν scripsi; τὸν χρῆσμόν legebant. Antea ἐπιμεληθέντες participium Boeckh dedit. — Vaticinatum intellegit Welcker (*Syll.* p. 231) Apollinem Gryneum et vicinum Pergamenis et consanguineum; Eurypylus enim Gryni pater, Telephi filius est, cf. *Serv. Verg. ecl.* VI 72 (*Meineke Anal. alex.* p. 78), idemque Iovi Baccho Minervae Aesculapio praecipuos a Pergamenis honores habitos fuisse docet ex nummis et scriptorum testimoniis. — 1 Τηλεφίδαις scil. φαίην κ' ἀτρεκέως v. 10. — 5 ΔΙΟΝΥΣΩΙ — 6 ΝΟΣΟΝ — 8 ΑΚΥΡΟΣΑ ΣΤΕΡΟΨΗΖΗ et 9 ΟΤΕΥΣΤ . . . ΑΛΥΣΕΜ . . . optime correxit Welcker; idemque de Cabirorum apud Pergamēnos sacris monuit. — 10 ΑΛΚΑΙΣΙΟΜΟ . . . ἀψευδέσι νάμασιν ἐμφῆς Boeckh Platonis memor, qui τὸ λόγων νάμα dixerat (*Tim.* p. 75); sed aliud requiritur, quod certa coniectura recipiavi. — 11 ΟΣ — ΡΥΟΙΤΟ corr. Franz apud Boeckhium. — 12 Αἰακίδης λαός, quia Pergamus eponymus heros Aeacida fuit, *Paus.* I 11, 1. — 13 ΤΟ ΤΟ scribunt; τῷ reposui, cui vetuerat Aristarchus iota adscribi. — ΘΕΑΡΙΛΟΣΗΓΕΤΑΟΛΟΙΟ corr. Boeckh, nisi quod praestare ait θεωρίδος corrigere, recte intellegens architheorum ad Apollinem missum. — 14 ΗΡΗΤΗΡΑΣ ἐφηβητῆρας Boeckh, quod vocabulum nec fuit unquam nec aptum hic est; Welcker ἐφ' ἡγητῆρας, quod ex v. 16 explicandum. Similiter oratio conformata v. 24 sq. — 15 ζαθέη τύρσις eadem quae supra v. 8 ἄκρῖς Περγαμῆ vocabatur. — 17 ΥΜΝΩΙΜΝΩΙΜΙΑΔΕΙΡΑΦΙΩΤΑΝΕ corr. Welcker. —

19 ΥΙΕΑ . . . . ΙΗΙ suppl. Boeckh. — 20 ΒΩΜΟΝ — 21 διετήρων adiectivum invenit Boeckh. — 25 ΟΠΠΟΣΟΙΕ . . σε corr. Welcker. — 26 ΛΟΙΡ ΗΛΕΦΕΚΑΣΤΗ μοίρη δ' ἐφεκάστη Welcker, μοίρη δ' ἐφ' ἐκάστη Boeckh. At vix probabile est etiam epulantes iuvenes cum praesertim parentes accessissent in quattuor divisos fuisse partes; itaque paullo lenius correxi. — 27 λοιμοιο supplementum est Viduae qui descripsit et primus edidit. — 28 ΟΣ — ΕΧΟΟΛΑΝΩΝ ἐχθροτάτων Welcker, ἐχθοδοπῶν Boeckh. — 29 ΠΡΟ ΝΕΟΙΤ . . . ε . . . . ρ.

1036. Nicomediae Bithyniae. Ex Pauli Lucae apographo C. I. 3769.

Ἀμφ[ίπ]ολ' [ε]ὐτραφίης γεοθ[α]λπείος ᾧ πολι[ά]ρχ[α],
εἰῆναι κέλομαί σε . . . . . ὠρ[ο]μέ[δ]οντα
καὶ τὴν ὑδροβόλοι[σ]ι δρόσοις πάνφο[ι]τον ἄνασσαν
ἣδὲ ἀνέμους, οἳ πάντα πνοαῖς φύτλα πειαίνουσι.

5 ητ[ο]ι . . . . . ιροῖς
ὑψι . . . . . νης
τηε . . . . . εο[ι]ο
νερ . . . . . σω
ταν . . . . . λισ
10 αυε . . . . . ασοιας
χηη . . . . . ρεωνω
χω . . . . . θ]εαίναις
ωδε . . . . . σουσα
Δήμ[η]τρος . . . . . ἰέρεια
15 καισ . . . . . θαι
ἀστ . . . . . νοστλς
χηι . . . . .
ὦδε [γ]ά[ρ], ὡς ἐνέπω, [τ]ά[δ] ἐρεσσόμενοι πολιῆται,
εὐθενίης ἐπίκουρον ἄδην ἀμήσετε καρπόν.

Responsa sunt dei quem de annonae inopia consuluerant cives. — 1 ΑΜΦΙΠΟΥ ΤΡΑΦΙΗΣ ΓΕΘΑΛΠΕΟΣΗΠΤΟΛΙΔΡΙΑ correxit Boeckh, qui recte poliarcham ad consulendum oraculum missum fuisse statuit. Vocatur hic *curator fertilitatis*, neque id sine ratione opinor; erant enim in quibusdam Asiae urbibus εὐθενίας ἐπαρχοι, annonae ut videntur praepositi; quod munus aut fuit apud Nicomedenses quoque, etsi traditum non est, aut fuisse a deo sumitur; cf. v. 19. — 2 . . . ΙΗΝΑΙ εἰῆναι Boeckh, sed verbum ἰάλω nescio an non satis aptum sit; fortasse πρηῖναι. — ΚΕΛΟΜΑΙ ΣΕΣ ΛΗΠΥΡΟΝΩΡΜΕΛΟΝΤΑ Boeckh κέλομαί σε σωτηρῆ ὑψιμέδοντα. Certum

vero est ὠρομέδοντος Apollinis nomen; quod antecedebat nec σελασφόρον nec σαόπολιν fuit. Si litteras rotundas fuisse credere licet, non absonum videtur θεὸν ἄφθιτον conicere eiecto σε pronomine; nam adpellativo quodam, quale est θεός, difficile carebis; cf. ἀνασσαν v. 3. — 3 ΥΔΝΟΒΟΛΟΙΧΙ ὑδροβόλοισι Boeckh. — ΠΑΝΦΟΠΟΝ corr. idem. — vv. 5-17 perierunt. — 5 ΗΤΘΙ — 7 ΕΟΥΟ — v. 9 sq. videtur de tauri sacrificio dici (ταῦ[ρος] v. 9, αὐε[ρῖσαι] v. 10). — 12 de Cerere Proserpinaque sermo fuit (θεαί-ναις). — 18 ΩΔΕΙΑΙ — ΙΑΑΕΡΕΣΣ κτλ. ἄδεται, ὡς ἐνέπω· τάδ' ἀρεσσάμενοι Boeckh; ὦδε γὰρ certum est, neque ἐρεσσόμενιο sollicitandum videtur; dicebant poetae μῆτιν ἐρέσσειν. — 19 cf. ad v. 1.

1037. Apud Petiliam Bruttiorum inventa in sepulcro lamina aurea. C. I. 5772.

Εἰρήσεις δ' Αἶδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ [κρήν]ην,
πὰρ δ' αὐτῆι λευκὴν ἐστηκυῖαν κυπάρισσον·
ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.

εὐρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης

5 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἕασιν.

εἰπεῖν ᾗς παῖς εἶ σ[ὺ] καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντο[ς],
αὐτὰρ ἐγὼ γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί·
δίψῃ δ' εἰμὶ [αὐ]τῆ καὶ ἀπόλλυμαι ἀλλὰ δότ' αἴψα
ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης.

10 καὶ [τοί] σοι δώ[σουσι] πιεῖν θείης ἀ[πὸ] κρήνης,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄ[λλοισι] μεθ' ἡρώ[ε]σσιν ἀνάξει[ς]

II fere saeculi. — Oraculum adgnovit Goettling *progr. Jen.* 1843, id quod vel sola particula δέ v. 1. docere poterat, recteque idem haec responsa esse iudicat de rebus post mortem futuris sciscitanti. Sciscitati autem erant defuncti sive parentes sive amici et auro insculptos versus ne quid oblivisceretur sepulti capiti inposuerunt. — 1 extr. ΛΙΔΝ tamen non λίμνην sed κρήνην fuisse adparet ex v. 3. Dicitur autem Δήθης πηγῆ, sicut Paus. IX 39, 8 ἐνταῦθα δὴ χρῆ πιεῖν αὐτὸν (Trophonii oraculum aditurum) Δήθης τε ὕδωρ καλούμενον, ἵνα λήθῃ γένηται οἱ πάντων ἀ τέως ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὐθις ὕδωρ πίνει Μνημοσύνης, ἀπὸ τούτου τε μνημονεῖ τὰ ἐφθέντα οἱ καταβάντι. — 3 ne accedas quidem proprius, nedum bibas. — 6 ΣΙ corr. Goettling. — 7 ΕΠΙ ἐγὼ Franz; fortasse ἐμόν sive ἐμοί. — 8 ΕΙΜΙΔ | Η αὐτῆ Goettl. — 9 eadem verba supra v. 4 sq. — 10 ΚΑΥ - ΓΑΛΛΕΟΥΣΙ καὶ σοι ὑπενδώσουσι Franz. — ἀπὸ κρήνης Goettl. — 11 καὶ τότ' ἔπειτ' ἀ[πὸ] σοι ἔστι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξειω Goettling; καὶ τότ'

ἔπειτα φίλοισι μεθ' ἡ. ἀνάξεις Franz; ἄλλοις sumpsit ex titulo attico supra n. 107, 3 καὶ ἡρώων γένος ἄλλων. — Extremi duo versus sic traduntur:

ΣΣΙΝΑΝΑΞΕΙ — — — — — ΙΗΣΤΟΔΕΝ — — — —
ΘΑΝΕΙΚΘΙ — — — — — ΛΛΕΙΜ — — — —

1038. Attaliae Pamphyliae. Hirschfeld *Act. acad. berolin. min.* 1875 p. 716.

I αςςς[γ] $\overline{\kappa\beta}$ Μοιρωῶν ἐπιφανῶν·

Εἶς] Χεῖος, τρεῖς δ[έ] ἐξεῖτε, πένπιος τρεῖος πείπιων·
μὴ χ[ά]λα, μὴδ' εἰς χεῖρ[α κα]υ[χ]ῶ, μὴ σο[ί] τι γένητε.
δυοχερές ἐστὶ τ[ὸ] πρᾶγμα, περὶ οὗ [π]εύθη καὶ ἄπ[ρ]στον.
5 ἄλλ' ἡσύχιος μένε, λῆσα[ί] τε ἠδοῦ καὶ ἀγορᾶς.

II δδδδς $\overline{\kappa\beta}$ Ποσειδῶνος·

Τέσσαρα δ' οἱ τέσσαρες . . . ν . . . δ' ἐξ[ε]ίτης τ . .
εἰς] πέλαγος σπέρμα βα[λ]εῖν καὶ γ[ρ]άμματα γράψ[αι]
ἀμφοτέρων μόθου τε κενός [κ]αὶ ἄπρακτος.

10 μ]ηδὲ βιάζου θνητὸς ἐὼν θεό[ν, μῆ] σέ τι βλάψ[η].

III δγ[γ]ςς $\overline{\kappa\beta}$ Ἄρεως θουρίου·

Τέσσαρα καὶ δύο τρεῖς, δύο δ' ἐξεῖτε· τάδε φράζ[εν].
. . . . . νίκην . . . . . [ξ]ένε· τήνδε γὰρ οὐδείς
. . . . . μέγα σόν τε φυλάξ[αι]

15 δεῖ [ἄ]χος· ἄπρακτος [ὁ μόθ]ου, ἐπ' ἡ[σ]υχ[ί]η δ' ἀνάμεινον.

IV αςςςδ $\overline{\kappa\gamma}$ Ἀθηνᾶς·

Εἶς] Χεῖος, τρεῖς δὲ ἐξε[ί]τε καὶ τέσο[α]ρ' ὁ π[έν]πιος·
Παλλάδ' Ἀθηναίην τείμα καὶ πάντα σοι ἔστε
ὅσα θ[έ]λεις, καὶ σοι τὰ δεδογμένα πάντα τελεί[ται],
20 λ[ύ]σι [δ] ἔγδεσμων καὶ [τ]ὸ[ν] νοσήοντα δὲ σώ[σει].

V σςδδγ $\overline{\kappa\gamma}$ Εὐφροσύνης·

Στέλλε' ὄπον [σ]ο[ι] θ[υ]μός· πάλιν γὰρ δόμον [ἔ]σται
εὐρῶν, καὶ πράξ[ι]ς κατὰ νοῦν πάντα τε χραι[ή]σεις
24 Εὐφροσύνην, [ὠ]νείσθε πωλεῖν τε καὶ ο[ὐ]τως.

VI 55577 $\overline{\kappa\delta}$ Πυθίου Ἀπόλλωνος·

Μίμνε κ(αί) μὴ πράξις· Φοίβου χρησιμοῖσι δὲ πείθου·
 ἄλλο]ν χ[ρῆ καιρ]ὸν τηρεῖν· νῦν δ' ἤσυχος ἴσθι·
 μι]κρὸν ἐ[πι]σχὼν τελέσις [πά]νθ' ὅσ(σ)α με[ρ]ι[μνῶς.

VII 55575 $\overline{\kappa\delta}$ Κρόνου τεκνογάγον·

30 Μίμνε δόμων ἐπὶ σῶν· πάλι μῆδ' ἄ[λλ]οθι βαῖνε,
 μὴ σοι θῆρ [ὀλ]ο[ὸ]ς καὶ ἀλάστωρ ἐγγύθεν ἔλθῃ·
 οὐ γὰρ ὁρῶ [σῆν π]ραῖξιν ἀσφαλῆν οὐδὲ βέβειον.

VIII 55557 $\overline{\kappa\epsilon}$ Μηνὸς φωσφόρου·

35 Θά]ρσι, καιρὸν ἔχισ, πράξις ὃ θέλις, καιροῦ τ' ἐ[π]ιτεύ[ξη]
 τῆν ὀ]δὸν ὁρηθῆρε· ἔχισ καιρὸν τιν'. ὃ μόχθος
 ἔργ]ον τ' ἐνχειρῖν ἀγαθὸν καὶ ἀγῶνα δίκ[αιον.

IX 5555α $\overline{\kappa\epsilon}$ Μητροῦς θεῶν·

40 Ὁ]ς ἄρνα[ς] κα[τ]έχουσι λύκοι κρατεροὶ τε λέοντες
 β]οῦς ἑλικας, πάντων τούτων καὶ σὺ κράτ[ος] ἔξεις,
 καὶ πάντ' ἔστε σ[ο]ι, ὅσα ἐπ[ε]ρώτας σύ [μ'] ὀδῖτα.

X 555δδ $\overline{\kappa\zeta}$ [E]ρ[μ]ε[ία] ἐριου]νί[ον·

Ἡ πράξις καὶ [ν]ῦ[ν] ἀ]τε[λής] . . . . .
 λυπηρά τις ὁδὸς γὰρ . . . . .
 ἦ]ρίσθ[αι] χα[λ]ε[π]ὸν . . . . .

Oracula quinorum ex talorum (ἀστραγάλων, quibus desunt et binarius et quiniarius numerus coll. Polluc. IX 100) sorte petita quinquaginta sex omnino esse poterant; singulis enim iactibus singulae sortes paratae erant ipso numero deique alicuius nomine insignitae. Post Mercurii vaticinium (n. 10) tria superabant numeris XXVII et XXVIII et XXX respondentia; sequitur ante Parcarum versus quadraginta trium deorum et nomina et oracula periisse. Adcuratius rem exposui *Hermæ* X 193 sqq., ubi quem commisi numerandi errorem correxit Roehl *Sched. epigr.* (Berol. 1876) p. 26; eidem vero cum apographo Barthiano (*Mus. Rh.* VII 251) aliquantulum momenti vindicare studeret ratio ut par erat parum constitit. — De sermonis versuumque vilitate dixi *l. s. s.* p. 197; Luciani testimonio (*Jup. tragoed.* c. VI) adde Plutarchi *de Pythiae orac.* c. V et VII — 2 ΔΙΣΕΠΙΤΕΕ ἔξῆιτε i. e. ἔξῆιται (iactus senionis) restituit Kirchoff et hic et v. 12 et v. 17. — Χῖος est iactus caninus, τρεῖος novum

1039. Prope Limyram Lyciae. C. I. 4310.

- Ἄπαντα πράξις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.
 Βοηθὸν ἔξις μετὰ Τύχης τὸν Πύθειον.
 Γῆ σοι τέλειον καρπὸν ἀποδώσει πόρων.
 Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.
- 5 Ἐοῦς δικαίων ἐγγάμων ἰδεῖν σποράν.
 Ζάλην μεγίστην φεῖγε, μή τι καὶ β[λ]αβῆς.
 Ἥλιος ὄρα σε λαμπρός, ὃς τὰ πάντα ὄρα.
 Θεοὺς ἀρωγούς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔχεις.
 Ἰδρωῖτες εἰσιν, πλὴν ἀπάντων [π]εριέση.
- 10 Κύμασι μάχεσθαι χαλεπὸν ἀνάμεινον, φίλε.
 Λαῖος διελθὼν πάντα σημαίνει καλῶς.
 Μοχθεῖν ἀνάγκη· μετα[β]ολὴ δ' ἔσται καλή.
 Νεικηφόρον δῶρημα τὸν χρησιμὸν τελεῖ.
 Ξηρῶν ἀπὸ κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λα[β]εῖν.
- 15 Οὐκ ἔστι μ[ῆ] σπείραντα θερίσαι κάρπιμα.
 Πολλοὺς ἀ[γ]ῶνα[ς] διανύσας λήψη στέφος.
 Ῥῶν διάξις ἔτι βραχὺν μείνας χ[ρ]όνο[ν].
 Σ[α]φῶς ὁ Φοῖβος ἐννέπει· μείνον, φίλε.
 Τῶν νῦν παρουσῶν συνηροῶν ἔξις [λύ]σιν.
- 20 Ὑπόσχεσιν τὸ [π]ράγμα γενναίαν ἔχει.
 Φαύλως τι πράξας μετὰ χρόνον [μ]ένψη θ[ε]οῖς.
 Χρυσοῦν ποιήσεις χρησιμὸν ἐπιτυχῶν, φίλε.
 Ψῆφον δικαίαν τήνδε παρὰ θεῶν ἔχεις.
 Ὠμὴν ὀπώραν [ῆ]ν λάβης, οὐ χρησίμων.

Oracula sunt ex litterarum ordine disposita, quae si recte olim conieci (*Hermae* X 197) prout quisque α vel β vel alius cuiuslibet litterae nota insignitam tesserulam ex urna promebat quaerentibus distribuebantur. — 4 facilius intellegerem δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισι ἀσθενής, sententia vero non diversa videtur *vis importuna ubi leges adsunt nil valet*. — 6 ΒΑΒΗC — 9 ΕΠΙΕΗ corr. Blomfield et Boissonade. — 11 ΛΑ ΓΟC Graefe, ΛΑΙΟC Walpole; λαγῶς Graefe, λόγος cum Blomfieldio et Welcker (*Syll.* 184) et Franz, qui caute faciunt quod interpretationem non addunt. Intellego homericum βεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω *qui sis ignarus, omnia expertus bene edoceberis*; σημαίνει nimirum non tertia sed secunda est persona. — 12 μοχθεῖν ἀνάγκη Eur. fr. 37 et 719 (ubi vide Nauckii adn.); cf. Eur. *Hippol.* 207 μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη. — ΜΕΤΑΒΟΛΗ μεταβολὰ κακῶν Eur. *Herc.* 735. — 14 suppl. Boissonade; νεικηφόρον δῶρημα explicat Franz *praemium victori donatum*; at sive δῶρημα sive χρησ-

μόν putas νεικηφόρον vocari, sententia haec videtur ubi largitus eris quod cupis consequeris. — 14 suppl. Blomfield. — 15 ΜΙ — 16 ΑΙΩΝΑΙ et 17 ΧΙΟΝΟΣ et 19 λύσιν et 20 ΤΟΙΡΑΓΜΑ corr. Akerblad. — 21 ΕΝΨΗΘΟΙC Graefe, qui correxit. — 22 conferunt Luc. *pegyomant.* c. 4 χρυσοῦν ἀπέδειξαν τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον. Addit Wilamowitz Eur. *Troad.* 432. — 23 adtulit Blomfield Eur. *Andr.* 1271 sq. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται καθθανεῖν τ' ἐφείλεται. — 24 ΙΚΛΑΒΗC quod nec εἰ λαβῆς est nec μὴ λάβῆς, sed ἦν λάβῆς.

1040. Prope Adadam Pisidiae. C. I. 4379 o.

Δέστοτα Ἀπολλ[ον] καὶ . . . . .

. . . . .

χ[ρησ]μ[ω]φ[δ] . . . . .

γὰρ ἐκ προγόνων [μα]ντοσύνην, τὴν [θε]δ[ς] ωπασε

5 Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἀπαντα πρά[ξι]ς κα[ὶ] κρατ[ή]σε[ι]ς ὧν θέλεις.

Βοηθὸν ἔ[ξι]ς [μ]ε[τ]ὰ Τύ[χης] τὸν Πύθεον.

Γλυκὺς [μ]ελισσ[ῶν] ὁ πόνος, ἀλλ' οὐκ εὐχερής.

Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.

10 Ἐγῶ[ν] δα σοι [πά]ν[τε] ἔς τε[ρο]π[ῆ]ας [ἐλ]θεῖν καλὰς.

Ζῆσαι προσεύχων τοῦτο . . . . .

Ἡ [μ]ὴ προαιροῦ [τε]οῦργον, ἢ [πι]ό[νους] φέρε.

Θεοί[ς] ἀρωγὸς τῆς ὀ[δ]ο[ῦ] ταύτης ἔχεις.

Ι . . . . .] μέμψημι [τε]ο[ῦργ]ον . . . . .

15 Κλυδ[ῶ]ν [θε]αλάσ[σ]ης . . . . .

Λύπης πέπαν[σ]ο, π[ρ]ος . . . . .

Μοχθεῖν ἀνάγ[η] [μεταβ]ο[λή] δ' ἔσται κ[α]λ[ή].

Νε]κηνόρο[ν] δώρημα τὸν χρησμὸν τελεῖ.

Ξηρῶν] ἀπὸ [κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λαβεῖν.

20 Ὅ]ταν . . . . .

Πειρῶ διαμε[ί]νας . . . . .

Ῥοδ . . . . .

Σ[υν]οχή τι[ς] ἔσται σοι κακῶν τε καὶ καλῶν.

Τε[ι]μῶν τὸ [θε]ῖον τι[είμιος] καὶ τὸς φανεῖ.

25 Ὑπόσχε[σ]ιν τὸ πρᾶγμα [γε]ν[να]ίαν [ἐ]χε[ι].

Φαύλ[ως] τι πράξα[ς] μετὰ χρόνον μένψη [θε]ο[ῖς].

Χρυσοῦν π[η]νίσει[ς] χρησμὸ[ν] ἐπ[ι]τε[υ]χ[ῶ]ν, [ξ]ένε.

[ψ . . . . .

[φ . . . . .

Pessimo apographo praescripta sic tradita:

ΔΕΣΠΟΤΑΑΠΟΛΛ . . ΚΑΙΕΤΕΑΓΓΕΕ . ΑΙ
 ΑΝ΄ΟΚΟΚΑΙΒΗ ΠΑ
 . ΡΗΝΗΛ
 ΓΑΡΕΚΨΡΟΓΟΝΩΝ . . ΝΤΟΥ . ΗΝΤΗΝΟΣΟ
 . ΦΟΙΒΟΣΑΠΟΛΛΩΝ

ubi nihil perspicio nisi quod anapaesticos numeros persentisco; v. 3 *χρησμωνδός* vel *χρησμωνδεῖν* vocabulum certo fuit. Franzii supplementum *παρεϊλήφαμεν γὰρ ἐκ προγόνων μαντοσύνην τὴν θέσπισε Φ. Ἄ.* vel ideo probari nequit, quod nec traditum a maioribus oraculum hoc est neque omnino unum oraculum, sed totidem quot litterae sunt; cf. ad tit. praeced. — Ipsi versus velim denuo ex lapide descriptos habeam; ut nunc res est plerumque ne ansa quidem emendandi datur. Vv. 7 9 13 17 18 19 25 26 27 eidem sunt qui tituli antecedentis, primi versus exordium saltem idem est; ex reliquis vv. 8 10 12 23 24 coniectura restituere conatus sum. — 6 ἦΡΑ . ΙΚΚΑ . . ΚΗΣΕ - - minus apte Franz *κάκτελεῖς ποτ' εὐτυχῶς*. — 7 Ε . ΕΠΣ . ΑΤΥΥ — — 8 γλυκὺς . . ΛΙΣΣ sententia certa. — 10 ΞΥΟΔΑΣΟΙΓΛΑΝΙΕΣΤΡ . ΙΑΣ - - - - Ε ἐγῶδα Franz. — 11 ΤΟΥΤΟΠΑ ΡΑΡΠΡΙ . ΚΟ . ΕΣΤΕ — 12 ΗΛΗΠΡΟΑΙΡΟΠΟΥΡΓΟΝΗΤΟΛΣΞ vix recte Franz *ἤδη προαιροῦ τούργον ἐκτελέσαι καλῶς*. Quae ipse posui in eis ἢ μή - ἢ certum videtur, clausula non item. — 13 ΘΕΟΥΓ — ΟΒΟΥΥΤ . . ΞΞ . . — 14 . . . ΗΜΕΜΨΗΙΟΠΡΟΝ . . . ΕΗΞΝ τούργον Wilamowitz; extr. Franz conicit *ξένε*. — 15 ΚΛΥΔ . ΝΟΑΛΑΠΗΕΜ cor. Franz; multa cogitari possunt. — 16 ΠΙΟΣ ---- Ο . . Χ . . . rarum probabiliter Franz *προσπελάσας θεοῦ μυχοῖς*. — 17 ΑΝΑΝ Η . . . . Ο - - - ΑΛ . . . — 18 . . ΣΙΚΗΦΟΡΟ . ΑΙ ergo non *νικηφόρον* sed *νεικηφόρον* fuit ab initio. — 19 . . . ΙΑΠΟ — 20 . ΤΑΝ — 21 ΔΙΑΜΕ - - - ΑΤΑΙ . ΗΟΙ - - - - - ΕΙΝ extremus fuit infinitivus a *πειρῶ* imperativo suspensus. — 22 ΒΟΔ . ΠΑΡΟ - - - - - ΡΑΙΕΨΜ - - - - ΡΟΧ nec apte nec pulcre Franz *ρόδοις παρέσται σοι κάρα στέψαι τάχα*. — 23 ΕΥΝΟΧΗΤΙ ΞΙ - - sententia incerta; *συνεχῆ* corrigit Franz. — 24 ΤΕΙΜΩΝΤΟ . ΗΟΝ ΤΜΝ — 25 ΥΠΟΣΧΕΓΙΝ — ΓΕΝΔΛΑΝΓΧΕ — 26 ΛΥΛΑ . . ΙΠΡΑΣΑ — ΘΕΥ . . — 27 . . . . ΟΙΗΓΕΙ . ΧΡΗΣΜΟΧΕΠΜΕΥΧΗΝΣΕΝΕ — 28 circa medium versum ΕΠΠΟΘΗΝ . ΙΕΠΦΑΛ — 29 sub finem ΟΙΝΔΕΠΠ.

1041. Ad Colossas. C. I. 3956 ex Arundellii apographo minusculis litteris scripto.

Νῦν τοι πάντα τελεῖ δαίμων, νῦν ἐς ὀρθ[ὸ]ν ὄδηγεῖ.
 πράξεις πάντα κατὰ νοῦν· μηκέτι τριχε σεαντόν·
 ἐντεῦξει σύ τ' ἀμέπτως ὧν ἂν ἐπιθυμ[ῆ]ς.

- ὅσα θέλεις πράξεις· ε[ύ]ρήσεις . . . . .
 5 ἐνχείρι, ξένε, θαρσήσας· παντὸς [δ' ἐπιεύξη.
 ἦσυχια βουλεύο[υ] καὶ σοι θεὸς ἡγεμονεύσει.

Εἰσὶ καλάι πράξεις· σπεύδει[ιν] σε χροί· [πάντα] κραιήσεις.
 καίτο[ι] ἀλώμενον ἐν ξενίῃ [ὁ θεός σε φυλάξει.
 ἐκπεύξη γὰρ νόσου χαλεπῆς πάντω[ς] θεὸς ἀδῶ.

Ex sententiarum, si fas est dicere, similitudine eoque quod versuum terniones tres supersunt, eorumque tertius ab secundo spatio intermisso disiunctus coniecerit quispiam, similia haec esse oracula ex talorum sorte petita ac supra n. 1038. Diffido tamen. — 1 ορθεν corr. Franz. — 3 επιθυμεις — 4 ει ρησεις . . . corr. Franz; extrema facile ut quisque volet supplere poterit. — 5 εν χειρι, Franz ἐν χειρί. Intellege *conare bono animo*, cf. supra n. 1038, 36. — 6 βουλευον corr. Franz. — 7 σπευδε σε χρη, 8 κρατησεις και του αλωμενον, ubi σπεύδειν corr. Franz, nisi forte σπεῦσε i. e. σπεῦσαι fuerit; κρατήσεις vocabulum describentis errore initio versus proximi positum ad v. 7 revocavi; est enim clausula sollemnis, cf. supra n. 1038, 23. Nihili autem sunt Franziana κρατήσεις καὶ γὰρ τὸν ἀλώμενον ἐν ξενίῃσιν. — 9 παντων δε corr. Franz; cf. supra n. 1039, 1 ἅπαντα πράξεις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.

III. EPIGRAMMATA VARIA.

I. TERMINI AEDIFICIA FONTES PONTES.

1042. In Attica. Ex schedis Fourmonti C. I. 12. Kirchhoff C. I. A. 522.

Ἐν μ]έσ(σ)[ωι Κ]ε[φραλ]ῆς τε καὶ ἄστεος . . . . [ ]Ερμιῆς.

Hermam ex eorum numero fuisse vidit Boeckh, quos per agros disposuit Hipparchus Pisistrati filius binis titulis inscriptos: ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἔστηκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιὰ μνημα τόδ' Ἰππάρχου· στείχε δίκαια φρονῶν κτλ'. [Plat.] *Hipp.* p. 228. — Lectio versus incerta. ἸΠΕΥΘΗΚΕΘΡΙΑΣ ἐν μέσσωι γε Θρήης Boeckh; Kirchhoff quod posui. Post ἄστεος haec ΑΝΛΡΘΘΕΡΜΕΣ, quae ἀνερ, ὄθ' (i. e. ὄδ') Ἑρμιῆς non recte legit Boeckh. Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 adn. 3.

1043. Prope arcis portam exteriori muro infixus lapis. C. I. 525.

Ἡ πόλις] ἔστ[ι]σ[έν με β]ροτ[οῖς] μνηεῖον ἀληθές
 πᾶσιν] σημαίνει[ιν μέ]τ[ρον] ὁδοπορίας·
 ἔστιν γὰρ τ]ὸ μεταξὺ θεῶμπροσ δώδεκα βωμόν
 . . . . τεσσαράκοντ' ἐγλιμένως στάδιοι.

IV saeculi, etsi scriptum traditur v. 3 ΜΕΤΑΧΣΥ. — Duodecim deorum aram tamquam umbilicum Pisistratidis pro aureo quodam miliario fuisse, unde non solum Atticae terrae spatia (Herod. II 7) dimetirentur, exposuit Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 cf. adn. 2. — Restituit epigramma Boeckh Buttmani O. Muelleri suis denique supplementis con-

iunctis usus. — 1 ΕΣΤΕΙΣ . . . ΡΟΤ . . ΜΝΗ κτλ'. — 2 ΣΗΜΑΙΝΕ . .
 ΓΤΙ . . ΟΔΟΙΠΟΡΙΑΣ — 4 numerus incertus; posuerunt πέντ' ἐπί vel ἐπτ' ἐπί.

1044. Megalopoli. Hirschfeld *Bull. arch.* 1873 p. 218.

Αἴνεσον εὐ[ό]πλου Φιλοποι[ε]με[ρος] αἶμ[α] λαχοῖσαν
 παῖδα Μ]εγακλείας, αἴνεσον Εὐξενία[ν],
 ἂν ἂπ]ὸ Δαμοκράτους λέκτρον ἠνείκατο μ[ού]ναν,
 Εὐ]ξ[ε]νίαν, [σεμνὰ]ν Κύπριδος ἰσοπόλον.
 5 τέρ]μου γὰρ ναοῦ [πέ]ριξ εὐερκέα θρινκόν
 θ]ύκατο καὶ ξ[ε]ίνοις [χῶ]ρον ἄμ' εἰφρ]οσ[ί]νας.
 εἰ] δὲ γυνὰ . . . . .
 ο]ὐ θαῦμ'. [ἐξ ἀγαθῶν αὐτὰ ἔγεντ' ἀγαθά.

Litterae ΑΠΣ romanae videntur aetatis. — Supplementa, e quibus
 τέρμου (v. 5) invenit Wilamowitz, certa sunt usque ad v. 5. — 1 . . .
 ΙΟΠΛΟΥ — 2 ΙΕΓΑΚΛΕΙΑΣ — ΞΕΝΙΑ// — 5 . . ΙΜΟΝΙ — ΓΕΡΠΕ — 6 Ξ//
 ΥΝΟΙΣ . . . . . Τ//ΝΟΣΙ sumpsi viatoribus simul tranquillum ad quie-
 tem locum paratum esse umbris et fontibus fortasse exornatum. —
 7 ΓΥΝΑΠΛΛ et sub finem versus ΑΞΑΤΟΙΑΜ quae male descripta sunt. —
 8 ΥΘΑΥΜΙ sententia certa est ex v. 1.

*1045. Athenis in arcu Hadriani. C. I. 520.

a. Αἰδ' εἶσ' Ἀθῆναι Θεσέως ἢ πρὶν πόλις.

b. Αἰδ' εἶσ' Ἀδριανοῦ καὶ οὐχὶ Θεσέως πόλις.

Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* p. 688.

1046. Romae in via Appia. C. I. 6280.

Μαρκέλλου.

a. Δεῦρ' ἔτε, Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,
 Ῥηγίλλης ἕδος ἀμφὶ θυοσκό[α] ἰρὰ φέρουσαι.
 ἢ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
 Ἀγχίσεω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
 5 γήματο δ' ἔς Μαραθῶνα· θεαὶ δέ μιν οὐρανώνα[ι]
 τίουσιν Δηῶ τε νέη Δηῶ τε παλαιή,
 τῆσι περὶ ἱερὸν εἶδος ἐυζώνοιο γυναικός

- ἀγκείται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἠρώνησι νένασαι
 ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐνβασιλεύει·
 10 τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου εἴληχεν ἄποινον,
 ὡς οἱ Ζεὺς ὤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην
 γῆραι ἐν ἄζαλέω χήρῃ περικείμενον εὐνήι,
 οὐνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάρου
 Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιнай
 15 ημισέας πλεόνων· δοιδὺ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
 νηπιάχῳ, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστῳ,
 οἴην σφι νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,
 πρὶν περ γηραιῆσι μιγήμεναι ἤλακάτησι·
 τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον
 20 καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φηὴν καὶ μῆτιν ἑοικώς,
 Ζεὺς μὲν ἐς ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναικί· α
 αὔρησι Ζεφύροιο κομίζεμεν ἠλυσίησιν,
 αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
 δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
 25 ἦμος ὅτ' Αἰνεΐαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
 νύκτα διὰ δνοφερὴν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σαωτήρ
 παμφανόνων ἐνέκειτο σελ[ηναίης] κύκλο[ς] ἀγῆς·
 τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαί π[οτ'] ἐνερράψαντο πεδίλῳ,
 ἔμμεναι Ἀυσονίοις εὐ]ηγενέεσσι γέρα[τ]α.
 30 οὔ μιν ὀ[γ]ήσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [γ]έρας ἀνδρῶν,
 Ἑρσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτεδ' ὀν δῆ
 Κῆρυξ Ἑρῶδεω πρόγονος Θησηιάδαο.
 τοῦνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἧ μὲν ἄνασσα[ν]
 35 ἐς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι,
 Ἑλλάδι δ' ὄντε γένος βασιλεύτερος, οὔτε τι φωνὴν
 Ἑρῶδεω· γλῶσσαν δὲ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνέων.
 ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνεΐων
 καὶ Γανυμηδείη καὶ Δαρδάνιον γένος ἦν
 40 Τρωὸς Ἑριχθονίδαο· σὺ δ' ἰ φίλον ἱερὰ ῥέξαι,
 καὶ θῦσαι· θνέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη·
 εἰ[ῦ] δὲ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἠρώων ἀλεγίζειν·
 οὐ μὲγγὰρ θνητῆ, ἀτὰρ οὐδὲ θάεινα τέτυκται·
 τοῦνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτε τι τύμβον

- 45 οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια,
 σῆμα [δέ] οἱ νηῶι Ἴκελον δῆμωι ἐν Ἀθήνῃς.
 ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθου ἀμφιπολεύει.
 τοῦτο δὲ Φανστείνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
 δῆμωι ἐνὶ Τριόπειω, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί
 50 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
 οὐ μιν ἀτιμήσειε θεή, βασιλεία γυναικῶν,
 ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην·
 οὐδὲ γὰρ Ἴφιγένειαν ἐύθρονος Ἰοχέαιρα,
 οὐδ' Ἐρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνῃ,
 55 οὐδέ μιν ἠρώνησι παλαιῆσιν μεδέουσα
 Καίσαρος ἰφθίμιοι παρόψεται ὄμνια μήτηρ,
 ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
 ἢ λάχεν ἠλυσίησι χοροστασίησιν ἀνάσσειν,
 59 αὐτῆι τ' Ἀλκμήῃ τε μάκαιρά τε Καδμειῶνῃ.
- b. Πότνι', Ἀθηναίων ἐπιήρανε Τριτογένεια,
 ἢ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ὀράας, Ῥαμνουσιάς Οὐπι,
 γείτονες ἀγχίθυροι Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο,
 πείονα δὴ καὶ τόνδε, θεά, τιμήσατε χῶρον,
 δῖμον Δηῶσιο φιλόξεινον Τριόπαια,
 65 τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθον.
 ἄς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχώρους ἐς Ἀθήνας
 ἤλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο λιποῦσαι,
 ὡς τίνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν,
 λήϊα τε σταχύων καὶ δένδρεα βοτρυόεντα
 70 λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφῶν ἐφέπουσαι.
 ὕμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔηκε,
 τὴν ὄσσην περὶ τεῖχος ἐντροχον ἐστεφάνωσαι,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
 ἔμεναι ἢ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρῆνον
 75 σμερδάλσον σίσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνῃ,
 μή τωι νήποιον βῶλον μίαν ἢ ἓνα λάαν
 ὀχλίσαι, ἐπεὶ οὐ μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι,
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθήῃ.
 κλῦτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροῖῶται·
 80 ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,
 καὶ πολυτίμητοι καὶ ὑποσχεῖν οὖας ἔτοιμαι·

- μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους ἢ ἐ[π] ἄλσεα δενδρέων
 ἢ ποίην χιλῶ εὐαλδέε χλωρὰ θέουσαν
 85 δμωὴν κυανέου Ἰιδος πήξιε μάκελλαν,
 σῆμα νέον τεύχων ἢ ἐ πρότερον κεραϊζών.
 οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
 πλὴν ὃ κεν αἵματος ἦισι καὶ ἐγκ[ο]νος ἐσσαμένο[ιο]
 κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον ἐπεὶ τιμάορος εἴστωρ·
 καὶ γὰρ Ἀθηναίη [ποῦ] Ἐριχθόνιον βασιλῆα
 90 νηῶϊ ἐγκατέθηκε συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
 εἰ δέ τωι ἄκλυτα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπιπέσειται αὐτοῖ[ς],
 ἀλλ' ἀποτιμήσει, μὴ οἱ νήπιτα γένηται,
 ἀλλὰ μιν ἀπρόφατος Νέμεσις καὶ ῥόμβος ἀλάστωρ
 τίσονται, σινυερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα·
 95 οὐδὲ γὰρ Ἰφθιμον Τριόπειω μένος Αἰολίδαο
 ὦναθ', ὅτε νεῖον Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
 τῶι ἦτοι ποιὴν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέασθαι
 χῶρον, μὴ τοι ἐπηται ἐπι Τ[ρ]ιόπειος Ἐρινύς.

Herodes Atticus Marathonius Anniae Regillae uxoris mortuae a. fere 161 memoriam singulari pietate prosecutus est cum in ipsa patria, ubi sepulta est (C. I. 6185), tum Romae maxime in urbe, ubi ad tertium lapidem viae Appiae (C. I. 26) Triopeum constituit sacrum id Cereri Proserpinaeque ac deis inferis; in eodem autem circuito et Minervae Nemesique, atticis deabus, et Cereri Faustinaeque (νέα Δήμητρι) fana consecravit eorumque in altero Regillae heroum statuamque conlocavit. Quae potissimum res ad Triopeum condendum perduxerit Herodem videtur Chishulli coniectura explicare, qui Herodem a Theagene Cnidio, quo praeceptore usus erat, Triopiorum sacrorum, quae in Cnidio promunturio colebantur, notitia et religione inbutum illa suo instituto celebrare voluisse suspicatus est. Accedit quod Herodi eiusque similibus obsoletissima quaeque maxime placebant, cf. ad v. 64. Ceterum in ipso Triopei aditu celebres illae columnae positae fuerunt, antiquae litteraturae atticae imitatione insignes C. I. 26, eodem titulo utraque inscripta hoc καὶ οἱ κίονες Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθονίων θεῶν· καὶ οὐδενὶ θέμιτον μετακινήσαι ἐκ τοῦ Τριοπίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππία ἐν τῷ Ἡρώδου ἀγρῷ· οὐ γὰρ λῦσιον τῷ κινήσαντι· μάρτυς δαίμων Ἐνοδία.

Duo sunt quae supra scripsi carmina, quorum alterum ad heroum statuamque Regillae, alterum ad Minervae Nemesisque fanum pertinet, numerorum arte satis adcurate factum utrumque (cf. Herm. *Orph.* p. 711. 738. 782), dicendi genere saepe docte obscuro, verborum ampullis ubique molesto, sententiarum tenuitate minime digno. Longiori carmini Marcelli

poetae nomen praescriptum est, recteque Visconti Marcellum Sideten intellexit, cuius superest fragmentum *περὶ ἰχθύων* (*Poet. bucol. et didact.* Paris. 1846). Eundem autem alterum quoque carmen scripsisse, quod Brunck ipsi Herodi tribuit, certa est Viscontii coniectura. Nam ut taceam utriusque carminis artem rationem indolem plane aequales, vix Herodem puto si ipse voluisset ingenii sui periculum facere sibi eam argumenti partem sumpturum fuisse, quae a quovis alio tractari posset, domesticarum rerum gentisque suae enarratione Marcello relicta. Neque illorum poetarum qui Hadrianeo saeculo pullulabant mos erat ut quid ipsi ingenio valerent alios celarent. Itaque quod Marcelli nomine insignitum est carmen priore loco posui. Diversis autem locis Clarac intellexit lapides positos fuisse, quorum titulos nulla rerum necessitudine inter se coniunctos esse adparet. Vicina fuerint Minervae Nemesisque et Cereris Faustinaeque fana, ita tamen ut Triopeum ingredienti alterum propius esset. — 3 Annia Regilla Appii Annii Atilii Braduae (cos. a. 160) soror erat, quorum ex nominibus frustra cognationem ab ipsis Iuliis Aeneave ducendam quaesiverunt; illo enim tempore omnes Romani *Aeneadae* vocabantur poetis, cf. supra ad n. 272, 5. — 6 *Cererem novam* recte intellexerunt Faustina, neque post Heysei calculos a Franzio confirmatos auctosque dubium esse potest quin Faustina maior Antonini Pii uxor significetur, quae etiam in nummis saepius Cereris specie utitur. Nam ut breviter complectar quae huc faciunt, Regillam quam post fratris consulatum (a. 160) obiisse ex Philostrato constat, ante annum 162 mortuam esse necesse est, si quidem Antoninus Pius, qui a. 161 decessit, Herodi de uxoris morte graviter afflicto solatii aliquid adlaturus Atticum filium patriciis adscripsit (C. I. 6185 coll. v. 28). Herodi cum Triopeum conderet duo liberi supererant (v. 16), e quibus Elpinice filia post matrem teste Philostrato, sed ante mortua est quam pater Sirmium ad M. Aurelium imperatorem proficisceretur; quod factum est a. 171. In Triopeo igitur etsi aliquanto post Regillae obitum tamen ante a. 171 constituto Faustinae minori, quae a. 176 vita decessit, non potuerunt divini honores haberi; sequitur Faustina maiorem intellegendam esse cum Arnaldo. — 10 sententia hic coepta, mox alio digressa v. 19 sqq. duplici exitu absolvitur *hoc solatii ei doloris contigit ut Iupiter defunctam ad beatorum sedes perduceret, Caesar Iovis patris similis filium eximio honore adficeret.* — 17 priusquam senectutis fines attingeret; recte Martialis breves colos conferunt (IX 18). — 19 ad *ἐπίηρον* supplendum participium velut *δός*, ut sit idem ac *χαρισάμενος*. — 20 cf. ad v. 6. — 23 *lunula in calce calceamenti adposita* (schol. *Iuven.*) erat patricii senatorisque insigne, cf. Philostr. *vit. Herod.* p. 555 *ἐπισφύριον ἐλεφάντινων μνηοειδές*. Cf. Th. Mommsen *Roem. Forsch.* I, qui coercendis calceamenti vinculis lunulam argenteam

inservisse probabiliter statuit. — 27 *σεληναίης κύκλος* [ἀγλης] Salmasius, ἀγλης Visconti, idemque v. 28 πότε' invenit; traditur πσ. . — 29 lectio incerta; extrema sic fere omnes legerunt ΗΓΕΝΕΕCCEΓΕΡΑΑ. In priore parte versus post nonam fere litteram Salmasius ex Sirmondi apographo habuit ΑΥ, quod si composueris cum litterarum vestigiis ΥC quae Visconti adgnosuisse sibi visus est, non modo *speciosa* sed paene necessaria evadit emendatio Αύσονίους vel Αύσονίων, velut Salmasius σύμβολον Αύσονίοισιν ἐυγενέεσσι γεραίων, Visconti υιάσιν Αύσονίων ἐυγενέεσσι γεράα, Iacobs aut Salmasium sequi voluit, nisi quod γ' ἐραννόν scripsit, aut ὃς δέ κεν Αύσονίους ἐυγενέεσσι γεραστός scribendum putavit. Franz denique quod posui; γέρατα nescio an verum sit, cf. Orph. fr. VI 24 δύο χρύσεια κέρατα. — 30 quaesitius haec dicta, *neque eum, spero, tusca calceamenta* (cf. Serv. Verg. Aen. VIII 458) *respuent, quod non sit Romanus*. — 31 ΤΕΡΑΣ — 32 ΠΑΥΣ. I 38, 3 Κῆρυξ ὃν αὐτοὶ Κήρυκες θυγατρὸς Κέκροπος Ἀγλαύρου καὶ Ἑρμοῦ παῖδα εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐκ Εὐμύλπου. Alii Pandrosum matrem traderunt, Poll. VIII 103. — 33 ΚΗΡΥΧ — 34 haec si de Herode ipso accipienda sunt, non de filio Attico, lenius v. 35 post ἔδραι distingues et sic interpretaberis *propterea (et Romae) honoratus fuit eponymoque consulis munere fungebatur, qua re in prima domini senatus* (Mart. XVI, 1) *subsellia evectus est, neque apud Graecos quisquam aut genere aut facundia regalius erat*. Herodes consul a. 143; Ἑλλήνων γλωτταν καὶ βασιλέα λόγων Rufus discipulus eum praedicaverat. — 36 οὔτε τι φωνήν ut v. 44 οὔτε τι τύμβον. — 38 ad Regillam redit oratio, cf. Il. V 229 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἷὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα, 230 Τρωῶ δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα. Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο Ἴλός τ' Ἀσσάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανιμήδης, 239 Ἀσσάρακος δὲ Κάπυιν (ἔτεκεν), ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα, αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης sunt omnia Aeneae verba. Quidni altius etiam uxoris originem repetierit Herodes eodem Homero duce (*ibid.* 215) Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, haud obscurum est; noluit enim cum ipso imperatore contendere, qui Διὶ πατρὶ φωνήν καὶ μῆτιν ἔοικεν. — 40 ἰ pro εἰ scriptum retinui, quamquam vix dubium est quin lapidario debeat et hoc et σίσασα v. 75. — Aptius videbatur εἰ φίλον ἱερά βέξαι coniungere; interpunxerunt post εἰ φίλον. — 42 ΕΙΔΕΤΟΙ correxi; reliqui quae coniecerunt probari nequeunt. — 43 caesura κατὰ τέταρτον τροχαῖον et hic et v. 45 ab anaphora excusationem habet. — 46 ΜΕΝ lapis, δέ Herm. Orph. p. 738; erravit lapicida proximo versu inductus, σῶμα nimirum et ψυχὴν inter se opponi ratus. — σῆμα est Odeum, cf. Philostr. vit. Herod. p. 551 ἀνέθηκε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ θέατρον coll. Paus. VII 20, 6. — 49 agri sunt ex Regillae hereditate acquisiti coll. C. I. 6184 Ἀννία Ῥήγιλλα . . . τίνος ταῦτα τὰ χωρία γέγοναν. — 50 ἐλαιήεντες ἄρουραι v. de hac generum in adiectivis confusione

Herm. *Orph. Argon.* 262. — 54 Cecropis filias etsi sacerdotes Minervae fuisse non traditum est, facile tamen inde sibi fingere poterant recentiores, quod illis dea Erichthonium custodiendum dederat. Hersen autem hoc loco eadem qua supra v. 32 ratione Pandrosi partes agere puto quippe quae sola cistae arcano non inspecto deae gratiam sibi servavit. — 56 *ῥμπνια* Cereris cognomen est, quod cum non animadvertissent interpretes Domitiam Aurelii matrem intellegebant. At Ceres hoc certe loco non potest alia esse nisi ipsa Faustina, quae optime Aurelii mater adpellari potuit. Sic procedit sententia: *nolit eam dedignari Faustina dea; neque enim Minerva Hersen nec Diana Iphigeniam dedignata est: sic nec Faustina veterum heroinarum dominatrix Regillam spernet superioribus heroinis adscitam.* — 59 *ΑΥΤΗ* lapis; iota abundat. — 71 Callim. *hymn. Cerer.* 47 *ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις.* — 76 *μή τωι νήποιον* scil. εἶναι vel ἔσεσθαι. — 77 *ἀτρέϊες* pro *ἀτρῆες* scriptum, sicut v. 96 *νειάν* pro *νηόν*. Accusativo *ἀτρέα* usus est Euphorio fr. 95 Mein.; cf. supra n. 222 *ὦ μοίρας ἀρτύτου ἀναγκαστῆρες ἀτρακτοί.* — 82 *ἐν ἐν* pro *ἐς* positum esse nemo cum Salmasio credit; *ἀν ἄλσεια* Iacobs, facilius Franz *ἐπ'* coniecit, quae praepositio *κατὰ κοινόν* ad *ἔργους* et *ἄλσεια* et *ποίηγ* referenda est. — 84 *ΡΗΞΕΙΕ* quo servato Salmasius eumque secuti alii *δμωῖ-μακέλλα* scripserunt. At erravit lapicida latina forma *P* pro graeca *Π* posita, ut supra v. 33 *ΚΗΡΥΧ.* — 83 *χλωρὰ θέουσαν* satis mire dictum exemplis confirmare non queo. — 87 *ΕΚΓΕΝΟC* quod nescio an probandum sit ita scriptum *καὶ ἐκ γένος ἔσσάμενοι* qui eius qui posuit *proles* est. — 89 *ΕCΤΩΡ* sched. Holstenianae Barberinae solae *ΕΙCΤΩΡ*, quod quamvis structura haud expedita verum videtur: *nemini agrum colere licitum esto, praeter eos qui de eodem genere nati sint (his autem non illicitum); nam si quis fecerit, eis ultor quidam rei conscius erit.* Cf. C. I. 26 *μάρτυς δαίμων Ἐνοδία.* — 89 *ΤΕΡΕΠΙΧΘΟΝΙΟΝ Ἐριχθόνιον βασιλῆα* clausula homerica ex eodem loco (II. Y 219) desumpta, unde doctrinam poeta hauserat v. 38 sqq.; absque hoc foret, melius certe scripsisset *καὶ γὰρ Ἐριχθόνιον ποτ' Ἀθηναίη βασιλῆα.* Pro *τε* vero quod ferri nequit, Herm. *Orph.* p. 738 *οἱ*, Iacobs *περ* reposuit, quibus praetuli quod simplicius videbatur esse *ποτ'*. — 90 *νηῶ* i. e. Erechtheo, nam Erechtheus et Erichthonius duo eiusdem hominis nomina sunt. — 93 conferunt *πολίπλαγκτον ἀλάστορα hymn. Orph.* 72, 3. Rhombi nomen explicat verbum *κυλιωδῆσει* v. seq. — 95 Triopas Callimacho (*h. Cer.* 100) Neptuni et Canaces Aeolidis filius est, pater Erysichthonis eius, qui Cereris fano violato ex Thessalia in Cariam profugus Triopeo condito deae animum sibi reconciliavit. Marcellus ipsum Triopam sacrilegum perhibuit eundemque *Δηῶν* v. 64. — 97 *itaque cave Triopae poenam luas aut Triopae nomine Τρίσιπεις nomineris, ne Triopeia te vindicta expetat.*

1047. Cysi Aegyptiorum in porta propyli. C. I. 4949 coll. Add. III p. 1235.

Ἐνθάδε [τὸ πρό]θυρον δωμήσατο τείχεος ἐντὸς
ὑψηλὸν ζαθέης Ισιδος ὁ ἀρχιερεὺς,
πρὸς δ' ἔτι καὶ τὸν ἄνυσσε πυλῶνα ἰρῆι ἐνὶ Κύσει,
οὗ πάρος ἐνναέτης [θ]ῦ[μα] νομιζόμενον,

5 ἄ[ρομ]ατα ἀναι[μ]οσ[ύ]νοις ἔπ[ορ]εν ὑπο . . . . δέχεσθαι
τῆ] θ[ε]ῖ[α] [ε]ῖ[κ] ἀρποι[ς] τ[ε]ρπομένη πεδίο[ι]ς

πᾶσι πα[ρ'] ὀψ[ι]γόνοισιν αἰοί[δι]μ[ο]ς ἔσσειται . . . .
ἦπιο . . . . ἔων νίδος ὁ [Φλ]αουι[α]νοῦ.

Tria sunt apographa Caillaudii et Hydii corruptissima, interpolatum ut ipse fatetur Bailii, cuius tamen recepi lectionem vv. 1-3, ubi ab ceteroqui traditis non dissentire videbatur. — 4 ENNAEPHKOYM . . . OMIZOMENON Caill. ENNAET . ΠΚΕ . . . . OMIZOMENOIN Hyde, ENNAETHCE[PA]EN OMIZOMENOIN Bailie. — 5 ΛΘΓ+ΑΤΑΙΝΑΙΗΘ . . . NOICEPETHENYTOTAC . ΙΔΕ ΧΕΣΕΛ Caill. ΛΘ++ΑΤΑΙΝΑΙΠΟCSCNOICEΠE- . ΝΥΠΟΠΑΕΙΔΕΧΕCΘΑΙ Hyde, ΛΘ [Λ]ΑΠΟ[Θ]ΕΙΝΑ[ΚΑ]ΛΟΙCΕΠΕCΙΝΥΠΟΠΑCΙΔΕΧΕCΘΑΙ Bailie. — 6 . . . Ο . ΓΥΧΑΡ ΓΟΙΟΚΕΡΠΟΜΕΝΗΡΕΔΙΟC Caill., ... ΥΥΑΡΤΤΟΙΟ . ΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙCΩ Hyde, [ΕΝ]ΘΑ[CΑ]ΡΑΠΕΙΗ[Ν]ΚΕΡΧΟΜΕΝΗΝΕ[Π]ΙCΟ[Ν]. In eis quae scripsi certum videtur ἄρματα certaue sententia; dicit enim ille, se sacra non cruenta deae obtulisse, quae non victimis delectaretur, sed laetis planitiei segetibus. Isidem enim cruenta sacra abolevisse vetus fama fuit. In v. 6 εὐκάρποις τερπομένη πεδίοις Franzii supplementa sunt. — Post v. 6 ab sinistra Caillaud paucas tradidit litteras, quae intellegi non possunt; eodem loco Hyde nihil plane, Bailie haec habet θύσας ἐπ' ἀγαθῶι, quae ad sensum magis quam ad exoleta vocum simulacra, quae ipsius verba sunt, inventa videntur; pergit enim v. 7 ΠΑCΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙCΝΑΟΝΜ[ΕΓΑΝ] ΩΔΑΝΕΘΗΚΕ] - ΗΠΙΟΘΟΛΜΟCΩΝΥΙΟC[ΦΛ]ΑΟΥΙ[Α]ΝΟΥ], ubi Caillaud v. 7 ΠΑCΡΑC+ΗΓΟΝΟΙCΙΝΑΟΙΛΜ, v. 8 ΗΠΙΟCΟΛΝΟCΩΝΥΙΟCΟΟΝΔΛΕΤΙΜΧ et Hyde v. 7 ΠΑCΓΑCΧΗ+ΟΝΟΙCΙΝΑΩ . Μ . . . . .; v. 8 ΗΠΙΟCΟΑΜΟCΩΝΥΙΟCΟΝ . ΟΥ . ΕΜ . . . . Certum in his videtur quod Franz invenit ὀψιγόνοισιν, totum distichon non apte sic restituit πᾶσι γὰρ ὀψιγόνοισιν αἰοίδιμον ἔργον ἔτευξεν Ηπίοθολμος ἔων νίδος ὁ Οὐεργιλίου. Permirum est Ἡπίοθολμος nomen (ubi malo ἠπίοθυμος vel ἠπίοσεμνος) nec recte habet ὁ articulus. Nomen viri puto in hexametro extremo fuisse; patris nomen incertum.

1048. Ghirgè in magna oasi Thebarum, in porticu. C. I. Add. III 4957 h.

Ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πήχεις εἰς μῆκος . . . .
 τὴν Ἴβι κόσμησεν στρώματι τῷ λιθίνῳ
 Ἐρμόλεως ὁ γυναικὶ σὺν Ἀνθούσῃ μεθ' . . . .
 πατρίδος ἐξ Ἐρμοῦ, υἱὸς δ' Ἐρμοφίλου.

1 post μῆκος Caillaud et Pacho ἘΤΗΝ, Bailie ΟΤΗΝ[ΔΕ]. — 2 ΤΗΝ ΙΙΝ. ΟСМН Caill. ΤΗΝΙΒΙΟСМСС. N Pacho, in quibus latere videntur quae ex Bailii fide posui. Sed ineptam esse versus primi lectionem ὁ τήνδε (τὴν Ἴβι) inde adparet, quod sic κόσμησεν in κοσμήσας cogimur mutare, ut taceam de sententiae obscuritate. Vere fortasse Franz significari putat antiquam Oasis metropolin *Hibé* (cf. *Notit. dignit.* ed. Seeck p. 64 *Hibeos-Oaseos maioris*); at τήνδε τὴν Ἴβι nec traditum est neque intellegi potest. Fortasse ἘΤΗΝ litterae paullo violentius mutandae in ἐπίκλην hac fere sententia *spatium illud septingentas ulnas longum quod Ἴβι adpellatur lapidibus constravit*. — 3 posui Bailii lectionem minime certam; Caillaud ἘΡΜΕΙΑСОСΑСΥΝΑΧΜΗΝΑΝΘΟΥСΑ. ἘΘ eademque fere Pacho. Supplevit Bailie μεθιδρύσας, Franz μεθοδεύσας, quorum neutrum verum. — 4 lectio non dubia, nisi quod Bailie ὄδ' Ἐρμοφίλου interpolavit.

1049. In museo Vindobonensi lapis ex Aegypto adlatus. C. I. 4961.

ὄλετο καὶ Θήβης τείχεα [περθόμενα
 τοῦτο δὲ τεῖχος ἐμὸν πολ[εμόκλονον] ἔχθει Ἀρηα
 οὐδ' οἶδεν δηίων ἔργα τε καὶ ῥ[αθάγους]
 5 αἰεὶ δ' εἰλαπίναισι καὶ εὐχῳ[λαῖσι] τέθηλην
 ἠιδέων τε χοροῖς πάντοθ[εν] ἀγρομένων
 αὐλῶν, οὐ σάλπιγγος ἀκ[ούεται] ἐνθάδ' ὁμοκλή,
 τάρων, οὐκ ἀνδρῶν δεύεται αἶα φόνω,
 ἴμασι δ' ἀνθ' ὅπλων κοσμο[ύμεθ'] ἐπὶ χροά λευκοῖς,
 10 οὐ ξίφος, ἀλλὰ κύλιξ δαι[γνυμένοι]σι πρόπει
 παννυχίους δ' ὑμνοῦμεν ὑ[π'] εὐφροσύναις τὸν ἄνακτα
 Ἄ]ρμαχιν στεφάνοις κρᾶτα [πνκαζόμενοι.

Bene coniecit Franz in aedificii porticu scriptum fuisse, cuius generis aedificia Strabo (p. 800) significat Eleusina Aegyptiorum fuisse ἐστὶ δὲ αὕτη (Ἐλευσίς) κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας . . . ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόφεις τοῖς καυρῖ-

ζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχὴ τις Κανωβισμού καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. — Epigramma pulcre restituit G. Hermann *Annal. Vindob.* 1831 LIV 269 (*Opusc.* VI 140), cuius paucis mutatis recepi supplementa. — 7 ἀκούεται ὄρθιος ἡγή Hermann, ubi recte sentiens Franz ἐνθάδε adverbio opus esse scripsit quod posui. — 9 κοσμούμεθα καὶ διὰ χειρῶν Herm. At languet καί, abundat διὰ χειρῶν, εἴμασι denique epitheton sibi postulat, quo rectius *armis* opponatur. Itaque mea praetuli. — 11 sq. ὑπ' εὐφροσύναις θεὸν ἀγνήν-Ἀρμονίην Hermann. De numine Ἄρμαχης vide C. I. Add. III 4699 v. 17.

1050. Ephesi. C. I. 2976. Melius Lebas V 150.

Τέρπεο καὶ σκηρῆς πολυγηθῆος ἔκτοθι μίμων
 Μεσσαλίνου δεινοῖς ἔργμασιν ἠδόμενος,
 οἷς θεαίρου κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσεν
 πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνη.
 εὐτυχῶς.

iv saeculi non videtur antiquius. — Lebasianam lectionem bis praetuli Chandleri apographo, v. 2 δεινοῖς recipiens pro κλεινοῖς et v. 4 ἀρηγοσύνη pro eo quod Chandler habet ἀρηγοσύνη.

1051. Sardibus. C. I. 3470.

Εἶθε μή], ὃ πανάριστι Βοκόντιε, σαῖς ἀτέλεστον
 ἔργον ἐ[φ]υ] πραπίσιν τοῖα πονησαμένῳ.

Titulum, qui sic fere traditur:

ΩΠΑΝΑΡΙΣΤΕΒΟΚΟΝΤΙΕ
 ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΣΤΟΝ
 ΕΡΓΟΝΕΟΙΠΡΑΠΙΣΙΝ
 ΤΟΙΑΠΟΝΗΣΑΜΕΝΩ

mutilum esse Peyssonelio credo; itaque ab initio εἶθε μή supplevi, ΕΟΙ autem (Spon. εοι) in ἐφ]υ] mutavi. Sepulcrale enim non esse epigramma persuasum habeo. — 2 solus Spon . . . ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΥΤΟΝ, quod miror Boeckhio placuisse; reliqui sine lacunae nota σαῖς ἀτέλεστον. Videtur initium esse amplioris carminis in aedificii alicuius epistyllo scripti.

1052. Stratoniceae Cariae in urbe, in epistyllo scriptum. Lebas V 524.

Πάντα μὲν ἔσθλα τέλεσσε θεοῖς ἐναλίγκιος ἦρως
πᾶσιν ὁμοῦ ναείταις ἄσπεϊ τ' ἡμειτέρωι.

Εὐθεῖος κλυτόμητι[ς] ἀγασθενέων βασιλῆων
ἀνδράσιν εὐνομῆς ἔργα φυλασσόμενος·

5 Θήκατο δ' ἄλλο φέριστον, ἀλιτρονόων μόθον ἔργων,
χαλκῷ ἐπιζεύξας τάσδ' ἐπίπροσθε πύλας.

IV fere saeculi. — 3 ΜΗΤΙΟ et 4 COMENOY corr. Waddington. —
3 sq. *custodiebat leges (εὐνομῆς ἔργα) imperatorum inter cives (ἀνδράσιν).*

1053. Athenis in muro occidentali stoeae Attali. Editores enumeravit
Keil *Mus. Rh.* XVIII 47 sqq.

Οὐ τάδε θελξιμελῆς Ἀμφιονὶς ἦρα[ρε φόρμιγξ,
οὐδὲ Κυκλωπείας χειρὸς ἔδ[ειμε βία,

Litterarum praegrantium formae III p. Chr. n. saeculo non vetustiores. — Supplevit haec Keil, nisi quod βία v. 2 scripsi pro κράτος. — Fuit alterum praeterea distichon, cuius de priore versu vocabulum πειθοῦς superat, quinque fere ulnarum spatio ab litteris ΗΡΑ (v. 1) dextrorsum remotum, alterius versus supersunt litterae ΡΑ vel ΤΕ (dissentiunt enim editores) etiam longius distantes a litteris ΕΔ (v. 2). Restitui haec eo minus poterunt, quod quonam pertineat epigramma incertum est.

1054. Athenis in lapide moenium. Ex Cyriaco C. I. 428.

Ἀμφίων μούσαις κιθάρας ἔ[στ]ησ' ἐ[πι] Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐν' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος,
ἀδυλόγον μοῦσαν μεθέπων τῷ καὶ δοκέουσι
ἀκηῆτ' ἐσ[τ]ήξεν πείρατα πάντα τέ[χ]νας.

IV fere saeculi. — 1 ΕΞΗΣΕΝΘΗΒΗΣ ἔστησεν Θήβης Boeckh; ἐξήγησε
Iacobs et Hermann (*Opusc.* V 173). — μούσαις κιθάρας i. e. *citharae cantu.* — 4 ΑΚΜΗΤΕΣΡΕΞΕΙΝ optime corr. Hermann. — ΤΕΚΝΑΣ.

1055. Philippopoli Syriae. C. I. 4633. Melius Waddington apud Lebas VI 2015.

Εὐσεβίης τόπος οὗτος, ὃν ἔκτισεν ἐγγύθι λίμνης
ἔξοχος ἐν στρατιῇ Ἀμμώνιος, ᾧ περ' αἶμα' [ἴ]σην
ἄθανάτοι φιλέοντες ἐνφροσύνην τε καὶ ὄλβον
δοῖεν ἔχιν στρατιῇ τε φέριν κλέος αἰὲν ἄριστον.

Fuerit Pietatis sacellum.

1056. Zoravae Trachonitidis. Waddington apud Lebas VI 2484.

Ἀϋλῆς νῦν [ἔσοραῖς] πρόθυρον μόνον· εὔτε δὲ πά[σην
Μάξιμος ἐκτελέσῃ (αἶψα δὲ τοῦτο πέλοι),
ἔσπει Ἀλκινόου προφερέστερα δώματα πάντα·
τέκνοις δ' ἐκτελέοι καὶ τεκέων τέκεσιν.
τελείω.

1 suppl. Waddington. — 3 Od. η 84 sqq. — Subscriptum τελείω non satis intellego; nam Iovi τελείω vix ille domum suam custodiendam tradidit.

1057. Canathis Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2349.

Φλωρεντεῖνος, ἄριστος ἀνὴρ καὶ ὑπείροχος ἄλλων,
οἶκον ἐδείματο τόνδε μετ' εὐκλείης σοφίης ται.

Florentinum architectum fuisse contra Waddingtonem moneo; cf. tit. seq.

1058. Bosanae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2244, cf. Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 272.

Στραωτῆρας τοῦδε δόμου τεκτῆναιο Ἄδδος Ταροῦδου,
οἰκοδόμων ὅχ' ἄριστος· ἔργον δέ τε ἐξετελέσθη.

2 τε pro καί inperitus posuit scriptor.

1059. Eithae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2113.

Ἰδρυνσε φαιδρὸν δῆμος Ἐειθηνῶν Καισαρήων
ἐκ φιλοτιμίας ξυνῆς, κλέος ἀφθιτον α[ἴ]ντῃ.

Titulus ab initio haud dubie mutilus fuit sacello vel aedificio publico inscriptus; cf. A. P. IX 811 φαιδρὸν Ἰουστινιανὸς ἀναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει. — 2 αὐτῷ vel αὐτῶ aptius putabam quam vulgare αἰεῖ.

EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

1060. Corcyrae. C. I. 8608.

† Πίστιν ἔχων βασιλίαν ἐμῶν μενέων συνέριθον
σοί, μάκαρ ὑψιμέδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,
Ἑλλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔδνον ἀνακτι.

Circa a. 363 Iovianus Graecorum sacris abolitis Christo hoc templum exstruxit. — 4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς iungendum esse cum verbo ἔκτισα (v. 2) monet Kirchhoff; significari enim *humilem et abiectum Christiani hominis animum*.

1061. Constantinopoli in hippodromo, in basi obelisci. C. I. 8612.

Κίονα τετράπλευρον, αἰεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θεοδόσιος βασιλεύς
τολμήσας Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο· καὶ τόσος ἔστη
κίων ἡλίοις ἐν τριάκοντα δύω.

In altero latere:

*Difficilis quondam dominis parere serenis
iussus et extinctis palmam portare tyrannis
(omnia Theodosio cedunt subolique perenni)
ter denis sic victus ego domitusque diebus
iudice sub Proclo superas elatus ad auras.*

Positum obeliscum (post Maximum victum) refert Marcellinus Comes a. 390 Valentiniano Aug. IV et Neoterio coss., cuius anni praefectus urbi fuit Proclus; huic enim imperator conlocandi obelisci curam mandaverat. — 3 προκλος cod. Anth. Palat. (IX 682), πρόκλω Planudes et lapis. — 4 τριακονταδύο codex, quod retinet Duebner.

1062. Bostrae Nabataeorum. Waddington ad Lebas VI 1917 (n. 1914 in explicationum volumine).

Δόξης] ὀρθοτό[ν]ον ταμίης καὶ ὑπέρμαχος ἐσθλός,
 ἀρχιερεὺς θεόπνευστος ἐδείματο κάλλος ἄμετρον
 Ἀντίπαιρο[ς] κλυτόμητις ἀεθλοφόρους μετ' ἀγῶνας,
 κυ[δ]αίνων μέγᾳως θεομήτορα παρθένον ἀγνήν,
 5 Μαρίαν πολύμυρον, ἀκήρατον, ἀγλαόδωρον. †

Intellegit Waddington Antipatrum archiepiscopum Bostrae Leone imperante (457-474), eiusque nomen restituit v. 3 (traditur or). Scripsisse illum contra Origenis doctrinam (δόξης-ὑπέρμαχος v. 1), inter sanctos relatum ab ecclesia graeca, diemque eius festum XIII m. Iunii esse. — 1 ΟΡΘΟΤΟΜΟΥ — 4 ΚΥΚΑΙΝΩΝ corr. Waddington.

1063. Gerasis Syriae. C. I. 8654.

Ἀέναιος δ]όμος εἰμὶ ἀεθλοφόρον Θεοδώ(ρον)
 μάρτ[υ]ρος ἀθανάτοιο, θεοῦ τε] καὶ ἀν(θρώπ)οιο.
 σ]ῶμα γὰρ ἐν γαίῃ, ψυχὴ δ' εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 ἀγγε[λ]ικ[ῆ] τελέθει καγήραον ἔρμ[α] . . . . .

5 καὶ νᾶετ[ῆ]σ[ι] καὶ ἔσοῦμέν[οι]ς μὲγᾳ θᾶμ[α] ἰδέσθᾶι.
 ᾠκοδομήθη τὸ μα[ρ]τ[ύ]ριον Μαίω τῆ ε, ἰνδκ. α, [πό]λ[εως] ἔ[τει]
 υπε.

v seu vi saeculo titulum scriptum esse probabiliter statuit Kirchhoff idemque non sepulcri sed sacelli inscriptionem esse intellexit. — 1 ἀέναιος addidi. — 2 ΜΑΡΤΗΡΟΣ — ΚΕΑΝΘΙΟ quod frustra legerunt ᾠκεανόιο. Idem compendium in titulo Bethlehemiensi a. 452 scripto (C. I. 8962) ANINN i. e. ἀνθρωπίνην. Quae supplevi θεοῦ τε καὶ ἀνθρώποιο, adiecta sunt explicandis verbis μάρτυρος ἀθανάτοιο, nam martyr homo est, immortalis deus. — 3 ΕΩΜΑ — 4 ΑΓΓΕΛΙΚ — ΕΡΜΑΟΕΤΕΥ ἔρμα λότηρον Kirchhoff de baptisterio sacelli intellegens: referri enim haec ad ea quae v. 1 dicta sint ceteris parenthetice interpositis. Mihi tale quid placeret καγήραος ἐμβιστεύει. — 5 ΝΑΕΤΝΕΙ corr. Kirchhoff idemque relicum versus supplevit. — In subscriptis ΠΥΡΙΟΝ recte Boeckh (*Act. acad. Berol.* 1853 p. 23 sqq.) μαρτύριον correxerat falso tamen de passione interpretatus; templum dici vidit Kirchhoff qui extrema sic tradita ΙΝΔΚΑΝΗΛΘ ΕΝΤΑΥΠΕ restituit: Gerasenorum civitatis epocha etsi nesciamus a quo anno repetenda sit, tamen illarum urbium epochas plerumque saeculis p. Chr. primis contineri, ideoque annum 485 Gerasenorum saeculi esse aut quinti aut sexti.

1064. Constantinopoli. C. I. 8639.

Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαντο θανόντας
 ἀνέρας, ὧν ἀνόνητος ἔην πόνος· ἡμέτερος δὲ
 εὐσεβίην σκηπτοῦχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων
 Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει
 5 Χριστοῦ παμμεδέοντος, τὸν οὐ πυρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων,
 οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
 ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῦτο δαμῆναι
 αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ. ἀλλ' ἐνὶ πᾶσιν
 κοιρανίην βασιλῆος ἀκομήτοιο φυλάξοι
 10 καὶ κράτος ἀύξήσειε θεοστεφῆος Θεοδώρας,
 ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ
 καὶ κτεάνων θρεπτήρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.

Sergius martyr periit sub Galerio Maximo Caesare; cf. Waddington ad Lebas. VI 1915. — Versus etsi probi fere sunt, tamen ne saeculi notam obscurarem nec βασιλῆες (v. 1) nec ὧν (v. 5) pro τὸν scripsi.

1065. In monasterio Deir-el-Kadi Auranitidis. Waddington ad Lebas VI 2412.

Μεῖζονα τοῦ προτέροιο σὺν ἀσφαλέεσσι θεμέθλοισι
 εἰς ἔδαφος νεύοντα Γεώργιος οἶκον ἔγειρεν,
 Ἀντιπάτρου γενετῆρος ἀμείνονα κόσμον ἀνύσ(σ)ας,
 μάρτυρι Σεργίῳ περικαλλέα νηὸν ὀπάσ(σ)ας. †

De Sergio martyre vide tit. anteced.

1066. Ad Bostram. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 290.

Κάλλος ἔμὸν [τ]ὸδ' ἔτευξε Γελάσιος, ὡσπερ ὁρᾶτε,
 ψυχῆς ἠδὲ κακῶν λυτήριον ἦφρα πέλοιτο,
 τοίχου[ς] ἠδὲ θ[έ]μεθλα καὶ εἰς καθύπ[ερ]θ[ε]ρ] ἐρέψας,
 Δ[ω]σι[θ]έου ἀγίου Βόστρης ἱερ[ο]ητεύ[ον]τος.

Dositheus Bostrae episcopus nunc primum innotuit. — 1 ΕΟΔΕ — 2 ψυχῆς ἠδὲ κακῶν genetivi obiectivus subiectivusque qui dicuntur male inter se coniuncti. — 3 ΤΟΙΧΟΥΕΝΔΕΘΣΜΕΘΛΑ — ΚΑΘΥΠΙΘΕΗ — Post θέμεθλα participium τεύξας supplendum. — 4 ΔΩΣΙΘΕΟΥ — ΙΕΡΙ . . . . ΟΝΤΟΣ correxit omnia Kirchhoff.

1067. Prope Aphrodisiadem Cariae. Ex schedis Falkeneri (ed. Henzen *Annal. Inst.* 1852 p. 137) C. I. 8633.

Ἐξεπόνει τόδε κά[λλ]ος ἔηι [θ]ρεπτήρια [π]ά[τρηι
ἐξ ἰδίων κα[μ]άτω[ν ὁ] Φιλάγριος, ὄφρα σαώσ[η]
ἄστν τε καὶ ν[α]έτας, ὅτε χείματος ἴσταται ὄρη.

πολλὸν Χριστός] ἄχραντος ἐπὶ χρόνον οὖνομα τοῦτο[ν
5 παντοκράτωρ ἀλό]χου τε μένειν νε[ύ]οι Θεοδώρης.

Ceteri versus vetustate deleti esse dicuntur; at ipsum carmen integrum plane est. Iustiniani aetate non recentius videtur Waddingtoni ad Lebas V 1593. — 1 ΔΕΚΑΛΑΟΣΕΝΙΟΡΕΠΗΡΙΑΙΛΙ — 2 ΜΑΤΩΠΙΣ — 3 ΩΡΙ — 5 ΝΕΟΙ — Vv. 1-3 restituit Kirchhoff, qui falsa proximorum interpretatione nisus de Theodora Iustiniani uxore (v. 5) cogitavit. Optime supplevit vv. 4 sq. Waddington, nisi quod v. 4 τοῦτο[ν] scripsi pro τοῦτο. — 4 Χριστός ἀχραντος supra n. 427.

1068. Gerasis Syriae. Ex Bertovii apographo. C. I. 8655, cuius editionis ignarus repetiit Itali cuiusdam pessimo apographo usus M. Schmidt *Annal. Fleckeis.* 1870 p. 814.

Θάμβο[ς] ὁμοῦ καὶ θαῦμα παρε[ρ]χομένοισιν ἐτύθη
πᾶν γὰρ ἀκοσμί[η]ς λέλυται νέφο[ς], ἀντὶ δὲ λ[ύ]μης
τῆς προτέρης πάντη με θ[ε]οῦ χάρις ἀμφιβέβηκεν.

καὶ ποτ[ε τετρα]πόδων, ὅποσα μογένοντα δαμείη,

5 ἐνθάδε ῥιπτομένων ὁδμῇ διε[σπε]ίρετο λυγρή·

πολλάκι καὶ παριῶν τις ἔη[ς] ἐδράξατο ἕνός

καὶ πνοιῆ[ς] π[αρέθρεξ]ε κακοσμίην ἀλεείνων.

νῦν δὲ δι' ἀμβρο[σ]ίοιο πέδου περῶντες[ς] ὀδεῖται

δεξ[ι]τερὴν παλάμην σφετέρῳ προσάγουσι μετώπῳ

10 σ[ταυροῦ] τιμήντι[ι τ]ύ[πω] ψυχὴν προ[ε]λοῦντες.

εἰ [δὲ] θέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι, ὄφρ' εἰ εἰδῆ[ς],

Αἰνεία[ς] τόδε κάλλο[ς] ἐμοὶ πόρεν ἀξιέραστων

πάνσοφος, εὐσεβί[η] μεμελημένος ἱεροφάντι[ς].

Aeneas sacerdos templum aliquod veterum sacrorum foeditate expurgatum in christianorum usum conformavit, qua re si quidem vere dixit locum etiam tunc mactatarum reliquiis beluarum pollutum fuisse haud paullo Iustiniano antiquior titulus videtur esse; neque apte quispiam Benedicti exemplum huc retulerit, qui in monte Casino monasterium conditurus a. 529 Apollinis templi rudera ac reliquias egessit:

huius enim templi dudum exoleverant sacra. — Supplevit omnia Boeckh *Act. acad. Berol.* 1853 p. 16 sqq. — 1 ΘΑΜΒΟΕ — ΠΑΡΕΟΧΟΜΕΝΟΙΣΙΝ — 2 ΑΚΟΛΜΙΝΙ — ΝΕΦΟΕ — ΔΗΜΗΣ — 3 ΘΡΟΥ — 5 ΔΙΕΓΡΕΠΕΤΟ Dieterici, ΔΙΕΤΕΡΤΙΠΕΤΟ Bertou, ΔΙ . . ΡΗΡΕΤΟ Schmidt; iure videtur Boeckh διεγείρετο, quod in promptu est, reiecissee. — 6 ΕΗΓ — 7 ΠΝΟΙΗΕ — παρέθρεξε non certum est, sed conveniunt quae Schmidt habet, si quidem his fidei quidquam est: ΕΙΑΙΡΟΥΤΙ — 8 ΑΜΒΡΟΕΙΟΙΟ — ΠΕΡΩΝΤΕΓ — 9 ΔΕΞΕΡΗΝ — 10 ΕΤΑΥΡΟΥΤΙΜΗΝΗΔΑΥΟΥ ΟΔΕΛΟΥΝΤΕΣ Bertou; in quibus litterae conplures notantur incertae esse, supplementa vix vera; crucis signo putat Boeckh quasi consecrari templum adeuntis animam. — 11 ΕΙΑΦ Schmidt. — 12 ΑΙΝΕΙΑΕ — ΚΑΛΛΟΡC — 13 ΕΥΣΕΒΙΝ — ΙΕΡΟΦΑΝΤΗ Bertou, ΙΕΡΟΦΑΝΤΥΓ Schmidt.

1069. Aiaz Syriae. Burton *Vnexplored Syria* II 381, tab. II 25.

a. † Ἐπηγῆς δόμος εἰμὶ βα[θ]υκτεάνων νασιήρων,
 λ]αινέαισι πύλαις ἀπίμονα τέκνα φυλάσσω.
 ἰνδικ. α τοῦ . . ἔτους.

b. . . . . διώκοι τὸν φθόνον.
 . . . . . θε]οῦ λόγε, μειλ]ίχιον φῶς,
 5 . . . . . ἐ]δείμα[το] κό[σ]μον ἄ[μεμπ]ον
 . . . . . σὴν χά[ρ]ιν ἄ[φθι]ον αἰ[ε]ί
 . . . . . ἀ]πήμονα χ[εῖρ]α κομίζει
 . . . . . μενοινῶς
 . . . . .
 10 . . . . . θε]μείλια πήξαι γαίης
 . . . . . ἐ]ξσομένη
 . . . . . ἀ]οίδιμον αἰ[ε]ν ὄρασ[θ]αι.

1 ἐπηγῆς videtur αἰπεινῆς esse eaque heteroclitica forma pro αἰπεινός. — ΒΑΟΥ — 2 ΔΑΙΝΕΙΑΙCΙ — πύλαις non videtur lapidarii sed poetae vitium. — Alterius carminis pauca expedivi; invocatur Christus (v. 4) eiusque laudes efferuntur. — 4 ΜΕΙΧΙΧΙΟΝ — 5 ΞΕΙΜΑΚΟΟΜΟΝΑ//ΙΗΙΟΝ supplementis diffido. — 6 ΧΑΒΙΝΑΟ//ΠΟΝΑΙCΙ — 7 ΧΕΙΒΑ — 8 ΜΙΚΑΚΟ//ΕΠ//ΤΟΙΟΜΕΝΟΙΝΑC — 9 //ΥΠΕΡΟΥΚΑΙΑΘ//ΜΙΟ — 11 ΨΕCΣΟΜΕΝΗΟΙΟΙΝΟ//ΑΖΟΙΟ — 12 ΑΙCΝΟΡΑCΑΙ.

1070. Prope Panticapaeum ad aquam medicatam. Muralt *Mém. de la société d'archéol. et numism. de St. Petersb.* I 277 (1847). Postea editum in *Antiquités du Bosphore* n. XX.

τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης πολλὴν [νόος] ἐξανέδειξεν
 υἱὸς Ἀσπούργου, εὐσεβέος Κότυος,
 γαίας καὶ προγόνων πατρῷον ἀραμένιοι
 κῦδος κοῖν' Ἀχαιῶν [σ]κῆπτρά [τ'] ἔχοντος ὄλα.

Cotys Aspurgi f. Claudio Nerone Galba imperantibus regno bosporano praefuit. — 1 ΠΟΛΛΗΝ . . . . . Ξ Mur. ΠΟΛΛΗΝ | ΑΙ . . . . ΞΞ Antiq. Bospor. Ἀγακλῆς ἀνέδειξεν Keil *Allgem. Littzig.* 1849 p. 640; μοῖρ' ἐξανέδειξεν (scil. μοῖρα Κότυος) probavit Franz E. Curtio *Act. societ. litt. Gotting.* 1859 VIII 163. Equidem sumpsit Cotyn regem primum medicam fontis vim expertum communi omnium usui tradidisse; quod scripsi νόος certum non esse scio. — 4 ΚΟΙΝΑΧΑΙΩΝ Mur. ΚΕΙΝΑΧΙΩΝ Antiq. Bosp. unde κείναχίων scripserunt, rectius certe κείναχιδῶν debuere; at nescio an recte habeat κοῖν' Ἀχαιῶν, etsi languet ὄλα additum, cf. Strab. p. 495 sq. et Boeckh C. I. II p. 106. — ΑΠΕΧΟΝΤΟΣ Mur. ΕΠΕΧΟΝΤΟΣ Ant. Bosp.; corr. Keil.

1071. Naupacti. Lebas III 1029.

Λουτρον μὲν [π]ροχέω Νύμφαις, θνητοῖσι δ' ὑγείην,
 ὧ[ν] χάριν [ἐκτελέσ]ας θῆκ' Ἐννο[μο]ς ἰθυστήρ με.

Titulus pessime habitus sic traditur:

ΔΟΥΤΡΟΝ ΜΕΝ . Ρ
 ΝΟΣΧΕΩΝ ΝΥΜΦΑΙ
 ΟΝΗΤΟΙΣ ΙΔΥΓΕΙΗΝ
 ΦΩΣΧΑΡΙΝΗΣ Λ
 ΔΡΕΑΣ ΘΗΚΕΥΝΟ
 ΗΣΙΘΥΝΤΗΡ ΜΕ

Primum versum qualem ego restitueram habet fere epigr. A. P. IX 684 εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῆ νήσῳ κρήνην:

Νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ' ὑγείην
 θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς Ἐνναλίου.

cuius tituli in vicina insula positi facile explicatur apud Naupactios imitatio. Alterum versum nondum emendatum esse sentio.

1072. Philadelphiae. C. I. 3431 ex Sherardianis.

- . . . σφαιρίης . . . . .
 Ὀράων δόμ[ον] . . . . .
 Ν[ύ]μφησιν δρόμον εὐρύν . . . . .
 Ὀραις καὶ Νύμφ[αις] ξυνὰ θέτ' Εὐτροπίο[ς].
 5 ε[ἰ] τ[ο]ῦ[τον] κλυ[τὸν] ἄνδρα, ὃς ἐποίησεν τάδε πάντα
 καὶ δρόμον Ὀρα . . . . .
 κείονας ἄτλαντ[άς] τε περίξ ἕστησε . . . . .
 ἀθροῖσαι ποθέ[εις] . . . . .
 δέρεκεο κρήδεμνο[ν] πεπυκασμένον εἰκόνη καλῆ.
 10 Εὐτροπίου χαρ[ίεις] τοῦ κλυτοῦ ἐστὶ τύπος.

Sententiam indicare volebam. Eutropius Horis sacellum condidit fonteque eo deducto et columnis circumpositis exornavit. — 1 . . . CΦ AIPHC . . . — 3 ΝΙΜΦΗCΙΝΑΡ . . . — 5 ΕΠΤΟΝΤΟΝΚΛΥ . . — 7 Paus. Π 4, 5 πηγὴ καλουμένη Λέρνα κίονες δὲ ἕσθηκασιν περὶ αὐτὴν καὶ καθέδραι πεποῖνται τοὺς ἐσελθόντας ἀναψύχειν ὕδα θέρους. Fortasse δρόμος (v. 6) dicitur haec porticus. — 9 in fontis crepidine videtur Eutropii imago sculpta fuisse.

1073. In Cora oppido Sami. C. I. 2257 ex Pocockio.

- Εἰσορόων τόδε θαῦμα [Βολού]μνιον ἤγε[μ]ονῆια
 πολλὸν [ἐπαινήσας] μέλπε πορευόμενος·
 δίψῃ τιρομένοισιν μελισταγῆς [ἦ]γαγεν ὕδωρ
 καὶ [τιν'] ἀμηχανίης εὔρε πόρον ὕδασι,
 5 καὶ τὰ[δε] μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρή[ς]ειν,
 τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασει τιρομένοις.
 τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὀδίταις
 ὕμνιν, θαρσαλέως τῆδε πορευόμενος,
 ἦ Χαρίτων πόρον εἶ[ρο]εν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
 10 ὃς θέμιν ἑμ[ε]ροῖς δεῖξεν ἀγαλλομένην.

IV vel V saeculi. — 1 ΘΑΥΜΑ | ΜΝΙΟΝΗΓΕΝΟΝΗΙΑΠΟΛΛΟΝ | ΜΕΛΠΕ COΓΓ. Boeckh; Pococke inperite videtur Apollinis nomen intrudere voluisse. — 3 ΠΓΑΓΕΝ — 4 ΚΑΙΡΥΠ ἀπ' ἀμηχανίης praestare ait Boeckh; τιν' nec violentius et artius correxi. — 5 ΚΑΙΤΑΜΕΝΚΑΤΕ | ΘΗΚΕΝ recepi Boeckhii emendationem incertus tamen an gravius corrupta sint tradita. — ΚΕΛ ΑΡΥΣΕΙΝ — 6 ξηροτέροις i. e. quam ipsi homines siti exusti (v. 3). — 9 ΧΑΙΡΙ | ΤΩΝ ἢ Χαρίτων legebatur; confidentius ἦ relativum defenderem,

nisi forte quod spatium in lapide post *πορευομένους* vacat hoc pro vulgata interpunctione et lectione facere videretur. — ΕΣΧΕΝ quod non intellego correxi ex v. 4. Fecit autem Volumnius *permissu praesidis*, cui Aristo nomen fuit. — 10 ΗΜΗΡΙΟΙΣ.

1074. Hierapoli Phrygiae. C. I. 3909.

Ἀσίδος εἰρήνης προφερέστατον οὐδας ἀπάντων,
χαίροις, χρυσόπολι Ἱεράπολι, πότνια Νυμφῶν,
νάμασιν, ἀγλαίησι κεκασμένη . . . . .

2 ΙΕΡΗΟΛΙ Chandler et codex Askewianus; Ἱεράπολι Smith, qui alia quoque interpolavit. Itaque etsi mirum est urbis nomen ad dialecti normam inflecti tamen Ἱερήπολι fortasse scribendum. — 3 extremam Η litteram unus Smith addidit, omiserunt reliqui; lectio igitur haud certa.

1075. Erythris prope arcem. Lebas V 58.

Ἄγαθῇ τύχῃ.
Νύμφαις Ναιάσιν ἀγαλλόμενος ἔνθα Σιβύλλης
εἰρήνης ἄρξας Εὐτυχιανὸς τὸ πάροιθε
δαπάναις ἐτοιμοῖς, ἀγορανόμος φιλότιμος,
ἄμφω δ' εὐψίχως σὺν Εὐτυχιανῷ παιδὶ πανηγυριάρχη
ἐκ προσόδων ἰδίων τῇ πατρίδι τὸ ὕδωρ
φαίδρονέν τε γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ ἀλλιεῖον
μνημόσυνον τοῦτο τοῖσιν ἐπεσομένοις.

Versus inconditos addendo omittendo corrigendo in ordinem rediebant Curtius et Sauppe *Act. societ. litt. Gott.* 1859 VIII 161. — 5 pentametrum puta. — 6 ἀλλιεῖον fontem antro coercuit cf. A. P. VI 334 *ἀλλια καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος*. Nymphis et Mercurio vicina Herophila sibylla Idae Troico in oppido condita fuit (Paus. X 12, 6), nec minus Erythraea sibylla (Paus. *l. s. s.*), iuxta cuius antrum Eutyichianus fontem instruxerat (v. 1), ex Nympha nata esse dicebatur.

1076. Romae. C. I. 6191.

Μέμφις καὶ Γελάσις Χαρίτων λουτρὸν τόδε τεῦξαν.

Traditur ab initio ΙΜΕΝΦΙC et extr. ΤΕΥΞΑΝ. I., ut duae lineolae

rectae interpungentis notae esse videantur. — Melius scripsisset τόδε λουτρὸν ἔτευξεν. A. P. IX 609 Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκείνας-μοῦνας ἔσω παύσδεν τὰς Χάριτας δέχεται.

1077. Romae. C. I. 6322.

Λουτροῖς ἀενάοισι ἀθύρ[ματα] . . . . .
 δ]ό[ξ]αν ἔῳ γεν[έ]τα . . . . .
 . . . . .

1 ἀθύρματα recte videtur Franz posuisse, cf. ad n. 1076. At λουτροῖς dativum nescio quomodo explicem. Videtur enim et nomen dedicantis et verbum ἔτευξεν in eodem versu fuisse. — 2 sq. sic traduntur:

ΕΝΙΑΟΖΑΝΕΩΓΕΝΗΤΑΙ — — —
 ΠΑΡΑΡΩΛΩΜΙΕΝΟΚ — — —

ubi ῥόδων nomen facile deprehendas, difficile suo loco ponas.

1078. Adanis Ciliciae. C. I. 4440 et melius ibid. Add. III p. 1171.

Ὅντως σῆς ἀρετῆς, Ἀνξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα
 δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις
 ἀρρηκτον κρηπίδα σιδηροδέτοισι θεμελίοις,
 ἂν ὑπερ εὐρείην ἐξετάνυσσας ὁδόν,
 5 ἦν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρήσει νότιο
 Κυθναίων ῥείθρων τεῦξαν ἀφαιροτέρη·
 σοὶ δ' ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐρρίζωται,
 (καὶ ποταμὸς πλήθων κρηνότερος τελέθει),
 αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέσασθαι
 10 ἡγεμόνος πιθοῖ τοῦ διασημοτάτου,
 ὄφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἴσον ἐκείνοις,
 οἷ Νείλον προχοὰς ζεῦξαν ἀπειρεσίους.

Auxentius iussu praefecti, cuius nomen tacetur (v. 10), Cydnum flumen ponte iunxit firmiore; qui antea facti erant inpetum fluminis sustinere non potuerant. — 8 parenthesin significavi; nam verba (v. 9) αὐτὸς-ἀνασχόμενος continuanda eis sunt quae v. 7 leguntur σοὶ-ἐρρίζωται.

II. HEROVM ET VIRORVM CLARORVM MONV- MENTA ARTIFICVM ARTIVMQUE TITVLI.

1079. In museo privato Britannico. Leake *Transact. of the Royal Soc.* 2 d. series I 305. Welcker *Mus. Rh.* III 274 n. 53.

Καὶ μετὰ λαοφ[ό]νον ξίφος νίε[ος] ἤρκεσα πάτριη,
 κτεῖνα δ' Ἀχιλλῆα γήραος εὐφραδίη·
 ἐς δεκατὸν δ' ἐκράτησα Π[αν]ελλήνω[ν] ἐναυτό[ν],
 πρὸς δὲ μ[ί]τον μοιρ[ῶν] οὐτις ἔχε[ι] δύνασιν.

Priami statuæ olim subscriptum fuit epigramma, quod ab initio mutilum esse nescio an non recte censeat Welcker. Idem recte explicat: *gloriatur se etiam post Hectoris necem patriæ defendendæ parem fuisse. Noti enim strategematis, quo Achilles Paridis Deiphobique manu periit, auctor ferebatur Priamus, Eur. schol. Hec. 388 Dind. λέγεται γὰρ κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους.* — 4 legebatur μοίρ[ης].

1080. Prope Ilium novum. C. I. 3626.

Τίκτε τέχνα τὸν ἄριστον ἀμύντορα πατρίδος αἴης,
 οἷον Ζεὺς ὤρσεν, οἷον Ὀμηρος ἔφ[η].

Miro acumine ignotum quendam hominem patria ignota ex matre Techna natum finxerunt et Welcker (*Syll.* 44) et Boeckh. Patria nimirum Ilium est, eiusque defensores Priamidae, quorum quem potissimum intellegas nec per se dubium est et verba docent οἷον Ζεὺς ὤρσεν. Sunt enim Homeri verba Φοῖβος Ἀπόλλων, ὅς ξά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσεν, nisi quod

pro Apolline poeta memoria deceptus ipsum Iovem posuit. Fuerunt igitur versus Hectoris statuae subscripti, quem *τίκτε τέχνα* i. e. *quem ars exsculpsit*. Hectoris heroum et statuam Iulianus Ilii se vidisse narrat in epistola nuper ab Henningio edita (*Hermae* IX 257) v. 16 ἡρώ-
 όν ἔστιν Ἑκτορας ὅπου χαλκοῦς ἔστηκεν ἀνδριάς ἐν ναίσκῳ βραχεῖ· τούτῳ
 τὸν μέγαν ἀντέστησαν Ἀχιλλεῖα κατὰ τὸ ὕπαιθρον. — 2 εφυ corr. Welcker.

1081. Prope Ilium novum. C. I. 3632 ex schedis Koehlerianis.

Ὅν ἴσα πατρὶ [π]αθόντα κατέσχε με Ἰλιάς α[ἶα
 ἀλλὰν Ἑλλαδικά[ν] κευθομένα λαγ[ό]σιν.

1 traditur:

ΑΠΑΤΡΙΗΓΑΘΟΝΤΑ
 ΚΑΤΕΣΧΕΜΕΙΛΙΑΣΑ

quibus fretus Boeckh ἀπατρήη γάθοντα scripsit interpretans *peregrina habitatione et quasi exilio gaudentem*, quae plus uno nomine vituperanda sunt. Re diu perpensitata coniecturam proposui valde quidem incertam, Aiakis quoddam epitaphium esse putans, quem ut *πύργον Ἀχαιῶν* ita ἀλλὰν Ἑλλαδικάν apte adpellari posse puto. Sententiam repetii ex Soph. *Ai.* 434 sqq.

ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός
 τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ
 πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·
 ἐγὼ δ' ὁ κλένου παῖς κτλ'. coll. vv. 465 sq.

— αἶα rarum vocabulum certo restituit Boeckh. — 2 ΛΑΓΩΣΙΝ — κευ-
 θομένα pro κεύθουσα dictum videtur soloece.

1082. Romae in villa Albani. Anaglypho exsculptus Hercules quiescens. C. I. 5984. Iahn *Bilderchron.* p. 68 sqq. 74.

a. sub tripode

Ἄμφιτροῦν ὑπὲρ Ἀλκαίου τρίποδα Ἀπόλλωνι.

addito scholio:

τοῦ]το[ν] ὑπὲρ Ἑρακλέ[ο]υς φασὶν δαφνηφορήσαντος ἀ[ν]α-
 τεθῆναι· τὸ γὰρ ἐ[ξ] ἀρχῆς οὐχ Ἑρακλῆ ἄλλ' Ἀλκαῖον αὐτὸν
 καλεῖσθαι.

b. sub anaglypho

- Οὓς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀναγκασθεῖς [τέλεσ' ἀθλους·
 πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριερὸν κατέπεφνε λέοντα,
 δεύτερον ὕδραν Λερναίαν ἔκτεινε, τρίτον δέ
 5 καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ, στικτὴν ἔλαφον δὲ τέταρτον·
 πέμπτον δὲ στρουθοῦς Στυμφαλίδος ἤλασε λίμνης,
 ἕκτον δ' Αὐγείᾳ ἐφόρει κόπρον ἔβδομον ἐλθῶν
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν, ὄγδον ἵππους
 Θρήκης ἐξέλασεν Διομήδεις, Ἴππολύτης τε
 10 ζωστῆρα ἐξεκόμισ(σ)εν Ἀμαζονίδος, δέκατον δέ
 Γηρούνην ἔκτεινε [καὶ ἤ]γαγε βοῦς ἀγελαίας·
 ἐνδέκατον δ' ἐξ Ἄδου ἀνήγαγε [Κέρβερον αἰνόν,
 Ἔσπεριδων δ' ἤνεγκε μολῶν [ἐπὶ τέρατα γαίης
 χρύσεια μῆλα, δράκοντα λαθ[ῶν, τὸ πανύστατον ἔργον —
 δώδεκα μὲν τούσδ' ἐξε[τέλεσσε τότε· ἀλλὰ πάρεργα
 15 Βούσειριν μὲν ἐν Αἰγύπτῳ κτάνεν, ἐν Λιβύῃ δέ
 Ἄνταϊον Φολόην Κεντ[αύρων ἐξεκάθηρεν.
 Κύνκον ἰδ' αἰτόν, ὃς τὸ [Προμηθεὸς ἤσθιεν ἤπαρ,
 ἐν Λυδοῖς πύματον θ' . . . . .
 . . . . .

Consimili ratione Herculis labores conplures enumeraverunt et gram-
 matici et poetae, quorum omnium proxime ad tabulam Albanam accedit
 scriptor epigr. append. Planud. 92; uterque enim metro usus tritissimo
 singulos labores quam plenissime ut in puerorum usum explicat, nullo
 admixto dictionis fuco. Omnibus autem hoc propositum erat, ut ieiuno
 argumento quam brevissime enarrato acuminis aliquid adderent, velut
 Philippus (app. Plan. 93) αὐτὸς Ὀλυμπον ἔχω et frigidissime iocans gram-
 maticus ille (*ibid.* n. 92) τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν αἰθλον μου-
 νονοιχὶ πενήκοντα ξυνελέξατο κούραις. Anaglyphi versus qui fecit non sibi
 defuit; versu enim extremo, quem non video qua alia ratione expleas,
 idem ille dixisse videtur, quod anaglypho exsculptum est, exantlatis tot
 aerumnis ad superos receptum esse Herculem. — 1 post ἀναγκασθεῖς
 legit Stephani . . . Lz . . . recteque supplevit. Coepta versus primi sen-
 tentia repetitur v. 14. — 9 ζωστῆρα Corsini. — 10 suppl. Reinesius. —
 11 Κέρβερον Victorius, cui addendum adiectivum; θηρίον αἰνόν clausula est
 Theocritea XXV 205. — 12 εἰς ἔσχατα χώρας Franz. — 13 λαθῶν Franz,
 reliqua supplevit Wilamowitz. — 14 ἐξεγ . . vel ἐξεν . . traditum; ἐξε-
 τέλεσσ' ἄθλους Stephani. Vocabulo ἀθλους non opus est, cf. ad v. 1;
 scripsi τότε i. e. ὅτε ὑπὸ Εὐρυσθεύς ἠναγκασθή (v. 1); ἀλλὰ πάρεργα addi-

dit Wilamowitz. — 15 suppl. Stephani. — 16 suppl. Michaelis; vocabulo ἐκκαθαίρειν utitur grammaticus app. Plan. 92, 7. — 17 suppl. Franz. Cygnum propterea puta cum Promethei vexatore conpositum, ut avium par (cygnus et aquila) ne disiungerentur. Interficiendi verbo, quo opus est, cum in hoc versu locus non sit, proximo demum versu fuerit necesse est, quem sic *exempli causa* explevit Franz ἐν Δυοῖς πύματων κτάνε Συλέα καὶ Λιτυέρσην. At certa est θ littera post πύματων. — 18 ab initio ουτον vel Ιυτοις traditum et spatio novem litterarum intermisso ουτε. Stephani nihil legit nisi .γτο.

*1083. Athenis prope Lysicratis monumentum. Cumanudes 1.

Κόδρον τοῦτο πέσημα Μελανθείδαο [ἄνακτος,
ξῆϊνε, τὸ καὶ μεγάλην Ἀσίδα τειχίσα[το
σῶμα δ' ὑπ' ἀκροπόλει φέρων τάρχυσεν [Ἀθήνης
λαός ἐς ἀθανάτους δόξαν ἀειραμέ[νον.

Litterae vulgares praefer A; videtur II p. Chr. n. saeculi. Supplement Conze. — 1 ex Pausania (I 19, 5) videtur conligi posse prope Ilissum cecidisse Codrum; Lycurgus *Leocr.* 86 πρὸ τῆς πόλεως dicere satis habet. Lapis eo loco repertus, ubi sepultum regem credebant (v. 3). — 2 Paus. VII 2. — 4 ἀειραμένου Buecheler.

1084. Romae extra portam Trigemiam (*alle tre fontane*) herma. C. I. 6092.

Ὅμηρος.

- a. Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς μακάρων τε προσήταν,
Ἑλλάνων δόξης δεύτερον ἀέλιον,
Μουσέων φέγγος, Ὅμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμου
παντός, ὄρᾳς τοῦτον δαίδαλον ἀρχέτυπον.
- >
- 5 b. Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος οὐδ' ὄνομ' αὐτό,
νῦν δ' ἔνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σοφῶς ἐρέω
πατρίς μοι χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὐνομά φασιν Ὅμηρον,
ἐστὶ δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.
- >
- c. Εἰ μὲν θνητὸς ἔφους, πῶς ἀθάνατόν σε ἐποίησαν
10 Μοῦσαι καὶ Μοιρῶν γῆμα ἀνέκλωσαν, ἀναξ;

εἰ δ' ἦσθα ἀθάνατος, πᾶς ἐν θνητοῖς σε ἀριθμοῦσιν;
 οὐ μὰ σὲ ταῦτ' ἐχοῖν, σεμνὲ ποιητό, φρονεῖν
 ἀλλ' ἔγνων τὸ ἀληθές, ἐπεὶ τὸ σαφές διαφεύγει
 ἄνθρωπόν φασιν, θεῖέ σε Ὀμηρε, πέλειν.

Litterae vulgares; II saeculo non antiquior inscriptio, si quidem in Menandri titulo (v. seq.), qui ut eodem loco positus ita eodem tempore ab eodem poeta scriptus et ab eodem lapidario sculptus est, dativo φίλῳ (v. 1.) iota non additum est. Aelianum περὶ ζώων scriptorem utrumque fecisse epigramma omnes fere crediderunt, quorum sane hoc favet opinionioni, quod versus pedestrem magis quam poeticum sermonem respiciunt. Aelianum tamen, qui in bibliothecae suae vestibulo hermas posuit, eundem carmina fecisse docent tituli alterius vv. 9 sqq. Ceterum ex schedis vaticanis Ligorii notitiam protraxit Welcker *Mus. Rh.* 1845 III 466, Menandri una cum Homeri hermam repertum esse in villa Claudii Valeriani Aeliani Praenestini, tunc *Casale di Valeriano* nominata; quae qua fide digna sint nescio. — Primum epigramma paucis mutatis Antipatri Sidonii est A. P. VII 6. — 1 μακάρων δέ codex. — 2 Ἑλλάνων βιοτᾶ codex, cui quod Aelianus δόξης substituit cum obscurus fieri vereretur ineptus factus est. Melius poeta IV saeculi supra n. 906, 6 γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἡέλιον. — 3 Μουσῶν codex, quod ex lapide corrigendum. — ἀγήρατον codex et lapis, certaue ratione hoc et Antipatro et aliis multis poetis restituendum est, cf. ad. n. 547, 3. — 4 Antipatri versus παντός, ἀλirpρoθία, ξεῖνε, κέκευθε κόνις ex rerum necessitate mutatus est, et satis quidem male; paullo melius scripsisset ὄρας τούτου δαίδαλον ἀρχέτυπον, cf. A. Pal. XVI (ed. Par.) 151 ἀρχέτυπον Διδoῦς ἐρικυδέος, ὡς ξένε, λείσσεις εἰκόνα. — 5 Homerum grammaticorum altercationibus defatigatum patriam ortumque indicare recusantem multi finxerunt, cf. A. P. XVI (ed. Par.) 299, pluresque eadem fere ratione qua Aelianus quaestionem solvebant, cf. *ibid.* 295 οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ ἐ Μοῦσαι πέμφαν, ἴν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι et 296 πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσας οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας. — 9 sqq. cf. A. P. XVI (ed. Par.) 301 εἰ θεὸς ἐστὶν Ὀμηρος, ἐν ἀθανάτοις σεβέσθω, εἰ δ' αὖ μὴ θεὸς ἐστὶ, νομιζέσθω θεὸς εἶναι. — 12 οὐ μὰ σέ per ipsum Homerum iurans deum esse significat. — 14 *hominem quidem te praedicant, at divinum*, quam sententiam poeta non apertam, sed veram ait esse, tamquam ex oraculi tenebris extricatam, cf. A. P. l. s. s. 296 εἰ δέ με Φοῖβον χρῆ λέξαι πινυτὰς ἀμφοδὰ μαντοσύνας, -πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός κτλ.

1085. Romae eodem quo antecedens loco herma repertus. C. I. 6083.

Μένανδρος.

- a. Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἐρωτι φίλω σε, Μένανδρε,
 ᾧ συνζῶν ἐτέλεις ὄργια τεργνὰ θεοῦ.
 δῆλος δ' εἶ φορέων αἰεὶ θεόν, ὁππότε καὶ νῦν
 σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.
- 5 b. Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἐρωτος ὄρας, σειρῆνα θεάτρων
 τόνδε Μένανδρον αἰεὶ κράτα πνυκαζόμενον,
 οὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἰλαρὸν βίον ἐξεδίδαξα,
 ἠδύνας σκηρῆν δράμασι πᾶσι γάμων.
- c. Οὐ φάιλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
 10 τῆσδέ γ' Ὀμηρεῖης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·
 ἀλλὰ σε δεύτερα ἔταξε σοφὸς κρείνειν μετ' ἐκεῖνον
 γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

Versus non melioris notae quam hermae Homerici; vv. 1 et 5 et 6 duplici trochaica incisioe foedati; v. 2 θεοῦ abundat. — 7 ΕΞΕΔΙΔΑΞΑΣ Gruter ex Vrsino, errore eo faciliore, quod primo tertioque epigrammate adpellatur ipse Menander. — 8 condita scena omnibus actionibus nuptiarum Franz, quod etsi minime pulcrum, melius tamen est quam quod Meineke γάμῳ corrigens pro γάμων explicat omnibus in fabulis scenam nuptiarum celebritate exhilarans (*Menand. et Phil. rel.* p. XXIX). — 9 sqq. versus miserrimi. — 11 sq. Aristophanem magni fecisse Menandri virtutes docet vox quaedam illius ᾧ Μένανδρε καὶ βίε, πότερος ἄρ' ὑμῶν πότερον ἀπεμιμήσατο; cf. Meineke *l. s. s.* p. XXXIII, idemque iudicium eo loco profert Quinctilianus XI 69, ut Aristophaneum esse facile credamus: *ita omnem vitae imaginem expressit.*

1086. Thera in insula rupi insculptus titulus. Ex Prokeschii apographo Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 41 sqq. coll. tab. n. 5.

Κυκλείδας Κ]υκλῆος ἀδε[λφ]ε[ἰωῖ] Ἀρίωνι,
 τὸν δελφίς [σῶσε, μνημόσιννον τέλεσεν.

Litterarum formae sunt fere ol. 40, cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 45 sq. — Recepti quia ingeniose haec Boeckh mihi lusisse videbatur. Ad obscuram Arionis memoriam explanandam nemo sanus hoc disticho abutetur.

1087. Romae in monte Caelio herma. C. I. 6088.

Μιλτιάδης.

*Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis,
civibus ingratis et patria interit.*

Πάντες, Μιλτιάδη, τά[δ] ἀρήια ἔργα ἴσασιν,
Πέρσαι καὶ Μαραθῶν, σῆς ἀρετῆς τέμενος.

3 ΤΑΛΑΡΗΙΑ Wesseling et Brunck τὰ σ' ἀρήια, cautius Iacobs corruptum locum significavit. Mihi τὰδ' ἀρήια certum videtur; respicit autem poeta quae v. 1 dicta erant. Continua enim disticha tradita sunt, ut nesciam an lenius post v. 2 interpungendum sit.

1088. Romae. Anaglypho pugna ad Arbela commissa in clipeo exsculpta, quem tenent Europa et Asia mulieres. C. I. 6020. Iahn *Bilderchron.* p. 55 sq.

a. Ἐπταξαν βασιλῆες ἐμὸν δόρυ ἔθνεα τε αὐτῶν,
ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται.

Ἐνρώπη	Ἡ ἐπιπασιμάχη	Ἀσία
	τρίτη πρὸς Δαρῆ-	
	ον γενομένη	
	ἐν Ἀρβήλοις.	

b. Εἰμί δ' ἀφ' Ἡρακλέος Διὸς ἔκγονος, υἱὸς Φιλίππου,
Αἰακιδῶν γενεῆς, μητρὸς Ὀλυμπιάδος.

1 cf. Verg. *catal.* XII *hic reges Asiae fregerat, hic populos de Mithridate.* — In proximis ἐπιπασιμάχη unum vocabulum feci Welckerum secutus *Mus. Rh. vol. suppl.* II 1 (1839) p. 24. Nota est Accii tragodia *Epinausimache*, cf. Iahn *Bilderchron.* p. 17 adn. 124.

1089. In Romae suburbana quadam regione uti omnes Gruteri titulos ab Vrsino acceptos inventum esse, fortasse in Hadriani villa Tiburtina (cf. ad v. 7) statuit Mommsen. Ex Grutero C. I. 6857.

..... ἀ]ριδείκετον [ἀν]δρο[ς] ἀοι[δὴν],
γαῖ]α τὸν Ἀ[σ]κανίη [γ]εῖναιτο Πα[ρ]θ[ε]νιο[γ],

- ἀε[ὶ τ]ιμ[ήε]σ(σ)ι τετιμένον ἡγεμόνεσ[σ]ι,
 μυρία] ἐ[π'] Ἀ[ρήτη] μ[υ]ράμενον [φθ]ιμέν[η],
 5 μυράμενον λυγροῖσιν [ἐ]πὶ φθιμένη ἐλέγοισιν,
 ἀνέρα παντοίη[ς ἐ]μμορον εὐεπίης.
 καὶ τὸ μὲν οἴχετα[ι ἄ]ωτον ἵ[π]οδ] πλημῆσιν Ἀναύρον,
 π[ε]τροφ[υ]τῶν [γ]ραπτῆν [σ]υραμένοιο λίθον
 τῆ]ν δ' ἀφ' ὑπερ[θ]ε νέην [δέλτον] πάλι [θ]ήκατο [τ]ύμβ[ο]ο[υ]
 10 Ἀ[δ]ριανὸς Μου[σῶν δῶρον] ἀφ' ἄγνωτ' ἀτ[ω]ν,
 ὄφρ[α καὶ] ὀψιγόνοισιν ἄγακλέα τ[ύμβος] ἀείδοι
 ἄστον] Ἀπαμ[ε]ίης [κ]αὶ [θ]άλος Εὐφο[ρο]ύνης.

Tractavi *Hermae* XI 370 sqq. adtulique Scaligeri verba, qui magnam verae interpretationis partem occupaverat. Singula quae posui verba incerta pleraque esse ipsi videbunt periti. Fuit eo quo lapis inventus est loco epigramma positum Parthenii Nicaeensis, factum id ut suspicor in Areten uxorem mortuam, cf. Suid. s. v. Παρθένιος· ἔγραψε δὲ . . . Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, ex quo carmine nihil superest praeter unum imperativum ἀνεμε ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι positum (schol. *Pind. Isthm.* II 63). Monumentum fluminis inpetu disiectum Hadrianus Caesar restituit, quem simili Parthenii ingenio delectari facile credam; ille enim *recolenda abstrusarum fabularum memoria doctrinae laudem aucupabatur* (Meineke *Anal. Alex.* p. 258). — 1 ΑΤΕΙ . . . . ΠΙΝΕ . . . . ΡΙΔΕΙΚΕ ΤΟΝΔΗ·ΔΡΟΕΑΟΙ extrema bene restituit Franz; antea πρὶν fuisse videtur: *olim hoc loco legebatur praeclarum Parthenii carmen.* — 2 ΑΕΚΑΝΗΤΕΙΝΑ ΤΟΠΑΛΟCΝΙΟ Ἀσκανίη γείνατο Scaliger, qui Παϊόνιον nomen fuisse putavit. — 3 ΑΕΝΙΜΕΕCΙ — ΗΓΕΜΟΝΕCΕΙ imperatores intellege Tiberium et Hadrianum. — 4 . . . . ΔΕΓΙΑΗΙΜΤΡΑΜΕΝΟΝΙΟΙΜΕΝΙ ἐπ' Ἀρήτη plane incertum. — 5 . . . . ΜΙΡΟΙCΙΝΠΙ verbum iteratum fuisse docent iterata ea verba quae e verbo proxime suspensa sunt ἐπὶ φθιμένη. *Apoll. Rhod.* II 782 ὄντινα λαός-οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται. — 6 ΑΙΜΕΝΗΙΟΙΗΓΛΑΜΜΟΡΟΝ — 7 ἄωτον bene Franz. — ΥΠΛΗΜΗCΙΝ praestat fortasse forma πλησμῆσιν. *Anauρον* Thessalico flumini cognominem sicut Peneum et Alpheum villae Tiburtinae fluvium fuisse eleganter coniecit Wilamowitz. — 8 ΤΗΕ . . . . . ΥΑΙΡΑΠΤΗΝΥΡΑΜΕΝΟΙΟ συραμένοιο Scaliger; poteris ἀραμένοιο. — 9 . . . . . ΝΔΑΡΥΠΕΡΟΕΝΕΗΝΑ . . . ΠΑΛΑΙΟΗΚΑΤΟΙΥΜΙΟ πάλι θήκατο τύμβω Scaliger; δέλτον vocabulum parum placet. — 10 ΑΝΡΙΑΝΟCΜΟΥC . . . . ΑΙΜΟΝΑΦΙΝΓΑΤΝΥΝ ἀφ' ἄγνωτάτων apte Franz, nec praestat opinor ἀφ' (vel ἀπ') ἀθανάτων. — δῶρον conieci ex Antipatri Sid. ep. A. P. VII 14 ἀφθιτα μνησαμένα δῶρ' Ἐλικωνιάδων. — 11 . . . . . ΖΡΑΕΝΟΥΙ ΓΟΝΟΙCΙΝΠ . . . . ΚΛΕΑΤ . . . . . ὄφρα Franz. — 12 . . . . . Μ ΑΠΑΜΗΝCΑΙ ΑΛΟCΕ ΥΦΡΗΥΝ videtur Apameensium civis nominari Parthe-

nus; Suid. Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός. Myrlea πόλις Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη (Suid. s. v. Ἀσκληπιάδης). Vt pari iure Nicaeenses apud se natum Apameenses altum educatumque apud se poetam suum civem praedicare potuerint, statuendum videtur parentes post natum Nicaeae filium Apameam sedem transtulisse. Bello Mithradatico a. 73 captum et Romam ductum esse narrat Suidas, nescimus tamen ultra ex urbe; nam eodem anno Apamea a Valerio Triario et Nicaea a Barba Lucilli legatis capta est, Appian. *b. Mithr.* c. 77. Suidae verba ἐλήφθη ὑπὸ Κίωνα λάφυρον aut corrupta aut errore foedata sunt. — θάλος Εὐφροσύνης si recte scripsi, non inficete dicitur perpetuus ille *tenerorum lusor amorum*.

1090. Prope Cephisiam herma sine capite. C. I. 989.

Ἦρωσ Πολυδευκίων,
ταῖσδέ ποτ' ἐν τριόδοις σὺν σοὶ ἐπεστρεφόμεν.
πρὸς θεῶν καὶ ἠρώων κτλ'.

Polydeuces Herodis Attici libertus sat notus; libertorum Herodem imagines posuisse auctor est Philostratus, cf. Boeckhii adn. et tit. seq.

1091. 'Στὸν Μαρκόπουλον' Fourmont, cuius ex schedis C. I. 994.

Πολυδευ[κίων] ἠρω[ς],
κ[α]ὶ το[ύ]τοις λουτρο[ῖσι συν]ωμειλή[σαμεν ἄμφω].

Supplevi ex similitudine tituli antecedentis; Philostr. *vit. soph.* p. 559 εἰκόνας γούν ἀνετίθει σφῶν . . . τὰς μὲν ἐν δρυμοῖς, τὰς δ' ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, . . . ξὺν ἀραῖς τοῦ περικόψοντος ἢ κινήσοντος. Tradita haec sunt:

ΠΟΛΥΔΕΥ
ΗΡΩΚΛΙΤΟ
ΤΟΙΣΛΟΥΤΡΟ
. . . ΩΜΕΙΔΗΣ

*1092. Ad Erechtheum herma. *Ephem.* 3722.

Μνημα τόδε Φρόντωνος· ἐς Αἶδος εἰθὺ νεοίμην,
πρὶν χρυσὸν δέχθαι πρήξιματος οὐχ ὀσίον.

1 εἰθὺ non εὐθὺ in lapide est; cf. A. P. X 3 εἰς Ἀἶδην ἰθεῖα κατ-
ήλυσις.

1093. Bovillis reperta tabula Iliaca. C. I. 6125 coll. Iahn *Bilderchron.* p. 3. 91. tab. A.

ὦ φίλε παῖ, Θεοδ]ώρηον μάθε τάξιν Ὀμήρου,
ἥφρα δαεῖς πάσης μέτρον ἔχης σοφίας.

1 suppl. Lehrs (*Mus. Rh.* II 354). Alii artificem intellegunt Theodorum, rectius ut videntur alii grammaticum qui *ordinem rerum ab Homero enarratarum composuit.*

1094. Romae vel prope Romam reperta tabula argumentis homericis insculpta. C. I. 6126 a. Iahn *Bilderchron.* p. 4 sq. p. 92 tab. C.

Ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν σύ γε λάμβά]νε, οὗ ποτε βούλει.

Supplevit Michaelis praeunte fere Franzio. — Occupat versus superiorem partem lapidis in modum tabulae latrunculariae quadris descripti, quibus singulis in quadris singulae litterae scriptae artificis titulum efficiunt hunc:

Θεοδώρης ἡ τέχνη.

Quae eadem verba cum unus quisque quadrarum ordo a sinistra oblique dextrorsum adsurgens contineat, recte dici potest: *undecunq̄ue initium feceris, semper eadem verba conpones.* — Theodorus idem est de quo ad tit. anteced. dixi.

1095. Tabula Sartiana argumentis homericis insculpta. Henzen *Annal. Inst.* XXXV 412. Iahn *Bilderchron.* p. 4. 85. tab. B.

Perierunt argumenta librorum α β γ.

Δ Δέλτα . . .]νσιν ὄρκων ἐπιπωλ[εῖται δ'] Ἀγαμέμνων.
Ε Εἵ. Διομήδης μὲν ἀριστεύει πρὸς δ' Εἴλιον ἔρχεται Ἐκτωρ.
Ζ Ζῆτα δ' ὁμιλ[ῖ τ]ὰ πρὸς Ἀνδρομάχην, καὶ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει.
Η Ἥτα. Αἴας Ἐκτορι μουνομαχί, καὶ νῦξ αὐτοῦς καταλύει.

reliqua perierunt.

Similia extant Stephani grammatici A. P. IX 385 ἀκρόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ βραψωδῶν et quae inedita ex codicibus Homeri addidit A. Ludwig *Mus. Rh.* XXXII 10 sq. Vidit Merkel tabulae versuum eam esse naturam ut heroico hexametro praecedat choriambus; corruptos numeros v. 1 et v. 3 bene Michaelis (apud Iahn p. 85) ita explicavit ut versus

non in huius ipsius tabulae usum factos a lapidario incuriose aliunde transcriptos esse coniceret. — 1 Δέλτα θεῶν δόγμα (sic etiam Henzen) χύσῳ [θ'] ὄρκων Michaelis. Litterarum vestigia ante χύσῳ omnia incerta. Deinde ἐπι | πωλοῶ | λι | ἀγαμέμ | μνων corr. Henzen. Stephanus *l. s. s.* δέλτα θεῶν ἀγορή, ὄρκων χύσις. Ἄρεος ἀρχή. Quinti libri periocha ὄρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις. — 3 ΔΟΜΙ | ΛΠΑ corr. Sarti. Fortasse Hectoris nomen ex versu superiore repetendum; certa tamen res non est. Conlato Stephani versu ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκτορός ἐστ' ἄριστός conieci olim ζῆτα δ' ὁμίλεια πρὸς Ἀνδρομάχην Ἑκτωρ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει. — 4 Αἴας non videtur iambus, sed anapaestus esse; in Stephani versu ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἑκτορι δίῳ fortasse δ' delendum.

Accedit similis tabulae fragmentum Romae repertum ap. Iahn *l. s. s.* tab. IV F coll. p. 25.

Ἀχιλλεύς. Πρίαμος. Λύτρα.

Λύτρα] νεκροῦ καὶ πέρας ἐστὶν τάφος Ἑκτορος ἱππ[οδάμοιο.

Ab initio . . . ΟΑ corr. et suppl. R. Rochette. — Versus natura praecedentibus similis, non aequalis (spernendae enim Studemundi argutiae ap. Michaelis. ad Iahn p. 85 adn. 440); sunt autem duo choriambi quos excipit tetrapodia dactylica.

1096. Stratoniceae in Serapiei pariete. C. I. 2722 coll. Add. II p. 1108.

Μ] νημόσυνον ἀνθρώπ[οις τόδ' ἡμε]ρήσιον	$\overline{\lambda\alpha}$
ε] ἕρον, μετρήσας μουσ[ικῶ συντ]άγματι	$\overline{\lambda}$
ν] ἐμ[ω]ν τ' ἐκάτερον μῆνα[ς ἡδ' ε]πεμβόλους,	$\overline{\lambda\alpha}$
ῥ] να ἂν τις ἔτυχε τῆς ἀπαιδευτοῦ τύχης,	$\overline{\lambda\alpha}$
5 παρησίαν ὁμοίαν οὐκ ἔχων βροτοῖς,	$\overline{\kappa\eta}$
παρηγορεῖται βαιὸν ἀριθμησας τάδε.	$\overline{\lambda\alpha}$
ο] ὑπὸς ἔγραψα τοῖς φίλοισι χρήσιμον.	$\overline{\lambda}$
σ ὑ μοι, Πρόνοια, λοιπὸν εἰς τὸ δεύτερον	$\overline{\lambda\alpha}$
ε ὑπερινόητον ἡδὲν ἀγγεῖλαι στίχον	$\overline{\lambda}$
10 ὑπερτάτοις γὰρ ἡμῶν ἐνχὴν Ἑρη καὶ Διί	$\overline{\lambda\alpha}$
ῥεμβηνόδῳ περάσας τὴν ἐτησίαν χάριν	$\overline{\lambda\alpha}$
ε ὑδαιμονήσας δέλτον ἀνατιθῶ θε[οῖς.	$\overline{\lambda}$
S ἀφ' ἔ[τ(ους).	

A dextra mensium duodecim dies adscriptos esse vidit Chishull, menses anni Asiani a d. 24 Sept. incipientis adgnovit Boeckh, intellegens simul quot quisque mensium dies haberet, tot singulis versibus litteras esse; idem denique eius qui tam facete luserit nomen ex versuum litteris initialibus extricavit Μένιππος εὔρε. Grammaticus fuit otiosus qui incultis hominibus hoc μνημόσυνον ἡμερήσιον non nullo labore prospiciendum putaverit, fuit insulsus et inperitus, qui cum initio satis commode res cesserit postea et morae et laboris inpatiens ut rem quocumque modo perficeret et grammaticis et metricis, denique vel orthographicis legibus abusus sit. — 1 et 2 Boeckh, 12 Chandler supplevit. — 3 ΙΕΜΟΝ νόμιμόν τε χᾶτερον μῆν' ἠδ' ἐπεμβόλους Boeckh; ego Waddingtonem fere secutus sum, qui (ad *Lebas* V 514) νέμον τ' ἐκάτερον μῆνα καὶ ἐπ. proposuit. Intellego *disponens et menses vulgares (τριακάδας) et dies additicios*. — 4 ΑΝΑΝ Chandler, ΝΑΝ Sherard; ἴν' Boeckh. — 5 παρησίαν simplici ρ littera scriptum, ut iustus litterarum numerus expleretur; ineptius v. 6 ἀριθμησας. — 8 σύ μου προνοῖα Boeckh explicans *tu iam, lector, meo provisu in posterum secundo loco nuntia intellectu facilem suavem versum*, quae vereor ut multis probaturus sit. Hoc equidem dici puto *dicavi Iovi et Iunoni hoc mei ingenii monumentum; ut alterum posthac aliquando dicare possim, tu curato, Prudentia, cuius opera haec excogitavi*. — 11 Ζεὺς Πρεμβήνοδος ignotus. — Subscripta legit Boeckh ut significavi, ἀφ pro φα positum ratus, quem annum δι repetendum ab epocha Seleucidarum Stratoniceae conditorum esse a. p. Chr. n. 189.

1097. Deli in basi. C. I. 10. Melioribus Stuarti et Lebasii apographis usus Kirchoff *Stud.*² p. 61.

. . . . λίθου εἰμὶ ἀνδριὰς καὶ τὸ σφέλας.

Litterae olympiade LXXV antiquiores. — Statua fuit Apollinis colossea a Naxiis olim Deli dedicata, postea (Plut. *Nic.* c. 3) vi tempestatis eversa; eversam cum restituerent, alterum in averso latere scriptum titulum videntur addidisse Νάξιοι Ἀπόλλωνι. — Ab initio apographorum consensu confirmata haec leguntur ΟΑΦΥΤΟΛΙΘΟ. Senarium esse bene perspecto scripsit Bentley τ[οῦ] ἀ[ρ]στοῦ λίθου, quod ferri non posse (nam nec τ litterae locus est in lapide, neque ς litterae in pronomine) demonstraverunt et Welcker (*Syll.* 122) et Kirchoff *l. s. s.* p. 62. Verum latet.

1098. Prope Orchomenum. Anaglypho sculptus senex pallio indutus baculo innisus dextra cani locustam porrigens. Ex Michaelis apographo (*Annal. Inst.* XXXIII 83 tab. E 3) tractavit Kirchhoff *Stud.*² p. 63 sqq.

Θε]λξήνωρ ἐπ[ο]ίησεν ὁ Νάξιος, ἀλλ' ἐξίδεσ[θε].

Exeuntis vi vel ineuntis v saeculi. — Restituit Kirchhoff adnotans simul artificem versum qui ad anaglyphum minime pertineret de suo addidisse naxia usum et dialecto et scribendi ratione.

1099. In amphora musei Berolinensis. C. I. 8154.

Ἐξηκτίας ἔγραψε κάπότησε ἐμέ.

v saeculi.

1100. Vasi rubro inscriptum. Benndorf *Griech. und sicil. Vasenbilder* tab. XXVIII n. 24.

Ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν καλὸν ἄγαλμα.

v saeculi. — Benndorfio tituli dedicatorii partem esse iudicanti nemo accedet; artificem vel fabrum nomina videntur in ipso vase scripta fuisse.

1101. Thalamis Laconiae. Lebas II 282 (281 b).

Ἐγρα(ψε) κῆ ἐχάραξε Δαμονικίδ[ας].

ii fere p. Chr. n. saeculi. Versus sub titulo scriptus, quo magistratus recensentur βίδυος, ἔφορος, νομοφύλαξ, κᾶρυξ, γραμματεὺς.

1102. Romae. C. I. 6272.

Ἐισοράας δίκηλον, ὅπως περὶ νῶτον ἀείρας
κρίδὸν ἀεξικέρων ἔμπνοον ἀχθοφορεῖ.
Πάτρων Νέου.

Adtulit Welcker (*Syll.* 165) Pausaniae locum IX 22, 2 de Mercurio caprifero memoratque in pictura quadam Herculaniensi (VII tab. 56) similiter iuvenem agnum caprinum ferentem expressum esse, quibus apte denique comparat Satyrum Florentinum haedulum eodem prorsus modo portantem. — Patroni f. nescio artifex fuerit an poeta.

1103-1106. In domus Pompeianae cubiculo parieti inscripta quattuor epigrammata, quibus singulae inlustrantur picturae. Ex suo apographo edidit C. Dilthey *progr. Turic.* 1876.

I Amor cum Pane luctans adstante Venere agonis praeside.

Ὁ Θρασί[ς] ἀνθέστιαζεν Ἐρωσ [τῷ Πανὶ παλαιῶν,
 χά Κύπρις ὠιδεῖνει, τίς τίν[α προ]ῶ[τος] ἐλεί-
 ἰσχυρ]ός μὲν ὁ Πάν καὶ καρτερός, ἀλλὰ πανούργος
 ὁ πτα[νός καὶ Ἐρωσ· οἴχεται ἅ δύναμις.

Supplementa sunt Dilthei, certa ut ex vestigiis litterarum patet vv. 3 et 4, probabilia saltem v. 1, ubi litterarum ω α η α reliquiae agnoscī posse narrantur. At v. 2 quae posuit Dilthey licet A. Mavii testis oculati consensu confirmata ea spero fore aliquando ut melioribus conmutentur; non hercle posuissem illa, si mihi aequae ac Diltheo probabile videretur Tarentinum Leonidam epigramma fecisse. — 3 sq. recte explicat Dilthey *valens quidem ac robustus Pan, at veterator ales iste et Cupido*, idemque apte contulit Servii verba ad *Verg. ecl.* II 31 *a poetis fingitur cum Amore deo luctatus et ab eo victus.*

II Circa signum aliquod (Panis) tres viri adstant, quorum duo ex habitu instrumentisque quae gerunt alter piscator, alter venator esse dignoscuntur; tertius, cuius vitae condicionem non est unde intellegas, discessurus videtur; arbori retia quaedam adfixa. Picturae evanidae argumento cognito tenuibusque carminis vestigiis repertis praeclaro acumine vidit Dilthey Leonidae Tarentini fuisse epigramma (A. P. VI 13):

Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμμαί μοι,
 ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγροσίης·
 ὦν ἀπὸ μὲν πταῶν Πίγρης τάδε ταῦτα δὲ Δᾶμις
 τετραπόδων· Κλειτωρ δ' ὁ τρίτος εἰναλίων.
 5 ἀνθ' ὦν τῷ μὲν πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην,
 τῷ δὲ διὰ δρυμῶν, τῷ δὲ δι' ἠϊόνων.

Superant v. 2 vocis ἄλλος littera ο, v. 3 nominis Δᾶμις Δ, v. 4 ab initio τ . . . . Δ, v. 5 ab initio α . . . . ω, v. 6 τωαεδι primae versus litterae.

III Sedet senex meditabundus (ΟΜΗΡΟΣ nomen adscriptum), ex quo duo homines piscatores (ΑΛΕΙΣ adpictum) sciscitantur quae infra scripta sunt:

ὄσσ' ἐλομεν, λιπόμεσθα, ὄσσ' οὐκ [ἐλ]ο[μ]εν, [φρεόμ]εσθα.

Res nota narratur in Homeri et Hesiodi Certamine. Inscriptio codicum confirmat lectionem ὅσ' οὐχ, reprobat vulgatam ἕσα δ' οὐχ.

IV In dextra picturae parte caper vitem adrodit, ad sinistram idem caper versus aram vi protruditur, cuius caput homo aliquis uva expressa vino inspergit:

Κάν με φάγῃς ποτὶ ῥίξαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

Epigramma utpote picturae inlustrandae causa scriptum nemo iam dubitabit quin integrum sit traditum A. Pal. IX 75 Eueni nomine insignitum Ascalonitae. Expressit autem Euenus (cui cum pictura inscribenda esset breviori esse licuit) Leonidae Tarentini epigramma A. P. IX 99, cuius extremum versum ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ integrum suum fecit, *tamquam digito monstraturus exemplum suum et praeclari poetae admirationem confessurus gratissimumque carmen lectoribus in memoriam reducturus*. Verba sunt Diltheii, qui praeter Hauptii disputationem *Opusc. II 72* adtulit Phaedri locum ab Vsenero indicatum *prol. l. IV 17*. — 1 κῆν cod. Palat. et schol. *Arist. Plut. 1129*; καί Suet. *Domit. c. 14*. — ἐπί pro ποτί cod. Palat., schol. *Arist., Suet.*, idque iure praestare ait Dilthey.

De quinta quadam pictura, quae ex adverso fuit Panis cum Amore luctae, nihil superest nisi Bacchi statua comite panthera in alto suggestu sedentis, litterarum nihil quidquam.

1107. Romae in basi. C. I. 6320.

Πορφυρέαν ἐσθῆτα λι]θοξόος ἐς χροά λευκόν
θῆκε φύσιν ζηλ]ῶν κάλλει τεκτοσύνας.

I ΝΘΟΞΟΟC corr. Franz. — Supplevit Wilamowitz imaginem intelligens marmoream veste indutam porphyrea, quales fieri solebant Caesarum protomae altero fere saeculo.

1108. Chio in insula. Ex Grutero Sylburgii schedis uso C. I. 2229.

Ἐρμῆν τὸν κλέπτην τις ὑφείλετο· θερμοὺς ὁ κλέπτης,
ὅς τῶν φιλητέων ὡχετ' ἀνακ[α] φέρων.

1 legunt τίς ὑφείλετο; — 2 ΑΝΑΚΤΙ — Fateor non intellegere me

quo tandem loco inscripti esse versus potuerint, neque inepte videtur Maffei ficticium epigramma iudicasse. Simili acumine Philippi epigramma distinctum est Append. Plan. 193, ubi Mercurio hortorum custodi furem prohibenti respondetur ὦ παραδόξου μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καὶ νόν ἔθικε νόμον.

1109. Argis a Veli Pascha effossum emptumque a Northio comite de Guilford. C. I. 1147.

*Φθέγγεται, ἤρεμέειν γελάει μόνον καὶ τάχα δώσει
τάνδε λίθῳ ψυχάν μορφὰ τόσον δύναται.*

2 τῷδε legi maluit Boeckh. At inutile est emendare epigramma quod mihi quidem neque mihi tantum opinor ab homine recentissimo eodemque inperitissimo fictum videtur.

III. POETARVM MEMORIAE FACETE LVDICRE
SAPIENTER DICTA AMATORIA POTATORIA
VASCVLORVM RELIQVA.

*1110. In Atticae pago Acharnensi. Conze *Philol.* XII 566.

ἜΩραι.

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εἴ[υρ]υοδ[εῖη]ς
λευκοῖσιν φάρεσσι [x]α[λν]ψαμένα χροά καλόν
ἀθανάτων μετὰ φῦλ[ον] ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους

Αἰδῶς Εἰνομίη ι[ε] . . . . .

5 αὐτό[ματ]αι δὲ πύλ[αι μύκον] οὐρανο[ῦ, εἰ]ς [δ' ἴτ]ον ἜΩραι.

ii fere saeculi. — Adgnovit Conze Hesiodi versus *Opp.* 197 sqq. in quibus mutavit scriptor alterum nomen (Hesiodus enim v. 4 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις) addiditque alia. — 2 καλυψάμεναι Conze; lapis quod posui. — φάρεσσι pro φαρέεσσι ex Hermannii coniectura dudum scriptum oportuit, cf. Vsener *Mus. Rh.* XXIII 148. — 4 ΜΗΤ||| | ΗΠΟΛΟΝ||ΜΤΗ legi; Η||Ο.ΟΙ Conze. Post ΜΗΤ quot litterae perierint incertum; inaequales enim lapidis versiculi sunt modo XXII modo XV litterarum. Supplendi periculum nuper Vsener fecit [Διὸς δὲ δικ]ηπόλοι ἦστη[ν]. — 5 ΑΥΤΟΝ . . . . ΙΔΕΤΥΛΛ . . | ΟΥΡΑΝΟ . ΕC . ΟΝΩΡΑΙ Conze; ΑΥΤΟΥ . . ΑΙΔΕΠΥΛ|| | ΟΥΡΑ ΝΟ . CC . . ΟΝΩΡΑΙ ego. Explevi versum ex Iliad. E 749 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ἜΩραι, mutatis quae ex sententiae litterarumque traditarum ratione mutanda videbantur. Nam *Pudorem et Iustitiam* illum pro Horis habuisse (auctore quidem Hesiodo *Theogon.* 901 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν) ex Horarum nomine versibus praescripto satis clarum est.

*1111. Romae in pariete domus cuiusdam in monte Esquilino erutae. Edidi *Hermae* X 1 sqq.

Εἰ μὲν ἐκώ]ν, Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μ]υρία μέμφ[ου
εἰ δ' [ἀέκων ἦκω, τὴν προπέτει]αν εἶαι.

Ἄκρητος [καὶ Ἔρωσ μ' ἠνάγκασεν], ὦν ὁ μὲν ἀντῶν
εἴλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα τὴν προπ]έτηαν εἶν.

5 ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνο]ς, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν φλιήν· εἰ τοῦτ' ἐστ'] ἀδίκημ', ἀδικῶι.

Callimachi est epigramma n. 43 ed. Schn. primo fere saeculo ab homine romano doctissimo Callimachi admiratore in cubiculi pariete pictum. Vtique veram hanc esse carminis lectionem demonstravi *l. s. s.*, nisi quod εαι (v. 2) et ΠΡΟΠΕΤΗΑΝ (v. 4) et ΑΔΙΚΩΙ (v. 6) saeculi inferioris sunt vitia. Itaque sic intellegendum: *si mea sponte, Archine, comis-sabundus heri ad te veni, dignus sane sum conviciis; sin autem invitus adfui, mitte conviciandi studium: Liber et Amor me coegerunt, quorum Amor me traxit, Liber impedivit ne veniendi studium mitterem. Nec cum adessem aut tuum aut patris nomen publice pronuntiavi (velut Ἀρχῖνε Ἀρχεβούλου), sed limen solum exosculatus abii. Hoc si crimen est, sum ego in crimine.*

1112. Stabiis. C. I. 5868. C. I. R. N. 2175.

D. M. P. Aelio Audaci eq. sin. Aug. [t]urm. Vlp. Ius[tin]i C. Iulius Probus h(oc) b(ene) m(erenti) f(ecit).

Θέλω τύχης σταλαγμ[ὸ]ν ἢ φρενῶν [π]ίθον.

ΣΤΑΛ . . . | ΓΛΩΝ.Η.ΦΡΕΝΩΝΤΙΘΟΝ corr. Reinesius, adnotans versiculum modo Ptolemaeo Philadelpho Sotadam inridenti, modo Diogeni adtribui Alexandrum refutanti cum ὦ πίθε μεστὲ φρενῶν ille exclamavisset. Idem senarius inter monosticha Menandrea fertur utiturque eo Gregorius Nazianzenus citatus a Franzio:

ἔφησέ τίς που τῶν φιλοχρύσων τάδε·
ἴθελω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον·
πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων·
ῥανίς φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης·

1113. Gallopoli in cochleari argenteo. *Newton Travels and Discoveries of Levant* p. 123.

Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναιε 'Θυμοῦ κρατέειν' Περίανδρος,
ὅταν μισ[ῆ]ι σε ἢ φίλη σου.

Hexameter sumptus ex carmine A. P. IX 366, ubi codex Pal. *χόλου κρατέειν*, duo vero Parisini *θυμοῦ κρατέειν*, quae etsi versui non apta vetustior tamen et vulgatio videtur sententiae forma. Ceterum Anthologiae carmen eiusdem puto poetae esse cuius sunt VII 81 et IX 26, Antipatri utrumque non Sidonii sed Thessalonicensis. — Verba *ὅταν μισῆι σε ἢ φίλη σου* in manubrio scripta addidit qui amicus amicum praeter supellectilem utilem utiliore consilio impertire voluit.

1114. In museo Britannico in cochleari argenteo. *Newton Travels* cet. (cf. ad. tit. praeced.) p. 123.

Τέρμα δ' ὄραν βίότου.

Ex eodem unde epigramma antecedens Anthologiae carmine, ubi integer versus hic est *τέρμα δ' ὄραν βίότοις Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.*

1115. Lugduni. C. I. 6792.

D. M. *Lucretiae Valeriae Sex. Avius Hermeros coniugi sibi merit(ae) et sibi vivus posuit et sub ascia dedicavit.*

Ὁ φθόνος ὡς κακόν ἐστιν· ἔχι γάρ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήχι γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

Legitur epigramma P. XI 193, ubi male *ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος* et melius *ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ*. Sententiam adnotavit Iacobs ex Isocr. *Euag.* 6 petitam esse. — Versus graecos ab Hieronymo (*in epist. ad Galat.* III 5) latine versos monstravit Haupt *Opusc.* III 338:

*iustus invidia nihil est, quae protinus ipsum
auctorem rodit excruciatque animum.*

1116. Zacynthi in epistylío. C. I. 1935.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαντὸν ἐοῖς βελέεσσι δαμάζει.

Legitur versus A. P. X 111. Cf. ad tit. praeced.

1117. In museo Bononiensi herma. C. I. 6745.

- a. Οὐκ ἤμην, γενόμεν' ἤμην, οὐκ εἰμι τοσαῦτα·
εἰ δέ τις ἄλλο ἐρέει, ψεύσεται οὐκ ἔσομαι.

χαῖρε δίκαιος ὦν.

- b. Ὡ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἢ γλώσσά τοι
5 αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἦνικ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,
ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

1 *nec fui ante quam genitus sum, neque ero post mortem, de qua sententia v. Welcker Syll. 62.* — 3 voluit δίκαιος ὦν, nam aperta est Hipparchei versiculi imitatio στεῖχε δίκαια φρονῶν. — 4 sqq. Euripideos esse Dobree coniecit, vereor ut recte. Eandem sententiam expressit Theodoridas app. Plan. 132 θνατοῖς ἐν γλώσσα δολία νόσος, ἄς ἀχάλινος-ἀφροσύνα τίκτει πολλάκι δυστυχίαν.

1118. Monte Casino. C. I. Add. III 5875 g ex schedis Cassitii.

Μικρὰ μὲν ἢ λίθος ἐστίν, ἔχει δ' ἠδεῖαν ὀπωπὴν
ἐνδον τ[ῶ]ν μορφῶν, ὡς Ἴον ἐν ταλάροις.

1 facile sed invito opinor poeta restitui poterit deleto ἢ articulo; expressit enim epigramma balnei A. P. IX 610 μικρὰ μὲν ἔργα τὰδ' ἐστίν, ἔχει δ' ἠδεῖαν ὀδωδὴν-ὡς βόδον ἐν κήποις, ὡς Ἴον ἐν ταλάροις, cf. *ibid.* 612. — 2 ΤΟΝ — Subiecta traduntur latina haec: *qui lapis est, qui intus habet amoenum adspectum formarum, ut viola in corbe, quae modo [exi]gius scripseris pro qui ad adcuratam interpretationis formam redeunt.*

1119. Tabella lignea ex Aegypto adlata in museum Massiliense. Froehner *Tablettes du Musée de Marseille.* 1867.

Ἄμπελος ἕδωρ πιοῦσα παρὰ τοῦ δεσπότου
ἄκρατον αὐτῇ ἀποδίδωσι τὴν χάριν διπλῆν.
φιλοπόνει.

Scriptis haec puerulus dictata a ludimagistro. — 2 delevit αὐτῷ ut verum integraret G. Wolff *Philol.* XXVIII 176, διπλῆν resecandum putat Wilamowitz. Mihi aptius quis haec rescribere videbitur ἄκρατον αὐτῷ ἀποδιδού, χάριν διπλῆν vel διπλῆν χάριν. Nam duae ni fallor inter se sen-

tentiae confunduntur, altera haec *vitis aquam haustam vino rependit*, altera haec *si quid severis, duplum metes*. Quo aptius erit illud *fabula docet*, quod subicitur *itaque labora ut rem tuam augeas*.

*1120. Romae in monte Caelio repertus herma. C. I. 6022.

Ἀλκιβ[ιάδης]

in latere:

Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοὶ ἡμῶν[υμοί], οἱ δὲ ὅμοιοι,
οἱ μέχρι μὲν ζώουσι, τὸν [ἥλι]ον οὐκ ἐσορῶ[σιν],
αὐτὰρ ἐπεὶ [θανέωσι, τὸν] ἀλλήλοισι μάχονται.

In herma aenigma non fuit amplius trium versuum; fuit vero in Tryphonis *περὶ τρόπων* libro ap. Speng. *rhet. gr.* III 194, cuius loci notitiam Wilamowitzio debeo. Ille enim haec habet:

εἰσὶν μοι δύο κασίγνητοι, οἱ δύο μούνοι (1. δὲ ὅμοιοι),
ἄφρα μὲν σὺν ζώωσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι,
αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνωσι καὶ ἀνδρῶν χεῖρας ἴκωνται,
ἡελίον τε ὀρῶσι (1. τ' ἐσορῶσι) καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.

addens *περὶ τῶν ἀστραγάλων, οἶμαι, λέγει*. — In hermae titulo v. 3 *θανέωσι* dubitanter scripsi, sed *ἐπὴν* certa lectio est. Tryphonis versum primum quomodo corrigam non habeo. Recte autem explicat Wilamowitz: *tali dum in ossibus vivunt, solem non vident; ubi interfecto cuius sunt animali tamquam et ipsi mortui in hominum perveniunt manus, tum vident solem et pugnas inter se committunt tali revera facti*.

1121. Romae in Palatino monte lapis a dextra infernaque parte fractus. Descripsit Mommsen.

Πατρίς . . . . .
πέντε φ . . . . .
τὸν μηδ . . . . .
ὀκτάκι μ . . . . .
5 οἱ πίσυρες[ς . . . . .
ἐς τρεῖς ἀγ . . . . .
δοιά σοι ε . . . . .
δις δ' ἐπὶ λ . . . . .

Videtur aenigma esse ex eorum fere genere, quae Metrodori ἐπι-

γράμματα ἀριθμητικά feruntur A. P. XIV inde a n. 116. Hexametri fuerint an disticha nescio. — 8 ΛΙΣΛΕΠΙΑ.

1122. Herculanei in horologio solari. C. I. 5862.

Ἐξ ὥρα[ι] μόχθοις ἰκανόταται· αἱ δὲ μεί' αὐτάς
γράμμασι δεικνύμεναι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς.

A. P. X 43. — Ι ΩΡΑΣ — Adtulit Iacobs praeter alia Eustathii verba ad II. H p. 554, 46 ἰστέον δέ, ὡς οὐ νυκτὶ μόνον πείθεται τις εἰς τὸ σχολάζειν ἀπ' ἔργου, ἀλλὰ καὶ ταῖς μετὰ σταθερὰν μεσημβρίαν ὥραις, εἴ τι προσεκτέον τῷ ἀποφηναμένῳ, ὡς αἱ μὲν ἔξ πρώται τῆς ἡμέρας ὥραι ἔργων εἰσίν, αἱ δὲ ἄλλαι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς. — τοῦτο δὲ ἐσοφίσατο ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀριθμητικὰ σημεῖα τῆς ἐβδόμης, ὀγδόης, ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας ὁμοῦ παρακείμενα δοκεῖν ἐπιτάσσειν τοῖς ἐργατίαις ἐκάστῳ τὸ ΖΗΘΙ.

1123. In pariete domus Palatinae. Zangemeister *Bullet. arch.* 1867 p. 53.

Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν, ἐγὼ μόνος οὐ[τι] ἔγραψα.

ΟΥΠΕΓΡΑΦΑ male editor οὐπω vel οὐκ ἐπέγραψα.

1124. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 2400.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα παρὰ σοί, Διομήδη.

Versus est ex καρκύνων genere κατὰ ἀναποδισμόν legendus. Eundem ex Planude edidit Duebner A. P. vol. II p. 608, non hercle de S. Diomedē somniaturus si pompeianum lusum novisset; scriptum in Planudeis ἄρα πηγῆ. — Sententiae si quid inest verbis grammaticus videtur mihi Iliadis librum quintum (Διομήδους ἀριστείαν) et decimum quartum (Διὸς ἀπάτην) continuos se legisse vel didicisse profiteri.

1125. Myris Lyciorum in sepulcro. C. I. 4302. Newton *Travels and Discoveries in Levant* p. 343.

Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν ἠὲν Δημητρίου.

Luc. dial. meretr. IV 3 init. Male intellexit Franz.

1126. In gemma. C. I. 7290.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισση χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγὼ σε φιλω̄.

2 sententiam non adsecutus E. Curtius τόσσον μισοίης correxit. Haec intellego: amori amore respondere duplex est gratia; itaque simplex haec est ut puella patiaturs quidem se amari, ipsa tamen non redamet; omnis abiit gratia, ubi odit amantem. Vt amorem decet amore rependere, sic odium odio; iuuenis igitur cum ipse non oderit puellam sed amet optat ut aliis tantopere illa odio sit quam ab ipso ametur. Itaque ad sententiam optime habet illud μισηθείης, poeta scripsit fortasse quod Villoison coniecerat μισηθῆς.

1127. In achate. C. I. 7293.

Λέγουσιν, ἀθέλουσιν
λεγέτωσαν, οὐ μέλι μοι
οὐ φίλει με, συμφέρι σοι.

Versus sunt anacreontei; verba, quod contra E. Curtium moneo, iuuenis sunt qui gemmam puellae suae donavit: *locuntur*, inquit, *homines quidquid volunt; loquantur, non curo; tu ama me et proderit tibi.* Eidem versus in aliis gemmis habentur. — 1 ἀ θέλουσιν legebatur; corr. Wilamowitz.

1128. Alopeciae in ecclesia infra montem Hymettum, Fourmont, ex quo C. I. 126.

18 ὄρχον μὲν Ταυ[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὴν Μο[ν]υ[ν]χιῶν ἦν,
ὀκτι[ω]καιδεκάτη δ' ἔρανον σίναγον φίλοι ἄνδρες
καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλίης ὑπέγραψαν.

sequitur νόμος ἐραμιστῶν.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Carmen ad minimum viginti fuit veruum, e quibus pauca supersunt, quae referre nihil iuvat. Leguntur v. 15 . . μνήμην φθιμένοισι καὶ ἀλλήλοις ἀνέ[θηκ]αν, unde de consilio sodalicium coniecturam facias. — 18 ΤΑΥΠΕΚΟΙ-ΜΟΙΝΙΧΙΩΝ corr. Boeckh. — In ipsa quae subiecta est lege postquam de recipiendis sodalibus deque constituendis praesidibus dictum est haec adiciuntur: εἰ δέ τις μάχας ἦ

θορύβους κεινῶν φαίνοιτο, ἐκβαλλέσθω τοῦ ἐράνου, ζημιούμενος ταῖς διπλαῖς τετράκις ἢ ὡς . . . . . (δραγμαῖς) ἀττ[ι]καῖς κ[ε] ἢ πληγαῖς [δέ]κα . . .
 Nam sic fere legenda puto quae tradita sunt ΤΑΙΚΔΗΠΛΑΙΠΕΤΡΑΚΡΙΣΕΩ | ΜΕΝΟΠΕΑΤΤΚΑΙΚ̄ΣΗΠΛΗΓΑΙΚΑΙΚΑΙΚΙΖ, conf. a Buechelero tractatam legem con-
 vivalem *Ind. schol. Bonn. aest. 1877* p. 10.

1129. In gemma. Superne hominis calvaria, infra mensa sculpta da-
 pibus referta. C. I. 7298.

‘Πῖνε’, λέγει τὸ γλύμμα, ‘καὶ ἔσθιε καὶ περικίεισο
 ἄνθεα. τοιοῦτοι γεινόμεθα ἔξαπίνης.’

Extremum est distichon epigrammatis A. P. IX 38, quod in cod.
 Pal. Πολέμωνος βασιλέως dicitur esse, apud Planudem ἀδῆλον est. —
 2 τοιοῦτοι ad imaginem spectat.

1130. Athenis vasculum.

Μογέα

δίδωτι τᾶ[ι] γυναικὶ δῶρον Εὐχάρι
 τηῖ ἑτηρητιφάντου κότυλον, ὡς χάδαν πίηι.

Litterae sunt boeoticae saeculi vi. — Mogeia Euchariti Eutretiphanti
 uxori poculum donat ut amystin bibat. — 2 χάδαν novum est, sed idem
 videtur quod χανδόν in Callimachi epigr. *Athen.* XI 477 c καὶ γὰρ ὁ Θρη-
 κίην μὲν ἀνήγατο χανδὸν ἀμυστιν ζωροποτεῖν. Similiter διαφανδόν et διαφά-
 δην, ἀναφανδόν et ἀναφάδην iuxta habentur, cf. *Lobeckii Paralip.* p. 152 sqq.

1131. In lucerna musei Britannici. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 109.

Εἰμὶ δὲ Πανσανίου τοῦ καταπυγοτάτου.

1132. Athenis in poculo fictili. C. I. 545.

Κρηφισοφῶντος ἢ κύλιξ· ἐὰν δέ τις κατάξη[ι],
 δραχμὴν ἀποτεῖσει[ι], δῶρον ὃν παρὰ ξέν[ο]ν [Θρασ]ύ[λλου].

1 ΚΑΤΑΞΗΕ — 2 ΑΓΟΤΕΙΣΕ — Verba δῶρον ὃν παρὰ ΞΕΝΥΧ ita in

angusto circulo scripta sunt, ut si recte ex Boeckhii coniectura hospitium nomen addidi hoc in altero etiam minore circulo scriptum fuisse necesse sit.

1133. Amphora caeretana, in cuius antico latere duo viri circa oleam ex adverso sedentes expressi sunt, alter ex amphora haustum oleum in vasculum inmittens (dominus oliveti), alter illi intentus baculum manu tenens (mercator), in postico eidem homines, dominus sedens, mercator empto oleo ad proficiscendum paratus. Ritschl *Annal. Instit.* 1837 p. 183 sqq.

a. Ὡ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γεν[οίμαι].

b. ἦδη μὲν ἦδη πλέον [ἀ]π' ἄρα βέβακε.

Verba sunt olivitoris, qui quod ante messem precatus erat οὐ *Iupiter utinam dives fiam* messe peracta ratum videns *iam*, inquit, *iam plena dolia*; votum igitur exitum habuit. — 1 suppl. Ritschl. — 2 supplevit et explicavit optime Hermann *Diar. litt. antiq.* 1837 p. 845.

1134. Apud Coliadem promunturium repertum vas grande, cuius in parte superiore defuncti prothesis, infra titulus est. Conze *Annal. Instit.* 1864 p. 183. 197.

Ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο κά[ρη] κα[λ]ῶ[ν] ἐνθάδε κεῖμαι.

Sic legi posse docent litterarum vestigia qualia Conze expressit; et melius certe sic legetur quam cum Keilio (ap. Conzium *l. s. s.*) ῥάκος κακόν. Ceterum videntur litterae v vel iv saeculi esse.

1135. In vasculo musei Neapolitani cippus pictus, qui distichon habet. C. I. 8429. Cf. Heydemann *Vasensamml.* 2868.

Νώτωι [μὲν] μολάχην τε καὶ ἀσφρόδ[ε]λον πολύριζον,
κόλπωι δ' Οἰδιπόδαυ Λαίον [ἔ]ὸν ἔχω.

1 ΝΩΤΩΙΜΟΛΑΧΗΝΤΕΚΑΙΑΣΦΟΔΟΛΟΝ correxerunt *μολάχην*, at cf. Athen. II p. 58 d ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνωος διὰ τοῦ ο γεγραμμένον τρώγοντες μολόχης ῥίζαν. — 2 ΛΙΟΙΟΝ ubi antepaenultima littera paullulum curvata υ esse videtur. — Epigramma in Aristotelis Peplo fuisse recte Franz ex Eustathii verbis conlegit ad *Odyss.* λ p. 1698, 25 ὡς δηλοῖ καὶ τι τῶν παρὰ τῷ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμαμάτων, λέγον

ὡς ἀπό τινος τάφου, ὅτι νῶτω μὲν μαλάχην καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, κόλπῳ δὲ τὸν δεῖνα ἔχω. Hoc vero minime certum (cf. Franz ad h. tit. et Bergk *Poet. lyr.* II 659) Oedipi fuisse epitaphium apud Aristotelem, qui num praeter Troiani belli principes etiam alios receperit nescimus. Immo probabilis est Franzii coniectura cui olim Hippothoi Pylaeique epitaphium fuisse videtur, coll. Ausonii epigr. XXI:

*Hippothoum Pyleumque tenet gremio infima tellus:
caulibus et malvis terga superna virent.*

Oedipi nomen vasculi pictor certe non primus fuit qui substitueret.

IV. DIRAE ET PROPHYLACTICA.

1136. In Attica lamina plumbea .Cumanudes *Ephem.* 1869 n. 405 coll. eiusdem *Ephymb. att.* 2583.

Ἀήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν κα[ὶ κ]τήματα καὶ μέγα κῦδος
καὶ πρᾶξις καὶ νοῦν, ἐχθρὰ δὲ φίλοισι γένοιτο·
δίσω ἐγὼ κείνην ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντα[
δεσμοῖς ἀργαλείοις

5. σὺν θ' Ἐκάτη χθονία

αιετικίως

Βιτω
καὶ Ἐρινύων ἡλιθιῶναις.

III vel II a. Chr. n. saeculi; litterae Γ et ζ, ν. 4 ΕΚΑΤΕΙ scriptum. — Similes devotiones et graecas et latinas conlegit Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 559 sqq. Adde simillimam (ed. Henzen *Bullet. arch.* 1866 p. 253) *Cn. Numidium Astragalum, illius vitam valetudinem quaiatum ipsumque uti tabescat morbus, hoc C. Sextius Tabsimado rogo.* — 4 non coniunxi verba δεσμοῖς ἀργαλείοις et σὺν θ' Ἐκάτη χθονία in unius pentametri formam. — Nomina inversis litteris scripta ut solent in his plumbeis tabellis. — 5 ἡλιθιῶναι νοῦνο vocabulo vocantur Furiae; confert Wilamowitz Aesch. *Eumen.* 326 τόδε μέλος παρακοπά-παραφορὰ φρενοδαλῆς-ὑμνος ἐξ Ἐρινύων-δέσμιος φρενῶν.

***1137.** Florentiae. C. I. 6308.

Ὁ πανίλυπος οἶκος οὐτός ἐστιν ἀσφαλιῶς·
ἐστὶ δὲ καὶ σιγᾶν ἀκίνδονον γέρας.

1 numeros restitueris deleto ἐστὶν verbo. — 2 Simon. fr. 66 B., nisi quod σιγᾶν male pro σιγᾶς scriptum et δέ insertum est in senarii gratiam. Cf. Wilamowitz *Bullet. arch.* 1874 p. 51, qui vertit:

*ingredere limen: cura non potest sequi,
tutum est fidei praemium silentio.*

*1138. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 733.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνεικος Ἡρακλῆς
ἐ[νθ]ᾶδαι κατοικεῖ, μηθὲν εἰσειαίτω κακόν.

Similia conlegit Buecheler *Mus. Rh.* XII 248 sqq. — 2 εἰσειαίτω i. e. εἰσιέτω, de qua forma vide Lolliani praeceptum in Phrynichi ecloga cum adnot. Lobeckii p. 15 sq. — Eosdem versus non adgnoverunt in titulo provinciae Curdistan C. I. 4673:

ΗΡΑΚΛΗ   ^   ΔΕΚΥΓΠΙΕΙ
ΜΗΦΕΝΑ   ΙΣΠΛΙΘΟΙΚΑΚΟΝ

ubi videtur scriptum fuisse ἐνθάδε κατυκεῖ, μηθὲν εἰσειαίτω κακόν.

1139. Amuletum Aegyptium. C. I. 4971.

Εἷς Βαῖτ, εἷς Ἀθώρ, μία τῶν βία, εἷς δὲ Ἄκωρι·
χα[ι]ρε, πάτερ κόσμου, χαῖρ[ε], τρίμορφε θεός.

1 legebatur μία Τωνβία. — 2 ΧΑΡΕ — ΧΑΙΡΘ.

1140. Modoetiae in thesauro ecclesiae cathedralis amuletum. C. I. 9065.

a. Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστό)ς.

π(άτε)ρ εἰς χῆρας σου παρ[α]τίθ[η]μ[ι] τὸ π(νεῦ)μά μου.

ἡ μήτηρ σου

ὁ υἱός σου.

cf. evang. Luc. XXIII 46 et Ioann. XIX 26. 27.

b. Φεῦγ' ἀπ' ἐμ[ῆ]ς καρδίης, δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα,
φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, οφ[ι], πῦρ, Βελιάρ κ[ακό]μορφ[ε],
. . . . μ[ι]ασμα, δράκων, θη[ρῶν] λόγε, λύσσα χό[λ]ος [τε,
βάσκαν[ος, ἀ]δ[ρο]φόνος] καὶ πρ[ω]τόγον[ο]ν [γ]ένος. . . .

5 λυγ[ὸ]ν ἐ[π]ασσύ[τερον] σ[κ]εδά[σ]α[ς] . . . . καὶ θαν[ά]τιο,

Χ(ριστὸ)ς ἀναξ κέλετέ σε φρυγε[ῖ]ν ἐς λῆτμα θαλάσσης
 Ἐγέας [σ]κόπελ[ό]ν [τ] Ἐγέ[ο]ν ὠκαι[α]ν[οῖ]ο,
 ἐς ἐ[ω]νοπ[υ]ρ[ε]ῖο[ν] ἀτάσθα[λ]ον· ἀλλ' [ὄ]πόμε[ι]κε.

Versus Iustiniana aetate non recentiores esse iudicat Kirchhoff. — In praescriptis ΠΑΡ | ΤΙΘΜ | ΠΜΑΜΟΥ. — 1 ΕΜΕ — 2 ΨΟΦ[ΠΥΡ ὄφι, πῦρ Kirchhoff; non ausus sum ψοφόπυρ scribere. — κ | ΜΟΡΕΑΣΜΑΣΜΑ κ[ακ]ο-
 ρέ[κτ]α Kirchhoff integrum relinquens versum proximum, qua ratione vereor ut litterae numeris sufficiant. — 3 ΘΗ | ΑΟΧΕ θηρῶν λάχε scripsi; cogita serpentem ex improviso feras opprimentem. — ΧΟΟΒΑΣΚΑΝ | ΔΕΟ
 ΦΟΝΕΟΥ χόλος τε dubitanter scripsi; dein Kirchhoff βάσκανος ὀφθαλμοῦ, quod solito lenius dictum videtur de satana. — 4 ΠΡΟΤΟΓΟΝΥ | . ΕΝΟC
 ΣΕΠCΛΥΓΩΝ πρωτογόνου μένος Kirchhoff; γένος praetuli, cui addendum fortasse ἐχθροῦ. — 5 ΛΥΓΩΝΕΗCCEΥC | ΚΗΚΑΚΗCΟΥΛΟΚΑΙΘΑΝΝΑ λυγρὸν
 ἐπασσυτέρης κακίης . . . καὶ θανάτοιο Kirchhoff, ubi extremum vocabulum verum fortasse non est; λυγόν i. q. λαιγόν. Ceterum sacrorum librorum peritis emendanda haec conviciozum turba curae esto. — 6 ΦΥΓ | ΕΝ —
 7 ΕΓΕ | ΑCΚΙΟΡΕΛΩΝΕΡΕCΥ. ΩΚΑΙ | ΗΝΩΗ Ἐγέας σκοπέλων et ὠκαιανῶο Kirchhoff. — 8 ΕΟΝΟΠΗΡΟΙΟ | ΚΑΤΑCΘΑΚΟΝ CORR. Nauck. — ΑΛΛ᾽ | ΠῶCΕΚΕ
 CORR. Kirchhoff.

ADDENDA.

1875

1a. Athenis in museo centrali descripsit Leo amicus.

Παι[δὸς ἀπ]οφθιμένοιο Κ[λεοί]τον τοῦ Μενεσαίχμου
μνημ' ἐσορῶν οἴκτιρ', ὡς καλὸς ὦν ἔθανε.

vi saeculi. — 1 nomen supplevit Kirchhoff.

---

2 v. 1 lege Ξενοφάντῳ.

4a. Fragmentum atticum in museo Britannico. Hirschfeld *Diar. arch.*
1873 p. 108.

Nomen . . τόδ]ε σῆμ' ἀγαθον [καὶ σώφρονος ἀνδρός
Ἀριστίων . . . .]ς μ' ἐποίησ[ε].

Non verba tantum eadem fere atque in Antilochi titulo (n. 4), verum sculptoris quoque manum eiusdem adgnovit Hirschfeld. Cuius quoniam nomen Ἀριστίων est, adparet in hoc titulo cum ante μ' ἐποίησε littera 4 superest patris nomen additum fuisse. — Graviter erravit, uti conlatis ectypis efficitur, Roehl *Sched. epigr.* p. 21 fragmentum cum titulo dedicatorio n. 755 parum apta ratione coniungens.

35a. Athenis. De anaglypho superest mulier sedens alteri figurae quae periit dextram iungens. Misit Leo.

Δημήτριος . . . .
Θεοδότη Σ . . . .

a. Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα τὸ σὸν, [Δημήτριε, σῶμα
οἴχεται εἰς Ἑρεβος· σωφροσύνη δὲ τρόπων

θάλλει ἀγῆρατος· τύμβωι δέ σ[ε θῆκεν ἑαυτῆι
4 Ἔρξις ἴσον στέρξασ' οἷσί τε ἴσον τέκεσιν.

- b. Ἄφθονον εὐλογίας πηγῆν, Δημήτριε, καλόν
ἀσκήσας κόσμον σωφροσύνη[ς, ἔλαβες·
ὦν σε χάριν στέρξασ' Ἔρξις . . . . .
μνημεῖον φιλίας τεῦξε τάφ[ον φθιμένωι.

Alterius saeculi iv partis. — 2 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. vel haec vel similia supplenda, si quidem v. 4 ΟΙΗΤΕΙ certam lapidis lectionem esse adfirmat Koehler. — 5 cf. n. 35, 2 ἡῦρηται δ' ἄφθονος εὐλογία. — 6 κόσμον σωφροσύνης intellege ut σωφροσύνης ἀρετῆν n. 384 et 525. — 7 ΕΡΞΙΚΤΕΙΣ quae quoniam Koehler legit temptare non audeo. Sententia eadem videtur quae v. 4, velut τεκέεσσι δμοίως.

40. Cf. Gomperz *Act. acad. Vindobon. min.* 1876 p. 587, qui v. 3 σῆς δ' Ἀκαδημείης, v. 6 δῆμος Ἀθηναίων δ' ἐσθλὸς ἔτεισε χάριν scribit, neutrum satis apte.

97a. In agro Eleusinio. C. I. 401.

Μνη]μα τόδ' ὑψιφανὲς Δη[οῦ]ς [ζ]α[κόρ]οιο δέδορκας,
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένου,
ὃς τελέτας ἀνέφηγε καὶ ὄργια πάννηχα μύσταις,
Εὐμόλπου προχέων ἡμερόεσσαν ὅπα.
5 ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσεν
ἄχραντα ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
ἃ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων
. . . . .

Recte videtur Boeckh v. 5 Gothos intellegere, qui ca. a. 269 Graeciam pervagati sunt; cf. ad n. 878. — 1 ΠΗΜΑ — ΔΗ . . ΛΙΑΙ ΟΙΟ CORR. Boeckh. Hierophantae nomen consulto tacetur.

180 v. 3 lege στονόΓεσσαν.

181a. Corcyrae. C. I. 20. Melius ex Mustoxydae editione Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 578 coll. tab. Describam tituli imaginem vulgaribus litterarum formis usus.

ΙΑΤΞΗΗΘΕΡΟΞΟΤΑΜΟΜΙ
ΕΡΙΤΥΜΟΙΡΟΛΥΝΟΦΑΞ
. . . . . ΤΑΜΟΤΕΠ . . . . .

Ab initio tituli unus dimidiatusque alter versus pes periit; singulos pedes si quinarum fere litterarum fuisse ponimus, septenae octonaeve litterae a dextra lapidis parte supplendae sunt singulis versibus. Vnde reperies vv. 3 et 4 undeviginti vigintive litteras restitui debere. Itaque sic propono ut legatur:

Ξᾶμα . . .]ίμου (nomen filii) ματρὸς ἐγὼ ἔστα[κ] ἐπὶ τύμῳ
Πολυνόσσας σ[τοναχὰ δὲ νίῳι κατελεί]πετο ματρ[ός].

vi saeculi. — 1 adparet falso me supra n. 181 τύμβῳ correxisse pro eo quod traditum erat τύμῳ. — 2 Πολυνόσσας Wilamowitz.

197a. Rhodi in basi sepulcrali. C. I. 2545.

Ἀμφιλόχου τοῦ Λαάγου Ποντωρέως.

Ἦκει καὶ Νείλου προχοὰς καὶ ἐπ' ἔσχατον Ἰνδόν
τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον αἰεὶ.

Aetatis videtur graecae; traditur r forma. — Amphilochns Lagi f. (nam Λάαγος idem esse quod Λᾶγος inde contractum recte observat Boeckh) Pontoreae natus fuit, quam τῆς περαίας Rhodiorum partem fuisse Boeckh coniecit.

208 v. 13 fortasse ἀπ' ὀλβίων.

221. Cf. Weil *Mittheilungen des archaeol. Instit. in Athen* I 334 adn., qui patris nomen ΕΚΕΚΡΑΤΙΔΕΩ in lapide legit.

222. Cf. Weil *Mittheil. cett.* I 329 adn., qui v. 1 testatur in lapide esse ἀρετᾶ λάμψαντα, v. 2 ΤΕΜΕΝΙ, v. 5 στεφάνοις, v. 6 μανύουσ', tacet vero de vv. 7 et 8.

228 a. Ephesi. Edidit minusculis litteris, ut omnia, Wood *Discoveries at Ephesus: Inscriptions from the city and suburbs* n. 10.

‘Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι,
εἶπε μ[ε]λιγ]λώσσων Ἰδρις ὁ Πιερίδων
τοῦτ’ ἐτύμως ἐπ’ ἐμοί, φίλε, κέκριται· ἂν γὰρ ἀνεῖλεν
μνάμαν ἅ κακία, παῖς πάλιν εἰργάσατο.

- 5 καλὰν δ’ ἐξσώζων γενέτα χάριν, οὐ βίотου φῶς
δεύτερον, ἀλλὰ κλέους ἤψ’ [ἐ]τρ]ερον βίотου.
αἰνῶ Μουσάων σεμνὸν γένος· εἰς ἀρετὰν γὰρ
δῶκαν ἐμοὶ τέκνου ζῶσαν ἐνφροσύναν.

Nomen patris, cuius malignorum hominum studio accusati memoria damnata fuisse videtur, iure tacetur; at mirum quod nec filius nominatur, quem superstitem relictum sperat pater sibi demptam famam reconciliaturum esse. — 1 Od. γ 196. — 2 suppl. editor. — 6 ἤψ’ ἱερόν editum. In lapide haec opinor sunt ΗΨΕΤΕΡΟΝ, in quibus qui descripsit neglectam putans elisionem et ι pro τ legens erravit; nam hoc voluit poeta alteram accendit mihi etsi non vitae lucem, tamen laudis famaеque vitam. — 7 εἰς ἀρετὰν in virtutis gratiam.

228 b. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 19.

Ἀρτι με] νυμφιδίῳν κραδίην πεπληθότα λέκτρων
Ζωί]λον αἰακτῶ τᾶδ’ ὑπένασσε τάφῳ
καλ]ῆ τε γνωτῆ τε παναιδοίῃ Στρατονίκη
ξυ]νά τ’ Ἀλέξανδρον κοῦρον ὀμηγενέα,

- 5 ἀσ]τοῖς καὶ ξεινοῖσι προσηγέα, ἐσθλὰ μὲν εἰπεῖν,
ἐσθλὰ δὲ καὶ ῥέξαι πάντας ἐπισταμένους.
Ἀητογενές, σὺ δὲ παῖδας ἐν ἡρώεσσι φυλάσσοις,
εὐσεβέ]ων αἰεὶ χῶρον ἐπερχόμενος.

Bonae aetatis. — Editor falso suppletis vv. 1 4 8 nihil intellexit; probabiliter vero idem v. 2 nomen et v. 3 καλῆ adiectivum restituit. — 5 sq. imitatur poeta Leonidae Tarentini epigr. A. P. VII 440 ἥδει καὶ ξεινοῖσι καὶ ἐνδήμοισι προσηγέα-ἔρδειν.

229. Ed. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 18, qui v. 1 legit Πόλιττα i. e. Πῶλιττα, recte fortasse, et subscripta addidit haec:

ὁ ἐνοχλήσας τούτῳ τῶ βωμᾷ ἢ τῶ τόπῳ καταβαλεῖ
εἰς τὸν φίσκον (δηράρια) μυρία.

241a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς. ἔτος πρῶτον, περίοδος δευτέρα (Smyrnae 1876) p. 56.

- Ἀφλέκτους Ὑμέναιος ἐμῶν ἠείρατο πεῦκας
 ἀμφὶ διπλῶν, ὅτε μοι φέγγος ἀνεῖχε, γάμων·
 ἄγε δυοῖν ζευθεῖσα φίλοις ξυνάοσι τέκνων
 οὐδὲ σὺν ὀπλοτέρῳ μακρὸν ἔτεινα βίον·
- 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἀκμαῖος στέργων ἐμὸν ὤλετο λέκτρον,
 τρισσὰ ἐν ἐμοῖς κόλποις ὄρφανὰ τέκνα λιπῶν·
 εἰς δὲ δόμους ἀέκουσα φίλου πάλιν ἤλυθον ἀνδρός,
 ὡς Θέμις, ἀρχαίων κηδομένη λεχέων·
 ἀλλὰ καὶ ὄμφοθέουσα πλέον, φιλέοντα δὲ μεῖζον
- 10 προὔλιπον ἀμφὶ διπλοῖς νηπιάχοισι πόσιν·
 τὸν δ' ἐμὸν ἐχθαίρων ἀδικομμόρον οἰκτρὰ γοῶται
 ἧς ζωῆς τέκνων οὔνεκα φειδόμενος·
 τίς δὲ κόρας ἀδάκρυτος, ἦταν φρενὶ πότμον ἀκούοι
 τὸμβαρύν, ὡς με τρίτῳ νῦξ ἐμάρανε φάει;
- 15 ἧ δέ με πρὶν σώζουσα πολύστονος Εἰλειθῦια
 πάσας ἀπρήκτους λοίσθιον ἔσχε λιτάς,
 ἀμφὶ δέ μ' ὠδίνεσσι δυηπαθέσιμμογέουσαν
 Θῆκ' Ἀΐδης ἐμπνον εἰς μυχὸν εὖσεβέων.
 οὔνεκα καὶ πρὸς τέκνα καὶ ἀνέρας, οἷς [ἔπ'] ἀνέσχον
- 20 εὐχὴν ἐξ ὀσίου, τέ[ρ]μ' ἐπέ[β]ην βιοτῆς.

De aetate tituli incertum est iudicium: litterarum formae non traduntur, nomina tacentur; iota mutum additum dativo τρίτῳ (v. 14) et participio σώζουσα (v. 15), omissum in dativo ὀπλοτέρῳ (v. 4), quae res una cum littera ν sequenti μ adsimilata (vv. 9 11 14 17) vetat ne secundo p. Chr. n. saeculo recentius epigramma existimemus; in sola tamen carminis indole si iudicium positum sit, ex narrandi inconcinnitate et ex loquaci eodemque quaesitiore dicendi genere de recentiore potius poeta cogitaverim quam de antiquiore quidem sed inhabiliore. — 1 ἀφλέκτοι πεῦκαι *incassum accensae faces*. — 3 ξυνήνα λέκτρων i. e. uxorem dixit Christodorus *ecphr.* 207; minus apte poeta Smyrnaeus. — 7 alteri viro nupsi, lugens, ut par est, priorem amissum. — 8 κηδομένην traditur. — 9 et ego illum et ille me magis amabat viro priore. — 12 cf. 204, 19 sq. — 13 πότμον ἀνέχοι traditur. Dubitanter ANEXOΙ in AKOYOI correxi; displicet illud φρενὶ ἀκούειν. — 19 οἷσι ἀνέσχον traditur. Mirum est εὐχὴν ἀνέσχον (i. e. εὐχομένη χεῖρας ἀνέσχον), non tamen ultra poetae artem, neque quod scripsi ΟΙCEN pro ΟΙCΙ ferri non posse videtur, ut sit idem quod ὦν ὑπερ. — 20 traditur *τειμαε πέρην βιοτῆς*; cf. supra n. 343.

241b. Prope vicum Ali-Aga ad novam Phocaeam. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη cet. p. 12 sq.

Ὁ τᾶς ἀοιδ[ᾶ]ς ἀγεμὼν ἄν' Ἑλλάδα,
ὁ παντάπασιν ἐξισώσας τὰν λόγῳ
καὶ τὰν ἀτάραχον ἐν βροτοῖς θεύσας ὁδόν
Πυρρωνασιτὰς Μενεκλέης ὄδ' ἤμην ἐγώ.

Meneclum Πυρρώνειον philosophum fuisse censet Wilamowitz coll. v. 3; quod si quem offendat propter Πυρρωνασιτῆς vocabuli formationem, cogitare poterit de Πυρρωνασιτῶν collegio, quod a Pyrrhone auctore et conditore nomen duxerit. — 2 τὰν λόγῳ videntur poetae verba dici, quae suis cantus numeris plane se exaequasse et ad amussim expressisse ille gloriatur. — 4 voluit ὄδ' εἴμ' ἐγώ vel ὄδ' ἦν ἐγώ.

243. Nuper edidit ipse C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 341 sqq. Qui etsi ordinem versuum recte constituit tamen arte scriptoris non perspectâ singula epigrammatia mirum in modum inter se confudit. Vt mittam quae a me olim inventa iam suo nomine reposuit (nam et ipsa leviora sunt et fallax memoria ex praesenti sermone repetita) enumerabo quae aliter ille conformaverit. Scripsit v. 2 τῆς σῆς ἔξοχον νῖα τέχνης, v. 10 τῆς τ' ἱστορίας, v. 11 νοῦσος. Tum post v. 11 distichon excidisse ratus alteram pentametri partem recte fortasse sic reparavit ν[οῦσ]ος ἔλυ[σε μέ]νος. V. 14 νῦν σε, φίλος vel νῦν σ', ἦρωσ, quorum alterum sane ferri potest. V. 16 non expedit, v. 18 ψυχὴ μένει ἀθανάτη et v. 19 σῶμα δὲ θνητὸν ἐόν. Post v. 31 ex tituli imagine patet etiam plura fuisse ad prius Pantheae epitaphium referenda: superant obscuri quidam litterarum apices. V. 32 integrum reliquit, v. 33 legit ut ipse legi.

Eorundem titulorum pars edita etiam in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθήκῃ (cf. ad n. 241a in his Add.) p. 52, ubi recte supplevit editor v. 1 inveniunt v. 31 ἔνθα et κείσομαι.

242a. Circa Pergamum teste Perrotio, qui edidit *Revue archéol.* 1876 p. 283. Apud Elaeam inventum refert editor in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθ. (cf. supra ad n. 241a) p. 17, et hoc quidem verum esse docet v. 1; Elaea enim ad mare sita urbs.

...]ην ὠκεανοῦ δεδο[πρία . . . . .
Σώταν θυσμενέων μαρ[νάμενον προμ]άχοις,

- νίεα τὸν Φιλίου, ὃς ἀγοντα . . . . .
 ὠκύμορον κρυόεις ἀμ[φρεκάλυψ] Ἀίδης
 5 Κελτῶν ἐν χεῖρεσσιν ὀ]λέσσας· ἀλλ' ἀπὸ Ῥώμης
 ἦλυθε σὺν Κίντῳ κρα[. . . . εἰς Ἀσίην,
 ἔνθα οἱ εὐρυμενῆς γα[ίη τάφος ἐστί· φίλοι δέ
 ἐκτέρισαν ξείνῃ φῶ[τες ἀποφθίμενον
 τηλοῦ μὲν τοκέων, τ[ηλοῦ δ' ἀλόχοιο ποθεινῆς
 10 ὠλειο καὶ πάτρης ἄ[μμορος Ἀύσονίη]ς.

Σότας Φιλίου . . . . .

Litteras Perrot tradidit vulgares, unde quoniam ne res quidem ut in mutilo titulo satis faciles sunt perspectu, nec aetas carminis definiri nec verba restitui possunt. Cum Celtis sive Gallograecis saepius in Asia conflixerunt Romani altero a. Chr. n. saeculo. — 1 . . . ἠν editor Musei, addens ἡ litteram incertam esse; . . . .N Perrot. Versu extremo litterae π vestigia adparere testatur ed. Mus., itemque extremo v. 2 litterae Ν, v. 3 Α, v. 5 η, v. 6 Ι, v. 10 Σ. Primo versu dici videtur Sotas in maris litore pugnans occidisse. — 3 Φιλίου, ὃς ἀγοντ . . . ed. Mus. Perrot ΦΙΛΙΟΙΣΑΓΟΝΤΑ, quae non expedit. — 6 Κίντον dubitanter sumpsit romanum *Quinti* nomen esse; extrema neque minus quae v. 7 posui incerta sunt.

258. Ad explicandum mirum illud νεκραγωγὸν γόνυ indicavit mihi Wilamowitz Euripidis versus *Hecub.* 535 sq., ubi Neoptolemus Polyxenam Achilli inmolaturus precatur δέξαι χεῖρας μου τάσδε κηλητηρίους, νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθέ δ' ὡς πύης μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἶμα κτλ'. Itaque quidquid sacrorum quis facit ad sepulcrum, eo pertinent ut defunctus advocetur; advocatur autem ita, ut qui vocat terram pulset, quam ad rem necesse est ut genu flectat. Invitat igitur Alexandrinus ille poeta quaesitius quam clarius locutus ut qui praetereat genu flectat versusque legat eoque tamquam sacris oblati mortuum ad se advocet adducatque.

273a. Paro in insula. Ed. Olympius *Athenaei* V 21 n. 8 litteris minusculis.

Διφίλου οὗτος ὄδ' ἐστὶ τύπος, τοῦ Διφίλου νιού,
 ὃς καὶ ἐπὶ στρατιῆν δόξαν ἔχεν μεγάλην.

Videtur romanae aetatis. — 1 οὗτος ὄδε uti ὄδ' ἐκείνος n. 633.

275. Ed. C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 352.

277a. Minoae Amorgi. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 341.

Ἀνδρα κλυτὸν Διαδ . . . . .
 ὦ ξεῖν', ἐνταυθὶ τύμβο[ς ἔχει φθίμενον
 οἰκονόμον] πάτρης, ἀγορανόμον . . . . .
 μυρίον ἐν Μούσαις κῦδος ἐνεγκάμενον,
 5 παιάνων τ[ε] ἱερῶν ποιητήν . . . . .
 βούλαρχον τ' ἐπὶ τοῖς . . . . .
 εἰκοσιᾷ] λικάβαντας ἀναπλήσαν[τα . . . . .

Servata sunt exordia lapidis versuum sex eaque aequalia fere; quo magis mirum quod, si quidem probos fuisse versus sumimus, supplementis opus videtur satis inaequalibus. — 1 nomen non exputo. — 3 supplevi ex n. 405 πατρίδος οἰκονόμον, 4 ex n. 97 a in his Add. v. 2. — 7 editor cum superne et a dextra fractum lapidem dixerit videtur inferne integrum significare, ut non liceat post v. 7 pentametrum addere.

295. Ed. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 141, ubi subscripta traduntur:

Φιλοκλῆς Δημητρίου ἥρωσ χρηστέ, χαῖρε.

297a. Ephesi. Wood *Discoveries at Ephesus: Inscr. of tombs* n. 1.

Ἑπτα[έτ]ους ὁ τάφος παιδὸς πατρός τε σὺν αὐτῷ·
 Μαρκελλεῖνος ἔην ἀμφοτέρ[ων] ὄνομα.
 ἄλλοι μὲν στεφάνοισι, χαῖς, δακρύοις τε καὶ ῥῥαῖς
 τεμιῶσιν τὸν σόν, Μαρκελλεῖνε, τάφον
 5 ἀντὶ χ[ο]ῶν δὲ πατὴρ ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν,
 κοινὸν ἔχειν ἐθέλων ὄνομ[α] καὶ θάνατον.

hanc aram si quis temptaverit transferre aut in terram (?) excidere aut alias amoveri curam fecerit, dabet (sic) fisco poenam nominatim HS. X. MM. HS. haec ara defenditur ab iis qui sunt in tabulario Ephesi.

Φιλουμενὴ ἀνδρὶ ἰδίῳ καὶ τέκνοις ἐκ τῶν ἰδίων.

1 ἑπτάπους, 2 ἀμφοτέρο[υ], 3 δακρύοις, 5 Ἀντίχθων editor.

306a. In museo Smyrnaeo. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 56.

Παῖδά με] Πλουτάρχου Διονύσιο[ν ἄδε κέκευθε
γαῖ]α, τὸν αἰθ[έ]ρι ὡς ἀστέρα λαμπομένον
ἀθλοφόρον [τ]αχύτατι τί τὸ πλέον; εἰς Ἀΐδαο
ἤλυθον ἠβήσας [ἐννεακ]α[ιδ]εχέτης,

5 ο[ὗ] τῶν . . . . . πόνος, ἀλλ' ὃ . . . .
πένθος ἐφῆ[κε πικρὸν μοῖρ'] ὀλο[γῆ] γενέταις.

1 ante Πλουτάρχου novem litterarum patet spatium. — 2 αἰθρίως traditur; cf. A. P. VII 373 τοίους ἀστέρας ἀυχῆσεις Ἑλλάδι λαμπομένους. — 4 ἠβήσας . . . . . ἄ[μ'] ἐχέτης traditur. — 5 sq. sic editi ὄ[ν]των. λ[ῦ]σε δὲ γούνατα οὐ] πόνος, ἀλλ' ὃ δν[όφειον]-πένθος ἐφή[πλωσαν ἀμφίπ]ο-λοι γενέταις. Sententia fere eadem videtur quae supra n. 116 τεθνεώς οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς γονέσιν. V. 6 parum refert ἐφῆψε an ἐφῆκε scribas; μοῖρ' ὀλογή certa est.

307a. In museo Smyrnaeo sub anaglypho, cuius argumentum non diversum suspicor esse ab n. 529. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241a) 1873-1875 (ed. Smyrnae 1875) p. 88.

Οὐκ ἀκλεῆ Δεκούρατον ὄραξ, ὃν ἀνεῖλε Σαγ[ί]ττας
λαϊῆς χειρὸς ἐμῆς οὐ προφνηγὸν θάνατον.

1 Σάγτ[ας] editor; corr. Wilamowitz.

313a. In museo Smyrnaeo. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 67.

Νύσης εὐτάκτου τε καὶ ἐργατίδος τόδε σῆμα.

Nysa ancilla fuit frugi et laboriosa.

319a. Philadelphiae. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 123.

Γάιον [ἐν]θάδε, ξε[ί]ν', ἐσοραξ,
ὃς θάνεν [ὀ]κταέτης·

τῷ δὲ π[α]τῆρ Γάιος Παπια[ν]ή τε] τεκοῦσα
μνείας χ[ά]ριεν εἰκόνα τῆ[ν]δε

5 ἄν]θεσαν.

ἔτους . . . . [μ]η(νὸς) Ἀπελλαίου[ν].

Sic haec edita sunt, nisi quod versus distinxi atque v. 1 ξειν' pro ξέν', v. 5 άνθρσαν pro άνέθρσαν reposui.

333 a. Pergami. Μουσειον και Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241 a) p. 41.

Ἡμην ἐν ζωῶις · φάος [ἤδὺ δέ] λείπον ἀγεννώσ·
 οὐνομά μοι Χρηστείνος τὸ πρίν, ἀνέθρψε δὲ γαῖα
 Βειθυνῶν πρώτη Νικομήδεια, κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς·
 ταῦτα δὲ πάντα μίτοις μο[ι]ρῶν πάθον, ὡς ἄνθρσπος.

5 Ἄντωνία Ὀρείνῳ ἀνδρὶ ἰδίῳ μνείας χάριν.

1 editum φάος [λαμπρόν]. — ἀγεννώσ si verum est, defunctus dici videtur liberos non reliquisse. — 2 nomen ab initio Chrestinus, postea Orinus fuit. — Ceterum cf. titulos Nicaeenses n. 350 sq.

335. Ante v. 1 non debebam tacere tradita esse haec :

. . . ΕΚΤΗΣ . ΩΝΙ . . . Ω . . . ΝΟΣΙ . . . . . ΔΛΙΗ

a Franzio vix recte sic restituta ἐκ τῆς τῶν χώρων προσόδου κατεσκευ-
 ᾶσθη. — 8 haec tradita ΩΝΕΙΚΑΜΕΣΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣ ΑΔΕΔ . . Ι . ΝΑΣΕΝ κτλ.

337. Cf. Marquardt *Antiquit. reipubl. rom.* II 487.

459 a. Syriae nescio quo loco. Perrot *Rev. arch.* 1877 p. 61.

Τὸν σοφὸν ἐλλό[γμον] καὶ παιδεύσαντα ἐφήβους,
 τὸν θρέ[ψαν]τα βροτοὺς καὶ ἐν στέροισι δίκαιον
 παρθενικας τελέσας ἄ[ξ]ια νυμφιδίων,
 καὶ ζήσαντα καλῶς ἐβδομήκοντα ἔτη,

5 Κατάγραφος ἐνθάδε κεῖται.

1 ΕΛΛΟ | ἐν λογίαις Perrot, recte fortasse. — 2 ΘΡΕΙ | ΤΑ et 3 ΑΖΙΑ corr. Perrot. — 2 δίκαιον scil. ἄνδρα. Nam si a verbo τρέφειν penderet, scriptum oportuit τὸ δίκαιον. — 3 non intellego; videtur Perrot nescio quid turbasse; τελέσας nominativus non offendit. — 5 Κατάγραφον etsi vetuit Perrot nomen feci; inepte enim dixeris *imagine exsculptus ille hic situs est*, quae illius est explicatio.

461 a. Megaris. Lenormant *Mus. Rh.* 390 n. 230.

Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους· Μεγαροῆς τόνδε . . . . .

Descripsisse se ait editor a. 1863, neque hoc anno ipse titulus videtur antiquior, licet litteris sexti saeculi scriptus. Supplementum vix aliud inveneris praeter hoc Μεγαροῆς τόνδ' ἐνθάδ' ἔθανσαν, ubi tria illa τόδε et τόνδε et ἐνθάδε iuxta posita inperiti potius falsarii quam sexti saeculi produnt ingenium.

463 a. Prope veterem Corinthum. Lolling *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* I 40 coll. tab.

Ἀσεινία τόδε [σᾶμα], τὸν ὄλεσε πόντος ἀναι[δής].

vi saeculi. — Supplevit Kirchhoff.

471 a. Spartae. Roehl *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 233.

Αἰνετίδαν με χθῶν Πολυανέτου εἶλε Κόρινθος,
ἀνίχ' ὑπὲρ Σπάρτας ἐν συνόδοις ὀλόμαν,
ἂ μοι μῶμ' ἐπέθηκε· πατρὶς δέ μοι ἐστὶν Ὀρειοί.
ζαλωτὸς δ' ἔσομαι τοῖς ἐπιγυνομένοις.

iv saeculi. — Editoris supplementis mea praetuli. — 3' Ὀρειοί oppidum ignotum.

497 a. Cyparissiae Messeniorum. Leake *Itiner. Peloponn.* I 293.

a. Κλεινὸς παῖς . . . . .
αὐτομάτῳ [θανάτῳ] θνη[σ]κ . . . . .

perierunt duodecim vel quattuordecim versus.

b. Ξυστοῦ με παῖδα . . . . .

5 τὸν καλ(λ)ίνεικον χῶσεν, ἄρσενας δὶ[ο]
λιπόντα παῖδας καὶ φάος [γυ]ναϊκά τε
χῆρην Ἀριστόκλειαν, [ἦ] φιλ[αν]δροίας
ἀρχαῖον ἐζή[λ]ωσεν ἡθός· [ἦς] βα[ρ]ύς
δαίμων ἀπέσχ[ισ]έ[ν] με [καὶ] παιδῶν δυ[εῖν],
10 οὗς ἀν' ἐμεῖο Τα[ίναρος] φίλη πατρὶς
ἄγοιεν] εἰς βίον γηραιὸν μέτρον.

Duo sunt nescio an non unius hominis epitaphia. — 1 ΠΑΙΣ . . . ΝΙ ΠΟΣΤΕΠΩΝΟCΜ.ΝΟC quae neque ego expedio neque expedivit G. Hermann *Opusc.* IV 322 sq. — 2 . . . ΩΘΗΗΟΚ corr. Welcker *Diar. antiquit.* 1830 n. 86. — 3 non fuit opinor Ξύστου παῖς, sed in gymnasio altus et tamquam natus. — 5 ΔΥΕΙΝ et 9 ΔΙΟ transposuit Hermann. — 6 sq. suppl. Welcker. — 8 ΕΖΗΝΩCΕΝ corr. Welcker. — ΗΘΟC . . ΒΑΙΥC et 9 ΑΠΕCΧ . . ΕΙΜΕ . . . ΠΑΙΔΩΝΔΙΟ corr. Hermann, idemque vv. 10 sq. supplavit; patriae nomen incertum.

545. Gravi sane meo errore factum est quod Decharmium dixi tertii tituli nihil nisi fragmentum addidisse. Addidit enim haec:

c. Τίς Πλάταιαν σύλησεν; τίς ὄλεσεν ὄρμον ἀ[π]άντω[ν],
 Ξεπτιανῆν πλ[ουσί]α[ν], φιλόξεινον καὶ φιλόχριστι[ον];
 οὐνεκεν ἐν παραδίῳ σὺν ἀθανάτοις λάχε κλήρος
 ἀντιῆ καὶ πό[σει, ὅς τ]ό[ν]θε . . . . . τάφοι,
 5 ἐσ[λ]ός . . . . . φίλος τό[δε] σ[ῆ]μα.

1 ΑΕΑΝΤΩΙ — 2 ΠΛΩΤΕΥΑ ubi latere putat editor barbaram aliquam adiectivi πλούσιος formam; latet ni fallor ipsum hoc adiectivum. — 4 ΑΥΤΗΚΑΙΠΟ . . . ΟΛΛΕ . . . ΑΤΟΤΑΦΟΝ pentameter videtur, quem non expedio. — 5 ΕΛΑΟC ab initio, tum 12 vel 13 litterarum spatium, deinde ΑΩΡΕΦΙΛΟCΤΟΙΛΙ. Videant alii.

552 a. In museo Victorio, Romae opinor. Franz C. I. 6314 ex Lupo.

Nomen . .]ωι ἦρωι θέσαν τότε πά[ν]τες ἐταῖροι
 κλειν]ὸν ἔδος Κλυμένον δώ[ματ'] ἀμειψαμένωι,
 ἄρτι] γενεΐσαντι, τὰ δ' εἰς βίον ἴσα γεραιῶι
 δε]ξιζαμένωι, ἀρετᾶς εἶνε[κα καὶ σοφίας·
 5 ὦι] λόγος, αἰ σθεναρῆ γυμ[νάς] πρόπεν, οὗ βίον ἴσμεν
 λαμπρὸν πρὸς σοφίαν ἧδὲ π[ρο]δ[ε] εὐ[σεβί]ην.

Aetatis bonae videtur epigramma sat elegans, cui quae adhibui supplementa non nimis a vero opinor recedunt. — 1 possis παῖδες ἔφηβοι, nam romanum titulum esse non constat, cf. v. 5. — 2 κλεινόν, 4 δεξιζαμένω, 6 πρὸς εὐσεβίην dedit etiam Franz. — 3 sententia aperta, cf. A. P. VII 603 ἀλλὰ νόμω τοῖς πολιῶσιν ἴσον. Vocabulum βίος propria quadam vi oppositum τῇ ζωῇ (ἀρτι γενεΐσαντι); alterum vivendi ratio est, alterum vitae spatium. — 6 ΙΡΟΤΕΥΤΕΒΙΗΝ.

555. Praetermisi adnotare v. 6 ex Wilamowitzii apographo in lapide ipsum illud πιστοτάτης extare.

564. Huius tituli nuper in hortis Aldobrandinis fragmentum effossum est editumque tamquam novum in *Bullet. della Commissione archeol. municipale* Romae 1876 p. 113.

. . . ΤΟΕΡΟΠ . . .
 . . . ΝΤΕΣΕΜΗΣ . . .
 . . . ΣΠΟΔΙΗΣ
 . . . ΝΕΦΗΜΕΓΑΠΕΝ . . .
 . . . ΨΑΥΣΤΟΚΕΕΣΤΟΚΕ . . .

588 v. 10 verissime observavit Wilamowitz senarium facere voluisse scriptorem

ἔτε(σ)σιν (ἑπτὰ), ἡμέραισιν (ἕνδεκα).

quod ni ita esset, non scripturum fuisse ἡμέραισιν.

646 a. Vrbi in palatio ducum. Ectypo utor Bormanni.

ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος ἐξεκενώθ[η]
 καὶ λοιπὸν θανάτῳ μετὰ τοῦτο τὸ φῶς μετέβαι[νον,
 ψυχὴ μὲν πρὸς Ὀλυμπιον ἀνήλλατο, σῶμα δὲ πρ[ὸς γῆν
 καὶ λυθὲν ἐξεπόθη καὶ οὐδὲν ἔχω πλέον ὀσιῶ[ν.

5 ὡς οὖν καιρὸν ἔχεις, λοῦσαι, μύρσαι, σπατάλησον
 καὶ χάρισαι, δαπάνησον, ἄπερ δύνασαι τίνι τηρεῖς;

M. Septimius Diocles fecit sibi et Iul. Ca . . . .
 f[iliae . . .

Ante v. 1 paucarum adparent litterarum apices. — 2 ΜΕΤΕΒΑΠΗ —
 3 ΠΡΕ — 4 dictio satis mira *corpus solutum exhaustum est.*

688 a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture e sepolcri scoperti sull' Esquilino* Romae 1876 p. 43 n. 74.

. . . χρυσάορος
 δωδεκέτης δὲ πέλω.

. . . . . ὅτι δαίμονες αὐτοὶ
 . . . . . ἠρπάσ]ατ' ἐκ μερόπων
 τὴν ἐσθλὴν καὶ ἄμειπτ]ον ἐν Ἀὔσονίδεσσι κόραισιν
 ἢ πασῶν θαλαρ]ᾶ προὔφερ[ε καλλ]ιοσύνη,
 5 πυκναῖσιν πραπίδε]σσι κεκασμ[ένη, ἧ ν]υ μὲν αἰδιῶς
 ἔπρεπε σωφροσύνη τ' ἔργα τε Καλλ]ιοπῆς
 . . . . . ἐχόρε[υσεν
 . . . . .

Plura non audeo in apographo non nimis curiose facto. Praescripta obscura sunt:

ΝΩΙ Π
 ΝΟΣ ΧΡΥΣΑΟΡΟΣ ς
 ΔΩΔΕΚΕΤΗΣΔΕΠΕΛΩ
 ς

In proximis primi distichi eadem videtur sententia fuisse, quae est supra n. 526 καὶ ἀπήγαγον δαίμονες αὐτοὶ ζωῆς. Cf. etiam A. P. VII 241 extr. — 1 ΥΣΟΤΙ — 2 ΓΑΤΕΚ — 4 ΙΑΠΡΟΥΦΕΡ||| . . . . ΜΟΣΥΝΗ — 5 ΚΕΚΑΣΝ . . . . ΥΜΕΝΑΙΔΩΣ — 6 ΑΛΙΟΠΗΣ — 7 ΕΧΟΡΕ||| puellae saltandi psallendique ars laudata fuit.

697a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture* cet. (cf. ad tit. praeced.) p. 107 n. 476.

Γάιος Οὐέ[ν]οῦσ[το]ς

Πα]ιδά με πενταέτη ὀλίγη ἐκρύψατο κρ[ω]σό[σ]ς,
 ἀ]λλίστιον ταχέως ἀντιάσαντ' Αἰδεω.
 οὔ]νομα δ' [εἰ] δίξῃσαι, ἐνὶ πρώτοισι Μένης [ῆν.

ia]m spes externis semper committimus oris.

Epigrammati praescripta nomina sic traduntur ΓΑΙΟΣ ΟΥΕΔΟΥΣ, quae probabiliter emendavit Buecheler. — 1 ΚΡΟССО|| — 2 ||ΛΙΣΤΟΥ — 3 ΝΟ ΜΑΔΗΔΙΖΗΧΑΙ alteram versus partem minime certo restitui. — Infra haec tradita:

IM · SPES · ES · EXTERNIS · SEMPER · COMMITTMVS · ORIS

restituit Buecheler adnotans versum sumptum videri ab nobiliore aliquo poeta.

772a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture cet.* (cf. ad n. 688 a) p. 128 n. 535.

Ἰουλίᾳ Κρισπεῖνα ἀνδρὶ γλυκνυτάτῳ καὶ σοφιστῇ,

ᾧ ὄνομα ἦν Σέκκιος Τρόφιμος, γένει Σιδήτης,
καλὸν βίον καὶ ἀμέμπτως βιώσας μετ' ἐμοῦ
ἔτη δύο καὶ δέκα· αὐτὸς δὲ ἀποδοὺς τὸ δάνειον

5 τῆς ζωῆς ὀγδοηκοστὸν ἔκκτο[ν] ἔτος
ὧδε κεῖται οἴκῳ ἑωνίῳ παραλημφθε[ῖς].

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis speciem referunt. — 4 cf. supra nn. 387 et 522. — 5 ἔτος fortasse supervacaneum.

750a. Paro in insula. Olympius *Athenaei* V 8 coll. tab. n. 3.

Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Τελεστοδίκη τ' ἀπὸ κοινῶν
εὐξάμενοι στήσαν παρθένωι Ἀρτέμιδι
σεμνῶι ἐνὶ ζαπέδωι, κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο·
τῶν γενεὴν βιοτόν τ' αὖξ' ἐν ἀπημοσύνηι.

v saeculi. — 1 nominis Δημοκύδης nota paenultimam conreptam, sicuti in perrecenti Thucydidis epitaphio A. P. IX 583 Θεουκυδίδην Ὀλόρου Κεκροπίδην τὸ γένος. — 4 αὖξεν ἀπημοσύνηι editor; corr. Kirchhoff.

805a. Romae ad thermas Traiani. C. I. 5974.

a. Τῷ σωτήρι Ἀσκληπιῷ σῶστρο καὶ χαριστήρια Νικομήδης
ὁ ἰατρός.

Τὰν παιδὸς καλλίσταν εἰκῶ τάνδε θεοῖο,
Παιῶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀριτύκου
δαιδάλλων μερόπεσιν ἐμήσαο, σεῖο, Βόηθε,
εὐπαλάμου σοφίης μνάμα καὶ ἔσσομένοις·
5 θῆκε δ' ὁμοῦ νόυσων τε κακῶν ζωάγρια Νικο-
μήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

b. Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρο καὶ χαριστήρια Νικομήδης
Σμυρναῖος ἰατρός.

Οἷον ἐμαιοῶσαντο νέον τόκον Εἰλείθυια
 ἐκ Φλεγύου κούρης Φοίβῳ ἀκαιρεκόμῃ,
 τοῖόν τοι, Παιᾶν Ἀσκληπιέ, σεῖο Βόηθος
 10 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
 νῆϊ δ' ἐν τῷδε ζωάγρια θῦκεν ὀρᾶσθαι
 πολλάκι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος
 σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
 ἀνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρουσι χάριν.

· II p. Chr. n. saeculo non antiquior titulus. — Dedicavit Nicomedes medicus in nescio quo templo Aesculapii infantis statuam, quam Boethum fecisse Carthaginensem, nobilem incertae aetatis artificem sive ipse credebatur sive persuadere voluit hominibus; nam vero fuisse Boethi artem aegre cediderim. — 1 versum horridum a poeta elegantissimo et peritissimo sic scriptum esse nego; scripsit potius παιδὸς καλλίσταν τὰν εἰκόνα τάνδε θεοῖο vel similiter. — 2 ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου cf. v. 7 νέον τόκον. — 5 diremptum ex Simonidis aliorum imitatione nomen numeris inhabile neque ut Hephaestioni ἐπίληπτον huic poetae videbatur et in primis cultae artis documentum; vitavit tamen sano iudicio in altero epigrammate. Nicomedem qui Iacobsio duce eundem esse existimant cuius epitaphium supra n. 595 posui, eis neque cur adsentiaris neque cur obloquaris quidquam est. — 10 χειρὸς ἀγαθῆς genetivus, ne quid cum Iacobsio fallaris, suspensus ab ἀγαλμα peritae manus monumentum.

811 v. 1 Romanorum *arguta Venus* intellegenda videtur Wilamowitzio, idemque v. 7 Hadrianae arti patrociniatus non temere *prudentem* Amorem adpellari existimat, sed ut ὁ σώφρων Ἔρως Veneris Vraniae comes (v. 8) significetur, coll. Eur. *Iphig. Aul.* 543 sqq.

828 a. Paro in insula. Olymпиus *Athenaei* V 20 n. 7.

Βωμὸν δορποφό[ρον ταῖς] Νύμφαισιν μ' ἀνέθ[ηκεν]
 . . . Παπιανοῦ ἐκ τ' [αἰρα] Μυρσινέας.

1 δορποφοροῖς editor. — Η Νίκα Παπιανοῦ ἐκ τ[ῆς] Μυρσινέας editor. Fuit ab initio nomen mulieris velut Ἴηδυκα (Ἴηδυκος in titulo romano apud Wilmanns *Exempl. inscr. lat.* 535); tum parentum nomina Papiani patris matris Myrsinae. Praepositio ἐκ postposita ἀπὸ κοινοῦ ut in Simmiae ep. A. P. VII 22 Μουσέων ἀμμυγα καὶ Χαρίτων. Particula ἄρα quam inserui incerta est.

842 a. Cyrenae prope templum Veneris. Anaglypho exsculpta mulier (Λιβύη) coronam inponens alterius mulieris (Κυρήνης) fronti, quae nudis brachiis leonem adsurgentem iugulat. Smith and Porcher *Discoveries at Cyrene* tab. 76 coll. p. 114.

Κυρήνην πολίων μητρόπολιν ἢ στέφει, αὐτὴ
ἠπειρώων Λιβύη τρισσὸν ἔχουσα κλέος·
ἐνθάδ' ὑπὲρ μελάθροιο λεοντοφόρον θέτο Κάροπος
εὐ[ξ]άμενος, μεγάλης σῆμα φιλοξενίης.

II fere saeculi. — Cyrenes et Libyae figurae in Amphionis Cnosii anaglypho fuere descripto a Pausania X 15, 6 Κυρηναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάττον ἐπὶ ἄρματι . . ἠνίοχος μὲν τοῦ ἄρματός ἐστι Κυρήνη, ἐπὶ δὲ τῷ ἄρματι Βάττος τε καὶ Λιβύη στεφανοῦσά ἐστιν αὐτόν. — 2 *Libya triplicem trium terrarum partium famam coniunctam habens.*

844 ed. V. Koehler C. I. A. II 555, qui v. 3 falsam intellegens Boeckhii lectionem θεῖον esse operae tamen pretium non iudicat in meliore indaganda tempus consumere.

845 v. 4 pro ἴσασιν quod ferri nequit σπεύδουσιν simileve ponendum.

872 v. 3 fortasse scribendum ὑδροφόρον Μήνη Πατνίη.

874 a. Cyzici. Ex ectypo ed. Perrot *Rev. arch.* 1876 p. 270.

Ἐπέριτατε κ[ο]ρίραν]ε κό[σ]μον καὶ χθον[ός], Σάραπι,
ὀχοῦσά τε κρατὶ σελήνην ἀμφίκυρο[ν] Ἴσι,
ὑμῖν τάδε καίρια τέχνης χαλκὸν εἰς καμούσης
- ἰδρυσάτο τῆς Θεοπέιθους εἰκόνας τύπωμα
5 Ἐνναλίου κατ' ἔνοπλον σχῆμα Μητροδώρος,
νέοισι τὸν ἄρσενα τέκνου θ[υμ]ὸν ἐκκαλύπτων
ὃν ἔσχε δις ἐννέα πλήθων [τ]οὺς ἐτῶν ἀριθμούς
πάτρας ὑπερ εἰς φονόεσαν δηίων φάλαγγα.

Litterae editori videntur I a. Chr. n. saeculi esse, Theopithem coniecit occidisse cum patriam a Mithridate a. 73 obsessam defenderet. Filii statuam Martis armigeri specie indutam dedicat Metrodorus Isidi et ut videtur Sarapidi. Metri genus plane singulare ut ἐνόπλω σχήματι (v. 5)

responderet electum videtur; cf. Bergk *das aelteste Versmaas der Griechen* (Freib. 1854) p. 7 adn.** — 1 . . . . . Ο . . . ΕΚΟ. ΜΟΥΚΑΙΧΘΟΝ κόσμου editor idemque v. 6 θυμόν, ex Fournieri coniectura v. 2 Ἴσις scripsit. — 3 legebatur εἰσκαμούσης.

875a. Olympiae nuper repertum.

Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντίνος.

- a. Τῆμιμὲν ἀδελφὴν Δηικράτης τῆρ Γοργίου ἔσχεν,
ἐκ ταύτης δ' αὐτῶι γίγνεται Ἴπποκράτης,
Ἴπποκράτους δ' Εὐμόλπος, ὃς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηνεν
4 δισσῶν, παιδείας καὶ φιλίας ἔνεκα.
- b. Γοργίου ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας
οὐδεὶς πω θνητῶν καλλίον' ευρε τέχνην·
οὐ καὶ Ἀπόλλωνος γνάλοισ εἰκῶν ἀνάκειται,
οὐ πλοῦτου παρὰδειγμ', εὐσεβείας δὲ τρόπιων.

iv saeculi ineuntis. — Paus. VI 17, 7 καὶ τὸν Λεοντῖνον Γοργίαν ἰδεῖν ἔστιν ἀναθεῖναι δὲ τὴν εἰκόνα ἐς Ὀλυμπίαν φησὶν Εὐμόλπος ἀπόγονος τρίτος Δηικράτους συνοικήσαντος ἀδελφῆ τῆ Γοργίου· οὗτος δὲ Γοργίας πατὴρ μὲν ἦν Καρμαντίδου κτλ., ubi prae probato Keilii consilio, qui Χαρμαντίδου correxit, adhuc vicit librorum stulta auctoritas. — 4 Eumolpum Gorgiae senis in rhetorica discipulum arguit verborum conlocatio ab initio Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντίνος. — 5 cf. Platonis *Gorg.* c. 58. — 6 Plat. *Gorg.* p. 448 c ὧν καὶ Γοργίας ἐστὶν ἕδε καὶ μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. Ceterum similem dicendi figuram vide supra n. 768 et quae ibi adtuli Simonidei carminis v. 3 et atticis epigrammatis v. 3. — 7 sq. Plin. *hist. nat.* 34, 4 *Gorgias hominum primus et auream statuam et solidam Delphis in templo sibi posuit.* Eumolpus ab ostentationis crimine avum defendit.

877a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions from the site of the temple of Diana* n. 11.

praecedat index discipulorum undecim.

Δίς με σοφιστὴν πρῶτο[ν] Ἀθήνηθεν καλέσαντο
Σώτηρον βουλῆς δόγμασιν Ἀνδροκλῖδαί.
πρῶτῳ δὲ ἀντ' ἀρετῆς τε βίου σοφίης τε λόγο[ιο]
ᾠρισαν ἐν τιμαῖς μυρ[ία] δῶρα τελεῖν.

Philostr. *vit. soph.* p. 605 ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἐλλογιμώτατον Δαμιανὸν τὸν (τῶν ?) ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὅθεν ἐξήρῃσθων Σώτηροί τε καὶ Σῶσαι καὶ Νίκανδροι καὶ Φαῖδροι Κύροί τε καὶ Φύλακες· ἀθύρματα γὰρ τῶν Ἑλλήνων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφισταὶ λόγου ἄξιοι. Aliter Ephesii iudicaverunt, qui bis illum *sophistarum principem* honorifice adpellaverunt. Fuit Soterus Atheniensis natione, disciplina Ephesius. — 3 sqq. suppl. Wood.

879. In praescriptis lapis habet INTERCETERAS | . . CENTESARTES, ubi Henzenium coniecisse *lucentes* perhibet L. Ieep *Claud. carm. praef.* p. XV. — De ipso epigrammate recte Wilamowitz: *aequare dicitur Claudianus Homerum Vergiliumque, quia et graecos condidit et latinos versus. Nam unum fuisse Claudianum poetam Alexandrinum ut hoc carmen luculentissime docet ita olim intellexere viri sobrii cum alii tum eximius homo I. M. Gesner: nunc idem inviti docent qui contra disputant.*

886 a. Athenis. Lebas I 136. Ex meliore Koehleri apographo Dittenberger *Hermae* XII 13 sq. (C. I. A. III 726).

Σωτήρα] βουλῆς γενόμενον δῆμου τε ἅμα
ξανθαῖσί με] σταχέσσειν ἡγλαισμένον
καλῶ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[ητρ]ῶν στέφει,
εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος -

5 πόλις στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

II vel III saeculi. — Supplementa posui quibus significarem, quemadmodum a Dittenbergero discedendum mihi videretur. Ille enim haec:

[H πόλις]

κήρυκα] βουλῆς γενόμενον δῆμου τε ἅμα
τιμῶσα, τὸν] σταχέσσειν ἡγλαισμένον
καὶ τῷ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[εγαλ]ῶν στέφει
εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος
γνώμη στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

in quibus falsa esse vv. 2 et 3 supplementa facile patet: neque enim honoratur ille spicis caput redimitus, sed eo ipso honoratur quod caput spicis redimitur, et πολυκάρπον στέφος aperte ipsa est spicarum corona; adde quod v. 3 a Koehlero traditam trium litterarum lacunam μ . . . ΩΝ haud inpune quattuor litteris expleveris. Denique etsi vetat sic intellegi Dittenberger equidem v. 5 στατηγὸν καὶ ἄρχοντα non possum intellegere

nisi unum hominem eumque ipsum Philemonem duobus illis uno post alterum honoribus functum. Itaque v. 1 ab initio generale quoddam velut *amici* vel *tutoris* vocabulum requirebam, v. 2 adiectivum vocabulo *σταχύεσσι* addendum postulabant linguae graecae leges; v. 3 *matres Augustorum* dubitanter intuli, sed cf. supra n. 1046 v. 56 *Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ* cum mea adnot. Faustina dicitur, Aurelii mater, Cereris specie induta, neque unam fuisse Faustinam in Cereris sacra religionemque adscitam notum est.

888 a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscript. from the site of the temple of Diana* n. 7.

Ἑπαιτικὸν ποτιφίκα Ὑμμιδίου Κο[δράτου πατ]έρα κηδε[στήν] . . .

Παντοίης ἀρετῆς στάθμην, ἠυσίπτολιν ἀνδρα,
ἔξοχον Ἑλλήνων, πρόκριτον Ἀύσονιον,
κλεινοῦ Κοδράτιο φίλον πατέρ', ᾧ βασιλείων
Ἀρμονίη θάλαμον πῆξατ' ἐπ' εὐγαμίη,
5 Ἀδριανὸς Μούσαισι μέλων ἀνέθηκε Σεουήρον,
εἰκῶ χαλκείην οὐνεκα προστασίης.
ὑ[μῖν δ'], ἄνδρες Ἴωνες, ἀγάλματα καλὸν ὀρᾶσθαι
ἔστα]όντ' [Ἀρτέμιδος πλ]ησίῳ ἐν τεμένει.

De Vmmidio Quadrato eiusque patre Severo quae Th. Mommsen benevolentissime in meam gratiam conlegit paucis conplectar; adcuratius enim sperare licet fore ut ipse vir summus rem difficilem mox exponat. Docuit igitur C. Vmmidium Quadratum intellegendum esse (v. 3) consulem a. 118, Vmmidiae Quadratillae nepotem (Plin. *epist.* VII 24); eius patrem, cuius cognomen ex epigrammate primum innotuisset, fortasse L. Catilium Severum esse cos. II a. 120, quo probato simul concludi posse titulum cum alterius consulatus mentio non fieret ante a. 120 positum esse. Quadrati uxor, quae regia stirpe nata praedicatur v. 3, Mommsenio videtur Asianorum alicuius regum filia fuisse. Honoris Severo auctorem carminisque scriptorem ipsum esse Hadrianum Caesarem patet; quae res eo memorabilior est quod Catilius ille Severus Hadriano imperante magnae vir auctoritatis et conplures annos urbi praefectus postea gratia excidit successoremque accepit. — 2 cf. supra ad n. 272. Conicias ipsum Hadrianum acuminis illud primum invenisse, ut omnes orbis terrarum gentes duobus his nominibus Graecorum et Romanorum complecteretur. Severus igitur non Graecorum nobilissimus praedicatur (non enim fuit Graecus) et Romanorum princeps, sed omnium mortalium

ἔξοχος et πρόκριτος. — 4 Ἀρμονίη scripsi deam intellegens. — 5 de Hadriano poeta cf. supra n. 1089, 10 Ἀδριανὸς Μουσῶν δῶρον ἀφ' ἀγνοσάτων. — 7 ὕ[μῶν], ἄνδρες editor. — 8 [αἰέν], ὅτ' [ἔστυπται πλ.]ησίῳ ἐν τ. editor. Nolui scribere ὅσσα ποτ[ἔ] ἔστηκεν κτλ'. Adiectivum πλησίῳ displicet, sed melius non habeo.

903 a. Hypaepis. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθηκὴ (cf. ad n. 307 a) p. 114.

a. Ἀγαθῆ τέχῃ.

Ἀνθεμίον παῖς οὗτος, ὃς ἀνθυπάτων μέγ' ἀμίνων,
ὑπάρχον πατρὸς ζηλῶν τρόπον ἢ δ' ὑπάτιοιο,
ἴσα Διὸς θέμιδι φαίνων χραίσμη[σιν] ἄπεισιν.

b. Ἀγαθῆ τέχῃ.

Ἰσίδος ἀνθυπατον, μεγαλήτορος υἱὸν ὑπάρχου
5 Ἀνθεμίδην Ἰσίδωρον ἐν ἰκόσιν μαρμαρέησιν
'Υπαίπων ραετῆρες ἐτίσαμεν εἵνεκεν ἀρχῆς,
προνοησαμένον τ[ῆς] ἀναστάσεως] Ἀπολλωνίου ἀρχιμάγου.

III vel IV aede saeculi. — 1 ἀμείνων comparativus pro superlativo elegantius positus ad Theocriti exemplum ὃ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν. — Verbum omissum in enuntiato relativo sicut supra n. 909, 8. — 3 χραίσμησιν editor; idem supplevit subscripta.

1029 a. Colophanae in oppido Amorgi insulae. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 346.

Μνημοσύνης καὶ Ζητὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
ἀγλα[ὰ] τέκνα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ποθεινά,
Μουσείων ἐπέων μόναι εὐρέτ[ιδες, θεαὶ ἀγναί,
ἡδυλάλους φθόγγο[ι]ς στομά[τι]ων λαρῶν προιεῖσαι,
5 συμφάνοις τέχναισι γλυκυ. . . . .
[ἰ]με[ρ]όεντα χορὸν . . . . .
θνη[τοῖς] τ' ἀνθρώποις . . . . .

Litterarum formae, si fides est apographo, parum sibi constant; nam vv. 1 sq. ξ, postea ι forma traditur. — 1 ΟΛΥΜ | ΑΓΛΑΤΕΚΝΑ versus Solonis est fr. 13; cf. Cratetis Theb. fr. 1. Simile exordium hymni

Orphici 75 Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θυγατρεις. — 2 ἀγλα[ά] τέκνα iteranda esse vidit Wilaniowitz. Cf. h. Orph. 75, 3 θνητοῖς, οἷς κε παρῆτε, ποθεινόταται. — 3 clausula θεαὶ ἀγναί est h. Orph. 75, 10. — 4 ΦΘΟΓΓΟΙΣ ἠδυμελεῖ φθόγγω A. P. IX 571, 2; λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγγετο ibid. 571, 4. — 5 ΤΕΧΝΑΙΚΚΛΥΚΥ// — 6 ΜΕΛΟΕΝΤΑΧΟΡΟΝΔΙ// //ΘΝΜΕΓΛ//, restitui homericum χοροῦ epitheton. Deinde fortasse . . . μετὰ [θεοῖσιν ἄγουσιν]. — 7 sqq. haec traduntur:

7 . . . ΤΟΙΣΤΑΝΘΡΩΠΟΙΕΓ// //Ν// ΠΓ
 ΕΝ ΤΟΥΙΕΡΟΥ . . ΠΟ
 ΕΛΙΚΩΝΑ . . . . . ΙΤΩΝ// //
 10 ΕΤ ΕΝΤΥΝ . . . ΙΑΟ
 ΛΙΤΑΙΣ ΜΕΙΛΙ . ΙΟ

in quibus v. 9 adgnosuntur Ἐλικῶνα et [Χαρ]ίτων vocabula, v. 10 ἔντυνον ἀοιδὴν, v. 11 λιταῖς et μειλιχίοις. — Probabiliter amplior fuit hymnus, cuius sub finem Musarum nomina recensebantur, sicut factum in h. Orph. 75.

1046 v. 29. Sero didici Rhianum et Aristophanem (schol. II. Ψ 81) adiectivum εὐηγενής ut male formatum reprobase adsentientibus G. Curtio et A. Nauckio. Marcellum tamen cum Theocriti exemplo niti potuerit cur vocabulo usum esse negemus causa non est. Cf. Mayhoff *de Rhiani Cretensis studiis homericis* (progr. gymn. Vitzthum. 1870) p. 47 sqq. — v. 72 cf. Marcell. *de piscib.* 40 τῶν ὀπόσων ἰήματ' ἔχει φύσις et Dionys. *de avib.* III 3 τοῖς μεγάλοις δ' οὐκ ἐπιχειροῦσιν ἰχθυῖσιν, ἀλλ' ἀπόχρη θήρα καρκινάδος αὐτοῖς ἢ συλλαβεῖν ἄλλο τι τῶν ὀπόσα πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκφέρει τὰ κύματα, similiaque habentur in libello περὶ ὕψους. Omnium fons Homerus est P 172 τῶν ὄσσοι Λυκίην ἐριβῶλακα καιετῶσιν.

INDICES.

I. EXORDIA.

- Ἄ νικά πύκταισι 942.
 Ἄ σοὶ μὲν, σοὶ πένθος 480.
 .. ἄγαλμ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ 754.
 Ἄγγελε Φερσεφόνης 575.
 Ἄγνη μὲν μήτηρ 476.
 .. ἀγρεῖ δ' Ἄρτεμις ἀγροτέρη 873.
 .. Ἄδαμάντιος 172.
 Ἄδ' ἀρετὰν στέρξασα 212.
 .. ἄδε γραφὰ παλάμας 417.
 Ἄδ' Ἑρακλείδην 239.
 Ἄδίστας Μενέδημος 514.
 Ἄέναος δόμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου 1063.
 Ἄένεον τόδε σῆμα 367.
 Ἄζομένη κόρυνη 870.
 Ἀθάνατοι ζῶν μὲν ἔχουσιν 147.
 Ἀθάνατόν με θανούσιν 21.
 Ἀθάνατος φιλία σῆς ψυχῆς 80.
 Ἀθάνατος μερόπων οὐδαίς 567.
 Ἀθηνόδωρον τὴν ἀγαθὴν 176.
 Ἄθλα τὰ τῆς νίκης 943.
 Αἰ Νύμφαι δηλοῦσι 115.
 .. αἰ δ' ἐπὶ τύμβῳ 512.
 .. αἶ κε θανῶν ὡς ζῶν 243 c.
 Αἰαῖ συνλέκτροιο 562.
 Αἶας Αἴαντος 715.
 Αἰγύπτου βασιλεία 1028.
 Αἰδ' εἶς' Ἀθῆναι 1045.
 Αἰθῆρ εὖσεβέα ψυχὴν 315.
 .. ΑΙΛΑΙ Ἀρχεμνηίδαν 194.
 Αἰλιανῷ τόδε σῆμα 651.
 Αἰνεῖα τόδε σῆμα 30.
 Αἶνεσον εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044.
 Αἰνετῖδαν με χθῶν Πολυαινέτου Add.
 471 a.
 Αἰνητὴ πατρὶς Λυκίων 546 a.
 .. αἰς Λακεδαίμονος 477.
 Αἰχμῆ τόνδε θανόντα 31.
 Ἄκειλιον Θεόδωρον 352.
 Ἄκταῖς τὴν ὄμορον 810.
 Ἄλκείδου με τραφέντα 226.
 Ἄλκῃ καὶ μύθοισι 878.
 Ἄλκιβιάδην Κλονίου 359
 Ἄλκιδάμου κοσμητεύοντος 961.
 Ἄλκίδου Βάσσου 892.
 Ἄλκινῶν δύο σῆμα 732.
 Ἄλκων ἀνέθηκε τῆντα 936.
 .. ἄλλ' ὅτε μοιρῶν τρίπλους μίτος
 Add. 646 a.
 Ἄλλην Πηνελόπειαν 874.
 Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς 1064.
 Ἄλλοις παυσταμένοισιν 935.
 Ἄλλος ἔχει πλοῦτον 309.
 Ἄλλοτε μὲν σταδίοις 933.
 Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερόν 829.
 .. ἀμελαθον ὄρξς 460.
 Ἄμισοῦ πολίτην 250.
 Ἄμμία, θυγάτηρ πιρωτῆ 372 c.
 Ἄμμιον Δημητρίου 381.
 Ἄμμώνιον θεόν 1024.
 Ἄμπελος ὕδωρ πιούσα 1119.

- Ἐμφάλλῃς ἔστασ' 484.
 Ἐμφί παραστάσι ταῖσδε praefat. 824 a.
 Ἐμφί λίθῳ, Σωτήρ 804.
 Ἐμφίπολ' εὐτραφίης 1036.
 Ἐμφιτρύων ὑπὲρ Ἄλκαίου 1082 a.
 Ἐμφίων μούσαις κιθάρης 1054.
 Ἐμφότεροι Χαρίτων τε 401.
 Ἐμφότερον ῥητῆρα 877.
 Ἐμφότερων τόδε σῆμα 528.
 Ἐμφῳ ἀριστότοκος 896.
 Ἐν, ἔξενε, μου ζητῆς 718.
 Ἐναῖος τόδε σῆμα 457.
 Ἐνδρα . . . 165.
 Ἐνδρα μὲν ἐσθλὸν ἔοντα 107.
 . . ἄνδρα Μένιππον ἔχω 302.
 Ἐνδρα κλυτὸν Διαδ . . Add. 277 a.
 Ἐνδρα πολύκλυτον 404.
 Ἐνδρα σοφόν, Μούσαισι 273.
 Ἐνδρα φίλον φθίμενον 555.
 Ἐνδρεῖαντ' ἂν εἰσοράας 406.
 Ἐνδρες ἐποίησαν 1100.
 Ἐνδρὸς ἀποφθιμένοιο 1134.
 Ἐνέρες, οἱ πάρος Αὔσονίων 594.
 Ἐνθεα πολλὰ γένοιτο 548.
 Ἐνθεμίδος τόδε σῆμα 73.
 Ἐνθεμίου παῖς οὗτος Add. 903 a(a).
 Ἐνθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος praef. 877 b.
 Ἐνθος ἀνερχόμενον 342.
 Ἐνθος ἐγὼ λεγόμεν 577.
 Ἐνθρωπε πολλῶν 128.
 Ἐνθρωπος τοῦτ' ἐστι 303.
 Ἐνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει ὄβρυ praef. 768 a.
 Ἐντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς 511 a.
 Ἐντιλόχου ποτὶ σῆμ' 4.
 Ἐντιοχῆ Θεμισώνος 112.
 Ἐντιπάτριον θύγατρα 857.
 Ἐπαντα πράξις εὐτυχῶς 1039.
 Ἐπαντα πράξις καὶ κρατήσεις 1040.
 Ἐπλήρωτ' Ἀίδῃ 578 cf. 576,3 . 577,5.
 Ἐπολλωνίῳ ἐσθλῆ 289.
 Ἐπόλλωνι θεῷ 747.
 Ἐπτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα 511 c.
 Ἐπφία ἐγὼ κεῖμαι 386.
 Ἐργαλέου πολέμου 775.
 Ἐργολοκοῖς ὄκα πάντες 932.
 . . ἀρετῆς . . ὅδ' αὐτοχθῶν 771.
 . . ἀριδείκτον ἀνδρὸς αἰοιδῆν 1039.
 Ἐριστίωνος ἵκετ' 977.
 Ἐρριανὸς μὲν μούστ' ὄνομα 434.
 Ἐρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμα 750.
 Ἐρτι γενειάζοντα 345. } cf. Add. n.
 Ἐρτι γενειάσκων 100. } 552 a3.
 Ἐρτι με γευομένην 371. } cf. n. 540.
 Ἐρτι με γευόμενον 576. }
 Ἐρτι με νυμφιδίων 208 a.
 Ἐρτι με νυμφιδίων Add. 228 b.
 Ἐρτι νέας βαίνουσας 465.
 Ἐρτι σε τὸν θάλλοντα 233.
 Ἐρχέδημος ὁ Θηραῖος 762.
 Ἐρχένης τόδε σῆμα 3.
 Ἐρχία υἱὸς ὅδ' ἐστ' 856.
 Ἐρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον 915 a.
 Ἐρχὸν ὄραξ Θεόδωρον 915 b.
 . . ἀρχῶν μὲν Ταυρίσκος 1128.
 Ἐσίδος ἀνθύπατον Add. 903 a(b).
 Ἐσίδος ἀρχιερεῖος 584.
 Ἐσίδος εὐρείης 1074.
 Ἐσκληπιόδοτης ἱερὸν 174.
 Ἐσκληπιῶ με δμῶα 868.
 Ἐσκληπιῶ ἱητῆρι 805.
 Ἐσπίδα καὶ Νεῖκην 794 a.
 Ἐστακεῖς γαίης 168.
 Ἐστοῖς καὶ ξείνοισι 487.
 Ἐτθῆς ἐμοὶ ζήσασα 204 b.
 Ἐττίου Διβιανοῦ 353.
 Ἐττις τὸν Ἐρμῆν εἶσαθ' 816.
 Αὐδέντά σε, Μέμνον 1006.
 Αὐδῆς τὸ πρόσθεν 1002.
 Αὐλῆς νῦν ἐσοραῖς 1056.
 Αὐξεν πάντα ἴδωσιν 1031.

Αἰρήλις Βιτάλης 735.
 Αὐρ. Τατίαν λιπόμην 372b.
 Αὐτάρ ἐμοὶ πατρίς 154.
 Αὕτη Μνημοσύνη 789.
 Αὕτη παρθενική 872.
 Αὕτῃ καὶ τεκέεσσι . . . δῖματο 451.
 Αὐτό με γενομέναν 540.
 Αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης 320.
 Αὐτὸς ὁ Λοξιάδης 859.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 452b.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 448.
 Αὖως καὶ γεράρω 992.
 Ἀφθονον εὐλογίας πηγὴν Add. 35a(b).
 Ἀφλέκτους Ὑμέναιος Add. 241a.
 Ἀφροδιταρίου τὸ προσκύνημα 1004.
 . . ἀφήρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρὸς 178.
 Ἀχιλλέως παῖς 105.
 Ἀψευδεῖς μούνη καὶ πρώτη 277.

Βαῖὼν ἐμὲ Νύμφαις 599.
 Βαῖὼν ἐπιστήσας 690.
 Βαῖὼν μείνον, ξεῖνε 388.
 Βαῖὼν μὲν τότε σῆμα 618b.
 Βαῖὼν ὀδοπορίας 781.
 Βαῖὼν σοὶ τὸ μεταξὺ 418.
 Βάκχῳ με Βάκχον 821.
 Βαλβεινιανὸς ἑναρχος 1011.
 Βάσκανος ἢ φθόνος ἦρε 379.
 Βάσσος Ἀβουρίοιο 452c.
 Βάσσος ἀνὴρ, Βόστρης 455.
 Βάσσος ἐγὼν ὄδ' ἐκεῖνος 633.
 Βάσσος ἐῆς πατρὸς 452a.
 Βέλτερον ἢ . . . 986.
 Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι 529.
 . . βίστευον. πάντες γάρ μ' ἐπόθουν 610.
 . . βιοτὴν γαίῃ ἐν Αὐσονίῃ 663.
 . . βίοτον φίλον ὤλεσα Πρίσκος 162.
 Βιττῷ καὶ Φαινίς 232.
 Βλαστὸν ὄραξ γαίης 659.
 Βουλῆς με Ἀρείας 893.

Βωμὸν δορποφόρον Add. 828a.
 . . βωμου . . κλεινὸν πτολίεθρον 1033.
 Γαῖα κατ' ἐμπορίην σ' ἔλθόντα 466.
 Γαῖά με τίκτεν ἄφωνον 402.
 Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε 156.
 Γαῖα μὲν ἦδε δέμας 382.
 Γάιον ἐνθάδε, ξεῖν', ἐσορᾶς Add. 319a.
 Γάιος εἰμαρτῆ ἀλόκῳ 525.
 Γειαρότας δοιοὺς 793.
 . . Γεμνῶν ἐκάλεσαν 716.
 . . γενέτην με Βραχᾶς 895.
 . . γενόμεν Μαρεωτίδι γαίῃ 135.
 Γήραι θανοῦσαν 126.
 Γῆρας ἐρημώσασα 497a.
 Γλαυκατία με μνάμα 472.
 Γλαυκία ἐστὶ τάφος 664.
 Γλευκίτα τότε σᾶμα 187.
 Γλήνῃ Νιγρίνος 709.
 Γνώθι μετ' εὐσεβέεσσι 259.
 Γοργίου ἀσκῆσαι ψυχὴν Add. 875a(b).
 Γοῦργος χρυσοχόος 46.
 . . γυναιξὶ καὶ τέκνοις 263.
 Δαδοῦχος με Κόρης 822b.
 Δαίμοσιν εὐσεβέσιν 607.
 Δακρυβοῖς ἀλόκῳ 631.
 Δακρυόεν τότε σῆμα 214.
 Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν 949.
 . . δ' ἀνέθηκεν Ἀθάνα 757.
 Δέλτα . . χύσιν ὄρκων 1095.
 Δεξιτερὴν, παράγων κῆπον 782.
 Δέξο, Γάναξ Κρονίδα 743.
 Δέρκεο τὰν ἀρίσασμον 260.
 Δέρκεο τάνδε, ξεῖνε 493.
 Δέσποινα Παλλάς 796.
 Δεσποίνῃ Νεμέσει 837.
 Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες 1046a.
 Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι 136.
 Δῆεινία τότε σᾶμα Add. 463a.

- Δημοκίδης τόδ' ἀγαλία Add. 750a.
 Δῆμος Ἐρεχθείδης 971.
 Δῆμος Ἐρεχθῆος 910.
 Δήμῳ Ἀθηναίων 741.
 Δημοχάρους τοδε σῆμα 17.
 Δηοῦς καὶ Κούρης 866.
 Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν 1136.
 . . δικασπόλου ἡδέ τε ἀγνοῦ 908. -
 Διογένης ἀνέθηκεν 760.
 Διονυσόδωρέ, χαίρε 245.
 Δίς δέκα καὶ δισσοῦς 215.
 . . δις δέκα καὶ δυ' ἐτῶν 335.
 Δίς με σοφιστήν πρῶτον Add. 877a.
 Διττὸν πένθος ἄθρησον 138.
 Διφίλου οὗτος ὄδ' ἐστὶ τύπος Add. 273a.
 Δμωὰν Δωροθέας 313.
 Δμωὶς δρηστοσύνησι 121.
 Δοιοῦς σοι Διόδωρος 839.
 Δοιωὶς Ἰππομέδοντας 573.
 Δοκτικίου μορφῆς 385a.
 Δόξαν συνεφέβοις 953.
 Δόξης ἔρθοτόνου 1062.
 Δρακόντις Θεμάλλου 458.
 Δωδεκέτους τάφος εἰμί 295.
 Ἐβδομον εἰς δέκατόν τε 231.
 . . ἔργαφες, ἐν ψυχαῖσι βροτῶν 673.
 Ἐγραψε κῆ ἐχάραξε 1101.
 Ἐγραιω, Παιήω 1027 a.
 Ἐδραμον ἐν κόσμῳ 736.
 Ἐθνεα Βοιωτῶν 748.
 Εἰ δὲ τολμήσει τις 712.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1007.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1008.
 Εἰ καὶ σου κεῦθει 560b.
 Εἰ καὶ τις προτέρων 924.
 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει 325 b.
 Εἰ κλύες Εὐσεβίης 440.
 Εἴ με θέλις ἀνιχνεῖν 270.
 Εἴ με θέλις, ὦ ξεῖνε 530.
 Εἴ με φιλοῦντα φίλεις 1126.
 Εἰ μὲν ἐκῶν, Ἀρχῖν' 1111.
 Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς 1084c.
 Εἴ μου θέλις γῶννε 408.
 Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι 304.
 Εἴ σε τύχη προὔπεμψεν 39.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμαῖν 65.
 Εἴ τι παρ' Αἰμονιεύσι 191.
 Εἴ τι πάθος μερόπων 853b.
 Εἴ τις βούλετε ἀνῆξε 545 b.
 Εἴ τις ὅλως γέγονεν 95.
 Εἰ τοιῶνδ' ἀνδρῶν 24a.
 Εἰ φθένγη τι, λάλησον 1012.
 Εἰ, φίλε, πυνθάνεαι 186.
 . . εἰς νῆϊ τετειμένον 1034.
 Εἴθε μῆ, ὦ πανάριστε Βοκόντιε 1051.
 Εἴθε σε καὶ χρυσέω 897.
 Εἰκόνα κοσμητοῦ 952.
 Εἰκόνα λαινέην 888.
 Εἰκόνα μὲν γραπτῶν 97.
 Εἰκόνα Μόνδωνος 890.
 Εἰκόνα σου, Πολύκλειε 854.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε 70.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν 777.
 Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε 938.
 Εἰκόνα τήνδ' ἐξάθρει 906.
 Εἰκόνα τήνδε Ποθεινός 956.
 Εἰκόνα Φοίβῳ στήσα 773.
 Εἰκόνι χαλκείῃ 902.
 Εἰκῶν ἡδε σαφῆς 850.
 Εἰκῶν μνήμα χρόνου 82.
 Εἰκοσέτη τὸν παῖδα 569 b.
 Εἰκοσί με ζήσαντα 572.
 Εἰκοσιεξ ἀνίσαντα 462b.
 Εἴκοσιν ἕξ λυκάβασιν 680.
 Εἴλε σόν, Ἡράκλειτε 30.
 Εἰμί δὲ Πανυσανίου 1131.
 Εἰν ἐνὶ Βιργιλίου 879.
 Εἰπέ, τίνος πάτρης 110.
 Εἰπεῖν τίς δύναται 711.
 Εἰς θρήνους ἐφύλαξας 644.
 Εἰς ἴα σου, Πώμπιλλα 547a.

- Εἷς ὁρόμος, εἷς στέφανος 939.
 Εἷς Βαῖτ, εἷς Ἀθῦρ 1139.
 Εἷς Χεῖος, τρεῖς δὲ ἐξέιτε 1038.
 Εἴσατο τήνδ' Ἐκάτην 807 a.
 Εἴσεν ἀνὴρ πινυτός 144.
 Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοί 1120.
 Εἰσοράας δίκηλον 1102.
 Εἰσορών τόδε θαῦμα 1073.
 Εἴτ' ἀστός τις ἀνὴρ 1.
 Ἐκ γενεῆς περιβίτων 909 a.
 Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν 823.
 . . ἐκθύμως φιλέων 543.
 Ἐκλον αὐθάσαντος 988.
 Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ 583.
 Ἐκτόρεον τύμβον 349.
 Ἐλευσεῖνιον γόνυ με 968.
 . . Ἐλλάδι μὴ πᾶσαν 749 a.
 Ἐλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν 461.
 Ἐλπίς ἔμογ' ὄνομ' ἐστί 293.
 Ἐμοῦ θανόντος 376 e.
 Ἐμπεδίωνος παῖδες 941.
 Ἐνθ' ἀναβάς ἐχάραξα 1021.
 Ἐνθα βλέπεις τύμβον 285.
 Ἐνθα νέκυς κείμε 526.
 Ἐνθα πέλι τόδε σῆμα 731.
 Ἐνθα σορὸς κατέχει 316.
 Ἐνθάδ' Ἀκυλεῖον 425.
 Ἐνθάδ' Ἀλεξάνδρια κόρη 586.
 Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ . . . . ονῆμα 19.
 Ἐνθάδε Γαιωνᾶς 589.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 47.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 368.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 666.
 Ἐνθάδε Διάλογος 104 a.
 Ἐνθάδε Διαλόγοιο 104 b.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κείμε 74.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κείμε 541.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κείμε 719.
 Ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ 729.
 Ἐνθάδε Θέρσανδρον 37.
 Ἐνθάδε κείμε δάμαρ 674.
 Ἐνθάδε κείμε ἀναυδον 702.
 Ἐνθάδε κείμε βρέφος 730.
 Ἐνθάδε κείται ἀνὴρ 600.
 Ἐνθάδε κείται Θαῖμος 714.
 Ἐνθάδε κείτε Δέδαλος 717.
 Ἐνθάδε κίτε θανῶν 456.
 Ἐνθάδε κηρὶ δαμέντα 103.
 Ἐνθάδε Κυμαίων 639.
 Ἐνθάδε μὲν κείμε 672.
 Ἐνθάδε Νεῖλος κείται 591.
 Ἐνθάδε Παυλεῖνα 733.
 Ἐνθάδε Πυθοκλῆς 71.
 Ἐνθάδε σῆμα θανόντι 12.
 Ἐνθάδε σοι, Δομνεῖνα 720.
 Ἐνθάδε Σωσιπάτρα 470.
 Ἐνθάδε Σωτηρον 269.
 Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν 51.
 Ἐνθάδε τὴν ἀρετῆς 416.
 Ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν 1094.
 Ἐνθάδε τὴν ἱεράν κεφαλὴν 272 b.
 Ἐνθάδε τὴν ἱεράν κεφαλὴν 354.
 Ἐνθάδε τὴν ἱεράν κεφαλὴν 661.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν 660.
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς 50.
 Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτην 48.
 Ἐνθάδε τηρὸν ἀνέθηκα 347.
 Ἐνθάδε τὸ πρόθυρον 1047.
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς 49.
 Ἐνθάδε τῷδε τάφῳ 163.
 Ἐνθάδε Φ . . . . ἄλοχον 13.
 Ἐν κλεινοῖς Μέντωρ 290.
 Ἐν μέσσω Κεφαλῆς 1042.
 Ἐν νομικῇ προσχοντα 395 b.
 . . ἐν στάδιοις παλαίστας 262.
 Ἐν τε φίλοις φίλοιο 593.
 . . ἐνεγκαμένη εἶδος μὲν 268.
 Ἐνεακαίδεκάμηρος 703.
 Ἐνταῦθα κίμαι 638.
 Ἐξ οὗ Κέκροπα λαός 844.
 Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην 768.
 Ἐξ ὤραι μόχθοις 1122.

- Ἐξεπώνει τόδε κάλλος 1067.
 Ἐξηκτίας ἔγραψε 1099.
 Ἐξοχον οὐδ' ἐπέλεπτον 272 a.
 Ἐπ' ὠκυμοίρου τοῦτον 246.
 Ἐπηνῆς δόμος εἰμί 1069 a.
 .. ἐπήρατον, ἔξοχον ἄνδρα 501.
 Ἐπταέτους ὁ τάφος παιδός Add. 297 a.
 Ἐπτακαιδέκτη 671.
 Ἐπτάκι τοὺς ἑκατόν 1048.
 Ἐπταξαν βασιλῆες 1088.
 .. ἔργματα Θουτίμου 766.
 Ἐρκόλιον τὸν ἑπαρχον 913.
 Ἐρμᾶν Ἀλέξανδρος 965.
 Ἐρμῆν Ναιάδων 813.
 Ἐρμῆν τὸν κλέπτην 1108.
 Ἐρμῆν Χρυσίππου 959.
 Ἐρμῆς δίκαιός εἰμι 814.
 Ἐρμογένης Χαριδήμου 305.
 Ἐρρηφόρον πατῆρ με 861.
 Ἐσθλή τῆδε νόημα 84.
 Ἐσθλοῖς οὐ κενεὰ 851.
 Ἐσθλὸν τῆδ' ἱερῆα 211.
 Ἐσλὸς ἐὼν Πολύιδος 221.
 Ἐσπερίης πάσης 905.
 Ἐστησεν Βρομίῳ 876.
 Ἐστησε νοῦσος 131.
 Ἐστι καὶ ἐν φθιμένοισι 437.
 Ἐστὶν τοῦνομά μοι 336.
 Ἐστρεφεν μοιρῶν μία νήματα 547 b.
 Ἐστῆς διατάξεις 621.
 .. ἔταροι δέ τε πάντες ἴσασιν 25.
 Ἐτῶν δεκαοκτώ 566 a.
 Εὖ εἰδὼς κληρονόμων 326.
 Εὐβουλος μὲν ἔγωγε 619 b.
 Εὐβούλου Πολλίαν 946.
 Εὐγενῆς ἀνὴρ 177.
 Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλχος 443.
 Εὐδαίμων Σεκουνθίων 522 b.
 Εὐδεις, ὧ φίλστεκεν 202.
 Εὐδῖον ἐκ μακάρων 223.
 .. εὐήγορος ἀλκῆς 962.
 Εὐθυνητῆρι τύχης 836.
 Εὐθυτόνῳ Τιβουρ .. 724.
 Εὐκάρπῳ θρεπτῷ 267.
 Εὐδοε Πᾶν, σοὶ τόνδε 826.
 Εὐρεσιν ἐνθάδε γῆ 636.
 Εὐρήσεις δ' Αἶδαο 1037.
 Εὐρυμάχου ψυχῆν 41.
 Εὐσεβῆς εἰς θρέψασαν 299.
 Εὐσεβέσῳ κλήροις 858.
 Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστῳ 887.
 Εὐσεβίης ἄμα καὶ πιτυτῆς 869.
 Εὐσεβίης τόπος οὗτος 1055.
 .. εὐσταθέα π... πᾶσιν δ' ἰσότημον 393.
 Εὐτύχου ἥριον εἰμί 574.
 Εὐφρανθεὶς συνεχῶς 614.
 Εὐφράτης πάις ἦλθον 945.
 Εὐφροσύνην ἤσκουον 490.
 Εὐχὰν ἐκτελέσαντι praef. 757 a.
 Ἐφθιάσθης, δύστανε 538.
 .. ἔχεις .. συμποσι.. 129.
 Ἐχρῆν μὲν στήσαι 1085 a.
 Ζηλοῖ σ' Ἑλλάς πᾶσα 38.
 Ζηνὶ Πανημερίῳ 834.
 Ζητὸς καὶ Μαλας 812.
 Ζήσας ἀλύπως 728.
 Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν 669.
 Ζητεῖς, ὧ παραδείτα 311.
 Ζιμύρης οὗτος ὁ τύμβος 143.
 Ζῶειν, εἰναλίη Θέτι 993.
 Ζωῖλος ἠνιόχων 612.
 Ζώνη μὲν πρώτιστα 360.
 Ζώπυρος ὁ χρηστός 286.
 Ζώσιμος Εὐτυχεύς 409.
 Ἡ βουλὴ τείμεσεν 880.
 Ἡ γενεῇ δόξη τε 224.
 Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα 364 b.
 Ἡ διασημοτάτη 904.
 Ἡ Ζητὸς Διὶ τόνδε 787.
 Ἡ μάλα δὴ κείνοι 749 b.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σείω 183.
 Ἡ μάλα σᾶς ἐδάησαν 845.
 Ἡ μὲν καλλίκομος 88b.
 Ἡ παναρίστη Σπούδη 283.
 Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι 414.
 Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι 301.
 Ἡ πόλις ἔστησέν με 1043.
 Ἡ πολὺ Σειρήνων 582.
 Ἡ ποτε κυδιώουσα 169.
 Ἡ ῥα ποθεινὸς πᾶσιν 519.
 Ἡ σεμνὴ καὶ φιλάνδρος 721.
 Ἡ σορὸς ἢ μεσάτη 445.
 Ἡ τιμὴ Γαλατῶν 400.
 Ἡ τὸν ἀπειρέσιον 358.
 Ἡβας δὴ κείνας 203.
 Ἡδαίαν Εὐκλείας 517b.
 Ἡδ' Εὐνοστιδέων θήκη 561a.
 Ἡδε κυρεῖ πάντων 1016.
 Ἡδε πέτρος κεύθει 516.
 Ἡδὴ μὲν ἦδη πλέον 1133b.
 Ἡδὴ μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα 1124.
 Ἡδίστης τόδε σῆμα 158.
 Ἡδυγέλωτι χορῶ 925.
 Ἡέλιον θνητόν 708.
 Ἡέλιος καὶ γαῖα 160.
 Ἡθεσιν, οὐ πέπλοισι μετάρσιος 464.
 Ἡθεον Καλόκαιρον 653.
 Ἡκει καὶ Νείλου προχοάς Add. 197a.
 Ἡκω Πρίαπος 807b.
 Ἡλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε 668.
 Ἡλθε στρατηγὸς ἐών. 975.
 Ἡλθομεν Αἰγύπτῳ 981a.
 Ἡλθον δὲ καὶ ἐγὼ 976.
 Ἡλθον ἐς ἀθανάτους 261a.
 Ἡλικίαν μὲν ἐμήν 78.
 Ἡλικίη, μορφῇ 682.
 Ἡλικίης μετέχοντα 670.
 Ἡλικίης χοικῶν 157.
 Ἡλυθες οὐκ ἀβόατος 240.
 Ἡλυθον ἐκ Κρήτης 384.

Ἡματι μὲν γενόμεν 518.
 Ἡμέρα κυριακῆ 737.
 Ἡμετέρου κόσμοιο 618.
 Ἡμην ἐν ζωῶσι Add. 333a.
 Ἡμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ 613.
 Ἡμην ποτὲ νέος 459.
 Ἡμην στολάρχης 337.
 Ἡμην ὡς ἦμην 615.
 . . ἦν γὰρ ἀπάσης 8.
 Ἡν ὅτε μούνον ὕγεινον 565.
 Ἡν ποτ' Ἀθηναίη 118.
 Ἡν τις ἐμὰν μετὰ μοῖραν 537.
 Ἡν χρόνος ἤνικα τόνδε 254.
 Ἡν ὥρα συνέχουσα 482.
 . . ἦν ὠκεανοῖο δεδουπότα Add. 242a.
 ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ 317.
 Ἡραῖς ἐνθάδε κείμεαι 282.
 Ἡρχε μὲν Ἡρώδης 957.
 Ἡρχεν ὁ Δειογένης 966.
 Ἡρωες χρῆστοί 510.
 Ἡρώω δ' ἐνὶ τῷδε 395c.
 Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς 1084a.

Θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068.
 . . θανάτῳ . . 33.
 . . θάνης μ' ἀνέθηκεν 756.
 Θάρσει τέθνηκας γὰρ 436.
 Θαύματα συρίγγων 1019.
 Θεολόγου Δαίτιοιο 882.
 Θεῖον Ἀλέξανδρον 883.
 Θειοτέλους τόδε σᾶμα 496.
 Θελέξηνωρ ἐποίησεν 1098.
 Θέλω τύχης σταλαγμόν 1112.
 Θεμίσιον Πασίλλης 124.
 . . θέρησις ἀνέθηκεν 769.
 Θεσσαλονείκη μοι πατρίς 683.
 Θευδότα ἂ μάτηρ 201.
 Θεῦπροπος ἐνθάδε κείται 419.
 Θεῶ μεγίστῳ 838.
 Θεβαΐας σύριγγας 1017.

Θῆκέ σε φωνήεντα 998.
 Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας prae-
 fat. 474 a.
 Θρέψε πάτρην Ῥώμην 611.
 Θυσσάδος ἀγροτέρου 871.

Ἰάρων ὁ Δεινομένεος 745.
 Ἰατρὸν μ' ἐσορᾶς 509.
 Ἰγορίοιο τάφος 655.
 . . εἰδείω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ 389.
 Ἰδρῶν Ἀθηναίης 412.
 Ἰδρίς Ἀθηναίης 356.
 . . Ἰδρυσε φαιδρὸν δῆμος 1059.
 Ἰερὸς οὗτος ὁ χῶρος 648.
 Ἰέρωνα κατέχω 122.
 Ἰητῆρ μεθόδου 306.
 Ἰητῆρι νόσων 798.
 Ἰητρῶν Τροφίμῳ 885.
 Ἰκαρίου μὲν παῖδα 471.
 Εἴλαθί μοι, Βαλμαρκῶθ 835.
 Ἰουλία Κρισπέϊνα ἀνδρὶ Add. 772 a.
 Ἰουλία Μυσίδι Δημοκράτης 396.
 Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο 355.
 Ἰούνιος ἔνθα Σαβίνος 985.
 Ἰππέα Ῥωμαίων 951.
 Ἰππῳ νικήσαντα 934.
 Εἰρεὺς Καλλιμάχος 819.
 Ἰσθμὲ παλαιγενέος 200.
 Ἰσιδὶ καρποτόκῳ 982.
 Ἰσιδος εὐπλοκάμοιο 833.
 . . ἰσοθέου νηοῖο βεβήλοισ 109.
 Ἰσόν τοι τοκέεσσι 884.
 Ἰστορίας δεῖξας 608.
 Ἰταλῆς ἄρχοντα 901.
 . . Ἰφιδίκη μ' ἀνέθηκεν 755.
 Ἰχθύος οὐρανίου 725.
 Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε 227.
 Ἰχνος ἐπιστήσας, παροδοιπῶρε 506 a.
 Καὶ δὲ σέο κρύπτει 561 b.
 Καὶ ζῶσαι πλοῦτου πατρικοῦ 81 a.

. . καὶ θάνον ἀτρέστῳ 242.
 Καὶ μετὰ λαοφόνου 1079.
 . . καὶ μητρὶ φίλης 85.
 . . καὶ νῦν ὀδύνας 513.
 Καὶ σὺ πάρος μούσῳ 534.
 Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις 111.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον 1110.
 Καὶ τούτοις λουτροῖσι 1091.
 . . καὶ Φίλαι 980.
 Καίαμος εὐφρονέων 447.
 Καικιλία Τρεβούλλα ἔγραψα 1003.
 Καίσαρι ποτομέδοντι 978.
 Καλικράτης κείμει 281.
 Καλλιμάχου μνημεῖον 23.
 Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς 542.
 Καλλίτεκνον σεμνήν 635.
 Κάλλος ἐμὸν τόδ' ἔτευξε 1066.
 Καλὸν τὸ γηρᾶν 426.
 . . καμάτων ἀλύτοις δεσμοῖσι 429.
 Κἀμὲ τὸν εὐτέχνου 979.
 Κἂν με φάγῃς ποτὶ ῥίζαν 1106.
 Κἂν τροχάδην βαλῆς 288.
 Καππαδοκῶν ἔθνοισ 640.
 Καρποφόρος πάντων 308.
 Καστρικίον με Φίλιππον 517 a.
 Κατίλλιος θύγατρ' ἔθαψεν 325 a.
 Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος 588.
 Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ 662.
 Κεῖμαι τοῖς γενέταισι 287.
 Κεῖσαι δὴ, τέκνον 550 b.
 Κεκροπία μὲν ἐμοί 152.
 Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκε 794 b.
 Κέλερ στρατηγός 996.
 Κελεστίνος πινυτός με 449.
 . . κέλευθι θαλάσσια 161.
 Κήρυκι ἀθανάτων 772.
 Κήρυξ καὶ τάφος εἰμί 603.
 Κηφισοφῶντος ἡ κύλιξ 1132.
 Κίονα πορφυρέην 921.
 Κίονα τετράπλευρον 1061.
 Κισσὸς Τερψιχόρῃ 788.

Κλαίει μὲν σ' ὁ τεκνῶν 550 a.
 Κλαυδιανὸν πύκτην praef. 942 a.
 Κλαύδιος ἱητήρ 554.
 Κλαύσατε πάντες ἐμὸν 564.
 Κλεινὸν Κεκροπιδῶν 972.
 Κλεινὸς παῖς . . . Add. 497 a(a).
 Κλεομάνδρου τόδε σῆμα 219.
 Κλευνίκη Ἐρμαγόρου 809.
 Κόδρου τοῦτο πέσημα 1083.
 Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα 266.
 Κόμψης τόδ' ἐστὶν μῆμα 210.
 Κοσμητεύοντος Ἀθηναίου 960.
 Κούρα καὶ Δάματρι 785.
 Κούρην υἱῶς 862.
 Κουριδίουσ θalάμους 369.
 Κουφαγόρας ἀνέθηκεν 738.
 Κούφη γαῖα κέκευθε 467.
 Κρήτα μὲν πατρίς μου 255.
 Κρίσπιον εἰκοσέτη 257.
 Κρύπτει σῆμα τόδ' . . . on 16.
 Κτύμενον εὐκλειαν 24 b.
 Κυδίμαχον χθῶν ἦδε 67.
 Κυδίστη ἀλόχῳ 686.
 Κύζικος ἦν μία πᾶσι 643.
 Κύντος Ἰούλιος Μείλιτος 920 II.
 Κυκλείδας Κυκλῆος 1086.
 Κυκλοτερῆς κόσμοιο 922.
 Κύματα πορθμεύσας 522 a.
 Κυρήνην πόλιων μητρόπολιων Add. 842 a.
 Κυρίλλη τόδε παῖδες 378.
 Κύριλλος τόδε σῆμα 700.

 Λαίνα σοι τύμβων 204 a.
 Λαίνεος στήλη με περίξ ἔχει 468.
 Λάμπει καὶ φθιμένοις 889 a.
 Λέγουσιν ἀθέλουσιν 1127.
 Λεῖψανα Λουκίλλης 675.
 Λευκάς μὲν πατρίς ἐστιν 92.
 Λεῶς ἐφήβων 964.
 Λοιμῶ θανούσης 11.
 Λουκίλλη τόδε σῆμα 645.

Λουτροῖς ἀενάοισι 1077.
 Λουτρὸν μὲν προχέω 1071.
 Λυσέα ἐνθάδε σῆμα 5.
 Λυσίμαχον μύθοισι 251.

 Μάγνης ἐκ Φρυγίης 641.
 Μαῖα καὶ ἱατρός 45.
 . . . μα κήδεα πότμον 264.
 Μάξιμος ἐδίματο 446.
 Μαργαρίδος τόδε σῆμα 681.
 Μαρκέλλης τάφος εἰμί 679.
 Μαρκιανοῦ στίλβει τύπος 918.
 Μάρκιος Ἐρμογένης 997.
 Μάρκος τ' ἀδελφός 383 a.
 Μαρμαρῆ λίθος ἰμί 502 a.
 Μαρτύριον ὀρθοῦ βίου 397.
 Ματρόπολις μοι χθῶν 846.
 Μεῖνον ἀκουσον ἐμοῦ 167.
 Μεῖνόν μοι παράγων 380.
 Μεῖζονα τοῦ προτέροιο 1065.
 Μέμνονα πυνθανομαν 990.
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν 994.
 Μέμφις καὶ Γελάσις 1076.
 Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν 284.
 Μὴ κείνει λίθον ἐκ γαίης 166.
 Μὴ κλαύσης φθιμένου 120.
 Μὴ μου ἐνυβρίξης 195.
 Μὴ μου παρέλθης 646 a.
 Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους 646 b.
 Μηδένα πατρί διδούς praef. 288 b.
 Μηθεὶς ἀνθρώπων 96.
 Μηνογένης ὅδ' ἐγώ 375.
 Μηνόφιλον τάφος οὔτος 692.
 Μήπω γευσάμενος 587.
 Μητέρι τῇ πάντων 824.
 Μητήρ Μαρκιανοῦ 863.
 Μητήρ μοι Γαιήνα 704.
 Μητήρ μοι σεμνή 637.
 Μητήρ υἱέι Δόμνα 374.
 Μητρᾶν . . . 323.
 Μητρὶ φίλη Ἀγέλη 629.

Μητρός καὶ θυγατρὸς 474.
 Μητρός παντοτόκνου 44.
 Μίθρης ἐν ὀργάδι χῶμα 585.
 Μίκκης οὐνομα μόνον 338.
 Μικρὰ μὲν ἢ λίθος ἐστίν 1118.
 Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι 485.
 Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλαΐδα 486.
 Μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἐπὶ σώματι 26.
 Μναμείον τόδε σεῖο 206.
 Μνῆμ' ἀρετῆς, Μοίρης 654.
 Μνῆμα δικαιοσύνης 54.
 Μνῆμά με ὄρας περικαλλές 450.
 Μνῆμα Μνησαγόρας 87.
 Μνῆμα τόδ' Αὐρηλία 343.
 Μνῆμα τόδ' εἰσαθρησον 199.
 Μνῆμα τόδ' ἦς ἀρχῆς praef. 743 a.
 Μνῆμα τοδ' ὑψιφανές Add. 97 a.
 Μνῆμα τόδε Φρόντωνος 1092.
 Μνῆμα φίλη μήτηρ με 86.
 Μνῆμα φιλοφροσύνης 557.
 Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς 727.
 Μνήμης ἕκατι τήνδε 363.
 Μνημοσύνης καὶ Ζηνός Add. 1029 a.
 Μνημόσυνον ἀνθρώποις 1096.
 Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ 701.
 Μογέα δίδωπι τᾶ γυναικί 1130.
 Μοῖρα καὶ Εἰλειθυια 238.
 Μοῖραι καὶ Λήθη 521.
 Μοίρας θρέφατε παῖδα 155.
 Μοιράων με μίτος 274.
 Μοιρίδιοι κλωστήρες 145.
 Μόλις ποτὲ ἤρυν 531.
 Μόνους ἰδοῦσαν 383 b.
 Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν 1125.
 Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος 618 a.
 Μουσῶν προφήτην 127.
 Μοχθηρὰς ὄδ' ἔβη 29.
 Μυρί' ἀποφθιμένοιο 184.
 Μυστῶν ἠγητῆρα 865.
 Νείλου περάσας 983.

Νείλου περάσας 984.
 Νέος ἠλικιῆν, ἔρνος κλυτόν 824.
 .. νεμαὶ περικαλλέα νήσων 817.
 Νεωθαλος ἀφθιτόν .. 1027 c.
 Νηλῆς ὦ θάνατος 647 b.
 Νηὸν μὲν σιγαλέντα 832.
 Νήπιον ὠκύμορον 699.
 Νήπιός εἰμι τυχών 314.
 Νηρῆος τόδε σῆμα 294.
 Νῆσον ἐπ', Αἰγύπτιοι πέρασ 981 b.
 .. ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ 937.
 Νικαίης προλιπών 597.
 Νίκαν μὲν Πτολεμαίου 928.
 Νίκας Ἀλκιβιάδου 930.
 Νείκην ἐνθάδ' ὄρας 275.
 Νικίας μ' ἀνέθηκεν 778.
 Νικήσας τὸν ἀγῶνα 923.
 .. νικήσας μ' ἀνέθηκεν 763.
 Νικοκράτους λαγόνεσσιν 462 c.
 Νόστος Μυρμιδόνος 786.
 Νουσολύτα, κλυτόμητι 1026.
 Νούσων εἰγητῆρα 108.
 .. νυκτὸς ὀπωπητῆρα 1032.
 Νύμφαι κρηναῖα 571.
 Νύμφαις Ναϊάσιν 1075.
 Νυμφιδίου θαλάμοιο 431.
 Νῦν Βασίλειος ἐγώ 694.
 Νῦν τοι πάντα τελεῖ 1041.
 Νύξ μὲν ἐμὸν κατέχει 312.
 Νύσης εὐτάκτου Add. 313 a.
 Νώτῳ μὲν μολλάχην 1135.
 Ξανθίππην Ἀκυλάς 319.
 Ξεῖνον τιμήσαντες 825.
 Ξυστοῦ με παῖδα Add. 497 a(b).
 Ὅ θρασὺς ἀνθέστακεν 1103.
 Ὅ κλεινὸς ἴνι βασιλέων 549.
 Ὅ κρατερὸς Πολιοῦχος 907.
 .. ὁ μουσοτέχνας μ' ἐκτρέφει 193.
 Ὅ πάντα σοφός 330.

Ὁ πανσίλυπος οἶκος 1137.
 Ὁ ποτε πλουσιος 734b.
 Ὁ πρὶν ἐνὶ ζωῶσι 207.
 Ὁ προγόνοις ἐφάμιλλος 822a.
 . . ὁ πυκτεύσας πολλάκις 291.
 Ὁ Σαρδινηὸς Παρδαλάς 1005.
 Ὁ τᾶς ἀοιδᾶς ἀγεμὼν Add. 241b.
 Ὁ τοῦ Διὸς παῖς 1138.
 Ὁ τύμβος ἐσθλὸν νῖα 208b¹.
 Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος 258.
 Ὁ φθονερός ζωῆς 348.
 Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν 1116.
 Ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστὶν 1115.
 ΟΑΦΥΤΟΥ λίθου εἰμί 1097.
 Ὅδῖτα, βαῖον σάματι 185.
 . . ὅεσσαν ἐυξείνων Μεγαρήνων 958.
 Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι 241.
 . . οἱ θεῖοι βασιλεῖς 919b.
 Οἱ στυγίον χῶρον 624.
 Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα 1104.
 Οἰνόβιος Δίωνος 220.
 Οἶον ἐμαυώσαντο Add. 805a(b).
 Οἴτινες δ' οἱ προστάται 783.
 Ὁκταέτη μ' ἔτι παῖδα 693a.
 Ὁκτωκαιδεκάτου με 228.
 Ὁκτωκαιδεκέτιν με 151.
 Ὁκτωκαιδεχέτης 566b.
 Ὁλβιον ἐνθέμενος βίσιον 321.
 Ὁλβιον εὐγέρων 68.
 Ὁλβιος ὃν μοῖραι 403.
 Ὁμωνήμου παῖς εἰμι 954.
 Ὁν βασιλῆς ἔστεφαν 969.
 . . ὃν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ 764.
 Ὁν μεγάλ' αὐχίσασα πατρίς 489.
 . . ὃν ὀδεῖτα. κοῦρος ἐγώ 650.
 Ὁντως δίζηαι 101.
 Ὁντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε 1078.
 Ὁρθαγόρας εἰρήνης ἄρχας 808.
 Ὁρθεῖν δῶρον 806.
 Ὁρρίπῳ Μεγαρῆς 843.
 . . ὄρχαμε . . 767.

Ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα 376d.
 Ὅς δὲ Κορινθον ἔναιε 1113.
 . . ὃς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει 170.
 . . ὃς ἐφθασας ἀλόχου 423.
 Ὅς πάσας χάριτας 656.
 Ὅς ποτε γυμνασίῳ 970.
 Ὅς τόδ' ἀγαλμ' ἀνέθηκε 761.
 Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 517c.
 Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθα 1105.
 Ὅστέα ἐπὶ ξείνης 432.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 90.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 225.
 Ὅστέα μὲν κρύπτει 234.
 Ὅστις καὶ τίνος εἰμί 114.
 Ὅταν ποιῶν πονηρά praef. 1117a.
 . . ὅτι μοῖραν 98.
 Οὐ βάται, οὐ τρίβολοι 546b.
 Οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον 208b.
 Οὐ μόνον ἠχούμην 192.
 Οὐ νόθον ἐκ προτέρου 491.
 Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστὸς 536.
 Οὐ σπάνις ἐστὶ γυναικί 53.
 Οὐ τάδε θελεξιμελής 1053.
 Οὐ τὸ γένος, παροδῖτα 132.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινὸν 198.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινὸν 373.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακὸν 300.
 Οὐ φαύλως ἔστησα 1085c.
 Οὐδέ ποτ' Ἀλκείδης 894.
 . . οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε 847.
 Οὐθεὶς μόχθος ἔπαινον 35a.
 Οὐδεὶς οἰωνός 391.
 Οὐδένα λυπήσασα 81b.
 Οὐδὲν ἀφαιρότερος 875.
 Οὐδὲν ἐλευθερίας κρεῖττον 28.
 Οὐκ ἀκάρηνος ἔφυ 1013.
 Οὐκ ἀκλεῖ Δεκουράτων Add. 307a.
 Οὐκ ἔθανες, Πρώτη 649.
 Οὐκ ἔπιον Δήθης 204c.
 Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα 492.
 Οὐκ ἔσχεν κοινὸν βίτου 726b.

Οὐκ ἤμην, γενόμεν 1117 a.
 .. οὐκ ἤρκει τὰ πάλαι 707.
 Οὐκ ἴσα πατρὶ παθόντα 1081.
 Οὐκέτι κηροχύτοισι 271.
 Οὐλιάδης κείται 297.
 .. οὐνεκα πιστὸς ἔφυς 18.
 Οὐνομα Ζωτικός εἰμι 392.
 Οὐνομα Θεσμοφάνην 153.
 Οὐνομα μὲν τοῦμόν 52.
 Οὐνομα μούνον ἔχει 230.
 Οὐνομά σοι Καπίτων 398.
 Οὐνομα Φιλοκύνηγος 332.
 Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ 1029.
 Οὐρσεσι Ταλλαίοισι 815.
 Οὐρίον ἐκ πρύμνης 779.
 Οὐς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθέως 1082 b.
 Οὐς πρὶν μὲν ἄλλων 439.
 Οὐτος ἔχει τύμβος 253.
 Οὐτος ὁ γῆς τέμνων 116.
 Οὐτος ὁ τῆς Ἀσίας 903.
 Οὐτος ὃς ἐνθάδε κείται 63.
 Οὐτος ὅτ' .. ἐχορήγει 929.
 Οὐτος Σωκράτης 498.
 Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084 b.
 Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζήκοτα praefat.
 222 b η.
 Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσόν 83.
 Οὐχὶ πόνω δολίω 722.
 Οὐχ ὁσίως ἤρπαξες 570.

Παῖ Διὸς Ἐκφάντῳ 740.
 Παῖδά μ' ἀποφθίσθαι 420.
 Παῖδά με πενταέτη Add. 697 a.
 Παῖδά με Πλουτάρχου Add. 306 a.
 Παῖδά με τεθνεῖωτα 698.
 Παῖδα Μενεκράτew praef. 492 b.
 Παῖδα Ξειναγόρα 864.
 Παῖδά τοι ἰφθίμαν 77.
 Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ' 357.
 Παιδὸς ἀποθιμένιοι Add. 1 a.
 .. παίδων αἰῶρον 344.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα 944.
 Παῖς μὲν ἐὼν ὄνομ' ἔσχον 867.
 Πανί τε καὶ Νύμφαις 827 a
 Παλλὰς Ἐρεχθιδῶν 852.
 Πάμμαχον, ὡς Θῆβα praef. 938 a.
 Πάντα μὲν ἐσθλά τέλεσσε 1052.
 Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς 137.
 Πάντα χθῶν φύει 438.
 Πάντες, Μιλτιάδῃ 1087.
 Πάντες χοραγοί 927.
 Πάντη μὲν κῦδος 407.
 Πάντη Πλουτάρχου κλέος 909 b.
 Παντοῖς ἀρετῆς στάθμην Add. 888 a.
 Παρθενίαν λείπουσ' 508.
 Παρθενίς ἐνθάδε κείται 634.
 Παρθένῳ Ἐκφάντου 752.
 Πάσας μὲν σύριγγας 1018.
 Πάση κοσμηθεὶς 473 a.
 Πᾶσι θεοῖς θύσας 134.
 Πᾶσιν ἐυμενέτης 328.
 Πᾶσιν ἱστορίας 473 b.
 Πᾶσι φίλος γενόμεν 390.
 .. πατέρεσσι σοφοῖς 973.
 Πατῆρ Πάτρων μὲν 546 c.
 .. πατῆρ Πιδαίου 504.
 Πατρὶ .. ἠδὲ Φιλίνα 55.
 Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης 657.
 Πατρίδος οἰκονόμον 405.
 Πατρίς . . . 1121.
 Πατρίς Ἀλεξάνδρεια 94.
 Πατρίς ἐμοί Ζήνωνι 620.
 Πατρίς μὲν ζαθέη Ρώμῃ 598.
 Πατρίς μὲν μοι Ἐδεσσα 517 d.
 Πατρίς μὲν μοι ἐστὶ 415.
 Πατρίς μὲν Μύνδος 205.
 Πατρὸς ἀριζήλοιο 855.
 Πατρὸς ἐπ' εὐσεβία 376.
 Παφίανὸς Πάφιος 605.
 .. πεζοὶ δὲ ἰππῆγες τε 849.
 Πένθος κουριδίῳ τε πόσει 76.
 Πέντε καὶ εἴκοσι μούνον 142.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν 479.
 Πεντήκονθ' ὅς ἐτι 32.
 Πεντήκοντα τριῶν ἐτέων 430.
 Περσεφόνη πρόπολον 494.
 Πέτρην τήνδ' ἐκόλαψε 395 a.
 . . πικρὸς ἐξ ὠμῶν χρόνων 130.
 Πῖνε, λέγει τὸ γλίμμα 1129.
 Πίστιν ἔχων βασιλίαν 1060.
 Πιθηεῖδαι Θεόδωρον 916.
 Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεῖς 88 a.
 Πλείστην δὴ θνητῶν 213.
 Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ 502 c.
 Πλουτάρχου τότε σῆμα 146.
 . . Πλουτῆνια Φερσεφόνεια 506 b.
 Πλωτῆς ὁ πολλὰ καμῶν 113.
 Ποιητὴν ἔστησαν 881.
 Ποιμένος ἀρίστου 424.
 Πόλεων μὲν εἰμι 362.
 Πολλὰ μεθ' ἡλικίας 75.
 Πολλὰ πονησάμενος 310.
 Πολλὰ σε ἔπαινος ἐπευκλείσειεν 209.
 Πολλαῖς ἐν πόλεσσι 532.
 Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν 1123.
 . . πολίμητιν ἀμύμονα 173.
 Ποπιλίης τάφος οὗτος 559.
 Πόπλιον . . γήρως ἐπὶ τέρμα 296.
 Πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος 1107.
 Πόντι', Ἀθηναίων ἐπιήρανε 1046 b.
 Πόντι', ἀπαρχὴν τήνδε 753.
 Πόντια Σωφροσύνη 34.
 Πραιτωρεανόν με 364 a.
 Πραξιτέλης ἀνέθηκε 744.
 Πραξιτέλους ἦνθον 42.
 Πρίμμην Καλλιτέλης 758.
 Προκλείδας τότε σάμα 182.
 Προξενίας ἀρετῆς τε 36.
 Πρωθήβην ἔτι κοῦρον 569 a.
 Πρωθήβην μ' αἰζήον 340.
 Πρώτος ἐγὼ Τριῶν praef. 932 a.
 Πύθων Ἑρμῆ ἀγαλμα 759.
 Πύκτην ΛΑΣΚΕΠΟΝ. 307.

Πῶς κρυερὴ σιγή; 99.

Ῥήνω παρ ποταμῶν 229. .
 Ῥητορικῆς πόνος οὗτος 442.
 Ῥουφῖνα Κέλερος 691.
 Ῥουφείνης ἐμέθεν 590.
 Ῥουφείνου τάφος οὗτος 642.
 Ῥωμανοῦ πραπίδεςσι 891.
 Ῥώμη καὶ Ξεῖνω κούφη πέλεν 581.

Σᾶμα . . ἴμου ματρός Add. 181 a.
 Σᾶμα τότε Ἀρνιαδά 180.
 Σᾶμα τότε Ὑψικλέους Add. 461 a.
 Σανένως γράφει 1022.
 Σατορνεῖος ἐγὼ 705.
 . . ὁ ἀγέρωχος 765.
 . . ὁ Ἀθηναῖα μ' ἀνέθηκεν 739.
 Σεμνὴν Πηνελόπην 558.
 Σεμνῶν τρόπων 677.
 Σῆμα . . ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον 339.
 Σῆμά με Νυκτελίοιο 665.
 Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ 149.
 Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος 2.
 Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ 89.
 Σῆμα τόδ' ἐν γῆς ὁδοῦ 10.
 Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκοντος 43.
 Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων 580.
 Σῆμα τόδ' ἦρως 483.
 Σῆμα τότε Κύλων 9.
 Σῆμα τόδ' Οἰναίου 66.
 Σῆμά τοι, ὦ γλυκερὴ 676.
 Σῆμα Φιλείνω τοῦτο 623.
 Σῆμα φίλου παιδός 15.
 Σῆμα Φρασικλείας 6.
 Σήματα συνθραυσθέντα 394.
 Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν 62.
 Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα 60.
 Σῆς ἀρετῆς Νικοπολέμη 61.
 . . σῆς δ' ἀρετῆς 59.
 Σκῆνος μὲν γενετήρες 502 b.
 Σκῆνος μὲν σοι τῆδε 422.

Σμεικρός οὐ σμικρόν 106.
 Σμυρναῖος Μοσχανός 604.
 Σοί, Παιῶν ἀναξ 803.
 Σοί πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε 828.
 Σοί τάδ' Ὀνήτωρ μίλα 931.
 Σοί τόδ' ἄγαλμα, θεά 818.
 Σοί τόδ' ἄγαλμα, θεά 842.
 Σοί τόδε καλὸν ἔτευξε 820.
 Σοί τόδε, συρικτά 802.
 Σὸν δέμας ἔκπαγλον 1015.
 Σοῦ λάμπει μὲν δόξα 860.
 Σοῦ μὲν δὴ πατρίς 488.
 Σουλπικίου ζακόροιο 497b.
 . . σοφίης πείρατ' ἐφίεμενον 40.
 Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων 346.
 Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα 688.
 Σταάλα Ξενάρεος 181.
 Στάς, ξένη, τάνδ' ἄδρησον 560a.
 Στέμματ', ἀφ' ὧν πτοίη 647a.
 Στέργω καὶ φθιμένα 189.
 Στέρξον ὅμως ὑπὸ γαίαν ἑών 141.
 Στήλη μαρμαρέη 625.
 Στήλην ἔθικαν 595.
 Στήλην Παρθενόπης 139.
 Στήσεν Ἀχωρίστος 967.
 Στρωτήρας τοῦδε δόμον 1058.
 Συνζύγου παλάμαις 318.
 . . συνήγαγεν αἰών 499.
 Συναδεὺς θεράπων 119.
 Σύνριδα ἐματιῶ 734a.
 . . σφαίρης . . Ὠράων δόμον 1072.
 Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας 955.
 Σωθεὶς ἐγμεγάλων 770.
 Σωθεὶς ἐκ πολλῶν 840.
 Σῶμα . . πωτοβαρη 710.
 Σῶμα κόρης ἀρπαχθέν 324.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 57.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 58.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδε σὸν 35b.
 Σῶμα μὲν ἦδε κόνης 652.
 Σῶμα πέτρος κατέχει 341.

Σῶμα σὸν ἐν κόλποις 56.
 Σώζων ἐνθάδ' ἐγώ 171.
 Σωτήρ' ἀνθρώπων 797.
 Σωτήρα βουλῆς γενόμενον Add. 886a.
 Σωτηρίχαν με τύμβος 276.
 Σώτιον ἐνθάδε γῆ κατέχει 64.
 Σώφρονα Κρησκεντεῖναν 568.
 Σωχάρμου παράγοντες 217.

Τὰν μεγάλαυχον ὄραξ 265.
 Τὰν παιδὸς καλλίσταν Add. 805a(a).
 Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε 706.
 Τάργειοι ἀνέθεν 746.
 Τάσδε γ' Ἀθαναία 742.
 Τᾶς μελέτας ἀνθημα 948.
 Τατιανὸς ἡγεμῶν 1020.
 Τατιανὸς μετὰ δικανικὴν 919a.
 Τάφον τὸν ἔνθα 399.
 Τέκνα τέκνων ἐσιδῶν 279.
 Τελεσφόραν τὸ σῆμα 123.
 Τέρμα βίου τελέσας 606.
 Τέρμα δ' ὄραν βίτου 1114.
 Τέρπεο καὶ σκηπῆς 1050.
 Τέρπων εἰμὶ θεᾶς 784 cf. praef.
 Τερσεὺς καὶ Πυλάδης 377.
 Τέσσαρα τέκνα λιπῶν 327.
 Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον 140.
 Τεῦξεν Ἀριστομένης praef. 1100a.
 Τέχνας μὲν παράσαμον 197.
 Τῆ κλυτῇ ἐν πιτυτῆσι 331.
 Τῆδε καταφθιμένους 515.
 Τῆκει καὶ πέτρην 889b.
 Τηλεφίδαις, οἱ Ζηνί 1035.
 Τηλοῦ πατριδὸς οὔσ' 91.
 Τηλυγέτην με τοκῆς 511b.
 Τὴν Διὸς ἀμφίπολον 556.
 Τὴν Εὐτυχοῦσαν 102.
 Τὴν κυανώπιν Μοῦσαν 551a.
 Τὴν κίνα Λεσβιακῆ 329.
 Τῆ μὲν ἀδελφὴν Δηικράτης Add.
 875a(a).

Τὴν πάντων γλυκίω 678.
 Τὴν πολλοῖς δήμοισι 609.
 Τὴν σεμνῶς ζήσασαν 596.
 Τὴν σὴν εὔνοιαν 481.
 Τὴν στήλην, παροδεῖται 713.
 Τὴν στήλην, παροδῖται 334.
 Τὴν τεμμητὴν ἀνθρώποις 370.
 Τὴν τρίβον ὃς παράγεις 627.
 Τὴν ὑπάτην ἄφεισιν 795.
 Τὴνδ' ἀρετῇ . . ἀποκυδήνασαν 164.
 . . τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης 1070.
 Τὴνδε θεὰν ἀνέθηκε 827 b.
 Τὴνδε Ποσειδίππος 780.
 Τὴνω τοι τόδε σάμα 187.
 Τηροῦσ' ἢ διέμεινεν 159.
 Τῆσδε πατρὸς τάφος ὅδε 545 a.
 Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα 1001.
 Τίκατε τέχνα τὸν ἄριστον 1080.
 Τίκατε Τύχη, σπεῖρεν δέ 695.
 Τίκατομαι ἐν Παγαῖς 469.
 Τειμάνδρα Κυπάρης 697.
 Τειμόθεος ὁ πατὴρας 539.
 Τείμων Τειμαίου 899.
 Τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγη 376 a.
 Τίς ἂν προσάξει χεῖρα 376 b.
 Τίς ἂν προσοίσει χεῖρα 376 c.
 Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε 723.
 Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας 667.
 Τίς μοιρῶν μίτον ὕμμιν 478.
 Τίς μου τὴν Σειρήνα 551 b.
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε 999.
 Τίς Πλάταιαν σύλλησεν Add. 545 c.
 Τίς τίνας ἦν, εἶρη 247.
 Τίς τόδε καλὸν ἀγαλμα; 385 b.
 Τίς τοῦμὸν δύστηνον 298.
 Τὸ ζῆν ὁ ζήσας 387.
 Τὸ μνημῖον ὄρας 454.
 Τὸ σῆμα Φράτη 410.
 . . τόδε σῆμ' ἀγαθοῦ Add. 4 a.
 Τοιάδε τις δεῖξας 940.
 Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος 453.

Τοῖσδέ ποτ' ἐν τριόδοις 1090.
 Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε 830.
 Τὸν ἐν βροτοῖς φανέντα 125.
 Τὸν Ἑστιαίου τῆς τραγωδίας γραφῆ
 praef. 222 bi.
 Τὸν θεράπων πρῶτον 886.
 Τὸν θεσμῶν ταμίην 911.
 Τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 350.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 351.
 Τὸν κλυτὸν ἐν ζωῖσι 366.
 Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα 917.
 Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς praef. 856 a.
 Τὸν νέον ὄντα, φίλοι 278.
 Τὸν παρθενῶνα τόνδε praef. 1046 a.
 Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα 553.
 Τὸν πᾶσιν φίλιον 427.
 Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι 462 a.
 Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα 237.
 Τόν ποτ' ἐν εὐσεβίῃσιν 500.
 Τὸν πρόμαχον θεσμῶν 912.
 Τὸν πρὸ πύλαις Ἑρωα 841.
 Τὸν σοφίην προύχοντα 601.
 Τὸν σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον 372 a.
 Τὸν σοφὸν ἐλλόγιμον Add. 459 a.
 Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν 920 i.
 Τὸν στρατιᾶς κοσμοῦντα 900.
 Τὸν τάφον ἡργάζοντο 579.
 Τὸν Χαρίτων με γέμοντ' 622.
 Τόνδε ἀπὸ δαδούχων 950.
 Τόνδ' ἀρετῇ λάμψαντα 222.
 Τόνδε ἀρετῇ προύχοντα 963.
 Τόνδε Λυκοκλείδης 791.
 Τόνδε νέον οἱ τύμβον 444.
 Τόνδ' ὁ παλαιστροφιύλαξ 411.
 Τόνδε Πύργης ἀνέθηκε 751.
 . . τόνδε τάφον τεύξεν 523.
 Τοῦνομα μὲν Χαρίας 495.
 Τοῦπικλέους παιδός 7.
 Τουτί τὸ δῶρον praef. 1119 b.
 Τοῦτο γὰρ ἐν ζωῖσιν 520.

Τοῦτ' Εὐδοῦς βροτοῖς 261 b.
 Τοῦτο σαοφροσύνας 204 d.
 Τούτοις τοῖς ἐλέγοις 1000.
 Τοῦτον ὄν εἰσοράας 898.
 Τραιανῶ τάφος οὗτος 632.
 Τραινακρία γαῖα 563.
 . . τρος αὐτοῦ Νεικίτης 947 a.
 Τρωίλε, χαῖρε καμῶν 475.
 Τυτθὸν γευσασμένη 421.
 Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 616.
 Τύμβε, τίνας τόδε σῆμα; 256.
 Τύμβον . . πίστῳ ἀμειβομένη 117.
 Τύμβον μὲν, Φιλιάδελφε 243 a.
 Τύμβον ὄρας, παροδείτα 685.
 Τύμβον σοι ποιήσα 365.
 Τύμβος μὲν κρίπτει με 292.
 Τύμβον μὴ παρίδης 687.
 Τύμβος ὅδε κρίπτει 684.
 Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441.
 Τύμβω τῷδε Βόηθον 216.
 Τῷ κλυτῷ νίωνοί με 133.
 Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις praef. 1119 a.
 Τῷδ' ἐνὶ τύμβω ἐγώ 689.

Ὑγεῖα, βροτοῖσι πρεσβίστα 1027 b.
 Ὑιὸν Νικομάχου 848.
 Ὑιὸς Ἀριστάρχου 535.
 Ὑιὸς Βίωνος Ἀπίων 236.
 Ὑιὸς ἐγὼ λεγόμεν 617.
 Ὑιοῦ Τλασίαῤο 179.
 Ὑμνῶ θεὸν Μέλῃτα 1030.
 Ὑπὲρ τύχης τοῦ κυρίου 1010.
 Ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου Add. 874 a.
 Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ 433.
 Ὑπνώδης Φίλιος 774.
 Ὑψιμέδων, ὕπατε 792.

Φαίδιμον Εὐθυγένους 72.
 Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἐρωτος 1085 b.
 Φαρμάκω στάλαν 252.
 Φερσεφόνα, τὴ φίλεργον 244.

Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδῆς 1140.
 Φθέγγεται, ἡρεμεί 1109.
 Φθέγγασο, Λατοῖδα 987.
 . . Φίλα δέ με γένατο μήτηρ praef.
 480 a.
 Φιλῆτων τόδε σῆμα 630.
 Φιλοστράτα βέβηκα 463.
 Φλαβιανῶ ἥρωι 552.
 Φλωρεντίνος, ἄριστος ἀνὴρ 1057.
 Φλώρος Καικιλίου 696.
 Φοίβης ἐνθάδε σῆμα 150.
 Φοῖβον ἀκερσεκόμη 801.
 Φοῖβω ἀκερσεκόμη 800.
 Φουνησουλανὸς ἐνθαδεῖ 995.
 Φράζε, γύναι, γενεῆν 248.
 Φράζε, τίνας γονέως 218.
 Φῶς πατρικὸν ποθέουσα 726 a.
 Φωσφόριον Μεγαρήης 914.
 Φῶτα θεοῖς ἵκελον 507.

Χαῖρε, γύναι Πάνθεια 243 b.
 Χαῖρε, Ἐρμῆ πατριῶε 974.
 Χαῖρε, καὶ αὐδάσεις 991.
 Χαῖρε, καλὴ πασῶν 435.
 Χαῖρε, Κρίτων 235.
 Χαῖρε, μάκαρ βασιλεῦ 799.
 Χαῖρε μάκαρ, πολύολβε 361.
 Χαῖρέ μοι, κάλλιστε καλῶν 790.
 Χαῖρέ μοι, ὦ Δήλου μεδέων 1025.
 Χαῖρε, τάφος Μελίτης 79.
 Χαίρειν τὸν κατὰ γᾶς 190.
 Χαίρετε οἱ παριόντες 22.
 Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς 280.
 Χαίροις, Σώτηρε 503.
 Χαίροις, ὦ παροδείτα 322.
 Χερσί τε καὶ τέχναις 776.
 Χθίσδον μάν, φίλε Μέμνον 989.
 Χρῆμα τὸ πᾶν Θεΐας 626.
 Χρηστὸν βίον βραχύν 524.
 Χρηστὸς τέθαπτ' Εὐβουλος 619 a.
 Χρηστοῦ Τέχνωνος 93.

- .. χρηστῶν πρὸς πάλιν 602.
 .. χρυσάερος . . δωδεκέτης δὲ πέλω
 Add. 688 a.
 Χρυσοχέλυ Παιάν 1023.
 Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα Add. 35 a(a).
 Ψυχρὸν ὕδωρ δόϊσι σοι 658.
 ὦ Διὸς Ἄλκμήνης τε 831.
 ὦ Ζεῦ πάτερ, εἶθε 1133 a.
 ὦ μὴ δίδωσιν ἡ τύχη praef. 1117 b.
 ὦ παῖ τοξότα 811.
 ὦ παῖ, φυλάσσου 1117 b.
 ὦ παῖ, χαῖρε πρόφρων 1014.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα 1009.

- Ἦ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς 69.
 Ἦ φίλε παῖ, Θεοδώρηον 1093.
 .. ὦ φίλε, μή . . 533.
 Ἦ Χρόνε, παντοίων 27.
 Ἦδ' Ἐπάφου γέννημα 592.
 .. ὡ ἦρωι θέσαν τότε Add. 552 a.
 Ἦσι Σοφίη καὶ Μοῦσα 413.
 Ἦκυμόρου πινυτοῦ 527.
 .. ὠκυπετῆς δὲ μόρος 148.
 Ἦλεο δὴ στυγερωῦ 505.
 .. ὤλετο καὶ Θήβης 1049.
 Ἦλετο ποντοπόροις 628.
 Ἦς ἀγαθὸν καὶ παῖδα Add. 228 a.
 .. ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249.
 Ἦς ῥόδον εἰαρινόν 544.

adde:

- Ἐγλυψέν με σίδηρος praef. 831 b. Ἠλικίην παῖς εἶμι praef. 831 a.

II. DEORUM NOMINA.

- Ἄγεσίλας 195,2.
 Ἄδης 89,4. 99,5(?). 109,3(?). 141,3.
 233,10. 252,1. 383,5 496,3. 544,1.
 1026,4. Ἄδας 202,3. 259,2 250,3.
 256,9. Ἄιδης 150,8(?). 151,8. 162,3.
 199,2. 201,2. 208,4. 345,4. 467,4.
 468,2. 474,6. 496,6. 655,8. Add.
 241a18. 242a4. Ἄιδας 256,9. —
 Ἄδου 131,1(?). 264,5. 452,18. 587,1.
 646,3. 1082,11. Ἄιδου 655,10.
 Ἄιδεω 149,4. 237,3. 381,2. 575,2.
 Add. 697a2. Ἄίδαο 16,1. 235,1.
 558,6. 565,4. 708,3. 1036,1. Add.
 306a3. Ἄδα 222,3. Ἄίδα 26,9.
 42,4. 372,13. Ἄιδας 87,4. 292,3.
 431,3. 519,1. 540,3. 1028,43.
 1034,15. 1046,84. 1092,1. — Ἄιδη
 310,3. 336,8. 372,9. Ἄδα 514,5.
 — Ἄδην 129,8. 334,8. 671,3. Ἄιδην
 215,3. 288,5. 290,3. 297,4. 313,2.
 12. 345,2. 384,4. 388,6. 434,6. 474,2.
 538,6. 547,16. 624,2. Ἄδαν 204,10.
 241,5. 573,7. Ἄιδαν 208,14. 231,6.
 238,2. 248,2. 258,3. 313,6. 560,2.
 691,4. — Ἄιδη voc. 578,1. Ἄίδα
 576,3. 577,5. — Ἄιδωνεὺς 618a9.
 Ἄιδωνίδος Δίηθης 204,11.
 Ἄθηναίη 409,5. 1046,89. Ἄθαναία
 560,4. Ἄθηνη 1046,54.75. — Ἄθη-
 ναίας 749,7 (πολυβούλου). Ἄθηναίης
- (ἔργα) 268,4. 356,1. 412,1 (ἔργων).
 874,4 (ἔργα). 910,3. Ἄθηναῖς 1023,1.
 1038 IV. Ἄθηνης 152,7 (δῆμος).
 161,6. 162,5 (ἄστν). 1046,46.
 1083,3. — Ἄθηναίᾱ 739,1. 754,1.
 756,1 (πολιούχῳ). 768,7 (πτολι-
 πόρθῳ). Ἄθηναίῃ 752,2 (παρθένῳ).
 769,1. 1035,4 (πολεμηδόκῳ Ἄτρυ-
 τῶνῃ). Ἄθαναία 742,1. Ἄθανά
 43,3. 757,1. — Ἄθηνᾶν 795,1. —
 Ἄθηνᾶ πότνια 771,3. — Διὸς γλαυ-
 κώπιδι κούρη 738,1. — θεά 861,1.
 — V. Ἄτρυτῶνῃ, Παλλάς, Τριτο-
 γένεια.
 Ἄθῶρ 1139,1.
 Αἰδῶς Hora 1110,4. Αἰδοῦς μεγα-
 λόφρονος 34,1.
 Ἄιδωνεὺς v. Ἄδης.
 Ἀκέσιον Telesphorum 1027,36.
 Ἄκρητος 1111,3.
 Ἄκωρι 1139,1.
 Ἀμενώθ Memnon 992,3.
 Ἄμμων 1029,3. Ἄμμωνος 833,1.
 835,5. Ἀμμώνιον θεόν 1024,1.
 Ἀμυκλαίοισι θεοῖσι Dioscuris 650,4.
 Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 Ἄνουβι 1029,1.
 Ἄπιν 991,6.
 Ἀπόλλων 518,1 (κλυτότοξος). 858,3.
 — Ἀπόλλωνος 191 et 192 (Καρνήου).

- 1038 VI (Πυθίου). Add. 875a7. praef. 743a2 (Πυθίου). — Ἀπόλλωνι 747,1. 778,1. 798,1. 1082a. — Ἀπόλλωνα ἑκατηβόλον 801,1. — Ἀπολλων 799,1 (ἑκατηβόλε). 1023,2 (ἡίε). 1040,1 (δέσποτα). — Apollo συρικτά, ὑμνηπόλε 802,1. — V. Δοξιάδης, Φοῖβος.
- Ἄργου 1032,3
- Ἄρετῆν 34,2.
- Ἄρης 24,4. 180,1 209,4. Ἄρης Νομάδων 251,2. — Ἄρεος πόνων 752,2. Ἄρεος πάγος 886,3. Ἄρεως 1038 III. — Ἄρην 407,7. 461,6. Ἄρεα 187,3. Ἄρηα 1049,3. — Ἀρείου πάγου 867. 878. 955 praescr. 964. 972 subscr. Ἀρείας βουλῆς 893,1. Ἀρεοπαγιτῶν 868 subscr.
- Ἄρμαχιν 1049,12.
- Ἄρμονίη Add. 888a4.
- Ἄρποκράτου 833,2.
- Ἄρπυιαι κλωθῶες 1046,14.
- Ἄρτεμις 872,1. 873,1. — Ἀρτέμιδος 461,4. 869,2. 872,1 (Ἐλαφηβέλος). Add. 888a8. — Ἀρτέμιδι 808,2. 874 praescr. (Ὀρθία). Add. 750a2. — Ἄρτεμιν 786,2. 870,2 (Ὀρθωσίην). — ἀνασσαν Ἐφέσου Κρησίαν 798,2. — V. Ὀρθία.
- Ἄσκληπιῶ 506,11. 868,1. Ἄσκληπιῶ 506,5. — Ἄσκληπιῶ 805,1 (ἡτῆρι). Add. 805a praescr. (σωτῆρι). Add. 805a(a) praescr. (βασιλεῖ). — Ἄσκληπιῶν 797,1 (σωτῆρα). 1035,19. — Ἄσκληπιέ 803,1. 804,1 (σωτῆρ). Add. 805a9(Παιάν). 1027,1(Παιήων). 1027,5 (ἡπίσφρων). — Aesculapio uicé i. e. Phoebi 797,5. 800,1.
- Ἄτρυτώνη Ἀθηναίη πολεμηδόκω 1035,4.
- Ἄττει ὑψίστω 824,2. — Ἄττειω 822,4.
- Ἄφρογένειαν 810,1.
- Ἄφροδίτης 727,4 (χρυσῆς). 784,1. 811,8 (σϋρανίας). 1046,4 (Ἰδαίης). Ἄφροδίτας Κυγίας 1027,11. — Ἄφροδίτη 809,1. Ἄφροδίτα 783,2. V. Κύπρις.
- Ἄχαιῆς Cereris 406,11 (?).
- Ἄχέροντος 228,7. — dat. 559,3. — acc. 256,4. 260,3. — Ἄχεροντίδα λίμνην 702,8.
- Ἄως v. Ἥως.
- Βαίτ 1139,1.
- Βάκχος 1027,43. — Βάκχου 810,7. 821,1. 5 (homo Bacchi specie indutus). Βάκχοιο 871,3. — Βάκχω 582,1. 821,1.
- Βαλμαρκωῖθ 835,1.
- Βασιλῆν i. e. Cereris et Proserpinae 822,9.
- Βασίλεια Διός ludí 492,5.
- Βασιληίδος v. Ἥρης.
- Βελιάρ 1140,2.
- Βήλῳ 836,1.
- Βοναδῆς 588,2.
- Βορέου χεῖμα 214,4.
- Βρομίον 611,4. 871,1 (ἀγροτέρου). Βρομίσιο 608,2. — Βρομίω 788,1. 810,12. 819,1. 876,1. 924,3.
- Γενίου 840,2.
- Δάματρι 785,1.
- Δέσπονα Proserpina 1026,3.
- Δήμητρος 321,5. 741,3. 1035,14. praef. 1046a2. Δημήτερος 871,3 (?). 1046,96. — Δημήτρα terram 618,12. — Δημητρία χθονί 325,2. — V. Δάματρι et Δηώ.
- Δηώ παλαιή 1046,6. νέη i. e. Faustina maior ibid. — Δηοῦς 116,1. 153,12 (πυρφόρου). 821,2. 861,2. 866,1.

950,2. Add. 97a1. — Δηοῖ 863,3.
 — Δηώσιο Τριόπασ 1046,64.
 Δίκη 522,12. — gen. 905,5. 906,3.
 909,8. praef. 831b2. — dat. 831,7.
 Διονύσου 406,11. 586,1. 705,2. 819,2.
 Διωνύσου 153,11. — Διονύσω 587,5.
 588,3. 926,13 (Καδμείω). Διωνύσω
 1035,5. — Διόνυσον 871,5. 876
 praeser. — Διονύσια Iudi 925,1.
 — V. Βάκχος et Ἐλευθερέως.
 Διόπανι 827,5 (φιλευλήχῳ).
 δωδεκα θεοῖς 768,3. — θεῶν 1043,3.
 Δωρίδος εὐλοχία 1028,66.

Εἰλειθια 238,1. Add. 241a15. —
 Ἐλειθυία 94,4. — Εἰλειθυιαί Add.
 805a7.

Εἰραφιωτήν 1035,17.
 Ἐκαέργη 460,6.
 Ἐκάτης 376 d 2 (μελαίνης). — Ἐκάτη
 χθονία 1136,5.
 Ἐλέου βωμόν 792,2.
 Ἐλευθερέως Dionysi 817,4.
 Ἐλευθερίας τέμενος 903,6.
 Ἐνναλίον Add. 874 a 5.
 Ἐργάνη θεά 776,3.
 Ἐρεβος 1029,7. Add. 35 a 2.
 Ἐρμῆς 218,7. 1028 col. III. 28.
 1046,98 (Τριόπειος). — Ἐρμῆσω
 162,3. ἡλιθιῶναις 1136,5.
 Ἐριονίος 272,9. — voc. 815,11 (παν-
 τοκράτωρ). — cf. 816,5. 1038 x.
 Ἐρμάωνι 949,4. 964,2. — acc. 1046,24.
 — Ἐρμᾶνος διφαλέω 1028,10.
 Ἐρμῆς 302,3. 320b3. 407,7. 414,9 (Κυλ-
 λήνιος). 785,4. 816,1. 824,1 (δίκαιος).
 947c. 980,12. 1042,1. Ἐρμᾶς 783,2.
 — Ἐρμοῦ 817,3. Ἐρμέω 1046,32.
 Ἐρμείας 312,9. 955,1. Ἐρμεία
 1038 x (ἔριονίου). Ἐρμάου χθονίου
 505. — Ἐρμῆ 759,1. 772,1 (ἀγο-

ραίω). 817,4. 924,1 (ἐναγωνίω). 948.
 Ἐρμᾶ 942. Ἐρμεία 247,5. 943,2.
 — Ἐρμῆν 295,4 (γυμνασίων πάρε-
 δρον). 781,12. 812,1. 813,1 (Ναϊά-
 δων συνοπάονα). 816,1. 5. 1032,5.
 Ἐρμείαν 827,2. — Ἐρμῆ 575,1.
 815,1. 974,1 (πατρῷε). 975,4. Ἐρ-
 μεία 107,2. 974,3. Ἐρμείη 411,4.
 — Ἐρμαίου Πανός 827,3. — Ἐρ-
 μαῖ hominum imagines 108,3.
 949,1 (νέον Ἐρμείαν). 959,1 (Χρυσίπ-
 που). 965,1 (Ἀλεξάνδρου). 970,1
 (Φιλήμονος).

Ἐρμοῦ ἐξ πατρίδος vid. ind. geogr.
 Ἐρσης 1046,32. — acc. ibid. 54.
 Ἐρως 226,7. 1103,1. 4. 1111,3. —
 gen. 1085,5. — dat. 1085,1. —
 σῶφρων 811,7 cf. Add. — παῖ
 τοῦτο Κίπριδος 811,1.
 Ἐσπερίδων μῆλα 1082,12.
 Ἐσπερος 568,4
 Ἐστία praef. 824a1.
 Εὐβουλήι Plutoni 272,9.
 Εὐνομή Hora 1110,4.
 Εὐσόδον Panem 825,2. — voc. 826,1.
 Εὐσεβίης τόπος 1055,1.
 Εὐφρονίδης Vranus 1029,6.
 Εὐφροσύνης 1038 v. cf. v. 24. 1089,12.
 Εὐχαίτη Plutoni 1034,23.
 Ἐῶς 568,3.

Ζεὺς 320,1. 1029,3. (Κρονίδης). 320,6
 (τερπικέρανος). 336,4. 380,5. 542,6.
 618 in. 926,5 (Ὀλύμπιος). 978,4
 (Σωτήρ Augustus). 1046,11. 19. 21.
 1080,2. — gen. 170,3. (αἰγιάχου).
 288,4 (αὐλάς). 312,8. 465,8 (Ἐψί-
 στου). 492,5 (Βασίλεια) 556,1 (ἀμ-
 φίπολον). 594,5 (αἴσης). 9 (οἴκον).
 618,21 (ιόν) 738,1 (καύρη). 740,1
 (παῖ). 753,4 (θύγατερ). 771,3 (παῖ).

786,1 (παῖδα). 789,1 (εὐνέτις). 805,1 (Σωτήρης). 818,23 (τέκος). 822,9 (δαδοῦχος). 827,2 (υἷον). 828,1 (κουρή). 830,1 (γόνον). 831,1 (αἷμα). 873,3 (ἀργήρη). 933,2 (αγῶνα). 938,2 (ἀγῶνα). 986,3. 992,2 (πόλιος). 995,9 (Πελασγικοῦ). 1023,7 (τέκος). 1032,5 (ἐργασίην). 1088,3 (ἐκγονος). 1124,1 (ἀπάτα). 1138,1 (παῖς). Add. 750a3 (αἰγίοχοιο). 903 a3 (θέμιδι). praef. 824a5 (οἴκους). — Δί 745,3. Δι' 746,1. Δί 787,1 791,2 (Ξείνων ἐφόρω). 834,1 (Ἡλίω Σεράπει). 1035,22 (Διὶ καὶ Διὶ Βάκχῳ). 1046,20 (πατρί). 1096,10 (Ρεμβηνόδω). praef. 1100a (Ὀλυμπίω). — ἀνακτι θεῶν 793,11. — acc. 1035,9 (ἀστεροπητήν). praef. 856a6 (σωτήρα χτίστην ἄλλον Δία). — voc. 265,7 (Κρονίδα). 743,1 (Ὀλύμπιε). 1133,1 (πάτερ). — Διόθεν 498,11. 904,2. — V. Ζήν.

Ζεφύριοιο 1046,22.

Ζηνός 312,1. 594,3. 618,40. 1035,3. Add. 1029a1 (Ὀλυμπίου). Ζανός 978,2. — Ζηνί 24,2. 768,11. praef. 768a2. 834,1 (Παναμερίω). 1035,1 (Κρονίδη βασιλῆϊ). Ζανὶ Ἐλευθερίω (Augusto) 978,2. — Ζῆνα Οὔριον 779,2. — ὕπατε πάτερ 792,1.

Ἡγεμόνος Jacchi 588,3.

Ἡελίου ὁρόμον ludum 947,4. — Ἡλίω 618. 834,1 (Διὶ Σεράπει).

Ἡμέρη 232,1.

Ἡρη 243,22 (ζυγίη). — Ἡρης 268,3 (Βασιλείης). 822,7 cf. v. 10 (Βασιλῆδος). — Ηρα 742,2. 846,6. Ἡρη 1096,10.

Ἡρακλῆς 1138,1 (καλλίνικος). — Ἡρακλέους 492,5 (ἀθλοῖς). 874,6.

947,5. 952,2. 957,6. 966,6. Ἡρακλέος 1088,3. Ἡρακλῆος 724,5. 946,3. Ἡρακλείος (?) 947,1. — Ἡρακλεῖ 790,2. 7. 942. 948. Ἡρακλεῖ 943,2. — Ἡρακλέα eiusque labores 350,5. 863,8. — Ἡράκλεες 831,2. 14. — Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον 830,1. αἷμα 831,1. Ἡργενεῖς 312,7.

Ἡρωα 841,1.

Ἡφαίστου 907,6. — dat. 1015,11.

Ἡώς 995,5. 998,1 (ρόδοδάκτυλος). — Ἡοῦς 1002,3. Αὔως 992,1. — Ἡῶ 994,3.

Θαργήλια 940.

Θέμις 512,2.

Θεῶ μεγίστω 838,1 cf. praescr.

Θεσμοφόρους deas 774,3.

Θέτις 191,8. — voc. 993,1.

Ἰάκχου 957,1. — V. Ἡγεμόνος.

Ἰησοῦς Χριστός 1140. — V. Χριστός.

Iustitiae 837 ep. lat. 1.

Ἰοχέαιραν 1046,53.

Ἰσις 985,5. 1028,7 (χρυσόθρονος). 1028,15. ibid. 26 (πολίβουλος). ib. 68. 1029,5 (πολυώνυμος). — gen. 586,2. 833,1. 978,5. 981,2 (Ἰναχίης). 981,9. 1047,2. — dat. 982,1 (καρποτόκω). — acc. 983,2 et 984,2 (μεγάλην θεάν). 985,4. 1022,5. 1023,3 (βασιλίσσαν). — voc. Add. 874a2.

Κάβειροι 1035,7.

Καδμείω Διονύσω v. Διόνυσος.

Καλλιόπης ἔργα Add. 688a6.

Καμάτου θεοῦ 1027,27.

Καρνεῖαις θυσίαις 465,2.

Κλυμένου Plutonis Add. 552a2.

- Κλωθω 693,2.
 Κόρης 822,9. 857,4. 880,4. Κούρης
 741,3. 866,1. — Κούρα 785,1.
 Κρόνος 1046,9. — gen. 1038 VII (τεκνο-
 φάγου). Κρόνω 1028,15.
 Κρονίων 998,7.
 Κρονίδης 511,2 (ἄναξ). 831,7. — acc.
 1035,17. — voc. 743,1 (ἄναξ).
 Κύπρις 244,3 363,4. 369,3. 560,3.
 980,12. 1103,2. — gen. 582,2.
 628,2. 717,2. 811,1 (λυγείης cf.
 Add.). 1044,4. — Κύπριν 89,5
 (ἴσιαν λέχους). 784,2. 794,2. Κύπριδα
 810,12.
 Κυρήνην Add. 842a1.
- Λήδης 863,5. — acc. 648,8.
 Λατοῦς 1023,2. — Λητοῖ 1015,7. —
 Λητοῖδου 1027,2. — dat. 594,10.
 Λατοῖδα (Memnon) 987,1. — Λη-
 τωίδος 872,7. Λητωῖδα κούρην 870,1.
 — Λητογενές Add. 228b7.
 Λιβύη Add. 842a2.
 Λοξίου 830,4. — Λοξιάδης 859,1.
 Λυαίω 821,5.
 Λυκαονίη Πιτάνη 473,6.
 Λυκίω v. Φοῖβος.
- Μαίας s. Μᾶς (?) gen. 406,10 adn.
 Μαίας 411,3. 812,1. Μαίης 827,1.
 — Μαιάδος 815,1.
 Μανδύλι 1023,1. 5. 7.
 Μέλιτα θεὸν ποταμόν 1030,1.
 Μέμνων 986,4. 989,7. 990,7. 994,1.
 996,5. 1000,5. 1002,3. 1013,2. —
 gen. 988,2. 989 praescr. 990 prae-
 scr. 996,2. 997,2. 1001,1. 1002
 praescr. 1003,1. 4. 1008,2. 1019,2.
 — dat. 992 praescr. — acc.
 990,1. 10. 993,1. 1017,1. 1018,2.
- voc. Μέμνων 987,2. 1012,5.
 Μέμνον 989,1. 991,1. 992,1. 995,4.
 998,2. 1006,1. 1007,3.
 Μηνός φωσφόρου 1038 VIII.
 Μήνης ἄθλα Σελήνης 947,4. — dat.
 872,3 cf. Add.
 Menis 836 ep. lat. 1.
 Μητρὸς θεῶν 588,3. 1038 IX. — dat.
 823 praescr. — Μητρὸς παντοτέκνου
 44,1. — Μητέρι τῇ πάντων 824,1.
 Μίθρης indeclin. 585,1. — Mithrae
 dei invicti 824 subscr.
 Μνημοσύνη 789,1. — gen. Add.
 1029 a 1. — Μνημοσύνης λίμνης
 1036,4. 9.
 Μοῖρα καλῆ 838,1.
 Μοῖρα (καὶ Εἰλειθια) 238,1. 552,4.
 — gen. 470,2 (ἀμβροσίης). — Μοῖραι
 314,8. 403,2. — gen. 384,4. 1038 I.
 — fati vocabulum creberrimum.
 Μοῦσα 413,1. 474,5. 512,2. 560,5. —
 Μούση δεκάτη 609,5. — nom. pl.
 271,5. 497,3. 538,3. 613,7 (carmen).
 781,5. 1084,10. — Μουσῶν 127,1
 (προφήτιν). 226,7. 231,6 (σελίω).
 415,3 (θέραψ) 614,4. 686,5 (Πιε-
 ρίδων). 994,6. 1089,10 (δῶρον).
 Μουσέων 106,2 (δῶρα σοφῶν). Μου-
 σῶν 101,3 (θεράπων). 617,4 (δῶρα).
 1084,8. Add. 228a7. Μοισῶν 845,1.
 Μοισῶν 238,2. — Μούσαις 100,1.
 580,2. 594,10. 829,1. 926,13 (Ελι-
 κωνίσι). Add. 277 a 4. praefat.
 474a1 (ἀρέσας). Μούσαισι 273,1.
 616,3. 674,8. Add. 888a5. Μού-
 σῃσι 224,1. — Μούσας 789,1. —
 Μουσειῶν ἐπέων Add. 1029 a 3. —
 V. Πιερίς.
 Μῶαν 806,2.
- Ναίδες 570,10. — Ναιάδων 802,2 (κοι-

ρανε Apollo). 813,1. — *Ναιάσιν*
Νύμφαις 1075,1. — V. *Νύμφαι*.
Νέμεσις 119,4 et 367,9 (apud inferos).
 1046,93. — *Νεμέσει δεσποίνῃ* 837,1
 cf. epigr. lat. 1.
Νηρεύς 1028,74.
Νίκας 818,10. — dat. 924,2. — acc.
 794,1.
Νύμφαι 115,1. 571,1 (*κρηναίαι*). —
Νυμφῶν 342,3. 762,2. 1074,2 (*πότ-*
νια). *Νυμφῶν* 162,5. 828,2. (*ἄφ-*
θιτε). — *Νύμφαις* 599,1. 810,12.
 827,1. 913,3. 1071,1. 1072,4 1075,1
(Ναιάσιν). *Νύμφαισιν* Add. 828 a 1.
Νύμφησιν 1072,3.
Ονειῖρους 839,1.
Ὄρθειῖ 806,1. — V. *Ἄρτεμις*.
Ὄρθρος 232,3.
Ὅσειρις 1029,2. — gen. 414,5. 1028,
 16. — acc. 1015,8.
Ὀπί *Ῥαμνουσίας* 1046,61.
Ὀυρανὸς Εὐφρονίδης 1029,5. *Ὀυρανοῦ*
ὕεις 1035,7.
Ὀυρανιώνων 288,6. 999,1.
Ὀυρανίδαισι 618,38.
Παιάν 797,4. 799,1 (*βασιλεῦ*).
 1023,1 (*χρυσυχέλυ*). 1026,1 (*δέ-*
σποτα). 1026,7 (*μάκαρ*). *ibid.* 24
(ἀκειρεκόμης). Add. 805 a 9 (*Ἀσκλη-*
πιέ). *Παιήων* 1027,1 (*Ἀσκληπιέ*).
Παιῆον 803,1 (*ἀνάξ Ἀσκληπιέ*).
 — *Παιῶνος* 473,2. 884,3. *Παι-*
ᾶνος 780,2. 1026,34. 42. Add.
 805 a 2. *Παιήονος* 886,1. — *Παιήονι*
 1035,6.
Παλλάς 794,1. 796,1 (*δέσποινα*). 844,2.
 852,1. — gen. 97,2 (*ἐργοπόνου*).
 532,2 (*δῶρις*). 850,3. — dat. 748,4.

751,2 et 770,2 (*Τριτογενεῖ*). 912,4
(προμάχῳ Κεκροπίῃ). 1035,21. —
 acc. 1038,18 (*Ἀθιναίην*).
Πάν 781,10. 976,1. 1103,3. — gen.
 827,3 (*Ἐρμαίου*). — dat. 827,1.
 1103,1. — voc. 1104,2 (*ἀγρότα*).
 — V. *Εὐσodus*.

Πανημερίῳ v. *Ζηνί*.

Παφίῃ 512,2. — gen. 614,4.

Πειθῶ 1028 col. III 10.

Περσεφόνη 494,1. *Περσεφόνα* 195,3. *Φερ-*
σεφόνα 244,2. — *Φερσεφόνης* vel
Περσεφόνης *θάλαμος* vel *θάλαμοι*
 35,4. 50,2. 98,4. 201,4. 203,4.
 231,2. — *δῶμα* 62,4. — *δῶματα*
 189,6. — *δόμον ἀδίαυλον* 244,9. —
αὐλή 494,1. — *ἄγγελε Ἐρμῆ* 575,1.
 — *Φερσεφόνη* 272,10. — *Περσε-*
φόνην 818,10. — *παμβασιλῆα* 218,15.
 — *Φερσεφόνηα Πλουτώνια* 506,9.
 — *Φερσεφονεῖ* (*ἐπαινή*) 449,3.

Πιερίς 98,2. — gen. pl. 207,2 (*φίλος*).
 618 ep. 12 (*carminum*). 686,5.
(Μουσῶν). 851,6. Add. 228 a 2. —
 dat. 310,7 (*carminibus*). — acc.
 268,4.

Πηλιάδος 223,4.

Πλούτων 558,6. 575,5 (*δακρυχαρής*).
 848,7. — gen. 367,7 (*βασιλῆος*
ἀνθρώπων). — *Πλουτώνια* v. *Περσε-*
φόνη. — *Πλουτέως* 125,6 (*κελεύσμα-*
σιν). 128,6. *Πλουτέος* 226,4 (*ἐμμε-*
γάρους). 372,2 (*οἰκία*). 372,20 (*δῶμα*).
 — *Πλουτήι* 449,3. — *Πλουτεῦ*
 462,14. 570,1 (*κοίρανε*). — V.
Ἄγασίλας.

Πολύμνια 787,1.

Ποσειδῶν 779,3. — *Ποσειδῶνος* 1038 II.
Πρίαπος 807,5 (*Δαμψακηνός*). — *Πρί-*
ηπος (?) 817,3. — acc. 782,5.

Πρόνοια 1096,8.

Πύθειον Apollinem 1039,2. 1040,2.
— Πουθίῃος 492b praefat.

Ῥέης 822,4. — Ῥέη 822,10. Ῥεΐη
823,4. 824,1. — Ῥεΐην 618,22.

Ῥεμβηνόδω v. Διί.

Σάραπιδος 832,1 (ύψιμέδοντος). 875,3.
824a1 praefat. — Σάραπιν 1022,5.
— Σάραπι 981,5. Add. 874a1. —
V. Σέραπις.

Σειρήνα 551,5. — Σειρήνων 582,1.

Σέραπις 1029,4. — Σεράπει (Ἡλίω
Διί) 834,1. — Σέραπι 920 π 7.

Σιβύλλης Erythraeae 1075,1.

Σοφίη 413,1.

Sphinx 1015. 1016.

Σωτήρ v. Ζεύς et Ἀσκληπίος.

Σωφροσύνη 34,1.

Τᾶνον 775,2.

Τάρταρον 575,2 (Ἀίδεω). 1136,3. —
παρά Τάρτασιν 722,5.

Τελεσφόρον 1027,38. — voc. ibid.
16. 25. 31. 34. 41.

Τερψιχόρα 788. — Τερψιχόρη ibid. 1.

Τετρακόρης θεᾶς 406,11.

Τηθύν (mare) 1028,55.

Τιθωνοῖο 992,1. 1002,3.

Τιτάν 990,5. — acc. 261,4. — voc.
1025,1 (φαεσίμβροτε).

Τριτογένεια 1046,60. acc. 1035,18. —
Τριτογενεῖ Παλλάδι v. Παλλάς.

Τύχη 244,4. 248,14. 257,6. 334,10.
475,3. 489,4. 492,2. 664,5 (φθονερά).

Τυχα 208,8. 240,6. — Τύχης
440,3 (ιερόν). 491,5 (οἶακι). 526,2
(δεσποσύνη). 538,1 (δηλήμασι). 551,
12. 640,6. 847,1 (τάλαντα). 1039,2.
1040,7. — Τύχην 519,5 (fatum).

Υμέναιος Add. 241a1. — V. ind.
vocab.

Υπερείον 361,1.

Φαέθοντι 618,6 cf. praescr.

Φαμενώθ Memnon 978. 988,2.

Fato bono 838. — Fatis 837 ep. lat. 1.

Φιλόργιε 820,1.

Φοῖβος 473,4. 1039,18. 1040,5 (Ἀπόλ-
λων). — gen. 415,3 (θέραψ). 821,8
(λυκοκτόνου). 823,1. 874,6. 968,3.
1038,26. — dat. 518,3. 773,1. 768,3
(Ἀγυιεί). 800,1 et 801,1 (ἀκερσε-
κόμη). 808,2. 821,6 (Δυκείω) Add.
805a8 (ἀκαιρεκόμη). — acc. 594,6.
1034,30 (τόξοφόρον). 797,5. 931,7.

Χαρίτων 435,3. 622,1. 692,2 (τρισοῶν).
948,4 (ὄμοφροσύνα). 994,6. 1073,9
(πόρον). 1076,1 (λουτρόν). Add.
1029a9. — dat. 269,4. Χαρίτεσσιν
369,4.

Χάρων 646,3 (πορθμεύς). — gen.
302,3 (νῆα). — dat. 647,16. —
voc. Χάρων νηλεόθυμε 566,8.

Χθονίου v. Ἑρμῆς.

Χριστός 1067,4 (ἄχραντος). 1140,6
(ἀναξ). — gen. 427,7 (ἄχραντου).
726, 2. 1064,5 (παμμεδέοντος). ib.
7. — dat. 733 (ἀγίαν ἐν Χ.). 1024,1
(μεμελημένος). — voc. ib. 2 (πάτερ).
Χρόνε 27,1.

᾽Ωκεανός 618,10.

᾽Ωραι 314,4. 1110,5 cf. praescr. —
᾽Ωράων 1072,2. — dat. ibid. 4. —
᾽Ωρα . . ibid. 6.

III. NOMINA GEOGRAPHICA.

- Ἄβατον ius. Aegypti 981,6.
 Ἀβδηρίτης 326 praescr. 759,1.
 Ἀβυδηναίου Ὀσειρίδος 414,5.
 Ἀγγελῆθεν 78.
 Ἀγεανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
 Ἀγρῦλῆθεν 770 subscr.
 Adrianis tribus: Ἀδριανοῦ ἔκγονοι 928,2.
 Ἀζηνιεύς 956 subscr. — ἐξ Ἀζηνιέων 128 praescr.
 Ἀθειληγός 714,2.
 Ἀθῆναι 88,8. 845,3. 1045,1. — Ἀθη-
 νῶν 92,2. 844,2. Ἀθηνέων 1046,37.
 Ἀθηνάων 912,3. 1046,60. — Ἀθή-
 ναις 90,4. 91,1. 534,3. 902,1. —
 Ἀθήνας 26,6. 164,1. 1046,66. —
 Ἀθῆνηθεν Add. 877 a1.
 Ἀθηναῖος 22,3. 775 subscr. — Ἀθη-
 ναίη (γῆ?) 118,1. — Ἀθηναῖοι 36,2.
 941,1. — Ἀθηναίων 26,5. 638,1.
 741,1. 748,2. 755,3. 844,1. 878
 praescr. 955 praescr. — Ἀθηναίοις
 868,3. Ἀθανάοις 928,7. — Ἀθη-
 ναίους 763,2. — V. Ἀττική et
 Ἀτθίς.
 Ἀϊανή 514,2.
 Ἀϊγαῖοι ῥόου 872,13. ὠκεανοῖο 1140,7.
 — Ἀϊγαίας θαλάσσης 1140,7. —
 Ἀϊγαῖον πόντου πλάκα 779,5.
 Aegeis tribus: Αἰγεΐδας λαός 928,3.
 Αἰγίλιεύς 753,3.†
 Αἰγινήτης 52.
 Αἰγύπτου 919,3. 975,3. 978,8. 993,3.
 1028,1. Αἰγύπτιοι 713,3. 978,11.
 981,1. 8. 1015,9. — Αἰγύπτῳ
 1082,15. — Αἰγυπτον 981,3. —
 Αἰγύπτιον Memnonem 990,1. —
 Αἰγύπτιε βασιλεῦ Memno 992,3. —
 Αἰγυπτίων 1020,2.
 Αἰδηψοῦ 269,2.
 Αἰθίοπων 975,3. 978,12. 981,9. 11.
 Αἰμονιεῦσι 191,1.
 Αἰνέων praef. 856 a2.
 Αἴνον 1034,4.
 Αἰζωνεύς 50 praescr. 128 praescr.
 957 subscr. — Αἰζωνέως 133.
 Αἰολίδος πάτρης i. e. Myrinae 552,3.
 Ἀκαδημείης 40,3.
 Ἀκμονεύς 376 e.
 Ἀκουιτανίης 714,6.
 Ἀλαιεύς 65.
 Ἀλεξάνδρεια Aegypti 94,1. 713,5. —
 Ἀλεξάνδρου πόλιος 978,6. — Ἀλε-
 ξανδρεύς 713,14. — Ἀλεξάνδροιο
 πολίτης 654,8.
 Ἀλεξανδρείς Troadis 336,2.
 Ἀμάσεια 154,1.
 Ἀμισοῦ 250,1. Ἀμισοιο 875,6.

- Ἀμύκλης 473,5.
 Ἀμφίλοχοι 183,7. — Ἀμφιλόχων 183,2.
 Ἀναγυράσιος 777 praescr. — Ἀναγυρασίου 50.
 Ἀναύρου 1089,7.
 Ἀναφλυστίου 81.
 Ἀντιόχειαν ad Orontem 435,6. — Ἀντιοχῆ 112,1.
 Ἀντιόχεια ad Maeandrum 272,7.
 Ἀντιοχίς tribus 26,10. Eius auctor Antiochus 957,6.
 Ἀπάμεια urbs Bithyn. 719,2. — Ἀπαμείης 1089,12. — Ἀπαμεία 836,2. — Ἀπαμεία 881,1.
 Ἀπρηνῶν γαῖα 339,10.
 Ἀραβίης γαίης 434,2. — Ἀράβων 826,2. — Ἀραβίους 569,7.
 Ἀρβήλοις 1088.
 Ἄργος Πελασγικόν 846,1. — Ἄργει 822,5. — Ἄργεῖα 746,1. 846,5. — Ἄργείων 466,2. — Ἄργεῖη ἀσπίς 931,5. — Ἄργολικὸς στολός 477,5. — Ἄργολικοῖς ἄγκισσων 932,1.
 Aegoragus v. Ἄρης.
 Ἀρκαδίης 781,11. — Ἀρκαδία 744,3. 1082,4.
 Ἀράθθοιο ῥοῤαῖσιν 180,2.
 Ἀρκανθεῖς 409,1 (fortasse ἤρωι Τροκονθεῖς).
 Ἀσία (eius figura) 1088. Ἀσίη περίφρων praefat. 474 a. — Ἀσίας 768,1. 920 π 2. 1035 praescr. Ἀσίης 293,1. 614,5. 903,1. — Ἀσίαν praef. 877 b. — Ἀσίην (?) Add. 242 a 6. — Ἀσίδος 584,1. 978,3. 1074,1. Add. 903 a 4. — Ἀσίδα 1083,2.
 Ἀσκαλωνίτης 96 praescr.
 Ἀσκανίη γαῖα 1089,2.
 Ἀσκραίω πέδῳ 497,5.
- Ἀστακείης γαίης 168,1.
 Attalis tribus: Ἀτταλίδας λαός 928,1.
 Ἀττικὴν 176,1. — Ἀτθίδος (γῆς) 820,2. Ἀτθίδι χθονί 852,6.
 Αὔσονων ἀγγητῆρι Traiano 549,7. — Αὔσονίης (?) Add. 242 a 10. Αὔσονίη γῆ 622,2. 662,3. 663,2. — Αὔσονίην 146,2. — Αὔσονιον ἄστου 831,12. δάπεδον 584,4. — Αὔσονίου χρήματος 622,4. — Αὔσονίων 165,2. 434,3. 440,10. 498,4. 533,3. 580,12. 594,1. 597,2. Add. 888 a 2. — Αὔσονίους 590,6. 1046,29. — Αὔσονίς 571,4. — Αὔσονίδεσσι Add. 688 a 3.
 Ἀφιδναῖος 74 praescr. — Ἀφιδναίων 755,2.
 Ἀφροδισίας Cariae 620,1.
 Ἀχαιίδα (?) γῆν 926,8. — Ἀχαιῶν 1046,25. 1070,4. Ἀχαιῶν 915,1.
 Ἀχαρνέως 967 praescr. — Ἀχαρνέα 122 praescr. — ἐξ Ἀχαρνέων 97 praescr.
- Βαιστεανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
 Βειθύνιον 534,3.
 Βειθυνός 947 b. — acc. 509,1. — gen. pl. Add. 333 a 3. — Βειθυνάν 250,2. — Βειθυνικῶ βήματι 395,4. — Βειθυνίδος 186,5. 597,1.
 Βοιωτός 775 subscr. — gen. pl. 26,6. 27,4. 748,1. 849,2. 855,2. 926,11. — Βοιωτῶν πεδίῳ 461,7.
 Βοσπορίς γῆ 252,5.
 Βόστρης 455,1. 1066,4.
 Βούβαστος 1028,3.
 Βυζαντος πόλει 534,5. — Βυζάντιος 330,2.
- Γαλατίας 731,4. — Γαλατεία γῆ 406,2. — Γαλατῶν 706,2. 793,8.
 Γαλιλαίῳ i. e. christiano 725,7.

Γαργήτιον 108,2.

Gortyn: Κρητῶν πόλιν 906,2. —
Γορτύνιος 54. 498,1.

Δαλμάτιος 444,4.

Δαρδάνιον γένος 1046,39.

Δελφῶν πετρῶν (?) 1025,4. — Δελ-
φίδι χώρα 490,3. φάμα 843,2.

Δήλου 1025,1. — Δήλιος 213,2.

Διδύμοις 858,2.

Διογένειον Atheniens. 114.

Δίρκα praefat. 938a5.

Δοκίμοιο χθῶν 666,2. — Δοκιμεύς
797,3. — nom. pl. 793,2!

Δορίναμα 828,5.

Δυρραχίον 517,8.

¹Ἐδεσσα 517,13. — ²Ἐδεσσαῖον 517,12.

³Ἐιθηνῶν Καισαρῶν δῆμος 1059,1.

⁴Ἐλαιουσῶν 969 subscr.

⁵Ἐλευθερνᾶϊς 851 subscr. 932 subscr.

⁶Ἐλευσεινίον 151 subscr.

⁷Ἐλεφνηοῖς βῶλος 103,9.

⁸Ἐλικῶν 99,5. 500,4. — acc. Add.
1029a9. — Μούσαις Ἐλικωνίσι 926,
13. — Ἐλικωνίασι Θεσπιαῖς 811,2.

⁹Ἐλλάς 38,1. 254,1. praefat. 474a1.
— gen. 254,4. 489,2. 580,12. 902,2.
905,3. 918,1. 932,5. 10. 978,4. —
dat. 62,1. 461,1. 1046,36. — acc.
27,3. 749,4. 878,9. Add. 241b1.
— Ἐλλαδικᾶν ἀλκᾶν 1081,2.

¹⁰Ἐλλην femin. 719,2. — gen. pl. 330,3.
982,4. 1060,3. Add. 888a2. Ἐλλάνων
843,5. 1084,2. 938a6 praefat. —
dat. 39,3. 473,7. 506,6. 12.

¹¹Ἐλλησπόντῳ 764,1.

¹²Ἐπίδαυρος praefat. 877b1. ibid. 932a3.
— ¹³Ἐπιδάυρου 892,2. — ¹⁴Ἐπιδάυρισι
1027,35.

¹⁵Ἐρετριεύς 89 praescr.

¹⁶Ἐρμιονῆ 926,16.

¹⁷Ἐρμούς ἐξ πατρίδος i. e. Hermupolis
1048,4.

¹⁸Ἐρμώνθιος nomus Aeg. 995,2.

¹⁹Ἐρύθρου πόλις 904,1. — Κεκροπῆς
ibid. 2.

²⁰Ἐσπερίης χθονός 905,1.

Εὐβοίας 103,2. 461,3.

Εὐμενεύς 376e.

Εὐξεινιο i. e. πόντου 537,4.

Εὐπυρίδης 967,2.

Εὐρώπας 978,3. Εὐρώπην 768,1. 877b
praef. — Eius figura 1088.

Εὐρώτα 191,2. ἀπ' Εὐρώτα praef.
768a3.

Εὐσεβέων ἄστῳ Catana 887,1.

Εὐωνυμεύς 772 subscr.

²¹Ἐφεσος 71,4. — gen. 228,4. 718,2.
798,2. — dat. 229,4.

²²Ἐφύρη 172,2.

²³Ἡλεῖον (Ἀλεῖον) praef. 1100a.

²⁴Ἡλύσιον 511,2. — V. Ἡλύσιον πεδίον.

²⁵Ἡράκλεια Pontica 488,2.

²⁶Ἡράκλεια Lyncestarum 515,3.

²⁷Θάσος 208,17. 24. — Θασίων 326
subscr.

²⁸Θεσπιαῖς 811,2.

²⁹Θεσσαλίῃ 993,6. — Θετταλίῃς 192,2.

³⁰Θεσσαλονεῖκή 683,1. 529,1. — Θεσ-
σαλονικεὺς 522,14.

³¹Θήβη Boeotorum 489,1. 495,1. Θήβα
938a1 praef. — Θήβης 1054,1.

³²Θήβας 932,7. — Θήβαις 876
praescr. 1015,6. — Θηβαῖος 90,4.

489,7. — Θηβαῖσι praef. 768a4.

³³Θήβη Aegyptiorum 931,3. — Θήβης
1049,2. Θήβας 932,7 (Καδμηίδος).

— Θήβην 993,4 (καλλιπυλον). —
Θηβῶν 976,1. — Θηβαῖας πόλις

- 992,2. — *Θηβαίας σύριγγας* 1017,1.
 — *Θηβαίων* 919,3. — *Θηβαίω*
λίθω 990,2. — *Θηβαίδος* 1008,3.
 1020,1.
Θήρας 807,3. — *Θηράϊος* 762,1. —
Θηραίω 807,5.
Θοραεύς 67 praescr.
Θορίκιον 845 praescr.
Θρήκης 140,3. 1082,8. — *Θρήικες*
 792,3. — *Θρηκῶν* 841,8.
Θυάτειρα 248,5.
Θυμβριάδες 1046,1.
Ἰβηρ Ἰβηρος 549,4.
Ἰβί 1048,2.
Ἰεραπενθεβυλεί (?) vicus Aegypti
 713,4.
Ἰεράπολι Phrygiae 1074,2.
Ἰθάκη 187,2.
Ἰλβειτηνῶν ὁ χῆρος Mysiae 335 praescr.
Ἰλιον 1095,2. — *Ἰλιάς αἶα* 1081,1.
Ἰλλυριοῖσιν 183,3. — *Ἰλλυρίδος γαίης*
 906,6.
Ἰμβρίων δῆμος 151.
Ἰναχίδων (?) 464,2.
Ἰνδόν flum. Add. 197a 1.
Ἰνδούς 569,7.
Ἰσθμῶ 933,3. 941,2. — *Ἰσθμοῖ* 941
 praescr. — *Ἰσθμια* 933 praescr.
Ἰσθμέ pagus Rhodiorum 200,1.
Ἰταλίη 553,4. — *Ἰταλῆς* 574,2.
Ἰταλῆς 901,1. — *Ἰταλός* 1000,3.
 — *Ἰταλῆ χθονί* 614,5. — *Ἰταλικῆς*
 502,14.
Ἰτεαῖος 62 praescr.
Ἰωνες Add. 888a 7. — *Εἰονίου πελά-*
γους 517,2. — *Εἰαονῆς σοφῆς* 553,2.
*Κ...*ηρον oppidi nomen 440,2
Καμαρναῖος 744,2.
Κανωθαίων 714,3.
Καππαδόκων 640,1. — *Καππαδόκαις*
 138,2.
Καρσί 161,3.
Καρυανδεύς 775 subscr.
Κασπίας κλήθρας 549,3.
Κασταλίαν 926,4.
Κατάνης 599,6.
Καυκάσιος gen. 773,4.
Κέκροπος δῆμω 927,2. — *Κεκρόπων*
 120,3. 168,2. — *Κεκρόπεσσι* 969,3.
 — *Κεκροπῆ (terra)* 878,2. — *ίας*
 88,4. 771,2 (?). — *ίης* 863,12.
 866,3. 915,2. — *ίη* 150,8. — *ίην*
πύλιν 822,5. — *ίους τάφους* 118,6.
 — *Κεκροπίδης* 794,3. — acc. 1046,30.
 — nom. pl. 863,3. 1027,38. —
 gen. 33,6. 844,4. 929,2(?). 972,1(?).
 — dat. 40,4 110,7. Add. 97a 6.
 — *Κεκροπηίδος γαίης* 140,3. —
Κεκροπίς tribus 26,10. — dat. 844
 subscr.
Κεκροπίς Erythrae 904,2.
Κελτῶν 831,12. Add. 242 a 5.
Κερκείνιον 514,3.
Κερκύρα 37,2. — V. *Κορκύρης*.
Κεφαλής 1042,1. — *Κεφαλήος* 760,1.
 — *Κεφαλήθεν* 61.
Κηφισιεύς 959 subscr. — acc. 971
 praescr.
Κιανός 347,4.
Κίλιξ 667,1.
Κίσαμος 384,1.
Κλάρον 1025,2.
Κοθωκίδης 58 praescr.
Κόρινθος 619,3. Add. 471a 1. — acc.
 1113,1. — *Κορίνθιος* 619,2. 775
 subscr. — *Κορινθέθεν* 746,1.
Κορκύρης 262,7. — V. *Κερκύρα*.
Κορώνη 475,5.
Κοτιαέων 362,2.
Κρήτα 255,1. — gen. 384,1. 416,3. 8.

- 1082,7. — dat. 498,3. Κρής 825,3. — Κρητῶν πόλιν Gortynem 906,2. — Κρησίαν Dianam 798,2. — Κρηταιεῖ Μίνωι 514,5.
- Κριωεύς 61 praescr.
- Κρόνον ἐμπόριον 981,7 cf. adnot.
- Κρωπίδαι 852 subscr.
- Κυανέας δῖνας 779,3.
- Κυδαθηναίους 927 praescr.
- Κυδναίων ρείθρων 1078,6.
- Κυδωνιάτης (vel-ας) 751,3.
- Κύζικος 643,1.
- Κυθηρία 47,2.
- Κυλλήνιος Ἐρμῆς 414,9.
- Κύμας 745,3. — Κυμαίων 639,1.
- Κύπρω 100,3. — Κύπριος 774,1. — Κυπρίου 188,1. — Κύπρις γὰ 846,4. — Κυπρογενῆ 257,2.
- Κυραναῖος 775 subscr.
- Κύσει 1047,3.
- Κῶς 101,2. Κῶως 202,6. — Κῶραι 233,3.
- Λακεδαίμονος 192,2. 477,1. — Λακεδαιμονίῳ 743,2. — ἰης Λήδης 863,5. — Λάκαιναν ἀσπίδα praef. 768a3.
- Λακιάδης 39 praescr. 954 subscr.
- Λαμφακηνός 807,6.
- Λαοδίκεια 293,2. 673,4 (ad. Lycum fl.). — Λαδικίης 530,2. — Λαοδικεῖς 929,6.
- Λαρύμνης 493,4.
- Λάτυια πόλις praef. 856a3. — Λατυίων ibid. praescr.
- Λάτων πάτρης nomus Aeg. Λατοπολίτης 995,2.
- Λεβιάδεια 931,3.
- Λεοντίνος Add. 875a praescr.
- Λέρνη 822,8. — Λερναίαν ὕδραν 1082,3. — Λερναίων ἀδύτων 866,4.
- Λέσβου 230,2. — dat. 228,3. 330,6 (ἐνὶ χῶρῳ). — Λεσβιακῆ βώλῳ 329,1.
- Λευκάς 92,1.
- Λεύκτροις praef. 768a5.
- Λήθης 204,11 (Ἰαιδωνίδος). 261,10 (πῶμα). Λάθας 244,10 (πόματι). — παρὰ Λήθῃ 772,5. — V. ind. vocab.
- Λιβύη 1082,15. — Λιβυκῶν ψαμάθων 118,6. — Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν 993,3. — Λιβύων 877b praefat.
- Λιγύων 831,12.
- Λιμναγενῆ 245,4.
- Λιμύρων 615,10.
- Λίνδος 857,2.
- Λοκροῖσιν 849,4.
- Λουγουδούνοιο 714,6.
- Λουσοί praef. 952a3.
- Λυδοῖς 1082,18.
- Λυκίης 615,10. — Λυκίων 546,1. 768,2. 6. 944,3 (τὸ κοινὸν Λ.).
- Λύκοιο flum. 673,5.
- Λύκων πόλις 414,1. 415,1.
- Μάγνης 218 subscr. 641,1.
- Μαιάνδρου 272,8.
- Μακεδῶν 262,3. 519 praescr. — Μακηδονίῳ 553,4. — Μακέταις 313,7.
- Μανθίῳ ἐν πεδίῳ 641,2.
- Μαντινέα 744,2. Μαντινέη praef. 480a2.
- Μαραθῶν 1087,4. — acc. 1046,5. — Μαραθωνίου 155 praescr. — acc. 114 praescr.
- Μαρεωτίδι γαίῃ (?) 135,1.
- Μεγαλοπολίτης 471 praescr.
- Μεγάρων 26,2. — Μεγαρῆς 461,9. 843,1. Add. 461a1. Μεγαρῆες 909,3. 913,1. 914,1. — Μεγαρήνων 958,6. Μεγαρεῦσιν 461,1.
- Μεδιολάνῳ 720,6.
- Μελιτεύς 34,3. 844 subscr. — gen. 45 praescr. 893 subscr.

- Μέμφις 258,7. 1028,3.
 Μερόπων Coorum 202,4. — Μεροπη-
 δος πάτριος 273,3.
 Μεσσάνιος praef. 1100 a 1.
 Μιλήτου 161,2. — Μιλήσιος 145
 praescr. — gen. 155 praescr.
 Μινίαις 491,6.
 Μεισηνοῦ 671,3. — Μεισηνῶν στόλου
 838,2.
 Μήδων 747,1.
 Μοττιανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
 ἐκ Μουσείου poeta Alexandrinus 1009
 subscr.
 Μύγδονος νᾶμα 549,6.
 Μυκάλας 461,5.
 Μύνδος 205,1. — Μυνδία 205 praescr.
 Μυρίνης 552,3.
 Μυτιλήνη 330,6.
 Ναμαρήσιοι 440,5.
 Νάξιος 1098,1
 Ναρκίσσου κήπον 811,3.
 Νεμέη 931,3. praef. 932 a 4. — Νε-
 μέα 1082,2. Νεμέη 926,3. — Νέ-
 μεια ludi 933 praescr. Νέμεια 932
 praescr. Νέμειος νίκη 938 a 3 praefat.
 Νεῖλος 993,4. — gen. 979,5. 980,3 (?).
 981,3. 983,1. 984,1. 1078,12 (προ-
 χοάς). Add. 197 a 1 (προχοάς). —
 dat. 981,10.
 Νείλου πόλιν 642,3.
 Νειλωτίδος θεᾶς Isidis 586,2.
 Νικαίας Bithyn. 509,1. Νικαίης 597,1.
 Νικομήδεια Bithyn. Add. 333 a 3.
 Νισαίων 461,10.
 Νισύριος 775 subscr.
 Νομάδων Ἄρης 251,2.
 Νῦσα 946,2.
 Νοῖς nomus Aegypti 713,4.
 Οἰανθέος γενεάν 179,2.
 Οἰναῖος 49 praescr. 131,2. — gen. 66,1.
 Οἰνέως ἐπώνυμον 968,3.
 Οἰνοανδρείς 944 praescr.
 Ὀλυμπος 618,22. — gen. 471,5. 618,
 3. 33. 649,8. — dat. 159,2. 261,11.
 1029,8. — acc. 1110,1. Add.
 646 a 3.
 Ὀλυμπία 843,5. — Ὀλύμπια ludi
 933 praescr.
 Ὀπέντα 849,3. 855,5.
 Ὀρειοί Add. 471 a 3.
 Παγᾶν 26,6. — dat. 469,1.
 Παιανιεῖς 70 praescr. — gen. 960
 praescr.
 Παλλήνεα 964 subscr.
 Παμβοτάδη 853 praescr.
 Παναθήναια 940 pr. — gen. 878
 praescr.
 Πανδονίος 26,10. — Πανδιονίδαι 928,3.
 Πανελλήνων 915,4. 1079,3. — dat.
 272,5.
 Παντοματρείου 416,8. — ματρική 416,7.
 Παρθικήν ὑσμίνην 549,8.
 Παριηνός 86 pr.
 Πάρος 218,3. — acc. 818,13. — Πά-
 ριος 759,3. — gen. 750,3. — dat.
 pl. 818,11.
 Πατάρων γῆ 412,2.
 Πάτνος 872,6. — Πατνή 872,3 (v.
 Μήνη).
 Πατρεύς 105,2.
 Πάφος 254,3. — Πάφιος 605,1. —
 dat. pl. 794,4.
 Πειραιεύς (πὰρ χθονί) 113,2. —
 Πειραιεῖς 75,3. 853 pr. — acc.
 955 pr.
 Πειρήνην 926,4.
 Πελαζικόν Ἄργος 846,1.

- Πελοποννήσου 47,2. — Πέλοπος χθών 846,1.
- Περγαμῆς ἄκριος 1035,8. — Περγαμηνῶν 1035 pr. — Περγαμόθεν 877 b2 praefat.
- Πέρσαι 1087,4. — gen. 749,8. — Περσικῶ πολέμῳ 461 pr.
- Πέτρῃ 434,1.
- Πῖσα 934,1. — Πεισαῖον ἀγῶνα 933,2. — Πισάτιδος ἐλαίας praef. 932 a.
- Πιτάνῃ 473,6.
- Πλάταια 931,4 — acc. Add. 545 c1.
- Πόντου πόλις Amasia 154,1. — Ποντίων βελῶν 337,1. — Ποντίας Ἡράκλεια 488,2.
- Ποντωρέως Add. 197 a pr.
- Πόρτῳ (Traiani?) 712,3.
- Ποτειδαίας 21,6. 10.
- Προυσιάς 110,4. — gen. 229,2.
- Πρυμνησσέων 362,2.
- Πτελεάσιος 853 pr.
- Πτολεμαῖδος 982,3.
- Ptolemais tribus: Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 928,1. 929,5 (?).
- Πυθοῖ 933,3. — Πύθια ludi 933 pr. Πυθία 492 b praef. — Πυθῶν νίκης 931,2. — Πουθιῶς dei 492 b praefat.
- Ῥάβεννα 337,4.
- Ῥαμουῖντα 1046,66. — Ῥαμουσιάς Οὔπι 1046,61.
- Ῥαριάδος deae(?) 931,6.
- Ῥηγίῳ 617,2.
- Ῥηνεῖς μυχός 149,3.
- Ῥήνῳ παρ ποταμῶν 229,1.
- Ῥόδου 835,4. — Ῥόδιος 775. — acc. 934,2. — Ῥοδία γὰ 197,2.
- Ῥώμῃ 581,1. 598,1. 879,2. — gen. 589,1. 642,3. 720,4. 1046,62 (ἐκαστονταπύλοιο). Add. 242 a5 (?). — dat. 597,3. 611,1. 947,7. — acc. 617,5. — Roma: Αὐσόσιον ἄστῳ 831,12. — Ῥωμαίων 584. 592,2. 951,1. — Ῥωμαίοισιν ἡγεμόσιν 242,2.
- Σαλαμῖνος ins. 30,2. 461,5. — acc. 777,2.
- Σαλαμῖνος Cypriorum 774,1. — Σαλαμινίου (Κυπρίου) 188,1.
- Σαλυβρίαν 36,4.
- Σαρδονίῳ 622,3. — Σαρδηνός 1005,1.
- Σέλγην 199,3.
- Σεριφιάς νῆσος 214,5.
- Σιδήτης 772 a2. 1006,1. 1007,3.
- Σιδῶν 932,11. — Σιδώνιος 96. 491. — Σιδωνίων πόλις 932.
- Σινυητίσιν ἀκταῖς 810,1.
- Σινώπας 252,2. — Σινώπην 702,5.
- Σκυθῆς Ἀρτέμιδος 872,12. — Σκυθίθην 872,9.
- Σμύρνης 234,5. 657,1. — Σμυρναῖος 604,1. 805. Add. 805 a (b). — Ζμυρναία κόνης 376,3.
- Σουნიεύς 152. — Σουნიεύς 955.
- Σπάρτῃ 475,5. 874,2. — Σπάρτας 917,2. Add. 471 a2 (?). praef. 768 a1 (δόρυ).
- Στειριεύς 956. 968.
- ἐπὶ Στροφάσιν 184,6.
- Στυμφαλίδος λίμνης 1082,5.
- Συνναδεύς 119,1.
- Συρακόσιος 744,1. — Συρακόσιοι 745,2. — Συρηκοσίων 891,1.
- Συρίας 703,2. 714,3. 919,4. — Συρίθην 689,2.
- Σύρος 273,4. — Σύρου 212,3.
- Σφηττίου 954.
- Σχερίῳ 186,7.
- Ταίναρος urbs Add. 497 a 10.
- Ταλλαίοισιν οὔρεσι 815,1.

Τάρσῳ 622,3. — Ταρσέα 350,2. —
 Ταρσογενῆ 644,5.
 Ταύρων 773,4.
 Τενεδίων δῆμος 151.
 Τευθραντίδα γαῖαν 1035,2.
 Τηλεφίδαις Pergamenis 1035,1.
 Τήλου 199,3.
 Τήνου 1025,5.
 Τιβουρτίνος (?) 724,1.
 Τιμῶλος 234,1. — gen. 412,3.
 Τόμοιο ἄστῳ 537,5.
 Traiani foro 879.
 Τράλλεας πόλιος 946,3.
 Τρεινακρία γαῖα 563,1.
 Τρνοιξιειτῶν ὁ χῶρος Mysiae 335.
 Τρίπολιν Ἀσίας 920 II 2.
 Τροκμοῖς 793,9.
 Τρώων πεδίῳ 993,5. Τρώων praef.
 932a1.
 Τυρσηνῶν 1046,31. — Τυρρανά adiect.
 745,3.
 Ὑπαίπων Add. 903a6.
 Ὑπατα praef. 856a8.
 Ὑχαντηνῶν ὁ χῶρος Mysiae 335.

Φαληρέως 152.
 Φαρίη γαίη 414,2.
 Φένεος praef. 932a4. — gen. 781,12.
 Φίλαι 978,11. 979,6. 980,1. — gen.
 981,5. — dat. 984,2. — acc. 980,6.
 Φλυεύς 69. — Φλυέως 43. 868.
 Φοινίκην 96,6. — Φοινίκων 444,4. —
 Φοινοσῶν (?) 461,6.
 Φολόην 1082,16.
 Φορωνίδος λαός 932,3.
 Φρυγίης 641,1. — Φρυγός 93,1. —
 Φρύγιον 380,5. 407,11 (λίθον).

Χαιρωνέα 269,1.
 Χαλκιδέων 206,5. 748,1.
 Χῖος (sic) insula 88,3. — Χῖος 88.
 — Χῖος iactus talorum 1038,1. 17.
 Χολλείδου 963. — ἐκ Χολλείδων 930.

Ψέλιδος 975,2.

¹Ωαθεν 933.

²Ωρείου (ἀγροῦ) 89,2.

IV. NOMINA HOMINVM ANIMALIVMVE.

- *'Αβάσκαντος 959.
 'Αβάσκαντος 649.
 'Αβασκαντής 630,2.
 'Αββαΐος (?) 430,4.
 *'Αβγαρος 583,1. 6.
 'Αβιάσιος 685,3.
 'Αβούριος 452,15.
 'Αγαθάγγελος 550,1.
 *'Αγαθήμερος 554,1.
 'Αγαθεΐνος 296. 363 (?). 558,8.
 'Αγαθίων 374.
 'Αγαθόδωρος 783,6.
 'Αγαθοκλής 928,5.
 'Αγαθόμορος 524,1.
 'Αγαθόπους 842,2. 868.
 'Αγάθων 722,9.
 *'Αγαμέμνων 1095,1.
 'Αγαπήτη 355,2.
 'Αγαπωμενός 617,1.
 'Αγασικλής 772.
 'Αγασίππος 772,3.
 'Αγέλη 629,1.
 'Αγεσίας (?) 504,2.
 'Αγέστρατος 851,3 cf. praescr.
 'Αγγορίδαι 871,2. 932,6 (-αν).
 'Αγνης 86,3.
 Agrippa v. Avidius.
 'Αγχιόσης 1046,4.
 'Αδάη 502,14.
 'Αδαμάντιος 172,2.
- 'Αδδος 1058,1.
 'Αδίστα 514,1.
 'Αδμητος 191. 192.
 *'Αδριανός imperator 863,12. 928,2.
 988,5. 989,7. 990,3. 9 cf. praescr.
 1045,2. — poeta 811. 1089. Add.
 888 a5. — 'Αδριάνεια ludi 967.
 'Αδριανός Garmi f. 454 praescr.
 'Αδωνι ὄμιος 459,1.
 'Αθαναίωv 249,1.
 'Αθην . . . (nomen defuncti) 43,1.
 'Αθηναίος 555,4. 667,1. 867,1. 960,1.
 Athenaeus v. Antonius.
 'Αθηναίς 144,3. 152,6. 862,2.
 'Αθηνίων 152. 185,3. 399,3. 639. 976,2.
 Athenio v. M. Antonius.
 'Αθροδώρα 176,1.
 'Αθροφίλος 867,2.
 *'Αΐακος 173,15. 646,4. 846,2.
 *'Αΐακίδης Achilles 191,8. — ἰδαί
 567,2. 1088,4. — ἰδης λαός Perga-
 meni 1035,12.
 *'Αΐας 1095,4.
 Αΐας 715. 715,1.
 Αἰγεΐδαι 852,5.
 Αἰθαλος 248.
 Αἰλιανός 651,1. 1084,6.
 Π. Αἴλιος 'Αβάσκαντος 649.
 P. Aelius Africanus 622.
 Αἴλιος 'Απολλωνίος 950,3.

- P. Aelius Audax 1112.
 Αἴλιος Ἀχιλλεύς 718,3. 7.
 Αἴλιος Θεόφιλος 152.
 Π. Αἴλιος Φαῖδρος 152.
 Αἴλια Πρώτη 649.
 Aelia Sabina 680 ep. lat. 1.
 Αἰμιλιανός 528,1.
 * Αἰνείας 1046,25.
 Αἰνείας 14,1. 448,2. 648, 1. 6. 13.
 687,2. 1068,12.
 * Αἰνεάδαι 272,6. 1046,3. 28.
 * Αἰνειώνη Regilla 1046,38.
 Αἰνετίδας (?) Add. 471 a 1.
 * Αἰολίδας Triopas 1046,95.
 Αἰσχυλός 760,1.
 Ακείλιος 352,1.
 Ακμα 991,11.
 Ακύλας 319,1. 536,2.
 Ακυλεῖνος 425,1. 569,5.
 * Αλέξανδρος Magnus 847,6. 848,2.
 Αλέξανδρος 184,2. 357,2. 363,1. 373.
 453,1. 647,5. 732,1. 883,1. 2. 965,1.
 Add. 228 b 4.
 Αλεξάνδρα 207,4. 570,5. 930.
 Αλεξάνδρεια 357,3. -ια 586,1.
 Αλεξάνωρ 474,3.
 * Αλκαθίου ναετήρες Megarenses 909,7.
 Αλκαίνετος 856,1.
 Αλκαῖος Hercules 1082 a.
 Αλκαμένης 962,4.
 * Αλκείδης Hercules 790,4. 894,1 (?).
 -ίδης 690,6. 892,1. — Ἀλκείδου
 γυμνασίοισι 226,1.
 Αλκῆν 183,2.
 * Αλκηστis Admeti ux. 277,4. 648,8.
 * Αλκιβιάδης Cliniae f. eius herma
 1120.
 Αλκιβιάδης 330,2. 359,1. 661,2. 930,1.
 Αλκίδαμος 961,1.
 Αλκιμάχη 50 praescr.
 Αλκιμίλλα 364,3.
 * Ἀλκίνοος reg. Phaeac. 545,2. 1056,3.
 — Ἀλκινόσιοι χθών Corcyra 184,7.
 Ἀλκίνοοι fratres 732,1.
 Ἀλκίφρων 741,2.
 * Ἀλκμήνη Amphitryonis ux. 1046,59.
 — νῆς γόνον 830,1. — νῆς αἶμα
 832,1.
 Ἀλκων 936,1.
 Ἀλύπιος 731,5.
 Ἀμαζασπος 549,1.
 * Ἀμαζών 727,12. — Ἀμαζονίς Hip-
 polyte 1082,9.
 Ἀμάραντος 290,4.
 Ambrosia v. Servilia.
 Ἀμβρόσιος 825,3.
 Ἀμή 377,2.
 Ἀμμία 372,16. 27. 33. 381,3 cf.
 praescr.
 Ἀμμιανή 341,5.
 Ἀμμιον 321. 381,1.
 Ἀμμώνιος 196,3. 411,1. 1055,2.
 Ἀμπέλιος 271,5.
 Ἀμπέλιον 272,14.
 Ἀμυρταῖος 775 subscr.
 Ἀμφάλκης 484,1.
 * Ἀμφίων Antiopae f. 1054,1. —
 Ἀμφιονίς φόρμιγξ 1053,1.
 Ἀμφικτύων 668 subscr.
 Ἀμφίλοχος 237. Add. 197 a 2 cf.
 praescr.
 * Ἀμφιτρούων 1082 a.
 Ἀναῖος (Ἀνναῖος?) 457,1.
 Ἀναξίθεμις (?) 899,1.
 Ἀνδοκίδας 26,7.
 Ἀνδροκλῆς 75,3.
 * Ἀνδροκλῆδαι Ephesii Add. 877 a 2.
 * Ἀνδρομάχη 1095,3.
 Ἀνδρομάχη 507,4.
 Ἀνδρομένης 405,2.
 Ἀνδρόνικος 596,3.
 Ἀνδρόχαρις 775 subscr.

- ¹ Ἀνθεμίδης i. e. Anthemii f. Add. 903a5.
² Ἀνθέμιος Add. 903 a 1.
³ Ἀνθεμῖς 73,1.
⁴ Ἀνθιμιανός 314 praescr.
⁵ Ἀνθιμος 314. 697.
⁶ Ἀνθίππη 494,6.
⁷ Ἀνθος 577,1.
⁸ Ἀνθοῦσα 1048,3.
⁹ Ἀνίκητος 376,7.
¹⁰ Ἀνουβίων 833,3.
¹¹ * Ἀνταῖος 1082,16.
¹² Ἀντιγένης 629,2.
¹³ * Ἀντίγονος Gonatas 781,5.
¹⁴ Ἀντίγονος 553,3.
¹⁵ * Ἀντινόεια ludi 967.
¹⁶ * Ἀντίοχος rex Syriae (Epiphanes) 957,6.
¹⁷ Ἀντίοχος rex ignotus 991,10. 11.
¹⁸ Ἀντίοχος 445,1. 834,4.
¹⁹ Ἀντίπατρος 96. 779,7. 857,1. 1062,3. 1065,3.
²⁰ Ἀντίστας 773,1.
²¹ Ἀντιστάτης 22,1.
²² Ἀντιφῶν 208,5. 953,2.
²³ Ἀντόλιος 902,2.
²⁴ Ἀντώνιος 168,1. 588,1. 9.
 Antonius Athenaeus 646.
 M. Antonius Athenio 646.
 M. Antonius Encolpus 646.
²⁵ * Ἀντώνεια ludi 967.
²⁶ Ἀντωνία 588. Add. 333 a.
²⁷ * Ἀντωνεῖνος imperator 998,3. 999.
²⁸ Ἀντωνεῖνος 380,2. 583,5. 898,1.
²⁹ Ἀντωνεῖνα 326.
 Avidius Agrippa 714.
³⁰ Ἀπατούριος 103.
³¹ Ἀπελλᾶς 374 cf. praescr.
³² Ἀπήμων 777,1 (?). 851.
³³ Ἀπίων 236,1.
 Ἀπολλᾶς 414,1.
³⁴ Ἀπολληία 546,17.
- ³⁵ Ἀπολλόδωρος 48. — Ἀπόλλωνος δῶρον i. e. Apollodorus 824,6.
 Apollodorus v. Petronius.
³⁶ Ἀπολλοφάνης 621,3. 960,2.
³⁷ Ἀπολλωνίδης 289,1. 775.
³⁸ Ἀπολλώνιος 119,1. 321. 465,9. 576. 686,1. 950,3. 968. 969. 975,1. Add. 903 a7.
 Apollonius 592.
³⁹ Ἀπρωνία 540,5.
⁴⁰ Ἀπρωνιανός 912,3.
⁴¹ Ἀπτυρις 511,4. 9.
⁴² Ἀπφη 376 a.
⁴³ Ἀπφία 247,7. 386,1.
⁴⁴ Ἀπφία 386,1.
⁴⁵ Ἀπῶνις 1004.
⁴⁶ Ἀργαῖος 853,5 cf. praescr.
⁴⁷ * Ἀρήτη (?) Parthenii uxor 1089,4.
⁴⁸ Ἀρήτη 358,2.
⁴⁹ Ἀριαστῖς 71,3 cf. subscr.
⁵⁰ Ἄρειος 1009 subscr.
⁵¹ Ἀριστάγαθος 783,4.
⁵² Ἀρισταγόρα 508,2.
⁵³ Ἀρίσταρχος 535,1. 926,16.
⁵⁴ Ἀριστέας 223,11.
⁵⁵ Ἀριστεῖνα 691,1.
⁵⁶ Ἀριστῶν 4 adn. cf. Add. 4 a2. 977,1(?).
⁵⁷ Ἀριστόβουλος 775.
⁵⁸ Ἀριστόδικος 216,1.
⁵⁹ Ἀριστόδωρος 58.
⁶⁰ Ἀριστόκλεια Add. 497 a7.
⁶¹ Ἀριστοκράτης 485,1.
⁶² Ἀριστόκριτος 24,4.
⁶³ Ἀριστόμαχος 169,9. 984,2.
⁶⁴ Ἀριστόνοος 914,1.
⁶⁵ Ἄριστος 1073,9.
⁶⁶ * Ἀριστοτέλης Stagirita 848,2; idem intellegitur 847,5.
⁶⁷ * Ἀριστοφάνης grammaticus 1085,12.
⁶⁸ Ἀρίστων 97. 575,3. 774,2.
⁶⁹ * Ἀρίων Methymnaeus (?) 1086,1.

- * Arcadius imperator 879.
- Ἀρμονία 715.
- Ἀρνιαδάς 180,1.
- Ἄρπαγος 768,5.
- Ἀρποκρατῶν 106,3.
- Ἀρριανός 434,1. 837,2 (Cammarius).
960. 1015.
- Ἄρριος 674,2.
- Ἀρτεμίδωρος 111. 386,3. 513 cf.
praescr. 713,10. 792,4. 807,1. 4.
- Ἀρτεμιδύρα 523,1.
- Ἄρτεμις 815.
- Ἀρτεμισία 340.
- Ἀρτέμων 660,5.
- Ἀρχαγόρας 948,6 cf. praescr.
- Ἀρχέβιος 39.
- Ἀρχέδημος 762,1.
- Ἀρχέλαος 821,3. 822,2. 11 (-λεως).
- Ἀρχέμαχος 77,2.
- Ἀρχεμηνίδας 194,1.
- Ἀρχένεως 3,1.
- Ἀρχέστρατος 783,5.
- Ἀρχεστράτη 51,2.
- Ἀρχίας 677,2 (?). 856,1.
- Ἀρχικλῆς 954,1.
- Ἀρχῖνος 1111,1.
- Ἀρχιτέλης 478,2.
- Ἀσιάρχης 699,3.
- Ἀσιατικός 306,1.
- Ἄσιος 683,2.
- Ἀσκλάπων 128.
- Ἀσκληπᾶς 360,2.
- Ἀσκληπι . . 320b4.
- Ἀσκληπιάδης 340. 593,3. 594,11.
797,3. 870,4. 966,5.
- Ἀσκληπιάς 870,3.
- Ἀσκληπίοδος 246,1. 889,3. 6. 993.
- Ἀσκληπιόδοτη 174,1. 318,6.
- Ἀσκληπιόδωρος 310. 606,3. 957.
- * Ἀσπυργος rex Bospor. 1070,2.
- Ἀστέριος 642,2.
- Ἄσση 557,1.
- Ἀστράγαλος 296,1.
- Ἀσφάλιος 750,2.
- Ἀσχάνδιος 725,9.
- Ἀσώπιχος 492,3 cf. praefat.
- Ἀταλάντη 661.
- Ἄταρβος 22,1.
- Ἄτθίς 204,2.
- Ἀτείμητος 582,4. 617,3.
- Ἄτνία 644,1.
- Ἄτρ . ο . . 540,4 cf. adn.
- Ἀτρείδαν ἔκγονοι 254,4.
- Ἄτταλῖς 722,9.
- Ἄτταλος 576.
- Ἀττική 130,5.
- Ἀττική 161,2.
- Ἀττίκιλλα 598,2.
- Ἀττικός 360,1. 2.
- Ἄττιος 353,1. 2.
- Ἄττις 816,1. — Ἄττιαδῶν δῶμα
816,4.
- * Αὐγείας 1082,6.
- Audax v. P. Aelius.
- Αὐξέντιος 1078,1.
- Αὐρήλιος . . . 808.
- Αὐρήλιος Ἀμφικτύων 668.
- Αὐρήλιος Ἀντωνίος 588,1.
- Αὐρήλιος Ἀφφιανός 114.
- Αὐρήλιος Βιτάλης 735,1.
- Μ. Αὐρήλιος Ἑρμειος 946.
- Αὐρήλιος Εὐτυχῆς 643.
- Μ. Αὐρήλιος Εὐτυχιανός 874.
- Μ. Αὐρ Εὐτυχος 128.
- Αὐρήλιος Καλλικράτης 693.
- Αὐρήλιος Ὀνήσιμος 588.
- Αὐρήλιος Πετρωνιανός 1000,3.
- Αὐρήλιος Πωλλίων 893.
- Μ. Αὐρήλιος Σύμμαχος 946.
- Μ. Αὐρήλιος Τελεσφόρος 971.
- Τιτ. Αὐρήλιος Φιλήμων 963.
- Αὐρηλία 343,1.

- Ἀὐρηλεία Ἀντωνεία 588.
 Ἀὐρηλία Ἀρτεμιδώρα 523,1.
 Ἀὐρηλία Ἀταλάντη 661.
 Ἀὐρηλία Θεανώ 324.
 Ἀὐρηλία Κυρήλα (Cyrilla) 530,5.
 Ἀὐρηλία Τατία 372,18.
 Αὐτόβουλος 510,1.
 Ἀφειος (?) 404,5.
 Ἀφρικανός 229. — V. Aelius.
 Ἀφροδίσιος 96. 336,1.
 Ἀφροδεισία 341,2. 376 e.
 Ἀφροδειτάριον 1004,1.
 Ἀφροδέιτη 635,1. 687,1.
 Ἀφφή 360,2.
 Ἀφφία 406,9.
 * Ἀχλλεύς 993,5. 1079,2. 1095 adn.
 Ἀχιλλεύς 105,1. 541,2. 718,3. 974,1.
 Add. 333 a3.
 Ἀχόλιος 903,2.
 Ἀχώριστος 967,1 sq.
 ΑΛΣΚΕΠΟΝ 307,1.
 A . . . (nomen defuncti) 100,2.
 Βάκχιος 244.
 Βάκχων 812,3 cf. praescr.
 Βάλβιλλος 991,10. 11.
 Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14. — V.
 Ἰουλία.
 Βαλβεινιανός 1011,1.
 Βάλβος 329,1.
 Βαλεντεῖνα 647,5.
 Βαλέριος 832.
 Κο. Βαλέριος Ἰουλιανός 805.
 Βάλης 803,2.
 Βάλλιος Νάρκισσος 693.
 Βαλλία Ναρκισσία 693.
 Βασιλεύς 597,4. 598,1.
 Βασίλιος 368 praescr.
 Βασίλιος Μακρεῖνος 694,1.
 Βασίλεια Δεώκιν 535,2.
 Βασιλείδης 186.
 Βάσιλλα 609,6 cf. subscr.
 Βάσσος 452,1. 7. 11. 15. 455,1.
 633,1. 892,1.
 Βατάκης 853.
 Βάταλος 683,2.
 Βαυκυλῖς 576.
 Βένους 565,5.
 Βερενικίδης 929,4.
 Βῆρος 593,3.
 Βησᾶς 1019,1.
 Βίκτωρ Σκευᾶς 529,1. 5.
 Βικτωρία 686,2.
 * Βιργίλιος 879,1.
 Βιτάλης 735,1.
 Βιττώ 232,1. 1136,5.
 Βίων 236,1.
 * Βόηθος sculptor Add. 805 a3. 9.
 Βόηθος 216,1.
 Βοκόντιος 1051,1.
 Βολούμνιος 1073,1.
 * Βούσειρις 1082,15.
 Βουταδῶν ἐτύμων 852,3.
 Βούτιχος 514,2.
 * Βράνχος 1025,2.
 Βραχᾶς 895,1.
 Βρισηίς 94,2.
 * Βύζαντος πόλει 534,5.
 Γαβινία (?) 286,3.
 Γάθων 485,1.
 Γαιανός 445,3.
 Γαιῆνα 704,1.
 Γάιος 345. 405,2. 5. 525,1. 579,4.
 Add. 319 a1.
 Γαιωνᾶς 589,1 cf. subscr.
 Γαλακτεῖνος 631,2.
 * Γανυμήδης 380,5. — Γανυμηδείη
 Regilla 1046,39.
 Γάρμος 454.
 Γανδέντιος 442,2.
 Γελάσιος 1066,1.

Γελάσις 1076,1.
 Μ. Γέμελλος 998,9. 999.
 Γερμανικός 701,1.
 Γεώργιος 1065,2.
 *Γηρυσός 1082,10.
 Γήρυς 506,4.
 Γλαυκατίας 472,1.
 Γλαυκίας 664,1. 872,2. 12.
 Γλαῦκος 186,3. 826,1.
 Γλάφυρος 640,4.
 Γλευκίτας 188,1.
 Γλήνος 709,1.
 Γλυκέρα 53. 631,1. 694,2.
 Γλυκίας 322,2. 4.
 Γλύκιων 243,1. 4. 29.
 Γοργάς 365,1.
 *Γοργίας Leontinus Add. 875a1. 5.
 Γοργίας 223,2. 765.
 Gordiana classis Misen. 838.
 Γουῦργος 46,1.
 Γραμματικός 828,8.
 Γράπτη 369,1. 517,13.
 Γραφικός 516,1 cf. subscr.

 Δ . . . (viri nomen) 15,1.
 Δέδαλος 717,1.
 Δαίνης 139,2.
 Δαμαίνετος 77,1. 189,7.
 Δαμάρατος 196,1.
 Δαμαρμένης 103.
 Δαμασίστρατος 7,1.
 Δαμασσαγόρας 254,2.
 Δᾶμις 1104,3.
 Δαμοκράτης 949,1 cf. praescr. 1044,3.
 Δαμονικίδας 1101,1.
 Δαμόνικος 860.
 Δαμοστρατεία 642,16.
 Δαμῶ 142,3.
 *Δαρῆος 1088.
 Δασεῖος 539,1 (incertum genetivus

sit nominis Δασεῖος an adiectivum
 παῖς Δασεῖος i. e. Dasi f.).
 Δάφης 557,1.
 Δάψιλος 550,3.
 ΔΨειῖας Add. 463a1.
 *Δεινομένης Hieronis pater 745,1.
 Δέκμος Σερούλιος 592,3.
 Δεκούρατος Add. 307a1.
 Δελφίς 555,2.
 *Δέξιππος rerum scriptor 878,3. 10
 cf. praescr.
 Δέρμυς 484,1.
 Δεχάς (an Δεκάς?) 399.
 Δη . . . (nomen viri) 92,2.
 Δηκράτης Add. 875a1.
 *Demetrius Poliorceta: ὁ ἐπίγονος
 781,8.
 Δημήτριος 381,1. 3. 523,3. 637,2.
 753,3. 771. 775. 853. 863,1. 917.
 983,2. 1125,1. Add. 35a1. 5. 295.
 Δημήτρια 404,2.
 Δημοκλῆς 237 ibid. 7. 8.
 Δημοκράτης 173,14. 272,3. 396,1.
 Δημοκυδῆς Add. 750a1.
 Δημοσθένης 149,5.
 Δημοστράτη 175,2.
 Δημόφιλος 510,1.
 Δημοφῶν 86. 761,2.
 Δημοχάρης (?) 17,1.
 Δημῶ 683,1.
 Δημῶναξ 256,3.
 Διαδ . . . (viri nomen). Add. 277a1.
 Didius Taxiarches 616.
 Δείδιος Σεκοῦνδος 954.
 Διδύμα 637,1.
 Διτρέφης 86.
 Διόγειτος 47,1.
 Διογειτών 489,5.
 Διογενιανός 1034,34.
 Διογένεια 142,3.

- Διογένης 190,1. 519,3 760,1. 852,6.
 957,3. 958,9. 966,1 (?).
 Διόδωρος 321. 621,6. 702. 839,1.
 Διοκλῆς 107,4. 299,1. 600,2. 876,1.
 949,1. 970,4.
 Diocles v. M. Septimius.
 *Διοκλητιανός inperator 832.
 *Διομήδης Thrax. 1082,8.
 *Διομήδης Tydei f. 1095,2. 1124,1.
 Διονυσίας 1010,1.
 Διονύσιος 35,3. 36,3. 66,1. 218. 231,5.
 257,5. 285,3 (Διονύσις). 339,9. 412,1.
 555,1. 581,1. 3. 893,2. 932,9 cf.
 praescr. Add. 306a1.
 Διονυσία 83,3.
 Διονυσόδωρος 245,1.
 Διόσκορος 832,3.
 Διότιμος 188,2 932,3 cf. praescr.
 Διαφάνης 941,2 cf. praescr.
 Διάφαντος 286,3.
 Διαφῶν (?) 315,2.
 Δίφιλος 57,1. Add. 273a1.
 Δίων 220,1. 310.
 Δμωίς 121,1.
 Δοκτίσιος 385,1. 4.
 Δομανώ (vir) 96.
 Δομεστικός 695,5.
 *Domitianus inperator 987.
 Δομιττιανός 456,2.
 T. Δομίτιος Νάρκισσος 933.
 T. Δομίτιος Προμ(η)θεύς 933.
 Δομίτιος Φαῖδρος 481.
 Δομίτιος 534.
 Δόμνος 366,7.
 Δόμνα 372,15. 374.
 Δομνεῖνα 720,1.
 Δομσαλώς 96.
 Δρακόντις 458,1.
 Δράκων 43,1.
 Δροσερίς 723.
- *Δροῦσος 810,4 (eius uxor vel Livia
 vel Antonia).
 Δύσφορος (?) 633,1.
 Δωνατίων 684,4.
 Δωρίς 259,1.
 Δωροθέος 566,2. 7. 898,2.
 Δωροθέα 313,1.
 Δωροκλείδας 942,4 cf. praescr.
 Δῶρος 552,1.
 Δωσίθεος 1066,4.
 Εἰάριος 515,2.
 Εἰκόνιος 136,2.
 Εἰρηναῖος 258,6. 273,3. 347,4.
 Εἰρηνίων 701.
 *Ἐκαδήμου λέσχαι 103,3.
 Ἐκλεκτος 698,6.
 *Ἐκτωρ 1095,2. 4. cf. adn. — Ἐκ-
 τῶρον τύμβον 349,1.
 Ἐκφαντος 740,1. 752,1.
 Ἐλάτη 248,6 cf. praescr.
 Ἐλένη 327,3. 468.
 Ἐλευσεῖνιος 968,1.
 Ἐλεφνηοῖς βῶλος v. ind. geogr.
 Ἐλήμων 415,1.
 Ἐλίκη 727,15.
 Ἐλλάδιος 461. — Ἐλλάδιν 136,2.
 Ἐλπίς 293,1. 478,2. 684,4.
 Ἐμπεδίων 941,1.
 *Ἐνδοῖος sculptor 13,2.
 *Ἐνδυμίων 690,6.
 Encolpus v. M. Antonius.
 Ἐννεότας (?) 496,2.
 Ἐξηκεστίδης 58. 133.
 *Ἐξηκτίας pictor 1099,1.
 ΕΞΛΗΘΥ nomen defuncti 323,1.
 Ἐπαγαθῷ v. Ῥοδογοῖνη.
 Ἐπαφος 592,1.
 Ἐπαφρᾶς 654,8.
 Ἐπαφρόδιτος 710. 867.

Ἐπικλῆς 7,1.
 *Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3.
 Ἐπικράτης 534.
 Ἐπίκτητος 384,3. 834,4.
 Ἐπιστῆμων 8,3.
 Ἐπιτέλης 775.
 Ἐπιτυγχανῶν 132.
 Ἐρασισθένης 211,2.
 τὸ Ἐρατιδεῖων κοινόν 851.
 Ἐράτων 155.
 *Π. Ἐρένιος Δέξιππος Ἑρμείος 878.
 *Ἐρεχθεύς 21,9. 910,1. — Ἐρεχθει-
 δης δῆμος 971,1. — Ἐρεχθειδῶν
 910,1. — αἷμα i. e. Ἐρεχθίδης 928,4.
 *Ἐριχθόνιος 1046,89. — Ἐριχθονίδαο
 1046,40. Ἐριχθονιδῶν 845,2.
 Ἐρκούλιος 911,1. 912,1. 913,1 (Ἐρ-
 κόλιον).
 Ἐρμαγόρας 687,3. 809,1.
 Ἐρμέριος 169,9.
 Ἐρμῆς 279,1. 376 e. 638,2.
 Ἐρμιανός 309,2.
 Ἐρμιος vel Ἑρμείος 97,5. 234,2. 878.
 946. 952,1.
 Ἐρμιόνη 526,4.
 Ἐρμιππος 241,4.
 Ἐρμιπίς 865,2.
 Ἐρμογένης 577,1. — V. Μάρκιος.
 Ἐρμόδοτος 794,4.
 Ἐρμοκράτης 206,4.
 Ἐρμόλεως 1048,3.
 Ἐρμόστρατος 759,1.
 Ἐρμόφιλος 1048,4.
 Ἐρξίς Add. 35 a 4. 7.
 Ἐρσηίς 91,1.
 Ἐρως 380,3.
 Ἐρώτιον 866,3.
 Ἐσπερος 279,1.
 Ἐθαγρος 939,3.
 Euander 581.
 Ευανορίδας 490,4.

Ευαρεστος 944. — Ευαρέστεια ludi ibid.
 Ευαρέτα 376 a.
 Ευβουλίδης 852.
 Ευβουλος 205. 619,1. 3. 946,1.
 Ευδαίμων 580,1. 6.
 Ευδήμος 74.
 *Ευδόξια Augusta 921,3.
 Ευδωρος 74.
 Ευήνος 681,1.
 Ευθαλῆς 657,1.
 Ευθεῖος 1052,3.
 Ευθίας 38,2.
 Ευθυγένης 72,1.
 Ευθύδαμος 187,1.
 Ευθύδικος equus 625,2.
 Ευθύκριτος 49.
 Ευθύτονος 724,11 cf. v. 1.
 Ευκαρπος 267,1. 376 e.
 Ευκλάδιος 379,1. 530,3.
 Ευκλῆς 783,5.
 Ευκλεια 517,5.
 Ευκολίη 56.
 Ευκτῆμων 405,6.
 Ευκτίμενος 870,4.
 Ευλάλιος 288,6. 907,3. 909,7.
 *Εὐμολπος 153,9. Add. 97 a 4.
 Εὐμολπος 959. Add. 875 a 3.
 Ευμορφίη 730,2.
 Ευνομος 230. 1071,2 (?).
 Ευνόμειος 424,6.
 Ευνοστιδῶν θήκη 561,1.
 Ευξενία 1044,2. 4 cf. praef.
 Ευλόδιος v. Χρόνιος.
 Ευοδίη 947 c.
 Ευσδος 261,14. 17. Ex falsa lectione
 pro Στόλος 201,1.
 ἐξ Ευπατριδῶν 152,4 cf. praescr.
 Ευπορος 97,5 cf. praescr.
 Ευπραξίς 498,10. 890.
 Ευρεσις 636,1.
 Ευρυάνθη 97.

Εὐρύδικος 222,1 cf. praescr.
 Εὐρύμαχος 41,1.
 Εὐρυμενίδης 208,10.
 *Εὐρυσθεύς 863,7. 1082,1.
 Εὐσέβιος 901,2 cf. praescr.
 Εὐσεβίη 347,2. 440,1.
 Εὐσταθεά (?) 393,1.
 Εὐσταθής 387,4.
 Εὐστάθιος 170,8.
 Εὐστόχιος 366,4.
 Εὐτόνιος 601,4. — Εὐτόνιοι παῖδες *ibid.*
 Εὐτρητίφαντος 1130,2.
 Εὐτρόπιος 1072,4. 10.
 Εὐτροπος 520,4.
 Εὐτυχίς 280,1. 372. 409,1. 603,2.
 643. 835. 947b.
 Εὐτυχιανός 167,4. 874. 1075,2. 4.
 Εὐτυχίδης 42. 169,7. 957.
 Εὐτυχή 266,4. 316,3.
 Εὐτυχίς 167,3.
 Εὐτύχιος 368.
 Εὐτυχος 116,2. 479,2. 574,1. 798,3.
 Εὐτυχοῦσα 102,1.
 Εὐφάνης 74.
 Εὐφράτης 945,1.
 Εὐφρόνιος 405,4. 6.
 Εὐφρων 561. 759,3.
 Εὐχαρις 1130,1.
 Εὐχαρίων 251.
 *Εὐχειρ sculptor 852.
 *Εχεκρατίδης 221,1 cf. Add.
 Ζεῦξις 390 praescr.
 Ζήλων 189,10.
 Ζηνόδοτος 826,2.
 Ζηνωίς 511,7.
 Ζήνων 620,1. 3. 951,2 sq.
 Ζμερτομάρα (?) 239,6.
 Ζμύρνη v. Σμύρνη.
 Ζωή 350 *subscr.*

Ζωῆλος 42. 86. 175,2. 612,1. 678,2.
 769,2. 820,2. Add. 228b2.
 Ζωνᾶς 130,3. 977,2 (?).
 Ζώνη 360,1.
 Ζῶος 151,4.
 Ζώπυρος 286,1.
 Ζωσιμανός 422,1.
 Ζωσιμανείδης 887,2.
 Ζωσιμίων 904,6.
 Ζώσιμος 125,4. 285,3. 409,1. 502,6.
 19. 24. 928,6.
 Ζωτικός 362,3. 392,1. 406,1. 834,4.
 Ζωτική 388,4.
 Ζωώ 812,3. 5 cf. *subscr.*
 Ἡγέλοχος 752,3.
 Ἡγήσιππος 777.
 Ἡγίλλα 78.
 Ἡδαία (?) quae et Μαρία 517,5.
 Ἡδιστος 730,2.
 Ἡέλιος 708,1.
 Ἡθεος 648,2. 6.
 Ἡλιόδωρος 351. 955,1 cf. praescr.
 ΗΝΙΚΑ mulieris nomen Add. 828a2.
 Ἡπίδολμος (?) 1047,9 cf. adnot.
 Ἡραίς 238,4. 282,1.
 Ἡράκλειος 1018,1.
 Ἡράκλεια 874,5 cf. praescr.
 Ἡρακλείδης 71,3. 213,2. 239,1. 519.
 561. 609,5. 943,1. 1019.
 Ἡράκλειτος 30,1.
 Ἡρακλέων ὁ καλούμενος Ἰσᾶς 859.
 Ἡρόδοτος 324.
 Ἡρόφιλος 587,6.
 Ἡρώ 208,15.
 *Ἡρώδης Atticus 957,1. 1046,33.
 37. 71.
 Θαιῆμος 456,2. 714,1 (ὁ καὶ Ἰουλιανός).

- Θάλλος 350. 529,5.
 Θάλλουσα 301,4.
 Θαυμασίος 176,2.
 Θεανώ 324. 861,3.
 Θεία canis 626,1.
 Θευναμάξη 639.
 Θεῖος 204,1.
 Θειστέλης 496,1.
 Θειοφάνης 478,5.
 Θελξήνωρ 1098,1.
 Θέμαλλος 458,2.
 Θεμιστοκλῆς 112,2. 915,2. 5.
 Θεμισων 124,1.
 Θεογείτων 90,3. 860,5 cf. praescr.
 Θεοδοσία 566,2. — V. Θεοδοσία.
 Θεοδότη Add. 35 a. — V. Θεοδότη.
 Θεόδωρος 207,3. 352,1. 3. 534,1.
 915,1. 3. 916,1. 952,1. 1063,1. —
 Theodoros 901 subscr. — Θεοδώ-
 ρος τέχνη 1094. -ρον τάξιν 1093,1.
 * Θεοδώρα Iustiniani uxor 1064,10.
 Θεοδώρα 164,3. 368,1. 7. 8. 1067,5.
 Θεοκλείδας 191. 192. — V. Θεοκλεί-
 δας et Θεοκλείδης.
 Θεοκλῆς 209,7.
 Θεόξενος 105,1.
 Θεοπειθῆς Add. 874a4.
 Θεόπροπος 934,1. — V. Θεύπροπος.
 Θεόσημος 10,1.
 Θεότειμος 899,1. — V. Θεούτιμος.
 Θεόφιλος 969.
 Θεοφίλη 60,1. 212. Θειοφίλα 212,2.
 Θέρσανδρος 37,1.
 * Θερσείτης 711,2.
 Θερσιέπης 750,2.
 Θεσμοφάνη 153,1.
 Θεσπιάδης 500.
 Θευγένης 884,2.
 * Θευδόσιος Magnus 1061,2.
 Θευδόσιος 915,8.
 Θεύδοτος 240,2. 241,6.
 Θευδότα 201,1.
 Θεοκλείδας 192,5.
 Θεύπροπος 419,1.
 * Θεσέως πόλις 1045,1. 2. — Θεσηιά-
 δης Herodes 1046,33.
 Θεοκλείδης 53.
 Θεύτιμος 766,1.
 Θράσυλλος 1132,2.
 Θρασυμηδης 778,1.
 Θράστων 884,1.
 Θρέπτος 669,2.
 Θυμοῦχος 90,3.
 ΙΑΙΤΑΜ (nomen viri) 254,2.
 * Ίαμίται 874,6.
 Ίάννας 373.
 Ίανουάριος 369,2 (-άρην) cf. praescr.
 841,6.
 * Ίάρων Dinomenis f. 745,1.
 Ίάων 205,3.
 Ίασσα (?) 84,1.
 Ίγόριος 655,1.
 Ίδας 676,2.
 Ίέρων 122,1.
 * Ίκαρίου παῖδα Penelopen 471,1.
 Ίλαρος 113. 835,2.
 Εἰλάσιος 344,13.
 Ίλλύριος 1054,2.
 Ίμείρων 942.
 Ίοβιανός inperator 1060,4.
 Ίομήδης (?) 440,9 cf. adnot.
 Ίόπη 298.
 Ίούλιος Ἀντιγένης 629,2.
 Γ. Ίούλιος Καρακούττιος 607,1.
 Γ. Ίούλιος Κάσιος 956.
 Ίούλιος Λούκιος Μειδίας Εὐάρεστος
 944.
 Κ. Ίούλιος Μείλητος Εἰωνικός 920 I 1.
 C. Iulius Probus 1112.
 Ίουλία 405,4.
 Ίουλία Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14.

- Ἰουλία Κρισπέινα Add. 772 a 1.
 Ἰουλία Μυσις 396,1.
 Ἰουλία Ποθοῦσα 480.
 Ἰουλιανός 355,1. 704,4. 714,1. 805.
 Ἰουλιανή 416,3. 8.
 Ἰούνιος Σαβίνος 985,1.
 Ἰουνία Ὀλυμπιάς 693.
 Ἰουνίωρ 810.
 *Ἰουστινιανός inperator 1064,3.
 Ἰπποδάμεια 573,5.
 *Ἰπποκράτης Cous 107,4 (?). 243,16.
 537,7 (θεῖοιο).
 Ἰπποκράτης 623,2. 785,2. Add. 875a2.3.
 Ἰππόλυτος 939,2.
 *Ἰππολύτη 1082,8.
 Ἰππομέδων 573,1. 4.
 Ἰππόστρατος 8,3.
 Ἰπποστράτη 48,3.
 Ἰσ . . . . .ς (defuncti nomen) 29,4.
 Ἰσᾶς 859.
 Ἰσίδωρος Add. 903a5.
 Εἰσία 871,8.
 Εἰσίων 145.
 Ἰσχύλλος 936,2.
 *Ἰφιγένεια 1046,53.
 Ἰφιδίκη 755,2.
 Εἰωνικός 920,1.
 Κα . . . κα viri nomen 768,12.
 *Καδμειώνη Semele 1046,59.
 Κάαμος 447,1.
 Καικίλιος 696,1.
 Καικιλία Τρεβοῦλλα 1001. 1002.
 1003.
 *Καῖσαρ Augustus 978,1. — M. Au-
 relius 1046,56.
 Κάλας 472,1.
 Κάλη 359,1.
 Καλλιγένεια 368.
 Καλλιχλεια 857,1.
 Καλ(λ)ικράτης 203,3. 281,1. 693,2.
- Καλλιχρίτος 193,1.
 Καλλιμαχος 23,1. 50. 819,1.
 Καλλίνικος 406,9. 906,5.
 Καλλιόπα 184,2.
 Κάλλιππος 50. 953,2.
 Καλλιρόη 869,2. — Καλλιροεΐη 199,1.
 Καλλιστονίκη 542,1.
 Κάλλιστος 638,3.
 Καλλιστώ 56. 82,3. 151,2. 384,2.
 Καλλιτέλης 758,1.
 Καλλιτύχος 462,11. 16.
 Καλλιτύχη 497,2. 8.
 Καλόκαιρος 653,1.
 Καλότυχος 280,2.
 Καλπουριανός 229.
 Λ. Καλπούρνιος Καλπουριανός 229.
 Τ. Καλπούρνιος Κυντιανός Ἀφρικανός
 229.
 *Καμβύσης Pers. rex 991,4. 1000,8.
 1003,2. 5.
 Canimarius 837 ep. lat. 2.
 Καπίτων 398,1. 3. 418,2 cf. praescr.
 660,2. 841,5. — Capito 619.
 Καρακοῦττις 607,1. 4.
 Καρουέντις 656,2.
 Καρπίων 380,6.
 Κάρπος 904,3. Add. 842a3.
 Καρποφόρος 308,1.
 Κάσιος 956.
 Γ. Κάσιος Ἀπολλώνιος 968.
 Κασία 607,2.
 Κασσιδωρος 431,4.
 Π. Καστρίκιος Ἀγαθέϊνος 296.
 Καστρίκιος Φίλιππος 517,1.
 Κατάγραφος Add. 459a5.
 Κατίλιος Νικάνωρ 978,5. 979 acrost.
 980,3.
 Κατίλλιος Νόσσος (?) 325,1. 11.
 Κάτουλος 1008,3.
 Κατυλλίνος 1021,1.
 Καφισίας 938.

- Κελεστίνος 449,1.
 *Κέκροψ 173,18. 844,1.
 Κεχροπία 152,1.
 Κέλερ 691,1. 996,1. 6.
 Κέλσος 982,1.
 *Κένταυροι 1082,16.
 *Κέρβερος 646,4. 1082,11.
 Κεντρίκις 168,4.
 Κέρδων 274,4.
 Cerellia Fortunata 646.
 Κέρκιος 483,1.
 Κεστία Βικτωρία Φλωρέντιον 686,2.
 *Κήρυξ heros epon. 1046,33. gentile
 951,2.
 Κηφισόδωρος 844.
 Κηφισοφών 1132,1.
 Κιλικία 169,7.
 Κίμβερ 507,1.
 Κίμων 372,23.
 Κίντος (?) Add. 242a6.
 Κιτύλος 484,1.
 Κλάδος 247,1.
 Κλαύδιος 1035,1. 2. 3.
 Κλαύδιος Ἀγαθεῖνος 558,8.
 *Κλαύδιος Ἀγαθήμερος medicus 554,1.
 Τιβ. Κλαύδιος Σεβήρος 1034,35.
 Κλαυδία Γράπτη 517,13.
 Κλαυδία Δεχάς 399,2 cf. adn.
 *Cl. Claudianus poeta 879,2 cf.
 praescr.
 Κλαυδιανός 841,3. 8.
 Κλεαγόρα 80,2.
 Κλεάδας 866,2.
 Κλεαρίστη 508,1.
 Κλειδημίδης 34,3.
 Κλειδημος 34,3.
 Κλειογένης 207,3.
 Κλείσφυσσα 189,8.
 Κλεῖτος 841,5.
 Κλειτοφών 211,2.
 Κλείτωρ 1104,4.
 Κλεόβουλος 2,1.
 Κλεοίτης Add. 1a1.
 Κλεόμανδρος 219,1.
 Κλεονίκα 250,1. — V. Κλευνίκη.
 Κλεοπάτρα 345. 560,1. 9.
 Κλεοφάρος 700,2.
 Κλευνίκη 809,1.
 Κλόνιος 359,1.
 Κλυμένη 620,6.
 Μ. Κλώδιος Ἐπαφρόδιτος 710.
 Κόδρατος 500,1. Add. 888a3 cf.
 praescr.
 *Κόδρος 1083,1.
 Κοῖνος 518.
 Κοίρανος 625,4.
 *Κορμόδεια ludi 967.
 Κόμψη 210,1.
 Κοπρία 313,8.
 Κορινθία 383,2. 5.
 Κορνουτίων 702,7.
 Κορνοῦτος 110,3. 500. 880,4.
 *Κορωνίς 1027,2. 1035,23.
 Κόσμος 392,1.
 *Κότυς rex Bospor. 1070,2.
 Κονίνα 617,2.
 Κουφαγόρας 738,1.
 Κρατίστα 77,1.
 Κράτων 108,1.
 Κρέων 783,5.
 *Κρησίλας sculptor 151,3.
 Κρησκεντεῖνα 568,1.
 Κρήσκης 823,2.
 Κρίνης 744,3.
 Κρίος 63.
 Κρισπέινος 337,3. 526,1.
 Κρισπίος 257,1.
 Κρισπέινα Add. 772a1.
 Κριταγόρας 783,4.
 *Κριτίος sculptor 752.
 Κριτων 235,1.
 Κριτωνίδης 750,3.

*Cronius Eusebius 901.

Κυάνιος 946.

Κυδίλα 189,5.

Κυδίμαχος 67,1.

Κυδανίη 872,2.

Κύδων 706,1.

Γ. Κυίντος Ίμερτος 969.

Κυίντος 108,2.

Κυίντα 405,7.

Κυιντιανός 229.

Κυκλείδας (?) 1086,1.

*Κυκλεύς (?) Arionis pater 1086,1.

*Κυκλωπεία χεῖρ 1053,2.

*Κύκνος 1082,17.

Κύλων 9,1.

Κυπάρη 697,1.

Κυριακός 372,21. 425,8.

Κυριακή 737,2.

Κύριλλος 700,1. 832,3.

Κύριλλα 378,1. 530,2. 5 (Κύρηλα).

Δάαγος Add. 197a.

*Δαγείδας Ptolemaeus 255,4.

*Δάιος 1135,2.

Δεύκιος Δαίλιος Ἀστράγαλος 296.

Δαῖτος 882,1. 4.

Δαμπιτώ 13,2.

Δαοδίχη 310,2.

Δαρέτα 629,1.

*Δαρτίου γένος Vlixes 185,11.

Δασθένης 830,2.

Δαφάνης 830,4.

*Δαχάρης 170,9.

Δέαυα 30,1. 285,3.

Δεοντεύς 222. 806,1.

Δεόντιος 400,2. 823,2.

Δεύκιος 128. 972,3.

Δευκεία 152,14. 561.

Δέων 30,2. 930.

Δεώκιν (?) 535,3.

Δεωνίδης 341,1. 362,3.

Δηναῖος 111.

Δίβιλλα (?) 342,2.

Δίβυς 95.

Δικωνιανός 944.

Δικωνία Ἑλένη 468.

Δονγεῖνα 998.

*Δολλιανός sophista 877,2 cf. praescr.

Δουκίλλη 645,1. 675,1.

Δουκιλλιανή 330,4.

Δούκιος 327,4. 394,2. 4. 584,2.

Δούκυλλος 534,7.

Δυκαῖος (?) 763,1.

Δυκειανή 525,2.

Δυκοκλειδής (?) 791,1.

*Δυκοῦργος orator 852,5.

Δυσανίας 299.

Δυσέας 5,1.

Κλ. Δυσιάδης 964.

Δυσιθειδής 770.

Δυσικίριτος 775.

Δυσίμαχος 251,1. 770,2 cf. subscr.

827,3. 6.

ΛΛΘΛ mulieris nomen 190,6.

Μαιάδιος 344,9. 16.

Μαιανδρή 244,5 cf. praescr.

Μαίνιος 465,8.

Μαιουρῖνος 441,2.

Μαῖωρ 443,1. 4. 800,2.

Μακαρεύς 39,2 cf. praescr. 968,1.

Μακάριος 611,2.

Μακρεῖνος 694,1. 2.

Μαλίχα 47,2.

*Fl. Mallius Theodorus 901.

Μάλχος 443,1. 453,1 (?) 454.

Μανία Σμίρνα 465.

*Μαξιμιανός inperator 832.

Μαξιμιών 424,3.

Μάξιμος 402,4. 445,3. 446,1. 459,6.

618 ep. I, 2. II, 12. 881,1.

1056,2.

- Μαργαρίς 681,1.
 Μαρία ἢ καὶ Πατρικία 421. — *Μαρία
 517,5. 12. 1062,5 (Christi mater).
 Μάρκος 322,5. 383,1.
 Μάρκελλος 398,3. 602,4. 966,2.
 *Μάρκελλος Sideta 1046.
 Μαρκέλλη 678,1.
 Μαρκελλεῖνος 896,2. 5. 905,2. Add.
 297 a 2. 4.
 Μαρκιανός 604,3. 863,1. 918,1. 957,3.
 958,12.
 Μαρκιανή 451,2. 873,2. 5.
 Μάρκιος Ἐρμογένης 997,1.
 Μαρκία ἢ Ἑλίχη 727,15.
 Μαρτιάλης 393,4. cf. subscr.
 Μαρυλίνα 710.
 Μάρων 533,3.
 Ματρώνη 652,4.
 Μαχάτας 830.
 Μεγάθυρος 262,3.
 Μεγάκλεια 1044,2.
 Μεγακλῆς 860,5 cf. praescr.
 Μεῖξις 181,1.
 Μεῖσις 144,1.
 *Μελανθείδης ἀναξ Codrus 1083,1.
 Μελάνθιος 202.
 Μελάνιππος 350,2.
 Μέλας 658,2.
 Μέλινα 776,2.
 Μελινώ 81.
 Μελίτη 79,1.
 Μελιτίνη 320,5. 10.
 Μέλιττα 48.
 Μέμφις 1076,1.
 *Μένανδρος comicus 1085,1. 6. 9.
 Μένανδρος 289,5. 360,2. 753,1.
 Μενέδημος 514,1.
 Μενεκλῆς 386,1. Add. 241 b 4.
 Μενεκράτης 179,1. 321. 576.
 Μενέσαιχος Add. 1 a 1.
 Μένης Add. 697 a 3.
 Μένιππος 302,2. 1096 acrost.
 Μέντωρ 290,1.
 Μένων 75,3.
 Μεσσαλῖνος 1050,2.
 Μέσσια 682,6.
 Μέττιος Παίων 1006,1. 1007,3.
 Μηνάς 550,3. 815,3.
 Μῆνις 250.
 Μηνογένης 375, 1. 387, 4 (ὁ καὶ
 Εὐσταθής).
 Μηνόφιλος 247,2. 344,8. 614,6. 692,1.
 Μητράς 323,1.
 Μητρίς 241,9.
 Μητρίχη 86,2.
 Μητροδωρος 86. 955. Add. 874 a 5.
 Μειδίας 340,6. 944.
 *Μιθριδάτης rex Iberiae 549,2.
 Μίθρης 584,1.
 Μίκκη 338,1.
 Μίκων 278,2 (?). 763,1.
 Μείλητος 920 I 2 II 2.
 *Μιλτιάδης 1087,3 cf. praescr.
 Μινακίω 95.
 Λ. Μινίκιος Ἄνθιμος 314.
 Λ. Μινίκιος Ἀνθιμιανός 314.
 Μινούκιος 148,5.
 Μνασέας 185,3.
 Μνασιγένης 775.
 Μνησ . . . . 65.
 Μνησαγόρα 87,1.
 Μνησαρχίδης 65.
 Μνήσαρχος 65.
 Μνήσιππος 65.
 Μογέα 1130,1.
 Μόδεστα 677.
 Μ. Μόδιος Ἀσιατικός 306.
 *Μολινίδαι 790,3.
 Μόνδων 890,1.
 Μοσχιανός 604,1.
 Μόσχος 119,1. 206,4. 1125,1.
 Μοῦσα 550,6. 12. 551,1. 4. 8.

Μουσαῖος 272,15.
 Μυρῖνη 11,1.
 Μυρμιδών 786,1.
 Μυρσινέα Add. 828 a 2.
 Μυρτάλη 554,3.
 Μύρτον 205.
 Μύρων 214,2. 708,4.
 Μυρωνίς 721,4.
 Μυσίς 396,1.

 Ναίβιλλα (?) 342,2.
 Ναῖς 102,1.
 Νάνα 367,11. 370,1.
 Ναόλοχος heros 774,2.
 Ναρκισσία 693.
 Ναρκισσίων 652,2.
 Νάρκισσος 388,3 (νεώτερος). 693. 933.
 Νεῖλος 591,1. 834,4. 978.
 Νέος 1102.
 Νεόφρων 865,3.
 Νέπως 140,1.
 Νέρων 971,1.
 Νέστωρ 880,2.
 Νέων 386,3 (?) cf. adn. 490,4.
 Νεώτερος 376,7.
 Νήδυμος 502,2. 14. 22. 23.
 Νήπιος 308,1.
 * Νηρεύς 1028,74.
 Νηρεύς 294,1.
 * Νησιώτης sculptor 752.
 Νήτης 769,2.
 Νηγρίνος 709,1.
 Νικασίχορος 855,9.
 Νεϊκανδρος 218,3.
 Νικάνωρ v. Κατίλιος.
 Νεικατόρις 427,3.
 * Νικάτωρ Seleucus 549,5.
 Νεΐκη 275,1. 390.
 Νεικήτης 947,1. 6.
 Νεικηφορίς 870,5.
 Νικηφόρος 177,1. 318,1 (?). 327,1.

Νικιάδης 818,24. 859,7 cf. praescr.
 Νικίας 89. 494,4. 818,3. 20. 778,1.
 886,3.
 Νεΐκις 341,4.
 Νικόβουλος 62,3 cf. praescr.
 Νεικόδημος 511,7.
 Νικοκλής 777.
 Νικοκράτης 61. 272,4. 462,7. 9. 10.
 11. 613.
 * Νικοκρέων Cypri rex 846,3.
 Νικόμαχος 848,1. 850.
 Νεικομήδης 101,1. 595,1. Add. 805a 5
 cf. praescr. a et b.
 Νικοπτολέμη 61,1.
 Νικοχάρης 87,1.
 Νεΐκυσ 322,5.
 Νικώ 255,2.
 Νῆρος 478,5.
 Νοήμων (?) 771,1 adn.
 Νόητος 246,2.
 Νόμιος (?) 409,1.
 Νομωνία 471,5 cf. praescr.
 Νόννη 372,22.
 Νόσσος 325,11. 786,1.
 Νουμήνιος 518. 667,2.
 Νυκτέλιος 665,1.
 Νυμφόδοτος 956,2 cf. subscr.
 Νύση Add. 313 a 1.
 Νώνιος 345. 660,5. (Ἀρτέμων).

 Ξανθίππη 319,1.
 Ξειναγόρας 791,1 (?). 864,1. 2. 865,2.
 Ξενᾶρης 181,1.
 Ξενοκρίτος 783,6.
 Ξενοφάντος 2,1. 12,2. 851,3 cf. praescr.
 Ξενοφών 427,3.
 Ξενώ 253,3.

 Ὀγουλνία 296 subscr.
 * Οἰβαλίδαι 191,2.
 * Οἰδίπους 1015,6. 1135,2.

- Οινόβιος 220,1.
 Μ. Ὀκτάσιος Ἰλαρος 835.
 Ὀλαΐειδας 486,1.
 Ὀλυμπία 719,1. 6.
 *Ὀλυμπιάς Philippi Maced. uxor
 1088,4.
 Ὀλυμπιάς 227,4. 648,5. 693. 227,4.
 Ὀλυμπιόδωρος 64.
 *Ὀμηρος 185, 10. 349, 1 (θεῖος).
 471,1. 879,1. 1080, 2. 1084, 3.
 7. 1087,14. 1093,1. — Ὀμήρειον
 γυμνάσιον 860, 4. Ὀμηρεΐη κε-
 φαλή 1085,10. — Ὀμηρικὸς ποιητής
 1009.
 Ὀμόνοια 582,3.
 Ὀνασος 964,2 cf. subscr.
 Ὀνήσιμος 79,2. 368. 588.
 Ὀνησίμη 315,2. 368.
 Ὀνήτωρ 844. 931,1.
 Ὀνομαστός (?) 444,1 adn.
 *Honorius inperat. 879.
 *Π. Ὀρδεώνιος Δολλιανός 877.
 Hordionia Polla 569.
 Ορεῖνος v. Χρηστῆνος.
 *Ὀρέστης 872,9.
 Ὀρεστῆνος 428,2.
 Ὀρθαγόρας 808,1.
 *Ὀρριππος 843,1.
 *Ὀρφίτιος 841.
 Ὀσσίλος 486,2.
 *Valens Aug. 824.
 Ούαλης 838,1.
 *Valentinianus Aug. 824.
 Valerius Valens 838.
 Τ. Ούάριος Χαρεῖνος 154.
 Γ. Ούενοῦστος Add. 697a.
 Ούερδιανός 459,6.
 Ούήρα 563,1.
 Ούέβιος 548,4.
 Ούίκτωρ 827,3. 6.
 Ούλιάδης 297,1.
- Μ. Ούλπιος (?) 947c.
 Ούλπιος Ἀγαθόμορος 524,1.
 Vlpius Charito 622.
 Ούλπια Ἄφρη 376a.
 Vlpiā Charitine 622.
 Ούνίων 339,8.
 Volusiana v. Rufina.
 Ούράνιος 1017,2.
 Ούρβι . . Μαυρλίνα 710.
 Ὀφέλλιος 602,3.
- Παιδέρωσ 322,3.
 Παιδιάς 472,1.
 Πακάτα 733,2.
 Παίων 1006,1. 1007,3.
 Παλλάς 698,7.
 Παμμένης 124.
 Παμμώνιος 715.
 Πάνθεια 243,20.
 Πάνθης 721,5.
 Πάννικος 783,5.
 Παντακλῆς 926,1.
 Πάνταρχος 403,3. 13.
 Παπᾶς 669.
 Παπεῖριος 365,1.
 Παπίας 666,3 cf. praescr.
 Παπιανός Add. 828a2.
 Παπιανή Add. 319a3.
 Παρδαλαῖς 167,2. 1005,1.
 Πάρδος 307,2.
 *Παρθέσιος Nicaeensis 1089,2.
 Παρθένιος 388,4.
 Παρθενίς 634,1.
 *Πάρις 1095,3.
 *Παρισάδης Bosp. rex 773,3.
 Παρμενίων 218,4.
 Πασικράτης 666,3. 772.
 Q. Passe . . Archias (?) 677.
 Πατρικία 421.
 Πατροβᾶς (?) 669.
 Πατροκλῆς 227,4.

Πάτρων 546,4. 12. 17. 1102.
 Πατρώνιος 1026.
 Παυλεῖνος 354,2. 572,2.
 Παυλεῖνα 178,1. 272,16. 387, 12.
 596,2. 647,8. 733,1.
 Πανσανίας 1131,1.
 Πανσίμαχος 852,4.
 Παφιανός 605,1.
 Πεδανίη 331,1.
 Πειθων 66,2.
 Πεισιάναξ 7,2.
 Πεπετόριος 725,11.
 *Πέλοπος χθών 846,1.
 *Περίανδρος Corinthius 1113,1.
 Περιγένης 468.
 Περικλῆς 86,2.
 Perpenna Romanus 891.
 Πετροκόραξ 716,3. 8.
 Πετρωνιανός 1001,1.
 Petronius Apollodorus 824.
 Τι. Πετρώνιος Καπίτων 418.
 Petronius Secundus 987.
 *Πηλεύς 192,6.
 *Πηγελόπη 471,2. Πανελόπα Βιθυναί
 250,2. — Πηγελόπεια 277,4. 874,1.
 917,2 (νέα).
 Πίργης 1104,3.
 Πιθαῖος (?) 504,1.
 Πίννας 529,2. 4.
 Πειόνιος et Pionius 647 marg.
 Πείσων 265,6. 868,2.
 Πιστὸς ἐπωνυμίαν 52,3.
 Πιστοτέλης 152.
 *Πιτθεΐδαι 916,1.
 *Πλάτων 882,4.
 Πλείσταρχος 797,3.
 Πλήγος (?) 709,1 adn.
 Πλούταρχος 146,1. 909,2. 5. 967
 praescr. Add. 306 a 1.
 *Πλούταρχος Nestorii f. 910,2. 911,2.
 Πλωῆτις 113,1.

Πνυταγόρας 846,2.
 Ποθεινός 956,1.
 Ποθοῦσα 480.
 Ποικίλιος 573,6. 799,2.
 *Ποίμανδρος heros 495,2. 496,2.
 Πολεμῶ 64.
 Πολιάνθης 783,6.
 Πολιοῦχος 907,1.
 Μ. Πολεΐτης 391,2.
 Πολυαίνετος (?) Add. 471 a 1.
 Πολυάρατος 61.
 Πολύγνυτος 508,2.
 *Πολυδευκίων Herod.lib.1090,1.1091,1.
 Πολύζηλος 865,1.
 Πολύιδος 221,1.
 *Πολύκλειτος 492.
 Πολυκλῆς 854,1.
 Πολυκράτης 62.
 Πολύκριτος 855,1.
 Πολυλλίδης 70.
 Πόλλυλος 70.
 Πολύμνηστος 61. 751,1.
 Πολυνεΐκης 529,3. 611,1.
 Πολυνότα Add. 181 a 2.
 Πολυξένη 76,2.
 Πολύστρατος 70,1. 790,1 (heros).
 Πολυχρόνιος 395,8.
 Πομπήιος 644,4.
 Πομπήιος Διοκλῆς 600,2.
 Pomp . . . Modesta 677.
 Πομπηία 644,5.
 Πομπωνιανός 893,2.
 *Ωλος Πόντιος Νυμφόδοτος 956.
 Ποπιλίη 559,1. 7.
 Πόπλιος . . 296,1.
 *Πορφύριος 935,2 cf. subscr.
 Ποσειδῆος (?) 976,2.
 Ποσειδίππος 201,3. 780,1.
 Ποσιδώνιος 858,1.
 Ποτάμιλλα 128.
 Πουβλιανή 674,3.

- Πούδενος 644,5.
 Πουτάλα 505. — Πουταλεία κόρα ib.
 — V. Πωτάλα.
 Πραξαγόρας 255,3. 864,1.
 Πραξιμένης 179,5.
 Πραξίνους 52.
 * Πραξιτέλης 42,1.
 Πραξιτέλης 744,1. 924,4.
 * Πρίαμος 1095 adnot.
 Πρειμέρως 287,2.
 Πρειμυγένη 298,6.
 Πρισκιανή 344,17.
 * Πρίσκος 841 subscr.
 Πρίσκος 165,1.
 Priscus v. Flavius.
 Πρόβος 902,1.
 Probus v. C. Iulius.
 Πρόθυμος 145.
 Προκλειδάς 182,1.
 Πρόκλος 532,3. 590,1. 703,2. 1061,3.
 Πρόκλα 565,6. 703,3.
 * Προμηθεύς 1082,17.
 Προμηθεύς 933.
 Πρώταρχος 233,3. 8.
 Πρωτίων 133.
 Πρωῶτος 214,7 (?).
 Πρώτη 649,1.
 * Ptolemaeus Lagi f. 849,2.
 * Πτολεμαῖος (Philadelphus) 957,5.
 Πτολεμαῖος 292,2.
 * Πυθαγόρης 882,3.
 Πυθαγόρης 36,2.
 Πυθέας 245.
 Πυθικός 483,2.
 Πυθίων 26,2.
 Πυθόδωρος 775.
 Πυθοκλής 71,1. 926,2.
 Πύθων 759,1.
 Πυλάδης 377,1.
 Πύρης 751,1.
- Πύρρας 844,3.
 Πύρρος (vel Πύρρης) 905,6.
 * Πυρρωνασιπός philos. Pyrrhonius (?)
 Add. 241 b4.
 Πώλιττα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πῶλλα 467,3. 468,3. — V. Hordionia
 Πωλλῖνα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πωλλίων 946,1.
 Πώμπιττα 547,1. 9. 12. 17.
 Πωτάλα 505,2.
- Ραγέδαφος 533,3.
 * Ραδάμανθους 173,15. 452,19. 514,5.
 1046,47.
 Ρειπάνη nomen corruptum pro Τει-
 τιανή 875,3 adn.
 * Ρήγγιλλα Herodis Attici uxor 160.
 1046,2.
 Ροδογοῦνη 685,1.
 Ρουστικός 644,3.
 Ρουφίλλη 998,10.
 Ρουφείνος 642,1. 2 (Ἀστέριος). 729,1.
 Ρουφῖνα 590,1. 691,1.
 Rufina Volusiana 824.
 Ρούφος 395,2. 5. 969.
 Ρωμανός 891,1.
- Σαβίνος 433,1. — V. Ίούνιος.
 * Σαβίνα Hadriani uxor 988,3. 989,3.
 6. 992.
 Σαβίνα 527,1. 680,1.
 Σαββίων 538,7.
 Σάγαρις 793,1.
 Σαγίττας Add. 307 a1.
 Σάδος 450,7. — Σάαδος (lat. Satus)
 714,1.
 Σαλβία Ματρώνα 652,4.
 Σάλουιος Μηνάς 815,3.
 Σανένως 1022,1.
 Σαραπίας v. Σεραπίας.

- Σαραπιακός v. Σεραπιακός.
 Σαραπίων 149 acrost. (v. praef.).
 861,1. 984,2. 1016,9. — V. Σε-
 ραπίων.
 Σατορνείνος 705,1.
 Σάτυρος 71,2. 184,8. 200 adn. 581,3
 (lat. Saturnus). 969.
 * Σεβήρος inperator 920 II 3. —
 Σεβήρεια Iudi 967.
 * Σεουήρος (L. Catilius) Add. 888 a 5.
 Σεβήρος 887,2 (Ζωσιμανείδης). 1034,
 35.
 Σεβήρα 567,1. 3.
 Σέκιος Τρόφιμος Add. 772 a 2.
 Σεκουνδών 522, 1. 14.
 Σεκουνδός 954. — V. Petronius.
 Σέλευκος 40,5. 292,2.
 Σέμνος (?) 804,2.
 Σέμνη 544,2.
 M. Σεμπρώνιος Νικοκράτης 613.
 Σέξτος 836,1.
 Σεουήρος v. Σεβήρος.
 M. Septimius Diocles Add. 646 a.
 Σεράμμων 713,14.
 Σεραπιακός 695,1.
 Σεραπίδης 695,2.
 Σεραπίων 963.
 * Σέργιος martyr 1064,4. 1065,4.
 Σερουίλιος 592,3 cf. praescr.
 Servilia Ambrosia 592.
 Σήμων 5,1. 801,2.
 Π. Σθένιος Δικιμανός 944.
 Π. Σθένιος Φρόντων 944.
 Σθενή 498,4.
 Σιβύρτιος 156,1.
 Σίδρος v. Σίθρης.
 Σίθρης 454 (i. q. Σίδρος).
 Σίλειωνίας (?) 783,4.
 Σίλουανός 432,2.
 Σίλουιος 804,2.
 Σιμπλίκιος 921,4.
 Σίμος 925,1 (?). 948,6 cf. praescr.
 Σιμίλος 37,1.
 Σίμων 88.
 Σκεπτιανή 545,2 cf. Addend.
 Σκευᾶς 529,1.
 * Σκιπιάδαι 674,4.
 Σκλάδατος (?) 537,6.
 Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα 314.
 Σκυθή 641,1.
 Σμύρνη 465,5. 584,2. — Ζμύρνα 143.
 Σόεμος i. e. Σόαιμος 662,1.
 Σόσσιος Πρίσκος 841.
 Σουλπίκιος 497,7. 618.
 Σοφοκλῆς 208,5. 9.
 Σοφώνιχος falsa lectio pro Ἀσώπιχος
 492,3 cf. praef.
 Σπαρτιατικός 917,3.
 Σπενδοφόρος 688,1.
 Σπόρος 515,2.
 Σπουδῆ 283,1.
 Σπουδοκράτης 69.
 Στακτή 696,1.
 Στατίος Σεραπίων 963.
 Στεφανήφορος 342,1.
 Στέφανος 538. 941,3.
 Στησίας 15,2.
 Στόλος 201,1.
 Στρατεία 205,5.
 Στρατόλα 951,4.
 Στρατωνίδης 74.
 Στρατονίκη 718,4. Add. 228 b 3.
 Σταρτόνικος 404,4.
 Στράτων 775.
 Στρόγγυλος 390.
 Στρυμονίου παιδός i. e. Strymonis f.
 567,4..
 Σύμμαχος 88. 946.
 Σύμφωρος 963,3.
 Σωγένης 215,6. 466,2 (?).
 Σωζομένη 526,4.
 Σώζων 171,1.

- Σωκρατέα 218,4.
 Σωκράτης 845. Σωκάρτης 498,1.
 Σωναύτας 265,8.
 Σωσθένης 704,2.
 Σωσειάναξ 205,2.
 Σωσίβιος 844,3.
 Σωσίλεια 1136,1.
 Σωσικλῆς 775. 783,6.
 Σωσίνους 54.
 Σωσιπάτρα 470,1.
 Σώστρατος 240,8. 814,1 (?).
 Σώτας 652,4 719,6. 10. Add. 242a2.
 * Σωτήρ Ptolemaeus 982,4.
 Σωτηρίχα 276,1.
 * Σώτηρος sophista Add. 877 a2.
 Σώτηρος 269,1. 503,1.
 Σώτιος 64,1.
 Σωτία Κοσσινία 155.
 Σωφρονή 344,14.
 Σώχαρμος 217,1.

 * Τάνταλος 734,8.
 Ταξιάρχης 616,5 cf. praescr.
 Ταροῦδος 1058,1.
 Τατία 321.
 Τατία Βανκυλῖς 576.
 * Τατιανός 919,1. 1020,1.
 Τατιανός 611,2.
 Ταύγετος 698,7.
 Ταυρίσκος 1128,18.
 Τελεσίλλα 676,1.
 Τελεστοδίκη Add. 750a1.
 Τελεσφόρα 123,1.
 Τελεσφόρος 123,1. 357,2 (Ἀλέξανδρος).
 372,16. 482,1 cf. praescr. 970,2 et
 971 (M. Aurelius).
 Τελέσων 783,6.
 Τερείας 52.
 Τερσεύς (?) 377,1.
 Τέρτιος 971.

 Τερτία 257,5.
 Τέρτυλλος 407,1.
 Τερτύλλα 344,8.
 Τέττιχος 1,2.
 Τέχνων 93,1.
 Τηλεκλῆς 40,3.
 Τηλέμαχος 69.
 * Τηλεφίδαι v. ind. geogr.
 Τιβέριος 896,2. 897,2.
 Τειμαῖος 899,1.
 Τειμάνδρα 697,1.
 Τιμέας 187,3. 367,11.
 Τειμῖν 425,1.
 Τιμογενίς 322,6.
 Τιμόθεος 539.
 Τιμοκλείδας 783,4.
 Τιμοκλέων falsa lectio pro Τιμοκλῆς
 492,3 cf. praef.
 Τιμοκλῆς 14,2. 492,3.
 * Τιμόχαρις sculptor 851. 932.
 Τιμόστρατος 876,1 cf. praescr.
 Τιμοτέλης 783,5.
 Τείμων 899,1.
 Τινηία Ὑγεία 570.
 Τίρων 444,2.
 Τισαμενός 141,4. 874,2 cf. praescr.
 Τειτάνιος i. e. Τιτιανός 473,1.
 Τειτιανή 875,3.
 Η. Τιτίδιος Καπίτων 660,2.
 Τίτος 465. 517,1. 6. 11. 14. 624,9.
 Τιτυρεία γυναίκα i. e. Tityri uxor 505.
 Τλασίας 179,1.
 * Τόμοιο ἄστνυ 537,5.
 Τουρράνιος 978,7.
 * Traianus: Αὐσόνων ἀγητῆρι 549,7.
 Τραιανός 632,1.
 Τραῦλος (?) 541,2 (an Παῦλος?).
 Τρίαξ 938,1 cf. praefat.
 * Τριόπας (-αο) 1046,64. 1046,49
 (Τριόπεω ἐνὶ δήμῳ). ibid. 95. —

- V. Αἰολίδας — Τριόπειος v. Ἐρινός.
— Τριόπειαι Regilla et Faustina
ibid. 65.
- Τροφιμᾶς 316,2.
Τρόφιμος 131,2. 356,1. 372. 374.
383,1. 885,1. 964. Add. 772a2.
Τρυφέρα 169,8.
Τρύφων 311,3. 316,1. 371,2. 531,2.
928,8. 969,3 cf. subscr.
Τρωίλος 475,1.
*Τρώς (Ἐριχθονίδης) 1046,40.
Μ. Τύλλιος Εὐτυχής 947.
Τύρινα 224,1.
Τύχη 284,3. 322,6. 695,1.
- *Υάκινθος Apollineus 473,5.
Υάκινθος 659,2.
Υγεία 474,4. — Υγεία 570. 572,3.
Υγείνος 565,1. 802,3.
*Υλας Herculeus 711,2.
Υλευς (?) 351,4.
*Υμμίδιος Κόδρατος Add. 888a.
Υπατος 624,9.
Υψικλῆς Add. 461a1.
- Φ . . . (viri nomen) 13,1.
Φα . . . ιστος (viri nomen) 742,1.
Φαίδιμος 72,1.
Φαῖδρος 481,1. 820,2.
Φαίνιππος 398,3.
Φαινίς 232,1.
Φάλερνος 994,5.
Φαναγόρα 50,2.
Φανόμαχος 763.
Φανομαχοσστός 773,1.
Φανοστράτη 45. 133.
Φαρνάκης 214,2. 252,1 cf. praescr.
*Φαυστεῖνη maior 1046,48.
Φαυστεῖνα 689,9.
Φαῦστος 476,3 cf. praescr.
Φειδιακή χάρις 794,4.
- Φεΐδιππος 66,2.
Φεΐδων 265,4. 825,3.
Φερενίκα 260,1.
*Φέρης 192,6. — Φέρητος γένος 191,1.
Φηλεκίσσιμα 314.
Φηλικίτας 558,2. 7. 9.
Φίλη 82,3. 510,1.
Φιλάργιος 1067,2.
Φίλαργος 78.
Φιλαδέλφος 243,1. 9.
Φιλαδέλφεια ludi 966.
Φιλέρως 368.
Φιλήμων 970,1. Add. 886a4.
Φιλήρεμος 526,1.
Φιλησίη 571,4.
Φίλητος 364,1. 368. 615,10. 630,1.
Φίλινα (?) 55,1.
Φίλινος 623,1. 890,1.
Φίλιος 774,1. 6. Add. 242a3.
*Φίλιππος rex Maced. 1088,3.
Φίλιππος 236. 390. 440,1. 441,6.
514,3. 517,1. 9. 11. 547,7. 13.
553,1. 731,1.
Φιλίσκος 948,5 cf. praescr.
Φιλίστα 1125,1.
Φιλοκλῆς 295,1. Cf. Addend.
Φιλοκράτεια 295,2. 352,5.
Φιλοκράτης 122,1. 491,1 cf. praescr.
Φιλοκύνηγος canis 332,1.
Φιλοξένη 126,1.
Φιλόξενος 260,5.
*Φιλοποίμην 1044,1.
Φιλοστράτη 50. 463,1.
Φιλόστρατος 761,1.
Φιλότειμος 963,2.
Φιλουμενός 132. 949,5.
Φιλουμενή Add. 297a.
Φίλιππος 570,5.
Φιλτέρα 852,2.
Φίλων 50. 213,2. 493,1. 779,8. 783,5.
853.

Φλάμμας 927.
 Τ. Φλάβιος Διογενιανός 1034,34.
 Τ. Φλάουιος Φιλεῖνος 890.
 Δ. Φλάουιος Φιλάμμας 927.
 Flavius Priscus 619.
 Φλάουια 435,3.
 Φλαουιανός (?) 1047,9. Φλαβιανός
 552,1.
 *Φλεγγίας Add. 805 a 8.
 Φλωρεντεῖνος 1057,1.
 Φλωρέντιον 686,2.
 Φλωῖρος 696,1.
 Φοίβη 150,1.
 Φοξίας (vel Φόξιος) 488,1.
 Fortunata v. Cerellia.
 Φορύστας 938,1.
 Φουλβία 995,3.
 Φουνεισουλαίος 995,1.
 Φούριος Μητροδῶρος 955.
 Φρασίκλεια 6,1.
 Φράτης 410,1.
 Φρόντων 717,3. 944. 1092,1.
 Φύρμη 577,1.
 Φωσφόριος 914,1.
 Φώτιος 175,1.

 Χαιρεστράτη 44,2 cf. praescr.
 Χαρίας 495,1.
 Χαρίδημος 305,1.
 Χαρίσανδρος 844.
 Χαρείσιον 917,1.
 Χαρείσιος 995,1.

Charitine v. Vlpia.

Χαρίτων 401,1 (?). 565,5. 622,1.
 *Χαρμαντίδης Gorgiae pat. Add. 875a.
 Χελειδών 556,1.
 Χέρσις (?) 768,5.
 Χρησίμη 861,2.
 Χρήσιμος 357,3.
 Χρήστη 654,1.
 Χρηστιανή 530,5.
 Χρηστεῖνος Ὀρεινός Add. 333 a 2.
 Χρόνιος 395,8. 713,10 (ὁ καὶ Ἄρτεμι-
 δωρος Εὐδόσιος).
 Χρυσεόμαλλος 351,2 cf. subscr.
 Χρῖση Σκεπτιανή 545,2.
 Χρυσίνα 785,3.
 Χρυσίον 413,4.
 Χρῖσιππος 959,1.
 Χρυσίς 325,14.
 Χρυσσογόνη 186,4. 785,2.
 Χρῖσιων 197,1.
 Χυνοδόναξ 585,2.

 Ψενόσιρις 1022,1.
 Ψοφᾶς 362,4 (ὁ κληθεῖς).

 Ὠκέανος 559,2.
 Ὠράριος 943,1.

 .. θάνης 756,1.
 .. θέρσης 769,1.
 .. ίμου Add. 181a 1.

V. VOCABULA POTIORA.

ᾧ μὲν — ᾧ δέ 185,6. 8.
 ἀβακχεύτοις 871,7.
 ἀβλαβὲς ἴχθους ἔχων 237,8.
 οὐκ ἀβάατος 240,1. — κλέος οὐκ
 ἀβόητον 40,3.
 ἀβρὸν ἄθυρμα canis 626,3.
 ἀβροσίην βίον ἐκτελέσασα 358,2.
 ἀβρύνεται 542,8.
 ἐπ' ἀγαθῶ 983,3. 984,3.
 ἀγάλλετο δαίμονι χρηστῶ 155,3. ἀγαλ-
 λόμενος ζεύγεσι καὶ δούλοις 406,3.
 ἔργοις 904,4. ἀγαλλόμενον ἐχέτλη-
 σιν 321,5. μάλα πᾶσιν 462,15.
 δένδρος κλωσὶν ἀγ. 546,8. ἀγαλλο-
 μένη vitibus Chius insula 88,6.
 ἀγαλλόμενος Νύμφαις 1075,1. -ην
 πᾶσιν 540,2. ἀγαλλομένην θέμιν
 1073,10. ἀγαλλόμενοι Ἑρμάωνι θεῶ
 949,4.
 κλεινὸν ἀγαλμα ipse defunctus 511,9.
 μοῖραι πέμφαν ἀγαλμ' Ἀίδη 336,8.
 χεῖρὸς ἀγαλμ' ἀγαθῆς Add. 805a(b) 10.
 ἀγαμαι τεθνεώς 309,4. ἡγασάμην
 488,4. ἀγασσαμένη 880,1. -μενοι
 909,4.
 μηδὲν ἄγαν φρονέων 615,4.
 μητῆμ' ἀγανόν 452,4. τέρμ' ἐσιδεῖν

ἀγανόν 974,4. ἀγανῆς προστασίας
 916,2. ἀγανῆσιν εὐδικίης 915,3.
 ἀγανοφροσύνην 648,4.
 ἀγανόφρων 648,1.
 Ἄθηνᾶς ἀγάπημα Mandulis 1023,1.
 ἀγασθενέων βασιλῆων 1052,3.
 ἀγαστὸν κῦδος 407,1.
 ἥρωος ἀγανοῦ 674,1. νῆσσοι ἀγαν-
 οτάτη 872,7. ἀγασοτάτων ἀπὸ πα-
 τρῶν 403,3.
 ἀγγελικὴ ψυχὴ 1063,4.
 ἀγγεῖλαι στίχον 1096,9.
 ἀγγελον εὐσεβίης aram 833,4.
 ἀγέλας ἡλικος αἰθέων 239,2. ἀγέλας
 νέων 223,8. ἵππειας ἀγέλας 385,6.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 ἀγένειος 941,2; 966,5 adn.
 ἀγενῶς Add. 333 a 1.
 ἀγέρατος 430,5.
 ἀγέρεσθαι 1046,35. πάντοθεν ἀγρομέ-
 των 1049,6.
 ἀγέρωχος 765,1.
 ἀγήραον ἡματα πάντα 320,6. ἀγ. ψυ-
 χὴν 594,5. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἀγήρατος 634,1. ἀγήρατος 547,3. Add.
 35 a 3. ἀγήρατον στόμα κόσμου
 Homerus 1084,3.

ἀγγητὸν ἀγαλμα 831,3.
 ἀγίαν ἐν Χριστῷ 733.
 ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον 261,13.
 ὑπ' ἄγκος 781,7. ἐν ἄγκεσιν 932,1.
 ἀγλαία τρίποδος 928,10. ἀγλαίης
 663,4. — ἀντὶ τούσης 152,16. ἀγλαίαν
 canem defunctum 626,2. ἀγλαίησι
 κεκασμένη 1074,3.
 ἡγλαίσειεν χάρισιν 183,10. ὄργια ἀγλαίσειεν
 872,14. στεφάνοις 931,4. ἀγλαίσαν
 πατρίδα χάρισιν 28,4. ἀγλαίσαν δέ
 μ' ἀνακτες praef. 877b3. ἐξηρέτ-
 μοις πτέρυξιν ἡγλαισμένους 337,2.
 σταχύεσσι ἡγλαισμένον Add. 886a2.
 ἀγλαίσμα λέκτρων 325,3.
 ἀγλαάδωρον Mariam 1062,5.
 ἀγλαόπαις 896,1.
 ἀγνὸν ὑπαρχον 911,1. id. gen. 906,1.
 ἀγνὸν γράμμα 978,5. μνημεῖον
 980,5. ἀγνοτάτων Μουσῶν 1089,10.
 ἀγνώτε κακῶν infantes 1046,16.
 ἀγοραῶς τεμένει 768,3. λῆσαι ἀγοραῶς
 commercii 1038,5.
 ἀγοραῖω Ἐρμῇ 772,1.
 ἀγορανόμος 1075,3 acc. Add. 277a3.
 πανηγύρεως 904,3.
 στήλη ἀγορεύει 52,1. ἀγορεύετο τὸ
 ὄνομα 258,7.
 ἀγορασμῶν 714,5.
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.
 ἀγρεσίης 1104,2.
 ἀγρεύσας ἡλικίην 252,2.
 ἀγρεῖ 873,1.
 ἀγρην 1104,5.
 ἀγροίοις 1028 col. II 3.
 γείτονες ἀγροῦται 1046,79.
 ἀγρονόμοισιν 271,3.
 ἀγροτέρου Βρομίου 871,1. Ἄρτεμις
 ἀγροτέρη 872,1.
 ἀγρότα Πᾶν 1104,2.
 πολύπυρος ἀγυῖα 1028,2.

ἀγχέμαχος 962,2.
 ἀγχιάλοις ἐπ' αἰώσιν 234,6.
 ἀγχιθέων προτέρων 847,4.
 ἀγχίθυρος Δίκης 906,3. γείτονες ἀγχί-
 θυροι 1046,62.
 ἀγχίνοος 580,10. ἀγχινοῖς πραπίδες-
 σιν 403,6.
 ἀγων ἔτος δ' 668. ἐβδόματον ἀγοντα
 καὶ εἰκοστὸν λυκάβαντα 434,5. ἀγό-
 μνη uxorem duxi 372,15. ἀγεται
 sc. τὸ ἵππικόν 935. ἀλλ' ἄγε 566,8.
 570,5. ἀγ' ἰών 725,5.
 ἀγῶνα δίκαιον laborem 1038,36.
 ἀγωνίας 927,3.
 ἀγνωθετοῦντος 944. -οῦντων 946.
 -ήσας 867. -ήσαντα 878.
 ἀγνωθετῆρα 887,2.
 ἀγνωθέτης 939,4.
 οὐκ ἀδαής 759,3.
 ἀδάητον ἔτ' ὄθμασιν 1028,67.
 κόρας ἀδάκρυτος Add. 241a 13. ἀδα-
 κρύτοισιν ὀφθαλμοῖς 618 ep. 15.
 ἀδεῶς 502,7 adn.
 ἀδελφίδεοι 310,5.
 πάντα ἀδήλα τύχης 551,12.
 ἀδην 1036,19.
 ἀδίαυλον δόμον Φερσεφόνας 244,9.
 πάντ' ἀδικοῦσα τύχη 664,5.
 εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ 1111,6.
 ἀδμήτην 325,13.
 ἀδύλοσχος 646,8.
 ἐξ ἀδύτων maris 1028,62. Λερναίων
 ἀδύτων 866,4.
 αἰίδουσιν κλέος 441,5. τύμβος αἰίδοι
 1089,11. αἰίσας χαίρειν τινά 237,7.
 ὑμέναων αἰίσασμεν 655,9. ἄσαι ἀπὸ
 στομάτων 471,4. ἡείδοντο 929,5.
 ἄσομένη 628,2.
 αἰεζῶιο θεοῦ 452,4. ἀνδρεσσιν αἰεζῶ-
 οῖσι 444,7.
 αἰεζῶς ψύχη 651,3.

μοῖρά τις ἀεικέλιος quadrisyllabum 575,3.
 ἀνάσας δόμος 1063,1. ἀνάσων δάκρυον 562,6. ἀνάσους κρήνης 813,2. ἀνεσον σῆμα 367,1. ὑπὸ στάλα ἀνάσῳ 250,4.
 πένθος ἀεξίβιον 562,10.
 κρινὸν ἀεξικέρων 1102,2.
 ἐλευθέρον ἄμαρ ἀεξίβιον 461,1. θεσμὸν ἀεξίων 555,5. τιμαῖσιν τινα 830,1. εὐσεβίην 1064,3. παῖδας ἀεξομένους 498,8. ἤεξισεν liberos uxor 403,12. πόλιν 916,1. pater filiam 917,3.
 Τάρταρον ἀερόντα 1136,3.
 ἤεραζε 618,10.
 ἀετόν Prometheum 1082,17.
 ἀζαλέην Δήμητρα 618,13. γήρα ἐν ἀζαλέῳ 1046,12.
 ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἡγητῆρα 847,5. ἀζομένη deam 847,5. γονήων ἀζομένως τιμάν 1028,40.
 ἀζυγος μόσχου 1035,21.
 ἀηδανίδα puellam 551,6.
 ἀηδῶν 546,3. 628,1. ἀηδόνα 246,8. ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.
 πέμπε δι' ἡέρας εὐστοχον ἀγρην 1104,5. ἡέρι πολλῶν 312,5. ὑπ' ἡέρι 594,10. μακάρων εἰς ἀέρα 654,4. τὸ σὸν κάλλος ἀπῆλθεν ἐς ἀέρα 723,1. εἰς ἡέρα πολλὸν ἀείρας 599,5.
 ἀθαλάμειτον ἡλικίην 372,32.
 οὐκ ἀθέμιστον 1046,88.
 ἀθεος Καμβύσις 991,4.
 ἀθιγής 520,3.
 ἀθικτα ἄμματα παρθενίης 248,8.
 ἀεθλεύοντι 935,1.
 ἀθλητῆρσι 969,3.
 ἀθλα Σελήνης 947,4. ἐξ ἀέθλων εἰς Αἴδην ἔμολον 618 ep. 2.
 ἀθλοθετῆρα 584,2. gen. 888,1.
 ἀθλοθέτην 969,2.

ἀθλοφόρος ἵππος 625,2. ἀεθλοφόρου martyris 1063,1. ἀθλοφόροις ἀνδράσιν 407,8. ἔχοις 932,12. ἀθλοφόρους ἀγῶνας 938,3. 1062,3. ἀεθλοφόρον 112,1; 855,2; 942,4. Add. 306 a3 praef. 932 a4.
 ἀθροίσως male pro ἀθρήσως 618,20.
 σὺν ἀθροῖσιν ἀκεσσι 1034,26.
 Ἄθυρ mensis 988,6. 7.
 τέκνον ἄθυρμα φέρεν Mercurius dis inferis 272,10. ἀβρὸν ἄθυρμα canis 626,3. ἦν — θρέφειν ἄθυρμα δόμος 810,4. ἀθύρματα 1077,1.
 χορὸν εὐρὴν ἄθυρον 325,9.
 αἴ κε c. indic. aor. 243,31.
 αἴ i. q. αἰεῖ 991,8.
 αἶα 637,2. 1049,8. Ἰλιάς αἶα 1081,1. πατρίδος αἶης 1080,1.
 αἰάζει 230,4. 270,4. αἰάζων τύμβος κῆρα 603,2. αἰάξας 233,7.
 αἰακτὰν θύγατρα 205,5. αἰακτῶ τάφῳ Add. 228 b2.
 εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον 263,2.
 αἰγίοχος v. Ζεὺς.
 αἰγίπυρον 548,2.
 αἰγλήεντι δόμῳ 1064,4.
 αἰδαλος τύχα 240,5.
 αἰδημοσύνη 708,2.
 αἰδίων οἶκον 363,2. πένθος 519,4. ὑπάτων λάχος 919,7. αἰδίου μνήμης 325,15.
 αἰδοσύνη (?) 561 adn.
 αἰδοῖ παρθενίης 875,2.
 αἰζήν 340,1.
 αἰθε 1133,1.
 αἰθέριον πόλον 225,3. αἰθερίσις τεῖρεσσι 650,11.
 αἰθεροδρόμων ἀστέρων 185,7.
 ἐς αἰθρον 312,4.
 αἰθέρος ἀθανάτοισι δόμοις 570,8. δι' αἰθέρος 990,5.

αἰθρην 325,5.
 αἰθόμενον sole Memnonem 990,2.
 αἰθῶπι οἶνω 1034,28.
 βρέφος αἰλινον 694,1.
 αἶμα Διός 831,1. κλυτὸν αἶμα 1046,4.
 αἶμα σὺν frater sororis 722,8. αἶμα
 Ἐρεχθεϊδᾶν 928,4. πῶλων αἶμα praef.
 932a5. αἶμα λόχον 991,13. αἶμα
 λαχοῦσαν 1044,1. ἀφ' αἵματός τι-
 νος 951,2. ἐξ αἵματος 852,3. αἵ-
 ματος 1046,87. ἅ νίκα πύκταισι δι'
 αἵματος 942,1.
 δι' αἱμασιῶν 782,4.
 αἰμορῖοιο νόσῳ 218,8.
 αἰνάρτεον θάνατον 425,3.
 αἰνητὸν στέμμα πάλας 247,6. αἰνητῆ
 πατρίς 546,1. μέγ' αἰνητῆ παρακοίτει
 647,6.
 αἰνόμορος 86,2. 314,27.
 αἰνοπαθής 272,16.
 αἰνοτόκων γονέων 692,3.
 αἶνος ἐφ' ἱστορίῃ 878,10.
 Κέρβερον αἰνόν 1082,11.
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.
 αἰπηνῆς δόμος 1069,1.
 αἶπος 781,1.
 αἰπυνώ βασιλῆος Osiridis 1028,19.
 αἰπυτάτων θῶκων proconsulis 912,2.
 εἶλον ἀγῶνας 938,3. δαίμων ζωᾶς εἶλε
 φίλαν ἄλοχον 562,2. εἶλ' ἄτροπος
 Κλωθῶ Νικοκράτην βίτου 462,9. τίς
 τίνα πρῶτον ἐλεῖ 1103,2.
 αἰρετίσας 252,7.
 γαῖα εἰς φάος ἦρε 156,1. φθόνος ἦρε
 Εὐκλάδιον 379,1. τάξιν ἦρε πάλης
 966,4. κλέος ἦραο 534,5. πάλον
 ἦρατο 859,5. ὦν ἐσθλὸν ἄρατο
 κλέος 185,13. ἀραμένη δαΐδας 818,
 12. ἡρεμίην κοίτης ἀραμένη 321,11.
 τέχνην ἀράμενος 532,2. σωφροσύ-

νης ἀραμένη στέφανον 686,4. ἀρά-
 μενον στέμματα 881,2. κῆδος ἀρα-
 μένοιο 1070,3. ἀράμενος παγκράτιον
 944,4. περὶ νῶτον ἀείρας 1102,1.
 εἰς οὐρανὸν εὐρὴν ἀείρας 441,10. εἰς
 ἡέρα πολλὸν ἀείρας 599,6. ἡείρατο
 πεύκας Add. 241a1. ὠδίνων φέρ-
 τον ἀειρομένην 467,2. δόξαν ἀειρά-
 μενος 506,6. 11. gen. 1083,4. κῆ-
 δος ἀειραμένη 904,2. ἀερθεν 462,13.
 αἶσα μάχης 30,2. αἴσης πότμον 243,9.
 ἐκ Διός αἴσης 594,5. αἶσαν ἔκυρον
 683,3.
 μηδὲν αἰσθομένα 313,6.
 εἴ γ' ἐν φθιμένοισί τις αἰσθησίς ἐστιν
 700,4. αἰσθησιν τῷ λῆθι ἢ φύσιν
 ἔδωκε 1002,4.
 αἰσίμου ἦθους 257,5.
 αἴσιος ἐν φιλότῃ 615,3.
 ἤϊστωσεν 162,3.
 αἰσχῶν particip. 336,5 adn.
 αἰτέομαί τί τινος (gen. pretii) 974,4.
 οὐκ οἶδ' εἶτε κακῶν αἴτιον εἶτ' ἀγαθῶν
 371,6. 576,2.
 αἰχμὴν στήσαν 749,5.
 οἴοισα i. q. αἰοῖσα 983,8.
 αἰῶνος ἱστορίην 878,4. αἰῶνι per omne
 aevum 587,2. αἰῶσιν παρέδωκε
 corpus 642,15 adn. — αἰῶνων
 gnosticorum 726,3. 6.
 αἰωνοπυρεῖον 1140,8.
 ἀκαίριος 647,11.
 ἀκαιρος δύναμις 1039,4. 1040,9.
 ἀκάχη θεῶν Plutoni 462,14.
 ἀκάκωτος εὐχή 618,39.
 πυρὸς ἀκαμάτοιο 618,7.
 ἀκαμπτον τρίβον 193,4.
 ἀκαήρνος Memno 1013,1.
 ἀκατάγνωστος 728,3.
 ἤκαχε 325,10.

ἀχειρεκόμης et ἀκερσεκόμης v. Φοῖβος.
 ὀδύνας ἀκέοιτο 562,7. νούσου μ' ἀκέσω
 803,3. λιμὸν ἀκείόμενος 1033,21.
 ἀκέσεις 863,6.
 παντοίης ἀέσμα νόσου 554,2.
 ἀκεσώδυνε (Παίδν) 1026,7.
 ἀκηρασίοις σκηπτροῖς 907,4.
 κάλλος ἀκήρατον 174,4. δούροισιν ἀκή-
 ρατος 173,15. ἀκήρατον Mariam
 1062,5.
 ἀκινδύνον γέρασ (τὸ σιγᾶν) 1137,2.
 ἀκινήτην γαῖαν 1046,73. ἀκίνητοι θεάι-
 ναι 1046,80.
 ἀκλαυτον τάφον 696,5.
 οὐκ ἀκλεῆ Add. 307 a 1. οὐκ ἀκλεᾶ
 πόνον 850,4.
 ἀκλυτα 1046,91.
 ἀκμαῖος Add. 241 a 5. κάλλει ἀκ-
 μαίαν 127,2.
 ἀκμήν νέος ὦν 669,2.
 ἀκμήτα πείρατα τέχνας 1054,4.
 ἀκοιμήτου βασιλῆος 1064,9. ἀκοιμή-
 τοις δάκρυσιν 507,4.
 μάχης ἀκόρητον 993,5. ἀκόρητον ὀδυ-
 ρομένῃ 1046,19.
 νόσων ἄκος 243,7. ἄκος λοιμοῖο 1035,
 27. ἄκος φέρεις 1027,37. ἄκη
 202,4. ἀκεσσι 1034,26.
 ἀκοσμῆς 1068,2.
 φρενὶ πότμον ἀκούει Add. 241 a 13.
 ἀκρατον 1119,2.
 ἀκραίς collibus 1028,72.
 ἀκριος Περγαμῆς 1035,8.
 ἀκρίς 546,12.
 ἀκριτε δαῖμον 204,3. ἀκριτον ἀλικίαν
 θεμένα Φερσεφόνα 244,2.
 ἀκροθίνιον ἀρκτου 811,5.
 ἀκρον ἔχων σοφίης 442,2. ἀκρα φέρονσ'
 ἀρετῆς 224,2. ἀκροτάτοις χεῖλεσι
 547,8. ἀκρον adv. 948,3. ἀκρων
 (scopulorum) ἕξιφος 214,5.

ἀκταῖς Σιωνητίσιν 810,1.
 ἀκτῖς ἀελίω 1028,8. ἀκτῖσιν πυρίναις
 987,2. ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,3.
 ἀκτεῖναι 321,4 adv.
 ἀκιωλύτου τύχη 149,8.
 ἀέκουσαν ἀνάγκαν 1028,54.
 ἄλαλοι κείμεσθα 620,8.
 ἀλάμπητον Ἄδαν 241,5. ἀλάμπητον
 οὐδας 264,5.
 ἀλαμπέας Ἄιδος εἰνάς 431,3.
 ἀλούμενον ἐν ξενίῃ 1041,8.
 πένθος ἄλαστον 243,21.
 ἀλάστωρ 1038,31. ῥόμβος ἀλάστωρ
 1046,93.
 ἀλγήσας φρένα πολλά 815,9.
 ἀλγηδῶν 215,4.
 πινυτῷ δεδημημένος ἄλγει 233,5.
 ἀλδήσκοντες ἀνέτρεφον 511,3.
 ἀλέασθαι 1046,97.
 ἀλέγησθον 1046,65.
 ἡρώων ἀλεγίζειν 1046,42.
 ἀλεσίων 1068,7.
 ἐπ' ἀλειφα χεῖσομαι 816,3.
 ἀλεξητήρα κακῶν 831,13.
 ἀλεξητήρια νούσων 884,3.
 ἀλεξιχόροισιν αἰοδαῖς 1027,35.
 νοῦσον ἀλευάμενος Add. 815 a 12. ὕβριν
 ἀλευάμενον 847,2.
 πένθος ἀληκτον 690,3.
 ἀλιγκίου ἡρώεσσιν 648,3.
 ἀλικιύστῃ παρ χθονὶ Πειραεῶς 113,2.
 ἀλιμυρέα πόντον 256,5.
 ἀλίαις Στροφάσιν 184,6.
 ἀλίπλαγκτος ἔχισ 1033,15.
 ἀλιστεφῆς Thasus 208,16.
 ἀλιτροσῶν 1052,5.
 ἀλιτροσύνην 1046,78.
 ἀλκαρ 1035,10.
 ἀλκή κρατίστους 878,1. φρενὸς ἀλκῆ
 (μέγαν) praef. 856 a 1. ἀλκὰν Ἐλ-
 λαδικὰν 1081,2.

ἀλκίμων Ἡρακλεῖ 790,2. ἀγῶσιν ἀλκι-
 μον 854,4. ἀλκιμον Heroem deum
 841,1.
 ἀλκυνός 205,6 adn. 241,8. 367,5 adn.
 ἡλλάξατο ὠδίνα λύπης 691,3.
 ἀλληλοφονίης praef. 877 b.
 ἀλλίστου Ἰάιδεω Add. 697 a 2.
 ἀλλοδαπὰν γαῖαν 244,5. γαίῃ ἐν ἀλ-
 λοδαπῇ 707,3. ἀλλοδαπῶν θαλασ-
 σῶν 834,2.
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός 363,4.
 ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης 1104,2.
 ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν 646,6.
 ἀλλοτρίαις παλάμαισι 618,28. ἀλλο-
 τρίως miro modo 989,2.
 ἄλμα κρημνῶν 225,2.
 ἀνθρώποις ἀλόγοις 329,4. ἀλόγων
 animalium 459,8.
 δαίμων ἀλόγιστος 334,10.
 ἀλοιδόρητος 728,4.
 ἀλὸς οἶδμα 115,3. σύμπλον πολλῆς
 ἀλὸς 329,8. ἀλὸς ἔκτοθι 792,5.
 ἄλσος Musis sacrum 829,1. ἄλσει
 μέσσω statua posita 883,1. ἄλσεια
 δενδρέων 1046,82.
 φόνων ἀλύκτων 793,4.
 ἄλυπον 323,1. γῆρας ἄλυπον 67,3.
 ἀλύπως ζήσας 728,1. πρέσβυν ἄλυ-
 πότατον 202,6. ἄλυπότατος κλιντήρ
 450,5.
 ἀλύτοις δεσμοῖς 429,1. 737,1. acc.
 170,6. νήμασι μοιρῶν 520,7.
 ἀλωήν 1046,68.
 ἀμαιμακέτοις βυθοῖς 863,4.
 ἀμαλλοτόκοισι πεδίοις 1028,3.
 ἀγηράτου ἀμαράντου 547,3. πνεῦμα
 ἀμάραντον 250,5.
 ἀμαρυγᾶς 1028 col. III 19.
 ἀμαρυῶς 556,3.
 οἶκον ἀμαρυῶσας 321,2. βίος ἡμαίρω-
 ται 344,12.

ἀμαχος ἐβίωσα 387,6.
 ἀμήσετε καρπὸν 1036,19.
 ἀμβλυμῶν 459,4.
 ἀμβολᾶς Nili fl. 980,3.
 σωματος ἀμβροσίην 338,3.
 ἀμβροσίαιον πέδου 1068,8. ἀμβροσίης
 μοίρης 470,2. ἀμβροσίησι τραπέζαις
 312,13.
 μετέβης ἐς ἀμείνονα χώρον 649,1.
 ἀριθμὸν ἐτῶν ἀμείβων 239,5. παρὰ
 τύμβον ἀμείβων 618 ep. 15. ἀμεί-
 βοντα κλυτὰ φύλα Κελτῶν 831,11.
 ἀμειβομένου οἴμων μοιρῶν 688,2.
 πίστιν ἀμειβομένη 117,2. ἀμειβόμενοι
 χάριν 500,3. 878,12. χθονίων ὄρμον
 ἀμειψάμενος 958,13. ζωὴν ἀμειψα-
 μένου 959,9. ἀμειψαμένῃ δαίματα
 Κλυμένον Add. 552 a 2.
 ἀμειδίητον Τάρταρον 575,2.
 ἀμειλικτος μοῖρα 340,1. ἀμειλικτων
 (sic enim corrig.) ὑπὸ μοιρῶν
 324,1. ἀμειλικτους ὀδύνας 562,7.
 ταῦτα ἀμειλικα σάρκες ἔχουσιν 650,8.
 ἔργον ἀμεμπτον 797,1. κόσμον 1069,5.
 δρόμον ambulationem 714,2. ἀμέμπ-
 τως 1041,3.
 ἀμεμφές ἀγαλμα 740,1.
 ἀμένηνα πονήσας 618,28.
 ἀμερίμνωσ 727,11.
 κερδέων ἀμετρησίη praef. 877 b.
 ἀμετρήτων μάλα μόχθων 840,1.
 κάλλος ἀμετρον 1062,2.
 ἀμήτορα μητέρα 365,3.
 ἀμητύν 1028 col. II 38.
 ἀμηχανίης πόρον 1073,4.
 γάμων ἀμιάντων 204,13.
 ἄμματα παρθενίης 248,8.
 ἄμμι 461,9. 590,9. ἄμμε 208,21.
 ἄμμυγα 474,8. 948,4.
 ἄμμορος πάτρης Add. 242 a 10. -ἐσθλῆς ἔλ-
 πίδος 551,11. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.

αφθιτος ἐν ψυχαῖς 673,1. ἀφθιτε
δῆμε 200,1. ἀφθιτε Νυμφάων
828,2.

ἀφθόγγυ φθεγγομένα στόματι 234,4.

ἀφθονος εὐλογίας πηγῆ Add. 35a5.

ἀφί i. q. ἀμφί 215,5.

θυμὸν ἀφέντα πόλει 466,2.

ἀφιξάμενοι 981,9.

ἀφλέκτους πεύκας Add. 241a1.

ἀφώρισε κάλλος (Venus) 244,3.

ἀφριέντι ὕδει 1028,74.

βρέφους ἀφύλακτος Ἐρινύς 218,7.

ἄφωνον στήλην 402,1.

ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.

εἰς ἀχάριστα σπειρών 618,14.

ἀχθεινοῖσι βόεσσι 618,16.

ἄχθος χθονὶ κείμενον 1061,1. ἄχθος

ἔχουσα κραδίης πένθεος 679,4.

ἄχθοφορεῖ 1102,2.

δεσμῶ ἐν ἀχλυόεντι 748,3.

ἐπικείμενος ἄχλυν 310,3.

ἄχνας ἀνθεσιν 1028,75.

ἄχους βέλος 1034,10.

Χριστὸς ἄχραντος 1067,4. gen. 427,7.

ἄχραντον δόξαν 427,9. ἄχραντον

(ἀγαλμα) 805,3. ἄχραντα θέσμια

Add. 97a6. ἄχραντα ἐκίνησε 671,2.

ἄχρι c. acc. 618,8. ἄχρῖς ὄτου 314,

24. ἄχρῖς ἐπὶ 1023,42.

ἄφουστοι τέκνων 241,2.

ἀφευδεῖς τοὺς αἰδοὺς δεῖξα 277,1.

ἀφευδέσιν ἄλκαρ ἐπ' ὄμφαις φαίην

1035,10.

ἀψίδα 440,9. 445,4. ὑπὲρ ἀψίδων

1078,7. ἐς δεκάταν ἀψίδα σελάνας

1023,38. ἐφ' ἀψίδεσσι Ὀλύμπου

618,3. 33.

ἄωριον 16,1.

ἄωρος 12,2. ἄωρον μίτον μοιρῶν 478,1.

ἄωροις περιπέσοιτο συμφοραῖς 376,9

cf. seqq. ἄωροτάτην ἡλικίην 372,32.

ἄωρότητα 372,32 adn.

ἄωτον 1089,7. ἄχρον ἄωτον 455,1.

νεαράς ἄκμης ἐν αὐτῷ 154,3.

ἔργια βάζων 587,5.

βάθρον τὸ Ταρτάρειον 1034,19. βάτ-

θρα 807,4.

εἰρήνης βαθυκάρπου 792,1.

βαθυκτεάνων ναετήρων 1069,1.

βαθυνομένας νάσως 1028,70.

βαθὺ γῆρας 452,12. βαθείας ἐκ

φρενός 1028,13.

βαῖης ἀπο 582,5.

νέας βαίνουσαν ἐς ἐλπίδας 465,1.

τοκέων βάκτρον 257,2.

βάκχοις 871,7.

βάλλε δάκρυον 363,6. βάλλον ἐμὸν

ὀλέτην δαίμοσιν 334,15. ἀκτίσιν

βαλλόμενος πυρίναις Memno 987,2.

βάλλον ἐς μακάρων νήσους 366,6.

βάξιν 989,2.

βαρβίτω 102,3.

νόσω βεβαρημένος 335,3. γήρα

608,6.

βαρναίμενον 180,2. 182,2.

βαρναληγῆς νοῦσος 228,3. 803,3. 1027,23.

θρήνος βαρύδουπον 344,13.

βαρυζήλου τέρμα τύχης 214,6.

Κλωθῶ βαρύμηνις 693,1.

ἀστόργαις βαρυπάμοσιν 1028,44.

βαρυπενθᾶς 367,3.

βαρυπενθῆς 212,3.

χεῖρα βαρύφθονον 376a1.

ἦς (νόσου) ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βάσανον 722,2.

βασάνων ἀνάγκη 1064,6.

βασίλειαν θεσμοφόρον 1028,6ῶ. βασι-

λέας μέρος 768,8.

Αἰγύπτου βασίλεια Isis 1028,1. βα-

σίλεια γυναικῶν Faustina 1046,51.

βασίλεύς et βασιλῆς inperatores ro-

mani saepissime. — νόμος ἐκ βασι-

λήων 1028,5. βασιλεῦ (Παϊάν) 799,1.
 ἀντολῆς βασιλῆα 998,1 et βασιλέος
 ἐψόν 1003,3 (Memno). ἐς βασι-
 λῆος ἰκέσθαι (Aegypti) 118,3. θειο-
 τάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ (Nicocreo
 Cyprius) 846,4. Ἀντίοχος βα-
 σιλεύς (Balbillae proavus) 991,
 12. ἐκ γένεος βασιλῆων 900,1.
 βασιλῆα archont. att. 972,1. βα-
 σιλῆα λόγων 910,1. — βασιλεύτερος
 1046,36.
 θάλαμον βασιλείον Add. 888a3.
 ἀελίω βασιλῆον 1028,48.
 βασιληίδος (Sabinae) 989,3. 991,11.
 dat. 988,3.
 βασιληίδος ἀρχᾶς 1027,10. -ἰδα τι-
 μάν 1028,53.
 βασιλίδος 685,6.
 βασιλίαν πίστιν 1060,1.
 βασιλισσαν Ἰσιν 1023,3.*
 βάσιν πεδίω 1028,72. σὺν βάσει
 ἀργυρῆ 805,2.
 βασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης 496,6.
 βασκανίους Ἀίδεω 381,2.
 βάσκανος Satanas 1140,4. βασκάνω
 πικρῶ 734,2 βάσκανος δαίμων 345,1.
 vocat. 569,3. φθόνος 379,1.
 βάτος 548,2. βάτιο 546,5.
 νηοῖο βεβήλοις 109,1.
 ἄχους βέλος 1034,9. Ποντίων βελῶν
 classis Ponticae 337,1. βελέεσσι
 invidiae 1116,1.
 βέλτερον 986,1.
 Βένετον μέρος circense 935. Βενέτους
 ibid. v. 6.
 βενεφικιάριος ἡγεμόνος 444,3.
 βένθεσι πλαζομένη (vel νηχομένη)
 872,8. ἀπεράτοις βένθεσιν 1028,59.
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.
 βῆμα ἀμπαύσας 979,1. βῆμα θεητροῦ

820,1. βῆματι Βιθυνικῶ tribunalī
 395,4.
 μηδὲ βιάζου θεόν 1038,10.
 βιαιῶ θανάτω 624,3.
 ἐκ βίβλων δρεψάμενον 853,4. ἀναλέ-
 ξας 878,5. — V. βύβλος.
 βικαρίω 919,2.
 βιοδῶτα Aesculapi 1026,5.
 βιοδύτορος Ἀθθίδος 820,2.
 βιολόγος φῶς 609,6.
 ἐκ γαίης βλαστῶν 75,2. Χῖος γενεᾶν
 βλαστῶν 88,3. εἰς κρίνα βλαστή-
 σειεν ὅστέα 547,1. βλαστήσαις
 εἰς ἄνθεα ib. 4. ἀγανοστάτων ἀπὸ
 πατρῶν βλαστήσας 403,4.
 βλαστήματα τέκνων 275,3.
 βλαστὸν filium 224,6. βλαστὸν γαίης
 659,1.
 βλαψίταφον κόλασιν 712,4.
 βοαγός 806,1.
 βοαῦλοις 1028,73.
 βοηθὴν ἔξεις τὸν Πύθιον 1039,2. 1040,7.
 θρήνοισι βοητὸν ὑμῆναον 418,7.
 βόθρους 1034,24.
 βολαῖς κεραυνῶ 1028,80. βολαῖς σελά-
 γεσκε 1028,9. βολαῖς χρυσοῦ 832,2.
 πυροφόροις βοτάναις 321,2.
 δένδρεα βοτρύοντα 1046,69.
 βοτρυοστεφάνω κωμωδία 38,3.
 βότρυν 1028,79. βοτρυῶν 812,4.
 βοτρυώδεος οἴνης 88,5.
 βούβρωστις 793,3.
 θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων 892,4.
 βούλαρχον Add. 277a6.
 βουλευτής 714,3.
 ἐν βουλαῖς ἄριστον 854,3. ἐν βουλαῖς
 κρατίστους 878,1. βουλὰν καὶ θάρ-
 σος ἔχων 112,3. καὶ βουλᾶ καὶ
 χερσὶν ἐς Ἄρεα (πράτος) 187,3.
 βουλᾶ καὶ χερὶ 855,6. βουλήσιν

- ἀνάγκης 150,7. βουλαῖς Ἀρτέμιδος 872,12. βουλαῖσιν τινος 949,5. σαῖς βουλαῖς Add. 805 a12. — πρῶτιστον βουλῆς ἡδὲ πόλης ὅλης.
- ἀστέρα βουλυτοῖς 618,15.
- βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
- νίκης βραβεῖον 318,4.
- βρέτας 1025,7. praef. 831 a1. hominis imago 958,8.
- δακρύοισιν ἔβρεξαν ὄλον τάφον 699,5.
- βριαρῆς στρατιῆς 448,2. βριερὸν λέοντα 1082,2.
- βρίθουσα φόνων (γαῖα) 793,4. βριθομένα (πλοκάμοισιν) 1028,18.
- βρότεια πνεύματα 575,5.
- βροτοκτόνον sphingem 1015,6.
- βροτολογόν Apollinem 1034,29.
- βροτοφθόρος Ἄδης 544,1.
- βρώμαν 1028,46.
- βρωῶσιν Christi 725,5.
- ῥσαις ἐπὶ βύβλοις totidem libros scripsit quot annos habuit 305,2. μεμνήσομαι σεῦ κὰν ἐμῆσι βύβλοισι 1005,2. βύβλους in museo positas 829,2.
- ἐκ βυθίου πόντου 1033,16. ἐκ βυθίας ἰλύος 1028,71.
- θάνατος καὶ βυθός (πάντων τέλος) 459,7. πολλὰ βυθοῖσι καμῶν 613,4.
- ἦγαγε σῶμα βυθοῖσι 642,13. ἐγκατέκρυφα βυθοῖς 863,4.
- γαῖα 563,1. 703,3.
- παῖς γαίος 606,1. — V. γῆ.
- γάλακτος δεομένων τῶν παιδῶν 176,5.
- γαληναῖσιν ὀπωπαῖς 403,2.
- γαμετῆ ἀλόχῳ 310,2.
- γῆματο εἰς Μαραθῶνα 1046,5.
- γαμήλιον φῦς 256,7. ζυγόν 564,5.
- γαμικὸς μῦθος ἐν φθιμένοις 288,7.
- γαμῆς ἐλπίδος 325,14.
- δικαίων ἐκ γάμων 1039,5.
- γάνος οἶνας 853,5.
- εἰς ἐγάνωσεν ἰάκχοις Ἴσιν 985,3.
- γαστρός μοῖρα 314,22. φέρω ἐν γαστέρι φῶτα et ἔχω κατὰ γαστρός τινα (loquitur lapis) 502,1. 9.
- γειαρότας (βοῦς) 793,1.
- γεινιῶσαν πόντῳ κτλ'. 810,11.
- γεῖτων Σαράπιδος 875,2. γείτονα πυραμίδων sphingem 1015,5.
- μὴ γελάσῃ μοῖραν 284,1.
- γέλωτα χεῖς ἱερεῦσιν 1027,32.
- γέμουσι πλούτου (mortui) 128,7. Χαρίτων γέμοντα 622,1.
- γενέθλας ἀρχάν 1028,36. Ζηγὸς γενέθλη 1035,3.
- γενέθλιον νηδύν 1028,17.
- τεκέων γενέθλι 824,1. ἡμερόεντα γένεθλα 403,13.
- ἄρτι γενειάζοντα 345,1. ἄρτι γενειήσαντι Add. 552 a3.
- ἄρτι γενειάσκων 100,1.
- γένεσις genitura 314,21.
- γενέτειρα μοῖρα 287,5.
- γενετῆρες parentes 502,10.
- γενέτου epigrammatis i. e. poetae 979,4. γενέτας parentes 1026,6.
- γενέτωρ 205,1. 218,3. 698,7. 852,3. 917,4.
- γεννάδας 424,7.
- ἔχει τὸ πρᾶγμα γενναίαν ὑπόσχεσιν 1039,20. 1040,25. γενναῖά σου 667,4.
- ὁ ταλαίφρων γεννήσας 314,13.
- γέννημα 592,1.
- θεῶν γεννήτορι πάντων 915,7.
- ἐκ γένους γένος 502,28. Μουσῶν σεμνὸν γένος Add. 228 a7. μαρμαραρίων τὸ γένος 920 II 7.
- γεραὸς νόος 853,1.
- γέρηρέ με δῆμος 946,2. δῆμον βουλήν τε γεραίρων 120,3. τίμησε γεραίρων 39*

- 502,3. ἐπεστεφάνωσε γεραίων Add. 97a7. ἐλέγεις σε γεραίρω 1000,1. γέρηραν εἰκόνι 892,4. δόμῳ (templo) γεραίρει 1064,4. σοὺς ἐγέραιρε τόπους 815,6. θυσίην λοιβαίσι γεραίρει 815,3. μῆρα γεραιρόντων 1035,20. μνῆμα γερασσόμενος 425,8.
- γεραῖρά sacerdos 44,1.
- γεράρω Τιθώνιο 992,1. γεραρῆς συνόδου 409,7. γεραραῖς χερσίν 670,2.
- γέρας (plur. γέρα 1046,45. γέρα 889,7. γέρατα 1046,29) sacerdotium 866,4. statua 845,3. 849,1. 935,2. γεράεσιν donis 857,3. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων 7,2. θανοῦσιν 502,6. ἀποφθιμένων τοῦτο γὰρ ἐστὶ γέρας 249,4. εἴπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν 48,6. εὐσεβίης γέρα 199,6. σαοφροσύνης γέρας 338,3. τιμᾶς γέρας (?) 884,1. γέρας τελέσας 773,2. ἀμφίπολον γεράων 1046,52.
- γερουσία praef. 1119b1.
- γευομένην ζωῆς 371,1. γευόμενον ζωᾶς 576,1. βίотου 540,1. γευσασμένη βίотου φωτός 421,1. γευσάμενον θαλάμου 520,3. γευσάμενος ἕβης 587,1.
- γέφυραν 1078,9.
- γεωμόρον τέχνην 185,8.
- γεωπονίης 446,5. 452,2. 453,4.
- γεωργός 618,13.
- γῆς γόνος 606,4. γῆς παῖς 1037,6. κατὰ γῆς τάφον ἔτευξε 399,2.
- γῆθεο 421,3. γηθόμενον 452,12. γέγηθε 1027,24. γεγηθώς 314,5. γεγηθότες 1027,4. σκιρτώσα γέγηθας 649,3. γαθομένα πεδίοισι Μέμφις 1028,4. ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα 240,3.
- γηθοσύνη 321,5. γηθοσύναν 859,6.
- γηθόσυνοι 1027,36. γηθοσύνους ἱερεῦσιν *ibid.* 31.
- γηραιῆ μητρὶ 434,8. γηραιὸν βιοτᾶς τέρμα 241,10. βίοιο γηραιὸν μέτρον Add. 497a11. γηραιῆσι μιγῆμεναι ἤλακάτησιν 1046,18. γηραῶς 573,4.
- γηραλέου βίου τέρματα 237,2. γηραλέης ἐλπίδος 376,3. γηραλέην ἐλπίδα 201,6.
- γῆρας θέμενος 446,4.
- γηράσκειω καλῶς 861,4. ἀφθόνως γηρασκέτω 463,6. γηράσκειωτας 449,6. γηράσαντα 303,4. 452,18.
- γηροκόμους filias 536,4. γηροκόμον χέρα 152,12.
- γῆρος i. q. γῆρας (?) 426,3.
- γηροτρόφους ἐλπίδας 233,10.
- γῆρον 986,2. 1000,6.
- παιδείας ἤλπιζα γενέσθαι 167,5. ἧς ἐγένου σοφίας 523,3. χράνοις πολλοῖς γεγαῶτα 601,2. γεγαῶτι κασιγνήτῳ 173,19. — ἔγεντο 187,2. 406,8. 990,12. — γενέσθην nata sum 870,4.
- γνώθι βίου τὸ τέλος 533,2. μηδὲν κακὸν γνούς 689,4.
- γλαυκώλεον Τηθύν 1028,58.
- γλυκίτερον 572,4.
- τὴν πάντων γλυκίω 678,1.
- γλυκίθυμον 462,15.
- ἔγλυφα 620,4. ἔγλυφεν praef. 831b1. γλύφας 841,5.
- γλύμμα 1129,1.
- γλυπτῇ στήλῃ 149,1.
- γλυφῆ 917.
- γλυφικῆς 841,4.
- γλώσσαν τμάξε (Cambyses Memnonis) 991,3. γλώσσαν Ἀθηνέων Herodem 1046,37.

- γνώσιος ἐραστής 829,3. τέκνα γνήσια
 καὶχὶ νόθα 120,6.
 γνώμας μύθων 851,2.
 γνώμων νόος 1028,51.
 γνώριμος discipulus 883,2.
 γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι 716,7.
 γνωτὴ Add. 228b3. γνωτῶν 404,5.
 γνωτοῖς πᾶσιν 91,2. 698,2.
 γοηρὸν ἴαχε 790,7.
 γονέτου (an γενέτου?) 427,3.
 γονὴν Δόμνας filiam 372,15. γονὴν
 subolem 476,6. γοναῖσι Σοφοκλέος
 208,5.
 γονοέσσας ἀύλακας 1028,1.
 τὸν ἐν γονάτεσσι Πρίηπον 782,5.
 γονέων ἐλπὶς, ἔπειτα γός 116,2.
 γοργῶπις Ἀθήνη 1046,54.
 Γορπιαίου mensis 323.
 γουνὸς Ἀμύκλης 473,5.
 γραῖα 550,12.
 γράμμα et γράμματα titulus 89,6.
 114,1 (τὰ πρόσθεν γρ.). 258,5
 (κολαπτόν). 616,2. 679,1. 722,7.
 797,2. 825,3. 978,5 (ἀγνόν). 982,1.
 σχεδίου γράμματος 618 ep. 6. γράμ-
 ματα Περιδῶν 851,6. — εἰς πέλα-
 γος γράμματα γράφαι proverb.
 1038,8.
 γραμματεύσαντα τοῦ συνεδρίου 964.
 γραμματικὸς κλεινὸς Aristophanes 1085,
 12. — γραμματικῆς τέχνης 534,4.
 τέχνην γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν 185,9.
 γραπτὴν λίθον 1089,8. εἰκόνα γραπτῶν
 97,1.
 γραφεῖον 980,4.
 γραφή titulus 211,4. 347,1. 417,2.
 721,4. 722,3. 783,2 (γρ. παρούσα).
 957,5. — γραφαῖς picturis 1075,6.
 γραφίδεσσι κατέξυσα 1028,11.
 ἔγραψε κάπῃσε 1099,1. ἔγραψε κῆ
 ἐχάραξε 1101,1. τύμβον γράψαν
 313,14. στήλην γράφατο 527,4.
 ἄταφος ὧδε γέγραμμαι 285,1. —
 V. γρόφων.
 γρόππατα 990,11.
 γρόπτα 991,14.
 γρόφων 740,2.
 γυάλοις ἐν Τήλῳ 199,3 . . . γυάλοις
 1032,6. Ἀπόλλωνος γυάλοις Delphis
 Add. 875a7.
 γυῖα 1016,5.
 γυισπαγαῖς καμάτους 853,6.
 γυμνὰς ἐπλετο ἀμφὶ τι (exercitatus)
 104,4. — γυμνὰς exercitatio 223,7.
 239,3 (γ. εὐμόχθου). Add. 552a5.
 γυμνάδος πόνον 201,5. γυμνάδος
 ἔργοις 233,1. — γυμνάδος ἐν τεμένει
 222,2.
 γυμνασῖαι 949,6.
 γυμνάσιον 490,2. 970,1. γυμνασίους
 παρεδρεύων 689,6. τῆς ἐν γυμνα-
 σίους φίλης 958,11. γυμνασίου
 φίλος 207,2. γυμνασίων ἔργα 74,5.
 ἐν γυμνασίῳ Ὀμηρεῖω 860,4. γυ-
 μνάσιον iuvenes 252,6.
 γύψου μεστῆ βάσει 805,2.
 οὐχ ὑμέναιον ἐδαδουχῆσατο μήτηρ 413,3.
 δαδούχε Διὸς τέκος 818,23. — δαδού-
 χος Κόρης 822,9. ἀπὸ δαδούχων
 γεγῶτα 950,1.
 εἰκῶ δαιδάλων Add. 805a(a)3.
 δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀπὸ δαιμονίου 95,4.
 δαῖμον Apollo 802,1. Sol a Jove
 adpellatus 618,34. δαίμονες αὐτοὶ
 dei 526,2. Add. 688a1. μετὰ
 δαίμονας ἄλλους 243,5. δαίμοσιν
 εὐσεβέσιν dis manibus 607,1.
 κύλιξ δαιτυμένοισι πρέπει 1049,10.
 δαιτυσθῶ φλόξ 1034,26.
 δαιξάνδρων ἀπὸ χειρῶν 1028,45.

- προτιύσχετε δαῖτα 1035,24. ἡδόμενον
 κατὰ δαῖτα 312,14. λυπρὴν δαῖτα
 Χάρωνι 647,16.
 δαΐδας 818,12. 822,8.
 δαΐφρονι (Orsippo) 843,1.
 δαίοντες (μῆρα) 1035,22. πάντος καὶ
 γαῖα δάσαντό με 432,3.
 δαιώσας ἄνδρας 26,2.
 κραδίην δάκεν 434,7.
 ἃ μάτηρ σε τέκε δάκρυ 201,1. οὐδὲν
 πλέον ἢ δάκρυ' οὔσα 365,6.
 δακρυχαρῆς Πλούτων 575,5.
 δακρυχέουσιν 379,4. δακρυχέων 406,9.
 δακρυχέων συχρὸν ἀπὸ βλεφάρων
 563,4. οὐ παύεται δακρυχέουσα
 423,7.
 ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν δαμαρίζει 1116,1.
 χώρης πυρὶ δαμαζομένης 1015,2
 adn. δαμαζομένης θαλάσσης 1028,
 64. νούσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμα-
 σμένη 550,9.
 ἀποδοῦς τὸ δάνειον Add. 672a4.
 πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανθεν 613,6.
 δαπάνησον Add. 646a6.
 εἰς κενὸν ἢ δαπάνη 646,10. τὴν διμερῆ
 δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν 430,8.
 εἰς δαπάναις 818,8. δαπάναις
 ἐτοίμοις 1075,3.
 δάπτοισα 1026 col. II 7.
 δάφνας κλῶνας 786,4.
 δαφνηφορήσαντος 1082a.
 ἐδάης Πιερίδας 268,4. ἐδάησαν ἄξια
 Μοισᾶν 845,1. δαεῖς ἀλεξητήρια
 νούσων 884,3. δαεῖς 1093,2. δα-
 ῆμεναι 530,1. 877,3. 1000,5. 1068,
 11. δεδαῶς ἄκεσμα νόσου 554,2.
 τέχνην δεδάημαι Ἰπποκράτους 537,6.
 δεῖγμα θῆκεν 257,6. δεῖγμ' ἀρετᾶς
 860,6. δεῖγμα χειρῶν Add. 805a(a)6.
 δείκηνον 1102,1.
 ἀντιπάλους δεῖμα 343,6.
 ἰχθύος ἐν δείπνῳ christianorum 725,11.
 εἰς ἀθανάτους δεισιδαίμων 607,3.
 δεκαμάζου Cereris 406,10.
 δεκάπρωτος ἀνὴρ 406,2.
 δεκάτην dicatam 748,4. 751,2. 756,2.
 765,2. 778,2. 809,1.
 ἐτῶν δεκοκτώ 566,1.
 δεκῶτῳ ἐνιαύτῳ 988,5.
 δέλεαρ σοφίης 880,6.
 Ὀμήρου δέλτον 185,10. eiusdem ἐν
 δέλτοις 471,2. δέλτον ἀνατιθῶ
 1096,12. νέην δέλτον 1089,9. ἀπὸ-
 κρυφα σύμβολα δέλτων 1028,10.
 δελφίς Arionis 1086,2.
 πᾶν δένδρος χαρίεν 546,7.
 δεξιὸς ἰστία ἰκάνων ventus 1023,11.
 δεξιὸν ἰητῆρα 289,3. δεξιά adv.
 573,4.
 τοῖς ἀδικοῦσι δέος 906,4.
 δεσμευθεῖσα ἀλλοῖσι καμάτοις 737,1.
 δεσποσίνη Τύχης 526,2.
 ἔτι χροόοντος ἰούλου δευόμενον 569,2.
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. ὕσων οὐ
 πάρος δεδευμένων 790,6.
 δεύτερος ὦν τάξει 38,4. οὐδ' Ἐπαμι-
 νωνδου δεύτεροι ἐδράμομεν praeef.
 768a6.
 δεχνύμενος θάνατον 141,2.
 δέχεο γηράσαντας ἐς Ἄδου 452,18.
 δέξαι τινί τι 740,1. πρὶν δέχθαι
 χρυσόν 1092,2. μναστῆρα δέδεξαι
 265,5.
 ἔδησεν coercuit 368,5. δήσω ἐγὼ
 Σωσίκληαν 1136,1. 3.
 παλάξαι χεῖρα δηίω λύθρῳ 549,9.
 δηίων ἔργα 1049,4. φάλαγγα Add.
 874a8. — δήιον bellum (?) 914,4.
 τύχης δηλήμασι 538,1.
 δημιουργὸς τῶν ὄλων φύσις 1002,4.
 δημόθεν 967,2.
 δημοκοπία praeef. 877b.

πολλοῖς δήμοισι civitatibus 609,1.

— δήμος Πρασίνων 935.

δαμόσιον πένθος 179,4. δαμοσίους ἐν ἀέθλοις 936,2. — τὸ δημόσιον rannus factionis circensis 935.

δῆν 488,1.

δηναίης φόρτον ὀδοιπορίας 710,2.

δῆνεα 618,6.

δῆρις 343,5.

δῆρον 1035,11. δ. ζῶειν 1000,4. δᾶρον 989,5.

διακριδόν 1028,14.

τοῦτο διακρίνει τό γε σῆμα 604,2.

νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματός 1028,

34. τέτραχα διακρίναι ἅπαντας 1035,14.

διάκτορον Mercurium 948,1.

τηροῦσα διέμεινε 159,1.

ὑπερφιάλους διανοίας 41,1. πρὶν διανοίαν τέρμα λαβεῖν 489,3.

ψυχὴ διέπτῃ (εἰς αἰθέρα) 175,4.

πέλαγος διέπλευσε 642,13.

διασημοτάτου ἡγεμόνος 1078,10. διασημοτάτη πόλις 904,1.

ὄδμῃ διεσπείρετο 1068,5.

δεσμούς διασώζειν εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,6. μητέρα διασώσατε 522,10.

διαύλῳ 1028, 33. διάυλον δρόμον 947,3.

τὸ σαφές διαφεύγει 1084,13.

σάρκας σπιλάδες διέχευαν 225,1.

ἦρξα διδασκαλίας ἱερῆς 616,4. ἀντ'

ἀγαθᾶς διδασκαλίας 884,2. ἐδίδαξα

πάσαν διδασκαλίην 365,4.

διδάσκαλος 294,1. 372,1. 14 (σοφίης). 883,2.

διδαχαῖς scenicis 608,4.

διδυματόκου 675,1.

διδύμους geminos 515,1. δίδυμον

κορυφὴν ἀρετῶν 543,1. — διδύμους πέρὶ pueri morbus 314,12.

δίδωμι 1130,1. λύπας τοκέεσσι δίδοντα 314,9. πένθος δῶκα τεκούσῃ 476,5.

πατρὶ δίδους γόνον praef. 288b 3.

ἐτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς 208,11.

διέπων ἀνύσεις ἀτραπιτόν 781,2.

τὴν στῆλην διελθῶν 713,1.

μόσχου διετήρονος 1035,21.

δίξῃαι 101,1. οὖνομα δ' εἰ δίξῃαι Add. 697a 3. τοῦνομα δίξόμενος 226,10.

διαστήσας ἡμέρας δύο 996,7.

δικάσας existimans (?) 858,4. δικάζων ἀνδράσι 975,1.

δίκαιος Ἐρμῆς 814,1. ἤσκουν τὸ δίκαιον 85,3. εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας 642,5. ἐς τὸ δίκαιον ἔβη ψυχὴ 502,12.

δικανικὴν advocati officium 919,1.

δικασπολία 647,2. 1028,36.

δικασπόλου 908,1.

δίκας τελῶν θανάτοιο 480,6. — μήτε δίκην εἴπας 522,15. 713,12. δικῶν ῥητῆρα 877,1. δίκας ἀμφιλόγους 647,15. — δίκης ἡμαρ 173,17 christian.

δικηπόλον 1110,4 adn.

δίκτηνα 1104,1. ἀμπλακίης 421,3.

διμερῆ δαπάνην 430,8.

δίνας Κυανέας 779,3.

δικαιῶν (Παιᾶνος Ἰδρυμα) Telesphorus 1027,34.

Δίου mensis 322.

δῖον Ἀθηνόφιλον 867,2. δῖον φάος ἄλλο 462,16. δῖα γυναικῶν 343,1. 403,11. δῖαν ἄνασσαν 1029,9. αἰθέρα δῖαν 462,13. δῖε Σαβῖνε 433,1.

διοτρεφῆς Ζωσιμιανέ 422,1.

διπλάσιος πονηρία praef. 1117b3.
 ἐτῶν διπλόα δεκάς 208,11.
 διπτύχοις κόραις 258,5.
 ἀφ' ὕψους δισκοβόλησε νέον 336,6.
 δίσκος 877,4.
 διστάζεις 621,1.
 δισχίλοις ἀνδραπόδοισιν 26,7.
 διφαλέω Ἑρμᾶνος 1028,10.
 ἵππους ἤλασαν ἐκ δίφρων 932,2.
 δίφῃ εἶμ' αἴῃ 1037,8. δίφῃ τειρο-
 μένοισι 1073,3.
 διψάς 465,4.
 ψυχῇ διψώσῃ 719,11.
 δίψος 649,6.
 ἡ με δίωξεν secuta est 680,3. δι-
 ώξας ἵππον 335,3. μοῖρα διωξαμένη
 478,4. — διώκων ἐλπίδι 713,15.
 δμῶν 313,1. δμῶν Ἄιδος μάκελλαν
 1046,84.
 δμῶα πυρφόρον 868,1. δμῶας 1023,9.
 δνοφερὴν νύκτα 1046,26.
 δόγματι νήσου 906,5. ἱητρῶν σοφὰ
 δόγματα 853,3. δόγμασι βουλῆς
 Add. 877a2. Τύχης 244,4. μοι-
 ρῶν 274,6. 680,4.
 δαιὼ παῖδε 1046,15.
 ἐδόκευσα 615,5.
 δοκῶν sperans 314,14. τὰ δοκοῦντα
 θεοῖς 480,3. τὰ δεδογμένα πάντα
 τελεῖται 1038,19. δόξαν συνεφήβοις
 953,1.
 δοκίμωμι 991,7.
 δοκίμως 53,2.
 δολίῳ πόνῳ 722,1. δολίως 387,7.
 δολιχοκροτάφου 937,3.
 δόλιχον βίωτου 311,4. 231,4.
 δολιχὴν ἱστορίην 878,4. ἐς δολιχόν
 618 ep. 17.
 δολομήχανε Satanas 1140,1.
 δομεστικῶ 731,1.
 δόμος Γαλατῶν 706,2.

δόξαν θανάτου (?) 372,25. δόξαις
 ἐγγελάσας 101,4. δόξαις μυρίαίς
 αὐξοίμενον 462,3. κεναῖς δόξαις
 ἐζηκότα praef. 222b5. — δόξης
 ὀρθοτόνου fidei christ. 1062,1.
 δοξασθεῖς 607,7.
 βωμῶν δορποφόρον Add. 828a1.
 δούρων remorum 1028,62.
 δορυθαρσέα Τριτογένειαν 1035,18.
 ἄλιγγν δόσιν Add. 805a13.
 ἀγαθῶν δότειρα 1029,11.
 δοτῆρα ἀρετῆς Herculem 831,13.
 δουκικὸς τὴν τάξιν 446,6.
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
 δούλιον ἡμαρ 749,4.
 δουλῆς 727,8. δουλῖδα καὶ σύμπλον
 canem 329,3.
 δεδοπτότος κούρου 618 ep. 5. δεδου-
 πότα Add. 242a1.
 δράκων Satanas 1140,3. δράκοντα
 Hesperidum 1082,13.
 δράμασι πᾶσι γάμων 1085,8.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 δραχμὴν ἀποτεῖσει 1132,2.
 παρὰ δρεπάναισιν 618,13.
 δρεψάμενον (ἐκ βίβλων) 853,4.
 δρηστοσύνησι κεκασμένη 121,1.
 δρόμος stadium 618,30. 781,9. Ἡε-
 λίου δρόμον certamen 947,4. δρό-
 μον ἐστέφθη 625,3. εἰκοστὸν ἐτέων
 δρόμον 208,21. ποταμοῦ χειμερίοισι
 δρόμοις 1078,2. μέσους ἡματος
 ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄλιος ἦχε
 δρόμος (δρόμοις coni. Wilamowitz)
 988,4. ambulatio 741,2. 1072,3.
 δρόσος ἀπὸ χρωτὸς ἰούσα 569,8. ὑδνο-
 βόλοισι δρόσοις 1036,3.
 δρυάδες 147,2.
 δρυμός (κρυμός?) ἀμελιχος 1028 col.
 II, 3. — διὰ δρυμῶν 1104,6.
 δρυῶς 1028 col. II, 44.

δυεῖν Add. 497a9. — δυσίν 334,9.
919,2.

δυεροῦ θανάτου 153,2.

ὠδίνεσσι δυηπαθέσιν Add. 241a 17.

δύναμις ἀκαιρος 1039,4. 1040,9.

δύνασιν μοιρῶν 1079,4.

δύνοτον 990,4.

δύνει ὑπὸ γῆν 568,4.

δυσασπρότροπος ἄτη 1033,22.

τάς τοῦ βίου δισηδιορθωσίας praef. 877b.

δυσέλπιδες τοκῆς 340,3.

δυσηγίστους ἐνιαυτούς 462,8.

δύσιν occidentis 441,3. πρὸς δύσιν

252,4. δύσιν ἢ δὲ καὶ ἤω 640,3.

δυσμαθέων 1028 col. II 1.

δυσμή 618,30.

δυσπενθῆς Τύχα 208,8. Ἄιδας 250,3.

— ἐς ἄλγος 208,15. θαλάμου δυσ-

πενθέα κόσμον 431,1.

δυσποτμώτερον 154,4.

δύσκλητα — τολυπεύσει 562,5.

δυστοκέες τοκέες 564,4.

δυσχείμερον ὄιδμα 872,15.

πρᾶγμα δυσχερές 1038,4.

δῶματα Ῥώμης 720,4.

δωμήσας 325,2. δωμήσατο 1047,1.

ἐδωμήσαντο 652,3.

τύμβων δωμήματα 204,1.

πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις 560,3.

δῶρημα 1039,13. 1040,18.

δῶρον ἀπὸ Μουσῶν 1089,10. Μου-

σάων δῶρα 617,3. τιμᾶς δῶρα

208,18. μουσικά δῶρα διδούς 1000,2.

ψυχικά δῶρα διδούς 815,4. ὕστατα

δῶρα 580,5.

δῶτορ εἰών 1026,7. 1027,33.

ἐ Μαντινέα 744,2.

εἶαρος ὥρη 570,3. εἶαρος ὥρην 891,

2 adn.

εἰαρινὸν ῥόδον 544,1.

ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν 334,9. δισσὰς ἐβδ.
702,4.

δὲξαις ἐγγελάσας 101,4.

ἐνέγραψεν (in lapide) ἐμὴν νεότητα

322,3.

πῶλων τάχος ἐγγυαλίξας 618,4. υἷα

Δίκη θετὸν ἐγγυάλιξε 831,7.

ἐγειραμένων μίλιον ἢ δὲ Τύχης ἱερὸν

440,2, — ἔγρεο 1027,1. 6.

κοῦροι ἐγερεσιβόαι 928,4.

ἐγκατέκρυφα βυθοῖς 863,4.

νηϋ̄ ἐγκατέθηκε 1046,90.

σῶμα τύμβος ἐγκατέχει 324,2.

ἔγκειται πέδιω 1034,14. ποσσὶν ἐνέκειτο

(calceamentum) 1046,27.

πληγῆς ἐγκεφάλαιο 280,3.

μναμεῖον ἐνεκόλαψε 980,5.

ἐγκυκλίοισι χοροῖσι 926,9.

ἔγκνον γαστροῦς μόρον 238,3.

ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις 224,10. ἐγ-

κύρσας στήλη 314,3. Ἄδαν ἐγκύρ-

σαντες 241,5.

παιδείας ἐγκώμια λείψας 608,5.

ἐγχειρεῖν ἔργον 1038,36. 1041,5.

σποδιῇ ἐγχιθόνιος 298,4.

ἔγχος ὀξύνας 790,5. ἔγχεα καθέθεσαν

828,4. ἔγχος φλογερώτερον fulmen

618,20.

ἐγχροῖσας 815,7.

ἔδαφός με καλύπτει 371,4. ἔδ. πά-

τριον 517,4. εἰς ἔδαφος νεύοντα

οἶκον 1065,2.

νάσω ἔδεθλον 978,9.

ἔδνον 1060,4.

ἔδος sedes patria 254,3. ἐδέεσσι θεῶν

1046,78. ἔδος Ῥηγίλλης 1046,2

ἔδος hominis statua Add. 552a 2

ἔδρανα 872,8.

ὀλύμπιον ἔδρην 261,1. cf. 471 adn.

εἶσεν ἐπὶ κτεάωνν τινά 118,4. ἔκγονος

ἔσσαμένιο eius qui posuit 1046,

87. — θώκων ὑφ'ὄθεν ἐζόμενον 912,2.
 ξανθαῖς ἐθειραῖς 169,2.
 ἐθνικῇ σοφίᾳ 430,6.
 οὐχ ἕθνος ἐστὶν ἐμοί 1084,5.
 εἰ δ' αὐτός (scil. βούλει) 935.
 ἀρετῆς εἰδήμονα 553,1.
 ὅπου τὸ Ταρτάρειον εἶδεται βᾶθρον 1034,19. ἔρνεσιν εἰδομένους 478,6.
 εἰδόμενος νέκυσι 618 ep. 18.
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2. ἱερὸν εἶδος 1046,7. εἶδεα ἀγνά 1028 col. III 15 cf. v. 16. διπλοῖς εἶδεσι φανώμενον.
 εἰδωλον νύμφας 260,6. εἶδ. πανόμοιον 590,5.
 εἶθαρ 1034,27.
 μῆγος εἰκάδι 566,3.
 εἴκελος αὐρη 312,4. εἴκελον φρενός (nomen) 640,4. εἴκελον Ἡφαίστω 1015,11.
 εἰκόνας σῆς ἀρετῆς liberos 435,4. — εἰκῶ 246,4. Add. 805a(a)1.
 εἰκων τύχης οἶαι 491,6. χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνη 1050,4.
 ἄτερ εἰλαπίνης 418,4. εἰλαπίναισι 1049,5 praef. 480a6.
 ἀπ' εἴλης 618,9.
 εἰλίσσει κῦμα 779,4.
 εἶμα ἔθικε statuae 590,5. εἶμασι λευκοῖς 1049,9.
 εἶμαρτο 339,2. εἶμαρμένη κακῇ 734,2.
 ἐμμί 978,11. 1028,16. 44. ἕασιν 1037,5. ἦν 1046,39. ἦτο 379,2.
 ἦς (3 pers.) 179,3. ἦτον 719,2.
 εἰναλία ἀλκυονίδς 205,6. εἰναλίη Θέτι 993,1. εἰναλίω (δίκτυα) 1104,4.
 τύμβω εἰναλέω 594,8.
 εἰρεσίαν 1028,67.
 εἰρεσιώνην τεύξαντες 153,10.
 πάτερ εἰρήνης 792,1. εἰρήνης ἀρχαῖς 808,1. 1075,2. ἐν εἰρήνῃ κεῖται 729,1.
 ἕεις 985,7. μηδὲ ἐνί 313,8. εἰν ἐνί 879,1. ὑφ' ἐν 834,3.
 ἔνδον πόδα μήποτ' ἐσάξῃς 270,2.
 εἰσιέτω i. q. εἰσίτω 1138,2 adn.
 εἰσενέθηκεν ὄστέα 517,8.
 εἰσέτι 1034,32.
 ἐσκεῖσθαι (?) 542,5.
 ἑκάτερθε 445,2.
 ἑκατηβόλος v. Ἀπόλλων.
 ἑκατι 208,17. 363,1. 893,3. ἑκῆτι 118,3.
 Ἑρώμης ἑκατονταπύλοιο 1046,62.
 ἑκατοντάρχης 999.
 ἑκβασμιδώσει 229.
 ἑξεβίωσα 640,5.
 ἑκδημος 244,8.
 ἑξεδίδαξα 1085,7.
 ἑξεδίκησεν 529,4.
 ἐκδικίας τετυχηκῶς 171,3.
 τέχνης ἑκδοχον 243,2.
 ἐκεῖ apud inferos 266,3.
 ἐκθύμωσ φιλέων 543,1.
 Φολόην Κενταύρων ἑξεκάθηρεν 1082,16.
 θυμὸν ἐκκαλύπτων Add. 874a6.
 μίτος ἑξεκενώθη Add. 646a1.
 γενεᾶς ἑκκριτον ἀθανάτων 265,4.
 λίθον εἰκόν' ἑκμεμαγμένον 1003,3.
 δέμας ἑκπαγλον 1015,1.
 νηδύος ἑκπερόνonta 403,1.
 ἰστίον ἑκπετάσας 779,2.
 λυθὸν (σῶμα) ἑξεπόθη Add. 646a4.
 δάκρυον ἑκπροχέων 562,6.
 ἑκρύσω 793,7.
 ἑξετάυσσας ὁδόν 1078,4.
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ὄσσων αἴγλην 1033,13.
 εὐχὰν ἐκτελέσαντι deo praef. 757a1.
 ἐλπίδας ἑξέταμες 569,4. ἑξέτεμες ῥίζης τινά 570,4.

ἐξέτηξεν ἐδόντας 459,4. ἐκτῆξασα
 314,23.
 ἀλὸς ἔκτοθι 792,5. σκηρῆς ἔκτοθι μίμ-
 νων 1050,1.
 ἔκτομος 538,6.
 ἐκτόπιος 1035,29.
 μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα 618 ep. 4.
 κακῶν ἔκτοσθεν 649,4.
 ἔκτροφος 872,6.
 ἐκφύξῃ νούσου 1041,9.
 βοήν τιν' ἐκχέεις 995,11.
 ἔρνει ἐλαίας 932 a1.
 ἐλαιήεντες ἄρουραι 1046,50.
 ἐλαιηρῶ ἔν πεδίῳ 641,2. ἐλαιηρῶ λι-
 βάδι 828,6.
 ἐλαιώθηλον νᾶμα 549,6.
 ἐλάταις 1028,65.
 ὕπεριον ἐλαύνων absol. 361,1. Νεῖλος
 ἐλαυνόμενος 993,4.
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.
 γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν 195,4. πόλις
 θῆκεν ἐλαφροτέρας 905,4.
 ἐελδομένῳ 998,2.
 ἐλέαιρε 416,5.
 ἐλέγοις 1000,1. 1089,5 (λυγροῖσιν).
 ἔργῳ ἐλέγχει 407,11.
 ἔλεγχον τῶν δικαίων καδίκων 814,2.
 ἐλεεινὸν ἐπεστενάχῃσε 251,3. ἐλεεινὰ
 δακρύει 626,3.
 ἡλικίης ἔλεον 696,4.
 ἐλευθερίας ἐν ἀγῶσι 29,3. ἐλευθερίῃ
 βιώταιο 875,5.
 ἐλευθέρον ἄμαρ 461,1. στέφανον 727,8.
 ἐλεφαντινέων ἐδόντων 169,5.]
 ἐλικᾶν χορείαν 1028,65.
 ἐλινότροπος 1028,18.
 ἔλικας βοῦς 1038,39.
 ἐς χάριν ἔλκει (?) 1095,3. εἴλκεν
 (Ἐρω) 1111,4. εἴλξε 336,6.
 ἑλλαδικαὶ νῆκαι (?) 926,3.
 ἑλλανοδικούντα praef. 1100 a.

ἐλλόγιμον Add. 459 a1.
 ἐλπίς γονέων 116,2. πατρὸς 148,6
 (ipsi homines). ἐλπίδα τεῖχος
 ἔθεντο βίου 21,8. ἐλπίδες ἦλθον ἐς
 Ἄδαν 204,10.
 ἐλπόμεθα 780,4. ἐλῶλει 489,1.
 ἐμβαίνεσκες ἀταρπιτόν 141,5.
 ἐμβασιλεύει 1046,9.
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.
 ἔμμορον εὐεπίης 1089,6.
 ἔμμοῦσις γράμμασιν 493,2.
 πόρον ἔμπεδον 913,3.
 ἔμπειρος Βρομῖος 608,2.
 ἐμπελάσειας 1037,3.
 ἐμπέραμος σοφίης πάσης 559,2. σο-
 φίης Ἰαονίης 553,2.
 ἐμπετάσει λάθαν 1028,22.
 βιοτᾶς τέρμ' ἐνέπλησε κακῶν 241,10.
 ἐμπνεῖς 562,9.
 ἔμπνον μορφᾶς 860,3. κριὸν ἔμπνοον
 1102,1. ἔμπνον φθειρομένην (στή-
 λην) 502,7.
 κατ' ἐμπορίην ἔλθόντα 466,1. ἐμπορίας
 256,4.
 ἐμπόριον Κρόνου 981,7 adn. ἐμπόριον
 ἀγορασμῶν 714,5.
 ἔμπορος mulierum 613,5.
 μούσησιν ἐνιπρέφας 534,1.
 ταῦρον ἐνήγριζεν 461.
 ἐναγώνιος Ἐρμῆς 407,7. dat. 924,1.
 οἶκον ἐναίδιον 321,9.
 θῆρας ἐναϊρόμενος 831,6.
 θεοῖς ἐναλίγκιος ἥρωι 1052,1.
 ἐναντιπέρα 981,6.
 εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναριθμῖος 502,16.
 ἐναριθμῖον ἡρώεσσιν 403,14. ἡρωίνας
 272,18.
 ἐναρχος 1011,1.
 ἐνδεξασθ' ἔργα 492,4.
 ἐνδέχεται 986,3.
 μάθησιν ἐνδιδούσ τινι 193,2.

ἔνδικα λέκτρα 212,1.
 ἔνδιον 473,6.
 ἔνδον animo 904,4.
 ἐνδόξως ζήσασα 358,3.
 σῶμα ἐνδεδύμην ἐσθήμασι 610,5.
 ἐνδυκέως 617,3.
 ἐνείη ἀνδράσι 444,7.
 ἐνέπω 1036,18. ἐπιέπει 1039,18. ἐνέ-
 ποισιν 992,3. ἐνέποιτε 647,2. ἐνέπειν
 140,1. ἔννεπε χαίρειν 103,7.
 ἔνερθε τοῦδε σήματος 286,2. ἔνερθεν
 ἔβαν 298,8.
 εἶν ἐνέρων λιμένεσσι 647,4. ἀναξ ἐνέ-
 ρων 658,1.
 ἐνεύδειν 444,5.
 ἐνήης 566,8. 906,5.
 ἔνθεος 788,2.
 ἐνθάδε bis positum 702,1.
 ἐνθάδε ἐνναίει 648,5.
 ἐνεακαϊδεκάμηρος 703,1.
 ἐνήμαρ 372,35.
 ἐννυχίαν ὄψιν 785,3.
 τοῖς ἐνοικοῦσιν ξένοις 807,8.
 ἔνοπλον σχῆμα Add. 874a5.
 οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ 649,5. ἐνοχλίσας τῷ
 βωμῷ Add. 229.
 ἐνερράψαντο πεδίλῳ 1046,28.
 ἔνσοφον 823,2.
 ἐνεστάλωσεν 978,9.
 ἐνταφίοισιν 313,13.
 ἐνθήμενος βίοτον 321,1.
 τήντσα 936,1.
 ἐντεῖξει ὧν ἂν ἐπιθυμῆς 1041,3.
 ἔντυνε μολπὰν 928,7. ἔντυνον αἰοδὴν
 Add. 1029a10 adn.
 ἐνυβρίξῃς 195,1.
 ἐξαλάπαξεν 1046,96. ἐξαλαπάξας
 1046,96.
 ἐν ἐξαμέτροισιν 616,6.
 ἀτραπὸν ἐξανάβα 782,2.
 ἐξανέδειξεν 1070,1.

δόμων ἐξαπελαύνειν 270,3.
 ἡῶνος ἐξήρπαξε 482,3.
 ἐξηργάξατο 762,2.
 ἐξερεεῖνη 537,1.
 ἐξέρυσαν 183,6.
 ἐξέτι παίδων 580,9.
 ἐξηρέτμοις πτέρυξιν 337,2.
 ἐξισώσας τὰν λόγῳ Add. 241 b2.
 ἐξίτης iactus senionis 1038,2. 7. 12. 17.
 ἐξότε 640,3.
 ἐξσωζῶν Add. 228a5.
 ὃν μῦθος ἐπαγλάισεν 103,4. δῶματ'
 ἐπαγλάισεν 492,6.
 ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἀγαγον 1028,39.
 ἐπαθλοκόμεις 491,6.
 ἔπαθλα 806,2.
 ἐπανή ν. Περσεφόνη.
 πῶμα σοροῦ ἐπαείροι 460,5. τύμβον
 ἐπαιρόμεθα 325,15.
 ἐπαιωροῦσα πτερόν 312,5.
 ἐπαλλήλοισι τάφοισι 109,2.
 ἐπανοίξασθαι 340.
 οὐδὲν τῶν ἐπάνω 261,21.
 ἐπάρηξεν 1025,4.
 ἐπαρκέσσαι 473,8.
 ἐπαρκῶς 471,3.
 ἐπαρχος μέγας praef. praetorio 919,5.
 εἰώς 919,4. gen. 441,4. acc. 913,1.
 dat. pl. 919,2. ἀρχὴν ἐπαρχον 838,2.
 ἐπαρωγὴν 618,5.
 ἀέθλοισιν ἐπασκήσας ἐφήβους 967,3.
 λοιγὸν ἐπασσύτερον 1140,5. ἐπασσυ-
 τέροιαι στέμμασιν 971,3.
 ἐπαυρομένου βιοτῆς 483,4. ἐπαυράμε-
 νον φάους 274,2. φωτός 839,2.
 κρᾶτ' ἐπαφυσάμενος 562,8.
 ἐπεγγελῶν 542,10.
 ἐπεγομένῳ 618,29. ἐπέιγγη ἱερά 782,3.
 ἔπεισι πῆμα 1034,11.
 ἐπεμβόλους (scil. dies) 1096,3.
 ἐπέοικε 599,2. ἐπέοιχ' ὅσα τοι 430,9.

χῶρον ἐπερχόμενος Add. 228 b8. κόσ-
 μον praef. 877 b4.
 ἐπειρώτας 1038,40.
 ἐπετείου πανηγύρεως 944.
 ἐπετήσιον 815,7.
 ἐπευκλείσεν (σε ἔπαινος) 209,1. πατρίδ'
 ἐπηνυκλείσα 945,2. ἐπευκλείσας
 947,6.
 βούβρωστις ἐπέσχετο κόσμον 793,5.
 εὐχλωαῖσιν ἐπήκοοι 497,3.
 ἐπήρανα 1013,5.
 λέκτρον ἐπήρατον 363,5. ἄνδρα 501,1.
 ἔτους δωδεκάτου ἐπιβάς 689,3. τύχη
 σε ἡλικίας ἐπέβησεν 39,1.
 βροτῶν ἐπιγείων 684,2.
 ἐπιγελῶν 542,8.
 ἐπιγρούς 506,1. 7. 996,5.
 ἐπιγόνου Demetrii 781,8.
 ἐπίγραμμα 646,1. plur. 618 ep. praescr.
 ἐπέγραφα 679,3. ἐπέγραψε 502,19.
 ἐπέγραψαν 834,3. 1123,1.
 ἐπιδακρῦσαι 313,5.
 ῥώμην ἐπέδειξαν certamine 941,3.
 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευσόμενοι 663,6.
 ἐπιδήμιος ἄστροις 324,3.
 ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν Add. 297 a5.
 σοφοῖς ἐπιείκελος 592,1.
 ἐπιεικέα θυμόν 333,1.
 ἐπίελπτον 272,1.
 ἐπιζεύξας πύλας 1052,6.
 Ἀθηναίων ἐπήρανε Τριτογένεια 1046,60.
 ἐπήραρον 1046,19.
 γραμματικῆς ἐπίστορα τέχνης 402,4.
 σοφίης ἐπ. πάσης 848,1.
 ἐπὶ οἱ κατένευσεν 1046,75.
 ἐπικίεμαι κόριν 622,6. ἐπικείμενος ἄχλυν
 310,3.
 ἐπεκέκλετο 1061,3.
 ἐπὶ κλην 824,6. 1048,1 adn.
 ἐπικλεῖς ὄνομα 255,3.

γραφαῖς ἐπικοσμῆσας τὸ αὐλιεῖον
 1075,6.
 εὐθενίης ἐπίκουρον 1036,19.
 ἐπέκρανε 231,8.
 μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10.
 ἐπεκώμασα 1111,1.
 φῶς ἀκτῖσι ἐπιλάμπον 719,8.
 ἐπὶ λήσεται 858,5.
 ἐπιλείβων δάκρυ 352,4.
 ἐπιλησμοσύνην 326,1.
 τὸν ἐπίλοιπον βίον 128,5.
 ἐπιμάρτυρα θεσμῶν 905,5.
 ἐπιμηρίση πικρόν 195,2.
 ἐπιμόχθητον βίον 360,3.
 θνητῶν ἐπινοαίς praef. 492,1.
 ἐπίορκος 529,2.
 ἐπιπασιμάχη 1088.
 ἐπιπείσεται 1046,91.
 πόντον ἐπιπλώσας 256,6.
 ἐπιπνεῖν 1023,11.
 ἐπιπομπήν 1026,2.
 ἐπιπαρέου 1022,3.
 ἐπίπροσθε 1037,5. 1052,6.
 ἐπιπωλεῖται 1095,1.
 τέφρη βῶλον ἐπισκεδάσαι 335,10.
 νέκταρ ἐπισπένδω 312,16. ἐπισπεῖσαι
 1106,2.
 ἐπιστατέων 949,6.
 ἐπιστέλλειν litteras dare 407,9.
 ἐπεστενάχησε 251,3.
 ἐπεστεφάνωσε Add. 97 a7.
 ἐπέστεφον 226,5.
 ἐπεστρεφόμην 1090,2.
 ἐπισφύριον γέρας 1046,31.
 ἐπιτάφιος 376,7.
 ἐπέτελλε φίλοις 593,4.
 ἐπιτηροῦσαν 1015,8.
 ἐπιθέμαν γρόππατα 990,10.
 μοῖραν ἐπέδραμε 258,9.
 ἐπιτρόπου procurat. Caes. 993.

- καιροῦ ἐπιτεύξει 1038,34. χρησμὸν ἐπιτυχῶν 1039,22. 1040,27.
 ἐπιτυμβίδιον χάριν 621,5.
 σῆμα ἐπιτύμβιον 339,1.
 Ἐπίφ mensis 996.
 ἐπιφανῶν Πρυμνησέων 362,1.
 μναστῆρα ἐπίφθονον 265,5.
 καρποῖς ἐπέχαιρον 321,1.
 ἐπ' ἄλειφα χεύσομαι 816,3.
 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων 26,8. 367,7.
 πᾶσιν ἐπιχθονίους 325,8.
 γῆν ἐπιχώσας 646,13.
 ἐπιχώριον οὐνομα 318,7.
 βῶλον ἐπιψήχων βοτάναις 321,2.
 ἐποδυρομένη 504,2.
 κόσμον ἐποίησε 618,27.
 ἔπεται consequens est 398,2.
 δῶματ' ἐπουράνια 261,10.
 ἐπταπόρου Πληιάδος 223,4.
 ἐπωνυμίαν 52,3. 1046,97.
 ἐπώνυμος consul 1046,34. τὴν ἐπώνυμον (scil. ἀρχήν) 868,3. — φυλάς ἐπώνυμον 957,5. Οἰνέως ἐπώνυμον 968,3. Ἡτολεμαίου ἐπώνυμοι 927,1. 929,5. τὸ ἐπώνυμον 520,1. 685,6.
 νόμος ἐρανιστῶν 1128.
 ἔρανον σύναγον 1128,19.
 πᾶσιν ἐρασθεῖς 297,3.
 ὄσσα βροτοῖσιν ἐράσματα 546,13.
 γνήσιος ἐραστής (βύβλων) 829,3.
 ἐραστὸν οὐνομα 227,3.
 πάτριος ἐρατεινῆς 584,2. γαίης 707,4.
 ἐρατὰν ἀλικίαν 239,4. ἐρατὸν κλέος 853,7.
 ἐρατώπιδα Λήδην 648,8.
 ἐραῶς c. inf. 1039,5.
 εἰργάσατο 751,3. ἡργάσατο 778,2.
 πάλιν εἰργάσατο restituit Add. 228a4.
 ἐν ἐργασίῃ μέγας 297,3. δι' ἐργασίην Διός 1032,5. ἐργασίας τελέσας 409,4.
 ἐργατῖναι (boves) 793,6. δι' ἐργατῖναις παλάμαισιν 828,7.
 ἐργατῖς 60,2. gen. Add. 313a1.
 ἔργματα 766,1. ἔργμασιν 948,3. 1050,2. ἔργμασιν ἐν πολέμου 748,2.
 ἔργα agros 782,6.
 ἔργεος 321,3. ἔργεσι 343,2.
 εἶργων 1052,5. ἐντὸς ἐέργει 545,1.
 ἔρδειν λοιβάς 1034,22.
 σῶμα ἐρείσης 710,1. σκείπωνι γῆρας ἐρειδόμενοι 257,4. μᾶνιν ἐρεισταμένα 1028,42.
 κατ' ἐρείπαν (?) 723,2.
 ἔρεισμα θόλου 889,8.
 ἐρέφας 1066,3.
 ἐρεσσόμενοι animo volentes 1036,18.
 ἐρεῦθεται ἀνθεα μήλου 243,12.
 νόστον ἐρευνᾷ 779,5.
 ἐρημαῖον κατὰ δῶμα 230,3.
 ἐρημώσασά τινα 204,9. γῆρας 497,1.
 ἐρημυθεῖσα τέκνων 241,9.
 φλοῖσβον ἐριβρεμέθοντα 1028,76.
 πατρὸς ἐριγδοῦποιο 1046,67.
 ἠρίσθαι 1038,44.
 ἐρικλαύτου πένθους 406,8.
 ἐρικυδέας ἀθλοθετῆρος 888,1. πόληος 969,5. Βόστρης 455,1. Μαΐας 812,1.
 ἐρικυδέα φῶτα 892,1.
 ἔρις ἀσπετος 935,5. εἰς ἔριν ἤλασαν ἵππους 932,2. πᾶσιν ἔβαλλεν ἔριν 142,4.
 ἐρισθενέος 841,2. ἐρισθενὲς ἔρμα 452,11.
 Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο 1035,3.
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
 ἔρκεσιν ἀμφέβαλον (bellum) 1028,68.
 ἔρμα πόληος 452,11. 969,5. σαοφρό-
 σύνης 910,2. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἐρμηνεύουσα 320,4.
 κλυτὸν ἔρνος 201,3. 428,1. 951,3. νέον ἔρνος 1027, 25. Κεκροπίης σοφὸν ἔρνος 866,3. Ἑλλάδος ἔρνος 905,3.

- ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3. ἔρνεσιν
 εἰδομένους 478,6.
 ἔροτιν 846,6.
 ἔρπετά 1033,17.
 ἔρρετε 551,11.
 ἔρρηφόρον 861,1.
 βότρυν ἐρσάεσσαν 1028,77.
 ἐρύθουσα παρειάν 1028,57.
 ἐρύκει βίοτον 562,9.
 εἴρυσεν 239,2. 288,2. adn. εἰρυσάμην
 948,8. εἴρυσαι 1025,7.
 ἦλθον, ἀπῆλθον 615,5. ἦλθες ὑπὸ
 στεφάνους 932,4. ψυχὴν ἐπὶ σώ-
 μασιν ἔλθειν 603,3. — ἦνθον 988,3.
 ἐνθῶν 179,5.
 ἔρωσ πολλῶν (homo) 373,4. εἰς ἔρωτα
 φέρεσθαι 727,13.
 ἐσθήμασι 610,5.
 πορφυρέαν ἐσθῆτα 1107,1.
 ἐσλός 221,2. 441,8. 580,10. (ἐ. ἰδεῖν).
 Add. 545c5. ἐσλός 744,4.
 ἐσμὸν στρατιάς 985,2.
 ἀφ' ἐσπερίας 823,3.
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιάς 749,6. ἐπ' ἐσχα-
 τίην ἀελίου 149,2.
 Λήθης ἔσχατον ὕδωρ 204,11. ἔσχατον
 Ἰνδόν Add. 197a1.
 ἐτάρων discipulorum 877,2.
 εἰ ἔτεον δῆ 1046,32.
 ἐτησίαν χάριν 1096,11.
 ἐτήτυμον γένος 874,5.
 ἔτη ἐννέα δεκάδων καὶ τρία 592,4. αἰὲν
 ἔτος quotannis 981,4.
 Βουταδέων ἐτύμων 852,3.
 εὖ (scil. ἐστίν) 1046,42. εὖ γεινάμενοι
 870,6. πατέρα εὖ λέγω 546,16.
 εὐάγκριτον praef. 938a3.
 εὐαίωνα 67,2.
 εὐαλδέι χιλῶ 1046,83.
 εὐάντητον θεόν 779,7.
 εὐγαμίη Add. 888a4.
 εὐγενέτης 241,5. εὐγενετῶν γονέων
 189,8. εὐγενετὴν κόσμον 1031,2.
 εὐγενίδα 368,9.
 εὐγένιον (?) 584,3.
 εὐγήρωσ 223,2. acc. 68,1.
 ἀέθλων εὐγλυφῶν 831,4.
 εὐγραφίης 841,4.
 εὐδαεῖ νοῖ 185,9.
 εὐδαιμονήσας 1096,12.
 εὐδαίμονες παροδῖται 636,2.
 Δέσβω ἐν εὐδένδρω 228,3.
 εὐδικίης 875,7. εὐδικίη 905,3. 969,1,
 et 972,2 (βίοτοιο). ἐπ' εὐδικίας
 914,2. εὐδικίης 915,3.
 εὐδιδον ἐκ μακάρων 223,1. adn.
 παντοίης εὐεπίης 1089,6. ἱερῆς 931,2.
 acc. 618 ep. 6. 14.
 εὐερκῆ τάφον 246,2. εὐερκέα θριγκόν
 1044,5.
 εὐερνίης 314,10.
 εὐέρυον 1032,6.
 εὐηγενέεσσι 1046,29. cf. Add. extr.
 εὐήγορος ἀλκίης 962,1.
 εὐθάνατον 68,2.
 εὐθενίης 1036,19.
 εὐθρονος Ἰοχέαιρα 1046,53.
 εὐθυδίκου 271,4.
 εὐθύνοι Τύχη βίοτον 248,14. εὐθύναντες
 1015,3.
 εὐθυνητῆρι τύχης Belo 836,1.
 εὐθυτάτην πίστιν 543,2.
 εὐιάδος οἶνας 853,5.
 εὐκάρπου φυταλίης 812,2. εὐκάρποις
 κλωσίν 546,8. πεδίσις 1047,6.
 πατέρα εὐκλείω 56,4. cf. v. 7. πα-
 τρὶδ' εὐκλείσαν 21,12. πάντας Ἀθη-
 ναίους εὐκλείσας 763,2.
 εὐκολον ἐν φρεσίν 127,1.
 εὐκόσμοισι πορείαις 1028,32.
 εὐκτόν (σῆμα) 309,3 adn.
 εὐλάλους 102,2.

- ἄφθονος εὐλογία 35,2. εὐλογίας πηγή
 Add. 35 a 5.
 Δωρίδος εὐλοχία 1028,66.
 εὐλύρος 655,3.
 ἐυμελίας Τόμοιο 537,5
 ἐυμενέτης 328,1.
 ἐυμενέων 831,9.
 ἐυμενεῖς εὐεργέτας Isin et Serapin
 1022, 6.
 ἐυμοίρους (μοίρας) 155,1.
 ἐυμόρφων γυναικῶν 613,5.
 ἐυμόχθου ἐπὶ γυμνάδος 239,3. ἐυ-
 μόχθου νίκης 933,4.
 ἐυσεβέων εὐνασεν ἐς κλισίην 237,4. ἐυ-
 νηθεῖσ' ἐν ἔρωτι 498,5. εὐνασον θυ-
 μόν praef. 288 b 9.
 ἐυνέτις 832,4. dat. 237,6.
 Ἐιδος εὐνάς 1028,42.
 εὐνιν uxorem 77,2.
 εὐνιν orbam 552,4.
 εὐνομίαν 242,3. εὐνομίης θέσμια 855,8
 ἔργα 1052,4. εὐχος 909,6. εὐνο-
 μίησιν 909,2.
 ἀστοῖσι καὶ ξείνοισιν εὐνομον 462,4.
 δεσπότην εὐνούστατον 531,1.
 εὐνοῦχος 683,3.
 ἐυξείνων Μεγαρήνων 958,6.
 ἐυξέστοις λάεσιν 455,2.
 δι' ἐυξυνέτοιο μερίμνας praef. 856 a 5.
 ἐυξυνέτοις δόγμασιν 491,4. πραπίσιν
 853,2. ἐυξυνέτως 493,2.
 εὐόδει 193,5.
 εὐόδμου χρωτός 569,8. εὐόδοις λιβά-
 νοισιν 1034,27.
 εὐόδω 725,8. — V. Πάν.
 πατρὸς εὐόλβοιο 208,23. πάτρας 938,4.
 εὐόλβι προπύλῳ 786,2.
 εὐόπλου Φιλοποίμενας 1044,1.
 ἁ πάρος εὐπαις 208,25.
 εὐπαλάμου σοφίης Add. 805 a (a) 4.
 εὐπατέρειαν 871,8.

- εὐπατρίδην Ῥόδιον 934,2.
 εὐπερινόητον στίχον 1096,9.
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3.
 εὐπλοῖης ἀγαθῆς 779,8.
 εὐπλόκαμος vir 459,1. Ἴσιδος εὐπλο-
 κάμοιο 833,1.
 ῥόδον εὐπνοον 570,3.
 εὐπόλεμον νίκην 21,4. Ἀρετήν 34,2.
 εὐπροσήγορος medicus 352,2.
 εὐπτερος ψυχῆ 736,4.
 ἐυπτερυγέσσι πελεαίαις 441,9.
 εὐρετίδες Add. 1029 a 3.
 Ἐδης εὐρυθέμιλος 1026,3.
 ἐυρυμέδοντος Ὀσειρίδος 1028,15.
 ἐυρυμενῆς γαίῃ Add. 242 a 7.
 χθονὸς εὐρυοδείης 1110,1.
 εὐρέες ἀγροὶ 1046,49.
 ἐυρυχόρου χθονός 863, 9. εὐρύχορος
 Δεβάδεια 931, 3. εὐρυχόρους ἐς
 Ἀθήνας 1046,66. εὐρυχόροιο τέχνης
 608,7.
 ἀταρπιτὸν εὐρώεσσαν 141,5.
 εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,5. ἐυ-
 σεβίην τέλεσεν 409,8. — εὐσεβίης
 ἐνὶ χώρῳ 700,5.
 εὐσεβεές ψυχὴν (ἔχουσι) 338,2. ἐυ-
 σεβέων χώρος 151,6. 218,16. 296,2.
 411,4. 506,8. θάλαμος vel θάλα-
 μοι 90,2. 253,5. δόμος 215,6. 222,8.
 κλισίη 237,4. τέρμονες 437,4. ἐστὶν
 ἐν εὐσεβέων 569,12. μετ' εὐσεβέων
 ἐσμέν 554,4. μετ' εὐσεβέεσσι κεί-
 σθαι 259,1. κἀθησθαι 338,5.
 εὐσάμους κλῶνας 786,4.
 εὐσταθεά 393, 1. εὐσταθεῖς ἄρμα
 618,7.
 εὐστεφάνοις θυμέλαις praef. 474 a 3.
 εὐστιχίην 618 ep. 16.
 εὐστοχον ἀγρην 1104, 5. εὐστοχον
 οὖροις 1028 col. III 22.
 εὐσχήμονα medicum 352,2.

εὐτάκτου Add. 313a1. ἔργμασιν εὐ-
τάκτοισι 948,3.
εὐτεκνῆς ἀροτῆρα 601,1.
εὐτεκνον 556,3. 636,2. εὐτέκνη ἀλόχῳ
859,6.
εὐτεύκτω τάφῳ 238,4.
εὐτέχνου φωτός 979,1.
εὐτοκίην 1027,40.
εὐτραφίης 1036,1
τεῖχος εὐτροχον 1046,72.
εὐτύχει Βάσσε 452,7. εὐτυχείτω ἡ
κολωνία 908,6.
εὐτυχῶς subscr. 998. 999. 1050.
Καίσαρος εὐτυχίαις 981,4.
εὐφήβοισι i. q. ἐφήβοισι 956,1.
εὐφήμος παρίοις 119,3. εὐφήμου στό-
ματος 618 ep. 7. εὐφήμῳ γλώσση
334,2. εὐφήμῳς 394,4.
γῆρας εὐφραδίῃ 1079,2.
εὐφραίνεσθε εἰς τι 930 II 6.
εὐφρασίῃ 287,3.
εὐφρονέων 447,1.
κάλων οὖριον εὐφροσυνᾶν 560,8.
εὐφρονη θυμῷ 812,5.
οὐκ εὐχερῆς (πόνος) 1040,8.
εὐχῆς δόσω Add. 805a13. εὐχὴν
ἀνέσχον Add. 241a20. εὐχὰς θέσθε
386,5.
εὐχος 618,27. 31. 932,5. ἀγῶνος
932,9. εἰνομίης 909,6.
εὐχολὴν τελέσας 753,2. 754,2. εὐ-
χολαῖσι 497,3. 1049,5.
εὐψυχῷ subscr. 595. εὐψύχει subscr.
609. 723.
εὐψύχως 1075,4.
δόξαν ἐφειλάμενος 427,2.
προγόνοις ἐφάμιλλος 822,1.
ἐφελκομένη 810,8.
γαῖαν ἐφεσσάμενος 243,33.
ἐφέπουσα 1046,70. ἐφέπηται *ibid.* 98.
ἐφήβεΐσαντες 948.

ἐφημέριοι Add. 805a14 gen. 321,4.
ἐφημοσύνη 905,6.
πένθος ἐφήκε Add. 306a6.
παστὸν ἐφίμερον 208,12.
ἀναφανδὸν ἐπέστης 802,5. ἐπιστήσας
ἴχνος 690,1.
ἄχους ἐφορμαίνοντος 1034,10.
ξείνων ἐφόρῳ Δίῃ 791,2.
ἐφύπερθε 1016,4.
ἐχέτλησιν 321,5.
ἐχέφρων 535,1.
ἐχθαίρων ἐμὸν μόνον Add. 241a11.
ἐχθοδαπῶν φωτῶν 1035,28.
ἐχθει 1049,3. ἐχθομένα 1028,46.
εἰχθρολέων 96,3.
ἐχθὸς ἀλίπλαγκτος 1033,15.
ἐχων ζῆν 303,3. ἐχειν τιὰ πρημμενῆ
618,40. ἐχειν χεῖρα ἐπ' ὠδίνεσσι
647,12. τὸ νῦν ἔχον 245,2. —
ἦχε 988,4. 990,6.
βασιλέως εἰῶν 1003,3. εἰῶς orientis
919,4.
ζαθένη Ῥώμη 597,3. 598,1. ζ. Ἐπι-
δαύρου 892,2. Πέτρῃ 434,1. Τροκ-
μοῖς ζαθέοισι 793,9. ζαθέης Ἰσιδος
1047,2. ζ. βρέτας 958,8. ζαθέοισι
δαπέδοισι 865,3. ζαθέην τύρσιν
1035,15.
ζάκορος 832,3. gen. 497,4. 7. Add.
97 a 1.
ζάλην 1039,6.
ζαπέδῳ Add. 750 a 3.
ζῶν φρονῶν 355. ζώσης τέχνης 608,7.
ὁ ζήσας τὸ ζῆν 387,1.
ζεῖδωρον (*scil.* γῆν) 1028,72.
ζεῦξαν (*Νεῖλου προχοάς*) 1078,12.
Ζευχθεῖσα *duobus viris* Add. 241a3.
ζεύγεσι καὶ δούλοισι 406,3.
ζευκτοῖς ὄχοις 932,12.
ζητούμενος *desideratus* 215,3.

ζοφερός τάφος 727,15. ζοφερὴν ἄχλυν
310,3.

ζυγίης Ἀφροδίτης 1027,11. — V. ἼΗρη.

ζυγὸν γαμήλιον 564,5.

ζωάγρια Add. 805 a5. 11.

ζωαλκέα χεῖρα 1026,4.

ζωγράφει 673,2.

ζώγρει 841,7.

ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ 843,6.

ζωοφόρον 1027,43.

ζωστήρα Ἀμαζονίδος 1082,9.

ζῶει ἔργα 850,2. ζωούσας ἀηθόνας
carmina 618 ep. 9.

λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα 650,12.

θεὸς ἡγεμονεύσει 1041,6.

ἡγεμὼν Αἰγύπτου 978,8. Θηβαίδος

1020,1. prov. praef. 444,3. praeses.

919,2. ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν 255,3.

ἀγεμόνα ἐπὶ γυμνάδος 223,8. ἀγε-

μῶν αἰοιδᾶς Add. 241 b1. ἡγεμόνεσσι
inperatoribus 1089,3.

ἡγοῦ μάλιστα τοὺς πατρῴους (scil.
θεοὺς) 1022,4. ἐνὶ πολέμοις ἀγέστατο
855,3.

ἡγέτα ὁδοῖο 1035,13.

Αἰσόνων ἀγητῆρι Traiano 549,7.

Αἰγύπτιο ἀγητῆρα Osirin 1015,9.

μυστῶν 865,1. σοφίης 847,5. ἀγη-

τῆρα. praef. 856 a5. ἀγητῆρας

1035,14.

ἀγήτορα πύλων Solem 1028,31. ἵππι-

κῶν ἀγήτορα 868,2.

ἡδόμενον κατὰ δαῖτα 312,14. ἡσθην

ἐνὶ κύμασι πάντου 650,5.

ἡδονικαῖς ἀθέοις δόξαις Ἐπικουρήοις

praef. 222 b8.

κωμωδία ἡδυγέλωτι 38,3. χορῶ 925,1.

ἡδυλάου φθόγγου Add. 1029 a4.

ἀδολόγον μουσαν 1054,3.

σκηνὴν ἡδύνας 1085,8.

ἡδυπνόου κρόκου 547,3. ἡδυπνόοισι
μετώποις 570,7.

ἡδὺς ἐν ἀστοῖς 207,2.

ἡθαλέοιο Κορωνίδος 1035,23.

ἡθείας εἶνεκεν 663,4.

ἀρχαῖον ἦθος φιλανδρίας Add. 497 a8.

αἰσίμου ἦθους (Fortunae) 257,5.

ἄπασιν ἦθος κοινὸν ἔθετο 493,4.

ἦθεα σωφροσύνης 405,8. ἦθεσι κόσ-

μον ἔδωκα 948,7.

ἡθεις virgo 463,5. ἡθείοισιν ἐφήβοισιν
966,3.

ἡόνος 482,3. ὑπ' ἡόνος 810,3. ρείθρου

ἐπ' ἡόσιν 335,6. δι' ἡόνων 1104,6.

γηραιῶσιν ἡλακότησι 1046,18.

ἡλέκτροιο φαεινοῦ 618 ep. 19.

Ἐρινύσιν ἡλιθιῶναις 1136,5.

ἡλικίας τριέτης 701,2. μεσάταν ἀλι-
κίαν praef. 938 a2.

ἡλικος ἐξ ἀγέλας 239,2. ἡλικεσσιν 462,1.

ἡλιόπαις 730,4.

ὑπ' ἄλλῳ 185,16. ἡελίῳ καὶ νυκτὶ

564,4. ἡελίοις diebus 1061,4. ἡέλιον

δεύτερον Ἰλλυρίδος 906,6. δόξης

Ἑλλάνων δεύτερον ἄελιον 1084,2.

ἐσμέν ἐν Ἡλυσίῳ 554,4. Ἡλυσιόνδε

150,6. ἡλύσιον πεδίον 414,8. ἡλυσίων

πεδίον 338,2. 649,3. εἰς χῶρον ἐς

ἡλύσιον 618 a8. αὐρησιν ἡλυσίῃσιν

1046,22. χοροστασίῃσιν 1046,58.

ἦσται ἀγαλμα 1046,48.

ἦμαρ 562,9. 1000,10 τριτάτην ἡματος

(horam) 149,6. μέσους ἡματος

ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄματι 988,7.

μνημόσυνον ἡμερήσιον calendarium

1096,1.

ἀμερίῳ καμάτῳ 1028 col. II 40. ἡμέριοι

vel ἀμερίοι homines 196,4. 223,11.

441,6. 451,4. 853,5. 863,10. 1013,2.

1073,10. praef. 877 b4.

ἡμερίδων 1046,50. 82.

ἡμεριναῖς χάρισιν 261,4.
 παῖς ἡμερος 502,14. ἡμερον ἦθος 150
 adn.
 ἡμιθανής 335,6.
 τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων 625,4. ἡμιθέων
 μύθους ἤδομεν 232,4. ἐν ἡμιθέοις
 ὄψετο 669,2. — προτερῶν ἡμιθεῶν
 1046,57.
 ἡμισέας πλεόνων 1046,15.
 ἡμιτελὲς (μυῖμα) 443,3. ἐν ἡμιτελεῖ
 θαλάμῳ 319,4. ἡμιτελῆ μεγάρων
 ὄροφύματα 871,4.
 ἦμος ὅτε 1046,25.
 θεῖν' ἀλὸς ἡμεμίεσσαν 186,8.
 ἦνιδε 831,3.
 ἦνιοχεύειν ἔθνεα 922,2.
 ἦνιόχος 611,1. ἦνιόχων 612,1. ἦ. τρα-
 γικῆς τέχνης 39,3. ἀρετῆς 498,2.
 ἦπαρ 1082,17.
 ἡπείρων τρισσὸν ἔχουσα κλέος Libya
 Add. 842a2. ἀπείρων κρατέοντι
 978,1.
 ἡπιόδωρον Proserpinae 741,3.
 ἡπίος τιμὴ 831,9 906,4. ἡπια ἔκευθε
 νόμῳ 561,2.
 ἡπιόφρων 1027,2. 5. 10.
 ἡρέμα 102,4.
 ἡρεμέει 1109,1.
 ἡρεμίην κοίτης 321,11.
 ἡρίον 214,1 (ξένον). 411,3. 465,8. 550,6.
 574,1. 704,1. ἡρία 626,1.
 ἡροικῶ θανάτῳ 279,2.
 ἡρωϊκῶς 648,7. προτέραις ἐναρίθμιον
 ἡρωϊκαῖς 272, 18. μεθ' ἡρωῖνῃσι
 1046,8. ἡρωῖνῃσι παλαιῆσι 1046,55.
 ἡρῶν 19. ἡρῶν 395,7.
 θεοῖς ἦρωσιν dis manibus 314. ἦρωα
 ab civitate colendum 774,4. ἦρωα
 ξεῖνον Εὐδὸν (Panem?) 825,1.
 ἡρώων homerorum 1084,1. ἦρωσιν
 τιμαῖς ἰσόμοιρον τὰν ὁμόλεκτρον θῆκεν

189,4. ἡρώεσσι παλαγενέεσσιν 648,3.
 ἦρωος Antigoni Gonatae 781,5.
 ἦρωος i. q. mortuus 186. 222. 296,
 3 al. ἡρώων γένος ἄλλων 107,3. ἐν
 ἡρώεσσι apud inferos Add. 228b7.
 ἦρωος virtutis laus 262,6 (μέγας).
 354,2 (ἡρώων προγόνων). 403,14
 (ἡρώεσσι στρατιῆς) 498,8. 661,2
 (ἀνδρῶν ἡρώων). 674,1 (ἦρωος ἀγαυοῦ).
 1052,1 (θεοῖς ἐναλίγκιος). ἡρώων
 θρέπτειρα Hypata urbs praef.
 856a7.
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2. ἐπ'
 ἡσυχίᾳ ἀνάμεινον 1038,15.
 ἡσύχιος 402,2. 591,3. ἡσύχιος μένε
 1038,5.
 ἦσυχια 1028 col. III 10. ἦ. βουλευόν
 1041,6.
 ἦτορ anima corpori opposita 432,4.
 ἦτορι σεμιῶν 725,1.
 ἡύκομος 498,4. μάμμης ἡυκόμοιο
 857,3.
 ἡχεῖς 995,11. ἡχῆσεν 994,4. ἡχῆσαντος
 995,4.
 ἡχι 517,9.
 ἡχον 996,8. ἄχον ἦς 989,4. ἦη 990,8.
 ἰέντι 986,4.
 ἡχώ 271,3.
 δύσιν ἡδὲ καὶ ἡῶ 640,3. ἀώς dies
 942,3. αὐτε ἡοῦς, οὐκ ὄρφνης 618
 ep. 3. ἡοῦς φῶς vitae lucem
 682,2.
 θατητὸν τύμβον 189,2. θητητὸν πάντεσσι
 (σῆμα) 590,4.
 θάκον 874,8.
 κρυερὸν θάλαμον tumultum 241,4.
 θαλάσσια (κέλευθα) 161,1.
 θαλέθοντα τόκον 647,9.
 θαλίης 1025,9. ἐν θαλίᾳ 649,2. 663,5.
 θαλίησιν 663,7.

θάλλοις ἐν πετάλοισι ῥόδων 547,2.
 ἐφηβείαις θάλλων ἀκμαῖς 231,5.
 θάλλοντα ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις 233,1.
 σωφροσύνη θάλλει ἀγήρατος Add.
 35 a 3. τεθαλότος ἔργου 1028,38.
 τέθληεν 1049,5. τέθαλε 1027,14.
 ἐμὸν θάλος 226,9. σεμνὸν θάλος 416,
 2. θάλος Ἐυφροσύνης 1089,12.
 θάλλω ψυχὴν 725,3. λαμπάδι θα-
 λόμενον Memnonen 993,2. οὐδὲ
 ἐθάλφθην χερσὶ 335,5.
 θαλπωρᾶν 464,4.
 θάμβος 706,2. 1028,66. θάμβος
 ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.
 θανάτων ἀνίσων 644,6.
 βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων 112,3.
 θάσσω 199,5. θάσσω 992,2.
 θαῦμα 1073,1. 1078,1 (σῆς ἀρετῆς).
 θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.
 τί θαῦμα; 191,7. οὐ θαῦμα 1044,
 8. μέγα θαῦμα ipse homo 591,2.
 Πλουτάρχου θαῦμα 909,5. τὸ
 θαῦμα ξυγνὸν τῶν Αἰγυπτίων 1020,2.
 θαύματα συρίγγων 1019,1.
 ζωγράφω θαυμάσιε 673,2.
 θεῖ 1046,51.
 θέαινα 1046,43. θεαίνη 870,6. θέ-
 αιναί 1046,80. dat. 1036,12.
 θέαμα 1016,6.
 ἐθηγάσαντο 1035,7. θησάμενος 759,2.
 θεαρίδος ὁδοῖο 1035,13.
 θεάτρου κύκλον 1050,3. βῆμα θεήτρου
 820,1. σειρήνα θεάτρου 1085,5.
 θειολόγου 882,1.
 θειοπρόπιο 1025,6.
 θεῖε Homere 1084,14. Ἴπποκράτους
 θεῖοιο 537,7. θεῖοις χρώμασι 610,5.
 τὸ θεῖον 1022,2. 1040,24. τὰ θεῖα
 815,9. μοῖραν θειοτέρην 243,8.
 θειοτάτην τιμὴν 903,4. θειοτάτων
 ἐκ προγόνων 846,4.

θεῖος avunculus 66,2. 573,8. 655,7.
 θεϊότητος 1016,8.
 θέλγηθρον ἀνιῶν 1032,4.
 θέλγειν et θέλξον ψυχὴν 120,9. 10.
 θέλξ' Ἀίδην 547,16. θελγόμενον
 μαζῶ 644,4. θελγομένη φρένα
 Μούσαις 674,8.
 θελξιμελής φόρμιγξ 1053,1.
 θέμα 933,6.
 θέμεθλα 1066,3. dat. 1065,1.
 θεμεῖλια γαίης 1069,10.
 θεμεῖλοις 1078,3.
 θεμερώτερα πάντα φύονται 824,3.
 θέμιν ἀγαλλομένην 1073,10. Διὸς θέ-
 μιδι Add. 903 a 3.
 πόλῃ θεμιστεύουσιν ἀνακτες 921,2.
 θεμιτόν 559,7.
 θεουδῆ 272,17. θεοειδεστάτη 161,5.
 θεοσείκλον 866,1.
 θεόθεν 895,4. 1027,12.
 θεόκτιτος γαῖα Miletus 223,5.
 θεομήστορος ἀνδρός 652,1.
 θεομήτορα Mariam 1062,4.
 θεόπνευστος 1062,2.
 θεόπνου πρόσωπον 1016,4.
 θεορρήτων λόγων 424,1.
 θεῶ ἰδίῳ ἐπηκόῳ 314. κλεινὸν ἅπασι
 θεόν Aristotelem 847,6. τὸν θεόν
 σέβει μου 651,6. τὰ θεῶν τιμᾶν 65,1.
 — θεῖον i. q. θεόν 774,6.
 θεοσεβῆς 729,2.
 θεοστεφέος Θεοδώρας 1064,10.
 θεόφιν 651,4.
 νόμων θεραπεία 209,3. θεραπείαις
 1027,42.
 θεραπευθεῖς 853.
 θέραψ 415,3. θεράπων Παιήνοιο 886,1.
 θερίσαι 1039,15.
 ἐκ νίκας ἔτι θερμός praef. 492 a 3. ἔτι
 θερμὸν πνεῦμα φέρων 942,1. θερμαί
 ἀκτῖναι 321,3. θερμὸς δὲ κλέπτῃς 1108,1.

θέσμια δόξης 208,3. εὐνομίας 855,8.
 ἀρρήτων Add. 97 a 6.
 ἐν θεσμοθέταις 878.
 θεσμοθέτης μερόπων Isis 1058,20.
 θεσμὸν id quod tribuitur mortuo
 555,5. ἕνα θεσμὸν ἔχοντες 832,5.
 θεσμὸν φιλίας 1128,20. θεσμός
 magistratus leges et iudicia admi-
 nistrans (?) 907,3. θεσμῶν iuris
 prudentiae 434,4. 905,5. θεσμῶν
 ταμίν 911,1. πρόμαχον 912,1.
 θεσμοφόρον βασιλείαν 1028,69.
 θέσπισε μοῖρα 341,3. θεσπίζων 1013,3.
 θετὸν νόμα 831,7.
 ποιῆν χλωρὰ θεούσαν 1046,83. θεύσας
 ἑδὸν Add. 241 b 3.
 θεωρός 996,4.
 θηγόμενος πραπίσιν 491,2.
 ἐθήλειον 565,3.
 θηλυτέρην παῖδα 695,2.
 τίπτε τέθηπας 454,1.
 θῆρ ἑλοός 1038,31. ὠμηστάς θῆρας
 831,6. θηρῶν λόχη Satanas 1140,3.
 θήρας circenses 351,3.
 θηρείων στομάτων carcerum circen-
 sium 885,4.
 θηρεύτορες ἄνδρες circenses 885,1.
 θηρεύομεν 1027,11.
 θηροτρόφω 389,1.
 θησανρῶν θείων 919,5.
 παρὰ θεῖν' ἀλός 186,7.
 θλιβόμενον πενή 303,5.
 θανέωσι 1120,3. θανέειν 192,8. θανέ-
 οντα 689,10.
 θαίναις 582,2.
 ἔρεισμα θέλου 889,8.
 μοῖρα θεή 465,3; 569,11. θεῶν τρόπον
 1028,63. θεῶν ἀέθλων 831,4.
 λιμῶν τεθωμένος ἀλλαν 1028,47.
 θουρίων Μολινιδᾶν 790,3.
 θαῦρος Ἄρης 251,2. θαῦρον scil. Ἄρη

bellum (?) 914,3. θαύροις πετεργέσσι
 1033,20.
 θρασυπολέμων Ἀμφιλόχων 183,2.
 τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196,1. ἐν στα-
 δίοις 350,1. 351,1. θρασὺς Ἴερος
 1103,1. θρασέων ἀκόντων 183,7.
 ἔθραυσε 1003,2.
 θρέμμα 667,2.
 θρέπτειρα 689,3. 733,2. ἡρώων θ. Hy-
 pata urbs praef. 856 a 7.
 θρεπτήρος 117,3. θρεπτήρων parenti-
 bus 696,4. κτεάνων θρεπτήρων
 1064,12.
 θρεπτήρια 1067,1.
 θρεπτός 267,1. 362,3. 372,16. 380,3.
 660,5. θρεπτὰ διδούς 442,4.
 θρηνεύουσα 406,9.
 θρηολογοῦσι 538,4.
 θρησκεύοντες θεόν 425,4.
 εὐερκεία θρηγκόν 1044,5.
 τρίχας κεφαλῆς 459,3.
 θρόνον Iovis 618,8.
 ἐβάσσε θρόον 932,10.
 θυηπόλης 833,4.
 θυηπόλιον 975,4.
 θυῦμα 1047,4.
 μέρμηραι θυμαλγέες 551,11.
 πόσιος θυμαρέος 540,6. θυμαρῆν βιο-
 τᾶς ἔλβον praef. 824 a 6.
 θυμέλη 608,4. 781,7. θυμέλαις 609,4.
 praef. 474 a 3. ἄδων θυμέλαισιν
 Ὅμηρον 101,3.
 παῖδας θυμηθείας 403,7.
 θυμοβόρω πένθει 511,8. θυμοβόρους
 μελεδῶνας 647,14.
 θυμοδακείς ἐδύνας 298,6.
 θυμῶμα πόντου 339,6.
 θυῦνες 203,4.
 θυένων 1046,41. θυέεσσι 1034,27.
 θισκόα ἱρά 1046,2.
 θύρας φαεινάς 590,4. 818,5.

Θυσσάδος 871,1.
 θῶκον (Ὁσειρίδος) 414,5. ὑπάρχων
 903,1. θῶκων αἰτυτάτων 912,2.
 θωρήξ praemium certaminis 931,3.
 ... θειακτης voc. corruptum 1036,17.
 ἴηται 1036,2.
 ἐγάνωσεν ἰάκχοις Isin 985,3.
 ἰάμασι 314,14.
 ὦ ἰώμενος 1027,30. ἰαθεῖς 803,4.
 ἰατρῶν πρόμον i. e. ἀρχίατρον 352,1.
 ἰατρὸς μεθοδικός 306. δόγματ'
 ἰητρῶν 853,3.
 ἰαυέις 562,3. πένθιμον ὕπνον ἰαύω
 460,3.
 γοηρὸν ἴαχε 790,7. ἴαχεν ἀηλοφόρον
 praedicavit praef. 932a4.
 ἰδιοκτητοῦ πανευτυχίης 443,2.
 ἰδίαις θεαῖς 862,2. V. θεός.
 ἴδρις Ἀθηναίης ἔργων 412,1. Ἀθηναίης
 scil. ἔργων 356,1. ἴδρις ὁ Πιερίδων
 Homerus Add. 228a2. μούσης
 τραγικῆς 655,3. μύθων τῶν παλαιῶν
 ἴδριες 992,4.
 Παιᾶνος ἴδρυμα 1027,34. ἴδρυμα
 1034,2.
 ἰδρωῖτες 1039,9.
 πορῶν ἱερείαις χάριν praef. 1046a2.
 ἰρεύς 460,4. ἴρηες 992,4.
 ἰερῆς 870,3. 6.
 ἰεργτεύοντος 1066,4.
 ἰερόδρομον ἴδωρ 835,6.
 ἰερός οὖτος ὁ χῶρος 648,1. 1046,80.
 — ἐν ἰαρῶ 980,5.
 ἰεροφάντην 866,1. 1068,13 (sacerdos
 christianus).
 ἰεροφάντις 862,1. 863,3.
 ἰή 1027,31.
 ἰήιε Ἀπολλων 1023,2. ἰήιε Aesculapi
 1027,6.
 ἰατήρ 717,3.

κλέας ἱητορίης 243,27.
 ἱητρείην ἀναγράφας librum de arte
 medica 305,1.
 ἰθύ 320,3. 1092,1.
 ἴπιος ἰθυδίοις 906,4.
 ἰθυνηρ 905,1 corrector Italiae. 1071,2.
 ἰθυνεσκον 1028,32. 63.
 ἰθύνω 1028,52.
 φῶτα θεαῖς ἴκελον 507,1. σῆμα νηῶ
 ἴκελον 1046,46.
 ἰκέτου 141,4. λαοῖς ἰκέταισιν 1028,6.
 βωμῶν ἰκετεῖομεν 792,2.
 ἰκνοῖσμαι 522,10. ἰκνούμεθα 344,15.
 ἴλαος 812,5. ἰλήσῃ θυμῶ 743,2.
 ἰλάσκονται 1027,4.
 ἰλήκοις 797,5. 811,4. 818,11. 19.
 ἴλαθι 243,7. 725,7. 818,17. 22. 835,1.
 1023,7. 1024,2.
 ἰλίγγισι 1028,33.
 ἴλιος 1028,71.
 ἐν ἰμάσι 602,2.
 ἴμερον τρέφων 728,6,
 ἰμερτῶ συνομενύμῃ 218,13. ἰμερτὰ παῖς
 212,2. ἰμερτὴν γαῖαν 228,4. εἰμαρτῇ
 ἀλόχῃ 525,1.
 ἰνδαλμα ψυχῆς 148,4.
 ἴνις βασιλέων 549,1.
 ἰοβόρος διψάς 465,4.
 ἴον ἐν ταλάροις 1118,2. εἰς ἴα βλα-
 στησίειν ὄστέα 547,1. ἴα 548,3.
 ἐν στέρνοις ἰὸν ἔχοντες 344,11.
 θεοῦ ἰότητι 450,3. θεῶν i. 333,5.
 ἔτι χροάοντος ἰούλου 569,1. ἀνήσαντας
 ἴουλον 478,3. οἶος ἰούλους (ἔφυς) 655,5.
 πρὶν ἰούλοις πληῖσαι παρειάς 657,3.
 ἰοχέαιραν 870,1.
 ἰππαῖδα πόρπαν 985,1.
 πεζοὶ ἰππῆές τε 849,1. ἰππῶν ἀγήσατο
 855,5. — ἰππέα Ῥωμαίων 951,1
 ἰππικὸν εὐχος 932,5. ἰππικῶν ἡγήτορα
 868,2.

Εκτορος ἵπποδάμοιο 1095 adn.
 ἱππόθεν 811,6.
 ἱππολόφους κόρυθας 828,4.
 ἱππομαχοῦντα 209,5.
 ἱππομάχοις Ἰλλυριοῖσιν 183,3. ἀνθρώ-
 πους ἱππομάχους 461,8.
 ἵππῳ νικήσαντα 934,1. Διομήδεος ἵπ-
 πους 1082,7.
 ἵρηξ 1033,20.
 ἱρσπύλος 852,2 (Minervae). Ἰάχχου
 957,1. Κύπριδος 1044,4.
 ἱράχθονα βῶλο 1046,86.
 ἰσαγγέλου τύχης 542,7.
 ἰσαρίθμιος Μουσῶν 686,4.
 ἰσαρίθμιον ζωῆς χρόνον 287,6. ἰσαρί-
 θμοις ἔπεσιν 806,3.
 ἰσοθέου νηοῖο 109,1. ἔγγοιο ἰσόθεον
 265,6.
 ἰσόμοιρον ἤρωσιν 189,3.
 γέρας οὐκ ἴσον 204,16. ἴσον ἅπασιν
 aequum 912,1. κατ' ἴσον 192,3.
 ἰστοαχῆς 939,2.
 ἰστοτέλου 48.
 ἰστότεχνον 532,3.
 ἰστότιμον 393,1.
 ἰσοφαρίζειν 904,5.
 χείματος ἴσταται ὥρη 1067,3. στή-
 μεναι 313,5. ἔστασι 271,6. ἔστα-
 ῖτα ἀγάλματα Add. 888a8.
 ἰστίον ἐκπετάσας 779,2. δεξιῶς ἰστία
 ἱκάνων 1023,11.
 ἰστορήσας 1020,1.
 ἰστορήσας ἀτραπὸν 878,6. ἰστορίην ἐξή-
 νεγκα praef. 877b. ἰστορίην αἰῶνος
 878,3. ἰστορίας λιταῖς 979,3. ἰστο-
 ρίας δειξας 608,1. θείας ἰστορίας
 praef. 877b2.
 ἰστορικὴν σελίδα 979,8.
 τιμάτορος ἴστωρ 1046,88. ἴστωρ καμά-
 των 831,2. ἴστορα παιδείας 184,5.
 ἴστορες αὐτοὶ ἀστέρης 618,41.

ἴσχε δρόμον 618,33. ἴσχε στοναχῶν
 ἀδελφούς 651,5. ἴσχεστοναχῶν 651,5.
 ἰχθύος οὐρανίου 724,1. cf. v. 6sq. et
 acrostichon eiusdem carminis.
 τέχναν γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν 185,9.
 ἰχνεύεις 227,1.
 στας εἰς ἴχνος 1033,7. στήσον ἴχνος
 616,2. στήσας ἴχνος 339,4. ἴχνος
 ἐπιστήσας 690,1. ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων
 237,8.
 μαῖρα καθεῖλε βίον τινά 569,2.
 πυρὶ γνῖα καθήρας 104,1. ψυχὴν
 κάθηρεν 109,5.
 καθαροῖο Σαρπίδος 875,3. ἐν καθα-
 ρῷ τεμένει 768,3. καθαρὴ anima
 curis liberata 653,4. καθαρὰν φυ-
 λάξας (ἀρετὴν) 506,13. καθαρῶσιν
 εὐνομήσιν 909,2. καθαρῶτατον γένος
 191,3.
 εἰς νῆα καθαρπασθέντα 302,3.
 βωμὸν καθιδρύσατο 837,2.
 οἶδμα καθιππεύοισα 1028,64.
 τοῖσι καταστήσασι (statuam) 784,2.
 καθύπερθεν 1066,3.
 καὶ μὴν καὶ 153,5. καὶ μὰν καὶ praef.
 932a3.
 κανίσσας τὴν σύστασιν 424,6.
 σοφίαισι κεκασμένον 584,3. κεκασμένη
 ὄρηστοσύνησι 121,1. ἀγλαίησιν 1074,3.
 πραπίδεςσι Add. 688a5.
 ἔκανον 333,9. κάνεν 811,6.
 καίριον 618.
 καιρὸν ἔχω 979,6. ἔχεις τινά 1038,36.
 cf. v. 34. πᾶσιν καιροῖς anni tem-
 poribus 824,3.
 καίει (πηγᾶς) 810,10.
 ἀ κακία Add. 228a4.
 κακοεργέσι 818,15.
 κακίεργον ἐπιπομπὴν 1026,2.
 κακόμορφε Satana 1140,2.

κακὸς κακὸς ἤρπασε ἰθαίμων (alii κακῶς κακός) 551, 5. κακὸν κακῶς τηρῶν 734, 7.
 πνοιῆς κακοσμίην 1068, 7.
 κακότητα 1046, 94. νούσων κακότησι 707, 2.
 κακόφρονα υἷα 618, 3.
 μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ 282, 3.
 τὴν σὴν πίστιν καλοῦντες praedican-
 tes 481, 1. — καλέεσκον 657, 1.
 καλλιγόνους σταχυίας 266, 2.
 αἰγῶν καλλιθύτων 872, 4.
 καλλικόμεν Ἰναχίδων 464, 2. καλλι-
 κόμοις πτόρθοις 88, 5.
 καλλιλόγοισι πόνοις 990, 10.
 καλλινάου ποταμοῦ 272, 8.
 καλλινίκος Ἡρακλῆς 1138, 1. τὸν καλ-
 λῖνικον athletam Add. 497a5.
 καλλιπυλον Θήβην 993, 4.
 καλλίσφυρος Αἰνειώνη Regilla 1046, 38.
 καλλίτεκνον 635, 1.
 οἱ καλλιτέχνεις 796, 3.
 κάλλος ipsum aedificium 1062, 2.
 1066, 1. 1067, 1.
 καλλοσύνη Add. 688a4. τρίποδος 923, 4.
 ἐμιμούμην τὸ καλόν 85, 3. τὸ καλὸν
 τύχης 640, 6. κάλλιστε καλυῖν ἡι-
 θεῶν 790, 1.
 κάλπιν 252, 5.
 ἐν καλύβοις 260, 3.
 κάλων τείνας οὔριον ἐυφροσυνᾶν 560, 8.
 καμόντες εἰκόνα 914, 1. τέχνης χαλ-
 κὸν εἰς καμούσης Add. 874a3.
 ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες 828, 3. κα-
 μόντι mortuo 321, 8.
 κάμψας γυῖα 618, 16.
 κάμπυλον κῦμα 779, 4.
 κανθοῖς 103, 5.
 κανόνι χρῆσθαι 170, 7.
 καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ 1082, 4.
 καρηάτων ducum 185, 12.

ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου 1046, 74.
 καρπαλίμως γράφαι 580, 11.
 κῦδος ἐκαρπίστατο 516, 4. ἀκμὴν Ἀίδης
 λυγρὸς ἐκαρπίστατο 151, 8.
 θερίσαι κάρπιμα 1039, 15.
 καρπὸν βοτρίων 812, 4. καρποῖς ἐπέ-
 χαιρον 321, 1. καρπὸν πόνων 1039, 3.
 *Ἰσιδι καρποτόκῳ 982, 1.
 καρποφορήσω 1106, 1.
 Νεῖλου καρποφόρον (vel -ου) πόροι
 983, 1. 984, 1.
 κάρτα 338, 6.
 μὲν καρτερόν Ἡρακλέα 863, 8. καρ-
 τερός Pan 1103, 3.
 οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη 980, 9.
 κάσιος 404, 7. κάσιν 611, 2.
 μοῖραι κατὰ δώματ' ἐβαλλον 217, 5.
 κατάξῃ 1132, 1.
 τραῦμα κατηγάγετο 30, 4.
 παίγμα δεινὸν οὔσα κατέγων 736, 2.
 καταγράφεται 926, 10.
 πίστις κατέδῃ 581, 4. καταδῦσαι in-
 transitive 321, 4.
 καταθήκην 344, 17.
 κάθθανε 30, 5. 666, 3.
 σπόρος καταίθετο 618, 12.
 κατὰ ξένον ἡρίον ἤρται 214, 1.
 κατάκειμαι 702, 7.
 κατεκίφατο μαστοῖς 316, 3.
 κατελίμπανες 379, 3.
 κατάλοιπον ἔχω 979, 10.
 νῆξ αὐτοὺς καταλύει 1095, 4.
 κατὰ μητέρα πότιμος ἔμαρψε 1046, 17.
 γραφίδεσσι κατέξυσα 1028, 11.
 κατέπεφνε 307, 1. 1082, 2.
 τοῦ καταπυγοτάτου 1131, 1.
 καταράκται 979, 7.
 ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυ-
 κάβαντος 228, 1.
 κῆρα κατασβεσθεῖς 415, 2.
 γαῖα κατεσκίασεν 495, 2.

κατεστενάχθη 205,5.
κατέστεφον (τύμβους) 439,1. κατέστε-
φεν 933, 1. κατέστεφον praef.
932a3.
κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα 1009,3.
σορὸν κατέτευξα 460,2.
ποιῶν κατέθου 644, 2. κάθθεσαν
arma 828,4. καταθήσεται pecu-
niam 712,3.
κατέφθιτο πότμῳ 77, 3. participia
404,3. 493,1. 514,2. 515,1. 517,2.
815,8.
πλοῦτον κατέχευε 1034, 25. χυτὴν
καταχεῦαι 1034, 25.
κατενήρατο μοῖρα 569,11.
χρεία κατεπέγει 545,3.
ἀντιπάλαις δέμα κατερχομένοις 343,6.
κατῆλθε δάκρυ 790,7.
οἶακα κατευθύνεσκες 243,26.
κατεῖνασεν 1028 col. III 10.
τόνδε κατευφημῶν 430,12.
κατηρεφεῖ δόμῳ 821,2.
πύματι λαινέῳ σῶμα κατισχόμενον
327,6.
κατοικεῖ 1138,2 cf. adn.
καθοιχομένῳ 409,2.
κατωμαδὸν 1028,50 adn.
κάῤμα 649, 5. ξηροτέροις καύμασι
1073,6.
μηδ' εἰς χεῖρα καυχῶ 1038,3. μη-
κέτι καυχάσθω 529,3.
κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3.
κεδνὰ εἰδυῖα 498,9.
κεδνοσύνης 150,2.
κεῖθεν φύσμην 640,2. κεῖθεν deinde
919,4.
κεῖμαι ἐπὶ τύμβῳ 284,2. ἐπὶ σήματι
τῷδε 470,1. ἐπὶ γαίης 639,1. παρὰ
τύμβῳ 703,1.
μέλη κελადῶν praef. 474a4.
κέλαδον λαοῖν 350,4.

κελαινά animalia inferis mactanda
1034,24.
κελαρύζειν 1073,5.
κέλευε ὀδίταις 1073,7.
κέλομαι 1036,2. κέλειται 1140,6.
πρήξιες αἱ κενεαυχεῖς 647,1.
κενὸν σέβας 335,15. κενεοῖο λέχους
(i. e. rogius pro toro) 418,8. κε-
νεῶ τύμβῳ (non cenotaphio) 292,5.
κενεὰ χάρις 851,1. κενεὰς χάριτας
103,6. κειναὶ χέρες 696,7. κενεαῖς
ἐλπῖσι 292,4. εἰς κενὸν ἢ δαπάνη
646,10.
κενέωμα τάφου 234,5.
κενηνάριος 446,8.
κέντρον ἄπαστον ἔχω 534,8.
σῆμα κεραίῳν 1046,85.
Ἄμμωνος κεραῖοιο 833, 1. κεραοῦ
835,5.
μένος κεραυνοῦ 618,42. κεραυνῶ βο-
λαῖς 1028,27.
κεραυνώσιεν 542,9.
αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ 1064,8.
ἐκεστροφυλάκει 957.
κεστροφόροι 955,2.
κευθμῶνος 1034,18.
κεύθω ἔχων 568, 1. κευθομένα vi
activa 1081,2.
κεφαλῆς Ὀμηρεῖης hermae 1085,10.
κηδεστήν Add. 888a.
ἐκήδευσε 604,3. 733,2. κηδεύσας
563,5. σῶμα 651,2.
κῆδεο καὶ γαμέτου καὶ τεκείων 243,25.
κηδομένη λεχέων Add. 241a8.
κῆδος συντελῶν 352,3. κῆδεα πότμου
264, 1. τὸν — κῆδος ὁμοφρονέως
πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις 493,6.
κῆπον 782,1. Ναρκίσσου παρὰ κῆπον
811,3.
κῆρ ἐδάμασσε 94,3. κηρὶ δαμέντα
103, 1. κηρὶ κατισχομένη 142, 2.

- κῆρα κατασβεσθεῖς 415, 2. κῆρα
θανόντος 402, 3. κῆρα μυνυθάδιον
603, 2.
ἐκ κηροῦ 673, 2. ἀπὸ κηροῦ 722, 3.
αὐλοῖς κηροχύτοις 271, 1.
κῆρυγμα τῆς φιλίης 393, 4.
κῆρυκι ἀθανάτων 772, 1. ἠρώων κάρυκ'
ἀρετᾶς Homerus 1084, 1. κῆρυξ
vicit 938, 2. κῆρυξ titulus sepul-
cralis 603, 1.
κηρύξει μνήμα σαοφροσύνης 17, 2.
μούσαις κιθάρας 1054, 1.
κιθαριστής 613, 2.
ὄνομα Θεσμοφάνην με κικλήσκον
153, 2. κικλήσκομαι 698, 6.
κινεῖτο προσώποις 608, 3.
κισσός 788, 1. 829, 4.
κισσοφοροῦντι 925, 3.
κίστιβερ 'Ρώμης 589, 1.
κίονα πορφυρέην 921, 1. τετράπλευρον
1061, 1. 4. κίονας ἄτλαντας 1072, 7.
μοῖρα ἐκίχανε 325, 13 et κίχασατο
372, 28 c. accus. τῷ ἐν πόντῳ
κίχε μοῖρα 219, 1. sine casu 146, 6.
κλάδος ἐλαίας de puella 368, 7. ξηρῶν
ἀπὸ κλάδων 1039, 14. 1040, 19. —
κλάδου phalli lignei 817, 2.
οὐδ' ὑμέναιον ἔκλαγον 256, 7. πολε-
μογράφον αὐδᾶν ἔκλαγον praef.
877, 4.
κλαίεσκον 502, 11.
ἔκλασεν Ἄδης 252, 2. δαίμων 257, 3.
κλάσας ἐλπίδας 348, 2 adn. ἐκλά-
σθης τύχης δηλήμασι 538, 6.
Ἦρης κλειδοῦχος 822, 7. Μουσῶν κλη-
δοῦχον 226, 7. Αἴακος κλειδοῦχος
646, 4.
ἱερὰ σηκῶν κλειθῆρα 822, 10.
κλέσμαι praef. 430 a 6.
Ἐρμῆν τὸν κλέπτην 1108, 1. θερμοὺς
ὁ κλέπτης ibid.
- κλεπτοσύνης 448, 6.
κλειψίγαμον 336, 4.
τόνδε σοφώτατον Ἑλλὰς ἔκλειζεν 254, 1.
δοτήρα παντοίης ἀρετῆς κλήζομεν,
Ἡράκλεες 831, 14. φαίδιμον ἄνδρα
κλήσατε 173, 6. κληίζομαι 946, 1.
κλήζεται πατρός 185, 3. κληζομένα
πατρός 189, 7.
ἔρκεσι κληίζοισι 1028, 69. ἔκλεισε
(πάσας χάριτας) 656, 1.
κληρονομήσας 424, 9.
κληρονόμων 326, 1.
κλήρος 859, 3. κ. λάχεν αὐτῇ Add.
545 c 3. εἶλεν κλάρω c. inf. praef.
768 a 2. κλήροις sortitione 858, 1.
κλήρον κληρουχῶ locum destinatum
691, 5. ἐν κλάροις 514, 3.
κληρουχῶ v. κλήρος.
τὴν κλήσιν 571, 3.
ἑπταετεί κλίματι 579, 2.
κλωτήρ 450, 5.
Τύχης πάλιν κλίναντα τάλαντα 847, 1.
κλινάμενοι Περσῶν δύναμιν 749, 8.
εὐσεβέων κλισίην 237, 4. Βάκχου κλι-
σίαις tabernis vinariis 810, 7.
κλισμῶ ἐνὶ καλῶ 610, 4.
ὄδῶν κλονέω 1028, 60.
κλυδῶν θαλάσσης 1040, 15.
κλυτόμητις 1052, 3. 1062, 3. vocat.
1026, 1.
τίς μοιρῶν μίτον ὕμμιν ἐκλώσατο
478, 1. ἐκλώσαντο 153, 4. κεκλω-
σμένον αὐτῷ τέρμα 520, 7. genus
activum crebrius.
κλωθῶες Ἄρπυιαι 1046, 14.
κλών δένδρου 538, 6. εὐκάρποις κλω-
στίν 546, 8. δάφνας κλώνας 786, 4.
859, 2.
μοιρῶν κλωστῆρι 292, 6. μοιρίδιοι κλω-
στῆρες 145, 1.
μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον 113, 4.

κνηκόν 1034,23.
 κνώδοντι φασγάνῳ 549,11.
 κόγχην i. q. ἀψίδα 446,3.
 ἔσω κοίλης κατὰ πέτρης 309,2.
 κοιμάται 607,4. ἐκοιμώμην 610,4.
 δίδωσιν ἢ τύχη κοιμωμένῳ praeft.
 1117c1. κοιμηθεῖς 318,3.
 ἐκοίμισεν ὕπνος 223,3.
 κοινὸς ταμίας Iupiter 35,6. δαίμων
 404,1. φῶς 266,1. βίωτου 730,1.
 θανάτου 326,2. τέλος 266,1. 372,
 38. 726,7. κοινὴ ἀταρπιτὸν 534,2.
 ἐς κοινὰν ἀτραπὸν 1028,13. κοινῇ
 βουλῇ 1128,20. ἀπὸ κοινῶν στήσαν
 Add. 750a1. τὸ κοινὸν τῶν περὶ
 τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν 876. τὸ κοι-
 νὸν Λυκίων 944,3. Ἐρατιδεῖον τὸ
 κοινόν 851.
 κοιρανίην 1064,9.
 κοίρανος ἀθανάτων 1029,4. κοίρανε
 Πλουτεῦ 570,1. λαῶν Aesculapius
 1027,1. κόσμου Serapis Add.
 874a1. Ναιάδων Apollo 802,2.
 κωμῶν Belus. κοίρανος Λαγείδας
 255,4. Ἀδριανὸς 990,9. κοιράνω
 Ἀδριανῷ 988,5. ἡμερίων Hadrianus
 863,10. κοίρανε fort. Anastasius
 935,6 adn. κοίρανον ἱστορίας praeft.
 877b2. κοίρανος ἀγνωστάτα fides
 855,10.
 ἐπὶ κοίτης 737,1.
 κοῖτον κομιεῖν 313,10.
 κολαπτὸν γράμμα 258,5.
 ἐκόλαφε πέτρην 395,1.
 κόλασιν 712,4.
 κόλπῳ Κύπριδος 628,2. ἐν κόλποισι
 τραφέντα 292,1. κόλποις domus
 810,3. κόλπῳ sepulcri 1135,2.
 κόλπος μέλας Ἀίδεω 237,3. ἐν κόλ-
 ποῖς terrae matris 56,1. 88,8. 214,
 7. 422,2.

κολπωτὰν ὀθόναισι τρόπιν 1028,63.
 κολωνία 908,6.
 κούρην κομέουσι τοκῆς 152,15.
 κόμας λειμώνων 1046,70.
 κόμης sacrum largitionum 919,5.
 κομίζεμεν 1046,22. στέφανον νίκης
 κομίσατο 446,7. τίς ἂν κομίσαιτο
 τὴν σὴν μαντοσύνην 1023,6. κομιεῖν
 κοῖτον 313,10.
 κόμπασαν γένος 191,2.
 κοπετῶν 345,4.
 κόπρον Αὐγείαιο 1082,6.
 διπτύχοις κόραις 258,5. κόρας ἀδά-
 κρυτος Add. 241a13.
 πλησθεῖς' ἐκορέσθη 314,21.
 εὔτε με θυμὸς κορθύσῃ 1028,60.
 κορνοκλαρίου 353,1.
 κόρυθας 828,4.
 κορύσσων οὐλαμὸν 790,4.
 κορυφὴν ἀρετῶν 543,1.
 κοσμέων δύναμιν 489,6. στρατιάς κο-
 σμοῦντα 900,1. κοσμῶν Σαλαμίνα
 777,2 cf. 780,2. κοσμοῦμαι λίθῳ
 524,1. ἀρεταῖς φρένα κοσμηθέντι
 501,3.
 ἐκοσμήτετε 966,1. κοσμητεύοντος 960.
 961. 962,4. 967.
 κοσμήτετε 957,1.
 κοσμηταί 954 sqq.
 ἡρώων προγόνων κοσμήτορα 354,2.
 ἀνδρῶν 661,2. ἐφήβων 953,2.
 965,2. 959,1. παίδων 950,3. 968,2.
 κοσμιότητος 971. κοσμιότητι τρόπων
 209,2.
 κόσμου cultus muliebris 499,3. κόσ-
 μον σωφροσύνης Add. 35a6. κόσ-
 μον πατρίδι 208,7. 801,2. κόσμον
 αὐτοῖσι τιθέντες 772,2. πάρε κόσ-
 μον 826,1. κόσμον ἀνίσσας 1065,3.
 ἐδείματο 1069,5. — κόσμου πάτερ
 1139,2. κοίρανε κόσμου καὶ χθονός

- Add. 874a1. τὰ κόσμου σεμνά 185,6. κύτος κόσμιο 615,7. ἐπὶ κόσμῳ in vita 344,3. ἐπ' εὐρέα κόσμον 618,9. κόσμον διέταξε (deus) 261,3.
- Ῥώμη κοσμοτρόφῳ 947,7. κοτέσῃ 989,5. κότυλον 1130,2.
- κουρῆα τὴν τέχνην 334,6. κοῦρος ἀνὴρ 717,2. ἐν κούροισιν 474,3. ἔστω σοι κοῦφος ὁ πᾶς λίθος 538,7. κούφῃ σοι κόνις ἦδε πέλοι 551,4. κούφην (scil. γῆν) εὐξάμενος 329,2. κοῦφον θανάτου τέλος 259,4. κουφοτάτης φιλίης 299,2.
- κουφίζων πόλιας 905,4. πένθους κουφισμός 406,8.
- κραίνουσα Διὸς οἴκους Hestia prae f. 824a5.
- κραιπνὸν πόδα 332,2. ἀκεσμα 554,2. κραιπνοῦ Ἐριχθονίου prae f. 932a6. κρήνης ἐπὶ κρατὸς 813,2. νηοῦ ἐπὶ κρατὶ 818,9.
- κραταιόχειρες 1034,20. κρατεραλγέα θοῦρον 914,3.
- γῆ σε κρατεῖ 412,2. 475,6. Μοῦσαι (carmina) τὸ σῶμα κρατοῦσι 613,7. ἀπειρων κρατέοντι 978,1. χειρὶ κρατούσα 1028,51. δεσμοῖσι κρατεῖται 429,1. πάντα κρατήσεις 1038,23. 1041,7. κρατήσεις ὧν θέλεις 1040,6. θυμοῦ κρατέειν 1113,1.
- κρήδεμνον 1072,9. κρημανῶν 225,2.
- Νύμφαι κρηναῖαι 571,1. κρήνης 813,3. 1070,1.
- σῶμα . . ὑπὸ κρηπίδος ἐρείσῃς 710,1.
- δαπέδων κρηπίδα 903,5. pontis 1078,3. κρηπίδας sepulcri 443,4.
- κρητῆρος ἀγαλμα 831,3.
- εἰς κρίνα βλαστήσειεν ὄστέα 547,1. κρίνειν σοφός 1085,11. κρίνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνας 589,2. χώρῳ κεκριμένῳ 161,4.
- κριοβόλου τελετῆς 823,5. 824,4. κριοῦ 63,1. acc. 1102,2.
- κρισίμῳ ἡμέρα 426. κρίσιν 858,4. 1028,28. νίκης κρίσις 939,1. κρίσιν εὐσεβείας 642,8. κρίσει ἐκ μοιρῶν 624,3. ζῶσαν κρίσιν ἔσχον 401,2. κρίσις ἐν φθιμένοις 215,5.
- κριτής 906,3.
- κροκάλαισιν 1028,76.
- Ἡῶ κροκόπεπλον 994,3.
- κρόκου 547,3.
- ὑπὸ κροτάφοισι 478,3. ἐπὶ κρ. 859,2. πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68 (πολέμῳ). κρυερὸν θάλαμον sepulcrum 241,4. κρυερῶν νοσῶν 647,13.
- κρυμδός (sic. scrib.) ἀμείλιχος 1028 col. II 3.
- κρυόεις Ἀίδης Add. 242a4.
- ἔχῃς κρυπτὸς ἐλθῶν 1033,16. συνθήματα κρυπτά 822,11.
- κρύψε καλύψας 563,3. ἐκρύβῃς 430,9. σῶμα κέρυμμαι 96,6.
- κρωσσός Add. 697a1.
- ἀφνειῶν κτεάνων 118,4. κτεάνων θρεπτήρες 1064,12. μοῖραν 776,4.
- κτέανον φιλίης 388,4.
- κτεάτεσσι 916,3.
- ἐκτέρισεν 223,6. ἐκτέρισαν Add. 242a 8. 183,4 (ὄστέα) cf. v. 8. 96,4 (τάφον). κτερέιξε 216,2. 647,7.
- κτερέων ὀσίων 514,4.
- κτήματα 1136,1.
- κτήσῳ (ἔλλιπε) 187,4. κτήσεος ἐξ ὀσίης 815,4.
- σωτήρα κτίστην prae f. 856a6.
- κυανέου Ἄιδος 1046,84.

κυανῶπιν 551,1.
 κυδαίνονται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσι
 648,14. κυδαίνων 866,2. 1062,4.
 κυδαίνουσα 272,21. κydήνη 944,2.
 κydήνας 793,9. 964,2.
 κυδάλιμος 528,2. 917,4. κυδαλίμη
 χθών 874,1. κυδαλίμαν θυγάτρα
 917,4. κυδαλίμας ἀρετᾶς 511,1.
 κυδιώσα ξανθαῖς ἐθειραῖς 169,1.
 κῦδος τοκίων 428,2. πάτρης 434,4.
 κυδρῆ παρακοίτει 654,7.
 ἐκύησε 671,2. 727,9.
 κυκλόθεν 546,8.
 σεληνάϊς κύκλος αὐγῆς 1046,27. κύκ-
 λιο πυρέντος solis 618,29. κύκλων
 1028,31 et κύκλοισι 618,9 sidera.
 κύκλω στεφανοῦν 73,1.
 κυκλοτερῆς τύπος 922,1.
 κυλινοῦσιν κακότητα 1046,94.
 κύλιξ 1049,10. 1132,1. κυλίκων
 810,8.
 ἐκυμάνθη 1028 col. II 37.
 γαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύνας 505,2.
 ἔργα κυναγεσίας 196,2.
 κυνηγόν circensem 351,2.
 κυνικός 1017,2.
 λευκὴν κυπάρισσον 1037,2.
 κυρεῖ 1016,1. πόθεν γένος κυρῶ 337,5.
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός
 363,4.
 κυριακῆ ἡμέρα 737,1.
 κυρίου 1010,1.
 αἴσαν ἔκυρον 683,3. ἐτέων κύρσασα
 227,5.
 κῦρος 1028,53.
 κυρτόν hominem 459,3.
 κύτος κόσμοιο 615,7.
 κυφὸν ἄροτρον 618,14.
 κώδιον 647,15.
 κώμαζε praef. 480 a 7.
 κυμαστῶν 872,14 adn.

κῶμη Aegyptiorum 713,4. κωμῶν
 κοίρανε Balmarcoth 835,1.
 παλαιστῆρης κῶμος praef. 480 a 6. κῶ-
 μῶ ἐν ἡγαθέῳ 114,4.
 κωμωδός 604,2. 605,2. 926,10.
 κυρισμοῖς 1028,41.
 κωφὸν hominem 459,4. κωφὴν χάριτα
 238,2. κωφοῖς δάκρυσι 252,6. κω-
 φοὺς τάφοις 208,26.
 λαβύρῳθον 920 II 6. 8.
 λαγόνων σκοτιῶν terrae 149,4. λαγό-
 νεσσιν ὑπὸ χθονιαῖσι 462,12. λαγό-
 σιν terrae 534,6. 1081,2. λαγόνεσσιν
 (τύμβου) 567,3. λαγόνων fluvii
 808,4. λαγόνων ὠδύνας 476,2.
 ἀρχὴν λαχῶν 838,2. κλήροις λαχόντα
 858,1. Φιλοποίμενος αἶμα λαχοῦ-
 σαν 1044,1. λόχον αἶμα 991,13.
 λάζετο 935,4.
 λαθικηδέι Dionyso 1035,5. θάνατον
 λ. 1027,20.
 λάθριος γαμέτης 336,5.
 λαιῖς χειρὸς 781,3. τῆς λαιῆς βαῖνε
 782,4. ἐς λαιὰν ἐσιόντων 573,3.
 λαιός inperitus 1039,11.
 λαῖτμα θαλάσσης 1140,6.
 λάκον (?) 522,9.
 λαλεῖν τινι 325,8. λαλεῖν σοφός
 609,5. χερσὶν ἅπαντα λαλήσας
 608,1.
 ἡδύτερον λαλῆς 994,4.
 λαλήν χελιδονίς 582,3.
 λάλον Ἀργῶ 995,8. φηγόν dodonaeam
 ib. v. 9.
 λημφθεῖς (πόνῳ δολίῳ et νόσῳ) 722,1,2.
 λάμψασ' οἶά τε λαμπάς 155,3. λαμ-
 πάδα ζωᾶς δραμεῖν 231,3. λαμπά-
 δας (ἄθλα νίκης) 943,2. — λαμ-
 πάδι μητρύῃ Aurorae 993,2.
 ἀρετῆ λάμψαντα 222,1. τέχνη 202,5.

- λάμψασ' οἶά τε λαμπάς 155, 3.
 ὄμμασι λαμπομένη 169, 2. ὡς
 ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306 a 2.
 λαμπρός ventus 1023, 11. λαμπρὸν
 βίον πρὸς σοφίαν Add. 552 a 6.
 λαμυρωτάτη 358, 2 adn.
 σῆς ἀρετῆς μνημεῖα οὔποτε λήσει 60, 1.
 λαοδόκων ἀγώρων 461, 10.
 λαοξόος 42, 1. 540, 6.
 λαὸς Ἀτταλίδας tribules 928, 2. λαῶν
 θεοῦ 427, 5. λεως ἐφήβων 964, 1.
 cf. 114, 2. προσύμναιος λεως 821, 7.
 τῶν ἱερῶν λαοτόμων 1021, 2.
 λαοτύπων παλάμησι 441, 10.
 λαοφόνον ξίφος 1079, 1.
 ἄνθεα λαρά 569, 6. στομάτων λαρῶν
 Add. 1029 a 4.
 λαῶν 1046, 76. λάεσιν 455, 2. 685, 2.
 ἐλάτρευσα (πόνον θεᾶ) 850, 4.
 λαφύγματα νούσων 647, 13.
 λάχος ἀθάνατον 501, 7. ὑπάτων λάχος
 919, 7.
 δάκρυα λείβων 103, 5.
 λειμώνων κόμας 1046, 70.
 λείπον abii 149, 2. οὐ λίπε non neg-
 lexit 153, 8. λείπετό τι εἰς τινα
 superfuit praef. 932 a 5. ἐν τῶν
 ἐκτελέσαι λείπομαι 85, 4. φίλος μη-
 δὲν λειπόμενος 289, 6. λειπόμενος
 μῆνας ἕξ 519, 2. λειπομένοισι
 pauperibus 727, 7. τὸ λειπόμενον
 in posterum 1027, 7. πάντα λέλοιπε
 absolute 99, 4. οὐχὶ λέλοιπε κλέος
 235, 2. πάντα λέλειπτ' ἀρετῆς 538, 2.
 ἐλπίσι λειφθεῖς 316, 2. λειφθεῖς τὸν
 βίον στέφανον 605, 2.
 ὅσα λειριέεσαν 169, 4.
 λειρὰ χέων 546, 10.
 λειτὸς τύμβος 551, 2. 677, 2. λειτῆ
 ὑπὸ στήλῃ 119, 2. λειταῖς ἱστορίαις
 λειτὸν πόνον (χαρίσαι) 979, 3.
- λείψανον Μαιαδίου infantem eius 344,
 16. κάλλους et σοφίης 551, 10. τῆς
 πρόσθε τύχης 1003, 7. λείψανα
 ossa 675, 1.
 λεκτῶν ἀπ' ἡθῶν praef. 938 a 4.
 λέκτρον ἔδωκε (Κύπρις) 363, 5. λέ-
 κτροὶς ἐδόθην τιος 384, 2. ἀπὸ Δα-
 μοκράτους λέκτρων 1044, 3.
 λεντιάριοι praef. 942 a 1.
 λεοντοφόνον Cyrenen Add. 842 a 3.
 λευγαλέους φέβους 647, 14.
 ἄνθεα λευκοῖου 547, 4.
 λέχος mortui 445, 1. κατὰ λεχέων
 κεῖτο 243, 13.
 λέων 1016, 5. λέοντα Nemeaeum
 1082, 2. λέοντες 1038, 38. λέοντες-
 σιν πεφυλάκται (σῆμα) 242, 4. λέον-
 τας 407, 5.
 ἀνθρώπων γενεῇ ταχέως λήγει 522, 11.
 λῆξον ὀδυρμῶν 345, 3.
 λάθαν φίλου 884, 6. ἐμπετάσαι λάθαν
 1028, 22. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.
 λήθης ὕπνος 223, 3. δῶρα 312, 3. πῶμα
 261, 20. πόματι 244, 10. λιβάδα 414, 10.
 λῆια σταχύων 1046, 69.
 λῆμμα 858, 4.
 ληνόν sepulcrum 424, 2.
 λιβάνοισι 1034, 27.
 ἔλαιρηῆ λιβάδι 828, 6.
 λιγύπνου ἀκρίς 546, 12.
 λιγυρῆ ἀηδῶν 546, 9. λιγυρῆς λαλῆς
 994, 4. λιγυρῶν ἀπὸ στομάτων
 471, 4. λιγυροῖσι χοροῖς praef. 474, 4.
 Σειρήνων λιγυρωτέρη 582, 1.
 λιγύς αὐλός 788, 1. Κύπριδος λιγείης
 811, 1.
 λιθοξόος 130, 4. 1107, 1. λιθοξόων τέχνην
 796, 2.
 λίθον μέλαν 807, 4.
 ἐνέρων λιμένεσσι 647, 4.
 ἐγγυθὶ λίμνης 1055, 1. λ. Στυμφαλί-

- δος 1082,5. Μνημοσύνης 1037,4. 9.
 ἡελίου 998,6. λίμνην Ἀχεροντίδα
 702,8.
 λιμὸν ἀκείμενος 1033,21. λιμῶ τεθο-
 ωμένος ἀλλὰν 1028,47.
 βασίλεια λιμόστολε Isis 1028,1.
 μήτηρ ἢ λιπάδελφος 241,9.
 γῆρας λιπαρόν 974,2. πλήσαντα λι-
 παρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν 451,6.
 σκῆνος λιπόσαρκον 711,1.
 λιποψυχοῦντος 547,9.
 ὑπὸ λισσάδα tumuli 256,1.
 λίσσομαι 618 ep. 5. λισσόμενος 377,4.
 λιτάζομαι 725,8.
 ἀπρήκτους λιτάς Add. 241 a 16.
 λιτομαι 624,9. 1023,14 adn.
 μίρρις πικρὰ λογιζομένης 334,16. σὸν
 τὸ τέλος λόγισαι 303,2.
 μνησάμενος λογίων oraculo obsecutus
 836,2.
 λόγον epigramma 627,4. ἐξιῶσας
 τὰν λόγῳ verba numeris adaptans
 Add. 241 b 2. σοφίης λόγιοι rhe-
 toricae Add. 877 a 3. θεοῦ λόγε
 Christe 1069,4. ὡς λόγος ἀμφὶ
 θανόντων 215,5. εἰ ἦν εὐσεβέων
 ὄσιος λόγος 224,9. θεοῖς οὐκ ἔστι
 βροτῶν λόγος 257,7.
 λοετροχόον Ναιάδων 802,2.
 λοιβὴν χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου 131,3.
 λοιβάς χέων 272,14. λοιβάς ad
 sepulcrum 153,7. λοιβαῖσιν πάρε-
 δρος θυσίαισι τε θάσσω 199,5.
 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον 569,10. λοι-
 βαῖσι γεραίρει 815,3. λοιβῆ ἐφ' ἐκάστη
 1035,26. ἔρδειν λοιβάς inferis
 1034,22.
 λογιόν 1140,5.
 λοῖδορα ῥήματα 614,3.
 λοιμοῦ 1030,2. 1034,30. λοιμοῖο ἄκος
 1035,27.
 λοιπόν in posterum 720,2. 1096,8.
 eodem significatu τοῦ λοιποῦ 1000,
 6. — λοιπόν igitur 125,5. 588,6.
 Add. 646 a 2(?).
 λοισθιον adv. Add. 241 a 16.
 λοισθοτάτας χάριτας 573,8.
 λοξοπόρου scil. κύκλου 1028,30.
 λούμασιν 903,2.
 λουτρά 781,10. λουτροῖς ἀεναόισι
 1077,1. λουτροῖσι 1091,2. λουτρὸν
 προχέω Νύμφαις 1071,1. λουτρὸν
 Χαρίτων 1076,1. πηγαὶ λοετρῶν
 810,9.
 πηγαῖς λούσαν ἐν ἀθανάτοις 366,5.
 λάθας λουσαμένα πόματι 244,10.
 λούσαι Add. 646 a 5.
 ἀμφὶ λόφως colles 1028,77. λόφον
 σείσασα 1046,75.
 λοχεύσατο (μήτηρ) 476,1. γαῖα λ.
 546,1. 563,1.
 θηρῶν λόχε Satana 1140,3.
 λυγροπαθῆς βίος 151,12.
 λυγρὸν παῖδα 295,2. λυγρά παῖς 497,7.
 λυγράν με 325,10.
 μ' ἀπέλουσε λύθρου 314,6. δηλῶ
 λύθρῳ 549,9.
 λυκοκτόνου Phoebi 821,8.
 λύκος 1028,47. λύκοι 1038,38.
 ἐλυμῆναντο 1007,1. 1008,1.
 λύμης 1068,2. μηδ' ἐπὶ λύμῃ χεῖρα
 βάλοις 119,3.
 οὐδένα λυπήσας 614,3. μηδένα λ.
 642,5. 735,3. οὐδένα λυπήσασα
 81,3. 719,3.
 μετὰ λύπης εἰμί 144,3. λύπαις ἐλαχί-
 σταις χρησάμενος 88,1.
 λυπηρὸς δαίμων 226,2. οὐθενὶ λυπηρὰ
 45,2.
 λύρη σύγκροτος ἀρμονίῃ 99,3. τὰς
 συντραφέϊσας ἐν λύρᾳ καὶ βαρβίτῳ
 102,3.

λυροκτύπος homo 663,7. λυροκτύπε
Paeon 1023,2.

αἰῶνα τὸν λυσιμέριμον 429,2.

λύσιον οἶκον (?) 585,3.

λυσιπόνοις . . 1027,18.

παντὸς βίου λύσω ἔσχε 737,2. συμ-
φορῶν ἕξεις λύσω 1039,19.

λύσσα Satanas 1140,3.

ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον 1066,2.

λύτρον ὑπὲρ γαμέτου 547,12. λύτρα
νεκροῦ 1095 adn.

πρὸς λύχρον μύθους ἤδομεν 232,4.

γαστέρα λύσεν 1035,9. ἔλυσα βίον

110,6. 150,6. 218,8 (ἔλυσεν Egi-
nys). θαλάμους λύσσασα 369,1.

νόσων δέμας λ. 312,2. ψυχραῖσιν

σταγόνεσσι λυθεῖσαν lusciniam 551,7.

λέλυμαι i. q. κείμαι 605,1. ἀκο-
σμῆς λέλυται νέφος 1068,2.

λωβητῆρες 1007,1. 1008,1.

οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν Πείρην 618,21. οὐ μὰ σέ
1084,12. ναὶ μὰ σέ, Ἐλικῶν 99,5.

ὑπὸ μαζῶν 1028,40. μαζῶν θελεγόμενον
γλυκεροῦ 644,4. μαζῶν μητρὸς ἀπο-
πταμένου 690,2.

μάθησιν ὑμνοποιῶν 193,2.

μαῖεο, δαῖμον, μειλίχιον πάλι φέγγος
618,34.

μαιμῶντ . . 1028 col. II 8.

ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι Add.
805a(b) 7.

μάκαρ Παιάν 799,1. 1026,7. 1027,33.

43. μάκαρ ὑψιμέδων Christos

1060,2. τρίς μάκαρ Ἑρμεία 974,3.

μάκαρ defunctus 141,1. 546,3.

Add. 97a 7. μάκαρ homo felix

859,7. μάκαρ Ἑγεία 1027,13.

μάκαιρα Semele 1046,59. θεά

1029,5 (Isis). dea nescio quae

818,7. Roma 581,1. μακάρων

deorum 298,8 (παῖδες). 312,6

(δῆμος) cf. v. 16. 501,7. 832,4.

1025,6 (φίλον μακάρων τε βροτῶν

τε). 1027,7 (πρεσβίστα μακάρων,

Ἑγεία). 1084,1 (προφήταν i. e. Ho-
merum). μακάρων beatorum νῆσος

107,2. 473,2. νῆσοι 366,6. 648,9.

649,2. 1046,9. ἡλύσιον πεδίον 414,8.

πεδίον 516,2. πέδον 648,9. δαπέδῳ

243,6. χῶρος 324,4. 423,2. 465,13.

733,1. τύμβος ὑποδαίων μακάρων

441,1. μακάρων μοῖραν ἔχοντες

253,6. μακάρων γῆ i. e. Erythrae

317. 904,1. — μακαρτάτη Ἀφρο-
δισιάς 620,1.

μακάριε 423,1. μακαριωτάτης 178,1.

μακαριστός 26,9 (ιδέσθαι). 403,19.

μακαριστάν 212,7. μακαριστοτάτου

430,4.

τρίς μάκαρος λίθος 656,3. αἰῶνος μα-
κάρου 454,2.

μάκελλαν 1046,84.

μακίστους ἔρους 843,3.

ἀνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν 649,4.

μολάχην 1135,1 adn.

μᾶλλον δέ ne plura 236,9.

μάμμη 316,3. μάμμη ἠυκόμοιο

857,3. μάμμαι 322,5.

μητροφόνου μανίης 872,10.

μαντοσύνην 1023,6. 1040,4.

μηδὲ ψυχὰς μαραινέτε 372,10. σῶμα

μαραιομένην 471,6, Ἄϊδας σάν

ἐμάρανεν ἀκμάν 201,2. νῦξ ἐμάρ-
ανέ (με) Add. 241a 14. οὐ μαρ-
ανεῖ σε χρόνος 854,2. νέους ἐμαρή-
νατο δαίμων 478,5. τάχῃ πῶς ἐμα-
ράνθης 368,7. κάλλος τὸ σὸν με-
μάρανται 368,4.

μαρμαραρίων γένος 920 II 7.

μαρμαρέη λίθος 502,1. στήλη 625,1.

κύμασι πόντου μαρμαρέοις 1029,7.

μαρνάμενον Add. 242a 2.
 ξμαρφε Ἀΐδης 467,4. νοῦσος 498,7.
 γήρας τρίχας ξμαρφε 459,3. μάρ-
 φας (ἴρηξ) 1033,19. μάρφασα μοῖρα
 462,5. 465,3.
 Μουσῶν ἰσαριθμῖός ἐστιν ὁ μάρτυς
 686,5. μάρτυρι πιστεύσαντες 875,6.
 μάρτυρας εὐσεβίης κλῶνας 859,2. —
 μάρτυρος sensu christiano 1063,2.
 1065,4.
 πανυστατῆν μαρτυρίην sepulcrum 569,4.
 μαρτύριον ὄρθου βίου 397,2. μαρτύ-
 ριον martyris sacellum 1063.
 μαστίξωσι λόγοις 303,5.
 κατεκόφατο μαστούς 316,3.
 ματαίως 298,2.
 ματρῶνας 607,4.
 δίχα μάχης ζήσας 522,5.
 κύμασι μάχεσθαι 1039,10. ἀλλήλοισι
 μάχονται 1120,3.
 μαψιδίως 999,2.
 μεγακύδεος 152,3. (πατρός) 452,1
 (πάτρης). πίστις μεγακύδεος ἔργου
 618,23. μεγακύδει φωτί 272,11.
 Διὸς μεγαλαυχέας οἴκους praef. 824a 5.
 μέγαλαυχον mulierem 265,1. μέγας-
 αυχος ἐφ' υἰάσιν 208,25.
 μεγαλήτορα Osirin (?) 1015,10. με-
 γαλήτορος ὑπάρχου Add. 903a 4.
 ἐν ναυσὶν μεγαλύνειαι 932,11.
 αἰδῖον μέγαρον sepulcrum 453,2.
 μέγαν ἐκ μεγάλων 978,7. οὐ μέγα
 φειλάμενος 247,4. μέγας 763,2.
 989,7. 1062,4.
 μεγασθενὲς αἷμα Hercules 831,1.
 μεγαυχεὸς οἰκιστῆρος 173,10.
 μεγέθους ἔρατοῦ 657, 2. περίβωτον
 μεγέθει 368,2.
 Ψέλχιδος ὡς μεδέεις Mercurius 975,2.
 μελάθρων μεδέσειεν 647,10. Δήλου
 μεδέων Apollo 1025,1. χθονὸς

εὐρυχόρου τε καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα
 Hadrianum 863, 9. σωφροσύνας
 μεδέοντα gymnasiarchum 948, 5.
 ἠρώνησι παλαῖσιν μεδέουσα Faustina
 1046,55. ἀρούρας πυρνοτόκω μεδέ-
 οῖσα Isis 1028,45.
 μοῦσαν μεθέπων 1054,3.
 μεθέχκεν ἐλεύθερον 580,7. μεθέντες
 ἐξ ἀγωνίας 927,3.
 τέφραν μεθίσκων 646,12.
 μειδάμων Isis 1028,57.
 μειδάωντες dei 312,15.
 μειλίχιον φέγγος solem 618,35. μη-
 τέρι μειλίχι 377,2. μειλίχιος ὄσσα
 μέμηλε θεοῖς infernis 153,8.
 μειλίχος vir 591,3. mulier 272,17.
 μείλιχε δαῖμον Apollo 802,1. πᾶσι
 μειλιχῶτατον 462,1.
 μεμορμένον οἶκον Hadem 414,7.
 μειοτέρην 558,2.
 μείς 704,3.
 μείωσιν 424,4.
 νηυσὶ μελαμπύροισι 1028,56.
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.
 μελανθέι ροίῳ 1028,60.
 μελανόστολον Ἴσιν 1023,3.
 μέλας θάνατος 274,6. μέλαν λίθον
 807,4. Ἄρπυιαι μέλαιναι 1046,14.
 νυκτὶ μελανοτάτῃ 320,4.
 Μοισαίων μελέδημα 238,2.
 μελεδώνας 647,14.
 μέλεος orationi interiectum 603,4.
 μελέου 432,2. τᾶς μελέας 260,2.
 μελέα μητρί 505,4. μέλεος τύμβος
 404,3.
 ἐκ μελέτης 781,6. μελέτας ἄνθημα
 948,1. μελέτησι rhetoricis 877,1.
 μελίγηρην ἀηδόνα 551,1.
 μελγλώσων Πιερίδων Add. 228a 2.
 Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 μελιηδέα βρώσιν 725,5.

μελισσῶν πόνος 1040,8.
 μελισταγῆς ὕδωρ 1073,3.
 γλυκὴν ὡς μελίτιν 719,9.
 χωρισμοῖς μελίφροσι 1028,41.
 μέλλοντιμος 364,3. 566,3.
 μέλλοντος λοιποῦ βίου 803,5.
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547,7. ἐκ μελέων
 261,22. ἀπ' ἐμῶν μελέων 1140,2.
 μέλπε τινά 1073,2. μέλπουσίν(σε)
 1027,36. Ὑμνῶ μέλψη τινά 1035,19.
 σοφῶν μέλει φρόνησις ἀνδρῶν Minervae
 796,1. οὐ μέλει μοι 935. 1127,2.
 Μούσαισι μελῶν Add. 888 a5. ταῖς
 μέλομαι 1014,2. παιδεία πινυτῆ
 καὶ σοφίη μελόμην 152,10. μέλεσθε
 c. infin. 1034,21. οἷσι μέμηλε
 κλυτῆς ἔργα νεωκορίας 832,6. ὅσσα
 μέμηλε θεοῖσιν 153,7. ἔργασιν
 εὐτάκταισι μεμαλότες ἄκρον ἔφηβαι
 948,3. Ἑρμεία μεμελημένος 247,5.
 Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3. θεῶν
 730,3. Χριστῶ 1024,1. εὐσεβίη
 1068,13.
 δαίμονι μεμφομένα 574,8. ὕβριν
 Καμβύσῃ μητέρι μεμφομένος Me-
 mmo 1000,8. μέμψη θεοῖς 1039,21.
 1040,26. μεμψθῆ μηδὲ ἐν (οὐνομα)
 313,7.
 μενοιῶς 1069,8.
 μένος Ἀδριανοῖο 989,7. Τριόπεω 1046,95.
 κερανοῦ 618,42. μενέων ἐμῶν
 1060,1.
 ψυχῆν στέρνοισι μένουσαν 727,5. χη-
 ρεῖαις μείνασα 674,5. πάντα μένει
 θάνατος 264,12. καμὲ μένει τὸ
 θανεῖν 654,9. τὸ μένον σε 303,1.
 μεμέρισται 675,2.
 μεριμῶς 1038,28.
 μερίμνας 653,3. 1028 col. III 26. δι'
 εὐζυνέτοιο μερίμνας praef. 856 a5.
 ἔρρετε μέριμναι 551,11.

ἔχουσι τάφου μέρος 21,7. ἀρετῆς πλεῖ-
 στον ἔχουσα μέρος 84,2.
 μεσάτη σορός 445,1. μεσάταισιν ἐφ'
 ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου 618,33.
 μεσημβρίη 441,3.
 σορῶν ὁ μέσος 336,2. μέσσος ἐστίν
 ὁ παῖς γενετῶν in sepulcro 574,4. ἐν
 μέσσω 1042,1. μέσσα adv. 818,10.
 μεσσατίων — μεγάρων 871,3.
 θανάτῳ μετέβαινον Add. 646a2. μετ-
 έβης ἐς ἀμείνονα χώρον 649,1.
 μεταβολή καλή 1039,12. 1040,17.
 μετέδωκα ἑμαντοῦ πάντα τῇ ψυχῇ
 καλά 387,5. τῇ ψυχῇ μετάδος κα-
 λῶν 261,18.
 τὸ μεταξὺ 1043,3. βίου θανάτοῦ τε
 418,1 sqq.
 ῥητῆρσι μετέπρεπε 590,6. μεταπρέψαι
 923,4.
 ἦτορ οὐρανῶ μετάρσιον (δέδωκε μοῖρα)
 462,6. μετάρσιον ὕμνον 882,1. οὐ
 πέπλοισι μετάρσιον 464,1.
 πλεῖστον σωφροσύνης μετέχων 74,4.
 ἡλικίης μετέχοντα 670,1.
 μετῆορ' ἀγάλματα (νηοῦ. ἐπὶ κρατί)
 818,9.
 Μυτιλήνῃ σῶμα μετωκίσατο 330,7.
 θεῶν μέτοχος 654,5.
 μετρήσας 1096,2. μετρεῖσθω τι ἐπὶ
 τινι 889,8.
 μέτρον ὀδοπαρίας 1043,2. ζωῆς 152,
 13. βίου 522,16. ἐν βιοτῆς μέ-
 τραις 481,2. βίοιο γηραιὸν μέτρον
 Add. 497 a11. ἡβης μέτρα 193,3.
 πάσης μέτρον σαφῆς 1093,2. μέτρον
 εἶχε δεύτερον, sol 990,6. μέτρον
 στήσας 808,3. ψήφους καὶ μέτρα
 διδάξας 597,3.
 Μεχέρι mensis 983.
 ἐμήσαο Add. 805 a(a)3.
 μήδεσι προστασίης 916,2.

μηδοφόνων πατέρων 30,6. μηδοφόνος
Πλάταια 931,4.
εἰς μῆκος 1084,1.
μῆλον victima 1034,23.
μῆλα 931,1. 1082,13 (Hesperidum).
ἀνθεα μῆλων genae 243,12.
μαλοκόμοις 1028,74.
μάν 989,1. οὐ μάν 1027,41.
μῆνις ἡ καρφαίων 185,2. μάνιν ἐρεισα-
μένα 1028,42. μῆνιος ἐξ ἀδίκου
624,4.
μηνίων 979,4. μανίων τύπος 97,4.
μανίουσα 222,6. μάνυε τιμάν
367,7. μανίσει λίθας 537,3.
μηρία βέζοντες 1035,24.
μῆρα 1035,30.
μητέρα τὴν μήπω 467,4. βασιλέων
μητρῶν Add. 886a3.
τοῖη μῆτιν ἔην 874,3.
μητρόπολις 434,2 (Ἀραβίης). μητροπό-
λειως τῆς Ἀσίας Pergami 1035.
πολιῶν μητρόπολιν Cyrenam Add.
942a1. ματρόπολις patria 846,1.
ματρόπολιν Sidoniorum Thebas
932,8. ματρόπολιν Εὐξείνιο Το-
mos 537,4.
μητροφόνου μανίης 872,10.
μάτρων 371,3. μήτριωνες 322,5.
μητρούη λαμπαδί (Aurōrae) θαλπόμε-
νον (Memnonem) 993,2. μητρούην
γαστέρα 1035,9.
μηχανόφυτο 1009,4.
οὐ χεῖρα φόνουσι μιάνας 713,9.
μιάσμα Satanas 1140,3.
μῆγα 386,1.
μῆγυτο φλόξ κύκλοισι (sideribus)
618,9. τῷδε μιγείσα μόνῃ 674,2.
ὧ με μιγείσα τέκεν 617,1. γηραιῶσι
μιγήμεναι ἡλακάτησι 1046,18.
μειράν 236,4.
μῆλιον 440,3.

μιμάδι 609,6.
ἐμμούμην τὸ καλόν 85,3. σῶμα μι-
μησάμενον artificem 907,6.
μνησθείς 701,1. μνησθεῖς ἥς ἀλόχου
982,2.
ἄς κλέος ἐν Κρήτᾳ μίμνεται ἀθάνατον
265,2.
ἐν μίμοις 609,3.
κῆρα μινυθᾶδιον 603,2.
μινυρίστρια ἀηδῶν 546,9.
μισεῖς 1126,1. μισῆ 1113,2. μισηθείς
1126,2.
μισήτος ἀστοῖς 980,8.
τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν ἐκλώσατο 478,1.
μοῖραι ἐκλώσαντο μίτοις 153,3. μοῖρα
ζωῆς κλώσε μίτοισι χρόνον 287,6.
μοιρῶν τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος et
similia 127,2. 144,5. 420,2. 583,2.
ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν 351,5.
μοιρῶν με μίτος πικρὸς ὤλεσεν
274,1. μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ
282,3. μοίρης ἐκτελέσασα μίτον
470,2. οὐκ ἔφυγον μοιρῶν μίτον
et similia 324,5. 339,5. 642,6.
οὐδεὶς δύναται μοιρῶν μίτον ἐξανα-
λῦσαι 588,8. πρὸς δὲ μίτον μοιρῶν
οὗτις ἔχει δύνασιν 1079,4.
μίτρην παρθένον 319,3.
μνωόμενος ἀρετᾶς 30,6. φιλίης 958,11.
εἰκῶν μνήμα χρόνου (ἐστὶ) fragile est
82,1. κηρύξαι μνήμα σαοφροσύνης
17,2.
μνήμης τύμβον 638,3. ἀνέρος ἐν
μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
μνήμαιοι ἀρίστοις 393,3.
μνείαν ποιούμενος 983,3. 984,3.
μνημῆα τέκνου 468,3. φιλίας 534,7.
μνημῆα τίνων 596,3.
μνημόσυνον δάκρυον 367,2.
μναστῆρα 265,5.
μνήστιν ἔχουσα 626,4.

μογεράς βίος 151,9. μογεράς ποδάγρας 668,2.
 μὴ λάθῃς μογέων 545,3. ὅποσα μο-
 γέοντα δαμείη (animalia mactata)
 1068,4. ἀμφὶ ὠδίνεσσι μογέουσαν
 Add. 241 a 17.
 δυσμενέων μόθον Add. 97 a 5. ἀλι-
 τρονῶν μόθον εἴργων 1052,5.
 μοῖραν ὧν ἐπόνῃσεν 776,4. μοῖραν
 ἔχειν τινός 752,3. μοῖραν ἔχοντες
 ἴσῃν (sacerdotii?) 97,6. — μοῖρας
 varii significatus 314,8. 11. 14. 22.
 Ceterum μοῖρα vocabulum omnium
 creberrimum in sexti quintique
 saeculi titulis nondum reperitur.
 μάλις ποτέ 531,1.
 μολπῆς εἶνεκα 880,2. μολπᾶς ἀεθλον
 930,2. ἐντυνε μολπᾶν 928,7.
 μοναρχείας 1028,6.
 ἐλπίδες οὐ μόνιμοι 579,4. μόνιμοι
 οἴκοις 334,14.
 μονογενής 146,4.
 μουνεῖτιν 431,5.
 μουνολεχῆ 272,18.
 μονομαχεῖ 1095,4.
 μοῖνη καὶ πρώτη 277,1.
 μόρον τριακονταετή 285,4.
 μόρσιμον ἤμαρ 423,5. τόδε μόρσιμον
 ἦεν 511,5. μόρσιμον ἦν τὸ χρεῖών
 519,6.
 μορφὴ imago 120,8. 1085,4. μορφᾶς
 τύπον 860,3. τῶν μορφῶν corporum
 sepulcorum 1118,2. μορφὰ τόσον
 δύναται (an μοῖρα?) 1109,2 adn.
 γενετήρα μορφήεντα λίθου θῆκαν
 878,12.
 μόσχον 1035,21.
 Μονιχῶν 1128,18.
 μοῦσαν Ὀμήρου 879,1. μουσῶν ὄχ'
 ἄριστος 330,1. μούσαις κιθάρας
 1054,1.

μουσηγέτα Apollo 1025,3.
 μουσικὸς ἀνὴρ 613,1. μουσικὸν δάπε-
 δον theatrum 609,8. μουσικῶ σιν-
 τάγματι 1096,2. μουσικὰ δῶρα
 διδούς 1000,2.
 μουσοπόλον 963,2. μουσοπόλων τεχ-
 νιῶν 876,2.
 μουσοτέχνας 193,1.
 μοχθεῖν ἀνάγκη 1039,12. 1040,17.
 μόχθον θαλάσσας 1028,35. μόχθων
 χάρις 851,1.
 χθόνα μυδαλέαν 1028,27.
 ἐμύησα 863,5. ἀφ' ἐστίας μνηθέντα
 867.
 σοφίας μῦθος 103,4. γνῶθι μῦθος
 οἷς ἐτέρπετο litteras 185,5. μῦθοισι
 κρατίστους eloquentia 878,1. μύ-
 θων γνώμας 851,2. μῦθους ἠῆδαμεν
 ἡμιθέων 232,4. τοῖς πάρος μύθοις
 πιστεύσατε 570,9. μῦθων τῶν πα-
 λῶν ἰδρίες 992,4. μῦθον fabulam
 fictam 277,2.
 μυκάμονος Ἄιδος 1028,42.
 μυκάτο mare 1028,62.
 πύλαι μύκον οὐρανοῦ 1110,5.
 μυρίζου praef. 480 a 7. μυρίσαι Add.
 646 a 5.
 μυρίον αἶνον 240,8. ὄμμα 878,7. κῦ-
 δος Add. 97 a 2. Add. 277 a 4.
 μυρία δῶρα Add. 877 a 4. μυρία
 πολλά 501,10. μυρία μίρατο 184,1.
 μυράμενον 1089,4. ὀδυρομένα 230,4.
 μέμφου 1111,1.
 μυριέτης χρόνος 854,2.
 μύρα 646,9. μύραισιν ἐχρωμένη 610,3.
 Χριστοῦ μύρον ἀφθιτον 726,2.
 μύσιν καὶ σύμφυσιν 502,25.
 μυστήρια 588,4. βίου 588,7.
 μύστην Δημοῦς 864,2. μύσται 588,6.
 865,1 (μυστῶν ἡγητήρα). 871,1.
 Add. 97 a 3. μύσταις Isidis 1028,12.

μυστικὸν βίον 822,6. μυστικά ἐξετέ-
 λουν 153,12.
 μυστιπόλος 824,5. 957,2. ἡμασι μυ-
 στιπόλοις 823,6. μυστιπόλους δαΐδας
 822,8.
 μύστιν 862,2.
 μυχὸν εὐσεβέων Add. 241a18. ἐν
 μυχοῖς κευθμῶνος 1034,18.
 ἐνθάδε μύει 361,2 adn.
 κατὰ μῶλον 985,7.
 ἐκ μώμου πάντοθεν εἰρυσάμην 948,8.
 Ἄλκαθόου ναετῆρες 909,7.
 καὶ μὴν καὶ 916,3.
 ναιετάει 822,6.
 ἐνθάδε ναίει 361,2. μετὰ σοῦ ναίειν
 (cum Hygiea) 1027,7.
 Νύκτονος νᾶμα 549,6. νᾶμα καθαρὸν
 599,6. νᾶμα φίλον ipsa Nympha
 828,2. νάμασιν, ἀγλαίησι κεκασμένη
 urbs 1074,3.
 ναοδῶμοι τέχνης 409,4.
 νηοῖο aediculae sepulcralis (?) 109,1.
 νηὸν Πλουτήϊ καὶ ἐπαινή Φερσεφονείᾳ
 sepulcrum 449,3. σῆμα νηῶ Ἴκελον
 1046,46.
 νάρκισσος 547,5. 548,3.
 μεθ' ἡρώνησι νένασται 1046,8.
 ναυαγοῦς Βορέου 214,4 adn.
 ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι 28,3.
 ναῦν ἱερὴν atticam 910,3.
 ναύτης 339,6.
 ναυτιλίῃ λυγρῇ πίσυνος 186,6.
 νεανθῆς αἶνος 878,9.
 νεᾶνις 238,3.
 νεάτον πρὸς τέρμα κελεύθου 29,1.
 οἴκου νεάτοιο 440,9. Διδιάπων νεά-
 τῆς (-ας) γῆς (γᾶς) 975,3. 978,12.
 παῖδας νεηγενεᾶς 540,5.
 νεῖον Δημήτερος 1046,96.

σχάσας τὸ νεκραγωγὸν ἐν πέδῳ γόνυ
 258,4 cf. Add.
 ζῆ νεκροῦ βίον 387,3. νεκρὰν πρόσῳφιν
 376,8.
 νεκρωθεῖς 642,6.
 νέκταρ ἐπισπένδω μακάρεσσιν defun-
 ctus 312,16. νέκταρος ἀτμόν cantum
 787,1.
 νέμω tribuo 927,5. νέμων χάριν 786,3.
 Μοῦσαι σοι εἴ τι νέμουσιν 781,5.
 ἔνειμε δῶρα 208,18. 321,8. νέμε-
 σθαι ἄργυρον 916,3. νέμω τὸν παρ-
 ὄντα λόγους 301,2. νέμων ἐκάτερον,
 μῆνας ἡδ' ἐπεμβόλους 1096,3. Εὐ-
 ρώπην Ἀσίας δῖχα πόντος ἔνειμε
 768,1. οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
 σοὶ νέμεται; 575,6. ὅσσα πέριξ
 ὠκεανὸς νέμεται 1088,2. τήνδε πό-
 λιν νέμεται habitat 752,4.
 νεοδημίτῳ ἐπὶ τύμβῳ 548,1.
 νεοθελεγὸς 1028 col. III 11.
 ἐς Ἄιδος ἰθὺ νεοίμην 1092,1. νεῖσθ'
 ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν 1,4. νεῖσθω
 779,6.
 νεοπενθῆς ὤχετ' ἐς Ἄδα 222,3. νεοπεν-
 θῆος defuncti 655,1.
 νεοπολίτης 450,7. νεοπολιτῶν προστα-
 τῶν 783,1.
 κάλλος νέον 560,9. 561,3. νέων τρώ-
 πων qui iuvenem decent 209,2,
 eademque ratione νέοις ἔργοις 233,
 1 et νέας ἐλπιδας 465,1.
 νεοσσόν 1033,20.
 σῆμα νεοστεφῆς 665,1.
 ἐν νεότα (?) 496,2 adn.
 εἰκὼν νεότευκτος 311,2.
 ἐμὴν νεότητα ἐνέγραψεν imaginem iu-
 venilem 322,3.
 ἐνεώσατο 573,7.
 νερτερίη γαίη 572,2.

νεύματι τῷ σφετέρῳ 907,2. Κεκροπίης 915,2. Θεοδοσίῳ 915,8.
 φωνῆς νεύρα καὶ ἡσυχίας 994,2.
 νεύει concedat c. inf. 1067,4. εἰς
 ἔδαφος νεύοντα οἶον 1065,2.
 λοιμοῦ νεφέλη καταληφθεὶς 375,2.
 ἀκοσμίης νέφος 1068,2. πολέμου
 κρεπερὸν νέφος 775,1. 1028,68.
 μοῖρα βραχῶν νῆσε βίον μερόπων 501,5.
 νεωκορίης 832,6.
 νεωκόρος praef. 824 a3. οἰδὸς νεωκόρου
 Pergami 1035. 5. 10.
 νήδυμος homo 714,2. νήδυμον ὕπνον 101,4. 502,2.
 ἐκπερώνοντα νήδυος 403,1. γόνους προ-
 φέρεσκεν ἕξ ἐκ νηδυὸς ἀγνῆς 686,5.
 ἐργάδα νηδύν 1028,17.
 ηλεσθυμος μοῖρα 618 ep. 13. νηλε-
 σθυμε Χάρων 566,8.
 νηλῆς θανάτος 647,11. ἀνή 1034,32.
 πόντος 1046,17. νηλειῶς 476,7.
 μοιρῶν νῆμα ἀνέκλιωσεν 1084,10. αἷς
 μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10.
 ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547,15.
 ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν 520,7.
 παῖδα νηπιάχον 698,2. κούρην 346,2.
 431,6. ἀνάγκα νηπιάχῳ 204,18.
 παῖδε νηπιάχῳ 1046,16. ἔτι νηπι-
 χῶς (acc. pl.) ὑπὸ μαζῶν 1028,40.
 νηπιάχοισι διπλοῖς Add. 241 a 10.
 νήποιον 1046,76.
 νήσου πετραίης 1015,4. — νήσοι μα-
 κάρων v. μάκαρ.
 μή οἱ νήτιτα γένηται 1046,92.
 νηχόμενος Amor 810,10.
 ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα 208,2.
 νίκη imperf. dor. (σπάδιον) 936,3.
 νίκην ἀπ' ἐμοῦ λάβεν οὐδέεις 291,2.
 νικηφόρον δώρημα 1039,13. 1040,18.
 νικαφόρα δουρὶ τρόπαια praef. 768a5.

νιλογενὲς τέμενος 982,4.
 νοεροὶ βασιλεῖς praef. 474 a 2.
 φίλον ὄντα νόει 278,3. ἦν νοῆτε κρέ-
 σονά 496,5. οὐδ' ἐνόησα βροτῶν
 ψαύσας βιόταιο 587,3. τὸν εὖ ἐνοή-
 σατο θεσμός 907,3.
 νόημα τρόπους τε 84,1. εὐσεβὲς νόημα 632,1.
 νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τέκνα γνήσια κοῦχι νόθα 120,6. οὐ
 νόθον ἤβαν 491,1.
 θῦμα νομιζόμενον 1047,4.
 ἐν νομικῇ προύχοντα 395,3.
 νομίμοις πειθόμενος πατρίοις 32,2. ἐν
 φθιμένῳ νομίμοις 84,4. νομίμοις
 θεοῦ decalogo 727,6.
 νόμος ἢ Νοῖς Aegypti 713,4.
 ὅσα χρηστόις φθιμένοις νόμος ἐστί
 γενέσθαι 137,1. νόμων πατρίων
 θεραπεία 209,3. νόμων ἀγίων scrip-
 turae sacrae 729,2.
 νοστήσας 979,9.
 τὸν ἔμπάλῳ νόστον 566,5. νόστον
 ἔρευνᾷ 779,5. νόστου χάριν 851,5.
 νόσφισε (μοῖρα simil.) τινα τινος 192,5.
 563,8. ἀπὸ τινος 287,5. νόσφισεν
 Ἄδης Μοῦσαν αὐξομένου 474,6.
 νοσφισθεὶς βιότου 604,4.
 νόσφιν 403,17. 590,8. 1035,26.
 νόος providentia 618,31. νόος ἀνδρῶν
 1028,20. 1033,9. σοφῶ νοῖ 367,6.
 κατὰ νοῦν πράξεις 1038,23. 1041,2.
 νοῦ ἀπο μυρίον ὄμμα ἐκτεύσας
 878,7.
 νουσολία Aesculapi 1026,1.
 νυκτηρίς 546,6.
 νύκτωρ 1008,2.
 νυμφεῖσών ἤρπασε πρόσθ' Ἀίδης 655,8.
 νύμφη Proserpina (?) 452,18. νύμφην
 puellulam ὃ annorum 570,2. νύμ-
 φησι μετ' εὐσεβέεσσι 338,5. —

- ὕπὸ νυμφῶν πλησιθεύσαις πηγαῖς 808,3.
 νυμφιδίου θαλάμου 431,1. νυμφιδίων (?) Add. 459a3. παστῶν 208,1. θαλάμων 260,4. λέκτρων Add. 228b1.
 νυμφικόμοις θαλάμοισιν 325,11.
 νυμφικὸν στέφανον 372,29. νυμφικὴν λαμπάδα 236,6. νυμφικῶν γάμων 208,12.
 νυμφίος 226,6. 313,3.
 νυμφίον θαλάμου 521,2. νύμφια λέκτρα 373,3.
 νυμφόληπτος 762,1.
 νυμφῶνα 726,5.
 νυκτὶ καὶ ἡελίῳ 564,4.
 Ἰλίδεω νυχίοιο 237,3. νύχιον δόμον sepulcrum 454,2. νυχίων συνόδων 957,2.
 νώνυμον οὐδέ σε μοῖρα κατέκτανε 618 ep. 13.
 νῶτον 1135,1. περὶ νῶτον ἀείρας 1102,1.
 Ξανθοί boves 793,6. Ξανθαῖς σταχύεσσι Add. 886a2.
 ἐν Ξενίῃ 1041,8. ἐπὶ Ξενίης 714,7.
 Ξένον ἦριον 214,1. παιδίον 702,1. ἐκτέρισαν Ξενίῃ scil. γῆ Add. 242a8. ἐπὶ Ξενίης scil. γῆς 432,1.
 ἐν Ξεστοῦ πέτρῳ 89,6. Ξεστὸν βωμόν 246,3. Ξεστὰ πέτρα 234,3.
 Ξηρῶν κλάδων 1039,14. 1040,19. Ξηροτέροις καύμασι 1073,6.
 Ξόανον 944,4. παρὰ Ξοάνῳ sacrificari 779,6.
 Ξίφος 1049,10. 1064,6. ἄκρων Ξίφος δέξῃ 214,5.
 Ξυνάοσι τέκνων Add. 241a3.
 Ξυνέριθαι 232,1.
 πρεσβυτέρων Ξινόδος 860,2.
 Ξυνόμενος 189,9.
 Ξυνὸς σῆκος 781,8. Ξυνὸς ὡν tripus tribubus 927,6. Ξυνὸν κλέος 243,27. ὕφελος 889,2. ἔρεισμα θύλου 889,8. Ξυνῶ ἐν σήματι 253,2. Ξυνὴν γαῖαν 243,33. τὸ παρερχομένοις Ξυνόν i. e. votum sit tibi terra levis 103,8. Ξυνῶς 520,6. Ξυνά adv. 192,2. Add. 228b4.
 Ξυστάρχη 969,3.
 Ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3.
 ὄβριμος Ἄμμων 1029,3. ὄβριμον αἶμα Hercules 831,1. ὄβριμον ἰθυτήρα 905,1.
 κυλικῶν ὄγκον 810,8.
 ὄγκωσεν τάδε σήματα 233,9. ὄγκωθῆς τάφος 233,4. σπλάγχνα ὄγκώσασα (μοῖρα) 314,23.
 ὄγκωτὰ κόνις 234,2.
 ὄδ' ἐκείνος 633,1. V. s. v. οὗτος.
 παρ' ἦριον ὅστις ὀδεύεις 704,1. ὀδευε τὸν οὐρανόν 618,36. εἴκοσι καὶ πέντε λυκάβαντας ὀδεύσας 226,3.
 ὀδηγεῖ 1041,1. V. ὀρθός.
 ὀδηγητήρα 779,1.
 ὀδηπορίας 613,4.
 ὀδμή 1068,5.
 φόρτον ὀδοπορίας 710,2. μέτρον 1043,2. βαιὸν ὀδοπορίας ἐτι λείπεται 781,1.
 σπεῦδεν ὀδὸν θείην 653,3.
 ὀδύνας λιπῶν 536,2. ἐγκαταλείψας 513,1. τοῖς κακοῖς εὐράμενος ὀδύνας 452,16. ἄκος στυγερωῶν ὀδυνῶν 1027,37. σποδὴν οὐκ ἐλίγης ὀδύνης 696,8.
 φωνῆ ὀδυρτός 1003,4.
 ὄθεν εἴ πόλις 218,2.
 ὄθμασι 1028,67.
 φροντίσιν ὀθνεύεις 189,1.
 ὀθνεύεισι velis 1028,63.

οἷ c. nom. et gen. iuxta 565,5.
 τύχης οἶακι 491,5. βιοτῆς οἶακα
 243,26.
 ἀλὸς οἶδμα πορευθεῖς 115,3. Αἰγαίου
 πλώσασα ῥόου δυσχείμερον οἶδμα
 872,13. οἶδμα καθιππεύοισα 1028,64.
 πάντων τῶν οἶκαδε 678,1.
 οἰκεία γνώμη 489,7.
 οἰκηταὶ πέδου 1034,20.
 τὰ οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ 261,11.
 Πλουτέος οἰκία 372,2.
 οἰκιστῆρος 173,10.
 οἰκιστῆ 889,4.
 οἰκοδομαῖς 775,2.
 οἰκοδόμησεν in senario 450,7.
 οἰκοδόμου 530,3. οἰκοδόμων ἄχ' ἄρι-
 στος 1058,1.
 οἰκονόμου 479,2. πατρίδος 405,1. πά-
 τρης Add. 277a3.
 οἶκον ἄριστον 262,2. καμάτων οἶκον
 sepulcrum 321,9.
 οἰκτίρματος 991,5.
 οἰκτίρε Add. 1a2. οἰκτίρας 1,2.
 οἰκτρά παθῶν 59,2.
 οἶμοι 379,2. οἶμοι c. gen. 540,6.
 λειτὸν παρ' οἶμον 677,2. οἶμον λυγρὴν
 227,5. μοιρῶν οἶμον 688,2. τὰν
 ζωαῖς οἶμον ἀφειλομέναν 240,2.
 οἶμον ἦνυσα 594,8. ἀνύσας 974,3.
 οἶνη 88,5. οἶνας γάνος 853,6.
 οἶνοχαρῆς 168,4. 564,6.
 οἰογένεια 566,6.
 οἶος ἀπ' ἄλλων 444,5. οἶω 655,7.
 οἶον adv. 1027,41.
 οἶστρος θανάτοιο 372,35. οἶστρον δαι-
 μονίω 115,4.
 οἶχηται 546,16.
 οἰωνός augurium 391,1.
 οἰωνοσκοπός 391,1.
 οἶκα 932,1.

χρυσοῦς ὀκτάκι τοι δεκάτους i. e. LXXX
 356,4.
 ὄκως 568,3.
 ὄλβιος ἐν πραπίδεσσι 615,3. ὄλβιε
 καὶ ζωῆς, ὄλβιε καὶ θανάτου 243,15.
 ἔρχονται ὄλβιστήν scil. ὁδόν 248,13.
 ὄλβοδοτῶν 978,10.
 μετὰ μαῖραν ὄλεθρου 325,7.
 ὄλέτην percussorem 334,15.
 εἰς ὀλίγον ἐτέων 502,16. ὀλίγον δα-
 κρυῶν 346,1.
 ὄλισθη ἐς Ἄδου 587,1. ὄλισθεν ἐκ
 ζωῆς χρόνου 155,2.
 οὐχ ὀλοκλήρως 577,2.
 ὄλολυγαία νυκτερίς 546,6.
 δημιουργὸς τῶν ὄλων (φύσις) 1002,4.
 ὄλοφύρομαι 1003,7. ὄλοφυράμενος
 704,3.
 ὄλυμπιάδων Cyzicenarum 881,2.
 ὄλύμπιον ἔδρην 261,1.
 ὄμαλὸν βίον 735,3.
 ὄμευνέτιδος 781,8.
 κοῦρον ὀμηγενέα Add. 228b4.
 ὀμηγύριες 650,9.
 ὀμηλικίη 650,3. ἀνθος ὀμηλικίης 289,4.
 ὀμιλεῖ τὰ πρὸς Ἀνδρομάχην 1095,3.
 Μούσαισιν ὀμίλειον 616,3.
 ὄμμα ἀελίου 546,3. νοῦ ἀπο μυρίον.
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ψυχῆς ὄμ-
 ματι 853,4. συγκλήτου ὄμμα 441,2.
 πατρὸς 452,1.
 τὴν ἐμόδουλον 313,1.
 ὀμήλικα 30,5. ἡλικίας ὀμήλικος 75,1.
 ὀμοίου τευξόμενος θανάτου eiusdem
 necis 307,2. θεοῖσιν ὀμοίον 403,9.
 ὀμοῖα ἔργα 425,5.
 παῖδας ὀμοίους 243,24. ὀμοίω pro-
 ximo 713,12.
 αὐλῶν οὐ σάλπιγγος ὀμοκλή 1049,7.
 ὀμόλεκτρος 189,3. praef. 824a3.

ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν 555,3.
 ἀκταῖς ὄμορον Venerem 810,1.
 ὁμὸς δόμος 590,9. ὁμῆ σαρὸς 590,10.
 ὁμὰ χθῶν 573,1. ὁμᾶ 1028,48.
 ὁμοφρονέοντας 173,21.
 ὁμοφροσύνη 173,22. 555,2. Χαρίτων
 ὁμοφροσύνα 948,4.
 ὁμοφρονέως 493,6.
 Καίσαρος ὄμπνια μήτηρ Faustina, no-
 va Ceres 1046,56.
 ἄντροις ὁμφαίοισι 1025,2.
 ὄμφακας ἡλικίης 575,6. V. ὁμφή.
 ὁμφαλῶ ἄμφι Νισαίων ἀγόρων 461,9.
 ὁμφήν 1008,2. ὁμφᾶς vel ὄμφαξ
 1028 col. III 20. ἀψευδέσιν ἄλκαρ
 ἐπ' ὁμφαῖς φαίην κεν 1035,10.
 ὁμῶνυμος πατρός 818,3. πατρί 821,3.
 963,2. ὁμῶνυμος υἱός 950,4. ὁμω-
 νύμου παῖς 954,1. ὁμῶνυμοι fratres
 1120,1.
 ὄναρ per somnium 774,2. 802,6.
 ὀνειάτος ὄρην 891,2.
 κατ' ὄνειρον 791,1.
 κενὴν ὄνησιν ὁμμάτων 264,5.
 ὄνατο 19,3. 1046,96. οὐκ ὄνατό (μευ)
 186,4. μήτ' ἐλπιδῶν ὄναιτο 502,27.
 ὄνομό ἐδεξο μέγα 534,4. ὄνομά μοι
 γλυκύ ipsa defuncta adpellatur
 682,6. κατ' ὄνομα nominatim 983,4.
 ὄνόμασιν nomine et auctoritate
 357,3. ὄνομα 761,1, 2.
 ὄνομαστοὶ ἀπ' αἰχμῆς 254,3. θῆκ' ὄνο-
 μαστοτέραν urbem 855,6.
 ὄνόςσχηται 1046,30.
 ὄνύχεσσι φέρων 1033,19.
 ἔγχος δξύνας σιδήρω 790,5.
 ὄξεῖως φωνεῖν 986,3.
 αὐδαν ὄξύτονον 990,8.
 ὄπαδός 549,7. 1028,16.
 πίσυρας ἐφ' ἡγεμονίας ὄπάσσαι 1035,16.
 κῦδος ὄπασσαμένα 511,10.

βασιλῆος ὄπάων 441,8. ὄπάονα νύμφην
 1046,52.
 ὀπιζομένου Ζηγὸς νόον 594,3.
 νίκη τὸν ὀπλίταν 936,3. ὀπλίτας 768,10.
 ἐσθλὸν ἐν ὀπλαῖς 196,3.
 ὀπλοτέρω marito Add. 241a4.
 γαληναίοισιν ὀπωπαῖς 403,2. ἡδεῖαν
 ὀπωπήν 1118,1.
 νυκτὸς ὀπωπητήρα 1032,1.
 ὀπῶραν 1039,24.
 ὄθειν ὄραμα 1016,1.
 ὄραω: εὐίδε 990,11.
 ὄργαδα ζεῖδωρον 1028,72. νηδύν ib.
 17. ἐν ὄργαδι 585,1.
 ὄργην τοῦ πελάγους 339,7. φαιτάδι
 ὄργᾶ cupidini 1028,41.
 τελετῆς ὄργια 972,4. ὄργια βάζων
 587,5. συνρέξαντε 823,4. ἀγλάισεν
 872,14. ἐτέλεις 1085,2. ἀνέφηγε
 Add. 97a3.
 ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς 940,2. χεῖρας
 ὀρεξαμένου opitulantis 448,4.
 τύπον ὄρθιον statuam 898,1.
 ὄρθοῦ βίου 397,1. ὄρθοτάτου βίτου
 393,2. ἐς ὄρθοῖν ὀδηγεῖ 1041,1.
 ὄρθα φρονεῦντας 253,1.
 ὀξέης ὄρθοτόνου 1062,1.
 ὄρισαν μοῖραι 607,6. ὄρισαν c. infin.
 Add. 877a4.
 γᾶς ὄριον 978,12.
 ὄρρικῶς 522,9.
 μήτ' ὄρκον δοῖς ποτ' ὁμοίω 713,12.
 εἰς γῆν ὄρμωμένην 531,3. τὴν ὀδὸν
 ὄρμηθῆναι 1038,35.
 βίον πλεῦσαντα πρὸς ὄρμον 67,2. ὄρ-
 μον χθονίων 958,13. ἀνέκβητος
 ὄρμος 368,5. ὄρμον ἀπάντων muli-
 erem Add. 545c1.
 ὄρnis αἰοιδότατος 330,3.
 ὄσιον Ζεὺς ὄρσεν 1080,2.

ὄρον 923, 2. ὄροι Κανκασίος 773, 4.
 μακίστους ὄρους 843, 3.
 ὄρεσιν 979, 7. ὄρεσι Ταλλαίοισι 815, 1.
 ὄρεα 1028, 72.
 ἀμφιβαλῶν ἐροφήν 412, 4.
 ἐροφώματα 871, 4.
 τίπτε, Τύχα, με — ὠρφάνισας βίτου
 208, 8. Ἄδης ἐλπίδας ὠρφάνισεν
 233, 10.
 ὄρφανήν 248, 12. 574, 6. 664, 7.
 ὄρφανὰ τέκνα Add. 241 a 6. 406, 13
 (δ. τ. λίποιτο). ὄρφανοὶ παῖδες 398, 4.
 ὄρφανὰ δώματα 217, 5.
 οὐτ' ἦσῃς, οὐκ ἔρφησις 618 ep. 4.
 ὄρχαμε 767, 1.
 θεῶν νέων ἐρχησθαί 362.
 ἡμερίδων ἔρχους 1046, 82.
 ὄς: τῶς acc. pl. 1028, 20.
 ὄσιος λόγος v. λόγος. ὅσῃ χειρὶ τὴν
 ἱστορίην ἐξηνεγκα praef. 877 b. πέν-
 θεσιν οὐχ ὅσοισι 340, 3. ἔτλη οὐχ
 ὅσια 327, 4. ἐξ ὅσιου Add. 241 a 20. οὐχ
 ὅσῃ 103, 6. οὐχ ὅσιως 167, 7. 569, 4-
 570, 1. 644, 2. 685, 2. ὅσιώτατε πάν-
 των 299, 1.
 ταρσοῖς ὄσσόμενοι 928, 6 adn.
 ὄσον quamdiu 1004, 2. οὐδ' ὄσον
 618, 5. τὴν ὄσσην 1046, 72. ἐς ὄσον
 562, 9. ἐφ' ὄσον χρόνον 607, 7. καθ'
 ὄσον 927, 6.
 ὄσσω διπλῶν 839, 2. ὄσσω δάκρυον
 ἐκπροχέων 562, 6. ἀπ' ὄσσω κατ-
 ἤλθε δάκρυ 790, 6. ψυχὴν εἶλαν
 ἀπ' ὄσσω 314, 24. ὄσσω αἰγλήν
 1033, 13. ὄσσοις ἐδράκην 995, 10.
 ὄστέα, τέφρα γεγόναμεν 646, 6. ὄστέα
 καὶ σάρκας V. ind. exord. — ὄστά
 517, 7.
 εἰς ὅταν 1015, 12.
 ὅττε 990, 5.
 ὑποσχεῖν οὐα 1046, 81.

ἐπ' οὐδας γαίης 707, 4. οὐδας Ἀσίης
 1074, 1. οὐδας πρὸς ἀλάμπετον
 Ἄδου 264, 5.
 πυκνοῖς στορέσανθ' οὐδοῖσιν 818, 7.
 κορύσσω οὐλαμόν 790, 4.
 οὐλομένη μοῖρα 476, 6.
 οὐρανίοιο Διός 618, 21. οὐρανίας Ve-
 neris 811, 8. οὐρανίων βασιλεῦ Anu-
 bis 1029, 1. ἔξοχον οὐρανίων Osirin
 1015, 10. οὐρανίων θαλίης 1025, 9.
 οὐρανίων ἀστρων 853, 8. οὐρανίαις
 δόμοισι 312, 7. πόνοισι 409, 3. οὐ-
 ράνιος ψυχὴ 261, 7. οὐράνιον γένος
 1037, 7. ἰχθύος οὐρανίου 725, 1.
 θεαὶ οὐρανωῖαι 1046, 5.
 οὐρανόθεν 174, 6. 613, 6.
 οὐριον ἐδηγητῆρα Ζῆνα 779, 1. κάλων
 ἐκτείνας οὐριον εὐφροσυνᾶν 560, 8.
 οὐριον εὐθύνοι πάντα Τύχη βίστον
 248, 14.
 οὐρον custodem 782, 5 adn.
 οὐροι 1028 col. III 22.
 οὔτε — οὔτε τι 505, 3. 1046, 36. 44.
 οὐτιδανῆς ἀπὸ χειρός 1060, 4. οὐτιδα-
 νοῖς νέκυσι 618 ep. 18.
 οὔτος ὅδε Add. 273 a 1. τοῦτο ποι-
 ῆσας λύπης 388, 5. οὔτη i. q. ταύτη
 96, 4.
 τῷ θανάτῳ μῆδεν ὀφειλόμενος 132, 3.
 583, 3. τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ
 φύσει τέλος 387, 10.
 ξυλὸν ξθεντ' ὀφελος 889, 2.
 κατ' ὀφθαλμούς 1085, 9.
 ὄφι Satanas 1140, 2.
 κατ' ὀφρύος cacuminis 1028, 77. Λι-
 βυκήσιν ὑπ' ὀφρῶσιν 993, 3.
 ὀχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add. 874 a 2.
 ἵπποισιν ὀχεῖσθαι 375, 1.
 νεάταισιν ὑπ' ὀχθαῖς Τρωΐλου 234, 1.
 παρ' ὀχθαῖς Μαιάνδρου 272, 7.
 λαῶν ὀχλίσσαι 1046, 77.

ὄχοις 932,12.
καὶ ἐμείο δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον 558,5.
ὀψίγονοι 880,5. ὀψιγόνοις 547,6.
1046,73. 1047,7. 1089,11.
ἐννηχίαν ὄψιν 785,3. ὄψεσιν ἐν τρισαΐς
774,4.

πάγγεος δῆμος 344,10.
πάγγλωσσα γένη 1027,21.
παγίδας ἀμπλακίης 421,4.
παγκλαίστου δαίμονος 335,14.
παγκρατιαστής 941,2.
παγκράτιον praef. 492b. ἀνδρῶν 944,3.
παγκρατίου πόνον 942,3. παγκρατί-
ων κρατερῶν ἀθλα 341,3.
Εὐβοίας ἱερῶ πάγῳ 461,3.
πάθος 853,1. πάθη 1003,5.
παϊάνων ποιητὴν Add. 277a5.
παιδείης εἴνεκα 875,7. Add. 875a4.
παιδείας θαλερῆς 608,5. ἱερῆς me-
dicarum artis 593,2. παιδεία πινυτῆ
καὶ σοφία μελόμην 152,10. παι-
δείην ὤπασε Μοῦσα 474,5. παιδεί-
ασι καλάϊς 689,5.
τοὺς παιδευτάς 955.
παιδευσαντα ἐφήβους Add. 459a1.
παιδευθῆν, παιδευσα 615,7.
σῆμα παιδικόν 158,1.
παιδοτριβοῦντος 959.
παιδοτρίβαν τέχνη 252,3.
παῖξε 344,3. 1027,31. παῖσον 362,5.
ἡδέα παίσας 75,1. γελάσας παῖξας
τε 614,1. παῖξαντα 125,1. πέ-
παγμαί (de lusu poetico) 979,3.
Ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3. παῖδες
Ἀθηναίων 21,11. 37,4. βασιλῆων
191,3. παισὶ βροτῶν 145,2.
παλαιγενέος νήσου Rhodi 200,1. πα-
λαιγενέων ἡρώων 394,1. idem da-
tivo 648,3. χειρῶν Add. 805a(a)6.

πώλων παλαιγενέων Ἐρχθονίου praef.
932a6.
τῶν παλαίων μύθων 992,4.
παλαίστρη 781,9. παλαίστρης κῶμος
praef. 480a5. παλαίστρα 663,5.
956,1. ἀμφὶ παλαίστραισιν 949,2.
παλαιστριτῶν ἡθῶν 948,2.
παλαιστροφύλαξ 411,1.
Πανὶ παλαίων 1103,1. ἐν σταδίοισι
παλαίσας 262,1.
παλάξαι χεῖρα δήην λύθρῳ 549,9.
τάξιν πάλης 966,4. στέμμα πάλας
247,6. ἀμφὶ πάλη 663,8. πάλην
παίδων 944,1.
παλὴν i. q. βαλὴν Lyciorum 768,6.
παλιμπλανέος βίοτιο 491,5.
πάλην τελῶν accepta referens 995,13.
πάλη ante iteratum inperativum
1038,30 adn.
παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος 233,7.
παλίσκιον πόλιν 641,3.
πάλον ἤρατο 859,5. δεῦτερον πάλον
350,2.
τὸν παμβασίληα Hadrianum 990,3.
παμβασίληα θεὰ Proserpina 218,15.
Χριστοῦ παμμεδέοντος 1064,5.
θεᾶ παμμήτορι Ῥεῖη 823,4.
πάμπαν 511,4. 1046,16. antecedente
negatione 450,4. 505,3.
παμφανῶν σεληναῖς κύκλος αὐγῆς
1046,27. χρυσοῦ παμφανῶντα βο-
λαῖς Serapin 832,2.
ἱερέα παναγῆ 878.
μοῖραι παναικίεες 403,1.
παναιδίη Add. 228b3.
πανάριστος 516,3. voc. 1051,1. fem.
283,1.
πανάφυκτον ἀνάγκη ζεύγμα 145,1.
πανάωρε 313,3.
νοῦσος πανδαμάτειρα 434,6.

- αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ deus 430,2. π.
 χρόνος 1050,4.
 πανδερεκῆ Isin 1029,10. ὄσων παν-
 δερεκία φωσφόρον αἰγλήν 1033,13.
 φροντίδι πανδήμῳ 223,6. ἀρχῆ παν-
 δήμῳ 430,6. πανδήμους θυσίας
 518,4.
 πανελεύθερον 640,5.
 εἶδος πανεπήρατον 692,2.
 πανεπίσκοπε δαίμων (Χρόνε) 27,1.
 πανευτυχίης 443,2.
 πανηγυριαρχήσαντα 878.
 πανηγυριάρχῃ 1075,4.
 Βωιωτῶν πανήγυρις 926,11. πανηγύ-
 ρεως ἐπετείου 944. πανηγύρεως
 ἀγορανόμων 904,3.
 δύσκλητα πανημέριος τολυπεύσει 562,5.
 πανημερίῳ 713,7. V. Ζεύς.
 παννυχίους εὐφροσύναις 1049,11.
 ὄργια πάννυχα Add. 97a3.
 μήτηρ πανόδυρτος 230,3. πανόδυρτον
 ἀνίην 157,3.
 πανόλβιον ἄνδρα 887,1.
 εἰδῶλων πανομοίον 590,5.
 πανόμοιος 650,3.
 πανοπτέουσιν Isin 985,3.
 πανοὔργος Ἔρως 1103,3.
 ἄλοιτο πάνριζον γένος 502,28.
 πάνσοφος 1068,13. voc. 1027,17. ἢ
 πάνσοφος 551,3.
 παντάπασιν Add. 241 b2.
 πάντειμε 562,3. σῆμα πάντειμον
 309,3.
 παντοίης ἀρετῆς 498,2. 609,3. 831,14.
 Add. 888 a1. εὐεπίης 1089,6. παν-
 τοίην ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6. παν-
 τοίων ἔργων 913,2.
 παντοκράτωρ Ἐριούνη 815,11. Chri-
 stus 1067,5.
 παντωνύμος 415,3.
 μαρτυρίην πανυστατήν 596,4.
 πανύστατον ἔργων 1082,13. πανύ-
 στατα δῶρα 289,5. τὸ πανύστατα
 βαῖνον (ἔτος) 521,3.
 πάνφοιτον ἀνασσαν Hecaten 1036,3.
 πάπῳ 272,11. 335,9. 573,8. πάπ-
 ποι 310,8.
 πλούτου παράδειγμα Add. 875 a8.
 παραδείγματα 940,1.
 παραδείξαι imaginem exhibere 87,2.
 ἐν παραδείτῳ Add. 545 c3.
 αἰῶσιν παρέδωκε defunctum 642,15.
 μνήμη βίτου 319,1. τάφῳ 693,2.
 παράδοξον 933.
 παραινῶ 261,17. 282,2.
 παραιφασίην 421,2.
 παράκειμαι (γαῖα πατρίδι) 703,3.
 παρακοιμηθεῖσα 637,1.
 παρακοίτην 1046,11.
 οἴκῳ αἰωνίῳ παραλημφθεῖς Add. 672a6.
 πάσας παράμειψε 648,7.
 παραμύθιον 298,7. 951,4.
 παρανόμους 337,7.
 τέχνας παράσαμον 197,1.
 ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε praef. 824a1.
 παραστάτης Herculis 790,4. πολίταις
 Priapus 807,7.
 παρατηρήσει παθέων praef. 877 b.
 θέσμια παρθεμένων 855,8.
 θυμέλαις παρεδρεύω praef. 474 a3.
 γυμνασίους 689,6.
 πάρεδρος Mercurius Veneri 783,2.
 idem Dionyso 817,4. Victoria Di-
 onyso 924,3. Isis Osiridi 1028,49.
 πάρεδρος λοιβαῖσι defuncta 199,5.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13.
 ἐρύθεισα παρειάν 1028,57. χιονέοις
 πρέπουσα προσώποις ἠδὲ παρειαῖς
 169,3. πρὶν ἰούλοις πλήσαι παρειάς
 657,3.
 παρει εὐχομένη 831,10.
 πάρεργα Herculis 1082,14.

- παρέρπων 195,3.
 τὸν βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.
 παρηγορεῖται 1096,6.
 παρηγορίην 204,12. 502,4.
 παρήγορος 344,5. 8.
 παρήσι μειδιῶντες 312,15.
 θρήνοισι παρήμενον 312,12.
 παρθενίης ἄμματα 248,8. παρθενίαν
 λείπουσα 508,1. παρθενίην pueri et
 puellae 655,10.
 παρθενική Diana 872,1. ζώνην 684,3.
 παρθενικὰς (παῖδας) 165,4. — sub-
 stant. 152,6. 325,9. Add. 459a3(?).
 παρθένος puellula v. annorum 565,3.
 παρθένον ἀγνήν (στήλην) 402,1.
 adiect. μίτρην παρθένον 319,3.
 παρθενῶνα praef. 1046a1.
 ἰθὺ παρέστην 320,3. ἀγχι παριστάμε-
 νος 904,6.
 παροδεύετε 810,11.
 πάροδε 236,9.
 παρόμοιος 268,3.
 παρ(ρ)ησίαν 1096,5.
 παρῶσασθαι τὸ χρεῶν 519,6.
 τὰ πάντα γάμοιο 513,4. ζωῆς 544,2.
 τύχης 551,12. τῶν πάντων ἐτέων
 116,3. πᾶσιν σοφός 419,2.
 πασιάνασσα χοραγία 928,9 adn.
 παστάδος ὄρης 520,2. παστάδος ὀμ-
 φᾶς (vel ὄμφαξ) 1028 col. III 20.
 substant. 248,2. 854,1.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13. ᾧ
 παστὸν οὐθεῖς, οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις
 236,5. παστῶν νυμφιδίων 208,1.
 παστῶς acc. pl. 1028 col. III 16.
 παστοφόρος Isidis 586,2.
 γαίην πατέων 662,2. φθιμένων οὐκ
 ἐπάτησα δόμους 414,6. ἀμβροσίην
 σώματος οὐκ ἐπάτησε χρόνος 338,4.
 πατὴρ ἱερῶν 873,3. πατέρες parentes

- 227,2. πατέρων maiorum natu
 223,7. — πατράσιν 713,5.
 πᾶσα πάτρην omnes cives 272,22.
 φῶς πατρικόν 726,1. πατρικοῦ πλου-
 του 81,1. πατρικούς κόλπους 726,6.
 νόμων πατρίων 209,3. νομίμοις πα-
 τρίοις 32,2.
 πατρίθεν 1000,3.
 πάτρωνι 661.
 Ἐρμῆ πατρῶε 974,1. πατρῶιε Apollo
 931,1. τοὺς πατρίους scil. deos
 1022,4. κῦδος πατρίων 1070,3.
 γῆς ἀπὸ πατρίως 13,2.
 πάτρως 374.
 παυσίλυπος οἶκος 1137,1.
 παυσινόσους ἀκέσεις 863,6.
 λάθας παυσιπόνῳ πόματι 244,10.
 παῦτε γόοιο 320,5. παῦσον ὠδίνουσα
 321,12. χεῖρές μ' ἔπανον ἀπ' ἔργεος
 321,3. ἄνθος παυσάμενον 319,4.
 παχνῶδες αὐχμῶ 1028,56.
 Παχῶν mensis 998,4.
 κύτος κόσμοιο πέδησα 615,7. τύμβῳ
 πεπεδημένος 594,8.
 πεδίλῳ 1046,28.
 πεδίον λαιοῦ ποδός 314,17.
 πέδον Αὐσονίων 594,1.
 περὶ πέζαν 810,9.
 πεζοί 849,1.
 σελήνην νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι 261,3.
 πειθῶ 810,5. ἡγεμόνος πειθοῖ 1078,10.
 ἔσθι πεινῶν 725,6.
 πείνῃ 649,6.
 πείραν λόγοις μαθῶν 128,4.
 ἐπειρήθης δουλοσύνης 580,8.
 πελάγους ἀνερχομένην Venerem 810,2.
 πολὺν πελάγει aqua 1034,29 cf. adn.
 ἐν πελάγεσσι μακροῖσι 707,3.
 ἐπέλασεν 910,3. πελάσειεν 1034,31.
 πελειῶν 450,2. dat. 441,9. 448,2.

πελειάσι 452,13.
 δάκρυα πέμπειν 264,11. ἔήματα
 πέμφας 614,3.
 πενθαλέους τοκῆας 372,30.
 πένθιμον ὕπνον 204,7. πενθίμην ἀηδῶνα
 246,8.
 πένθος ipse defunctus 228,6. τρισσὰ
 πένθη 474,7.
 πενταετιζομένη 565,2.
 πενταμηνιαῖον καταθήκην infantem
 344,17.
 πενιχραὶ γραφαί 232,2.
 οὐχὶ πέπλους ἐθαύμασεν 83,1. οὐ
 πέπλοισι μετάρσιος 464,1. καλοῖς
 ἐνὶ πέπλοις 873,1.
 πέρας ποταμοῖο 1034,3. Αἰγύπτιοι
 978,11. 981,1. 8. ἐς πέρας ἰθύνω
 1028,52. σαφῆς πείρατα 40,2.
 τέχνας 1054,4.
 θαλάσσας περάσιμον ἦνεσα μόχθον
 1028,35.
 περῶντα κατ' εὐκλέα θέσμια δόξας
 208,3. ἔβδομον εἰς δέκατόν τε βίον
 λυκάβαντα περῶντα 231,1. ἐπὶ
 τέρμα πέρησε 501,6. δι' ἀμβροσίοιο
 πέδου περῶντες 1068,8. κύματα
 νηυσὶ περήσας 662,2. Νεῖλου περά-
 σας πόρον 983,1. 984,1. ἀφεγγέα
 νύκτα περᾶσαι 420,3. χάριν περά-
 σας 1096,11.
 πέρας 768,8. τείχεα περθόμενα 1049,2.
 περιπεσὼν εἰμαρμένη 734,2. περιπέσοιτο
 συμφοραῖς 376,9. 376 a 2, b 2, c 2,
 e 3. δαίμοσιν 376 d 2.
 ἢ περιβωτος 368,1. γονός 473,5.
 φήμη 878,9. acc. 368,1. 909,1
 (ἐκ γενεῆς).
 ἐν βιώτῳ περιών 713,15. ἀπάντων
 περιέση 1039,9.
 κῆρ περιέστη 1027,26.
 μῆγμα περικαλλές 450,1. περικαλλέει σῶ-

ματι 169,6. περικαλλέα ναόν 850,3.
 νηόν 1065,4. νῆσον 981,1 cf. v. 8.
 νήσων 817,1. τάφον 396,1. τύμ-
 βον 403,5. χώρον (εὐσεβέων) 151,5.
 περικαλλέα ἔργα 271,4. ρείθρα
 998,6.
 περίκειμαι νήδυμον ὕπνον 101,4. περί-
 κεισο ἄνθεα 1129,1. περικείμενον
 εὐνή 1046,12. περικείμενον οὐνομα
 τύμβοις 643,7.
 περικλαίουσιν 574,5.
 περικλειτοῦ 405,5. περικλειτῆς 685,1.
 ἄστῳ περικλήσιον 537,5.
 γὰ περίκλυτος 846,3.
 περικλυτός Phoebus 473,3. περικλυ-
 τοῦ Ἀντωνίου 998,3.
 περικτίονες 1046,79. dat. 343,3.
 περικτυπέοντι διαύλῳ 1028,33.
 τιμῇ περιλαμπέα 403,15.
 περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας φλοῖσβον
 1028,75.
 θάλασσαν καὶ γαίαν περιουστήσας 509,2.
 στήλη με περίξ ἔχει 468,1.
 περιουδονίκοι 867. acc. 933.
 ἦν περὶ Ζεὺς ἄλεσει 336,4.
 περιπάλλετο ἐν φρεσὶ θάμβος 1028,66.
 τέθνηκε περιπατῶν 387,3.
 περιπτύσσεται 344,7.
 Σαρδονίη περίρρυτος 622,3. ἄστῳ
 περίρρυτον 673,5.
 ὦ περίσαμε 859,7.
 περισκέπτῳ ἐν χώρῳ 590,3.
 τὸ περισσὸν Μουσῶν μελέδημα 238,1.
 τὸ περισσὸν 853,3. ἢ οἱ λάχε πᾶν
 τὸ περισσὸν virtutis 676,2.
 τὴν ὄσσην περὶ τεῖχος εὐτροχον ἔστε-
 φάνωται 1046,72.
 περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ 324,7. acc.
 plur. 153,3.
 περίφρων vir 404,4. mulier 212,7.
 547,17. Ἀσίη praeef. 474a2.

- κούρην περιώνυμον 862,1.
 θεάτρου κύκλον περιώσιον 1050,3.
 περᾶζουσιν βότριν 1028,78.
 Κόδρου πέσημα 1083,1.
 πετάλοισι ῥόδων 547,2.
 ψυχὴ ἐκ ῥεθέων πταμένη 243,5.
 νήσου πετραίης 1015,4.
 πετρῶν Δελφῶν 1025,4.
 θῆκὴ (σε) πέτρου 998,8.
 πετροφυᾶ λίθον 1089,8.
 πευκαλίμοις μίθουσι 916,2.
 πευκεδανοῖο βίου 653,4.
 πεύκας 1028 col. III 17. πεύκας
 ἀφλέκτους Add. 241a1.
 πηγᾶς ῥοαῖς 469,2. πηγᾶς 808,3.
 πηγαὶ λοτρῶν 810,9. πηγή ipsa
 Nympha 828,2. πηγήν ἄμβροτον
 θεσπεσίων ὑδάτων sensu christiano
 725,2. βέβακα πηγᾶς εἰς ἐμάς
 unde nata sum redeo 463,1. ἄφθο-
 νος εὐλογίας πηγή Add. 35a5.
 θεμέλια πήξασ 1069,10. θάλαμον
 πήξατο Add. 888a4. πήξιε μά-
 κελλαν 1046,84. πήξαν νόσω 314,12.
 πηκτικός 271,2. acc. 1025,9. πακτίδα
 τὰν φιλέραστον 560,5.
 πηκτοὺς πυλῶνας 780,3.
 τέφραν πηλὸν ποιήσεις 646,12.
 μέγα πῆμα φίλοισι 71,5. τεκόντι
 494,5. βροτοῖς ἔπεισι πῆμα 1034,11.
 μετὰ πῆματος ἔλθων 1033,16.
 οὐδένα πημᾶνας 26,8.
 ἑπτὰκι τοὺς ἑκατὸν πῆχεις 1048,1.
 φύλλα παινύουσιν (venti) 1036,4.
 φρενῶν πίθον 1112,1.
 γλώσση πικρολόγω prae f. 288b4.
 τὸ πικρὸν βίου 640,6. πικρὰν acerbo
 fato afflictam 218,7.
 πάντων με καλῶν πλῆσεν 153,7. πρὶν
 ἰούλεις πλῆσαι παρεΐας 657,3. πη-
 γαῖς πλησθείσαις ὑπὸ νυμφῶν
 808,3. πλησθεῖσ' ἐκορέσθη (μοῖρα)
 314,21.
 πρῆσθη exarsit (?) 989,3 adn.
 πυντή subst. 243,33. 516,4. 648,8.
 869,1.
 πυντήτι 191,5. πυντάτα 948,7.
 πυντόφρονος mulieris 441,7. παιδείης
 875,7.
 πῖνε 1129,1. κοῦχ ὁ θανὼν πίεται
 646,12.
 πιστεύσας ἑμαυτὸν θεῷ 387,9.
 πίστις πάντων κοίρανος ἀγνωτάτα 855,10.
 πίστιν καὶ ζῶντι φέρων 963,4. πί-
 στιν πᾶσαν φυλάξας 163,2. φθι-
 μένην πίστιν servi mortui 581,3.
 οὐπω πίστις σῆς κατέδν πόλεις
 581,4. σὴ πίστις id quod tibi con-
 creditum est 618,23. πίστιν ἔχων
 ταβούλης 622,4. πιστίων καταλί-
 σεις prae f. 877b.
 πιστὸς ἐμαῖσι τέχναισι 620,2. πιστὸν
 τόδε 618,31. πιστὴ ψυχὴ 736,4
 et πιστοὺς 732,2 sensu christiano.
 ναυτιλίῃ νηί τ' ἐμῇ πίσυνοσ 186,6.
 ἱητῶν πίσυνοσι 885,1.
 πίσυρες 1121,5. πίσυρας 1035,16.
 πίσυρα 988,6.
 πίονα χῶρον 1046,63.
 ἀτραπιτὸν πλαγκτήρα 1028,29.
 πλαγκτὰν ὁδὸν 1028,59.
 πλάζετο 1028,74.
 πλανῆσαι 351,4 adn.
 πλάνης 351,3 adn. πλάνη 713,15.
 κόσμου πλάνην 735,2. 736,1.
 πλάκα tabulam scriptam 828,1. πόν-
 του πλάκα 779,5.
 ἔπλασε μῦθος 1028 col. III 1.
 πλατάνοισι 271,6. 829,2.
 πλέον ἐξ ἄλλων τισσομένοι 1035,1.
 τί τὸ πλέον Add. 306a3. πλεό-
 νων ambigue de mortuis 373,4.

πλέον plenum 1133,2. πλείον 831,4.
 τετρωκοντα ὑπ' ἄλιω πλειῶνας εἰσιδῶν
 φάος 185,16.
 στέμμα πλέξαντο 153,12.
 παρὰ πλευράς tumuli 569,6.
 πόντον ἐπλευσεν 642,9.
 πλήγματι δυστήνω 334,7.
 ἐτάρων πληθύς 877,2.
 πλήθων παταμός 1078,8. δις ἑνέα
 πλήθων τοὺς ἐτῶν ἀριθμούς Add.
 874 a 7. κραδίην πεπληθῆστα λέκτρων
 Add. 228 b 1.
 ἔβδομος οὐ πλήρης μείς 704,4.
 πληρούμενος ἦβαν 241,3.
 πλησίω ἐν τεμένει Add. 888 a 8.
 ὑπὸ πλησμῆσιν ἀναύρου 1089,7.
 πληγεῖς ἐγκεφάλιο 280,3.
 πᾶς ὁ πλοιζόμενος 168,5.
 πλοῖον Charonis 646,3.
 πλοκαμῖδες ἐπῆσαν 945,1.
 πλοῦς ἐς Ἄδην 129,8. ὁ πλόος εἰς
 φθιμένους 256,10.
 πλούσιος γενοίμαν 1133,1. πλούσιος
 περὶ τέκνα 734,4. 7. πλουσίαν Add.
 545 c 2.
 πλουτοδότου σοφίης 725,4.
 πλοῦτον ὄλον προχέας 910,4.
 πλώσας χεύματα Νείλου 979,5. Αἰ-
 γαίου πλώσασα ῥέον δυσχείμερον
 ὄδμα 872,13.
 πλωτήρ 650,5. πλωτήρων 650,4.
 πλωτὰ Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 πνεῦμα λιπόντα βίου 184,4. ἐν ἀλό-
 χου πνεῦμα λιπῶν παλάμαις 327,2.
 πνεῦμα βία θέμενον 334,7. λοι-
 σθιον πνεῦμα 547,8.
 βίον ἐπνέομεν 253,4. χάριν πνέοις
 811,8. ἵνα τερπνὰ πνέῃ (tibiis)
 788,2.
 πνοῆς κακοσμήν 1068,7. πνοαῖς ven-
 torum 1036,4.

μογεράς ποδάγρας 668,2.
 ἐπόθησεν c. inf. 643,5. τὸ ποθοῦ-
 μενον ἐν στεφέεσσιν (hyacinthus)
 659,1. πεποθημένον Osirin 1015,8.
 πεποθημένον πατρίδι κῦδος 896,5.
 897,2.
 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον 146,5.
 κακῶς ποιεῖν τῷ 406,12. — ἐποίησε
 492.
 ποίην 1046,83.
 ποίημα ars sculptoria 750,3. ποί-
 ημα δεινόν vocatur defuncta chri-
 stiana 736,2.
 ποιητής 218. 613,2. 881,1. 1009. ποι-
 ητῆς ἠδὲ σοφιστῆς 994,5.
 ποιμένος ἀρίστου christiani 424,1.
 ποιμνια 427,5.
 ποιή 1034,32. ποιῆς εἶνεκα 356,3.
 ποιήν 1046,97. ποιανὸν δῶκε 991,5.
 ποιήν εὐσεβίης 644,2.
 ποκά 184,5. 187,2.
 πολέμαρχος συνεφήβων 960,2.
 Ἀθηναίη πολεμηδόκῃ 1035,4.
 πολεμογράφον αὐδᾶν praef. 877 b 3.
 πολεμοκλόνον Ἄρρα 1049,3.
 πολιάρχα 1036,1.
 πολιάρχος 535,1.
 πολιεθρον 1033,5.
 Πτολεμαίδας, ἣν ἐπόλισσεν Σωτήρ 982,3.
 πολὴ τριχί 248,13. πολὴν κόμην 550,5.
 οὐκ ἦλθον πρὸς πολὶν πλόκαμον
 376,4. πολιωῦ πελάγει 1034,29.
 πολὺς χρόνος 1028,21.
 πολιοῦχῃ Minervae 756,1. 769,1.
 πολιοπόρθῃ Minervae 768,7.
 Ἰδαία πόλιν 565,4.
 πολιταρχῶν 430,7.
 μεγάλης θεοῦ εἰμι πολίτης i. e. Ephe-
 sius 718,2. χρυσῆς θεοῦ ὄντα πο-
 λίταν i. e. Cyprium 257,1.
 ἐς πόλον 1028,32.

πολυανθέας ἀρούρας 640,1.
 χθονί πολυβοτείρη 731,3.
 πολύβουλος Minerva 749,7. Isis
 1028,26.
 σκηνῆς πολυγηθέος 1050,1.
 πολυγύγητε 204,7.
 ἄλοχον πολυδάκρυον 404,2.
 διδαχαῖς πολυδόξοις 608,4.
 πολύευκτον (σῆμα) 309,3 adn.
 πολυζήλωτον Penelopen 471,1. δά-
 μαρ πολυζάλωτος Ὀσειρίδος 1028,16.
 πολυήρατω ἀνδρὶ 170,2. πολυήρατε
 433,1. πολυήρατε κούρα 511,2.
 φωνῆν πολυθρηνον 422,3.
 πολυκάρπῳ στέφει Add. 886a3.
 χρημοσύνην πολυκῆριον 594,12.
 ἀνδρα πολυκλαυτον 404,1. πολυκλαύτω
 mulieri 204,15. 256,5. ὑακίνθῳ
 547,5. πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ
 539,3.
 πολυκτεάνον βασιλείαν 1028,69. πο-
 λυκτεάνων Ῥωμαίων 592,2. Αἰνεα-
 δάων 1046,3.
 πολυλήιος 447,1.
 Ἀρκαδία πολυμήλῳ 744,3.
 πολύμητιν 173,5. 178,3. 462,10.
 πολυμόχθου κύδεος 146,1.
 Αἴγυπτον πολύολβον 981,3. πολυόλβε
 θεῶν Ὑπερεῖον 361,1. ἐνὶ μεγάροις
 πολυόλβοις 403,12. ἀνδράσιν 427,1.
 πολυπαῖδας ἀπαῖδας 344,11.
 ἰατρῶν πολυπειρότατε 202,2.
 πολυπενθέα παῖδα 692,1.
 πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσι 594,4.
 ῥυθμοῖσι πολυπτύκτοις 928,5.
 πολύπυρος ἀγρία 1028,2.
 ἀσφόδελον πολυρίζον 1135,1.
 πολλοὺς εἰς φιλέων 521,6.
 πολύσημνος Ὀσειρις 1029,2. Ἄβατον
 πολύσημνον 981,6.
 πολυστάφυλον κατ' ἀλωγῆν 1046,68.

Kaibel, Epigrammata graeca.

πολύστονος Εἰλείθυια Add. 241a15.
 πολυτίμητοι (θεάιναι) 1046,81.
 ὦ πολύτιμε Telesphore 1027,30.
 πολύμνον Mariam 1062,5.
 πολυφραδὲς ἔργον 618,26.
 πολυφρονος ἰητήρος 109,4.
 πολυώδυνος 316,2. voc. 372,37.
 θρήνος πολυώδυνον 344,6.
 πολυώνυμος Isis 1029,5. Hecate
 807,1. πολυώνυμε κούρα Proser-
 pina 218,15.
 πολυωπέος Ἄργον 1032,3.
 λήθης πόματι 244,10.
 οὐδὲν πονεῖ (ἢ γλωῦσσα) 1117,5. πο-
 νήθη sensu medio 179,6.
 πονηρὲ δαῖμον 566,4.
 πονηρία praef. 1117b3.
 πόνοισι πόνοους ἀνεμέτρει 146,3. πόνων
 Ἄρεος 752,2. πόνος quaestus 442,1.
 ποντίφικα Add. 888a.
 Καίσαρι ποντομέδοντι 978,1.
 ποντοπόροις nautis 628,1.
 πόντος ἀναιδῆς Add. 463a1.
 ὦ πόποι 1009,1.
 πορδάλιας 407,5.
 πορείαις solis 1028,32.
 πορθμεῖς Χάρων 646,3.
 κύματα πορθμεύσας 521,1.
 πορίσας βίον 920 Π 3. πολλήν φιλήν
 πορίσαντα 479,2.
 Νείλου πόρον 983,1. 984,1. πόρον
 aquaeductum 913,3. Χαρίτων πόρον
 εὖρε 1073,9. ἀμηχανίης εὖρε πόρον
 1073,4.
 ἱππαῖδα πόρπαν 985,1.
 νίκην πορσύνων 407,8.
 κίονα πορφυρέην 921,1. ἐσθῆτα 1107,1.
 χεῖλεσι πορφυρέοισι 169,5.
 ποσσάκις 625,3.
 ζωῆς ἐς πόσον ἤλθες 110,5.
 πέτμον αἵσης 243,9. κήδεα πότμου

264,1. περί σεῖο λυγρὸν πότμον
 ἔκλυε πάτρα 183,1.
 πότνα θεά 861,1.
 ἐπὶ Θηρσὶν κραιπνὸν ἔθνηκα πόδα 332,2.
 πραιτωρεανὸν στρατώτην 364,1.
 περί τῶν καινῶν πράξεων praef. 877b.
 πράξεις ταῖς ἰδίαις 822,2. V.
 πρῆξις.
 ἔργον ἐμῆς πραπίδος 597,4. vulgaris
 est num. pluralis.
 Πρασῖνοις 935,5. 6.
 ἐς πράσιν 714,5.
 κέλευθα θαλάσσια πρήξασαν 161,2.
 ἀρετῆς πινυτὴν πρέμμον 416,2.
 πρέσβεις 37,3.
 ἐπρέτβευσεν colebat 1028,19. πρε-
 σβείεσθαι 334,17.
 τυράννων πρέσβα Isis 1028,15. πρεσ-
 βυτέρην πάτρην θέμενος 407,6.
 πρεσβυτάτα πολίων Lindus 857,2.
 πρεσβυτάτη μητρί 645,2. πρεσβίστα
 μακάρων Hygiea 1027,7. Isis
 1029,8. — πρεσβυτέρων ξύνοδος
 860,2 cf. praescr. πρεσβύτερος πά-
 τρης christianus 428,2. 731,5.
 πρήξιες αἰ κενεαυχεῖς 647,1. χρονίους
 πρήξιας 878,8.
 πρηυμενῆ 618,40.
 πρηύν 462,15. πρηύτερος ποταμός
 1078,8.
 πρήχματος οὐχ ὀσίου 1092,2.
 προαιροῦ τοῦργον 1040,12.
 προβιβασθεῖς 947,1.
 μνημόσυνον προβλέπων prospiciens
 326,2.
 τοίας ἐκ προβολᾶς praef. 938 a 3.
 προγονικῆς φήμης χάριν 424,8.
 πρόγονος maior natu 941,3. — τῆς
 προγόνων ἀρετῆς ἄξια (πράξαντα)
 900,2.

τὰ προγράμματα titulus 379,6.
 γυμνασίων πρόεδρον Mercurium 295,4.
 προεῖπα 947,10.
 σοφίη προύχοντα 601,1. ἀρετῆ 963,1.
 προύχουσα πασῶν ἀλόχων 721,1.
 Ἀσίης προύχουσα (ubi metrum fla-
 gitat προέχουσα) Λαοδίκεια 293,2.
 προθανόντα 491,8. προτεθνηκότι παιδί
 620,3.
 πρόθυρον 1047,1 (templi). 1056,1
 (αὐλῆς). ἐν προθύροισι 1021,1 (tem-
 pli). 905,5 (Δίκης).
 πρέστη τοῦ μνημείου 529,5. προ-
 εστῶσαν βίβλου 393,2.
 προκαθεζομένου praeside 920 II 2.
 προκαθηγέτην Μανδούλι 1023,5.
 τῷδε πρόκειμαι τύμβει 702,5. τύμ-
 βοισι πρόκειμαι 290,3. πᾶσι πρό-
 κείται (τὸ θανεῖν) 198,1.
 προκελεύθους λαμπάδας 418,8.
 ἐν προκοπῆς τάξει 624,5. ἐν προ-
 κοπαῖς 321,6. προκοπαῖς λάμπας
 642,4.
 προκρίνας c. inf. 309,3.
 πρόκριτον Αὐσονίων Add. 888 a 2.
 ἀελίου προκύφοντος 372,6.
 προλέγει hortatur 621,4.
 ἐφημερίων προλίποισιν (solis radii) 321,4.
 προμάχῳ Παλλάδι 912,4. πρόμαχον
 θεσμιῶν 912,1. θάνον ἐν προμάχοις
 21,10. ἔπεσον 487,2.
 πρόμοιρος 707,5. dat. 631,1. voc.
 418,6.
 πάτρης πρόμος 361,2. ἰατρῶν πρόμον
 352,1.
 προνεόιτο 1035,29.
 προνοησαμένου τῆς ἀναστάσεως Add.
 903 a.
 προξενίως ἀρετῆς τε χάριν 36,1.
 πρόξενος 179,3. πρόξενος praef. 1100 a.

πρόπαλαι 268,6.
 προπάτωρ gentis 192,6. 395,2. 644,7.
 991,10.
 προπέμεμφα 732,2. εἴ σε τύχη πρού-
 πεμψε 39,1. θεὸς προύπεμψεν ἐς
 Ἄδην 671,3. προύπεμπε inperat.
 452,19.
 προπέτειαν 1111,2. 4.
 προπετής μοῖρα 478,4.
 θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4.
 πρόπολος Διονύσου 586,1. Ἀρτεμίδας
 πρόπολον 869,2.
 προπομπεῖς 575,1.
 εὐλόβῳ τῶδε παρά προπύλῳ Apollinis
 786,2. Ἰσίδος ἐν προπύλοιςιν 978,5.
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον 1037,5. 9.
 παλάμην προσάγουσι μετώπῳ ad cru-
 cis signum faciendum 1068,9.
 ποτανάγαγον 1028,71.
 προσαντεῖ 1013,3.
 προσβάλλει κακά 1117,6.
 δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοισι προσ-
 εῖναι 65,2.
 ζῆσαι προσεύχου 1040,11.
 προσημαίνω 206,3.
 πᾶσι προσηγής 610,2. ἀστοῖς καὶ ξεί-
 νοις προσηγέας Add. 228 b5. μύ-
 θοις προσηγέα 251,1. — προσηγέτα-
 τος 538,8.
 πρόσθε πρὶν c. inf. 492,4. τῶν ἔτι
 πρόσθεν maiorum 66,1.
 προσκυνῶν 1022,3. προσκυνήσας 1023,4.
 προσκυνήσων 996,4.
 προσκύνημα 1004,1. 1010,2.
 ἐκ προσόδων ἰδίων 1075,5.
 νεκρὰν πρόσοφιν 376,8,
 προσπελάσας 547,8. 802,4.
 Λητοῖ πρόσπολον Sphingem 1015,7.
 προστάγμασι μοίρης 312,3.
 προστασίης 916,2. Add. 888 a6.

ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν 783,1. 3.
 προσύμναιος λεώς 821,7. προσυμναία
 θεῶν *ibid.* v. 1.
 προσφιλῆς χαῖρε 324. ἡ πᾶσιν μακά-
 ρεσσι βροτοῖσί τε προσφιλές 301,1.
 πᾶσι προσφιλῆ 245,4. προσφιλές
 ἐνναέταις ἦνυσα τέρμα βίου 199,4.
 προσφιλέως 493,4.
 φέρει προσωπεῖον 426,3.
 περὶ φαίδρα πρόσωπα γέλωτα χέει
 1027,32. προσώποις ἐδράκην ἐμοῖς
 980,6. συμπάσων κείνοις οἷσπερ
 κινεῖτο προσώποις 608,3. αἰώνων
 θεῖα πρόσωπα gnosticorum 726,3.
 ψυχὴν προτελοῦντες 1068,10.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7. δις
 τῆς σῆς ἡλικίης προτερῶν 204,2.
 προτετρίμηται 1029,4.
 προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24.
 προτομῆ 701,3.
 κατὰ προτόνων ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.
 προτρέπει c. inf. 940,2.
 πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρό-
 φασι defuncta adpellatur 204,6.
 Ἄλκινδου προφερέστερα δώματα 1056,3.
 ἀνὴρ προφερέστατος ἀνδρῶν 591,1.
 ἡνίοχων προφερέστατος 612,1. πα-
 σῶν προφερεστάτη 435,1. προφερέ-
 στατον οὐδας 1074,1.
 γόνους προφέρεσκεν ἕξ ἐκ νηδύος
 686,5. προὔφερε καλλοσύνη Add.
 686,4.
 προφητεύσασα 501,9.
 θεῶν προφήτης 947,9. Φοίβου προ-
 φήτην 858,3. 859,1. 968,3. μακά-
 ρων προφήταν Homerum 1084,1.
 προφθιμένοις 494,3.
 πρωφονήσας ὄνομα κλυτὴν 103,7.
 προχέων ὄπα Add. 97 a4. λουτρὸν
 μὲν προχέω Νύμφαις, θνητοῖσι δ'

- ὑγείην 1071,1. εἰς ὑγίην προχέοντα
 ὕδωρ 835,6. πλοῦτον ὄλον προχέας
 910,4.
 προχοαῖς χαίρω (loquitur defunctus)
 619,4. νέκταρ ἐν προχοαῖσιν ἐπι-
 σπένδω 312,16. Νείλου προχοαῖς
 Add. 197 a 1.
 ἐκ πρύμνης 779,1.
 πρύτανις 1028 col. II 46. πρύτανιν
 magistratum Smyrnaeum 240,4.
 μούσης πρύτανις 440,10. γυμνα-
 σίαις 949,6.
 πρωθήβην κοῦρον 569,1. αἰζήν 340,1.
 ἄμφω πρωθήβας 478,6.
 πρύρη 96,2.
 μορφᾶς πρωτεῖον 560,3.
 πρωτεύσειν Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν 489,2.
 πρωτογόνω 365,2. acc. 1140,4.
 πρωτόθρονες ἔδραι in senatu rom.
 1046,35.
 πρωτόμορος 369,1.
 πρῶτος pro πρότερος 423,2. 642,11.
 1103,2. πρῶται pro πρότεροι 314,
 8. ἃ πρῶτα Σπάρτας 917,2.
 μούνη καὶ πρώτη 277,1. πρῶτα
 φέρων 516,4. πρῶτ' ἀπενεγκάμενον
 926,12. πρώτιστον βουλῆς (ubi
 metrum flagitabat πρῶτον) 366,2.
 πρᾶτος Ἑλλάνων 843,5. πρᾶτος
 βουλὰν καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα 187,3.
 πράτα 1028,62. πρᾶτον 1028,35.
 ἀπὸ πράτας ἀλικίας 491,3. πρᾶ-
 τιστος 932,5.
 πρωτότοκον 730,3. πρωτοτόκων τελε-
 τῶν (?) 460,4.
 πτελέη 898,2.
 ἀμφιβάλων πτερύγεσσι 1033,20. ἐξ-
 ηρέτμοις πτέρυξιν 337,2. πτέρυγας
 σκοτίας Hadis 89,4.
 ὁ πτανὸς Ἐρως 1103,4. ἀπὸ πτανῶν
 praeda 1104,3. πτανῶς ποσὶν
 938,3.
 βασιλῆίδα τιμὰν πτήσσοντα 1028,54.
 ἔπταξαν ὄδρῳ 1088,1.
 πτοίη 647,1.
 πτόρθοις vitis 88,5.
 ἐν δέλτου πτυχαῖς 185,10.
 πτώμα corpus mortuum 326.
 πυγμαχίας 942,2.
 στεφάνοις κράτα πυκαζόμενοι 1049,12.
 1085,6. στέμμασι πυκάσσας τινά
 971,3. πεπυκασμένος (λίθος) 875,2.
 κρήδεμνον 1072,9.
 πυκτεύσας 291,1.
 πύκτην 307,1. praef. 942 a 1. πύκ-
 ταισι 942,1.
 πύλαι οὐρανοῦ 1110,5. πρόσθε πυλῶν
 749,6. λανέαις πύλαις 1069,2.
 παρὰ ταῖσδε πύλαισιν 483,1. πρὸ
 πύλαις 841,1.
 πυλῶνα 1047,3. acc. pl. 780,3.
 πυμάτην τάξιν 966,4. πύματων (scil.
 ἄθλον) 1082,18.
 πῦρ Satanas 1140,2.
 πυραμίδων 1015,5.
 πύργον Dipylon Atheniense 111,2.
 columbarium 441,9. 452,14.
 πυργώσας urbem aquaeductu 903,2.
 πόλιας 914,3.
 ἐκ πυρετοῦ 247,2.
 γαῖαν πυρηφόρον 981,12.
 ἀελίω πυριλαμπέος 1028,8.
 ἀκτίσιν πυρίναις 987,2.
 πυρκαϊή 89,2. 109,5. 1034,28. πυρ-
 καϊῆς λείψανα 432,2.
 ἀρούρας πυρνοτόκω 1028,45.
 πυρόεντος κεραυνοῦ 618,42. κύκλιοιο
 solis 618,29. πύλων πυροέντων
 solis 1028,30.
 πυρσὸν κακῶν 818,14.

νοῦσον πυροφθόρον 1027,39.
 πυροφοροις βοτάναις 321,2.
 Ἀσκληπιοῦ δμῶα πυροφόρον 868,1.
 Φοίβου πυροφόροις 821,8. γῆς πυρο-
 φόροις θεαῖς 821,5.
 πυρωπὸν κέλευθον 185,8. -
 πίστιν 372,36.
 ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.
 πῶλων 618,4. 25. 43. Ἐριχθονίου
 graef. 932 a 5.
 πῶμα λήθης 261,20. πῶμα σοροῦ
 460,5. πῶματι λαινέω 327,6.
 πωτᾶται 546,9. πωτωμένη 522,13.
 ῥαδιῆ ἀμπελος 812,3.
 ῥαδιόγους 1049,4.
 ἱερά ῥέξας 43,3. ἔρεξεν 924,1. ῥέξαι
 1046,40. παραβῶμια ῥέξαι 872,3.
 ῥέξε θυηπόλιον 975,4. μηρία ῥέζον-
 τες 1035,24. ἐσθλά ῥέξαι Add.
 228 b 6. ῥέζειν μὴ κακόν . . ἐσθλά
 δὲ πάντα πῶλιν 818,16.
 ῥέθους κατ' ἐμοῦ χεῖρα βαλοῦσα 334,
 13. ἐκ ῥεθέων παταμένη ψυχὴ 243,5.
 ἐκ ῥεθέων στείχων defunctus ipse
 594,9.
 ῥεῖθρου ἐπ' ἡίσω 335,6 (?). ῥεῖθρα
 lacus 998,6. ῥεῖθροις fluvii 808,4.
 ῥεῖθρων Κυδναίων 1078,6.
 ῥεύσει χάριτα i. e. χάρις 722,4.
 ὠδῖνας ῥήξαμένα λαγόνων 476,2.
 ῥήτῆρ ἐπέων 655,4. ῥήτῆρα δικῶν
 877,1. ῥήτῆρσι 590,6.
 ῥητιάριον 350,2. 351,2.
 ῥητορικός 591,2. — ῥητορικῆς πόνος
 vocatur monumentum 442,1. ῥη-
 τορικὴν 110,8.
 Μέμων σῖδε λαλεῖν ὅσα ῥήτωρ 994,1.
 ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἂ
 χρῆ νοεῖν 106,4. — adiect. ῥήτωρ
 λόγος 852,7.

ῥιγεδανοῦ βιότου 191,6.
 οἶα ῥόδον ἐξετέμεσ ῥίζης 570,4. καν
 με φάγγης ποτὶ ῥίζαν 1106,1. νάσως
 βαθυνομένης ἀπὸ ῥιζᾶν ἐς φάος πο-
 ταναγάγον 1028,70. σέπτας ἀπὸ
 ῥίσδας 991,9 (originis).
 ἔρριζωται 1078,7.
 ῥικνόν 647,15.
 τετραπόδων ῥιπτομένων (mactatorum)
 1068,5.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 ῥίσκον 546,7.
 ῥοαῖς πηγᾶς 469,2 adn.
 ῥόδον ἀρχόμενον 570,3. πάντα γένοιτο
 ῥόδα 548,4.
 μελανθὲι ῥοίζω 1028,60.
 ῥόμβος ἀλάστωρ 1046,93.
 Αἰγαίους ῥόου 872,13.
 σὺν ῥοπῇ τοῦ κρείσσονος 531,3.
 ῥυθμοὺς ἤρμωσε 929,6. ῥυθμοῖσιν
 ἔσποντο 928,5.
 ῥῦσιν θανάτου 200,4.
 ῥυσιπόλιν ἄνδρα Add. 888 a 1.
 ῥυτήρων πολυφραδὲς ἔργον 618,26.
 σωφροσύνης ῥύτορα καὶ βιότου 969,6.
 ῥυόμενον καμάτους 853,6. ἔδρανα
 ῥυομένη 872,8. θανάτου ῥύσατο
 884,4. ῥυσαμένους Ὀπόεντα 849,3.
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν Isis 1028,8.
 ῥώμαν πόρον 1028,36. ῥώμην χερῶν
 ἐπέδειξαν 941,3.
 τήνδε ὀύεσθε 1046,68.
 σάλπιγγος ὁμοκλή 1049,7.
 σάμφυχα 548,3.
 σαόπτολιν 901,1.
 σαρκασβόρος (βούβρωστις) 793,4.
 σάρκες corpus 650,8. acc. pl. 90,1.
 225,1.
 σαφῆς εἰκῶν 850,1.
 ἔσβεσας ἥλιον (vitam) 204,4. φάος

ἔσβεσεν Ἄδης 496,3. μοίρη σβέσε
 540,2. ἔσβεσαν Ἰβρον 748,3.
 σέβας sacerdotium 465,11. κενεὸν
 σέβας corpus mortuum 335,15.
 σεβάσμιον ἡγητήρα 1015,9. χῶρον
 648,2.
 τὸν θεὸν σέβε μου 651,6. ἦρωα
 τόκδε σέβειν 774,4. σέβου τὸ θεῖον
 1022,2.
 σειρήνα θεάτρων Menandrum 1085,5.
 σειστροφόρος Βούβαστος 1028,3.
 σείσασα λόφον 1046,75.
 σελάγεσκε 1028,9.
 σελήναιης αὐγῆς 1046,27.
 σελήνην νυκτὶ κελύσας πείθεσθαι
 261,3. ἀψίδα σελάνας 1028,37.
 ὄχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add.
 874a2.
 σελίδα 618 ep. 20. ἱστορικὴν σ. 979,8.
 σελίσιν Μουσῶν 231,6. σελίδεσσι
 χαράξας 594,6.
 ἐν σέλματι δούρων 1028,62.
 κόσμου τὰ σεμνά 185,6.
 σεμνίνουσιν 981,13. σεμνύνοντι τοῖς
 τρόποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a1.
 σέπτα μόρφα βασιλίδος 989,3. σέπτας
 ἀπὸ ῥίσδας 991,9.
 σηκός 781,7. ἦρας σηκῶν 822,9.
 σήματα νίκης 931,1.
 πάντα σημαίνει (secunda persona)
 1039,11.
 σημάντορα τύμβον 347,1.
 φέρων σημεῖον ἐφ' αὐτῷ 591,2. νίκας
 σημήιον 930,1. σημήια δίπλοα φω-
 νῆς (graecae et latinae linguae)
 580,11.
 σῆψιν λαιοῦ ποδός 314,17.
 σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι 949,3.
 νηὸν σιγαλόεντα 832,1.
 οἶνομα σιγάσθω 863,2. ἐστὶ δὲ καὶ
 σιγᾶν ἀκινδύον γέρας 1137,2.

σιγὴ κρυερή 99,1.
 δεσμῷ σιδηρέω (servitii) 748,3.
 σιδηροδέτοισι θεμέλοις 1078,3.
 σίδηρος sculptoris scalprum praef.
 831b1.
 δαίμων ἐσκέδασεν φιλίην 582,6. λοιγὸν
 σκεδάσας 1140,5. Ἵπνον ἀπὸ βλε-
 φάρων 1027,3.
 σκέπεσθε 344,16.
 σκηνῆς πολυγηθῆος 1050,1. δόξαν φω-
 νάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
 609,2.
 σκῆνος 97,3. 226,4. 422,1. 502,10.
 711,1. σεμνὸν σκάνος 250,4.
 σκοῖνος i. e. σκῆνος 404,3.
 σκηπτούχος Ἰουστινιανός 1064,3.
 σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος 1046,47. σκῆ-
 πτρον ἔχουσαν Isin 1029,8. σκῆπτρα
 κοῦν Ἀχαιῶν 1070,4. ῥωμαλέα
 σκάπτραισιν Isis 1028,8. σκῆπτρους
 πειθόμενον 907,4.
 ἐν σκία ὥρων 990,6 (de horologio).
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις χῶρον ἔχει σκιερὸν
 sepultus 400,3. σκιερὰν κόνιν 212,3.
 σκιερούς Περσεφόνης θαλάμους 203,
 4 et saepius.
 σκίπωνι γῆρας ἐρειδόμενοι 257,4.
 σκιρτῶ 271,5. σκιρτῶσα γέγηθας
 649,3.
 σκληρᾶς πυγμαχίας 942,2.
 σκολιοῖς δόγμασι fati 244,4.
 σκόπελον 1140,7. ἐπὶ σκοπέλοις
 1073,5.
 Περσεφόνης σκοτίους θαλάμους 302,4.
 σκοτόεσσα νῆξ 372,7.
 χαίταν ἐσκήθιξε φασγάνῳ 790,8.
 σκύλακι 329,2.
 σκύμνος λέοντος 403,8.
 σμερδαλέον σείσασα λόφον 1046,75.
 σμιλιγλύφοις τέχνησι 482,3.
 σοβαροῖς πλεκάμοισι 1028,18.

σπόρος gen. masc. 336,2.
 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης 553,2. σο-
 φίης εἰκόνα (memoriam) 891,4. σο-
 φίασιν ἐποίησαν 1100,1.
 σοφιστής 591,3. 877 in. 911,2. 912,3.
 Add. 672a1. 877a1. ποιητής ἡδὲ
 σοφιστής 994,5.
 σοφοῖς septem sapientibus (?) 592,1.
 σοφοτεχνήεις ἄνδρες 841,3.
 αἰγῶν σπαιρόντων 872,4.
 οὐ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν 52,3. οὐ σπά-
 νις ἐστὶ γυναικὶ τυχεῖν 53,3.
 pro σπαράξαι barbarus Phoenix di-
 xit σποράσαι 96,3.
 εἰς σπάργανα 314,6.
 σπατάλησον Add. 646a5.
 ἕμερον ἔσπασε κείνης πᾶς τόπος 810,5.
 σπεῖρεν pater 92,1. 167,2. 196,3.
 ἔσπειραν parentes 713,3. τοῖς σπεῖ-
 ρασιν 145,5.
 σπένδειν γρῆν ἐπισταμέναν 556,2.
 λοῖβη ἐφ' ἐκάστη σπένδοντες 1035,27.
 θύσας καὶ σπείσας 995,6. σπένδετε
 ἰδρυμούς 570,6. σπεῖσον δάκρυ'
 ἀπὸ βλεφάρων 559,6. 563,4. σπεῖ-
 στον ἐμοὶ δακρύων ἕλιγον 346,1.
 Ῥωμαίων σπέρμα 592,2. σπέρμα βα-
 λεῖν εἰς πέλαγος (proverb.) 1038,8.
 σπερχόμενος πόντος 1028,61.
 σπεύδεν ὁδὸν θεῖν 653,3. σπεύδειν
 (vel σπεῦσαι) σε χρῆ 1041,7.
 ἐνὶ σπήλυγγι βαθεῖαις maris 1028,61.
 σπιλάδες 225,1.
 σπλάγγνα morbo adfecta 314,23.
 ἐν σπλάγγνοις μητρός 691,2. τίν'
 ὑπὸ σπλάγγνοις φροντίδα κεῖθεις
 1034,5.
 σποδὴ κειμένη ἐγγθόνιος 298,4. σπο-
 δῆς λυγρῆς cinerarium 564,2. σπο-
 δῆν ἕλιγγ 696,8.

ἐκ γάμων ἰδεῖν σποράν 1039,5. τέ-
 κνων σποράς 502,27.
 σπορίμαν πεδίον βάσιν 1028,72.
 σπόρος καταίθετο 618,12.
 μετὰ σπουδῆς 1033,8. ὑπὸ σπουδῆς
 ἔπεσον 335,4.
 ψυχραῖσι σταγόνεσσι rore nocturno
 551,7.
 δόλιχον βίτου σταδιεύσας 311,4.
 στάδιον 937,4. ἐνὶ σταδίῳ 843,6.
 σπάδιον νίκη 936,3. σταδίοις 933,1.
 969,2. ἐν σταδίοις 262,1. 290,1.
 291,1. — τεσσαράκοντ' ἐκ λιμένος
 στάδιοι 1043,4.
 σταθερῆς σωφροσύνης 910,2.
 θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4. ἀρε-
 τῆς στάθμην Add. 888a1.
 σταθμοῖσι φίλοις in domo 682,4.
 σταῖνω: ἔστανεν posuit 970,1.
 τύχης σταλαγμόν 1112,1.
 στάσιες ἐμφύλιοι praef. 877b.
 σταυροῦ τύπῳ christ. 1068,10.
 σταχυφόρον αἴλακα Διούς 116,1.
 σταχύων λῆια 1046,69. σταχῆσιν
 ἡγλαισμένον Add. 886a2. τέκνων
 σταχίας 266,2.
 στεγέεσσι ταφῆς 67,1.
 στείχε κατ' ἀτραπιτόν 506,2. στεί-
 χετε σωζόμενοι 825,2. ἔστιχον
 345,2. δι' αὐτῶν νῦν φρενῶν στεί-
 χει βέλος ἄχους 1034,9.
 στέλλομαι πρώτην ὁδὸν 691,4. στέλλε'
 ὅπου σοι θυμός 1038,22.
 στέμμα πάλας 247,6. στέμμι' ἀναδη-
 σάμενος 873,4. στέμματα 418,6.
 647,1. στέμματα θεῖα 465,2.
 στέμματ' Ὀλυμπιάδων 881,2. στέμ-
 μασιν ἀθανάτοις 858,2. ἰφθίμοισιν
 971,3.
 στεναχάς 707,6.

ἐστενάχῃσε γόοις 208,20.
 στενάχων 214,8. 494,4.
 γαμῖς ἐλπίδος ἐστέρεσεν 325,14. γο-
 νέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας 624,6.
 ζωᾶς ἐστερόμαν 205,4. ἐστερό-
 μαν τῶν πρὶν νυμφιδίῶν θαλάμων
 260,4.
 στέρων κεφαλῆς τ' ἄτερ Memno
 1000,7. ἐν στέροισι δίκαιον virum
 Add. 459a2. ψυχὴν στέροισι μέ-
 νουσεν 727,5. μνήμην ἐν στέροισιν
 ἔχων 727,2. ἐν στέροις ἰὸν ἔχοντας
 344,11 adn.
 στεφανηφόρος ἱρεύς 823,1. στεφανη-
 φόρον εἶλεν ἀγῶνα 925,4.
 ζηλωτὸν στέφανον sepulcrum 133,2.
 στ. τὸν ἐλευθέρον ἔσχεν 727,8. βιά-
 του στέφανον 605,2. στεφάνων
 praemia etiam θεματικοῦ ἀγῶνος
 933,5. ἡγαγόμεν στεφάνους 926,8.
 ἦλθες ὑπὸ στεφάνους 932,4.
 τότε σῆμα κύκλῳ στεφανοῦσιν ἐταῖροι
 μνημείων 73,1.
 στέφος λήψη vinces 1039,16. στέφος
 ἀρμόσατο 985,8. τὸ ποιούμενον ἐν
 στεφέεσσι (hyacinthus) 659,1.
 στεφάμενη οἶκον ἐναίδιον 321,9. ἐστέ-
 φθη δρόμον 625,3. στεφθεῖς στά-
 διαν 947,3.
 ἀπὸ στήθους ἠδὲ χέουσα μέλος (ἀκρίς)
 546,12. ἐν στήθεσιν ἔχουσιν me-
 moriam 891,4.
 στήκω sto 970,2.
 στηλίδα(ς) 425,7. V. s. v. ἀράσσω.
 τύμβον στηλοῦχον 214,7.
 ἀκραις στηρικταῖς 1028,73.
 στιβαρὰν ἀπειλὰν 1028,80.
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.
 στίλβει τύπος 918,1. ναοὶ στίλβουσι
 810,3.
 στιχάδεσσι 1035,16.

στίχον carmen 979,1. ἀγγεῖλαι στί-
 χον 1096,9. στίχων χορόν 995,12.
 στολάρχης Ποντίων βελῶν 337,1.
 Ἀργολικὸς στόλος 477,5. τὸν ἀπ' Εὐ-
 ρῶτα στόλον praef. 768a3. Μει-
 σηνῶν στόλου 838,2.
 λέξον ἀπὸ στόματος 618 ep. 7. ἐξ ἱεροῦ
 φθειγμένος στόματος 926,6. στό-
 μα κόσμου Homerus 1084,3. στο-
 μάτων ostia carcerum circensium
 885,4.
 ἔγχος ἐστομμωμένον 790,5.
 μὴ στονάχοι 438,2.
 στονόλεσσαν ἀλύταν 180,3.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,8.
 ἐστόρεσαν V. s. v. στρατιή. δάπεδον
 στορέσανθ' οὐδοῖσι 818,7. ἔστρωσα
 τάφοις 365,5.
 στρατηγός 975,1. 995,2. 996,1. (no-
 morum Aegyptiorum praetores).
 στρατηγὸν κάρχοντος apud Athe-
 nienses Add. 886a5.
 ἐπὶ στρατιὴν δόξαν ἔχεν Add. 273a2.
 ἧς στρατιῆς (cuius turbae) εἰς εἶμι
 650,12. φωτῶν ἐν σταδίοις ἐστόρεσεν
 στρατιὴν 407,4. στρατιᾶς κοσμοῦν-
 τα 900,1.
 στρατιῶται Parieni 86.
 ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547,15.
 στρουθοῦς Stymphalides 1082,5.
 λιθίνῳ στρώματι 1048,2.
 στρωτήρας δόμου 1058,1.
 μητρὸς στυγερῆς deplorabilis 149,7.
 στυγίον χῶρον inferos 624,1.
 στυγὰ δάκρυα 256,6. στυγνοῖς ὄμμασι
 miserimis oculis 204,20.
 στυγέουσι 1033,18. ἔστυγον 1028,46.
 σύγγαμον 266,4.
 συγγενές corpus terrae 261,7. ἔργα
 καὶ βιωμῶν συγγενέων ἐφορᾶν con-
 stitutus est Priapus 782,6.

συγγραφέα 878.
 τοῖς ἀρχουσιν συγκαθεσθείς assessor
 919,1.
 συνέκαμεν 397,1.
 συγκατέθηκα τάφῳ 367,4.
 συγκεράσαι ψυχῇ πνεῦμα 547,14.
 συγκλήσας κατέχεις (sepulcrum)
 655,2.
 συγκλητικῶν γενετήρα 934,2.
 συγκλήτου φίλον ὄμμα 441,2. τέρψας
 σύγκλητον mimus 607,5.
 συγκέχυται γενέτας 201,3.
 συζυγίην 547,11.
 σύλησεν Add. 545c1.
 συνέλεξαν τὴν ἐλίγην σποδιὴν 696,7.
 σύλλεκτρος 218,5.
 ἐν συμβίοις (?) 522,5.
 σύμβολον εὐπλοίης 779,8. σύμβολα
 δέλτων 1028,10.
 σύμμαχα δόρα 242,2.
 συμπάσχων κείνοις οἷσπερ κινεῖτο προς-
 ώποις pantomimus 608,3.
 σύμπλον πολλῆς ἀλός canem 329,3.
 συμφέρει σοι 1127,3. συμφέρομ' ἀκτί-
 νεσσι 1028,50.
 συμφορῶν λύσιν 1039,19.
 σύμφυσιν 502,25.
 συμφωνίαν μιξαμένα μέλεσιν 560,6.
 συμφώνοις τέχναισι Add. 1029a5.
 λείψανα συναγείρας 440,7. πρὸς σφᾶς
 συνάγειραν dei defunctam 268,5.
 συνάπηρην ἀπὸ χθονός 543,3.
 τὸ ἱερὸν συνεδρίον 868. τοῦ συνεδρίου
 964.
 βουλῆς σύνεδρον 532,3. ἀθανάτων
 ψυχῇ σύνεδρος 652,2.
 συνεζόμενον βήματι Βιθυνικῶν 395,4.
 ὦ φαῦλον οὐ συνείπετο ἀλλ' οὐδὲν
 ἤ.. 258,8. ὦ Σοφίη καὶ Μοῦσα
 συνέσπετο 413,1.

πίστιν μενέων συνέριθον 1060,1. V.
 Ξυνέριδος.
 Βάκχου κλισίαις συνέστιον Venerem
 810,7. συνέστιον ἱρῶν 1046,90.
 τὴν συνετὸν ψυχῇν 654,4.
 συνέφηβος 948,3. 953,1. 960,2. 963,3.
 συνεχῆ συχνὰ κύματα 475,2.
 φύσις συνεῖχέ με vinculis 463,2.
 ἦν ὥρα συνεχούσα Τελεσφόρον 482,1.
 συνζῶν Ἴερῳτι Menander 1085,2.
 συνευχθῆναι θαλάμῳ 372,22. το
 σεμνὸν εἴ τῳ μὴ συνέζευκται 980,7.
 κτῆμα συνηγορίας 442,6.
 ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἡσπάζετο Μέ-
 μνων 1002,2.
 συνήμων 190,5.
 καιὰ βροτοῖς συνθέμιτα praef. 480a8.
 τελετῆς συνθήματα κρυπτά 822,11.
 ἔκλασε συνθραύσας δαίμων 257,3. σή-
 ματα συνθραυσθέντα 394,1.
 συνθρανος ἡρώων 151,6.
 συνίδρυσε τύμβον 372,23.
 συνιέντι τὸ πᾶν Atti 824,2.
 συνίστωρ 729,2.
 συνάοισι θεοῖσι 837,1.
 συνοδίτης 613,3.
 τεχνιτῶν σύνοδος 876,2. γεραρῆς συν-
 ὄδου 409,7. νυχίων συνόδων 957,2. ἐν
 συνόδοις belli 209,4. Add. 471a2.
 συνόλων ἐτέων 690,4.
 συνωμιλήσαμεν 1091,2.
 Ναϊάδων συνοπάνα Mercurium 813,1.
 σύνοπλον 529,3.
 συνόν 648,11. V. Ξυνός.
 συνοχῆ κακῶν τε καὶ καλῶν 1040,23.
 μουσικῶ συντάγματι 1096,2.
 συνετέκνωσε 397,1.
 ἡ γῆ συνέθηκεν sororum par 102,4 κόνιν
 συνέθηκαν 627,3. συνθήκατο βωμόν.
 824,5.

συνέθρεψε 403,8. τὰς συντραφεΐσας
 ἐν λύρα καὶ βαρβίτῳ 102,3.
 σύντροφος ἡλικίας 49,4. 490,2.
 κατὰ συντυχίαν θανόντας 37,3.
 συνυπάρχει 424,5.
 ἀναίρου συραμένιο λίθον 1089,8.
 συρικτά voc. Apollo 802,1.
 Θηβαίας σύριγγας 1017,1. 1018,1.
 συρίγγων 1019,1.
 ὄργια συρρέξαντε 823,4.
 οἱ σύσκηνοι 609.
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.
 συστρεμματάρχην 971.
 σφαίρης 1072,1.
 ἀπ' ὀλβίων σφαλεῖς μελάθρων 208,14.
 cf. Add. φυλάσσου μὴ σφαλῆς
 1117,3.
 σφέλας 1097,1.
 σφίγγεις 1016,1.
 μοιρῶν σφραγίδες ἐπήλθον 314,11.
 περὶ σφυρά 1046,23.
 σχάσας γόνυ 258,3.
 ἐν σχεδῇ μάχῃ 333,3. σχεδίου γράμ-
 ματος 618 ep. 6. σχεδίου subst.
 618 ep. 16.
 μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας 1037,3.
 σχέτλιος 295,3.
 σχῆμα Ἑρμείου 955,1. ἀγνὸν ἐφήβου
 σχῆμα 239,4. Ἐνυαλίου κατ' ἔνοπλον
 σχῆμα Add. 874 a 5.
 σχηματίον 252,8.
 λόγοισιν εἶν' Ἐφέσῳ σχολάσας 229,4.
 σῶζω κλέας 192,3. σῶσδες 991,8.
 οἶνομα σώματος 164, 2. σώματα
 homines 915,4.
 ἐν ψυχῆϊς σῶος ἐών 62,2. σῶους
 981,7.
 σῶστρα Add. 805 a.
 σωτήρ Christus 725,5. 7. σωτήρ
 1046,26 adn. σωτήρα βουλῆς Add.
 886 a 1. πλωτήρων σωτήρσι Dio-

scuris 650,4. σωτηρας ἀγαθοῦς
 Isin et Serapin 1022,6.
 σωφρονιστὴν 971.
 σωφροσύνης στέφανον 686,4. ἄρχοντα
 971,2.
 ταβούλης χρήματος Ἀύσονίου 622,4.
 ταγὸς στρατιάς 852,4. ταγὸς ὁ Θη-
 βαίδος 1008,3.
 γέλῳτι πᾶν τακερώσας 287,3.
 ταλακάρδιοι 749,5.
 ταλαίφρων 314,13. ταλάφρων 652,3.
 τάλαντα Τύχης 847,1.
 ἀλλοτριῶν ἀμφίπολων ταλάρων 118,2.
 ὡς Ἴον ἐν ταλάροις 1118,2.
 τάλαντας 624,10.
 ταμίην quaestorem 905,2. θεσμῶν
 ταμίην 911,1. μύθων 911,2. δόξης
 1062,9 (archiepiscopus).
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ 326.
 τανυσίπτερος ἱρήξ 1033,19.
 τανύσσας 618,37. τανύσαντ' ἐτέων
 δρόμον 208,21.
 μάθε τάξιν Ὀμήρου 1093,1. πυμάτην
 τάξιν certaminis 966,4. πρώτην
 ibid. v. 6. ἐν προκοπῆς τάξει 624,5.
 οὐ βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη 1064,6.
 ἔστέα τὰ μὰ ταραξαι 270,1. κρα-
 δὴ τετάρακται 1034,8.
 ταρσῶ Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 δισσῶν σου ταρσῶν 339,4. ταρσοῖς
 ἔσσόμενοι 928,6.
 τάρχυσσε 685,3. 1083,3. ταρχύθη
 583,2. τετάρχυνται 549,4.
 δεύτερα ἔταξε μετ' ἐκείνον (Homerum)
 Menandrum Aristophanes gram-
 maticus 1085,11. τέταγμαi c. infin.
 450,3. ὡς ἐτέτακτο 416,4.
 ταυροβόλου τελετηῆς 822,3. 12. 823,5.
 824,4.
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν Her-

- cules 1082,7. ταῦρον ὑποζεύξας 618,15. ταύρων φόνω 1049,8.
 ταχυνού θανάτου 482,4. τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3.
 ὡς με τάχος βιάτου νόσφισε (fatum) 563,8.
 ταχυμοίρου 367,3. voc. 365,4.
 ταχυπότμω 695,1.
 ἀθλοφόρον ταχύτατι Add. 306 a 3.
 μακρὸν ἔτεινα βίον Add. 241 a 4.
 τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι 650,11.
 θυμὸς τείρεται αἰνῶς ἀμφὶ σοί 580,3.
 μηκέτι σείο τειρόμενος γλυκερὴν τρυῆ χρόνῳ κραδίην 153,16. πένθει τειρόμενος 370,3. 511,8. γήραι 519,4. δῖφῃ 1073,3. καύμασι ibid. v. 6. κενεαῖς ἔλπισι 292,4.
 τείχισεν Ἄδαν 573,7. Ἀσίδα τειχίστατο (Κόδρου πέσημα) 1083,2.
 ὁ τεκνῶν 550,1. ἐτέκνωσας ἀλόχου ex uxore prolem suscepisti 265,6. τεκνώσαντας 449,6.
 τεκτῆνατο 1058,1.
 κάλλει τεκτοσύνας 1107,2.
 τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τελέθει 1063,4. 1078,8. τελέθων 824,5. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίον τελεθούσῃ 686,3.
 τέλειον ἔλεον 696,3. καρπὸν τέλειον 1039,3. οὐ τέλεον adv. 247,4. τελείω subscr. 1056, cf. C. I. Att. II 115.
 τελέωσε βίον ἐνιαυτοῦς 319,5.
 τελετήs ὄργια 972,4. τελετήs ταυροβόλου 822,3. 11. 823,5. 824,4. κριοβόλου 823,5. τελετὰs ἀνεφαινε 950,2. ἀνεφηνες Add. 97 a 3. ἐν τελεταῖσιν Ἀγγοριδῶν 871,2.
 τελετήs πρῶτον δεῦρο τελειομένηs 822,12.
 τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε 501,6. ἐν θαλάμοιο τέλει 555,4.
 Λοξίου ἐν τεμένει 830,4. Ἀρτέμιδος Add. 888 a 8. Mercurii τέμενος 815,12. ἐν τεμένεσσι Κόρης 880,4. ἀμφὶ Δίης τεμένει 909,8. τέμενος Ἐλευθερίας 903,6. ἥρωος 781,4. ἀγορᾶs ἐν τεμένει 768,3. νιλογενέs τέμενος Ptolemais urbs 982,4. Μαραθῶν σῆs ἀρετῆs (Miltiadis) τέμενος 1087,4.
 Ἐρμην τεμενουρόν 781,11.
 τοῖην συζυγίην ἔτεμεν θεός 547,11. ταμεῖν κηκόν et μῆλον 1034,23.
 τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. τέρματα γαίης 1082,12. σοφίης τέρματα 600,2.
 τρεῖs τερματίσας δεκάδας 539,2.
 ἴνα τερπὰ πνή 788,2.
 τέρμονι ναοῖο 1044,5. τέρμονες ἀκροῖ 773,3. πεδίων τέρμονες ἡλυσίων 338,2.
 ἔτερψεν et τέρψει εἰs τι 935. χῶρος τερπόμενος λιβάδι 828,6. εὐκάρποιs τερπομένη πεδίοιs Isidi 1047,6.
 τετῶρων 563,6.
 κίονα τετράπλευρον 1061,1.
 τετραπόδων 1068,4. 1104,4.
 τέτραχα 1035,14.
 τετρώκοντα 185,15.
 τέττιξ 546,10.
 τεύχειν τάφον 664,4. σελίδα 979,8.
 τεύχων φλοῖσβον Nereus 1028,75.
 θαῦμα παρερχομένοισιν ἐτύχθην 1068,1. οὐ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θείαινα τέτυκται 1046,43. τέλος βιώτοιο τέτυκται 292,6. ὁμὸs δόμος ἄμμι τέτυκτο 590,9.
 ὄστέα τέφρα γεγόναμεν 646,6. ἐμῆ τέφρη βῶλον ἐπισκεδάσαι 335,10.

- τὴν ἐπὶ πέπλα κτλ. πεσοῦσαν τέφρην 418,5. τέφραν μεθύσκων (vino libato) πηλὸν ποιήσεις 646,11.
- τεχνασσάμενος 620,5.
- τέχνασμα 835,4.
- μνήμα τεχνήσατο 343,1.
- τέχνη et φύσις inter se opposita 38,2.
- τίκτε τέχνα statuam 1080,1. ἐν τέχναις 853,1.
- τεχνίτης sculptor 947 b. τεχνῖται marmorarii 920 I 2. τεχνίτη ἐν ἱμαῖσιν (?cestu?) 602,2. τεχνιτῶν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον 876,2. ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν 924,3.
- τηκεδόνι στυγεργῆ 471,6. acc. 314,26.
- τηκεδόνας βίотου 647,3.
- τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος 889,5. (φθόνος) τήκει φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην 1115,2. πένθει τηκομένους 264,4. π. τακομένη 674,6.
- τηκομένη χρῶα καλόν 423,8. ἐτάκη ὄμματα 551,8. μήτε νόσω μήτ' ὀδύνησι τακείς 116,4.
- τηλεδαπού ξένου 214,3.
- ὄλβου τηλεθάοντος 223,3.
- τηλεκλυτὸν ἐλπίδα 403,16.
- κόνης τηλεφαγῆς 234,3.
- τηλεφανῆ πύργον 452,14.
- τηλουρὸν ἐς χθόνα 10352,8 (?).
- τηλυγέτην 476,4. 511,3.
- τηνάκις praef. 768 a 1.
- τήνω 187,1. τήνου 761,2. τήνας (?) 884,1.
- καιρὸν τηρεῖν 1038,27. τίνι τηρεῖς (fortunas); Add. 646 a 6. τηρῶν κακὸν κακῶς 734,7.
- μουσῶν ἐκτὸς ἔθηκα φρένα 618 ep. 4. χερὶ θεῖσα 794,1. εἰς ἐμὲ τὴν ὄργην τοῦ πελάγους ἔθετο 339,7. σύμμαχα ἀγεμόσιν θέμενοι δόρα Ῥωμαῖοι 242,2. θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλῶς 128,5.
- τιθήνη Patmus insula 872,5.
- παῖδα τιθῆνόν 644,3.
- τικτόμενον Δία 1035,9. τεκόμην de viro 152,15. ἔταξε 388,4. 706,2.
- τεχθεῖς λυκάβαντας μ̄ natus annos XL 280,2.
- κόμην τίλλουσα 550,5.
- θεοῖς τιμώμενος 980,10. φίλους ὑπὲρ αὐτὸν ἐτίμα 716,5. ἐτιμήσαντο ἐμὲ ἦν οὔποτε ἤλπισα τιμῆν 322,6. ἐτίμεον 313,13. τίμεσσεν 880,1.
- τιμᾶς μέρος sacerdotium 786,5. γονῶν τιμᾶν 1028,40. ἡ τιμῆ Γαλατῶν ipse defunctus 400,1. τιμῆ statua 904,6. τιμᾶς ἀνέθηκε 825,4. ἐν τιμαῖς 546,2. Add. 877 a 4.
- τιμήεις 395,8. 400,2. 403,19. 1046,34. τιμάεις 852,6. κίτον τιμήεντα 313,11. σταυροῦ τιμήεντι τύπῳ 1068,10.
- τιμητὴν ἀνθρώποις 370,1.
- βῆμα τίμιον 979,2. τίμια πάντα νέμων 473,4.
- τιμωρῶν χώρα 490,3.
- τιμάρος 1046,88.
- τίνειν χάριν 190,5. 787,2. τίνων μνημῆα 596,3. τείσοι κόλασιν 712,4. τίσσονται 1046,94.
- τίτθη 47,1. 342,2.
- ὁ τρώσας 339,3, τέτρωμαι 285,2.
- τίετε 394,4. τίουσιν 1046,6. τίετο 343,4. τίοντες 846,5. τίόμενε 1025,3. ἔτισε 689,10. Μούσαισι τετιμένον 273,1. Ἑρακλεῖ 790,2. ἡγεμόνεσσι 1089,3. τετιμένον ἄστῳ 1034,1. — τισκόμενοι 1035,2.
- τληθύμων 1028 col. II 2.
- ὅς κε φίλου λάθαν μηδὲ θανόντος ἔτλα 884,6. ἔτλη 313,5 et ἔτλαν 461,7 et τέτληκεν 1064,7 c. infin.

- γλῶσσαν τμαῖξε 991,3.
 τοί oxytonon 796,1.
 τοίχους 1066,3.
 τοκάς 1028 col. II 7.
 χάριτας τόκου 442,4. τόκον 647,9.
 νέον τόκον Add. 805a(b)7.
 τόλμας 991,6. τόλμαισι δικαίαις
 776,1.
 δύσκλητα τολοπεύσει 562,5.
 παῖ τοξότα Amor 811,1.
 τοξοφόρος Apollo 1034,30. Diana
 461,4.
 τόξω κλυτόν 184,5. δουρί καὶ τόξω
 549,10.
 τορήσας 903,5.
 τραγικήσ μούσης 655,3.
 τράγγε 1106,2.
 τῆς τραγωδίας γραφή praef. 222b1.
 τρανή θρόον 932,10.
 ἀρουραίοιο τραπέζης 1015,3. τράπεζαν
 775. παρ' ἀμβροσίησι τραπέζαις
 deorum 312,13.
 σοφὰ τραυλίζουσα χελιδών 546,11.
 τραφερῆ χθονί 594,2.
 τρεῖος iactus ternionis 1038,2.
 ἔτρεφέν σε Μοίραις 316,3.
 καὶν ὑπὲρ Δάδαν δράμης praef. 1117c2.
 τρέσεν Add. 97a5. τρέσσαις partic.
 989,7.
 τρηχέος ἐκ Φενέου 781,12. παρὰ τρη-
 χῆαν ἀταρπόν 237,5.
 τρίβολοι 546,5.
 παράγεις τρίβον 627,1. μακάρων τρί-
 βον ἕξει 594,11.
 τριένου βροός 1035,22.
 θεὸν τριμέγιστον Mercurium 1032,7.
 τρίμορφε θεός Bait Athor Acori
 1139,2.
 ἐπὶ τριάδου κατέθανεον 143,3. ἐν τριό-
 δοις 841,1. 1090,2.
 τριπλανάτας Vlixes 185,11.
 τρίποδος 923,4. 928,10. τρίποδα
 929,3. 1082a. παρὰ τριπόδεσσι
 deorum sedet defunctus 312,13.
 τρίσμακαρ 106,3.
 τρισσόν tertium 828,8.
 τριτύπος ἐξ αὐτῆς 647,10.
 τρομέει 1026,3.
 τρόπαιον ἕδος 24,2. τρόπαια ἀρετῆς
 25,4. 62,1. τρόπαια ἀπ' ἀνδρῶν
 768,11. Ζηνὶ τρόπαια φέρειν praef.
 768a2 cf. v. 5.
 τροπὰς καλάς 1040,10.
 θοὰν τρόπην 1028,63.
 χρηστοῦ τρόπου 175,5. τρόπον πατὴρ
 ζηλῶν Add. 903a2. τρόπων 677,1.
 810,5. τρόπων σωφροσύνη Add.
 35a2. εὐσεβείας Add. 875a8.
 τοὺς τρόπους καὶ σωφροσύνην 78,3.
 μνησθεὶς τροφείων 517,9. ἀντὶ τροφείων
 335,7.
 τροφείων parentium 216,2. 696,7.
 τροφίμην (κίνα) 626,4.
 τροφός mater 247,7.
 καὶν τροχάδην βαίνης 288,1.
 τροχοειδέι φέγγει 403,21.
 τρυγᾶς ὄμφακας ἡλικίης 575,6.
 τρυφῶν 344,3. 387,2. ἐτρυφήσα
 387,4. τρυφήσας 614,1. τρυφήσον
 362,5.
 βίον τρυφῆ παρηγόρησον 261,19.
 μὴ τρυχε σεαυτόν 1041,2. κραδίην
 153,16. οἷς ἐπι τρυχόμεθα 538,2.
 τρύοιτο νοῖσω 1035,11.
 τυ 244,1 adn. τεῦ 998,5.
 Τυβί mensis 566,3.
 τῷδε τέτευχε τάφω 279,2. ἀθλοῖς
 τετεύχων 947,2.
 τυῖδε 988,3.
 ἐτύμβευσεν 517,1. τυμβεύσαι 420,3.

τυμβίτας πέτρος praef. 222 b 2.
 τύμβω i. e. τύμβω 181, 1. Add.
 181 a 1.
 τυμβωρυχῶν 337, 7.
 τύπος cum sit imago τύποι vultus
 sunt 84, 3. 610, 6. τύπους φίλους
 108, 3.
 γράμμ' ἐτύπωσε 89, 6. τὰ γράμματα
 722, 7.
 χάλκιο τύπεντος 990, 7.
 εἰκότος τύπωμα Add. 874 a 4.
 τυράνων deorum 1028, 14.
 τύρην Pergami 1035, 15.
 ἰππόθεν τυχήσας 811, 6.
 τῶς 915, 6. 992, 3.
 υακίνθω 547, 5.
 ὕβριν Καμβύσῳ 1000, 8. ἔσβεσαν
 ὕβριν 748, 3. ἐλοῖν ὕβριν ἀλευάμε-
 νον 847, 2.
 ὕβριστῆς χρόνος 338, 4. ὕβρισται
 831, 8.
 εὐχόμενος πάτρῃ τὴν γλυκερὴν ὑγίην
 795, 2. ὑγίειαν δοίητε 797, 5. τῆς
 γλυκερῆς ὑγίης δῶρον 885, 2. εἰς
 ὑγίην προχέοντα ὕδωρ 835, 6. θνη-
 τοῖσιν ὑγίην (προχέω) 1071, 1.
 ὑγιῆ θήκαιο 802, 4.
 ὕδατὴν νάρκισσος 548, 3.
 ὕδατίοισι 271, 6.
 πηγῇ ὕδατόεσσα 828, 1.
 ὕδροβόλοισι δρόσοις 1036, 3.
 πλάζετ' ὕδει 1028, 74.
 ὕδραν Lernaeam 1082, 3.
 αὐλακος ὑδροφόρου 559, 4. ὑδροφόρον
 sacerdotem Dianae 872, 3.
 οὐχ ὑμένοιον ἐμοὶ φίλα ἄνυσε μάτηρ
 208, 19. οὐχ ὑμένοιον ἦσέ τις 236, 5.
 564, 5. οὐδ' ὑμένοιον ἐκλαγον 256, 7.
 οὐδὲ γάμων ὑμένοιον αἰείσαμεν 655, 9.

θρήνοισι βοητὸν ὑμῆναον 418, 7. ὑμε-
 ναίοις 1028 col. III 19.
 ὕμμιν 478, 1. ὕμμι 1046, 71.
 ὕμνῳ 1030, 1. ὑμνέομεν 1027, 33.
 ὑμνοῦμεν 1049, 11. ὑμνῆ 973, 10.
 ὑμνεῖν 1073, 8. ὕμνησε 471, 2. ὑμ-
 νήσω 559, 4.
 ὕμνηπόλε Apollo 802, 1.
 τὴν σὴν ὕμολογοῦντι χάριν 797, 6.
 μάθησιν ὕμνοποιόν 193, 2.
 ὕμνον ἔτευξε 818, 23. ὕμνον κέκλυθι
 1027, 6. μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας
 882, 1. ὕμνω μέλψῃ 1035, 17.
 ὕμοι 988, 3.
 ὑπάγω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν (loquitur
 defuncta) 369, 6. ὕπαγε, ᾧ ὀδοιπόρε
 646, 7.
 ὑπαί 1028, 56.
 οἶκον ὑπαίδιον praef. 474 a 6.
 ὕπαρχος (de vario significato cf. ad
 906, 1) 354, 3. 902, 1. 903, 1 (θυῖκον
 ὑπάρχων Sardes). 906, 1. 911, 1.
 921, 4. Add. 903a 2. 4. ἀπ' ἀνθυ-
 πάτων καὶ ὑπάρχων 909, 1.
 τῶν ὑπαρχόντων rei familiaris 460, 6.
 ὑπατείης χάριν 908, 5.
 ὑπατικόν Add. 888 a. Συρίας 919, 4.
 ὕπατε πάτερ Iupiter 792, 1. ὑπάταν
 βασιλιίδα τιμάν 1028, 53. ὑπάτην
 ἄφῃσιν 795, 1. — ὕπατος consul
 praef. 1119 a 2. Αὐσονίων ὑπάτου
 553, 3. ὑπάτου δάμαρ 674, 1. ὑπά-
 τιο (πατρός) Add. 903 a 2. ὑπά-
 των λάχος 919, 6. γόνος 921, 4.
 πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας
 498, 6.
 ὑπείροχος ἄλλων 1057, 1. τὰ ὑπείροχα
 1028, 52. ὑπείροχα κυδαίνουσα
 272, 21.
 ὑπένεστι τάφῳ 238, 4.

- ὑπέξ ἄχους λεύσσειν· ὑπεξάλυξιν 1034,21.
 χεῖρα ὑπερθην ἔχεις 831,10.
 δόξης ὑπέρμαχος christian. 1062,1.
 ὑπερμενὲς ἄχθος 618,9.
 κῦδος ὑπέρτατον 471,3. ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου Serapis Add. 874 a1. ὑπερτάτοις Ἴρη καὶ Διὶ 1096,10.
 ζείδωρον ὑπερτείνουσα Isis 1028,73.
 βωμὸν ὑπερτίθεισαν 823,6.
 ὑπερφιάλοις 1028,79. ὑπερφιάλους ἀδίκους τε 831,5. ὑπερφιάλους διανοίας 41,1.
 δίκην ὑφέξεις 337,7. ὑποσχεῖν οὐαὶς 1046,81.
 τοῖς χρόνοις ὑπηρέτις (ἢ μείωσις) 424,5.
 κῆξ ὑπνοδοτεῖρη 312,1.
 ὑπνώοντος 243,12.
 ὑπνώδης dormiens 774,1.
 σῶμα πόντος (ἔχει) πάτρας καὶ Δέσβου μέσσον ὑποβρύχιον 230,2.
 στήλαις ὑπέγραψα 727,3. ὑπέγραψαν 1128,20.
 ὑπόδειγμα φιλάνδρων 435,2.
 ὑποδδείσας 618,5.
 κρημῶν ἄλμ· ὑποδεξάμεναι (σπιλάδες) 225,2.
 ὑπόκει 1140,8.
 ταῦρον ὑποζεύξας 618,15.
 δεῦρ' ὑπόκειται 696,1.
 κῦρος ὑποκλάζοισι 1028,53.
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2.
 ὑπολανθάνετε 588,7.
 στύγιον χῶρον ὑποναίετε 624,1.
 ὑπένασσε τάφῳ Add. 228 b 2.
 λοιμοῦ ὑποσημαντήρα Apollinem 1034,30.
 ὑπέστενε γαῖα 618,17.
 ὑπόσχεσιν τὸ πρᾶγμα γενναίαν ἔχει 1039,20. 1040,25.
- τῦμβος ὑπουδαίων μακάρων 441,1.
 ὑπουδαίος θεοῖς 1034,22.
 ὑπούλως λαλῶν τινι 387,7.
 ὑποχεύει 808,4.
 Παρθικὴν ἐφ' ὑσμῖνην 549,8.
 ὑστάτιον τελέσασα ἐνιαυτόν 212,5.
 ὑστατίου καὶ κενεοῦ λέχους 418,8.
 ὑὺς 760,1.
 πάντα ἐκ φρενὸς ὑφάνασα 1028,14.
 ὑφέιλετο 1108,1.
 πάντως ἂν ὑπέστη οἷς θανέειν αὐτός 192,7.
 ὑφαύχνα θῶκον 903,1.
 ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων 320,1.
 ὑψιμέδων Iupiter 792,1. Serapis 832,1. Christus 1060,2. ἀνάγκης ὑψιμέδοντος 594,7.
 ὑψινόου μούσης 440,10.
 δένδρεσιν ὑψιπετήλοις 271,2.
 Ἄττει ὑψίστω 824,2.
 μνήμα ὑψιφανές Add. 97 a 1.
 θῶκων ὑψόθεν 912,2.
 ὑψορόφοιο μελάθρου 224,7.
 ἀφ' ὕψους δισκοβόλησε 336,6.
 ὑψοῦ πωτωμένη (ψυχὴ) 522,13.
 κλέος ὑψώσας 243,27.
 ἥλιος φαέθων 403,21. 1000,9.
 σῆμα φαεινόν 448,1. ἠλέκτροιο φαεινοῦ 618 ep. 19.
 φαεσιμβρότῳ Ἀπόλλωνι 798,1. φαεσίμβροτε Τιτάν 1025,1. Telephone 1027,33.
 φαεσφόρον Dianam 798,2. ἀρμελατῆρα 618,1. V. φωσφόρος.
 φαίδιμον ἄνδρα 173,5.
 φαίδρον ἐταῖρον 1085,5. φαίδρῃ χελιδονίς 582,3. φαίδρον aedificium vocatur 1059,1. περὶ φαίδρα πρόσωπα 1027,32.

γραφαῖς φαίδρυνεν 1075,6. νόος εὐσε-
 βή φαιδρύνεται 1064,11.
 φαίνοντα (ἄελιον) 1028,31.
 δγίων φαλαγγα Add. 874 a 8.
 εἰς φάος ἀθάνατον 250,6. φάους δρό-
 μον 374,4. τρίτῳ φάει die tertio
 Add. 241a14. φάος σοφίης 496,4.
 ἀρετῆς 889,1. θήκας φάος 262,6.
 V. φῶς.
 φαρμάκοις ἀνωδύνοις 595,3.
 ἐν φάρεσι λευκοῖς 774,3. λευκοῖσιν
 φάρεσσιν (Hesiod.) 1110,2.
 Φαρμουθί mensis 832.
 φασγάνου 549,11. dat. 790,8.
 φάσματος sphingis 1016,3.
 ῶ φαῦλον οὐ συνείπετο ἀλλ' οὐδὲν ἢ
 τὰν μαῖραν ὡς ἐπέδραμεν 258,8.
 φαύλην κραδίην ἔχετε (ἄ θνατοί)
 496,5. φαύλως τι πράξας 1039,21.
 1040,26. οὐ φαύλως recte 1085,9.
 πυρὶ φέγγος (flammam) ἀπέσβεσα
 618,18. ἄρτιον ἔργου φέγγος tem-
 pus rei opportunum 1028,39. γλυ-
 κερὰν φέρε φέγγος saluterum 818,13.
 Μουσέων φέγγος Homerum 1084,3.
 δισσῶν συναίμων φεῖδω 413,8. νέων
 πεφίδησο 647,16. φεῖδω γῆς 618,
 32. φεισάμενοι χώρης 1015,2. φει-
 δόμενος ζωῆς Add. 241 a 12. οὐδὲ
 φείσαντο δακρυῶν 696,6. φείσατο
 1028 col. II 4.
 φέρβω 1028,78.
 φερέκαρπος Ποιμάνδρου γενεή 496,2.
 φερέσβιε Παιάν 1026,1.
 φερεσσιπόνοις μερόπεσσι 1026,5.
 Αἰγείδας φερεστέφανος tribus attica
 928,3.
 παῖδα φέριστον 256,3. θήκατο ἄλλο
 φέριστον 1052,5. τελετῆς φερίστης
 823,5.
 φέρτατον ἠίδεον 289,2. ἀγεμόνα 978,

8. φερτάτῳ Αὐσονίων 498,4. θη-
 ρῶν φέρτατοι leones 242,5.
 τόδ' ἀγαλμα φέρων θήκα 831,3. ἔτι
 θερμὸν πνεῦμα φέρων ἀπὸ πυγμαχίας
 942,2. ἐν ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον
 261,13.
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον 204,17.
 φηγόν Dodonaeam 995,9.
 φήμη περίβωτος 878,9. φάμα κα-
 ρύξει 223,10. φάμα Δελφίδι πειθό-
 μενοι 843,2. αὔξουσα φήμην πα-
 τρὸς εὐκλεῆ γραφῆ 211,4.
 οἶον Ὅμηρος ἔφη 1080,2. ἔφησε iussit
 785,2. φαντί 851,5.
 οὐκ ἔφθης vel ἔφθη c. inf. 114,3.
 295,3. 435,5. 664,3. ἐφθάσθης
 τύχης δηλήμασι 538,1. ἐφθάσθη
 μοιρέων necesse 315,4. ἐφθασας ἀλό-
 χου πρώτος εἰς μακάρων χῶρον ἐλ-
 θεῖν 423,2.
 φθέγματα 1002,4. 1003,6.
 εἰ φθέγγη τι, λάλησον 1012,1. φθέγγε-
 σθαι praedicari 993,6.
 ἔφθιτο 333,6. φθίμενον δέμας 261,9.
 σῶμα 261,12. οὐ φθίμενον δῶμα
 caelum 261,8.
 φθόγγωιο 1013,6. ἠδυλάλους φθόγγους
 Add. 1029 a 4.
 τὸν φιλάθλον ἄγαν 895,2. γυμνασί-
 οισι φιλάθλοις 113,1.
 φιλανδρίας ἦθος Add. 497 a 7.
 Δαμοστρατείας τῆς φιλανδρίας 642,16.
 σεμνή καὶ φίλανδρος 721,1. μήτηρ
 σεμνή ἠδὲ φίλανδρος 642,12. μη-
 τρὶ τῆς φιλάνδρω 387,12. ὑπόδειγ-
 μα φιλάνδρων 435,2. φιλάνδρους
 ἡρώνας 648,7. ψυχῆ φιλανδροτάτη
 547,14.
 φίλενθεον 176,2.
 πακτίδα τὰν φίλεραστων 560,5.
 φίλεργον mulierem 243,1.

φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 φιλευήχην Διάπανι 827,5.
 φίλατο 580,2. φιλάμενος Μούσαις
 247,4. 580,2. Χάρισιν 269,4.
 φίλεισι 990,12. φιλέεσκον 366,4.
 φιλέεσκες 422,6.
 μνήμα φιλημοσύνης 9,2.
 φιλητέων ἀνακτα 1108,2.
 πᾶσι φιλητέ 280,1.
 ἦρωσ φιλοῦ 781,4.
 φιλοθρέσκων νόμος 1028,5.
 στοργῆν φιλομήτορα 680,4.
 σῆμα φιλοξενίας 880,6. Add. 842a4.
 φιλοξενίης μοῖραν ἔχων 752,3. πίστιν
 ἠδὲ φιλοξενίην 543,2.
 δῆμον φιλόξερον 1046,64. φιλόξερον
 mulierem 545,1. Add. 545c2.
 φιλόπατρις 272,15.
 φιλόπλου νέων ἀγέλας 223,7. φιλόπλου
 ἀντ' ἀρετᾶς praef. 856a3.
 φιλοπόνει subscr. 1119.
 φίλος i. q. φιλία 289,6.
 φιλόσοφος 106,4. 391,2. φιλοσοφωτά-
 την 874 in.
 φιλοστοργίας χάριν 248.
 φιλόστοργος πρὸς γονεῖς 151. φιλο-
 στόργιο γυναικός 403,6. φιλοστόρ-
 γους χάριτας 244,6.
 φιλοσύγγαμον σύνερον praef. 474a5.
 φιλότεκνον 465,5. φιλότεκνε 202,1.
 φιλότητι μιγεῖν 397,5. παρήμενον ἐς
 φιλότητα 312,12.
 ἐκ φιλοτιμίας 1059,2.
 φιλότιμος ἀγορανόμος 1075,3.
 μνήμα φιλοφροσύνης 117,4. 557,1.
 δέξο φιλοφρόσυνος 815,2.
 φιλόχριστον Add. 545c2.
 φίλτρον φιλίας 299,2. φίλτρων εἴνεκα
 189,4. φίλτροισι δάμασσαν 683,2.
 τὸ πῦρ φλέξεις 646,10. τῶμα πυρὶ
 φλέξας 320,2.

Kaibel, Epigrammata graeca.

ἐφίλησα τὴν φλίην 1111,6.
 φλογερώτερον ἔγχος fulmen 618,20.
 φλοῖσβον 1028,76.
 φλόξ 618,8. 1034,26.
 ἦ πεφόβησαι; 726,10.
 φοινῆν γαστέρα 1033,21.
 φαιτάδι ὄργᾶ 1028,41.
 χερσὶν φονίαις 290,4.
 φονέεσσαν δῆλων φάλαγγα Add.
 874a8.
 δένεται αἶα φόνῳ 1049,8. φόνων
 βριθουσα (βούβρωστις) 793,4. οὐ
 χεῖρα φόνοισι μιάνας 713,9.
 φορβάμονα γαῖαν 1028,9.
 εἰκόνα ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς
 ἐκάστου 385,2. φορέων θεόν (Me-
 nander Amorem) 1085,3. ἐπι-
 χθονίη πεφόρηται 650,10.
 τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμᾶνα φορῆναι
 1046,24.
 Ἀμφιονίς ἦραρε φόρμιγξ 1053,1.
 πληρῆς ὁ φόρτος 502,21. ὠδίνων
 φόρτον 467,2. φόρτον ὀδοπορίας
 710,2.
 φραδαῖσι Νυμφῶν 762,2.
 φραδμοσύναις 859,4.
 φράζε 248,1. φράζου 199,3. 1038,12.
 φράσον 256,2. φράσας 430,12.
 615,8. φράσει 655,4. ἔφρασεν
 ἱστορίην 878,4.
 στόμα πέφρακται 551,9.
 σᾶς ἀπὸ φρενός 845,1. φρενός ἐξ
 ἰδῆς 797,2.
 φρικαλέον λόγον 1028,12.
 τὴν φρικτὴν (ὀδόν) 565,4.
 φρονούση τὰ ὄσια 161,5. ὀρθὰ φρο-
 νεῦντας 253,1.
 φρόνησις ἀνδρῶν 796,2.
 φροντὶς ἀδελφείου 574,2. τίν' ὑπ
 σπλάγγχαις φροντίδα κεύθεις 1034,5.
 ἔχε φροντίδα κόσμον 618,19. τα

- ὁ ἕστερα φροντίδι κεῖθε 618,24.
 adn.
 φροῦδον σῶμα 560,10.
 φρουράς δεσμόν 849,4.
 φρουρεῖν 829,3. 1033,14.
 φύλακον 774,5.
 ἔργων καὶ πολέων φύλακα 913,2. ἡ-
 θεῖον Mercurium 948,2.
 ἐν μνήμη κάρτα φυλασσομένη 338,6.
 μνήμη σε φυλάξομεν 663,5. ἐφύ-
 λαξεν (τέχχαν Ἀσκλαπιῶ) 506,5. 11.
 (Ἄδης) τὸν ἄρωγόν νούσων εἰς
 Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη 202,4.
 ἐφύλαξας Ἀτινίαν, ὧ κακὲ δαῖμον,
 εἰς θρήνους 644,1. σᾶμα λεόντεσσιν
 πεφύλακται 242,4.
 φυλέτας χορός 927,1.
 φυλάς 928,2. 957,5. φυλὴν Κεκροπι-
 δῶν 844,4. φυλαῖς 929,1.
 ἀθανάτων μετὰ φύλον 1110,3. Κελτῶν
 φύλα 831,11. ἀσπετα φύλα victo-
 riarum 926,7. κατὰ φύλα 923,3.
 φυλόπιδος ἐξέερυσαν 183,6.
 φυσικῶν Dionyso 1035,5.
 φύσις (δημιουργὸς τῶν ὄλων) 1002,4.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7.
 ἀρετῆς φύσιν 64,2. πατὴρ φύσιν
 ζηλῶν 1107,2.
 φυταλίης 812,2.
 φύτλα 1036,4.
 ἀνθεα πάντα φύουσι 368,4. φύοις
 ἀνθεα 569,6. πάντα φύοντι Atti
 824,3. κείθεν ἐγὼ φυόμεν 640,2.
 τῷ πατρὶ τῷ φύσαντι 76,2. φύντα
 τρεῖς ἐπταέτην 413,2. ἔφυσ transitive
 167,1. ἔφυσε intransitive (?)
 690,5.
 φυλάδες ἄρκτοι 1028,46.
 φωνήν i. q. φωνεῖν 989,1. 990,2. φω-
 νεῦντι i. q. φωνεῖσι 978,11. φωνήν ἀπὸ πέτρου ἴεσθαι 998,8.
 δῶξαν φωνάεσαν 609,2.
 ὁ πάτρας ὅσιος φῶς 539,1. φωτὸς
 δικαιοτάτου 63,2. ἀρτιτόχου φωτὸς
 615,2. φωτῶν εὐχή 618,39. φωσι
 φράσας ἀρετάς 615,8.
 φῶς πάτρης 602,3. φῶς τὸ θανόντων
 Christus 725,8. φῶς πατριόν
 726,1. φῶς πᾶσι βροτοῖσιν Isis
 1029,7. μελίχιον φῶς Christus
 1069,4. κλέους φῶς Add. 1228a6.
 φωτὸς λυκάβαντας 622,5. αἰώ-
 νων φωτὸς ἐπαυράμενος 839,2.
 φῶτα dies 988,6. φῶτε δύο
 lucernas sive fenestras 645,4.
 V. φάος.
 φωσφόρον Ἑκάτην 807,2. ὅσων φωσ-
 φόρον αἰγλήν 1033,13. V. φαεσ-
 φόρος.
 ὡς χάδαν πῆ 1130,2.
 ἐχάρη 989,8. χήραις particip. (?)
 990,9. κεχάρητο 489,3. κεχαρ-
 μένος 240,7.
 χαίτην ἀπλεκτον 790,8.
 μὴ χάλα 1038,3.
 χαλκελάτου σάλπιγγος 350,4. εἰκόνι
 χαλκελάτῳ 944,2.
 χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.
 χαλκεοτέχνην 269,1.
 χαλκόπτης 54.
 χαλκοῦ στήσειν τινα 915,8. τέχ-
 νης χαλκὸν εἰς καμούσης Add.
 874a3.
 χαλκοτύπου παλάμαις 907,2.
 χάδε τύμβος 404,3.
 ἐλπίδων χαράν 246,6.
 χαράδρης χεῦμα 782,1.
 ἐχάραξα 267,1. 1016,9. 1028,11. ἐχα-
 ραξε 502,7 (σιδήρῳ). 627,4. 957,3.

995,12. 1021,1. 1101,1. χαράξας
 594,6. 822,11. χαράξατο 246,5.
 κεχαραγμένον 702,6.
 χαρίεις τύπος 1072,10. χαρίεν τέλος
 647,7.
 χαρίζετο λειπομένοισι 727,7. χαρίζο-
 μενος δαπάνας 409,6. πνεῦμα 204,
 18. μὴ μύρα, μὴ στεφάνους χαρίση
 στήλη 646,9. χαρίσαι absol. Add.
 646 a 6. χαρίσαι ἱστορίαις πόνον
 979,2. κεχαρισμένος 580,9. τῶμῳ
 κεχαρισμένη θυμῷ 725,9. κεχαρισ-
 μένον ἔσται 1035,12. κεχαρισμένον
 ἦσται ἀγαλμα 1046,48.
 θεοῦ χάρις 1068,3. Φειδιακὴν χάριτα
 794,4. χάριν πνεύσι 811,7. εἶχεν χάριν
 ἐπὶ μετώποις 570,7. εὐσεβείας 61,3.
 τιμᾶς 335,9. βαίην χάριν 685,4. δισση
 χάρις 1126,1. διπλὴν χάριν 1119,2.
 κενεὰ χάρις 851,1. ἐπιτυμβίδιον
 χάριν 621,5. χάριν νέμων 786,3.
 τίνουσα 787,2. πορών praef. 1046
 a 2. ἀντιδιδούς 753,2. 758,2. ἀν-
 ταποδοίη 784,2. τελεῖν χάριτα
 845,4. χάριν οὐκ ἔλαβες 475,4.
 χάριν οἱ ἀπεμνήσαντο δικαίαν (dei)
 768,9. χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
 95,3. χάριν θεμένη 753,4. ἐκσώ-
 ζων Add. 228 a 5. τιμῶσα χάριν
 σὴν 776,4. χάριν οἶδα 200,2. 803,4.
 947,7. ἔγνω 822,3. χάριτες φιλίης
 99,2. χαρίτων φάος 1027,14. λοι-
 σθοτάτας χάριτας 573,8. ὠδῶν
 χάριτας 514,6. χάριτας γενέταισιν
 ὀφειλομένας 207,5. ἀνδρὶ δεικνυμένα
 χάριτας 244,6. χάριτας λαβεῖν
 397,2. τὰς βίβλου χάριτας παρέχων
 398,2. δαπάνην ἔξανύσας χάρισιν
 430,8.
 χαριστήρια Add. 805 a.
 χαριτοβλεφάροις ἄμμασι 169,2.

χαριτωπίς 169,7.
 πολίταις χάσμα 859,6. πάτρα 917,3.
 λαλέοις δὲ τι χάσμα τῷ 1014,1.
 τοῖς ἀγαθοῖς χάσματα 452,16.
 χάσματα δόξης 818,19.
 βότρυν χαρμοδότειραν 1028,79.
 χαροπὸς Ἄρης 180,1.
 χαρτάρι(ος) 309,2.
 Βορέου χεῖμα 214,4. χείματος ὄρη
 1067,3.
 ποταμοῦ χειμεριοῖσι δρόμοις 1078,2.
 χειμῶν 649,5.
 Κυκλωπέας χειρὸς ἔδειμε βία 1053,2.
 ἔργα σοφῆς χειρὸς 569,3. μετὰ
 χεῖρεσι 313,1.
 χείρονας λύπας 707,5. χειροτέρη (νοῦ-
 σος) 314,16.
 χελιδονίς 546,11. 582,3.
 χαράδρης χεῖμα 782,1. Νεῖλου 981,3.
 χεῖματα Νεῖλου 979,5.
 χοὰς χεῖουσαι 313,3. V. s. v. λοιβή.
 χρυσὸν ἔχευε ἀμφὶ λίθῳ 804,1. ἡδὺ
 χέουσα μέλος locusta 546,12. χεί-
 λεισι λειρὰ χέων cicada 546,10. γέ-
 λωτα χεῖς 1027,32. χέεν χῶμα
 89,5. τύμβον ἔχευε 335,12. χεῖσαν
 (τάφον) 234,6. χέομαι effusa sum
 550,12. γαῖα χυθεῖσα praef. 222
 b 11. τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
 mater 184,1. χυθεῖσα μήτηρ
 (Memnonis) Ἠώς 995,5.
 χηλὸς 325,5.
 χήρα 365,5. χήρην 590,2. Add.
 497 a 7.
 χηρείαν 664,7. χηρείαις μείνασα
 674,5.
 χῆρος δόμος 224,5. χῆρον βίον 406,
 13. χήρη εὐνή 1046,12.
 ἐν χηροσύνῃ 370,2. χηροσύνην 574,6.
 θαλαμου 204,14. χηροσύνης δάκρυον
 376,4.

παρ' ἔχθαϊς χθαμαλαῖς 272,8.
 χθισδόν 989,1.
 χθόνιος τάφος 31,2. 97,3. χθονία
 Ἐκάτη 1136,5. χθονίων ὄρμον
 958,13.
 τρίς δύο χιλιάδας 712,2.
 χιλῶ 1046,83.
 χιονεῖς προσώποις 169,3.
 χῖος iactus caninus 1038,2. 17.
 σῶμα χιτῶν ψυχῆς 651,6.
 χλαῖναν περί αὐχένι θέσθαι 114,3.
 χλαμυδιφόροι 1035,15.
 ἐκ χλαμύδος ὤχετ' ἐς Ἀδα 222,3.
 χλαμύδας περί χρωτὶ βαλέσθαι
 295,3. χλαμύδεσσι ἀμφεμμέναι
 1035,25.
 ποίην χλωρὰ θέουσαν 1046,83.
 χναδόντος ἰούλου 569,1.
 χοῶν Add. 297 a 5. χοαῖς ibid. v. 3.
 χοὰς χεῖουσαι 313,3.
 ἡλικίης χοικῶν 157,1 adu.
 χοιράδας 1028,77.
 χόλος Satanas 1140,3.
 σοφῆς ἱερῆς τε χορείης 608,2. ἔστασα
 χορείαν 1028,65.
 χορεύει 650,11. ἐχόρευεν Add.
 688 a 7.
 ἐχορήγεε 929,1.
 χοραγία 928,9.
 χοραγοί 927,1.
 ἡμερσέντα χορόν Musarum Add.
 1029 a 6. χορῶν deorum 1025,9.
 ἡθέων χοροῖς 1049,6. φυλέτας χο-
 ρός 927,1. ἡδυγέλωτι χορῶ (comico)
 925,1. χορῶ ἀνδρῶν 923,1. ἐγκυ-
 κλίοισι χοροῖσι 926,9. χορόν εὐρὺν
 ἄθυρον 325,9. — χορὸς ἀθανάτων
 (turba) 288,2. ἐς χορόν ἡμιθεῶν
 1046,57. χορὸς ἡμερίδων 1046,50.
 στίχων χορόν 995,12.
 ἡλυσιγισι χοροστασίγισιν 1046,58.

φαίνων χραισμησιν ἅπασιν Add. 903a 3.
 ἀγαθῶ χρησάμενον βιάτῳ 273,2. χρῆ-
 σαι βιάτῳ 303,3. φθονερίῳ δαίμονι
 χρησαμένη 497,2.
 τὸ χρεαῖν 519,6.
 χρῆζω 794,2.
 χρῆμα τὸ πᾶν Θείας (cuniculae)
 626,1. χρῆματος Ἀύσονίου aerarii
 622,4.
 χρημοσύνην ἔλιπεν 594,12.
 Φοίβου χρημοῖσι 1038,26.
 χρησμοῦδέ Manduli 1023,2. Apollo
 1040,3.
 χρηστῶ πρὸς πάλην 602,1.
 λουτροῖς χρिसαμένη Χριστοῦ μύρον
 726,2.
 χρονίους πρήξιας 878,8.
 χρόνου τέλος 217,6. τὸν αἰὲ χρόνον
 884,5. 1013,1. χρόνον aetatem
 218,2. ἐν μακροῖσι χρόνοις 394,2.
 τεσσαράκοντα χρόνους ἐνιαυτῶν
 475,6. εἴκοσι δις χρόνους λυκα-
 βάντων 586,3. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα
 χρόνους βίατον τελεθούση 686,3.
 πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα 601,2.
 εἶτ' ἤμην πρότερον εἶτε χρόνοις ἔσο-
 μαι 615,6.
 χρυσάορος . . Add. 688 a.
 χρυσῆς Ἀφροδίτης 727,4. χρυσῆς
 θεοῦ 257,1. αὐτῆς χρυσότερη
 Κύπριδος 582,2. χρυσὴν εἰκόνα
 857,4. χρυσέῳ ἀγάλματι 897,1.
 χρυσείοισιν ἀγάλμασιν 896,3. χρυ-
 σείοισι θρόνοισι deorum 312,12.
 χρυσοῦς nummos aureos 356,4.
 χρυσοῦν ποιήσεις χρησμόν 1039,22.
 1040,27. χρύσειον γένος ἀνθυπο-
 φήνας Christus 1024,2. στόμα
 πέφρακται τὸ χρύσειον 551,8.
 χρυσοέθειρε Apollo 1025,3.
 χρυσοθρόνος Ἴσις 1028,7.

θεῶν δώματα χρυσοπαγή 465,14.
 χρυσόπολι Ἱεράπολι 1074,2.
 χρυσοῦ παμφανώντα βολαῖς Sara-
 rin 832,2. χρυσοῦν ἔχευεν ἀμφί
 λίθῳ 804,1. οὐχὶ πέπλους, οὐ
 χρυσοῦν ἐθαύμασεν 83,1. χρυ-
 σοῖο καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ κρέσ-
 σων ἦν ἔλιπες σελίδα 618 ep. 19.
 οὐδὲν ἀφανρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.
 χρυσοστέφανος Osiris 1029,2.
 χρυσοχέλυ Παιάν 1023,1. 14 adn.
 χρυσοχόος 619,2.
 χρώμασι θείοις 610,5.
 ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
 569,8. χλαμύδας περὶ χρωτὶ
 βαλέσθαι 295,3. οἶος ἔφυς χροά
 655,4. εἴμασι κοσμοῦμεθ' ἐπὶ
 χροά λευκοῖς 1049,9. πορφυρέαν
 ἐσθῆτα λιθοξόος ἐς χροά λευκὸν
 θῆκε 1107,1. τηκομένη χροά
 καλόν 423,8. λευκοῖσιν φάρεσσι
 καλυφαμένα χροά καλόν 1110,2.
 χυδανὴ γαῖα 495,2.
 χυτὴ κόνις 151,1. χυτὰν κόνιν 573,5.
 χυτὴν καταχεῦαι 1034,25.
 χῶμα 585,1. τῇ τῶν χυμάτων
 (monticulorum) κόνει 996,3.
 τύμβον ἔχωσεν 409,2. 517,10. τάφον
 246,1. σῆμα 248,7. χῶσεν sepe-
 livit Add. 497a5.
 μετέβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.
 βαλῶν ψαιστὰ παρὰ Ξοάνῳ 779,6.
 φαλμοῖς 928,8. φαλμοῖς ἀγίοις 427,6.
 τάφους Κεκροπίους Διβυκῶν ἀντὶ λάχεν
 ψαμάθων 118,6. παρὰ ψαμάθοις
 779,4.
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.
 ψαῦον μελέεσσι 491,7. ψαῖσας βιό-
 τοιο 587,3.

ψευδώνυμόν με δαίμων θῆκεν 42,3.
 νύκτα μίαν ψεῦστιν 418,3.
 ψηφοδέτης 532,2.
 βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης 870,7.
 βουλῆς Ἀρείας ψῆφος 893,1. ψῆφον
 δικαίαν 1039,23. ψῆφους καὶ μέ-
 τρα διδάξας 597,3.
 κατὰ ψυχάν 980,2. ψυχὴν εἶλαν ἀπ'
 ὄσων 314,24. δώσει τάνδε λίθῳ
 ψυχάν 1109,2. — ψυχὴ ipse homo
 430,9. ναῖω ἀθανάτη ψυχὴ 261,11.
 ἀγαθὴ ψυχὴ 701,1. ἐμαὶ ψυχαί
 310,5.
 ψυχικὰ δῶρα 815,4 adn.
 ψυχίον 615,2.
 δάκρυα οὐ ψύχει γενέτης 152,11.
 κενεῶ πρὸς ψύχετε-τύμβῳ 292,5.
 ὠγγυλίον Ἐριχθονιδῶν 845,2.
 ὠδαῖς τιμῶσιν τάφον Add. 297a3.
 ὠδέλω Patarensi 412,4.
 παῦσον ὠδίνουσα 321,12. ἃ Κύπρις
 ὠδίνει anxia est 1103,2.
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2.
 ὠκεανός 1015,13. ὠκεανοῖο Add.
 242a1. Αἰγαίου ὠκεανοῖο 1140,7.
 ὄσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται
 1088,2.
 νηὸς ἐπ' ὠκυάλου 228,6.
 ὠκύμορος 540,2. gen. 246,1 (ὠκυμοί-
 ρου). 527,1. dat. 374,5. 383,3. acc.
 699,1. Add. 242a4. gen. plur.
 674,6.
 ὠκυπέτης μόρος 148,2.
 νέας ὠκυπορούσας 981,10.
 ὠκυπόροις ἐλάταις 1028,65.
 λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀίδην
 474,2.
 ὠμῆστὰς θῆρας 831,6.
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2. ὠμῆν

- δπώραν 1039,24. ἐξ ὠμῶν χρόνων | ὄριον ἄνθος 319,3.
 130,2. ὄνα 1025,4. ὦ ἄνα 786,6. ὄριστος ἐν ἡμερίοισι 441,6.
 ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24. ὠρομέδων Apollo 1025,3. 1036,2.
 χείματος ὄρη 1067,3. ἐνείατος ὄρη | ὠροσύνης 414,4.
 891,2. ἀνθούσης ὄρης 324,4. καθ' | λύκος ὠροκτάς 1028,47.
 ὄραν 550,5. — ὄρα tempestas | ὡς ἐμέ 328,2.
 482,1. καὶ ὡς 333,9. καὶ ὡς τεθινῶσαν
 ὠραῖον καρπὸν 812,4. | 313,13.
 ὠφελίην τέχνης 780,4.

VI. RES ET GRAMMATICA POTIORA.

- Acherusius lacus lacrimis defuncti inpletur 702,8.
- acrosticha 149 cf. praef. 725. 726. 1096. duplex 979.
- acroteria in templo: Victorias inter duas media Proserpina 818,10.
- adiectiva duplici generi adstricta *αὐχμηροὺς εὐνάς* 431,3. *κῆρα μινυθᾶδιον* 603,2. triplici *κυνδάλιμος* 511,1. 874,1. 917,4 et compositum *ἀκίνητος* 1046,73. — adi. *ἀμύμων* barbarus dat. pl. *ἀμύμων* 451,3. 594,6. — adi. mascula forma cum substantivo feminino 594,7. 1046, 50. 1075,3. — adi. cum substantivo eiusdem stirpis 155,1. 365,3. 564,4. 692,3. 838,2. — duo adi. eiusdem stirpis sed sententiae contrariae *πολύπαιδας ἄπαιδας* 344,11.
- adoptata filia 205,2.
- adpositio *ὄστέα καὶ σάρκας — παῖδα τὸν ἠδύν* 90,1. *θῆσθαι νέκυν εἰς ἐμὲ νηδύν* 502,8.
- adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.
- aedificium epulantium in usum 1049 adn.
- Aeneades *omnes Romani* 1046,3 adn.
- aenigma Homero propositum 1105. de talis 1120. arithmeticum 1121.
- Aesculapius a Baccho altus educatusque 1027,43. incantamentis adversatur 1026,2. ab dis inferis timetur 1026,3.
- agonotheta 491,6. V. ind. verb.
- agricolae 116. 321. 446. 452. 453.
- Aiacis heroum prope Ilium novum 1081. — *Αἴας* nomen anapaesticum 1095 adn.
- τὸ ἀληθές* et *τὸ σαφές* inter se opposita 1084,13.
- Alexandri M. origines 1088b.
- ἀλλά* postpositum 30,5. 42,3. 618 ep. 5. *ἀλλά* — *δέ* 609,4. V. *δὲ* *ἀλλά*.
- ἄλλο* praescriptum alteri epigrammati 550.
- Amor *σώφρων* 811,7 cf. Add. cum Pane luctans 1103. balnea face calefacit 810,10.
- amoris expertibus gravem poenam minatur Isis 1028,40.
- anacolutha oratio 372,33. — anacoluthia participii 704,3. 870,7. — V. casus.
- anaglyphum describitur 96,2.
- anagnostes christianus 427,6.
- analogica forma *εἰσιέτω* pro *εἰσίτω* 1138,2 cf. adn.

anaphora articuli 207,1 (ὁ — ὁ — ὁ).
 822,1 (ὁ — ὁ). Add. 552 a5 (ὡ — ὡ — οὔ). 601. 841. 863,9.
 900 (τόν — τόν — τόν). 582. 904
 (ἦ — ἦ — ἦ). 1064,11 (ἦς — ἦς).
 418,3. 556. 678 (τήν — τήν — τήν).
 555,1. 3 (τήν — τήν — ἦ — ἦ). praef.
 222 b6 (ταῖς — ταῖς). 859,7. 1027,
 30 (ὦ — ὦ). articuli cum pron.
 relat. 260 (τάν — τάν — ἄν — ἄ —
 ἄ). pron. relat. 643,7 (οὔ — οὔ).
 1028,46 (ἄν — τάν). 663,7 (ὡς μέν
 — ὡς δέ). 655,5 (οἷος — οἷος —
 οἷος — ὄσσων τε). 1080,2 (οἶον —
 οἶον). 569,7 (ὄσσα — ὄσα). pron.
 demonstr. 822,5 (οὔτος — οὔτος).
 618,34 (ταῦτα — ταῦτα). 1028,
 36 (ἄδε — ἄδε — ἄδε). 1029,3
 (αὐτός — αὐτός). 831,13 (αὐτόν —
 αὐτόν). negationum οὐ — οὐ 208,
 19. 374,3. 551,10. 696,5. 719,4.
 οὐχί — οὐ 83,1. οὐ — οὐδέ 256,7.
 274,1. 564,5. οὐδέ μέν — οὐδέ 663,5.
 οὐδέεις — οὐτίς 391,1. οὐ — οὐ —
 οὐ 373,3. 1064,5. οὐκ — οὐκ —
 οὐδέ 655,3. μή — μή — μηδέ 646,9.
 οὐκ — οὐ — οὐκ — οὐχί 646,3. οὐ-
 κέτι — οὐδέ — οὐδέ — οὔτε 720,3.
 οὐ — οὐ — οὐδέ — ἀλλά 546,5. οὐ
 — οὐ — οὐ — οὐ — οὐ 649,5. οὐκέτι
 — οὔτε — οὐ — οὐ — οὐ 271,1. ἐν-
 θάδε — ἐνθάδε 720,1. ἐνθεν — ἐνθεν
 935,5. τήλοῦ μέν — τήλοῦ δέ Add.
 242 a9. πάντη — πάντη δέ — πάντη
 δέ 909,5. ἄρτι — ἄρτι 208,1. 239,3.
 465,1. 624,5. ἔτι — ἔτι 569,1. νῦν
 — νῦν 1041,1. εἰς — εἰς 547,1.
 αἰαῖ — αἰαῖ 562,1. οἴ — οἴ 418,7.
 565,5. εἰς — εἰς 939,1. εἰς — εἰς
 — εἰς 1139,1. μία — μία 547,15.
 645,1. ἄξια — ἄξια 994,6. ἔξοχε

— ἔξοχε 243,10. ὕβριε — ὕβριε 243,
 15. πολλοῖς — πολλοῖς 609,1. εἶδε
 — εἶδε 327,5. εἶλεν — εἶλεν 30,1.
 ἴσχεο — ἴσχε 651,5. κλαίει — κλαίει
 — μύρονται 550,1. κλαύσατε —
 κλαύσατε 564,1. οἶδε — οἶδέ τε
 994,1. — anaphora turbata 567,5.
 anima κοῦφον πτερόν habet 312,5.
 curis libera evadit 653,4. anima
 et corpus igne purgata 109,5. ani-
 ma tamquam mutuum a caelo ac-
 ceptum redditur 613,6. Add.
 772 a 4 cf. adn. deo hominis vir-
 tutem nuntiat (christian.) 422,5.
 anima defunctae loquens adparent
 parentibus 320 b. 372,33. anima-
 rum migratio 882,3. anima ad
 caelum, corpus in terram, similia
 21,5. 35,5. 41,1. 90,2. 104,5. 148,3.
 150,7. 156,1. 159,2. 175,3. 225.
 243,5. 18. 250,5. 261,5. 288,4.
 315,1. 324,1. 325,5. 422. 432.
 462,5. 12. 502,12. 522,13. 642,7.
 651,2. 652,1. 1063,3. Add. 646 a3.
 anni nota additur 322 sq. 341. 380.
 396. 410. 421. 452,8. 793. 832.
 841. 844. 901. 978. 983. 987 sq.
 996. 998 sq. 1063. 1069. 1096.
 Antiochus tribus atticae eponymus
 vocatur ἔγγονος Ἡρακλέους 957,6.
 Anubis rex deorum 1029,1. eius no-
 mina ibid. 1 sqq.
 Apollo εὐσεβέων χῶρον ἐπερχόμενος
 Add. 228 b 8. iuvenibus omnia
 bona tribuit 473,4. eius statua
 consecranda ad pestilentiam aver-
 tendam 1034,29.
 aquam frigidam Pluto rogatur ut
 defuncto porrigat 658,1. 719,11;
 quae aqua Mnemosynes ex fonte
 est 1037,5.

aquaeductus Hadriani Athenis 162,5.
Sardibus 903,2.

ara XII deorum Xanthi 768, Athenis
1043,3.

apud Arbela pugna conmissa 1088.
Arcadium cum Syracusanis Gelonis
aetate conmercium 744 adn.

archetypum commune 56 sqq. 371
adn. 414 sq. 449 adn. 576 sqq.
896 sq. 983 sq.

architectus 412. 450,7. 599. 1058.

archontes attici 820,2. 844. 868,3.
927. 928,7. 954 sqq. 960. 963 sq.
966. 968 sq. 1128,18. Add. 886 a5.
— ἀρχόντων καὶ ταμιῶν Calliupo-
litanorum 1034,33.

arenae Thebaeae iuxta Memnonem
996,3.

Aristarchi praeceptum 831,7 adn. cf.
1035,13 adn.

Aristophanis Byzantii de Menandro
iudicium 1085,12.

Aristotelis mors voluntaria 847,3 adn.

articulus ab substantivo ipso verbo
seiuinctus 1047,3. art. τό enun-
tatio interrogativo praemissus
339,3. relativo 1046,72. art. cum
pronome αὐτός male coaluit
τάτόν 311,3. ταυτοῖς 425,6.

artificis nomen additum 6 (cf. praef.)
8. 13. 43. 472. 751,3. 752. 759.
761. 763. 765. 769,2. 850. 851.
852. 853. 917. 932. 938. 947 b.
Add. 4 a. 197 a. 492 a praef.
938 a. 1100 a.

assessor tribunalis Bithynici 395,4.

astronomus geometra philologus idem
homo 185.

asyndeta 155. 644,5.

Athenae θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι
τε 88,7.

attica in doles in epigr. neapolitano 557.
aurifex 46,1. 619.

auriga 375. 611 sq. 932 — 935. au-
riga, deinde nauta 339,6. 11. —
aurigae ab imperatore statua per-
missa 935,1.

avus, non pater nominatus 444,2.
avus et nepos cognomines 752,1.
890,1.

αὐτάρ ab initio epigrammatis 154.
in apodosi 325,5.

Bacchi specie indutae statuae 705. 821.

Iuliae Balbillae origines 991,9 sqq.

barbarae formae verborum: εἶλαν
314,24. ἀνεῖλαν ibid. 18. ἀπήγαγαν
526,2. ἤρπαξες 570,1. ἦτον i. q. ἦν
719,2. ἐξέτεμετες 570,4. ἤλιπα 167,6.
ἤλυθα 564,4. ἤλυθα 722,1. 920 II 2.
ἔσχα 290,4. 689,7. 722,2. θέλαις
(opt. aor. ἤθελα) 339,3 adn. κατ-
έκτην 546,15 adn. κατέλιπα 731,3.
ἤφεραν 168,2. substantivorum ac-
cusativi ἀωρότηταν (?) 372,32 adn.
λιμέναν 168,3. λυκάβαν 828,8. πα-
τέραν 372 in. 522,10. νεότηταν 368,8.
πατρίδαν 168,5. 920 II 1. χάριταν
167,6. adiectivorum: ἀσφαλὴν πρᾶ-
ξω 1038,32. ἡδὺν et γλυκύν neutra
719,8. 9. pronominum: ἐμέν pro
ἐμέ 322,6. τίς pro ὅστις 376 a. b. c.
722,7. καὶ ὅτως pro ὡσαύτως 1038,
24. — augmentum imperativo ad-
ditum 452,19 (προὔπεμπε).

Bassidarum originem Bassus homo
romanus iactat 892,1.

ἡ βουλῆ τῶν φ 877. τῶν χ 867. 955.
τῶν ψ 878.

brevitas quaesita 315.

- Cabiri Vrani filii Jovem nascentem viderunt 1035,7 sq.
 caelebs gloriatur 522,7. 713,11.
 calceamentum senatorium 1046,23 adn.
 Cambyses Memnonis eversor 991,3. 1000,8. 1003,5.
 canis 329. 332. 626. 627.
 Capitolinum certamen 618. Capitolinus Jupiter (?) 398,1 adn.
 caprifera figura 1102.
 carmina auro et electro potiora 618 ep. 19.
 casuum anacoluthia 339,7. 609. 624,5. 920 II 2. — nomin. pro vocativo 475,5 (πολὸν φίλτατος). 907,5 (φίλος). — gen. σφῶν κτεάνων pro ἐκ σφ. κτ. 407,6. genetivi duo, unus subiectivus, alter obiectivus copula ἡδέ coniuncti 1066,2. — accusat. pro nominativo 722,4 adn. acc. duplex τὸν κῆδος ἑμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις 493,6. acc. plur. decl. prim. ultimam corripit δίκας 647,15.
 Catana εὐσεβέων urbs 887,1.
 Cecropis filiae Minervae sacerdotes 1046,54.
 Celtarum in Asiam expeditiones Add. 242 a.
 cenotaphia 89,1. 164. 230. 252. 285. 376. 475.
 Ceryx Herodis gentis auctor 1046,33.
 Chios vinosa 88,5.
 choregus 603 adn.
 christianus homo Ammonis templum adit eiusque rei veniam petit a Christo 1024.
 Christus aurei saeculi auctor 1024,2.
 circensium factionum certamina 935.
 civis duarum civitatum 35,9. 362,1. 376 e. — cives et peregrini coniuncti 1,1. 251,1. 264,9. 851,4. Add. 228 b 5.
 classis Pontica 337,1. Misensis 838.
 clausulae versuum sono similes, sententia diversae 564,2. 6. 570,3. 891,2 adn.
 Cleonaeorum apud Tanagram occisorum epitaphium 20.
 Codri sepulcrum 1083.
 columbarium in sepulcris Syriacis 441,9. 448,3. 450,2. 452,13.
 conloquium viatoris cum defuncto 110. 140. 218. 245. 247. 248. 667. cum sepulcro 256. 347. 625.
 comparatur puer cum Iaccho Endymione Hercule 690,5 sq. iuvenis cognominis cum Themistocle 112,3. mulier cum Alcestide 277,4. 648,8. cum Penelope 277,4. 471,3. 558,2. cum Sirenibus 582,1. cum Venere 582,2. cum Leda 648,8. cum Amazone 727,12. mulier Alcinoo hospitalior 545,2. domus cum Alcinoi magnificentia 1056,3. comparatur defunctus arboris ramo discerpto 538,6. (cf. 569,4. 570,4). defunctae mors cum raptu Proserpinae 324 adn.
 corpus naturae vinculum 463,2. — V. anima.
 crucis signum 1068,9.
 cubicularius 555,4 adn.
 Cypriorum regum gens 846.
 Daedala ludi 931,3.
 δέ in apodosis 243,32. δέ duplex 339,2. δ' ἀλλά 298,5.
 decurio (senator) 714,3.
 demoticum in ipsis versibus 75,3; in lusus gratiam 66,1.

Dianae Scythiae imago ab Oreste

Patnum translata 872,9.

dictata a ludimagistro 1119.

didascaliae 928. 929.

Δίκη corpora κατέλυσε 522,12. in
Δίκης fano hominum iustitiae
operatorum statuae conlocatae 905.
906. 909.

diphthongi ionicae *ao* et *eo* 774,2. 3.

distichon idem bis positum in eodem
epitaphio 506,6. 11. disticha sin-
gula ita sese excipiunt ut proximo
quoque unum aliquod ex superiori
vocabulum repetatur 261 adn.

diversium 935,3 adn.

donum hospitis 1132,2. mulieris ad
amicam 1130.

dorica forma ἀρετᾶς in epigr. attico
30,6. 69,1.

Dymaeorum de Eleis victoria 790.

η pro αι et contra saepius 372.

ἔαν verbi vis duplex 1111,4.

ἔϊτε in sola altera enuntianti parte
positum 588,6.

eliditur iota ἐνδὸθ' ἔχων 615,2. περ'
ἐμείο 870,7. iota dativi sing. elisum
excusatur 772,1. iota dat. pl. elisum
818,14. 1035,25.

enallages figura: βίος pro homine
489,3.

epanalepsis 202,1. 388,6. 549,9. 570,7.
828,5. 1027,31. 1044,1. 1089,4.
1140,1. Add. 1029 a 2.

epheborum amicitiae monumenta 957.
958. 963.

epigramma sepulcrale in vasculo
scriptum 1134. 1135. — ep. de
iuvene scriptum in mulierem trans-
latum 169; de virgine scriptum
iuveni adhibitum 521; de patre

scriptum in matrem translatum
679,3. — epigr. ἰσόψηφον 806.

ἐπιφάνεια Aesculapii 802,5.

epithetorum copia in carminibus atti-
cis 151 adn. 169 adn. 173,5.

epizeuxis figura 462,9. 467,3.

equus 625.

Erythrarum urbis fabulosa origo
904 adn.

Europae et Asiae nominibus inpe-
rium romanum comprehenditur
978,3. — V. s. v. Graeci.

Faustina maior altera Ceres 1046,6
adn.

floribus ornatum sepulcrum 73,1.
flores ad sepulcrum nascantur
569,6. ab ossibus flores 194,7.
547,1. 548.

fontes apud inferos duo Δήθης et
Μνημοσύνης 1037.

fratres tres duodenorum annorum, e
quibus duo eiusdem nominis 732.

futurum pro imperativo 646,10. cum
ἄν pro coniunctivo 376 b 1 c 1
d 1 e 2.

γάρ quarto loco positum 30,4. primo
alterius pentametri partis loco
233,8. ter deinceps positum 226,
3. 5. 7.

γε pronomini demonstrativo in titulo
dedicatorio additum 742,1 adn.

geometra v. astronomus.

gladiator 290. 350 sq. 529. 945. Add.
333 a. scaeva Add. 307 a. certamen
gladiatorium 407,4.

Gorgiae Delphis et Olympiae honores
Add. 875 a.

Gothorum in Gracciam expeditio
Add. 97 a 5.

- Graecorum et Romanorum nominibus omnes inperii gentes comprehenduntur 272,5. Add. 888a 2. V. s. v. Europa. — Graecorum sacra a Ioviano eversa 1060,3.
- grammaticus 402. 534. 538.
- gymnasia maiorum natu et adulescentulorum separata 223,7.
- γυνή ea quae peperit vocatur 505,3.
- Hades corrumpi non potest 141,3 cf. v. 6.
- Hadrianus poeta 811. 1089. Add. 888a 5; eius iter aegyptium 988 sqq.
- Harpocrates biformis 833,2.
- Harpylae liberis rapiunt 1046,14.
- Hectoris heroum apud Ilienses 1080.
- Hercules ab initio Alcaeus nominatus 1082a. Δίκως θετὸς υἱός 831,7. eius labores XII 863,7. cum parergis 1082. labores in poculo caelati 831. Hercules ἀρετῆς δοτήρ 831,13. eius coronas superasse aliquis dicitur 894.
- hermae poetarum in bibliotheca positi 1084 sq.
- Herodes *lingua Athenarum* 1046,37.
- heroum vetus data occasione restitutum 790.
- Herse Pandrosi partes agit 1046,32. 54 adn.
- hierophantae nomen tacetur 862. 863. dicitur maris gurgite immersum 863,4.
- histrionicus 604 sq.
- Horarum in Olympum reditus 1110.
- horae antemeridiana labori, reliquae quieti dandae 1122.
- Homeri et Menandri hermae ex adverso positi 1084 sq. Homeri patria 1084,5 sq. piscatorum aenigma 1105. Homereum apud Chios gymnasium 860,4. homericarum fabularum actor 101 adn.
- inaurata imago 804,1.
- indicativus post ὅς κεν (ἄν) 333,2. 884,6. post ἄφρα ἄν 406,8. post ὅταν 387,8. post ἵνα finale 1096,6.
- inperatorum epistula 407,9.
- insignia mutant Bacchus et Terpsichore 788.
- interpolationes lapidarii 1027,7—15. sacerdotibus pudicis tribuendae 1027,11.
- invidiae virtus 1115,2. 1116,1.
- iota ante vocalem epsilon factum in τύμβῳ εἰναλέω 594,8 et Πραιτωρεανός 364,1. — iota ante vocalem consonantis instar: συμφωνίαν trisyllabum 560,6.
- Isis super maris undis nata, ab Erebo nutrita, caeli terrae maris domina 1029,6 sqq. mundi conservatrix 985,4. lunam capite ferens Add. 874a 2; eius pompa 981,10. Isis apud Andrios culta 1028 p. 440; hymni isiaci publice inscripti apud Andrios, Memphitas (1028,4), Ietas (cf. praef.) ibid. Isiaci λόγοι ἱεροί et δημόσιοι distinguuntur 1028,10. leges indelebiles 1028,20. Isis et Osiris eadem matre nati 1028,16 adn. Isis mundum disposuit ibid. 27—34. navigationis inventrix ibid. 34. 55 sqq. victimas humanas prohibuit ibid. 45 adn. insulas ex mari evexit ib. 70. superbis inimica ib. 79. praeest nuptiis ib. 37. liberis et nascendis et educandis ib. 38 sqq. agris colendis ib. 77.
- iter ex portu Atheniensium ad

- aram XII deorum XL fere stadia 1043,4.
- Iupiter mortuorum vindex 542,6.
- iurat Iupiter per sidera 618,41. per Rheam *ibid.* 21. iuratur per Homerum 1084,12 adn. per Heliconem 99,5.
- iuris peritus 434.
- καὶ σὺ* in exordio epigr. 534,1. *καὶ δ' αὐτῆ* 272,21. *καί — δέ* 107,1. 108,1. 561,3. 569,6. 815,11. 818,9. — *καί* postpositum 618 ep. 7. — *καί* et *τε* inter se confusae particulae 253,5. 344,10 adn. 430,7. 1038,5. 23.
- καλός* sensu novicio i. q. *bonus* 838,1. *καρκίνων* versuum genus 1124.
- κεν* ex *κέ* i. e. *καί* corruptum a lapidario 674,3.
- figura *ἀπὸ κοινοῦ* 440,1. 948,4. praepositio *ἀπὸ κοινοῦ* posita 663,8. 1046,82. 1104,3. Add. 828a2.
- lapidarius correctus a poeta 218. a se ipso 238,2. 534,8. erravit quod male intellexit 1046,46 adn.
- laus defuncti, quod causam nunquam dixerit 713,12. quod nec causas dixerit neque uxorem duxerit 522,15 cf. v. 7. quod nemini iusiurandum dederit 713,12.
- legati Corcyraei Athenis 37. legatus ad iuperatorem missus 896,2. legatus 851 adn.
- leo ferarum rex 1016,5. leonum imagines in sepulcris 242,4. 502,5.
- liberi deis cari moriuntur praemature 153,13.
- libertus 580. 581. 616. 646. liberta 727,8.
- librorum Charidemi medici index 305.
- lingua graeca et latina 580,12.
- litterae π cumlatio 352,6. — litterae iuperativi ζῆθι: notae numerales 1122,2.
- ludimagister 294. 615. 616.
- luscinia mortua in Veneris gremio canet 628,2.
- Maecenatis ad Augustum praecepta 1022 adn.
- Martis specie indutus iuvenis Add. 874a5.
- mathematicus 597,3. 593 adn. medicus 200. 202. 243. 305. 506. 507. 519. 537,6. 554,1. 558,8. 593,1. 717,3. 884. 885. 886. Add. 805a. medica et obstetrix 45,1. medicae artis perita mulier 243,27. — medicus astrologus 592 adn. philosophus 594,11. medicus egregius et homo probus 107,1. 108,1. 507,1. 593,1. medici *οἰνοδόται* 853 adn. medici Paeonis filii 473,2. medicus laudatur quod vel libros adiit 853,3 sq.
- Megarensium urbs muris et aquaeductu instructa 913,3.
- Memno conlapsus 986. inter syringas numeratur 1018 sq. rhetori eloquentia par 994,1.
- Menandri herma v. Homerus. Amore socio dignus 1085,1.
- mensura itinerum publice insculpta 1043.
- mercator 256,4. 466,1. 714.
- Mercurius in palaestra positus iuvenum custos 948. *κηπουρός* Priapi vice fungitur 812. 814. Baccho sociatus 817,4. Aeneam pugna educit 1046,25. Mercurii pater et

- flius Priapus 817,3. eius specie
 indutus homo 949,1.
 meretrix 610.
 metonymiae figura: persona pro re
 995,5. 997,2 (Aurora). 1028,55.
 (Amphitrite). ib. 58 (Tethys).
 metrum mutatum propter nomen
 616,6.
 miles 308,1. 403,14. 445,2. 447,2.
 448. 449,4. 713. 1055,2. Add.
 273a. miles et agricola idem
 446,5.
 mimus 606. 607. 608. mima 609.
 Minerva Veneri sociata 794. ca-
 ptivum liberat, sanat aegrotum
 1038,20. Minervae Phidianae ex-
 emplum 794. eius statua ὑπάτην
 ἄφρων hippodromi denotat 795,1.
 Mnemosynes apud inferos fons custo-
 diis circumdatus 1037,5.
 monosyllabum νήρον 832,1. λαούς
 981,11.
 monstrosus infans 706.
 monumentum vetustate dilapsum
 restitutum 461. 477. 843. 1089.
 mortis genera: bello interfecti 1. 21.
 24—30. 34. 180. 182—184. 209.
 242. 333. 461. 477. 487. 489. 490.
 790. Add. 471a. 874a8. morbo
 absumpti 131. 136. 149. 190. 314.
 413. 431. 434. 550. 737. pesti-
 lentia 11. 375. profluvio mortua 218,8.
 febrī 247,2. 465,6. tabe 471,6.
 partu 77. 238. 505. Add. 241a
 17. morbo et labore 618 ep. 3.
 senio morboque 500. senio 126.
 vi percussi 280. 285,2. 334. 624.
 de rupe praecipitatus 225. 482.
 voluntaria morte 847. Add. 497a2.
 equum venatus occidit 335,4. in-
 cantamentis amatoris perit puella
 683. — V. naufragi.
 mortuus mente praeditus 334,5. bene-
 volum se promittit 278. 328. cum
 mortuis licet conloqui 217,2. iu-
 venibus licet mortuis loqui 325,7.
 mortua marito liberos commendat
 79,4. mortuus adloquitur matrem
 ante mortuam 69,3. matrem su-
 perstitem adloquitur 510,3. gau-
 det matre iuxta sepulta 637,1 coll.
 491,7. mortua una pro omnibus
 369,6. mortuis querellae molestae
 151,14. mortuorum duo ordines
 terrestres et caelestis 650,10. mor-
 tuus deorum a cyatho 312,16.
 mortui infantes Plutonis et Pro-
 serpinae oblectamenta 272,10. mor-
 tuus ex nihilo natus ad nihilum
 recidit 646,14. fit στύλη τύμβος
 λίθος εἰκῶν 311,5.
 mulier deae (Dianae?) vel deorum
 soror 874,8. Serapidi vicina posita
 875,2. honoribus impertita propter
 aviae merita 857; propter patris
 875. pro marito mortua 547,10.
 ante maritum mori cupit 558,3 sq.
 Musa fatum non arcet 98,2. Musae
 lugent mortuum 538,3. omnis
 carminis inventrices Add. 1029a3.
 musicus (ἄοιδός) a regibus honoratus
 926,16.
 mysteriis Eleūsiniis initiati Dioscuri
 Aesculapius Hercules Hadrianus
 863,5 sqq.
 naufragi 179. 186. 214. 219. 230.
 256. 432. 643. Add. 463a1.
 nauta 650.
 negatio aucta οὐδέ — οὐ 580,7.

- Nemeonices primus Sidoniorum 932.
 Neopythagoreorum praecepta 1031
 adn.
 in nomine luditur 63,1. 128,6. 189,5.
 223,11. 245,4. 398,1. 435,3. 440,9.
 467,3. 469,1. 502,2 cf. v. 8 (ita
 ut nomen idem adiectivum sit
 Νήδυμον ὕπνον). 615,10 (ita ut no-
 men Φίλητος idem adiectivum sit).
 558,7. 621,6. 622,1. 640,4. 659,2.
 708,1. 737,1. 824,6. 1016,1. nomen
 duplex (ὁ vel ἡ καί) 387,4. 399,2.
 979 acrostich. pueri nomina tria
 diversa 867 adn. liberorum no-
 mina non addita 9,1. infantis
 biennis nomen additum 136,2.
 nomen filii desideratur, patris ad-
 ditur 209. nomina ab ἀλκή deri-
 vata 183 adn. nomina attica ex
 adiectivi φύλας formis facta 852
 adn. nomen numeris inhabile mutat
 metrum 616,5. in duos versus di-
 remptum Add. 805a5 adn. nomina
 romana in graecam speciem trans-
 formata 473,1 adn.
 numeralis nota metro aptata 283.
 694,3. cardinale pro ordinali cum
 substantivi numero singulari 415,2.
 in numero litterarum lusus vertitur
 1096 (v. epigramma ἰσόψηφον).
 numero quaternario momentum tri-
 buit 43.
 bis nupta mulier Add. 241a. puella
 nupta XIII aetatis anno 681,3.
 nutrix 48. Peloponnesia 47.
 Nymphae puellam sustulere 570,10.
 571,1.
 Odeum Regillae σῆμα 1046,46.
 ὀδοιπóρε pro παροδοιπóρε adn. 167,1.
 οἶος adiectivum ad verbum pertinens
 ad subiectum refertur 116,5.
 optativus sine ἄν 562,7. 618,38.
 oraculum Apollinis Grynei 1035.
 Alexandri Abonotichitae 375,2.
 ex Aeno urbe datum 1034. Apa-
 meense 836,2. de annonae inopia
 1036. oracula talorum 1038. 1041.
 ex litterarum ordine et disposita
 et distribuenda 1039. 1040. — ora-
 culorum sermo 1038 p. 455 adn.
 ordo verborum turbatus 435,5sq. adn.
 Osiris rex Aegypti 1015,9. sphingis
 s. Isidis vir 1015,8.
 οὐ apud coniunctivum οὐ μιν ὀνόση-
 ται 1046,30.
 οὐδέ postpositum 618 ep. 13. οὐδέ
 δέ 720,4.
 οὐτε — οὐκ (pro οὐτε) 618 ep. 3.
 oxymoron 700,5.
 Pambocotia ludi 931,3.
 Panathenaica pompa 910.
 Parthenii Nicaeensis patria 1089,12
 adn. eius in uxorem epicedium ibid.
 p. 492. Tiberio et Hadriano di-
 lectus poeta 1089,3.
 Parthenon: νηὸν Ἀθηναίης 910,3.
 patria duplex ἡ μὲν φύσει, ἡ δὲ νό-
 μισιν v. s. v. civis.
 pauperum cura 366,3. 543,4. 727,7.
 pentametri duo prosae orationi in-
 serti 326.
 Periandri praeceptum in cochleari
 argenteo 1113.
 pestilentia II p. Chr. n. saeculo in
 Asia 375. 793. 1035. Athenis
 1027 adn.
 Φειδιακὴν χάριτα 794,4 adn.
 philologus v. astronomus.

- philosophus 600. Ἰαονίης ἐμπέραμος σοφίης 553. stoicus 105,1. cynicus 1017. Pyrrhonius Add. 241b. philosophus rhetor 170,9.
- pluralis pro duali lapidario ignoto 1027,22. pro singulari in metri gratiam 955,1. plurali maiestatis utitur deus 781,3; mulier attica iv saeculi 78,3.
- podagra laborantibus vinum commendatur 853 adn.
- poeta 98. 99. 330. 415. 618 (puer). Add. 277a 5. poeta comicus 38. tragicus (non histrio) 39,3. poeta postea mercator 613.
- positivus cum superlativo coniunctus δικαιοτάτοι τ' ἀγαθοί τε 648,10.
- praeconum certamina 938,2.
- praef. urbi (Cpoli) 535,1. praef. equitum 868,2.
- praepositionis ἀμφί usus singularis Add. 241a 1. 10. 17. διά c. dat. 828,7. πρό c. dat. 841,1, 3. σύν c. genet. 539,4.
- Priamus a se interfectum Achillem gloriatur 1079,2.
- Priapus genua flectens 782,5.
- privatus homo magistratuum honores procurat 905. 906.
- producta paenultima in vocc. πατήρ 483,1. πυρί 1015,2. Χίος 88,6.
- pronomini αὐτός formae: ἀτόν 311,3. ἀτώων 321. ἐατοῖς 340. pron. pers. εἶϛ pro ἐμοῦ 618,19. cf. 23. possessiva cumulata ἐμὴν σύμβιον ἐμεῖο 372,18. pron. demonstr. duplex ὅδ' ἐκεῖνος 633,1. οὗτος ὅδε Add. 273a 1. pron. demonstr. iteratum in enuntiato relativo 1111,3 (Callimachi epigr.) 397,4. pron. relat. τόν, ubi ὄν metrum flagitabat (vi p. Chr. n. saec.) 1064,5. pron. relat. κατὰ σύνεσιν constructum 1028,20. adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.
- pronuntianti ζ i. q. σ est 204,5. 387,1. 395,1. 433,3. 491,8. 587,4. 727,2.
- propheta Apollinis 858sq.
- pugilator 262. 291. 602. 942. praef. 942a 1. pugilator idemque pancratiasta eodem die vicit 942. pugilatorum victoria cruenta 942.
- Regillae genus 1046,3.
- rhetor 228. 229. 442. 590. 931.
- sacerdotes 211,1. 827,3. 832,3. Minervae 43,3 (XL per annos). 97,1. Matris magnae 44,1 (mulier). Apollinis 191. 192 (Carnei). 800,2. 823,1. Apollinis et Jovis 465 (mulier). Dionysi 819,1. Proserpinae 494,1 (virgo). Musarum κληδοῦχος 226,7. Herculis 952,2. Alíos 861—873. — dea ipsa sacerdotes eligit 872,1. 12. 873,5. sacerdotes sorte lecti 858sq. Aegyptii veterum fabularum periti 992,4.
- sacra Graecorum abolita 1068. sacra pro avertenda pestilentia 1034,21. 1035,13. sacra quotannis obferri solita neglecta insequenti anno duplicata 815,10. sacrificant Palladi vitulum, Jovi et Baccho bovem, taurum Aesculapio 1035,21 sqq. Plutoni haedum, Proserpinae ovem, nigrum utrumque 1034,23.
- Satanae convicia 1140,1—5.
- scriptor rerum ionica usus dialecto praef. 877b.
- senatoribus filiis gloriatur pater 934,2. sepulcrum (sacerdotis) iuxta Iovis

- templum 465,8. iuxta domum 444,4. in ipso domus circuitu 682,4. sub arboribus 400. 433 (cf. Hom. II. Z 419). sub vite 720,6. sepulcri parietes picti 546b. tumulus θάλαμος apud inferos 143,2. sepulcrum de defuncto nominatum 182. sepulcrum pulcrum bonis gaudium, malis dolor 452,15.
- servus 623. 624. serva 121. 531. Add. 313a. servus in libertatem vindicatus 120,4 (v. libertus). servi de terra nati 606 adn.
- ἐν σίγῃ cognomine 168,4.
- singularis ethnici numerus pro plurali 743,2, quod tamen valde dubium exemplum est. — singulare κρατός refertus ad plurale θεοί 312,15. singulare παλάμη fortasse ad plurale ἀθάνατοι 562,8 adn.
- per somnium dei adparent 774,3. 785,4.
- sol omnia facit ut crescant 1031,1.
- sorum par musicum 102. φιλίαν et πλοῦτον πατρικόν sororum par communes censet 81,2.
- sphinx Isidis vice fungitur 1015,8. expectat Osirin longinquis ex terris reducem 1015,8. 12. in sphingis nomine luditur 1016,1.
- statuae hominum dis consecratae 849—852. 858sq. 862—872. 874—876. Add. 886a5. iuxta Promachon statua posita 912,4. iuxta Sarapidem 875. iuxta Dianam 874. Bromii et Victoriae statuae ὑπὸ δισσοῖς τρίποσιν positae 924,4. statua sub ulmo posita 898,2. Eudoxiae statua argentea 921,1. statua marmorea veste porphyretica induta 1107. equitis statua 855.
- substantiva neutri generis pluralia cum verbo plurali 128,7. 368,4. subst. αἶξ masculino genere utitur 872,4. heteroclitum θρηῆνος (ὁ et τὸ θρηῆνος iuxta) 344,2. 6. 13. 15.
- superstitum voces circa defunctum 99.
- tabernae vinariae 810,7.
- Tantali poena 734,8.
- Taphii fontis titulus idem apud Nauptios 1071.
- Telesphorus deus princeps epheborum receptus Athenis 1027 adn.
- ex terra nata ad terram redeunt 75,2. 156,1. 288,3. 438,1.
- thermae 810,10.
- thesmothetae omnes archontes 878.
- tibicen praef. 474a.
- tmesis exemplum in sepulcralibus nullum praeter 517,11. ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις expressum fortasse ex Callimachi ep. 23,1 ed. Schn. Praeterea 816,3. 849,3. 928,9. 995,5. 1027,26. 1028,39. 1046,17. 61. 71. 72. 75. 1133,2.
- τοί particula addita pronomini demonstrativo 258,1. 6.
- toparcha 430,7.
- tribus omnes victoria non explorata unum una tripodem dedicant 926.
- Triopas sacrilegus 1046,95.
- Troadis vici 335.
- unguenta et corollas vetatur viator sepulcro inponere 646,9.
- Vranus Noctis filius 1029,6.
- Valentinianorum secta 726 adn.
- venator 196,1. venatores circenses 351,2. 885,1.
- venatio circensis 407,5.

Venus cum Iove et Gratiis inploratur ab defuncta ut maritum liberosque tueatur 369,4. eius statua in maris litore posita 810,1.

verba motus et quietis mutant structuram velut βαίνεω ὄχεσθαι ἐν 425,6. 690,3. ἦκειν ἐπὶ χώρῳ 714,4. εἶναι κεῖσθαι οἰκεῖν εἰς vel ὑπό τι 134,2. 141,1. 212,3. 215,6. 256,1. 380,2. 431,3. 502,22. 728,2. Adde κοσμήσαμεν εἰς στέφανον 372,29 et εἰς Δήμητρα pro eo quod est in terra 618,12. — omissum verbum ἔχειν 123. dedicandi verbum 385,4. infinitivus fut. ἔσεσθαι 1046,76. ἔστησαν in enuntiato relativo 909,8. — verbi genus medium pro activo μίμνεται 265,2. φυλαττομένῳ 816,4. πεπαυμένον 1030,2. κευθομένα 1081,2. — verbi vis ambigua πιστεύσαντες *fidentes* simul et *committent* 875,6.

versuum exitus vitio liberi 1038,39 adn.

Victoria Bromio sociata 924,3.

virgo peperit 205,4.

virtutis monumentum Helicon 500,4.

vitae domini curam vino rependit 1119,1.

vocabulum idem bis iuxta positum, sed metrico accentu diverso 551,5. voc. rei proprium vitatur a poeta elegantiore 948,3. V. s. v. ἰαύω ind. verb. votum pro reditu 980,12. 981,7. 1023. votum a filio susceptum pater ratum fecit 756,2.

ἔγνεύου ubi metrum postulabat συν-εύνου 212,1.

Ἐγεία Aesculapii πρῶτον σθένος 1027,5. ὕπαρχος proconsul 906 adn.

VII. SCRIPTORES.

- Aeschyli *Agam.* v. 110 Herm. = 24,3.
Agathiae vel eius quem ille imitatus est distichon Anth. P. VII 593 = 512.
Alcaei Messenii fortasse epigr. n. 790.
Anacreontis fr. 94B = 19,2.
    epigr. spurium A. P. VI 139 = 758.
anonymus poeta citatur 480,3.
anonymi poetae versiculus 1112.
    A. P. IX 610 = 1118.
        IX 704 = 889b adn.
        X 43 = 1122.
        X 111 = 1116.
        XI 193 = 1115.
Paus. V 24,3 = 743.
    VI 10,7 = 938,2 adn.
    VII 17,7 = 855,6 adn.
Planud. ap. Duebn. A. Pal. II 608 = 1124.
Antipatri nescio utrius A. P. VII 25 = 116,5 adn.
Antipatri Sidonii A. P. VII 6 = 1084a.
    VII 29 = 787 adn.
    VII 164 = 248 adn.
    VII 748 = 223,4.
    append. Plan. 131 = 208,25.
Antipatri Thessalonic. A. P. IX 517 = 640,4.
Archiae A. P. VII 140 = 483,1 adn.
Aristotelis *Pepli* ep. 62B = 41.
    ep. 64B = 1135.
Arius poeta homericus 1009 subscr.
Arrianus 1015 subscr.
Asclepiodotus poeta, procurator Caesaris 993.

Automedontis A. P. XII 34 = 430,4 adn.

Balbilla v. Iulia.

Caecilia Trebulla 1001. 1002. 1003.

Callimachi *hymn. Jov.* 94 = 974,1.

Apoll. 9 = 259,3.

112 = 455,1.

epigr. 2,5 Schn. = 618 ep. 10.

11,2 = 268,8. 559,7.

23,1 sq. = 517,11 sq.

26 = 841 adn.

43 = 1111.

52,1 = 250,1.

Cratetis Thebani fr. 1B = Add. 1029 a 1

Crinagorae A. P. VII 628 = 329 adn.

VII 643 = 371.

Damostratia Rufini uxor 642,16.

Dionysius Magnes 218.

Epicharmi fr. ap. Plut. *consol. Apoll.* p. 110 = 715,3.

Eueni A. P. IX 75 = 1106.

Euripidiae sententiae 1039,12. 1040,17.

Gregorii A. P. VIII 26 = 99 adn.

VIII 111 = 68.

VIII 147 = 1024,1.

Hegesippi A. P. VII 446,2 = 243,33.

Heracliti A. P. VII 465 = 675 adn.

Hesiodus v. infra.

Homerus v. infra.

Horatii *carm.* IV 3,1 = 403,1.

Isocratis *ad Demon.* 9 = 303,3.

Iulia Balbilla Sabinae Augustae comes aeolica dialecto usa scripsit
988—992.

Iunior 810 praescr.

Leonidae Tarentini VI 13 = 1104.

VII 163 = 247 adn.

VII 440 = 251,1. Add. 228 b 5.

VII 740 = 298,4 adn.

Licymnii in Hygieam hymnus 1027b.

Lucullus puer Theodori grammatici discipulus 534 cf. v. 7.

Menandreae sententiae 153,14. 340,8. 426.

Meleagri A. Plan. XVI 124 = 218,12.

Mettius Paeon Sidetes 1006. 1007.

- Moschi III 40 = 205,6 adn.
 IV 31 = 344,11.
- Oppiani *Cyneget.* IV 347 = 569,1.
- Panthes 721,4.
- Parthenii Nicaeensis carmen lapidi inscriptum torrente deletum ab Hadriano restitutum 1089.
- Patroinus 1026 subscr.
- Periandri praeceptum 1113.
- Philistionis A. P. VII 155 = 609,4.
- Philoxeni A. P. IX 319 = 795 adn.
- Pindari *olymp.* I 13 = 543,1.
 VII 7 = 787 adn.
- Pionius 647.
- Platonis *Apolog.* p. 37 B = 371 adn.
 A. Pal. VII 670 = 568,3 sq.
- Sanenos Psenosiridis f. 1022.
- Sarapion acrosticho nominatus 149.
- Sarapion 1016.
- Simonidis fr. 66 B = 1137,2.
 fr. 110 = 242,5 adn.
 fr. 113 = 539,3.
 fr. 122 = 371 adn. 576,4. 577,6. 578,2.
 fr. 132 = 748.
 fr. 142 = 768,1. 844,1.
- Solonis fr. 13 B = Add. 1029 a 1.
 praeceptum = 1114.
- Spartiani fides 811 adn.
- Speusippi ep. 1 B = 56,1 adn.
- Q. Sulpicius Maximus puer XI annorum 618.
- Theocriti XI 9 = 100,1. 345,1. Add. 552 a 3.
 XVII 57 = 250,1.
 XXIII 37 = 380,1. 533,1.
 XXV 158 = 1046,83.
- Trebulla v. Caecilia.
- Zosimus Nedyimi f. 502,19.
-

Memoriae homericae et hesiodeae.

Homero-centones 649. 998. 999. 1009 adn.

Homeri Iliad.

- A 30 τηλόθι πάτρης = 146,3.
 72 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε = 1040 in. ubi fortasse scribendum
 Φοῖβος Ἀπόλλων μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 605 λαμπρὸν φάος ἡελίοιο = 62,3. 588,5 et saepius.
- B 2 Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος = 101,4 coll. 502,2.
 46 ἀφθιτον αἰεὶ clausula = 742,2 et saepius.
 136 ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα = 280,4 ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.
 325 ὅο κλέος οὐποτ' ὀλεῖται = 456,2 οὐ κλ. οὐ. ὀλ. 853,7 ἐρατὸν
 τέχνας κλ. οὐ. ὀλ.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον = 863,11 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατ-
 κατέχευε Κρονίων ἐχενε πόλεσσω.
- Γ 47 πόντον ἐπιπλώσας = 256,5.
 89 ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ = 731,3 χθονὶ π.
 322 δόμον Ἄιδος εἴσω = 87,4 et saepius.
- Δ 165 ἐνμμελίω Πριάμοιο (codd. εὐ- = 537,5 ἐνμμελίω Τόμοιο.
 μελίω)
 166 Ζεὺς Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι = 320,1 αὐτὸς Ζεὺς Κ. ὑ. αἰ. ν.
 ναίων
 194 ἀμύμονος ἡγήτρος = 109,4 πολύφρονος ἡγήτρος.
 205 ἀρχὸν Ἀχαιῶν = 915,1 ἀρχὸν ὄρας Θεόδωρον Ἀχαιῶν.
 461 τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν = 99,1 τί βαρὺς σκ. ὄ. κ.
- E 3 κλέος ἐσθλὸν ἄροιο = 185,13 ὦν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
 4 ἀνάματον πῦρ = 618,7 πυρὸς ἀκαμάτοιο.
 64 οἱ τ' αὐτῶν = 452,3.
 71 ἴσα φίλοισι τέκεσσι = Add. 35 a 4 οἱσί τ' ἴσον τέκεσσι cf. v.
 8 adn.
 78 θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ = 343,3 θεὸς ὡς τίετο.
 83 θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή = 290,2. 714,7 ὤλεσεν — θανάτω μοῖρα κ.
 160 εἰν ἐνὶ initio versus. = 879,1 eadem versus sede.
 243 ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ = 725,9 τῷμῷ κεχ. θ.
 373 sq. τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φί- = 999 eadem ad Memnonem, unde
 λον τέκος Οὐρανωίων — μαφιδί- ῥέζοντα pro ῥέζουσαν scriptum.
 ως ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆ;

- 414 κουρίδιον — πόσιν = 325,12.
 444 μῆνιν ἀλευάμενος = 847,2 ὕβριν ἀλευάμενον.
 485 ἀτὰρ οὐδέ = 1046,43. 45 ἀτὰρ οὐδέ eadem versus sede.
- 749 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον = 1110,5 αὐτ. δ. π. μ. οὐρανοῦ, εἰς δ' οὐρανοῦ, ἄς ἔχον ὦραι ἴτον ὦραι.
- Z 15 οἰκία ναίων = 372,2 Πλουτέος οἰκία ναίω.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὐ εἰδῆς = 1068,11 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο κτλ. Similia saepe, velut 301,3. 339,3. 340,5. 408,1. 530,1. 698,5. 877,3.
 193 τιμῆς βασιληίδος = 1028,53 βασιληίδα τιμάν cf. adn.
 292 Ἑλένην — εὐπατέρειαν = 871,8 Ἴσιαν εὐπατέρειαν.
 380 ἰλάσκονται clausula = 1027,4.
 455 ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας = 461,1 ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν.
 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει = 698,1 παῖδά με τεθνηῶτα χυτὴ (sic scribendum) κ. γ. κ.
- II 86 ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ = 764,1.
 104 βίσιτοιο τελευτή = 33,7 et saepius.
 359 εἰ δ' ἔτεδν δῆ initio versus = 1046,32 εἰ ἔτεδν δῆ v. extr.
- ⊕ 13 ἐς Τάρταρον ἠερόεντα = 1136,3 ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντα.
 22 καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε = 228,5 καμῶν μάλα πολλά.
 361 ἐμῶν μενέων ἀπερσεύς = 1160,1 ἐμῶν μενέων συνέριθον.
 388 πόλεμον δακρυσέοντα = 19,2 adn.
 404 ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς = 324,7 τρισκαιδεκάτου περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ.
 539 ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα = 320,7 ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡ. π.
- I 143 θαλίη ἐνὶ πολλῇ = 649,2.
 161 εὐχομαι εἶναι = 750,3.
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζειν = 268,4 ἔργα δ' Ἀθηναίης.
 404 ἐντός ἔεργει clausula = 545,1.
 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν ὄψ = 998,2 ἐελδομένῳ μοι ἀκοῦσαι.
 446 νέον ἠβιώνοντα clausula = 598,3 παῖδας λίπον ἠβιώνοντας.
 457 καὶ ἐπαινῇ Περσεφόνεια = 449,3 καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονεία.
 486 ἐκ θυμοῦ φιλέων = 543,1 ἐκθύμῳ φιλέων.
 508 ἄσσον ἰούσας = 312,6 ἄσσον ἰόντα.
 544 θηρήτορας ἄνδρας coll. Δ 685 = 885,1 θηρεύτορες ἄνδρες.
 ἡγήτορες ἄνδρες
 561 πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ = 372,31 πατὴρ καὶ πᾶσα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 587,6 πατὴρ κ. π. μ.

- 699 *μυρία δῶρα διδούς* = Add. 877a4 *μυρία δῶρα τελεῖν*. 815,4
ψυχικὰ δῶρα διδούς. 1000,2 *μουσικὰ δ.δ.*
- K 47 *ἔκλυον αὐδήσαντος* = 998,5 coll. 988,1.
 212 *πάντας ἐπ' ἀνθρώπους* = 919,12.
- Δ 131 *ζώγρει Ἄτρεός υἱέ* = 841,7 *ζώγρει, δέσποτ' ἀναξ.*
 137 *ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν* = 558,5 *δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον.*
 471 *ἔσθλός ἐών* = 221,1 *ἔσλός ἐών*. 744,4 *ἔσλός ἐών et saepius.*
- 514 *ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων* = 600,1.
 529 *ἱππῆες πεζοὶ τε* = 849,1 *πεζοὶ δ' ἱππῆες τε.*
 573 *χρᾶ λευκόν* = 1107,1 *ἐς χρᾶ λευκόν.*
 813 *αἷμα μέλαν init. versus* = 1034,25 *αἷμα μέλαν eadem versus sede.*
- M 252 *Ζεὺς τερπικέρανος* = 320,6.
- N 99 *ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ'* = 1009,1.
ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι
 121 *ἐν φρεσὶ θέσθε* = 298,7.
 484 *ἦβης ἄνθος* = 658,2 *ἦβης — ἄνθος.*
 687 *οὐδ' ἐδύναντο clausula* = 324,5 *οὐδ' ἐδυνήθη.*
 763 *κέατο ψυχὰς ὄλεσαντες* = 620,8 *κείμεσθ' ἄλαλοι, ψυχὰς ὄλεσαντες.*
- 837 *ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα* = 288,4 *ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς καὶ Διὸς αὐγὰς*
- Ξ 169 *θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς* = 590,4 *θύρας ἐπέθηκα φαεινὰς, cf.*
 818,5 *θύρας τεύξαντο φαεινὰς.*
 177 *ἐκ κράατος ἀθανάτοιο* = 312,15 *κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο cf.*
 1046,75.
- O 352 *κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους* = 1028,50 *adn.*
 439 *ἴσα φίλοισι τοκεῦσι* = 884,1 *ἴσόν τοι τοκέεσσιν.*
 460 *ἐξείλετο θυμόν* = 320,2 *στέρνων ἐξείλετο θυμόν.*
 489 *ἀνδρὸς ἀριστῆος* = 343,2.
- Π 123 *κέχυτο φλόξ clausula* = 1034,26 *δανύσθω φλόξ claus.*
 457 *τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων* = 7,2. 502,6 *cf.* 249,4.
 540 *θυμὸν ἀποφθινύθουσιν* = 414,2 *θυμὸν ἀποφθίμενος.*
 548 *λάβε πένθος* = 233,7 *παλῶδρομον ἔλλαβε πένθος.*
 665 *δῶκε φέρειν* = 228,6 *ἔδωκε φέρειν.*
 711 *ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος* = 801,1 *ἐκατηβόλον Ἀπόλλωνα.*
 849 *μοῖρ' ὀλοή* = Add. 306a6 *μοῖρ' ὀλοή.*
 856 *ψυχὴ δ' ἐκ βεθέων παμένη* = 243,5.
- P 88 *φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο* = 1015,11 *εἵκελον Ἥφαιστῶ . .*

- Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια = 238,1 Μοῖρα καὶ Εἰλειΐθυια.
 77 σεῦ ἐπιδευομένουσ = 663,6 ἀρετῆσ σῆσ ἐπιδευόμενοι.
 89 παιδὸσ ἀποφθιμένοισ = Add. 1 a 1.
 184 κυδρὴ παρακαίσιτ = 654,7 adn.
 485 τὰ τ' οὐρανὸσ ἐστεφάνωται = 1046,72 ὅσσην περὶ τεῖχος ἐντροχον
 ἐστεφάνωται quod ex Homero aliter
 ac feci explicandum.
 499 ἀνδρὸσ ἀποφθιμένοισ = 1134,1.
 533 ποταμοῖο παρ' ὄχθαισ = 272,7 παρ' ὄχθαισ — Μαιάνδρου,
 cf. adn.
 603 ἡμερέεντα χορόν = Add. 1029 a 6.
 Τ 91 πρέσβα Διὸσ θυγάτηρ Ἄτη = 1028,15 τυράννων — πρέσβα, Κρόνου
 θυγάτηρ Ἴσισ.
 Υ 41 Φοῖβοσ ἀκερσεκόμησ = 800,1 dat. 801,1 acc.
 219 Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula = 1046,89 adn.
 222 πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν = 321,5 Δήμητροσ ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν.
 Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ = praef. 480 a 1 Φίλα δέ με γείνατο
 μήτηρ.
 Χ 44 εὔνιν ἔθηκεν = 552,4 εὔνιν ἔθηκ' ἀρετῆσ.
 268 παντοίησ ἀρετῆσ = 498,2. 609,3. 831,14. Add. 888 a 1.
 305 καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι = 527,5. Cf. 537, 3 et 7 x. ε. ἀκούειν.
 389 sq. conferri possunt cum 884,6. 958,12 sq.
 500 ἐπὶ γούνασι πατρός = 89,3.
 Υ 19 χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἶν = 235,1 χαῖρε Κρίτων' σοὶ μὲν γε καὶ
 εἶν Ἄ. δ.
 Ἄϊδαο δόμοισιν
 71 πύλασ Ἄϊδαο περήσω - 558,6 ἦν εἰσ Ἄϊδαο περήσω.
 91 ὅστέα νῶιν ὀμῆ σορὸσ ἀμφικα- = 173,21 ὀμῆ σ. ἀ. Cf. 590,10 ὀμῆ σ.
 λύπτοι ἀμφικαλύψει.
 149 νόον οὐκ ἐτέλεσσασ = 146,5 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον.
 846 βοῦσ ἀγελαίασ = 1082,10.
 Ω 105 πένθοσ ἄλαστον ἔχουσα = 243,21 πένθοσ ἄλαστον ἔχω.
 428 οἱ ἀπεμνήσαντο = 768,9.
 450 ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν = 1066,3 καὶ εὔ καθύπερθεν ἐρέψασ.
- Odysss.
 α 426 περισκέπτω ἐνὶ χώρω = 590,3.
 428 κέδν' εἰδυῖα = 498,9.
 431 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν = 569,1 πρωθήβην ἔτι κοῦρον.
 γ 1 ἠέλιος δ' ἀνόρουσε λιπῶν περικαλ- = 998,6 ἠελίου λίμνησ περικαλλέα ρεῖθρα
 λέα λίμνην λιπόντοσ.

- 196 ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατα- = citatur in Add. 228a 1.
 φθιμῆνιοι λιπέσθαι
- 433 πείρατα τέχνης = 1054,4 πείρατα πάντα τέχνας.
- δ 230 πολλά μὲν ἐσθλά μεμιγμένα, = 306,2 πολλά μὲν ἐσθλά παθῶν φρεσίν,
 πολλά δὲ λυγρά. πολλά δὲ λυγρά.
- 458 δένδρεον ὑφιπέτηλον = 271,2 δένδρεων ὑφιπετήλοις.
- 523 δάκρυα θερμὰ χέοντο = 372,34 δάκρυα θερμὰ χέουσα.
- 564 ἀλλά σ' ἐς Ἡλίσιον πεδῖον καὶ = 452,19 καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι
 πείρατα γαίης — ἀθάνατοι πέμ- ξανθὸς 'P.
 ψουσιν, ὅθι ξανθὸς Παδάμανθους
- 566 sqq. conferri possunt cum 649,5 sq.
- ε 174 λαῖτμα θαλάσσης = 1140,6 ἐς λ. θ.
- 323 ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν = 1073,5 ἐπὶ σκοπέλοις κελαρίζειν.
- 341 μάλα περ μενεαίνων = 146,5.
- 489 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς = 749,6 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς.
- ζ 175 πολλά μογήσας = 442,1. 713,14.
- η 93 δῶμα φυλασσέμεναι = 816,4 φυλαττομένῳ δῶμα.
 122 ἐρρίζωται clausula = 1078,7.
 126 ἕτεροι δ' ὑποπερκάζουσιν = 1028,78 περκάζουσιν clausula.
- θ 274 δεσμούς ἀρρήκτους ἀλύτους = 170,6.
 cf. II. N 57
- 335 δῶτορ ἑάων Mercurius = 1026,7 Paean.
- ι 142 καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν = 1041,6 καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.
 192 οἷον ἀπ' ἄλλων = 444,5 οἷος ἀπ' ἄλλων cf. 403,17.
 367 πάντες ἑταῖροι = Add. 552a 1.
 527 εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα = 320,8.
- κ 555 ψύχας ἰμεύρων = 146,2 κύνδας ἰμεύρων.
- λ 201 τηκεδόνι στυγερῇ = 471,6.
 629 ἀνδρῶν ἡρώων = 661,2.
- μ 183 ἔντυνον ἀοιδῆν = Add. 1029a 10.
 438 αὐδήντα δ' ἔθικε θεὰ λευκώ- = 998,1 θῆκε σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκ-
 λενος Ἥρη τυλος Ἥως.
- ν 8 αἶθροπα οἶνον = 1034,28 αἶθροπι οἶνω.
 26 ἐρικυδέα δαῖτα = 892,1 ἐρικυδέα φῶτα.
 149 περικαλλέα νῆα = 850,3 περικαλλέα ναόν, cf. 1065,4. π.
 νῆσον 981,1.
 266 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων = 1046,49 δῆμῳ ἐνὶ Τριόπew.
 268 ἐγγυὺς ὄδοιο = 182,1. 3, 2 et 10,1 ἐγγυὺς ὄδοιο.
- ξ 7 καλή τε μεγάλη τε = Add. 228 b 3 καλή τε γνωτή τε.
 187 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν = 101,1 et 530,1 τίς πόθεν εἰμί.

- 198 θεῶν ἰότητι = 333,5. 450,3 (θεοῦ ἰ.)
 213 πάντα λέλοιπεν = 99,4.
 223 ἀγλαὰ τέκνα clausula = 360,1.
 353 ἔνθ' ἀναβάς = 1021,1.
 371 Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο = 1046,14 Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο.
 ο 106 δία γυναικῶν = 343,1.
 108 ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν = Add. 306a2 ὡς ἀστέρα λαμπόμενον.
 232 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ = 1136,4 δεσμοῖς ἀργαλείοις.
 251 ἴν' ἀθανάτοισι μετείη = 340,7 καὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.
 357 ἦκαχ' ἀποφθιμένη = 325,10 ἦκαχε γὰρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεναι.

 523 Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος = 926,5 eadem eadem versus sede.
 533 οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο = 1046,35 Ἑλλάδι δ' οὔτι γένος βασιλεύτερος.
 545 πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμναις = 355,1 ἐνθάδε μίμνω (pro κείμαι).
 π 31 ἐνθάδ' ἰκάνω = 110,3 ἔνθεν ἰκάνω.
 196 οὐ γὰρ πῶς ἂν θνητὸς ἀνὴρ = 1009,4.
 τάδε μηχανώτω
 370 ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων = 526,2 ἀπήγαγον δαίμονες αὐτοί.
 τ 40 ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν = 1009,2.
 266 φιλότῃτι μιγεῖσα = 397,5 φιλότῃτι μιγεῖν.
 494 ὡς ὅτε τις στερεὸς λίθος ἦε = 513,2 κείμαι ἀναίσθητος ὥσπερ λίθος σίδηρος ἦε σίδηρος.
 513 γόσωσα clausula = 507,3.
 540 ὁ δ' ἔς αἰθέρα δῖαν ἀερίθη = 462,13 πρὸς αἰθέρα δῖαν ἀερίθην.
 υ 70 sqq. conferri possunt cum 268,1—4.
 φ 26 Ἑρακλῆα μεγάλων ἐπίστορα = 831,2 ἴστορ ἀταρβήτων, Ἑράκλεες, ἔργων καμάτων.
 107 κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν = 926,8 ἀν' Ἀχαιίδα γῆν.
 ψ 65 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων clausula = 26,8. 367,7.
 121 ἔρμα πόληος = 452,11. 969,5.
 ω 268 ξείνων τηλεδαπῶν = 214,3 τηλεδαπού γενεᾶς οἰκτρᾶς ξένου.
 306 ἀλλὰ με δαίμων πλάγξε = 42,3 ψευδῶνυμον ἀλλὰ με δαίμων θῆκεν.
 371 θεοῖς ἐναλίγκιος ἄντην = 1052,1 θ. ἔ. ἦρωσ.
 530 ἦυσεν φωνῆ, κατὰ δ' ἔσχεθε = 1009,3.
 λαὸν ἅπαντα
 Homer. epigr. 3,3 πολυκλαύτω ἐπὶ = 539,3.
 τύμβω
 homerici epitaphii A. Pal. VII 3,1sq. = 272,13. 354,1. 660,1. 661,1.

- Hesiodi Theog. 41 ὅπῃ λειριόεσση = 169,4 ὅπα λειριόεσαν.
 158 κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργω = 109,3 στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕβρει.
 279 ἐν μαλακῶ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν = 649,4 ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν.
 εἰαρινοῖσιν
 301 κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ = 309,2 ἔσω κοίλῃς κατὰ πέτρῃς.
 462 βασιληίδα τιμῆν, cf. Il. Z 193 = 1028,53 adn.
 692 χεῖρὸς ἀπὸ στιβαρῆς = 1060,4 χεῖρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς.
 763 ἡσύχος ἀνστρέφεται καὶ μεί- = 591,3 ἡσύχιος, κεδνὸς καὶ μείλιχος.
 λιχος
 797 κεῖται ἄμ' ἀπνευστος (sic Herm.) = 702,1 κεῖμαι ἀναυδον, ἀπνουν-παιδίον.
 καὶ ἀναυδος
 938 κήρυκ' ἀθανάτων (accus.) = 772,1 κήρυκι ἀθανάτων.
 Opp. 41 ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ = 1135,1 μαλάχῃν τε καὶ ἀσφόδελον.
 91 νόσφιν ἄτερ νόσου καὶ ἄτερ = 1023 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ
 χαλεποῖο πόνοιο χ. π.
 197 sqq. καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον = 1110, 1—4, ubi tamen Αἰδῶς Εὐ-
 ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης — λευκοῖσιν νομίῃ τε scriptum est.
 φάρεσσι καλυψαμένα χροῶα καλόν
 — ἀθανάτων μετὰ φύλλον ἴτον
 προλιπόντ' ἀνθρώπους — Αἰδῶς
 καὶ Νέμεσις
 353 τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προς- = 65,2 τὸ δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοισι
 ἰόντι προσεῖναι προσεῖναι.
 450 χείματος ὤρη. = 1067,3 ὅτε χείματος ἴσταται ὤρη.

Citata quaedam correcta.

C. I. G. 1582 (cit. ad 492)	= huius syll. 938.
" 1957 (cit. ad 167)	= " 523.
" III Add. 3857 m (cit. ad 119)	= " 367.
" 4944 (cit. ad 832)	= " 981.
" 5724 (cit. ad 437)	= " 685.
" 6205 (cit. ad 371)	= " 577.
" 6222 (cit. ad 430)	= " 580.
" 6227 (cit. ad 371)	= " 578.
" 6257 (cit. ad 371)	= " 576.
Anthol. app. 313 (cit. ad 401)	= " 642.
Welckeri syll. 84 (cit. ad 272)	= " 660.

VIII. METRORVM TABVLA.

- hexametri: 3. 5. 7. 10. 12. 14. 19. 26. 31. 44—46. 59. 65—67. 72. 76.
 78. 80. 81. 87. 92. 101. 108. 109. 115. 157—166. 174. 178—
 181. 213. 262. 270. 271. 272b. 280. 281. 283. 285. 290. 294.
 304—306. 312. 320. 322. 342. 344. 349—351. 354. 355. 361.
 365. 368. 375. 379. 380. 385a. 389. 390. 392. 401—404. 408
 (?). 415. 416. 420. 422. 427—429. 438. 441. 444. 445. 449.
 450. 452a. 454. 456—458. 460. 472. 475. 479. 480. 484. 502
 ab. 503. 513. 520—522. 526. 535. 537. 540. 541. 544. 584.
 586—588. 590. 591. 594. 601. 607—610. 612. 618. 620. 632.
 633—637. 645(?). 647—650. 652. 656. 658—661. 671. 675.
 676. 680. 682. 692. 694. 700. 702. 703. 705. 707. 711. 713.
 714. 726. 727. 729—732. 738. 739. 741. 742. 747. 757. 760.
 772. 775—778. 784. 789. 792. 800. 805. 807a. 808. 809. 819.
 820. 827a. 840. 865. 870. 871. 875. 887. 891. 892. 896. 897.
 899. 908. 911. 918—922. 925. 934. 936. 941. 946. 950—952.
 960. 962(?). 963. 970. 971. 997—999. 1009. 1011. 1013. 1016.
 1019. 1023—1026. 1027 a c v. 30 sqq. 1028. 1029. 1031—1034
 (v. 1—4. 15—32). 1035—1038. 1041. 1042. 1046. 1055. 1057
 —1060. 1062—1069. 1071. 1074. 1076. 1082. 1091. 1094. 1098.
 1100. 1105. 1110. 1113. 1116. 1120. 1121. 1123. 1124. 1128.
 1134. 1136. 1140. Add. 4a. 181a. 197a. 313a. 333a. 461a. 463a.
 646a. 903a. 1029a. praef. 1100a.
- hexametro subiecta tripodia dactylica 188. 800.
 „ subiecti pentametri tres 113.
 „ „ senarii duo 282. 360. 798.
- hexametris singulis subiecti singuli senarii (pythiamb. II) 211.
 „ „ „ „ dimetri iambici 154. 155.
 „ duobus subiectus pentameter 52. 132. 171. 370. 400. 662. 666.
 687. 823 (bis). 1008.

- hexametris duobus subiectus pentameter cum hexametro 835 b. 986.
 " " " " cum senario 684.
 " " subiecti pentametri duo 278.
 " " " " " cum hexametro 527.
 " " " " " cum paroemiaco Add. 459 a.
 " " " " tres 74. 168.
 " " " tetrametri trochaici duo 79.
 " tribus subiectus pentameter 156. 309. 316. 356. 357. 598.
 " " " " " 683. 844. 805. 909.
 " " subiecti pentametri tres 933.
 " quattuor subiectus pentameter 708.
 " quinque " " 614.
 " sex " " 610.
 " septem " " 609.
 " sex " senarius 450.
 " octo " " 588. V. add.
 " quindccim " " 642.
 pentameter dimidiatus 1114.
 pentametri singuli 1090. 1131.
 pentametro subiecti hexametri duo 715.
 pentametri bini 326. 510 (alter inconditus). 605.
 disticho subiectus senarius 641. 751. 886.
 " " pentameter 759. 806.
 " " " cum hexametro 347. 785.
 " " " cum senario 381.
 " " hexameter 34. 75. 140. 172. 273. 296. 341. 468. 589.
 " " " " 750. 1008. Add. 597 a.
 " " hexametri duo 90. 490. 522. 545 a.
 " " " tres 277. 291. 386. 452 c.
 senarii: 11. 93. 102. 105. 122—131. 175. 176. 185. 193. 194. 208 b. 210.
 236. 245. 246. 258. 263. 286. 325 a. 337. 352. 353. 362. 363.
 364 b. 376 a b c d e. 383. 387. 391. 399. 410. 424. 426. 439. 462 a.
 463. 502 c. 531. 542. 546 c. 566. 595. 602. 604. 619 a. 638. 646.
 667. 677. 691. 709. 728. 762. 783 a. 796. 807 b. 814. 816. 821.
 838. 861. 868. 893. 927. 953. 954. 964. 965. 968. 976. 977. 980.
 983. 984. 995. 996. 1001—1005. 1010. 1020. 1022. 1030. 1034.
 v. 9—20. 1039. 1040. 1045. 1096. 1097. 1099. 1101. 1112. 1117.
 1119. 1125. 1130. 1137. 1138. Add. 241 b. 497 a (b). 886 a. praef.
 222 b (a). 1046 a. 1117 a et b. 1119 a et b.
 scazontes 276. 549.
 senarii catalectici 1133.

tetrametri iambici 1132.

„ trochaici 79,3 sq. 106. 783 b. 790.

hendecasyllabi 261 b. 811. V. praefat.

versus anacreonteï 1127.

anapaesti 1027 c. 1034,5—8. fortasse 1040 in. anapaesti mixti cum iambis 745.

paroemiaci 613 (subiectis versibus inconditis).

enoplion metrum Add. 874 a.

Archilochium quartum subiectis pentametris singulis 187.

hexametris praefixi choriambi 1095.

strophica carmina 173, cuius sex sunt partes alternis hexametris quaternis et binis distichis compositae, nisi quod quintae strophae errore quodam non quattuor sed duo videntur hexametri fuisse.

768, cuius tres sunt quaternorum versuum partes, prima hexametris duobus totidemque pentametris composita, altera distichis duobus, quattuor hexametris tertia.

204, cuius quattuor sunt partes, prima et tertia binorum distichorum ionica, secunda et quarta ternorum dorica dialecto conscriptae.

cola metrica 485. 961.

versus secundum syllabarum numerum compositi 393. 425.

versus inconditi 22,1. 23. 48. 79,2. 167. 170. 171. 177. 267. 270,3. 283—285,3. 300. 306,2. 314. 318. 322. 330. 339. 344. 358. 368. 371. 372. 379. 381. 387. 389. 397. 406. 423. 427. 428. 446. 449,6. 454. 458—460. 482. 504. 509. 513. 523. 524. 529—531. 545. 585. 646,7. 662,1. 701. 713. 714. 716—723. 729—737. 792,2. 834. 835 a. 896. 897. 919. 920. 947. 960,1. 984,2. 996. 1001,1. 1003,1. 1023. 1038. 1041. 1075. 1137. Add. 319 a. 772 a.

hexametri pentametri disticha nullis legibus inter se conmixta 95. 96. 99. 120. 169. 192. 206. 274. 288. 292. 303. 311. 314. 321. 324. 325. 334. 339. 340. 366. 367. 369. 371. 384. 388. 398. 406. 430. 435. 489. 501. 529. 558. 577. 616. 654. 664. 685. 686. 689. 698. 722. 725. 793. 920 II b. 958. 981. 988. 1015. 1075. Add. 277 a. 545 c.

reliqua disticha sunt integra.

Berolini, typis fratrum Unger (Th. Grimm).

Item: Epigrammata graeca ex lapidibus
conlecta

Due Date: 7/24/2003,23:59

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA
3457
K35

Kaibel, Georg
Epigrammata graeca ex
lapidibus conlecta

48

